נבדק באותו טופס

מחזור

לראש השנה ויום הכפורים

עם התפלות ע״פ נוסח אשכנז הנהוג בארצנו

עם הביאורים

קרבן אהרן

ובאור אשכנזי (עברי דייטש) בנקודות · לבאר באור המלות והפיוטים בלשון אשכנז המדוברת בין בני ישראל יושבי ארצנו · למען ישוה לכל נפש:

ונוספו בו מעלות רבות על כל הקודמים לו · כאשר תחזינה עיניכם:

הדפסנו הכל כמו שהי׳ בראשונים, הפנים והעברי טייץ באותיות גדולות, למען יהיה ניכר כ״א בפני עצמו לבלי היות ערבוב עם הפרושים:

ועוד הוספנו לתועלת גדול עברי טייץ גם על ההפטרות, לרוות צמאון החפצים לדעת כוונת דברי הנביאים הקדושים:

ווילנא

בדפוס ר׳ אברהם צבי ראזענקראנץ, ור׳ מנחם מענדיל שריפטזעטצער.

שנת תרנ״ט לפ״ק

МАХЗОРЪ КОРБАНЪ АРОНЪ.
Сборникъ праздничныхъ молитвъ. Часть I.
Съ Виленскаго изданія 1897 г. безъ перемѣнъ.
ВИЛЬНА. Типографія Розенкранца и Шрифтзетцера.
Лидскій пер., домъ № 2598-18. 1899.

Дозволено Цензурою 15 Февраля 1899 года Вильна.

לכוון בזוכר נכון לאדם להתפלל קודם כניסתו לבית הכנסת הפלל פרק זו :

נדבות פי רצה נא ה׳ ומשפטיך למדני : יהי רצון מלפניך ה׳ אלהי ואלהי אבותי שתהא תפלתי צלולה זכה וברורה מכל ערבוביא המבטל כוונת התפלה :

מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל : ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך : יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך : ואני אשתחוה ואכרעה אברכה לפני יהוה עשי : ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך :

אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא : לעת נעשה בחפצו כל אזי מלך שמו נקרא : ואחרי ככלות הכל · לבדו ימלוך נורא : והוא היה והוא הוה והוא יהיה בתפארה : והוא אחד ואין שני להמשיל לו להחבירה : בלי ראשית בלי תכלית · ולו העוז והמשרה : והוא אלי וחי גואלי · וצור חבלי בעת צרה : והוא נסי ומנוס לי · מנת כוסי ביום אקרא : בידו אפקיד רוחי · בעת אישן ואעירה : ועם רוחי גויתי · יהוה לי ולא אירא :

יגדל אלהים חי וישתבח · נמצא ואין עת אל מציאותו : אחד ואין יחיד כיחודו · נעלם וגם אין סוף לאחדותו : אין לו דמות הגוף ואינו גוף · לא נערוך אליו קדשתו : קדמון לכל דבר אשר נברא · ראשון ואין ראשית לראשיתו : הנו אדון עולם לכל נוצר · יורה גדלתו ומלכותו : שפע נבואתו נתנו · אל אנשי סגלתו ותפארתו : לא קם בישראל כמשה עוד · נביא ומביט את תמונתו : תורת אמת נתן לעמו אל · על יד נביאו נאמן ביתו : לא יחליף האל ולא ימיר דתו לעולמים לזולתו : צופה ויודע סתרינו · מביט לסוף דבר בקדמתו : גומל לאיש חסד כמפעלו · נותן לרשע רע כרשעתו : ישלח לקץ הימין משיחנו · לפדות מחכי קץ ישועתו : מתים יחיה אל ברוב חסדו · ברוך עדי עד שם תהלתו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם אי אפשר להתקים ולעמוד לפניך : ברוך אתה יהוה רופא כל בשר ומפליא לעשות :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לעסוק בדברי תורה : והערב נא יהוה אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיות עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה : ברוך אתה יהוה המלמד תורה לעמו ישראל :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו : ברוך אתה יהוה נותן התורה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם :

יברכך יהוה וישמרך : יאר יהוה פניו אליך ויחנך : ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום : ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

אלו דברים שאין להם שעור · הפאה והבכורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה : אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן קימת לעולם הבא · ואלו הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים והשכמת בית המדרש שחרית וערבית והכנסת אורחים ובקור חולים והכנסת כלה ולוית המת ועיון תפלה והבאת שלום בין אדם לחבירו ותלמוד תורה כנגד כלם :

אלהי · נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה בי ואתה משמרה בקרבי ואתה עתיד לטלה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא · כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי רבון כל המעשים אדון כל הנשמות : ברוך אתה יהוה המחזיר נשמות לפגרים מתים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שלא עשני גוי :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שלא עשני עבד :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שלא עשני אשה :

נשים אומרות בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל צָרְכִּי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמֵּכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן. וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן. וְאַל תַּשְׁלֶט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע. וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר טוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים. מֵאָדָם רָע. וּמֵחָבֵר רָע. וּמִשָּׁכֵן רָע. וּמִפֶּגַע רָע. וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית. מִדִּין קָשֶׁה. וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה. בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן בְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם וּזְכָר לָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אַהֲבַת הַקַּדְמוֹנִים אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ. אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. וְאֶת הָעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהֹוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם. אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי. עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהֹוָה. יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהֹוָה יֵרָאֶה: וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהֹוָה אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמָיִם: וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהֹוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ: כִּי־בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי: וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּזְכּוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת רַחֲמָיו מִבֶּן יְחִידוֹ וְרָצָה לִשְׁחוֹט אוֹתוֹ כְּדֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ וְיִגֹּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ. וְתִכָּנֵס אִתָּנוּ לִפְנִים מִשּׁוּרַת דִּינֶךָ. וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ וְקַיֶּם לָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. כָּאָמוּר וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי · ומודה על האמת · ודובר אמת בלבבו וישכם ויאמר :

רבון כל העולמים · לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך · כי על רחמיך הרבים · מה אנחנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקותינו מה ישועתנו מה כחנו מה גבורתנו · מה נאמר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו · הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל · כי רוב מעשיהם תהו וימי חייהם הבל לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל :

אבל אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם אהבך שנשבעת לו בהר המוריה זרע יצחק יחידו שנעקד על גבי המזבח · עדת יעקב בנך בכורך שמאהבתך שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת בו קראת את שמו ישראל וישרון :

לפיכך אנחנו חיבים להודות לך ולשבחך ולפארך ולברך ולקדש ולתת שבח והודיה לשמך · אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו · אשרינו שאנחנו משכימים ומעריבים ערב ובקר ואומרים פעמים בכל יום :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

אתה הוא עד שלא נברא העולם · אתה הוא משנברא העולם · אתה הוא בעולם הזה · ואתה הוא לעולם הבא · קדש את שמך על מקדישי שמך · וקדש את שמך בעולמך · ובישועתך תרום ותגביה קרננו : ברוך אתה יהוה מקדש את שמך ברבים :

אתה הוא יהוה אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים אמת · אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים · קבץ קויך מארבע כנפות הארץ · יכירו וידעו כל באי עולם · כי אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ · אתה עשית את השמים ואת הארץ · את הים ואת כל אשר בם · ומי בכל מעשה ידיך בעליונים או בתחתונים שיאמר לך מה תעשה : אבינו שבשמים עשה עמנו חסד בעבור שמך הגדול שנקרא עלינו וקים לנו יהוה אלהינו מה שכתוב בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים : ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם : בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה : ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם עלינו ותמחל לנו על כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותסלח לכל פשעינו ושיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן התמיד שיכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור :

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד : את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעית ההין : עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה : ונסכו רביעית ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב :

אתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת הסמים בזמן שבית המקדש היה קים כאשר צוית אותם על ידי משה נביאך ככתוב בתורתך :

ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה : ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש : ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם : ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה : ובהעלות אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם :

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד · שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה · שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה · מנה לכל יום פרס בשחרית ופרס בין הערבים · ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים ושוחקן יפה יפה כדי שתהא דקה מן הדקה : ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן · הצרי והצפורן החלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה · מור וקציעה שבולת נרד וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה · הקושט שנים עשר · וקלופה שלשה · וקנמון תשעה · בורית כרשינה תשעה קבין · יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא · ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק · מלח סדומית רובע הקב · מעלה עשן כל שהוא · רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל שהוא · ואם נתן בה דבש פסלה · ואם חסר אחת מכל סמניה חיב מיתה : רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף · בורית כרשינה

שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה · יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד :

תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים · פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ · אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין · אִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה :

תַּנְיָא בַּר קַפָּרָא אוֹמֵר אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין : וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ · וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיהוָה :

יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : ג״פ יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ : ג״פ יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ : ג״פ וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת :

אַבַּיֵּי הֲוָה מְסַדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְּׁמָא דִגְמָרָא וְאַלִּיבָּא דְאַבָּא שָׁאוּל · מַעֲרָכָה גְדוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת · וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת קוֹדֶמֶת לְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים · וְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים קוֹדֵם לְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי · וְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֵם לַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת · וַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לְדַם הַתָּמִיד · וְדַם הַתָּמִיד קוֹדֵם לַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת · וַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לִקְטֹרֶת · וּקְטֹרֶת קוֹדֶמֶת לְאֵבָרִים · וְאֵבָרִים לְמִנְחָה · וּמִנְחָה לַחֲבִתִּין · וַחֲבִתִּין לִנְסָכִין · וּנְסָכִין לְמוּסָפִין · וּמוּסָפִין לְבָזִיכִין · וּבָזִיכִין קוֹדְמִין לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבַּיִם · שֶׁנֶּאֱמַר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים עָלֶיהָ הַשְׁלֵם כָּל הַקָּרְבָּנוֹת כֻּלָּם :

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה : אבג יתץ
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא : קר״ע שט״ן
נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם : נגד יכש
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם : בט״ר צת״ג
חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ : חק״ב טנ״ע
יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה · זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ : יג״ל פז״ק
שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת : שק״ו צי״ת
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים אַתָּה צִוִּיתָנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְלִהְיוֹת כֹּהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם בְּדוּכָנָם וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטַל הַתָּמִיד וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ וְלֹא לֵוִי בְּדוּכָנוֹ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ וְאַתָּה אָמַרְתָּ וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ · לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְעָמַדְנוּ עַל מַעֲמָדוֹ :

לשבת

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ :

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים · קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת · שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב :

פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת · שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב · אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן :

חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת · כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית מִזְרָחִית צְפוֹנִית · צְפוֹנִית מַעֲרָבִית · מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית · שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי · וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת :

הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים :

זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת · אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת · אֲשַׁם גְּזֵלוֹת · אֲשַׁם מְעִילוֹת · אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה · אֲשַׁם נָזִיר אֲשַׁם מְצוֹרָע · אָשָׁם תָּלוּי · שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע · וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת :

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע · וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת : הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם :

שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה · וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד : הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם : הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת · וּבִלְבַד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד : שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים · וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם · וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד · הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי :

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת בָּהֵן :

מִקַּל וָחוֹמֶר · וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה · מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים · מִכְּלָל וּפְרָט · וּמִפְּרָט וּכְלָל · כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט · מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט · וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל: כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא: כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר: כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר: כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ · דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ · וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ: וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת זֶה עַד שֶׁיָּבוֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: קדיש דרבנן

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי בוֹר: זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

הֲרֵינִי מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם · בָּרוּךְ הוּא · בָּרוּךְ עֹשֶׂה בְרֵאשִׁית · בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעֹשֶׂה · בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם · בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ · בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת · בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו · בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח · בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל · בָּרוּךְ שְׁמוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו · וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִרוֹת · נְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים · מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה: דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ: שִׁירוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים · (כאן צריך להפסיק) וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ: הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיהוָה: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו

קדוש הוא: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצומות לעם ברוך אלהים: אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים: ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך: הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו: קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי:

למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת: אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם: והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח: מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו: תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי: פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים: יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו: הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים: גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב: שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך: אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי: ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו: גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו: דרשתי את יהוה וענני ומכל מגורותי הצילני: הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו: זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו: חנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם: טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו: יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב: לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם: מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם: פני יהוה בעושי רע להכרית מארץ זכרם: צעקו ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם: קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע: רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו:

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדור ודור: בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה: מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה: שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: יפול מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלומת רשעים תראה: כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונך פן תגוף באבן רגלך: על שחל

ופתן

וָפֶתֶן תִּדְרוֹךְ תִּרְמוֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: אורך ימים וגו׳

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה: שֶׁעוֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה וַאֲדוֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל תְּהוֹמוֹת: מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה: שָׁלַח אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה: בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְרֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה　כִּי לְ״ח:
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם סוּף　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם　כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי יָשָׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרָב כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה (ידגיש הח״ית של חכתה) לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת

מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה: עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים:

יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה: רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו: יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר: יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד: יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו: כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד: טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

הללויה הללי נפשי את יהוה: אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי: אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה: תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתיו: אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו: עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם: עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים: יהוה פקח עורים יהוה זוקף כפופים יהוה אהב צדיקים: יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות: ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה: בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל יכנס: הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם: מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: גדול ארנינו ורב כח לתבונתו אין מספר: מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ: ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור: המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר: נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו: שבחי ירושלים את יהוה הללי אלהיך ציון: כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך: השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך: השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו: הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר: משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד: ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים: מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה:

הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים: הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו: הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור: הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים: יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור: הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהמות: אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו: ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים: החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ: בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים: יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה:

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם: יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו: כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה: יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים: לאסור מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה:

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורותיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: כל הנשמה תהלל יה:

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן: ברוך יהוה מציון שכן ירושלים הללויה: ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות

לבדו

לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך יהוה הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש: והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים: אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם ומצאת את לבבו נאמן לפניך:

וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה: ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף: ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה: והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רודפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עזים:

ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה ימלך לעלם ועד: יהוה ימלך לעלם ועד: יהוה מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים: ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה: והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו ורוח כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלכנו תמיד מן העולם ועד העולם אתה אל ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע: פודה ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא אתה: אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות אדון כל תולדות המהלל ברוב התשבחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים ויהוה לא ינום ולא יישן המעורר ישנים והמקיץ נרדמים והמשיח אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים והזוקף כפופים לך לבדך אנחנו מודים אלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון גליו ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו קלות כאילות אין אנחנו מספיקים להודות לך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ולברך את שמך על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו ומבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר

מלטתנו ומחלים רעים ונאמנים דליתנו: עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבונו חסדיך ואל תטשנו יהוה אלהינו לנצח: על כן אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו: כי כל פה לך יודה וכל לשון לך תשבע וכל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה וכל לבבות ייראוך וכל קרב וכליות יזמרו לשמך כדבר שכתוב כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו: מי ידמה לך ומי ישוה לך ומי יערך לך האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ: נהללך ונשבחך ונפארך ונברך את שם קדשך כאמור לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו:

האל בתעצומות עזך הגדול בכבוד שמך הגבור לנצח והנורא בנוראותיך:

בשעת הוצאת ספר תורה אומרים זה:

ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפוצו איביך וינסו משנאיך מפניך: כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים: ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדושתו:

ג"פ יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה:

רבונו של עולם מלא משאלות לבי לטובה והפק רצוני ותן שאלתי ומחול לי על כל עונותי ועל כל עונות אנשי ביתי מחילה בחסד מחילה ברחמים וטהרני מחטאי ומעוני ומפשעי וזכרני בזכרון טוב לפניך ופקדני בפקודת ישועה ורחמים וזכרני לחיים ארוכים לחיים טובים ולשלום ופרנסה טובה וכלכלה ולחם לאכול ובגד ללבוש ועושר וכבוד ואריכת ימים בתורתך ובמצותיך ושכל ובינה להבין ולהשכיל עמקי סודותיך והפק רפואה שלמה לכל מכאובינו ותברך את כל מעשה ידינו וגזור עלינו גזרות טובות ישועות ונחמות ובטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות ותן בלב מלכות ויועציו ושריו עלינו לטובה אמן וכן יהי רצון: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

ג"פ ואני תפלתי וכו'

אמר רבי שמעון בן יוחאי כד מפקין ס"ת בציבורא למקרי ביה מתפתחין תרעי שמיא דרחמין ומעוררין את האהבה לעילא ואיבעי ליה לב"נ למימר הכי:

בריך שמיה דמרא עלמא בריך כתרך ואתרך יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך ולאמטויי לנא מטוב נהורך ולקבל צלותנא ברחמין יהא רעוא קדמך דתוריך לן חיין בטיבותא ולהוי אנא פקידא בגו צדיקיא למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל: אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא אנת הוא שליט על כלא אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא דילך היא אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמיה ומקמא דיקר אורייתיה בכל עדן ועדן לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא אלא באלהא דשמיא דהוא אלהא קשוט ואורייתיה קשוט ונביאוהי קשוט ומסגא למעבד טבון וקשוט ביה אנא רחיץ ולשמיה קדישא יקירא אנא אמר תושבחן יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באורייתא ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך ישראל לטב ולחיין ולשלם:

חזן וקהל שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

חזן וקהל אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש ונורא שמו:

חזן גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו:

לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא כרצונו וכרצון יראיו וכרצון כל בית ישראל: צור העולמים אדון כל הבריות אלוה כל הנפשות היושב במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם: קדשתו על החיות וקדשתו על כסא הכבוד: ובכן יתקדש שמך בנו יהוה אלהינו לעיני כל חי ונאמר לפניו שיר חדש ככתוב שירו לאלהים זמרו שמו סולו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו: ונראהו עין בעין בשובו אל נוהו ככתוב: כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: ונאמר ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים ויציל נפשותינו מן השעות הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויחון אותנו לפליטת עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

החזן מתחיל ויעזור ויגן ויושיע לכל החוסים בו ונאמר אמן: הכל הבו גודל לאלהינו ותנו כבוד לתורה כהן קרב · יעמוד (פלוני ב"ר פלוני הכהן) ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדושתו: קהל ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום: וקורין כסדר היום

קודם הפטרה יברך ברכה זו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת ברוך אתה יהוה הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

אחר ההפטרה יאמר אלו הברכות

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם צור כל העולמים

צדיק בכל הדורות · האל הנאמן האומר ועושה המדבר ומקים שכל דבריו אמת וצדק:

נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים דבריך ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם · כי אל מלך נאמן ורחמן אתה: ברוך אתה יהוה האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע במהרה בימינו: ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שמחנו יהוה אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך · במהרה יבא ויגל לבנו · על כסאו לא ישב זר · ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו · כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד: ברוך אתה יהוה מגן דוד:

בראש השנה אומרים זה

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (לשבת השבת הזה ועל יום) הזכרון הזה · שנתת לנו יהוה אלהינו (לשבת לקדושה ולמנוחה) לכבוד ולתפארת · על הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד ודברך אמת וקים לעד: ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש (לשבת השבת ו) ישראל ויום הזכרון:

ביום כפור בשחרית אומרים זה

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (לשבת השבת הזה ועל יום) הכפרים הזה · שנתת לנו יהוה אלהינו (לשבת לקדושה ולמנוחה) למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחל בו את כל עונותינו לכבוד ולתפארת: על הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד · ודברך אמת וקים לעד: ברוך אתה יהוה מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש (לשבת השבת ו) ישראל ויום הכפורים:

כתב מהרי"ל שאין תופסין ביוה"כ מלך מוחל וסולח לעונותינו כי מה טיבה של מחילה הנ"ל ס"ס וכ"כ במנהגים וכל בו ולבוש וט"ז ובלה"ט בשם ד"מ ואחרונים · אבל בשם ד"ד וכה"ג קבלות נוהגים לסיים מלך מוחל והסכים הג' רי"ע לאומרו דוקא:

בשבת אומרים יקום פורקן

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא מעליא · זרעא חיא וקימא · זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אוריתא: למרנן ורבנן חבורתא קדישתא · די בארעא דישראל ודי בבבל לרישי כלי ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא ולדיני די בבא: לכל תלמידיהון ולכל תלמידי תלמידיהון ולכל מאן דעסקין באוריתא · מלכא דעלמא יברך יתהון יפיש חייהון ויסגא יומיהון ויתן ארכה לשניהון · ויתפרקון וישתזבון מן כל עקא ומן כל מרעין בישין · מרן די בשמיא יהא בסעדהון כל זמן ועדן ונאמר אמן:

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא מעליא · זרעא חיא וקימא · זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אוריתא: לכל קהלא קדישא הדין רברביא עם זעריא טפלא ונשיא · מלכא דעלמא יברך יתכון יפיש חייכון ויסגא יומיכון ויתן ארכה לשניכון ותתפרקון ותשתזבון מן כל עקא ומן כל מרעין בישין מרן די בשמיא יהא בסעדכון כל זמן ועדן ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב · הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה עם כל קהלות הקדש הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם ומי שמיחדים בתי כנסיות לתפלה ומי שבאים בתוכם להתפלל · ומי שנותנים נר למאור ויין לקדוש ולהבדלה · ופת לאורחים וצדקה לעניים · וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחלה וירפא לכל גופם · ויסלח לכל עונם · וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם · עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה עם כל קהלות הקודש וישובים וסביבות של כל עיר ועיר הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם · כל מי שיתן נדבת לבו הן איש הן אשה ללומדי תורה ולעניי ירושלים עיר הקודש · בשכר זה הקב"ה יזכהו לראות בבנינה ולשמוח בתיקונה וישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה · ויזכהו לביאת משיחנו ולהביא נדבתו לבנין בית המקדש במהרה בימינו בעגלא ובזמן קריב · וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן:

תפלה בעד שלום הקיסר יר"ה עם שלום משפחתו הרמה ·

הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים מלכותו מלכות כל עולמים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה הוא יברך וישמור וינצור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למעלה את אדונינו הקיסר ניקלאי אלכסנדראוויטש ירום הודו ואמו הקיסרית הכבודה מאריא פאדרונא ואשתו הקסרית הכבודה אלכסנדרא פאדרונא והנסיך יורש העצר מיחאיל אלכסנדרוויטש עם כל משפחת הקיסר הרמה והנשאה · מלך מלכי המלכים ברחמיו יחיהו וישמרהו ומכל צרה ויגון ונזק יצילהו וידבר עמים תחת רגליו ויפיל שונאיו לפניו ובכל אשר יפנה יצליח · מלך מלכי המלכים ברחמיו יתן בלבו ובלב כל יועציו ושריו רחמנות לעשות טובות עמנו ועם כל ישראל · בימיו ובימינו תושע יהודה · וישראל ישכון לבטח ובא לציון גואל · וכן יהי רצון ונאמר אמן:

הזכרת נשמות

נוהגים בתפוצות ישראל להזכיר נשמות אבותיהם ביום כפור לאחר הפטרה

יזכור אלהים נשמת אבי מורי (פב"פ) שהלך לעולמו בעבור שאני נודר צדקה בעדו ובשכר זה תהא נפשו צרורה בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

יזכור ער זאל גידיינקען גאט דיא נשמה פון מיין פאטער ער הייליגט מיט זיינעם נאמען פב"פ דער דא איז גיגאנגין אויף יענער וועלט זאלסטו גידיינקען אים אום ווילין דאש איך בין מנדב צדקה פון זיינט וועגין אונ פאר דעם שכר זאל זיין נשמה רוען אין גן עדן מיט דיא נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה אונ אנדערע צדיקים אונ צדקניות דיא אין גן עדן זיינען אונ מיר זאגין דרויף אמן:

יזכור אלהים נשמת אמי מורתי (פב"פ) שהלכה לעולמה בעבור שאני נודר צדקה בעדה ובשכר זה תהא נפשה צרורה בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן :

יזכור אלהים נשמת אבי ואמי זקני וזקנותי דודי ודודותי אחי ואחיותי בין מצד אבי בין מצד אמי שהלכו לעולמם בעבור שאני נודר צדקה בעדם ובשכר זה תהיינה נפשותם צרורות בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן :

יזכור אלהים נשמת (פב"פ) ונשמת כל קרובי וקרובותי הן מצד אבי הן מצד אמי הן שהומתו הן שנהרגו הן שנשחטו ושנשרפו ושנטבעו ושנחנקו על קדוש השם בעבור שאתן צדקה בעד הזכרת נשמותיהם ובשכר זה תהיינה נפשותיהם צרורות בצרור החיים עם נשמותיהם של אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן :

יזכור ער זאל גידיינקען גאט דיא נשמה פון מיין מוטער זיא הייסט מיט איר נאמען פלונית בת פלוני דאש זיא איז גיוואָרין גנומען אויף יענער וועלט זאלשטו היינט גידיינקען אום ווילין דאש איך בין מנדב צדקה פון אירינט וועגין אונ פאר דעם שכר זאל איר נשמה רוען אין גן עדן מיט די נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה אונ אנדערע צדיקים אונ צדקניות דיא אין גן עדן זיינען אונ מיר וועלין זאגין אמן :

יזכור ער זאל גידיינקען גאט דיא נשמה פון מיין עלטער פאטער אונ מיינע ברידר אונ מיינע שוועסטר אונ פאטערש ברידר די וואש זיינען גינאנגען אויף יענער וועלט אום ווילין דאש איך בין מנדב צדקה פון אירינט וועגין פאר דעם שכר זאלין זייערע נשמות רוען אין גן עדן מיט דיא נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה אונ דיא אנדערע צדיקים דיא אין גן עדן זיינען אונ מיר זאגין דרויף אמן :

יזכור ער זאל גידיינקען גאט דיא נשמה פון דעם זעלביגין פב"פ אונ די נשמה פון אלע מיינע פריינד אונ דיא נשמה פון מיינע פריינדש פריינד עש זייא פון פאטערש קרובים עש זייא מיינע מוטערש קרובים אויך דיא וואש זיינען גישטארבין אויף איר בעט אונ אויך דיא וואש ניט אויף איר בעט זאלשטו היינט גידיינקען אום ווילין מיין געבין צדקה וועגין איר נשמה צוא גדיינקען אונ זאלין רוען אין גן עדן מיט דיא נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה אונ אויך אנדערע צדיקים אונ צדקניות וואש זיינען אין גן עדן אמן :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את רבי (פב"פ) בעבור שנדר צדקה בעד הנשמות שהזכירו היום לכבוד המקום ולכבוד התורה ולכבוד יום הדין בשכר זה הקדוש ברוך הוא ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויכתבהו ויחתמהו בספר החיים עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן :

לזכר

אל מלא רחמים שוכן במרומים המצא מנוחה נכונה על כנפי השכינה במעלות קדושים וטהורים כזוהר הרקיע מזהירים את נשמת (פב"פ) שהלך לעולמו בעבור שנדבו צדקה בעד הזכרת נשמתו • בגן עדן תהא מנוחתו • לכן בעל הרחמים יסתירהו בסתר כנפיו לעולמים ויצרור בצרור החיים את נשמתו ה' הוא נחלתו וינוח בשלום על משכבו ונאמר אמן :

לנקבה

אל מלא רחמים שוכן במרומים המצא מנוחה נכונה על כנפי השכינה במעלות קדושים וטהורים כזוהר הרקיע מזהירים את נשמת האשה מרת (פב"פ) שהלכה לעולמה בעבור שנדבו צדקה בעד הזכרת נשמתה בגן עדן תהא מנוחתה לכן בעל הרחמים יסתירה בסתר כנפיו לעולמים ויצרור בצרור החיים את נשמתה ה' הוא נחלתה ותנוח בשלום על משכבה ונאמר אמן :

אב הרחמים שוכן מרומים • ברחמיו העצומים • הוא יפקוד ברחמים • החסידים והישרים והתמימים • קהלות הקודש שמסרו נפשם על קדושת השם : הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו • מנשרים קלו ומאריות גברו • לעשות רצון קונם וחפץ צורם : יזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם • וינקום לעינינו נקמת דם עבדיו השפוך • ככתוב בתורת משה איש האלהים • הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום • ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו : ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר • ונקיתי דמם לא נקיתי • ויהוה שכן בציון : ובכתבי הקדש נאמר למה יאמרו הגוים איה אלהיהם • יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך : ואומר כי דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים : ואומר ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה : מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש : אשרי וכו'

חזן **יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו :**

קהל **הודו** על ארץ ושמים : וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה :

בחול אומרים לדוד מזמור לה' הארץ ומלואה כסס"י • ובשבת מזמור לדוד וכו' :

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז : הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש : קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים : קול יהוה בכח קול יהוה בהדר : קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון : וירקידם כמו עגל לבנון ושרין כמו בן ראמים : קול יהוה חצב להבות אש : קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש : קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד : יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם : יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל : קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך : כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו : בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך : כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו : עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר : דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום : השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם :

קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה' : אין קדוש כה' כי אין בלתך ואין צור כאלהינו : כי מי אלוה מבלעדי ה' ומי צור זולתי אלהינו :

אין כאלהינו • אין כאדונינו • אין כמלכנו • אין כמושיענו : מי כאלהינו • מי כאדונינו • מי כמלכנו • מי כמושיענו : נודה לאלהינו • נודה לאדונינו • נודה למלכנו • נודה למושיענו :

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ · בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ · בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ · בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ · אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ · אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ · אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה · מֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה · הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר וְקִלּוּפָה שְׁלשָׁה וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה · בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין · יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא · וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין · מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק · מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקָּב · מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא · רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא · וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף · בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה · יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה · וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ · אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת · מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבוֹא · לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

תָּנָא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תיקרי הליכות אלא הלכות:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: קדיש דרבנן

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה · שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ · וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ (נ"א וְכִסֵּא כְבוֹדוֹ) בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (נ"א אַחֵר) · אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ · וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ · יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: ק"י

אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבוא: עצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבול אני עשיתי ואני אשא ואני אסבול ואמלט:

שיר הכבוד

פותחין הארון

חזן אַנְעִים זְמִרוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג · כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

קהל נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ · לָדַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ:

ח' מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ · הוֹמֶה לִבִּי אֶל דּוֹדֶיךָ:

ק' עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת · וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

ח' אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ · אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

ק' בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ · דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

ח' גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ · כִּנּוּ לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

ק' דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ · וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

ח' הִמְשִׁילוּךָ בְּרֹב חֶזְיוֹנוֹת · הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:

ק' וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת · וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

ח' זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב · כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:

ק' חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ · הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

ח' טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא · קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

ק' יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי · וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

ח' כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ · וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

ק' לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה · אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

ח' מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֻרוֹת · קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

ק' נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ · יַעֲלֶה נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

ח' סְגֻלָּתוֹ תְּהִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת · וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:

ק' עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם · מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:

ח' פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו · וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

ק׳ צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם · פּוּרָה בְדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם :
ח׳ קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָיו · תְּמוּנַת יְהוָה לְנֶגֶד עֵינָיו :
ק׳ רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר · יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר :
ח׳ רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ :
ק׳ שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ · וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ :
ח׳ תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת · וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת :
ק׳ תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ · כַּשִּׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ :
ח׳ בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר · מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר :
ק׳ וּבְבִרְכָתִי תְנַעְנַע לִי רֹאשׁ · וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ :
ח יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ · כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ :

לך ה׳ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ : לך ה׳ הממלכה והמתנשא לכל לראש : מי ימלל גבורות ה׳ ישמיע כל תהלתו : קדיש יתום

שיר של יום

ליום ראשון היום יום ראשון בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש :

כד לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ : כִּי
הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ : מִי יַעֲלֶה בְהַר
יְהוָה וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ : נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא
לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה : יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה
וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה דּוֹר דּוֹרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה :
שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד :
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה : שְׂאוּ
שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד : מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה :

ליום שני היום יום שני בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש ·

מח שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח : גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ : יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר
צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב : אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע
לְמִשְׂגָּב : כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו : הֵמָּה רָאוּ כֵּן
תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ : רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה : בְּרוּחַ
קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ : כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר
יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה :
דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ : כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ
עַל קַצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ : יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת
יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ : סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ :
שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן :
כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת :

ליום שלישי היום יום שלישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש :

פב מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט :
עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה :
שִׁפְטוּ דָל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ : פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים
הַצִּילוּ : לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי
אָרֶץ : אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם : אָכֵן כְּאָדָם

תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ : קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי
אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם :

ליום רביעי היום יום רביעי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש :

צד אֵל נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ : הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ
הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים : עַד מָתַי רְשָׁעִים יְהוָה עַד מָתַי
רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ : יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן : עַמְּךָ יְהוָה
יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ : אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ : וַיֹּאמְרוּ
לֹא יִרְאֶה יָּהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם
וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ : הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם יֹצֵר עַיִן
הֲלֹא יַבִּיט : הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת : יְהוָה
יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל : אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ
יָּהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ : לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע
שָׁחַת : כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב : כִּי עַד צֶדֶק
יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב : מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים מִי
יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן : לוּלֵי יְהוָה עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה
דוּמָה נַפְשִׁי : אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי : בְּרֹב
שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי : הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת
יֹצֵר עָמָל עֲלֵי חֹק : יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ : וַיְהִי
יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי : וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם
וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה
נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ : נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ :
כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים :

ליום חמישי היום יום חמישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש :

פא לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לְאָסָף : הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב : שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים
עִם נָבֶל : תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ : כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב : עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ
מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע : הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד
תַּעֲבֹרְנָה : בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ
עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה : שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע
לִי : לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר : אָנֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ : וְלֹא שָׁמַע
עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי : וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם
יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם : לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ :
כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי : מְשַׂנְאֵי יְהוָה
יְכַחֲשׁוּ לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם : וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר
דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ :

ליום ששי היום יום ששי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש
ה׳ מלך גאות לבש וגו׳ תמצא לעיל :

ליום השבת היום יום שבת קודש שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש ·
מזמור שיר ליום השבת וגו׳ תמצא לעיל :

לְדָוִד יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד :
בִּקְרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה

כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ: אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ: אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּו סכה כ׳ בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי: וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה: שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי: לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ: אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי: הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי: אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס: לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים: קַוֵּה אֶל יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְהוָה:

חכמי הקבלה כותבים שיאמר כל אדם בכל יום ו׳ זכירות והיא מובטח שהוא בן עולם הבא:

זכירת יציאת מצרים לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

זכירת השבת זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

זכירת מעמד הר סיני רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ: יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב:

זכירת מעשה אבותינו במדבר זְכֹר אַל תִּשְׁכַּח אֵת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר:

זכירת מרים זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם:

זכירת מחיית עמלק זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִּשְׁכָּח: יִמַּח שְׁמוֹ וְזִכְרוֹ וְנִמַּח זִכְרוֹ מִלְּהַזְכִּירוֹ:

שלשה עשר עקרים

א אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא בּוֹרֵא וּמַנְהִיג לְכָל הַבְּרוּאִים וְהוּא לְבַדּוֹ עָשָׂה וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים:

ב אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא יָחִיד וְאֵין יְחִידוּת כָּמוֹהוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְהוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵינוּ הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה:

ג אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ גוּף וְלֹא יַשִּׂיגוּהוּ מַשִּׂיגֵי הַגּוּף וְאֵין לוֹ שׁוּם דִּמְיוֹן כְּלָל:

ד אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:

ה אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לוֹ לְבַדּוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל וְאֵין לְזוּלָתוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל:

ו אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל דִּבְרֵי נְבִיאִים אֱמֶת:

ז אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנְּבוּאַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם הָיְתָה אֲמִתִּית וְשֶׁהוּא הָיָה אָב לַנְּבִיאִים לַקּוֹדְמִים לְפָנָיו וְלַבָּאִים אַחֲרָיו:

ח אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל הַתּוֹרָה הַמְּצוּיָה עַתָּה בְיָדֵינוּ הִיא הַנְּתוּנָה לְמֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם:

ט אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תְהֵא מֻחְלֶפֶת וְלֹא תְהֵא תוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ:

י אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם וְכָל מַחְשְׁבוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם:

יא אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

יב אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ וְאַף עַל פִּי שֶׁיִּתְמַהְמֵהַּ עִם כָּל זֶה אֲחַכֶּה לּוֹ בְּכָל יוֹם שֶׁיָּבֹא:

יג אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁתִּהְיֶה תְּחִיַּת הַמֵּתִים בְּעֵת שֶׁתַּעֲלֶה רָצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה · קִוִּיתִי יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ · יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי: לְפֻרְקָנָךְ סַבָּרִית יְהוָה · סַבָּרִית יְהוָה לְפֻרְקָנָךְ · יְהוָה לְפֻרְקָנָךְ סַבָּרִית:

אחר התפלה יאמר זה

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ: וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרוֹבִים אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ: וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי: רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְהוָה: יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יְהוָה יִשְׁמָר צֵאתִי וּבוֹאִי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ: אֵל הַכָּבוֹד אֶתֵּן לְךָ שִׁיר וְהַלֵּל וְאֶעֱבוֹד לְךָ יוֹם וָלֵיל: בָּרוּךְ יָחִיד וּמְיוּחָד הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה: יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא · הוּא אֱלֹהִים חַיִּים מֶלֶךְ חַי וְקַיָּם לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עַד: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה: כִּי כָּל הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנִי אֵלֵךְ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: למנצח בנגינות וכו׳

הַמֶּלֶךְ:

יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ · וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָֹה · לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם:
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ ·
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ:
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל:

המלך
ג׳ אותיות של מלך כם אחר סיו״ד לומר שבוא מלך על סעולם שנברא בעשרה מאמרות ואותיות מלך בסופים דרך תשר״ק מ״ס קודם ואחריו למ״ד ואחריו כ״ף סונם מלמעלה למטה ומביט אל סיו״ד ואל סטי״ת אותיות שלפניהם לומר שהקדוש ברוך הוא סונם ומשגיח על כל מה שנברא ביו״ד מאמרות ורואה מעשיהם מגדול ועד קטן: (רננו צדיקים) ת״י שבחו צדיקיא קדם ה׳: (לישרים נאוה תהלה) כלומר לישרי לב שהם היודעים לכוין אחת אל אחת עד מדת תהלה ולא לכל אדם לפי שהספירה הינה עמוקה היא להבינה ולספר שבחה ותהלתה · מה שהקנו ינחק ורבקה ומשכין התרוזות צריך לומר לפי שכתוב ויעתר ינחק לה׳ לנוכח אשתו זה עומד ומתפלל בזוית א׳ וזו עומדת ומתפללת בזוית א׳ לו ויעתר לפי שאינו דומה תפלת לדיק וכו׳ כא אם אביה לדיק תפלה א׳ תם שוין א״כ ראוים לזכור עם בעלה נראה הענה ויום הכפורים וכשם שהם נפקדו כן יעתר לנו כל לרכנו ולא יהיה בנו עקר ועקרה ולא תהא תפלתנו ריקם (בשם הרוקח):

המלך
נו׳ כה יש שבר״ה ויוה״כ ימלא שמו וכסאו וזהו שאומרים אח״כ יושב על כסא ולא היושב ר״ל יושב על כסא שלם · למ״ד מושך למטה כהקרא מגדל עוז · ך׳ מושכת למטה וזה עולם התחתון שבו מקלסין אותו בק׳ ברכות וכמנין כ״ף · מ״ם עולם אמלעי ורמז שברא השנה ויוה״כ פוקד כל ג׳ עולמות · ושמו הקב״ה יושב על כסאו והקב״ה רם ונשא הוא בכסא רם במקומו מאד ונשא למעלה · (בשם רוקח) · (בפי ובשפתי · ובלשון · ובקרבי · ישרים · לדיקים · חסידים · קדושים · תתרומם · תתברך · תתקדש · תתהלל) כנגד י״ב הויות · י״ב שבטים · י״ב מזלות · י״ב חדשים · י״ב שעות לילה · וי״ב שעות יום · ר״ל במזלות וישראל מהללים בכל יום ובכל [illegible]:

(וצריך להפסיק בין היבה כיוצרים לתיבה לפניך שלא יתבייש כפולים ס״ע):

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים · לְפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ · הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ · כִּי לְךָ נָאֶה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת · אֵל הַהוֹדָאוֹת · אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת · הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה · מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

(גדול בתשבחות) · שאין יכולת בשום נברא לספר כל שבחיו: (אל ההודאות) שאין יכולת בשום נברא לספר כל הודאותיו: (אדון הנפלאות) שאין יכולת בשום נברא לספר כל נפלאותיו שעושה בכל עת: (הבוחר)כו׳ אני נותן לך הו״ע על שבחרת בנו עם קדוש לומר לפניך (מלך) אתה אל גדול ונורא: (חי העולמים) אני מאמין באמונה אמיתית שאתה מחיה כל העולמות עליונים ותחתונים: (אמן) אמת שהאלהי ויושר להלל ולשבח אותך בשבחים אלו · (יוס״ס):

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָֹה: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְהוָֹה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָֹה כִּי עִם יְהוָֹה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו:

כאן יאמר ועתה יגדל בנעימה שאומר החזן יתגדל לך יש לשמוע ולכוין ולשתוק · אמנם יש לאומרו קודם שמתחיל החזן (ס״ע א״ח סי׳ נ״ו כוף סעיף ח׳):

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָֹה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא · בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

(פרושו כ״ה): שגלות כי עדיין לא נכראו שהמלכים עד יום שני ולא היה לו כביכול עם מי לשלוט: (בעגלא) במהרה: (אמן) יהא שמיה רבא מברך) יהא שמו הגדול מבורך: (בריך הוא לעלא) כו׳ · לשיהא מכל שירות ותשבחות שאדם אומר בעולם ויהיו שבחיו על סקר׳ · (מספאה) ויספאס כמעם לזן יוצר מבלי מפסוק של מאד · דוד״ס ·

חזן **בָּרְכוּ אֶת יְהֹוָה הַמְבֹרָךְ׃**

קהל וחזן **בָּרוּךְ יְהֹוָה הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃**

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים · סלו לרוכב בערבות ביה שמו · ועלזו לפניו · ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה · ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד · יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל׃

טעם זה מחובר אל מעלה יוצר אור וכו'

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי׃

(אור עולם באוצר חיים) אור שנבראת בששת ימי בראשית הוא גנוז באוצר חיים כמ"ש ראה שאין העולם כדאי להשתמש בו וגנזו לצדיקים לעתיד לבוא לעולם שכולו חיים (אורות מאופל) אור המשמש אצלנו (אמר ויהי) כמ"ש יהי מאורות ברקיע השמים להאיר על הארץ · (הרז"ה) :

כוונת הפייטן להזכיר עשרה לבושים להזכיר כנגדם מלך שהוא כמלך לובש בגדי מלכות והפייטן קתיב שעשרה לבושין שלבשן הקב"ה כמ"ש וכנגדן נקראו ישראל י' פעמים כלה ·

מיוסד ע"פ א"ב בראשי החרוזות

משה לוי

מֶלֶךְ אָזוּר גְּבוּרָה · גָּדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה · לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה׃ מֶלֶךְ בִּגְדֵי נָקָם · לָבַשׁ בְּיוֹם נָקָם · לְצָרָיו יָשִׁיב אֶל חֵיקָם׃ מֶלֶךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ · יַמִּים מְיַבֵּשׁ · וְגַאֲוַת אֲפִיקִים מְכַבֵּשׁ׃

חזן **מֶלֶךְ בַּעֲשָׂרָה לְבוּשִׁים · הִתְאַזֵּר בִּקְדוֹשִׁים · אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים · קָדוֹשׁ׃**

(מלך) היושב היום על כסא דין (אזור גבורה) שהוא אחד מעשרה לבושים שהקב"ה לובש על ישועתם של ישראל בשביל שהם אזורים בגבורתו כמ"ש כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן הדבקתי אלי כל בית ישראל · אתה ית"ש כשתעשה דין ברשעים יהיה(גדול שמך בגבורה) יתגדל דה"א שמך בגבורות שתעשה בהם · ואם רואה בזה מדת סובך · אף (לך זרוע) שים לך כח וממשלה להנקם מאויביך מיד אבל מדתך היא (עם גבורה) למשול ברותך שלא ליפרע תיכף · אך אנו בטוחים כי לא ינקה אותם ה' · (כי מלך בגדי נקם לבש ביום נקם) ליום העתיד ילבוש בגדי נקמה · (ישיב אל חיקם) כי כבר ראיתי שבמצרים (מלך גאות לבש) לבש בגדי ישע · ובלבוש ישע · (ימים מיבש) עשה זה (ימים מיבש) עשה ים סוף ליבשה · (וגאות אפיקים) וגאוה של מצרים שהיו גבורים וחזקים היה (מכבש) ומוריד אותם ירידה מופלאה · וכן אנו בטוחים לעתיד ג"כ · (מלך בעשרה לבושים) שים לו יתברך (התאזר) יתאזר ויתגור מלבושים הללו (בקדושים) בשביל ישראל שנקראו קדושים · (אל נערץ) הוא אל חזק ונורא (בסוד קדושים) בחברת הצדיקים והמלאכים שאומרים על הקב"ה קדוש :

מֶלֶךְ דָּר בִּנְהוֹרָא · עוֹטֶה כַּשַּׂלְמָה אוֹרָה · מִשְׁפָּטֵנוּ יוֹצִיא כָּאוֹרָה׃ מֶלֶךְ הִתְאַזָּר עֹז · יְמִינוֹ תָּעֹז · וֶאֱנוֹשׁ אַל יָעֹז׃ מֶלֶךְ וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה · וְנִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה · לְךָ יְהֹוָה הַצְּדָקָה׃ מֶלֶךְ זֶה הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ · וְכוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ ·

(מלך דר בנהורא) הקב"ה דר עם התורה (עוטה כשלמה אורה) הקב"ה נתעטף בתורה כשלמה · כשברא הקב"ה עולמו עשה מאור התורה טלית ונתעטף (מלך התאזר עוז) במ"ת כן יהיה כאשר (ימינו תעוז) כשתעוז ימינו להנקם מצריו · אז (אנוש אל יעוז) מפניו כמ"ש קומה ה' אל יעוז אנוש (תהלים ט') (מלך וילבש צדקה) כשריון מה שריון מצרף האומן כל טבעת וכל קליפה עד שנעשה שריון גדול כך הקב"ה מצרף כל פרוטה של צדקה לחשבון גדול ומתלבש בו כדי להצדיק אותם בדין (ונקדש בצדקה) וכמו שאתה יתברך שמך הולך לעתיד לבקש צדקתם של ישראל ביום הדין כן תבקשם היום ותמצאם במשפט ואם לא תמצא בנו צדקה אזי (לך ה' הצדקה) המצא משלך ותצדיקנו בדין (מלך זה הדור בלבושו וכובע ישועה בראשו) כשיבוא הקב"ה להלחם במלחמת גוג ומגוג יהיה הדור בלבושו מכל הלבושים וישים כובע ישועה בראשו לישועת ישראל

מלך אזור גאט וואס ער איז דער מֶלֶךְ פון דר גאנצר וועלט איז אן גיגורט מיט שטארקייט אונ ווייל גאט זיצט דעם טאג פון ראש השנה אויף דעם שטול פון דין צו מִשְׁפָּטְן די וועלט וויא א מֶלֶךְ דרום האט דר פַּייטָן אן גיהויבן מיט דעם ווארט מֶלֶךְ · גדול דיין נאמען איז גרויס מיט שטארקייט ווען דוא טוסט מִשְׁפָּט אן די רְשָׁעִים · לך צו דיר איז די מֶמְשָׁלָה אונ שטארקייט · האטשע דו קאנסט דיך באלד נוקם זיין אין דיא רְשָׁעִים האלסטו אויף דיין צארין אונ בצאלסט זייא ניט בְּשָׁעַת בְּעָס מלך בגדי גאט וועט זיך אן קליידן מיט קליידר פון רעכנונג אין דעם טאג אז ער וועט אַנְקָמָה טאן אין די רְשָׁעִים צו זיינע שׂוֹנְאִים וועט ער אום קערין פּוּרְעָנִיּוֹת צו זייער שוים מלך גאות גאט האט זיך אן גיקליידט מיט גרויסקייט אין דר צייט אז ער האט בשאפין די וועלט · ער האט גמאכט אויס טריקן די גרויסע וואסרן וואש זיינן גיוועזן פר שפרייט אויף דר גאנצר וועלט אונ דש גרויסקייט פון די טייכן וואסר האט ער בצוואונגן די וואסר פון די גאנצע וועלט האט ער אריין גבראכט אין ים אוקינוס : מלך בעשרה גאט האט זיך אן גיקליידט מיט צעהען קלייד בשעת ער גיבט תּוֹרָה פון וועגן דיא יִשְׂרָאֵל וואש זייא ווערין אן גרופין קְדוֹשִׁים : אל נערץ גאט איז גישטארקט אין סוד פון דיא מַלְאָכִים אדר פון דיא צדיקים וואש זייא זאגין קָדוֹשׁ :

מלך דר גאט וואונט אין די ליכטיקייט ער האט זיך איין גיוויקלט מיט די ליכט פון דר תּוֹרָה וויא מיט אקליד · אונזר מִשְׁפָּט זאל ער אויס ציהן וויא אליכט : מלך התאזר גאט האט זיך אן גיגורט מיט שטארקייט בְּשָׁעַת מַתַּן תּוֹרָה · זיין רעכטע האנט וועט זיך שטארקן צו שטראפן די רְשָׁעִים אונ קיין מענטש וועט זיך קענין אים ניט שטארקן מלך וילבש גאט וועט זיך אן קליידן מיט גרעכטיקייט כדי אז ער זאל זיי גרעכט מאכן בְּשָׁעַת הַדִּין אונ ער ווערט גיהיליגט דורך צְדָקָה אונ ווען דו גיפינסט היינט ביא אונז קיין צְדָקָה בעטין מיר דיך ביא דיר גאט איז דאש גירעכטיקייט זאלסט אונז גירעכט מאכין אין דעם יום הַדִּין · לֶעָתִיד לָבֹא בְּשָׁעַת מִלְחָמָה פון גוג ומגוג אז דו וועסט אליין מִלְחָמָה האלטין אונ די יִשְׂרָאֵל וועלן דאש זעהן וועלין זייא זאגין מלך זה גאט דר קעניג דאש קלייד וואש ער האט היינט אן גיקליידט איז דאש שענסטע אין ...

אֱלֹהִים יָשַׁב עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ : מֶלֶךְ חָמוּץ בְּגָדִים · בְּדָרְכוֹ בּוֹגְדִים · יְבַצּוּר רוּחַ נְגִידִים : מֶלֶךְ טַלִּיתוֹ כַּשֶּׁלֶג מְצַחְצָחָה · צָח וּבְצַחְצָחוֹת יְצַחְצֵחַ · מְצַחְצְחִים פָּעֳלָם לָנֶצַח : מֶלֶךְ יַעַט קִנְאָה · קַנָּא קִנֵּא גָאֹה גָאָה · כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה : מֶלֶךְ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ · יִשְׁתַּחֲווּ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ · כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ : מֶלֶךְ לְיוֹם קוּמוֹ לָעַד · כָּל יְצוּר לְפָנָיו יִרְעַד · רָם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד : מֶלֶךְ מוֹשֵׁל עוֹלָם בִּגְבוּרָתוֹ · יִרְעֲשׁוּ הָרִים מִגַּאֲוָתוֹ · וּכְאֵילִים יִרְקְדוּ מִגַּעֲרָתוֹ : מֶלֶךְ נוֹרָא לְמַלְכֵי אָרֶץ · חוּל תָּחוּל הָאָרֶץ · מוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ : מֶלֶךְ שְׂאֵתוֹ מִי יַעְצָר כֹּחַ · וְהוּא נוֹשֵׂא כֹל בְּכֹחַ · נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ : מֶלֶךְ עָמְדוּ לַדִּין · בְּיוֹם הַדִּין · שְׁפוֹט גֵּאִים בַּדִּין : מֶלֶךְ פְּלֵשׁ סוֹד הַמַּעֲמִיקִים · לַסְתִּיר עֵצָה בְּמַעֲמַקִּים · יֶחֱשׂוֹף וִיגַלֶּה עֲמוּקִים : מֶלֶךְ צִוָּה מִכָּל רוּחַ · עָרִיצֵי גַּסֵּי הָרוּחַ · לְאַפְּפָם בְּשֶׁטֶף רוּחַ : מֶלֶךְ קְהַל מַלְכֵי אֲדָמָה · בְּסַעֲרוֹ מַשָּׂא דוּמָה · יִפְקוֹד עַל צְבָא רוֹמָה : מֶלֶךְ רָם וְגָבוֹהַּ בְּמִשְׁפָּט · וְעוֹז מֶלֶךְ אָהֵב מִשְׁפָּט · מְכוֹן כִּסְאוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט :

מדי (אלהים ישב על כסא קדשו) שיושב בכסא שלו (מלך חמוץ בגדים) הבגדים שלו יהיו צבועים בדם (בדרכו בוגדים) כשידרוך הרשעים (יבצור כו') וכשיבצור כבוצר עוללות רוח השופטים המה רשעי ישראל · ואף שלעתיד יהיה חמוץ בגדים הנה עתה (טליתו כשלג מצחצח) טליתו לח ולבן כשלג מצוחצח (ובצחצחות יצחצח) לישראל שהם מצחצחים פעלם ומעשיהם טובים בתשובה כדי לזכות בדין (מלך יעט קנאה) כמעטף בקנאה (קנא קנא גאה גאה) על הים · וכמו שעשה בים כן (כאיש מלחמה יעיר קנאה) לעתיד לבא להנקם מאויביו כגבור המתקנא (מלך) הקדוש ברוך הוא (כל אפסי ארץ) כל הדרים בארבע פנות העולם (ישתחוו למלך על כל הארץ) ביום הדין (מלך ליום קומו לעד) בימות המשיח שיקום להתוועד עליהם (כל יצור לפניו ירעד) אף אדם וכל הנבראים ירעדו לפניו ליום הדין · הקב"ה שהוא (רם ונשא) הוא שוכן עד ותמיד השגחתו בנבראים לכן ירעדו לפניו כל הנבראים לפי שתמיד השגחתו בהם (מלך מושל עולם בגבורתו) הקב"ה שימשול ביום הדין על העולם בגבורתו אז (ירעשו וירקדו הרים וגבעות מגאותו) מאימת הדין (מלך נורא) הקב"ה ירא ומהויס (למלכי ארץ חול תחול הארץ) תאחז חלחלה ואימה את יושבי הארץ (מושב הכרובים) מאימת הקב"ה ע"י שמזכיר נער כמו (תנוט הארץ) מהתנוססת הארץ (שאתו) פחדו ואימתו (מי יעצור כח) מי יש לו כח לעצור ולסבול אימתו ליום הדין (נותן ליעף כח) לישראל שהם עיפים נותן להם כח לגלגל ולסבול אימת יום הדין (מלך עמדו לדין) מתעכב ומאריך בדינם של רשעים (ביום הדין שפוט גאים בדין) לשפוט הרשעים הגאים בדין ולא ברחמים (פלש סוד המעמיקים) מגלה סוד של אותם המעמיקים (לסתיר עצה במעמקים) הרשעים המסתירים עצה בסתר · מגלה הקדוש ברוך הוא עצתם ליום הדין (יחשוף ויגלה עמוקים) יגלה מחשבות עמוקים · בקשתנו מלפניך (מלך צוה מכל רוח) צוה על עריצי גסי הרוח מכל רוחות העולם (לאפפם בשטף רוח) לסבבם ברוח הקשה שבא בכח ובמרוצה כנחל שוטף לגמר הרשעים (קהל) הקהיל מלכי אדמה (בסערו משא דומה) בפקוד המשא הניבאת על אדם · ובתחלה (יפקוד על צבא רומה) יפעיל שרי מעלה (מלך) אע"פ שהוא רם וגבוה במשפט (ועוז מלך) ואף שהעוז והממשלה בידו עכ"ז (אהב משפט) כי מכון

זייגע קליידר אונ אהוט פון הילף איז אויף זיין קאפ צו העלפן דנסטמאל ווענט גאט זיצן אויף זיין היילגין שטול מלך חמוץ גאטש קליידר ווערן זיין גיפארבט אין זיין טאן טרעטין דיא רשעים מלך טליתו גאט ווערט זיך אן טאן אווייסע קלייד וויא שנייא דאש איז אסימן אז ער ווערט מוחל זיין די עבירות פון די ישראל וואש זיינן רויט וויא רויטע פאדים דיד ווערן זיי ווייס ווערן וויא שניי · צח ער איז לויטער אונ אום ווילן די לויטערע מעשים פון די אבות ווערט ער לייטערן דיא ישראל וואש דיא לייטערן זיך דורך תשובה בנצח צו זיין הקב"ה דורך זייער תשובה דר פון האט גאט גרויס תענוג מלך יעט גאט איז איין גיהילט אין רעכינונג לעתיד לבא ווערט ער אנקמה טאן אין די רשעים · הערשין האט ער גיהערשט וויא אבעל מלחמה ווערט ער דר וועקין רעכנונג · מלך כל אלע וואש וואוגען אין דיא עקין פון דער וועלט ווערן זיך בוקין צוא גאט ווש ער איז דר מלך איבר די גאנצע וועלט אז ער ווערט קומן צו משפטן דיא וועלט מלך ליום אין דעם טאג זאז גאט ווערט אויף שטיין צו מאכין איין פר זמלונג לעתיד לבא ווערן אלע באשעפעניש פר אים ציטערין · גאט איז הויך אונ דער הויבין ער רוועט אייביג אונ איז משגיח אויף די וועלט מלך מושל גאט גיוועלטיגט איבער די וועלט מיט זיין שטארקייט דיא בערג ווערן שטורעמען פון זיין גרויסקייט אונ אזו וויא די ווידער ווערין זייא שפרינגען פון זיין גישריי מלך נורא פאר גאט האבין פארכט די מלכים פון דר ערד · חול ציטערין ווערט טאן ציטערין די ערד פון פר גאט וואש ער זיצט צווישין די מלאכים ווערט די ערד גליטשין מלך שאתו ווער ווערט קאנען דר לידין זיין פארכט לעתיד לבא אונ ער טראגט די גאנצע וועלט מיט כח ער גיט צו די מידע כח · מלך עמדו גאט פאר זאמט זיך אין דין פון די רשעים אין דעם טאג אז ער ווערט דן זיין די וועלט ווערט ער משפטין דיא רשעים מיט דעם מדת הדין ניט מיט דעם מדת הרחמים · מלך פלש גאט ווערט אויף דעקין דעם סוד פון דיא רשעים וואש פאר באהאלטין זייער עצה אין די טיפעניש ווערט גאט זייער עצות מגלה זיין ליום הדין ער ווערט אנטפלעקין אונ אויף דעקין די טיפע זאכין מלך צוה גאט גיבוט אלע די זייטין פון דער וועלט די רשעים ארום צוא רינגלען זיי מיט אשטארקין ווינט וואש ער איז אזו שטארק וויא וואשר וואש פר פלייצט מלך קהל לעתיד לבא ווערט גאט איין זאמלען צו משפטין אלע זיצער פון דר ערד ער ווערט באפעלין אויף דעם הערשאפט וואש אין הימיל מלך רם גאט איז הויך אונ דר הויבין דורך דעם משפט וואש ער טוט האלטן די שטארקייט אונ די ממשלה איז אין זיין האנט טוט

מֶלֶךְ שׁוֹפֵט צֶדֶק · לְפָנָיו יְהַלֵּךְ צֶדֶק · לְהָלִיץ בְּעַד רוֹדְפֵי צֶדֶק: מֶלֶךְ תַּקִּיף בְּמֶמְשָׁלָה · וְכִסְאוֹ תָּלָה לְמַעְלָה · וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: מֶלֶךְ תַּחַת חֶלֶד מֵהַבִּיטוֹ · מַרְעִיד יְסוֹד בְּהַבִּיטוֹ · בְּכֹל מְשׁוֹטֵט מַבָּטוֹ: מֶלֶךְ תָּר בְּכָל פּוֹעַל · בְּכֹל מַה יִּפְעַל · בְּמַטָּה וּבְמַעַל: חזן מֶלֶךְ אֱלֹהֵי עוֹלָם · הִמְלִיכוּהוּ עַם עוֹלָם · יְהֹוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם · קָדוֹשׁ:

כסאו לדקומספט. (מלך כו' להלין בעד) ישראל שהם (רודפי צדק) וכסאו תלה (למעלה) וכסאו גבוה ותלוי למעלה בתויר (מלך תחת חלד מהביטו) הארץ ירלה ותתחת ממבטו של הקב"ה (בכל משוטט מבטו) כמ"ש עיני ה'. משוטטות בכל הארץ (ד"ה ב' טז ט') (מלך תר בכל פועל) הקב"ה תוקר וחופש בכל נכרא לראות (בכל מה יפעל) בהם הן הגבראים אשר (במטה ובמעל) : (מלך אלהי עולם המליכוהו) עליכם אתם (עם עולם) ותאמרו (ה' ימלוך לעולם) :

כחול מתחילין כאן

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהֹוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ · פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי · תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

בשבת מתחילין כאן

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ · וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיהֹוָה: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל: הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח · וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ · מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ · וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת הָרַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים · וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ · מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ · אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים · בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה · גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ · וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה · זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ · חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ · יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל · כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם · לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ · נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם · שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם · עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ · צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ · קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר · רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם · תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים · בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה · עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ · וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר · מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהֹוָה: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת · תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם · וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים

ער דאך אלין מיט משפט זיין שטול איז אן גיבריים מיט גירעכטיקייט אונ משפט מלך שופט גאט איז אגירעכטר שופט פר אים גייט דאש גירעכטיקייט סמליץ צוא זיין פאר דיא וואש יאגין נאך גירעכטיקייט מלך תקיף גאט איז שטארק מיט גיוועלטיקייט אונ זיין שטול האט ער דער הויבין איבין אין הימיל אונ זיין קיניגרייך גיוועלטיגט איבר דר גאנצער וועלט מלך תחת גאט מאכט ציטערן דיא ערד פון זיין קוקין ער מאכט ציטערין דיא יסודות מיט זיין קוקין אויף אלין טוט שוועבין זיין לונוג דען ער איז משגיח אויף אלין דינג מלך תר גאט פארשט אונ זעהט נאך אין אלע ווערק אין אלין וואש דער מענטש טוט ער איז משגיח אויף אלע ברואים וואש איבין אונ אונטין זיינען · מלך אלהי גאט וואט ער איז צגאט איבר אלע וועלטין זיי מאכין קיניגין אים דאש פאלק ישראל וואש זייא זאגין ה' גאט זאל קיניגין צוא איביג דער הייליגער גאט :

וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם · וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים: אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה: וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה · לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

מיוסר ע"ס א"ב

כְּבוֹדוֹ אִהֵל כְּהַיּוֹם בְּרַחֲמִים מֶלֶךְ · בּוֹחֵן כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת צָעִיר וָרַב מֶלֶךְ · גֵּאוּת וָעוֹז הִתְאַזָּר מֶלֶךְ · דּוֹק וָחֶלֶד יֶהֶרְדוּן מֵאֵימַת מֶלֶךְ · הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם יָחוֹן מֶלֶךְ · וּמֵבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם יַצְדִּיק מֶלֶךְ: זִכָּרוֹן הוּא יוֹם תְּרוּעַת מֶלֶךְ: יי חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא לְזַכּוֹתָם מֶלֶךְ · טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו מַמְלִיךְ כָּל מֶלֶךְ · יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ בְּזִכָּרוֹן טוֹב מֶלֶךְ:

כַּלֵּה אַל תַּעַשׂ לִשְׁאֵרִית בְּנֵי מֶלֶךְ · לָכֵן אֲתָאנוּ לְךָ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ · מֵאֶתְמוֹל קִדַּמְנוּךָ לְחַלּוֹתְךָ מֶלֶךְ:
חזן נָא נְצוֹר חֶסֶד לְנִינֵי שְׁלָחוֹ לוֹ שְׁלֹשֶׁת אֵילֵי מֶלֶךְ · סְכּוּת בָּאֵי בְּתַחַן לְמַר בָּכוּ אֶרְאֶלֵּי מֶלֶךְ · עֲנוּתָם בַּל תָּבֶז לָלִין בְּמָקוֹם עָלוּ וְיָרְדוּ בוֹ מַלְאֲכֵי מֶלֶךְ:

פְּדֵם הַיּוֹם מִדִּין גָּמוּר מִלְּחַיְּבָם מֶלֶךְ: חזן צַדְּקֵם בְּרַחֲמִים וּפָקְדֵם לְטוֹבָה מֶלֶךְ · קְשׁוֹב קוֹל תְּקִיעָה מְתוֹקְעֵי (בשבת אומרים קְשׁוֹב זִכְרוֹן תְּרוּעָה מְזַכְּרֵי) הַיּוֹם לְךָ מֶלֶךְ · רַחֲמִים תְּעוֹרֵר לִמְחַכֵּי לְךָ מֶלֶךְ:

מטה לוי

(כבודו אהל כהיום ברחמים מלך) מלך הקדוש הכין לאוהל את השמים ברחמים שמוך ליום הזה של ר"ה · ומפני מה ברא אותם ברחמים כי (בוחן כל עשתונות כו') להיותו בוחן כל מחשבות של קטן וגדול וראה שאין העולם מתקיים במדה"ד והקדים מדה"ר ושתפה. למה"ד (גאות ועוז התאזר) במע"ב (דוק וחלד) שמים וארץ (יהרדון מאימת מלך) כמשרז"ל ע"פ עמודי שמים ירופפו מלמד שגער בהם הקב"ה ונקרשו מאימתו (היוצר כו' מלך) המלך היוצר שהוא רואה יחד לבם הוא (יחון · ומבין אל כל מעשיהם · יצדיק מלך) המלך המבין אל כל מעשיהם הוא יצדיק אותם ויזכור אותם לטובה (זכרון הוא יום תרועת מלך) בזכות התרועה שהוא זכרון למלך כמה שכתוב והקעתם בחצוצרות ונזכרתם לפני ה' אלהיכם ויום זה (חק לישראל הוא) שיתקעו בו (לזכותם מלך) בזכות התרועה (טרף נתן ליראיו) הקב"ה שהוא נותן מזון ליראיו בעוה"ז הוא (ממליך כל מלך) ממלכי אדמה לנסות בם את ישראל ובזכות שהם מקבלים עליהם הצירוף מאהבה ולכן יה"ר (יזכור לעולם בריתו כו') שיזכור המלך הקב"ה את בריתו לעולם ויגאלנו: (כלה אל תעש לשארית בני מלך) לשארית ישראל שנקראו בנים לה' (מאתמול כו' מלך) אתה מלך קדמנו להתפלל לפניך מער"ה (נא נצור חסד) בקשתנו שתשמור החסד שעשה אברהם אבינו (לניני) לבניו של אברהם אבינו (אשר שולחו לו שלשת אילי מלך) בשלחו לו מן השמים ג' מלאכים (סכות באי בתחן) הסכת לקבל תפלות הבאים בתחנונים (למר בכו אראלי מלך) בזכות יצחק שבעבורו בכו המלאכים במרר בשעת העקידה (ענותם בל תבז) צעקתם ותפלתם אל תבזה (ללין) בזכות יעקב שלן (במקום) אשר (עלו וירדו בו מלאכי מלך) · (פדם היום כו' · מלך) אתה מלכנו פדם היום את ישראל שלא תדונם בדין גמור באין שיתוף מדת הרחמים · שאז ודאי יתחייבו בדין · אך (צדקם כו' מלך) · אתה המלך שתף מדה"ר וצדקם בם ופקדם לטובה (קשוב קול כו' מלך) אתה המלך קשוב קול תקיעה מבניך התוקעים לך היום לשם מצוה · ועי"ז רחמיך (תעורר למחכי לך מלך) אתה המלך תעורר רחמים לבניך המחכים לך:

כבודו אהל גאט דער לייבט זיין כבוד אזו היינט אין ראש השנה מיט דער בארימהקייט מלך דער קיניג הקב"ה אזו וויא ער האט זיך מרחם גוועזין איבר אדם הראשון אין דעם טאג ראש השנה אונ האט אים גישיינקט אטאג פון זיינע טעג דש איז טויזינט יאר אזו אויך זאל ער זיך איבער אונז אויך מרחם זיין בוחן ער פרובט אונ פאר שטייט אלע גידאנקען פון גרוישע אונ פון קליינע גאות גאט איז אן גיגורט הערשאפט אונ שטארקייט דוק די הימל אונ ערד ציטערין פון וועגין פארכט פון דעם מלך היוצר דר דא האט בשאפן בנאנד זייער הארין דש איז דר יצר טוב אונ דר יצר הרע דרום זאל גאט דער בארעמען דעם מענטשין אונ זאל אים אפ היטין ער זאל ניט נכשל ווערין דורך דעם יצר הרע ומבין אונ ער פרובט אלע זייערע מעשים · גאט זאל זיי גירעכט מאכין · זכרון גאט זאל אונז גידיינקין צו גוטין ווייל מיר בלאזין שופר אין דעם טאג חוק דר טאג איז אחוק צו ישראל צו בלאזין שופר · גאט זאל די ריין מאכין פון זייערע עבירות טרף ער טוט געבין שפייז צוא זיינע פארכטיגע דער גאט וואש ער מאכט קיניגין אלע מלכים יזכור ער זאל אייביג גידיינקין זיין ברית מיט אגוט גידעכטניש גאט דער מלך: כלה אל תעש איין פר דארבונג זאלסטו ניט טאן צו דעם איבר בלייבונג פון דיינע קינדר · דרום זיינן מיר גיקומן צו דיר גאט אונזר קינג פון נעכטין אן האבין מיר זיך מקדים גיוועזן מיט תפלות זאגן צו בעטין דיך קיניג נא מיר בעטין דיך זאלסט היטין דעם חסד צו דיא קינדער פון אברהם וואש צו אים זיינען גשיקט גיווארין דרייא מלאכים · סכו נעם די תפלות פון ישראל בזכות יצחק וואש דיא מלאכים האבין ביטערלאך גיוויינט פון זיינט וועגין אז דער פאטער האט אים צו דער עקדה גיפירט אונ האט אים גיוואלט קוילין פון גאט וועגין ענותם דאש גישרייא אונ גיבעט פון די ישראל זאלסטו ניט פר שעמן בזכות יעקב וואש ער האט איבר גינעכטיגט אויף דעם ארט וואש די מלאכים פון גאט זיינען ארויף גיגאנגען אונ אראפ גגאנגען: פדם דער לייז היינט זייערע קינדר אונ זאיי זייא ניט בן מיט דעם מדת הדין זאלסט זייא ניט

שעה שועת עם משחריך מלך · תפן בתומכי ברוך: ונברכך אלהים חיים ומלך:

(שעה שועת עם משחריך מלך) אתה המלך שעה אל שועת עם המבקשים אותך: (תפן בתומכי ברוך) הפנה ליברך שתומכים הברכה על כל העולם:

והחיות ישוררו וכרובים יפארו ושרפים ירנו ואראלים יברכו פני כל חיה ואופן וכרוב לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יהוה ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקים זמרות יאמרו ותשבחות ישמיעו · כי הוא לבדו פועל גבורות עשה חדשות בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית · כאמור לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו מהרה לאורו: ברוך אתה יהוה יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו: אבינו האב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך ולא נבוש לעולם ועד · כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך: והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ותוליכנו קוממיות לארצנו · כי אל פועל ישועות אתה · ובנו בחרת מכל עם ולשון · וקרבתנו לשמך הגדול סלה באמת · להודות לך וליחדך באהבה: ברוך אתה יהוה הבוחר בעמו ישראל באהבה:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על־לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על־ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך:

והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את־יהוה אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: ונתתי מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן־יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף־יהוה בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם אתם לאות על־ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על־מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ:

ויאמר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות יהוה ועשיתם אתם ולא־תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדושים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתוקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד · אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת: ודבריו חיים וקימים נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים · על אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך:

על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים לעולם ועד · אמת ואמונה חוק ולא יעבור · אמת שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו · מלכנו מלך אבותינו · גאלנו גואל אבותינו · יוצרנו צור ישועתנו · פודנו ומצילנו מעולם שמך אין אלהים זולתך:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל דור ודור: ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ · אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך ישים על לבו: אמת אתה הוא אדון לעמך

מחייב בדין זיין מאך זייא גירעכט מיט דער בארימהערציקייט אונ גידיינק זייא צו גוטין · קשוב פאר נעם דאש קול פון תקיעת שופר פון די ישראל וואש בלאזין היינט שופר פון דיינט וועגין צוא מאן דיין רצון החסים זאלשט דער וועקן דיין דער בארימהערציקייט צוא דיא ישראל וואש האפין צו דיר מלך: שעה פר נעם דאש גישריי פון דעם פאלק וואש פארשטין דיר מלך תפן זאלסט זיך קערין צו די ישראל וואש לעהנען אונטר זייער תפלה מיט ברוך אונ מיר וועלין דיך לויבן לעבעדיגער גאט אונ קינג:

וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ׃ מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִרוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם׃ רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ׃ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם: מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: גֹּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

פה ולא אחר (זכרנו ומי כמוך) ואם אמר עד שסיים הברכה אין צריך לחזור לראש ואסור לחזור

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים׃ וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים׃ סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר׃ מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְהוָה לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ׃ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ׃ וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה׃ כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְהוָה לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ׃ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים׃ אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ׃ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת: וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ: וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ: וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת הזה ואת יום) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם (זכרון) תְּרוּעָה (באהבה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ׃ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ׃ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ׃ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה׃ וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה׃ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים׃ וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ׃ וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ׃ וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ׃ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ׃ וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: (בשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ׃ (והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת׃ כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רצה

רְצֵה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם · וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל · וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם · הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ · וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ · בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם · וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם · וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה · פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ · לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תפלה לשליח צבור בקול

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

פותחין הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב · הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן · גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים · וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים · אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים · לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

כוונת המחבר בלקיחת כ"ז רבות מסקב"ס ולהמציא כפרה ומחילה וגם המחבר חתום בראשי החרוזות יקותיאל בר משה חזק ואמץ יחי

יָרֵאתִי בִּפְצוֹתִי שִׂיחַ לְהַשְׂחִיל · קוּמִי לְחַלּוֹת פְּנֵי נוֹרָא וְדָחִיל · וְקָטֹנְתִּי מַעַשׁ לָכֵן אַזְחִיל · תְּבוּנָה חָסַרְתִּי וְאֵיךְ אוֹחִיל · יוֹצְרִי הֲבִינֵנִי מוֹרָשָׁה לְהַנְחִיל · אַיְּלֵנִי וְאַמְּצֵנִי מֵרִפְיוֹן וָחִיל · לְחָשִׁי יֵרָצֶה כְּמַנְטִיף וּמַשְׁחִיל · בִּטּוּיִי יוּמְתַּק כְּצוּף נְחִיל · רָצוּי בְּיוֹשֶׁר וְלֹא כְּמַכְחִיל ·

מטה לוי

(יראתי בפצותי שיח להשחיל) אני ירא בפתחי פי להוציא דבור ותפלה בעת (קומי לחלות פני נורא ודחיל) שאני קם להתפלל לפני הקב"ה שהוא נורא ואיום (וקטונתי מעש) ובעבור שקטונתי במעשים טובים (לכן אזחיל) לכן אירא (תבונה חסרתי) אני חסר תבונה (ואיך אוחיל) ואיך אתפלל ואקוה (יוצרי הבינני מורשה להנחיל) תן לי לב להבין בתורה ותהיה לי לנחלה · (איילני ואמצני מרפיון וחיל) תן לי חוזק ואומץ ולא תרפני ולא אחיל (לחשי ירצה) תפלתי תרצה לה' (כמנטיף ומשחיל) כמקטיר קטורת נטף ושחלת (בטויי יומתק) דבורי יהיה מתוק (כצוף נחיל) כדבש של נחיל דבורים (רצוי ביושר) דבורי יהיה רצוי לה' כיושר שלי ואיני ח"ו כצבוע שאין תוכו כברו (ולא כמכחיל) עיניו וסמו בצבע העובר ואינו מתקיים

יראתי בפצותי · איך פארכט מיך אז איך עפן מיין מויל אויש ציהן רייד דאש איך זאל מיך אויף שטעלין צו בעטין פאר גאט וואש ער איז פארכטיג אונ שרעקליך · אונ וייל איך האב ניט פיל מעשים טובים אין מיר דרום האב איך מורא תפלה צוא טאן איך האב ווייניג פאר שטאנד אין דר תורה וויא קען איך בעטין אונ האפין · יוצרי איך בעט דיך מיין באשעפר גיב מיר פאר שטאנד צו מאכין ארבין מיך די תורה · שטארק מיך אונ פעסטיג מיך פון שלאפקייט אונ דר שרעקוני · לחשי מיין תפלה זאל באוויליגט זיין פאר דיר כמנטיף ומשחיל אזו וויא דיא עבודה פון דעם כהן וואש ער האט אין בית המקדש מקטיר גיוועזן דיא קטורת וואש אין זייא איז גיוועזן טריף גיווירין אונ גגיל גיווירין · (דיא צווייא ווערטר מנטיף ומשחיל קומן ארויש פון נטף ושחלת וואש אין דער תורה שטייט) · בטויי מיינע רייד פון מיין תפלה זאל זיס זיין אזו וויא די זיסע טראפין פון אבין שטאק רצוי מיינע רייד זאל זיין באוויליגט מיט רעכט פארטיקייט אונ ניט ווי איין גיפארבטער מענטש וואש ער מיינט נאר

מְשַׁלְחַי לְהַמְצִיא כּוֹפֶר וּמְחִיל· שֶׁאֲנִי יֶעֱרַב וְלֹא כְּמַשְׁחִיל· הֵעָתֵר לְנִגָּשִׂים וְנֶחְשָׁבִים כְּזָחִיל· חַנּוּן כְּהַבְטִיחָךְ לִבְנִקְרַת מְחִיל· זַעֲקִי קְשׁוֹב בְּעֵת אַתְחִיל· קְרָבַי יֶחֱמָרוּ בְּחָקְרָךְ חֲלוֹחִיל· וּמֵאֵימַת הַדִּין נַפְשִׁי תַּבְחִיל· אִם כִּגְמוּל הַלֵּב יָחִיל· מְקוֹרֵי עַפְעַפַּי אַזִּיל כְּמַזְחִיל· צְדָקָה אֲקַוֶּה מִמְּךָ וְאוֹחִיל· יוֹשֶׁר הוֹרַי זָכְרָה לְהָאֲחִיל· חַם לִבִּי בַּהֲגִיגִי יַגְחִיל· יִסְתָּעֵר בְּקִרְבִּי בְּעֵת אֶת חִיל: פותחין הארון

פייטן פתח באת חיל ולמד ממשה שפתח באת כמה שסיים יעקב ע"ס ודוד פתח באשרי כמה שסיים משה לברך :

מיוסד ע"פ א"ב

אֶת חִיל יוֹם פְּקוּדָה· בְּאֵימָיו כָּל לָחוּשׁ לִשְׁקֵדָה· נִגָּשִׁים בּוֹ בֶּרֶךְ לִיקוּדָה· דֶּעָם לְיַשֵּׁר כְּעַל מוֹקְדָה· הַיּוֹצֵר יַחַד כְּכֶל נִשְׁפָּט· וְשׁוֹעַ וָדַל בְּפִלּוּס יִשָּׁפֵט· זָכַר לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט· חִין עֶרְכּוֹ יִזְכֹּר בַּמִּשְׁפָּט: טֶרֶם כָּל מִפְעַל חָצַב· יָזַם בְּמַחֲשֶׁבֶת צוּר חָצַב· כְּאָחוֹר וָקֶדֶם בְּתוֹךְ נֶחְצָב· לְיַהֵב עָלָיו כָּל הַמַּחְצָב: מְנָתוֹ כְּהַיּוֹם כֹּחַ דִּשְּׁנָה· נִגְזַר לְהַחֲנִיט לְתִשְׁעִים שָׁנָה· סִימָה אוֹת הֱיוֹת לְשׁוֹשַׁנָּה· עֲבוּר לְפָנָיו

(משלחי להמציא כופר ומחיל) להמציא כופר ומחילה לנגור המשלחים אותי (שאני יערב) תפלתי תערב לפניו (ולא כמשחיל) ולא תהיה כשאגת קול שחל שצועק ואין ערבות ומתיקות בשאגתו (העתר) תהיה נעתר (לנגשים) לישראל הנגשים והנלחצים (ונחשבים כזחיל) ונחשבים כרמש זוחלי עפר · ובקשתי מלפניך אתה ה' (חנון כהבטיחך לבנקרת מחיל) כמו שהבטחת למשה בעמדו בנקרת הצור ומחילת עפר שלא תהא תפלת ישראל חוזרת ריקם מלפניך · כן גם עתה (זעקי קשוב) תקבל תפלתי (בעת אתחיל) להתפלל (קרבי יחמרו בחקרך חלוחיל) בעת שעולה על לבי שאתה דורש מחשבות הנעלמים בחלל הלב נתכווצו קרבי מרוב תמימות כי (מאימת הדין נפשי תבהיל) נפשי קצה מאימת הדין (אם כגמול) תדין אותנו (הלב יחיל) לבי יפחד ויירא וגם (מקורי עפעפי) ממקור עיני (אזיל כמזחיל) אוריד דמעות כנימר ומרזב (צדקה אקוה ממך) אני מקוה ממך שתדין אותנו בצדקה ובחסד ולא במדת הדין (ואוחיל) ואמתין (יושר הורי) זכות אבותי (זכרה להאחיל) כשאבוא לחנן לפניך (חם לבי בקרבי בהגיגי יגחיל) בעת שאני מדבר יחם לבי בקרבי כמו אש גחלת (יסתער בקרבי) כמו רוח סערה הסוער בגלים הם מתחממין יותר כך לבי בוער (בעת את חיל) לדבר : (את חיל יום פקודה) בא פחד יום הדין שבו הכל נפקדים (באימיו כל לחוש לשקדה) מאימת יום הדין ממהרים כל בשר (נגשים בו ברך ליקודה) נגשים בו לשוב ולכרוע על ברך וליקוד ארצה (דעם לישר כעל מוקדה) שברם מה שמוברים לבם בחרטה ותעניה יחשב זאת כאלו הקריבו עולה שכתוב בה על מוקדה (היוצר יחד כסל נשפט) לפני היוצר יחד כל המחשבות נשפט (ושוע ודל בפלוס ישפט) ובין עשיר ובין דל ישפט כחוט תשרי שמזלו מאזנים (זכר) אברהם שאמר בתפלתו על סחם חלילה וגו' עד לא יעשה משפט (חין ערכו) תפלתו שערך עליהם והם לא היו יוצאי חלציו ולא בני ביתו (יזכר) לנו לאותו זכות היום במשפט (טרם כל מפעל חצב) טרם שברא ופעל כל מפעל מעשה בראשית (יזם במחשבת צור חוצב) היה חושב במחשבתו להיות אברהם נחצב ונברא (כאחור וקדם בתוך נחצב) ואעפ"כ לא נברא כי אם בתוך ובאמצע הדורות בין אחור ובין קדם כדי (ליהב עליו כל המחצב) לעמוס ולטעון עליו משאוי כל הנבראים שיגן זכותו לפניו ולאחריו (מנתו) שרה שהיתה מנת חלקו (כהיום) בר"ה (כח רשנה) נתחדשה בכח נערות ואחרי בלותה היתה לה עדנה עד שהיתה ראויה (גזר להחניט לתשעים שנה) להצמיח פרי להוליד ענף וילדה את יצחק בת צ' שנה ולכן נפקדה בר"ה (סוימה אות היות לשושנה) להיות נשתיימה לאות לישראל הנקראים שושנה שעתידים (עבור לפניו) בתפלה ולהפקד

פון לייטינס וועגין אונ ניט פון גאטש וועגין משלחי כדי איך זאל גרייכן אדערליזונג אונ אפאר נעבונג צו דיא ישראל וואש האבין מיר גישיקט שאגי מיין גישרייא זאל זיס זיין אונ זאל ניט ביטר זיין וויא אביטר קרויט העתר ווער איבר גיבעטין צו די ישראל וואש זיינען גיצוואונגן אין צרות אונ זיינען גיגליכן צוא אווערעמיל וואש קריכט אויף דר ערד חנון דער בארעמיגר גאט אזו וויא דו האשט מבטיח גיוועזן צו משה רבינו אז ער איז גישטאנן אין שפאלט פון דעם שטיין האסטו אים צו גיזאגט דש די תפלה פון ישראל וועט זיך ניט אום קערין לידיג אז זיי דער מאנען די שלש עשרה מדות · אזו אויך פאר נעם מיין גישרייא אין דער צייט אז איך הייב אן צו דיר תפלה צו טאן · קרבי מיינע גידערים האבין זיך אין גישרומפן פון וועגין היץ · אז איך דער מאן מיך דאש דוא פארשטט די גידאנקן וואש זיינן פאר בארגין אין דיא לעבר פון דעם הארצין וואש קיין מענטש וויס דאש ניט נאר דוא אליין ומאימת אונ פון פארכט פון דעם יום הדין ווערט מיר פאר אומערט מיין לעבין · אם כגמול אויב דו וועשט אונז בצאלין נאך אונזערע מעשים ציטערט דש הארץ אין מירי מקורי דיא קוואלין פון מיינע ברעמען מאך איך רינען טרערין אזוא ווי אריגע צדקה איך האף אונ ווארט זאלסט מיך משפטין מיט גרעכטיקייט יושר גידיינק דאש רעכטי פארטיקייט פון מיינע עלטרין צו שטארקין מיך חם אז איך רייד איז אין מיר דר היץ מיין הארץ אזו וויא קולן פייער יסתער גיש שטורעמט אין מיר אינדר צייט אז איך הויב אן תפלה צו טאן:

את חיל עס איז גיקומן אציטערנעם דער טאג פון ראש השנה ווש אין אים ווערין גידאכט אלע בשעפענעש באימיו פון וועגין פחד פון דעם יום הדין היילין אלע מענטשין תשובה צו טאן גשים זייא גינעהענן אין דעם טאג ראש השנה מיט תפלה צוא קניען מיט אידע קניא דעם דיא גידאנקן פון די ישראל וואש זיי האבין חרטה אויף זייערע עבירות זאל פר גאט אן גינומן ווערן גליך וויא זיי וואלטין מקריב גיוועזן אקרבן עולה אויף דעם מזבח היוצר חד בשעפר טוט משפטין אלע גידאנקן באנאנד ושוע דר עשיר מיטין ארימאן ווערין אין גירעכטע וואג שאלן גמשפט : זכור דש גידעכנעש פון אברהם אבינו וואש ער האט מתפלל גיוועזן פאר די לייט פון סדום האט ער גזאגט פאר גאט דוא ביסט דר שופט פון דר וועלט זאלשטו דען ניט אמת משפטין חין דאש אן רכטונג פון זיין גיבעט וואש ער האט גיבעטין פר די לייט פון סדום וואש זיי זיינן נאר פרעמדע גוועזין אונ ניט זיינע קינדר האט ער זיי ניט גיוואלט שולדיג מאבין דער זכות זאל אונז היינט גידאכט ווערין אין משפט טרם איי גאט האט באשאפין אלע ווערק יזם האט גאט גיטראכט אין זיינע גידאנקן צו בשאפין אברהם אבינו וואש ער ווערט אן גירופין צור כאחור אזו וויא אדם הראשון ער איז אבר אין דר מיטין בשאפן גוואָרן צווישן דור המבול אונ דור הפלגה כדי ער זאל שטילין גאטש צארין וואש דיא דורות האבין אים דער צארינט ליהב כדי צו וואַרפן אויף אים די משא פון אלע בשעפענש מנתו זיין ווייב שרה וואש זיא

בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה: פִּלְצוּ פִרְחֶיהָ בְּזֶה (נ"א בְּחוֹק) יוֹם׳ צִגְתָּם פְּנֵי כֵם אָיוֹם׳ קוֹל דּוֹבְבָם יַרְתִּישׁוּ הַיּוֹם׳ רוֹגְשִׁים לְהָרִיעַ לִמְצוֹא פִּדְיוֹם: שְׁעוּנִים עָלֶיהָ בָּהּ לְהִפָּקְדָה׳ שׁוֹאֲגִים בְּלַהַק דַּלְתוֹת לְשָׁקְדָה: חזן תְּמוּכִים בְּדֶשֶׁן שֶׂה עֲקֵדָה׳ תֶּשֶׁר אֲשֶׁר בּוֹ נִפְקְדָה:

נַעֲלָה בְּדִין עָלוֹת בִּתְרוּעָה׳ גֵּיא עִם דָּרֶיהָ לְרוֹעֲעָה: חזן בַּשּׁוֹפָר נשמת בְּזִכְרוֹן שׁוֹפָר אַפַּתֶּנוּ (נ"א אַרְצֵנוּ) וּבְבֶרֶךְ כְּרִיעָה׳ בְּמָגִנַּת רֵעִים בְּגַנּוּ אֶתְרוֹעֲעָה:

(בזה ר"ה) כמו שנפקדה שרה אמנו (פולצו פרחיה) נבעתו ונבהלו בניה (צגתם פני כם איום) בעת עמידתם לפני כסא איום ונורא (קול דובבם) קול דבורם יגרמו שהם (ירחישו היום) את שפתי ישנים ויתפללו עלינו (רוגשים להריע) הומים וממהרים לתקוע׳ כדי שעי"ז (למצוא פדיום) (שעונים עליה) סמוכים על זכות שרה (בה להפקדה) להפקד לטובה בזכותה (שואגים בלהק) צועקים במקהלות (דלתות לשקדה) לשקוד על דלתות התפלה (תמוכים בדשן שה עקדה) סמוכים באפר דשן של יצחק שנעקד להיות עולה לה׳ ואפרו מונח לפני ה׳ (תשר) בתשרי (אשר בו נפקדה)

פרה: (נעלה בדין עלות בתרועה) כשהוא מתעלה בדין הוא עולה בהתרועעות וברצאה (גיא עם דריה לרועעה) לשבור הארץ והדרים עליה אבל אנו ב"י (בשופר אפתנו) אפייסנו בשופר (ובברך כריעה) ובכריעת ברכים (במגינת רעים) בהקב"ה שהוא מגן אבות שנקראו רעים (בגנו אתרועעה) אתחבר בגנו של ירושלים ובית המקדש:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים׳ מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים׳ וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים׳ לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר׳ מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מיוסד ע"פ תשר"ק

תְּאַלַּת זוּ כְּחָפֵץ לְהִתְעִיל׳ שׁוּעַ עָרוֹךְ לִמְדָּם לְהוֹעִיל׳ רוֹן הַרְרֵי קֶדֶם הַמּוֹעִיל׳ קְרוֹא בְּגָרוֹן מוֹקֵשׁ לְהַגְעִיל: צִדְקָם לְהַקִּפּוֹת בְּנִיב שַׁוְעָה׳ פְּעָלָם בְּקֶרֶב שְׁנַיִם לְשָׁמְעָה׳ עֵת רָצוֹן וְיוֹם יְשׁוּעָה׳ סְבִיכַת קֶרֶן וּבְרִית שְׁבוּעָה: נוֹבְבִים בְּגִישַׁת חוֹתָמוֹת תִּשְׁעָה׳ מִסְפַּר

(תאלת זו כחפץ להתעיל) כאשר חפץ הקב"ה לעשות רפואה ותעלה לאומת ישראל הנקראים עם זו (שוע ערוך למדם להועיל) למדם הקב"ה לערוך לפניו שוע ותפלה להועיל להם ומה היא התפלה שלמדם (רון הררי קדם) לחנן לפניו תפלות שתקנו אבות שנקראו הררי קדם (קרוא בגרון) ולקרוא בגרון (מוקש להגעיל) להמאיס היצה"ר שלא יקטרג לתפלתנו (צדקם) של הררי קדם (להקפות) לגלות אותם (בניב שועה) בשפתי תפלה (פעלם בקרב שנים לשמעה) פעולתם שפעלו האבות בקרב שני חייהם׳ להשמיע ולהזכיר אותו (עת רצון ויום ישועה) של העקדה (סביכת קרן) כשנאחז האיל בסבך בקרניו (וברית שבועה) שבמעמד ההוא כ"ז לימדם לערוך לפניו׳ (נובבים בגישת חותמות תשע׳) מדברים בגשתם לפני התיבה להתפלל בתפלה התוחמת בתשעה ברכות והם ג׳ ראשונות וג׳

אַז צוּא אִים גִּיגֶעבִּין גִיוָוארִין צוּ אַנָאבּ אִיז זִיא אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה גִּיפֶּעט גִיוָוארִין מִיט כֹּחַ אַצְוַויְיג צוּ מַאכִין שְׁפְּרָאצִין צוּ נַיינְצִיג יָאר׳ דֶען צוּ נַיינְצִיג יָאר הָאט זִי גִיהַאט אִיר זוּן יִצְחָק סוימה שָׂרָה אִיז גִיוָוארִין צוּ אַסִימָן אוּנ אַצַייכִן צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָואשׁ וֶוערִין אָן גִירוּפִין שׁוֹשַׁנָּה דָאשׁ זַייא זָאלִין אִיבֶּר פָּארִין פַאר גָאט אוּנ זָאלִין גִידַאכְט וֶוערִין צוּ גוּטִין אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה אַזוֹ וִויא זִיא אִיז גִידַאכְט גִוָוארִן פולצו אִירֶע קִינְדֶר זַיינֶען דֶר שְׁרָאקִין גִיוָוארִין אִין דֶעם טָאג רֹ"ה זֵיי דַארְפִין שְׁטֵיין צוּם מִשְׁפָּט פַר דֶער שְׁטוּל פוּן דֶעם שְׁרֶעקְלִיכִין גָאט קול דָאשׁ קוֹל פוּן זֵייעֶרֶע רֵייד רֵידִין זַייא הַיינְט רוגשים זֵיי אַיילִין צוּ בְּלָאזִין שׁוֹפָר כְּדֵי זֵיי זָאלִין גִיפִינֶען אַדֶערְלֵייזוּנְג שעונים זֵיי זַיינֶען אָן גִילֶעהֶענְט אוֹיף דֶעם זְכוּת פוּן שָׂרָה׳ זַייא זָאלִין דוּרְךְ אִיר זְכוּת גִידַאכְט וֶוערִין צוּ גוּטִין שואגים זֵיי שְׁרַייעֶן מִיט אַיין זַאמְלוּנְג אוֹיף דַיא טִירִין פוּן דִי שׁוּלִין צוּ הַיילִין תמוכים זַייא זַיינֶען אָן גִילֶעהֶענְט אִין דֶעם אַשׁ פוּן יִצְחָק וָואשׁ עֶר אִיז גִיבּוּנְדִין גִיוָוארִין וִויא אַשָׁאף פַאר אַקָּרְבָּן עוֹלָה אִין דֶעם חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי וָואשׁ שָׂרָה אִיז אִין אִים גִידַאכְט גִיוָוארִין: נעלה גָאט אִיז אוֹיף גִיגַאנְגֶען אוֹיף דֶער שְׁטוּל פוּן דִין צוּא דֶער הוֹיכִין וֶוערִין דוּרְךְ תְּקִיעַת שׁוֹפָר אַזוֹ וִויא אִין פָּסוּק שְׁטֵייט (עלה אלהים בתרועה)׳ גיא דִיא עֶרְד מִיט אִירֶע וואוֹנֶער צוּ בְּרֶעכִין אוּנ צוּ מַאכִין פַארְכְטִין זַיא: בשופר מִיט דֶעם שׁוֹפָר וֶועל אִיךְ אִים מְפַיֵּיס זַיין אוּנ מִיט קְנִיעֶן קְנִיאוּנְג דוּרְךְ דִיא

בַּאשִׁיצוּנְג פוּן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דֶער דָא אִיז דֶער בַּאשִׁיצֶער פוּן דִיא אָבוֹת וָואשׁ וֶוערִין אָן גִירוּפִין נָאטְשׁ פְרַיינְט בגנו אִין זַיין גָארְטִין דָאשׁ מֵיינְט עֶר אִין בהמ"ק זָאל אִיךְ מִיךְ גִיזֶעלִין אוּנ בַּאהֶעפְטִין מִיר בֶּעטִין מִיר זָאלִין אַלֶע זוֹכֶה זַיין בִּזְכוּת אָבוֹת צוּ קוּמֶן קַיין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אוּנ זָאלִין מִתְפַּלֵּל זַיין פַאר גָאט אִין בהמ"ק:

תאלת זו דִיא נַארְהַייט דָאשׁ זַיינֶען דִי עֲבֵרוֹת פוּן דִיא יִשְׂרָאֵל וָואשׁ זַייא וֶוערִין אָן גִירוּפִין (עם זו) אַז גָאט ב"ה הָאט גִיוָואלְט הַיילִין אוּנ פַר גֶעבִּין׳ גִיבֶּעט אָן צוּ רִיכְטִין הָאט עֶר זַייא גִילֶערְנְט צוּ הֶעלְפִין מִתְפַּלֵּל צוּ זַיין דִיא תְּפִלּוֹת פוּן דִיא אָבוֹת וָואשׁ וֶוערִין אָן גִירוּפִין הַרְרֵי קֶדֶם צוּ רוּפִין מִיט דֶעם הַאלְז אוּנ שְׁרַייעֶן פַאר גָאט דֶעם שְׁטְרוֹיכְלֶער דָאשׁ אִיז דֶער שָׂטָן צוּ פַאר אוּמְוִוירְדִיגִין עֶר זָאל אוֹיף אוּנְז נִיט קָאנֶן מְקַטְרֵג זַיין: צדקם זֵייעֶר גִירֶעכְטִיקַייט פוּן דִי אָבוֹת צוּא אַנְפְּלֶעקִין פוּן וֶועגִין דִי רֵייד אוּנ גִישְׁרֵייא פוּן תְּפִלָּה זַייעֶרֶע גוּטֶע וֶוערְק אִין דִיא יָארִין וָואשׁ מִיר זַיינֶען׳ צוּא לָאזִין הֶערִין דִי צַייטִין פוּן גוּטִין ווילִין אוּנ אַטָאג פוּן הִילְף׳ זָאלְסְט אוּנְז גִידֵיינְקֶען דָאשׁ פַר וִוִיקְלוּנְג פוּן דֶעם הָארִין פוּן דֶעם ווִידֶער פוּן יִצְחָק אוּנ דֶעם פַאר בּוּנְד פוּן דֶר שְׁבוּעָה וָואשׁ דוּ הָאסְט גִישְׁוָוארִין צוּא אַבְרָהָם נובבים דִי יִשְׂרָאֵל רֵידִין אִין דֶעם גִינְעהֶנֶען פַאר דֶעם אָרוֹן קֹדֶשׁ׳ דִי אוֹישְׁלָאזוּנְג פוּן דִיא בְּרָכוֹת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה וָואשׁ מִיר זַיינֶען הַיינְט מִתְפַּלֵּל זִיבֶּעֶן נַיין׳ בַּאטְרֶעפִין אַזוֹ פִיל וִויא דִיא אָבוֹת וָואשׁ זַייא

שְׁתוֹת וְחוֹתְמֵיהֶן תִּשְׁעָה · לְמִנְיַן פִּלּוּל שְׁמוֹת תִּשְׁעָה ·
כַּחֲנָנָה עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה : יֹאמִירוּ עוֹז מַלְכִיּוֹת עֶשֶׂר ·
טְבוּעוֹת לְשֵׁם בְּחַן בְּעֶשֶׂר · חַק זִכְרוֹנוֹת וְקוֹלוֹת עֶשֶׂר ·
זֵכֶר מְבָרֵךְ גְּבִיר (נ״א גְּבִירוֹ) בְּעֶשֶׂר : וְיִפֶן בְּאָהוּב אֲתוּי נַהֲרַיִם ·
הֶעָקוּד בְּהַר מוֹר אֲחוֹרַיִם · דְּשִׁנּוּ יְרָא לָחֹן שִׁירַיִם · נְשִׂים
עֲדָיו בֹּקֶר וְצָהֳרָיִם : בָּזֶה פֶּרֶק חִין עֲתִירָה · בְּעַד אֲסוּרָה
עַד הֻתָּרָה : אֶנְקַת אָסִיר אָז כְּהֻכְתָּרָה · אֱלֵי לְהֵעָתֵר
כְּמוֹ נֶעְתָּרָה :

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן וְנוֹרָא · מִשְׁפָּטֵנוּ יוֹצִיא כָּאוֹרָה : אֱיָחֲלֶנּוּ
כֶּתֶר לַעֲטָרָה · בְּטַלְלֵי תְחִי בְּחַסְדּוֹ אֶתְפָּאֲרָה :

שתות וג׳ (שתות) מלכיות זכרונות ושופרות (מספר שתות וחותמיהן תשעה) כמספר שתפלות והברכות הרבות שאנו מוסיפים לפני ה׳ הם לפי התימתם תשעה (למנין פלול שמות תשעה · כחננה עקרה ילדה שבעה) למנין תשע שמות שהזכירה חנה העקרה בתפלתה שנאמר עליה עד עקרה ילדה שבעה (יאמירו עוז מלכיות עשר) ומה שהם אומרים ומשבחים בעשרה פסוקים של מלכיות (טבועות) מתוקן מטבע שלהם (לשם בוחן בעשר) לשם אברהם שנבחן בעשר נסיונות והמליך את הקדוש ב״ה על כל העולם (חק זכרונות וקולות עשר) ומה שהותק ותקן פסוקי זכרונות ושופרות עשר עשר (זכר מברך גביר בעשר) הוא זכר ליצחק שברך גביר לאחיו בעשר ברכות · חכרונות הם נגד יצחק שאפרו מונח לזכרון · וקול שופרות הם כנגד יעקב שנאמר עליו הקול קול יעקב · ועתה בקשתנו מלפני יה׳ (ויפן באהוב) שיפן וישכיל הש״י בילחק האהוב לאביו (אתוי נהרים) שבא מארם נהרים (העקוד בהר מור אחורים) שנעקד בהר המוריה לאחוריו בעקדה יד ורגל (דשנו ירא) ירא הקב״ה את אפרו של ההוא הקרב תהתיו כאילו הוא נעשה דשן (לחון שירים) לחון בזה את שארית ישראל שהם עדה הנגשים להתפלל אליו בוקר וצהרים (בזה פרק) בר״ה (חין עתירה בעד אסירה) התפלל יצחק תפלה בעד רבקה האסורה ועגורה מלדת (עד הותרה) עד שנשמעת תפלתו והותרה להריון (אנקת אסיר אז כהוכתרה) כמו שנעשית תפלה יצחק שהיה ג״כ אסור מלהוליד · ונעשית כתר להקב״ה ויעתר לו · כן יה״ר (אלי להעתר) בתפלתי כמו (נעתרה) אנקתו : (איחלנו) איחל ואצפה לו יה׳ (כתר לעטרה) לעטרת בכתר (בטללי תחי) בטל של תחה״מ (בחסדו אתפארה) שאתפאר בחסדו :

מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמִים · זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים : וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

סימן ע״פ א״ת ב״ש

אֶבֶן חוּג מְצוּק נְשִׁיָּה · תְּהוֹם רַבָּה צוּל שְׁאִיָּה · בְּפִנַּת רֹאשׁ יְסוֹד
שְׁלִישִׁיָּה · שָׁתְתוּ שְׁעוֹן בָּהּ לִשְׁעִיָּה : גִּבְעַת שֹׁרֶשׁ מְאוֹסַת בּוֹנִים ·

(אבן חוג) יסוד שמים גם (מצוק נשיה) יסוד הארץ גם (תהום רבה) תהומות הגדולים גם (צול) מצולות הים (שאיה) שאית המדבר כל הדברים האלו (בפנת ראש יסוד שלישיה שותתו) בזכות יעקב שהוא פנה וראש ויסוד לישראל הנקראים שלישיה נבראו ונתיסדו (שעון בה לשעיה) כולם נשענים על זכות פנה זו בישעה ויפנה הקב״ה לתפלתם (גבעת שורש) רחל שהיתה אחת מאמהות שנקראו גבעות עולם והיא היתה שורש ועקרת הבית בשעבודה עבד יעקב בלבן (מאוסת בונים) והיתה מאוסה אצל שאר

דיגן דער יסוד פון דער וועלט מיט דיא אמהות דאש איז אדם וחוה אברהם יצחק ויעקב · שרה רבקה · רחל ולאה : למנין אויך קענן דער צאל דאש גיבעט פון חנה וואש זיא האט גיבעטין · מיט ניין לשונות פון גיבעט אז חנה האט גיבעטין דאש זיא האט קיין קינדער ניט גיהאט דא האט זיא גיזואונען שמואל הנביא וואש ער איז גירעכינט גיוועזן קעגין זיבין זין · יאמירו די ישראל לויבין גאט מיט שטארקייט אונ זאגין צעהן פסוקים פון מלכיות אין דר שמונה עשרה · די פסוקים האט מען מתקן גיוועזן קעגין אברהם אבינו וואש ער איז גיפרובט גיווארין מיט צעהען פרוב אונ דאש וואש מען האט מתקן גיוועזן צעהן פסוקים פון זכרונות · אונ צעהן פסוקים פון שופרות · דאש איז אנידערקענש דאש יצחק האט גיבענטשט זיין זון יעקב אונ האט צו אים גיזאגט (הוי גביר לאחיך) האט ער אים גיבענטשט מיט צעהען ברכות ויפן אונ גאט זאל זיך קערין אן דעם זכות פון יצחק וואש ער איז גיוועזן גיליבט צוא אברהם וואש ער איז גיקומן פון ארם נהרים וואש ער איז גיבונדין גיוועזן אויף דעם הר המוריה הינטער זיך · דשנו זיין אש זאל ער זעהען צוא דער בארעמען דאש איבער בלייבונג פון די ישראל דיא דא גינענעגען צו אים מתפלל צוא זיין שחרית אונ מנחה בזה אין דער צייט האט יצחק גיבעטין אונ תפלה גיטאן פאר זיין ווייב רבקה וואש זיא איז גיוועזן פאר בונדין אונ האט קיין קינדער גיהאט ביז גאט האט דער הערט זיין תפלה דאש רבקה איז אויף גיבונדין גיווארין אונ איז טראגין גיווארין · אנקת דאש גישרייא פון יצחק וואש ער איז גיבונדין גיוועזן אויף דעם מזבח אזוא

וויא גאט האט דערנאמאל פון זיין תפלה זיך גמאכט אקרון אויף זיין קאפ אזו זאל גאט מיין גיבעט אויך אן נעמען וויא ער האט אן גינומען דאש גיבעט פון יצחק :

מלך עליון גאט דער דא איז אויבן אין הימיל אונ איז פארכטיג · אונזר משפט זאל ער אויש ציהען לויטר וויא אליכט איחלנו איך האף אונ בעט אים ער זאל זיך מאכין אקרון אויש אונזער תפלה אונ זאל זיך דער מיט אן קריינען אין דער צייט אז תחית המתים וועט זיין דורך די טויא אונ דש וועט ער טאן פון וועגין זיין גרויש חסד דערנאך וועל איך מיך קענן ברימען :

אבן חוג דיא ערד וואש זיא איז קיילעכדיג וויא א שטיין ווש מען שניים אים ארום מיט א צירקיל · דר שטארקר עק שטיין פון דער ערד אונ די ערד ווערט דרום אן גירופין נשיה דאש איז טייטש פאר געסין דען אלץ וואש די ערד דעקט צו ווערט פאר געסין תהום דער גרוישער אפ גרונד אונ דר טיפר ים אונ דר מדבר · דיא אלע זיינען בשאפין גיווארין בזכות יעקב וואש ער איז איין שטיין אונ איין יסוד פון דיא ישראל וואש זייא הייסין אגידריטיל פאלק זיינען זייא ווארין גיגרונדפעסטיקט · די ישראל שפארין זיך אן אן דעם זכות פון יעקב דאש דו וועסט זיך קערין צו פר נעמן זייער תפלה דורך זיין זכות גבעת דער רעכטער שורש פון די אמהות איז גיוועזן רחל זיא איז פאר שעמט גיוועזן ווייל זיא האט קיין קינדר ניט גיהאט איז זיא דעם טאג גידאכט גיווארין · אונ עס איז פון איר ארויס גיקומן פיר שבטים יוסף ובנימן אפרים ומנשה דמעות רחל

רבעה היום מארבעה אבנים · דמעות מבכה על בנים · קשבה מגעי אם הבנים : האדמון כבט שלא חלה · צבה לקחתה לו ונתבהלה · ופללה רבים בעד התוחלה · פדיתה מזד ולא חללה : זכר לה יושר ארחות · עובר להמיר בבטן אחות · חשבה כהיום זכרה להאחות · סלוף דינה ביהוסף להנחות : טבע בכלי יוצר העביר · נסי חילים להעצים ולהגביר · יה כססת אנקת גביר · מטות שנים מנה הסביר : כעקרת בית בתחל נכרה · כבכור ראשית בתכל בכרה : חזן לבדיה תעמוד ביום זכירה · להזכר למו כמו נזכרה :

נפי יעקב שבנו ביתו לפי שלא ילדה (רובעה היום מארבעה אבנים) היא נעשית רביעית לשלשה העקרות שרה רבקה חנה ונפקדו גם כן ביום זה (דמעות מבכה על בנים) רחל שהיתה מבכה שיהיו לה בנים והורידה דמעות (קשבה מגעי אם הבנים) אם הבנים קשבה קול מה' מנעי עיניך מדמעה (האדמון) עשו שהיה אדמוני (כבט שלא חלה) כשהביט שלא חלה רחל חבלי יולדה (צבה לקחתה לו) רצה ליקח אותה שחשב שיגרשנה יעקב ויקחנה הוא (ונתבהלה) רחל (ופללה רבים) והתפללה תפלות רבות (בעד התוחלה) כנגד תוחלתו ותקותו של עשו (פדיתה מזד) לפדותה מיד עשו הזד (ולא חוללה) ולא תתחלל (זכר לה) הקב"ה (יושר ארחות) יושר דרכיה שמסרה ללאה הסימנים שמסר לה יעקב כדי שלא תכלם · זכות זה זכר לה (עובר להמיר בבטן אחות) להחליף העובר שבבטן אחותה לאה שהי' נגזר להיות זכר לתוך בטנה של רחל (חושבה כהיום זכרה להאחות) ונתחשבה ביום זה של ר"ה ונזכר זכרה להתחבר עם אחותה (סלוף דינה ביהוסף להנחות) שנתחלף דינה שהיתה בבטן רחל והיתה בבטן לאה ויוסף שהיה בבטן לאה היה בבטן רחל לעשות נ"ר לרחל (טבע בכלי יוצר העביר) היוצר והבורא העביר ושינה הטבע בלאה שהיא הכלי ועשה מזכר נקבה ומנקבה זכר (נסי חילים להעצים ולהגביר) להעמיד ממנה חילים עצומים וגבורים בעלי נס שהוא דגל אפרים שנאמר והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה ונאמר בני אפרים נושקי רומי קשת (יה כססת אנקת גביר) כששמע הש"י הגערה שגער יעקב ברחל ואמר התחת אלהים אנכי (מטות שנים מנה הסביר) הוציא ממנה שני שבטים שתגדלם (כעקרת בית בתחל נכרה) בתחלה נחשבה כנכרית אף שהיתה עיקר הבית (כבכור ראשית בתכל בוכרה) אבל בסוף ותכלית כשילדה את יוסף בכור שלה היה כראובן שהיה בכור מראשית אונו (לבדיה תעמוד ביום זכירה) זכותה תעמוד לבניה בר"ה שהוא יום זכירה (להזכר למו) לפקוד לישראל לטובה (כמו נזכרה) כמו שהיא נפקדה לטובה ביום ההוא :

ימלך יהוה לעלם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :

פיתחין הארון מיוסד ע"ס א"ב

(ונערץ) ל' תוקף כמו אל נערץ בסוד קדושים (תהלים פט ח') (דגול מרבבה)

א תה הוא אלהינו : ב שמים ובארץ :
ג בור ונערץ : ד גול מרבבה :

(פח) דיבר במע"ב (ויהי) ויהי כן

טייגט מיט טרערין אויף אירע קינדר וואש זיי זיינען פר טריבין גיווארין אין גלות בבל אזו וויא עש שטייט אין ירמיה פסוק ל"א (רחל מבכה על בניה) האט זיא גיהערט אקול פון הימל האט צוא איר גיזאגט הער אויף צוא וויינען דוא מוטר פון דיא קינדר' דען זייא וועלין דער לייזט ווערין פון דעם גלות בבל אונ וועלין קומען אין זייער לאנד אריין · האדמון דער רויטר דאש איז עשו אזו וויא עש שטייט אין פסוק (ויצא הראשון אדמוני) אז ער האט גיזעהען דאש רחל האט ניט גיהאט בריא תייען פון קינדער האט ער איר גיוואלט נעמען פאר אווייב איז רחל דער שראקין גיווארין · האט זיא פיל תפלות גיבעטין פון וועגין דיא האפונג · זיא זאל דער לייזט ווערין פון אים אונ זאל ניט פאר שוועכט ווערין זכר גאט האט איר גידיינקט וואש זיא איז גינאנגען אין רעכט פארטיגין וועג: דאש זיא האט חסד גיטאן מיט איר שוועסטר לאה אונ האט איר מוסר גיוועזן דיא סמנים וואש יעקב האט איר מוסר גיוועזן איבר דעם איז פאר ביטין גיווארין אקינד אין איר שוועסטערש בויך · דען לאה האט גיוואלט גיווינען יוסף · אונ רחל דינה · איז פר קערט גיווארין · דאש רחל האט גיוואונען יוסף אונ לאה דינה חשבה זיא איז גידאכט גיווארן אן דעם טאג ראש השנה איר גידעכעניש צו באהעפטן ווערין מיט איר שוועסטר · דאש פון איר זיינן אויך ארויש גיקומען צווי שבטים סלוף דאש פר ביישונג פון דינה וואש לאה האט גיוואונען אן שטאט יוסף כדי רחל זאל האבין דער פון נחת רוח טבע גאט דער באשעפער האט פאר ענדערט דיא טבע דאש דיא קינדר זיינען פאר ביטין גיווארין אין דער מוטערס בויך צו טאן שטארקע אונ שרעקליכע וואונדער יה אז גאט האט פאר נומען דאש גישרייא פון יעקב צווייא שבטים פון איר האט ער גימאכט טראגין · כעקרת וואטשע רחל וואש זיא איז גיוועזן דער עיקר פון דעם הויז · איז זיא אין אן פאנג גיוועזן וויא אפרעמדע אין הויז · ווייל זיא האט קיין קינדער ניט גיהאט דער קענין איז זיא דער נאך גיוועזן וויא איין פרי וואש זיא ווערט צום ערשטין צייטיג איז זיא דאך זייער חשוב אזו איז רחל חשוב גיווארין בתכל אז זיא האט צום לעצטין איר עלצטין זון יוסף גיוואונען דאש צוא אים איז דיא בכורה גיגעבין גיווארין איר זכות זאל באיי שטיין צוא אירע קינדר אין דעם טאג ראש השנה זייא זאלין גידאכט ווערין צוא גוטין אזו וויא רחל איז אין דעם טאג גידאכט גיווארין צוא גוטין : אתה הוא דוא ביסט אונזר גאט דר דא גיוועלטיגט אויף דעם הימיל אונ אויף דר ערד · דר דא איז שטארק אונ ווערט גישטארקט · ער איז גבאנירט פון פיל צעהן טויזינט מלאכים · אזו וויא ער האט גירעט אזו איז עש גיווארין אונ ער האט גיבאטין אזו איז אלם דינג בשאפין גיווארין · זיין גידעכעניש איז צוא אייביג חי עולמים דער דא לעבט אייביג ער האט ריינע אויגן · דש ער איז משגיח אויף אלע עולמות · ער זיצט

(יושב סתר) הקב"ה נסתר מעין כל חי כמה שכתוב כי לא יראני האדם וחי (שמות לג כ) (נאפד נקמה) נתקשט ונתלבש בנקמה :

ה ואשה ויהי :	ו צוה ונבראו :
ז כרו לנצח :	ח י עולמים :
ט הור עינים :	י ושב סתר :
כ תרו ישועה :	ל בושו צדקה :
מ עטהו קנאה :	נ אפד נקמה :
ס תרו יושר :	ע צתו אמונה :
פ עלתו אמת :	צ דיק וישר :
ק רוב לקוראיו באמת :	ר ם ומתנשא :
ש וכן שחקים :	ת ולה ארץ על בלימה :

חזן וקהל **חי וקים נורא ומרום וקדוש :** סוגרין הארון

מעשה ארג

(חי) לא בפתח וכל מקום שאומרים חי העולמים לא נזכרי אבל במקום שאומרים חי עולמים כגון האדרת והאמונה לחי עולמים נ"ל בפתח אם כן ה"ם הלא בפתח (כ"כ בשם מהרי"ל) (תולה ארץ כו') וי"מ בלי מה ב' תיבות הם גי' בל בם מ"ב ובם כן ד' כמלואו ועליהם תולה העולם וי"ת בלימה בלום סיך מנגאול שם למעלה וזה למטה.

עמ"ס (שמ"ש ס' ך וסירש"י נדגל בחיוך ברבה (טהור עינים) לשון שכתוב טהור עינים מראות ברע (חבקוק א') (יושב סתר) עמ"ס יושב בסתר עליון ותרגומו דאשרי שכינתא ברום עלמא (תהלים צ"א) (מעטהו) עטיפתו כמו מעטה תהלה (ישעיה ס"ג) (נאפד נקמה) עמ"ס וילבש בגדי נקם (שם נ"ט יז) (שם) לי דיבור בתלמוד כמו שם בין תפלה לתפלה (בלימה) ר"ל בלי מאומה והוא לשון שכתוב (איוב כו ז) :

כשחל בחול אומרים בסדר זה :

חזן וקהל **תעיר ותריע להברית כל מריע ותוקדש ביודעי להריע קדוש :**

בס המחבר כראשי התרוזות, אליעזר ברבי קליר

אדרת ממלכה · על מה השלכה · ועוד לא מלכה · לבל המליכה · ואחריו הלכה · שלא כהלכה · עליה המלכה · גברת ממלכה ·

(תעיר ותריע) בקשתנו שתריע תרועת שופר מהפלגה שופרות שאתה עתיד להקוע · א' לקבץ האובדים והנדחים · והב' להלוך בסערות תימן לפחד הרשעים · והג' להחיות מתים (להכרית כל מריע) להכרית כל העושה רע לישראל (ותוקדש ביודעי להריע) ותוקדש מישראל שיודעים לרצות את בוראם בתרועה · כל זאת בקשתנו מלפניך (קדוש) : (אדרת ממלכה) מלכות ישראל שהיתה תפארת ממלכה (על מה הושלכה) כי מיום שנפסק מלכות בית דוד בימי צדקיהו (ועוד לא מלכה) לא תלכה עוד (לבל המליכה) ונאנסה להמליך עליה עבודה אליל בג (ואחריו הלכה) בעל כרחה (שלא כהלכה) שאילו לא חטאו היו העובדי כוכבים הולכין אחרי ישראל וכשחטאו הלכו אחרי עובדי כוכבים (עליה) על ישראל (המלכה גברת ממלכה) מלכות בבל ובת כשדים

כשחל בשבת מתחילין כאן

ובכן ויהוה פקד את שרה כאשר אמר : צאצאיה כן פקוד לטוב היום קדוש :

אם אשר בצדק נתישנה · בכמו נתיאשה · בתבל דשנה · נוחה פקדה בראש השנה · דבבה היום אני נדונה · הנני עגומה כבלות עדנה · ותחתם בצדק לבל היות עגונה · זאת כהתבשרה הושקדה · חלות פני צח שקדה · טרם קראה מיד נפקדה : יצחק כל שומע זאת שמחה · כי גלמודה ללא עת צמחה · לה כל שמעו אם הבנים שמחה · מצאה השקט אחרי

אין פאר בארנענעש · ביא זיין קרוין איז דיא הילף · עש קאן קיינר ניט העלפין נאר ער אליין זיין קלייד איז מיט גרעכטיקייט בשעת אז ער משפט בעטהו זיין איין וויקלונג איז רעכענונג פון משפט נאפד ער איז גיצירט מיט נקמה אונ זיין פאר בארנענעש איז יושר · זיין עצה איז וואר האפטיג · זיין ווערק איז אמת · ער איז איין צדיק אונ רעכט פרטתי · ער איז נאהענט צוא דיא וואש רופין אים אן מיט אמתי · רם ער איז הויך אונ דער הויבין · ער רואט אין הימל · ער האט דיא ערד אויף גיהאנגען אויף נישט : חי דר דא לעבט אונ איז באשטענדיג · פארכטיג אונ דר הויבין אונ היליג :

תעיד דוא זאלשט דער וועקין אונ זאלשט שאלין מיט דיא שופרות אזו וויא עש שטייט אין דער גמרא · לעתיד לבוא וועט גאט דריא שופרות בלאזין · אזוא וויא אין פסוק שטייט (ביום ההוא יתקע בשופר גדול) אין דעם טאג וועט גאט בלאזן מיט אגרוישין שופר צוא איין זאמלען

די ישראל וואש זיינען פאר לארין אונ פאר שטויסין · אונ וועט בלאזין שופר לעבדיג צו מאכן די מתים אזו וויא אין פסוק שטייט (כל יושבי תבל) אלע בזיצער פון דיא ערד (ושוכני ארץ) אונ אלע דיא וואש רוען אין דיא ערד דאש זיינען די מתים · וועלין אלע הערין וויא גאט ב"ה וועט בלאזין מיט דעם שופר · אונ וועט אויך בלאזין צוא מאכין ציטרין אלע דיא וואש טוען שלעכין · דענסט מאל וועסטו זיין גיהיילינט · דורך די ישראל וואש ווייסן מפייס צו זיין הקב"ה מיט שופר בלאזין היילנר גאט: אדרת ממלכה דיא שיינע אונ שטארקע מלוכה פון ישראל פאר וואש איז זיא אראפ גיווארפין · אונ פון דר צייט אן אז די מלוכה איז פון זייא אפ גינומן גיווארין איז זיא קיין מלוכה ניט גיוועזן · דאש איז איבר דם ווייל דיא ישראל האבין גיזינדיגט אונ האבין איבר זיך גימאכט זעם אפ גאט וואש הייסט בל אונ האבין צוא איר גדינט אונ איז אים נאך גינאנגען · דר מיט האט זיא גיט רעכט גיטאן · דרום האבין גיוועלטיגט

איבער

עַד תּוֹפִיעַ מְלוּכָה׃ זְבוּלֵי תַּרְכָּה׃ מַתְמִימֵי פָּרְכָה׃ וְנָתַן לָהּ אַרְכָּה׃ רָחְבָּה וְאָרְכָּה׃ וְקֶשֶׁת דָּרְכָה׃ וְעוֹל הֶאֱרִיכָה׃ בְּעֵתָהּ בָּרְכָה׃ וְהָגָה דְרוּכָה׃ וְעַד עַתָּה מְלֻכָּה׃ יְסוֹדוֹת עֲרֵמָה׃ עָרָה וְהֶחְרִימָה׃ וְעַד יְסוֹד עָרְמָה׃ רֹאשׁ הֵרִימָה׃ וְסוֹד הֶעֱרִימָה׃ וְיָדֶיהָ רָמָה׃ בְּעֵרָה מֵעָרְמָה׃ וְעַד שַׁחַק רוּמָה׃ וְתֶאְפּוֹד מְלוּכָה׃ יְרִיעוֹתַי גָּדְדָה׃ אָהֳלֵי שָׁדְדָה׃ וְחָרְשָׁה וְשָׁדְדָה׃ קְצִינוּת רָפְדָה׃ וּמַלְכוּת אָפְדָה׃ וְזֹאת הִקְפִּידָה׃ יָזְמָה וּמָרְדָה׃ עֲבוֹד לְזָר חָרְדָה׃ וְחִלְּלָה מְלוּכָה׃ לָחֲצָה בְּנֵי מֶלֶךְ׃ וּפָצָה לְעֵין מֶלֶךְ׃ מִי

ומתגברת במלכותה (עד תופיע מלוכה) עד שתתגלה עלינו מלכותו ית׳ (זבולי בית המקדש (תרכה) שרפה באש (מתמימי) לדיקים שהיו מתמימים אותי לאבי שבשמים (פרכה) שברה אותם (ונתן לה ארכה) ונתן למלכותם זמן ארוך מכל המלכיות · (רחבה וארכה וקשת דרכה) עלי לירות בי (ועול האריכה) לא כטהג שבעולם שהרי הקשת הדרוך לזמן ארוך או היותר ניתק או הקשת נשבר ולא כן היא המלוכה הזאת (בעתה) הפחידה והבעיתה (ברכה) בישראל הרכה והענוגה (והגה דרוכה) ועדיין היא דרוכה תחתיה (ועד עתה מ׳לכה) ומלכותה עליה (יסודות ערמה) בהמ״ק וירושלים (ערה והחרימה) חרבה והחרימ׳ (ועד יסוד ערמה) והעמידה ערומה מכל טוב (ראש הרימה) על ישראל (וסוד הערימה) הם כולם הערימו עלה איך להגר ישראל עשו אמר שוטה היה קין שהרג את אחיו בחיי אביו שיוכל להוליד עדיין אבל אמי יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי פרעה אמר שוטה היה עשו שהמתין כ״כ אבל אני כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו · המן אמר שוטה היה פרעה שלא שלח יד אלא בילדים זכרים קטנים אבל אני רוצה לאבד את כל היהודים (וידיה רמה) על ישראל (בערה מערמה) היא ביערה את ארצנו ובהמ״ק מעמק (ועד שחק רומה) עד רום השמים (ותאפוד מלוכה) ונתקשטה במלוכה (יריעותי גדדה) טיטוס גדד את הפרוכת (אהלי שדדה) חרבה את ביהמ״ק (וחרשה ושדדה) וחרשה את ציון ועשתה אותה לשדה שנאמר ציון שדה תחרש (ירמיה כו יח מיכה ג׳ יב) (קצינות רפדה) בשררות התחזקה (ומלכות אפדה) נתקשטה במלוכה (וזאת) וישראל הנקראים זאת (הקפידה) הכריתה (יזמה ומרדה) חשבה מחשבות איך להמריד את ישראל בהקב״ה (עבוד לזר חרדה) מיהרה לפתות את ישראל לעבוד עבודת כוכבים (וחללה מלוכה) וחללה מלכות שמים (לחצה) את ב״י שהם בני מלך · (ופצה לעין מלך)

כשחל בשבת

בְּלוּתָהּ׃ נִתְחַדְּשָׁה כַּנֶּשֶׁר בְּנוֹתָהּ׃ שָׂשׂוּ שָׂרוֹת לְלַוּוֹתָהּ׃ עָלְזוּ וְשִׁישִׁי עֲבוּרָהּ נִקְרָא׃ פָּצוּ עָדֶיהָ רָנִּי עֲקָרָה׃ צָמְקוּ שְׁדֵיהֶן וְעוֹד בָּם יְקָרָה׃ קֶשֶׁת רוּחַ אֲשֶׁר הוּעֲקָרָה׃ רְפָאָה לְקֵץ תִּשְׁעִים כְּגֶנֶת בַּקְּרָה׃ שְׁלֹשָׁה פּוֹרוֹת וְלֹא שִׁקְּרָה׃ חזן תְּהֶן בִּנְצָרִים אֲשֶׁר חוֹלָלוּ כְּהַיּוֹם׃ וְשָׁלֹשׁ עֲקָרוֹת שֶׁהֻפְקְדוּ בְּזֶה יוֹם׃ תַּצְדִּיק בְּצִדְקָתָם מֵחֵלֶךְ אָיוֹם׃ צאצאיה וכו׳

חזן וקהל שְׁמוֹ מְפָאֲרִים עֲדַת חֲבָלוֹ׃ וְנַעֲרָץ בְּאֶרְאֶלֵּי קֹדֶשׁ הִלּוּלוֹ׃ וּבְהֵיכָלוֹ כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ׃ קָדוֹשׁ׃

חזן וקהל שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד יְשׁוּבוּן לְבִצָּרוֹן׃ נִדְבָּרִים יִרְאָיו בְּהַכְשֵׁר וְיִתְרוֹן׃ וַיַּקְשֵׁב יְהוָה וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן׃ קָדוֹשׁ׃

חזן וקהל שַׁפְּרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא תוּפַר׃ נַאֲקַתְכֶם יַאֲזִין שְׁחָקִים שַׁפָּר׃ וְתִיטַב לַיהוָה מִשּׁוֹר פָּר׃ קָדוֹשׁ

חזן וקהל שִׁבְטֵי מְקוֹרָאֶךָ עֲלֵה וְהַמְשֵׁל׃ נְטִישׁוֹת צָרֶיךָ בְּהַתִּיזְךָ לְנַשֵּׁל׃ וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל׃ קָדוֹשׁ׃

חזן וקהל שְׁבוּתֵנוּ מִמֶּרְחָק עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ׃ וּנְפָאֶרְנוּ תָּמִיד בִּדְבִיר מִקְדָּשׁוֹ׃ כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ׃ קָדוֹשׁ׃

חזן וקהל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ׃ יֹאמְרוּ תָמִיד הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ׃ וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ׃ קָדוֹשׁ׃

מיוסד ע״פ א״ב כרלפי התרוזות ובאמצע החרוז החוס שם המחבר שמעון בר יצחק חזק ואמץ

חזן אֶדֶר וָהוֹד אֶתֵּן בְּצִבְיוֹן׃ שֶׁוַע אֶעֱרוֹךְ בְּנִיב וְהִגָּיוֹן׃ קהל אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן׃

חזן בַּיּוֹם הַנִּבְחַר מִשְּׁמֵי עֶרֶץ׃ מֵישָׁרִים לִשְׁפּוֹט קְדֻשָּׁתוֹ לְהַעֲרִיץ׃ קהל יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ׃

חזן גַּאֲוָתוֹ גָּדְלָה עוֹלָם מֵהָבִיל׃ עֱזוּזוֹ לְסַפֵּר כֹּחַ מִי יָכִיל׃ קהל מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל׃

שְׁמוֹ מְפָאֲרִים עֲדַת חֲבָלוֹ׃ וְנַעֲרָץ בְּאֶרְאֶלֵּי קֹדֶשׁ הִלּוּלוֹ׃ וּבְהֵיכָלוֹ כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ׃ קָדוֹשׁ׃

חזן דֵּעַ יָשִׂימוּ כָּל בְּרִיּוֹתָיו׃ וְיֵדְעוּ כִּי גָדְלוּ גְבוּרוֹתָיו׃ קהל זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו׃

אִיבֶּער דִי יִשְׂרָאֵל דָאשׁ מַלְכוּת פוּן כַּשְׂדִּים · בִּיז דָאשׁ מַלְכוּת פוּן נָאם ב״ה הָאט דֶער לֵייכְט · זבולי מֵיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָאט זִיא פַאר בְּרֶענְט · מֵיינֶע פְרוּמֶע לַייט הָאט זִיא צוּ בְּרָאכִין אוּנ הָאט גִידוֹיעֶרְט זַייעֶר לַאנְג רחבה עֶשׂ גְרֵייכְט וַוייט אוּנ בְּרַייט · אוּנ אִיר בּוֹיגִין הָאט זִיא גִיטְרָאטִין · אוּנ דֶעם יָאךְ פוּן צָרוֹת הָאט זִיא הַר לֵייגְגֶערְט · זַייא דֶער שְׁרֶעקִין דִי יִשְׂרָאֵל וָואשׂ זַייא זַיינֶען וַויךְ אוּנ אֵיידִיל דֶער צוּיגִין גִיוָוארִין · אוּנ דִיא יִשְׂרָאֵל זַיינֶען גִידֶר גִיטְרָאטִין גִיוֶועןְ יסודות דִי גִיהוֹיפְטֶע גְרוּנְד פֶעסְטִין דָאשׁ אִיז הַר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָאט זִיא וִויסְט גִימַאכְט · זִיא הָאט דָאשׁ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּיז אִין דֶעם יְסוֹד נַאקֶעט אוּנ בְּלוֹיז גִימַאכְט · אִיר קָאפּ הָאט זִיא אוֹיף גִיהוֹיבְן אוּנ הָאט גִיטְרַאכְט שְׁלֶעכְטֶע עֵצוֹת · אוּנ מִיט אִירֶע הֶענְט הָאט זִיא אוֹיף גִיהוֹיבְן בערה דוּ נָאט הָאסְט זַייא לֵיידִיג גִימַאכְט פוּן קְלוּגְשַׁאפְט אוּנ דִיא יִשְׂרָאֵל זָאלְסְטוּ בִּיז אִין הִימִיל דֶער הוֹיבְן אוּנ דֵיין מְלוּכָה זָאל גִיצִירְט זַיין ירִיעוֹתי מֵיין פָּרוֹכֶת הָאט טִיטוּס צוּ שְׁטָאכִין · מֵיין גִיצֶעלְט הָאט זִיא פַר וִויסְט · זִיא הָאט עֶשׂ צוּ אַקֶערְט אוּנ הָאט עֶשׂ גִימַאכְט צוּ אֵיין פֶעלְד · אִיר הֶערְשַׁאפְט הָאט זִיא גִיצִירְט אוּנ אִיר קִינִיגְרַייךְ הָאט זִיא גִיגוּרְט · אוּנ דִיא יִשְׂרָאֵל הָאט זִיא דֶער צָארִינְט · יזמה זִיא הָאט פַאלְשֶׁע גִידַאנְקֶען גִיהַאט אוּנ הָאט וַוידֶר גִישְׁפֶּענִינְט אוּנ הָאט פַאר שְׁוֶועכְט דִיא מְלוּכָה לחצה זִיא הָאט גִיצְווָאוּנְגֶען דֵיינֶע קִינְדֶר · אוּנ הָאט

לִי בָּרוּךְ מֶלֶךְ · יְהֻרָה בְּכֵס מֶלֶךְ · זוּלָתִי אֵין מֶלֶךְ · אֲנִי וְאַפְסִי מֶלֶךְ :

חזן רָם עַל כָּל מֶלֶךְ · הַגְּעִילֶנָּה מִמֶּלֶךְ · וּלְךָ תָּשִׁיב מְלוּכָה :

תָּעִיר וְתָרִיעַ · לְהַבְרִית כָּל מֵרִיעַ · וְתוּקְדַּשׁ בְּיוֹדְעֵי לְהָרִיעַ · קָדוֹשׁ :

וּבְכֵן וַיהוָה פָּקַד אֶת שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר : צֶאֱצָאֶיהָ כֵּן פְּקוֹד לְטוֹב. הַיּוֹם קָדוֹשׁ :

מיוסד ע״פ א״ב

אֵם אֲשֶׁר בְּצֶדֶק נִתְיַשְּׁנָה · בְּמוֹ נִתְיָאֲשָׁה · בְּתֶכֶל דְּשֵׁנָה · גוֹחָה פְּקֻדָה

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה · דִּבְּבָה הַיּוֹם אֲנִי נְדוֹנָה · הִנְנִי עֲגוּמָה כִּכְלוֹת עֶדְנָה ·

וַתִּתְחַתֵּם בְּצֶדֶק לְבַל הֱיוֹת עֲגוּנָה : זֹאת כְּהִתְבַּשְּׂרָה הָשְׁקְדָה · חַלּוֹת פְּנֵי

צַח שְׁקָדָה · טֶרֶם קָרְאָה מִיַּד נִפְקָדָה : יִצְחַק כָּל שׁוֹמֵעַ זֹאת שָׂמְחָה ·

ופתחה פיה לפני הקב״ה בנלוי ואמרה (מי לי. ברוך מלך) מי לי בשמים מלך והוא סיפום שאמר אי אלהימו (יהרה) שנגלה (בכם מלך) אמר איש דומה עגלת את המלך בשדה למגלתו בביתו ואמר (זולתי אין מלך אני ואפסי מלך) ואין עוד זולתי ואנחנו בקשתם מאהך (רם על כל מלך. הגעילנה ממלך) הרחיקנה ותמאיסנה ממלוכה ואז (ולך תשיב מלוכה) : (ובכן וה׳ פקד את שרה) זכר אותה לטובה (כאשר אמר) ובקשתנו (צאצאיה כ׳) תפקוד בניה ג״כ היום לטובה : (אם אשר בצדק נתישנה) שרה אמנו אשר הזקינה בצדקה (במו נתיאשה) כאשר נתיאשה מלדת שחדל להיות לה אורח כנשים (בתכל דושנה) בסוף נעשתה דושנה ונתעדן בשרה וחזר לה עדנה (גוחה) הקדוש ברוך הוא המוציאה מבטן (פקדה) בר״ה (דבבה) דברה (היום) בר״ה (אני נדונה · הנני עגומה) היתה לי עגמת נפש ככלות ממני עדנה (ותתחתם בצדק) נחתם עליה בעבור צדקתה אז בר״ה שבו ממבלת צדק (לבל היות עגונה) שלא תהיה עוד עגונה בלא ולד (זאת כהתבשרה) תיכף כשנתבשרה (הושקדה) מיתן לה כח בגברי הגולדה (חלות פני צח שקדה) מהרה להתפלל ולחלות פני הקב״ה שנקר׳ צח אך (טרם קראה מיד נפקדה) כאילו התפללה (יצחק כל שומע זאת שמחה)

כשחל בשבת

חזן הַצִּיב וְיָרָה אֶבֶן פִּנָּתוֹ · נַחֲלִיאֵל עֲבוּר לְשַׁעֲשֵׁעַ בְּאָמָתוֹ : קהל זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ :

חזן וְרָשַׁם בְּחוֹק דַּת הֶגְיוֹנַי · בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לִזְכּוֹר זִכְרוֹנַי : קהל לְזִכָּרוֹן בְּהֵיכַל יְהוָה :

שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד יְשׁוּבוּן לְבִצָּרוֹן · נִדְבָּרִים יֵרָאוּ בְּהַכְשֵׁר וְיִתְרוֹן · וַיַּקְשֵׁב יְהוָה וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן · קָדוֹשׁ :

חזן זֶבַח קוֹדֶשׁ כְּהוּכְשַׁר אָז בְּעֵינָיו · רֶגֶל תְּמוּרָתוֹ אַיִל לְהַקְרִיב לְפָנָיו : קהל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו :

חזן חֲכַם חֲנִיטָיו לִתְקוֹעַ בְּזֶה חֹדֶשׁ · יוֹם זֶה אִם יִקָּרֶה בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ : קהל זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ :

חזן טִבְעוֹ אִם בְּחוֹל יְבוֹאֲכֶם · צִוּוּ לִתְקוֹעַ בְּכָל גְּבוּלְכֶם : קהל יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם :

שַׁפְּרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא תוּפַר · נַאֲקַתְכֶם יַאֲזִין שְׁחָקִים שַׁפַּר · וְתִיטַב לַיהוָה מִשּׁוֹר פָּר · קָדוֹשׁ :

חזן יָרוּם צוּר יִשְׁעִי בְּפִי כָּל אֻמִּים · יֶחֱשׂוֹף זְרוֹעֲךָ לְהוֹשִׁיעַ מִמִּתְקוֹמְמִים : קהל מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים :

חזן כְּהִגָּלוֹתְךָ לְעֵין כָּל שִׁבְנְךָ לְהִוָּעֵד · קְהִלּוֹת וּרְבָבוֹת בְּפִימוֹ לְהָעֵד : קהל יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

חזן לְךָ יָאֲתָה כָּבוֹד וָעוֹז הַגּוֹיִם · חֶלֶד וְכָל שׁוֹכְנֶיהָ וְכָל הָאִיִּים : קהל מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם :

שִׁבְטֵי מְקוֹרָאֶיךָ עֲלֵה וְהַמְשֵׁל · נְמִישׁוּת צָרֶיךָ בְּהַתִּיזְךָ לְנַשֵּׁל · כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל · קָדוֹשׁ :

חזן מוֹטוֹת צָרֶיךָ שַׁבֵּר וְהַכְחִידֵם · זְרוּיֶיךָ קַבֵּץ וְתֵן תִּפְדֵּם : קהל זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם :

חזן נִדִּיבֵי עַמִּים יִנָּחֲמוּ בְּכִפְלַיִם · קָמֵיהֶם עַל פְּנֵימוֹ גַּלֵּה שׁוּלַיִם : קהל זְכוֹר יְהוָה לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם :

חזן סְלוּל מְסִלָּתֵנוּ יַשֵּׁר לִצְעוֹד · וּבֵן יַקִּירְךָ קַרְסוּל לֹא יִמְעוֹד : קהל כְּנַמְתָּ זְכוֹר אָזְכְּרֶנּוּ עוֹד :

שְׁבוּתֵנוּ מִמֶּרְחָק עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ · וּנְפָאֲרֶנּוּ תָּמִיד בִּדְבִיר מִקְדָּשׁוֹ · כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ · קָדוֹשׁ :

חזן קִרְיַת מְשׂוֹשׁ הֵיכָל וְאוּלָם · מִזְבֵּחַ יָשִׁיב וּכְלֵי שָׁרֵת כֻּלָּם : קהל יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם :

גִּיעֶפִּינְט אִיר מוֹיל פַר גָאט בּ״ה אוּנ הָאט גִיזָאגְט וֶוער אִיז אִיבֶּער מִיר אַמֶּלֶךְ אִין הִימִיל זִיא הָאט גִיוִויזִין אִיר נָאוָה אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָואשׁ עֶר וֶוערְט אָן גִירוּפִין גָאטְשׁ שְׁטוּל אוּנ הָאט גִיזָאגְט חוּץ מִיר אִיז שׁוֹין גִיט פַרְהַאנְדִין קֵיין מֶלֶךְ אני אִיךְ בִּין עֶשׂ אַלֶעשׂ אוּנ זוּנְדֶר מִיר אִיז נִיטָא קֵיין קֶנִיג · רם דוּא גָאט דָאשׁ דוּא בִּיסְט הוֹיךְ אִיבֶּער אַלֶע מְלָכִים זָאלְשְׁט דִי רְשָׁעִים פַאר אוּמְוִוירְדִיגִין פוּן צוּא קֶנִיגִן · ולך תשיב מלוכה אוּנ צוּא דִיר זָאל זִיךְ ווִידֶער קֶערִין דִיא מְלוּכָה :

אם אוּנְזֶר מוּטֶר שָׂרָה וָואשׁ זִיא אִיז אִין צִדְקוּת גִיעֶלְטֶערְט גִיוָוארִין · דֶער מִיט וָואשׁ זִיא הָאט זִיךְ מְיָאֵשׁ גִיוֶועזִין דָשׁ זִיא וֶועט קֵיין קִינְד הָאבִּין אִיז זִיא צוּם לֶעצְטִין וָואָרִין גִיפֶּעט זִיא הָאט שׁוֹין גִיט גִיהַאט אִיר סֵדֶר נָשִׁים · אוּנ דֶר נָאךְ צוּ נַיינְצִיג יָאר הָאט זִיא גִיוָואוּנְען אַקִינְד : גוחה אִיר אוֹיס צִיהֶער הָאט אִיר גִידַאכְט אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה: דבבה זִיא הָאט גִירֶעט הַיינְט זָאל אִיךְ גְמִשְׁפָּט וֶוערִין. צוּא גוּטִין דֶען אִיךְ בִּין טְרוֹיעֶרִיג וַוייל מַיין יוּגִינְט הָאט שׁוֹין גִיפֶעלְט דָאשׁ אִיז סֵדֶר נָשִׁים · אִיז זִיא אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה גִיחַתְמַת גִיוָוארִין דוּרְךְ גָאטְשׁ גִירֶעכְטִיקַייט זִיא זָאל נִיט זַיין פַאר בּוּנְדִין פוּן קִינְדֶער: זאת אַז מְ׳הָאט אִיר מְבַשֵּׂר גִיוֶועזִין אַז זִיא וֶועט קִינְדֶער הָאבִּין הָאט זִיא גִיאַיילְט תְּפִלָּה צוּ טָאן פַאר גָאט וָואשׁ עֶר אִיז לוֹיטֶער אַיי זִיא הָאט גִירוּפִין אִיז זִיא בָּאלְד גִידַאכְט גִיוָוארִין · יִצְחָק הָאט אִיר זִין

גיזעצט

כי גלמודה ללא עת צמחה · לה כל שמעו אם הבנים שמחה: מצאה השקט אחרי בלותה· נתחדשה כנשר בנותה· ששו שרות ללותה: עלזי ושישי עבורה נקרא · פצו עדיה רני עקרה · צמקו שדיהן ועוד בם יקרה: קשת רוח אשר הועקרה· רפאה לקץ תשעים כנתבקרה· שלחה פארות ולא שקרה: חזן תפן בנצרים אשר חוללו כהיום· ושלש עקרות שהפקדו בזה יום · תצדיק בצדקתם מיחליך איום:

צאצאיה כן פקוד לטוב היום קדוש:

מלך ממלט מרעה· ליודעי תרועה· האל קדוש:

מלך זכור אחוז קרן · לתוקעי היום לך בקרן · נורא וקדוש:

מיוסד ע"פ א"ב כפול

אאפיד נזר איום· בשלוש קדשה ביום: גבורי כח גדלה · דהרוהו בבית דגילה: הוגי הגה המולה· ותקוהו בהלל ומלה: זוכר

וכן אמרה שרה כל השומע זאת השמועה יצחק לי (כי גלמודה) יושבת לבדה בלא בני' (ללא עת צמחה) צמחה והוציא' פירות בלא עת כי כבר זקנה (לה כל שמעו) הכל נאספו לשרה ואמרו (אם הבנים כו' אחרי בלותה) אחרי זקנתה מצאה שמחה (עלזי ושישי עבורה נקרא) בשביל שרה נקרא בפי כל עלזי ושמחי · כולן אמרו אלו הב' תיבות עלזי ישמחי כי בתחלה (פצו פיהם עדיה) ואמרו (רני עקרה) קומי רוני בניגון את עקרה אך כאשר (צמקו שדיהן) של נשים שלא האמינו לה ואמרו ראו זקן וזקנה הביאו אסופי מן השוק ואומרים בנם הוא אמר אברהם לשרה גלי דדיך ועשה נס שהיו דדיה נובעים חלב כשני מעינות והביאו כולם בניהם להניק כי נתיבשו דדיהם (ועוד בם יקרה) שעשו לה יותר כבוד ויקר גדול ע"י נס זה · שרה שהיתה (קשת רוח) בעבור (אשר הועקרה) אשר היתה עקרה (רופא' לקץ תשעים כנתבקרה) כשבקר הקב"ה אותה בבשורה ע"י מלאך לרפאותה אז (שלחה פארות ולא שקרה) ילדה בנים שאין בהם שום דופי ועתה בקשתנו (תפן בנצרים אשר חוללו כהיום) תפן אל הצדיקים שנבראו בר"ה והם יצחק יוסף שמואל (ושלש עקרות) שלש העקרות אמותיהם שרה רחל חנה (שהפקדו בזה יום) של ר"ה (תצדיק בצדקתם) בזכות העקרות ובניהם (מיחליך) ישראל · זאת בקשתנו מלפניך (איום) : (מלך כו' ליודעי תרועה האל קדוש) אתה מלך האל קדוש שמדתך למלט מרעה את ישראל בעבור שיודעים לפתותך בתרועה לכן בקשתנו אתה מלך (זכור אחוז קרן) זכור עקידת יצחק כשנאחז האיל בסבך בקרניו (לתוקעי לך היום בקרן) לישראל התוקעים לך בקרן השופר זאת בקשתנו מלפניך (נורא וקדוש) : (אאפיד נזר) אתקן ואקשט כתר להקב"ה שנקרא איום (בשלוש קדושה ביום) ע"י השלשה קדושות שאנו אומרים ביום זה שחרית ומוסף ומנחה (גבורי כח גדולה) ישראל המתגברים ביצרם ובתורה ומצות וכונתם לתת בזה גדולה להקב"ה (דהרוהו בבית דגילה) עלזו לפניו בבהכ"נ שבאין לשם ישראל באסיפה בשירות והשבחות (הוגי הגה המולה) המלאכים המדברים דבור בקול רש בעת שמשבחים למאריהן (ותקוהו בהלל ומלה) ספרו בהלל ודבור שהוא ותיק וחסיד (זוכר לעד זכות

כשחל בשבת

חזן שמים וארץ ירננו לשמו · יערות ימחאו כף להנעימו : קהל כי פקד יהוה את עמו :

חזן תוקף אראלים וכוכבי צפר · תהלות יתנו שבח להשפר : קהל הללוהו בתקע שופר :

כל יושבי תבל ושוכני ארץ · יאמרו תמיד הגדיל יהוה לעשות בארץ · והיה יהוה למלך על כל הארץ · קדוש :

חזן וקהל ישפוט תבל בצדק · ולאמים במישרים · האל קדוש :

חזן וקהל והוא באחד ומי ישיבנו · ונפשו אותה ויעש · נורא וקדוש :

גיהייסן · ווער עש האט דאש גיהערט האט זיך משמח גיוועזן דאש אזו איין איינזאמע פרויא אזו אלאנגע צייט וויא זיא איז איין עקרה גיוועזן · האטשע עס איז שוין גיט גיוועזן די צייט זיא זאל גיווינען האט זיא פארט גיוואונן איר זון יצחק · לה פיל ווייבר האבין זיך צו איר איין גיזאמילט מיט זייערע קינדר דען זייא האבין ניט גיוואלט גלייבין אז שרה האט דאש קינד גיוואונען ביז זייא האבין גיזעהען מיט זייערע אויגן וויא זיא האט אן גיזייגט זייערע קינדר אזו זיינן די מוטר מיט די קינדר פרייליך גיוועזן אונ האבין גזאגט נאך איר עלטר האט זיא גיפונן ארואינג זיא איז באנייט גיווארין מיט איר שוינהייט וויא איין אדלער וואש ער באנייט זיך אלע יאר מיט נאייע פעדערין ששו דיא הארינטעם האבין זיך גיפרייט צוא בהעפטין זיך צוא איר · אויף איר איז גיזאגט גיווארין דר פסוק (שישי ושמחי) פרייא זיך אונ זאיי לוסטיג · זייא האבין גיעפינט זייער מזיל אונ האבין צוא איר גיזאגט זינג אונ לויב גאט דוא עקרה · אונ נאך אנס איז צוא איר גישעהן · דיא בריסט פון אנדערע ווייבר זיינן איין גישרומפין גיווארין מיט דעם איז שרה נאך מער חשוב גיווארין דש זיא האט זייערע קינדער גיזויגין קשת שרה האט גיהאט אשווער גימיט ווייל זיא האט קיין קינדר גיט גיהאט · איז זיא גיהיילט גיווארין צו ניינציג יאר אז זיא איז ווארין גיפארשט פון גאט אונ האט איר די בשורה מבשר גיוועזין דורך אמלאך אז זיא וועט האבין אזון · שלחה זיא האט גישיקט צווייגן אונ האט ניט גיפעלשט דש איז גימיינט זיא האט גיהאט גוטע פרומע קינדר תפן דו גאט זאלשט זיך קערין אין די צווייגין דש זיינן דיא אבות וואש זייא זיינן אין ראש השנה בשאפין גיווארין אונ דרייא עקרות וואש זייא זיינען גידאכט גיווארין אין דעם טאג דש איז שרה רחל חנה פון זייער זכות וועגין זאלשטו גאט גירעכט מאכין דיא ישראל וואש זייא האפין צוא דיר דוא שרעקליכער גאט :

מלך ממלט ער איז מציל פון שלעכטס צוא דיא דא ווייסין צוא בלאזין שופר מפיים צוא זיין צוא דעם היילגין גאט :

מלך זכור גידיינק דעם הארין פון דעם איל פון יצחק וואש ער איז פאר וויקלט גיוועזן אין אדארין בוים וואש מיהאט אים מקריב גיוועזן אן שטאט יצחק לתוקעי זיין זכות זאלשטו גידיינקען צו דיא וואש בלאזין היינט מיט אשופר · פארכטיגר אונ היילגר גאט :

אאפיד נזר איך וועל אן גורטין אקרוין צום פארכטיגין גאט · דער מיט וואש מיר זאגין אלע טאג דרייא מאל קדוש · גבורי דיא וואש שטארקין זיך איבר זייער יצר הרע ליבין אים אין שול וואש דארטן זאמלען זיך אלע איין מתפלל צו זיין הוגי די מלאכים וואש רידין מיט אהויך קול שטרקין ני גאט מיט לויב אונ גוטע ריד זוכר גאט גידיינקט

לַעַד זְכִיּוֹת · חַדְּשׁוּהוּ זֶמֶר חַיּוֹת : טוֹב עוֹמֵס טוֹרַח · יַחֲדוּהוּ בְּחִדּוּשׁ יָרֵחַ : כּוֹבֵשׁ כָּל כְּעָסִים · לְבַל אַף לְהָשִׂים : מְשָׁרְתֵי בְּחִיל מוֹרָא · נָכְחָם הַלְלוּ נוֹרָא : שַׂרְפֵי סָבִיב סְעָרָה · עָנוּ לְמַעֲבִיר עֶבְרָה : פְּלִיאִים פִּצְחוּ פֶה · צַלְצְלוּ הַכֹּל צוֹפֶה : קְהִלּוֹת עַם קְדוֹשִׁים · רוֹמְמוּהוּ רִבְבוֹת רוֹעֲשִׁים : שְׁמַע קוֹל שׁוֹפָרִי תַּאֲזִין וְאַשְׁמָה תוֹפַר : חזן תִּשָׁלֵשׁ שׁוֹפָרוֹת בְּהַר הַקֹּדֶשׁ · וַאֲשַׁלֵּשׁ קְדוּשָּׁה בַּקֹּדֶשׁ :

מֶלֶךְ זָכוּר אָחוּז קֶרֶן · לְתוֹקְעֵי הַיּוֹם לְךָ בְּקֶרֶן · נוֹרָא וְקָדוֹשׁ :

פותחין — יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : — החזן

מיוסד ע"פ א"ב

א דִּירֵי אֲיוּמָה יַאְדִּירוּ בְקוֹל : יְהוָה מֶלֶךְ :
ב רוֹאֵי בָרָק · יְבָרְכוּ בְקוֹל : יְהוָה מָלָךְ :
ג בּוֹרֵי גוֹבַהּ · יַגְבִּירוּ בְקוֹל : יְהוָה יִמְלוֹךְ :

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

הש"י הזוכר לעד זכיות (חדשוהו) חדשו ע (זמר חיות) קודם כמו שהם מזמרים · הש"י אשר הוא טוב והוא (עומס טורח) בני האדם (יחדוהו) בר"ה אשר הוא (בחידוש ירח) (כובש כל כעסים) כובש ספונות (לבל אף להשים) קדשוהו והללוהו שלא ישים אף וחרון על ישראל (משרתי בחיל מורא) מלאכים המשרתים להקב"ה בחיל ומורא (נכחם) נגדם (הללו) את ה' (נורא·שרפי סביב סערה) שרפים אשר סביבות הסערה (ענו) שירה (למעביר עברה) להש"י המעביר עברה וכעס (פליאים) מלאכים בשמם פלאי (פצחו פה) כתהו פיהם (צלצלו) בצלצלי' להש"י אשר הוא (הכל צופה) רואה הכל (קהלות) ישראל עם קדושים (רוממוהו רבבות רועשים) רוממוהו ברבבות אלפי ישראל בפחד ורעש (שמע קול שופר האזין) האזין שמועת קול שופר (ואשמה תופר) ועל ידי זה השגי' אשמה שאשמנו (תשלש שופרות בהר הקודש) תתקע שלשה פעמים בשופר · אחד לקיבוץ גליות ואחד לפחד השובדי כוכבים ואחד לתחיית המתים : (אדירי) האדירים שבישראל הנקראים (איומה) (יאדירו) יחזקו ליתן שבח להקב"ה (בקול) ויאמר (ה' מלך) (רואי ברק) מלאכים שנבראו מברק והם (יברכו בקול) ישבחו בקול ויאמר (ה' מלך) (גבורי גובה) ישראל המתגברים

מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר שמעון בר יצחק חזק — כשחל בשבת

אֶתֵּן לְפוֹעֲלִי צֶדֶק · בְּיוֹם הַנִּבְחַר מֵעֵשׂ לְהִבָּדֵק : גַּאֲוָתוֹ מְאֹד גָּדְלָה · דֶּרֶךְ עֲנָוְתוֹ לְפִי הַגְּדֻלָּה : הוּא אֲדוֹן הָעוֹלָם · וּמִי הִקְשָׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלָם · זוֹכֵר הוֹלֵךְ בְּתוֹם · חוֹנֵן וְעוֹשֶׂה דִּין יָתוֹם : טָהוֹר מָרוֹם וְנִשָּׂא · יָפֶה בְּעִתּוֹ הַכֹּל עָשָׂה : כַּבִּיר לֹא יִמְאָס · לִנְבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס : מְפֹאָר רוֹכֵב עֲרָבוֹת · נוֹגַהּ נֶגְדּוֹ וְאֵשׁ לֶהָבוֹת : סוֹעֵף בַּחֲרָבוֹת שְׁנוּנוֹת · עֲבוּר יְתוֹמִים וְאַלְמָנוֹת : פּוֹעַל אָדָם יְשַׁלֵּם · צָר פֶּה וּמֵשִׂים אִלֵּם : קוֹנֵה הַכֹּל בְּרַחֲמִים · רָם וּמַשְׁפִּיל רָמִים : שׁוֹפֵט יְצוּרָיו בַּחֲנִינָה · תָּמִים פּוֹעַל אֵל אֱמוּנָה : שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ כַּתּוֹהוּ · מִפַּחְדּוֹ יִבָּהֲלוּ וְיִתְמָהוּ : עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט עַמּוֹ וּתְהִלָּה מִקַּדְמָם מִפְּנֵי זַעְמוֹ : נְדִיבִים בְּדִקְדּוּקָם יָחִילוּ · כַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעֲלוּ : רוֹאֶה כָּל תַּעֲלוּמוֹת · יוֹשֵׁב בְּגָבְהֵי מְרוֹמוֹת : צוֹפֶה כָּל נוֹלָדוֹת · חוֹפֵשׂ כָּל עֲתִידוֹת : קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ · חִקְרֵי לֵב לָתוּר וְלִדְרוֹשׁ : חזן זוֹכֵר בְּרִית רִאשׁוֹנִים · קַיֵּם שְׁבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים :

חזן וקהל יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק · וּלְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים · הָאֵל קָדוֹשׁ : כאן מתחילין ה' מלך · אדירי איומה וכו'

אייביג דיא זכיות דרום איז רעכט אז זייא זאלין אלע טאג איין נאייעם שבח געבין צו גאט אזו וויא די חיות הקודש טוב גאט טראגט די משא דש ער הייבט אויף דיא שאל כדי דיא מצות זאלין איבער וועגין דרום איינציגט זיין נאמן אין דר נייאונג פון דעם חודש דש איז ראש השנה כובש גאט האלט איין אלע צארין ער זאל אויף אונז ניט טאן קיין צארין משרתי די מלאכים וואש דינען מיט פארכט אונ ציטערניש לויבין זייא דעם פארכטיגין גאט שרפי דיא מלאכים וואש זיינען ארום גאט אונ שטורעמען זייא לויבין גאט וואש ער פירט איבר דעם צארין פליאים די וואונדערליכע מלאכים עפינען זייער מויל זייא לויבין גאט וואש ער זעהט אלם דינג קהלות דיא הייליגע איין זאמלונג זייא דער הויבין גאט וואש ארום אים שטורעמען פיל טויזינט מלאכים שמע דש הערונג פון דעם שופר זאלסטו פאר נעמען אונ דיא זינד זאל פאר שטערט ווערין

תשלש דוא זאלסט דרייא מאל בלאזין שופר אויף דעם הייליגין בארג פון בית המקדש אז משיח וועט קומן וועט גאט דרייא מאל שופר בלאזין איין מאל אויף איין צאמלונג די ישראל אין ארץ ישראל · דש אנדערע מאל צו דר שרעקין די רשעים · דאש דריטע מאל וועט ער בלאזין אין דער צייט פון תחית המתים דענצט מאל וועל איך דרייא קדושות זאגין אין בית המקדש אמן :

אדירי איומה די וואש זיינען שטארק אין גאטש פארכט שטארקין זייא גאט מיט איר קול אונ זאגין גאט איז אמלך : ברואי דיא מלאכים וואש זיינען בשאפין געווארין פון בליץ לויבין זיי גאט מיט איר קול אונ זאגין גאט האט גקיניגט : גבורי דיא וואש זייא שטארקין זיך איבר דעם יצר הרע זייא שטארקין גאט מיט איר קול אונ זאגין גאט וועט קיניגין :

ד וְהַרְרֵי דוֹלְקִים · יְדוֹבְבוּ בְקוֹל : יְהוָה מֶלֶךְ :

ה מוֹנֵי הֲמוּלָּה · יְהַלְלוּ בְקוֹל : יְהוָה מָלָךְ :

ו חֲיָלִים וְחַיּוֹת · יְוַעֲדוּ בְקוֹל : יְהוָה יִמְלוֹךְ :

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

ז וְכָרֵי זְמִירוֹת · יְזַמְּרוּ בְקוֹל : יְהוָה מֶלֶךְ :

ח כְּמֵי חִידוֹת · יְחַסְנוּ בְקוֹל : יְהוָה מָלָךְ :

ט פְּסְרֵי טְפוּחִים · יְטַכְּסוּ בְקוֹל : יְהוָה יִמְלוֹךְ :

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

י וְרֹשֵׁי יְקָרָה · יְיַשִּׁירוּ בְקוֹל : יְהוָה מֶלֶךְ :

כ בִּירֵי כֹחַ · יַכְתִּירוּ בְקוֹל : יְהוָה מָלָךְ :

ל בוּשֵׁי לֶהָבוֹת · יְלַבְבוּ בְקוֹל : יְהוָה יִמְלוֹךְ :

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

מ נְעִימֵי מֶלֶל · יְמַלְלוּ בְקוֹל : יְהוָה מֶלֶךְ :

נ וּצְצֵי נוֹגַהּ · יְנַצְּחוּ בְקוֹל : יְהוָה מָלָךְ :

ס רָפִים סוֹבְבִים · יְסַלְסְלוּ בְקוֹל : יְהוָה יִמְלוֹךְ :

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

ע וֹרְכֵי עֹז · יַעֲנוּ בְקוֹל : יְהוָה מֶלֶךְ :

פ הוּדֵי פְלָאֶיךָ · יְפַצְּחוּ בְקוֹל : יְהוָה מָלָךְ :

צ בְאוֹת צֹאנֶךָ · יְצַלְצְלוּ בְקוֹל : יְהוָה יִמְלוֹךְ :

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

ק הִלוֹת קֹדֶשׁ · יַקְדִּישׁוּ בְקוֹל : יְהוָה מֶלֶךְ :

ר בְבוֹת רְבָבָה · יְרַנְנוּ בְקוֹל : יְהוָה מָלָךְ :

ש בִיבֵי שַׁלְהָבוֹת · יְשַׁנְנוּ בְקוֹל : יְהוָה יִמְלוֹךְ :

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

הררים (וחררי דולקים) מלאכים שהם אש דולק וקופצים מקצה לקצה כארץ (ידובבו) ידברו (המוני המולה) ישראל שמתקבצים המונים המונים וצועקים בקול גדול (וחילים) של מעלה וחיות הקודש (יועדו) יזמרו ויאמרו (בקול) (זוכרי זמירות) ישראל הזוכרים לזמר על כל נס שנעשה להם (חכמי חידות) מלאכים היודעים חידות וסודות (יחסנו) יתחזקו (טפסרי טפוחים) שרי מעלה שנעשו בטפח הש"י (יטכסו) יקשטו ויתקנו נזר (יורשי יקרה) ישראל שירשו התורה היקרה מפניניס (כבירי כח) מלאכים שכח רב להם (יכתירו) יעשו כתר (לבושי להבות) מלאכים שמראיהם כלהב אש (ילבבו) יאמרו בכל לב (מנעימי מלל) ישראל המנעימים מלים נעימים (ימללו) ידברו (נוצצי נוגה) מלאכים המאירים וזוהרים (ינצחו) יחזקו בשיר (שרפים סובבים) את הכסא (יסלסלו) ישבחו (עורכי) ישראל העורכים מלחמתה של תורה הנקראת עוז (יענו) ינשקו (שחודי פלאיך) ישראל השחודים מפלאותיך (יפצחו) יפתחו פיהם (צבאות צאנך) ישראל הנקראים צאן (יצלצלו בקול) יתנו קול במצלתים (קהלות קודש) ישראל (רבבות רבבה) ישראל (שביבי שלהבות) מלאכים שהם ניצוצי אש (ישננו) ישננו דברים

חוררי דיא דאָ שְׁפְּרִינְגְעֶן צוּא זָאגִין שִׁירָה דאָשׁ זַיינֶען דִיא בְּרֶענֶעדִיגֶע מַלְאָכִים זַייא רֵיידִין לוֹיבּ צוּא גָאט מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל : המוני דִיא וָואשׁ בְּרוּמֶען מִיט אַגִישְׁרַייא זַייא לוֹיבִּין גָאט מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל : וחילים דִי מַלְאָכִים וָואשׁ זַיינֶען גָאטְשׁ חַיִל אוּנ דִי חַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ זַייא זַאמְלֶען זִיךְ אַיין צוּ לוֹיבִּין גָאט מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל : זוכרי דִי וָואשׁ גִידֵיינְקֶען גָאטְשׁ לוֹיבּ זַיי לוֹיבִּין גָאט מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל : חכמי דִיא דָא זַיינֶען עוֹסֵק אִין דִי סוֹדוֹת פוּן דֶער תּוֹרָה זַייא שְׁטַארְקִין מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל : טפסרי דִיא הֶעְרְלִיכֶע מַלְאָכִים וָואשׁ גָאט הָאט זַייא בַּאשַׁאפִין מִיט זַיין פוֹיסְט זַייא צִידִין גָאט מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל : יורשי דִיא יִשְׂרָאֵל וָואשׁ הָאבִין גִיאַרְבְּט דִיא טַייעֶרֶע תּוֹרָה זַיי טוּעֶן רֶעכְט פַארְטִיגִין גָאט מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל : כבירי דִיא מַלְאָכִים וָואשׁ זַיינֶען שְׁטַארְק מִיט כֹּחַ זַייא קְרֵיינֶען גָאט מִיט דָא

אַשְׁטַארְק קוֹל : לבושי דִי מַלְאָכִים וָואשׁ זַייֶענֶען אָן גִיקְלֵיידֶט מִיט פַייעֶר זַיי לוֹיבִּין גָאט מִיט הַאַרְץ : מנעימי דִיא וָואשׁ זַייא רֵיידִין זִיסֶע רֵייד זַייא רֵיידִין מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל : נוצצי דִי מַלְאָכִים וָואשׁ פִינְקְלֶען אוּנ לַייכְטִין לִיכְט זַיי זָאגִין אַייבִּיג שִׁירָה מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל : שרפים דִי בְּרֶענֶעדִיגֶע מַלְאָכִים וָואשׁ אַרוּם רִינְגְלֶען זַייא לוֹיבִּין מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל : עורכי דִי וָואשׁ זַיי זַיינֶען אָן גִירִיכְט צוּ לֶערְנֶען תּוֹרָה זַייא שְׁרַייעֶן מִיט אַשְׁטַארְקִין קוֹל: פחודי דִי וָואשׁ פָארְכְטִין זִיךְ פַאר דַיינֶע וואוּנְדֶר זַיי עֶפֶענֶען זַייעֶר מוֹיל מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל : צבאות דִי וָואשׁ זַיינֶען גִיגְלִיכִין צוּא דִי שָׁאף זַייא קְלִינְגֶען מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל : קהלות דִי הַיילִיגֶע אַיין זַאמְלוּנְג זַייא הַיילִיגִין מִיט אַיין קוֹל רבבות צֶעהְן מָאל צֶעהְן טוֹיזֶנְט מַלְאָכִים זַייא זִינְגֶען מִיט אַשֵׁיינֶעם קוֹל : שביבי דִי מַלְאָכִים וָואשׁ זַיי זַיינֶען פוּן פוּנְקֶען

ת ומכי תהלות · יתמידו בקול : יהוה מלך :
ת וקפי תפארתך · יתמימו בקול : יהוה מלך :
ת מימי תעודה · יתנו בקול : יהוה ימלוך :
יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד :

(תומכי תהלות) ישראל התמימים של חסדי ה' שעליהם יאמרו תהלות (יתמידו בקול) יאמרו תמיד בלי הפסק (ה' מלך) (תוקפי תפארתך) ישראל שתוקפים ומפארים להקב"ה ומתפלתם נעשה עטרת תפארת לראשו (יתמימו) יתפללו תפלתם תמים בלי פגול ומחשבה זרה (תמימי תעודה) ישראל התמימים בתורה הנקראת תעודה (יתנו) יספרו בקול :

חו"ק · ובכן לך הכל יכתירו :

מיוסד ע"פ א"ב

לאל עורך דין : לבוחן לבבות ביום דין :
לגולה עמוקות בדין : לדובר מישרים ביום דין :
להוגה דעות בדין : לותיק ועושה חסד ביום דין :
לזוכר בריתו בדין : לחומל מעשיו ביום דין :
לטהר חוסיו בדין : ליודע מחשבות ביום דין :
לכובש כעסו בדין : ללובש צדקות ביום דין :
למוחל עונות בדין : לנורא תהלות ביום דין :
לסולח לעמוסיו בדין : לעונה לקוראיו ביום דין :
לפועל רחמיו בדין : לצופה נסתרות ביום דין :
לקונה עבדיו בדין : לרחם עמו ביום דין :
לשומר אוהביו בדין : לתומך תמימיו ביום דין :

(ובכן לך הכל יכתירו) יתנו כתר (לאל שהוא עורך דין) בעבור שהוא עורך ומלמד לאדם דעת לטוב ולומר לפניו דברי רצוי ותשובה שיזכה בדין (לבוחן לבבות) פי' בוחן בכל לב ומי שאומר דברים ולבו בל עמו (לדובר מישרים) עושה לישראל לפנים משורת הדין (להוגה דעות) חושב דעות כל אדם (לטהר חוסיו) הוא מטהר את החוסים בו מעונות (ללובש צדקות) שישראל שמים (לסולח לעמוסיו) לישראל העמוסים ונשואים בזרוע הקב"ה (לפועל רחמיו) שכל פעולתו של הקב"ה להתעורר רחמים על ישראל (לצופה נסתרות) מה שישראל עושין בסתר שנסתר ממנו ועשה כבונה הכל צופה לכפר אותם (לקונה) ישראל שהם (עבדיו בדין) על ידי שהוא מרחם עליהם בדין כאלו קונה אותם לעבדים : סוגרין הארון

(לך הכל יכתירו) ופעם לאל עורך דין בעבור שאתה אל עורך דין לכן לך הכל יכתירו וכן כל למדין שבשיר זה מוסבים על לך · שבעבור זה יכתירו לך (עורך דין) מלשון הנה נא ערכתי משפט (איוב י"ג י"ח) (לבוחן לבבות) שה"ע בוחן לבות וכליות אלהים (תהלים ז' י') (עמוקות) ע"ש הוא גלה עמיקתא ומסתרתא (דניאל ב' כ"ב) ור"ל עמיקתא מחשבת רשעים בגיהנם ומסתרתא שהוא מחשב ומסתור לצדיקים כל זה עושה ביום דין (להוגה) לשון מחשבה כמו בינה הגיגי (תהלים ה' ב') ע"ש פירש"י · (לותיק) לשון חסידות · כמלא בתלמוד ותיקין היו גומרים כו' (ברכות ט') (חוסיו) ע"ש הכתוב כי אתה ה' מחסי (תהלים צ"א ט') (ללובש צדקות) ע"ש וילבש צדקה כשריון (ישעיה נ"ט י"ז) (לעמוסים) ע"ש הכתוב העמוסים מני בטן (שם מ"ו ג') ופירש רש"י שאני נולדתם כנים לכן סלרמי עמסתי אתכם על זרועותי כו' פכ"ע · (לרחם) כמו לגרחם :

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו מלך :

מלך במשפט יעמיד ארץ · עליון על כל הארץ · יכירו וידעו כל

(ובכן ולך תעלה קדושה) כמו שאת שתעלה לך הקדושה (כי אתה אלהינו מלך) : מלך במשפט יעמיד ארץ) כי כשברא הקב"ה את העולם אמר אם אבראנו במה"ד אינו יכול להתקיים אם אבראנו במדת רחמים יהיו כולם רשעים אלא אבראנו משניהם כמ"ש ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים (בראשית ב ד') (ומתנהג כמו כן בלוחה מדה כשהוא דן את העולם במדה"ד ורואה שאין העולם יכול להתקיים · מיד זוכר מדה"ר כדי להעמיד העולם (ובזה יעמיד ארץ) וכן נאה לו לעשות כי הוא עליון על כל

אונ פלאם פייער זיי ריידן מיט אהויך קול : תומכי דיא וואש לעהנען אונטר גאטש לויב זייא לויבן תמיד מיט אשטארק קול : תוקפי די וואש שטארקן דיין שיינהייט זיי לויבן גאט מיט גאנצקייט · תמימי די וואש זיינען עוסק מיט גאנצקייט אין דער תורה זייא דער ציילין אונ לויבן מיט אשטארק קול :

ובכן אונ מיט דעם דאזיגן טוען אלע דיך קריינען :

לאל עורך אלע לויבן אונ קריינען גאט וואש ער ריכט אן זכות גידעכט צוא מאכין אין דין · אויך לויבן זייא לבוחן צו דעם דער דא פרובט אלע דיא הערצער אין טאג פון דין : לגולה צוא דעם דער דא דעקט אויף טיפע זאכין אין דין : לדובר צו דעם דער דא רעט רעכט פארטיקיים אין דעם טאג פון דין : להוגה צוא דעם וואש ער ציהט אויש ווישין שאפט אין דין : לותיק צו דעם וואש ער איז שטארק אונ טוט חסד אין טאג פון דין : לזוכר צו דעם דער דא גידיינקט זיין פאר בונד וואש ער האט צוא אברהם אבינו גישווארין אויף דעם הר המוריה אין דין : לחומל צו דעם דר דא [illegible] טאג פון דין : לטהר צו דעם דער דא ריינגט זיינע בשיצער אין דין : לידע צוא דעם דער דא ווייסט אלע גידאנקען אין טאג פון דין : לכובש צוא דעם דער דא האלט איין זיין צארין אין דין : ללובש צו דעם דער דא קליידט אן גירעכטיקייט אין טאג פון דין : למוחל צוא דעם דער דא איז מוחל די עונות אין דין : לנורא צו דעם דער דא איז שרעקליך אונ איז מקבל דיא לויב פון ישראל אין טאג פון דין : לסולח צוא דעם דער דא פאר גיט דיא זינד פון די וואש זיי זיינען באלאדין מיט מצות פון גיבארין אן אין דין : לעונה צו דעם דר דא ענטפערט צו זיינע רופר אין טאג פון דין : לפועל צו דעם דר דא טוט דר בארימהקייט אין דין : לצופה צו דעם דר דא זעהט פר באהאלטענע זאכין אין טאג פון דין : לקונה ווייל ער איז זייא מוחל זייערע זינד הייסט גליך וויא ער וואלט זייא גיקויפט פר קנעכט אין דין : לרחם צו דעם וואש דר דערבארעמט זיך איבר זיין פאלק אין טאג פון דין : לשומר צו דעם דר דא היט זיינע ליב האבר אין דעם דין : לתומך צוא דעם דער דא אונטער לעהענט זיינע פרומע אין טאג פון דין :

מלך במשפט אז גאט האט גיוואלט באשאפן דיא וועלט · האט ער זיך

[illegible]

הארץ · כל יושבי תבל ושכני ארץ · מקצה הארץ ועד קצה הארץ · כי הוא בורא קצות כל הארץ · עשה משפט וצדקה בארץ · בקומו למשפט ישקיט הארץ · להושיע כל ענוי ארץ · לעשות כתוהו שופטי הארץ · לאחוז בכנפות הארץ · לנער כל רשעי ארץ · וקול ישמיעו בשמים ובארץ · מה אדיר שמך בכל הארץ · ובמלכו על כל הארץ · יריעו תחתיות ארץ · ישמחו השמים ותגל הארץ · ואשר בשמים ממעל לארץ · ואשר במים מתחת לארץ · ואז יפצחו רנן בערץ · כבודו מלא כל הארץ · יהוה מלך תגל הארץ · ובכן ישלש שופרות ערץ · ויפחיד תורי יושבי הארץ · ויהפוך כסא ממלכות הארץ · ויאמרו כל אשר נשמה באפו בארץ · מה אדיר שמך בכל הארץ · ויכונן משוש כל הארץ · ויעורר כל ישני ארץ · ויעלו זמרות מכנף הארץ · שירו ליהוה כל הארץ : ארץ ודריה יצפו לדין · ויחתו ויחרדו מאימת הדין · כי גדול יום הדין · ומי יכילנו להצטדק בדין · וכל יושבי על מדין · וכל יודעי דת ודין · וכל שנעשה בו דין · אולי יחנן בשעת הדין · כי אין רחמים בדין · ולא ישא פנים בדין · והוא עד ובעל דין · לדעת בארץ מעשהו בדין · וביד כל אדם יחתום דין · ולפי משטרו יעשה לו דין · וכפעלו יפעל לו דין · ומעשיו יזכיהו אותו בדין · ואבן מקיר תזעק בדין · וכפים מעץ יעננה בדין ·

הארץ) ומנהגו של עולם אם הגבור למטה והחלש למעלה אזלא נוצח · כ"ש הקב"ה בהוא גבור וחזק ודר למעלה (הרלב"ג) ועוד בזה היום כשיעמידם בדין (יכירו וידעו) ראוי להם להכיר ולידע (כי הוא בורא) כו' (בקומו למשפט) ומפני מורא משפטו (ישקיט הארץ) ממלחמות וריב (לעשות כתוהו שופטי הארץ) על שלא דנו כדין (לאחוז בכנפות הארץ) להחזיק בקצה הארץ (ובמלכו) אז (על כל הארץ יריעו) תרועה לה' (תחתיות ארץ) אלו ישראל שהם בגלות ובתחתיות השפלות (ואז יפצחו רנן בערץ) יפתחו לרנן שירה בחוזק, (ובכן ישלש שופרות ערץ) ואז יתקע בשופר גדול וחזק שלשה פעמים אחד לתחייה ואחד להכרית זרעו של עמלק ואחד לקבץ גליות (ויכונן) ירושלים שהיא (משוש כל הארץ; ויעורר כל ישני ארץ) ויחיה מתים שנקראים ישני ארץ (ארץ ודריה יצפו לדין) ארץ עם הדרים עליה צופים ומיחלים מתי יבוא יום הדין (ומי יכילנו כו') ומי יכול לשער ולמדוד בעצמו שיצדק בדין (כל יושבי על מדין) המושלים והשופטים (וכל יודעי דת ודין) התלמידי חכמים כי כולם יעשה הקב"ה דין איש כפי מעשיו (וכל שנעשה בו דין) שכבר דנוהו לרעה כולם מצפים (אולי יחנן בשעת הדין · כי אין רחמים בדין) בלא תפלה (והוא) הקב"ה הוא (עד ובעל דין) ואי אפשר לשקר לפניו ולדעת (בארץ מעשהו בדין) כדי שידעו כל הארץ שמעשי ה' בדין ואין לטעון עליו טענת שקר לכן (וביד כל אדם יחתום דין) כל אדם יחתום בעצמו כל מעשיו שעשה ומראים לו חתימתו (ולפי משטרו) לפי מה שכתוב בשטרו שחתם עליו כך (יעשה לו דין · ואבן מקיר תזעק בדין) אם הוא כופר ואומר לא חטאתי אז האבן נועק מן הכותל ואומר אני ראיתי שחטאת במקום פלוני · לא אם גזל אבן לא אפילו חתיכה קטנה מען

ניטראכט זאל איך באשאפן דיא וועלט מיט דעם מדת הדין וועט דיא וועלט קיין קיום ניט האבין זאל איך באשאפן די וועלט מיט דעם מדת הרחמים וועלין אלע זיין רשעים דרום האט ער מיט משפט דיא וועלט באשאפן דאש איז האלב מדת הדין אונ האלב מדת הרחמים · עליון ער איז דר אויבערשטר איבר דער גאנצר וועלט · יכירו אלע לייט פון דר וועלט זאלין דר קענן אונ וויסן · אלע די זיצר אונ אלע די וואש רוען אויף דער ערד פון איין עק וועלט צו דר אנדרער עק וועלט · דאש ער איז דר בשעפר פון דיא עקין פון דער גאנצר וועלט · אונ דאש ער טוט משפט אונ צדקה אויף דער וועלט · בקומו אז הקדוש ברוך הוא שטייט אויף פון דער שטול פון דין אונ זעצט זיך אויף דער שטול פון רחמים מאכט ער שטילין די וועלט פון איר דר שרעקנעש צו העלפין די וואש זיי זיינן נידריגע ניסיט · לאחוז אן צו נעמן אין די עקין פון דר ערד צו אום שטערצין אלע רשעים פון דר וועלט אונ אקול וועלין זיי אלע מאכין הערין דש קול וועט מען הערין אויף דעם הימיל אונ אויף דר ערד אונ וועלן זאגן ווי שטארק איז דיין נאמן אין דר גאנצר וועלט ובמלכו אז ער וועט קיניגין אויף דער גאנצר וועלט וועלין די אונטערשטע שעדין שאלין אונ ליבין צו גאט · דיא הימל אונ ערד וועלין זיך פריישן אונ אלס דינג וואש איז איבר דעם הימיל אונ אויך וואש אין וואשר וועלין זיך אלע פריישן · דענסט מאל וועלין זיי עפענן זייער מויל מיט א שטארק

גזאנג אונ וועלין זאגין · גאטש כבוד איז פול דיא גאנצע וועלט · גאט האט גיקיניגט דרום איז דיא ערד פריילאך · אונ דענסט מאל וועט גאט דריי מאל בלאזן שופר מיט א שטארק קול אונ אלע בריאים וואש האבן נאר איין אטום אין זיך אויף דר ערד וועלין זאגין · ווי גאר שטארק איז דיין נאמן אויף דער גאנצר וועלט : אונ ער וועט אן ברייטן אונ בויען די שטאט ירושלים וואש זיא איז די פריד פון דר גאנצר וועלט אונ וועט אויף וועקין אלע דיא וואס שלאפין אין דער ערד דאש מיינט מען גאט וועט לעבדיג מאכין די מתים · דענסט מאל וועט אויף גיין לויב צו גאט פון אלע עקין פון דר וועלט אונ וועלין זאגין זינגט לויב גיזאנג צו גאט איר אלע איין וואונר פון דר וועלט : ארץ די ערד אונ אירע וואונר האפן צום דין אונ זייא אנגסטין אונ ציטרין פון דעם פחד פון דעם דין · דען דער יום הדין איז זייער גרויש אונ ווער וועט קענן דר לידן צו גירעכט בלייבן אין דין וכל אונ אלע וואש זיצן איבר דעם דין אונ אלע די חכמים וואש וויסין די דינים פון דר תורה אונ אלע · די וואש אויף זיי איז איין שלעכטר פסק ארויס גיגאנגן די אלע האבן טאמר וועט הש"י איבר זיי זיך מרחם זיין אין דין כי דען עס איז ניט קיין רחמנות אין דין אונ הש"י איז קיינעם ניט נושא פנים אין דין אונ ער אליין איז איין עדות אונ דר בעל דין צו וויסין נאך די מעשים פון איטליכן אין דין אונ מיט דר האנט פון איטליכן איז זיינע עבירות נחתמה אין דין אונ נאך זיין שריפט גאך איז

הכל באמת והכל בדין · במדת רחמים ובמדת הדין · והיום הוכן עמים בו לדין · לעשות אותו ליום הדין · וכל נפשות בו ידין: והוא עשוי חוק זכרון · ליום ראשון וליום אחרון · להזכר בו ישני חברון · בצלם להתבאות חבצלת השרון · בהם להצדיק שבים לבצרון · תוקעי בשופר וקוראי בגרון · למצוא בצדקם מעשה כשרון · בם להנצל מאף וחרון: וכשמר אב דרך משפט וצדקה · יעשה לניניו במשפט חסד וצדקה · וכיונת אלם זרע לצדקה · יקצרו ניניו אמת וצדקה · וכנתן לתם באמת צדקה · ינתן לניניו אמת וצדקה · וכסא כבוד מתקן בצדקה · לפניו יעמוד מליץ וילמד צדקה · וכעלות שופר מדלי צדקה · יחננו ויפגיעו אבות הצדקה · ויאמרו לפני אהב צדקה · חלילה לך מדבר בצדקה · מעשות משפט בלא צדקה · ובמקום משפט אין צדקה · ובאין משפט יש צדקה · ואתה במשפט תעשה צדקה · לשפוט תבל במעשה הצדקה · ומכון כסאך משפט וצדקה · ובחפשך מעשים מבלי צדקה · הזכר לטוב מעט בצדקה · ובמתנת חנם תעשה צדקה · לפתוח למו אוצרות הצדקה · ואם יצאה גזרה דחוקה · לחבל יושבי ארקא · בבוקה ומבוקה ומבלקה · הסתכל בתבנית אשר בכסא חקוקה · ובתבה אשר תחתיו פקוקה · ונפשות

מפקס האבנים והפנים לפני הכס ית' גולים אנו (במדת רחמים) למי שנוהג במדת רחמים (ובמדת הדין) למי שנוהג במדת הדין באכזריות כמ"ש פעל אדם ישלם לו (איוב לד יא) (והוא עשוי חוק זכרון ליום ראשון) שבו נולד אדה"ר ונדון בו (וליום אחרון) שלעתיד יהיה יום הדין כנ"ל (להזכר בו) זכות אבות (ישני חברון) השוכנים במערת המכפלה אשר בחברון (בצלם להתבאות) להסתר בצל שלהם ישראל הנקראים (חבצלת השרון · בהם) בזכות האבות (להצדיק) את ישראל (שבים לבצרון) שהם מצפים לשוב לירושלים שהיתה עיר מבצר (תוקעי בשופר וקוראי בגרון) והם תוקעים בשופר ומתפללים (למצוא בצדקם) למצוא על ידי צדקם של אבות (מעשה כשרון) מעשה טהר ויושר (בם) בשביל אלו המעשים (להנצל מאף וחרון) (וכשמר אב) וכמו ששמר אברהם (דרך משפט וצדקה יעשה לניניו) יעשה לבניו חסד וצדקה (וכיונת אלם) וכיונה אלמת ששותקת כששוחטין אותה כך יצחק בשעת עקידה שתק ועשה רצון אביו הוא (זרע) כל ממנו לצדקה כמו שארז"ל במדרש ע"פ ויזרע יצחק (יקצרו ניניו כו') יקבלו בניו חסד מאת ה' ית' לפי הצדקה והחסד שעשה יצחק (וכנתן לתם) וכמו שנתן ליעקב הנקרא איש תם (באמת צדקה) האמת נתן לו בצדק כמ"ש תתן אמת ליעקב ולא לפי מעשיו כמו שאמר קטנתי מכל החסדים (וכסא כבוד) גם כן (מתוקן בצדקה) כמ"ש בצדקה יכון כסא (משלי טז) (לפניו יעמוד מליץ) יעקב אבינו החקוק תחת כסא הכבוד הוא יהיה למליץ (וילמד צדקה) חבות על בניו (וכעלות שופר מדלי צדקה) כאשר יעלה קול שופר מישראל שהם דלים בצדקה ומע"ש (יחננו) כו' (מדבר בצדקה) דבורך והנהגתך עם בניך הכל בצדקה (ובמקום משפט) אף שבן דרך הארץ שבמקום המשפט אין צדקה וכן להיפך (ובאין משפט יש צדקה) כי הם ב' דברים סותרים זה את זה אך (ואתה) אף שמחוייבים אנו במשפט על כל זה תעשה עמנו צדקה ותורה לנו תשובה ותסלח לנו (ובחפשך מעשים) אם תחפש ותמצא מעשים אשר הם מבלי צדקה (תזכר) יהיה נזכר (לטוב מעט בצדקה) שעושים · שאף פושעי ישראל מלאים מצות כרמון וזה תעשה לנו בצדקה (הסתכל בתבנית) בדמות יעקב (אשר בכסא חקוקה ובתיבה אשר תחתיו פקוקה) ובתיבה העומדת תחת כסה"כ שבה דבן של יצחק סתומה (ונפשות

מען אים בן און נאך זיינע מעשים נאך איז מען איםדן און זיינע מעשים קלערן אליין אויש זיין דין ואבן אויב ער לייקינט און זאגט איך האב ניט גזינדיגט אזו שרייבט דר שטיין פון וואנט און זאגט איך האב גזעהן וויא דו האסט אויף דעם און דעם ארט גזינדיגט וכפים און אשפאן פון האלץ טוט שרייען אין דין · אלץ מיט אמת און אלין מיט דין · מיט דעם מדת הרחמים און מיט דעם מדת הדין · והיום און דר טאג ראש השנה איז אן גיבריט צו משפטן אזו ווי היינט משפט גאט די וועלט אן ראש השנה. אזו אויך לעתיד לבא וועט ראש השנה זיין דר יום הדין און אלע מענשן וועט ער אין דעם טאג דן זיין · והוא דר טאג איז גזעצט גיווארן צו איין גידעכיניש צום ערשטן טאג און צום לעצטין טאג · אין ראש השנה איז די וועלט בשאפן גווארן און תחית המתים וועט אויך זיין אין דעם טאג · גאט ב"ה זאל גדיינקן דעם זכות פון די אבות וואש ליגן אין חברון צו באהאלטין אין זייער שאטין די ישראל וואש ווערין אן גירופין (חבצלת השרון) · בהם דורך זייער זכות גירעכט צו מאכין די ישראל וואש האבין צו קומן אין דר פעסטר שטאט ירושלים · תוקעי די דא בלאזין שופר און דיינן מתפלל פר גאט צו גיפינן דורך דעם זכות פון אבות רעכט פארטיגע מעשים דורך דיא מעשים ניצול צוא ווערין פון צארין און גרים צארין · וכשמר אזו ווי אברהם אבינו האט גיהיט צו טאן משפט און צדקה דורך זיין זכות זאל גיטאן ווערין צו זיינע קינדר אין זייער משפט חסד וצדקה · וכיונת ובזכות יצחק וואש ער האט זיך גילאזין צו דר עקדה ברייננן און האט גישווינן וויא א טויב דער מיט האט ער גיזייט צדקה זאלין זיינע קינדר שנידין אמת און צדקה וכנתן און אזו וויא עש איז גינעבן גיווארן צו יעקב אבינו מיט אמת צדקה וויא אין פסוק שטייט (תתן אמת ליעקב) זאל צו זיינע קינדר גגעבין ווערין אמת און צדקה וכסא און דר כסא כבוד איז אן גיבריט מיט צדקה ווי אין פסוק שטייט (צדק ומשפט מכון כסאך) · לפניו יעקב אבינו וואש ער איז אויס גיקריצט אין כסא הכבוד זאל שטיין פאר גאט ב"ה און זאל מלמד זכות זיין אויף ישראל וכעלות און אז דש קול פון שופר טוט אויף גיין פון די ישראל וואש זיי זיינן ארום פון מצות זאלין די פרומע אבות בעטין און זאלין זאגין פר גאט וועש ער האט ליב צדקה · פאר מיטן זאל זיין צו דיר דער דא רעט מיט צדקה פון צו טאן משפט אן צדקה · דו קענסט טאן אין משפט צדקה · לשפוט מיר בעטן דו זאלסט משפטין די וועלט נאך די מעשים פון צדקה און דש אן ריכטונג פון דיין שטול איז משפט און צדקה ובחפשך און אז דו וועסט זוכין און וועסט גיפינן מעשים אן צדקה גידייניק אונז צו גוטין אויף אונזער ביסיל צדקה און אום זיסט זאלסטו מיט אונז טאן צדקה און זאלסט זיי עפנען די אוצרות פון דר צדקה און ווען עס איז אויס גיגאנגן א שווערע גזירה

צוּרִים בְּתוֹכָהּ נְקוּקָה · וּבַעֲטָרָה אֲשֶׁר בְּרֹאשְׁךָ זְקוּקָה · וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל בְּכִנּוּי מְחֻקָּקָה · וּבִדְמוּת שְׁבָטִים מְעֻזָּקָה · וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכֵן בַּחֲזָקָה · וּבָם אֶשָּׁעֵנָה וּבָם אֶתְחַזְּקָה · כִּי בְּשִׁבְתּוֹ בַּכִּסֵּא לְשָׁפְטִי · יַעַמְדוּ כֻלָּם לִפְנֵי שׁוֹפְטִי · לְהַדְמִים בַּשּׁוֹפָר בַּעַל מִשְׁפָּטִי · לְהָלִיץ בַּעֲדִי וּלְזַכּוֹת יִשְׁפְּטִי · וּכְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם בְּלִי לְשָׁפְטִי · כִּי לָאוֹר יוֹצִיא מִשְׁפָּטִי · וְנוֹגַהּ כָּאוֹר תִּהְיֶה בְּהִשָּׁפְטִי: רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז לְצַדְּקִי · לְבוּשֵׁהּ כְּתֶלֶג חִוָּר לְנַקִּי · וּשְׂעַר רֵאשֵׁהּ כַּעֲמַר נְקִי · בִּנְקִיָּה לֹא יְנַקֶּה לְנַקִּי · בְּאֹמֶר יְמַלֵּט אִי נָקִי · וְהוּא רוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת מַבְהִיקִי · וְיוֹשֵׁב בְּחַדְרֵי תֵימָן כְּבָקִי · בִּגְבוּל בִּנְיָמִין בְּצֶלְצַח לְנַקִּי: וְרַגְלֵי הַחַיּוֹת אֲשֶׁר בְּמִישׁוֹר עֲרָבוֹת · וְעַד לְמַעְלָה לְמַעְלָה רָבוֹת · וְסִלְסוּל לְבָרוּךְ מִמְּקוֹמוֹ מַרְבּוֹת · וּפוֹרְדוֹת וּמַשִּׁיקוֹת סְלִיחָה לְהַרְבּוֹת · לְהַצְדִּיק בְּמִשְׁפָּט אַלְפֵי רְבָבוֹת · כְּמַרְאֵה בָזָק רָצוֹת וָשָׁבוֹת · וּמַרְאוֹת תְּמוּנַת דִּמְיוֹן מִתְחַבְּאוֹת · וּמַטִּיפוֹת כְּנוֹפֶת רִשְׁפֵּי שַׁלְהָבוֹת · לְהֵעָשׂוֹת נְהַר דִּינוּר אֵשׁ לֶהָבוֹת: וְעַל רָאשֵׁיהֶם נָטוּי בְּמוֹרָא · דְּמוּת רָקִיעַ כְּקֶרַח הַנּוֹרָא · וּשְׁמֵי מְעוֹנָה

צורים בתוכה נקוקה) שגם שמות ישראל (ובשם ישראל בכנוי מחוקקה) שעטרה מחוקקה בראשו של הקב"ה בשם כנוי של יעקב שהוא ישראל (ובדמות שבטים מעוזקה) שמות השבטים הם מקוקים סביב לעטרה כטבעת סביב לאצבע (ובין כתפיו) של בנימין (שכן הקדוש ב"ה (בחזקה) בזכות שחיזק וסמך את אביו לעת זקנתו זכה שתשרה שכינה בחלקו (ובם אשענה ובם אתחזקה) ובזכות כל אלה אסמוך ואתחזק (יעמדו כלם) מליצי יושר (לפני שופטי להדמים בשופר) להשתיק ע"י שופר המקטרג שהוא בעל משפטי (וכמשפטי הגוים) שהוא שופט אותם כפי התחייבות המשפט אם לזכות אם לחוב (בלי לשפטי) כן (כי לאור יוציא משפטי כו') (ראשו) התורה שנא' עליה ראש דברך אמת (כתם פז) שהיא יקרה מכתם פז בזכותה (לצדקי) להצדיק אותי (לבושיה כו' ושער כו') מתאר הקב"ה בלבושו שהוא כשלג חיור ושער ראשו כעמר נקי הוא כדי לנקות אותי מחטאתי (בנקה) במדת (ונקה לא ינקה · לנקי) לנקי ואף שלא ינקה לשאינן שבים · מ"מ בקשתי אף שאין תשובתי מעולה ינקני (באומר) במאמר שאמר איוב (ימלט אי נקי) אף מי שאינו נקי ימלט אותו ה'

(והוא רוכב בערבות) מה שהקב"ה שוכן ברקיע ששמו ערבות שבו צדק ומשפט וגנזי חיים (מבהיקי) מבהיר ומאיר לי (ויושב בחדרי תימן כבקי) הקב"ה יושב בחדרי תימן בגלות אדום כמ"ש כל מקום שגלו ישראל שכינה עמהם וגם יושב בבהמ"ק שלמעלה שמכוון נגד בהמ"ק שלמטה שהוא בדרום (בגבול בנימין בצלצח) בירושלים שהוא צל להקב"ה שנקרא נח (לנקי) לנקוי מחטאי בשביל הקרבנות שמקריבין בבהמ"ק של מעלה רש"י והראב"ן (שמואל ב' י') (ורגלי החיות כו') ורגלי החיות אשר עומדות ברקיע ששמו ערבות שהוא מישור כערבה (ועד למעלה רבות) כמו שמגיע רגלי החיות כנגד כולן כו' (וסלסול) כו' ומרבות שבח לה' ברוך ממקומו (ופורדות) מפרידים כנפיהם כדי להכניס תפלתם של ישראל (ומשיקות) יחד כנפיהם כדי שלא יכנס מקטרג להלשין על ישראל וכל זה עושין (סליחה להרבות) כדי להרבות סליחה על ישראל (להצדיק במשפט אלפי רבבות) את ישראל שנאמר עליהם רבבות אלפי ישראל (כמראה בזק) כאור היוצא מפי הכבשן וחוזר מהר כן החיות (רצות ושבות ומראות תמונת דמיון מתחבאות) מסתירות פניהם מלהסתכל בשכינה (ומטיפות כנופת) ומרוב אימה מטיפות מזיעות שלהם כדבר הנוטף טיפין טיפין והם (רשפי שלהבות) גחלי אש ולהבה ומאותן רשפי שלהבות (להעשות נהר דינור אש להבות) וטפל על רשעים בגיהנם ועל ראשיהם של חיות (נטוי במורא דמות רקיע כקרח הנורא) כרקיע גדול ונורא ולבן וצלול כקרח (ושמי מעונה) ועל הרקיע הזה הוא

צו פר דארבן די זינד פונדר ערד מיט פר דארבונג אונ מיט אויס ליידיגונג אונ פר שניידונג הסתכל בעט איך דיך גאט זאלסט קוקין אין גישטאלט פון יעקב ווש זיין צורה איז אויס גקריצט אין דעם כסא הכבוד וכתבה אונ אין דעם קאפטין וויש ער איז צו גישטאפט אונטר דעם כסא הכבוד ווש אין אים איז דש אש פון יצחק אונ דארטין איז אויס גישריבן די נשמות פון די שטארקע אבות ובעטרה אויך גידיינק אין דער קרוין וואש זיא איז לויטר אויף דיין קאפ אונ די קרון ווערט גינענט מיט דעם נאמן ישראל אונ ווערט גישטארקט דורך דעם ווש אמלאך איז איר משביע מיט דעם שם המפורש זיא זאל ארויף גיין אויף דיין קאפ ובדמות אויך גידיינק אין דעם גישטאלט פון דיא שבטים וואש זייא זיינן אויש גיקריצט ארום דר קרון וויא אריגג אונ אין דעם זכות פון דעם בית המקדש וואש ער איז גיבויט גיוועזן אין חלק פון בנימין · דאש דרויף גייט דר פסוק (ובין כתפיו שכן) אין זכות פון דיא אלע לעהן איך מיך אן אונ שטארק מיך · אז גאט ב"ה וועט זיך זעצין אויף דעם כסא הכבוד מיך צוא משפטין וועלן די אלע שטיין פר מיין שופט צו מאכין שווייגן מיט דעם שופר מיין בעל דין דש איז דר שטן זיי זאלין פר מיר מליץ זיין כדי ער זאל מיך גירעכט מאכין אין משפט מיט זיין חסד · דען לויטר וויא אליכט וועט ער אויס ציהען מיין משפט · אונ העל וויא אליכט וועט זיין ווען ער וועט מיך משפטין: ראשו בזכות וואש מיר זיינן עוסק בתורה וואס זיא איז בעסר פון צירונג פון פיין גאלד וועט ער מיך גירעכט מאכין · זיין קליד איז ווייס וויא שנייא צו ריין מאכין מיך פון מיינע עבירות אונ דיא האר פון זיין קאפ איז וויא ריינע וואהל · עס סייא איך בין ריין אדר ניט ריין זאל ער מיך מאכין ריין · דען גאט האט גזאגט אז דר צדיק קאן מיט זיין זכות מציל זיין אפילו אזעלכין וואש ער איז ניט ריין · והוא אונ גאט וואס ער רייט אויף דעם הימיל וואש ער הייסט ערבות ער איז מיין דער לייכטר אונ ער זיצט אין די קאמרין פון דעם בית המקדש ווש ער איז אויבן אין הימיל אין דרום זייט וויא אמומחה וואש ער איז בקי אין דינים · ער זאל מיך ריין מאכין בזכות דיא קרבנות וואש מען האט מקריב גיוועזן אין בית המקדש וואס עס איז גיוועזן אין גרענץ פון שבט בנימין ביא דר שטאט צלצח · ורגלי אונ דיא פיס פון די חיות הקודש וואס זיינן אין דעם הימל ערבות אונ זיינן זייער הויך אונ מערין לויב צו גאט וואס ער ווערט גילויבט פון זיין ארט אונ זייא צו שפרייטין זייערע פליגלין מקבל צו זיין די תפלות פון ישראל · אונ באהעפטין זייערע פליגיל כדי דער מקטרג זאל ניט מקטרג זיין אויף די ישראל אונ דש טוען זייא צו מערין פר געבונג אויף די זינד פון ישראל · גאט זאל גירעכט מאכין אין משפט וויפיל טויזנט פון ישראל · כמראה די חיות לויפין אונ קערין זיך אום אזו וויא דאש גישטאלט פון די פונקין · אונ באהאלטין זיך זייא זאלין ניט זעהן די שכינה · אונ דר שווייס רינט פון די מיט פלאם פייער אזו וויא טראפין האניק דער פון ווערט גימאכט אטייך פון לויטר פייער ועל ראשיהם אונ איבר זייערע קעפ איז גינייגט מיט פארכט אגישטאלט פון אחימלי די

הימיל

מקום מה נורא · ושם אתו שרא נהורא · וממעל לרקיע כאבן יקרה · כמראה אבן ספיר כס תפארה · ובו יושב עוטה אורה · חוצב מפיו תלמוד תורה · ומשם שומע שועת עתירה · ומימינו אש דת כתורה: ושם בימין יש חלונות · בצד ראשי הכרובים במעונות · כי דרך אותן החלונות · יאזין תפלות ויקשיב תחנות · פעמים פתוחות ופעמים צפונות · בכן עתים הם להתענות · בעת רצון להפתח ולהענות · וכשיתפוץ רחום לשעות ולענות · יגזור ויפתחו אותן החלונות: ויצאו בם אלף ושמונה מאות · המליצים יושר משפט לנאות · ויקבלו תפלות מלבות באות · ויתנום בראש אלהי הצבאות · בכתר ונזר בראשו להראות · עשות במו לטובה אות · ביום תרועה מופת להראות · ואז אלים ישלשו קדושות · שתים לעם קדוש מתפרשות · ואחת בראש קדוש מקדישות · וקדוש בכל מיני קדשות · ומידו נתן שתי קדשות · ויקדש באחת משלש קדשות · ויערב לו מלמטה שלש תקיעות · כמו מלמעלה שלש קדשות:

רקיע האמור מעונה (מקום מה נורא) הוא המקום שאמר עליו יעקב מה נורא (ושם אתו שרא נהורא) מונה אור (וממעל לרקיע כו' כס תפארה) כמ"ש וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא וגו' (יחזקאל א') (שועת עתירה) צעקת תפלה (אש דת כתורה) התורה הנכתבה · (משפט לנאות) שמהדרין ומתפארים בזכותם (מלבות באות) בכוונת הלב (בכתר ונזר בראשו) מתפלתן נעשה כתר ונזר בראשו של הקב"ה ברוך הוא באותה שעה כל חילי מרום רואים ומזדעזעים (ביום תרועה מופת להראות) שיראה הקב"ה נסים ומופתים לישראל (ישלשו קדושות) אומרים ק' ק' ק' (שתים לעם כו' ואחת כו' ומידו נתן שתי קדושות) בכל יום העליונים מכתירים לפני הקב"ה ג' קדושות והקב"ה נותן בראשו א' ובראשן של ישראל שתים כדכתיב והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני הרי שתי קדושות לישראל וקדושה אחת להקב"ה :

ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר: קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך יאמרו:

כוונת הפייטן להזכיר שהדיבור שיוצא מפי הקב"ה אין שום בריה יכולה לקבל מחמת תוקפו אלא החשמל ושמו לפרסים ומהם נ' רואי פני המלך הממונים על פתחי ז' היכלות ומתמעט והולך עד שמגיע לנביא :
שם המחבר כפול בנימין בר שמואל אמנו

וחיות בוערות מראיהן כגחלי אש :
ב זחל סובלות כס · אש אוכלה אש :
נ סתמות גויותיהן · ברשפי להבת אש :
נ אם הדבור משמוע · הנתן ב אש :
י סבלו סבל · נוזלים על ראשיהם אש :
י עיר לז ללז · ולא נשקעת ה אש :
מ שלחים יד שרפים · תחת כנפי אש :
מ שלכים בכנפיהם · גחלי להבות אש :
נ פזורות למקום רשעים · להבניעם ב אש :
נ אלהים במו · כדונג מפני ה אש :
ב ית לחשמלה · מראיה כמראית אש :
ב נוגה סביב · כקשת בענן אש :
ר צוא ושוב החיות · דאות באגפי אש :
ר וחשות ברוך כבודו · בלהק יקודי אש :

וחיות בוערות) אדירות (בזחל) ביראה (סובלות) נושאות הכסא (אש אוכלה אש) הקב"ה שנקרא אש אוכלה (נסתמות) מכסות פניהם שלא להסתכל בשכינה (נאום) שג"כ נסתמות גויותיהן כדי שלא יוכלו לשמוע הדבור שיצא מהקב"ה לנגלות לנביא (יסבלו) שנראה כסובלי סבל של הכסא (נוזלים) מאימת הפחד (יעיר) ל' חיבור (לז ללז) זה לזה פירוש הקב"ה מחבר אש למים ואפ"ה לא יכבו המים את האש (מושלכים כו') כשפושטין את ידיהן אז מושלכין בכנפיהן כו' שמשם נפזרות למקום רשעים לדונם בגיהנם (גחלים) נעשתים כרשעים באותם גחלים (כדונג מפני האש) כשעוה נימוחות מן האש (דונג) שעוה (בית לחשמלה) פסוק הוא ואראה כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ופירושו בית לה לחשמלה מלפנים המלאך שנקרא חשמל מראהו כמראה אש (כנוגה סביב) מכפנים שחשמל סביב לו זוהר ונוגה כקשת בעננו אש כמראה הקשת שנראה בעננים שיש לו כמה גוונים כן סביב החשמל (רצוא ושוב) החיות רצים וזוקפין ראשן לראות פני השכינה ומיד שבים לאחוריהן מפני אימת השכינה (דאות כאגפי אש) פורחין בכנפי אש · דאות לשון פורחות כמו ידאה הנשר (רוחשות ברוך כבודו) · מדברות ומנענעות בשפתותיהם שכבודו ברוך (בלהק יקודי אש) בקהל

הימיל איז קלאר אונ לויטר ווי אייז אונ אזו שרעקליך אונ אהימיל איז פר האנדין וואש ער הייסט מעונה דאש איז דש ארט פון גאט וואש ער איז פארבכטיג · אונ דארטין בייא אים רועט ליכט אונ איבר דעם הימיל איז אזו וויא אטייערער שטיין וויא אשיינר ספיר שטיין שטייט דארטין אשיינר שטול · אונ אויף דר שטול זיצט גאט וואש ער איז איין גיהילט מיט ליכט ער הויעט אויס זיין מויל דאש לערנונג פון דר תורה יומשם אונ פון דארטין הערט ער דש גשריי פון דר תפלה אונ פון זיין רעכטע האנט איז די גקריינטע תורה אונ דארטן אין רעכטר האנט איז פארן פענסטר אין די זייטין פון דיא מלאכים וואש הייסין כרובים אין הימיל · כי דען דורך די פענסטר פר נעמט ער אונ הערט די תפלות אונ תחנות צו צייטין זיינן זיי אפין אונ צו צייטין זיינן זיי פאר בארגן אונ פר שלאסין עס איז צייטין צו פאסטין אין דר צייט פון נאטש רצון זיי זאלין גיעפינט ווערין אונ צו ענטפרין · אונ אז השי"ת וויל זיך קערין אונ ענטפרין · איז ער גוזר דיא פענצטער זאלין גיעפינט ווערין · גייען ארויס פון דארטין טויזינט אונ אכט הונדרט רעכט פארטיגע מליצים דש משפט צו בשיינן אונ זיינן מקבל די תפלות וואש פון הארצין קומן · אונ זעצין די תפלות אויף דעם קאפ פון גאט פון די תפלות ווערט אקרון אן גיזעהן אויף זיין קאפ אונ דורך דעם ווערט ניטאן אצייכין צו גוטין צו ווייזין אין ראש השנה אמופת צו די ישראל: ואז אלים אונ דענמאלט די שטארקע מלאכים וועלין זאגין דריי טאפעלע קדושות · צווייא קדושות שיידין זייא אפ צו די ישראל אונ איין קדושה היילתין זיי פון נאטש וועגין אונ ער איז היילית מיט אלירלייא היילקייט אונ פון זיין טייל האט ער גיגעבן צוויי קדושות אונ ער ווערט גיהיילגט מיט איין קדושה פון דיא דרייא קדושות · אונ עס זאל אים זיס זיין דיא דרייא תקיעות וואס מיר בלאזין אזו וויא עש איז פאר אים זיס דיא דרייא קדושות וואש דיא מלאכים זאגין אויבין אין הימיל:

שׁ עוֹנוֹת בְּמַאֲמַצֵּי רָם שְׁכִינָתוֹ בָ אֵשׁ :
שׁוֹאֲגוֹת כָּאֲרִי קוֹל בְּלַהַב אֵשׁ :
מ וּאָחַד כֶּתֶר בְּפֶלֶל · בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ :
מַ שְׁבִּיעוּ שָׂרָף · לוֹהֵט שְׁבִיב אֵשׁ :
ו מִזְדַּעְזְעִים חֵילֵי מָרוֹם · מְשַׁלְהֲבֵי אֵשׁ :
ו מֵרַעַשׁ מִתְגַּלְגְּלִים · גַּלְגַּלֵּי כֵס אֵשׁ :

אַ ף רְקִיעִים אֲחָזָתַם · חֶרְדַּת אֵשׁ :
אָ ז יְשַׁלְּשׁוּ בַקֹּדֶשׁ · לְנִשְׁפָּט בָ אֵשׁ :
לְ שְׂמֹאל וְלַיָּמִין · שְׁנֵי שָׂרְפֵי אֵשׁ :
ל וְאֹטְמִים הָרֶגֶל · מִלְּהַזְכִּיר עֵגֶל אֵשׁ :
אָ נָא עִזּוּז וְגִבּוֹר · נַעֲרָץ בְּכִתֵּי אֵשׁ :
אֵ לֶיךָ הַעַל שֶׁוַע · לוֹקְחֵי דַת אֵשׁ :

מִ פְּעַל הַר מוֹר · נֶעֱקַד עֲלֵי עֵצִים וְ אֵשׁ :
מִ צּוּקָה נִנְצַל · מִמְּדוּרַת עֵצִים וְ אֵשׁ :
נָ א אִם חָטְאָה נִמְשָׁכָה · וּבָעֲרָה כָ אֵשׁ :
נְ תוּמֶיךָ יָגֹלּוּ · בְּשִׁבְתְּךָ עַל כִּסֵּא אֵשׁ :
וְ הַכִּסֵּא יַפְגִּיעַ · לָרוֹכֵב בְּמֶרְכֶּבֶת אֵשׁ :
וְ יוֹשֶׁר יָלִיצוּ בַּעֲדֵנוּ חַיּוֹת אֵשׁ :

חזן אָ׳ בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים · לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ : בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהֹוָה מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ · וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ · מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן : תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים : וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ :

מיוסד ע"פ א"ב

בקצת קהלות בפולין אומרים זה

אֶ חָד קָדוֹשׁ · אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ :
בּ וֹעֲרוֹת טוֹעֲנוֹת כִּסְאֶךָ · מַרְאֵיהֶן כְּגַחֲלֵי אֵשׁ :
גַּ אֲוָתְךָ בְּמַחֲנֶה רַעַשׁ · וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ :
ד וּגְמַת שְׁכִנְךָ · כְּעֵין חַשְׁמַל מִתּוֹךְ הָ אֵשׁ :
הֲ לֹא בְּהֵרָאוֹתְךָ · נַחַת זְרוֹעֲךָ בָּ אֵשׁ :
וְ יֵחַתּוּ וְיִמַּסּוּ מְשַׂנְאֶיךָ כַּדּוֹנַג מִפְּנֵי הָ אֵשׁ :
זָ עוּ מִיּוֹם תֶּקַע · חֲרֵדֵי דְבָרְךָ כָּ אֵשׁ :
חָ לִים וְרוֹעֲדִים מִדִּינְךָ · נִשְׁפָּט בָּ אֵשׁ :

טַ עְמָם יִכּוֹן כִּקְטוֹרֶת · נָתוּן עַל הָ אֵשׁ :
יֵ חָשֵׁב מִעוּט חֶלְבָּם וְדָמָם · כְּנִיחוֹחַ מִן הָ אֵשׁ :
כּ וֹשֶׁר מַעַשׂ אֵיתָן · מֻצָּל מֵ אֵשׁ :
לְ יוֹם צָרָה יוֹעֲמָד · לְבָאֵי בַמַּיִם וּבָ אֵשׁ :
מַ עֲרֶכֶת עֶרְכְּךָ · וּבְיָדוֹ מַאֲכֶלֶת וְ אֵשׁ :
נִ ינָיו בָּהּ יִנָּצֵלוּ · מִמְּדוּרַת עֵצִים וְ אֵשׁ :
סָ עוּ אַחֲרֶיךָ בַּמִּדְבָּר · בִּנְחִיַּת עַמּוּד אֵשׁ :
עַ זָּה אַהֲבָתָם תִּזְכּוֹר · רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ :

פְּ לָאֶיךָ יָדַע תִּשְׁבִּי · יִחֲדְךָ בַּעֲנִיַּת אֵשׁ :
צ וֹעֲקֶיךָ גַּם הַיּוֹם תַּעֲנֶה · הוֹגֵי דַת אֵשׁ :
קַ נֵּא לְעִירְךָ · אֲשֶׁר הָיְתָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ :
רַ צֵּף שְׁכִנְךָ בְּתוֹכָהּ לְכָבוֹד סְבִיבָהּ חוֹמַת אֵשׁ :
שְׁ עֵה שַׁוְעַת עַמְּךָ · בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ :
תְּ שַׁכְלֵל הֵיכַל קָדְשְׁךָ מְהֵרָה וְאַל תִּתְיָאֵשׁ :
תְּ מִיסְךָ יַמְלִיכוּהוּ · כְּמַלְאֲכֵי רוּחַ מְשָׁרְתֵי אֵשׁ :

חזן מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן : תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים : וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ : קו"ח יִמְלוֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ · וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ · וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה :

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ :

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְהֹוָה לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ · שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ :

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ · וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה · כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְהֹוָה לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · כַּכָּתוּב

שרפי אש להב לשון קשל (שעונות במאמצי רם) כשנתן להם רשות לשבח את הקב"ה אז מתעלפין מפחד הקב"ה והקב"ה סומך אותם באומן כתו וזהו במאמצי רם (שכינתו באש) הקב"ה הוא רם ונשא ושוכן באש (שואגות כארי) צועקות כארי (מואחד כתר בפלל) כתר של הקב"ה נתיחד מתפלתן של ישראל (מואחד) כמו מיוחד (בפלל) ל' תפלה (בית יעקב אש) פירוש מתפלתם של בני יעקב שנאמר עליו בית יעקב אש (משביעו שרף) המלאכים משביעים הכתר ועולה על ראש הקב"ה (לוהט שביב אש) לוהט ל' להבה ושרפה (שביב) לשון ניצוץ פירוש הכתר כשעולה מלהט סביב כל המקטרגים (מזדעזעים חילי מרום) ומתפחדים כל חילי מרום בשעה שהכתר עולה לראשו של הקב"ה : (משלהבי אש) אע"פ שהם כולם שלהבת אש (ומרעש מתגלגלים) המלאכים (אף רקיעים אחזתם חרדת אש) כלומר הרקיעים ג"כ מפחדים מחרדת הקב"ה שנקרא אש או מחרדת המלאכים שנקראים אש (אז ישלשו בקודש) אז אומרים קדוש קדוש קדוש (לנשפט באש) זה הקב"ה שהוא תובע ליצורי עולמים למשפט אש כן הוא נקרא גם כן נשפט כי תובע ונתבע שניהם נשפטים (לשמאל ולימין שני שרפי אש) לשמאל ולימין של המרכבה (ואטים הרגל מלהזכיר עגל אש) ואטים ל' לוטה בשמלה מכסין רגליהן שדומין לרגל העגל שלא להזכיר על ישראל עון העגל שנשרף באש (נערץ בכתי אש) בכתי החיות מלאכים משבחין ומעריצין להקב"ה שהוא עזוז וגבור · (אליך העל שוע) העלה וקבל תפלת ישראל שקבלו התורה שנקראת דת אש וזהו לוקחי דת אש (מפעל הר מור) זה יצחק שנעקד בהר המוריה על העצים ואש בזכותו נצול מצוקה דהיינו מגרם ומדין של גיהנם שהוא מדורת אש (נא אם חטאה נמשכה) בהן נשרשים ונמשכים בעונות ובחטאים (ובערה כאש) ויצה"ר ושטן בוער בהן כאש (תומיך יגולו) יתגלגלו רחמיך על ישראל בשבתך על כסא אש (והכסא יפגיע לרוכב במרכבת אש) ימליץ הכסא לרוכב בשמים זה הקב"ה שרוכב במרכבת שהיא של אש (ויושר יליצו בעדנו חיות אש) החיות יהיו מליצים יושר בעדנו :
(אחד) זה הקב"ה (קדוש) מכל מיני קדושות (אש אוכלה אש) זה הקב"ה (בוערות טוענות כסאך) אש החיות שנושאות כסא הקב"ה (גאותך במחנה רעש) גאוה והדרה וממשלה של הקב"ה במחנה של מלאכים שמקלסין להקב"ה ברעש גדול (ואחר הרעש אש) ואחר הרעש של מלאכים יוצא אש מפני החיות והאופנים (דוגמת שכנך כעין חשמל מתוך האש) דוגמת שכינתך דומה כעין חשמל שנראה מתוך האש (הלא בהראותך נחת זרועך באש) נחת לשון חוזק כמו נחת זרועו תרגומו תקיף גבורתיה (ויחתו וימסו משנאיך) יפחדו וימקו כדונג מפני האש (זעו מיום תקע) ל' זועם ורתת שהזיעה באה מחמת פחד מיום תקע מיום הדין שתוקעין בו (חרדי דברך) אלו ישראל שחרדין אל דבר ה' ומתיראים מדבר ה' שהוא כאש (חלים ורועדים מדינך נשפט) זה הקב"ה שתובע את הבריות לדין ועל שם זה שייך לשון נשפט ופשוטו מתוכחת עם הבריות (טעמם יכון כקטורת) דבור ותפלתם של ישראל יחשב לפניך כקטורת (יחשב מעוט חלבם ודמם) שממעטים חלבם קודם ר"ה בתענית וכן ביום הכפורים כריח ניחוח של הקרבנות שעולה מן האש (כושר מעש איתן מוצל מאש) כושר ויושר מעשיו של אברהם שנקרא איתן שמוצל מאור כשדים (ליום צרה יועמד) יועמד זכותו לישראל בצרה וזהו לבאי מים ובאש (ניניו בה ינוצלו) בניו של יצחק ינוצלו בשביל זכות העקידה (ממדורת עצים ואש) מדין גיהנם שנקרא מדורת אש (סעו אחריך במדבר) נסעו אחריך במדבר (בנחיית עמוד אש) בהנהגה שנהגת בלילה לפניהם בעמוד אש (עזה אהבתם תזכור) אהבתם שהיא עזה תזכור (רשפיה רשפי אש) שנשרפים על קידוש השם ויתעלה בגחלת אש וזו היא אהבה עזה (פלאיך ידע תשבי) נסיך ונפלאותיך הודיע אליהו התשבי שנקרא תשבי (יחדך בענית אש) כשענית לו בהר הכרמל שירדה אש מן השמים ותאכל העולה אז כתיב וירא כל העם וגו' ה' הוא האלהים (צועקיך גם היום תענה הוגי דת אש) ישראל הצועקים ומתפללים לפניך ועוסקין בתורה שנקראת דת אש היום בר"ה תענה להם ותקבל תפלתם (קנא) תפוקד קנאה על עובדי כוכבים בשביל עירך שהיתה לשרפת אש (רצף) תתגבר (שעה) פנה אל תפלת עמך (תשכלל) תיסד (תתייאש) ואל יהיה יאוש [illegible] שנן (ממליכין) אלו ישראל שהם ממליכים כמלאכים :

בְּדִבְרֵי קָדְשְׁךָ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים · אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ · וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת: וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ: וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת הזה ואת יום) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם (זכרון) תְּרוּעָה (באהבה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ · וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ · לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה · וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה · וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים · וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ · וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ · וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ · וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ · וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: (בשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ · שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ · (והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת · כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם · וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל · וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד · צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ · עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ · וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם · הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ · וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו כן תחיינו ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך ברוך אל ההודאות:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ · בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם · וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

מעשה ברבי אליעזר שירד לפני התיבה ואמר עשרים וארבע רננות ולא נענה · ירד אחריו רבי עקיבא ואמר אבינו מלכנו חטאנו לפניך וכו' מיד נענה וכשראו אנשי החבר שנענה באותה התפלה קבעוה לאומרה בעשרת ימי תשובה · וגם אבינו מלכנו חטאנו לפניך בגימטריא עקיב"א ב"ן יוס"ף יש"ד ז"ה וגם יסד רמ"ז תיבות לרמז שצריך לאומרו בהמשך כעין זמר ולא במהירות כי תפלה טובה היא ע"כ ירא שמים יכוין בה כי קודש קדשים היא:

פותחין הארון בשבת א"א אבינו מלכנו לפי שיש בו מעין י"ח ברכות של חול ואף בחול אם הוא לאחר שש אין אומרים אותו:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אבינו מלכנו אונזר פאטר אונזר קיניג מיר האבין גיזינדיגט צו פר דיר: אונזר פאטר אונזר קיניג מיר האבין קיין קיניג אין הימל נייערט דיר: אונזר פאטר אונזר קיניג טוא מיט אונז אום ווילין דיין נאמן: אונזר פאטר אונזר קיניג באנאיי אויף אונז איין גוט יאר: אונזר פאטר אונזר

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּשְׁמַד מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה׃

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסמוכים על שולחני היום ובכל יום ויום מזונותי בכבוד בזכות שמך הגדול (דיקרנוסא) הממונה על הפרנסה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃
אָ״מ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃
אָ״מ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

קיניג פר שטער פון אונז אלע שווערע גזירות: אונזר פאטר אונזר קיניג פר שטער דיא גידאנקן פון אונזר פיינד: אונזר פאטר אונזר קיניג פר שטער דיא ראט פון אונזערע פיינט: אונזער פאטר אונזער קיניג פאר דארב אלע ליידיגער אונ הינדערער פון אפ אונז: אונזר פאטר אונזר קיניג פאר שטאפ די מיילר פון אונזר הינדערער אונ ביין שפרעכר: אונזר פאטר אונזר קיניג פר מייד דעם מארד אונ קריג אונ הונגר אונ גיפיינקנש אונ איין פר דארבער אונ זינד אונ שאנד אונ איין מגפה פון די קינדער דיינר זיכרהייט: אונזר פאטר אונזר קיניג פר מייד דאך דעם גיבין מארד פון דיינר ערבטייל: אונזר פאטר אונזר קיניג פאר גיב אונ פר צייא אונז אלע אונזערע זינד: אונזער פאטער אונזר קיניג מעק אפ אונ מאך איבר פארין אונזערע מיסטייט פון קעגין דיינע אויגין: אונזר פאטר אונזער קיניג מעק אוים דורך דיין גרויסע בארעמהארציקייט אלע אונזרע שולד בריף: אונזר פאטר אונזר קיניג מאך אונז ווידר קערין צו דיר מיט איין פול קומליכע תשובה: אונזר פאטר אונזר קיניג שיק איין רפואה שלמה צו די קראנקע פון דיין פאלק: אונזר פאטר אונזר קיניג צו רייס אלע בייזי גזרות פון אונזר גזר דין: אונזר פאטר אונזר קיניג גידיינק אונז אין גוטין גידעכניש צו פר דיר: אונזר פאטר אונזר קיניג שרייב אונז אין בוך דעם גוטין לעבין: אונזר פאטר אונזר קיניג שרייב אונז אין בוך דער ערלייזונג אונ הילף: אונזר פאטר אונזר קיניג שרייב אונז אין בוך דער ארנערונג אונ פר זארגונג פר אלעם: אונזר פאטר אונזר קיניג שרייב אונז אין בוך דר גוטין אוים שפרעכונג: אונזר פאטר אונזר קיניג שרייב אונז אין בוך דר פר צייאונג אונ פר געבונג: אונזר פאטר אונזר קיניג מאך שפראצין

פר אונז איין הילף אין קורצע צייטין: אונזר פאטר אונזר קיניג דר הייב די הערשאפט דיין פאלק ישראל: אונזר פאטר אונזר קיניג דער הייב די הערשאפט פון דוד דיינר גיזאלבטין: אונזר פאטר אונזר קיניג מאך אונזרע הענד פול פון דיינר בענטשונג: אונזר פאטר אונזר קיניג מאך אונזר באהעלטניש פול מיט זעטונג: אונזר פאטר אונזר קיניג הער אונזר שטים בשיין אונ ערבארעם דיך איבער אונז: אונזר פאטר אונזר קיניג אנטפאנג מיט בארעמהארציקייט אונ מיט ווילין אונזר גיבעט: אונזר פאטר אונזר קיניג עפין די טויערן פון דעם הימל פון וועגן אונזר גיבעט: אונזער פאטער אונזער קיניג טוא גידיינקען דאס מיר זיינען פון ערד: אונזר פאטר אונזר קיניג איך בעט דיך לאז אונז ניט לער ווידר קערין פון דיר: אונזר פאטר אונזר קיניג לאז דיזע שטונד זיין איין שטונד פון רחמים אונ רצון פר דיר: אונזר פאטר אונזר קיניג דר בארים דיך איבר אונז אונ איבר אונזרע קליינע אונ יונגע קינדר: אונזר פאטר אונזר קיניג טוא עס פון וועגין די זיך לאזין דער שלאגין וועגין דיין הייליגין נאמן: אונזר פאטר אונזר קיניג טוא עס אום ווילין די זיך לאזין שעכטין וועגין דיינר איינקייט: אונזר פאטר אונזר קיניג טוא עס פון וועגן די דא קומן אין פייער אונ אין וואסר פון וועגן קידוש השם: אונזר פאטר אונזר קיניג רעכין פר אונזרע אויגין דאש בלוט רעכנונג דיינר קנעכט וואס איז פר גאסין: אונזר פאטר אונזר קיניג טוא אום דיינם ווילין ווען דו נים ווילסט טאן פון אונזר ווילן: אונזר פאטר אונזר קיניג טוא אום דיינעם ווילן אונ העלף אונז: אונזער פאטער אונזער קיניג טוא עס אום ווילין דיינע גרוישע בארעם הארציקייט: אונזער פאטער אונזער קיניג טוא אום

וזאו גא ווילין

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא · בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים · וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם · כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

פותחין הארון ואומרים ויהי בנסוע וי"ג מדות ורבש"ע של ר"ה בריך שמיה · ומוציאין ב' ס"ת ואומר שמע ישראל · גדלו · על הכל · ויעזור ויגן תמצא לעיל בסדר התפלה וקורין בפרשת וירא וה' פקד את שרה כו' בשבת ה' גברי ובשבת ז' (ובתוך מי שברך אומר ויכתבהו בספר החיים כו') · ובשניה קורין בפרשת פנחס:

וַיהוָה פָּקַד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר: וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֵּן לִזְקֻנָיו לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֶׁם־בְּנוֹ הַנּוֹלַד־לוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה־לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק: וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים: לוי וְאַבְרָהָם בֶּן־מְאַת שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לוֹ אֵת יִצְחָק בְּנוֹ: וַתֹּאמֶר שָׂרָה צְחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשֹּׁמֵעַ יִצְחַק־לִי: וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הֵינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי־יָלַדְתִּי בֵן לִזְקֻנָיו: וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגָּמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֶּה גָדוֹל בְּיוֹם הִגָּמֵל אֶת־יִצְחָק: בשבת ג וַתֵּרֶא שָׂרָה אֶת־בֶּן־הָגָר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם מְצַחֵק: וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירַשׁ בֶּן־הָאָמָה הַזֹּאת עִם־בְּנִי עִם־יִצְחָק: וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אוֹדֹת בְּנוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנַּעַר וְעַל־אֲמָתֶךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זָרַע: ישראל ובשבת ד וְגַם אֶת־בֶּן־הָאָמָה לְגוֹי אֲשִׂימֶנּוּ כִּי זַרְעֲךָ הוּא: וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם · בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח־לֶחֶם וְחֵמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־הָגָר שָׂם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיְשַׁלְּחֶהָ וַתֵּלֶךְ וַתֵּתַע בְּמִדְבַּר בְּאֵר שָׁבַע: וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֵמֶת וַתַּשְׁלֵךְ אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד הַשִּׂיחִם: וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנֶּגֶד הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת כִּי אָמְרָה אַל־אֶרְאֶה בְּמוֹת הַיָּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנֶּגֶד וַתִּשָּׂא אֶת־קֹלָהּ וַתֵּבְךְּ: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנַּעַר וַיִּקְרָא מַלְאַךְ אֱלֹהִים · אֶל־הָגָר מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה־לָּךְ הָגָר אַל־תִּירְאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנַּעַר בַּאֲשֶׁר הוּא־שָׁם: בשבת ה קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנַּעַר וְהַחֲזִיקִי אֶת־יָדֵךְ בּוֹ כִּי־לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימֶנּוּ: וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא בְּאֵר מָיִם וַתֵּלֶךְ וַתְּמַלֵּא אֶת־הַחֵמֶת מַיִם וַתַּשְׁקְ אֶת־הַנָּעַר: וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנַּעַר וַיִּגְדָּל וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר וַיְהִי רֹבֶה קַשָּׁת: וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּארָן וַתִּקַּח־לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: פ רביעי בשבת וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ אֶל־אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה: וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי בֵאלֹהִים הֵנָּה אִם־תִּשְׁקֹר לִי וּלְנִינִי וּלְנֶכְדִּי כַּחֶסֶד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמְּךָ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־גַּרְתָּה בָּהּ: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אָנֹכִי אִשָּׁבֵעַ: וְהוֹכִחַ אַבְרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֹדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אָנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בִּלְתִּי הַיּוֹם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן לַאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית: חמישי ובשבת ו וַיַּצֵּב אַבְרָהָם אֶת־שֶׁבַע כִּבְשֹׂת הַצֹּאן לְבַדְּהֶן: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מָה הֵנָּה שֶׁבַע כְּבָשֹׂת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבַדָּנָה: וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שֶׁבַע כְּבָשֹׂת תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה־לִּי לְעֵדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת: עַל־כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שָׁבַע כִּי שָׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם: וַיִּכְרְתוּ בְרִית בִּבְאֵר שָׁבַע וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים: וַיִּטַּע אֶשֶׁל בִּבְאֵר שָׁבַע וַיִּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם: וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים:

ומניחין ספר תורה שניה · ואומרים ח"ק על שתיהן וקורין בפרשת פנחס

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל: וְעִשָּׂרוֹן אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים: וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה: ברכת הפטרה תמצא לעיל

ווילן דיין נאמן דער גיאבפערטר דר שטארקר אונ דר פארכטבארער דער דא איז גירופֿן אויף אונז: אונזער פאטער אונזער קעניג ליט וועלט אונז אונ ענטפֿער אונז ווען גליך אן אונז קיין גוטע מעשים זיינען טוח מיט אונז צדקה אונ גינאד אונ העלף אונז:

ויהי איש אחד מן־הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה
בן־ירחם בן־אליהוא בן־תחו בן־צוף אפרתי: ולו שתי
נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים
ולחנה אין ילדים: ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה
להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני־עלי חפני
ופנחס כהנים ליהוה: ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה
אשתו ולכל־בניה ובנותיה מנות: ולחנה יתן מנה אחת אפים
כי את־חנה אהב ויהוה סגר רחמה: וכעסתה צרתה גם־כעס
בעבור הרעמה כי־סגר יהוה בעד רחמה: וכן יעשה שנה
בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל:
ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי
ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים: ותקם
חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על־
הכסא על־מזוזת היכל יהוה: והיא מרת נפש ותתפלל על־יהוה
ובכה תבכה: ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם־ראה תראה
בעני אמתך וזכרתני ולא־תשכח את־אמתך ונתתה לאמתך
זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל־ימי חייו ומורה לא־יעלה על־
ראשו: והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את־
פיה: וחנה היא מדברת על־לבה רק שפתיה נעות וקולה לא
ישמע ויחשבה עלי לשכרה: ויאמר אליה עלי עד־מתי
תשתכרין הסירי את־יינך מעליך: ותען חנה ותאמר לא אדני
אשה קשת־רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את־נפשי
לפני יהוה: אל־תתן את־אמתך לפני בת־בליעל כי־מרב
שיחי וכעסי דברתי עד־הנה: ויען עלי ויאמר לכי לשלום
ואלהי ישראל יתן את־שלתך חסר א׳ אשר שאלת מעמו:
ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל

ויהי איש אחד אונ עש איז גיוועזן איין מאן פון די צווייא הויכע בערג וואש מען האט גקאנט קוקן פון איינר צו דר אנדרר אונ דר תרגום יונתן טייטשט צופים ער איז גיוועזן איין תלמיד פון די נביאים וואש זעהן נביאות מהר ער איז גוועזן פון דעם בארג אפרים אונ זיין נאמן איז גיוועזן אלקנה דר זון פון ירוחם ירוחם איז גוועזן דר זון פון אליהוא אליהוא איז גוועזן דר זון פון תוחו אונ תוחו איז גיוועזן דר זון פון צוף ער האט גוואונט אויף דעם בארג אפרים אדער אפרתי איז טייטש ער איז גיוועזן איין פיינע בריה ער איז גוועזן איין לוי אונ איז ארויש גיקומען פון אביאסף בן קרח: ולו שתי נשים אונ צו דעם אלקנה איז גיוועזן צוויי ווייבער דער נאמען פון איינער איז גיוועזן חנה אונ דר נאמען פון דר אנדרער איז גיוועזן פנינה אונ צו פנינה איז גיוועזן קינדר אונ צו חנה איז ניט גיוועזן קיין קינדר ועלה האיש ההוא אונ דר דאזיגער מאן פלעגט אויף גיין פון זיין שטאט פון יאר צו יאר צו בוקין זיך אונ צו קולין קרבנות צו גאט דר האר איבער אלע חילות אין שילה אונ דארטין זיינען גיוועזן די צוויי זין פון עלי חפני אונ פנחס בדינער צו גאט ויהי היום אונ עש איז גיוועזן דר טאג פון יום טוב האט אלקנה גיקולעט שלמים אונ האט גיגעבין צו פנינה זיין ווייב אונ צו אלע אירע זין אונ אירע טעכטער האט ער גיגעבין מנות נאב כלומר חלקים אונ צו חנה האט ער גיגעבין איין חשובי נאב וואש זיא איז ראוי מען זאל זיא צו נעמען אפים מיט איין שיין פנים ווארום ער האט חנה ליב גיהאט אונ גאט האט פאר שלאסין איר טראכט זיא זאל קיין קינדר ניט האבין וכעסתה צרתה אונ זיא פלעגט זיא דר צארנען אירע באליידיגערין דאש איז פנינה דען ווען איין מאן האט צוויי ווייבער ווערט איטליכע אן גירופין צרה ווייל זיא איז איין באליידיגערין אונ איין שונא צו דער אנדרער גם כעס אויך איין צארין נאך דעם אנדערין פלעגט זי אלין דר צארנען זיא דען זיא פלעגט זיא פרעגין האשטו גיקויפט איין מאנטיל פר דיין גרויסין זון אדער איין העמד פאר דיין קליינעם זון אונ דאש האט זי גיטאן בעבור הרעמה מיינט מען פון וועגין זי זאל שטורמען אונ זאל גאט בעטין זי זאל קינדער האבין אונ פנינה האט זיך מכוון גיוועזן לשם שמים כי סגר ה׳ בעד רחמה ווארום גאט האט פר שלאסין פר איר טראכט: וכן יעשה שנה בשנה אונ אזו פלעגט אלקנה טאן פון יאר צו יאר ווען זי פלעגט אויף גיין אין גאטש הויז פלעגט ער אלין געבין צו חנה דעם בעשטין חלק צו ווייזין אז ער האט זי ליב: אונ אזו ווי אלקנה פלעגט איר ווייזין ליבשאפט אזו פלעגט איר צרה פנינה דר צארנען זי אונ זי האט גיוויינט אונ האט ניט גיוואלט עסין: ויאמר לה אלקנה אישה האט אלקנה איר מאן גיזאגט צו איר חנה ווארום וויינשטו אונ ווארום זאלסטו ניט עסין ווארום זאל איבלען כלומר טרויערין זיין דיין הארץ פאר וואר איך בין בעשר צו דיר כלומר איך האב דיך ליבר פון די צעהן זין וואש פנינה האט גיוונען צו מיר ותקם חנה אונ חנה איז אויף גישטאנען נאך דעם עסין אין שילה אונ נאך דעם טרינקען ועלי הכהן אונ עלי הכהן איז גיזעסין אויף איין שטול בייא די ביי שטידליך פון גאטש פאלעץ דען אין דעם טאג האט מען דעם עלי אויף גינומען פר איין שופט איבער די ישראל: והיא מרת נפש אונ חנה איז גיוועזן מיט איין גיביטערטן גימיט אונ זי האט גיבעטין פר גאט אונ וויינען האט זיא גוויינט ותדר נדר ותאמר אונ זי האט איין נדר גיטאן אונ האט גיזאגט ה׳ צבאות גאט דר האר איבער אלע חילות אויב דו וועשט זעהן אין דעם פיין פון דיין דינסט אונ דו וועשט מיך גידיינקען אונ דו וועסט ניט פר געסין דיין דינסט אונ דוא וועשט געבן צו דיין דינסט קינדר צדיקים דאש זיי ווערין אן גרופין אנשים וועל איך אים געבין צו גאטש דינסט אלע טעג פון זיין לעבין אונ איין גאל מעסער וועט ניט אויף גיין אויף זיין קאפ אונ דרום האט זי גיזאגט דריי מאל דאש ווארט אמתך צו ווייזין איך בין דיין דינסט גיוועזן מיט די דריי מצות וואש די ווייבער זיינען גישאפט גיווארין דאש איז נדה חלה אונ הדלקה איך האב אויף איינעם פון זיי ניט עובר גיוועזן דרום קערשטו מיר געבין איין זון והיה כי הרבתה להתפלל לפני ה׳ אונ עש איז גיוועזן אז זי האט גימערט צו בעטין פר גאט אונ עלי האט גיוואורט ווען זי וועט אויף הערין צו ריידין מיט איר מויל וחנה היא מדברת על לבה אונ חנה האט גירעדט אין איר הארץ נאייערט אירע לעפצין האבין זיך גישאקילט אונ איר קול איז ניט ווארין גיהערט האט עלי זי גירעכינט צו איין פר שכרתי ווארום פר צייטין זיינען זיי ניט גיוואוינט גיוועזן צו מתפלל זיין שטיל: ויאמר אליה עלי אונ עלי האט גזאגט צו איר ביז ווי לאנג נאך וועסטו זיין אן גישיכרט טוא אפ דיין ויין פון דיר ותען חנה ותאמר האט חנה גיענטפערט אונ האט גזאגט ניט מיין האר כלומר דו ביסט ניט קיין האר אין דער זאך דו האסט דא גיוויזין דאש דר רוח הקודש רואט ניט אויף דיר דאש דו זאלסט ווייסין אז איך בין ניט שיכור נייארט איך בין איין אשה וואש האט אשווער גימיט אונ וויין אונ אלטין ויין האב איך ניט גיטרונקן אונ איך טוא מיין נפש פר גיסין מיט מיין תפלה צו פר גאט אונ ווייל זיא האט גירעט אנקעגין אים שארפע רייד האט זי אים ווידר איבער גיבעטין אונ האט גיזאגט צו אים אל תתן את אמתך לפני בת בליעל דו זאלסט ניט געבין דיין דינסט הפקר אונ שאנד פר דר שלעכטע טאכטער פנינה ווארום פון וועגין מיין פיל קלאג אונ צארין האב איך גירעט צו דיר ביז אהער שארפע רייד אדער פון וועגין מיין פיל קלאג אונ צארין וואש מיין צרה פנינה דר צארינט מיך דרום האב איך גירעט ביז אהער פר גאט: ויען עלי ויאמר האט עלי גיענטפערט אונ האט גיזאגט גייא צו שלום אונ דר גאט פון ישראל וועט דיר געבין דיין גיבעט וואש דו האסט גיבעטין פון אים: רש״י שרייבט דרום שטייט שלתך אן איין אלף דאש איז לשון שליה וואש דאש ולד ליגט דרינען דר סימן האט ער איר גיגעבן גיוועזן אז זי וועט האבין איין

ופנינה לא־היו לה עוד: וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה
וישבו ויבאו אל־ביתם הרמתה וידע אלקנה את־חנה אשתו
ויזכרה יהוה: ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא
את־שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו: ויעל האיש אלקנה וכל־
ביתו לזבח ליהוה את־זבח הימים ואת־נדרו: וחנה לא עלתה
כי־אמרה לאישה עד־יגמל הנער והבאתיו ונראה את־פני
יהוה וישב שם עד־עולם: ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב
בעיניך שבי עד־גמלך אתו אך יקם יהוה את־דברו ותשב
האשה ותינק את־בנה עד־גמלה אתו: ותעלהו עמה כאשר
גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית־
יהוה שלו והנער נער: וישחטו את־הפר ויבאו את־הנער אל־
עלי: ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה
בזה להתפלל אל־יהוה: אל־הנער הזה התפללתי ויתן יהוה
לי את־שאלתי אשר שאלתי מעמו: וגם אנכי השאלתיהו
ליהוה כל־הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם
ליהוה: ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני
ביהוה רחב פי על־אויבי כי שמחתי בישועתך: אין־קדוש
כיהוה כי־אין בלתך ואין צור כאלהינו: אל־תרבו תדברו
גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולא ולו קרי
נתכנו עללות: קשת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל: שבעים

קינד: ותאמר האט חנה גיזאגט לאז דיין דינסט געפינען חן אין דיינע אויגין דאש דוא זאלשט נאט בעטין פר מיר אונ די אשה איז גיגאנגן צו איר וועג אונ זי האט גיגעסין אונ איר טרויעריגער פנים איז שוין ניט גיוועזן צו איר נאך: וישכימו בבקר אונ זיי האבן זיך גפעדרט אין דר פרי אונ האבין זיך גיבוקט פר גאט אונ האבן זיך אום גיקערט אונ זיינן גקומען צו זייער הויז קיין רמה: אונ דארטן האט אלקנה בשלאפין חנה זיין ווייב ניט אין וועג אונ גאט האט זיא גידאכט: ויהי לתקופות אונ עש איז גיוועזן צו דעם ארום ריגלען פון דיא טעג נאך דעם דאש חנה איז טראגעדיג גיווארן די חכמים זאגן לתקופת הימים מיינט מען נאך צווי תקופות און צווי טעג דאש איז זעקש חדשים מיט צווייא טעג האט זיא גיווגען איין זון אונ זיא האט גירופין זיין נאמען שמואל ווארום זיא האט גזאגט איך האב אים פון נאט אנטליעך אין די אותיות פון שמואל זיינען פר האנדין די אותיות מאל שאל דאש איז טייטש פון נאט איז ער אנטליען ויעל האיש אלקנה אונ דר מאן אלקנה איז אויף גיגאנגען אונ גאר זיין הויז גזינד צוא קולין פר נאט די קרבנות פון די ימים טובים אונ די קרבנות וואש ער האט מנדר גוועז צווישן איין יום טוב אונ צווישן דעם אנדערין די האט ער אויך מקריב גיוועזן אום יום טוב ותנה לא עלתה אונ חנה איז ניט אויף גאנגען ווארום זיא האט גיזאגט צוא איר מאן ביז דער יונג שמואל ועט אנטוואונט ווערן דאש איז נאך צווי אונ צוואנצג חדשים אדר פיר אונ צוואנציג חדשים דענסט מאל וועל איך אים ברייגגען אונ מיר וועלין גזעהען ווערן פר נאט אונ ער וועט זיצין דארטין ביז אייביג די חכמים זאגן דער עולם וואש די לוים האבין בדינט אין בית המקדש איז גוועזן ביז זיי זיינען אלט גווארין פופציג יאר אונ אזוא פיל יאר איז שמואל אויך גיוועזן אין בית המקדש דען צווי יאר איז ער אלט גוועזן אז מען האט אים גבראכט אין בית המקדש אונ צווייא אונ פופציג יאר איז ער אלט גיוועזן אז ער איז גשטארבין ויאמר לה אלקנה אישה האט אלקנה איר מאן גזאגט צו איר טוא וואש עש איז וואול גיפאלין אין דיינע אויגין זיץ אין דר היים ביז דו וועסט אים אנטוויינען נייארט נאט זאל מקיים זיין זיינע רייד וואש עלי האט דיר גזאגט בנבואה דאש נאט וועט דיר געבין דיין גיבעט וואש דו האשט גבעטין פון אים ער זאל דיר געבין איין זון איין צדיק זאל דאש נאט מקיים זיין אונ דר מדרש שרייבט אלע טאג פלעגט ארויש גיין איין בת קול אויף דר וועלט אונ פלעגט זאגן עש וועט גבארין ווערין איין צדיק דאש ער וועט הייסן שמואל דרום איטליכע אשה וואש האט גוואונען איין זון האט זי אים איין נאמען גיגעבן שמואל אבער אז מען האט גיזעהען זיינע מעשים האט מען גיזאגט דאש איז ניט שמואל הצדיק אבער אז דר שמואל איז גבארין גיווארן אונ מען האט געזעהען זיינע מעשים האט מען גזאגט עש דאכט זיך אז דאש איז שמואל הצדיק דרום האט אלקנה גזאגט נאט זאל געבן ער זאל זיין שמואל הצדיק ותשב האשה איז די אשה חנה גיזעסן אין דר היים אונ האט גזייגט איר זון ביז זי האט אים אנטוואונט ותעלהו עמה כאשר גמלתו אונ זיא האט אים גבראכט מיט זיך אז זיא האט אים אנטוואונט מיט דרייא אקסין אונ איין מאס מעל דאש איז דריי סאין

אונ איין לאגיל וויין אויף נסכים אונ זיא האט אים גבראכט אין גאטש הויז קיין שלה אונ דר יונג שמואל איז נאך גוועזן גאר יונג וישחטו את הפר אונ זיי האבין גיקוילעט דעם אקס אונ האבן גיבראכט דעם יונג צו עלי ער זאל זעהן אז זיין נבואה איז מקוים גווארין ותאמר בי אדוני האט חנה גזאגט איך בעט דיך מיין האר דו זאלשט קוקין אויף אים ער זאל זיין דיין תלמיד אונ נאך דער גמרא נאך האט זי אים גזאגט איך בעט דיך דוא זאלשט אים ניט שטראפן אזו וואר ווי דיין לייב לעבט מיין האר דאש איך בין די אשה וואש זי איז גישטאנען מיט דיר דא להתפלל אל ה' צו בעטין צו גאט אונ דו זאלשט ניט זאגן דו וועשט אים שטראפין ער זאל שטארבין אונ וועשט גאט בעטין ער זאל מיר געבין איין אנדער זון ווארום אל הנער הזה התפללתי דוקא צוא דעם יונג האב איך גיבעטין אונ גאט האט גיגעבין צו מיר מיין גיבעט וואש איך האב גיבעטין פון אים: וגם אנכי השאלתיהו לה' אונ אויך איך האב אים גיליען צו גאט אלע טאג וואש ער וועט זיין אויף דר וועלט איז ער גיליען צו גאט מוז דאך גאט מיר אים ווידר קערן דרום מארשטו אים ניט שטראפן אונ שמואל אדער אלקנה האט זיך דארטן גבוקט צו גאט: ותתפלל חנה ותאמר אונ חנה האט גיבעטין אונ האט גזאגט איין שבח צו גאט עש טוט זיך פרייען מיין הארץ מיט דר הילף פון גאט מיין הערשאפט איז ווארן דער הויבין דורך דער הילף פון גאט מיין מויל איז ווארן דר ברייטעט אויף מיינע פיינט דאש איז פנינה דען איך טוא מיך פרייען מיט דיין הילף וואש דו האשט מיר גהאלפין אונ האשט מיר גגעבן איין זון: אין קדוש כה' עש איז ניט דא קיין הייליגר אזו ווי גאט דען עש איז ניט דא קיין בשעפער חוץ דיר אונ עש איז ניט דא קיין מיילער אזו וויא אונזער גאט דאש ער מאלט אויש איין צורה אין דער אנדערער. אונ דאש רעט זי פון פנינה וועגין וואש זי האט זיך גרויש גהאלטין אקעגין איר. אונ זאגט אל תרבו תדברו גבהה גבהה איר האפערדיגע לייט זאלט ניט מערין צו ריידין הויכקייט אונ האפערדיקייט עש זאל ניט מער ארויש גיין שטארקייט אדר אפ קערונג פון אייער מויל דען גאט איז איין גאט וואש ער ווייסט דעות וואש ביי די מענטשין אין הארצין אונ פר אים ווערין גיציילט אלע ווערג כלומר אלע מעשים פון די מענטשין: אונ אזו איז גאטש מנהג קשת גברים חתים דיא בויגין פון דיא גבורים ווערין צו בראכין אונ די גישטרויכלטע גורטין זיך אן מיט כח כלומר אז גאט וויל מאכט ער דיא גבורים שלאף אונ די שלאפע גיט ער כח: אונ אויך שבעים די זאטע וואש האבין ניט גידארפט צו פר דינגען ווערין צו קיין שום מלאכה פר ארמוט ער אונ מאכט זיי הונגעריג דאש זיי מוזין פר דונגען ווערין פון ברויט וועגין אונ די הונגעריקע וואש האבן זיך גימיט צו פר דינגען זייער ברויט ווערין פאר מיטין פון מידעקייט דען גאט שיקט זייא צוא זייער ברויט אן מידקייט עד עקרה ילדה שבעה ביז די עקרה חנה האט גווינן זיבן קינדר אונ דיא וואש האט גהאט פיל קינדר דאש איז פנינה וואש זיא האט גהאט צעהן קינדר איז זיא ווארין פר שניטן פון קינדר. ווארום אז חנה האט גווינן איין קינד האט פנינה בגראבין צווי קינדר ספילא אז חנה האט גווינן דאש [illegible] קינד האט גיזאלט ביי פנינה

בַּלֶּחֶם נִשְׂכָּרוּ וּרְעֵבִים חָדֵלּוּ עַד־עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה וְרַבַּת
בָּנִים אֻמְלָלָה׃ יְהוָה מֵמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעַל׃ יְהוָה
מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר מַשְׁפִּיל אַף־מְרוֹמֵם׃ מֵקִים מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת
יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם־נְדִיבִים וְכִסֵּא כָבוֹד יַנְחִלֵם כִּי לַיהוָה
מְצֻקֵי אֶרֶץ וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל׃ רַגְלֵי חֲסִידָו חסידיו קרי יִשְׁמֹר
וּרְשָׁעִים בַּחֹשֶׁךְ יִדָּמּוּ כִּי־לֹא בְכֹחַ יִגְבַּר־אִישׁ׃ יְהוָה יֵחַתּוּ
מְרִיבָו מריביו ק׳ עָלָו עליו קרי בַּשָּׁמַיִם יַרְעֵם יְהוָה יָדִין אַפְסֵי־אָרֶץ
וְיִתֶּן־עֹז לְמַלְכּוֹ וְיָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ׃ המפטיר אומר הברכות

די הינטערשטע צווייא קינדר שטארבן איז פנינה צו חנה צו די פיס געפאלין ויא זאל גאט בעטן פר אירע קינדר זיי זאלין לעבין בלייבן האט חנה גאט געבעטין פר זייא זיינין זייא געבליבן לעבין אונ זיינין ווארין אן גרופין אויף דעם נאמין פון חנה דרום שטייט עד עקרה ילדה שבעה אבר חנה אליין האט נאר געהאט פינף קינדר אודר חנה האט געהאט צווייא אייניקליך ווענין זייא גערעכנט געווארן צווישן די זיבן קינדר ווארום אייניקליך זענען גלייך וויא אייגני קינדר אודר שבעה טרעפט אן אזו פיל ווי שמואל ה' ממית ומחיה גאט טייט אונ מאכט לעבדיג ער מאכט נידרן אין גרוב אונ ברענגט ווידר אויף ה' מוריש ומעשיר גאט מאכט ארום אונ מאכט רייך ער מאכט נידרין אונ אויך טוט ער דר הייבן מקים מעפר דל גאט טוט אויף שטעלן פון דר ערד דעם ארומן מאן פון די מיסטן טוט ער אויף הייבן דעם אביון צו זעצין אים מיט די הארין אונ איין שטול פון כבוד מאכט ער זיי ירשנן דען צו גאט זענין די גרונד פעסט פון דער ערד אונ ער האט געטאן אויף זייא די וועלט חסידו חסידיו ישמור. די פיס פון זייני חסידים טוט ער היטן אונ דרום שטייט חסידו אן איין יוד נאך דר דלית איז טייטש נאר אייטר אונ לייאנין לייאנט מען חסידיו מיט איין יוד איז טייטש פיל חסידים צו ווייזין ווען פיל אודר ווייניג אפילו איינר איז גוט אזו היט אים אויך גאט אבר דיא רשעים ווערן אין פינצטרניש פאר שניטן ווארום ניט מיט כח קאן זיך איין מאן שטארקען אקעגין גאט ה' זיי ווערין צו בראכן זייני קריגר כלומר די וואש קריגן זיך מיט איין צדיק אויף דעם רשע טוט גאט אויף דעם הימל שטורמן כלומר אפילו ווען דר רשע ווערט דער הויבן ביז אין הימל טוט גאט שטורמן אויף אים אונ מאכט אים נידערין ה' גאט טוט משפטן די הארין פון דר וועלט אונ ער וועט געבן איין שטארקייט צו זיין מלך אונ וועט דער הייבן דאש הערשאפט פון זיין געזאלבטין:

סדר תקיעת שופר

שלשה פעמים כתוב בתורה תרועה אחד ביובל וב"פ בר"ה ולמדו חז"ל לאת של זה בזה בג"ש ונמצא שיש ג' תרועות בר"ה ולמדו חז"ל שיש בכל תרועה תקיעה לפניה ותקיעה לאחריה הרי ג"פ תקיעה תרועה תקיעה ותקיעה ילפי' מקרא שהיא העברת קול פשוט אבל תרועה לא ידענו מה היא ומדתרגם התרגום יבבא ידענו שהוא קול שמשמיע האדם כשהוא בוכה ומילל שכן כתיב גבי אמיה דסיסרא ותיבב אבל אין אנו יודעים אם הוא כאדם הגונח מלבו כדרך החולה שמשמיע קולות קצרים קול אחר קול ומאריך בהם קצת והוא הנקרא גונח והם שברים או כאדם המילל ומקונן שמשמיע קולות קצרים תכופין זה לזה והוא הנקרא יליל · או אם הוא שניהם כאחד הלכך מכח ספיקות אלו אנחנו עושים תשר"ת ג"פ תש"ת ג"פ תר"ת ג"פ שבזה אנו יוצאין ידי כל הספיקות ותהיה התרועה בפשוטה לפניה ולאחריה כדין מבלי הפסק דבר בין התקיעה הראשונה לתרועה או בין תרועה לתקיעה אחרונה:

כתב רבינו סעדיה מה שציונו הבורא יתברך לתקוע בשופר בראש השנה יש בזה עשרה ענינים:

הענין הראשון מפני שהיום תחלת הבריאה שבו ברא הקב"ה העולם ומלך עליו · וכן עושים המלכים בתחלת מלכותם שתוקעין לפניהם בחצוצרות ובקרנות להודיע ולהשמיע בכל מקום תחלת מלכותם וכן אנו ממליכין עלינו את הבורא ית' ביום זה וכן אמר דוד בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה':

הענין השני כי יום ר"ה הוא יום ראשון לעשי"ת ותוקעים בו בשופר להכריז על ראשנו כמי שמזהיר ואומר כל הרוצה לשוב ישוב ואם לאו אל יקרא תגר על עצמו וכן עושים המלכים מזהירין את העולם תחלה בגזרותם וכל העובר אחר האזהרה אין שומעין לו טענה:

הענין השלישי להזכירנו מעמד הר סיני שנאמר בו וקול שופר חזק מאד ונקבל על עצמנו מה שקבלו אבותינו על עצמם נעשה ונשמע:

הענין הרביעי להזכירנו דברי הנביאים שנמשלו לתקיעת שופר שנאמר ושמע השומע את קול השופר ולא נזהר ותבא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה והוא נזהר את נפשו מלט:

הענין החמישי להזכירנו חורבן בהמ"ק וקול תרועת מלחמות האויבים כמו שנאמר כי קול שופר שמעה נפשי תרועת מלחמה וכשאנו שומעים קול השופר נבקש מאת השם על בנין בהמ"ק:

הענין הששי להזכירנו עקידת יצחק שמסר נפשו לשמים וכן אנחנו ומסור נפשנו על קדושת שמו ויעלה זכרוננו לפניו לטובה:

הענין השביעי כשנשמע תקיעת שופר נירא ונחרד ונשבר עצמנו לפני הבורא כי כך הוא טבע השופר מרעיד ומחריד כמ"ש אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו:

הענין השמיני להזכיר יום הדין הגדול ולירא ממנו שנאמר כי קרוב יום ה' הגדול קרוב ומהר מאד יום שופר ותרועה:

הענין התשיעי להזכירנו קבוץ נדחי ישראל ולהתאוות אליו שנאמר בו והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור וגו':

הענין העשירי להזכירנו תחיית המתים ולהאמין בה שנאמר כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוא נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו · ואמרו במדרש כל השנה השטן מקטרג על ישראל לפני הקב"ה והקב"ה דומה שותק עד ר"ה ויום הדין · ובר"ה בא השטן לקטרג ומביא החמה להעיד על עונותיהם של ישראל והחמה מעידה והקב"ה אומר לו עד אחד הוא ואין א' נאמן הבא עוד עד אחר עמך והוא הולך להביא את הלבנה ואינו מוצא אותה שהיא נכסת שנאמר תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו · יום שהלבנה מתכסת ואינה נמצאת שהיא מכוסה ועוד תמצא בכסה בגי' לבנה לרמז שהיא מתכסת בו ואמרו בפסיקתא ר' ברכיה פתח תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו וכי כל החדשים אינם נכסים אלא ליום חגנו והלא ניסן חודש ונכסה ויש לו חג בט"ו אלא חודש שיש לו חג · וחגו בן יומו ואיזה זה תשרי · ונקרא תשרי על שם תשרי ותשבוק על חוביהם אימתי בחדש השביעי:

קצת מנהגי תקיעות

התוקע עומד ומברך דילפינן לכם לכם מעומר דכתיב גבי עומר וספרתם לכם וכתיב הכא יום תרועה יהיה לכם מה להלן מעומד אף כאן מעומד · ואם העמיד רגלו על הספסל קטן תחתיו אין להעמידו בחוזק אלא בענין זה דאף אם יפול הספסל מתחתיו אינו נופל ואם לאו פסול ואיש מברך להקוע כי עיקר בשמיעה ואין לומר בקול דמשמע לעשות צריך לשמוע בקולו (אגודה ושבל טוב) · שופר הבא מתוך לחוש תוקעין בו (מהרי"ל) וצריך אדם לזקוף את פי השופר למעלה שנאמר (עלה אלהים בתרועה) ולא על שמאל לפי שהתפילין של יד מגין (אגודה) · כשם שאין התוקע משיח בינתים כך אל ישיח השומע בשמיעת השופר. ולכן יש נמנעים מלאכול אגוזים שלא יביאם לידי כחירכא שקורין (בל"א רוספרין) וישיח ומהר"ם לא מנע מלאכול (תשב"ץ) · מלשון האלפסי משמע דאפילו סיפר בין תקיעות של מיושב עלמא אין חוזר ומברך · נכון להתוקע לכסות השופר בשעת הברכה · יום תרועה יהיה לכם בגימטריא שלשים רמז לשלשים קולות · אלו דברים שאסור לדבר בהם הלל ספר תורה מגילה תפילין עומר ברכת כהנים שופר ווידוי וסי' הסכ"ת ושמ"ע (רבינו סעדיה גאון) · אם הפסיק הראשון מתחיל השני ממקום שפסק הראשון אבל אין לו לברך הברכות כי כבר יצא ע"י הראשון:

אמרו רז"ל שלא להזכיר בר"ה בשעת התפלה חטא ועון ופשע · ונמצא בכתבי האר"י ז"ל שהתוודה בלחש בשפתיו בין תשר"ת לתש"ת ובין תש"ת לתר"ת בתקיעות מיושב ולא בשעת התקיעה כי אז השטן מעורבב ולא שיזכיר חטא ועון ופשע רק שהוא פורט בשפתיו חטאיו כך וכך עשיתי:

הגהה כתוב בש"ע סי' תקצ"ב לא ישיח לא התוקע ולא הצבור בין תקיעות מיושב ובין תקיעות מעומד · כי שני התקיעות שייכים להדדי ובשעת התקיעות אפי' לרוק אסור · מיהו בענין התקיעות והתפלות אין הפסק:

דיני מילה בראש השנה

מילה בראש השנה מלין קודם התקיעות וסימן לדבר זכור ברית אברהם הוא המילה ואח"כ עקידת יצחק הוא שופר של איל ובשבת שאין תוקעין מלין אחר אשרי ואחר המילה אומר החזן יהללו ואומרים יום ליבשה דוקא אם חל ראש השנה בשבת (מהרא"ק) ושמעתי שכן הדין בכל י"ט שחל בשבת אומרים יום ליבשה במילה ולא כשחל י"ט בחול כתב מהר"ם יפה וז"ל הטעם משום שאומרים שיר ושבח על מעלת מילה שהיא דוחה אפילו שבת ואין צריך לזה בי"ט דמה מעליותא היא שדוחה המילה את י"ט שאין איסור מלאכתו אלא בלאו ושבת דמילה איסור כרת היא ושפיר שדוחה אותו חוץ משב' ימים שלאחרונים של פסח שאומרים גם בחול יום ליבשה נמי שהיה בו קריעת ים סוף:

רבינו סעדיה גאון שרייבט אז דאש וואש השי"ת האט אונז גיגעבין דיא מצוה פון שופר בלאזין איז אין דעם צעהען טעמים פאר האנדין:

הראשון · דער ערשטער טעם איז ווארום אין דעם טאג האט השי"ת דיא וועלט באשאפין אונ איז אמלך גיווארין איבער דער וועלט אונ אז איין מלך נעמט אן אמלוכה לאזט ער אויס רופין מיט טרומייטין אז ער זאל מודיע זיין אויף דר גאנצער מדינה דעם טאג וואש ער הייבט אן זיין מלוכה צו פירין אזו טוען מיר אויך אויש רופין מיט דעם שופר אונ מיר טוען קריינען דעם הייליגין בשעפער אין דעם טאג וויא דוד המלך האט גיזאגט (בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה׳) מיט טרומייטין אונ מיט איין קול פון שופר זאלט איר בלאזין פאר דעם מלך הקב"ה:

השני · דער אנדרער טעם איז ווארום דר טאג איז דר ערשטער טאג פון עשרת ימי תשובה דרום בלאזין מיר מיט דעם שופר אונ מען רופט אויש כדי מען זאל ווארינן דעם עולם אז איטליכער וועד עש וויל תשובה טאן האט ער צייט צו טאן אונ אז ניט זאל ער דר נאך גיט מתרעם זיין אז ער וועט חס ושלום גישטראפט ווערין אונ אזוא איז דער סדר פון איין מלכות אז ער איז עפעס גוזר לאזט ער פריער אויש רופין אונ דער וואש פאלגט ניט נעמט מען דר נאך ביא אים קיין פאר ענטפערונג ניט אן:

השלישי · דר דריטער טעם איז מען זאל אונז גדיינקן דעם זכות וואש מיר זיינן גישטאנן אויף דעם בארג סיני אונ מיר האבין מקבל גיוועזן די תורה וואש זיא איז גיגעבין גיווארין מיט איין קול שופר ווי אין פסוק שטייט (וקול שופר חזק מאוד) אונ מיר זאלין ווייטער אויף זיך נעמען וואש אונזערע עלטערין האבין דענסמט מאל אויף זיך גינומען אונ האבין גיזאגט (נעשה ונשמע) דאש איז טייטש מיר וועלין טאן וואש השי"ת הייסט אונז טאן אונ מיר וועלין צו הערין וואש ער וועט אונז זאגין:

הרביעי · דער פערטער טעם איז מען זאל אונז דר מאנען די שטראף רייד וואש אונזערע הייליגע נביאים האבין אונז גישטראפט אונ גיווארינט אז מיר זאלין תשובה טאן זייערע רייד איז גיגליכין צו איין קול פון שופר וואש מען בלאזט בשעת מלחמה מען זאל ווישין וויא זיך צוא היטין פר דעם שווערד אבער דר וואש הערט ניט צוא צו דעם שופר אונ היט זיך ניט פר דעם שווערד אזו ווערט ער גיהרגית אזו ווער עש הערט ניט צו די רייד פון די נביאים האט ער קיין גוטין סוף ניט אבר ווער עש נעמט צו זייערע רייד איז ער זיין נפש מציל פון אלעם בייזין אונ ווערט גיהאלפין מיט אלעם גוטין:

החמישי · דער פינפטער טעם איז מען זאל אונז דער מאנן אין חורבן בית המקדש וואש ער איז חרוב גיווארין בשעת מלחמה אונ מען האט דענסמט מאל מיט דעם שופר גיבלאזין אזו ווי דר נביא האט גיזאגט כי קול שופר שמעה נפשי תרועת מלחמה אז מיר הערין הייגט דאש קול פון דעם שופר זאלין מיר זיך דר מאנן אונ מיר זאלן מתפלל זיין פר השם יתברך אז ער זאל אין דר גיך אויך גיבויט ווערין אמן:

הששי · דר זעקסטר טעם איז מען זאל אונז גידיינקען דעם זכות פון עקידת יצחק וואש ער האט זיך מוסר נפש גיוועזן צו השם יתברך אונ זאל אונז גידיינקין צו גוטין · אונ ווייל מען האט אויף זיין ארט מקריב גיוועזן איין איל דרום בלאזין מיר מיט איין שופר של איל:

השביעי · דר זיבעטר טעם איז אז מיר הערין דאש קול פון שופר וועלין מיר זיך פארכטין אונ שרעקין פאר השי"ת אונ אזו איז די טבע פון דעם שופר אז עש מאכט דעם מענטשין ציטערין אונ שרעקין אזוא שטייט אין (עמוס קפיטל ג׳) אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אז מען בלאזט שופר אין שטאט אויב דאש פאלק ווערין ניט דר שראקין:

השמיני · דר אכטער טעם איז אז מען זאל גידיינקען אין דעם גרויסין יום הדין אונ מען זאל זיך פארכטין אונ שרעקין אזוא שטייט אין (צפניה א׳) קרוב יום ה׳ הגדול קרוב ומהר מאוד איז טייטש ער איז נאהענט דר טאג פון גאט דר גרויסר אונ איילט זיך זייער · ווייטר שטייט (יום שופר ותרועה) איז טייטש איין טאג פון שופר אונ שאלונג:

התשיעי · דר ניינטר טעם איז אז מיר זאלין גידיינקן אין דעם איין זאמלונג פון דיא פאר שפרייטי פון ישראל אונ צו האפין וואש ישעיה הנביא האט גיזאגט (קפיטל כ"ז) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול איז טייטש אז עס וועט גיבלאזין ווערין מיט דעם שופר הגדול (ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו וגו׳) וועלן אלע קומען אונ וועלן זיך בוקין פר גאט ברוך הוא אויף דעם הייליגין בארג אין ירושלים:

העשירי · דר צעהענטר טעם איז אז מיר זאלין גדיינקן אין תחית המתים אונ דרינן צו גלייבין אזו שטייט אין (ישעיה י"ח) כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו איז טייטש אלע וואנר פון דר וועלט אונ די וואס רוען אויף דר ערד אז מען וועט אויף שטעלין איין דגל אויף דיא בערג וועט איר זעהען אונ אז מען וועט בלאזין מיט שופר וועט איר הערין · אין מדרש שטייט אז אגאנץ יאר איז דר שטן מקטרג פר הקב"ה אויף די ישראל ליגט אים הקב"ה אפ ביז ראש השנה צו דעם יום הדין · אום ראש השנה קומט דר שטן מקטרג זיין אונ ברייגנט דיא זון פר איין עדות אז די ישראל האבין גיזינדיגט · זאגט הקב"ה צו איהם ביסט איין עדות ברייג נאך איין עדות · גייט דיא זון ברייגין די לבנה מיט זיך אבר זיא גיפינט די לבנה ניט ווארום אין ראש השנה איז דיא לבנה בארעקט אזו שטייט (בכסה ליום חגנו) איז טייטש די לבנה בארעקט זיך מען זאל זיא ניט גיפינן (בכסה) איז טייטש בארעקט (בכסה) טרעפט אן די צאהל זיבין אונ אכציג אונ לבנה טרעפט אויך אן זיבין אונ אכציג צו ווייזן אז די לבנה בהאלט זיך אום ראש השנה זיא זאל גיט עדות זאגן:

נכון לומר קודם תקיעת שופר מאמר הזוה"ק ומאמר רעיא מהימנא וגם ללומדו בליל ראש השנה:

(חזג) בחדש השביעי באחד לחדש· רבי יצחק פתח תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו זכאין אינון ישראל דקב"ה קריב לון לגביה מן כל אומין עובדי כוכבים ואתרעי בהו ומאתר רחיקא קריב לון לגביה הה"ד ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר ה׳ אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם לאחזאה דהא מאתר רחיקא אתרעי בהו וקריב לון לגביה · וכתיב ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר וגו׳ · הני קראי אית לאסתכלא בהו וכי כל ישראל לא הוו ידעי דא וכ"ש יהושע אלא אורייתא כולא סתים וגליא כמה דשמא קדישא סתים וגליא בגין דאורייתא כולא שמא קדישא היא וע"ד איהו סתים וגליא אי ישראל ויהושע הוו ידעי אמאי כתיב כה אמר ה׳ אלא ודאי סתימא דמלתא טיבו סגי עביד קב"ה בישראל דאתרעי בהו באבהתא ועביד לון רתיכא קדישא עלאה ליקריה ואפיק לון מגו נהרא עילאה יקירא קדישא בוצינא דכל בוצינין בגין דיתעטר בהו הה"ד כה אמר ה׳ בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם הנהר ההוא נהר דאשתמודע ואתידע מעולם מאי קא בעי הכא אלא לאחזאה חכמתא מעבר הנהר מעולם אלא ההוא נהר עולם איקרי ועל דא בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם לאחזאה טיבו וקשוט דעביד קב"ה לישראל · ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר מאי קא מיירי אלא אברהם לא אתדבק ביה בההוא נהר כמו יצחק דאתדבק ביה בסטריה לאתתקפא · תא חזי ההוא נהר אע"ג דלאו איהו דינא דינין נפקין מסטריה ואתתקפו ביה · וכד יצחק אתתקף בבנוי כדינוי כדין עלאין ותתאין מתכנפי לדינא וכורסיא דדינא אתתקן ומלכא קדישא יתיב על כורסיא דדינא ודאין עלמא כדין תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו זכאין אינון ישראל דידעין לסלקא כורסיא דדינא ולתקנא כורסיא דרחמי ובמה בשופר: ר׳ אבא הוה יתיב קמיה דר"ש · א"ל הא זמנין סגיאין שאילנא על האי שופר מאי קא מיירי ועד כאן לא אתישבנא ביה א"ל ודאי הוא ברירא דמלה דישראל בעיין ביומא דדינא שופר ולא קרן בגין דקרן הא אתיידע באן אתר איהו ולאתדבקא דינא לא בעינא אבל הא תנינן במלין ובעובדא בעינן לאחזאה ולאתערא מלין סתימין תא חזי כד האי שופר עלאה דנהירו דכלא ביה אסתלק ולא נהיר לבנין כדין דינא אתער וכרסון אתתקנו לבי דינא ודא שופר אילו דיצחק איקרי תוקפיה דיצחק תושבחתא דאבהן כד אסתלק ההוא שופר גדול דלא ינקא לבנין כדין יצחק אתתקף ואתתקן לדינא בעלמא וכד אתער האי שופר וכד בני נשא תייבין מחטאיהון ובעיין לנגרא קול שופר מתתא וההוא קלא סליק לעילא כדין אתער שופרא אחרא עלאה ואתער רחמי ואסתלק דינא · ובעינן לאחזאה עובדא בשופר לאתערא שופרא אחרא ולאפקא בהאי שופר לתתא אינון קלין לאחזאה דכל אינון קלין דלעילא כלילן כלהו בההוא

שופר

סופר עלאה יתערון לנפקא • ובהני קלין דלתתא יהבין ישראל חילא לרחמי מתתא ואתער שופר גדול לעילא וע"ד בעינן לזמנא שופר ביומא דא ולסדרא קלין לכוונא ביה בגין לאתערא שופר אחרא דביה כלילן קלין לעילא ולסדרא קלין בשופר :

סדרא קדמאה קלא נפיק ומתעטר לעילא סליק רקיען ואתבקע בין טורי רמאי ומטי לגביה דאברהם ושריא ברישיה ואתעטר ואתער הוא ואתקן לכורסיא • ובספרא דאגדתא תנינן בשעתא דההוא קלא קדמאה אתער ואתעטר אברהם ואתקן לכורסיא פקדין עליה אבא ואימא אדהכי סלקא תניינא תקיפא לתברא תוקפי רגיזין ודאי :

סדרא תניינא ההוא קלא תבירא בתוקפוי וכדין סלקין כל דינין דיתערון (ס"א דאתערן) קמיה אתבר עד דסליק לאתריה דיצחק כיון דיצחק אתער וחמי לאברהם מתקן לכורסיא לקיימא קמיה כדין אתכפייא ותבר תוקפא קשיא ובהאי בעי מאן דתקע לכוונא לבא ורעותא בגין לתברא חילא ותוקפא דדינא קשיא הה"ד אשרי העם יודעי תרועה יודעי תרועה ודאי :

סדרא תליתאה קלא נפיק וסילק ובקע כל אינון רקיען ורחמי מתערין ומטי ההוא קלא לרישיה דיעקב ויעקב אתער וחמי לאברהם מתתקן בגיסא אחרא כדין אחידין תרוייהו ביה ביצחק דא מהאי סטרא ודא מהאי סטרא ולא יכלין תוקפוי לנפקא לבר והני תלתא סדרין כלהו סדרא חד :

סדרא אחרא קלא נפיק וסליק ונטל לאברהם מאתריה ונגיד ליה לתתא לאתר דתוקפיהון דיצחק שריין וקיימין ליה לאברהם בגויהו :

סדרא תניינא נפיק קלא תבירא לא תקיפא כקדמאה לא דחלש ההוא קלא דתקע אלא דהאי קלא לאו איהו לגבי יצחק כקדמיתא דתמן תוקפא תקיפא שריא אלא לגבי אינון דלתתא מותבן דינא דאינון רפיין יתיר וכלהו חמאן לאברהם לגבייהו ואתכפיין קמיה אדהכי •

סדרא תליתאה קלא נפיק וסליק ואתעטר ברישא דיעקב ונגיד ליה לתתא להוא אתר דאינון גבוראן שריין וקאים לקבלייהו אברהם מהאי סטרא ויעקב מהאי סטרא ואינון באמצעיתא כדין אתכפיין כלהו ומשתכחין (ס"א ומשתככין) באתריהו והני כלהו סדרא אחרא תניינא :

סדרא בתראה דבעי לסלקא לון לאתרייהו ולישבא (ס"א ולישרא) ביניהו ליצחק כמלקדמין בגין דהאי בעי לישרא ליה באתריה ולא יפוק בתוקפוי לבר כדין דינין כלהו אתכפיין ורחמין אתערו על דא בעי לכוונא לבא ורעותא בהני קלין למהדר בתיובתא קמי מאריהון כדין כד ישראל מתקני ומסדרי קלין כדקא יאות בשופרא דא וישראל ברעותא אהדר ההוא שופר עלאה וכד אהדר מעטרא ליה ליעקב ואתתקנת על כלא וכורסיא אחרא רמיו וכדין חידו אשתכח בכולא וקודשא בריך הוא מרחם על עלמא • זכאה חולקיהון דישראל דידעין לנגדא ולאמשכא למאריהון מדינא לרחמי ולתקנא כלהו עלמין על ידייהו • תא חזי לקבל דא תלתא ספרין פתיחן ביומא דא וכמה דרחמין מתערין ודינין קשיין אתכפיין ועאלין לדוכתייהו כך הוא לתתא כגוונא דלעילא דינין קשיין אתכפיין ואתעברו מעלמא ומאן אינון אלין רשיעין גמורים דאינון דינין קשיין דאתכפיין ואתעברו מעלמא ועל דא נכתבים ונתתמים וכו' • אמר רבי אבא ודאי דא הוא ברירא דמלה בריך רחמנא דשאילנא ורווחנא בהני מילי • אמר רבי יהודה כתיב זכרון תרועה זכרון עבדינן לטונא לבא ורעותא ישראל עבדין זכרון לתתא במה בעובדא בגין דיתער מלה כההוא גוונא לעילא • אמר ר' אלעזר כתיב בכסה ליום חגנו דאתכסייא ביה סיהרא והיך אתכסייא אלא כד קיימא עיבא ושמשא לא נהיר כדין סיהרא אתכסייא ולא נהיר ועל דא מקמי עיבא שמשא לא נהיר וכ"ש סיהרא דאתכסייא ולא נהירא ועל דא בכסה ליום חגנו בה"א דאתכסייא סיהרא ובמה נהיר כלא בתיובתא ובקל שופרא דכתיב אשרי העם יודעי תרועה כדין ה' באור פניך יהלכון • ת"ח בהאי יומא אתכסייא סיהרא • ולא נהיר עד בעשור להדש • דישראל תייבין כלהו בתיובתא שלימתא ואימא עלאה תאבת ונהרת לה והאי יומא נהירו דאימא נטלה ואשתכח חידו בכלא• ועל דא כתיב יום הכפורים הוא יום כפור מבעי ליה מאי יום הכפורים אלא בגין דתרי נהורין נהרן כחד • בוצינא עלאה נהיר לבוצינא תתאה ובהאי יומא מנהורא עלאה נהיר ולא מנהורא דשמשא ובגין כך בכסה ליום חגנו כתיב • (רעיא מהימנא) בחדש השביעי באחד להדש וגו' • פקודא (מ"ב) דא לתקוע שופר בר"ה • דהוא יומא דדינא לעלמא כמה דאוקימנא והא אוקמוה • דכתיב תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו • והא אתמר • דהאי איהו יומא דסיהרא אתכסי ביה • וקאים עלמא בדינא • בגין דההוא מקטרגא הפי וכסי ואנעל פתחא על מלכא • אתר דדינא שריא למתבע דינא על עלמא ואי תימא איך אתייהיב ליה רשו לההוא מקטרגא לחפאה למתבע דינא • אלא ודאי דידע דהאי מקטרגא שוי קודשא בריך הוא למתבע דינא על כל עלמא ושוי ליה יומא ידיעא למתבע קמיה כל דינין דעלמא • דהא קודשא בריך הוא עבד ליה ושוי ליה קמיה למהוי תהלו וקודשא בריך

הוא סלקא ושריא על כלא • ורזא דא והאלהים עשה שיראו מלפניו׃ מאי עשה עשה להאי מקטרגא • ואתקין ליה קמיה למהוי סייפא שננא על כל עלמא• וכל דא בגין דידחלון מקמי קודשא בריך הוא כלא•ודא איהו סנטירא דתבע חובי בני נשא• ותבע דינא • ותפיש בני נשא וקטיל לון• ואלקי לון כלא • כמה דנפיק מן דינא • כגוונא דההוא ממונה ב"ד דלתתא• דאתייהיב ליה רשו לאדכרא קמי ביה דינא • פלוני עביד כך• ופלוני עבר על כך • ולמתבע עלייהו דינא • ותנא רשו אתייהיב להוא ממונה ב"די לאנעלא על בי דינא פתחא עד דינזרון דינא על כל מה דאיהו תבעי• ולית רשו לבית דין לדחייא ליה בגין כי אני יי אוהב משפט• ואיהו בעי דעלמא יתקיים בדינא ולמנדע דאית דין ואית דיין כהאי גוונא שוי קודשא בריך הוא קמיה להאי• דאיהו תבע דינא קמי מלכא על כל בני עלמא ובהאי יומא אתייהיב ליה רשו לכסאה פתחא דמלכא וסיהרא אתחפי לגו • עד דיתגזר דינא על כל בני עלמא• ואף ע"ג דדא אתגלי קמי קודשא בריך הוא לא בעי אלא בדינא• כלא כגוונא חדא עילא ותתא• אתקין כרסייא דדינא בהאי יומא וסנטירא אתא ותבע דינא על כל עובדי בני עלמא • כל חד וחד כפום ארחוי וכפום מה דעבד וסהדין אתיין וסהדי על כל עובדי בני עלמא ואלין אינון עיני יי דאינון משטטי בכל עלמא • וכמה אינון עיני יי דלית לון חושבנא • דקא אזלי ומשטטי בכל עלמא וחמאן כל עובדי בני עלמא • ווי לאינון דלא משגיחין ולא מסתכלין בעובדיהון דהא לגבייהו קיימין אלין סהדי מלכא • ומשגיחין וחמאן כל מה דאינון עבדין • וקאמרי דהא אינון סלקי וסהדי קמי מלכא • והא סנטירא קאים קמי מלכא ותבע דינא • פלוני עבד דינא • פלוני עבד כך • והא הכא סהדי • ועד דקודשא בריך הוא לא שאיל לון • לית לון רשו לסהדא כדין אינון סהדי סהדותא וכלא אכתיב קמי מלכא בפתקא • בבי מלכא אית חד היכלא • היכלא דא מליא אשא היורא • והאי אשא מתגלגל (בפלקא • פירוש בגלגל עגל) ולהיט שביבין והאי לא פסיק לעלמין • לגו האי היכלא אית היכלא אחרא מליא אשא אוכמא דלא פסיק לעלמין • תרין סופרין קיימין תדיר קמי מלכא • בשעתא דדינא סהדין כל סהדי קמי מלכא אינון סהדין (סופרין) נטלין מההוא פלקא דאשא חיורא וכתבי עליה בההוא אשא אוכמא וכדין מלכא אחמיץ דינא עד זמנא ידיעא דילמא בין כך ובין כך יהדרון בתשובה אי יהדרון פתקין נקרעין ואי לאו מלכא יתיב וכל אינון דבי זכותא קיימי קמי כרוזא קם וכריז פלוני עבד כך מאן יוליף עליה זכות אי אית מאן דיוליף עליה זכות יאות ואי לאו הא אתמסר לסנטירא וכלא ידע קודשא בריך הוא אמאי אצטריך לכל דא אלא בגין דלא יהא פטרא דפומא לבני עלמא אלא לאחזאה דכלא עביד בארח קשוט וניחא קמיה מאן דאשתזיב מן דיניה ואי תימא מנלן הא אתמסר לחכימין ואפי' למאן דלא ידע מאן דבעי לאסתכלא ישגח במה דאיהו באתגלייא וידע במה דאיהו בסתרא דהא כלא כגוונא חדא כל מה דפקיד קודשא בריך הוא בארעא כלא איהי כגוונא דלעילא • יומא דראש השנה איהו יומא דדינא ומלכא יתיב בכרסייא דדינא • סנטירא קא אתי וחפי פתחא דמלכא ותבע דינא ואע"ג דקודשא בריך הוא רחים ליה לדינא כד"א כי אני ה' אוהב משפט נצח רחימו דבעי לרחימו דדינא ובשעתא דסנטירא קם למטען מלין עלייהו פקיד למתקע בשופר בגין לאתערא רחמי מתתא לעילא • בההוא שופר סלקא ההוא קלא כלילא באשא ורוחא ומיא ואתעביד מנייהו קלא חדא • ואתער קלא אחרא לעילא • כד ההוא קלא אתער מעילא ומתתא כדין כל טענות דקא טעין ההוא מקטרגא מתערבבי• ביומא דראש השנה נפיק יצחק בלתודוי וקרי לעשו לאטעמא ליה תבשילין דכל עלמא כל חד כפום ארחיה דהא בההיא שעתא ותכהין עיניו מראות • דנפיק מיניה מאן דאהשך אפי בריין ואתפרש ושכיב על ערסיה דדינא וקרי לעשו ואמר וצודה לי ציד ועשה לי מטעמים והביאה לי ורבקה אמרה אל יעקב בנה רחימא דנפשה בנה רחימא דאתמסר לה מיומא דאתברי עלמא ופקידת ליה לאתערא איהו באינון מטעמים דיליה • ויעקב אתער מתתא ואתלבש בצלותין ובעותין והקול קול יעקב בההוא שופר דקא סליק ואתער יעקב לגביה ואתקריב בהדיה • ויגש לו ויאכל • ואתכליל דא בדא • כיון דאתכליל בהדיה • ויבא לו יין • דא יין דמנטרא יין דהוא חדו דלבא רזא דעלמא דאתי כדין וירח את ריח בגדיו צלותין דסלקין ובעותין ויברכהו נח רוגזא וחדי לבא וכלא איהו רחמי • כיון דאיהו אתכליל ביעקב כל אינון חיילין ותוקפין ורוגזין דהוו זמינין אתבדרו ולא אשתכחו תמן • וישראל נפקין מן דינא בחדוה ובברכאן • ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ביומא דא בחדוה ובברכאן עילאין ועשו בא מצידו • מעין טוענין מעובדי דעלמא • ויעש גם הוא מטעמים • חדיד לישניה למטען טענות • אתקין סהדי • ויבא לאביו ויאמר יקום אבי יתער בדינוי • ויאכל כמה עובדין בישין דכל עלמא דקא אשכחנא• ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד דהא לא יכיל לאתפרשא מכללא דיעקב דאיהו בחדוותא • ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד כבמה צלותין ובעותין • ואוכל מכל בטרם תבוא ואברכהו

בם ברוך יהוה • כשמוע עשו את דברי (יצחק) אביו ויצעק צעקה וגו׳ • רחמי דהא צידו לא הוה כלום • עד לבתר דאמר ליה הנה משמני הארץ יהיה וגו׳ • אלין תקיפין ואוכלוסין דשאר עמין • ודא קשיא ליה סבלא • וישטום עשו את יעקב • למיזל אבתריה ולקטרגא ליה תדיר ויעקב אזיל באינון יומין דבין ר״ה ליום הכפורים עדיך לאשתזבא מניה תב בתיובתא • שוי גרמיה בתעניתא עד דאתי ר״ה ויום הכפורים כדין ידעי ישראל דעשו בא ועמו ארבע מאות איש • כלהו מקטרגי וזמינין לקטרגא לון • מיד ויירא יעקב מאד ויצר לו • ואסגי בצלותין ובעותין • ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק וגו׳ • עד דנטיל עיטא ואמר כי אמר אכפרה פניו במנחה ההולכת לפני • ויקח מן הבא בידו מנחה וגו׳ • עזים מאתים ותישים עשרים וגו׳ גמלים וגו׳ • כך הוא סטרא דיליה גמלים הוא נחש כמין גמל • בשעתא דפתי סמאל לאדם ארכיב על נחש כמין גמל • תנינן מאן דחמי גמל בחלמיה • מיתה נקנסה עליו מלמעלה ואשתזיב מניה • וכלא חד • וכדין אהדר עשו אפוטרופסא דיעקב • ויעקב לא בעא דובשיה ועוקציה • יעבר נא אדני לפני עבדו כדין וישב ביום ההוא עשו לדרכו אימתי בשעת נעילה • דהא אתפרש מעמא קדישא וקב״ה שביק לחוביהון וכפר עלייהו • כיון דההוא מקטרגא אזל בהדוא דורונא ואתפרש מנייהו בעי קב״ה למחדי בבנוי מה כתיב ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית וגו׳ • על כן קרא שם המקום סכות • כיון דיתבי בסכות • הא אשתזיבו מן מקטרגא וקודשא ב״ה חדי בבנוי • זכאה חולקהון בהאי עלמא ובעלמא דאתי :

קודם תקיעת שופר אומרים מזמור זה שבעה פעמים

למנצח לבני קרח מזמור : כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה : כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ : ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו : יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה : עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר : זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו : כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל : מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו : נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה :

תפלה לתוקע מהאר״י זללה״ה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב • האל הגדול הגבור והנורא שתשלח לי כל המלאכים הטהורים משרתים הנאמנים בשליחותם והחפצים לזכות את עמך ישראל המלאך הגדול (פ צ פ צ י ה) (פ צ י פ י ה) הממונה להוציא זכיותיהן של ישראל בעת שתוקעין עמך ישראל בשופר ואת המלאך הגדול (תשבש) המלאך הממונה להשמיע זכיותיהן של ישראל להבעית את השטן בתקיעותם ואת המלאכים הגדולים (הדרניאל וסנדלפון) הממונים על התקיעה המעלים את תקיעותינו לפני כסא כבודך ואת המלאך (שמשיאל) הממונה על התרועה ואת המלאך (תרסמאל תוסניאל) הממונה על תשר״ת להיות מזומנים בשליחותם להעלות תקיעותינו לפני הפרוכת לפני כסא כבודך ותמלא על עמך ישראל רחמים ותסתכל באפרו של יצחק אבינו הצבור על גבי המזבח ותתנהג עם בניך במדת הרחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין וזכור היום עקידת יצחק לזרעו (של יעקב) כי אתה אל מלך נאמן הברית • ברוך אתה זוכר הברית :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ויגולו רחמיך על מדותיך ותרחם על בניך ותהפוך להם על ידי תקיעותיהם ממדת הדין למדת הרחמים ותזכור להם זכות שלשת אבות ויהיו הם חקוקים בכסא על סדר תולדותם אברהם בראש יצחק לנגדו יעקב בינתיים ואל יעכב כל חטא ועון ותכנס להם לפנים משורת הדין ותרצנו לפניך ותרחם עלינו אמן :

אלו המלאכים הממונים על התקיעות (אנקת״ם) הוא בגימטרי׳ השופ״ר ובגימטרי׳ שר הכס״א והוא מעלה את השופר׳ שברים בגימטרי׳ (ש״ר יהוא״ל) והוא מעלה את השברים • תרועה בגימטרי׳ (שמשיא״ל) והוא שר על מזרח והוא מעלה את התרועה׳ תקיעה בגימטרי׳ (הדרניא״ל) (וסנדלפו״ן) והם מעלים את התקיעה • תקיעה בגימטריא (תשר״ק) גם הוא מעלה את התקיעה (פסת״ם) בגי׳ תקיעה כמו כן ממונה על התקיעה : גם כאותו תקנו עזרא והרובבל והם שמות שהם מוכים למדת הדין ולמדת הרחמים והם מעלים את השופר׳ כל זה מצאתי כתוב בספר ישן (הועתק מספר לוחות סברים) : צריך התוקע לכוין השמות באותם הברכות וכוין כל סימן וסימן • ב״ח :

דיכוין כאלו שני שמות יקהרועה ישהתמונה והם ג״פ הוי״ה ומצורף ביניהם אותיות קר״ע [illegible] :

צריך לומר קודם התקיעות דמיוקה אלו הפסוקים כדי לבלבל כדיניה :

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה :

קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי : (איכה ג׳)

ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך : (תהלים קי״ט)

ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים : שם

שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב : שם

טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי : שם

נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני : שם

ואח״כ יאמר עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר :

אחר אלו הפסוקים יאמר תפלה זו :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי אלהי המשפט שבזכות אלו השמות היוצאים מר״ת אל נא קרב תשועת מצפיך (אנקת״ם) פהודיך סר תוציאם ממאסר (פסת״ם) פדה סועים פתח סומים ימינך מצפים (פספסי״ם) דלה יוקשים וקבץ נפוצים סמך יה מפלטנו (דיונסי״ם) שיהיה עתה עת רצון לפניך ותקרע ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים כל המסכים אשר הם מבדילים בינך ובין עמך ישראל היום הזה והעבר מלפניך כל המשטינים והמקטרגים על עמך ישראל סתום פי שטן ואל ישטין עלינו כי אליך תלויות עינינו ארוממך אלהי המלך אלהי המשפט שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים :

מתחיל התוקע בנגון

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה :

תקיעה • שברים • תרועה • תקיעה •
תקיעה • שברים • תרועה • תקיעה •
תקיעה • שברים • תרועה • תקיעה • שב

יהי רצון מלפניך שתקיעת תשר״ת שאנחנו תוקעים תהא מרקמת על ידי הממונה טרטיא״ל כשם שקבלת על ידי אליהו וישוע שר הפנים ושר מט״ט ותמלא עלינו ברחמים • ברוך אתה בעל הרחמים :

תקיעה • שברים • תקיעה •
תקיעה • שברים • תקיעה •
תקיעה • שברים • תקיעה • שב

יהי רצון מלפניך שתקיעת תש״ת שאנחנו תוקעים שתעשה עטרה ממנו על ידי הממונה שרשי״ה להיות עולה ויושב בראש אלהי הצבאות ויעשה עמנו אות לטובה :

תקיעה • תרועה • תקיעה •
תקיעה • תרועה • תקיעה •
תקיעה • תרועה • תקיעה גדולה :

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיעלו אלו המלאכים היוצאים מן השופר ומן התקיעה ומן [illegible] התרועה ומן תשר״ת ומן תש״ת ומן תר״ת לפני כסא [illegible] טוב בעדנו לכפר על כל חטאתינו :

שמץ אומר בקול רם אַשְׁרֵי הָעָם יֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָֹה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃
בְּשִׁמְךָ יְגִילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ׃ כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרוּם קַרְנֵנוּ׃
אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃ ונומרין הקהל עמו · ולומר יהללו · ח"ק ומתפללין מוסף

תחנות לשליח צבור קודם תפלת מוסף לראש השנה ויום הכפורים

הִנְנִי הֶעָנִי מִמַּעַשׂ נִרְעָשׁ וְנִפְחָד מִפַּחַד יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל לַעֲמוֹד לְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלָחוּנִי׃ אַף עַל פִּי שֶׁאֵינִי כְּדַאי וְהָגוּן לְכַךְ׃ לָכֵן אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב · יְהוָֹה יְהוָֹה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל · שַׁדַּי אָיוֹם וְנוֹרָא הֱיֵה נָא מַצְלִיחַ דַּרְכִּי אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְעוֹמֵד לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עָלַי וְעַל שׁוֹלְחַי וְנָא אַל תַּפְשִׁיעֵם בְּחַטֹּאתַי וְאַל תְּחַיְּבֵם בַּעֲוֹנוֹתַי כִּי חוֹטֵא וּפוֹשֵׁעַ אָנִי וְאַל יִכָּלְמוּ בִּפְשָׁעַי וְאַל יֵבוֹשׁוּ בִי וְאַל אֵבוֹשׁ בָּם וְקַבֵּל תְּפִלָּתִי כִּתְפִלַּת זָקֵן וְרָגִיל וּפִרְקוֹ נָאֶה וּזְקָנוֹ מְגֻדָּל וְקוֹלוֹ נָעִים וּמְעוֹרָב בְּדַעַת עִם הַבְּרִיּוֹת וְתִגְעַר בְּשָׂטָן לְבַל יַשְׂטִינֵנִי וִיהִי נָא דִּגְלֵנוּ (נ"א דלוגנו) עָלֶיךָ אַהֲבָה׃ וּפְשָׁעֵינוּ תְּכַסֶּה בְּאַהֲבָה׃ וְכָל צָרוֹת וְרָעוֹת הֲפָךְ נָא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם׃ הָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם אֶהָבוּ · וְאַל יְהִי שׁוּם מִכְשׁוֹל בִּתְפִלָּתִי · וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה שֶׁכָּל הַמַּלְאָכִים שֶׁהֵם פּוֹעֲלֵי תְפִלּוֹת יָבִיאוּ תְּפִלָּתִי לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ וְיָפִיצוּ אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ בַּעֲבוּר כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים וּבַעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה׃ **אֵל** מֶלֶךְ נֶאֱמָן שַׁדַּי מֶלֶךְ עֶלְיוֹן קַבֵּל שַׁוְעָתִי בְּרָצוֹן · אַמֵּץ לְבָבִי (כוז"ו במוכס"ז כוז"ו)· אֵל חַי דַּיָּן אֱמֶת שׁוֹפֵט צֶדֶק רַחוּם וְחַנּוּן רַחֵם עָלַי וּשְׁמַע הַיּוֹם אֲשֶׁר אַעְתִּיר בַּעֲדִי וּבְעַד בֵּיתִי וּבְעַד עֲדָתִי הַמַּסְכִּימִים עִמִּי בִּתְפִלָּתִי וְתִכְלוֹל תְּפִלָּתֵנוּ עִם כָּל תְּפִלּוֹת הַיְשָׁרוֹת וְהַנְּקִיּוֹת שֶׁיִּתְפַּלְּלוּ הַיּוֹם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתִתְעוֹר תַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ כְּמוֹ שֶׁחָתַרְתָּ לִתְפִלַּת מֹשֶׁה (נ"א מְנַשֶּׁה) שֶׁלֹּא יֵבוֹשׁוּ שׁוֹלְחַי בִּי וְלֹא אֲנִי בָּהֶם׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגוֹאֲלִי אָמֵן׃ יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ אָיוֹם וְנוֹרָא שֶׁתִּתֵּן לִי קוֹל עָרֵב וְנָעִים הַיּוֹם וְאַל יִפְסַק קוֹלִי וְאַל יֵחַר גְּרוֹנִי וִיהֵא קוֹלִי נָעִים וְחָזָק כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד אָמֵן׃

הענִי איך בין ארום פון מַעֲשִׂים טובים אונ דער שראקין אונ דער ציטערט פון פארכט פר דעם גאט וואס ער זיצט אין דאש דר לויבנש פון יִשְׂרָאֵל לעמוד צו שטעלין זיך בעטין אויף זיין פאלק יִשְׂרָאֵל דיא וואס האבין מיך גישיקט · חאטשע איך בין ניט ווערט אונ ראוי צו דעם אז איך זאל בעטין · דריבר בעט איך פון דיר דוא גאט פון אַבְרָהָם אונ יִצְחָק אונ יַעֲקֹב · גאט דר בארעמיגר אונ דער לייט זעליגר דער גאט פון יִשְׂרָאֵל · שדי אלמאכטיגר אונ פארכטיגר אונ שרעקינדיגר גאט · טוא בגליקין מיין וועג וואס איך טוא גיין צו שטעלן זיך בעטן רַחֲמָנוּת אויף מיר אונ אויף די וואס מיך שיקן וגא איך בעט דיך רעכין זיי ניט פר זינדיגר פון וועגן מיינע זינדי אונ מאך זיי ניט שולדיג מיט מיינע עֲבֵירוֹת כי דען איך בין איין חוטא אונ איין פושע אונ זיי זאלין ניט פר שעמט ווערן מיט מיינע זינד אונ זיי זאלין ניט פר שעמט ווערן דורך מיר אונ איך זאל ניט פר שעמט ווערין מיט זיי׃ וקבל אונ זייא מְקַבֵּל מיין תְּפִלָּה אזו ווי איין תְּפִלָּה פון איין אלטן מאן וואס ער איז גיוויינטליך תְּפִלָּה צו טאן אונ האט גוטע מַעֲשִׂים אונ שיינקייט אונ זיין בארד איז שיין גיוואקסין אונ זיין קול איז זיס אונ זיין דֵעָה גלייכט זיך אוים מיט דר דֵעָה פון אַלֶע לייט ותגער אונ דו זאלסט אן שרייען אן דעם שָׂטָן אז ער זאל אויף מיר ניט מְקַטְרֵג זיין · ויהי אונ אונזר איבר היפונג ווען מיר טוען ח"ו איבר היפין איין ווארט זאל ביי דיר גיליבט זיין · אונ אונזרע זינד זאלסטו מיט ליבשאפט פאר דעקין וכל צרות אונ אַלֶע צָרוֹת אונ אַלֶע רָעוֹת פר קער צו אונז אונ צו כָּל יִשְׂרָאֵל צוא שָׂשׂוֹן אונ צו שִׂמְחָה צו חַיִּים אונ שָׁלוֹם האמת דעם אֱמֶת אונ שָׁלוֹם טוען זיי ליבין · ואל יהי אונ עס זאל ניט זיין קיין שום שטרויכלונג אין מיין תְּפִלָּה׃ ויהי רצון אונ עס זאל זיין דר ווילן פון דיר גאט דר גאט פון אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב האל דר גרויסר גאט דר שטארקר אונ פארכטיגר אויברשטר גאט אז די אַלֶע מַלְאָכִים וואס זיינן גיזעצט פועל צו זיין מיט די תְּפִלּוֹת · זייא זאלין ברייגגען מיין תְּפִלָּה פר דעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד ויפיצו אונ זייא זאלין פאר שפרייטין פר דיר מיין תְּפִלָּה פון וועגין די צַדִּיקִים אונ חֲסִידִים אונ יְשָׁרִים · אונ פון וועגין דעם כָּבוֹד פון דיין נאמן דער גרויסער אונ פארכטיגר · דען דוא הערסט צוא דאש גיבעט פון דיין פאלק יִשְׂרָאֵל מיט דר בארימקייט · גילויבט ביסטו גאט וואש הערט צוא דאש גיבעט אָמֵן סֶלָה׃

הש"ץ מתחיל בניגון

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא · בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃ יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃ יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

תפלת מוסף לראש השנה

כִּי שֵׁם יְהוָֹה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃ אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃ זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים · וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים · לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים ׳ סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר ׳ מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְהֹוָה לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ ׳ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ ׳ וְהָרִשְׁעָה כֻּלָּה כְּעָשָׁן תִּכְלֶה ׳ כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְהֹוָה לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ ׳ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלוֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהֹוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים ׳ אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ ׳ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת ׳ וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ ׳ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ ׳ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן לָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת הזה ואת יום) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם (זכרון) תְּרוּעָה (באהבה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ ׳ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים ׳ וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ׃ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ׃ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה ׳ וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם ׳ וְאֶת מוּסְפֵי (יום השבת הזה ו) יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה ׳ נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר׃

לשבת

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

(וְהַקָּרְבָּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר׃)

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהֹוָה פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד ׳ כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר ׳ שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר ׳ וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל ׳ וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ ׳ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ ׳ וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר ׳ וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ ׳ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ ׳ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם ׳ לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהֹוָה׃

לשבת

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג ׳ עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם׃ וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ (נ״א וכסא כבודו) בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים ׳ הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד ׳ אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ ׳ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ

הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְהוָֹה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ׃ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָֹה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ׃ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן׃ לְפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ׃ וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד׃ כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד׃ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְהוָֹה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְנֶאֱמַר לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהָיו עִמּוֹ׃ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ׃ וְנֶאֱמַר וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ׃ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר׃ כִּי לַיהוָֹה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְנֶאֱמַר יְהוָֹה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָֹה עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט׃ וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָֹה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָֹה גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָֹה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃ וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָֹה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְהוָֹה צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים׃ וְנֶאֱמַר וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָֹה הַמְּלוּכָה׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְהוָֹה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָֹה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה אֶחָד׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם (כֻּלּוֹ) בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ׃ וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ׃ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ יְהוָֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃ (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת׃ כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן׃

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם׃ לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלֻמוֹת וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית׃ כִּי אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃ אַתָּה זוֹכֵר אֶת כָּל הַמִּפְעָל׃ וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָּ׃ הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת׃ כִּי תָבִיא חוֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד כָּל רוּחַ וָנָפֶשׁ׃ לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית׃ מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת הוֹדַעְתָּ וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ׃ זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר אֵיזוֹ לַחֶרֶב וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם׃ אֵיזוֹ לָרָעָב׃ וְאֵיזוֹ לַשֹּׂבַע׃ וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפָּקֵדוּ׃ לְהַזְכִּירָם לְחַיִּים וְלַמָּוֶת׃ מִי לֹא נִפְקַד כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ כִּי זֵכֶר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא׃ מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ וַעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי גָבֶר׃ מַחְשְׁבוֹת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו׃ וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ׃ אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֶךָּ׃ וּבֶן אָדָם יִתְאַמֶּץ בָּךְ׃ כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ׃ וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ׃ כִּי זֵכֶר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּם׃ וְגַם אֶת נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ וַתִּפְקְדֵהוּ בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים׃ בַּהֲבִיאֲךָ אֶת מֵי הַמַּבּוּל לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם׃ עַל כֵּן זִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ׃ לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל׃ וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל הַיָּם׃ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֵת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם׃ וְנֶאֱמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב׃ וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר׃ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָֹה׃ וְנֶאֱמַר טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ׃ וְנֶאֱמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו׃ וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הָלוֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָֹה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה׃ וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם׃ וְנֶאֱמַר הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשֻׁעִים כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ׃ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְהוָֹה׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם וּזְכָר לָנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ וְכָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאַרְצְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ׃ וְקַיֶּם לָנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר׃ וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָֹה׃ כִּי זוֹכֵר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ׃ וַעֲקֵדַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה זוֹכֵר הַבְּרִית׃

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדְךָ עַל עַם קָדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם · מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְלֵּי טֹהַר · גַּם (כָּל) הָעוֹלָם כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָּ · בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל הַר סִינַי · לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת · וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת הוֹד קוֹלֶךָ וְדַבְּרוֹת קָדְשְׁךָ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ · בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ · כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ · וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה : וְנֶאֱמַר וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל : וְנֶאֱמַר וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחוֹק : וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר : וְנֶאֱמַר בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה : וְנֶאֱמַר תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ · כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב : וְנֶאֱמַר הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ : הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר : הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל · הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב : הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ :

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר · כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ : וְנֶאֱמַר וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם · וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם : וְנֶאֱמַר וַיהוָה עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ וַאדֹנָי יְהוִה בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן : יְהוָה צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם · כֵּן תָּגֵן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמֶךָ :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם · וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ · וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם · וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ כִּמְצֻוָּה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ · עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ · מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר :

וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמַאֲזִין תְּרוּעָה וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים ·

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם · וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם · הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ · וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ : וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד : וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ :

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת :

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ · בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם · וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ :

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם :

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם · וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה · פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם : עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ · לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי : יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי : עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

יהי רצון מלפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך : ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות : וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות :

תפלה לשליח צבור בקול

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

פותחין הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב · הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן · גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

מסוד חכמים ונבונים · ומלמד דעת מבינים · אפתחה פי בתפלה ובתחנונים · לחלות ולחנן פני מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים:

מיוסד ע"פ א"ב

אפד מאז לשפט היום · בחון מעשה כל יום · גישת יקומים פני איום · דינם בו לפלס לפדיום: הראשון אדם בו נוצר · וצוה חוק ולא נצר · זה מליץ כהרחיב בצר · חקקו למשפט ולדורות הונצר: טיעת חוצב גבעות וצורים · ילדו בו מראש צורים · כיושבי נטעים המה היוצרים · ללמד בו צדק לעצורים: מיוחס שמו בשם איתנים · גם להתנוסס עליונים ותחתונים · ספרים נפתחים ומעשים מתנים · עוברים לפניך וחשבון נותנים: פקיד הוכן לתקון מועדיך · צאן להעביר בשבט עדיך · חזן קרן במשכם (בשבת אומרים בזכרם) היום עדיך · רחום זכור שבועת עבדיך:

קהל נעלה (בשבת זכרון) שופר עם תחנון · שדי לפתותך בם בתנון:

מטה לוי

(אופד מאז לשפט היום) נתקן והוכן מיום בריאת העולם לשפוט ביום ר"ה השנה כל באי עולם · כי בר"ה השנה נכנס אדם הראשון לדין ויצא ברחמים (בחון מעשה כל יום) לבחון בו כל המעשים שעשו כל ימות השנה (גישת יקומים פני איום) שיגשו בו כל יקום לפני השי"ת האיום · ולכן בקשתנו (דינם בו לפלס לפדיום) לשקול את דינם בפלס בר"ה השנה שיצאו לפדיום (הראשון) שמו אדם (בו נוצר) בר"ה השנה נברא (וצוה חוק) ונצטוה על מצוה אחת (ולא נצר) ולא שמר אותה (זה מליץ כהרחיב בצר) הקדוש ברוך הוא שהמליץ בעדו והרחיב לו זמן בעת צרתו שאמר לו ביום אכלך ממנו מות תמות ונתן לו מיומו שהוא אלף שנים (חקקו למשפט) אז קבע היום ההוא לחוק ומשפט (ולדורות הונצר) נשמר לדורי דורות (טיעת חוצב) נטיעת אברהם שנקרא חוצב שממנו חוצבו (גבעות וצורים) יצחק ויוסף (ילדו בו) שנולדו בר"ה (מראש צורים) מאברהם שנקרא ראש צורים (כיושבי נטעים) כמו שנבראו בר"ה אדם וחוה שהיו יושבים בגן אצל הנטעים אשר נטע ה' (המה היוצרים) הצדיקים ולכן שלח כלם בראש השנה (ללמד בו צדק לעצורים) לישראל העצורים בגרהם ונעצרים יחד לתפלה (מיוחס שמו) מכונה שמו של חודש השביעי בשם איתנים) כמ"ש (מ"א ח') בירח האיתנים ודרז"ל בירח שנולדו בו איתני העולם הם האבות ונקרא שמו ע"ש האבות (גם להתנוסס עליונים ותחתונים) שהוקבע חודש זה לנסות את אברהם אבינו בעקדת יצחק בעוה"ז ולגדלו לעוה"ב (ספרים נפתחים) בראש השנה (ומעשים מתנים) הספרים עצמם הם מספרים מעשים רעים של אדם (פקיד הוכן לתקון מועדיך) היום הזה של ר"ה הוכן להיות פקיד וראש על כל המועדים · כי כל המועדים נקבעים אחר ר"ה יו"ד ימים ליו"כ ט"ו לסוכות (צאן להעביר בשבט עדיך) שכל באי עולם עוברים לפניך כאשר יעבור צאן תחת השבט (קרן במשכם היום עדיך) ישראל שהם עדים שאתה אחד ותוקעים היום בשופר בקשתנו מלפניך אתה (רחום זכור שבועת עבדיך) השבועה שנשבעת בעקידה להרבות זרעם זכור להם היום: (נעלה שופר עם תחנון) אנו נעלה לפניך שופר עם תחנונים ובקשתנו מלפניך (שדי לפתותך בם בתנון) בתקוע שופר ובתפלה לפתות ולרצות אותך ואם ח"ו יצא מלפניך להם התרב חדה לרעה

אפד מאודער טאג ראש השנה איז אן גיבריית גיווארין צוא משפטין פון דער ערשט מאל אן אז ווי גאט האט גימשפט אדם הראשון בשעת ער האט גיזינדיגט האט זיך גאט ב"ה איבר אים מרחם גיוועזן פון דעם מאל אן האט ער גיזעצט דעם טאג צו משפטין אלע בשעפנעש בחון צוא פרובין די מעשים פון דעם גאנצין יאר גישת אלע בשעפנעש מוזין גינעהנן פר גאט ב"ה וואש ער איז פארכטיג דינם בעטין מיר דיך די וואג פון זייער משפט זאל איבר וועגין צו דר לייזונג אונ צו גוטין הראשון אדם הראשון דער דא איז בשאפין גיווארין אין ראש השנה וצוה אונ ער האט אים גבאטין איין מצוה ער זאל ניט עסין פון דעם עץ הדעת האט ער די מצוה ניט גיהיט זה איז גאט זיין מליץ גיוועזן אונ האט אים דר ווייטערט אין דר צייט פון אצרה דען די מלאכים האבין אויף אים מקטרג גיוועזן אונ האבין גיזאגט רבש"ע דוא האסט גיזאגט צו אים אין דעם טאג אז דו וועסט עסין פון דעם עץ הדעת וועסטו שטארבין אונ ער האט גיגעסין אונ לעבט נאך · האט גאט די מלאכים גיענטפערט איך האב גימיינט איין טאג פון מיינע טעג דאש איז טויזינט יאר חקקו ער האט דעם טאג גיזעצט צוא משפטין די וועלט אונ ער איז גיהיט צו משפטין אלע דורות דען גאט ב"ה האט גיזאגט צו אדם הראשון דו וועסט זיין אסימן צו דיינע קינדר אזו וויא דו ביסט אריין גיגאנגען צום משפט בדין אונ ביסט ארויס ברחמים אזו וועלן דיינע קינדר קומן פר מיר בדין אונ וועלן ארויס גיין ברחמים טיעת די פלאנצונג אונ די גיהאקטע הויך אונ די פעלזין דאס זיינן די אבות · זיינן אין דעם טאג גבארן גווארן · וואש גאט האט זיי אין זין גיהאט צו בשאפין נאך אייא ער האט די וועלט אונ די שטארקע שטיינער בשאפין כיושבי אזו וויא גאט האט זיך מתיעץ גיוועזן מיט די נשמות וואס זיי זיצין אין גן עדן אזו וויא די בוימר וואש זיינן גיפלאנצט נאך דר שורה נאך דאש איז גליך וויא זיי וואלטין דיא וועלט בשאפין · אונ גאט ב"ה האט דרום באשאפין די אבות אין ראש השנה ללמד כדי זיי זאלין מלמד זכות זיין אויף די ישראל מיוחס דר חודש תשרי ווערט אן גירופין (ירח האיתנים) דאש איז טייטש שטארק ווייל אין אים זיינן גיבארין גיווארין די שטארקע אבות גם גאט טוט צייכענן אצייכין צו די אויבערשטע אונ צו די אונטרשטע אדר דאש נייט אויף אברהם דאש ער איז אין דעם טאג גיפרובט גיווארין וואש ער האט זיין זון יצחק צו דר עקידה גיפירט דורך דעם איז זיין נאמן גרוים גיווארין בעולם הזה אונ זיין שכר איז גרויש לעולם הבא ספרים די ספרים ווערין גיעפינט אונ מען דער ציילט דיא מעשים פון דיא מענטשין עוברים זייא פארין פאר דיר איבר אונ גיבין דיר אפ חשבון פקיד דער חודש תשרי איז דער עלצטר איבר אלע חדשים דען ער איז אן גיבריית מיזאל דורך אים מתקן זיין די ימים טובים צאן דיא שאף איבר צו פירין אונטר דר רוט דאש זייא קומן צו דיר קרן דיא ישראל בלאזין שופר דעם טאג וואש זייא זיינן מעיד אונ זאגין (שמע ישראל וגו') בזכות זה זאלסטו גאט גידיינקען די שבועות וואש דוא האשט גישווארין צוא דיינע קנעכט דאש זיינען דיא אבות: נעלה שופר מיר לויבן דיך מיט דעם שופר אונ מיט גיבעט שטארקער נאט דיך מפיס צו זיין כדי מיר זאלין גיפינן חן אין דיינע אויגן · די גישארפטע שווערד דאש איז דר מדת הדין זאלסטו אום קערן אין דר

(תשיב לנדן ברק השנון) תשיבה אל ידנה ולא תהא מהומה על ישראל מדה"ד שהיא תרבך התהה (תחזק מגן לגונני בגנון) החזק מגן להגן הוגי במגנך :

חזן תָּשִׁיב לְנִדְנָהּ בְּרַק הַשָּׁנוּן ׃ תְּחַזֵּק מָגֵן לְגוֹנְנֵי בְּגִנּוּן ׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים ׃ מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים ׃ וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים ׃ לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים ׃ מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מָגֵן אַבְרָהָם ׃

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ ׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר ׃ מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה ׃

מיוסד ע"פ תשר"ק

תֵּפֶן בְּמָכוֹן לָכֵס שֶׁבֶת ׃ שְׁעוֹן וּמוּסָר כְּעָלוּ בְּמַחֲשֶׁבֶת ׃ רָם תְּהִי אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת ׃ קוֹל שׁוֹפָר שְׁעוֹת מְנוֹשֶׁבֶת ׃ צָרַת אוֹמֶר לֹא יָדוֹן ׃ פְּעָמִים לֹא תָקוּם לַאֲבַדּוֹן ׃ עוֹלָם אֲשֶׁר בְּאַרְבָּעָה נָדוֹן ׃ סְמוֹךְ בְּחַסְדְּךָ וּבַאֲמִתְּךָ אָדוֹן ׃ נוֹעָדִים בְּיוֹם קְרָב וְנִלְחָמִים ׃ מוּל אֶבֶן נֶגֶף מִתְלַחֲמִים ׃ לְבוּב תְּרוּעָתָם שְׁעֵה מִמְּרוֹמִים ׃ כִּסֵּא דִין לְהָמִיר בְּשֶׁל רַחֲמִים ׃ יָחִיד אֲשֶׁר בְּעֵקֶד נִשְׁפָּט ׃ טְלָאָיו בּוֹ יְחֻנְּנוּ מֵהִשָּׁפֵט ׃ חָלִילָה לְּךָ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט ׃ זְכוֹר לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט ׃ וְאִם כְּאָדָם עָבְרוּ בְּרִית ׃ הָאֵל כָּאֵל הַבֵּט לַבְּרִית ׃ חזן דְּבָרוֹת אֵלֶּה דִּבְרֵי הַבְּרִית ׃ גַּלֵּה בְּזִכְרוֹן שְׁלוֹשׁ בְּרִית ׃ עוֹלָם בְּבַקְרָךְ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה ׃ בְּהַכְרָעַת צֶדֶק תַּכְרִיעַ שָׁנָה ׃ חזן אֲסוּמָה טְלוּלָה גְּשׁוּמָה אִם שְׁחוּנָה ׃ אֲטוּמִים לְהַחֲיוֹת בְּטַלְלֵי שֵׁנָה ׃

(תפן במכון לכס שבת) בקשתנו שלפניך כשהפן היום לכסא דין שהוא מכון לשבתך (שעון ומוסר כעלו במחשבת) ויעלו במחשבתך מדת רחמים לשעון העולם ומדת הדין שמיסר העולם בקשתנו מלפניך אתה רם ונשא (תהי אזנך קשבת · קול שופר שעות מנשבת) הקשב קול שופר מישראל היוצא מבת נשיבת פיהם (צרת אומר לא ידון) צרת המבול הנגזר במאמר לא ידון רוחי באדם לעולם ונשבעת אשר (פעמים לא תקום לאבדון) שלא יהיה עוד מבול ולכן (עולם אשר בארבעה) פרקים בשנה (נדון) בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן · בר"ה על כל העולם · בחג על המים בקשתנו מלפניך (סמוך בחסדך ובאמתך אדון) אתה האדון סמוך את העולם בזכות אברהם ויעקב שנאמר בהם התן אמת ליעקב חסד לאברהם (נועדים ביום קרב) ישראל המתועדים ביום זה שהוא יום קרב (ונלחמים מול אבן נגף מתלחמים) והמה מתלחמים מול היצה"ר שהוא אבן מכשול לאדם לקטרג עליהם · ולכן בקשתנו (לבוב תרועתם שעה ממרומים) קבל מתמים אהבת לבם בתרועתם (כסא דין להמיר בשל רחמים) כמדקך שבתחלה אתה יושב על כסא דין · וכשאתה שומע קול תרועתם אתה עולה מכסא דין ויושב על כסא רחמים (יחיד אשר בעקד נשפט) יצחק שהיה יחיד לאמו והיה נשפט להיות עקוד על המזבח · ולכן בקשתנו (טלאיו בו יחוננו מלהשפט) בזכותו יחוננו ילדיו שלא להשפט במדה"ד (חלילה לך כו' זכור כו') זכור לאברהם שאמר חלילה לך וגו' השופט כל הארץ לא יעשה משפט · לכן גם אותנו בזכותו אל תעשה משפט לך במדת הרחמים (ואם כאדם עברו ברית) ואם בניך והגו עצמם כאדם לעבור ברית כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא (האל כאל) אתה האל נהוג עצמך כמדקך שאתה אל רחום וחנון (הבט לברית) שאמרת וזכרתי להם ברית ראשונים (דברות) קללות שבמשנה תורה שמסיימין (אלה דברי הברית) אשר צוה ה' את משה · בקשתנו (גלה) הסר הקללה (בזכרון שלוש בריה) בזכרון ברית שכרת לג' האבות · רבש"ע (עולם בבקרך) כשאתה חוקר ובודק העולם בר"ה בקשתנו מלפניך (בהכרעת צדק תכריע שנה) הכריע הכף לצדק בזו השנה (אסומה טלולה) שתהא השנה הזאת מאוסם בפירות ובטללים (גשומה אם שחונה) אם שחונה אם עגול עליה שתהיה חמה ויבשה תהיה גשומה ג"כ (אטומים להחיות) להחיות סתומים בקבר (בטללי שנה) בטל של תחיית המתים :

שייד אבין דו זאלסט אן נעמען אפאנגיר צו בשיצן מיך מיט בשיצונג : תפן דוא זאלסט זיך קערין צו דעם בהמ"ק וואש ער איז אן גיברייט דיין שכינה זאל אין אים רוען שעון אז דר מדת הדין מיט דעם מדת הרחמים וועלין קומן פר דיר צו משפטין מיט זיי די וועלט · בעט איך דיך דו הויכר גאט דיינע אויערן זאלין פר נעמן צו קערין זיך אן קול פון דעם שופר וואש די ישראל בלאזין צרה די צרה וואש אויף דר וועלט איז גיוועזן אז דוא גאט האסט גיזאגט מיין גימיט זאל דעם מענטשין ניט משפטין דען ער איז דאך נאר בלוט אונ פלייש דער נאך איז דר מבול גיוועזן האסטו גאט גישווארין דו זאלסט שון מער קיין מבול ניט ברייגן אזו בעטין מיר דיך היינט אויך דש אנדערע מאל זאל עש ניט אויף שטיין צו פר דיר צו מאכין פר לירין די וועלט עולם די וועלט וואש זיא ווערט פיר מאל אין יאר גמשפט אין פסח אויף תבואה אין שבועות אויף פרות אין ראש השנה די גאנצע וועלט אין סוכות אויף דיא וואשר בעטין מיר דיך גאט זאלסט זיא אונטער לעהנען מיט דיין חסד אונ אמת בזכות אברהם אונ יעקב נועדים דיא ישראל זאמלן זיך אין די שולין אין דעם טאג ראש השנה וואש ער איז א טאג פון מלחמה קעגין דעם יצר הרע וואש ער איז גליך צו א שטיין וואש מען שלאגט זיך אפ אן אים די פיס האלטין זייא מלחמה לבוב דאש שאלין פון דעם שופר פאר נעם פון הימיל כסא זאלסט פאר בייטין די שטול פון דין אויף דער שטול פון רחמים יחיד דר בן יחיד צו זיין מוטר דאס איז יצחק וואש ער איז גמשפט גיווארין צו זיין גיבונדין אויף דעם מזבח · זיינע לעמליך דאש זיינן די ישראל אין זיין זכות זאלין זיי גיפינען חן אין גאטש אויגין ער זאל זייא ניט משפטין חלילה פר מיטין צו דיר גאט וואש דו האסט ליב צו טאן רעכט משפט זכור גידיינק אין די רייד פון אברהם וואש ער האט גיזאגט (לא יעשה משפט) · דרום גידיינק אונז זיין זכות אונ משפט אונז מיט דעם מדת הרחמים ואם אונ אויב זיי האבן ניט גיהאלטין דיין פר בונד פון דר תורה אונ האבין עובר גיוועזן אזו וויא דר מנהג איז פון די מענטשין דען עס איז ניט דא איין מענטש ער זאל ניט זינדיגין דו ביסט דאך אבר גאט טוא אזו וויא דיין מנהג איז אונ זאלסט זעהן דעם ברית פון דיא אבות דברות די רייד פון דער תוכחה וואש דער ביא שטייט אן גישריבין (אלה דברי הברית) די תוכחות זאלסטו פון זייא אפ טאן אז דוא ווערסט זיך דער מאנען אן דעם ברית וואש דוא האסט כורת גיוועזן מיט דיא דרייא אבות :

עולם בבקרך מיר בעטין דיך רבש"ע אז דו ווערסט פארשטין די וועלט אין ראש השנה · מיט איבר ווענין פון צדק זאלסטו איבר ווענין דאש יאר עס זאל זיין אין דיא אוצרות פיל פירות אונ תבואה עס זאל פיל טויא פאלן אונ אויב עס ווערט זיין א היס יאר זאל פיל רעגין ניט ·

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים · זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃ וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

מיוסד ע"פ א"ת ב"ש

אַף אֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ קִוִּינוּךָ · תַּאֲוַת לֵב בַּצַּר פְּקָדְנוּךָ · בְּרִי לֵבָב מֵאֶתְמוֹל קִדַּמְנוּךָ · שׁוֹפָר תְּרוּעָה טֶרֶם שְׁמַעְנוּךָ׃ גְּזֵרָה חֻקַּת מִיצִירַת בְּרֵאשִׁית · רֹאשׁ דַּרְכְּךָ תְּשׁוּבָה לְהָשִׁית · דִּין טֶרֶם הוּעֲרַךְ מֵרֵאשִׁית · קִדַּמְתָּה לְמַלֵּט שׁוֹבָבִים מֵחֲרִישִׁית׃ הַיּוֹצֵר יַחַד שְׁנֵי לְבָבֵיהֶם · צוֹפֶה וּמַבִּיט סַרְעַף קִרְבֵיהֶם · וְאִם אָוֶן נִרְאָה בְּמַחְבּוֹאֵיהֶם · פָּקוֹד תִּפְקוֹד לְמוֹ קְרוֹבֵיהֶם׃ זְכֹר הֲסָרַת שִׁכְמוֹ מִסֵּבֶל · עֶבֶד כְּהָחְפַּשׁ מֵעִנּוּי כֶּבֶל · חֲנִיטָיו אִם תְּעָתְעוּ בְּתֵבֵל · שִׂיחוּ יִתְחוֹנְנוּ לְחַיֵּי הָבֶל׃ טְמִינַת לֵב וּנְקִימַת קֵץ · נִדָּחִים לֶאֱסוֹף בּוֹ בְּקֵץ · יוֹם מוּכָן עִתִּים לְהָקֵץ · מִיָּמִים יָמִימָה וּמִקֵּץ לְקֵץ׃ כֶּסֶא לְהַקְפּוֹת חֹדֶשׁ לִקּוֹב · כְּסוּחִים בְּלַהֲטוֹ לְהַבְהֵב לִרְקוֹב׃ חוּן לְהָסִיר מִכְשׁוֹל מִלֵּב הֶעָקוֹב · לְהִזָּכֵר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃

(אף אורח משפטיך ה') אף כשאתה דן אותנו בדרך משפטיך ע"י צרות ויסורין אעפ"כ בך (קוינוך) אין אנו ממתינין אלהותך ומקוין אנחנו לך (תאות לב בצר פקדנוך) כשאנו בצרה קוראים אנחנו לך בתאוה ובלב שלם (ברי לבב) כחסידים והישרים המתענים ומתפללים בער"ה (מאתמול קדמנוך · שופר תרועה טרם שמענוך) קודם שמעתך קול שופר קדמנו פניך בתפלה ותענית (גזרה חקת מיצירת בראשית כו' להשית) מיד ביצירת בראשית גזרת בראש דרכך לשוב בתשובה (דין טרם הוערך מראשית כו' שובבים) קודם שהערכת דין לשפוט העולם הקדמת התשובה להציל ולמלט השבים שהיו שובבים (מחרישית) מדין קשה של גיהנם שנקרא חרישית (היוצר) הקב"ה היוצר (יחד שני לבביהם) הוא צופה ומביט (סרעף קרביהם) מחשבות לבביהם (ואם און נראה במחבואיהם) אם נראה און ועבירה בסתרי לבם (פקוד תפקוד למו קרוביהם) זכור תזכור זכות אבותיהם שהם קרובים של ישראל ותרחם עליהם (זכר הסרת שכם מסבל) זכרו של יוסף שהוסר עול משכמו שהיה בעינוי ובסבל (עבד כהוחפש מעינוי כבל) היה עבד ויצא חפשי מעינוי כבלי ברזל בר"ה ולכן (חניטיו אם תועתעו בתבל) בני ישראל שנקראו בית יוסף אם הלכו תועה בארץ והטאו בזנות (שיחו יתחננו לחיי הבל) מה שאמר לאשת אדוניו והטאתי לאלהים יתחננו לחיי העוה"ז שהם חיי הבל (טמינת לב ונקימת קץ) יום נקם שהוא לקץ הימין שהוא טמון בלב הקב"ה (נדחים לאסוף בו בקץ) לקבץ נדחי ישראל בעת הקץ · בו ביום יהיה ר"ה כדברי ר"א שבתשרי עתידין להגאל (יום) זה של ר"ה (מוכן עתים להקץ) הוא שמור ומוכן לעשות קץ לעתות בצרה ביום הזה שהוא (מימים ימימה ומקץ לקץ) שהוא מדי שנה בשנה (הראב"ן) (כסא) עתה נקרא כסא שיום נקם טמון ומכוסה (להקפות) וכשיגלה הקץ (חודש לקוב) לפרש ואז יהיה נקרא שמו חודש ואימתי יהיה זה (כסוחים בלהטו) כשילהט את הרשעים המשולים לקוצים כרותים (להבהב) בגיהנם שנקרא הב הב (לרקוב) ויהיה נעפש נרקבים וכשעתיד (להסיר מכשול מלב העקוב) להסיר היצה"ר המכשיל את הבריות ויסיר אותו מלב שהוא עקוב ומרומה מכל האיברים ואותה שעה עתיד (להזכר לאברהם ליצחק וליעקב) כי עלי זכות אבות לא היתה מדה"ד טהגת שינאלו עולמים :

יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא׃

דִיא מֵתִים וָואשׁ זַיינֶען פַאר שְׁטָאפְּט אִין קֶבֶר לְעַפְרוֹת צוּ מַאכִין דוּרְךְ דֶעם טוֹיא וָועלִין זַייא אוֹיף שְׁטֵיין פוּן זַייעֶר שְׁלָאף מִיר בֶּעטִין אַז מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּא תְּחִיַּית הַמֵּתִים :

אַף אֹרַח הָאטְשִׁי דוּ מִשְׁפָּטְשְׁט אוּנְז נָאךְ דַיין מִנְהָג אוּנ שְׁטְרָאפְּסְט אוּנְז מִיט יִסּוּרִים הָאפִין מִיר דָאךְ צוּ דִיר גָאט אוּנ בְּשַׁעַת צָרָה גִידֵיינְקֶען מִיר דִיךְ מִיט לוּסְט אוּנ מִיט גַאנְצִין הַארְצִין בָּרִי דִי יִשְׂרָאֵל וָואשׁ הָאבִּין לוֹיטֶרֶע הֶערְצֶר פוּן נֶעכְטִין דָאשׁ אִיז עֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאבִּין מִיר זִיךְ מַקְדִּים גִיוֶועֶן פַר דִיר מִיט תְּשׁוּבָה וּתְפִלָּה שׁוֹפָר אֵיי דָאשׁ מִיר הָאבִּין דִיךְ גִילָאזְט הֶערִין אוּנְזֶר שׁוֹפָר בְּלָאזִין הָאסְט גִיזֶעצְט אַגְזֵירָה פוּן דֶר צַייט פוּן אָדָם הָרִאשׁוֹן רֹאשׁ דַיין עֶרְשְׁטֶע רַייד אִיז גִיוֶועֶן אֵייבֶר טוּט אַיין עֲבֵירָה זָאל עֶר תְּשׁוּבָה טָאן דִיז אֵיי דֶר דִין פוּן דֶעם מֶענְטְשִׁין אִיז וָואָרִין אָן גִירִיכְט הָאט גָאט דִי תְּשׁוּבָה גִיפֶעדֶערְט עֶר זָאל מַצִּיל זַיין דִיא בַּעֲלֵי תְּשׁוּבָה פוּן דֶעם גֵיהִנָּם וָואשׁ עֶר וֶוערְט אָן גִירוּפִין חֲרִישִׁית הַיּוֹצֵר גָאט וָואשׁ עֶר הָאט בַּשָׁאפִין אִין מֶענְטְשִׁין דֶעם יֵצֶר טוֹב אוּנ דֶעם יֵצֶר הָרַע עֶר וֶועט זַייעֶרֶע אִינְוֶועֶנְדִיגְסְטֶע מַחֲשָׁבוֹת אוּנ אוֹיבּ עֶס וֶוערְט עֶפֶּעס אוּם רֶעכְט גִיזֶעהֶן אִין זַייעֶרֶע פַר בָּארְגֶענֶע הֶערְצֶר זָאלְסְטוּ זַיי גִידֵיינְקֶען דֶעם זְכוּת פוּן זַייעֶרֶע קְרוֹבִים דָאשׁ זַיינֶען דִי אָבוֹת זְכֹר דָאשׁ גִידֶעכְנֶעשׁ פוּן יוֹסֵף הַצַּדִּיק וָואשׁ דוּ הָאשְׁט אָפּ גִיטָאן זַיין אַקְסִיל פוּן לַאסְט אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִיז עֶר פְרַייא אַרוֹיס גִיגַאנְגֶען פוּן דֶר תְּפִיסָה וָואשׁ עֶר אִיז גִיפַאנְגֶען גִיוֶועֶן מִיט אַייזֶערְנֶע קֵייטִין תַּגִּיעוּ אוֹיבּ זַיינֶע קִינְדֶר זַיינֶען פַאר אִירְט אִין דֶער גַאנְצֶר וֶועלְט דֶער זְכוּת פוּן זַיין רֵיידִין וָואשׁ עֶר הָאט מְנַחֵם גִיוֶועֶן זַיינֶע בְּרִידֶר וֶועגִין זַיין זְכוּת זָאל גָאט זִיךְ מְרַחֵם זַיין אִיבֶּר זַיינֶע קִינְדֶר דִי זָאלִין לֶעבִּין אוֹיף דֶר וֶועלְט וָואשׁ זִיא אִיז הֶבֶל הֲבָלִים טְמִינַת דִי קֵץ פוּן דֶר גְאוּלָה וָואשׁ זִיא אִיז פַר בָּארְגִין אִין גָאטְשׁ הַארְצֶן דִי פַר שְׁטוֹיסֶענֶע יִשְׂרָאֵל אַיין צוּ זַאמְלִין אִין דֶעם טָאג פוּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם דֶער טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִיז אָן גִיבְּרֵייט דָאשׁ דֶער מֶענְטְשׁ זָאל זִיךְ דֶר וֶועקִין אִין אִים מִיט תְּשׁוּבָה פוּן יָאר צוּ יָאר אוּנ פוּן אַיין עֶק צוּא דֶעם אַנְדֶערִין עֶק כֶּסֶא דֶר טָאג הַיישְׁט כֶּסֶא דָאשׁ הַייסְט פַר הוֹילִין וָואשׁ גָאט נֶועט טָאן אִיז הַיינְט פַאר הוֹילִין אָבֶּער לֶעָתִיד לָבֹא וֶועט עֶר דָאשׁ אוֹיךְ דֶעקִין דֶענְשְׁט מָאל וֶועט דֶר טָאג הַייסִין חֹדֶשׁ דָאשׁ וֶועט זַיין אִין

חזן וקהל אל אמונה בערכך דין · אם תמצה עומק הדין · מי יצדק לפניך בדין · קדוש :

חזן וקהל אם לא למענו יעש · ויסיר מנו חרון אף וכעס · אין לבקר ולמצא מעש · קדוש :

כוונת הפייטן להזכיר מאדם הראשון עד יעקב שבכל א'וא' לא עמד זכאי בדין ומזה יבינו כי ילודי אשה אין כלם אם כצדיקים דקדק הקב"ה כו · ברפעיש עאכ"ו · וגם הפתגם כפול כראשי החרוזים אליעזר ברבי קליר

אומץ אדירי כל חפץ · בהתבקרם בדין חיבו לנפץ · כלא נמצא בהם חפץ : אדם יציר עפר מאדמה · לאילי מרום אותו דמה · לא בן ולהבל דמה : לעבוד ולשמור גן הפרישו · ועבר על צוויו ויגרשו · ויום זה ליושר דרשו : לעת האיר אזרח ממאפל · עולם היה תהו ומאפל · עשרים דור בזוי ושפל : עקשים בארח מישור מסלול ידע · ועל נאמו במה אדע · נדון בקו ידוע תדע : עוברים בעמק הבכא להבדק · אם כפעלם בריב ידקדק · לפני שופט מי יצטדק : זך המשלים בעקד נפש · בזוקן לא מצא נופש · ותכהין עיניו בעשן טפש : זרעו רגל באהלי תורה · ועל אמרו דרכי נסתרה · נכסה מנו פורת בסתירה : רשע אשר במחבא יתתר · צדק לפניו יהלך ויתר ·

(אל אמונה בערכך דין) כשתעריך דין למשפט (אם תמצה עומק הדין) אם תדקדק נגוא עד התכלית ועומק הדין (מי יצדק לפניך בדין) כי אין צדיק בארץ אשר לא יחטא : (אם לא ט' יסיר כו') אם לא בשביל קדושת שמו הגדול יסיר החרון והאף (אין לבקר ולמצוא מעש) מעשה הראוי לזכות אותנו בדין : (אומץ אדירי כל חפץ) חוזק חשובי העולם שכל מה שחפץ הקב"ה מהם היו עושים ואע"פ כן (בהתבקרם בדין) בהתבקשם לדין (חויבו לנפץ) התחייבו לשבירה והריגה (כלא נמצא בהם חפץ) כאילו לא נמצא בהם אפילו חפץ אחד (אדם ט' לאילי מרום אותו דמה) המשילו למלאכי מרום דכתיב הן האדם היה כאחד ממנו ואמרו בב"ר כאחד ממלאכי השרת ועוד שקודם החטא היה רואה מסוף העולם ועד סופו (לא בן) אך הוא לא הבין לאותו כבוד (ולהבל דמה) על שהיה דומה לבהמה כמ"ש אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו (תהלים מט) (לעבוד כו' הפרישו) מן האדמה לעבוד ולשמור הגן (ועבר על צוויו ויגרשו · ויום זה) של ר"ה (ליושר דרשו) היה הקב"ה דורש בעד יושרו לתת לו יום מיומו שהוא אלף שנים (לעת האיר אזרח ממאפל) כאשר בא אברהם שנקרא איתן האזרחי והאיר מתוסף ואפלה שהיה בעולם כי קודם שבא אברהם (עולם היה תוהו ומאופל עשרים דור בזוי ושפל) כי עשרה דורות מאדם עד נח ועשרה דורות מנח ועד אברהם שכולם היו מכעיסין לפניו לכך היו בזויים ושפלים · וכשבא אברהם (עקשים בארח מישור מסלול ידע) הודיע לעקשים שהכירו בה' יתברך את המסלול וארח המישור והשיב במי חזרו לעבודת ה' ועכ"ז (ועל נאמו במה אדע) בעבור שאמר במה אדע כי אירשנה (נדון בקו ידוע תדע) נענש בקו המדה ואמר לו ה' ידוע תדע כי גר יהיה זרעך· א"כ כאברהם כך כ"ש (עוברים בעמק הבכא) העוברים בתבל שהוא עמק המבוכה ונבוכים ואין מבקשים לחקור אחר הדרך הישר רק הולכים תועה · וכשבא העת (להבדק) מעשיהם (אם כפעלם בריב ידקדק) אם ידקדק הש"י בדין לדונם כפי פעלם (לפני שופט מי יצטדק) מי יצדק בדין לפני הקב"ה השופט (זך המשלים בעקד נפש) יצחק שהשלים נפשו כשנעקדו אביו ועכ"ז (בזוקן לא מצא נופש) לעת זקנתו לא מצא מנוחה (ותכהין עיניו בעשן טפש) כהו עיניו בעשן קרבנות שהקריבו נשי עשו לעבודת כוכבים (זרעו רגל באהלי תורה) יעקב שהרגיל את זרעו באהלי תורה (ועל אמרו דרכי נסתרה) ולפי שאמר נסתרה דרכי מה' (ישעיה מ') ואין מע"ם גלויים לפניו (נכסה מנו פורת בסתירה) נתעלם ממנו יוסף הנקרא בן פורת כל שכן (רשע אשר במחבא יתתר) הבא במחשבה שצריך לשוב בתשובה ועוד (צדק לפניו יהלך ויתר)

דר צייט אז ער וועט פאר ברענגן די רשעים וואש זיינן גיגליכן צוא דרענער אין גיהנם וואש הייסט הב הב אונ זייער נאמען וועט פאר פוילט ווערן להסיר דענסט מאל וועט ער אפ טאן דעם יצר הרע פון דעם גיפעלשטן הארצין להזכר גאט זאל גידיינקען דעם זכות אברהם אונ יצחק אונ יעקב :

אל אמונה דו גירעכטר גאט אז דו ריכשט אן דעם דין צו משפטן · די וועלט אויב דו וועסט גרונטן דיא טיפעניש פון דעם דין ווער וועט קאנען גירעכט בלייבן פר דיר אין דין דו היילינר גאט אם אויב ער וועט דאש ניט טאן פון זיין היילינן נאמן וועגן דאש ער זאל אפ טאן פון אונז צארן אונ רוגז אין קענן מיר ניט דר קלערן אז מיר זאלן אין זיך גיפינן אזעלכע מעשים דאש מיר זאלן דורך זייא גירעכט בלייבן דו היילינער גאט :

אומץ דו שטארקר גאט אפילו די צדיקים וואש זיי זיינן שטארק צו טאן דיין רצון אז זיי ווערין גיפארשט אונ גיקלערט אין דין זיינען זייא שולדינ צו בראכן ווערן אונ גישטראפט ווערן גליך וויא זיי וואלטן גאר קיין מעשים טובים אין זיך ניט גיהאט אדם אדם הראשון וואש גאט האט אים בשאפין פון דר ערד האט ער אים גיגליכן צו די מלאכים וואש אין הימיל זיינן ער האט אבר ניט גיוואלט פאר שטיין אין דעם כבוד וואש גאט האט אים אפ גיגעבין אונ איז גיגליכן גיוועזין צו איין בהמה וואש זיא איז נאר גישם לעבוד גאט האט אים אפ גישייד ער זאל ארבעטן אונ היטין דעם גן עדן אונ וויל ער האט עובר גיוועזין אויף גאטש באפעל אונ האט גיגעסין פון דעם עץ הדעת דרום האט אים גאט פר טריבין פון דעם גן עדן אונ אין דעם טאג האט אים גאט צו גוטן גמשפט לעת צו דר צייט אז אברהם האט די וועלט דר לייכט פון איר פינצטערנש די

וועלט איז פריער וויסט אונ פינצטער גיוועזן · די צוואנציג דורות וואש זיינען גיוועזין פון אדם הראשון ביז אברהם זיינען גיוועזין רשעים איבר דעם זיינן זיי ניט חשוב גיוועזין פר גאט עקשים די פאר קרימטע רשעים האט אברהם גילערינט די זאלין גיין אין רעכטין וועג אונ וייל ער האט גירעט (במה אדע) דאש הייסט ער האט גיוואלט האבין אצייכין פון גאט אויף דעם וואש ער האט אים צו גיזאגט דאש זיינע קינדר וועלין קומען קיין ארץ ישראל מיט די רייד האט ער פר זינדיגט דאס זיינע קינדער האבין גימוזט זיין פיר הונדערט יאר אין גלות מצרים איז שוין אכל שכן דיא רשעים וואש קומען אין דר טיפעניש פון דעם גיהנם וואש זייערע מעשים ווערין גיקלערט אין דין אם אז גאט וועט וועלין מדקדק זיין צו משפטין נאך זייערע מעשים נאך ווער וועט קענען גירעכט בלייבן פר גאט וואש ער איז דר שופט פון דר וועלט יך דר לויטערער דאש איז יצחק וואש ער האט זיך מוסר נפש גיוועזין מיט זיין גאנצין הארצין צו דר עקידה אויף דר עלטר האט ער ניט גיפונן קיין מנוחה די אויגין זיינן טונקיל גיווארן פון דעם רויך וואס מען האט מקריב גיוועזן קרבנות צו דעם אפ גאט זרעו יעקב וואש ער האט זיינע קינדר גימאכט גיוואונן אין דיא גיצעלטין פון תורה אונ וויל ער האט גיזאגט מיינע מעשים טובים זיינן פר בארגין דר מיט האט ער פאר זינדיגט דאש זיין זון יוסף איז פון אים פאר בארגין גיווארין צווייא אונ צוואנציג יאר אונ האט ניט גיוואוסט אויב ער לעבט איז שוין אכל שכן דר רשע וואס ער גראבט זיך אונטער אין בהעלטעניש אונ טוט גנבות אונ אנדרע עבירות דארף ער היילין תשובה אונ צדקה טאן טאמר וועט ער בהיט ווערין אין דעם טאג וואש גאט וועט צארנן · די צוועלף שבטים אז גאט האט גיזוכט

אולי ביום אף יסתר: רעים שנים עשר כהבדיק · בריב אותם לא הצדיק · על מכרם בכסף צדיק: בני בלי שם במכרם עמוסים · בזונה ובין ובשוד חמסים · איך בדין יהיו נעמסים: בהתיצבו לריב בעמדו לדין · על זאת אותם ידין · למען ידעון שדון בדין: ירד אשר הוריד אמרים · והדריר בכור שור מחמורים · ונענש בשמעו נא המורים: יען אשר נוקש בעשר · נחרתו בו מיתות עשר · וכנגע גבול כבל באוסר: ראשיה אשר בשחד ישפוטו · איך בקו צדק ישפטו · כי אם כמו שפטו: רובים עלי איש זרה · פגעה בם באף גזרה · ללמד בם פושעי פזורה: בער חמד מן החרם · ונלכד הוא וכל אשר לו בחרם · מגדיש ועד קמה וכרם: בוגד ושודד מה מועילי הון בעברה לא יועילי · כי אם לחלות פני מלמד להועיל: יד שלה אחוז בארון · נעשה בו משפט וחרון · מה יעשו עוברי כבני מרון: יודע נגן כפין בחנני · נבחן ונאם חנם חנני · ואל תבא במשפט לדינני: קוראי בגרון וקול שופר · אם פשעם

התשובה והצדקה יהלכו לפניו ויקפצו בזריזות לפני הש"י (אולי) ימחול ע הקדוש ב"ה (וביום אף יסתר) (רעים שנים עשר) שנים עשר שבטים שהיו רעים ואחים (כהבדיק) כשבדק הקב"ה מעשיהם לא מצא אותם שלמים (בריב) ובדין שלהם (אותם לא הצדיק על מכרם בכסף צדיק) על שמכרו את יוסף אחיהם הצדיק וא"כ מה אלו שמכרו את יוסף בכסף בדבר שאינו של גנאי נענשו כל שכן רעים שהם (בני בלי שם) הכשדים (במכרם) ישראל הנקראים (עמוסים) מני בשן בדבר של גנאי (בזונה ובין) כמ"ש ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין (יואל ד' ג') שנתנו הילד בשכר זונה והילדה בשביל יין (ובשוד חמסים) שגוזלים וחומסים את ישראל (איך בדין יהיו נעמסים) יהיו נסבלים בצער ויסורים על שעשו לבני ישראל (בהתיצבו כו' על זאת אותם ידין) על הגזילות ועל השפיכות דמים (למען ידעו שדון בדין) שהשי"ת דן בדין (ירד אשר הוריד אמרים) משה רבינו שהוריד אמרי תורה (והדריר בכור שור מחמורי') עשה דרור וחפשי את ישראל שנקראו בית יוסף שהוא בכור שור מאחת יד מצרים הנקראים חמורים (ונענש בשמעו נא המורים) ואף על פי כן נענש בדבור מה שאמר לישראל שמעו נא המורים (יען אשר נוקש בעשר) עשר פעמים קרא את ישראל בשם גנאי ולכן (נחרתו בו מיתות עשר) עשר פעמים נכתבו בתורה מיתת מרע"ה (וכנגע גבול) כאשר הנגע בגבול א"י נשבע ה' שלא יכנס וימות בהר כאילו (כבל באוסר) אוסר בכבל רגלו ואם למשה כך (ראשיה אשר בשוחד ישפוטו) דיינים המקבלים שוחד בדין (איך בקו צדק ישפטו) איך ישפטו בצדקה וברחמים (כי אם כמו שפטו) הקב"ה ידין אותם לפי מעשיהם ומשפטיהם (רובים) נדב ואביהוא שהיו ילדים (עלי אש זרה) על שהקריבו לפנים אש זרה (פגעה בם באף גזירה) פושעי ישראל הנקראים שה פזורה יקחו מוסר אם כן באלו כל שכן ברשעים (ללמד בם פושעי פזורה) שמתו (בער חמד מן החרם) עכן בן כרמי שלקח מן החרם שהחרים יהושע (ונלכד כו') ומזה ילמדו כלם (בוגד ושודד מה מועיל · הון בעברה לא יועיל) שום אחד אינו מועיל בעברתו ובזעמו של הקדוש ברוך הוא (כי אם לחלות) פני הקב"ה אשר הוא (מלמד) לחזור בתשובה להועיל לו (יד שלח) עוזא הכהן (אחוז בארון) לאחוז בארון בשמטו הבקר (נעשה בו משפט וחרון) כמ"ש ויחר אף ה' בעוזא ויכהו שם א"כ (מה יעשו) כל באי עולם (עוברי כבני מרון) דוד שהיה (יודע נגן כפין בחנני) כשאמר בחנני ונסני (נבחן) בבת שבע ולא עמד בנסיון (ונאם) ואמר אח"כ (חנם חנני ואל תבא במשפט לדינני) כי לא יצדק במשפט · כן ישראל (קוראי כו' אם פשעם כדין

זייערע מעשים האט ער זיי ניט גירעכט גימאכט אין משפט ווייל זיי האבין פר קויפט יוסף הצדיק פר געלט איז שוין אבל שכן די כשדים וואש האבין קיין גוטין שם דאש זיי האבין פר קויפט די ישראל וואש זיי זיינן באלאדין מיט מצות פר שפייז אונ פר וויין אונ אנדרע גזילות וואש זיי האבין גיטאן צוא די ישראל וויא פיל יסורים וועלין זיי מוזין לידין לעתיד לבא אז גאט וועט זיי משפטין אויף זייערע מעשים רעים כדי זייא זאלין ווישין אז גאטש דין איז אמת ירד דאש איז משה רבינו וואש ער האט גימאכט אראפ נידערין דיא תורה אונ האט פריי גימאכט די ישראל וואש ווערין אן גירופין (בכור שור) פון די מצרים וואש ווערין אן גרופין (המורים) איז ער גישטראפט גיווארן ווייל ער האט גיזאגט צו די ישראל (שמעו נא המורים) יען ווייל ער האט גשטרוכילט מיט צעהען ווערטר דאס ער האט די ישראל צעהען מאל ניט שיין אן גירופין איבר דעם שטייט די מיתה פון משה רבינו צעהן מאל גישריבין אין דר תורה אונ אז ער איז גיקומן ניט ווייט פון דעם גרענעץ פון ארץ ישראל איז ער גיבונדין גיווארן מיט קייטן ער זאל ניט קומען קיין ארץ ישראל אונ האט גמוזט שטארבן אין דר מדבר איז שוין אבל שכן אנדרע לייט וואש משפטין דורך שוחד וויא זאלין זיי גימשפט ווערין מיט דעם שנור פון משפט מען וועט זיי ניט אנדערש משפטין נאר אזו וויא זיי האבין גימשפט · רובים די יונגע לייט נדב ואביהוא די קינדר פון אהרן ווייל זיי האבין פרעמדע פייער אריין גיבראכט אין משכן האט זייא נאטש גזירה בגעגינט מיט צארין דאש זייא זיינען פאר ברענט גיווארן די שלעכטע פון ישראל זאלין זיך פון זייא אפ לערנן וואש פר

אין עונש אויף זייא קען קומען ווען זיי זינדיגן · בער דער נארעשער מענטש עכן ער האט גילושט צוא נעמן פון חרם וואש יהושע האט פחרים גיוועזין האט מען גורל גיווארפן אונ דר גורל איז אויף אים גיפאלין האט מען אים פר ברענט מיט זיין גאנץ פר מעג מיט זיין תבואה אונ מיט זיינע ויין גערטנר · וואש קען שוין זיך העלפן דר רשע אונ דר גזלן אז גאט וועט אויף אים צארינן וועט אים זיין געלט גאר ניט העלפין ניט מיין נאר צוא גאט בעטין צוא גאט דער דא לערינט צו גוטין יד אז עוזא הכהן האט אוים גישטרעקט זיין האנט אונ האט אן גירירט אין ארון הקודש וואש די לוחות זיינן אין אים גילעגין תאטשע זיין כוונה איז צו גוטין גיוועזין איז ער באלד גישטארבן וואש קענן שוין טאן די מענטשין וואש זיינן גיגליכן צו די יונגע שאף אונ טוען עבירות במזיד יודע נגן דוד המלך וואש ער האט גיקאנט שפילין אויף אלערלייא כלי זמר אז ער האט גירעט פאר גאט פרוב מיך אזוא וויא דוא האסט גיפרובט אברהם אבינו וועסטו זעהן אז איך בין אויך אזו פרום וויא ער האט אים גאט צו גשיקט די מעשה פון בת שבע איז דוד ניט בשטאנן אויף דעם נסיון האט ער דר נאך גיזאגט צו גאט זאלסטו זיך אויף מיר אום זיסט דער בארעמן אונ זאלסט מיך ניט משפטן ווארום איך וועל גיוויס אום גירעכט בלייבין קוראי די ישראל וואס שרייען מיט זייער האלז אונ בלאזין שופר אז זייערע זינד וועלין אין דין דר ציילט ווערין זאלסטו זיי שיינקען אונ זאלסט זייא מוחל זיין זייערע עבירות אזו וויא דו האסט מוחל גיוועזין צוא דוד המלך: קציו דר מלך שחדהו אז ער איז האפרדית גיווארן צריין צו גיין מיט די קטורת אין בית המקדש גליך ווי ער וואלט

בְּדִין יְסֻפַּר · בְּמַתְּנַת חִנָּם הַיּוֹם יְכֻפַּר: קָצִין כְּגָאֳה לְקַטֵּר לְשֵׁם · נֶגַע בְּמִצְחוֹ זָרַח לְהַרְשֵׁם · וְנִשְׁפָּט בְּלֹא יָדַע וְאָשֵׁם: לְעֵת תָּמוּט רֶגֶל זֵדִים · אֲשֶׁר בָּאוּ לְהֵיכָל מְזִידִים · יִשָּׁפְטוּ בְּמַבְגִּיעַ זֵדִים: לְעֵת יְבֻקְּרוּ פּוֹעֲלֵי שֶׁקֶר · לְהִשָּׁפֵט בְּבוֹכוּחַ אַף וָחֵקֶר · יִסָּכֵר פִּי דוֹבְרֵי שָׁקֶר: יָשָׁר מִתְהַלֵּךְ לְפָנָיו בֶּאֱמֶת · אֵיךְ אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְהָאֱמֶת · חִשֵּׁב פָּעֳלוֹ אֱלֹהִים אֱמֶת: יְדִיד אֲשֶׁר לְפָנָיו וְאַחֲרָיו · לֹא קָם כָּמוֹהוּ בִּבְחִירָיו · וְאַחֲרֵי כָל זֹאת דִּקְדֵּק אַחֲרָיו: יָבִינוּ כָּל יְצוּרֵי אֶרֶץ · אִם כַּךְ בִּמְצוּקֵי אֶרֶץ · מַה יַּעֲשׂוּ רִשְׁעֵי אֶרֶץ: רָאֹה יִרְאוּ יַעֲרֵי שִׂיחִים · אִם אֵשׁ אָחֲזָה בַלַּחִים · אָז יָנוּעוּ יְבֵשִׁים כְּסוּחִים: רְאֵה כִּי אֵין אִישׁ לְהַפְגִּיעַ בְּעַד בְּנֵי אִישׁ · וְאַתָּה אֵל וְלֹא אִישׁ: חזן רָשׁוּם בִּכְתָב אֱמֶת אֲשַׁנְּנָה · מַעֲשֵׂה כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה · לְרַצּוֹתְךָ בַּשּׁוֹפָר (בשבת אומרים בְּזִכְרוֹן שׁוֹפָר) בְּזֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

אִם לֹא לְמַעֲנוֹ יַעַשׂ · וְיָסִיר כְּנוּ חֲרוֹן אַף וָכַעַס · אֵין לְבַקֵּר וְלִמְצוֹא מַעַשׂ · קָדוֹשׁ:

יספר) בקשתו (במתנת חנם היום יכפר) כמו שעשית לדוד המע"ה (קצין כגאה) עוזיה המלך שנתגאה ואמר אני מלך ודאוי (לקטר לשם) נאה למלך לשרת למלך (נגע במצחו זרח להרשם) צרעת נראת במצחו שיהא דופיו ניכרת ונרשמת ואע"פ שעשה תשב שהמלך כשר לעבודה (ונשפט בלא ידע) שאסור לו לעבוד (ואשם) והכיר בעונו שאשם שנאמר וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו ה' ואם כן כ"ש (לעת תמוט רגל זדים) כשיבוא העת שימוטו רגלי רשעים (אשר באו להיכל מזידים ישפטו במבגיע זדים) ישפטו ע"י התפלה שאנו מתפללים לפניך שוכר אויבים ומכניע זדים (לעת יבוקרו פועלי שקר) כשיבוא העת שיוחקרו רשעים הפועלים שקר (להשפט בוכוח אף וחקר) שיהוכח עמהם בחרון אפו וירצה לחקור עד עומק הדין אז (יסכר פי דוברי שקר) שלא יפתחו עוד און (ישר) חזקיה המלך (מתהלך לפניו באמת) שאמר זכר נא אשר התהלכתי לפניך באמת · והנה אף שלבו היה שלם עם הקדוש ברוך הוא · ראו איך דקדק הקדוש ברוך הוא עמו שנאמר (אחרי הדברים והאמת) האלה בא סנחריב (חשב פעלו) דקדק במעשיו (אלהים אמת) (ידיד) יאשיהו המלך (אשר לפניו ואחריו לא קם כמוהו בבחיריו) במלכים שנבחרו להיות מלכים (ואחרי כל זאת דקדק אחריו) הקדוש ברוך הוא בדינו על שעבדו דורו מתחלה עבודת כוכבים ועלה עליו פרעה נכה ועשה לו יצורים קשים דכתיב ויורו המורים למלך יאשיהו (דברי הימים ב' ל"ה כ"ג) (יבינו כל יצורי ארץ אם כך) דקדק הקדוש ברוך הוא (במצוקי ארץ) בצדיקים שהם יסודי הארץ (מה כו' אם אש אחזה בלחים) בצדיקים (אז ינועו כו') כ"ש שינועו ויפחדו הרשעים · ואתה אתה ה' (ראה כי אין איש) צדיק בדורנו (להפגיע) להתפלל (בעד בני) אבות שכ"א נקרא איש (ואתה אל ולא איש) היה מלין בעדנו ואתר שאין איש (רשום בכתב ס' השנה) אספר בעלמי מעשה של כל ימות השנה שהם כתובים ורשומים לפניך בכתב אמה שאין כל אחד יכול לכזב כי חותם כל אדם על מעשהו ומודה ונושא ירותם ועוד אני בא (לרצתך) כו':

וּבְכֵן וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ:

פותחין · הארון · בית לוי

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: אֵל דָּר בַּמָּרוֹם · אַדִּיר בַּמָּרוֹם · אוֹמֶץ יָדוֹ תָּרוּם · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: גִּבּוֹר לְהָקִים · גּוֹזֵר וּמֵקִים · גּוֹלֶה עֲמוּקִים · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

(מלך עליון) על כל · (אומץ ידו הרום) ירום ימינו על אויביו ויתגבר אז כשישוב ישראל מבין העו"ג · כי עתה בזמן הזה השיב אחור ימינו (לעדי עד ימלוך) מלכותו לא יכלה (גבור להקים)

(מלך עליון לעדי עד) עד עולם כי הרגותו של עדי עד (ישעי' כו ד) לעלם ולעלמי עלמיא (להקים) כמו לקיים (גולה) כמו

גיוועזן אזהן אנגע צרעת איז אים ארויס גיטראטן אויף זיין שטערן דש זיין חטא איז אן גצייכינט גיווארן האטשע ער האט ניט גיוואוסט אז ער האט ניט גיטארט מקטיר זיין קיין קטורת האט אים נאט דאך שולדיג גמאכט איז שוין אכל שכן אז גאט וועט משפטן די כשדים אין דר צייט אז זייער פוס וועט גליטשין אין גיהנם וואש זיינען מוטווילג גערין אין בית המקדש אריין גנאנגן די וועלין גמשפט ווערין מיט הכנעה · צו דר צייט אז גאט וועט פארשטן די מעשים פון דיא רשעים אז ער וועט זיך מיט זיי מתווכח זיין אונ וועט רעכט אויס קלערין זייער משפט די מיילך פון די פאלש ריידער וועט פר שטאפט ווערן אין דר צייט ידי' דר רעכט פארטיגער דש איז יחזקיהו וואש ער איז באמת גיגאנגן אין גמטש וועג האטשע ער איז אזו גוט אונ פרום גוועזן האט גאט פארט מיט אים מדקדק גיוועזן אונ האט אויך אים אויף גבראכט סנחרב דעם מלך פון אשור מיט אים מלחמה האלטן ידיד דר גליבטר דאש איז יאשיהו וואש צווישין דיא אלע מלכים פון ישראל וואס זיינן פאר אים גיוועזן אונ וואס נאך אים איז זיין גלייכין ניט גיוועזן אין פרומקייט פון דעסט וועגין האט גאט פארט מדקדק גוועזן אין זיין דין אונ ער איז נהרג גווארין פון די פיילן וואש זיי האבין אויף אים גווארפין · דער פון קענין זיך אמוסר געמן אלע מענטשין פון דר וועלט וועזן עש איז אזו דר נאנגן מיט די צדיקים וואש זיי זיינען דיא יסודות פון דר וועלט וואש זאלין שוין טאן די רשעים פון דער ערד · לאזין דאך זעהן די בוימר פון וואלד ווען דאש פייער נעמט אן צו ברענען דיא פייכטע בוימר האבין דיא דארע אונ פר שניטענע העלצר בוודאי מורא דאש איז אמשל ווען גאט שיינקט ניט די צדיקים מכל שכן אז ער וועט די רשעים ניט שיינקן ראה ליבר גאט זעה אז עש איז ניט פר האנדן קיין מענטש דאש ער זאל פר אונז בעטין אבר דו בישט דאך גאט אונ ניט קיין מענטש בעטן מיר דיך זאלשט זיין אונזר מליץ רשום דיא עבירות וואש זיינן מיט אמת אן גישריבן וואש מקאן ניט לייקענן די עבירות דר צייל איך אונ בין זיך היינט מתודה מעשה כל ימות השנה דיא מעשים פון דעם גאנצין יאר לרצותך בשופר צוא באווילגן דיך מיט דעם שופר בזה

אין דעם טאג ראש השנה:

מלך עליון אויבערשטר קיניג אל דר במרום גאט דר דא וואונט אין הימל אדיר במרום ער איז שטארק אין הימל אומץ ידו תרום זיין שטארקע האנט איז דער הויבין צוא איבעגע צייטן וועט ער קיניגן: אייבערשטר קיניג גבור ער איז שטארק מקיים צו זיין זיינע גזירות ער איז נוזר אונ

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: הַמְדַבֵּר בִּצְדָקָה · הַלּוֹבֵשׁ צְדָקָה · הַמַּאֲזִין צְעָקָה · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: זוֹכֵר צוּרִים · זַכּוּת יְצוּרִים · זוֹעֵם צָרִים · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: טוֹב שׁוֹכֵן עַד · טוּבוֹ לָעַד · טִפַּח שְׁמֵי עַד · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: כַּשַּׂלְמָה עוֹטֶה אוֹר · כָּל מְאוֹרֵי אוֹר · כַּבִּיר וְנָאוֹר · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: מֶלֶךְ עוֹלָמִים · מְפַעֲנֵחַ נֶעְלָמִים · מֵשִׂיחַ אִלְּמִים · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: סוֹבֵל הַכֹּל · סָב וּמְבַלֶּה כֹּל · סוֹקֵר הַכֹּל · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: פְּאֵרוֹ עוֹז · פּוֹעַל יְמִינוֹ תָּעוֹז · פּוֹדֶה וּמָעוֹז · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: קְדוֹשָׁיו לַהַב · קוֹרֵא מֵי רַהַב · קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאַהַב · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: שֵׁנָה אֵין לְפָנָיו · שֶׁקֶט בִּפְנִינָיו · שֶׁבַח טוֹב בְּמַצְפּוּנָיו · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

בית לוי

(גלם (צורים) תואר להבות ע"ש כי מראש צורים (במדבר כג ט) ת"י בזכות אבהתהון צדיקיא דמתילין לטוריא (טפח שמי עד) ע"ש וימיני טפחה שמים (ישעיה מח יג) (כשלמה מ') ע"ש עוטה אור כשלמה (תהלים קד ב) (כביר) תואר להקב"ה וכמו שנקרא עתיק יומין כן נקרא כביר ימים (ונאור) ג"כ תואר להקב"ה ע"ש נאור אתה אדיר (תהלים עו ה) לשון אור לדעת רהב"ע ורד"ק ולדעת המתרגם ל' נורא שתרגומו את דחיל (מפענח) ל' גלוי כמו צפנת פענח (בראשית מא מה) (נעלמים) סיינו דברים הנעלמים והנסתרים (סובל) מל' טעינת משא כמו אני אסבול (ישעיה מו ד) (סב) ל' זקנה ושיבה (סוקר) ל' צופה ול' הרמי הוא (להב) להב אש (קורא מי רהב) ע"ש הקורא למי הים וישפכם (עמוס ה ח וט) כי שר של ים רהב שמו ע"ש שנטבעו בו המצרים שנקראו רהבים (תהלים מ ה) וה'קורא ומצוה אליו והסר זדון בשליחותו (שקט) ל' שלום ושלוה (בפניניו) ל' פנים והוא ע"ד עושה שלום במרומיו (במצפוניו) ל' צפון ונסתר כמו נבעו מצפוניו (עובדיה א ו) ותרגומו תליין מטמרוהי:

מטה לוי

גמול לקיים גזירותיו (זוכר צורים) זכות יצורים) זכר האבות לזכות כל יצורים (זועם צרים) זועם וכועס על צרי ישראל (טוב שוכן עד) הקדוש ברוך הוא הוא טוב ושוכן לעולם (טובו לעד) טובו על עולמי עד (טפח שמי עד) השמים העומדים לעולם מדד בטפח (כשלמה עוטה אור) מלביש את העולם באור כשלמה המעטף גוף האדם (כל מאורי אור) כל המאורות מאירים ממנו (מפענח נעלמים) מגלה דברים הנעלמים (משיח אלמים) מרפא אותם שיוכלו לדבר (סב ומבלה כל) אף שנקרא זקן כמ"ש ועתיק יומין (דניאל ז' ט') אעפ"כ מבלה הכל שהכל בלה וכלה והוא חי וקים לעולם (סוקר הכל) רואה הכל (פארו עוז) כמ"ש עוז ותפארת במקדשו (פועל ימינו תעוז) בהמ"ק הוא פעלתו כמ"ש מקדש אדני כוננו ידיך (קדושיו) מלאכיו (להב) להב אש (שקט בפניניו) השקט ושלום במלאכיו שהם לפני ולפנים וזהו (שבח טוב) וגדול שים שלום (במצפוניו) במלאכיו הצפונים וסמונים מאיתנו:

סורין האחן

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן בָּלֶה וְיֹרֵד שַׁחַת · בִּשְׁאוֹל וּבְתַחַת · בְּלָאוֹת בְּלִי נַחַת · עַד מָתַי יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן תְּנוּמָה תְעוֹפְפֶנּוּ · תַּרְדֵּמָה תְעוֹפְפֶנּוּ · תֹּהוּ יְשׁוּפֶנּוּ · עַד מָתַי יִמְלוֹךְ:

(בליאות) ל' עייפות ויגיעה כמו הלאות אנשים (ישעיה ז' יג) (תעופפנו) ל' חושך כמו עושה שחר עיפה (עמוס ד יג) (תעופפנו) לשון מהירות כעוף, ששט ופורח במהירות (ישופנו) לשון חושך מלשון אך חושך ישופני (תהלים קלט יא):

(מלך אבית) · הוא האדם אשר המשילו ה' אלהים על מעשי ידיו על הארץ וכל שת תחת רגליו (בליאות) בעייפות ויגיעה בלי מנוח נחת (תנומה תעופפנו) תחשיך עליו תנומה (תרדמה תעופפנו) תרדמה תעופף עליו במהירות:

איז מקיים ער דעקט אויף טיפע זאכן צו אייביגע צייטן וועט ער קיניגן: אויבערשטער קיניג המדבר דער דא רעט מיט צדקה · דער דא קליידט אן צדקה דער דא פאר נעמט דאש גשריא צוא אייביגע צייטין וועט ער קיניגן: אויבערשטער קיניג זוכר דער דא גידיינקט די אבות גירעכט צו מאכן זיינע בשעפעניש אין זייער זכות ער צארינט אויף דיא רשעים · צוא אייביגע צייטין וועט ער קיניגן: אויבערשטער קיניג טוב ער איז גוט ער רועט צוא אייביג זיין גוטש איז צו אייביג ער האט גמאסטן די הימיל וואש זיינן צו אייביג צו אייביגע צייטין וועט ער קיניגן: אויבערשטער קיניג כשלמה ער איז אין גיהילט מיט ליכט וויא מיט אקלייד אלע ליכט לייכטין פון אים ער איז שטארק אונ ליכטיג צו אייביגע צייטין וועט ער קיניגן: אויבערשטער קיניג מלך ער איז דר מלך פון אלע וועלטין ער דעקט אויף די בהעלטענע זאכין ער מאכט רידין דיא שטומע צו אייביגע צייטין וועט ער קיניגן: אויבערשטער קיניג סובל ער טראגט אלשדינג תאטשע ער איז אלט לעבט ער פארט איבער אלע זאכין ער זעט אלשדינג צו אייביגע צייטין וועט ער קיניגן: אויבערשטער קיניג פארו זיין שוינהייט איז שטארק די ווערק פון זיין רעכטע האנט דאש איז דר בית המקדש זאל גישטארקט ווערין ער איז אדערלייזער אונ איז שטארק צו אייביגע צייטין וועט ער קיניגן: אויבערשטער קיניג קדושיו זיינע הייליגע מלאכים זיינן פלאם פייער ער האט גיטאן רופין די וואשר פון דעם ים זייא זאלין זיך שפאלטין צוא דר טרינקן די מצרים וואש ווערין גירופין רהבים קרוב ער איז נאהענט צוא דיא וואש רופין אים מיט ליבשאפט צוא אייביגע צייטין וועט ער קיניגן: אויבערשטער קיניג שנה קיין שלאף איז ניט פר אים שקט עש איז שלום צווישין זיינע מלאכים דאש איז פאר אים אגוטע לויב וואש דיא מלאכים בהאלטין זיך זייא זאלין ניט זעהן די שכינה צו אייביגע צייטין וועט ער קיניגן: מלך אביון דר מענטש ער ווערט פר לענגט אונ נידערט

הזורין ופותחין סיד

אֲבָל מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: תָּקְפּוֹ לָעַד · תִּפְאַרְתּוֹ עֲדֵי עַד · תְּהִלָּתוֹ עוֹמֶדֶת לָעַד · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

אין גרוב אריין אונטן אין גרוב מיט מדינקייט און אן נחת: מלך אביון דר מענטש אדרעמלונג מאכט אים פינצטר אשלאף שוועבט אויף אים די ווייטונג מאכט אים צוא שטויסן :

אבל אבער דער אויבערשטער מלך זיין שטארקייט איז צוא אייביג זיין שיינהייט איז צוא אייביג זיין לויב שטייט צוא אייביג צוא אייביג וועט ער קיניגן :

מעשה דר' אמנון זל

מעשה געשאך אן איינעם קעסטליכן רב דער האט גהייסן רבי אמנון דער ער גאר וואול געהאלטן אין דאש (הגמונים) הויף אין מאינץ דען ער וואר איין קעסטליכר מאן אין אלע זאכן אין לערנען אין עשירות און וואר איין מיוחס ער וואר איין גרויסר חכם ער האט אלע קעסטליכע מעלות אן זיך אויך איז ער געוועזן איין גרויסר תלמיד חכם און אצדיק און דרום וואר ער גאר וואול געהאלטן ביי אלע שרים און גראפן פירשטן און הערן און זייא האבן אים גאר ליב און זייא האבן אים אלע גאר גערן גהאט און דאך וואר זיין גלייכן ניט מיט פרומקייט · איין מאל טרעפט זיך דאש ער אין הויף ביי דעם הגמון וואר דא האבן די שרים געזאגט צו ר' אמנון אונזר גנעדיגר פירשט וויל דיך צו איין ראט הער מאכן דען ער האט דיך גאר ליב און מיר האבן שוין איניגע מאל מיט דעם פירשט דר פון גירעט ער זאל דיך צו עהרן ברייגען דא האט ער אונז געענטפערט ווען דו דיך בוקן וועסט און וועסט זיין גלויבן אן נעמן זוא וועט ער דיך צום גרויסן עהרן ברייגן דרום בעטן מיר דיך בוק דיך דאך איין מאל דא וואלט זיי ר' אמנון קיין ענטפער געבן איין מאל שפראך דר הגמון זעלברט ווידר צו אים ער זאל זיך בוקן דא וויל ער דעם הגמון אויך ניט הערן דאס געווערט טאג אויף טאג אבר ער וויל אים ניט צו הערן איין מאל אויף איין טאג דא וואר דר הגמון אן דעם ר' אמנון זייער שטארק גיבעטין דאס ער זאל זיך דאך בוקן · וויא דר הגמון האט אים זייער שטארק געבעטן האט רבי אמנון געזאגט צו דעם הגמון איך וויל מיך דרויף בזינען און איך וויל אייער פירשטליך חסד ביז דריי טעג איין ענטפער זאגן · אבר ער טוט עס ווייל ער האט געמיינט דר מיט אפ צו פאטערין פון זיך דעם הגמון כדי ער זאל האבן רואונג פון דעם הגמון · און וויא רבי אמנון איז ארויס גגאנגען פון דעם הגמון האט ער זיך בדאכט וואס האט ער דא גטאן דאס ער זעלבעס ווערטר געענטפערט דעם הגמון אז ער וועט זיך בזינען אויב ער וועט זיך בוקן אדר ניט הייסט דאש איין ספק און חס ושלום זיין אמונה צו שטעלן אויף איין ספק · איז אים זייער שווער געווארן אויף זיין הארצין און איז גגאנגען אהיים זייער טרויעריג און וואר זייער באטריבט און וויל זיך ניט טרייסטן לאזן · זיין ווייב · עגט אים וואש די אורזאך איז מיט אים דען עס וואר ניט זיין סדר דאש ער זאל אזו טרויעריג זיין אבער ער וויל זיין הויז גיזינד ניט זאגין נאר ער וויינט זייער און שפראך איך וועל גידרעין טרויעריג אין גרוב און האט זייער שטארק גיוויינט · און וויא עס איז גקומען דר דריטער טאג אזו שיקט דער הגמון נאך רבי אמנון דאס ער זאל זאגן ווי ער האט זיך בזינען דא ענטפערט רבי אמנון איך וועל ניט קומן און אויך האט ער ניט מיט מיר וואס צו טאן דא שיקט דער הגמון דרייא מאל נאך אנאנד נאך אים אבר ער וויל דאך ניט קומן אזו לאזט דר הגמון דעם צדיק מיט געוואלט ברייגען צו זיך ווי רבי אמנון איז צו דעם הגמון גבראכט געווארין דא זאגט דער הגמון צו רבי אמנון וואש האשטו גימיינט דער מיט דאס איך דרייא מאל נאך דיר גשיקט האב און דוא האסט ניט

בעל המחבר ונתנה תוקף

געוואלט קומן און דו האסט דאך מיר צו גזאגט נאך דריי טעג איין ענטפער צו געבן דרום בגער איך היינט דיזין טאג פון דיר איין ענטפר אויף דיא זאך וואש איך האב פון דיר בגערט · האט אים דר צדיק געענטפערט איך וועל אייך קיין אנטוואורט געבן אויף דיא זאך וואס איר פון מיר האט בגערט · און ווייל איך האב גירעט מיט איין אום בזיתן טייל און האב גשפראכן איך וועל מיך דריי טעג בזינן דש איז גלייך אזו ווי איך וואלט מיין גלויבן פר לייקנט דרום וויל איך מיין פסק זעלברט איבר מיר געבן פון דעם ווארט וועגן דאס איך האב גרעט איך וועל מיך בזינן אזו זאל מען מיר מיין צונג אפ שניידן וואס האט עס גירעט דען דר רבי אמנון האט בגערט תשובה צו טאן און האט גיוואלט מקדש השם זיין דא זאגט דער הגמון דעם פסק דאס דו אליין האשט אויס גשפראכן דאש גייט מיר ניט אין מיין קאפ דען דאס איז מיר צוא ווייניג דען דער צונג וואס האט דאס ווארט גרעט האט אמת גזאגט אבער די פיס די ניט צו מיר גקומן זיינן די זאל מען דיר אפ האקן און די אנדרע גלידר פון דיין לייב די וועל איך אויך פייניגן · און ער לאזט אים אפ שניידן זיינע הענד און זיינע פיס · דא זאגט רבי אמנון פייניגט מיך בעסער דען איך האב עס אלעס פאר דינט מיט מיינע ווארטן וואס איך האב גרעט · דא גיבט דר הגמון מען זאל אים אין איין בעט לייגן און זיינע גלידר לעבן אים און מען זאל אים אהיים אין זיין הויז שיקן איז גלייך גישעהען און וויא אים זיין ווייב און קינדר זעהן אזו טרייבין זיי אגרויס יאמער וויא איר נון וואול דיינקען קאנט וואש עס זיי בעוונותינו הרבים צוא גקומען · דא זאגט רבי אמנון ווידער זיין ווייב און קינדער ליבם ווייב איך האב זעלבסט פאר דינט וויא עס מיר דער גאנגען איז דען איך האב חס ושלום מיין אמונה וועלין פר לייקנען אבר איך האף צו השם יתברך איך וויל מיינע זינד אויף דיזער וועלט ליידין דאס איך חלק לעולם הבא וועל האבן : נון עס קאם קורץ דר נאך ראש השנה דא בעט רבי אמנון מען זאל אים מיט דאס בעט אין דער היליגע שול טראגין און מען זאל אים שטעלין לעבין דעם חזן אלזו וואר ער אין דר שול גטראגין און וואר גשטעלט לעבין דעם חזן און וויא נון דער חזן צו מוסף אן דר קדושה האלט דא שפראך דר צדיק ווידר דעם חזן האלט שטיל איך וויל מקדש השם זיין איי איך וועל שטארבן און הייבט אן צו זאגין ובכן ולך תעלה קדושה דאס מיר נאך אלע יאר אן ראש השנה און יום כפור זאגין · און דר נאך זאגט ער ונתנה תוקף קדושת היום און וויא ער נון אלם אויס גזאגט האט · דא האט אים הקב״ה אוועק גינומען צוא אנדרע צדיקים אין דעם גן עדן און אן דריטן טאג דר נאך קאם ער בייא נאכט אין חלום צו זיינעם רבי (ר' קלונימוס בן רבינו משולם) און בעט אים ער זאל דעם ונתנה תוקף דען ער גמאכט האט אין אלע ערטר אוועק שיקן וואו בני ישראל זיצן אלזו טוט ער עס דרום זאגן מיר אין אלע ערטר אין ראש השנה און יום כפור דעם ונתנה תוקף פון זיינט וועגן · הקב״ה זאל אונז דעם זכות פון דעם פרומן צדיק לאזין גיניסן :

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדוּשָּׁה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ:

וּנְתַנֶּה תּוֹקֶף קְדֻשַּׁת הַיּוֹם · כִּי הוּא נוֹרָא וְאָיוֹם · וּבוֹ תִנַּשֵּׂא מַלְכוּתֶךָ ·

ונתנה און מיר וועלן דר ציילן די שטארקע היליקייט פון דעם טאג דען ער איז פארכטיג און שרעקליך און אין דעם טאג ווערט דר הויבן דיין

וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כִּסְאֶךָ · וְתֵשֵׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת: אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא דַיָּן וּמוֹכִיחַ וְיוֹדֵעַ וָעֵד · וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם (וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה) · וְתִזְכּוֹר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת · וּמֵאֵלָיו יִקָּרֵא · וְחוֹתָם יַד כָּל אָדָם בּוֹ · וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתָּקַע · וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה יִשָּׁמַע · וּמַלְאָכִים יֵחָפֵזוּן · וְחִיל וּרְעָדָה יֹאחֵזוּן · וְיֹאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין · לִפְקוֹד עַל צְבָא מָרוֹם בַּדִּין · כִּי לֹא יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ בַּדִּין · וְכָל בָּאֵי עוֹלָם יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי מָרוֹן: כְּבַקָּרַת רוֹעֶה עֶדְרוֹ מַעֲבִיר צֹאנוֹ תַּחַת שִׁבְטוֹ · כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה וְתִפְקוֹד נֶפֶשׁ כָּל חָי · וְתַחְתּוֹךְ קִצְבָה לְכָל בְּרִיּוֹתֶיךָ · וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזַר דִּינָם:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכָּתֵבוּן · וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר יֵחָתֵמוּן · כַּמָּה יַעַבְרוּן · וְכַמָּה יִבָּרֵאוּן · מִי יִחְיֶה · וּמִי יָמוּת · מִי בְקִצּוֹ · וּמִי לֹא בְקִצּוֹ · מִי בַמַּיִם · וּמִי בָאֵשׁ · מִי בַחֶרֶב · וּמִי בַחַיָּה · מִי בָרָעָב · וּמִי בַצָּמָא · מִי בָרַעַשׁ · וּמִי בַמַּגֵּפָה · מִי בַחֲנִיקָה · וּמִי בַסְּקִילָה: מִי יָנוּחַ · וּמִי יָנוּעַ · מִי יִשָּׁקֵט וּמִי יִטָּרֵף · מִי יִשָּׁלֵו וּמִי יִתְיַסָּר · מִי יֵעָנִי וּמִי יֵעָשֵׁר · מִי יִשָּׁפֵל וּמִי יָרוּם:

בית לוי

(ונתנה) ל׳ כפור ודבור כמו שם יתנו צדקות ה׳ (שופטים ה׳ י״א) (וקול דממה דקה) לכ״כ (מ״א יט ג) ופירש״י קול הבא מתוך הדממה ואין שומעין הקול ממש · וי״מ קל דמשכחין נתשאי (וחיל) לשון רתת כמו חיל אחז ות״א רתיתא (שמות טו יד) (מרון) ל׳ צאן כי על כבשים תרגומו אמריא (כבקרת רועה עדרו) ל״ס (יחזקאל לד ב׳) (בקצו) ל׳ קץ ר״ל בעתו ובקצו וזמנו (יטרף) ל׳ טירוף

מטה לוי

(ונתנה תוקף קדושת היום) ומספר תקפו וגבורתו של קדושת יום זה · ומה היא קדושתו (שהוא נורא ואיום) ובו תנשא מלכותך על ידי ישראל שאומרים לפניך מלכיות זכרונות ושופרות תנשא מלכותך (וכותב וחותם) יחידי ואין מי שחותם עמו (ותזכור כל הנשכחות) כי אין שכחה לפניך (ותפתח את ספר הזכרונות) כמ״ש רז״ל ג׳ ספרים נפתחים כו׳ (ובשופר גדול יתקע) שכשמקבלים ישראל עליהם את חודש תשרי אומר הקב״ה למלאכים העמידו בימה ויושב לשפט ותוקעים בשופר לסימן שהיום ר״ה ויתאספו כולם לדין (וקול דממה כו׳) הוד קולו של הקב״ה ישמע שכולם שותקים ומשתיקים את העולם כדי להשמיע דבריו של הקב״ה כביכול (וחיל ורעדה יאחזון) מאימת קול דממה שיוצא מפי הקב״ה ואומרים אולי היום (יום הדין) של עתיד (לפקוד על צבא מרום בדין) כמ״ש והיה ביום ההוא יפקוד ה׳ על צבא המרום במרום (ישעיה כ״ד) (כי לא יזכו בעיניך בדין) כמ״ש ושמים לא זכו בעיניו אפילו מלאכי שמים (וכל באי עולם) גם בני אדם (יעברון לפניך) אך אינו דן את העולם בכלל אלא (כבני מרון) כבני צאן שעוברים זה אחר זה ודן אותם בהשגחה פרטית (כבקרת רועה עדרו) כמו שמבקר ומונה הרועה את עדרו (מעביר צאנו כו׳) ומעביר אותם תחת שבטו (ותחתוך קצבה לכל בריותיך) מכל דבר הן מזונות הן משאר צרכים (כמה יעברון) מן העולם הן הנולדים הן במעי אמן (וכמה יבראון) בעולם וזהו דרך כללי ובדרך פרט (מי יחיה ומי ימות) כזו הבנה (מי בקצו) שימלא שנותיו לפי טבעו שנולד בו (ומי לא בקצו) שהעון גורם למות בלא זמנו (מי ברעש) שימות בידי שמים מברד ומברקים (ומי במגפה) ממיתת מלאך המות (מי ינוח) במקומו (ומי ינוע) ממקום למקום (מי ישקט) מי שיש בהשקט מן הבריות (ומי יטרף) מאחרים המטרפים דעתו ולבו (מי ישלו) בבריאת גופו (ומי יתיסר) ביסורים (מי ירום)

דיין קיניגרייך אונ עש ווערט אן גיברייט דיין שטול מיט חסד אונ דוא זיצט אויף דעם שטול מיט אמת· דאס איז אמת דאס דו ביסט אדין אונ אשטראפר אונ דוא ווייסט אלס דינג אונ ביסט אליין איין עדות דוא שרייבשט אליין אונ טוסט אליין חתמנן אונ ציילסט אונ רעכינסט אונ דו גידיינקשט אלע פר געסנע זאכין אונ דו עפינשט דאש ספר הזכרונות אונ פון זיך זעלבערט אליין ווערט עש גלייענט אונ דיא חתימה פון איטליכין מענטשין איז אין דעם ספר ובשופר אונ מיט אגרויסין שופר בלאזט מען אין היטל אונ איין שטיל קול ווערט גהערט פון גאט אונ די מלאכים היילן צו טאן גאטש שליחות אונ עש נעמט זיי אן אציטרניש אונ אדרשרעקניש אונ זאגין דאש איז דר יום הדין צוא משפטין אלע דיא הערשר וואש זיינן אין היטל מיט דין דען זיי וועלין ניט גרעכט בלייבין אין דיינע אויגין אין דין דרום האבן זיא גרויש פחד אונ אלע די דא קומן אויף דר וועלט טוען איבר פארין פאר דיר אזו וויא יונגע שאף: כבקרת אזו וויא דר פאסטוך פארשט זיין שטאדע טוט ער איבר פירן זיינע שאף אונטר זיין רוט כדי ער זאל פירשין וויפיל שאף זיינן פר האנדין אזו אויך דו גאט דו מאכשט איבר פירן אונ ציילשט אונ רעכינשט אונ גדיינקסט דאש נפש פון אלע בשעפניש אונ דו שניידשט אפ אגיזעץ צו אלע דיינע בשעפניש וואש זיי דארפן פרנסה אדער אנדערע זאכין אונ דו שרייבשט זייער גזר דין:

בראש השנה אום ראש השנה ווערן זיי אן גשריבן אונ אום יום כפור ווערן זיי גיחתמת וויפיל זאלן איבר פארן פון דר וועלט אונ וויפיל זאלין בשאפין ווערין ווער עש זאל לעבין אונ ווער עש זאל שטארבן ווער עש זאל זיינע יארין אויש לעבין אונ ווער עש זאל זיינע יארין ניט אויס לעבין ווער עש זאל שטארבין אין וואסר אונ ווער עס זאל שטארבין אין פייער ווער עס זאל נהרג ווערין דורך דעם שווערד אונ ווער עס זאל אום קומן דורך אחיה ווער עס זאל שטארבין אין הונגער אונ ווער עס זאל אום קומן פר דארשט ווער עש זאל אום קומן אין שטורעם אונ ווער עס זאל שטארבין אין מגפה ווער עס זאל דר ווארגין ווערין אונ ווער עש זאל פר שטיינט ווערין ווער עס זאל רוען אונ ווער עס זאל זיין נע ונד ווער עס זאל זיין גישטילט אונ ווער עס זאל זיין פר צוקט דאס מיינט מען אנדרע זאלין אזועק נעמן זיין געלט ווער עש זאל האבין שלוה אונ זאל גיזונט אונ שטארק

מָמוֹן   קוֹל   צוֹם

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה

מַעֲבִירִין אֶת רוֹעַ הַגְּזֵרָה:

פי׳ כִּי כְּשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ · קָשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת · כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת · כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה · וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לוֹ אִם יָשׁוּב מִיַּד תְּקַבְּלוֹ: חזן אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרָם · וְאַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרָם כִּי הֵם בָּשָׂר וָדָם: אָדָם יְסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ לֶעָפָר · בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחְמוֹ · מָשׁוּל כְּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר · כְּחָצִיר יָבֵשׁ וּכְצִיץ נוֹבֵל · כְּצֵל עוֹבֵר וּכְעָנָן כָּלֶה · וּכְרוּחַ נוֹשָׁבֶת · וּכְאָבָק פּוֹרֵחַ · וְכַחֲלוֹם יָעוּף:

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם:

אֵין קִצְבָה לִשְׁנוֹתֶיךָ · וְאֵין קֵץ לְאוֹרֶךְ יָמֶיךָ · וְאֵין לְשַׁעֵר מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ · וְאֵין לְפָרֵשׁ עֵלוּם שְׁמֶךָ · שִׁמְךָ נָאֶה לְךָ · וְאַתָּה נָאֶה לִשְׁמֶךָ · וּשְׁמֵנוּ קָרָאתָ בִּשְׁמֶךָ:

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ · וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ · בַּעֲבוּר כְּבוֹד

מטה לוי

במעלה וחשיבות: (ותשובה) כו׳ ג׳ דברים הללו (מעבירין את רוע הגזרה) מן האדם: (כי כשמך) שם של הוי״ה שהוא מורה על מדת הרחמים (כן תהלתך) שאתה אל רחום וחנון (קשה לכעוס) שאתה ארך אפים ואף לאחר הכעס אתה (נוח לרצות) (כי לא תחפוץ) אפילו (במות המת) במיתת הרשעים שבחייהם קרואים מתים (כי אם) בזה אתה חפץ (בשובו כו׳) · (ועד יום מותו תחכה לו) אפילו היה רשע כל ימיו (אם ישוב יום אחד לפני מיתתו (מיד תקבלו) (אמת כו׳ ויודע יצרם) מי ששב בכל לבו כי אתה יצרת חדרי לבבו (כי הם בשר ודם) והם גורמין להחטיאו (וסופו לעפר) ואוהו מעט שהוא חי (בנפשו) בסכנת נפשו יביא לחמו · (משול כחרס הנשבר) שאין לו תקנה אחר שבירה (כחציר יבש) כעשב יבש (וכציץ נובל) כפרח שהוא כמוש ונרקב (וכצל עובר) ולא כצל אילן שהוא עומד לשעתו אלא כצל של עוף הפורח שהוא עובר (וכחלום יעוף) שהוא פורח ולא ימצאהו · ואם האדם הוא כלא חשוב בחייו ובמותו לכן בקשתנו רחם נא עליו כל ימי חיי הבלו שהם מעט ורעים (ואתה הוא מלך אל חי וקים) לעולם וא״כ אם חטאתי מה אפעל לך · (ואין לשער) כמה מלאכים הם (מרכבות כבודך) (ואין לפרש עלום שמך) שלא ניתן לפרש ברבים כמ״ש זה שמי לעלם חסר וא״ו (שמך נאה לך) לא כמו ב״ו שמשבחים אותו ואין בו אבל לך יש יותר ממה שמשבחים לך (ואתה נאה לשמך) שמורה על היה והוה ויהיה (ושמנו קראת בשמך) שנאמר נקראים ישראל ושני אותיות של סוף שמנו הוא שמך · ועוד התוכי הפלואי ראש וסוף של שמנו הוא שמך ועוד כי יו״ד ה״י במילוי הוא כמנין יהודי (עשה למען שמך) עשה עמנו חסד ומחול לעונותינו ואל תעשה בנו כליה ואז שמך יהיה קדוש · ואם ח״ו תעשה בנו כליה אתה מחלל שמך שיאמרו בוודאי אין גמול

בית לוי

שדעת (לא תחפוץ במות המת) כנוי לרשע על שם שבחייו קרוי מת (תחכה) ל׳ המתנה כמו יחכה ה׳ לחננכם (ישעי׳ ל׳ יח) (כחציר) ל׳ עשב כי תרגומו של חציר עשבא (תהלי׳ לז ב) (וכציץ) ל׳ פרח כמו כציץ השדה כן יציץ (תה׳ ק״ג טו) (נובל) ל׳ כמישה והוא ל״ה ואין נובל צבי תפארתו (ישעי׳ כח א):

זיין אונ ווער עס זאל גשטראפט ווערין מיט יסורים וועד עט זאל פר ארעמט ווערין אונ ווער עס זאל רייך ווערין ווער עס זאל אראפ אונ ווער עס זאל דר הויבן ווערין: ותשובה אונ די דריא זאכן תשובה אונ תפלה אונ צדקה זיינן מבטל די בייזע גזרה: כי כשמך דען אזוא וויא דיין נאמן איז דאס ער בטייט אויף מדת הרחמים וויל דו ביסט אבעל הרחמים דרום איז דיין לויב זייער גרויס · דו ביסט שווער צוא דער צארענן אונ ווען דו ווערשט ברוגז קאן מען דיך גיך מפייס זיין דען דו ווילשט ניט דר רשע זאל שטארבין נאר אז ער טוט תשובה לאסטו אים לעבין אונ ביז אין זיין טויט ווארשטו אים אז ער טוט תשובה בישטו זיין תשובה באלד מקבל אמת דאש איז אמת אז דוא טוסט דאש ווייל דוא בישט זייער באשעפר אונ דוא ווייסט זייער יצר הרע דען זיא זיינען בלוט אונ פלייש חדום ויערדין זיא:

אדם דער יסוד פון דעם מענטשין איז פון ערד אונ זיין סוף איז צוא דער ערד ער שטעלט זיין נפש איין אונ בריינגט זיך זיין פרנסה ער איז גליכן צוא איין צו בראכענעם שארבין אזו וויא גראז וואס ווערט פאר דארט אונ אזו וויא איין שפראצונג וואש ווערט פאר פולט אונ אזו וויא אשאטן וואש ער פאר גייט אונ אזו וויא אוואלקין וואש ווערט פאר לענדעט אונ אזו וויא אווינט וואש ווייעט אונ אזו וויא שטויב וואס פליהט אוועק אונ אזו ווי אחלום שוועבט אוועק אונ מען גיפינט אים ניט אזו אויך איז דר מענטש אויף דר וועלט: ואתה אל אבר דוא גאט ביסט אמלך וואס דו לעבשט אונ האשט אבשטאנד צוא אייבגי:

אין קצבה עש איז קיין גיזעץ צו דיינע יארין אונ עס איז קיין ענד צו דיא לייננ פון דיינע טעג אונ עס איז קיין מאס אונ קיין צאל צו די מלאכים וואס זיינן ארום דיין כסא הכבוד אונ עס איז ניט מעגליך צו בשיידן דש פאר הוילונג פון דיין נאמן שמך דיין נאמן איז שיין צוא דיר ניט אזו ווי אבשר ודם מען לויבט אים מיט אזעלכע שבחים ווש עס גיפינט זיך אין אים ניט דיא שבחים אבר דו גאט האסט נאך מער אין זיך שבחים וויא מען לויבט דיך אונ דו בישט שיין צו דיין נאמן דש דיין נאמן ווייזט דש דו ביסט (היה הוה ויהיה) אונ אונזר נאמן האשטו גירופן מיט דיין נאמן דען די סוף אותיות פון ישראל איז (אל) אונ אל איז טייטש גאט:

עשה טוא דאס פון דיין נאמען וועגן אונ פר גיב אונז אונזערע זינד אונ הייליג דיין נאמן אויף די וואש הייליגן דיין נאמן בעבור טוא דש פון

שמך הנערץ והנקדש כסוד שיח שרפי קדש · המקדישים שמך בקדש · דרי מעלה עם דרי מטה· קוראים ומשלשים בשלוש קדשה בקדש:

ככתוב על יד נביאך · וקרא זה אל זה ואמר: קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו · לעמתם ברוך יאמרו:

הפיוט הזה מיוסד על המרכבה ביחזקאל סי' א' ומיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר אליעזר

וחיות אשר הנה מרבעות כסא · במאתים וחמשים ושש מכניפות כסא · גועשות בו בסוכבם פנים בפנים לכסא · דמות רקיע בראשם נטוי לכסא · הוא כעין הקרח ובו שביב כסא · וממעל לרקיע כמראה דמות כסא · זעות בלי לאות מחיל כסא · חיון חשות ברצוא ושוב מרעישות כסא · טסות כבזק ולא מזיזות הוד כסא · יודעות כי כל מקום לא יכיל מקום כסא:

כף רגל חמש מאות וחמש עשרה ישרה לכסא · לעת תרשינה לפאר קופצות מתחת לכסא · מתעלפות מפחד רם יושב על כסא · נראות נושאות והם נשואות עם כסא · סבולות מתחת זרועות עולם לכסא · עתירת זו כתעל תרפינה כנף כסא · פשעים אם

בית לוי

(מכניפות) פעל נגזר מן כנפים (גועשות) ענין התעודד והתנועע כמו ותגעש ותרעש הארץ (תהלים יח ח) (בסוכבם) ל' סביב והבטה (כעין הקרח) שהוא כעין שלג הים (ב"ב ע"ד) והוא אבני שיש שהזכירו במסכת חגיגה (שביב כסא) כמ"ש כרסיה שביבין די נור (דניאל ז) (זעות) מזיעות כדאיתא בסדר"א פ"ד מזיעות פנים של חיות נהר של אש מושך כו' (לאות) ל' עמל ויגיעה מלשון הלאות אנשים (ישעיה ז ג) (מחיל) ל' רעש כתרגומו של חיל אחז רתיתא אחדינון (חשות) ל' מהירות מל' חש בו (ישעי' ח א) (טסות) ל' עפיפות · כי תרגום של יוגבן על ועוף יעופף (בראשית א כ) ועופא דפרים (כבזק) פרש"י כשלהבת הכבשן שיוצאת תמיד ומתפרת לחזור (יחזקאל א יד) (לא יכיל) לא יחזיק כמו אשר לא יכילו המים (ירמיה ב יג) (תרשינה) ל' רשות (קופצות) ל' דלוגה ומהירות כמו מקפץ על הגבעות (שה"ש ב ח) (מתעלפות) ל' חלשות הנפש מרוב הבהלה· כמו תתעלפנה הבתולות (עמוס ח) (סבולות) לשון טעינה משא כמו אסבול (ישעיה מו ד) (עתירה) לשון תפלה כמו ויעתר יצחק (בראשית כה כא) (זו) תואר לישראל עם"ש עם זו יצרתי לי (ישעי' מג כא) (כתעל) ל' רפואה

מטה לוי

ואין עוזב ומבלתי יכולת (דרי מעלה) המלאכים הגדולים במעלה (עם דרי מטה) הקטנים מהם במעלה וגדולה הקטן נוטל רשות מהגדול: (וחיות אשר הנה מרובעות כסא) כל מספר שבהן מרובע · ד' חיות ד' פנים ד' כנפים (במאתים וחמשים ושש מכניפות כסא) שהם מסוככים הכסא ברנ"ו כנפים (גועשות בו בסוכבם פנים בפנים לכסא) מהגודדות ומתנועעות בהביטם פנים בפנים לכסא מפני כבוד של מעלה שבכסא ואף שאינם מסתכלים בו מכל מקום רועשות וגועשות ממנו ועוד פליאה יותר גדולה שאף על פי שיש כמה מחיצות שמפסיקין ביניהם לכסא כי פניהם מכוסה בכנפיהם ועוד (דמות רקיע בראשם נטוי לכסא) על ראשם של חיות נטוי דמות רקיע (הוא כעין הקרח כו') (וממעל לרקיע) יש אבן ספיר (כמראה דמות כסא) הרי כמה מחיצות

מפסיקין אף על פי כן הם (זעות) נעות ומתפחדות ומזיעות (בלי לאות) ולא מתמת ליאות ועייפות רק (מחיל כסא) מפחד וחיל כסא (חשות ברצוא ושוב) ממהרות ורצות להוציא ראשיהם מתחת הרקיע הנטוי למעלה מהן וממהרות להשיב ראשן (מרעישות כסא) מרעש וממורא שיש להם מכבוד היושב על כסא (טסות כבזק) פורחות ומעופפות כשלהבת היוצא מפי הכבשן שיוצא וחוזר כהרף עין (ולא מזיזות הוד כסא) ממקומו וזו פליאה גדולה היא שאע"פ שהם טסות ורצות אין הכסא זז ממקומו כי הן (יודעות כי כל מקום) כי כל מלא העולם (לא יכיל מקום כסא) לא יחזיק ולא יסבול מקום כסא · שהוא מקומו של העולם ואין העולם מקומו· (כף רגל) של המלאכים (חמש מאות) ומן הארץ עד לרקיע מהלך חמש מאות שנה · ושבעה רקיעים ושבעה אוירים כל אחד מהלך ת"ק שנה · וכף רגלי החיות ג"כ מהלך ת"ק שנה · הרי חמש עשרה פעמים מהלך ת"ק כמנין (ישרה) ש"ל י"ה · י"ה פעמים ת"ק ומכוונת (לכסא· לעת תרשינה) כשניתן להם רשות (לפאר) לומר שירה (קופצות) דולגות ממהרות להוציא ראשיהן מתחת לכסא (מתעלפות) מתחלשות (מפחד רם כו' · נראות) כאילו הם (נושאות) את הכ"כ אשר עליהן אבל באמת (והם נשואות עם כסא) והם (סבולות מתחת וכו') נשואות מתחת זרועות עולם לא כמנהג ב"ו שסובל משאו על גבו אבל הקב"ה אינו כן אלא סובל את הכל מתחתיו (עתירת זו) הפלאן ישראל שנקראים עם זו (כתעל) כאשר תעלה לרקיע (תרפינה כנף כסא) אז הם מרפים ומורידים כנפים זה מזה כדי שתעלה תפלתם לכסא · בקשתנו מלפניך רבש"ע (פשעים אם עצמו ונתגברו יהיו

דיין היילגן נאמן ווען דר דא איז גשטארקט אונ גהייליגט אין סוד פון די רייד פון די ברענדיגע מלאכים וואש זיי היילגן דיין נאמן מיט היליקייט חד די אויבערשטע ציילן דאש זיינען די מלאכים מיט דיא אונטערשטע ציילן זאגין קדושה:

וחיות די חיות הקודש וואש זייא זיינן אויף דיא פיר זייטין פון דעם כסא הכבוד מיט זייערע צוויי הונדערט אונ זעקס אונ פופציג פליגלען זאמלן זיי זיך ארום דעם כסא הכבוד זיי שטורמן אין דר שטול חאטשע זיי דעקן צו זייער פנים כדי זיי זאלין ניט זעהן די שכינה האבן זיי פארט גרויש פחד פר דר שכינה וויש זיא רוט אויף דר שטול דמות איין גשטאלט פון איין הימל איז איבר זייערע קעפ אויס גצויגן אונטר דעם כסא הכבוד דר הימל האט איין גשטאלט פון אייז אונ אויף אים איז דר כסא הכבוד וואש פינקלט ווי פייער אונ איבר דעם הימל איז איין שיינר ספיר איין גשטאלט פון דעם כסא הכבוד זעות זיי שוויצן גיט מחמת וואש זיי מידין זיך איין נאר מחמת ציטערניש פון דעם כסא הכבוד שוויצין זיי חשות זיי אילן מיט לויפן הין אונ הער פון ווייגן דר שכינה וואש זיא איז אויף דר

שטול האבן זיי גרויש פחד טסות זיי שוועבן ווי די פונקן אונ פר וואגלען ניט דעם כסא הכבוד פון זיין ארט יודעות די חיות ווייסן דש די גאנצע וועלט איז ניט גינוג צו דער לייחן דש ארט פון דעם כסא הכבוד: כף רגל די באלן פון די פיס פון איטליכר חיה זיינן לאנג פופצעהען מאל פינף הונדערט אזו וויא די צאל פון דעם ווארט ישרה טרעפט אן אונ זייערע פיס זיינן גליך בייא דעם כסא הכבוד לעת צו דר צייט אז זיי נעמן רשות צו לויבין גאט שפרינגען זיי פון אונטר דעם כסא הכבוד צו זאגין שירה מתעלפות זיי דעקן זיך צו מחמת פחד פון גאט דער דא זיצט אויף דעם כסא הכבוד נראות עש ווייזט אויש דש זיי טראגן דעם כסא הכבוד אבר אין אמת ווערן זיי גיטראגן מיט דעם כסא הכבוד סבולות זיי ווערין גטראגן מיט דעם כסא הכבוד אונ מיט דר גאנצע וועלט וויש זיא איז פון אונטן אן גקניפט אין גאטש האנט עתירת אז דיא תפלה פון דיא ישראל גייט ארויף מאכן זיי שלאף אונ צו שיטן די פליגיל איינע פון דר אנדרע כדי די תפלה זאל קומן פר גאט ב"ה פשעים ווען די עבירות פון ישראל זיינן שטארק בהעפטן זייא זייערע פליגיל דש דר שטן זאל ניט קאנן

עצמו משיקות כסא · צורר כי יסטין יפרשז ענן כסא · קול שופר לעת יעל מאחז פני
כסא · רחמים יליין בעד רשומים בכסא · שופט אם ירצה משבת באולם הכסא · תבנית
תם יפן חקוקה בכסא · ארבע חיות נושאות ומנשאות עם כסא : חזן לבלתי לנבל למענו
כסא · עוד יפצה פה ויפגיע כסא · זכור ליושבי נטעים אשר עמך בכסא :
רחם מצוקים · אשר עליהם שמת הדום וכסא · ואז יתרעם הגלגל ויתרעש הכסא ·
ואופן לאופן וכרוב לכרוב וחיה לחיה לעמת כסא :

כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו · לעמתם ברוך יאמרו : קהל ברוך כבוד יהוה ממקומו :
ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים :

מוסף ע"פ תשר"ק ובסוף חתום שם המחבר אליעזר

ועמך תלואים בתשובה להתיחד · שני לבבות לך כאחד לאחד · רחץ בנקיון כפים
נשוא לב אחד · קול שופר כפוף כפוף לב אחד · ציון שופר פשוט פשוט לב אחד ·
פור ימים יצרו בם לבור אחד · עוברים בו להקביל פני יוצר אחד : חזן סמוכים בצדקת אב
היה אחד · נשענים בסבך יחיד ומיוחד · מבטחים בתם (נ"א בתם) וביושר אב אחד :

מטה לוי

(משיקות) ותוברות כנפיהם יחד לבל יעלו הפשעים אל כסא (צורר כי יסטין) כשיבא השטן לקטרג (יפרשז ענן כסא) יפרוש הענן סביב הכסא ולא יוכל לגשת אצל (קול שופר לעת יעל) יהא (מאחז) ומקרב את קול השופר (פני כסא) ועל ידי זה (רחמים יליין) יוכל להלין רחמים בעד ישראל שהם (רשומים בכסא · שופט אם ירצה משבת באולם הכסא) ואם ירצה השופט האמת שלא לשבת באולם הכסא שהוא כסא הדין (תבנית תם יפן) אז יפנה לראות בתבנית יעקב איש תם שהיא (חקוקה בכסא) ויתמלא רחמים על בניו (ארבע חיות) אשר הם נראים (נושאות ומנושאות) באמת (עם כסא) מתפללים הם (לבלתי לנבל) לישראל (למענו כסא) למען יעקב החקוק בכסא (עוד יפצה פה ויפגיע כסא) הכסא עצמו יפצה פה ויפגיע בעד ישראל ויאמר (זכור ליושבי נטעים כו') זכור לנשמות הצדיקים אשר בסיבה העומדת תחת הכסא · עוד יאמר הכסא (רחם מצוקים) רחם בזכות הצדיקים (אשר עליהם שמת הדום וכסא) אשר בשבילם בראת שמים וארץ ואז כשהחיות מתפללים (יתרעם הגלגל) גם הגלגלים שקבועים בם י"ב מזלות כנגד י"ב שבטים משבחים כולם להקב"ה בקול רעם וקול מהומה (ויתרעש הכסא) וגם הכסא מתרעש בקולו לשבח להש"י (ואופן) מצטרף (לאופן כו') ומבקשים רחמים (לעומת כסא) לעומת ישראל החקוקים בכסא: (ועמך תלואים בתשובה) רבש"ע כשעמך סמוכים לתשובה · בקשהו שתכין את לבבו (להתיחד שני לבבות לך) שיהיו שני היצרים יצ"ט ויצה"ר שוים כאחד לטוב (לאחד) לה' אחד (רחץ בנקיון כפים) ולרחוץ אותם שיהיו נקיים מן החטא (נשוא לב אחד) שישאו תשובה בכל לבם (קול שופר כפוף) בר"ה וביוה"כ של יובל שמצוה בכפופים משום לרמז (כפוף לב אחד) כמ"ש כמה דכייף איניש דעתיה טפי מעלי (ציון שופר פשוט) ובתענית שמצוה בפשוטין לרמז (פשוט לב אחד) כמ"ש כמה דפשט איניש דעתיה טפי מעלי (פור ימים יוצרו) בכל הימים שברא הקב"ה הפיל פור הוא הגורל (בם לבור אחד) לבור ולבחור בם יום אחד והוא יו"כ · וכל באי עולם (עוברים בו להקביל פני יוצר) שהוא (אחד) והם (סמוכים בצדקת אב היה אחד) אברהם שנאמר עליו אחד היה אברהם (יחזקאל לג) (נשענים בסבך) בעקדת יצחק שנאמר עליו (יחיד ומיוחד) כמ"ש את בנך את יחידך ומיוחד שבאחיו מישמעאל ובני קטורה (מובטחים בתום וביושר) בתמימות וביושרו של יעקב (אב אחד) לכל

בית לוי

(משיקות) לשון חבור והוא ל"ס משיקות אשה אל אחותה · מלי נשיקה כי כשנושקין זו לזו כאילו נושקות זו לזו (צורר) כנוי לשטן (יפרשז) עפ"ה פרשז עליו עננו והוא ל' פריסה (לבלתי לנבל למענו כסא) עפ"ה אל תנבל כסא כבודך (ירמיה יד כא) ופירש"י שם בשם המדרש אל תנבל ישראל החקוקים בכסא כבודך · ולנבל הוא ענין הורדה ושפלות · וטעם למענו למען ישראל או למען יעקב (ליושבי נטעים) אומר לנשמות הצדיקים והוא ל"ס (דה"א ד כג) (מצוקים) תואר לצדיקים עפ"ה כי לה' מצוקי ארץ (ש"א ב ח) (הדום וכסא) שמים וארץ: עפ"ה השמים כסאי והארץ הדום רגלי (ישעיה סו א') (יתרעם) לשון קול רעם (ויתרעש) לשון קול רעש: (ועמך תלואים) ל"ס (הושע יא ז) פי' תלואים סמוכים (להתיחד) ל' יחוד וחבור (רחץ) מקור כמו לרחוץ · וכן (נשוא) כמו לנשוא (פור) הוא הגורל (לבור) ל' ברירה (בסבך) כינוי לעקדת יצחק (אב אחד) תואר

קומן פר דעם כסא הכבוד מקטרג צוא זיין אויף די ישראל צורר אז
דר שטן קומט מקטרג צו זיין אויף דיא ישראל פר שפרייט גאט
אוואלקן ארום דעם כסא הכבוד דר שטן זאל ניט קאנען צו טרעטן
קול אין דער צייט אז דש קול פון שופר גייט אויף נעמט גאט אן דש
קול אונ ברייננגט עש פאר דעם כסא הכבוד כדי ער זאל ממליץ זיין
גוטש פר די ישראל בזכות די אבות וואש זיי זיינען גצייכנט אונ
אויש גיקריצט אין דעם כסא הכבוד שופט גאט וואש ער איז דר שופט
פון דר גאנצר וועלט אז ער וועט וועלין זיצין אין פאלאץ וואו דר
שטול פון מדת הדין שטייט בעטן מיר ער זאל זיך קערין אין דעם
גישטאלט פון יעקב וואש איז אויש גקריצט אין כסא הכבוד אונ זאל
זיך איבער אונז מרחם זיין פון זיין זכות וועגין ארבע דיא פיר חיות
הקודש וואש טראגן ווערין גיטראגן מיט דעם כסא הכבוד בעטן זיי פר
גאט ער זאל מוחל זיין די זינד פון ישראל ער זאל פון זיינט וועגין ניט
פר שעמן דעם כסא הכבוד עוד נאך מער דר כסא הכבוד אליין עפינט
זיין מויל אונ בעט פר די ישראל אונ זאגט ליבער גאט זכור גידיינק צוא
די צדיקים וואש דו האסט זיך מיט זיי מתיעץ גיוועזן צוא באשאפין דיא
וועלט וואש זיא זיינען גיוועזן מיט דיר ביא דעם כסא הכבוד :

רחם זיי זיך מרחם איבר דיא צדיקים וואש זיי זיינן דר יסוד פון דר
וועלט וואש דוא האשט אויף זייא בשאפן הימיל אונ ערד ואז
אונ דענסט מאל אז די חיות זיינן מתפלל שטורעמט דר גלגל וואש די
צוועלף מזלות זיינן אין אים אונ דר כסא הכבוד שטורעמט ואופן אונ
איין אופן צוא דעם אנדערין אונ איין כרוב צוא דעם אנדערין אונ
איין חיה צוא דר אנדרע דיא אלע מלאכים שטעלן זיך פר דעם כסא
הכבוד מתפלל צוא זיין פאר דיא ישראל :

ועמך אונ דיין פאלק ישראל ווען זיי קומן פר דיר מיט תשובה אלע אין
איינם בעטן מיר דיך רבש"ע דאש דר יצר הרע מיט דעם יצר טוב
זאלן פר גלייכט ווערין דיך גאט צו לויבן ווש דו בישט איינר: צו וואשן
די הענט מיט ריינקייט פון עבירות צו טראגין איין הארץ דאש איז חד
יצר טוב קול מען בלאזט דרום מיט איין קרומן שופר גאט זאל איין בייגן
דעם יצר הרע מיר זאלן אים דינען מיט דעם גאנצן הארצן ציון די צייטן
פון דעם הר סיני איז גוועזן אגלייכער שופר דאש האט באטייט דש די
האבן אלע איין הארץ גהאט מקבל צו זיין די תורה פור דר גורל פון דעם
בשעפעניש פון דר וועלט איז גפאלן אויף דעם טאג ראש השנה אונ דר
טאג איז אויש גקליבן גווארן פון אלע טעג מען זאל זיין אים תשובה [illegible]

[illegible]

לְהִזָּכֵר לָמוֹ עֲנִיַּת קוֹל אֶחָד • כְּשִׁבְתּוֹ בְּכִסֵּא שְׁפוֹט גּוֹי אֶחָד • יַעֲמִיד מֵלִיץ יוֹשֶׁר מִנִּי אֶלֶף אֶחָד • טוֹבוֹת לְהַגִּיד בַּשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד • חָשׁוּב גֵּר וְאֶזְרָח לְמִשְׁפָּט אֶחָד • זַךְ וָרַע מֵהַיּוֹם מוּדַע דִּינָם לְאֶחָד • וַאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו שְׁקוּלִים עַד עָשׂוֹר יוּאֶחָד • הוּא כְּחָפֵץ לְהַצְדִּיק עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְשׁוּבָה יַחַד • דֶּלֶת פְּתוּחָה לַשָּׁבִים תֵּת צֳרִי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד • גּוֹלֶה זְכוּת וָרֶשַׁע לְהַגִּישׁ אֶחָד בְּאֶחָד • בְּקוֹר חֶשְׁבּוֹן לִמְצוֹא אֶחָד לְאֶחָד: חזן אִם יַשְׁקִיט וּמִי יַרְשִׁיעַ לַהֲשִׁיבֵנוּ וְהוּא בְאֶחָד • אֱמֶת חוֹתָמוֹ לְהוֹדִיעַ כִּי הוּא אֶחָד • לְעֵת תָּמוּט וּכְכַל יַד עַם אֶחָד:
חזן עוֹד יִזְכּוֹר לָמוֹ מַטַּת שְׁכֶם אֶחָד • זֹאת הַמִּתְמֶדֶת שְׁמַע פֶּה אֶחָד • רוֹגֶשֶׁת נֶשֶׁף וָשַׁחַר לְיַחֵד לְאֶחָד:

חזן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:
קהל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ • וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

קהל: מיוסד ע"פ א"ת ב"ש
וְאַתָּה אֱזוֹן קוֹל מְפָאֲרֶיךָ בְּכָל אֵבְרֵיהֶם • תּוֹכֵן מִצְוֹת מַעֲשֵׂיהֶם • בְּמָאתַיִם וְאַרְבָּעִים

בית לוי

נועקד (ענית קול אחד) עש"ה ויענו כל העם וגו' (שמות כד ז) (גוי אחד) תואר לישראל הוא לש"ה (ש"ב ז כג) (בשביעי באחד) ר"ה שהוא בא' בתשרי (זך ורע) צדיק ורשע (הוא) הקב"ה (יואחד) יבא מיוחד (צרי) הוא שרף אילן ומיוחד לרפואה והוא לש"ה קחו צרי למכאובה (ירמיה נא ח) (גולה) מגלה (ישקיט) לשון שקט ושלום (וככל יד) עש"ה וככלות נפץ יד עם קדוש תכלינה כל אלה (דניאל יב ז) (מטת) ל' נטיה (שכם) ל' כתף כמו על שכם שניהם (בראשית ט' כג) (זאת) תואר לישראל עש"ה מי זאת עולה (ש"ה ח) (המתמדת) ל' תמיד (רוגשת) ל' נהלך ברגש (תהלים נה טו) (נשף) ערב (שחר) בקר: (אזון) ל' הקשבה והאזנה מלשון מי בכם יאזין זאת (ישעיה מב כג) (תוכן) לשון שכום ותשבון

מטה לוי

השבטים (להזכר למו ענית קול אחד) מובטחים הם ישראל שיזכור להם עניה שעשו אבותינו במ"ת קול אחד ואמרו כל הדברים אשר דבר ה' נעשה (כשבתו בכסא שפוט) את ישראל (גוי אחד) בארץ (יעמיד מלין יושר מני אלף אחד) כמאמרז"ל אפי' תתקצ"ט מקטרגי' ואחד מלמד זכות הקב"ה מקבלו (טובות להגיד) על האדם (בשביעי) בחודש השביעי (באחד) לחודש הוא ר"ה (חשוב גר ואזרח למשפט אחד) לפי מעשיהם הם נדונים כמ"ש תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר ולאזרח (במדבר טו יז) (זך ורע) צדיק גמור ורשע גמור (מהיום מודע דינם לאחד) לה' אחד זה לחיים וזה למות (ואשר מעשיו שקולים) שהוא בינוני (עד עשור יואחד) יואחד עצמו לצד אחד בכל עשרת ימי תשובה לשוב בתשובה עד יו"כ שהוא בעשור להודש ואם ישוב יהיה נכתב עם הצדיקים (הוא) השי"ת (כחפץ להצדיק) הרשע תקן וקבע (עשרת ימי תשובה יחד) שבהם (דלת פתוחה לשבים) אף ליחיד הבא לשוב (תת צרי) לתת להם צרי ומרפא לכל אחד ואחד (גולה זכות ורשע) הקב"ה מגלה זכות ורשע (להגיש אחד באחד) להגישן יחד זה לזה כדי לשוקלם בכף מאזנים (בקור חשבון) ומבקר חשבון (למצוא אחד לאחד) ע"י הצטרפות אחד לאחד למצוא חשבון (אם ישקיט) אם ירצה הש"י לזכות אחד בחסד ולהשקיטו בימי רעה (ומי ירשיע להשיבנו) ומי ימחה בידו וירשיעו ויאמר לו לא יפה דנת להשיב דינו (והוא באחד) והלא הוא אחד וכל אשר חפץ עשה ומי יאמר לו מה תעשה (אמת תותמו) כמאמרז"ל חותמו של הקב"ה אמת א' בראש אלפ"א בית"א מ' באמצע ת' בסוף כי הוא היה הוה ויהיה לכך חותמו אמת (להודיע כי הוא אחד) ואימתי יודע שהוא אחד (לעת תמוט וככל) כשימוטו וככלות יד ישראל שהם עם אחד ואפס עצור ועזוב אז יודע שהוא אחד: (עוד יזכור למו מטת שכם אחד) יזכור לישראל נטייתם לעבדו שכם אחד והוא (זאת המתמדת) ישראל הנקראים זאת עולה מן המדבר הם אומרים תמיד (שמע פה אחד) (רוגשת נשף ושחר) אומרים ק"ש בקבוץ המון ערב ובוקר (ליחד) בזה (לאחד) להקב"ה שהוא אחד: (ואתה אזון קול מפאריך) שמע קול ישראל המפארים אותך בכל אבריהם (תוכן) שכום ומנין מצות מעשיהם מצות עשה שבתורה שהם רמ"ח (במאתים כו') הם כנגד רמ"ח

עיברים זיי פארין איבר מקבל צו זיין דאש פנים פון גאט אין דעם טאג זיי פר לאזן זיך אויף דעם זכות פון אברהם וואש ער ווערט אן גרופן (אֶחָד) נשענים אויך פר לאזן זיי זיך אויף דעם זכות פון יצחק ווש ער איז גוועזין איין בן יחיד אונ מען האט אים גוואלט פר איין קרבן ברייגגן מובטחים אויך פר זיכערן זיי זיך אין דעם זכות פון יעקב וואש ער ווערט אן גרופן (איש תם) אונ אין זיין רעכט פארטיקייט וואש ער איז גיוועזין דער פאטער פון דיא צוועלף שבטים:

להזכר עש זאל צו זיי גדאכט ווערן וואש זיי האבין געענטפערט נעשה ונשמע מיט איין קול • אז ער וועט זיך זעצין אויף דער שטול צוא משפטין איין פאלק זאל ער מאבין אויף שטעלין פון צווישין טויזינט מלאכים איין מליץ יושר טובות ער זאל מלמד זכות זיין אויף די ישראל אין זיבענטין חודש דאש איז תשרי איין טאג אין חודש דאש איז ראש השנה חשוב דיא פרעמדע אונ היימישע האבין איין משפט • דער צדיק מיט דעם רשע ווערט פון היינטיגין טאג גיוואוסט זייער משפט צו גאט וואש פר איינר ער איז דר צדיק ווערט אין דעם טאג ראש השנה אן גישריבין לחיים אונ דער רשע למיתה ואשר אונ דער מענטש וואש זיינע מעשים זיינן גליך האלב מצות אונ האלב עבירות בלייבט זיין משפט שטיין בית יום כפור הוא ווייל גאט וויל דער מענטש זאל גירעכט בלייבין. האט ער דיא עשרת ימי תשובה דר צו גיאיינצינגט דלת אין די עשרת ימי תשובה איז דיא טיר אפין פאר דיא וואש ווילין תשובה טאן צוא געבין אהיילונג צוא איטליכין בזונדר מוחל צוא זיין זייערע עבירות גולה גאט ב"ה איז מגלה דיא מצות מיט דיא עבירות צוא גנעהנן זייא איינש צוא דעם אנדרין ער זאל זיי וועגין בקור גאט פארשט דעם חשבון פון דיא מצות אונ פון דיא עבירות דאש ער גיפינגט פון אביסיל ווערט אגרוישר חשבון אם אז גאט וויל איינעם גוטש טאן אונ ווער קאן זיך שלעכט מאבין קעגין אים ער זאל אים דער פון אפ ווענדין דען ער איז איין איינציגער גאט אמת זיין חותם איז אמת להודיע צו לאזין וויסין אז ער איז איינר צוא דר צייט אז עם וועט גליצין אונ אז עם וועט זיך אויש לאזין דיא האנט פון פאלק ישראל:

עוד יזכר נאך זאל ער צו זייא גדיינקן דאש נייגונג וואש זייא האבין זיך אלע אין איין טייל גינייגט מקבל צוא זיין דעם עול פון גאט ב"ה אונ האבין גיזאגט נעשה ונשמע זאת די ישראל וואש זייא זאגין תמיד שמע ישראל זייא היילין אבינט אונ מאתין צוא איינציגן גאט וואש ער איז איינציג:

ואתה אזון אונ דוא גאט פר נעם דאש קול פון די ישראל ווש לויבין דיך מיט אלע זייערע גלידר. תוכן די צאל פון די מצות עשה זיינן צווייא

ושמונה אבריהם · בזה חדש תקוע שלשים · כמו שלשים בכף רגליהם : שי מוספי יום עשרה · כמו עשרה בקרסוליהם : גשים פני תבה שחרית שתים · כמו שתים בשוקיהם : רשומים קרות בו חמשה · כמו חמשה על ברכיהם : דרושים תקוע בכסה באחד · כמו אחד בירכותיהם : קרן ימשכו לשלש שלשה · כמו שלשה בקטליהם : הן מוספי חדש עשתי עשרה · כמו עשתי עשרה צלעותיהם : צקון לחשם ברכות תשע · כמו תשעה שבזרועותיהם : ומלכיות וזכרונות ושופרות שלשים · כמו שלשים בפסת ידיהם : פלול תמידים שמונה עשרה · כמו שמונה עשרה חליות שבשדרותיהם : זבחי תמידים תקיעות תשע · כמו תשעה שבראשיהם : עתירות שתים שחות בם שמונה · כמו שמונה שבצואריהם : חק דתם ספרים חמשה · כמו חמשה שבנקביהם : חזן שם הליכות עולם ששה · כמו ששה בלבביהם · טוחות וכסל ושכוי וסרעף ובטן וקרב ועשתונותיהם : נפש רוח נשמה יחידה חיה · עור ובשר וגיד ועצמותיהם :

חזן וקהל

ישאו עין ויכרו אזן · ויפצו פה ולשון וניב שפתותיהם · מכף רגל ועד ראש נתוכחו פרוט

מטה לוי

אבריהם (כמו שלשים בכף רגליהם) כמ"ש רז"ל ל' אברים יש בפיסת הרגל (שי מוספי יום) קרבנות מוסף של ר"ה (הם עשרה) פר ואיל ושעיר וז' כבשים (כמו עשרה בקרסוליהם) בתחתית הרגל עם העקב יש י' אברים (גשים פני תיבה שחרית שתים) יוצר ומוסף (כמו שתים בשוקיהם) אברים שיש בכל שוק שני אברים · (רשומים קרות בו) קורין בתורה בר"ה חמשה (כמו חמשה על ברכיהם) על ארכובה שלהם (דרושים תקוע בכסה באחד) המצות המיוחדות לתקוע בתשרי באחד לחדש (כמו כו') (קרן ימשכו לשלש שלשה) סדר תקיעות של שלש שלש (כמו שלשה בקוטליהם) בעגם שהירך אדוק בו (הן מוספי חדש) שבר"ה הקריבו גם מוסף ר"ח שהם (עשתי עשרה) שני פרים ואיל ושעיר ח' כבשים נמצא בר"ה הקריב עוד פר אחד בשביל ר"ח לבד מעשרה קרבנות של ר"ה ובין כולם י"א (כמו כו') (צקון לחשם) שפך תפלתם של מוסף (ברכות תשע) ג' ראשונות וג' אחרונות ומלכיות זכרונות ושופרות ג' ברכות (כמו כו') מלכיות זכרונות ושופרות יש בהם שלשים פסוקים כמו (שלשים בפסת ידיהם) שיש בכף היד שלשים גידים (פלול תמידים שמונה עשרה) התפלה התמידיות שבכל יום שהיא י"ח ברכות לבד ברכת המינים שתקנוה ביבנה (כמו כו') (זבחי תמידים תקיעות תשע) לכל קרבן תמיד היו ט' תקיעות (כמו כו') (עתירות שתים) תפלת היום שתים שחרית ומוסף (שחות בם שמונה) שבהם ח' השתחויות כי בכל אחת ב' השתחויות בתחלה וב' בסוף (כמו כו') (חק דתם ספרים חמשה) ה' חומשי תורה (כמו חמשה שבנקביהם) פה אוזן חוטם פי האמה ופי הטבעת (שם הליכות עולם) הנהגות העולם שהם ששה סדרי משנה (כמו ששה בלבביהם) ששה עלמות? שבלב לכן כל יצר ומחשבות האדם הנקראים (טוחות וכסל כו') וגם (נפש רוח כו') בכל שניר? נשמה (ועצמותיהם) שהם מחברים האיברים שלא יתפזרו כולם (ישאו עין כו') יהיו מכוונין לשאת עין להקב"ה (ויכרו) ויחפרו אזנים לשמוע בתורה (ויפצו כו') ויפתחו פה ולשון ודבור שפתותיהם להתפלל לפני הקב"ה (מכף רגל ועד ראש כו') כי כל מעשיהם הטובים כבר נתוכחו ונסרמו? בפרטות שהם מכוונים לאיבריהם שמכף רגל ועד ראש

בית לוי

כמו ושוכן לבנים (שמות ה י"ח) (בקרסוליהם) מלשון ולא מעדו קרסולי (ש"ב כב לז) (שי) קרבנות כי תרגום של יובל שי (ישעיה יח ז) ייתיניה בתקרובתא (בכסה) ל"ה (תהלים פא ד') תרגומו בירחא דמתכסיא וחכו ר"ה (באחד) באגד לתורת העברי (בקוטליהם) מלשון שהירך אדוק בו (לצקון לחשם) ל"ה (ישעיה כו טז) ופירש"י שפך שיח ותפלה (בפסת) ל' כף היד כי תרגום של כפות ידיו (ש"א ה ד') פסת ידוהי (פלול תמידים) תפלה תמידיות שבכל יום (חליות שבשדרותיהם) פלס של גב שהוא השדרה אדוק בו (עתירות) תפלות (שחות) ל' השתחויות מל' והלכו אליך שחוח (ישעיה ס יד) (הליכות עולם) תואר למשנה כמ"ש ח"ל במס' מגלה (ד' כ"ח ב') ופירשו הנהגות העולם שעל ידן העולם מתנהג (טוחות) כליות (כסל) חלק הנדרש הסמוך לכליות מל' כי כסלי מלאו נקלה (תהלים לח ח) (שכוי) כינוי ללב מל' מי שת בטוחות חכמה או מי נתן לשכוי בינה (איוב לח לו) (סרעף) לשון מחשבה כמו מרוב שרעפי (תהלי' צד יט) ועשתונותיהם ל' מחשבה כמו אבדו עשתונותיו (שם קמו ד). (ויכרו) לשון חפירה כמ"ש אזנים כרית לי (שם מ') (ויפצו) לשון

הונדערט אונ אכט אונ פערציג די מצות זיינן די מקיים מיט זייערע צוויי הונדערט אונ אכט אונ פערציג גלידער בזה אין דעם טאג ראש השנה פון דעם חודש בלאזן זיא דרייסיג קולות קעגין די דרייסיג גלידער וואש איין מענטש האט אין די באלין פון דיא פיס שי מוספי דיא קרבנות וואש מען האט מקריב געוועזן צו מוסף פון ראש השנה זיינן געוועזן צעהן קעגין די צעהן גלידר וואש די מענטשין האבין אין זייערע קנעביל גשים זייא געהנגען אין דר פריא מתפלל צו זיין צוויי תפלות שחרית אונ מוסף קעגין די צווייא שענקעל וואש די מענטשין האבין רשומים זיי רופין אויף פינף מענטשין אז זייא ליינן היינט אין דר תורה קעגין דיא פינף גלידר וואש דיא מענטשין האבין אין זייערע קנייען דרושים זייא פארשטין צו בלאזין אין דעם טאג ראש השנה וואס ער איז דר ערשטר טאג אין חודש קעגין איין גליד וואש די מענטשין האבין אין זייער דיך. קרן ימשכו זיי בלאזין מיט דעם שופר דרייא מאל דרייא אין דעם טאג קעגין דיא דרייא גלידר וואש די מענטשין האבין אין זייערע היפטין הן מוספי די קרבנות וואש מען האט דעם טאג צו מוסף גיבראכט זיינען גיוועזין עלף מיט דעם קרבן פון ראש חודש קעגין דיא עלף ריפין וואש די מענטשין האבין צקון דאש פאר גיסונג פון זייער גיבעט זיינן ניין ברכות פון דר שמונה עשרה קעגין די ניין גלידר וואש די מענטשין האבין אין זייערע ארים ומלכיות אונ דיא פסוקים פון מלכיות אונ זכרונות אונ שופרות זיינען דרייסיג קעגין דיא דרייסיג גלידער וואס דיא מענטשין האבין אין זייערע הענט פלול זייא דיינען אלע טאג מתפלל אכטצעהן ברכות קעגין דיא אכצעהען גלידר וואש דיא מענטשין האבין אין דער שדרה דאש איז דער ביין וואש דיא ריפן באהעפטין זיך אין אים זבחי ביי די קרבנות וואס מען האט אלע טאג גיבראכט האט מען גיבלאזין ניין תקיעות קעגין דיא ניין גלידר וואש דיא מענטשין האבין אין זייער קאפ עתירות דיא צווייא תפלות פון ראש השנה זיינען צווייא שחרית אונ מוסף דארף מען זיך. אין דיא תפלות אכט מאל בוקין קעגין די אכט גלידר וואש דיא מענטשין האבין אין זייער האלז חק אין דר תורה פון די ישראל זיינן פינף ספרים קעגין דיא פינף לעכער וואש איין מענטש האט אין זיין גוף שם נאט האט פר אונז גיטאן ווי אזו מען זאל זיך פירין איף דר וועלט דאש זיינן דיא ששה סדרים משניות קעגין די זעקס לעכער וואס אין הארצן זיינן אויך האט דש הארץ זעקס נעמען טוחות אונ כסל אונ שכוי אונ סרעף אונ בטן אונ קרב אונ זייערע גידאנקען אונ דיא פינף כוחות וואש ווערין אן גירופין נפש רוח נשמה יחידה חיה אונ האט אהויט אונ פלייש אונ אדערין אונ ביינער דורך דיא אלע זאכין האט דער גוף אקיום :

ישאו

מַעֲשֵׂיהֶם כְּתִקּוּעַ שׁוֹפָר בְּקוֹל יַחְפְּרוּ שׂוֹטְנֵיהֶם לְהַצְדִּיקָם בְּיוֹם דִּין שְׁמוֹעַ שֵׁנִית מֵאֱלֹהֵיהֶם:

חזן הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים · אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

מיוסד עליו ע"פ תשר"ק ותלוי ע"פ א"ב ראשי מחרוזות ע"פ תשר"ק עד כ"ף ואמצע מחרוזות ע"פ א"ב עד יו"ד:

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדְךָ אָמְצָךְ מְלֹא כָל הָאָרֶץ · שִׁמְעֲךָ דִּין מִשָּׁמַיִם בְּכֵן יָרְאָה וְשָׁקְטָה הָאָרֶץ ·
רַעַשׁ יוֹם מִשְׁפָּט גָּעֲשׁוּ תְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ · קוֹל שׁוֹפָר חָזָק דִּבֵּר וַיִּקְרָא אָרֶץ ·
צְבִי לַצַּדִּיק בְּזֶמֶר הִשְׁמִיעַ מִכְּנַף הָאָרֶץ · פַּחַד וָפַחַת וָפַח וּפַלָּצוּת יְבַעִיתוּ אָרֶץ · עֵת
תָּקוּם לְמִשְׁפָּט וָזַעַם כָּל אַפְסֵי אָרֶץ: חזן סוֹלוּ פְּנוּ דֶרֶךְ יְנוֹבְבוּ חֲרֵדִים מֵחֶרְדַּת הָאָרֶץ ·
נָאוֹר וְאַדִּיר טַעַם תָּשִׁיב לָאָרֶץ · מַה תִּירָאִי אֲדָמָה יָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ:
קהל וחזן לְהִתְוַדַּע וּלְהִגָּלוֹת כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ · כְּמוֹ פְּאֵרוּהוּ מֵאָז בַּשַּׁחַק יוֹרְשׁוּ
בְּתוֹנָיו לְפָאֲרוֹ בָּאָרֶץ:

חזן אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ · בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר · יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה:

בית לוי

פתיחת פסח לדבר כמו ואנכי פליתי פי (שופטים יא לה) (נתוכחו) מדברי ונפרש כפי שיטות (יחפרו) לשון בושה כמו ובושים אל יחפרו (תהלים לד ו) (שוטניהם) ל' שטן ומקטרג · כמו על ימינו לשטנו (זכריה ג א) (שמוע) ל' קבוץ כמו וישמע שאול (ש"א טו ד'):
(אמצך) לשון חוזק ואומץ (בכן) כמו אז (געשו) עש"ס ותגעש ותרעש הארץ (תהלים יח) (צבי) ל' רצון ותהלה · כי תרגומו של כל צבי (ישעיה כד טז) כל תדוותים (צבי לצדיק כו' מכנף הארץ) לכ"כ (ישעיה כד טז) (פחד ופחת ופח) לכ"ב (ישעיה מח מג) (ירמיה מח מג) ופחת לשון בור והם רה · ופח הוא ענין רשת (ופלצות) ל' רעדה כמו ותכשני פלצות (תהלים לה ו) (ארץ) כמו יושבי ארץ (וזעם) כמו נזעום (אפסי ארץ) הדרים בקצה וסוף הארץ ותרגומו סיפא ארעא (מיכה ה ג) (ינובבו) ל' דבור כמו ותירוש ינובב (זכריה ט יז): (נאור ואדיר) מאורים נאל יתברך (תהלים עו ה) (טעם תשיב) כמו מאמר מלשון וברוך טעמך (ש"א כה לג) (לארץ) כמו יושבי הארץ (אדמה) כמו ליושבי אדמה (יריעו כו') עש"כ רנו שמים כי עשה ה' הריעו תחתיות ארץ (ישעיה מד כג) (פארוהו) ל' פאר ושבח (שחק) בשמים (יורשו) ל' רשות (בתוניו) תואר לישראל המנוסים ובחונים בצרכה נסיונות:

מטה לוי

לכן (כתקיע שופר בקול יחפרו שוטניהם) יבושו שונאים מלהסטין (להצדיקם ביום דין) בזכות המצות בטובים באלקיהם (שמוע שנית מאלהיהם) וישמעו לקבץ אותם שנית: (תהלות כבודך) וגם אמצך (מלא כל הארץ) בעת (שמעך) כשהשמעת דין משמים שנתת התורה לישראל (בכן יראה ושקטה הארץ) אז יראה הארץ שמא לא יקבלו ישראל את התורה ויחזור העולם לתוהו ובוהו ולבסוף כשקבלו ישראל התורה אז שקטה בהשקט ובמנוחה (רעש יום משפט) מגודל הרעש שהיה ביום מתן תורה געשו ורעשו תהומות הארץ כסבורין היו שהגיע יום הדין שיחזור העולם לתוהו ובוהו כי שמעו (קול שופר חזק מאוד דבר ויקרא ארץ) ונדמה להם כאילו קורא לכל דיירי ארץ ויחריב העולם לכן רעשו וגעשו אז במ"ת וכן יהיה (צבי לצדיק כו') כשיבוא אותו יום של גאולה שנאמר בו מכנף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק שיהיו ישראל והארץ מזמרים ועושים רצונו של הקדוש ב"ה שנקרא צדיק באותה שעה (פחד ופחת ופח ופלצות יבעיתו) את הרשעים יושבי ארץ (עת תקום כו') וכשתעמוד מלפניך ית"ש נזכה לאותו עת כשתקום למשפט לזעום כל מלכי עובדי כוכבים הדרים ארץ · (סולו כו' מחרדת הארץ) כן יאמרו הרשעים שהיו מצירים לישראל ויהיו חרדים מחרדה הארץ אותו היום יאמרו סולו פנו דרך · אתה ה' (נאור ואדיר טעם תשיב לארץ) השיב תשובה נכונה ליושבי הארץ (מה תיראי) אתם יושבי (אדמה) מאימה יום הדין · אדרבה (יריעו תחתיות ארץ) על הגאולה כמ"ש אל תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל ה' לעשות (יואל ב'): (להתודע פ' כמו פארוהו מאז בשחק) כמו שראה ישעיה שהמלאכים פארוהו בשמים ואמרו קדושה · כן (יורשו בתוניו) יתן רשות לישראל הבחונים בצרות (לפארו בארץ) לאמר קדושה בארץ וזה יהיה להתודע ולהגלות כי הוא מלך על כל הארץ:

שׂאו עין די מֶענְטְשִׁין וָואשׁ נָאט הָאט זַייא אַזוֹ בַּאשַׁאפִין הֵייבִּין אוֹיף זַייעֶרֶע אוֹיגִין צוּ גָאט אוּנ גְרָאבִּין אוֹישׁ זַייעֶרֶע אוֹיעֶרִין צוּא הֶערִין דִי תּוֹרָה אוּנ עֶפֶענֶען זַייעֶר מוֹיל אוּנ צוּנג אוּנ דִי רֵייד פוּן זַייעֶרֶע לֶעפְּצִין מראש פוּן קָאפּ בִּיז דִיא פִיס זַיינֶען בַּאוָורְט דִיא גְלִידֶער אַרוֹישׁ צוּא ריידין זַייעֶרֶע מַעֲשִׂים אוּנ דִי גְלִידֶר זַיינֶען אַלֵיין מַמְלִיץ פַר דֶעם מֶענְשִׁין כתקיע אַז יִשְׂרָאֵל בְּלָאזִין שׁוֹפָר מִיט אַיין קוֹל זָאלִין זַייעֶרֶע מְקַטְרְגִים פאַר שֶׁעמְט וֶוערְן להצדיקם נָאט זָאל זַייא גִירֶעכְט מַאכִין אִין דֶעם יוֹם הַדִּין זַיי זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּא הֶערִין דָאשׁ אַנְדֶערֶע מָאל נָאכְשׁ קוֹל אַזוֹ וְויא זַייא הָאבִּין גִיהֶערְט בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה:
תהלות כבודך אַז מִיר הָאבִּין גִיהֶערְט דִי עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת וָואשׁ דָאשׁ אִיז גִיוֶועזִין דִיא לוֹיבּ פוּן דַיין כָּבוֹד אוּנ דַיין שְׁטַארְקַייט אִיז פוּל דִיא גַאנְצֶע וֶועלְט אַז דוּ הָאסְט גִילָאזְט הֶערִין דִיא דִינִים פוּן דֶער תּוֹרָה פוּן דֶעם הִימֶל דֶענְסְט מָאל הָאט זִיךְ דִיא עֶרְד צוּם עֶרְשְׁטִין גִיפָארְכְטִין וִויא הָאט גִימֵיינְט טָאמֶער וֶוערִין דִיא יִשְׂרָאֵל נִיט וֶועלִין מְקַבֵּל זַיין דִי תּוֹרָה וֶועט דִיא וֶועלְט חָרוּב וֶוערִין דֶער נָאךְ אַז וִויא הָאט גִיזֶעהֶען דָאשׁ דִיא יִשְׂרָאֵל הָאבִּין מְקַבֵּל גִיוֶועזִין דִיא תּוֹרָה אִיז דִיא עֶרְד שְׁטִיל גִיבְּלִיבִּין אוּנ הָאט גְרוּאָט: רעש בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה אִיז גִיוֶועזִין אַשְׁטוּרֶעם פוּן דוּנֶערְן אוּנ בְּלִיצִין אוּנ קוֹל שׁוֹפָר הָאבִּין זַיי גִימֵיינְט אַז עֶשׁ אִיז גִיקוּמֶן דִי צַייט פוּן יוֹם הַדִּין דָאשׁ דִי וֶועלְט זָאל חָרוּב וֶוערִין געשו דִיא גְרוּנְד פֶעסְטִין פוּן דֶער עֶרְד הָאבִּין גִישְׁטוּרֶעמְט אָבֶער נָאט הָאט דוּרְךְ דֶעם שְׁטַארְקִין קוֹל פוּן דֶעם שׁוֹפָר גִירֶעט דִיא עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת צוּא דִיא יִשְׂרָאֵל אוֹיף דֶער עֶרְד צבי נָאטְס רָצוֹן אִיז דֶענְסְט מָאל גִיהֶערְט גִיוָוארִין גִיזַאנְג אוּנ לוֹיבּ צוּא נָאט פוּן אַלֶע עֶקִין דֶער עֶרְד פחד אַנְגְסְט אוּנ אַרוּבּ אוּנ אָנְגְסְט אוּנ דֶער שְׁרֶעקֶענִשׁ וֶוערִין מַאכִין דֶער שְׁרֶעקִין דִיא רְשָׁעִים פוּן דֶר עֶרְד עת אִין דֶר צַייט אַז דוּ נָאט וֶועשְׁט אוֹיף שְׁטֵיין צוּם מִשְׁפָּט צוּ צַארִינֶען אוֹיף דִי רְשָׁעִים וָואשׁ אִין אַלֶע עֶקִין פוּן דֶר עֶרְד סולו וֶועלִין זַיי זִיךְ דֶער שְׁרֶעקִין פַר דֶעם יוֹם הַדִּין אוּנ וֶועלִין זָאגִין רַאמְט אוֹישׁ אוּנ פַר לֵייכְט דֶעם וֶועג נאור נָאט וָואשׁ עֶר אִיז פָארְכְטִיג אוּנ שְׁטַארְק אַבִּיד וֶועשְׁטוּ אוּנ קֶערִין צוּא דֶער עֶרְד: מה וָואשׁ פָארְכְשְׁטוּ זִיךְ דוּ עֶרְד פַאר יוֹם הַדִּין דֶענְשְׁט מָאל וֶועלִין זִינְגִין אוּנ שַׁאלִין דִיא אוּנְטֶערְשְׁטֶע פוּן דֶער עֶרְד דָאשׁ זַיינֶען דִיא מֵתִים וָואשׁ זַיי וֶועלִין לֶעבֶּעדִיג וֶוערִין: דֶענְסְט מָאל וֶועט גִיוָואוּיְסְט אוּנ אַנְטְפְּלֶעקְט וֶוערִין דָאשׁ עֶר אִיז דֶער מֶלֶךְ פוּן דֶער

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ · וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ · וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ · בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ · תֻּקְדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ · כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ (נ״א כְּעֶרְכְּךָ) קְדֻשָּׁתְךָ · נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ · עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ · וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ · וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ · וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ · וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ:

צריך להפסיק בין (איתן) לתיבת (אדונינו) כי אדונינו קאי על הש״י · (איום) ובכ׳ כ״י הגי׳ (יוציא ליום לצדק) ובדפוס ישן (יוציא לצדק) בחסרון מלת איום · סרוס״ס:

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדוֹנֵינוּ · וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ · וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם (נ״א הַיּוֹם) לְצֶדֶק דִּינֵנוּ · כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵינוּ: בְּאֵין מֵלִיץ יוֹשֶׁר מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע · תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט · וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט · הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

שתחזן · מיוסד ע״פ א״ב כפול · מהר״י סג״ל היה אומר תיבת המשפט עם האוחז בנשימה אחת · הארון

הָאוֹחֵז בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה:
הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק גִּנְזֵי נִסְתָּרוֹת: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא בּוֹחֵן כְּלָיוֹת:
הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפוֹדֶה מִשַּׁחַת: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא גּוֹאֵל חָזָק:
הַדָּן יְחִידִי לְבָאֵי עוֹלָם: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא דַּיָּן אֱמֶת:
הֶהָגוּי בְּאֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה:

מטה לוי

(חמול כו׳ · בצדקך עמוסיך) כשתצדיק את ישראל העמוסים מני בטן יתפללו לפניך ויאמרו (תוקדש אדון על כל מעשיך · כי מקדישיך) ת״א (כערכך קדשת) כי אמרת את ה׳ אלהיך תירא לרבות תלמידי חכמים: (עוד יזכור לנו אהבת איתן אדונינו) תזכור לנו אהבת אברהם שנקרא איתן האזרח (ובבן הנעקד) ובזכות יצחק (ישבית מדיננו) השטן בעל דיננו (ובזכות התם) יעקב איש תם (יוציא כו׳) (באין מליץ יושר כו׳) אם לא יהיה מליץ יושר נגד המקטרג המגיד פשע (תגיד) אתה (ליעקב דבר חוק ומשפט) (וצדקנו במשפט) בדבר זה אתה (המלך) אשר לך (המשפט): (האוחז ביד מדת משפט) שאינו מוסר המשפט לגמרי רק אוחז בידו ומשיבו לאחור אם יצאה גזירה על האדם והוא שב בתשובה הקב״ה משיב הגזירה שתבל המשפט אחוז בידו: (וכל) כל הבריות מאמינים שמדה זו טהגת בו · לפי שהכתוב מעיד עליו שהוא אל אמונה ולא יעשה עולה (הבוחן ובודק גנזי נסתרות) הוא בוחן ובודק כל מעשה בני אדם שעושים בסתר ובהטמנה: (וכל) כל הבריות מאמינים שמדה זו נוהגת בו לפי שהכתוב מעיד עליו שהוא בוחן כל מחשבות הבאים מן הכליות (ופודה משחת) מבור של גיהנם (וכל מאמינים) שמדה זו נוהגת בו לפי שהכתוב מעיד עליו (שהוא גואל חזק) גואל את ישראל בחזקה גדולה ועוד שמקבל מליץ יושר אחד נגד הקטיגו״ם מאלפי אכזרים (הדן יחידי כו׳) וכל מאמינים שהקב״ה שהוא דן יחידי ואין מי שיעכב על ידו שכ״ז (הוא דיין אמת) גם הכתוב מעיד עליו שהוא דיין אמת (ההגוי באהיה אשר אהיה) שנקרא בתחלה בשם אהיה אשר אהיה (וכל מאמינים) כהשמעו של סירוס אהיה שפתרונו ומשמעו היה הוה ועתיד להיות לפי שהוא (היה הוה ויהיה)·

בית לוי

(עמוסיך) תואר לישראל עפ״ה העמוסים מני בטן (ישעיה מו ג) (מקדישיך) ס״א (איתן) תואר לאברהם ע״ש איתן האזרחי (אדונינו) הקב״ה (ישבית) יבטל (מדיננו) בעל דיננו (התם) יעקב (איום) תואר להקב״ה:
(אל אמונה) כמ״ש אל אמונה ואין עול (דברים לב ד) (בוחן כליות) כמ״ש אני ה׳ חוקר לב בוחן כליות (ירמיה יז) (גואל חזק) כמ״ש גואלם חזק ה׳ צבאות (ירמיה נ לד) (דין אמת) כמ״ש אבל אגיד לכם את הרשום בכתב אמת שדינו אמת (דניאל י כא) (ההגוי) ל׳ דבור גם ל׳ מחשבה כמו

נאנצער וועלט כמו אזו וויא די מלאכים אין הימיל האבין גילובט בשעת מתן תורה אזו וועלין די גיפרובטע ישראל האבין רשות צו לויבין גאט: חמול על מעשיך דער בארעם זיך איבער דיינע ווערק אונ זאלשט זיך פרייען מיט דיינע ווערק וועלין זאגין צוא דיר דיינע באשיצער אז דוא וועשט גירעכט מאכין דיא ישראל וואש זייא זיינען באלדין מיט מצות דו גאט בישט גיהייליגט איבער דיינע ווערק דען די דאזיגע וואש הייליגין דיך האסטו זייא גיהייליגט אז חיא דיין הייליקייט אזו וויא אין דער תורה שטייט (והייתם לי קדושים כי קדוש אני) דאש איז טייטש איר זאלט זיין הייליג צוא מיר דען איך גאט בין הייליג דרום איז שיין צו דעם הייליגין גאט דיא לויב פון דיא הייליגע:

ובכן אונ אזו בעטין מיר דיך גאט דאש דיין נאמן זאל גיהייליגט ווערין אויף דיין פאלק ישראל אונ אויף דיין שטאט ירושלים אונ אויף דר שטאט ציון וואו דיא שכינה האט גירואט אונ אויף דעם קיניגרייך פון דעם הויז גזינד פון דוד דיין גיזאלבטער אונ אויף דיין אן בריטונג אונ אויף דיין פאליש דאש איז דש בהמ״ק: עוד נאך מין זאל ער צו אונז גדיינקן די ליבשאפט פון אברהם וואש ער הייסט איתן גאט אונזער הער אונ דורך דעם זכות פון דיין זון יצחק וואש ער איז גיבונדין גיוועזין אויף דעם מזבח זאל גאט פאר שטערין אונזער קריגר דאש איז דער שטן אונ דורך דעם זכות פון יעקב זאל גאט אויש ציהען אונזר דין צו גרעכטיקייט דען דר טאג איז הייליג צו גאט: באין ווען עש איז ניט פאר האנדין קיין גוטער מליץ קעגין דעם שטן וואש ער זאגט אונזרע עבירות זאלשטו גאט גידיינקן צו די קינדר פון יעקב דעם זכות פון דר תורה דש זי ווערט אן גרופן חוק ומשפט: אונ דורך דעם זאלשטו אונז גירעכט מאכין אין משפט דוא בישט דער מלך פון משפט:

האוחז גאט ב״ה אז ער איז גוזר אשלעכטע גזירה אויף איין מענטשין אונ דער מענטש טוט תשובה איז ער די גזירה מבטל ווארום ער האט דעם שנור פון משפט תמיד אין דער האנט וכל מאמינים אונ אלע מענטשין גלייבין דאש ער איז אוואר האפטיגער גאט · דר דא פרובט אונ זוכט די מעשים וואש די מענטשין טוען אין פר בארגנעש אונ אלע גלייבין שהוא בוחן דאש ער פרובט די מחשבות וואש קומען פון דיא נירין דער דא לייזט פון טויט אונ לייזט אויש פון דער גרוב פון גיהנם אונ אלע גלייבין שהוא גואל דאש ער איז אשטארקער דער לייזער דער דא משפט אליין אלע די וואש קומען אויף דער וועלט אונ אלע גלייבין שהוא דין אמת דאש ער איז אוואר האפטיגר דיין דר דא האט צום ערשטין גירעם צו משה רבינו האט ער צו אים גיזאגט זיין נאמן איז (אהיה אשר אהיה) אונ אלע גלייבין שהוא היה דאש גאט

הַהַדָּאִי שְׁמוֹ כֵּן תְּהִלָּתוֹ : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא וְאֵין בִּלְתּוֹ :
הַזּוֹכֵר לְמַזְכִּירָיו טוֹבוֹת זִכְרוֹנוֹת : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית :
הַחוֹתֵךְ חַיִּים לְכָל חָי : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא חַי וְקַיָּם :
הַטּוֹב וּמֵטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא טוֹב לַכֹּל :
הַיּוֹדֵעַ יֵצֶר כָּל יְצוּרִים : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא יוֹצְרָם בַּבָּטֶן :
הַכֹּל יוֹכַל וְכוֹלְלָם יַחַד : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא כֹּל יָכוֹל :
הַלָּן בְּסֵתֶר בְּצֵל שַׁדַּי : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא לְבַדּוֹ הוּא :
הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא מֶלֶךְ עוֹלָם :
הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ כָּל דּוֹר : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא נוֹצֵר חֶסֶד :
הַסּוֹבֵל וּמַעְלִים עַיִן מִסּוֹרְרִים : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא סוֹלֵחַ סֶלָה :
הָעֶלְיוֹן וְעֵינוֹ אֶל יְרֵאָיו : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא עוֹנֶה לָחַשׁ :
הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר לְדוֹפְקֵי בִּתְשׁוּבָה : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא פְּתוּחָה יָדוֹ :
הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע וְחָפֵץ בְּהִצָּדְקוֹ : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא צַדִּיק וְיָשָׁר :
הַקָּצַר בְּזַעַם וּמַאֲרִיךְ אַף : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא קָשֶׁה לִכְעוֹס :

בית לוי

אמת יהגה חכי (משלי ח ז) פי' לי דבור (לבך יהגה) (ישעיה לג יח) פי' לי מחשבה · (ואין בלתו) כמ"ש אני ה' ואין עוד זולתי אין אלהים (ישעיה מה ה) : (זוכר הברית) כמ"ש וזכרתי את בריתי יעקוב וגו' (ויקרא כו מב) (חי וקים) כמ"ש חי ה' (תהלים יח מז) ותרגומו קיים הוא ה' (טוב לכל) כמ"ש טוב ה' לכל (שם קמה ט) (יוצרם בבטן) כמ"ש יוצרי מבטן לעבד לו (ישעיה מט ה) (הכל יוכל) עד"ה ידעתי כי כל תוכל (איוב מב ב) ע"ש פרש"י (לבדו הוא) כמ"ש אתה ה' לבדך (ישעיה לז כ) (נוצר חסד) כמ"ש נוצר חסד לאלפים (שמות לד ז) (סולח סלה) כמ"ש הסולח לכל עונכי (תהלים קג ג) (עונה לחש) כנ"ש שומע תפלה (תהלים סה) (צדיק וישר) ל"ה (דברים לב ד) :

מטה לוי

(הודאי שמו) ודא"י הוא שמו כי מנין אותיות אהיה הן הן מנין אותיות ודא"י וכמו שמך מורה שאתה מושל בכל (כן תהלתך) גדול בפי כל (וכל מאמינים) שהוא לבדו ואין בלתו (הזוכר כו') הזוכר זכרונות טובות לישראל המזכירים בכל יום שמע ישראל (וכל מאמינים) שיש בו מדה זו לפי שהכתוב מעיד עליו שהוא זוכר הברית (החותך חיים) הפוסק וגוזר חיים (לכל חי) ימיו ושנותיו (וכל מאמינים) שכן הוא לפי שהוא חי וקים ולפי בעצמו מקור החיים לכך מאמינים בו שהוא חותך חיים לכל חי (הטוב) בעצמו (ומטיב לרעים ולטובים) היסורים שמביא על הצדיקים ועל הרשעים כולם לטובה הם כי בשבילם יזכו לחיי העוה"ב (וכל מאמינים) שכן הוא לפי שהכתוב מעיד עליו שהוא טוב לכל (היודע יצר) יצה"ר של כל יצוריו (וכל מאמינים) שכן הוא לפי שהוא יוצרם בבטן ולכן יודע מה שבלבם (הכל יוכל) הכל יכול לעשות כאשר ישר בעיניו (וכל מאמינים) שכן הוא · לפי שהכתוב מעיד עליו שהוא כל יכול (הלן בסתר בצל שדי) הקב"ה ששמו שדי הוא לן ויושב בסתר ואין מי שדר עמו בצלו (וכל מאמינים) שכן הוא לפי שהכתוב מעיד עליו (שהוא לבדו הוא) (הנוהג בחסדו כל דור) (וכל מאמינים) שכן הוא לפי שהכתוב מעיד עליו שהוא (נוצר חסד) (הסובל) סובל ונושא עונות (ומעלים עין מסוררים) מעלים עיניו מדרכי רשעים כאילו אינו רואה אותם וממתין אולי ישובון (העליון) אף שהוא בגובה השמים מ"מ תמיד (עינו אל יראיו) (עונה לחש) עונה להמתפללים לפניו בלחש (לדופקי בתשובה) למכים תמיד על דלתי בהכ"נ ובהמ"ד לעשות תשובה (הצופה לרשע) ממתין אולי יחזור בתשובה (וחפץ בהצדקו) וכאילו חפץ להצדיקו (הקצר בזעם) מקצר רוגז כי זעמו רגע כמימרא (ומאריך אף) אינו כועס מיד רק מאריך אפו ·

איז גיוועזין אונ איז היינט אונ ווערט אלע צייט זיין גאטש נאמען איז גיוויש זייער גרויש אונ אזו איז זיין לויב זייער גרויש אונ אלע גלייבין דאש ער איז גאט ואין בלתו אונ חוץ איהם איז גישט פאר האנדין קיין גאט דער דא גידיינקט צוא דיא וואש גידיינקען איהם גוטע גידעכעניש אונ אלע גלייבין שהוא זוכר דאש ער גידיינקט דעם ברית פון דיא אבות דער דא שנייט אפ אונ טיילט אויש לעבין צוא אלע באשעפעניש אונ אלע גלייבין שהוא חי דאש ער איז חי וקים ער איז גוט אונ טוט גוטש צוא שלעכטע לייט אונ צוא גוטע אונ אלע גלייבין שהוא טוב דאש ער איז גוט צוא אלע דער דא ווייש דיא גידאנקען פון אלע באשעפעניש אונ אלע גלייבין שהוא יוצרם דאס ער האט זייא באשאפין אין דיא מוטערש בויך פאר אים איז אלדינג מיגלאך אונ ער ווייש אלע מיט אנאנדער אונ אלע גלייבין שהוא כל יכול דאש פאר אים איז אלדינג מיגלאך גאט זיצט אייבית אין אפאר באהאלטענם שאטין אונ אלע גלייבין שהוא לבדו הוא דאש ער אליין איז גאט דער דא מאכט קינגין דיא מלכים אונ דיא מלוכה איז צו אים אונ אלע גלייבין שהוא מלך עולם דאש ער איז דער מלך פון דער וועלט דער דא פירט מיט זיין חסד אלע דורות אונ אלע גלייבין שהוא נוצר חסד דאש ער היט דעם חסד וואש אמענטש טוט דער דא לידט דיא זינד פון די רשעים אונ פאר הוילט דאש אויג פון דיא אפ קערער אונ ווארט טאמער וועלין זייא תשובה טאן אונ אלע גלייבין שהוא סולח סלה דאש ער פאר גיט דיא זינד אייבית דער דא איז דער אויבערשטער גאט אונ זיין אויג גיט השגחה אויף זיינע פארכטער דאש זיינען דיא צדיקים אונ אלע גלייבין שהוא עונה לחש דאש ער ענטפערט צו דער תפלה וואש מען בעט שטילער הייט הפותח שער דער דא עפינט דעם טויער צוא דיא וואש קלאפן אן מיט תשובה אונ אלע גלייבין שהוא פתוחה ידו דאש זיין האנט איז אפין מקבל צוא זיין די תשובה ער קוקט צוא דעם רשע אונ וויל דאש ער זאל פרום ווערן אונ אלע גלייבין שהוא צדיק וישר דאס ער איז גירעכט אונ רעכט פארטיג ער ...

הָרַחוּם וּמַקְדִּים רַחֲמִים לְרוֹגֶז : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא רַךְ לִרְצוֹת :
הַשָּׁוֶה וּמַשְׁוֶה קָטֹן וְגָדוֹל : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא שׁוֹפֵט צֶדֶק :
הַתָּם וּמִתַּמֵּם עִם תְּמִימִים : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא תָּמִים פָּעֳלוֹ :

תִּשְׂגַּב לְבַדֶּךָ וְתִמְלוֹךְ עַל כֹּל בְּיִחוּד : כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְהָיָה יְהֹוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהֹוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד :

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ :

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְהֹוָה לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ · שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ :

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ · וְהָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה · כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְיֶאֱתָיוּ כֹל לְעָבְדֶךָ · וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ · וְיַגִּידוּ בָאִיִּים צִדְקֶךָ · וְיִדְרְשׁוּךָ עַמִּים לֹא יְדָעוּךָ · וִיהַלְלוּךָ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ · וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהֹוָה · (וְיִזְבְּחוּ לְךָ אֶת זִבְחֵיהֶם) · וְיִזְנְחוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם · וְיַחְפְּרוּ עִם פְּסִילֵיהֶם · וְיַטּוּ שְׁכֶם אֶחָד לְעָבְדֶךָ · וְיִירָאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ · וְיַכִּירוּ כֹּחַ מַלְכוּתֶךָ · וִילַמְּדוּ תוֹעִים בִּינָה · וִימַלְלוּ אֶת גְּבוּרָתֶךָ · וִינַשְּׂאוּךָ מִתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ · וִיסַלְּדוּ בְחִילָה פָּנֶיךָ · וִיעַטְּרוּךָ נֵזֶר תִּפְאָרָה · וְיִפְצְחוּ הָרִים רִנָּה · וְיִצְהֲלוּ אִיִּים בְּמָלְכֶךָ · וִיקַבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם · וִירוֹמְמוּךָ בִּקְהַל עָם · וְיִשְׁמְעוּ רְחוֹקִים וְיָבוֹאוּ · וְיִתְּנוּ לְךָ כֶּתֶר מְלוּכָה :

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְהֹוָה לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלוֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהֹוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה : בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ :

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים · אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ · וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל

מטה לוי

(השוה) הקב"ה הוא שוה תדיר כמ"ש אני ה' לא שניתי (מלאכי ג ו) (ומשוה קטן וגדול) ביום הדין כמ"ש לא נכר שוע לפני דל (איוב לד יט) : (התם כו') הקדוש ברוך הוא שהוא תם מתמם עצמו עם ישראל שנקראו התמימים : (ויאתיו) כו' כשתעביר הטועים בזדון מן הארץ אז יבואו כולם לעבדך : (ויזבחו לך) ולא לעבודת כוכבים (ויחפרו) ויבושו ויכלמו (עם פסיליהם · ויירלאוך עם שמש) יקבלו מוראך (וינשאוך) בשבחים שיאמרו לפניך יתברך שאתה הוא (מתנשא לכל לראש) (ויסלדו בחילה פניך) ויבקשו ויחננו במורא לפניך (ויצהלו איים במלכך) אפילו עובדי כוכבים ישמחו במלכך (וישמעו) עובדי כוכבים שהיו רחוקים מן המלות ישמחו למלכותך (ויבואו ויתנו כו') :

בית לוי

(ויאתיו) כמו ויבואו מל' קרבו ויאתיון (ישעיה מא ה). (באיים) יושבי איי הים · וכנוי לעובדי כוכבים (עמים לא ידעוך) עובדי כוכבים (אפסי הארץ) היושבים בקצה הארץ (ויזנחו) ל' עזיבה וריחוק כמו אשר הזניח המלך (ד"ה ב כט יט) (ויחפרו) ל' בושה כמו ויחפרו יחדו (תהלים לה כ) (שכם) ל' לב ודעה א' והוא לשון הכתוב לעבדו שכם א' (צפניה ג ט) ות"י פירש כתף אחד (וילמדו תועים בינה) עפ"ה וידעו תועי רוח בינה (ישעיה כט כד) (וימללו) ל' דבור כמו מי מלל לאברהם (בראשית כא ז') (ויסלדו בחילה) לה"כ (איוב יג) ואסלדה בחילה ות"י ואבעית ברתית' ורש"י פי' אתחולל כדאגה בחילה בקשה זו (ויפצחו) ל' הרמת קול שמחה · והוא לה"כ ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה (ישעי' נ"ה י"ב) (ויצהלו) ל' צהלה ושמחה (רחוקים) כנוי לעובדי כוכבים :

קורץ מיט צארין צוא דיא צדיקים אונ זד לייגערט דעם צארין צוא די רשעים אונ אלע גלייבין שהוא קשה לכעוס דאש ער איז הארט צוא דער צארינען דער דא איז דער בארעמיג אונ ער פעדערט דער בארימקייט פאר זיין רוגז אונ אלע גלייבין שהוא רך לרצות דש ער איז ווייך באוויליגט צוא ווערין זד דא איז תמיד גלייך קליין אונ גרויש משפט ער אלע גלייך אונ אלע גלייבין שהוא שופט צדק דאש ער איז אגירעכטר שופט דער דא איז גאנץ אונ איז זיך נוהג מיט גאנצקייט מיט די פרומע לייט אונ אלע גלייבין שהוא תמים פעלו דאש זיינע ווערק זיינען גאנץ :
ויאתיו כל לעבדך אונ אלע לייט וועלין קומען דיך צו לויבין אונ וועלין לויבין דיין גיערליכטין נאמען אונ וועלין זאגין דיין גירעכטיקייט צווישין דיא אומות וואש וואנען אויף די אינזלען פון דעם ים די אומות וואש האבין דיך ניט גיקענט וועלין דיך פארשטין דיא פעלקער וואש וואנען אין עקוועלט וועלין דיך לויבין אונ וועלין תמיד זאגין גאט איז גיאכפערט אונ דיא היידין וועלין פר לאזין זייערע אפ געטער אונ וועלין פאר שעמען זייערע אפ געטער אונ אלע אין איינעם וועלין נייגין זייער אקסיל צוא דינען דיך זייא וועלין זיך תמיד פארכטין פאר דיר אזו וויא די זון שיינט תמיד אונ זייא וועלין דער קענען דעם כח פון דיין מלוכה דיא וואש זיינען פאר אירט וועלין לערנען פאר שטאנד אונ זיי וועלין ריידין פון דיין שטארקייט אונ זייא וועלין דיך דער הייבין וואש דוא ביסט דער הויבין איבער אלע קעפ אונ זיי וועלין לויבן דיין שכינה מיט פארכט אונ זייא וועלין דיך קריינען מיט אשיינע קרוין אונ דיא בערג וועלין עפינען זייער מויל מיט גיזאנג אונ דיא אינזלען וועלין זיך פרייען אין דיין קיניגרייך אונ וועלן אויף זיך מקבל זיין דעם עול פון דיין מלוכה אונ זייא וועלין דיך דער הייבין צווישין אין זאמלונג פון די אומות אונ אז דיא ווייטע וועלין הערין וועלין זייא קומען אונ וועלין צו דיר געבין דיא קרוין פון דער מלוכה :

הַלְּשׁוֹנוֹת · וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ :

וַתִּתֶּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם לשבת השבת הזה ואת יום הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם זכרון תְּרוּעָה באהבה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם :

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ · בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים · וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ : אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ : וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה · וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם · וְאֶת מוּסְפֵי יום השבת הזה וְ) יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה · נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר :

לשבת
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ :

(זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר :

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם : וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד · כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם :

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר · שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר · וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל · וְעִשָּׂרוֹן לַכָּבֶשׂ · וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ · וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר · וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם : מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ · וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ · וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם · לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה :

לשבת
יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג · עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית :

כעלינו פותחין הארון · כשלא שם תלקנו כשם סוגרין הארון · ואח"כ כולהכתנו פותחין הארון ·

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה · שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם : וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא : שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ · וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ (נ"א וְכִסֵּא כְבוֹדוֹ) בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (נ"א אַחֵר) · אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ · וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד :

סוגרין הארון
והשלית לצור חוזר בקול רם הוא אלהינו וכו' · ובשעה שהצבור אומרים הוא אלהינו וכו' אומר החזן אלו הפסוקים וטוב לבטל גזירות רעות וקבלה הוא מן רבי אליעזר בעל הרוקח :

אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ : וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד : הֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ : כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד : כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ : יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

מגדל עוז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב : רבונו של עולם מיום שחרב בית המקדש אין לנו במה לכפר לא קרבן ולא בגדי כהונה ולא מנחה ולא זבח ולא מזבח רק שמך הגדול עומד לנו · ויהי רצון שתהא שעה זו עת רצון ליכנס תפלתי למרום כשאני מזכיר יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת · נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה : אנא בכח וכו'

תחנה להש"ץ קודם מלכיות זכרונות שופרות :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֱיֵה עִם פִּיפִיּוֹת שְׁלוּחֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הָעוֹמְדִים לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים מִלְּפָנֶיךָ עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הוֹרֵם מַה שֶׁיֹּאמְרוּ · הֲבִינֵם מַה שֶּׁיְּדַבֵּרוּ · הֲשִׁיבֵם מַה שֶּׁיִּשְׁאֲלוּ · יַדְעֵם הֵיךְ יְפָאֲרוּ · בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן ·

אלהינו אונזר גאט אונ גאט פון אונזערע עלטרן מיר בעטן דיך זיי אין בייא שטאנד מיט דיא מיילער פון חזנים דיא דא ווערט גיזאנט פון דיין פאלק ישראל די דא שטייען - צו בעטן פר דיר אויף דיין פאלק ישראל · ליבער גאט וויית זיי וואס זייא זאלין זאגין הב"נ מאך פר שטין זייא וואש זייא זאלין רידי עגטפר דיא וואש דיא דיך פרעגין לאז זייא

זייען

ברך לך יכרעון · עמך בפיהם יברכון · ומברכות פיך כלם יתברכון · עמך לפניך יעבירון והם בתוכך יעבורון · עיני עמך בם תלויות · ועיניהם לך מיחלות : גשים מול ארון הקודש באימה · לשכך כעס וחמה · ועמך מסביבים אותם כחומה · ואתה מן השמים תשגיח אותם לרחמה : עין נושאים לך לשמים · לב שופכים נכחך כמים · ואתה תשמע מן השמים : שלא יכשלו בלשונם · ולא ינקשו בשנונם · ולא יבושו במשעננם · ולא יכלמו בם שאונם · ואל יאמר פיהם דבר שלא כרצונך · כי חנוניך יהוה אלהינו המה חנונים · ומרוחמיך המה מרוחמים · כמה שידענו יהוה אלהינו את אשר תחון יוחן · ואת אשר תרחם ירוחם · ככתוב בתורתך ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך · וחנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם : ונאמר אל יבושו בי קויך אדני אלהים צבאות · אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל :

פותחין הארון

אוחילה לאל אחלה פניו · אשאלה ממנו מענה לשון : אשר בקהל עם אשירה עוזו · אביעה רננות בעד מפעליו : לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון : אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

סוגרין הארון

מטה לוי

(אוחילה) אקוה (לאל) שיקיים בקשתי שבקשתי היא עם פיפיות · (אחלה פניו) אתפלל לפניו (אשאלה ממנו) שיתן לכל אחד מאתנו (מענה לשון) כי אף בו"ד כשמזמין האדם לדין חושב האדם בלבו כך וכך אטעון וכשבא המענה אוכה בדין וכשהוזר ורואה שאין אותה מענה ישרה חושב בלבו מענה אחרת · אבל כשחפץ הקב"ה להצדיק את האדם נותן בלבו תענה לשון שבו יתרצה המלך · לכן בקשתי מלפניו שיתן מענה לשון להעריך לפניו תפלה כרצון (בעד מפעליו) בעד ישראל שהם מפעליו של הקב"ה (לאדם מערכי לב) לערוך ולסדר דברים בלבו (ומה' מענה לשון) אך להוציא דברים בפיו כתקונם צריך סעד אלהים · כי אע"פ שנערכו הדברים בלבו באופן שלא יתבלבלו הדברים בפיו וכן הוא ברלב"ג :

כשחל יום א' בשבת מחליפין הסדר · (אחללה אלהי) אומרים ביום א' · (אנסיכה מלכי) אומרים ביום ב' :

מיוסד ע"פ א"ב כרובע

אנסיכה מלכי · לפניו בהתהלכי · אמצו בהמליכי · יאזור עוז וימלוך : אליל בהשליכי · לפני בא

(אנסיכה מלכי) אמשח למלכי נסך · (לפניו בהתהלכי) בהתהלכי לפניו לשמוע בקולו · (אמצו בהמליכי) באותו זמן בהמליכי אמצו של הקדוש ב"ה עלי (יאזור עוז וימלוך) יהיה נאזר בגבורה ואז ימלוך ה' על כל הארץ · (אליל בהשליכי) כשאשליך את עבודת כוכבים (לפני בא) יום הגדול והנורא שיבא (יום

וויסן וויא זיא דיך זאלין ליבין דאס זיי זאלין קומען צוא דיינר שכינה גיך מיט דיא קניא קניען זיא צו דיר דיין פאלק ישראל מיט אידן מונד בענטשין זיא אונ די ברכות דאש דיא ישראל גיבין קומען אלע פון דיר דיין פאלק ישראל פארין איבער פאר דיר אונ דיא חזנים פארין איבר אין דער מיט כלומר פאר דעם ארון הקודש דיא אויגין פון דיין פאלק ישראל הייגנין אין די חזנים דאש מיינט מען דאש דיא חזנים זאלין אירע מליצים זיין אונ די אויגין פון די חזנים טוען האפין צו דיר זיי גינעהענען קענין דעם ארון הקודש מיט פארכט לשכך דאש זיי ווילין שטילין פון ישראל דעם צארין אונ דעם גרים צארין אונ דיין פאלק ישראל ריגלין זייא אום אז איין מויער אונ דוא ליבער גאט פון הימל דוא זאלסט קוקין אויף זייא צו דער בארמן איבער זייא אירע אויגין הייבין זייא אויף צוא דיר צום הימל זייער הארץ פאר גיסין זיי קעגן דיר וויא וואסער אונ דוא ליבר גאט דוא זאלסט זייא הערין פון הימל שלא יכשלו דאש דיא חזנים זאלין ניט שטרויכלין מיט אירין צונג אונ ניט זייא זאלין שטרויכלין מיט אירין רידין אונ זייא זאלין ניט ווערן פאר שעמט דורך די חזנים דאס זייא זיך אויף זייא פאר לאזין אונ דאס ברומונג זאלין ניט ווערין פאר שעמט אן דיא חזנים אונ עש זאל ניט זאגין איר מונד פון די חזנים איין ווארט דאש ניט איז נאך דיין ווילין דען דיינע לייט וועליר גאט אונזער גאט די וועלביגע זיינן גילייט וועליגט אונ די וועלביגע וואש דו דיך איבר זיי דר בארעמסט דיא זיינן דער בארימט גליך אז מיר ווייסין דאש גאט אונזער גאט נעמין דו לייט וועליגסט דער איז גילייט וועליגט אונ וועמין דוא דער בארימסט דער איז דער בארימט אז דא שטייט גישריבין אין דיינער תורה אונ ער זאגט איך וויל לאזין איבער פארין נאר מיין גוטקייט איבר דיין גזיכט אונ איך וויל רופין מיט דעם נאמן ה' צו פאר דיר אונ איך וועל לייט וועליגין דעם איך האב לוסט צו לייט וועליגן אונ איך וועל דר בארעמן דעם איך האב לוסט צו דער בארעמן אונ דער פסוק זאגט אויך זייא זאלין ניט ווערין פאר שעמט אן מיר דיינע בגערער ישראל דוא ביסט דער גאט פון ישראל :

אוחילה לאל איך האף צו גאט דאש ער וועט מיר טאן מיין בקשה איך בעט פאר אים אשאלה איך בעט פון אים מיין צונג זאל קאנן רידין אונ תפלה טאן אשר דש איך זאל צווישין איין זאמלונג פון פיל לייט קענען לויבין אונ זינגען גאטס שטארקייט אונ דאס איך זאל קאנן רידין אונ בעטין פאר דיא ישראל וואס זייא זיינע ווערק לאדם איטליכער מענטש איז מחויב אן צוא ריכטן זיין הארץ תפלה צוא טאן אונ פון נאט ווערט אים גיגעבין גוטע רייד אונ ענטפר אין זיין צונג ה' דרום בעט איך דיך גאט זאלשט עפענען מיינע לעפצין אונ מיין מויל זאל זאגן דיין לויב יהיו דיא רייד פון מיין מויל זאל זיין לרצון אונ די גידאנקן פון מיין הארץ זאל זיין לרצון צו פר דיר ה' גאט דוא בישט מיין באשיצר אונ מיין דער לייזער :

אנסיכה מלכי איך וועל מאכן הערשין מיין מלך הקדוש ברוך הוא אז ער וועט מיך לערנען תשובה צו טאן וועל איך קענען גיין פאר אים אונ אים דינן אמצו אין דר צייט אז איך וועל מאכן קיניגן זיין שטארקייט לעתיד לבא דענסט מאל וועט גאט אן גורטן שטרקייט אונ וועט קיניגן לפני איידער דער טאג פון מלך משיח וועט קומען וועט ער שיקן אליהו הנביא וועט ער אונז לערנן תשובה צוא טאן דענסט מאל וועט גאט

יוֹם מַלְכִּי אִישׁ מַלְאָכִי יִשְׁלַח · וְאָז יִמְלוֹךְ: בְּבוֹאוֹ לַהֲלוֹךְ · נְתוּשׁ חָנֵף מִמְּלוֹךְ: בֵּית גֵּאִים בְּלִי מְלוֹךְ: יִסַּח לְבַל יִמְלוֹךְ: בְּתוֹכִי יַהֲלוֹךְ · בְּהוֹפִיעוֹ לִמְלוֹךְ · בְּמַלְכוּתוֹ אֶמְלוֹךְ · וְאָז יִמְלוֹךְ: גְּבֶרֶת מַמְלָכוֹת · בְּמַגְרוֹ מַמְלָכוֹת: גֵּאִים וּמַמְלָכוֹת · יָהוּם וְהוּא יִמְלוֹךְ: גִּלָּיוֹן הֲלִיכוֹת · וְסֵפֶר תַּהֲלוּכוֹת · גַּל הַיּוֹם לְזַכּוֹת · חוֹכָיו לִמְלוֹךְ: דּוֹרֶכֶת נְסִיכוֹת · בְּחַנּוּן קוֹל בְּכוֹת · דַּבְּרָה אֲנִי בְּמַלְכוּת · וּמִי יוּכַל לִמְלוֹךְ: דַּכְּאֵי רוּחַ נְמִיכוּת · מְחַפְּשֵׂי בְּיוֹם דִּין זְכוּת · דָּשָׁה בְּעוֹל מַלְכוּת · עַד צוּר יִמְלוֹךְ: הִלּוּךְ מַהֲלַךְ · חֲמֵשׁ מֵאוֹת הֲלַךְ · הַדּוֹר עַד הַמֶּלֶךְ · בְּעֻזּוֹ לִמְלוֹךְ: הַבֵּל הַמּוּמְלַךְ · עַל מֶה מָלַךְ · הֲלֹא בְּמִי נִמְלַךְ · כִּי אֵין לִמְלוֹךְ: וּמִלִּפְנֵי מְלוֹךְ מֶלֶךְ: חַי מִלְּפָנִים מֶלֶךְ: וְעַד תְּכַל כָּל מֶלֶךְ · הוּא לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ: וּמַה יָּעוּז מוֹלֵךְ · בְּעוֹז מִשְׁפַּט מֶלֶךְ · וְכַעֲבוֹר סוּפָה בְּהֵלֶךְ · יַחֲלוֹף מִמְּלוֹךְ: זָךְ דִּין בְּעָרְכוֹ · יֹאחֵז דַּרְכּוֹ · זֵדִים בְּדַרְכּוֹ · נָקָם יַעַט וְיִמְלוֹךְ: זַר זֵד בְּשַׁלְכוֹ · יִתֵּן עֹז לְמַלְכּוֹ · זַכִּים בְּהַמְלִיכוֹ · עַל כֹּל יִמְלוֹךְ: חָדְשׁוּ מְלוּכָה · כַּדָּת וְכַהֲלָכָה · חוֹטֶר מַמְלָכָה · בְּמִישׁוֹר יִמְלוֹךְ: חוֹבֵשׁ אֲרוּכָה · וְאֶרֶךְ יוֹם מְבוּכָה · תְּחוּלָה לְמַכָּה · יַעַל בְּעֵת

מלכי ואז (איש מלאכי ישלח) ישלח את אליהו הנביא) וילמד לעשות תשובה (ואז ימלוך) ה' לעולם ועד (בבואו) בבוא אליהו (להלוך נתוש חנף ממלוך) לילך לנהוג ולשבר את עשו ממלכותו אשר היה חנף לאביו היאך מעשרין הבן ומלח · (בית גאים כו' יסח) בתי עבודת כוכבים שלהם ינתץ וישבר אותם וימנע (לבל ימלוך) עוד (ואז בתוכי יהלוך) לקיים הפסוק והתהלכתי בתוככם · (בהופיעו למלוך) כשיגלה ויאיר במלכותו למלוך על כל עובדי כוכבים · אזי במלכותו אמלוך אני (ואז ימלוך) ה' על כל הארץ · אז (גאים וממלכות יהום) עמה (והוא ימלוך) לבדו · (גליון) הספר שכתוב בו הליכות אדם ומעשיו (וספר תהלוכות) הספר שרשומים בו מצעדי גבר (גל היום) בקשתו שיסיר ויעביר פשעינו היום מנגד עיניו (לזכות חוכיו) לזכות את ישראל המקוים ומחכים לו שיקרב הגאולה ויזכו (למלוך) עד מתי תהיה מלכות עובדי כוכבים (דורכת נסיכות) נוהגת שררה ומלכות הלא כל זה שמשכה מלכותה היא (בחנון קול בכות) בשכר דמעה שבכה עשו שלשה דמעות כשקבל יעקב הברכות · (דברה) ועד עתה היא מדברת בגאוה (אני במלכות ומי יוכל למלוך) מבלעדי (דכאי רוח נמיכות) ישראל שאינם מתגאים כמו עובדי כוכבים רק הם דכאי רוח ונמוכים בגלות (מחפשי) הם מחפשים היום (ביום דין זכות) על מה היא (דשה) שנדשה ומשועבדת בעול מלכות של עובדי כוכבים (עד צור ימלוך) עד שימלוך הקב"ה כשיגאלם ולו נאה למלוך · כי בגאולת מצרים (הילוך מהלך חמש מאות) שנה הלך משמים לארץ (הדור עד המלך) עד שהומלך הקב"ה שנקראת הדור בלבושו · ועוד נלחם להם על הים (בעוזו) עד שקבלוהו ישראל אותו (למלוך) עליהם ואמרו ה' ימלוך לעולם ועד אבל (הבל המומלך) מלכות בבל העובדת ע"ז שנקראת בל (על מה) ולמה (מלך) וכי איזו אומה גאל מתוך אומה אחרת שיהיה בדין להמליכו (ראב"ן) (הלא במי נמלך) ממי נטל רשות (כי אין למלוך) כי מיהר למלוך (ומלפני מלוך מלך) עד שלא היה שום מלך · הקב"ה שהוא (חי מלפנים מלך) מלכותו היתה מלפנים (ועד תכל כל מלך) כשיכלו כל המלכים (הוא לבדו ימלוך) · (ומה יעוז) מלך ב"ו אף שהוא (מולך) (בעוז משפט) של הקב"ה שנקרא (מלך) הלא (וכעבור סופה בהלך) וכעבור רוח סערה שהולך מהרה · כן מהרה (יחלוף ממלוך) כי מתר ימות (זך) הקב"ה (דין בערכו) כשיעריך דין על ישראל (יאחז דרכו) שהוא מדת הרחמים (זדים בדרכו) אבל כשיערוך דין לדרוך את הזדים (נקם יעט) יתלבש בגדי נקם להנקם מהם וימלוך (זר זד בשלכו) כשישליך כתר מלוכה של עשו (יתן עוז למלכו) יתן עוז המלוכה למשיחו · (זכים בהמליכו) כשימלוך את ישראל אז על כל ימלוך (חדשו מלוכה כדת וכהלכה) כשיחדש מלכות ישראל כראוי וכנכון (חוטר כו') אז ימלוך במישור משיח בן דוד אשר לו שבט המלוכה · הקדוש ברוך הוא אשר הוא (חובש ארוכה) רפואה (וארך) ואריכות החורבן והקץ שהוא (יום מבוכה) (תחולה למכה יעל) יעלה רפואה למכה (בעת ימלוך) ואז

קֵינִיגִין בבואו אַז אֵלִיָּהוּ וֶועט קוּמֶען וֶועט דֶענְסְט מָאל גָאט צְווִישִׁין מִיר גֵיין אַז עֶר וֶועט דֶער לַייכְטִין צוּא קֵינִיגִין דֶענְסְט מָאל וֶועט גָאט קֵינִיגִין אִיבֶּער דִיא גַאנְצֶע וֶועלְט: גליון הליכות דָאס פַּאפִּיר וָואשׁ דֶערוֹיף אִיז אָן גִישְׁרִיבִּין דִיא גַאנְג פוּן מֶענְטְשִׁין אוּנ דֶער בּוּךְ וָואשׁ אִין אִים אִיז פַאר שְׁרִיבִּין אִיטְלִיכֶע טְרִיט פוּן מֶענְטְשִׁין הָאט עֶר אָפּ גִיטָאן פוּן פַאר זַיינֶע אוֹיגִין דִיא זִינְד צוּ גִירֶעכְט מַאכִין וָואס הָאפִּין צוּא אִים אוּנ וֶוער קָאן קֵינִיגִין דכאי רוח דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס הָאבִּין גִיהַאט אַיין פַר שְׁטוֹיסְן אוּנ אַיין נִידֶערִיג גִימִיט זַייא זוּכִין זְכוּת אִין דֶעם יוֹם הַדִּין בִּיז דֶער בַּשֶׁעפֶער וֶועט קֵינִיגִין הלוך שהלך אַז גָאט הָאט דִיא תּוֹרָה גִיגֶעבִּין אִיז עֶר אַרָאפּ גִיגַאנְגֶען פוּן הִימִיל אוֹיף דֶער עֶרְד דָאס אִיז אַיין מַהֲלַךְ פוּן פִינְף הוּנְדֶערְט יָאר בִּיז גָאט הָאט גִיקֵינִיגְט אִיבֶּר דִיא יִשְׂרָאֵל מִיט זַיין שְׁטַארְקַייט הָאט עֶר זִיךְ בַּאוִויזִין צוּא קֵינִיגִין ומלפני אוּנ אִידֶער זַייעֶר מֶלֶךְ הָאט גִיקֵינִיגְט הָאט דֶער לֶעבֶּעדִיגֶער גָאט פְרִיעֶר גִיקֵינִיגְט אוּנ וָואשׁ הָאט זִיךְ גִישְׁטַארְקְט דֶר אָפּ גָאט וָואס הֵייסְט מוֹלֵךְ אַז גָאט וֶועט קוּמֶען צוּא מִשְׁפְּטִין דִי וֶועלְט מִיט זַיין שְׁטַארְקַייט אוּנ אַזוֹא וִויא אַשְׁטוּרֶעם ווִינְד אִיז אִיבֶּער גִיפָארִין אַזוֹ אִיז עֶר אִיבֶּער גִיפָארִין פוּן צוּא קֵינִיגִין זך דין בערכו דֶער לוֹיטֶערֶער גָאט וֶוען עֶר וֶועט אָן רִיכְטִין דִין צוּא מִשְׁפְּטִין דִיא מֶענְטְשִׁין זָאל עֶר אָן נֶעמֶען זַיין וֶועג צוּא פַאר בַּייטִין דֶעם מִדַּת הַדִּין אוֹיף מִדַּת הָרַחֲמִים אַז עֶר הָאט גִיטְרָאטְן דִי רְשָׁעִים אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הָאט עֶר זִיךְ אַיין גִוִויקְלְט אִין קְלֵייד פוּן רֶעכֶענוּנְג דֶענְסְט מָאל וֶועט עֶר גֶעבִּין שְׁטַארְקַייט צוּ מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ אַז עֶר וֶועט מַאכִין קֵינִיגִין דִיא לוֹיטֶערֶע וֶועט עֶר אִיבֶּער אַלֶע קֵינִיגִין חדשו עֶר הָאט בַּאנַייט דִיא מְלוּכָה אַזוֹא וִויא רֶעכְט אִיז אוּנ וִויא גִיהֶער צוּא זַיין מִיט רֶעכְט פַארְטִיקַייט וֶועט עֶר קֵינִיגִין חובש ארוכה פְלַאסְטֶער פוּן הַיילוּנְג אוּנ אַהֵיילוּנְג צוּ דִיא טֶעג וָואס זַיינֶען פַאר אִירְט עֶר וֶועט אוֹיף בְּרֵיינְגֶען אַיין רְפוּאָה צוּא דֶער מַכָּה אִין דֶער צַייט אַז עֶר

ימלוך: טורח מלכיות· עובדי משכיות· טמאו חמד שכיות·
בגאוה למלוך: טוהר זכיות· ושאג קול בכיות· טבע צול
דכיות· יפן ובם ימלוך: יהב משליכים עליו בני מלכים·
יום זה לו מחכים· בוא יבוא למלוך: יעברו מתהלכים·
לפניו כמלאכים· יחד ממליכים יי ימלוך: כתים בכתתו·
אים בהכותו· כס ממלכתו· יכון וימלוך: כבוד מלכותו·
וקדוש הליכתו· כגמרו מלאכתו· לעין כל ימלוך: לכל גובה
יפיל· והר וגבע ישפיל· לכל אום יאפיל· וכאור זרוע ימלוך:
לראי יקפיל· וחדשים יכפיל· ליום זה פור הפיל· מציון
למלוך: מטו גוים המו גאים· מעדו מתגאים· גאה בבואו
למלוך: מלכו דגוים· נטלו סגוים· מלך הגוים· עת אתא
למלוך: נדיבי עמים· יאספו מעמים· נשוא מעוטי עמים·
אל מקומם ימלוך: נגון נעימים· למולם מנעימים· נשאם
מעממים עליהם למלוך: סכות אלילים כיון גלולים· סחוב
כמו חללים· ושלכו בלי למלוך: סוד אל אלים· הבו בני

יפה אותה (טורח) הטול מעובדי כוכבים (עובדי משכיות) עובדי כוכבים ומזלות· אשר (טמאו חמד שכיות בגאוה למלוך) טמאו כלים חמודים של בהמ"ק הנקראת שכיות כדי למלוך בגאוה כמו שעשה טיטוס שנכנס לה"ק וכו' וישים הקב"ה עיניו על (טוהר זכיות) של ישראל (ושאג קול בכיות) ששואגין וצועקין על אורך הקץ ועל (טבע צול דכיות) מה שטובעין את ישראל במצולת ים על יחוד השם· על כל אלה יפן הקב"ה (ובם ימלוך) ובדין הוא שיפן הקב"ה בצרתם (יהב משליכים עליו) כי ישראל שהם (בני מלכים) משליכים על הקב"ה משאם (יום זה כו' למלוך) ומחכים לו שיבוא ביום זה של ר"ה למלוך (יעברו מתהלכים לפניו) צדיקים המתהלכים לפניו יעברו לפני התיבה בר"ה (כמלאכים) מצוינים ומעוטפים בטליתות והם כולם (יחד ממליכים) זה שאומרים פסוקי מלכיות ואומרים (ה' ימלוך) (כתים בכתתו) כשישבר ויכתת את הרומים (איים בהכותו) ויכה את הכותים שנקראו איי כתים· אז (כס ממלכתו יכון) ויהיה הכסא שלם וימלוך· (כבוד מלכותו · וקדוש הליכתו) אימתי יהיה זה (כגמרו מלאכתו) ויכלה נקמתו ברשעים ואז (לעין כל ימלוך) (לכל גובה) כל השרים של עובדי כוכבים אשר גובה ארזים גבהם (יפיל) אותם (והר וגבע) והמלכים והשלטונים (ישפיל) אותם (לכל אום יאפיל) יחשיך לכל האומות עובדי כוכבים (וכאור זרוע ימלוך) מלכותו תהיה גלויה לכל כאור זרוע (לראי יקפיל) יקפיל ויגלל את השמים ויעשה מהן כמין שופר ויתקע בהם כמ"ש והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול (והדשים יכפיל) ויברא שמים חדשים (ליום זה) של ראש השנה (פור הפיל) נפל הגורל שבו יושעו ויגאלו בני ישראל (מציון למלוך) ונקבע יום זה למלוך בהר ציון· (מטו גוים המו גאים מעדו מתגאים)· כמ"ש המו גוים מטו ממלכות· ואימתי יתקיים זאת· (גאה בבואו למלוך) כבוא ה' גאה על כל גאים למלוך אז ימוטו ויתמעדו כל הגאים· (מלכו דגוים נוטלו סגוים) ואימתי ימלכו ישראל שנאמר עליהם וידגו לרוב ויוגבהו ישראל שנקראו סגוים (מלך הגויים עת אתא למלוך) כשיבא הקב"ה שהוא מלך הגוים למלוך· (נדיבי עמים) שרי העובדי כוכבים (יאוספו מעמים) יתקבצו מארבע רוחות· (נשוא מעוטי עמים) לנשוא על כתפם את ישראל שנאמר עליהם כי אתם המעט מכל העמים (אל מקומם) לארץ ישראל ימלוך ואז (נגון נעימים למולם מנעימים) העובדי כוכבים יהיו מנגנים בנעימות נגד ישראל (נשאם מעממים עליהם למלוך) הקב"ה ינשא ישראל מכל העמים למלוך עליהם (סכות אלילים כיון גלולים סחוב) העצבים והעובדי כוכבים יהיו נגררים כמו חללים ושלכו בלי למלוך עוד· (סוד אל

וועט קיניגן טורח גליות דיא צרות וואס דיא ישראל האבין גיהאט פון די וואס האבין גידינט צו גיגאסענע אפ געטער זיי האבין מטמא גיוועזן דעם בית המקדש וואש ער איז גיפלאסטערט גיוועזן פון שיינע גילוסטיגע שטיינער צוא קיניגין מיט הערשאפט טוהר זכיות דיא ריינע זכיות פון ישראל אונ דעם גישרייא פון זייער וויינען אונ זיינען וואָרין דער טרונקן אין דיא טיפע וואסער אויף קדוש השם האט ער זיך צוא זייא גיקערט אונ האט איבער זייא גיקיניגט יהב משליכים זייא ווארפין אויף אים זייער לאסט אין דעם טאג האפין זייא צוא אים דאס ער וועט קומען צו קיניגן מתהלכים זייא פארין איבער אונ גייען אין דיא שולין איין גיוויקלט אין טליתים אזו וויא דיא מלאכים אלע אין איינעם מאכין זייא קיניגין נאט אונ זאגין גאט זאל קיניגין כס ממלכתו ער האט אן גיברייט דיא שטול פון זיין קיניגרייך אונ האט גיקינטט זיין הערליכקייט פון זיין קיניגרייך אונ דיא הייליקייט פון זיין גאנג אז ער וועט פאר לענדין זיין ווערק דער נאך וועט ער פאר דיא אויגין פון אלע לייט קיניגין לגבוהי לב אלע בעלי גאוות וועט ער מאכין פאלין אונ דיא בערג אונ דיא הויכע וועט ער נידעריג מאכין כאור אונ וויא איין שטארק ליכט וואס דער ווינט קען ניט פאר לעשין אזו וועט זיין דאס מלכות פון גאט לראי יקפיל דיא הימלען וואס זייא שיינען וויא איין לויטערער שפיגיל וועט זייא גאט צוא וויקלען אונ וועט זייא מאכין וויא איין שופר אונ וועט דער מיט בלאזין לעתיד לבא אונ וועט נאייע הימלען פאר טאפלען ער וועט בשאפן נאייע הימלן · אויף דעם טאג ראש השנה האט גאט גיווארפן גורל די ישראל זאלין צוא אים תשובה טאן דר גאט פון ציון וועט קיניגן המו זדים דיא האפערדיגע זיינען פאר טומילט גיווארין דיא וואס האבין גיהאלטין זיך בגאוה זיינען גיפאלין וויא גאט דער הערשר איז גיקומען צוא קיניגין מלכו דגוים זיי האבין גיקיניגט אין דיא טעג פון השמונאים דיא וואס זיינען גיגליכין צוא פיש זייא זיינען דער הייבין גיווארין דיא וואס זיינען פאר מערט אזו וויא דאס זאמד פון ים גאט דער קיניג איבער אלע פעלקער איז גיקומען צו קיניגן יאוספו מעמים האבן זיך איין גיזאמילט פון אלע פעלקער זיי האבין גאט שיינע נגונים גיזונגען גאט האט זיי דר הויבין צוא קיניגין איבער זיי סוכות מזלים די אפ גאט וואש האט גיהייסן סכות אונ דיא אפ גאט וואס האט גיהייסן כיון האט מען זיי אפ גיטאן אזוא וויא דער שלאגענע זייא זיינען אוועק גיווארפין גיווארין זיי וועלין ניט קיניגין סוד אל אלים דער כוד פון גאט דאס איז דעם שם המפורש איר מענטשן וואש איר הייסט בני אלים גיט כבוד צו גאט הייבט אויף

אליהם · שאו זמרה והלולים · לאדון כי ימלוך: עזוז יד
בהשיאו להרים נשיאו · עמוסיו בנשאו יעוז וימלוך: על
רום משאו ידיהו בנשאו · על הוד כסאו ישב וימלוך: פור
תפורר ארץ · בכליון וחרץ · פח ביושבי הארץ · ירגיז
וימלוך: פחד שופרות ערץ · ישלשו ובם ירץ · פאר מכנף
הארץ · יעל כי ימלוך: צבי מהדום יעל · ואדר משעל · צהל
משמי מעל · ירננו כי ימלוך: צבאות כל פועל · לצלעם ירטי
תעל · צפירת פאר להעל · הן לצדק ימלוך: קצינים אשר
מלכו · אדרת ישליכו · קול יתנו וימליכו · לאדון כי ימלוך:
קרואים ימלוכו · ואחריו יהלוכו · קוממיות ילכו · ובראשם
ימלוך: רז המוכמן · ליום זה מזמן · רשום למועד וזמן ·
ובו נוקם ימלוך: רועה נאמן · בבואו מתימן · רוח יסעיר
בתימן · בגלעד ימלוך: שנאן עליות · וסוד פליאות ·
שיר מתלוליות · יפצחו כי ימלוך: שאיות תחתיות · והוד
אותיות · שאון המון בריות · יריעו כי ימלוך: תכן כם

אלים) שם המפורש שהוא סוד וגדולתו של הקב"ה · (הבו בני אלים) אתם בני אברהם יצחק ויעקב תנו כבוד לשמו · (עזוז) הקב"ה שהוא עזוז וגבור · (יד בהשיאו) כאשר ירים ידו · (להרים נשיאו) להרים משיח בן דוד שהוא נשיא ישראל (עמוסיו בנשאו) וכשינשא את ישראל העמוסים מני בטן אז (יעוז וימלוך) · (רום משאו ידיהו בנשאו): כאשר ירים הקב"ה את ידו על רום מלכיות אדום ועמלק שהיה לו למשא אז (על הוד כסאו ישב) שיהיה הכסא שלם · וימלוך (פור תפורר ארץ) · הקב"ה ישבר הרשעים לחתיכות קטנות (בכליון וחרץ) בכליון וכריתה (פח ביושבי הארץ) מצודים ופחים יפרוש עלי יושבי הארץ (פחד שופרות ערץ ישלש) ג' פעמים יתקע הקב"ה בשופר חזק שיפחדו ממנו כל העובדי כוכבים (ובם ירץ) וישראל אשר בם ירצה (פאר מכנף הארץ יעלו) יעלו זמר מכנף הארץ בעת כי ימלוך (צבי מהדום יעל) פארו ויפיו של הקב"ה יעלו מארץ שהיא הדום רגליו שהארץ תאמר שירה להקב"ה (ואדר) ושבח אדיר וחזק יעלה (משעל) ממים שנמדדו בשעל של הקב"ה (צהל משמי מעל) וצהלה משמי מעלה כל אלו (ירננו כי ימלוך) (וצבאות כל פועל) אדם ובהמה וחיה ואילנות ועשבים (לצלעם ירטי תעל) תעלה להם רטיה ורפואה למכתם ולמומם (צפירת פאר להעל הן לצדק ימלוך) כדי להעל צפירת פאר לאשר ימלוך בצדק (קצינים) שרי העו"ג (אשר מלכו) מתחלה ועד עתה (אדרת) מלכותם (ישליכו) מעליהם (קול יתנו) יספרו שבח של הקב"ה (וימליכו לאדון כי ימלוך) ישראל שהם (קרואים) ומזומנים לסעודת לויתן (ימלוכו ואחריו יהלוכו) ואותם אשר אחרי הקב"ה ילכו (קוממיות) בקומה זקופה ילכו כי יש צדיק שיהי' קומתו מאה אמה (ובראשם ימלוך) כמ"ש ויעבור מלכם לפניהם וה' בראשם (מיכה ב יג) (רז המוכמן) סוד הגאולה הסתום והתום · (ליום זה) של ר"ה הוא מזומן כי בתשרי עתידין להגאל (רשום למועד וזמן) והסוד רשום למועד מועדים וחצי (דניאל יב ז) (ובו)· בעת הקץ הקב"ה שהוא נוקם· (ימלוך)· הקב"ה שהוא רועה נאמן (בבואו מתימן) · כמ"ש אלוה מתימן יבא (חבקוק ג ג) כשבא ליתן תורה לעשו ולא קבלוהו וכן לעתידי (רוח יסעיר בתימן)· רוח סערה יסעיר על בני עשו שיושבין בתימן· (בגלעד ימלוך) · בירושלים ימלוך · (שנאן עליות) מלאכים שנקראים שנאנים דרים בשמי עליות · (וסוד פליאות)· ומלאכים המופלאים בשמותיהם כסוד שלא נודע· (שיר מתלוליות) · מגבהי מרומים כולם (יפצחו בשיר· כי ימלוך) בעת אשר ימלוך · (שאיות תחתיות) · הארצות התחתיות (והוד אותיות) · ולהוגת השמים· (שאון כו' ימלוך) · וכל הבריות יריעו בשמחה בעת אשר ימלוך · כל אלה יהיה · (תכי כם כשמש) · כאשר יהיה מוכן כסא של משיח שנאמר עליו

גיזאגנג מיט לויב צוא גאט אז ער וועט קיניגין עזוז יד דר שטארקער גאט אז ער וועט אויף הייבין זיין האנט אויף צוא הייבן משיח בן דוד אז ער וועט דער הייבין זיינע גיליבטע וועט ער זיך שטארקין אונ וועט קיניגין על רום משאו אויף די הייך פון זיין דער הויבעגם שטול אז ער האט אויף גיהויבן זיין האנד צו שווערין ער זאל איין נקמה טאן אן עמלק דענסט מאל וועט ער זיצן אויף זיין שיינעם שטול אונ וועט קיניגין פור התפוררה דיא רשעים פון ארץ ישראל וועט גאט ברעקלין אויף שטיקלאך מיט פאר דארבונג אונ פאר שניידונג איין נעץ וועט ער פר שפרייטין אן די רשעים פון ארץ ישראל אז ער וועט שטורעמען אונ וועט קיניגין פחד שופרות דעם פחד פון שטארקין שופר אז ער וועט דרייא מאל בלאזין אונ מיט דעם וועט ער צוא ברעכין די רשעים פון די ישראל איין שיינע לויב וועט אויף גיין צוא גאט אין דער צייט פון תחית המתים אין דער צייט אז גאט וועט קיניגין צבי מהדום דער ווילן פון גאט אונ זיין לויב פון דער ערד וועט אויף גיין אונ איין שיינער לויב וועט אויף גיין פון דיא וואשער וואש זייא זיינען גימאסטין מיט גאטס טריט איין לויב פון דיא מלאכים וואס זיינען אין הימל זייא וועלין אלע לויבין אז גאט וועט קיניגן צבאות אלע בשעפענש וואס גאט האט בשאפן צוא זייער בראך וועט גאט פלאסטערין איין רפואה אויף צוא ברייננגען איין שיינע קרוין ווייל גאט קיניגט מיט גירעכטיקייט קול יתנו זייא וועלין מיט זייער קול דער ציילין דעם שבח פון גאט אונ וועלין מאכין גאט קיניגין אין דר צייט אז ער וועט קיניגין רז המוכמן דער באהאלטינער סוד פון דער גאולה איז ער אן גיברייט צוא דעם טאג דען אין תשרי וועלין דיא ישראל נעריכטעט ווערין עס איז גיצייכינט אין ספר דניאל צוא איין גיווישער צייט דער באגלייבטער פאסטאך אז ער וועט קומן פון דרום זייט ער וועט שטורמען אהיינט פון דרום זייט אונ וועט קיניגן אין ירושלים שנאן עליות די מלאכים וואס זיינען אין הימיל וואס זייא לויבין גאט מיט דעם שם המפורש וויש ער איז פאר הוילין פון דיא לייט גיזאנג פון דעם בהמ"ק וואש ער איז אויף איין הויכין בארג זייא וועלין עפענען זייער מויל מיט גיזאנג אז ער וועט קיניגין שאיות תחתיות די אונטערשטע מדבריות אונ די שיינע צייכין דאש זיינען דיא זון אונ דיא לבנה אונ ברומונג פון פיל מענטשין זייא וועלין שאלין אונ זינגען אז ער וועט קיניגין תכן כם די שטול פון משיח וואס זיא איז לויטער וויא דיא זון וועט זיא אן גברייט ווערן דער נאמען פון משיח איז גיוועזין פאר דיא זון דאס הייסט נאך אי דיא וועלט איז בשאפין גיווארן זיין גישטאלט איז אזו וויא דיא זון אז זיא גייט אויף

שד

כַּשֶּׁמֶשׁ · שְׁמוֹ לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ · תּוֹאֲרוֹ כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ · בְּמַלְכוּ יִמְלוֹךְ: תיו תּוֹמֵךְ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ · וְעַד מְבוֹאַת שֶׁמֶשׁ · תַּמָּה בָּרָה כַּשֶּׁמֶשׁ · יְרוֹמֵם וְיִמְלוֹךְ:

וכסאו כשמש נגדו (תהלים פט לו) אמר (שמו לפני שמש) הוכן · כמ"ש לפני שמש ינון שמו (תהלים עב יז) שמו נברא קודם בריאת העולם ואמר (תוארו) של משיח (כצאת השמש) · בגבורתו: (במלכו) · כאשר ימלוך משיח · אז ימלוך הקב"ה · (תומך) הקדוש ברוך הוא התומך כל העולם (ממזרח שמש ועד מבואת שמש) ממזרח עד מערב · (תמה ברה כשמש ירומם) ירומם את ישראל הנקראים תמה ואז ימלוך:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ · יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן · לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ · וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ · וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ · בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר · כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם (כֻּלּוֹ) בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ · וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ · וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ · שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת · כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

ותוקעין תקיעה שברים תרועה תקיעה

והקהל אומרים היום והש"ץ חוזר ואפילו בשבת שאין תוקעין

הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם · הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים · אִם כְּבָנִים · אִם כַּעֲבָדִים · אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים · וְאִם כַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת · עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אָיוֹם קָדוֹשׁ:

בשבת א"א
אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ אֵל רָם וְנִשָּׂא · מֵבִין וּמַאֲזִין מַבִּיט וּמַקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ · וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר מַלְכֻיּוֹתֵינוּ:

(היום הרת עולם) · כאשה הרה עכשיו יולדת לאחר זמן כמו כן נגזר על הבריות היום מה שיארע להם כל השנה · ואין אנו יודעים באיזה ענין תדוננו · (אם כבנים) · אם תדוננו על ענין שאנו בניך · כמ"ש בנים אתם לה' אלהיכם · (ואם כעבדים) ואם תדוננו על ענין שאנו עבדיך שנאמר כי לי בני ישראל עבדים ואין דרך לרחם על העבד כעל הבן: (אם כבנים) אם זכינו שתדוננו כבנים · רחמנו כו' (ואם כעבדים) ואם לא זכינו שתדוננו כבנים אלא כעבדים (עינינו לך תלויות עד שתחננו) כי יש הרבה אדונים מרחמים על עבדיהם ועיני העבדים תלויות אל אדוניהם שנאמר הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם וגו' (ותוציא כו' איום קדוש) אתה מלך חזק וקדוש הוציא משפטנו להורה: (איום) מלשון ליומה כנדגלות:

ער וועט קיניגן וועט נאך אמלך זיין תומך ממזרח נאט דר דא לעהנט אונטר די וועלט פון מזרח זייט ביז מערב זייט די את שולדיגע מענטשן וואס זיינען גאנץ פרום אונ זיינען לויטער וויא די זון זאל ער אויף הייבן אונ זאל איבער זיא קיניגן:

היום הרת עולם הייטיגן טאג ראש השנה איז בשאפן געווארין די וועלט אין דעם טאג שטעלט ער צום משפט אלע באשעפעניש פון דר וועלט מיר בעטין דיך גאט וויא אזו האלסטו אונז אז קינדער אדער קנעכט: זיינען מיר ביא דיר חשוב וויא קינדער זאלסטו זיך מרחם זיין איבער אונז וויא א פאטער איז זיך מרחם איבער זיינע קינדער: זיינע מיר ביי דיר אזו וויא קנעכט האבין אונזערע אויגין צוא דיר ביז דוא וועסט אונז דר באַרימען ותוציא אונ וועסט אונזער משפט אויס ציהען לויטער ווי אליכט דוא שרעקליכר אונ הייליגער גאט:

ארשת שפתינו די רייד פון אונזערע לעפצין זאל זיין פאר דיר הויכער אונ דר הייבנער גאט ווער דא פרובט אונ הערט צוא ער קוקט אונ פאר נעמט צו דעם קול פון אונזערע תקיעות ותקבל ברחמים אונ זאלסט אנטפאנגען מיט דער בארעמקייט אונ מיט גוטן ווילן וואס מיר האבין גיזאגט כסדר די פסוקים וואס אין זיא שטייט דר טאנט די מלוכה פון גאט:

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

סימנו ע"פ תשר"ק אחר תיבת זכר

זכר תחלת כל מעש׳ אשר בכל שנה נעש׳ תוחלתם למאס׳ יוצר בל יזכור: תוכחת מעש׳ אם יצאה בכעס׳ תומך למענו יעש׳ ויצורים יזכור: זכר שמבראשית׳ תבואת ראשית׳ שורש בכור ראשית׳ ירא ויזכור: שצף חרישית׳ אם חר להשית׳ שובה אשר השית׳ לשובבים יזכור: זכר ראש עפרות ׳ ותולדות ספורות ׳ רשום ספורות ׳ למספר חול יזכור: רובע מספרות׳ מתנני לכפרות׳ רגש שופרות׳ לשפררם יזכור: זכר קריאת ספר ׳ אשר גלמי שפר ׳ קצב לו בספר׳ בכל דור ודור לזכור: קצף אם הוחרט בספר׳ לבלתי מצוא כופר׳ קיום זכרון זה ספרי לפניו יזכור: זכר צפון מורדי אור׳ תמים דור כאור ׳ ציה כחר לאור׳ קנויו יזכור: צפופים פני נאור ׳ משפטם תת לאור ׳ צחן רוע שארי בריב בל יזכור: זכר פעלת אזרח׳ הערת ממזרח׳ פעלו יזרח ׳ בקרב שנים יזכור: פת אם הוטרח׳ פרחיו למרח׳ פלולו יצרח׳ בעדם

(זכר תחלת כל מעש אשר בכל שנה נעש) היום הזה שהוא נעשה בכל שנה זכר׳ לתחלת כל מעשה בראשית וכו׳ מיחלים ישראל להיות נזכרים לפניו לטוב (תוחלתם למאס יוצר בל יזכור) בקשתנו שלא יזכור היוצר תוחלתנו למאוס בשביל פשעינו: (תוכחת מעש אם יצאה בכעס) אם כבר יצאה הגזירה בכעס להוכיח ולייסר אותם על מעשיהם בקשתנו מהשם יתברך שהוא (תומך) הכל (למענו יעש) יעשה למען שמו (ויצורים יזכור) ויזכור יצורים מעשה ידיו: (זכר שמבראשית) ישראל שעלו במחשבה לבראם קודם שנברא העולם (תבואת ראשית) ונקראו ראשית תבואתו (שורש בכור ראשית) האבות שנאמר עליהם כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם (הושע ט י) זכותם (ירא ויזכור): (שצף חרישית אם חר) אם קצף חזק עלינו (להשית) (שובה אשר השית לשובבים) התשובה אשר שת לבנים המורדים ושבים בתשובה ׳ זאת יזכור לנו: (זכר ראש עפרות) זכרון אדם הראשון שנברא תחלה לכל היצורים מעפ׳ (ותולדות ספורות) וגם הוא היה ראש לתולדות הספורות בתורה שנאמר זה ספר תולדות אדם (רשום ספורות) וזכרון מעשים טובים שנרשמים ונספרים (למספר חול) לישראל שמספרם כחול הים (יזכור) הקב"ה אותם (רובע מספרות) ישראל שהם ספורים בד׳ דגלים (מתנני לכפרות) המתחננים לכפרה ׳ (רגש שופרות) ורוגשים ומתקבלים לשמוע קול שופר (לשפררם יזכור) יזכור הקב"ה לתקנם: (זכר קריאת ספר אשר גלמי שפר) לאדה"ר שסיפר אותו בגולמו גולם שאני מסופר בו ועד שהיה גולם (קצב לו בספר בכל דור ודור) הראה לו כל הדורות ונתנם בספר (לזכור) לישראל לרחם עליהם בר"ה כמו שילא אדם הראשון ברחמים בר"ה ׳ לכן (קצף אם הוחרט בספר) אם חרט הקב"ה גזירה בספר שיהיה קצף ׳ (לבלתי מצוא כופר) אלא למיתה (קיום זכרון זה ספרי לפניו יזכור) יזכור זכות מה שמקיימין מה שכתוב בספר שלפניו: (זכר צפון מורדי אור) זכרונו של נח שהיה צפון וטמון בתיבה בדור המבול שמרדו במטר׳ (תמים דור כאור) נח שהיה צדיק תמים בדורותיו שהאיר לעולם בצדקתו: (ציה כחר לאור) בעת שיחרה אפו לקלל האדמה (קנויו יזכור) יזכור זכותו לישראל שהם קניו ׳ ישראל העומדים (צפופים פני) הקב"ה שהוא (נאור ואדיר משפטם תת לאור) ומבקשים שיוציא משפטם לאור (צחן רוע שאור) כרחון עבירות שבא מיצה"ר (בריב בל יזכור) אל יזכור אותם בדין (זכר פעולת אזרח) זכרונו של צדקת פעלו של אברהם אבינו הנקרא איתן האזרחי (הערת ממזרח) אשר הקיצות ממזרח שהיתה ארץ מולדתו (פעלו יזרח) מעשיו יאירו (בקרב שנים) בקרב ימים שלנו (יזכור) לפדות אותנו: (פת אם הוטרח) אם הופכ רשת ומלודה (פרחיו למרח) למרח ולגעוך בניו שהם פרחיו (פלולו יצרח בעדם יזכור) יזכור את הפלתו שהוא מתפלל בעדם: (זכר

זכר תחלת דש גידעכעניש פון דיא מעשים פון אן הייב דאס יאר אשר די מעשים וואס ווערין אגאנץ יאר גיטאן וואס קומט אלס דינג צום משפט אין ראש השנה דא בעטן מיר אויב דאס האפונג פון דיא ישראל שטייט דאס זייא זאלין נמאס ווערין מחמת זייערע עבירות זאל גאט די עבירות ניט גידיינקען תוכחת מעש דאס באווערונג פון אונזערע מעשים אויב עס איז אויס גיגאנגען דיא גזירה פון פאר גאט מיט צארין צוא שטראפין אונז תומך גאט וואס ער לעהענט אונטער דיא וועלט זאל דש טאן פון זיינט וועגן צו פר געבין אונז אויף אונזערע זינד אונ זאל גידיינקן דעם זכות פון דיא אבות וואס זיי זיינען אין דעם טאג בשאפין גיווארין זכר שמבראשית דאס גידעכעניש פון דיא ישרים אונ זייא ווערין אן גירופין (ראשית תבואתו) אונ די אבות וואס ווערין אן גירופן בכורים גאט זאל זעהען אונ גידיינקען זייער זכות שצף חרישית אויב גאטס צארין האט זיך דער היצט ער זאל אויף אונז טאן דעם עונש פון דעם גיהנם וואש ער ווערט אן גירופין חרישית דיא תשובה וואס גאט האט באשאפין צו די רשעים צוא דיא וואס טוען תשובה זאל גאט גידיינקען זכר ראש דאס גידעכנעש פון אדם הראשון וואס ער איז דער ערשטער בשאפין גיווארן פון דער ערד אונ דיא אלע דורות וואס זייא זיינן גיציילט אין דר תורה אונ אויך אלע צדיקים וואס זיינען אויף גיצייכינט פאר גאט זייער זכות זאל גאט גידיינקען צוא דיא ישראל וואס אויף זייא איז אן גישריבן דר פסוק (והיה מספר בני ישראל כחול הים) רובע מספרות דיא ישראל וואש זיינן גיציילט גיוועזין אין פיר דגלים זייא בעטין גאט זאל זייא מכפר זיין זייערע זינד זייא זאמלען זיך איין צוא בלאזין שופר זאל גאט גידיינקן צוא בשיינען זייערע מעשים זכר דאס גידעכעניש דאס לייענען פון דעם ספר וואס גאט האט גיוויזין צוא אדם הראשון וואס ער איז באשיינט גיוועזין מיט דעם גישטאלט וואס איך בין בשיינט האט גאט אפ גיזעצט דעם טאג ראש השנה אין אבוך ער זאל אין איטליכן דור גידיינקען דעם זכות פון דיא ישראל אונ זאל זייא גירעכט מאכין אין משפט אזו וויא ער האט גירעכט גמאכט אדם הראשון אין דעם טאג קצף אם הוחרט אויב עס איז אן גישריבן גיווארין אין בוך אצארין אויף דיא ישראל זיי זאלין ניט געפינען קיין פר געבונג אויף זייערע זינד זאל פאר גאט גידאכט זיין דער זכות וואש די ישראל זיינען מקיים דיא תורה זכר דאס גידעכנעש פון דעם צדיק נח וואס ער איז פר בארגין גיוועזין אין דער תיבה אז גאט האט גבראכט דעם מבול אויף די וואס האבין ווידר גישפעניגט אנטקעגין גאט וואס ער האט זיי גימאכט רעגענן דעם רעגין ייי האבין גיזאגט מיר דארפין ניט האבן גאטש רעגין ער איז אין זיין דור אן ... יפן גיווארן (צדיק תמים) זיין פרומקייט האט גילויכטן וויא אליכט זאל גאט היינט זיין זכות אונז גידיינקן ציה אויב גאטס צארן האט זיך דער היצט צו שילטין דיא ערד זאל ער גידיינקען דיא ישראל וואש זיי זיינן צו אים גיקופט צפופים זייא זיינען גיבייגט פאר גאט זייער משפט זאל ער ארויס געבין צו ליכט צחן דאס גישטאנק פון דעם שלעכטן זוייער טייג דאס איז דר יצר הרע זאל גאט אין משפט דאס ניט גדיינקן זכר פעלת דאס גידעכעניש פון די ווערק פון אברהם וואש דוא האסט דער וועקט פון

יִזְכּוֹר: זֵכֶר עֲקֵדַת מוֹרִיָּה· כְּהִיַּת רְאִיָּה· עֲדֵי עָרוֹם וְעֶרְיָה· סְבוּכוֹ יִזְכּוֹר· עֶצֶב טְרִיָּה· אִם כּוֹאֲבָה פּוֹרִיָּה· עֲתָרוֹ לִרְאִיָּה· וְלִזְכוּת יִזְכּוֹר: זֵכֶר סֻלָּם חֲלָם· וְעָלָיו מְחוּלָּלָם· שָׂרֵי אַרְבַּע וְעֶלֶם· בּוֹ כְּמֵאָז יִזְכּוֹר: שְׂרִיגָיו בְּמַעֲלָם· וַיֹּאמַר לְגֶעֱלָם· שִׁיחוֹ יוֹעִילָם· בְּרִית לִזְכּוֹר: זֵכֶר נְקוּבֵי מַטּוֹת· שְׁבוּעוֹת מַטּוֹת· נְדִידוּת הַמַּטּוֹת· לְאַמְּצָם יִזְכּוֹר: נוֹשְׂאֵי עוֹל מוֹטוֹת· אִם פָּץ לְהַמְּטוֹת· נֶפֶץ חֲדַר הַמִּטּוֹת· לְכִפּוּר יִזְכּוֹר: זֵכֶר מְצוּקִים· יְסוֹד מוּצָקִים· מִפְּעָלָם לְצוֹעֲקִים· בְּפוּט חָשׁ לִזְכּוֹר: מִפִּי יוֹנְקִים· אֲשֶׁר בְּסוּף נוֹאֲקִים· מַאֲמַר בְּרִית וְחֻקִּים· דְּבַר קָדְשׁוֹ יִזְכּוֹר: זֵכֶר לִין כְּפָרִים· וְאִמְרֵי שְׁפָרִים· לִמְשַׁלְּמֵי פָרִים· בְּשָׂפָה יִזְכּוֹר: לְעֵת בִּקּוּר סְפָרִים· סְתָרִים מְסַפְּרִים· לְשְׁנֵי עֳפָרִים· לְצֶדֶק יִזְכּוֹר: זֵכֶר כְּבוֹד מִשְׁכַּן מְקוֹם דּוֹד שָׁכַן· כְּרוּבִים בּוֹ שִׁכֵּן· חֶסֶד נְעוּרִים יִזְכּוֹר: כִּיּוֹר עִם כַּן· וְנוֹעַם קוֹל

עקדת) יצחק בהר (המוריה) ושע"י העקדה בא לידי (כהית ראיה) שבכו המלאכים ונפלו הדמעות בתוך עיניו (עדי ערום ועריה) כשישראל ערומים מן המצות (סבוכו יזכור) יזכור את האיל הנאחז בסבך תחתיו: (עצב טריה אם כואבה פוריה) אם נגזרה על ישראל שתלקה במכאוב עצב טריה עבור שחטאו (עתרו לראי' ולזכות יזכור) יזכור עתירתו ותפלתו לראיה ולזכות: (זכר סולם חלם) זכרונו של יעקב שחלם לו סולם מוצב ארצה (ועליו מחוללם) ועל ראש הסולם עמד הקב"ה שהוא מחולל ויצא נגד שמלאכים הבאים להזיקו והראה לו (שרי ארבע) עובדי כוכבים (ועלם) ועול שלהם שיהיו בניו משועבדים תחת עול שלהם ולבסוף יכלו (בו כמאז יזכור) כמו שזכר אז שהיה הקדוש ב"ה מגיף בסודר כדי שלא יזיקוהו המלאכים כן יזכור לנו ויצילנו משעבוד עובדי כוכבים: (שריגיו) ישראל שהם שרשיו וענפיו· (במעלם) כשימעלו בה' (ויאמר לגעלם) להפלים· ולמאוס אותם (שיחו יועילם) יועיל להם תפלתו שהתפלל הצילני נא מיד אחי מיד עשו אותה התפלה הועיל (ברית לזכור) מה שנאמר וזכרתי את בריתי יעקוב (זכר נקובי מטות) זכרונם של בנים עשר שבטי יה הנקובים בשמותם (שבועות מטות) שנשבע הקב"ה שיהיו י"ב שבטים (נדידות המטות) שנדדו ונעו במדבר ולא שכבו על מטותם (לאמצם יזכור) יזכור להם זאת כדי להזקם · ישראל שהם (נושאי עול מוטות אם פץ להמטות) אם אמר הקב"ה להמטותם ולדכאותם · (נפץ חדר המטות לכפור יזכור) יזכור לכפר עליהם את שברון והורבן בהמ"ק : (זכר מצוקים) זכרונם של האבות שהם מצוקי ארץ (יסוד מצוקים) הוצקו להיות יסוד האומה · (מפעלם לצועקים בפוט חש לזכור) ממהר הקדוש ברוך הוא לזכור מעשיהם הטובים לצועקים במצרים הנקראים פוט (מפי יונקים אשר בסוף נואקים) בזכות יונקי שדים שהם ג"כ אמרו שירה על הים (מאמר ברית כו') יום מתן תורה שדבר בקדשו · (יזכור) כל אלה זכרון המצוקים ושירת היונקים וקבול התורה יזכור עתה (הראב"ן) (זכר לין כפרים ואמרי שפרים) זכרונם של ת"ח העוסקים מתוך הדחק בתורה שהיא אמרי שפר (למשלמי פרים בשפה יזכור) זאת יזכור לישראל המשלמים פרים בשפתותם · (לעת בקור ספרים סתרים מספרים) בר"ה שהוא יום ביקור הספרים המספרים מעשים שעשו בסתר (לשני עפרים לצדק יזכור) יזכור את משה ואהרן שהם כשני עפרים לצדקם בזכותם (זכר כבוד משכן מקום דוד שכן) זכרון של כבוד המשכן מקום הקב"ה שנקרא דוד שכן בו : גם (כרובים בו שכן)· ועוד זכרון (חסד נעורים) לכתנו אחריו במדבר בארץ ציה וצלמות כל אלה יזכור (כיור עם כן) זכרון כיור של נחושת וכנו (ונועם קול

מורה זיינע מעשים זאלין שיינען אין דיא יארין זאל גאט זיין זכות גידיינקען פח אם אויב גאט האט נאר גיוועזין צו ברייננן אנעץ אונ איין שטרויכלונג דיא קינדר פון אברהם דער מיט צו קוועטשין אונ צוא שטויסן די תפלה וואס אברהם האט גישריען אונ האט מתפלל גיוועזן פר דיא לייט פון סדום זאל גאט אין זיין זכות גידיינקען די ישראל צו גוטין זכר עקדת דאס גידעכטנעש פון יצחק וואס ער איז גיבונדין גיוועזן אויף דעם הר המוריה וואס זיינע אויגין זיינען טונקיל גיווארין ווייל ער האט גיזעהען די שכינה פון וועגין דיא ישראל וואס זיי זיינען נאקעט אונ בלויס פון מצות זאל גאט גדיינקן וואס מיהאט אויף זיין ארט מקריב גיוועזין איין ווידר וואס ער איז פר וויקילט גיוועזין מיט זיינע הערנר אין אדארין עצב טריה אויב דיא ישראל וואס ווערין אן גירופין גפן פוריה זיינען ראוי זייא זאלין גישטראפט ווערין מיט טרויערקייט פון פייכטע מכות דיא תפלה פון יצחק זאל זיין צוא אראיה אונ צו אזכות דאס גאט זאל אונז צוא גוטין גידיינקען זכר סלם דאס גידעכטנעש פון יעקב וואס ער האט אין חלום אלייטער גיזעהען אונ אויף דעם לייטער איז גיוועזין גאט דער בשעפער פון דיא מלאכים צו היטין אים אונ האט אים גיוויזין צווייא מלאכים זיינען ארויף גיגאנגען אונ צווייא זיינען אראפ גיגאנגען דאס האט בטייט אזו וויא גאט האט דענסט מאל גידיינקט אונזער פאטער יעקב אונ האט אים אפ גיהיט פון אלעס בייזין אזו זאל ער אונז אויך גידיינקען צוא גוטין שריגיו זיינע צווייגין דאס זיינען דיא ישראל אז זייא זיינען אין זייער פעלשונג אונ זינד דאס גאט וועט זאגין דש ער וועט זייא פאר אום ווירדיגין זאל זייא העלפין דיא תפלה פון יעקב דעם ברית צוא גידיינקען זכר נקובי דש גידעכטנעש פון דיא שבטים וואס זיינען בשיידעט מיט זייער נאמען וואס גאט האט גישווארין זייא זאלין זיין

צוועלף שבטים היינט זיינן זייא פאר וואגילט אין עניות אונ האבן קיין מנוחה ניט אפילו אויף זייערע בעטין זאל גאט גידיינקען צוא שטארקין זייא נושאי עול דיא ישראל וואס האבין גיטראגין דיא יאך שטאנגען פון יצר הרע אויב גאט האט גירעט אונ וויל זייא מאכין פאלין אונ פאר שטויסין דאס צוא ברעכונג פון דעם בית המקדש זאל גאט גידיינקן צו אכפרה אויף זייערע זינד זכר מצוקים גידעכטנעש פון די שטארקע אבות וואס זייא זיינען דער גרונט זייערע מעשים טובים זאל גאט גידיינקען צוא דיא ישראל וואס זייא שרייען אזו וויא ער האט גיהיילט אונ האט זייא אויס גילייזט פון מצרים פאר דער צייט פון וועגין דעם מויל פון דיא זייגענדיגע קינדר וואס האבין בייא דעם ים סוף גישריען אונ האבין גילויבט גאט אונ דאס וואס די ישראל האבין מקבל גיוועזין דיא תורה ומצות זיינע הייליגע רייד זאל ער גידיינקען זכר לין כפרים דאס גידעכטנעש דאס דיא ישראל וואס האבין גיוואונט צווישין דיא דערפער פון דעסט וועגין האבין זייא גילערינט פארט די תורה צוא דיא וואס זייא באצאלין דיא קרבנות מיט זייערע לעפצין דען דיא תפלות זיינען במקום קרבן זאל גאט גידיינקען לעת בקור צוא דער צייט פון ראש השנה דש גאט זעהעט איבער דיא ביכער וואש זייא דער ציילין דיא פאר בארגינע עבירות פון וועגין דעם זכות פון משה ואהרן וואס זייא זיינען גיגליכין צו צווייא יונגע הירשן זאל ער אונז צוא גוטין גידיינקען זכר כבוד דאס גידעכטנעש פון דעם כבוד פון דעם משכן דאס ארט וואו גאט דר פריינט האט גרועט ער האט גימאכט רוען זיין שכינה צווישין די כרובים דר חסד פון דר יוגינט וואס אונזערע עלטערין האבין אין אים גיגלייבט אז זייא זיינען ארויש גיגאנגען פון מצרים אונ זיינען גיגאנגען אין דער מדבר אריין מחמת זייא האבין שטארק גיגלייבט אין גאט זאל גאט היינט דאס גידיינקען :

דוכן׳ כביר ביום מוכן ׳ לנבונים יזכור : זכר יליד נון ׳ ומשפטי אורי אפנון׳ יזכרו ברנון׳ פלאם לזכור׳ יוקש ברק השנון׳ אם השלף לתאנון׳ יקשיב תחנון ׳ חנוניו לזכור : זכר טעם שופטים ׳ ואות קציר חטים ׳ טפש שוטים ׳ יחתל מלזכור : טורח ארבעה שפטים ׳ אם נענשו נשפטים׳ טבע משפטים׳ אשר שם יזכור : זכר חצות לילה ׳ ותודות משפטי לילה׳ הושך באישון לילה׳ נגונו למו יזכור׳ חקר מפקד לילה׳ יגיה בלהב לילה׳ חוק הגה יומם ולילה׳ לגיהם יזכור׃ זכר זה זבול׳ אשר בבצעי חבול׳ זדונות סבול׳ עוד בל יזכור׃ זעם כמבול׳ אם יצאה לחבול׳ זכרון ירח בול׳ לחמלה יזכור׃ זכר וכח כל פועל׳ בקו ופלס יעל׳ ואם במרד ואם במעל׳ רב חסד יזכור׃ ואם טוב ואם רע׳ אשר בו יארע׳ וסהו יפרע׳ בסאסאה מלזכור׃ זכר החיים׳ עד כמה הם חיים ׳ הן למות אם לחיים ׳ חי חי יזכור : המון שאון בורואים׳ יעברו לפניו

דוכן) נועם קול הלוים שהיו משוררים על דוכן : (כביר ביום מוכן • לנבונים יזכור) כל אלה יזכור הקב"ה שהוא כביר לישראל שהם נדונין בר"ה שהוא יום מוכן לשפוט (זכר יליד נון) זכרון של יהושע בן נון ׳ (ומשפטי אורי אפנון) וזכרון אלעזר הכהן שהיה לבוש במשפט האורים והתומים המודיעים כל דבר על אופנו (יזכרו ברנון) יזכרו בתפלות ישראל (פלאים לזכור) יזכור הפלא שהיה בהם שהיו האותיות בולטות : (יוקש ברק השנון אם הושלף לתאנון) אם הושלף חרב הקב"ה שהוא ברק השנון להיות מוקש לישראל ולהרבות להם תאניה ואניה (יקשיב תחנון חנוניו לזכור) יקבל תחנונים לזכור את ישראל שהם חנוניו : (זכר טעם שופטים) זכרונם של השופטים הצדיקים ששפטו מטעמי תורה : (ואות) שעשה שמואל בימי (קציר חטים)׳ (טפש שוטים יחתל) בזכותם ירפא חטא חטאים מלזכור עוד: (טורח ארבעה שפטים אם נענשו נשפטים) אם יצאה הגזירה לענוש את ישראל הנשפטים היום בטרחות ויסורים של ארבעה שפטים הרעים חרב ורעב והיה רעה ודבר (טבע משפטים אשר שם יזכור) יזכור מטבע ותיקון אשר שם בספר׳ ואלה המשפטים והתורה מצלת ומגנת (זכר חצות לילה ותודות משפטי לילה) זכרון דוד המע"ה שאמר חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׳ ואם נגזר ח"ו (הושך באישון לילה) שיהיו ישראל אסורים וחשוכים בגלות הדומה ללילה (נגונו למו יזכור) יזכור להם נגונו של דוד : (חקר מפקד לילה) כשיחקור הקב"ה עבירות הנעשים בלילה ובסתר (יגיה בלהב לילה) יאיר בזכות הקרבנות שנאמר בהם היא העולה על מוקדה כל הלילה ועכשיו בשביל הנרות שדולקים בבהכ"נ יום ולילה (חוק הגה יום ולילה) זכות התורה שהוגים בה יום ולילה (לגיהם יזכור) יזכור להאיר להם מחשכת הגלות (זכר זה זבול אשר בבצעי חבול) בזכרון בהמ"ק אשר הוא ממושכן בבצעי ובגזילתי ועוד (זדונות סבול) זדונות ישראל שהוא עדיין חרוב (עוד בל יזכור) כל אלה זדונות בל יזכור עוד (זעם כמבול אם יצאה לחבול) אם יצא זעם מאת ה׳ לחבל את העולם כמו בדור המבול שהיה בחשון׳ (זכרון ירח בול לחמלה יזכור) יזכור את חודש חשון לחמלה בבו נשלמה מלאכה הבית : (זכר וכח כל פועל בקו ופלס יעל) זכרון ויכוח של כל אדם יעלו במשקל (ואם במרד ואם במעל) ואם יכריעו העונות שעשו במרד ובמעל (רב חסד יזכור) מדת רב חסד שהוא מטה כלפי חסד (ואם טוב ואם רע אשר בו יארע) פעולותיו של אדם אשר יקרה בו בין טוב ובין רע (וסהו יפרע) חוק וזמן שלו כשיגיע ליפרע בקצהו (בסאסאה מלזכור) שלא למדוד לאדם מדה כנגד מדה (זכר) של כל החיים נקצבים עד כמה הם חיים (הן למות הן לחיים חי חי יזכור) הקב"ה זוכר כל החיים בלשון מיות בין שיגזור עליהם חיים בין מיתה כן היא גזירתו עד כמה הם חיים (המון כו׳ כמריאים) ואף שכולם עוברים יחד ככבשים שמנים שמבקר אותם הרועה

כיור דעם האנט פאם מיט זיין פוס אונ די שיינע קולות וואש די לוים האבן גיזונגן ביא דעם דוכענען דר שטארקר גאט אין דעם טאג ראש השנה וואס ער איז אן גיברייט צוא פאר געבין אין אים די זינד צו די פאר שטאנדיגע ישראל זאל ער גידיינקען זכר יליד נון דאש גידעכעניש פון יהושע בן נון אונ דש גיריכט די אורים ותומים וואס אלעזר הכהן האט זיי גיטראגין דורך זייא האט מען גיוואוסט קלאר איטליכע זאך׳ נאך איר אופן די ישראל זאלין דער מאנט ווערין דורך זייער תפלה דיא וואונדער פון די אורים ותומים זאל גאט גידיינקן יוקש דש שטרויכלונג פון דעם גלאנצונג פון דעם שארפין שווערד דאס איז דר שטן אויב ער איז אוים גיצויגין גיווארין צו מאבין קלאגין אונ וויינען די ישראל זאל גאט פאר נעמן דאס גיבעט פון די ישראל זיינע גליבטע צו גידיינקען זכר טעם דאס גידעכעניש פון די פרומע שופטים אונ דעם צייכין וואש שמואל הנביא האט גיטאן דאס אין דער צייט וואס מען שניידט ווייץ האט ער גימאכט רעגינען אין אלזיטערין טאג אין זייער זכות זאל גאט היילין דיא נארישקייט פון דיא ישראל פון צו גדיינקען טורח ארבעה דאס מידיקייט פון די פיר שלעכטע משפטים וואס אין פסוק שטייען (חרב ורעב ודבר וחיה רעה) אויב די ישראל זיינען ראוי זיי זאלין דר מיט גישטראפט ווערין בזכות די משפטים פון דער תורה זאל גאט גידיינקען דאש זייא זאלין ניצול ווערין פון די פיר שלעכטע משפטים זכר חצות דאס גידעכניש פון דוד המלך וואס ער פלעגט אויף צו שטיין אין דר האלבר נאכט אונ האט תורה גילערינט אונ האט גילויבט גאט אויב עס איז נגזר גווארין אויף די ישראל זיי זאלין זיין אין פינסטערנעש וואס ער איז גיגליכין צו דר נאכט דאס גיזאנג פון דוד זאל ער צוא זייא גידיינקען חקר מפקד אז גאט וועט וועלין פארשטין די עבירות וואש די מענטשין טוען ביא נאכט זאל גאט דער לייכטין בזכות הקרבנות וואש מען האט זייא פאר ברענט אויף דעם מזבח ביא נאכט דאס גיזעץ פון דר תורה וואש די ישראל לערנען טאג אונ נאכט צו דער לייכטין זייא מיט דר גאולה זאל ער גידיינקן זכר זה דאס גידעכעניש פון דעם בית המקדש וואש ער איז דורך מיינע עבירות חרוב גיווארין פון וועגין די זינד פון ישראל מוז משיח יסורים ליידין פון זייערט וועגין די עבירות זאל גאט מער ניט גידיינקען זעם כמבול אויב דיא ישראל זיינען הייב מיתה אזו וויא דאס דור המבול דאס גידעכעניש פון דעם בית המקדש וואס ער איז אוים גיבויט גיווארין אין חודש חשון וואס ער הייסט בול דאש אין דעם הודש האט דער מבול אויף גיהערט צוא ווער בארימען איבר ישראל זאל גאט גידיינקן : זכר וכח דאש גידעכעניש פון דיא באווערונג פון אלע ווערקין ווערט אלין מיט דער מאס אונ וואג שאל גיוואוגין אונ אויב דיא שאל מיט ווידער שפעניקייט אונ עבירות וועט איבער וועגין גאט וואס זיין מדה איז צוא טאן פיל חסד זאל אונז גידיינקען צוא גוטין דאס דורך זיין חסד זאלין דיא מצוות איבער וועגין ואם טוב אויב עס איז גוטע מעשים אדר שלעכטע מעשים וואש טרעפין זיך אין מענטשין אז זיין צייט קומט דאס גאט זאל בצאלין די עבירות בעטין מיר גאט זאל ניט גידיינקען די עבירות צוא בצאלין מדה כנגד מדה זכר החיים דאס גידעכעניש פון דיא לעבעדיגע ביז וואנען זייא זאלין לעבין אויב צום לעבין אויב

בְּמַרְאִים הֲלֹא כְּמוֹ רְאוּיִם לְכָל אֶחָד יִזְכּוֹר: זֵכֶר דַלּוּת וָעוֹשֶׁר בַּצּוֹרֶת וְהוֹשֶׁר דּוֹפִי וְגַם יוֹשֶׁר בַּדִּין הוּא יִזְכּוֹר: דְּבַר גָּלוּי וָסֵתֶר בֵּינוֹנוּת וְסוֹתְרֵי דֵי הַחֵסֶר וָיֶתֶר לְקֶצֶב יִזְכּוֹר: זֵכֶר גְּנוּנִים לְיַשֵּׁב בַּמִּדְבָּר וְיוֹשֵׁב גֶּשֶׁם וְרוּחַ לְנַשֵּׁב מֵהַיּוֹם יִזְכּוֹר: גָּרוֹן לְהַקְשֵׁב מֵעַם שְׁמוֹ חוֹשֵׁב גָּלְיוֹת לְהָשֵׁב בְּיוֹם תֵּקַע יִזְכּוֹר: זֵכֶר בַּהַל וְחֵמָה קְרָב וּמִלְחָמָה בְּקוֹעַ חוֹמָה לְחוֹמַת יָם יִזְכּוֹר: בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה אִם הוּקְנַס מְהוּמָה בְּצוּר קוֹל הוֹמָה לַאֲדָמָה יִזְכּוֹר: זֵכֶר אֱמוּנָה וָשֶׁקֶר אִזּוּן שִׂיחַ וָסֶקֶר אוֹת פְּקֻדַּת בֹּקֶר לִרְגָעִים יִזְכּוֹר: חזן אִם לָזוּל אִם לְיוֹקֶר אִם לָטַעַת אִם לַעֲקֹר אֱנוֹשׁ בְּדִקְדּוּק וָחֵקֶר לַמִּשְׁפָּט יִזְכּוֹר:

זה אחר זה · וכך הם עוברים (הלא כמו ראוים לכל אחד יזכור) יזכור לכל אחד כראוי לו · (זכר דלות ועושר) מי יעני ומי יעשר · (בצורת והושר) רעב ושבע · (דופי וגם יושר) חטא וזכות · (בדין הוא יזכור) הכל יזכור ביום הדין (דבר גלוי וסתר בינונות וסותר) בין לבנות בין להרוס (די החסר ויתר) בין שיהיה לו די מחסורו בין שיהיה לו מותרות (לקצב יזכור) הכל יזכור כמדתו וכקצבתו : (זכר גנונים לישב) ישראל שגנונים ומסתופפים בצלו של הקדוש ב"ה זוכר הקב"ה אותם לגזור עליהם (לישב במדבר ויושב) במדברות או בישוב (גשם ורוח לנשב) שילך לגשם הגשם ושילך לנשב הרוח הכל (מהיום יזכור) בקשתנו מהש"י (גרון להקשיב מעם שמו חושב) שיקשיב התפלות גרון מעם החושבים שמו (גליות להשב ביום תקע יזכור) יזכור היום ביום תקיעה להשיב גליותינו (זכר בהל וחימה קרב ומלחמה) זכרון צרות שעברו עלינו בהלות וחימה ומלחמות · (בקוע חומה) וחומת ירושלים שנבקעה (לחומת ים יזכור) את כל אלה יזכור לישראל הנקראים חומת ים (באדם כו' מהומה) אם הוקנס מגפה ומהומה (בצור קול הומה) תוזק הקול ההומה מצעקתן של ישראל (לאדמה יזכור) יזכור זאת לארץ : (זכר) כל מעשי האדם · בין מעשי הלב שהם (אמונה ושקר) ובין (איזון שיח וסקר) שמיעה ודיבור ורואיה שבאלה אדם חוטא וזוכה (אות) וכל אלה הדברים נכתבים לפניו לאות (פקודת בוקר לרגעים יזכור) :

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם · לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלֻמוֹת וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית · כִּי אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: אַתָּה זוֹכֵר אֶת כָּל הַמִּפְעָל · וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָּ · הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת · כִּי תָבִיא חֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד כָּל רוּחַ וָנָפֶשׁ · לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית · מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת הוֹדָעְתָּ וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ · זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר אֵיזוֹ לַחֶרֶב וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם · אֵיזוֹ לָרָעָב · וְאֵיזוֹ לַשּׂוֹבַע · וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפָּקֵדוּ · לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמָּוֶת · מִי לֹא נִפְקַד כְּהַיּוֹם הַזֶּה · כִּי זֵכֶר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא · מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ וַעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי גָבֶר · מַחְשְׁבוֹת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו · וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ · אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֶךָּ · וּבֶן אָדָם יִתְאַמֶּץ בָּךְ · כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ · וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ · כִּי זֵכֶר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּם: וְגַם אֶת נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ וַתִּפְקְדֵהוּ בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים · בַּהֲבִיאֲךָ אֶת מֵי הַמַּבּוּל לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר מִפְּנֵי רוֹעַ מַעַלְלֵיהֶם · עַל כֵּן זִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ · לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל · וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל הַיָּם · כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֵת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם: וְנֶאֱמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְהֹוָה: וְנֶאֱמַר טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְנֶאֱמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הָלוֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהֹוָה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר

צום טויט נאט דער דא לעבט אייביג ער זאל גידיינקן זיינע בעשעפענש צום לעבין המון שאון דאס ברומונג אונ גישרייא פון דיא באשעפענש זייא פארין איבער פאר אים אזוא וויא דיא שאף ער גידיינקט איטליכין נאך זיינע מעשים זכר דלות ועושר דש גידעכעניש פון ארימקייט אונ רייכקייט איין טייער יאר אדער איין וואלוויל יאר עבירות אונ מצות גידיינקט ער אין דעם טאג ראש השנה בשעת הדין דבר גלוי אלערלייא זאכין וואס ווערין גיטאן בגלוי אדער בסתר אדער וואס עס זאל גבויט אדר וואס זאל צו בראכין ווערין וואס עס זאל זיין גימינערט אדער גימערט צוא דעם גיזעצטין טאג ראש השנה נידיינקט ער אלין זכר גנונים דאס גידעכעניש פון דיא ישראל וואס זייא בשיצין זיך אין גאט וואו זייא זאלין וואוגען אין דער מדבר אדער צווישין מענטשין רעגין אונ ווינט צו מאכין וויען פון היינטיגין טאג ראש השנה גדיינקט ער גרון להקשיב גאט זאל פאר נעמען דיא תפלות פון דיא ישראל וואס גידיינקען גאט אלע צייט דיא פאר טריבענע זאל ער אום קערין קיין ירושלים אין דעם טאג וואס מיר בלאזין שופר זאל גאט גידיינקן צו דער לייזין אונז זכר בהל וחמה דאס גידעכעניש פון דער שרעקונג אונ צארין אונ מלחמה וואס די מחריבי בית המקדש האבין מלחמה גיהאלטן אויף ירושלים דאס צוא שפאלטונג פון דיא מויערין פון ירושלים צוא דער שטאט צור וואש איז גיוועזן אויף דעם ים זאל גאט גידיינקן באדם ובבהמה אויב עס איז גגזר גיווארין מיתה אויף מענטשין אדער אויף בהמות צו דעם שטארקין קול פון תפלה וואס דיא ישראל שרייען אונ ברומען צוא דער ערד זאל ער גידיינקען זכר אמונה דאס גידעכעניש פון ווארהאפטיגע מעשים אונ שקר וואש איינער הערט אדער ער זעהעט פון זיין חבר אונ פאר ווערט אים ניט דיא עבירה דער צייכין דאס זיינען די תפלין וואש די ישראל זיינען גיבאטין צוא לייגין אלע פריא מארגין אלע מינוט זאל גאט דאס גידיינקען אם לזול עס סייא עס זאל זיין וואלוויל אדער טייער צוא פלאנצין אדער אויס צוא רייסין אלע מענטשין וויא מען זאל מיט זייא מדקדק זיין אונ אויס פארשטין זייערע מעשים צום משפט פון דעם טאג ראש השנה גידיינקט גאט :

בארץ לא זרועה: ונאמר וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך והקימותי לך ברית עולם: ונאמר הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי לו · רחם ארחמנו נאם יהוה:

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יהוה אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר המוריה ותראה לפניך עקדה שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על גבי המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך: וקים לנו יהוה אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור · וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: כי זוכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם ואין שכחה לפני כסא כבודך · ועקדת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור: ברוך אתה יהוה זוכר הברית:

תוקעין תקיעה שברים תרועה תקיעה

והקהל אומרים היום וכש"ץ חוזר ואפילו בשבת שאין תוקעין:

היום הרת עולם · היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים · אם כבנים · אם כעבדים · אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים · ואם כעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

בשבת א"א

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא · מבין ומאזין מביט ומקשיב לקול תקיעתנו · ותקבל ברחמים וברצון סדר זכרונותינו:

מיוסד ע"פ א"ב מרובע

אשא דעי בצדק · תת לפועלי צדק · אשאלה משפטי צדק · קול להרים כשופר: אין קורא בצדק · רודף צדק צדק · אקרא שמעה צדק · בקול בלול בשופר: בנתי במדעי · למרחוק שאת דעי · בטוי תרועה בידעי · בקול מתן שופר: בו בהריעי · ארצה לי רועי · באמצו זרועי · בקול כח שופר: גשתי ביום דין · להתוכח בדין · גולה עומק הדין · בקול קפאון שופר: גזרת דת ודין · אם חיבתי בדין · גרוני יעכב מורע דין · בקול עם שופר: דרוש והעל רטיה · לפני

מטה לוי

(אשא דעי) · אכוון דעתי (בצדק · תת לפועלי) להקב"ה שפעל ועשה אותי אתן לו צדק: (אשאלה משפטי צדק) אבקש ממנו שיעשה לי משפט בצדק (קול להרים כשופר) · ארים קולי בתפלתי כקול השופר (אין קורא בצדק רודף צדק צדק) · אין איש שיכול לשאול מאת הקב"ה בצדקתו כי אין מי שרודף אחר צדקה לעשות כממונו · לכן (שמעה צדק בקול בלול בשופר) · בקשתנו שמע צדק בתפלה בלולה עם שופר: (בנתי במדעי) · התבוננתי בדעתי (למרחוק שאת דעי) · לשאת דעתי להשם ית' שהוא השוכן הרחוק · ובקשתי מאתו ית"ש (בטוי תרועה בידעי) · בהתפללי לפניו תפלת שופרות יהא חשוב לפניו תפלתי (בקול מתן שופר) כקול שופר שהיה במ"ת: (בו בהריעי) כאשר אריע בשופר (ארצה לי רועי) יתרצה לי השי"ת שהוא רועי: (באמצו זרועי בקול כח שופר) · ויאמץ זרועי וכחי ע"י כח קול שופר וידחה השט"ן: (גשתי כו' גולה עומק הדין) · לגלות ולהסיר עומק הדין: (בקול קפאון שופר) · בזכות גילוי קול השופר: (גזרת דת ודין) · אף אם חויבתי בדין (גרוני) המוציא הפלה (יעכב מורע דין) (בקול) תפלה (עם שופר): (דרוש והעל רטיה לפני מריה) ·

אשא דעי בצדק איך וועל אויף הייבן מיינע גידאנקן מיט גירעכטיקייט צו געבין צוא מיין ווערקער גירעכטיקייט איך וועל בעטין ער זאל דין משפט טאן מיט גירעכטיקייט איך וועל אויף הייבן מיין קול וויא דאס קול פון שופר צוא טאן תפלה אין קורא עס איז ניט פאר האנדין צווישין אונז קיין מענטש וואס ער זאל מיט גירעכטיקייט אן רופין גאט דר דא זאל נאך יאגן גרעכטיקייט איך לייען קריאת שמע מיט גירעכטיקייט מיט דר תפלה וואס זיא איז אויש גימישט מיט שופר בלאזן בנתי במדעי איך פאר שטייא מיט מיין ווישין שאפט אויף צוא הייבין מיין דעה צוא גאט וואס ער הייסט אלין פון הייטין אז זאך לאז וויסן מיינע ... קול פון דעם באהרת סיני אז דיא ישראל האבין גיזאגט נעשה ונשמע בו בהריעי אז איך בלאז שופר אין דעם טאג ראש השנה כדי איך זאל גאט מרצה זיין ער זאל שטארקן מיין קראפט אונ זאל אוועק שטויסן דעם שטן פון וועגין דעם קול פון שופר גשתי ביום דין איך טוא גנעהנן אין דעם יום הדין צוא בווערט ווערין אין דין פאר גאט דער דא אנפלעקט דאש טיפענש פון דעם דין מיט דעם אנטפלעקונג דאס קול פון שופר גזרת דת ודין דיא גזירה פון דעם דין אויב איך בין שולדית אין דין דיא תפלה וואש איך טוא מיט מיין האלז זאל איין האלטין דעם שלעכטין דין מיט דעם קול פון שופר דרוש פארשט אונ ברינג אויף איין קלאפטער אוי דיא מכה קומט וויא אזוא זיא זאלין ...

טְרִיָּה·דַעַת לִטְרוּיָה·קוֹל חוֹבֵשׁ שׁוֹפָר: דָחוּי לִכְרוּיָה· בְּעַד
נִכְרִיָּה· דְּרוֹר לְכָל בְּרִיָּה· בְּקוֹל הַעֲבָרַת שׁוֹפָר: הוּכְשַׁל
בְּנַאֲפוּף· בְּזָרַת גִּפּוּף· הֻצַּג בְּרִיב צָפוּף· בְּקוֹל חֶרְדַּת שׁוֹפָר:
הוּעֲנַשׁ בְּאַפּוּף· וְשָׁב הֱיוֹת חָפוּף· הוֹעִילוּ לֵב כָּפוּף· בְּקוֹל
כְּפִיפַת שׁוֹפָר: וְאִם שׁוֹד יַעֲלְזוּ· וּבְדִין יָלִיזוּ· וְצֶדֶק יָרוּץ
לְאָחְזוּ· בְּקוֹל חִיל שׁוֹפָר: וּכְמוֹ מַכְנִים בְּזוּ·וּמוֹצִיא בְזוּ· וְכֵן
מְנוּ·יְגִיזוּ·בְּקוֹל רוּחַ שׁוֹפָר: זֶה מִכָּל קוֹלוֹת·אֲשֶׁר בְּמַקְהֵלוֹת·
זְקַק לִקְהִלּוֹת·קוֹל תְּקַע שׁוֹפָר: זוֹמְמֵי עֲקַלְקַלּוֹת· מְחוּיְבֵי
סְקִילוֹת· זָעוּ בְגְדוּעַ מַקְלוֹת· בְּקוֹל שְׁמַע שׁוֹפָר: חַי מִכָּל
שָׁנָה· יוֹם זֶה שְׁנָה· חָקוּק לְשׁוֹשַׁנָּה· לְקוֹל חֵרוּת שׁוֹפָר:
חִבָּתוֹ מִשְׁנָה· שְׁנִיָּה מֵרִאשׁוֹנָה· חֵטְא כָּל הַשָּׁנָה· דְּחוֹת
בְּקוֹל שׁוֹפָר: טֶבַע בְּרָכוֹת תֵּשַׁע·מוּל שׁוֹפְרוֹת תֵּשַׁע·טָהוֹר
מֵהֶם יֵשַׁע· בְּקוֹל דַּת שׁוֹפָר: טֶנֶף צַחוּנֵי רֶשַׁע· בְּשׁוּבָם
מִפֶּשַׁע· טְרִיָתָם תְּשַׁעֲשַׁע· בְּקוֹל שֶׁוַע שׁוֹפָר: יוּטַב מִשּׁוֹר
פָּר·וּמֵאִיל הַמְשֻׁפָּר·יוֹם הַמְּסֻפָּר· לְקוֹל חִדּוּשׁ שׁוֹפָר: יוֹקֶשׁ

הנה רפואה לפני בוא מכה טריה : (דעת לטרויה)הודיע את ישראל המלויה ולוקה בין העובדי כוכבים (קול חובש שופר) איך יתקעו שופר שיתרפאו בקול שופר כמו שנתרפאו במ"ת ע"י קול שופר (דחוי לכרויה בעד נכריה)· המדחה להיות נרצע ונכרה באזנו מפני שאמר אהבתי את אשתי הנכריה · ועכ"ז הוא יוצא ביובל אשר הוא (דרור לכל בריה בקול העברת שופר) · כמו כן (הוכשל בנאפוף) · מי שנכשל בזנות וניאוף : (בזרת גיפוף) בחיבוק חיק אשה זרה : (הוצג בריב צפוף בקול חרדת שופר) · אף שעומד בדין הדחוק והכריזו עליו בשמי"ם ע"י שופר : (הוענש באפוף) · וע"י אותו עון נענש באף והימה · (ושב היות חפוף)ואחר כך שב בתשובה להיות נקי ומהור בלי להוסיף עוד (הועילו לב כפוף) מן הראוי שיועילו לו כתיטות לבו והכנעתו (בקול כפיפת שופר) · עם קול היוצא משופר כפוף : (ואם שוד יעלזו) ואם ישמח היצה"ר את האדם בהסיתו לעבירה : (ובדין יליזו) · ואח"כ יקטרג עליו בדין כמנהגו יורד ומסטין עולה ומקטרג · עצה טובה לאדם (וצדק ירוץ לאחזו) ירוץ מהרה אחר צדק לאחוז בו · והיתה מעורבב (בקול חיל שופר) מקול חיל ורעדה של שופר : (וכמו מכנים בזו ומוציא בזו) · כמו שמכנים אדם הקול בשופר מצד זה ויוצא מצד אחר : (וכן מנו יגיזו בקול רוח שופר)· כן יעבור ממנו קטרוג ודטור המקטרג ע"י זכות קול שופר (זה)הקב"ה שנקרא זה (מכל קולות אשר במקהלות) ישראל אשר היו תוקעים בחצוצרות (זקק) וצריך לקהלות ישראל· לתקוע (קול תקע שופר) דווקא (זוממי עקלקלות) הכוכבים מחשבות און לע"ש· שהקב"ה מצרף בעבירה זו מחשבה למעשה (זעו בגדוע מקלות בקול שמע שופר)יזדעזעו בעת שמע קול שופר ביום הגאולה שיכרתו אז מקהלות ע"ת (חי) הקב"ה שהוא חי וקים (מכל שנה יום זה שינה) שינה יום זה של ר"ה מכל ימות השנה (חקוק לשושנה) נכתב ונחקק לישראל שנקראים שושנה שיתקעו ביום זה בשופר (לקול חרות שופר) לזכרון שיצאו לחרות בחודש זה ע"י שופר: (חבתו משנה שניה מראשונה) · חבה שניה של ר"ה משונה וגדולה מראשונה שחיבה ראשונה הוא שחקוק לתקוע בו כדי לזכור הגאולה אך זו גדולם יותר · (חטא כל השנה דחות בקול שופר) · לדחות בקול שופר חטא כל השנה : (טבע ברכות תשע של שופרות תשע) מטבע ברכות שטבעו חכמים בתפלת מוסף ט' ברכות הם כנגד ט' קולות שופר : (טהור מהם ישע בקול דת שופר) · הקדוש ב"ה הטהור ישע ויקבל מישראל שצוה בתורה לשמוע קול שופר ויתפייס בשופר : (טנף צחוני רשע) זוהמת מגועלי רשעות : (טריתם תשעשע) יסורים של תשובתם יקובל בחדוה (בקול שוע שופר) בקול תפלה ובשופר בקשתו יוטב לפניך (משור פר) שהקריב אדם הראשון (ומאיל המשופר) שהקריב אאע"ה : יוטב מהם יום (המספר) יום ר"ה שמספרין בו מעשה בני אדם ומעשן (לקול חדוש שופר) שיתחדש ביום זה · עוד אנו מבקשים (יוקש

היילן מיט דעם שופר דחוי לכרויה אויב דיא ישראל זיינען ראוי זייא
זאלן פאר שטויסן ווערן אין גרוב פון גיהנם וויל זייא האבן גידינט
אפ געטער בעטן מיר דיך גאט זאלסט פרייא מאכן פון שטראף
אלע באשעפעניש פון וועגן דעם קול פון שופר הוכשל בנאפוף דער
וואס איז גישטרויכלט גיווארין מיט דער עבירה פון ניאוף וואס ער האט
נהאלזט פרעמדע נשים ווען ער שטייט אין דין גשיינט אונ מען האט
אין הימל אויס גירופן מיט דעם קול פון שופר הוענש באפוף אונ מחמת
דר עבירה איז ער גשטראפט גיווארין מיט צארן אונ ער טוט תשובה
אונ וואשט זיך ריין אפ פון די זינד ער זאל שוין מער ניט זינדיגן עש
העלפט אים ווען ער בייגט איין זיין הארץ מיט דעם קול פון קרומען
שופר ואם שוד יעלזו אונ ווען דר שטן מאכט דעם מענטשן פריילך מיט
דר עבירה אונ אין דין פאר קרימט ער אים אונ איז אויף אים מקטרג
זאל ער לויפן מיט דער צדקה וואס ער האט אין זיין האנט אן צוא
נעמען דעם שטן אונ אויך מיט דער שרעקעניש פון דעם קול פון
דעם שופר וכמו מכנים בזו אונ אזו וויא דאס קול פון דעם שופר גייט פון
איין זייט אריין אונ פון דער אנדערער זייט אהים אזוא זאל דער שטן
פון אונז אוועק גיהן מיט דעם וועגט פון קול שופר זה גאט וואס

ער ווערט אן גירופן (זה אלי) פון צווישן אלע כלי זמר וואש
צווישן די מענטשן איז פר האנדין האט ער גיטייט דאש איין זאמלונג
פון דיא ישראל זייא זאלין בלאזין אין ראש השנה נאר מיט איין שופר
מיט בלאזונג פון שופר חי דער לעבעדיגער גאט פון דעם גאנצין
יאר האט ער דעם טאג ראש השנה פאר ענדערט ער איז אויש ניקריצט
צוא דיא ישראל וואס הייסן שושנה זייא ווערין אין דעם טאג דר לייזונג
קריגין דורך דעם קול פון שופר חבתו משנה דיא ליבשאפט פון דעם טאג
איז פאר ענדערט דיא אנדערע תפלה דאס איז מוסף איז מער אז דיא
ערשטע די זינד פון אגאנץ יאר זיינען מיר דוחה מיט דעם קול פון שופר
טבע ברכות מען האט מתקן גוועזן ניין ברכות אין דר היינטיגר תפלה פון
מוסף קעגין דיא ניין תקיעות וואש אין דער תורה שטייט טהור דר ריינר
גאט ער זאל פון זייא מקבל זיין דאס וואס ער האט גבאטין צוא בלאזין
שופר טנף דאס אום פלייט אונ געשטאנק פון דיא עבירות ווען די ישראל
טוען תשובה זייערע פייכטע מכות טושטו היילן מיט דעם קול אונ
גישריא פון דעם שופר יוטב משור מיין תפלה זאל בעסער זיין פון
דעם קרבן וואש אדם הראשון האט מקריב גיוועזן אונ פון דעם שינעם
ווידער וואס אברהם האט מקריב גיוועזן דעם טאג ווערט דער צילט די

יוֹפְרִי וְסוֹטֵן יְחַפְּרִי יוֹשֶׁר לֵב יְשַׁפְּרִי בְּקוֹל שִׁפּוּר שׁוֹפָר: כְּעֵת
הֵם תּוֹקְעִים גֵּיא מַבְקִיעִים כְּרַכִּים מַשְׁקִיעִים בְּקוֹל שְׁאוֹן
שׁוֹפָר: כָּל הֲמוֹן מְרֵעִים · בְּחִיל מִתְרוֹעֲעִים · כַּאֲשֶׁר הֵם
מַתְרִיעִים · קוֹל יָרִיעַ בַּשּׁוֹפָר: לְקוֹלוֹ כְּיוּקְשַׁב · יוּבְעַת כָּל
מוֹשָׁב · לְאֻמִּים בְּסַעַר יֻשַּׁב · בְּקוֹל סַעֲרַת שׁוֹפָר: לְיוֹדְעָיו
יוּשַּׁב · לְאוֹת טוֹב יִתְחַשֵּׁב · לְעֵת יִתְיַשֵּׁב · בְּקוֹל טַעַם שׁוֹפָר:
מוֹאֲסָיו לְהַבְקִיעַ · בּוֹגְדָיו לְקַעֲקֵעַ · מוֹרְדָיו לְהַשְׁקִיעַ · בְּקוֹל
חִזּוּק שׁוֹפָר: מַאֲרִיךְ בְּהִתָּקֵעַ · מְקַצֵּר בְּהִבָּקֵעַ · מֵרִיעַ
וְתוֹקֵעַ · בְּקוֹל שִׁלּוּשׁ שׁוֹפָר: נוֹתֵן אֵימוֹת · מַחְפִּיז אֻמּוֹת · נוֹסוּ
נוֹאֲמוֹת · מִקּוֹל בּוּךְ שׁוֹפָר: נוֹתֵץ חוֹמוֹת · מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת ·
נוֹהֵם כְּהֵמוֹת · קוֹל שַׁאַג שׁוֹפָר: סוֹדוֹ כְּגִלָּה · בְּסִין לִסְגֻלָּה ·
סִיֵּם מְגִלָּה · בְּקוֹל הִלּוּךְ שׁוֹפָר: סוֹד יוֹם גְּאֻלָּה · בְּחָשְׂפוֹ
לִדְגוּלָה · שָׂשׂוֹן וְגִילָה · קוֹל יַשְׁמִיעַ שׁוֹפָר: עָשׂוֹר דּוֹחֶה · עוֹנֶג
מַדְחֶה · עֲבֵרוֹת מַמְחֶה · בְּקוֹל צְרַח שׁוֹפָר: עֲוֹנוֹת מוֹחֶה ·
עֲבָדוֹת מְאַחֶה · עֲבוֹדוֹת מְנַחֶה · קוֹל חִצּוּר שׁוֹפָר: פֶּגֶר

יוסר וסוטן יוחפר) יצר הרע המוקש ומסית לחטוא יוסר ויבוטל והמקטרג יבוש ויכלם (יושר לב יושפר) והאדם יושר לבב יהא יפה ויוטב לפניך (בקול שפור שופר) · ע"י קול נאה של שופר · כי כחו של שופר הוא גדול מאד · הלא במלחמות ידיעו (כעת הם תוקעים) · כאשר היו תוקעים בעת הזאת:(גיא מבקיעים כרכים משקיעים) (בקול שאון שופר) · על ידי קול שאון של שופר נבקע העיר וחומותיה היו משוקעות בארץ : (כל המון מריעים) · העובדי כוכבים שהם זרע מריעים : (בחיל מתרועעים כאשר הם מתריעים)· כאשר היו ישראל מתריעים בשופר מרוב פחד וחיל היו העו"ג משתברים לכן בקשתנו(קול יריע בשופר)יריע הקב"ה על העו"ג בקול שופר כמ"ש וה' אלהים בשופר יתקע וגו' (לקולו כיוקשב) כשיהיה נשמע קול השופר לעתיד(יובעת כל מושב) יפחדו ויבהלו כל מושבי ארץ (לאומים בסער יושב בקול סערת שופר) ע"י רוח סערה של קול השופר ישב ויחזה העובדי כוכבים אבל (ליודעיו) לישראל יודעי תרועה (יושב)להם תשובה משמים אל תפחדו כי לכם (לאות טוב יתחשב) קול השופר (לעת יתישב בקול טעם שופר) ע"י קול השופר תתישבו בארץ רק השופר בא (מואסיו להבקיע) להבקיע ולשבר הרשעים המואסים בו ית' (בוגדיו לקעקע) לעקור הבוגדים בו (מורדיו להשקיע) להשקיע המורדים בו (בקול חזוק שופר) ע"י קול החזק של השופר (מאריך בהתקע) בשיעור תקיעה מאריך כג' תרועות (מקצר בהבקע) בשברים הוא מקצר ואח"כ הוא (מריע ותוקע בקול שלוש שופר) וכן עשה ג' פעמים בקול שופר (נותן אימות מחפיז אומות) קול השופר של הקב"ה יתן אימה ופחד לעו"ג (נוסו נאמות) עד שאומרות זו לזו נוסו מלפני נסשכם (מקול בוך שופר) מקול ערבוב שופר (נותן חומות כו' שאג שופר) קול שאגת שופר משבר החומות ומשבית ומבטל מלחמות והומה כמהומה גדולה כמהומת ים וגליו · (סודו כגילה בסין לסגולה) כאשר גילה סוד תורתו לעם סגולתו בהר סיני (סים מגילה בקול הילוך שופר) סיים וגמר התורה כשהלך וסילק שכינתו בשופר כמ"ש במשוך היובל המה יעלו בהר שמשיכת השופר הוא סימן לסילוק שכינה וכמו שנתינת התורה היתה בקול שופר · כך (סוד יום גאולה בחשפו לדגולה) כשיגלה לישראל הנקראים דגולה את סוד יום הגאולה (ששון וגילה קול ישמיע שופר) ששון ושמחה אשר יהיה בעת הזאת יהיה ע"י קול שופר · (עשור דוחה) גדול כח השופר שדוחה יו"כ של יובל (עונג מדחה) ודוחה את השבת שנקרא עונג שאם חל ר"ה בשבת היו תוקעים במקדש (עבירות ממחה) משבר את העבירות · (בקול צרח שופר) בקול נפקם שופר (עונות מוחה) מוחה עונות (עבדות מאחה) עושה העבדים כאחים עם אדוניהם ביובל (עבודות מנחה) ונותן להם מנוחה מעבדות וכל זה נעשה ע"י (קול חצור) שמאצרים בקול שופר: (פגר

מעשים פון די מענטשין אין דעם נאייעם חודש וואס מען בלאזט שופר
יוקש יוסר דורך דעם זאל דאס שטרויכלונג פון דעם יצר הרע פר שטערט
ווערין אונ דער שטן זאל פאר שעמט ווערין אונזערע רעכט פארטיגע
הערצער זאלין פאר דיר באשיינט זיין מיט דעם שיינעם קול פון שופר
אין דער צייט אז דיא ישראל האבין שופר גיבלאזין ביא דער שטאט
יריחו זיינען דיא מויערין צוא שפאלטין גיווארין דיא טויערין פון דיא
שטארקע שטעט זיינען איין גזונקען גיווארין דורך דעם ברומונג אונ
שטארק קול פון שופר כל המון מרעים אלע דאס ברומונג פון שלעכטע
מענטשין מיט דער שרעקעניש וועלין זייא צוא בראכין ווערין אזוא
וויא מען וועט בלאזין שופר אזוא וועט גאט צוא ברעכין דיא רשעים
מיט דעם קול פון שופר לקולו כיוקשב אז מען וועט דער הערין דאש
קול פון דעם שופר וועלין דער שראקין ווערין אלע זיצער פון דער
ערד מיט דעם קול אונ שטורעם פון דעם שופר ליודעיו צו דיא ישראל
וואש וויסין צוא בלאזין שופר וועט גיענטפערט ווערין צוא אגוטין
צייכין וועט דער שופר צוא אייך גירעכינט ווערין צוא דר גיזעצטער
צייט אז ער וועט ביידין מיט דעם קול פון שופר מואסיו להבקיע זיינע
פאר שמעהר וועט ער צוא שפאלטין זיינע פעלשער אויס צו רייסן

זיינע ווידער שפעניגער צוא מאכין פאר זינקן מיט דעם שטארקין
קול פון דעם שופר מאריך בהתקע מען בלאזט לאנג דיא תקיעה מען
בלאזט קורץ דיא שברים דער נאך בלאזט מען איין תרועה אונ דער
נאך ווידער איין תקיעה מיט איין דרייא פאכידיגע קול וואש מען
בלאזט צוא דרייא מאל מיט דעם שופר נותן אימות ער גיבט פארכט
ער מאכט היילין ער צוא שטויסט דיא מויערין ער פאר שטערט
מלחמות ער ברומט אזו וויא דר ים מיט איין קול פון גישרייא דעם
שופר סודו אז גאט האט זיין סוד פון דר תורה מגלה גיוועזין אויף דעם
בארג סיני צו דעם גליבטן פאלק אז דאש קול פון דעם שופר האט זיך
אויס גילאזין איז משה ארויף גינאנגן אויף דעם בארג סיני מקבל צו
זיין דיא תורה סוד יום דעם סוד פון דעם טאג פון דר גאולה אז ער וועט
אנטפלעקין צוא דיא גבאנדטע פרייד אונ לוסט וועט ער לאזין הערין
מיט דעם קול פון שופר עשור דוחה אין דעם יאר וואס יובל איז גיפאלין
האט תקיעת שופר דוחה גיוועזן יום כפור תקיעת שופר איז דוחה שבת
אז ראש השנה איז גיפאלין אום שבת האט מען אין בית המקדש
גיבלאזין שופר אום שבת דיא עבידות מעקט ער אפ מיט דעם גישרייא
פון דעם שופר עונות מוחה דיא זינד מעקט ער אפ דיא עבדים האט ער

וְהַסְעִירִי גְּדוֹלַת שֵׂעִיר· פְּשָׁעָיו תָּעִירִי בְּקוֹל קוֹלוֹת שׁוֹפָר: פִּתְחֵי הָעִיר· תַּשְׁקִיעַ וְתַבְעִיר· פַּחַד רַב וְצָעִיר· מִקּוֹל הֲמִית שׁוֹפָר: צִיּוֹן רֶמֶז אוֹת· שׁוֹפְרוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת· צְוָחָה בְּמִדְיָן דָּאוֹת· בְּקוֹל שִׁתּוּף שׁוֹפָר: צִפְצְפוּ צְבָאוֹת· כִּשְׁרוּ פְלָאוֹת· צוּר כְּעָשׂ נִפְלָאוֹת· בְּקוֹל עֲרֵב שׁוֹפָר: קוֹל חֲלוּשָׁה· בְּאַרְקָא חֲלָשָׁה· קוֹלוֹת מַתַּן שְׁלֹשָׁה· קוֹלוֹת כְּנִתְּנוּ בְּשׁוֹפָר: קֶרֶן מְשֻׁלָּשָׁה· הַיּוֹם לְזֵכֶר אֲשַׁלֵּשָׁה· קְרוֹא עוֹד שְׁלֹשָׁה· בְּקוֹל עָתוּד שׁוֹפָר: רָחַשְׁתִּי לַעֲלִיּוֹת· וְעֵינַי תְּלוּיוֹת· רְאוֹת כִּנּוּס גָּלֻיּוֹת· בְּקוֹל גּוֹדֶל שׁוֹפָר: רְבִיעִית חַיּוֹת· לִיקוֹד לִהְיוֹת· רֶשֶׁף שַׁלְהֶבִיּוֹת· בְּקוֹל לַהַב שׁוֹפָר: שֵׁנָה תְּעוֹרֵר· לְשַׁלֵּם גְּמוּל לְצוֹרֵר· שְׁאוֹנוֹ תְּפוֹרֵר· בְּקוֹל גְּבוּרוֹת שׁוֹפָר: שׁוֹשַׁן תַּדְרֵר· גְּאֻלָּה תְּבָרֵר· שֹׁכְנִים תְּזוֹרֵר· בְּקוֹל הֶעָרַת שׁוֹפָר: תָּשׁוּר מֵחֶרְמוֹן· לְרוֹעֵעַ אַדְמוֹן· תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן· בְּקוֹל הֲמוֹן שׁוֹפָר: חזן תִּצְעַד כְּבִישִׁימוֹן· בְּמַתַּן אָמוֹן· תַּשְׁמִיעַ בְּאַרְמוֹן· קוֹל קוֹרֵא כַּשׁוֹפָר:

כו') · (פשעיו תעיר) תעורר · ותזכור פשעיו של מלכות אדום (פתחי העיר תשקיע ותבעיר כו' פחד) תפול פחד על (רב וצעיר) קטן וגדול מקול המית שופר (ציון רמז אות) מציין לרמז ואות (שופרות שלש מאות) גדעון שלקח שלש מאות צדיקים עמו במלחמת מדין וכל אחד שופרו בידו ואמר להם כשאתקע בשופר גם אתם תתקעו (צוחה במדין דאות בקול שתוף שופר) והיתה צוחה שלהם פורחת באויר עד למרחוק והיתה משתתפת ומתערבת עם קול השופרות וזהו סימן ואות לישראל שיגאלו את אויביהם לעתיד בתקיעת שופר (צפצפו צבאות) צבאות ישראל דברי שירה (כשרו פלאות צור כעש נפלאות) כבראו פלאות שעשה ה' נפלאות· אז אמרו שירה (בקול ערב שופר · קול חלושה בארקא חלשה) ישראל שהם אומה חלושה בין העובדי כוכבים ובארץ חלושה נותנים (קולות מתן שלשה) לזכר (קולות כנתנו בשופר) במתן תורה שהיא משולשת בתנ"ך: (קרן משולשה) הקולות מהן תקיעות של שלש שלש (היום לזכר אשלשה) כי לעתיד בזמן קבוץ גליות יהיה ג"כ ג' קולות ואם כבר הקעט ב' פעמים למלכיות וזכרונות (קרוא עוד שלשה בקול עתוד שופר) אקרא עוד שלשה זכר לקול שופר העתיד · זכר לשלש שופרות שעתיד הקב"ה להקוע אחד לכנוס גליות · ואחד לתחיות בו את המתים · ואחד לסערת הימן: (רחשתי לעליות) דברתי כלפי מעלה (ועיני כו' תלויות) למעלה לראות כנוס גליות כשיתקע בשופר גדול (הרמב"ן) (רביעית חיות) מלכות עובדי כוכבים (ליקוד להיות) לאחר שנקפים שתהיה למוקד אש (רשף שלהביות) בגחלי שלהבת (בקול להב שופר) בזכות הקול שופר של מתן תורה שהיה בלהב אש (שנה תעורר) בקשתנו שתעורר משינתך כביכול (לשלם גמול לצורר) לעשו (שאונו תפורר) גאונו תשבר לחתיכות קטנות (בקול גבורת שופר): (שושן) ישראל שנקראים שושנה (תדרר) הקרא להם דרור (גאולה תברר) ברר וגלה קץ הגאולה שהוא סתום: (שוכנים) מתים השוכנים בקבר · (תזורר) יתעטשו (בקול הערת שופר) (תשור מחרמון) בקשתנו תביט מהר הרמון (לרועע אדמון) לשבר את אדום (תשלג בצלמון) תכנן הגיהנם ויצלו הנחומים שם (תצעד) תחזור ללכת (בימינו כבישימון) כמו שהלכת במדבר (במתן המון) בשעת מתן תורה (תשמיע בארמון) בבהמ"ק שהוא הארמון תשמיע (קול קורא כשופר) לקבץ נדחי ישראל ולהחיות המתים במהרה בימינו אמן:

בַּאהָעפְֿט צוּא זַיין מִשְׁפָּחָה בִּזְמַן הַיּוֹבֵל עֶר הָאט זַיי גִיגֶעבִּין מְנוּחָה פוּן זֵייעֶר קְנֶעכְט שַׁאפְֿט אַז מֶען הָאט אִין יוֹבֵל מִיט דֶעם קוֹל פוּן טְרוּמֵייטִין אוּנ שׁוֹפָר גִיבְּלַאזִין רשע הבער דֶעם יֵצֶר הָרָע וֶועט עֶר אוֹיש רַיישִׁין זַיינֶע זִינְד זָאלְסְטוּ אַוֶועק טָאן מִיט קוֹלוֹת פוּן שׁוֹפָר פחד רב עֶשׂ וֶועט פַאלִין אַגְרוֹיסֶער פַּחַד אוֹיף דִיא אַלְטֶע אוּנ אוֹיף דִיא יוּנְגֶע פוּן דֶעם קוֹל אוּנ בְּרוּמוּנְג פוּן דֶעם שׁוֹפָר ציון רמז אַצֵייכִין אוּנ אַרֶמֶז דִיא דְרַייא הוּנְדֶערְט שׁוֹפְרוֹת וָואס גִדְעוֹן הָאט מִיט זִיךְ גִינוּמֶען אַז עֶר הָאט גִיזוֹאוּנֶען דִיא מִלְחָמָה וָואשׁ עֶר הָאט גִיהַאלְטִין מִיט מִדְיָן אוּנ עֲמָלֵק אַגִישְׁרַייא אִיז גִיוֶועְן צְווִישִׁין דִיא מִדְיָנִים דָאס קוֹל הָאט גִישְׁוֶועבְּט אוּנ גִיפְלוֹיגִין אִין דֶר הַייךְ אַז גִדְעוֹן מִיט זַיינֶע דְרַייא הוּנְדֶערְט מֶענְטְשִׁין הָאבְּן אַלֶע אִין אֵיינֶם שׁוֹפָר גִיבְּלָאזִין צפצפו צבאות דִי יִשְׂרָאֵל הָאבְּן גִילוֹיבְּט גָאט אַז זַיי הָאבִּין גִיזֶעהֶען דִיא וואוּנְדֶער צור דֶער בַּשֶׁעפֶער אַז עֶר הָאט ווּאוּנְדֶער גִיטָאן דָאס אַזוֹ פִיל מִדְיָנִים זַיינֶען גִיפַאלִין אִין דִיא הֶענְט פוּן דְרַייא הוּנְדֶערְט יִשְׂרָאֵל דֶעם נֵס הָאט גָאט גִיטָאן דוּרְךְ דֶעם זִיסִין קוֹל פוּן שׁוֹפָר קול חלושה דָאשׁ שְׁלַאפֶע קוֹל וָואשׁ דִיא יִשְׂרָאֵל בְּלָאזִין מִיט דֶעם שׁוֹפָר דְרַייא מָאל שְׁטֵייט דָאס וָוארְט שׁוֹפָר אִין גִישְׁרִיבְּן בַּייא מַתַּן תּוֹרָה קֶעגְן תּוֹרָה נְבִיאִים וּכְתוּבִים וָואשׁ זַייא זַיינֶען גִיגֶעבִּין גִיוָוארִין דוּרְךְ דֶעם קוֹל פוּן שׁוֹפָר קרן משולשה אַגְדֶיכְטִין הָארִין בְּלָאז אִיךְ הַייְנְט מִיט אִים דְרַייא מָאל צוּא אַגְדֶעכְטְנִישׁ גָאט זָאל אוּנְז גִדֵיינְקֶען דֶעם זְכוּת פוּן דְרַייא אָבוֹת אוֹיךְ זָאגִין מִיר דְרַייא בְּרָכוֹת פוּן מַלְכִיּוֹת אוּנ זִכְרוֹנוֹת אוּנ שׁוֹפְרוֹת אוּנ בִּין אָן גִיבְּרֵייט צוּא בְּלָאזִין שׁוֹפָר צוּא מוּסָף נָאךְ אִיטְלִיכֶער בְּרָכָה חשתי לעליות אִיךְ רֵייד מַיין תְּפִלָּה פַאר גָאט אוּנ מַיינֶע אוֹיגִין הָאבִּין צוּא וָועהֶען דִיא אַיין זַאמְלוּנְג אַז גָאט וֶועט בְּלָאזִין לֶעָתִיד לָבֹא מִיט דֶעם גְרוֹישִׁין שׁוֹפָר שנה תעורר זָאלְסְטוּ זִיךְ דֶער וֶועקִין פוּן דֶעם שְׁלָאף צוּא בָּאצָאלִין דֶעם יֵצֶר הָרָע דַיין גְרוֹישְׁקֵייט זָאלְסְטוּ צוּא בְּרֶעקְלֶען מִיט דֶעם שְׁטַארְקִין קוֹל פוּן שׁוֹפָר שושן דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס זַיינֶען גִיגְלִיכִין צוּא אַרוֹיז זָאלְשְׁטוּ דֶער לֵייזִין דִיא גְאוּלָה זָאלְסְטוּ דֶער לֵייטֶערִין דִיא מֵתִים וָואשׁ לִיגִין אִין דֶר עֶרְד זָאלְסְטוּ מַאכִין נִיסִין דָאס הַייסְט דוּ זָאלְסְט זַייא לֶעבֶּדִיג מַאכִין מִיט דֶעם קוֹל פוּן דֶר וֶועקוּנְג פוּן דֶעם שׁוֹפָר תשור מחרמון דוּא זָאלְסְט קוּקִין פוּן דֶעם בַּארְג חֶרְמוֹן דוּא זָאלְשְׁט קִיל מַאכִין וִויא שְׁנֵייא דֶעם טִיפִין גֵיהִנָּם אוּנ זָאלְסְט פוּן דָארְטִין אַרוֹיף בְּרֵיינְגֶען דִיא רְשָׁעִים פוּן יִשְׂרָאֵל מִיט דֶעם בְּרוּמוּנְג פוּן דֶעם קוֹל פוּן שׁוֹפָר תצעד כבישימון מִיר בֶּעטִין דִיךְ דוּא זָאלְסְט טְרֶעטִין אוּנ גֵיין צְווִישִׁין אוּנְז אַזוֹא וִויא דוּא בִּישְׁט גִיגַאנְגֶען מִיט אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין אִין דֶער מִדְבָּר אִין דֶער צֵייט אַז דוּא הָאסְט זַייא גִיגֶעבִּין דִי תּוֹרָה זָאלְסְטוּ לָאזִין הֶערִין אַקוֹל אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דָאס דָא וֶועט רוּפִין וִויא דָאס קוֹל פוּן אַשׁוֹפָר:

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם · מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי טוהר· גם (כל) העולם כלו חל מפניך ובריות בראשית חרדו ממך בהגלותך מלכנו על הר סיני · ללמד לעמך תורה ומצות· ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש· בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת ככתוב בתורתך · ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה : ונאמר ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול : ונאמר וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידם ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק : ובדברי קדשך כתוב לאמר עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר : ונאמר בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה: ונאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו · כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : ונאמר הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו : הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו : הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור : הללוהו בתף ומחול· הללוהו במנים ועגב : הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה : ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר · כל ישבי תבל ושכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו: ונאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים · והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלים : ונאמר ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן : יהוה צבאות יגן עליהם · כן תגן על עמך ישראל בשלומך :

אלהינו ואלהי אבותינו · תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ גליותינו וקרב פזורינו מבין הגוים · ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ · והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם · ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו כמצוה עלינו בתורתך · על ידי משה עבדך · מפי כבודך כאמור :

וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם : כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין דומה לך : ברוך אתה יהוה שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים :

תוקעין **תקיעה שברים תרועה תקיעה**

והקהל אומרים היום והש"ץ חוזר ואפילו בשבת שאין תוקעין :

היום הרת עולם · היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים · אם כבנים · אם כעבדים · אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים · ואם כעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש :

בשבת א"א

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא · מבין ומאזין מביט ומקשיב לקול תקיעתנו ותקבל ברחמים וברצון סדר שופרותינו :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם · והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

כשהכהנים עולין לדוכן אזי כשמגיע הש"ץ לותחזינה אומרים הש"ץ והקהל זה :

ותערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן · אנא רחום ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון עירך וסדר העבודה לירושלים : ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים · ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות : ע"כ · והש"ץ מסיים ברוך אתה יהוה שאותך לבדך ביראה נעבוד :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד · צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך · על חיינו המסורים בידך · ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים · הטוב כי לא כלו רחמיך · והמרחם כי לא תמו חסדיך

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו כן תחיינו ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך ונשוב אליך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות :

ותערב לפניך אונ עס זאל זיס זיין פאר דיר גאט אונזער געבעט אז איין עולה אונ איין קרבן אנא איך בעט דיך דער בארעם דיך מיט דיינע דער בארעמקייט דיא דא זיינען פיל קער ווידער דיין שכינה אין דיין שטאט ציון אונ דעם סדר פון דער עבודה אין שטאט ירושלים ותחזינה אונ אונזערע אויגן זאלן זעהען אין דיין ווידער אומקערונג צו דיא שטאט ציון מיט דר בארימקייט אונ דארטין וועלין מיר דיך דינען מיט פארכט אזוא וויא דיא טעג פון אייביג אונ אז דיא פארינע יארן :

מעולם קוינו לך: ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

אבינו מלכנו זכור רחמיך וכבוש כעסך וכלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועון ומגפה ופגע רע וכל מחלה וכל תקלה וכל קטטה וכל מיני פורעניות וכל גזרה רעה ושנאת חנם מעלינו ומעל כל בני בריתך:

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך· האמורה מפי אהרן ובניו החזן אומר בקול רם כהנים והקהל עונים עם קדושך כאמור:

קודם הדוכן אומרים הכהנים זה בלחש:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתהא הברכה הזאת שצויתנו לברך את עמך ישראל ברכה שלמה ולא יהיה בה שום מכשול ועון מעתה ועד עולם:

ותוזרין הכהנים כלפי העם ומברכים

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

יברכך, יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ:
יהוה, יהוה אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ:
וישמרך, שמרני אל כי חסיתי בך:

רבונו של עולם אני שלך וחלומותי שלך חלום חלמתי ואיני יודע מה הוא: יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה· בין שחלמתי על עצמי· ובין שחלמתי על אחרים· ובין שחלמו אחרים עלי· אם טובים הם חזקם ואמצם ויתקימו בי ובהם כחלומותיו של יוסף הצדיק ואם צריכים רפואה רפאם כחזקיהו מלך יהודה מחליו וכמרים הנביאה מצרעתה וכנעמן מצרעתו· וכמי מרה על ידי משה רבינו וכמי יריחו על ידי אלישע· וכשם שהפכת את קללת בלעם הרשע מקללה לברכה כן תהפוך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה ותשמרני ותחנני ותרצני: אמן

יאר, אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:
יהוה, יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

פניו, פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני:
אליך, אליך יהוה נפשי אשא:
ויחנך, הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם· כעיני שפחה אל יד גברתה· כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו: רבונו של עולם וכו׳
ישא, ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו· ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:
יהוה, יהוה חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה:
פניו, אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני:
אליך, אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים:
וישם, ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:
לך, לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ· לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש:
שלום, שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדשת חסדיך וגדל רחמיך הפשוטים ולמען טהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושתים אותיות היוצאים מהפסוקים של ברכת כהנים: (אנקת״ם פסת״ם פספסי״ם דיונסי״ם) האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע תפלתי נאקתי ואנקתי תמיד כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך הנקרא איש תם ותתן לי ולכל נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער מתחת ידך הרחבה· כשם שנתת פסת לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם· ותתננו לאהבה לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו ויהיו דברי נשמעים לעבודתך כשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה שהלבישו אביו כתונת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו ותעשה עמדי נפלאות ונסים ולטובה אות ותצליחני בדרכי ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל ולקים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיה ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך וליראתך ותאריך ימי וימי אשתי ובני ובנותי (בחור אומר וימי אבי ואמי) בטוב ובנעימות ברב עז ושלום אמן סלה:

אחר שהוכן אומרים הקהל זה

אדיר במרום שוכן בגבורה אתה שלום ושמך שלום· יהי רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת שלום:

אחר הדוכן אומרים הכהנים זה

רבש״ע עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה עמנו כמה שהבטחתנו· השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך· ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום· וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:

ונאמר כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: לחיים טובים תכתבנו אלהים חיים: כתבנו בספר החיים ככתוב ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום:

אבינו מלכנו אונזער פאטער אונזער קעניג גידיינק דיין דער בארעמקייט אונ בצווינג דיין צארן אונ פאר לענד טאדט אונ שווערד אונ [illegible] אונ פאר דארבונג אונ מגפה אונ ביזע באגעגעניש אונ אלע קראנקייט אונ אלע שטרויכלונג אונ אלע צאנקעריא אונ אלע מיני פורעניות אונ אלע ביזע גזירות אונ אומזיסטע פיינדשאפט פון אונז אונ פון אלע קינדער פון דיין בונדעסקינדער:

פותחין הארון

הַיּוֹם תְּאַמְּצֵנוּ אמן: הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ אמן: הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ אמן:
הַיּוֹם תִּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה אמן: הַיּוֹם תִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ אמן:
הַיּוֹם תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ אמן:
הַיּוֹם תִּתְמְכֵנוּ בִּימִין צִדְקֶךָ אמן: סוגרין הארון

היום תאמצנו תפלה זו נקבע לבעלי התשובה ולא יכלו לקבוע באמצע וקבעוה בסוף התפלה ועל בעלי התשובה שייך לומר אימוץ הלב וגם הקב"ה מחזק ומאמץ לבם של בעלי התשובה לשוב בלבב שלם שנאמר (במלאכי ג' פסוק ט"ז) אז נדברו יראי ה' אלו בעלי התשובה אבל לרשעים מחזק לבם שלא לשוב בתשובה שנאמר (בשמות פ' פסוק יב) ויחזק ה' את לב פרעה (היום תברכנו) מצאנו ברכה לבעלי תשובה שנאמר (בדברים ל' פסוק ב') ושבת עד ה' אלהיך ואח"כ (בפסוק ט"ז) יברכך ה' אלהיך וגו' ואנו כולנו חוזרים בתשובה ולכן נקבע ברכה זו בסוף התפלה • וכן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו כו' כאדם שנפטר מרבו וכן מאביו אומר ברכני אבי וכן יעקב כשנפטר מפרעה שנאמר (בראשית מ"ז פסוק י') ויברך יעקב את פרעה • וכן אנו נוהגים בשבתות ובמועדים שבסוף התפלה הולכים הנערים להתברכים כמו להרב או אצל אביהם • כלומר התפללנו לפני הקב"ה וראוים אנו לברכה • אך בימי החול אין נוהגין כן שאין העם פנוים לבא לבית הכנסת: שבעה סוס נתקן ע"ם ז' תיבות שבפסוק ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום (בדברים ד' פסוק ד) :

כְּהַיּוֹם הַזֶּה תְּבִיאֵנוּ שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים בְּבִנְיַן שָׁלֵם • כַּכָּתוּב וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים: וְנֶאֱמַר וַיְצַוֵּנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְנֶאֱמַר וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ • וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם: והש"ץ מסיים בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם: קדיש שלם עם תתקבל

ז"ל שע"ה האשכנזים משנים מר"ה עד יו"כ ומסיימין עושה השלום • וכתבו בעלי הסודות טעם החתימה עושה השלום גימטריא (ספריאל) הוא אחד משבעים שמות של (מטטרון) גימטריא חסד ורחמים כו' אבל הספרדים אינם משנים נוסח הברכה מכל ימות השנה • וחלילה לשנות מאחר שלא נמצא זה בתלמוד ובפוסקים כמו המלך הקדוש המלך המשפט והרמז שכתבו בעלי הסודות הוא אמת אבל לא בנוסח הברכה • רק אחר התפלה כשפוסע ואומר עושה שלום במרומיו יאמר (עושה השלום) לרמז הנ"ל אבל חלילה לשנות טפסת הברכה עכ"ל: ובכתבים איתא כי השלום גימטריא (ספריאל) וכן עש"ה גימטריא (ספריאל) והוא סופר וכותב כל בני אדם בספר החיים בעשרת ימי תשובה :

ותוקעין ל' קולות כדי לערבב את השטן מיהו אינן מעכבות שאם לא יעשו כן אין עיכוב בדבר שהרי כבר יצאו ידי חובתן • ואח"כ אומרים אין כאלהינו כו' עלינו ק"י :

ומי שיושב בתענית צריך שלא יסיח דעתו כלל ועיקר אלא יעכב עצמו בבהכ"נ יושב ועוסק בשירות ותשבחות ובעניינו התורה והמצות כל אחד כפי ערכו והשגתו (סדה"י ויוש"ס):

ורגילין לילך אל הנהר זכר לעקדה משום דאיתא במדרש כשהלך אברהם אבינו ע"ה לעקוד את יצחק בנו הוליכו השטן במים עד צוארו ואמר אברהם הושיעה ה' כי באו מים עד נפש וניצול • ורגילים לילך במקום שרואין שם דגים לזכור שאנו משולים כדגים חיים הללו שנאחזים במצודה פתאום • כך אנו נאחזים במצודת המות והדין ומתוך כך יהרהר יותר בתשובה עכ"ל• ואומרים ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולת ים כל חטאתם: וכל חטאות עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם : התן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם : (אלו פסוקים יאמר ג"פ וטעם אמירת פסוקים אלו הוא ידוע לבעלי קבלה שסודם רב ורם) :

היום תאמצנו הַיינְט זָאלְסְטוּ שְׁטַארְקְן אוּנְז: היום תברכנו הַיינְט זָאלְשְׁטוּ אוּנְז בֶּענְטְשִׁין: היום תגדלנו הַיינְט זָאלְסְטוּ אַכְפֶּרְן אוּנְז: היום תדרשנו הַיינְט זָאלְסְטוּ פָארְשְׁטִין אוּנְז צוּא גוּטֶען: היום תשמע הַיינְט זָאלְסְטוּ הֶערִין אוּנְזֶער גְשְׁרֵייא: היום תקבל הַיינְט זָאלְסְטוּ פַאר נֶעמֶען מִיט דֶער בַּארִימְקַייט אוּנ מִיט וִוילְן אוּנְזֶר תְּפִלָּה: היום תתמכנו הַיינְט זָאלְסְטוּ בַּגְרֵייפִין אוּנְז מִיט דַיינֶער רֶעכְטֶע הַאנְד דַיינֶר גִירֶעכְטִיקַייט:
כהיום הזה אַז דֶעם טַאג דֶעם דָאזִיגִין זָאלְסְטוּ בְּרֵיינְגֶען אוּנְז ווּאל גִימִיט אוּנ פְרֵיילִיךְ אִין דֶעם גִיבַּייא פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ • אַז דֶער פָּסוּק זָאגְט אוּנ אִיךְ וֶועל בְּרֵיינְגְן זַייא צוּא מַיין הַיילִיגְן בַּארְג אוּנ אִיךְ וֶועל זֵיא פְרֵייעֶן דִּיא אִין הוֹיז דָאס זִיא דְרִינֶען טוּעֶן מַיין תְּפִלָּה. אַייעֶר אָפְּפֶר אוּנ שֶׁעכְטוּנְג זָאלִין צוּא ווִילְן זַיין אוֹיף מַיין מִזְבֵּחַ דֶען מַיין הוֹיז נוֹעט וֶוערִין גִירוּפִין אַיין הוֹיז פוּן תְּפִלָּה צוּא אַלֶע פֶעלְקֶרִין אוּנ נָאךְ זָאגְט דֶער פָּסוּק אוּנ עֶר הָאט גִיבָּאטְן אוּנְז גָאט אוּנְזֶער גָאט צוּא טָאן אַלִי גִיזֶעץ דִיא דָאזִיגֶע צוּא פָארְכְטִין פַאר גָאט אוּנְזֶער גָאט צוּא גוּטֶען צוּא אוּנְז אַלֶע טֶעג צוּ לָאזִין לֶעבִּין אוּנְז אַז דֶער דָאזִיגֶר טָאג אוֹיךְ זָאגְט דֶער פָּסוּק אוּנ גִירֶעכְטִיקַייט וֶוערְט זַיין צוּא אוּנְז וֶוען מִיר וֶוערִין הִיטִין צוּא טָאן אַלֶע דִי דָאזִיגֶי גִיבָּאט צוּא פַאר גָאט אוּנְזֶער גָאט אַז עֶר הָאט גִיבָּאטְן אוּנְז וצדקה אוּנ צְדָקָה אוּנ בְּרָכָה אוּנ רַחֲמִים אוּנ חַיִּים אוּנ שָׁלוֹם זָאל זַיין צוּא אוּנְז אוּנ צוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בִּיז אַייבִּיג • גִילוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא הָאט בַּאשַׁאפְן דֶעם עוֹלָם אוּנ מַאכְט שָׁלוֹם אִין הִימֶל צְווִישִׁין זַיינֶע מַלְאָכִים דֶען אַיין טַייל זַיינֶען אוֹיש פַייעֶר אוּנ אַיין טַייל זַיינֶען אוֹיס וַואסֶער אוּנ קֵינֶער פַאר דַארְבְּט דֶעם אַנְדֶערִין אוּנ הָאבִּין שָׁלוֹם:

הַמֶּלֶךְ:

יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ · וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָֹה · לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם:
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ ·
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ:
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל:

המלך

ג' אותיות של מלך הם אחר היו"ד לומר שהוא מלך על העולם שנברא בעשרה מאמרות ואותיות מלך הפוכים דרך תשר"ק מ"ם קודם ואחריו למ"ד ואחריו כ"ף פונה מלמעלה למטה ומכים אל היו"ד ואל הסי"ת אותיות שלפניהם לומר שהקדוש ברוך הוא פונה ומשגיח על כל מה שנברא ביו"ד מאמרות ורואה מעשיהם מגדול ועד קטן: (רננו צדיקים) ת"י שבחו צדיקיא קדם ה': (לישרים נאוה תהלה) כלומר לישרי לב שהם יודעים לכוין אותה אל אחת עד מדת הסלה ולא לכל אדם לפי שהסירה כיגה עמוקה היא לבינה ולספר שבחו והלכותיו · מה שתקנו יצחק ורבקה ומשפכין בתרוזות צריך לומר לפי שכתוב ויעתר יצחק לה' לנוכח אשתו זה עומד ומתפלל בזוית זו וזו עומדת ומתפללת בזוית זו ויעתר לפי שאינו דומה תפלת צדיק בן צדיק לאשר אינו צדיק תפלת זו אשר אין אביו רשע לבוכיר עם בעלם ברגא בשנה ויום הכפורים וכשם שהם נפקדו כן יעתר לנו כל צרכנו ולא יהיה בנו עקר ועקרה ולא תהא תפלתם עקרה (בשם מרוקח):

המלך

צ"ל כה יש שכי"ה ויוש"ב ימלא שמו וכבאו וזהו שאומרים אח"כ יושב על כסא ולא היושב ר"ל יושב על כסא שלם · לפ"ד מושך למעלה הסקרא מגדל עוז · ך' מוסכת למטה וזה עולם התחתון שבו מקלסין אותו בק' ברכות והמנין כ"ף · מ"ם עולם אמצעי צרפו שבראם השנה ויוה"כ פרק ת ג' עולמות · וסמוכו הקב"ה יושב על כסאו והקב"ה רם ונשא אז הכסא רם במקומו אחד ונשא למעלה · (בשם רוקח) · (בפי ובשפתי · ובלשון · ובקרב · ישרים · צדיקים · חסידים · קדושים · תתרומם · תתברך · תתקדש · תתהלל) כנגד י"ב הויות · י"ב שבטים · י"ב מזלות · י"ב חדשים · י"ב שעות לילה וי"ב שעות יום · ר"ל שמזלות וישראל מהללים בכל יום ובכל שעה:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים · לְפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

(וצריך להפסיק בין היבת היצורים לחיבת לפניך שלא יטעה בעולם מ"ז):

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ · הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ · כִּי לְךָ נָאֶה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת · אֵל הַהוֹדָאוֹת · אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת · הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה · מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

(גדול בתשבחות) · שאין יכולה בשום נברא לספר כל שבחיו: (אל ההודאות) שאין יכולת בשום נברא לספר כל הודאותיו: (אדון הנפלאות) שאין יכולת בשום נברא לספר כל נפלאותיו בעושה בכל עת: (הבוחר) כו' אני נותן לך הו"ש של שבחרת בנו עם קדוש לומר לפניך גדול (מלך) אתה אל גדול ונורא: (חי העולמים) אני מאמין באמונה אמיתית שאתה מחיה כל העולמות עליונים ותחתונים: (אמן) אמת שאלהי ויפר לכלל ולשבח אותך בשבחים אלו · (יוס"ס):

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָֹה: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְהוָֹה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָֹה כִּי עִם יְהוָֹה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו:

כאן לומר ועתה יגדל בשעה שאומר החזן יתגדל אך יש לשמוע ולכוין ולשתוק · אמנם יש לאומרו קודם שמתחיל החזן (ש"ע א"ח סי' נ"ו סוף סעיף ה'):

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָֹה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא · בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

(ברעותיה) · כרצונו כי עדיין לא נבראו העולמות עד יום שני ולא היה לו לכיכול עם מי לכמלך: (בעגלא) במהרה: (אמן) יהי"ר שיאמן בקשתי (יהא שמיה רבא מברך) יהא שמו הגדול מבורך: (בריך הוא לעלא) כו' · לעולם מכל שירות ותשבחות שאדם [illegible] יכול יומר שבחו של הקב"ה · [illegible] ויתעלה שמתו ליתן יותר מכל תשבחות של בו"ו · (אדס"ס) ·

חזן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְבֹרָךְ :

קהל וחזן בָּרוּךְ יְהוָה הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים · סלו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו · ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה · ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד · יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל :

טעם זה מחובר אל מעלה יוצר אור וכו'

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי :

מיוסד ע"פ א"ב בראשי התרוזות וגם המחבר חתם שמו כפול שמעון בר יצחק אלחנן ז"ל

מֶלֶךְ אָמוֹן מַאֲמָרְךָ מֵרָחוֹק מֻצָּב · שִׁמְךָ יִתְפָּאַר בַּעֲדָתְךָ יִתְיַצָּב · לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב : מֶלֶךְ בִּכְלוֹתְךָ הַיּוֹם מַעַשׂ אֻמָּנוּתֶךָ · מִדִּין הִצַּלְתָּ מְרוּקָּם בִּתְמוּנָתֶךָ · לְדוֹר וָדוֹר אֱמוּנָתֶךָ : מֶלֶךְ גָּזַרְתָּ כְּמוֹ כֵן לְצֶאֱצָאֵימוֹ פִּדְיוֹם · עֲבוּר לְהִמָּלֵט מִשְּׂאֵתְךָ אָיוֹם · לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם :

שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת עֵדֶיךָ וְעוֹבְדֶיךָ · נַטְּלֵם וְנַשְּׂאֵם לְהַרְבּוֹת כְּבוֹדֶךָ · כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ · קָדוֹשׁ :

זְכוֹר דּוֹרְשֶׁיךָ לְתֶתִי לְעוֹדְדֵם · וְהָרֵם קַרְנָם בְּרַחֲמֶיךָ לְהַקְדֵּם · זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם : זְכוֹר הַמְּשׁוּכָה אַחֲרֶיךָ בְּאַהַב לְחַלּוֹתֶךָ · נִסְמֶכֶת בְּשַׁעֲשׁוּעַ דַּת נַחֲלָתֶךָ · גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ : זְכוֹר וּמַהֵר יוֹם יִשְׁעֲךָ לְקָרְבוֹ · בִּדְבִירְךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת וּבְמִשְׁכְּנוֹתֶיךָ לָבֹא · הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ :

חזן בְּרַחֲמִים יַקֵּר צְעִירֵי הַצֹּאן · חָקַם הַטְרִיפֵם פְּנִימִי וְחִיצוֹן · וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְהוָה עֵת רָצוֹן · קָדוֹשׁ :

מטה לוי

(מלך) בקשתנו מלפניך אתה המלך (אמון מאמריך) שתאמן מאמריך · אשר (מרחוק מוצב) שהבטחת לאדם הראשון ואמרת לו אתה סימן לבניך כשעמדת לפני בדין ביום זה ויצאת בדימוס זכאי כך עתידין בניך לעמוד לפני בדין ביום זה ויוצאים לפני בדימוס (ויקרא רבה פרשה כט) ועי"ז (שמך יתפאר בעדתך יתיצב) ועוד הוא (לעולם ה' דברך נצב) לעולם אין אתה בא עלינו בדין אלא בהוי"ה מדת הרחמים (מלך בכלותך היום מעש אומנותך) כשבראת אדם בר"ה שהוא תכלית כל מעשה בראשית (מדין) הנגזר עליו ביום אכלך ממנו מות תמות (בראשית ב יז) (הצלת) את האדם אשר הוא מרוקם בתמונתך שנברא בצלמך ובדמותך · והרווחת לו ליום שלך שהוא אלף שנה · ועשית כל זאת (לדור ודור) כדי להגיד בכל דור אמונתך (מלך גזרת כמו כן לצאצאימו פדיום) שאמרת כמו כן עתידים בניך לעמוד לפני בדין (עבור להמלט משאתך איום) בעבור להנצל מגזירתך אתה איום ונורא במו (אשר למשפטיך עמדו היום) שהם (שומרי מצות והם עדיך) שאין אלהים זולתך (ועובדיך) והם עובדים לך כן (נטלם ונשאם כו' קדוש) אתה המלך הקדוש תנשא ותרומם אותם כדי (להרבות כבודך) (כי הכל עבדיך) ואם הכל יעבדוך ירבה כבודך (זכור) את ישראל שהם דורשיך (לתתי לעודדם) לחזקם לחיים (והרם קרנם ברחמיך להקדם) כמדתך שאתה מקדים רחמים לרוגז (זכור עדתך קנית קדם) ממצרים (זכור) את ישראל (המשוכה אחריך) שאמרו משכני אחריך נרוצה (באהב לחלותך) להתפלל ולחלות פניך באהבה ועוד שהיא (נסמכת בשעשוע דת נחלתך) בתורה שהיא שעשוע של הקב"ה והיא דת אש אשר בזכותה (גאלת שבט נחלתך) ממצרים (זכור כו' ברחמים יקר) תייקר ותגדל ברחמים את ישראל הנקראים צעירי הצאן (חוקם הטריפם) הטריפם חק המגרטתם (פנימי וחיצון) לחם לאכול ובגד ללבוש :

מלך אמון גאָט וואָשׁ ער איז דער מֶלֶךְ פון דער תּוֹרָה וואָס זיא איז דער צוזאָג אין זיין שווים דיינע רייד וואָס דוא האָסט גיזאָגט פון בְּרִיאַת עוֹלָם אָן האָט אַבּאשְׁטאַנד דאַש דיין רָצוֹן איז גיוועזן גירעכט צו מאַכין דיא יִשְׂרָאֵל אין דעם זְכוּת וואָס דוא האָסט גיזעהען אַז זייא וועלין מְקַבֵּל זיין דיא תּוֹרָה דיין נאָמען איז בַּשֵׁיינְט דיין שְׁכִינָה רואַט צווישין דער עֵדָה פון יִשְׂרָאֵל גאָט דיינע רייד האָבין אַבְּשְׁטאַנד צוא איבּיג · מלך בכלותך דוא גאָט אַז דוא האָסט פאַר לֶענְדְט היינט אין ראש הַשָּׁנָה דיא ווערק פון דיין מייסטיר שאַפְט דאָס איז אָדָם הָרִאשׁוֹן וואָשׁ ער איז בַּשַׁאפִין גיוואָרין אום ראש הַשָּׁנָה דו האָסט אים מַצִּיל גיוועזין פון דין אונ מִשְׁפָּט אָדָם הָרִאשׁוֹן וואָס ער איז גיוועבט אונ בַּשַׁאפִין גיוואָרין אין דיין גישְׁטאַלְט דען ער איז חַיָּיב מִיתָה גיוועזין ווייל ער האָט גיגעסין פון דעם עֵץ הַדַּעַת האָסטו זיך איבּער אים דְרַחֵם גיוועזין אונ האָסט אים גישיינקט זיין לעבּין דיין וואַרְהייט איז פון איין דור צום אַנְדֶערִין צוא טאָן חֶסֶד · מלך גזרת דוא גאָט האָסט נאָך גיוועזין אַדערלייזונג צוא דיא קינדער פון אָדָם אַזוֹא וויא דוא האָסט אים דר לייזט פון דעם דין בדי זייא זאָלין אַנְטְרוּנֶן ווערין פון דיין פאַרְכְט דוא פאָרכְטיגער גאָט אַלע · יִשְׂרָאֵל שְׁטייען היינט צום מִשְׁפָּט · שומרי מצות דיא יִשְׂרָאֵל וואָס זייא היטין דיינע מִצְוֹת אונ זיינען מֵעִיד אַז נאָר דוא בִּיסְט אַגאָט אונ זיי דינען דיך תָּמִיד דְרוּם דוא גאָט דער הייב זייא אונ דער הייך זייא צוא מערין דיין כָּבוֹד דען זייא זיינען אַלע דיינע קְנעכְט דוא היילינֶער גאָט · זכור דורשיך גידייִנְק דיינע פאַרשְׁטֶער צוא שְׁטאַרְקִין זייא צוא לעבּין אונ דער הייב זייער האָרין צו פֶעדֶערִין דיין מִדַּת הָרַחֲמִים פאַר דעם דין גידיינְק דיין עֵדָה וואָס דו האָסט זיי גיקוֹיפְט פון פְרִיאֶער אָן דאָס דוא האָסט זייא אויס גיצויגִין פון מִצְרַיִם · זכור גידיינְק משוכה דאָס זיא איז גיצויגֶן גיוואָרין נאָך דיר כאהב מיט ליבְּשַׁאפְט לחלותך צו בֶּעטִין דיך זיא איז אָן גילֶעהֶענְט אין די פְרייד פון דער תּוֹרָה וואָס זיא איז גילִיבְּן צו פייער דו האָסט אויש גילייזט די יִשְׂרָאֵל וואָש זייא זיינען דיין אַרְבּ · זכור ומהר גידיינְק אונ הייל צו גינֶהֶען · דעם טאָג פון דיין הילף וועלין מיר זיך בוקין אין דיין פּאַלִישׂ אונ וועלין קומען אין דיין רוּאוּנְג צו דעם בּאַרג צִיּוֹן וואו דיין שְׁכִינָה האָט אויף אים גירואַט · ברחמים יקר מיט דער באַרִימְהַאַרְציקייט זאָלסטו חָשׁוּב מאַכין דיא יִשְׂרָאֵל וואָש זיי זיינען גיגליכין צוא דיא יונגע שאָף זייער גינעטיגטע שְׁפֵייז זאָלסטו זיי שפייזין

יוצר ליום שני של ראש השנה

שופר זמנו בא תקוע בעניניו· בקרן איל להזכר לבחוניו· אחר נאחז בסבך בקרניו: שופר חרד המחנה מרחוק לעמוד· רחום זכרהו ולצדקנו תחמוד· השופר הולך וחזק מאד: שופר טכסת בכסה למי מנה עפר· ישובון מאון בכפור להתכפר· תקעו בחדש שופר:

חזן אל חנן נחלתו בנועם להשפר· ידעם קרוא קרבנותיו במספר: ותיטב ליהוה משור פר קדוש:

מלך ישפוט עמים במישרים לנשאו· צופה לדקדק דינם בהתנשאו· כונן למשפט כסאו: מלך כביר נקדש בצדקה לבדו· חי יגבה במשפט בהתכבדו· לעשות משפט עבדו: מלך לרוגז רחם יזכור כנואמו· קרוב להצדיק עם המיחדים שמו· עמו ישראל דבר יום ביומו:

חזן יראה פעלך והדרך לתמימים· חיות בצלך לאורך ימים· מלכותך מלכות כל עולמים· קדוש:

זכור מקויך נחת שולחנך לערכה· אדר תהלתך בפימו להתברכה· זכר צדיק לברכה: זכור נדיבי עמים אבות העולם· חשוך

(שופר זמנו בא) עתה (תקוע בעניניו) לתקוע בו בחותו ענין שתקנו חכמים ושלמו הכמים סמך שיש להקוע (בקרן איל) דווקא כדי להזכר (לבחוניו) להזכר לאברהם ויצחק שנבחנו בחותו נסיון וסמכו חכמים על מה שנאמר (אחר נאחז בסבך בקרניו) וזה היה איל · לכן השופר של ר״ה של איל הוא ונדר הקדוש ב״ה לאברהם אז שבשעה שיהיו בניו נאחזים בגלות ונסבכים בעבירות יזכור להם העקידה (שופר) אשר (חרד המחנה) בהר סיני (מרחוק לעמוד) כמ״ש וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק בקשתנו מלפניך אתה (רחום זכרהו) את השופר (ולצדקנו תחמוד) בזכות (השופר הולך וחזק מאוד) (שופר טכסת בכסה) תקנת לתקוע שופר בר״ה (למי מנה עפר) לישראל שנאמר בהם מי מנה עפר יעקב (ישובון מאון) כי ישמעו תקיעה ישובו מעבירות (בכפור להתכפר) ועי״ז יתכפרו ביה״כ ולכן ציוי להם (תקעו בחדש שופר) כדי שיחרדו ויעשו תשובה (אל חנן נחלתו) חיך וריחם את נחלתו (בנועם להשפר) ליפה אותם בנועם שהרי (ידעם קרוא) הודיעם לקרוא סדר (קרבנותיו במספר) שהן חייבים להקריב מדי יום ביום והקב״ה אמר לאברהם שבזמן שאין בהמ״ק קיים תקנתי להם סדר קרבנות ובזמן שקורין בהם לפני מעלה אני עליהם כאלו הקריבום לפני ואני מוחל להם עונותיהם (תענית ד׳ כ״ז) ובקשתנו (ותיטב לה׳ כו׳ קדוש) ותיטב לה׳ הקדוש קריאת הקרבנות יותר משור פר שהקריב אדם הראשון כי בקריאתם מקיימים גם מצות ת״ת וטובה מהקרבה לבדה (מלך ישפוט עמים במישרים) לעתיד לבוא ישפוט את עובדי כוכבים על אשר השתעבדו בישראל כדי (לנשאו) את ישראל (צופה לדקדק בדינם) ואז ידקדק הקדוש ברוך הוא בדינם (הרהב״ן) (בהתנשאו) לשבת על כסא דין (כונן למשפט כסאו) ובאותו דין יכוק הקדוש ברוך הוא כסאו (מלך) הקדוש הנקרא (כביר נקדש בצדקה לבדו) מלך הוא (חי יגבה במשפט) וע״י מה (בהתכבדו לעשות משפט עבדו) כשיתכבד לנקום מהרשעים נקמת ישראל שנקראים עבדו (מלך לרוגז) כשראוי להתרגז על ישראל (רחם יזכור) יזכור זכות אברהם שנקדם להקב״ה מרחם (כנואמו) כמאמרו כמ״ש ברוגז רחם תזכור (חבקוק ג ח) וראוי לו יתב׳ להתנהג עמהם כך: כי הוא קרוב להצדיק כו׳ (דבר יום ביומו) בכל יום קוראים קריאת שמע ומיחדים שמו בקשתנו שיבוא משיח ויבנה בהמ״ק · ובזה (יראה פעלך והדרך לתמימים) לישראל התמימים (חיות בצלך) ונחיה בצלך לאורך ימים כמ״ש הנער בן מאה שנה ימות ותהיה (מלכותך מלכות כל עולמים) זאת בקשתנו מלפניך (קדוש):(זכור מקויך) זכור להצדיק המקוים לך (נחת שולחנך לערכה) לערוך נחת שולחנך (אדר תהלתך בפימו להתברכה) ועפי״ז פיהם יברכו הוד תהלתך ויהיה (זכר צדיק לברכה) (זכור נדיבי עמים) הם אבות העולם אברהם יצחק ויעקב ובזכותם (חשוך

דיא וואס זיינען אין ארץ ישראל אדער אין חוץ לארץ עס זאל זיין איין עת רצון דאס דוא גאט זאלסט אן נעמען מיין תפלה דוא היילגער גאט שופר זמנו בא דיא צייט פון שופר איז גיקומען מען זאל בלאזין נאך דיא ענינים אזו וויא אונזערע חכמים האבין מתקן גיוועזין מיט איין הארין פון איין ווידער כדי עס זאל צוא דיא ישראל גידאכט ווערין דער זכות פון דיא גפרובטע אבות אויף דעם ארט וואס מען האט גיזאלט יצחק צו איין קרבן ברייגגען האט מען דר נאך גינומן איין ווידר וואש ער איז גיוועזן אן גינומן אונ ארום גיוויקלט מיט זיינע הערנר אין איין דארין בוים אונ דענסט מאל האט גאט צוא אברהם גישווארין אז זיינע קינדער וועלין זיין אין צרות אונ וועלין זיין ארום גיוויקלט מיט עבירות וועט ער זייא גידיינקען דעם זכות פון דער עקידה שופר חרד דער שופר האט דער שראקין דיא מחנה פון דיא ישראל ביי דעם בארג סיני דאס זייא האבין גימוזט פון ווייטין שטיין דער בארמיגער גאט גידיינק דעם דאזיגין שופר אונ דוא זאלסט לוסט האבין צו גירעכט מאכין אונז בזכות קבלת התורה וואס דער ביי איז אן גישריבין דאס קול פון דעם שופר איז גיגאנגען אונ האט זיך זייער גישטארקט שופר טכסת דעם שופר האסטו גיצירט אונ אן גיבריים צו בלאזין אין דעם טאג ראש השנה וואש ער הייסט כסה צוא דיא ישראל וואס אויף זייא איז גיזאגט דער פסוק (מי מנה עפר יעקב) אז זייא הערין דאס קול פון דעם שופר טוען זייא תשובה פון זייערע עבירות כדי גאט זאל זייא מוחל זיין אום יום כפור דרום האט גאט גיהייסן אין דעם חודש תשרי בלאזין שופר: אל חנן נחלתו גאט האט דער בארעמט זיין ארץ ישראל מיט זיסע ווערטער צוא בשיינען זייא דער מיט וואש

ער האט זייא גילאזט וויסין צוא לייענען דעם סדר פון דיא קרבנות מיט דער צאל אונ דיא פרשה פון דיא קרבנות וואש מיר לייענען זאל גיפעלין צוא גאט אונ אן גינומען זיין בעסר אז דר אקס וועש אדם הראשון האט מקריב גיוועזין דוא היילגער גאט: מלך ישפוט עמים גאט וועט די פעלקר פון ארום ארץ ישראל משפטין מיט רעכט פארטיקייט לעתיד לבא כדי ער זאל זיך דער הייבין אז ער וועט זיך דער הייבין דענסט מאל וועט ער אן ריכטין זיין שטול צום משפט מלך כביר גאט דר שטארקר קיניג ווערט אליין גיהייליגט דורך גירעכטיקייט חי דר לעבדיגער גאט ער וועט ווערין דער הייכט אין משפט אז ער וועט ווערין גיערליכט צו טאן דאס משפט פון דיא ישראל וואס זייא זיינען זיינע קנעכט מלך לרוגז רחם אויב די ישראל זיינען ראוי גאט זאל אויף זייא צארנען זאל ער גידיינקן דעם זכות פון אברהם צוא דער בארימן זיך אזו וויא ער האט גיזאגט איך וועל גידיינקען דעם ברית פון אברהם גאט איז נאהענט גירעכט צו מאכן דאש פאלק וואש זיי איינציגן זיין נאמן זיין פאלק ישראל לייענן קריאת שמע איטליכין טאג: יראה פעלך דיין ווערק אונ דיין שיינקייט דאש דאש בית המקדש זאל גיזעהען ווערין צוא דיא פרומע ישראל זיי זאלין לעבין אין דיין שאטין פון דער שכינה צוא אייביג דיין מלוכה איז איין אייביגע מלוכה קדוש דוא היילגער גאט: זכור מקויך גידיינק די ישראל וואש זייא האפין צוא דיר דיין גיזעגפטין טיש אן צוא ריכטין דאש זי זאלין פרנסה האבין וועלין זייא אין שיינע לויב דיך לויבין מיט זייער מויל זייא וועלין גידיינקן דעם צדיק הקדוש ברוך הוא צו לויבין אונ צו בענטשין זכור נדיבי עמים גידיינק דיא הארין פון דיא פעלקער דאס זיינן דיא אבות פון דער וועלט אונ דורך זייער זכות פאר מיד דיינע קנעכט

עֲבָדֶיךָ מִזָּדוֹן וְנֶעְלָם · וְחֶסֶד יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם : זְכוֹר סֻכַּת שָׁלֵם הַיּוֹשֶׁבֶת בְּדוּדָה · חוּשָׁה לַהֲכִין אוֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ · יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה ׃

חזן לְחַיֵּי עוֹלָם יִכָּתְבוּ אֱמוּנַי · יִזְכּוּ לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם יְהוָה · לְזִכָּרוֹן בְּהֵיכַל יְהוָה קָדוֹשׁ ׃

שׁוֹפָר עֲבָרַת קוֹלוֹ נִשְׁמַע בְּאַשּׁוּר · לְהֵעָטוֹת שִׂמְחַת עוֹלָם בְּקִשּׁוּר · וּבָאוּ הָאוֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר ׃ שׁוֹפָר פֹּצֵץ קוֹלוֹ בְּעֶבְרֵי נְהָרִים · תְּרוּעוֹת לְהַשְׁמִיעַ יְהוּדָה וְאֶפְרָיִם · וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם ׃ שׁוֹפָר צָרְפַת וּסְפָרַד יִצְרַח לְהִתְקַדֵּשׁ · נְפוּצִים בְּאַרְבַּע נֶצַח יְחַדֵּשׁ · וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ ׃

חזן אִמְרֵי נְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּנִי בְּכִפְלַיִם · סֶלָה לְעָבְדְּךָ בְּכָל גְּבוּלִים · בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם קָדוֹשׁ ׃

מֶלֶךְ קָדוֹשׁ שׁוֹכֵן שְׁמֵי עֶרֶץ · נָחֵין מְבַשֵּׂר עֲלוֹת הַפּוֹרֵץ · יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ ׃ מֶלֶךְ רָם וְנִשָּׂא הַיּוֹדֵעַ וָעֵד · בְּנֵה קִרְיָתְךָ כִּי בָא מוֹעֵד · יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד ׃ מֶלֶךְ שִׁלְטוֹנְךָ לָעַד בְּכָל מֹשְׁלָם · יַשֵּׁר לִירֵאֶיךָ דֶּרֶךְ לְהוֹעִילָם · יִמְלוֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם ׃

חזן תִּנְהֲגֵנוּ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים לְהִתְהַלֵּכָה · בְּאוֹר יְהוָה לְכוּ וְנֵלְכָה · וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה · קָדוֹשׁ ׃

עבדיך מזדון ונעלם) ממזיד ושוגג (וחסד ה') וידעו הכל כי חסד ה' הוא מעולם ועד עולם (זכור סוכת שלם) בית המקדש שבירושלים (היושבת) עתה (בדודה) בקשתנו (חושה כו' ולסעדה) שיוקם סוכת דוד הנופלת · ואז (ישמח הר ציון) כו' : (שופר עברת קולו נשמע באשור) השופר העברת קולו יהיה בחוזק ביום הגאולה · יה"ר שנשמע אותו קול השופר (להעטות שמחת עולם בקשור) להתעטף בקשר של קיימא אותם שני כתרים שנתפרקו בעון העגל לאותם שנאמר עליהם ובאו האובדים כו' ובקשתנו (שופר פצץ קולו בעברי נהרים) שיתפשט קול שופר לאותם השבטים שגלו מעבר לנהר פרת (תרועות להשמיע לשבט יהודה ואפרים) כו' (שופר צרפת כו' להתקדש) יצרח השופר על פראנקרייך ושפני"א שהם עיקר הגלות כי שם הרעו מאוד לישראל שיתקדשו ויכינו עצמם לבוא לירושלים ואותם אשר הם (נפוצים בארבע) כנפות הארץ (נצח יחדש) יחדש. אותם לנצח (אמרי נחומיך) שנחמתנו ע"י נביאים (ישעשעוני בכפלים) כי אמרת נחמו נחמו עמי ב"פ : (סלה כו') · בקשתנו שתקיימנו עתה כדי שנוכל לעבדך לעולם (בכל גבולים) ובאיזו גבולים (בהר הקודש בירושלים) באכילת ק"ק לפנים מן הקלעים ובאכילת קדשים קלים בכל העיר כדי שעי"ז נזכה לנחמות, עוה"ב (מלך קדוש כו' · נחין מבשר) מהר את אליהו המבשר (עלות הפורץ) ומהר עליית המשיח ואז יקויים (ה' מלך תגל הארץ) (מלך שלטונך לעד בכל משלם) שממשלתך לעד בכל ממשלתם של מלכי אדמה (ישר לירא׳ך דרך להועילם) · הייטב לירא׳ך דרך מעקשים בכדי להועילם שיזכו לשמוע (ימלוך ה' לעולם) (תנהגנו) כשתנהגנו (בארצות) כו' :

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית ׃ מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ ׃ הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם ׃ אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ · אֲדוֹן עֻזֵּנוּ · צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ · מָגֵן יִשְׁעֵנוּ · מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ ׃ אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה ׃ טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ ׃ תִּתְבָּרַךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ · וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה ׃

פון דיא זינד וואס ווערין גיטאן במזיד אדער בשוגג אונ גאטש חסד זאל אונז ביא שטיין פון אייביג ביז אייביג זכור גדיינק דש בית המקדש פון ירושלים וואש זיא זיצט אליין אונ איז וויסט הייל צוא אן בריטין זיא אונ אונטר צו לעהנן זיא דענסט מאל וועט זיך דר בארג פון ציון פרייען אונ דיא דערפר פון יהודה ווערין לוסטיג זיין : לחיי צו אייביג לעבן זאלן אן גישריבין ווערין מיינע ווארהאפטיגע זאלן זוכה זיין זעהן דש זיסקייט פון גאט אונ צו אגידעכעניש אין גאטש היכל דאש איז דאש בהמ"ק קדוש דוא היליגער גאט : שופר עברת קולו דאש איבער פארונג פון דעם קול שופר וועט גיהערט ווערין מיט שטארקייט ארום צוא וויקלען אונ אן קניפין איין אייביגע פרייד ועלין קומען דיא ישראל וואש זיינען פאר לארין אין לאנד אשור שופר פצץ קולו דער שופר וועט אויש שפרייטין זיין קול צוא דיא שבטים וואש זיינען פאר טריבין גיווארין פון יענער זייט טייך פרת צוא לאזין הערין איין דער לייזונג צו יהודה אונ אפרים אונ צוא דיא ישראל וואס זיינען פאר שטוסין אין לאנד מצרים שופר צרפת איין שופר וועט שרייען אן צו בריטין דיא ישראל אונ צו היליגין זייא צו זיין גיזעץ די ישראל וואש זיינן פאר שפרייט אין אלע פיר זייטין פון דער וועלט נצח יחדש וועט ער זייא בנייען צוא אייביג אונ זייא וועלין זיך בוקין צוא גאט אויף דעם היליגין בארג פון ירושלים : אמרי נחומיך דיא רייד פון דיין טרייסט זאלין אונז טאפיל דער פרייען וועלין מיר דיך אייביג דינען אין אלע גרענצין אויף דעם היליגין בארג אין ירושלים דוא היליגער גאט : מלך קדוש דער היליגער מלך דער דא רועט אין שטארקין הימיל הייל צוא ברייגען אליהו ער זאל אונז מבשר זיין דיא גאולה אונ משיח זאל קומען וואש ער וועט מאכין ברעכין אין דער וועלט מען וועט זאגין גאט האט גיקיניגט דיא ערד וועט זיך פרייען מלך רם ונשא דער הויכער אונ דער הייבענער מלך דער דא ווייסט אלץ אונ איז איין עדות אויף אלע מעשים בויא דיין שטאט ירושלים דען עש איז גיקומען דיא צייט דוא גאט וועסט קיניגין אייביג מלך שלטונך דיין גיוועלטיקייט וועט זיין צוא אייביג איבער איטליכין וועט דיין מלוכה גיוועלטיגין מאך גלייך צוא דיינע פארכטער אוועג צוא העלפין זייא דאס זייא זאלין קענען דיך דינען גאט זאל איבר אונז קיניגין צו אייביג תנהגנו בארצות זאלסט אונז פירין קיין ארץ ישראל וואס עס ווערט אן גרופין ארץ החיים דענסט מאל וועט איינער צום אנדרין זאגן לאמיר גיין אין דר ליכט פון גאט אונ צוא גאט וועט זיין דיא קיניגריך דוא היליגער גאט :

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם· וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם· וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים: אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה· וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה· לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָֹה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

מיוסד ע"פ א"ב

כְּבוֹדוֹ אִהֵל כְּהַיּוֹם בְּרַחֲמִים מֶלֶךְ· בּוֹחֵן כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת צָעִיר וָרַב מֶלֶךְ· גֵּאוּת וָעֹז הִתְאַזָּר מֶלֶךְ· דּוֹק וָחֶלֶד יֶחֶרְדוּן מֵאֵימַת מֶלֶךְ· הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם יָחוֹן מֶלֶךְ· וּמֵבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם יַצְדִּיק מֶלֶךְ· זִכָּרוֹן הוּא יוֹם תְּרוּעַת מֶלֶךְ: חזן חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא לְזַכּוֹתָם מֶלֶךְ· טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו מַמְלִיךְ כָּל מֶלֶךְ· יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ בְּזִכָּרוֹן טוֹב מֶלֶךְ:

כַּלֵּה אַל תַּעַשׂ לִשְׁאֵרִית בְּנֵי מֶלֶךְ· לָכֵן אֲתָאנוּ לְךָ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ· מֵאֶתְמוֹל קִדַּמְנוּךָ לְחַלּוֹתְךָ מֶלֶךְ: חזן נָא נְצוֹר חֶסֶד לְנִינֵי שְׁלָחוֹ לוֹ שְׁלֹשֶׁת אֵילֵי מֶלֶךְ· סִבּוֹת בָּאֵי בְּתַחַן לְמַר בָּכוּ אֶרְאֶלֵּי מֶלֶךְ· עֲנוּתָם בַּל תִּבֶז לָלֶן בַּמָּקוֹם עָלוּ וְיָרְדוּ בוֹ מַלְאֲכֵי מֶלֶךְ:

פְּדֵם הַיּוֹם מִדִּין גָּמוּר מִלְחַיְּבָם מֶלֶךְ: חזן צַדְּקֵם בְּרַחֲמִים וּפָקְדֵם לְטוֹבָה מֶלֶךְ· קְשׁוֹב קוֹל תְּקִיעָה מְתוֹקְעָיו (בשבת אומרים קְשׁוֹב זִכְרוֹן תְּרוּעָה מְזַכְּרָיו) הַיּוֹם לְךָ מֶלֶךְ· רַחֲמִים תְּעוֹרֵר לִמְחַכֵּי לְךָ מֶלֶךְ:

שַׁוְעָה שַׁוְעַת עַם מְשַׁחֲרֶיךָ מֶלֶךְ· תֵּפֶן בְּתוֹמְכֵי בָּרוּךְ וְנִבְרָךְ אֱלֹהִים חַיִּים וָמֶלֶךְ:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָל חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָֹה מִמְּקוֹמוֹ: לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִרוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ· כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית· כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד· כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ· כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה· וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן· וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת· לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם

עַל

על־לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על־ידך והיו לטטפת
בין עיניך: וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך:

והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את־יהוה אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם
ובכל־נפשכם: ונתתי מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן־יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף־יהוה בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם אתם לאות על־ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על־מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ:

ויאמר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרת
אלהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם לדרתם
ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות יהוה ועשיתם אתם ולא־תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדושים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד
ונעים ונורא ואדיר ומתוקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד׳ אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת: ודבריו חיים וקימים נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים׳ על אבותינו ועלינו על בנינו ועל
דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך:

על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים לעולם ועד׳
אמת ואמונה חוק ולא יעבור׳ אמת שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו׳ מלכנו מלך אבותינו׳ גואלנו גואל אבותינו׳ יוצרנו צור ישועתנו׳ פודנו ומצילנו מעולם שמך
אין אלהים זולתך:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם
אחריהם בכל דור ודור: ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ׳ אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך ישים על לבו: אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע׳ ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו ומבית עבדים פדיתנו: כל בכוריהם הרגת ובכורך גאלת וים סוף בקעת וזדים טבעת וידידים העברת ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: על זאת שבחו אהובים ורוממו אל ונתנו ידידים זמרות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים׳ רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים ופודה ענוים ועוזר דלים ועונה לעמו בעת שועם אליו: תהלות לאל עליון ברוך הוא ומבורך׳ משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם: מי כמכה באלם יהוה
מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא:

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד
כלם הודו והמליכו ואמרו: יהוה ימלך לעלם ועד:

צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמך יהודה
וישראל: גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל:
ברוך אתה יהוה גאל ישראל:

ומתפללין שמ״ע כלחש תפלה ביום ראשון

תפלה לשליח צבור בקול

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

פותחין הארון

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב׳ האל הגדול הגבור והנורא אל עליון׳
גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מסוד חכמים ונבונים׳ ומלמד דעת מבינים׳ אפתחה פי בתפלה ובתחנונים׳ לחלות ולחנן פני מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים:

תפלה לחזן מיוסד ע״פ א״ב ובסוף חתום, שם המחבר שמעון בר יצחק

אתיתי לחננך בלב קרוע ומורתח׳ בקש רחמים כעני בפתח: גלגל רחמיך ודין אל תמתח׳ אדני

מטה לוי

(אתיתי לחננך) באתי להתחנן לך (בלב קרוע ומורתח) בלב נשבר ונדכה ומתחמם מאימת יום הדין לשוב בתשובה (בקש) לבקש (רחמים) (כעני) העומד כפתח ומבקש פרוסה (גלגל רחמיך) הכמר רחמיך (ודין אל תמתח) אל המתח מדה״ד לדון אותנו כמעשינו (ה׳ שפתי תפתח) שאהלל נגדי עמך כהוגן

אתיתי לחננך (דער חזן זאגט) איך בין גיקומן דיך נאט צוא בעטין מיט די ישראל אזו ווי איין ארומאן טוט שטיין פר דער טיר אונ בעטלט צייא צו ריסן אונ אהיים הארין צו בעטין דר בארימקייט אויף גלגל מאך וועלצרין דיינע דר בארימקייט אויף אונז אונ זאלסט ניט אויף שפרייטן

שפתי תפתח דבר אין בפי ובלשוני מלה׃ הן יהוה ידעת כלה׃ וממעמקי הלב לפניך אוחילה׃ אחסה בסתר כנפיך סלה׃ זלעפה ופלצות אחזוני במורא׃ חלות פני נורא בנפש יקרה׃ טוב טעם ודעת קטונתי לחסרה׃ על כן זחלתי ואירא׃ יגעתי באנחתי איך לעמוד לפניך׃ כי אין מעשים לזכות בעיניך׃ לחלותך שלחוני מקהלות המונך׃ תכין לבם תקשיב אזנך׃ מה אני ומה חיי תולעה ורמה׃ נבער מדעת ובאפס מזמה׃ סמכתי יתדותי בספר החכמה׃ מענה רך ישיב חמה׃ עזי אליך אשמרה לסעדי׃ פתח דבריך האר להגידי׃ צדקני ואמצני ותן לאל ידי׃ כי אתה משגבי אלהי חסדי׃ קהליך עומדים לבקש מחילתך׃ רחמיך יכמרו לרחמם בחמלתך׃ שופכים לב כמים לעמתך׃ ואתה תשמע השמים מכון שבתך׃ תחזק לעמך ידם הרפה׃ שלח מאתך עזר ותרופה׃ נואמיך ישיגו לחזק ולתקפה׃ כל אמרת אלוה צרופה׃ סוגרין הארון

מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר שמעון בר יצחק

אמרתך צרופה ועדותיך צדק׃ באי עדיך בריב אל תדקדק׃ גשתך לחפש כל תעלום ובדק׃ דין עניך במשפט הצדק׃ הן עולמך בנית בחסד׃ ורב חסד מטה כלפי חסד׃ זכיות

(הן ה' ידעת כלה) אתה יודע כי אין לשאול צרכם (וממעמקי הלב) בכוונת הלב (לפניך אוחילה) אבקש לפניך (אחסה כו') מפני הבקשה אבוא לקרבך (אחסה בצל כנפיך) (זלעפה ופלצות) בהלה ופחד וחרדה (אחזוני במורא) (חלות) לחלות ולהתפלל (פני נורא בנפש יקרה) בכובד ראש (טוב טעם ודעת קטונתי לחסרה) לפי שקטונתי מרוב דבור ודעת שחסרו לי׃ על כן זחלתי ויראתי (יגעתי באנחתי) אני מתיגע מרוב אנחות׃ איך לעמוד לפניך בתפלות על לבי (כי אין מעשים לזכות בעיניך) (לחלותך שלחוני מקהלות המונך) קהל ישראל שלחוני להתפלל אליך בקשתי שתכין לבם לעבדך (תקשיב אזנך) לשמוע את תפלתי׃ כי מה אני ומה חיי להתפלל לפניך בביושי (רמה ותולעה) (ובאפס מזימה) בלא מחשבה ועצה (סמכתי יתדותי) נתתי מבטחי (בספר החכמה) בספר משלי (מענה רך ישיב חמה) (שם ט"ו א') ע"כ גם אני אתחנן בדברים רכים ותשיב חמתך מעלי׃ אתה ה' עזי (אליך אשמרה) אמתין ואקוה אליך (לסעדי) לסמוך ולסעוד אותי (פתח דבריך האר להגידי) בתחלת דבורך האר צדקי להגיד לי מאתי כופר (מאתך) כל דברי הנביאות שנבאו הנביאים לטוב (ישיגו) ישראל (לחזק) אותם (ולתקפה) כי (כל אמרת אלוה צרופה) זקוקה וברורה בלי שום דופי ולא יפול דבר מדבריהם ארצה׃ (אמרתך כו' באי עדיך) באים אליך בתפלה׃ בקשתנו (בריב) בעמדם לדין אל (תדקדק) עמהם (גשתך) כשתגיע (לחפש כל תעלום ובדק) לחפש ולחקור מה שנעשה בסתר׃ בקשתנו דין ישראל הנקראים עניך (במשפט הצדק) תצדיק אותם במשפט (הן עולמך בנית בחסד) כי לא היית משפט ומוכרח לבראותו (ורב חסד) ואתה רב מדתך היא (מטה

שפרייטן אויף אונז דעם מדת הדין צוא משפטין אונז נאך אונזערע מעשים איך בעט דיך גאט זאלסטו עפענן מיינע לעפצן דאש איך זאל קאנען רעדט תפלה טאן דבר אין בפי אין מיין מויל איז ניט פר האנדין קיין רייד אונ אין מיין צונג איז גיט פאר האנדין קיין ווארט דוא גאט ווייסט דאס גאר אז איך קאן ניט בעטין פר די ישראל אונ פון טיפניש פון דעם הארץ טוא איך פר דיר בעטן איך בשיץ מיך אין פר באהעלטניש פון דיינע פליגיל אייביג זלעפה ופלצות דר שרעקניש אונ ציטרניש האבן מיך אן גינומן מיט גרויש מורא צו בעטין פר דעם פארכטיגן גאט מיט אשווער גימיט טוב טעם איך בין גימינערט פון גוט רייד אונ ווישן שאפט דרום בין איך דר שראקין אונ איך פארכט מיך יגעתי איך בין מיד פון וועגין מיינע זיפצין וויא אזו איך זאל שטיין צו פר דיר דען איך האב אין מיר גיט קיין מעשים טובים דאס איך זאל גירעכט זיין אין דיינע אויגין לחלותך צוא בעטין דיך האבין זייא מיך גישיקט די איין זאמלונג פון דיין פאלק ישראל דו זאלסט אן ברייטין זייער הארץ זייא זאלין האבין אגוטע כוונה דר נאך זאלשטו פר נעמען מיט דיינע אוערין זייער תפלה מה אני וואש בין איך אדר וואש איז מיין לעבין נאר ווערים אונ מאדין איך בין אויס גילערט פון חכמה אונ בין אן גידאנקן איך בין מיך סומך אויף דעם ספר משלי דארטן זאגט דר פסוק (מענה רך ישיב חמה)

ווייכע רייד קערט אום דעם צארן איבר דעם בעט איך מיט ווייכע רייד עזי מיין שטארקר גאט צו דיר האף איך זאלסט מיך אונטר לעהענן די אן הייבונג פון דיינע רייד דר לייכט אונ זאג מיר אז דוא האסט אונז מוחל גיוועזין אונזרע עבירות צדקני מאך מיך גירעכט אונ פעסטיג מיך אונ גיב מיין האנט צו שטארקייט דען דו גאט ביסט מיין שטארקייט צוא אונטער לעהנען מיך מיט דיין חסד קהליך דיין קהל שטייען אונ בעטין דיין פר געבונג דיינע דר בארימקייט זאלין זיך דר היצין צו דר בארימען זיי מיט דיין דער בארימקייט שופכים זייא פר גיסין זייער הארץ אזו ווי וואשר קעגין דיר אונ דוא זאלסט זייער תפלה הערין פון דעם הימיל וואש ער איז אן גיבריט צו דיין זיצונג תחזק לעמך דו זאלסט שטארקן צו דיין פאלק זייערע שלאפע הענט דו זאלסט זייא שיקין פון דיר אהילף אונ ארפואה נואמיך די רייד פון דיין תורה זאל זייא גרייכין צו שטארקין אונ צוא פעסטיקין דען אלע רייד פון גאט זיינען לויטער׃

אמרתך צרופה דיינע זאג זיינען לויטער אונ דיין תורה איז גירעכט די ישראל וואס קומען צו דיר מיט תפלה זאלסטו מיט זיי אין דין ניט מדקדק זיין גשתך אין דיין טאן גינעהענען צו זוכין אלע פר הוילונג אונ אלע בראבן דעם דין פון דיינע ארימע ישראל זאלשטו גירעכט

הַכְרַע וְעֻזְּךָ תְּיַסֵּד · חוֹן עַל נִינֵי מוֹצָא מִכָּשֶׂד : טֶרֶם נִקְרָא אַתָּה תַעֲנֶה · יִמָּצֵא לָנוּ חֶסֶד בְּמַעֲנֶה : בְּפָקְדְךָ הַיּוֹם יְצוּרֶיךָ לְהַמְנֶה · לָנוּ מַלְאָכֶיךָ סָבִיב יַחֲנֶה : מִדַּת טוּבְךָ עָלֵינוּ תַגְבֵּר · נַקֵּנוּ מֵעָוֹן וּפְשָׁעֵנוּ הַעֲבֵר : שַׂגֵּב בִּזְרוֹעַ לִמְקַוֶּיךָ בְּסֵבֶר · עוֹז חֲלִיפַת כֹּחַ וְעָלִית אֵבֶר : פְּעוּלַת אֶזְרָחִי לְפָנֶיךָ לְהִזָּכֵר · צִדְקוֹ יָלִין כּוֹשֵׁר וּמַשְׂטִין יִסָּכֵר : קִבֵּל מוֹרָאֲךָ יְחוּדְךָ לְהַכֵּר · רָץ בְּפִקּוּדֶיךָ לְיַשֵּׁר וּלְיַקֵּר : שָׁלֵם נִמְצָא בְּכָל אֲשֶׁר נִפְקַד · שׁוֹעֲשַׁע כְּהַיּוֹם בְּהֵנֶט מוּפְקָד : חזן תְּהִלָּה וָעֹז לְמַרְהָמוֹ שָׁקַד · תַּמּוֹתוֹ בְּעֵת אֲשֶׁר פָּקַד :

קהל בּוֹ שׁוֹעַנְנוּ מֵעוֹלָם וַיַּעֲנֵנוּ נוֹרָאוֹת · בִּרְצוֹי חִנּוּנֵנוּ קַבֵּל כְּהַעֲלָאוֹת :

חזן יְחַלְּצֵנוּ בְּמָגִנּוֹ מִתַּחֲלוּאֵי תוֹצָאוֹת · כְּצִפֳּרִים עָפוֹת כֵּן יָגֵן יְהוָֹה צְבָאוֹת :

כלפי חסד) לכן בקשתנו (זכיות הכרע) כשיהיו הזכיות והחובות מחצה על מחצה שתכריע כף הזכיות (ועוזך תיסד) על ידי שתגלה במדת הרחמים את מדת הדין על ידי זה נראה עוזך וגבורתך (חון על) ישראל שהם (ניני) ונכדי אברהם · אשר (מוצא מכשד) הוצא מאור כשדים (ימצא לנו חסד במענה) שתענה לנו בחסד על שאלתנו (בפקדך היום) מעשיהם הרעים של יצוריך (להמנה) לספור ולמנות (לנו כו' יחנה) יחנה מלאכיך סביב לנו (שגב בזרוע) חזק ואמץ בכח זרועך (למקויך בסבר) המקוים ומסברים לך בסבר פנים יפות (עוז חליפת כח) תחליף חליפת כח ותתן להם כח ועוז (ועלית) אבר שיהא קל כנשר לעשות רצון הקדוש ב"ה (פעולת אזרחי) מעשה אברהם (לפניך להזכר) (צדקו ילין כושר) צדקתו ילין בעדנו את מעשינו הטובים (ומשטין יסכר) ומקטרג יסתם פיו · כי אברהם (קבל מוראך יחודך להכר) כן שלם שנים הכיר את יחודך (שלם נמצא בכל אשר נפקד) בכל נסיונות נמצא שלם (שועשע כהיום בהנט מופקד) נשתעשע כהיום בר"ה בבשורה להיות נפקד בזרע (תהלה ועוז למרהמו שקד) מיהר לתת תהלה ועוז להקדוש ברוך הוא המרחם עליו (תמתו בעת אשר פקד) בעת אשר פקד את שרה (בו שועננו מעולם) בהקב"ה אנו נסמכים מעולם (ויעננו נוראות) והתמיד ענה לנו בנסים ונוראות לכן בקשתנו(ברצוי חנונגו קבל כהעלאות) קבל תחנונינו גם היום ברצון כקרבנות העולות לפניך לרצון (יחלצנו במגינו) יצילנו ע"י מגן המגין עלינו (מתחלואי תוצאות) מתחק"ג מיני התלואים שהם כמנין תוצאות (כצפרים עפות) כצפרים הפורחים במהרה (כן יגן ה' צבאות) כן ימהר הקב"ה להגן עלינו :

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים · מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים · וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים · לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים : מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מָגֵן אַבְרָהָם : אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים · סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר שמעון בר יצחק

תָּמִים פָּעָלְךָ גְּדוֹל הָעֵצָה · שִׁחַרְנוּ פָּנֶיךָ וְצִדְקָתְךָ נִמְצָא · רַחֵץ טֶנֶף וְהָתֵם שִׁמְצָה · קַבֵּל אֶנֶק וּגְדוֹר פִּרְצָה : צֹאן לְטֶבַח גָּזַר מִמִּכְלָה · פָּרִים וּכְבָשִׂים לִשְׁלָמִים וְעוֹלָה ·

(גדול העצה) כל העצות יוצאות ממך (שחרנו פניך) לרצונך ובקשנוך בתפלה (ולדקתך נמצא) בקשתנו שנמצא לדקתך (רחץ טנף) העבירות (והתם שמצה) וכלה החטא (קבל אנק) קבל נעקס (וגדור פרצה) שפרצו בנו הרשעים (צאן לטבח גזר ממכלה) ככרת מלשכה

מאבין אין מִשְׁפָּט תן עולמך דַיין עוֹלָם הָאסְטוּ גִבּוֹיט מִיט הֶסֶד אוּנ דוּא בִּיסְט אַיין הַאר פוּן חֶסֶד דַיין מִדָּה אִיז צוּא נֵייגִין קֶעגִין חֶסֶד זכיות הכרע זָאלְסְטוּ מַאכִין אִיבֶּר וֶועגִין דִי זְכִיוֹת אַז דֶער מִדַּת הָרַחֲמִים וֶועט גוֹבֵר זַיין אוֹיף דֶעם מִדַּת הַדִּין דֶענְסְט מָאל וֶועט גִיזֶעהֶן וֶוערִן דַיין שְׁטַארְקַייט דֶר בַּארֶעם זִיךְ אִיבֶּר דִי קִינְדֶר פוּן אַבְרָהָם וָואשׁ עֶר אִיז אוֹישׁ גְצוֹיגִין גִיוָוארִין פוּן אוּר כַּשְׂדִּים טרם נקרא אֵיי מִיר רוּפִן דִיךְ זָאלְסְטוּ עֶנְטְפֶרִין עֶס זָאל צוּ אוּנְז גִיפוּנֶען וֶוערִין חֶסֶד מִיט דַיין עֶנְטְפֶר בפקדך היום אַז דוּא גִידֵיינְקְסְט הַיינְט אִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה אַלֶע דֵיינֶע בַּשֶׁעפֶענֶעשׁ צוּ גִיצֵיילְט וֶוערִן זָאלִין דִי מַלְאָכִים וָואס אַרוּם אוּנְז רוּעֶן אוֹיף אוּנְז מְלַמֵּד זְכוּת זַיין מדת טובך דַיין גוּטֶע מִדָּה זָאלְסְטוּ אוֹיף אוּנְז שְׁטַארְק מַאכִין מַאךְ אוּנְז רַיין פוּן זִינְד אוּנְזֶרֶע עֲבֵירוֹת זָאלְסְטוּ אִיבֶּער פִירִין שגב בזרוע שְׁטַארְק מִיט קְרַאפְט דִי וָואס הָאפִין צוּ דִיר מִיט לִיבְלִיכְקַייט זַייעֶר שְׁלַאפְקַייט זָאלְסְטוּ פַר בַּייטִין אוּנ זָאלְסְט זַיי גֶעבִּין שְׁטַארְקִין כֹּחַ אוּנ אוֹיף בְּרֵיינְגוּנְג פוּן פְלִיגִיל דָאס זַיי זָאלִין קֵיין מָאל נִיט מִיד וֶוערִין צוּ טָאן דֵיינֶע מִצְוֹת פעולת אזרחי דִי וֶוערְק פוּן אַבְרָהָם זָאל פַאר דִיר גִידַאכְט וֶוערִין זַיין גִירֶכְטִיקַייט זָאל אוֹיף אוּנְז מַמְלִיץ זַיין דָאשׁ אוּנְזֶרֶע מַעֲשִׂים זָאלִין רֶעכְט זַיין אוּנ דֶער מְקַטְרֵג דָאס אִיז דֶר שָׂטָן זָאל פַאר שְׁטָאפְּט וֶוערִין קבל מוראך אַבְרָהָם הָאט אוֹיף זִיךְ מְקַבֵּל גִיוֶועזִין פָארְכְט צוּ דֶר קֶענֶען דַיין אֵיינְצִיקַייט עֶר אִיז גִילָאפִן אִין דַיין בַּאפֶעל צוּ רֶעכְט פַארְטִיגִן זֵיינֶע מַעֲשִׂים אוּנ צוּ וֶוערְדִיגִן דִיךְ שלם נמצא עֶר אִיז גִיפוּנֶען גִיוָוארִין גַאנְץ אִין אַלֶץ וָואס עֶר אִיז בַּאפֶעלְט גִיוָוארִין עֶר אִיז אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה דֶער פְרֵייט גִיוָוארִין אוּנ אִיז גִידַאכְט גִיוָוארִין מִיט אַקִינְד תהלה לוֹיבּ אוּנ שְׁטַארְקַייט הָאט עֶר גִיהֵיילְט צוּ גָאט וָואס עֶר הָאט זִיךְ אִיבֶּר אִים מְרַחֵם גִיוֶועזִין אִין דֶעם צַייט דָאס גָאט הָאט זַיין גַאנְץ פְרוּמֶע שָׂרָה גִידַאכְט :

בו שועננו אוֹיף גָאט פַאר לָאזִן מִיר זִיךְ פוּן אֵייבִּג אוּנ עֶר הָאט גִיעֶנְטְפֶרְט אוּנְז דוּרְךְ פָארְכְטִיגֶע צֵייכִן ברצוי אוּנְזֶר בֵּווֵילִיג גִיבֶּעט זָאלְסְטוּ מְקַבֵּל זַיין אַזוֹ וִויא דִיא קָרְבָּנוֹת וָואס מֶען הָאט מַקְרִיב גִיוֶועזִין אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ יחלצנו מִיט זַיין בַּשִׁיצוּנְג זָאל עֶר אוּנְז אוֹים צִיהֶען פוּן אַלֶע חֳלָאִים וָואשׁ זַייא זַיינֶען אַזוֹא פִיל וִויפִיל דָאס וָוארְט (תּוֹצָאוֹת) הָאט אִין דֶער צָאל אַזוֹא וִויא דִיא פֵיגְלֶען פְלִיהֶען גִישְׁוִוינְד אַזוֹ זָאל גָאט הַיילִין צוּא בַּאשִׁיצִין אוֹיף אוּנְז :

תמים פעלך דַיין וֶוערְק אִיז גַאנְץ אוּנ הָאסְט בַּיי דִיר פִיל עֵצוֹת מִיר פָארְשְׁטִין דִיךְ מִיט תְּפִלָּה בֶּעטִין מִיר דִיךְ מִיר זָאלִין גִיפִינֶען דַיין גִירֶכְטִיקַייט זָאלְסְט אָפּ וַואשִׁין אוּנְזֶר אוּם רֵיינִיקַייט אוּנ צוּ נִישְׁט מַאכִין אוּנְזֶר שַׁאנְד דָאשׁ זֵיינֶען דִי עֲבֵירוֹת קבל אנק אַנְטְפַאנְג דָאשׁ גִישְׁרַיי

עֲרִיכַת שָׂפָה נַעֲרוֹךְ בִּתְפִלָּה · שִׂיחֵנוּ יוּשְׁפַּר כְּהֶקְטֵר וּבְלוּלָה: נְתִיב יוֹשֶׁר אִם נֶעֱקַל בְּלֶכֶת · מִשְׁלַחְתְּךָ לַעֲזוֹב לְהִתְרַפּוֹת בִּמְלֶאכֶת · לְנֶגְדְּךָ יְפֻקַּד מִזְבֵּחַ מַעֲרֶכֶת · כְּמַאֲכֶלֶת הַמַּאֲכִילָה מֵאָז נֶעֱרֶכֶת: יַחַד אָב וּבֵן בְּלֶכְתָּם לְהַר מוֹר · טֶבַח לְהָכֵן מִפְּקָדְךָ לִשְׁמוֹר · חֲנוּכָם נְצוֹר רַחֲמִים לִכְמוֹר · זֶכֶר שְׁבוּעָה כִּקְטֹרֶת לְתַמּוֹר: וּבְשִׁבְתְּךָ הַיּוֹם לָדִין עַמִּים · הִמָּלֵא עַל צֶאֱצָאֵימוֹ רַחֲמִים · דִּינֵנוּ הַצְהֵר וְלֹא נִמָּצֵא נִכְלָמִים · גֶּפֶן נְטִיעָתְךָ תָּכִין לְאוֹרֶךְ יָמִים: בִּזְכוּת נֶעֱקַד הַקְּשִׁיבָה מִשַּׁחַק · אֶבְיוֹנֵי אָדָם קוֹרְאֶיךָ מִדּוֹחַק: חזן שָׂמֵנוּ עַל סִפְרְךָ לַחַיִּים יוֹחַק · וְנִיב שְׂפָתֵינוּ הַקְשֵׁב כְּנֶעְתַּר יִצְחָק:

קהל שְׂפָתֵינוּ מְדוֹבְבוֹת עוֹז וּבְצִדְקָתוֹ נִחְיֶה · בְּרַחֲמִים יַצְדִּיקֵנוּ וּזְרוֹעֵנוּ יִהְיֶה: חזן יְחַיֵּנוּ כְּקֶדֶם מִיּוֹמַיִם אֶהְיֶה · בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִימֵנוּ וְנִחְיֶה:

שהלוים באין לשבת · גם אין עוד (פרים וכבשים לשלמים ועולה) ולכן בקשתנו (עריכת שפה) אשר (נערוך) לפניך בתפלה (שיחנו) שיח שפתותינו (יושפר) תהא יפה לפניך (כהקטר ובלולה) כקטורת וכמנחה בלולה בשמן (נתיב יושר אם נעקל בלכת) אם עזבנו נתיב יושר והלכנו תחתיו באורחות עקלקלות (משלחתך לעזוב) לעזוב מצותיך אשר שלחת ביד הנביאים (להתרפות במלאכת) התורה (לנגדך יפקד מזבח מערכת) יוזכר לפניך מערכת תפלתנו כמזבח (כמאכלת המאכילה מאז נערכת) כמאכלת הנערכת מאז בעקדה והמאכילה את ישראל בזכותה בעה"ז (יחד ט' לשמור) כשהלכו אברהם ויצחק יחד להר המוריה לתקן שחיטת בנו לשמור מצותיך בקשתנו בזכותם (חנוכם נצור) שמור בניהם (רחמים לכמור) ויכמרו רחמיך עליהם (זכר שבועה) שאנו מזכירים היום שנשבעת לאברהם (כקטורת לתמור) תקבל כתמרות עשן הקטורת (גפן נטיעתך) ישראל שנקראים גפן ונטיעה (תכין לאורך ימים) ישראל שנקראים (אביוני אדם) (קוראיך מדוחק) של גליות · (שפתינו מדובבות עוז) שפתינו מדובבות תוקף ועוז של מעשה העקידה (ובצדקתו נחיה) שלכך נקראת מאכלת שמאכילה לישראל בעולם הזה בזכות העקידה (וזרועינו יהיה) מחזקנו ובהגנו יהיה (יחיינו כקדם מיומים) כמו שהחיינו מקדם מגלות מצרים ומבבל כן יחיינו מגלות זה וזה תורף אסיה (ביום השלישי) בגאולה שלישית (יקימנו ונחיה) לפניו:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים · זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

(שלחתי במלאכות סגל חבורה) שלחתי בשליחות חבורת עם סגולה (שומרי אמונתך) שאמר אמן על ברכת

חזן פותחין שם המחבר שמעון בר יצחק האחן
שְׁלַחְתִּי בְּמַלְאֲכוּת סֶגֶל חֲבוּרָה · שׁוֹמְרֵי אֱמוּנָתְךָ

פון אונזער תפלה אונ פר צאם אונזער בראך וואש די רשעים האבן אין אונז צו בראכן צאן דיא שאף וואש מיר פלעגין צוא קוילין פאר קרבנות זיינען ווארין פר שניטן פון דעם שטאל פרים אויך אקסן אונ דיא שאף וואש מיר פלעגין צו ברייגען פר קרבנות אונ שלמים אונ עולות זיינן פר שניטין גיווארין דען פון דער צייט אן אז דאש בית המקדש איז חרוב גיווארן קאנען מיר קיין קרבנות ניט מקריב זיין דרום בעטן מיר דאש אן ריכטונג וואש מיר ריכטן אן אונזרע לעפצין מיט תפלה אונזערע רייד זאל פר דיר שיין זיין אזו ווי די קטורת אונ וויא די קרבנות פון מנחות וואס זיי זיינען גמישט גיוועזין מיט איל נתיב יושר דער רעכט פארטיגער וועג אויב ער איז פאר קרימט גיווארין מיט אונזער נאך גאנג אויב אונזערע הענט זיינן אפ גישלאפט גיווארן אונ האבן פר לאזין די תורה וואס זיא איז צו אונז גישיקט גיווארין דורך דיינע נביאים זאל פר דיר גידאכט ווערין דאש אן ריכטונג פון אונזער תפלה גליך וויא מיר וואלטין מקריב גיוועזן א קרבן אויף דעם מזבח כמאכלת אזו ווי דאש שעכט מעסר וואס זיא מאכט עסין צו די ישראל בעולם הזה פון וועגין דעם זכות פון דר עקדה וואס עש איז פון לאנג אן גירעכט גיווארין יחד אב דר פאטר מיט דעם זון אז זייא זיינען אין איינעם גיגאנגין צום הר המוריה אשעכטונג אן צו ברייטין צו היטין דיין באפעל בזכות זה זאלסטו היטין זייערע קינדר דיין דר בארימהציקייט זאל זיך איבער זיא דער היצין שבועה דאס גידעכעניש פון דער שבועה וואש דו האסט גישווארין צוא אברהם זיא זאל זיין פר דיר אן גינומען אזו וויא קטורת וואס פון זיי איז דר רויך גליך ארויף גיגאנגן וויא אטייטיל בוים ובשבתך אונ אז דיין טאן זיצן היינט אום ראש השנה צו משפטין די וועלט זאלסטו ווערין דער פילט מיט דער בארימהציקייט אויף זייערע קינדער אונזער משפט מאך לויטער אונ מיר זאלין ניט ארויס גיין פר שעמט גפן נטיעתך דעם וויין שטאק פון דיין פלאנצונג דס זיינען די ישראל זאלסטו אן ברייטין זיי זאלן דיך איביג דינן אין דעם זכות פון יצחק וואש ער איז גיבונדין גיווארין אויף דעם הר המוריה זאלסטו פר נעמען פון דעם הימיל אביוני אדם דאש קול פון דיא ישראל וואש רופין צו דיר פון זייער דוחק אונזר נאמען זאל אן גישריבן ווערן אויף דיין בוך צום לעבין אונ די רייד פון אונזערע לעפצין זאלסטו פר נעמען אזוא וויא דוא האשט פאר נומען דיא תפלה וואש יצחק האט מתפלל גיוועזין דאס זיין ווייב רבקה זאל קינדער האבן:

שפתינו מדובבות אונזערע לעפצין ריידין דיא שטארקע לויב פון נאמן אונ דורך זיין גירעכטיקייט וועלין מיר לעבן מיט דר בארימהציקייט זאל ער אונז גירעכט מאכין אונ אונזער שטארקייט זאל ער זיין יחיינו כקדם ער זאל אונז מאכין לעבין אונ דער לייזין אזו וויא ער האט מיך צווייא מאל דר לייזט אין דר דריטר גאולה וועט ער אונז אויף ריכטן אונ מיר וועלין לעבין איביג דען אז דאש דריטע בית המקדש וועט גיבויט ווערין וועט עש שוין איביג ניט חרוב ווערין:

שלחתי

וּמִיַּחֲדֶיךָ בְּמוֹרָא׃ שָׁפַכְתִּי שִׂיחַ לְבַקֵּשׁ עֲתִירָה׃ שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא׃ פותחין הארון

מְדַבֵּר בִּצְדָקָה הוֹנֵן וּמִתְרַצֶּה׃ מַחֲסֶה וּמִסְתּוֹר לְדוֹרְשֶׁיךָ הַמְצֵא׃ מֵתַחַת דִּינְךָ אִם בִּיצוּרִים תְּמַצֶּה׃ מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא׃ עֱרֹךְ תְּקִיעָתֵנוּ שְׁעֵה בְּבֵרוּרִים׃ עֲרֹב קַטֵּגוֹר וְאַמֵּץ סַנֵּגוֹרִים׃ עֲקֶרֶת בַּיִת וַחֲצוּבַת צוּרִים׃ עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים׃ וְיִזָּכֵר לְפָנֶיךָ צִדְקַת הַתָּם׃ וְעַד אָהֳלֶיךָ וּבְכִסְאֲךָ נְתַתָּם׃ וְחַלְּצֵנִי מִפֶּשַׁע וּמֵעָוֹן נִכְתָּם׃ וְאַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם׃ נוֹהֵג בְּחֶסֶד זוֹכֵר הַבְּרִית׃ נַקֵּנוּ מִנִּסְתָּרוֹת וְנִזְכֶּה כְּבוֹרִית׃ נְחֵנוּ בַּאֲמִתֶּךָ וּתְנֵנוּ לְאַחֲרִית׃ נוֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית׃ בְּהִנָּשְׂאֲךָ לְכִסֵּא נוֹרָא וְאָיוֹם׃ בְּרוּאֵי חֶלֶד לְהִשָּׁפֵט כְּהַיּוֹם׃ בְּרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ הַמְצִיאֵנוּ פִּדְיוֹם׃ בֵּאלֹהִים הִלַּלְנוּ כָּל הַיּוֹם׃ רוֹעַ יִצְרֵנוּ הָסֵר בְּחֶמְלָתֶךָ׃ רְצֵנוּ וְסוֹכְכֵנוּ בְּמַחֲסֶה אֶבְרָתֶךָ׃ רְצֵה תְּשׁוּבָתֵנוּ וְהַרְבֵּה מְחִילָתֶךָ׃ רְעֵה עַמְּךָ בְּשִׁבְטֶךָ צֹאן נַחֲלָתֶךָ׃ יָדַעְנוּ דְּרָכֶיךָ וְאוֹרְחוֹתֶיךָ לִתְמוֹד׃ יוֹשֶׁר פִּקּוּדֶיךָ בְּלִבֵּנוּ לִצְמוֹד׃ יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ סְלִיחָתֵנוּ לַחְמוֹד׃ יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד׃ צַוֵּה יְשׁוּעָתְךָ לְרַעְיָתְךָ הָאֲהוּבָה׃ צְמֵאָה לְחַסְדְּךָ כִּמְהָה וְתָאֵבָה׃ צְפֵה וְהַבֵּט כִּי מְאֹד נִכְאָבָה׃ צִדְקָתְךָ

פי׳ (ומיחדיך) שאומרים ק״ש (במורא) (שפכתי שיח) שפכתי תפלתי לבקש עתירה שתעתר לי ה׳ · אתה ית״ש שמדתך (מדבר בצדקה) (חונן ומתרצה) לבריות בקשתו מלפניך (מחסה ומסתור לדורשיך המצא) שתמצא ותהיה מחסה ומסתור לדורשיך לחסות ולהסתיר אותם תחת כנפיך ביום הדין (מתחת דינך אם ביצורים תמצה) אם תדקדק עם היצורים בהתפשטות דינך לבא עד תמציתו בקשתי (מלפניך משפטי יצא) ולא יצא משפטי לפני ב״ד של מעלה שנאמר כי לא ישא לפשעכם (שמות כג כא) אבל אתה ית״ש עמך הסליחה (ערוך תקיעתנו שעה בברורים) קבל תקיעתנו בלי ערבוב (ערבב קטגור) ערבב השטן שלא יקטרג (ואמץ סנגורים) שיליצו בעדנו (עקרת בית וחצובת צורים עיניך תחזינה משרים) עיניך תחזינה המישרים שעשו אברהם ושרה (ויזכר לפניך וכו׳ · ועד אהליך) צדקת יעקב איש תם יושב אהלים (ובכסאך נתתם) וצורתו חקוקה בכסא הכבוד (וחלצני) ובזכותם חלץ אותי (מפשע ומעון נכתם) אתה יתברך אשר אתה נוהג בחסד ואתה זוכר הברית · בקשתנו (נקנו מנסתרות) מעונות שעשינו בסתר (ונזכה כבורית) ונהיה זך ונקי כמכובס בבורית (ותננו לאחרית) הטוב כי אתה (נושא כו׳ לשארית) ישראל (בהנשאך לכסא נורא ואיום) אתה יתברך טרם ואיום בהנשאך לשבת על כסא הדין (ברואי חלד) הנבראים מן האדמה (להשפט כהיום) בקשתנו (ברחמיך עלינו המציאנו פדיום) ממיתה ואנו (באלהים הללנו כל היום) (וסוככנו במחסה אברתך) ותסך עלינו במחסה כנפיך (רעה עמך בשבטך) והעבירם תחת השבט שיותם קדוש לה׳ כי הם (צאן נחלתך וארחותיך לתמוד) ללכת תמיד בארחותיך (כי מאד נכאבה) ונחלאה נגלות (צדקתך) גדולה למי שהרגה לדון בחסד

אין שליחות בשליחות (דער חזן זאגט) איך בין גישיקט גיווארין אין שליחות פון איין גיליבטער חברותא דיא דא היטין דיין ווארהייט אונ איינציגין דיך מיט פארכט שפכתי איך פאר גיס רייד צוא בעטין אונ צו טאן תפלה איך בעט דיך גאט הער צו מיין קול וואס איך רוף דיך אן׃ מדבר בצדקה גאט דער דארעט מיט גירעכטיקייט ער לייט זעליגט אונ ווערט באוויליגט צוא דיא לייט וואש בעטין אים ער איז איין בשיצר אונ איין פר בארגר צו דיינע פארשטר לאז דיך גיפינן מתחת דינך ראש אויש שפרייטונג פון דיין דין אויב דוא וועסט וועלין אויף דיינע בשעפעניש אויס חריקן אונ מיט זיי מדקדק זיין אין דין בעט איך דיך גאט דאס מיין משפט זאל פון פר דיר גאט אליין ארויש גיין אונ זאלשט דיך גירעכט מאכין ערך תקיעתנו דאש אן ריכטונג פון אונזערע תקיעות זאלסטו פאר נעמען מיט לויטערקייט פאר מיש דעם קטיגור דאש איז דער שטן אונ שטארק די מליצים זייא זאלין פר אונז גוטין ממליץ זיין עקרת בית אונזר מוטער וואש זיא איז גיוועזין דער עיקר פון דעם הויז אונ די גיהאקטע שטיינר דאש איז אברהם אונ יצחק וואש זייא האבן גיט גיקענט מאכין גיווינען וויא דיא שטיינער דיינע אויגין זאלן זעהן דיערע מעשים טובים אונ עש זאל פר דיר גידאכט ווערן דאס פרומקייט פון יעקב וואש ער ווערט אן גירופן (איש תם) ועד אוהליך ער איז תמיד גיזעסין אין דיינע גיצעלטין אונ האט תורה גילערינט אונ זיין צורה איז אויס גיגראבן אין דיין כסא הכבוד אונ אין זיין זכות זאלסטו מיך אויש ציהען פון די זינד אונ פון די זינד וואש זייא זיינען גיגליכין צו פלעקן אונ די זינד זאלין אין מיר ניט גיוועלטיגין דענשט מאל וועל איך גאנץ זיין נוהג בחסד דו גאט וואש דוא פירשט דיא וועלט מיט חסד דער דא גידיינקט דעם זיכערהייט פון די אבות מאך אונז ריין פון פאר בארגנע עבירות דאש מיר זאלין לויטער זיין וויא איין קלייד וואש עש ווערט גיוואשין מיט זייף פיר אונז מיט דיין אמת אונ גיב אונז דאס מיר זאלין האבין איין גוטין סוף נושא עון דאס בעטין מיר צו גאט דער דא פאר טראגט די זינד צו די איבר בלייבונג פון די ישראל ווען דו פארכטיגער אונ שרעקליכר גאט וועסט זיך דער הייבן אויף דיין שטול צו משפטין היינט אלע באשעפעניש פון דר ערד בעטין מיר דיך גאט מיט דיין דר בארימקייט וואש דו האסט אויף אונז זאלסטו אונז מאכין גיפינן איין דר לייזונג וועלין מיר זיך מיט גאטס הילף בארימען אגאנצין טאג אונ אלע צייט רוע יצרנו אונזערע בייזע גידאנקן טוא אפ מיט דיין דר בארימקייט באוויליג אונז אונ בדעק אונז מיט באשיצונג אונטער דיינע פליגיל באוויליג אונזער תשובה אונ טוא מערין צו אונז דיין פאר געבונג רעה עמך ווייד דיין פאלק ישראל מיט דיין רוט דיא שאף פון דיין ארב לאז אונז ווישין דיינע וועגין אונ אין דיינע שטעגין וועלין מיר תמיד טרעטין דיינע רעכט פארטיגע מצות צוא באהעפטין אין אונזער הארצין יכמרו רחמיך דיינע דער בארימקייט זאלין דר היצט ווערין צו גילוסטין אז אנקן פאר געבונג מיר ווייסין דאש מיר האבין גיזינדיגט אונ עש האט השטת פאר אונז ניט צוא שטיין צוא בעטין צוה גיביט דיין הילף צו משפטין גיליבטע פריינט וויא איז חלוקה צו דיין חסד אונ תאיבר דעם איז ל׳ זאגין נאט חאם

בְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה: חָפוּץ בְּהֶגְיוֹנֵנוּ וּבְקוֹל תְּרוּעָתֵנוּ׃ חֲטָאֵינוּ הַלְבֵּן וְהַפְקֵר שְׁגָגֵנוּ׃ חַבֵּל וְהַצְמֵת קְדְקוֹד מַסְטִינֵנוּ׃ חָנֵּנוּ אֱלֹהִים חָנֵּנוּ׃ כִּי בְךָ חָסְיָה נַפְשֵׁנוּ: קָרְבֵנוּ לְיֶשְׁעֲךָ בְּזֶה רֹאשׁ שְׁנָתִי׃ קַבֵּץ נְפוּצוֹתֵינוּ לְמַרְבֵּץ קִרְיָתִי: חזן קָמִים יֶחֱזוּ כִּי מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי׃ קַוֹּה קִוִּיתִי יְהֹוָה תּוֹחַלְתִּי:

(בהררי אל) כהרים החזקים (משפטך) לתי שהרלה לדון במשפט הורידם עד (תהום רבה) (והפקר שגגם) השלך את שגגותינו למקום הפקר כדבר שאינו נחשב לכלום (למרבץ קריתי) למקום שמתקבצים בירושלים עירי (קמים) שונאים הקמים עלינו (יחזו כי מאתך תהלתי) יראו כי מאת הקב"ה הייתי לשם ולתהלה בכל עמי הארץ (קוה קויתי ה' תוחלתי) לפי תקותי ותוחלתי שיגאלני מן הגלות לקיים (ימלך ה' לעולם וגו'):

יִמְלֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

מיוסד ע"פ א"ב — פותחן — הארון

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ : בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ :
גִּבּוֹר וְנַעֲרָץ : דָּגוּל מֵרְבָבָה :
הוּא שָׂח וַיֶּהִי : וְצִוָּה וְנִבְרָאוּ :
זִכְרוֹ לָנֶצַח : חַי עוֹלָמִים :
טְהוֹר עֵינַיִם : יוֹשֵׁב סֵתֶר :
כִּתְרוֹ יְשׁוּעָה : לְבוּשׁוֹ צְדָקָה :
מַעֲטֵהוּ קִנְאָה : נֶאְפַּד נְקָמָה :
סִתְרוֹ יוֹשֶׁר : עֲצָתוֹ אֱמוּנָה :
פְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת : צַדִּיק וְיָשָׁר :
קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת : רָם וּמִתְנַשֵּׂא :
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים : תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה:

(פח) דיבר במע"ב (ויהי) ויהי כן (יושב סתר) הקב"ה נסתר מעין כל חי כמה שכתוב כי לא יראני האדם וחי (שמות לג כ) (נאפד נקמה) נתקשט ונתלבש בנקמה:

מעשה אורג

(חי) נ"ל בפתח וכל מקום שאומרים חי העולמים נ"ל בצירי אבל במקום שאומרים חי עולמים כגון האדרת והאמונה לחי עולמים נ"ל בפתח אם כן פ"ה סכא בפתח (כ"כ בשם מהרי"ב) (סולה ארץ כו') וי"מ בלי מה ר' תיבות כם ני' של שם מ"ב ושם בן ד' במלאו ועליהם תולה העולם וי"מ בלימה בלום פיך מלאמור עם למעלה מה למטה:

(ונערץ) ל' תוקף כמו אל נערץ בסוד קדושים (תהלים פט ח') (דגול מרבבה) פס"ה (שה"ש ה' י) ופירש"י נדגל בחיילי' רבבה (טהור עינים) לשון הכתוב טהור עינים מראות ברע (חבקוק א') (יושב סתר) עפ"ה יושב בסתר עליון ותרגומו דאמרי בכינתא נרום עלאה (תהלים צ"א א) (מעטהו) עטיפתו כמו מעטה תהלה (ישעיה ס"ג) (נאפד נקמה) עפ"ה וילבש בגדי נקם (שם נ"ט יז) (רם) ל' דיבור בתלמוד כמו רם בין תפלה לתפלה (בלימה) ר"ל בלי מאומה וכוח לשון הכתוב (איוב כו ז):

חזן וקהל חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ: פותחין הארון

חַד צוּ צעת והבט וָעה דָאשׁ זִיא הָאט גְרוֹישֶׁע ווייען פוּן דֶעם יֵצֶר הָרָע דֶען דַיין נִידְעֶבְטִיקַייט אִיז אַזוֹ גְרוֹישׁ וִויא דִי שְׁטַארְקֶע בֶּערְג וֶועמֶען דוּ ווִילְסְט מִשְׁפָּטִין מִיט חֶסֶד אוּנ וֶועמֶען דוּא ווִילְשְׂט מִשְׁפָּטִין מִיט אַז גִידִ׳ יִידֶערְשְׁטוּ אִים אַרָאפּ צוּ דִי טִיפֶע אָפּ גְרוּנְד חפוץ בהגיוננו בֶּנֶער אֵיינֶעם נִיגּוּנֶע נִידַאנְקֶן אוּנ אִין קוֹל פוּן אוּנְזֶער שׁוֹפָר בְּלָאזִין מַאךְ ווייס דַיין בַּאפֶעל בַּיי אוּנ מַאךְ הֶפְקֵר אוּנְזֶערֶע עֲבֵירוֹת ווָאשׁ מִיר הָאבִּין גִיטָאן זָאל וִוי אִיבֶּער נִיי׳ פַאר דַארְבּ אוּנ פַאר שְׁנַייד דֶעם קָאפּ פוּן אוּנְזֶערֶע מְקַטְרְגִים דֶער בַּארִים זִיךְ דוּ גָאט אִיבֶּר אוּנְז דֶען אִין דִיר בַּשִּׁיצִין זִיךְ אוּנְזֶערֶע לַייבֶּער קרבנו לישעך מַאךְ אוּנְז גִינֶעהֶענֶען צוּא דַיין הִילְף אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה זַאמִיל אַיין אוּנְזֶער פַר שְׁפְּרֵייטוּנְג צוּם רוּאוּנְג פוּן מַיין שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם קמים דַיינֶע שׂוֹנְאִים ווֶעלִין זֶעהֶן דָאשׁ פוּן דִיר גָאט בִּין אִיךְ גִיווָארִין צוּא אַיין לוֹיבּ אִיךְ הָאבּ גִיהָאפְט צוּא גָאט אוּנ הַייְנְט הָאף אִיךְ אוֹיךְ צוּא דִיר גָאט זָאלְסְט אוּנְז אוֹיש לֵייזִין פוּן יֵצֶר הָרָע:

יוֹצֵר לְיוֹם שֵׁנִי שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה

כשחל יום ראשון של ראש השנה בחול אומרים ביום ב' כסדר הזה :

פה המחבר שמעון ככל החרוזות

חזן וקהל שְׁמוֹ מְפָאֲרִים עֲדַת חֶבְלוֹ · תְּעֶרֶץ בְּאֶרְאֶלֵּי קֹדֶשׁ הִלּוּלוֹ · וּבְהֵיכָלוֹ כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ · קָדוֹשׁ :

חזן וקהל שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד יְשׁוּבוּן לְבִצָּרוֹן · נִדְבָּרִים יֵרָאוּ בְּהַכְשֵׁר וְיִתְרוֹן · וַיַּקְשֵׁב יְהוָה וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן · קָדוֹשׁ :

ח"ק שַׁפְּרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא תוּפָר · נַאֲקַתְכֶם יַאֲזִין שׁוֹקֵט שָׁפֶר · וְתִיטַב לַיהוָה מִשּׁוֹר פָּר · קָדוֹשׁ :

חזן וקהל שִׁבְטֵי מְקוֹרָאֶךָ עֲלֵה וְהַמְשֵׁל · נְטִישׁוֹת צָרֶיךָ בְּהַתִּיכָךְ לְנַשֵּׁל · וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל · קָדוֹשׁ :

חזן וקהל שְׁבוּתֵנוּ מִמֶּרְחָק עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ · וְנִפְאַרְנוּ תָמִיד בִּדְבִיר מִקְדָּשׁוֹ · כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ · קָדוֹשׁ :

מכרי"ז סג"ל כיס מרים קולו ביותר ואמר שם הגדול בכל כחו

שֶׁבַח מְגַדֵּל עוֹז שֵׁם הַגָּדוֹל · נֶצַח בְּתִתּוֹ לְמַלְכּוֹ עוֹז וּמִגְדּוֹל · בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל · קָדוֹשׁ :

חזן וקהל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ · יֹאמְרוּ תָמִיד הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ · וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ · קָדוֹשׁ :

מיוסד ע"פ א"ב בלשון החרוזות ובאמצע החרוז חתום שם המחבר שמעון בר יצחק חזק ואמץ

חזן אֶדֶר וְהוֹד אֵתֵן בְּצִבְיוֹן · שֶׁוַע אֶעֱרוֹךְ בְּנִיב וְהִגָּיוֹן : קהל אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן :

חזן בְּיוֹם הַנִּבְחַר מִשְּׁמֵי עֶרֶץ · מֵישָׁרִים לִשְׁפּוֹט קְדֻשָּׁתוֹ לְהַעֲרִיץ :

קהל יְהוָה מֶלֶךְ תָּגֵל הָאָרֶץ :

(שמו משפרים עדת חבלו) יעקב חבל נחלתו מפארים שמו (ונערץ באראלי קודש) מלאכים הקדושים מספרים הלולו (ובהיכלו כו') ובהיכלו של מעלה אומרים כלם שהוא קדוש (עוד ישובו לבצרון) ישובו לירושלים שהיא עיר בצורה וחזקה (נדברים יראיו) כשידברו יראיו (בהכשר ויתרון) בתורה שהיא הכשר ויתרון לישראל · ובזכות זה (ויקשב ה' כו') : (שפרו מעשיכם) היטיבו מעשיכם (וברית) מילה והתורה אשר כרת אתכם (לא תופר) ובזכות זה (נאקתכם יאזין) הקב"ה אשר (שותקים שפר) תקן והאהיל את השמים (ותיטב לה') תפלתנו (משור פר) שהקריב אדם הראשון (שבטי ישראל שהם (מקוראך) (עלה והמשל) שעלה והמשל אותם (שבותנו ממרחק עלות להר קדשו) וקיים לנו ושב ה' אלהיך את שבותך וגו' והעלה אותנו מארץ מרחקים לירושלים הר קדשך (ונפארנו תמיד בדביר מקדשו) ונפאר אותך ונברך תמיד בבה"מ על (כי זכר את דבר קדשו) שהבטיחנו אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך וגו' (דברים ל) (שבח מגדל עז שם הגדול) שבח לשמו הגדול שנקרא מגדול עוז (נצח בתתו למלכו עוז ומגדול) בתתו למלכו מלך המשיח לגאל מלכות התוק כמגדול (ביום ההוא יתקע בשופר גדול) לקבץ גליותינו (כל יושבי כו' הגדיל ה' לעשות) נסים ונפלאות לישראל בארץ : (אדר והוד אתן בצביון) פאר והוד אתן ברצון (שוע אערוך) תפלה אערוך (בניב והגיון) בדבור ובמחשבה (ביום הנבחר משמי ערץ) בר"ה הנבחר מהשוכן בשמים החזקים (מישרים לשפוט) לשפוט בו מישרים ועל זה ראוי (קדושתו להעריץ) לחזק קדושתו ולומר (ה' מלך תגל הארץ) כי כשהקב"ה עושה

כשחל יום ראשון בשבת אומרים זה ביום ב'

חזן וקהל תָּעִיר וְתָרִיעַ · לְהַכְרִית כָּל מֵרִיעַ · וְתוּקְדַּשׁ בְּיוֹדְעֵי לְהָרִיעַ · קָדוֹשׁ :

פה המחבר בראשי החרוזות אליעזר ברבי קליר

אַדֶּרֶת מַמְלָכָה · עַל מָה הֻשְׁלָכָה · וְעוֹד לֹא מָלָכָה · לְכֵל הַמְלִיכָה · וְאַחֲרָיו הָלָכָה · שֶׁלֹּא כַּהֲלָכָה · עָלֶיהָ הַמְּלָכָה · גְּבֶרֶת מַמְלָכָה · עַד תּוֹפִיעַ מְלוּכָה · זְבוּלֵי תָרְכָה · מַתְמִימֵי פָּרְכָה · וְנָתַן לָהּ אֲרֻכָּה · רְחָבָה וַאֲרֻכָּה · וְקֶשֶׁת דְּרוּכָה · וְעוֹל הֶאֱרִיכָה · בְּעִתָּהּ

שמו מפארים דִּי יִשְׂרָאֵל וָואשׁ זַיי זַיינֶען אִין גָאטְשׁ גוֹרָל בַּאשַׁיינֶען זַייא זַיין נָאמֶען אוּנ זַיין לוֹיבּ אִיז גִישְׁטַארְקְט צְווִישֶׁין דִי מַלְאָכִים וָואשׁ זַיי הֵיישִׁין אֶרְאֶלִּים אוּנ אִין זַיין הֵיכָל דָאשׁ אִיז דֶער הִימִּיל זָאגִין דִיא מַלְאָכִים זַיין כָּבוֹד עֶר אִיז הֵיילִיג :

שומרי מצותיו דִיא יִשְׂרָאֵל וָואשׁ זַייא הִיטִין זַיינֶע מִצְוֹת זַייא וֶועלִין זִיךְ נָאךְ אוּם קֶערִין צוּ דֶר פֶעשְׁטֶער שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם זַיינֶע פֶארְכְטֶער רֵידִין אִין דֶר רֶעכְט פַארְטִיגֶר תּוֹרָה וָואשׁ זִיא אִיז אַיין גְרוֹישֶׁע מַעֲלָה צוּ דִיא יִשְׂרָאֵל אוּנ אִין זַייעֶר זְכוּת זָאל גָאט פַר נֶעמֶן אוּנ זָאל אוּנְז אָן שְׁרַייבִּין צוּם לֶעבִּין אִין סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת עֶר אִיז הֵיילִיג :

שפרו מעשיכם אִיר יִשְׂרָאֵל בַּאשַׁיינְט אַייעֶרֶע מַעֲשִׂים כְּדֵי דָאשׁ אַייעֶר בְּרִית זָאל נִיט פַר שְׁטֶערְט וֶוערִין וֶועט עֶר פַר נֶעמֶען אַייעֶר גִישְׁרֵייא דֶר גָאט וָואשׁ עֶר הָאט דִי הִימְלֶן אָן גִיבְּרֵייט ותיטב לה' אַייעֶר תְּפִלָּה וֶועט בַּיי אִים לִיבֶּער זַיין אַז דֶער אָקְס וָואס אָדָם הָרִאשׁוֹן הָאט מַקְרִיב גִיוֶועז דוּא הֵיילִיגֶער גָאט :

שבטי מקוראך דַיינֶע גְרוּפִינֶע שְׁבָטִים בְּרֵיינְג זַיי אוֹיף דֶענְשְׁט מָאל וֶועט יֶעדֶער הֶער קֶענֶען אַז גָאט אִיז דֶר הֶער פוּן דֶער וֶועלְט · דוּא הֵיילִיגֶער גָאט :

שבותינו ממרחק אוּנְזֶר ווידֶר קֶערוּנְג פוּן וַוייטֶע לֶענְדֶר עלות להר קדשו זָאל גָאט אוֹיף בְּרֵיינְגֶען צוּ זַיין הֵיילִיגֶען בַּארְג יְרוּשָׁלַיִם וֶועלִין מִיר אִים תָּמִיד לוֹיבִּן אִין פַּאלִישׁ פוּן זַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דָאשׁ וֶועט זַיין אַז עֶר וֶועט גִידֵיינְקֶען זַיינֶע הֵיילִיגֶע רֵייד דָאשׁ עֶר הָאט אוּנְז מַבְטִיחַ גִיוֶועזְן אוּיס צוּ לֵייזִין אוּנְז פוּן דֶעם יֵצֶר הָרָע קדוש דוּא בִּישְׁט הֵיילִיג :

שבח מגדל מִיר וֶועלִין גֶעבִּין לוֹיבּ צוּא גָאט וָואשׁ עֶר וֶוערְט אָן גִירוּפֶן (מִגְדַּל עוֹז) עֶר גִיט שְׁטַארְקַייט אוּנ פֶעסְטוּנְג צוּא זַיין מֶלֶךְ אִין דֶעם זֶעלְבִּיגֶן טָאג וֶועט גִיבְּלָאזִין וֶוערִין מִיט אַגְרוֹישִׁין שׁוֹפָר דוּא בִּישְׁט הֵיילִיג :

כל יושבי תבל אַלֶע דִיא זִיצֶר פוּן דֶער וֶועלְט אוּנ דִיא וָואשׁ וואוֹנֶען אוֹיף דֶער עֶרְד זַייא וֶועלִין תָּמִיד זָאגִין גָאט הָאט גְרוֹישֶׁע נִסִּים וְנִפְלָאוֹת גִיטָאן צוּ דִי יִשְׂרָאֵל אוֹיף דֶר עֶרְד אוּנ גָאט וֶועט זַיין אַמֶלֶךְ אִיבֶּער דֶער גַאנְצֶער וֶועלְט דוּא בִּישְׁט הֵיילִיג :

אדר והוד שְׁטַארְקַייט אוּנ שׁוֹנְהַייט וֶועל אִיךְ דֶער צֵיילִין מִיט גוּטִין ווִילְן גִישְׁרֵייא אוּנ גִיבֶּעט וֶועל אִיךְ אָן רִיכְטִין מִיט רֵיידִין אוּנ גִידַאנְקֶען אִיךְ טוּא רוּפִין צוּם אוֹיבֶּערְשְׁטִין גָאט ביום אִין דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה וָואשׁ עֶר אִיז אוֹישׁ גִיקְלִיבִּין גִיוָוארִין פוּן דִי שְׁטַארְקֶע הִימִּיל צוּ מִשְׁפְּטִין דִי וָואשׁ זַיי זַיינֶען רֶעכְט פַארְטִיג אִין גָאטְשׁ דִינְסְט אִיבֶּער דֶעם אִיז רֶעכְט מֶען זָאל שְׁטַארְקִין גָאטְשׁ לוֹיבּ אוּנ מֶען זָאל זָאגִין גָאט הָאט

חזן גַּ אוֹתוֹ גָּדְלָה עוֹלָם מֵהָכִיל · עֱזוּזוֹ לְסַפֵּר כֹּחַ מִי יָכִיל:

קהל מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל:

שְׁמוֹ מְפָאֲרִים עֲדַת חֲבָלוֹ · וְתַעֲרִיץ בְּאֶרְאֶלֵי קוֹדֶשׁ הִלּוּלוֹ · וּבְהֵיכָלוֹ כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ · קָדוֹשׁ:

חזן דֵּ עַ יָשִׂימוּ כָּל בְּרִיּוֹתָיו · וְיֵדְעוּ כִּי גָדְלוּ גְּבוּרוֹתָיו: קהל זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו:

חזן הַ צִּיב וְיָרָה אֶבֶן פִּנָּתוֹ · נַחֲלִיאֵל עֲבוּר לְשַׁעֲשֵׁעַ בְּאֻמָּתוֹ:

קהל זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:

חזן וְ רָשַׁם בְּחוֹק דַּת הֶגְיוֹנִי · בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לִזְכּוֹר זִכְרוֹנִי:

קהל לְזִכָּרוֹן בְּהֵיכַל יְהֹוָה:

שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד יְשׁוּבוּן לְבִצָּרוֹן · נִדְבָּרִים יִרְאָיו בְּהַכְשֵׁר וְיִתְרוֹן: וַיַּקְשֵׁב יְהֹוָה וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן · קָדוֹשׁ:

חזן זָ בַח קוֹדֶשׁ כְּהוּכְשַׁר אָז בְּעֵינָיו · רֶגֶל תְּמוּרָתוֹ אַיִל לְהַקְרִיב לְפָנָיו:

קהל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו:

חזן חַ כֵּם חֲנִיטָיו לִתְקוֹעַ בְּזֶה חֹדֶשׁ · יוֹם זֶה אִם יִקְרֶה בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ:

קהל זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ:

חזן טְ בְעוּ אִם בְּחוּל יְבוֹאֲכֶם · צַוּוּ לִתְקוֹעַ בְּכָל גְּבוּלְכֶם: קהל יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם:

שַׁפְּרוּ מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא תוּפַר · נַאֲקַתְכֶם יַאֲזִין שְׁחָקִים שַׁפַּר · וְתִיטַב לַיהֹוָה מִשּׁוֹר פָּר · קָדוֹשׁ:

חזן יָ רוּם צוּר יִשְׁעִי בְּפִי כָּל אֻמִּים · הֶחָשׂוֹף זְרוֹעֲךָ לְהוֹשִׁיעַ מִמִּתְקוֹמְמִים:

קהל מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים:

חזן כְּ הִגָּלוּתְךָ לְעֵין כֹּל שִׁבְנָךְ לְהִוָּעֵד · קְהִלּוֹת וּרְבָבוֹת בְּפִימוֹ לְהָעֵד:

קהל יְהֹוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

דין הוא מתעלה ומתקלס (גאותו גדלה עולם מהכיל) שלא יכול העולם לסבלה כמ"ש ירעשו הרים מגאותו (תהלים.מו) וכתיב השמים לא יכלכלוך (ד"ה ב ו יח) (עזוזו לספר כח מי יכיל) כח של מי יסבול לספר גבורתו של מלך (זמרו שבחוהו (משכיל) כי הוא המשכיל והמחכים (דע ישימו כל בריותיו) כל בריותיו ישימו דעה אל לבם (וידעו כי גדלו גבורותיו) שהרי (זכר עשה לנפלאותיו) מה שהארץ עושה פירות עכשיו בהמתנה הוא רק לזכרון הנפלאות שהיה בימי אדם הראשון שנאמר עץ עשה פרי בו ביום וכן לעתיד תעשה הארץ פירות בני יומן מיד אחר הזריעה והנטיעה (הציב וירה אבן פנתו) העמיד והשליך אבן שתיה לפינה אחת יסוד העולם (נחליאל עבור לשעשע באומתו) בעבור לתת התורה לישראל אומתו להיותה שעשוע להם לכן (זכר לעולם) התורה שהיא בריתו כמש"ה זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור שהעביר התקע"ד דורות ונשנה לכ"ו דורות שמאדם עד משה (הרמב"ן) (ורשם בחוק דת הגיוני) וכתב בתורה שהיא דת הגיוני לחוק (בכל שנה ושנה לזכור זכרוני) להזכר בכל שנה מלכיות זכרונות ושופרות והם יעלו (לזכרון בהיכל ה') כי אמר הקדוש ב"ה אמרו לפני זכרונות כדי שיעלה זכרונכם לפני לטובה (זבח קודש) יצחק שהועלה לזבח קדש (כהוכשר אז בעיניו) כאשר הוכשר אז בעיני ה' מעשה האב והבן (רגל תמורתו איל להקריב לפניו) עקד תלופו איל (אחר נאחז בסבך בקרניו) להקריב לפניו (חכם חניטיו) החכים את בניו ולימד אותם (לתקוע בזה חודש) (יום זה) של ר"ה (אם יקרה) בשבת קודש יהיה רק (זכרון תרועה מקרא קודש) שאין תוקעים במדינה רק במקדש (טבעו) תקנו ודיע (אם בחול יבואכם) אם יבא לכם ר"ה בחול (צוו לתקוע בכל גבולכם) תצוו לתקוע אף במדינה (יום תרועה יהיה לכם) : (ירום צור ישעי) ירום הקב"ה (בפי כל אומים) (תחשוף זרועך) גלה זרועך (להושיע ממתקוממים) ממתקוממים עלינו ואז יהיה (מלכותך כו') (כהגלותך לעין כל שכנך להועד) להתוועד בציון שהיא שכנך · אז (קהלות ישראל) (ורבבות) מעובדי כוכבים (בפימו להעד)

כשחל יום ראשון בשבת אומרים זה ביום ב'

בְּרָכָה · וְהִנֵּה דְרוּכָה · וְעַד עַתָּה מְלוּכָה: יְסוֹדוֹת עֲרוּכָה · עָרָה וְהֶחֱרִימָה · וְעַד יְסוֹד עֲרֵמָה · רֹאשׁ הֲרִימָה · וִיסוֹד הֶעֱרִימָה · וְיָדֶיהָ רָמָה · בָּעֲרָה מֵעֲרֵמָה · וְעַד שַׁחַק רוֹמָה · וְתֶאְפּוֹד מְלוּכָה: יְרִיעוֹתַי גְּדֵרָה · אָהֳלֵי שְׂדוּדָה · וְתִרְשָׁה וְשִׂדְּדָה · קְצִינוֹת רְפָדָה · וּמַלְכוּת אֲפָדָה · וְזֹאת הִקְפִּידָה · יָזְמָה וּמָרְדָה עֲבוּר לַזָּר תַּרְדָּה · וְחִלְּלָה מְלוּכָה: לְהִתְצַּה בְּנֵי מֶלֶךְ · וּפָצָה לְעֵין מֶלֶךְ ·

גִיקְנִיגְט די עֶרד פְרֵייט זִיךְ גאותו גדלה זַיין הֶערְשַׁאפְט אִיז גְרוֹישׁ דִיא גַאנְצֶע וֶועלְט קָאן עֶס נִיט דֶער לֵיידִין מי יכיל צוּא דֶער צֵיילִין זַיין שְׁטַארְקֵייט וֶוער קָאן דָאשׁ דֶער לֵיידִין אַמֶלֶךְ אוֹיף דֶער גַאנְצֶר וֶועלְט אִיז גָאט לוֹיבְּט אִים מִיט גוּטִין שֵׂכֶל דע ישימו אַלֶע זַיינֶע בַּשֶׁעפֶנִישׁ זָאלִין טָאן זַייעֶר וִוישִׁין שַׁאפְט דֶר צוּ וֶועלִין זַיי וִוישִׁין דָאשׁ זַיינֶע שְׁטַארְקֵייט זַיינֶען גְרוֹישׁ אַגְדֶעבִּינֶעשׁ הָאט עֶר גִיטָאן צוּ זַיינֶע וואוּנְדֶר הציב וירה נָאט הָאט גִישְׁטֶעלְט אוּנ הָאט גִיוָוארְפִין דֶעם אֶבֶן שְׁתִיָּה פַר אַיין עֶק שְׁטֵיין אוּנ הָאט פוּן אִים דִי וֶועלְט בַּאשַׁאפִין כְּדֵי עֶר זָאל מַאכִין אַרְבִּין צוּ דִי יִשְׂרָאֵל דִי תּוֹרָה וָואשׁ זַיי זַיינֶען זַיין פָאלְק אוּנ זַייא זָאלִין זִיךְ מִיט אִיר פְרֵייעֶן גָאט הָאט גִידַאכְט צוּא בַּאשַׁאפִין דִי וֶועלְט פוּן דֶער תּוֹרָה וֶועגִין ורשם בחוק אוּנ עֶר הָאט אָן גִישְׁרִיבִּין אִין דֶר תּוֹרָה וָואשׁ אִיךְ לֶערִין זָיא אִיךְ זָאל גִידֵייגְקֶען אַלֶע יָאר מַלְכִיּוֹת זִכְרוֹנוֹת וְשׁוֹפָרוֹת דָאשׁ מִיר זָאלִין זַיין גִידַאכְט אִין גָאטְשׁ הֵיכָל זבח קודש אַהֵיילִיגֶע שֶׁכְטוּנְג אַז עֶשׁ אִיז אִים גִיפֶעלִין אִין זַיינֶע אוֹיגִין דָשׁ אִיז יִצְחָק דֶר נָאךְ הָאט עֶר אָן גִיבּוּנְדִין אוֹיף זַיין אָרְט אַוֵוידֶר מַקְרִיב צוּ זַיין פַאר אִים דֶר ווִידֶער אִיז גִיוֶועזִין אָן גִינוּמֶען אוּנ פַר דְרֵייט מִיט זַיינֶע הֶערְנֶער אִין אַדָארְין בּוֹים גָאט הָאט גִיקְלִינְט זַיינֶע קִינְדֶער צוּא בְּלָאזִין שׁוֹפָר אִין דֶעם חוֹדֶשׁ אוּנ וֶוען דֶר טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה גִיפַאלְט אוּם שַׁבַּת קֹדֶשׁ טָאר מֶען נִיט בְּלָאזִין קֵיין שׁוֹפָר נָאר מֶדַארְף זָאגִין זִכְרוֹן תְּרוּעָה טבעו אוּנ דִיא תַּקָּנָה אִיז וֶוען רֹאשׁ הַשָּׁנָה גִיפַאלְט אוּנ דֶער וָואכִין הָאבִּין דִי חֲכָמִים גִיבָּאטִין צוּ בְּלָאזִין שׁוֹפָר אִין אַלֶע גְרֶענִיצִין אוּנ מֶזָאל זָאגִין (יום תרועת יהיה לכם) גָאט דֶער בַּשֶׁעפֶר אוּנ מַיין הֶעלְפֶר וֶועט דֶער הוֹיבְּט וֶוערִין אִין מוֹיל פוּן אַלֶע פֶעלְקֶער תחשוף זרועך וֶוען דוּא וֶועסְט אוֹיף דֶעקִין דַיין הַאנְט צוּ הֶעלְפִין פוּן אַנְגְשְׁט דֶענְשְׁט מָאל וֶועט דַיין מְלוּכָה זַיין

חזן לְךָ יָאֲתָה כָּבוֹד וָעוֹז הַגּוֹיִם · חֶלֶד וְכָל שׁוֹכְנֶיהָ וְכָל הָאִיִּים :
קהל מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם :
שִׁבְטֵי מְקוֹרָאֶךָ עֲלֵה וְהַמְשֵׁל נְטִישׁוֹת צָרִים בְּהַתִּיכְךָ לְנַשֵּׁל וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה ומושל קדוש :
חזן מוֹטוֹת צָרֶיךָ שַׁבֵּר וְהַבְהִידֵם · זְרוּיֶיךָ קַבֵּץ וְחִנָּם תִּפְדֵּם :
קהל זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם :
חזן נְדִיבֵי עַמִּים יְנָחֲמוּ בְּכִפְלַיִם · קָמֵיהֶם עַל פָּנֵימוֹ גַּלֵּה שׁוּלַיִם :
קהל זְכוֹר יְהוָה לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם :
חזן סְלוּל מְסִלָּתֵנוּ יַשֵּׁר לִצְעוֹד · וּבֵן יַקִּירְךָ קַרְסוֹל לֹא יִמְעוֹד :
קהל כְּנַמְתָּ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד :
שְׁבוּתֵנוּ מִמֶּרְחָק עֲלוֹת לְהַר קָדְשׁוֹ · וּנְפָאֲרֶנוּ תָּמִיד בִּדְבִיר מִקְדָּשׁוֹ · כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ · קָדוֹשׁ :
חזן עֲמוּסֶיךָ תּוֹקְעִין וּמְרִיעִין בַּשּׁוֹפָר · אִמְרָתְךָ לְקַיֵּם כְּחוֹק הַמְּסֻפָּר :
קהל תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר :
חזן פִּשְׁעָם הַעֲבֵר וַעֲוֹנָם כַּפֵּר · מַעֲנָם יֶעֱרַב כְּהַקְרָבַת כְּבָשִׂים וָפָר :
קהל בַּחֲצוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר :
חזן צְמֵחֵיהֶם יִרְבּוּ כְּחוֹל אֵין מִסְפָּר · צְבִירֵיהֶם יְעוֹרְרוּ וְיַעֲלוּ מֵעָפָר :
קהל כִּנְשׂוֹא נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקוֹעַ שׁוֹפָר :
שֶׁבַח מִגְדַּל עוֹז שֵׁם הַגָּדוֹל נֶצַח בְּתִתּוֹ לְמַלְכּוֹ עוֹז וּמִגְדּוֹל · בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל קָדוֹשׁ :
חזן קִרְיַת מְשׂוֹשׂ הֵיכָל וְאוּלָם · מִזְבֵּחַ יָשִׁיב וּכְלֵי שָׁרֵת כֻּלָּם : קהל יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם :

יעידו נפיהם (ה' ימלוך לעולם ועד) (יאתה כבוד ועוז הגוים) יאים ונאה לגוית לאמרים לך כבוד ועוז (חלד) תבל (וכל שוכניה וכל האיים) וכל יושבי איי הים יאמרו (מי לא ייראך מלך הגוים)(מוטות צריך) מוטות עול הצרים (זרוייך) ישראל הנפוצים בין העובדי כוכבים קבץ אותם (וחנם תפדם) ישראל הנקראים (נדיבי עמים ינוחמו בכפלים) בעבור שלקו בכפלים כדכתיב כי לקחה מיד ה' כפלים (ישעיה מ ב) ועוד בנחמת ישעיה כתיב לכן בארצם משנה יירשו וגו' (שם סא ז) (סלול מסלתנו) שבילי דרכינו (ישר לצעוד) הישר ללכת (קרסול לא ימעוד) לא ימעדו קרסוליו (כנמת) כאשר אמרת (זכור כו')(עמוסך ט' כחוק המסופר) בתורה שנאמר תקעו כו' (מענם) תפלתם (יערב כהקרבת כבשים ופר) שנאמר שם ותקעתם בחצוצרות וכו' (צמחיהם) בניהם (ירבו כו') (צבוריהם) המתים הקבורים בעפר (יעוררו) יקיצו (ויעלו מעפר)(כנשוא נס הרים) כנשוא דגל על ההרים (תראו וכתקוע שופר) יקיצו המתים מקולו (קרית) עיר ירושלים אשר היא משוש כל הארץ (היכל ואולם מזבח) כל אלה (ישיב) וכלי שרת כולם ואז

כשחל יום ראשון בשבת אומרים זה ביום ב'

מִי לִי בָּרוּךְ מֶלֶךְ · יְהֵדָה בְּכֵם מֶלֶךְ · זוּלָתִי אֵין מֶלֶךְ · אֲנִי וְאַפְסִי מֶלֶךְ : חזן רָם עַל כָּל מֶלֶךְ · הֲגַעִילֶנָּה מִמֶּלֶךְ · וּלְךָ תָּשִׁיב מְלוּכָה :
תָּעִיר וְתָרִיעַ · לְהַכְרִית כָּל מֵרִיעַ · וְתוּקְדַּשׁ בְּיוֹדְעֵי לְהָרִיעַ · קָדוֹשׁ :
מֶלֶךְ מְמַלֵּט מֵרָעָה · לְיוֹדְעֵי תְרוּעָה · הָאֵל קָדוֹשׁ :
מֶלֶךְ זְכוֹר אָחוּז קֶרֶן · לְתוֹקְעֵי הַיּוֹם לְךָ בְּקֶרֶן · נוֹרָא וְקָדוֹשׁ :

מיוסד ע"פ א"ב כפול
אַאְפִּיד נֵזֶר אָיוֹם · בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה בַּיּוֹם : גִּבּוֹרֵי כֹחַ גְּדֻלָּה · דַּהֲרוּהוּ בְּבֵית דְּגוּלָה : הוֹגֵי

איבער אַלֶע וועלטין כה-לותך אַז דוא ווֶעשְׁט זיך אַנְפְּלֶעקִין פַאר דֶער נאַגְּצֶר וועלט אונ ווֶעשְׁט מאַכין רוּעֶן דַיין שְׁכִינָה אין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דִי אַיין זַאמְלוּנְג אונ פִיל טויזינְט ווֶעלין זַייא מִיט זַייעֶר טויל עֵדוּת זאָגִין זַייא ווֶעלין זאָגִין גָאט ווֶעט קֵינִיגִין צוּ אֵייבִּיג לך יאתה צו דיר גָאט קומט כָּבוֹד אונ שְׁטַארְקֵייט פון בֵּיידִין די עֶרְד אונ די לַייט וואשׁ אויף איר רוּעֶן אונ אַלֶע די וואשׁ וואוֹנֶען אויף דיא אִינְזְלֶען פון דֶעם יַם ווֶעלין דיך אַלֶע לויבִּין אונ ווֶעלין זאָגִין ווֶער זאָל זיך פַאר דִיר נִיט פָארְכְטִין דוּ גָאט וואשׁ דוּ בִּישְׁט דֶר מֶלֶךְ פון דֶער ווֶעלְט זרוייך קבץ דַיינֶע פַאר שְׁפְּרֵייטֶע זַאמִיל אַיין אוּם זוּנְשְׁט זָאלְשְׁטוּ זַייא פון דֶעם יֵצֶר הָרָע אויש לֵייזִין גִידֵיינְק דַיין עֵדָה וואשׁ דוּ הָאשְׁט זַיי גִיקוֹיפְט פַר אַיין פָאלְק פון פְרִיעֶר אָן אַז דוּא הָאשְׁט זַייא אויש גִילֵייזְט פון מִצְרַיִם נדיבי עמים דִי וואשׁ זַיי זַיינֶען אַיידֶעלֶע זָאלִין כְּפֶל גִיטְרֵייסְט ווֶערִין קמיך דַיינֶע פַיינְט וואשׁ שְׁטֵייעֶן אויף דִיר אויף · אויף זַייעֶר פָּנִים זָאלְשְׁטוּ אַנְטְפְּלֶעקִין זַייעֶרֶע פַר בָּארְגֶענֶע עֲבֵירוֹת גִידֵיינְק דוּ גָאט צוּ דֶעם טָאג וואשׁ זַיי הָאבִּין חָרוּב גִימַאכְט דיא שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם סלול מסלתנו דִיא שְׁטֶעגִין פון אוּנְזֶער גַאנְג מַאךְ גְלַייךְ דָאשׁ מִיר זָאלִין קָאנֶען אויף זַייא טְרֶעטִין אונ דַיין טַייעֶרֶער זוּן זַיינֶע קְנֶעכִיל זָאלִין נִיט גְלִיטְשִׁין · אַזוֹא וִויא דוּא הָאשְׁט גִיזָאגְט אִיךְ ווֶעל נָאךְ גִידֵיינְקֶען דִיא יִשְׂרָאֵל : עמוסך דַיינֶע גִילִיבְּטֶע יִשְׂרָאֵל וואשׁ זַיי זַיינֶען בַּלָאדִין מִיט מִצְוֹת פון גִיבָּארִין אָן זַיי בְּלָאזִין אונ שַׁאלִין מִיט דֶעם שׁוֹפָר זַיי זַיינֶען מְקַיֵּם דַיינֶע רֵייד אַז וִויא דָאשׁ גִיזֶעץ וואשׁ עֶשׁ אִיז דֶר צֵיילְט אִין דֶר תּוֹרָה תקעו בְּלָאזְט שׁוֹפָר אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה : פשעם העבר זַייעֶרֶע פְּשָׁעִים מַאךְ אִיבֶּר פִירִין אונ זַייעֶרֶע עֲוֹנוֹת זָאלִין פַאר גֶעבִּין ווערין זַייעֶרֶע רֵייד פון זַייעֶר תְּפִלָּה זָאל זַיין זִיס גְלַייךְ וִוי זַיי וָואלְטִין מַקְרִיב גִיוֶועזִין קָרְבָּנוֹת פון שָׁאף אונ אָקְסִין וואשׁ מִיהָאט בַּיי דִי קָרְבָּנוֹת גִיבְּלָאזִין מִיט טְרוּמֵייטִין אונ מִיט דֶעם קוֹל פון שׁוֹפָר : צמחיהם זַייעֶרֶע קִינְדֶר זָאלִין זִיךְ מֶערִין אַזוֹ וִוי זַאמְד וואשׁ הָאט קֵיין צָאל נִיט זַייעֶרֶע מֵתִים וואשׁ זַייא לִיגִין גִיהוֹיפְט אִין קֶבֶר זָאלִין זִיךְ דֶער ווֶעקִין אונ זָאלִין אויף גֵיין פון דֶר עֶרְד אַז גָאט ווֶעט דֶר הוֹיבִּין אַצֵייכִין אויף דִי בֶּערְג ווֶעט אִיר זֶעהֶן וכתקוע שופר אונ אַז מֶען ווֶעט בְּלָאזִין שׁוֹפָר : קרית משוש דִיא שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם

חזן שמים וארץ ירננו לשמו · יערות ימחאו כף להנעימו :
קהל כי פקד יהוה את עמו :
חזן תוקף אראלים וכוכבי צפר · תהלות יתנו שבח להשפר :
קהל הללוהו בתקע שופר :
כל יושבי תבל ושוכני ארץ · יאמרו תמיד הגדיל יהוה לעשות בארץ · והיה יהוה למלך על כל הארץ · קדוש :
חזן וקהל ישפוט תבל בצדק · ולאמים במישרים · האל קדוש :
חזן וקהל והוא באחד ומי ישיבנו · ונפשו אותה ויעש · נורא וקדוש :

מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר שמעון בר יצחק חזק

אתן לפועלי צדק · ביום הנבחר מעש להבדק : גאותו מאד גדלה · דרך ענותו לפי הגדלה : הוא אדון העולם · ומי הקשה אליו וישלם · זוכר הולך בתום · חונן ועושה דין יתום : טהור מרום ונשא · יפה בעתו הכל עשה : כביר לא ימאס · לנבזה בעיניו נמאס : מפואר רוכב ערבות · נוגה נגדו ואש להבות : סועף בחרבות שנונות · עבור יתומים ואלמנות : פועל אדם ישלם · צר פה ומשים אלם : קונה הכל ברחמים · רם ומשפיל רמים : שופט יצוריו בחנינה · תמים פועל אל אמונה : שופטי ארץ כתוהו · מפחדו יבהלו ויתמהו : עושה

ה' ימלוך לעולם (שמים כו') (יערות ימחאו כף) יקשקשו כף אל כף (להנעימו) לשבחו בנעימות (כי פקד כו') (תוקף אראלים) מלאכים (וכוכבי צפר) וכוכבי בוקר (תהלות יתנו) יספרו תהלות (שבח להשפר) ליפות שבחו · ויאמרו (הללוהו כו') · (והוא באחד) באחדותו הוא דן את העולם (ומי ישיבנו) מי יאמר לו למה דנת כך להשיב דינו (ונפשו אותה ויעש) כל מה שמתאוה יעשה להמית או להחיות ואין מוחה בידו: (אתן לפועלי צדק) אתן להקב"ה צדק (ביום הנבחר מעש להבדק) ביום ר"ה הנבחר להיות נבדק בו מעשה ב"א (גאותו כו' דרך ענותו לפי הגדולה) שכל מקום שאתה מוצא גדולתו של הקדוש ברוך הוא שם אתה מוצא ענוותנותו (ומי הקשה אליו) ומי הקשה עורף כנגדו (וישלם) ויצא בשלום (זוכר) את כל אים (הולך בתום) (חונן ועושה דין יתום) חונן את ישראל ועושה דין בעובדי כוכבים בשבילם שנקראו יתומים: הקדוש ברוך הוא שהוא אל כביר (לא ימאס לנבזה בעיניו נמאס) לא ימאס את מי שפל ונבזה בעיני עצמו ואינו מתגאה (סועף בחרבות שנונות) חותך בחרבות חדות (עבור יתומים ואלמנות) מן המענה יתומים ואלמנות (פועל אדם ישלם) משלם לאדם כמעשהו (קונה הכל) ברא וקיים העולם ברחמים שפט (שופטי ארץ) הרשעים (כתוהו) (מפחדו יבהלו ויתמהו) כאשר הוא (עשה

כשחל יום ראשון בשבת אומרים זה ביום ב'

הגה המולה · ותקוהו בהלל ומלה : זוכר לעד זכיות · חדשוהו זמר חיות : טוב עוכם טורחי יחדוהו בחדוש ירח : כובש כל כעסים · לבל אף להשים : משרתי בחיל מורא · נכהם הללו נורא : שרפי סביב סערה · ענו למעביר עברה : פליאים פצחו פה · צלצלו הכל צופה : קהלות עם קדושים · רוממוהו רבבות רועשים : שמע קול שופר · תאזין

וואס זיא איז די פרייד פון דער גאנצער וועלט דעם בית המקדש מיט זיינע קאמרין אונ דעם כזבח וועט גאט אום קערין אונ אויך אלע כלים וואש מיהאט מיט זייא גידינט אין בית המקדש אונ גאט וועט קיניגן צוא אייביג שמים וארץ הימיל אונ ערד וועלין זינגען צו זיין נאמען דיא בוימער פון דיא וועלדר וועלין קלאפין אזוא וויא מיקלאפט מיט דיא הענט צוא לויבין גאט מיט זיסע ווערטר דען גאט האט גידאכט זיין פאלק תוקף אראלים די שטארקע מלאכים וואש הייסין אראלים אונ די מארגן שטערן זיי וועלין דער ציילין אשבח צוא באשיינען גאט אונ וועלין זאגין לויבט גאט מיט תקיעת שופר ישפוט תבל ער משפט דיא וועלט מיט גירעכטיגקייט אונ דיא פעלקר מיט רעכט פארטיגקייט דער היילינגער גאט והוא באחד אונ גאט איז איינציג אונ משפט אליין אונ ווער קאן אים עפעש ענטפערין אונ זאגין נאך וואש האשטו אזוא גימישפט וואש אים גילוסט דאש טוט ער צו טייטין אדר צו לאזין לעבן אונ עש קאן אים קיינר ניט פר ווערן ער איז פארכטיג אונ היליג: אתן לפועלי איך וועל געבין צו מיין ווערקער הקב"ה גירעכטיגקייט אין דעם טאג ראש השנה וואש ער איז אויש גיקליבין גיווארין מען זאל אין אים די מעשים נאך קערין גאותו זיין הערשפט איז זייער גרוים וויא גרויש ער איז אזוא אגרוישער ענו איז ער הוא ער איז דר האר פון דער וועלט אונ ווער האט גיפעלשט קעגין אים מיט שלעכטע מעשים אונ איז גאנץ גיבליבן דאש גאט האט אים ניט בצאלט נאך זיינע מעשים זוכר ער גידיינקט די צדיקים וואש גייען אין גאנץ גוטין וועג חונן ער דר בארימט זיך אונ טוט דעם משפט פון די יתומים טהור ער איז ריין אונ הויך אונ דר הייבן ער האט אלין דינג רעכט בשאפן אין זיין צייט כביר גאט דער שטארקער ער פאר שעמט ניט די לייט וואש פר שעמן זיך אונ האלטין זיך נאר פאר נישט מפואר גאט איז בשיינט אונ רייט אין הימיל וואש ער הייסט ערבות קעגין אים איז ליכט אונ פלאם פייער סועף ער פר שניידט מיט שארפע שווערדין איין נקמה צו טאן פון וועגין דיא יתומים אונ אלמנות פועל אדם דיא ווערק פון דיא מענטשין טוט ער בצאלין ער האט באשאפין איין מויל צו רידין אונ קאן אויך שטום מאכין קונה ער האט אלין באשאפין מיט דעם מדת הרחמים ער איז הויך אונ מאכט נידעריג דיא האפערדיגע מענטשין שופט ער משפט זיינע באשעפעניש מיט דער בארימקייט ער טוט גאנצקייט דער ווארהאפטיגער גאט שופטי די זיצר פון דער ערד זייא וועלין זיך דער שרעקן פאר זיין פחד אונ וועלין זיך פאר וואונדערין

מִשְׁפַּט עַמּוֹ · וּתְהִלָּה מְקַדְּמִם מִפְּנֵי זַעְמוֹ: גְּדִיבִים בְּדִקְדּוּקָם יָחִילוּ · בַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעֳלוֹ: רוֹאֶה כָּל תַּעֲלוּמוֹת · יוֹשֵׁב בְּגָבְהֵי מְרוֹמוֹת: צוֹפֶה כָּל נוֹלָדוֹת · חוֹפֵשׂ כָּל הָעֲתִידוֹת: קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ · חִקְרֵי לֵב לָתוּר וְלִדְרוֹשׁ: חזן זוֹכֵר בְּרִית רִאשׁוֹנִים · קַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים:

חזן וקהל יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק · וּלְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים · הָאֵל קָדוֹשׁ:

חו״ק אָדוֹן אִם מַעֲשִׂים אֵין בָּנוּ · שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד לָנוּ · וְאַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ · קָדוֹשׁ:

חו״ק הֵן לֹא יַאֲמִין בִּקְדוֹשָׁיו · וְתָהֳלָה יָשִׂים בְּאֵילֵי תַרְשִׁישָׁיו · וְאֵיךְ יִצְדְּקוּ קְרוּצֵי גוּשָׁיו בְּמִשְׁפָּט · קָדוֹשׁ:

כוונת הפייטן להודיע כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא · והתחיל מאדם הראשון וממנו לאבות ולנביאים ולמלכי ישראל ומכולם מוכיח זה עד שהחליט שאין טוב אלא להיות זריז ותזק כארי בעבודת הבורא יתברך · וסם כמחבר חתום בראשי תרוזות שמעון בר יצחק הקטן חזק

שַׁבְתִּי וְרָאֹה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ · אֵין טוֹב לֶאֱנוֹשׁ מֵהִתְחַמֵּשׁ · בְּיִרְאַת מְעֻזּוֹ לְחַזֵּק וְלֹא לְהָמֵשׁ: שׁוּרַת הַדִּין רָאֲתָה עֵינִי · נָבִין תְּחִלָּה מֵאָדָם הַקַּדְמוֹנִי · בְּצֶלֶם אֱלֹהִים נִבְרָא בְּעֵדֶן גַּנִּי · מֵעֵת הֵפֵר פִּי מַמְלֶכֶת · בִּיקָר לֹא לָן וְנִגְרַשׁ בְּשַׁלֶּכֶת · וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת: מֻדְרָךְ

(מעוזו לחזק ולא להמש) ולא יתן לו רפיון והסרה בזה (שורת הדין ראתה עיני) דאיתי שהדין נוטה אף על הצדיקים (נבין תחלה כו׳ מעת הפר) את (פי ממלכת) דבור מלכו של עולם (ביקר לא לן) אפילו לינה אחת לא היה בכבוד בג״ע (ונגרש בשלכת) והשליכו מתוך לגן כמ״ש ויגרש את האדם וגו׳ (ואת להט החרב וגו׳ · מדרך כו׳) אברהם שהלך

משפט עמו) (ותהלה מקדמם מפני זעמו) כמ״ש רז״ל ישראל נכנסין תחלה לדין מקמי דניפוש חרון אף (נדיבים) צדיקים (בדקדוקם יחילו) אפילו כמה שהם מדקדקים במצות מכל מקום יחילו ויחרדו · כי הקדוש ברוך הוא מדקדק עמהם כחוט השערה (באשר משפטו) אפילו בצדיקים שעשו משפטו מכל מקום מראה להם (פעלו) ודיע (קורא הדורות מראש) מתחלה קרא דור המבול והפלגה ודור אנוש והעביכן בשביל ישראל שהם (חקרי לב לתור ולדרוש) בתורה הגיהגה להם: (אדון אם מעשים אין בנו) כדי להגלל בהם בדין (שמך הגדול) המשותף בשמנו (יעמד לנו): (הן לא יאמין בקדושיו) שמא יחטאו ע״כ איט מיחד שמו עליהם בחייהם (ותהלה) הוללות וערבוב שטות (ישים באילי תרשישיו) במלאכיו החזקים (ואיך יצדקו קרוצי גושיו) הנחתכים מגוש וגרוש עפר: (שבתי וראה כו׳ לאנוש) אין שום דבר תחת השמש טוב יותר לאדם (מהתחמש) מהזדרז (ביראת) אל שהוא

כשחל יום ראשון בשבת אומרים זה ביום ב׳

וְאַשְׁמָה תוֹפֶר: חזן תְּשַׁלֵּשׁ שׁוֹפָרוֹת בְּהַר הַקֹּדֶשׁ · וַאֲשַׁלֵּשׁ קְדוּשָּׁה בַּקֹּדֶשׁ:

מֶלֶךְ זְכוֹר אֲחוּז קֶרֶן · לְתוֹקְעֵי הַיּוֹם לְךָ בְּקֶרֶן · נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

שֶׁבַח מִגְדַּל עוֹז שֵׁם הַגָּדוֹל · נֶצַח בִּתְתוֹ לְמַלְכּוֹ עוֹז וּמִגְדּוֹל · בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל · קָדוֹשׁ:

חזן עֲמוּסֶיךָ תּוֹקְעִין וּמְרִיעִין בַּשּׁוֹפָר · אִמְרָתְךָ לְקַיֵּם כְּחוֹק הַמְּסֻפָּר: קהל תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר:

חזן פִּשְׁעָם הַעֲבֵר וַעֲוֹנָם כַּפֵּר · מַעֲנָם יֶעֱרַב כְּהַקְרָבַת כְּבָשִׂים וָפָר: קהל בַּחֲצוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר:

חזן צֶמַח יְהֵיהֶם יִרְבּוּ כְּחוֹל אֵין מִסְפָּר · צְבוּרֵיהֶם יְעוֹרְרוּ וְיַעֲלוּ מֵעָפָר:

קהל כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר:

ח״וק שֶׁבַח מִגְדַּל עוֹז שֵׁם הַגָּדוֹל · נֶצַח בִּתְתוֹ לְמַלְכּוֹ עוֹז וּמִגְדּוֹל · בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל · קָדוֹשׁ: ומתחילין אדון אם מעשים אין בנו וכו׳

אויף די טובות וואס די מענשין וועלין האבין. עושה ער וועט טאן דעם משפט פון זיין פאלק אונ צום ערשטין נעמט ער זייא ער וועט זייא פעדערין צוא משפטין איי ער וועט צארענען נדיבים אפילו דיא צדיקים וואס זייא זיינען מדקדק אויף דיא מצות וועלין זייא זיך פארט דער שרעקין חאטשע זייא האבין מקיים גיוועזן דיא תורה וועט זייא גאט דאך משפטין רואה ער זעהעט אלע פאר בארגענע זאכין ער זיצט אין דיא הויכע הימיל צופה ער זעהעט אלין וואס עס ווערט גיבארין ער זוכט פון פריער וואס צום לעצטין זאל ווערין קורא ער האט גירופין דיא דורות פון אדם הראשון ביז דיא לעצטע דורות וואס וועלין דער נאך זיין די מחשבות וואס איין מענטש האט אין הארצין פארשט גאט זוכר ער גידיינקט דעם ברית פון דיא ערשטע אבות ער וועט מקיים זיין דיא שבועה וואס ער האט גישווארין צוא דיא אבות צו דיא

הינטערשטע דורות:

אדון מיר בעטין דיך גאט אויב מיר האבין קיין מעשים טובים ניט דאס מיר זאלין דורך זייא ניצול ווערין אין דין זאל אונז בייא שטיין דיין גיבענשטער נאמען אונ זאלשט ניט קומען מיט אונז אין משפט דו הייליגער גאט הן לא יאמין ער גלייבט ניט אין זיינע הייליגע צדיקים וואס זיי זיינען גאנץ פרומע דען עש איז גאר ניט מיגליך איין מענטש זאל ניט זינדיגין ותהלה ישים אונ אין פאר מישונג טוט ער אין זיינע שטארקע מלאכים אונ ווי קאנען גירעכט בלייבין אין משפט די מענטשין וואס זיי זיינען אויש גישניטין פון איין שטיק ערד דוא הייליגער גאט:

שבתי וראה איך האב מיך גוט באטראכט אונ האב גיזעהען אלין דינג וואס אונטער דער זון איז דאש הייסט אויף דער וועלט האב איך ניט גיפונען דאש עש זאל בעסער זיין פאר דעם מענטשין אז דאש ער זאל זיך נאר וואפינען אונ זאל זיך שטארקין אין גאטש פארכט אונ זאל ניט אפ גיטאן ווערין שורת הדין דעם סדר פון דעם מדת הדין זעהן מיינע אויגין דאש אפילו די צדיקים טוט גאט משפטין מיר וועלין צום ערשטין אן מערקין פון אדם הראשון ער איז באשאפין גיווארין אין גאטש פורם אונ גאט האט אים גימאכט רוען אין גן עדן מעת הפר פון דער צייט אן דאש ער האט פר שטערט דאשווארט פון דעם מלך הקדוש ברוך הוא האט ער אין טייערין גן עדן ניט איבער גינעכטיגט אונ איז פאר טריבין אונ ארויש גיווארפין גיווארפין אויש דעם גן עדן אונ גאט האט גישטעלט דיא מלאכי חבלה פאר דעם גן עדן דאש ער זאל ניט קאנען אהין אריין מודרך אברהם אבינו וואש ער האט ניטראטין אין טטין וועג דאש

בדרך טובים להועילו · ממזרח האיר עלם מאפלו · צדק יקראהו
לרגלו : על נסותו מבטחו בבחינה · ופן להודיע אם יירשנה · נגררו
גזעיו גרות ארבע מאות שנה : עורו נדיבים והתאוששו לתאוה ·
בקשו צדק בקשו ענוה · אולי יש תקוה : ותיק הנעלה באחד ההרים ·
לשמונה קים ברית בשרים · וזרע ומצא מאה שערים : ולששים נחנט
במציק ומשעשע · ולשיבה כהה מאורו להשע · עבור שאתו פני
הרשע : נא שימו על לב מוראות · והשיבו יד מעול להמלט מתלאות ·
אולי יחנן יהוה צבאות : נעים אשר טובו אוהליו · ותוארו חקוק בכס
זבוליו · והנה יהוה נצב עליו : בשובו מפדן ונחלץ מתלאה · ונדרו אתר
לאל לו נראה · נכשל בדינה בת לאה : בינו יצוריו לרחמיו לשאף ·
גורו לכם מפני סערת חרון אף · אולי תסתרו ביום אף : רעים ואחים
בני היצהר · אשר אצו במשלחתם כצבי למהר · והגבילו סגלה
בתחתית ההר : רבי תורה כתבו לעם · והורום דרכי יושר ומשפטי
נועם · ובמי מריבה הפקדו בזעם : ידעו זאת כל יושבי אדמה · אם כן

בדרך טובים להועיל לו (ממזרח האיר עלם מאפלו) הוציא והוסף אל אביו שהיה עובד כוכבים האיר אותו (צדק יקראהו לרגלו) צדקה יפגשהו שהקדוש ברוך הוא לעשות כביכול · אך (על נסותו) את הקדוש ב"ה שהוא (מבטחו בבחינה ופן להודיע אם יירשנה) ואמר במה אדע כי אירשנה וביקש בחינה לכן (נגררו גזעיו גרות) נמשכו בניו בגירות ארבע מאות שנה (עורו נדיבים) הקיצו ישראל (והתאוששו לתאוה) והתחזקו לתאות ה' · וזאת היא (בקשו צדק ובקשו ענוה אולי יש תקוה) עי"ש ביום הדין (ותיק) יצחק (הנעלה כו' לשמונה כו') נמול בן שמונת ימים (וזרע ומצא מאה שערים) יתר על המנהג שאומדים מוציא (ולששים) שנה (נחנט) חנט פירותיו שנתברך בשני בנים (במציק) עשו שהיה מציק ומצער את העולם (ומשעשע) יעקב שהיה ילד שעשועים (ולשיבה כהה מאורו) כדכתיב ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו (להשע) לשעות ולהביט (עבור שאתו פני הרשע) שהיה נשא פנים לעשו הרשע (נא שימו על לב מוראות) מורא שמים (להמלט מתלאות) מפרעות ויגיעות יום הדין (נעים אשר טובו אוהליו) יעקב אשר היה יושב אוהלים (ותוארו חקוק בכס זבוליו) ודמות פרצופו חקוק בכסא הכבוד (והנה ה' נצב עליו) כשאמרו הה"כ (בשובו מפדן ונחלץ מתלאה) וניצל מצרות לבן ועשו (ונדרו אתר לאל לו נראה) ונדרו אשר נדר לאל הנראה אליו אשר אמר לך אחר מלאכים ונענש בעבור זה אשר (נכשל בדינה בת לאה) (בינו יצוריו לרחמיו לשאף) להתאוות ולקוות לרחמיו (גורו כו' אף) פחדו לכם מפני סערת חרון אף של הקב"ה (רעים ואחים כו') משה ואהרן (אצו במשלחתם) מיהרו בשליחותם לגאול את ישראל (והגבילו) עשו גבול לישראל עם סגולה (בתחתית ההר) שלא יגעו בהר סיני (רבי כו' והורום) ולמדו אותם · ועכ"ז (ובמי מריבה) בשביל מי מריבה (הפקדו בזעם) כעס עליהם הקב"ה ואמר לכן לא תביאו וגו' (במדבר כ יב) (ידעו כו' אם כן) עשה

דער פון איז אים אגוטע נוץ ארויש גיקומען פון מזרח האט ער דר לייכט דיא פינצטערניש פון זיין פאטער וואש ער האט גידינט אפ געטער פון וועגן זיינע מעשים טובים האט אים נוטש פאגעגנט פון גאט על נסותו נאר וויל ער האט גפרובט גאט זיין פאר זיכערער דאש גאט האט אים מבטיח גיוועזן אז זיינע קינדר וועלן ערבן דאש לאנד ארץ ישראל אונ ער האט גידעט גאט זאל אים געבין אצייכין אויב זיינע קינדער וועלן ג'וויש ערבין דאש לאנד איבר דעם האט ער זיך פאר זינדיגט זיינען זיינע קינדר גיצויגין גיווארין קיין מצרים אונ זיינן גיוועזן פיר הונדערט יאר אין גלות עורו נדיבים דער וועקט איך איר גוט ווילינע אונ שטארקט איך צו גאט וואש ער גילוסט צו אייער תפלה באגערט צו טאן צדקה באגערט צו זיין דעמוטיג טאמער וועט אהאפונג זיין אין דעם יום הדין ותיק דר שטארקר דאש איז יצחק וואש ער איז אויף גיבראכט גיווארין אויף איינעם פון די בערג דאש איז דער הר המוריה צו אכט טאג האט מען אים מל גיוועזן אונ ער האט גרויש הצלחה גיהאט דש אז ער האט גיזייט תבואה איז בייא אים הונדערט מאל מער תבואה גיוואקסין וויא בייא אנדערע אונ צו זעכציג יאר איז ער אויש גישפראצט גיווארין מיט צווייא קינדער מיט עשו אונ מיט יעקב וואש ער האט גילערנט דיא תורה אונ אויף דער עלטער איז אים טונקיל גיווארין דיא אויגין גליך וויא זייא וואלטין פר קלעפט גיווארין וויל ער האט נושא פנים גיוועזן עשו הרשע נא איצונד נעמט איך אין הארץ אריין גאטש פארכט אונ קערט אום אייערע הענט פון צו טאן אום רעכט אנטרונען צו ווערין פון די [illegible] פון דעם יום הדין טאמער וועט גאט איבער איך זיך דער בארימען נעים דער גיליבטער יעקב דאש זיינע גיצעלטין זיינען

גוט גיוועזן דש ער האט תמיד אין זיי תורה גילערנט אונ זיין גישטאלט איז אויש גיקריצט אן דעם כסא הכבוד אונ גאט איז בייא אים גישטאנן צו היטין אים בשובו מפדן אין זיין טאן אום קערין זיך פון פדן ארם אונ ער איז אויש גיצויגין גיווארין פון צרות אונ וויל ער האט פר זאמט זיין נדר וואש ער האט אנדר גיטאן צו גאט וואש ער האט זיך צו אים באוויזן האט זיך אים גיטראפין דער אום גליק פון דינה דיא טאכטער פון לאה דאש שכם בן חמור האט זיא מאנס גיוועזן בינו יצוריו דרום פר שטייט איר מענטשין וואש גאט האט איך באשאפין צוא גילוסטין צוא זיין דער בארימקייט פארכט איך פאר דעם שטורעם פון גאטש צארין טאמער וועט איר פר בארגין ווערין אין דעם טאג פון צארן רעים ואחים די גיזעלין אונ ברידר משה אונ אהרן וואש זייא זיינען גיזאלבט גיווארין מיט דעם שמן המשחה אונ האבין דר לייכט דיא אויגין פון די ישראל מיט דער תורה וואש זיי האבין גיאיילט צוא טאן זייער שליחות וואש גאט האט זיי גישיקט אויש צו לייזין די ישראל פון מצרים אזוא וויא אהירש לויפט גישווינד אונ האבין גימאכט אגרעניין צוא די ישראל וואש ווערין גירופין סגולה אונטער דעם בארג סיני בשעת מתן תורה רובי תורה זייא האבין פיל תורה גישריבין צו די ישראל אונ האבין זיי גילערנט די רעכט פארטיגע וועגין אונ גוטע משפטים אונ בייא מי מריבה איז גאט אויף זיי ברוגז גיווארין אונ האט גיזאגט אז זיי מוזין שטארבין אין דער מדבר ידעו זאת דער פון קאנען זיך אראיה נעמען אלע לייט ווען עש איז אזו דר נאהנן מיט אזעלכע חכמים אונ צדיקים וואש זאלין שוין טאן די מענטשין וואש זיי זיינען פול מיט פאלשקייט אונ זינד ידיד ה' גאטש גיליבטער דאש איז שאול המלך וואש ער איז

בִּתְמִימֵי חָכְמָה מַה יַּעֲשׂוּ מְלֵאֵי מִרְמָה: יְדִיד יְהֹוָה אֲשֶׁר מָלַךְ תְּחִלָּה ·
כְּבֶן שָׁנָה נָקִי מִכָּל עַוְלָה · וְלֹא נֶעֱצַל מִמִּלְחֶמֶת עֲבוּר הַצָּלָה: צֻוָּה עַל
מְחִיַּת הַמְזַנֵּב · שָׁנָה מִפְּקָד וְהוּבִישׁ כְּגוֹנֵב · בְּחָמְלוֹ מַעֲדַנּוֹת בִּכְשָׁפָיו
מִתְגַּנֵּב: צוּר נִחַם כִּי הִמְלִיכוֹ · וְהִפִּילוֹ בְּיַד אוֹיְבָיו לְדַעֲכוֹ · וּמַה יַּעֲשׂוּ
מְפֵירֵי דִין כְּעֶרְכּוֹ: חָסִיד הַמַּנְעִים זְמִרוֹת לְקוֹנוֹ · וְהוּכַן בְּחֶסֶד כִּסֵּא
גְאוֹנוֹ · וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לַהֲמוֹנוֹ: חָתַף לִבְרוֹחַ מִפְּנֵי פְּרִי בִטְנוֹ ·
הִקְדִּימוֹ רָכִיל מְשַׁקֵּר עַל אֲדוֹנוֹ · וְחִלַּק לוֹ שָׂדֶה בְּחֵלֶק לְשׁוֹנוֹ: קוֹל
הַחִלּוּק כְּהִסְכִּית מִמְּעוֹנוֹ · חִלֵּק מַלְכוּתוֹ בֵּין עַבְדּוֹ וּבֵין בְּנוֹ · וּמַה יַּעֲשֶׂה
מְלָשְׁנִי כִּפְקוֹד עָלָיו חֲרוֹנוֹ: קְהִלּוֹת וּרְבָבוֹת וַאֲלָפִים · אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ
עָבְרוּ חֲלוּפִים · וְלֹא יָכְלוּ לְהִצְטַדֵּק הֱיוֹת חַפִּים: הֵן שָׁמַיִם בְּעֵינָיו לֹא
זַכּוּ · וְכָל לִגְיוֹנֵי שַׁחַק כַּפִּשְׁתָּה דוֹעֲכוּ · וְנִתְעָב וְנֶאֱלָח מַה יִּזְכּוּ: קוֹבֵץ
מִרְמָה וּמִסְתַּתֵּר בְּעִנְיָנָיו · אִם יֹאמַר בְּלִבּוֹ מִי יְעִידֵנִי לְפָנָיו · קוֹרוֹתָיו
וְרָהִיטָיו וְעֵצָיו וַאֲבָנָיו: טְהוֹר עֵינַיִם בְּרַע מֵרְאוֹת · הַצְלֵל חֲטָאֵינוּ

ה׳ (בתמימי חכמה) מה יעשו (מלאי מרמה) להמלט מיום הדין (ידיד ה׳) שאול בחיר ה׳ (אשר מלך תחלה כבן שנה) היה נקי מכל עולה (ולא נעצל ממלחמה) לא נתעצל מלהלחם (עבור הצלה) להציל את ישראל מיד אויביהם (צוה) נצטוה (על מחית המזנב) למחות את עמלק (שנה מפקד) והוא שינה את הציווי (והוביש כגונב) והיה לו לבושת כבושת גנב כי ימצא (בחמלו) על אגג שהלך אליו (מעדנות בכשפיו מתגנב) שהיה מתגנב ומתכסה עצמו על ידי כשפים (צור נחם כי המליכו) שנאמר נחמתי כי המלכתי וגו׳ (והפילו ביד אויביו לדעכו) לכבות גרו (ומה יעשו מפירי דין) המפירים דין במזיד מה יעשו (כערכו) הקב״ה משפט עמהם הלא שאול עבר בשוגג ונענש (חסיד) דהמע״ה (המנעים זמירות לקונו) הממתיק שבח להקב״ה בכנורות ובנבלים (כסא גאונו) כסא ממשלתו (חתף) פתאום הולך (לברוח מפני פרי בטנו) מפני אבשלום בנו (הקדימו רכיל משקר על אדונו) ציבא עבד מפיבושת היה מקדים לבא לפניו ברכילות על מפיבושת אדוניו (וחלק לו שדה בחלק לשונו) ובחלקלקות לשונו של ציבא אמר דוד למפיבושת אתה וציבא תחלקו את השדה (קול החלוק כהסכית ממעונו) כאשר שמע הקדוש ב״ה ממעון קדשו את קול החלוקה בין מפיבושת וציבא (חלק) הקדוש ב״ה מלכותו בין עבדו ובין בנו באותה שעה יצאה בת קול ואמרה ירבעם עבדו של שלמה ורחבעם בנו יחלקו את המלוכה (ומה יעשה מלשני) הולכי רכיל בסתר (כפקוד עליו חרונו) איך ימלט (קהלות ורבבות כו׳ חלופים) רבבות עם אשר כבר עברו וחלפו מן העולם (ולא יכלו להצטדק היות חפים) טהורים ונקיים (הן שמים בעיניו לא זכו) שעתיד הקב״ה לישב עליהם בדין ולקלקלם ולהרסם (וכל לגיוני שחק כפשתה דועכו) וכל חיילי מרום נדחפו כפשתה כי המלאכים המשבחים להקב״ה בכל יום טובלים בנהר דינור ונשרפים והקב״ה בורא חדשים לבקרים (ונתעב ונאלח מה יזכו) כ״ש אדם הנמאס הבא מטיפה סרוחה איך יזכה בדין (קובץ מרמה ומסתתר בעניניו) אדם העושה מרמה ורע בסתר (אם יאמר בלבו מי יעידני לפניו) מי יעיד עלי לפני הקדוש ב״ה · הן (קורותיו כו׳ ואבניו) המה יעידו עליו שראו שחטא ואם כן אין אנו להשען אלא על אבינו שבשמים · לכן בקשתנו מלפניך אתה ית״ש (טהור עינים ברע מראות) מלראות ברע · לאור אחר העין כמו בשר ודם (הצלל חטאנו בעמקי מתבואות)

זיוועזין דר ערשטער מלך פון ישראל אזו וויא אקינד וואש עש איז נאר איאר אלט אזו איז ער ריין גיוועזן פון עבירות אונ ער איז ניט פויל גיוועזין פון מלחמה צו האלטין פון וועגין דאש ער האט גיוואלט די ישראל מציל זיין פון זייערע שונאים צוה ער איז גיבאטן גיווארין ער זאל אפ מעקן דעם נאמען פון עמלק וואש ער האט אום גיבראכט די איינציגע ישראל וואש זיינן נאך גינאנגען הינטין נאך דער מחנה האט שאול משנה גיוועזין אונ האט ניט גיטאן אזו ווי שמואל הנביא האט אים גיהייסין דורך דעם איז ער פר שעמט גיווארין פר שמואל הנביא ווי אגנב דר וויל דאש ער האט זיך דר בארימט איבר דעם אגג וואס ער האט זיך זענעפטיג גיהאלטין ער האט זיך פון שאול אוועק גיגנבית דורך זיין כישוף צור נחם גאט האט חרטה גיהאט דאש ער האט אים פאר אמלך גימאכט אונ האט אים גימאכט פאלין אין דיא הענט פון זיינע פיינט צו מאכין אוועק שפרינגן אים פון זיין מלוכה אונ איז נהרג גיווארין דורך די פלשתים אונ וואש זאלן שוין טאן די וואש פר שטערן די גירעכטיקייט נאך דעם ערך פון שאול חסיד דר פרומר דוד המלך איז גיברייט גיווארין מיט חסד די שטול פון זיין הערשאפט אונ ער האט גיטאן משפט אונ צדקה להמונו צוא זיין פאלק ישראל האט ער גימוזט הילין צו אנטלויפין פאר זיין איינענעם זון אבשלום הקדימו דר רכילות טרייבר האט זיך קעגין אים גיפעדערט אונ גיזאגט ליגין אויף זיין הארין האט ער אים צו טיילט דאש פעלד דורך שמיכלונג פון זיין צונג דען אז דוד איז אנטלאפין גיווארין פר זיין זון אבשלום אונ נאך דעם אז ער האט זיך אהיים אום גיקערט קיין ירושלים איז אים אנטקעגן גיקומען ציבא דער קנעכט פון מפיבושת אונ האט רכילות אן גיזאגט פר דוד אויף זיין הערין מפיבושת ער האט גיזאגט דאש מפיבושת האט זיך גיפרייט אויף דעם אום גליק פון דוד אונ איז גערין גיוועזין דוד זאל גיהרגת ווערין כדי די מלוכה זאל זיך צו אים אום קערין וויא דוד האט דאש דער הערט האט ער גיהייסין דאש ציבא זאל צו טיילין אונ זאל אוועק נעמען אהאלב פעלד ביא מפיבושת קול החלוק וויא גאט האט פון דעם הימיל דר הערט דאש קול פון דוד אז ער האט גיזאגט זיי זאלין דאש פעלד צווישין זיך צו טיילין האט גאט צו טיילט זיין מלוכה צווישין זיין קנעכט אונ צווישין זיין זון דאש ירבעם איז גיוועזין איין קנעכט ביא שלמה המלך איז ער גיווארין איין מלך איבער צעהען שבטים אונ רחבעם דער זון פון שלמה המלך איז גיוועזין איבר צווייא שבטים איין מלך וואש זאל שוין טאן דער וואש איז איין הולך רכיל אונ מאכט קריג צווישין לייט אז גאט וועט אויף אים באפעלין זיין צארין קהלות ורבבות פיל טויזינט קהלות וואש זייא זיינען פאר אונז איבער גיפארין האבין זייא ניט גיקאנט גירעכט בלייבן זייערע מעשים זאלן זיין ריין גיוואשין הן שמים די הימיל זיינען ניט לויטער אין זיינע אויגין אונ אלע חיילות פון דעם הימיל דאש זיינען דיא מלאכים וויא פלאקס אין פייער אזו ווערין זיי פאר שטויסין פאר גאט איז שוין אבל שכן איין מענטש וואש ער איז פאר אום ריינגט אונ איין גישמירט מיט זינד וויא קען ער גירעכט בלייבין אין דין קובץ מרמה ער זאמלט איין געלט מיט פאלשקייט אונ טוט עבירות אין פאר בארגענש אונ ווען ער וועט זיך וועלין טראכטין אין זיין הארצין ווער וועט אויף מיר עדות זאגין פאר גאט זאל ער ווישין דאש זיינע באלקינש אונ זיינע ריגלען אונ זיינע העלצער אונ זיינע שטיינער וועלין אויף אים עדות זאגין

בעמקי מחבואות · ועשה עמנו לטובה אות · נתנו אם פשענו מאתריך · הזכר לאבות העולם בחיריך · ואל תתעלם מתחן משחריך : חזן חלף פרים ומנחה הגונה · זכור הגיונו ותן לנו חנינה · קימנו לחיים טובים בזה ראש השנה : קן לא יאמן וכו׳

(מעמקי והסתר המלאכו בעמק מגולה ומחבואות) (נתנו מבתריך) מתחנה חוסיך ישראל (חלף פרים ומנחה הגונה) במקום קרבנות ומנחה ראויה (זכור הגיונו) זכור תפלתנו (ותן לנו חנינה) חמלה :

שם המחבר שמעון חתום בחרוז האחרון · פותחין ובכן ויהי בישרון מלך : הארון

מלך עליון : אמיץ המנושא · לכל ראש מתנשא · אומר ועושה · מעוז ומחסה · נשא ונושא · מושיב מלכים לכסא · לעדי עד ימלוך :

מלך עליון : גבור בגבורות · קורא הדורות · גולה נסתרות · אמרותיו טהורות · יודע ספורות · לתוצאות מזרות · לעדי עד ימלוך :

מלך עליון : המפואר בפי כל · והוא כל יכול · המרחם את כל · ונותן מחיה לכל · ונעלם מעין כל · ועיניו משוטטות בכל · לעדי עד ימלוך :

מלך עליון : זוכר נשכחות · חוקר טוחות · עיניו פקוחות · מגיד שחות · אלהי הרוחות · אמרותיו נכונות · לעדי עד ימלוך :

מלך עליון : טהור בזבוליו · אות הוא באראליו · אין ערוך אליו · לפעול כמפעליו · תול שם

(מלך עליון) הקדוש ברוך הוא (אמיץ המנושא) מנושא ומרומם בפי כל (לכל ראש מתנשא) נותן גדולה למי שירצה וכשמתגאה האיש מתנשא עליו להראות לו שגאותו שהוא מרים ומשפיל (אומר ועושה) מקיים הבטחתו כי סיפק בידו לעשות מאמ"כ ביד בשר ודם (מעוז) לדל (ומחסה) לאביון (נישא) מכל העולם במנשאים אותו (ונושא) הוא טוען וסובל את הכל (מושיב מלכים לכסא) כמ"ש מהעדה מלכין ומהקים מלכין (דניאל ב כא) (גבור בגבורות) הוא גבור בכל מיני גבורות (קורא הדורות) הוא יודע כל הדורות הבאים וקורא כל דור לעמוד בעתו (אמרותיו טהורות) שמקים ככתוב אמונה אוהיות כו׳ (יודע ספורות לתוצאות מזרות) מונה מספר לכוכבים ומזלות וכתיב המוציא במספר צבאם (ונעלם מעין כל) כמ"ש כי לא יראני האדם וחי ואה"ע כל העולם הי הפיגו המלאכים (זוכר) דברים אשר (נשכחות) מבני אדם (עיניו פקוחות) עיניו פתוחות על כל בני אדם (מגיד שיחות) דברים בטלים שדיבר יוכיחו אותו ביום הדין (אלהי הרוחות) לכל בשר (אמרותיו נכונות) ישרות (טהור בזבוליו) בשחקיו (אות הוא באראליו) הוא ניכר במלאכיו כמארז"ל למה נקרא נכתם שהוא אות בצבא שלו כי (אין ערוך אליו לפעול כמפעליו) (תול שם גבוליו)

בית לוי

(אמיץ) עפ"ש ואמיץ כח (ישעיה מ׳ כו) (המנושא) המרומם בפי כל (לכל ראש מתנשא) כענין והמתנשא לכל לראש (דה"א כט יא) פי׳ שירש"י (ומעוז) עפ"ש כי היית מעוז לדל (ישעיה כה ד) (ומחסה) עפ"ש וה׳ מחסה לעמו (יואל ד טז) (נישא) פי׳ גבוה הבריות (ונושא) לשון סובל מלשון נושא את שם בנים (דניאל א טו) (לעדי עד) מל׳ בטחו בה׳ עדי עד (ישעיה כו ד) ופי׳ לעולם ולעולמי עולמים (קורא הדורות) ל"ש קורא הדורות מראש (ישעיה מא ג) ופי׳ סדר דורי׳ מלקדמין (מזרות) מזלות כמו התוציא מזרות בעתו (איוב לח לב) (עיניו משוטטות בכל) עפ"ש כי עיני ה׳ משוטטות בכל הארץ · ומשוטטות הוא ענין הנעה והליכה ממקום למקום ור"ל רואות (טוחות) מחשבות הנסתרות מכליות ולב מלשון מי שת בטוחות חכמה (איוב לח לו) (פקוחות) פתוחות · ועפ"ש אשר עיניך פקוחות על כל דרכי בני אדם (ירמיה לב יט) (מגיד שחות) עפ"ש ומגיד לאדם מה שחו (עמוס ד יג) ופירש"י כל מעשיו סורטין לפניו בשעת מיתתו (אלהי הרוחות) ל"ש אלהי הרוחות לכל בשר (במדבר טז כב) (נכונות) ישרות (בזבוליו) בשחקיו (באראליו) במלאכיו (בשמות) ל׳ שוממה והוא ל"ש כשמות יתום (ישעיה יז ב)

בשעת הדין סתור עינים גאט דער דא האט לייטערע אויגן אונ זעהעט קיין בייז ניט מאך פאר זינקען אונזערע זינד אין טיפע פאר באהענגש אונ טוא מיט אונז איין צייכן צו נוטין נתנו אויב מיר האבין גישולדיגט פון אפ דיר גידיינק צו די אבות וואשזייא זיינען גיוועזין פון אן הויב פון דער וועלט דיינע צדיקים אונ זאלשט זיך ניט אוועק קערין פון דעם גיבעט פון דיינע פארשטער חלף פרים אויף דעם ארט פון אקסין אונ קרבן מנחות וואש מען האט גיבראכט אין בית המקדש זאלשטו גידיינקען אונזער תפלה אונ אונזערע גוטע גידאנקן אונ גיב אונז דר בארימקייט קימנו לחיים שרייב אונז אן צו חיים טובים אן דעם טאג ראש השנה : מלך עליון דער אויבערשטער קינג דער שטארקער גאט וואש ער איז דער הויבין אין מזיל פון איטליכין מענטשין ער גיט גדולה צוא ווטמען ער וויל דאש ער זאל דער הויבין ווערין דאש וואש ער זאגט צו אז ער מקיים ער איז איין שטארקייט אונ איין באשיצונג צום ארימען ... ווערין גיטעהען דאש די מלאכים טראגין דעם כסא הכבוד אבער

דער כסא הכבוד טראגט די מלאכים גאט מאכט זיצין דיא מלכים אויף דער שטול פון זייער מלוכה צו איביג וועט ער קיניגין · דער אויבערשטער קינג גבור בגבורות ער איז שטארק מיט אלערלייא שטארקייט ער רופט אלע דורות צום דין ער איז מגלה פאר בארגענע זאכין זיינע ווערטער זיינן ריין ער ווייסט די צאל צום אויש גאנג פון דיא שטערין צו איביג וועט ער קיניגין · דער אויבערשטער קינג המפואר דער דא איז גילויבט אין מויל פון אלע באשעפעניש אונ עס איז פאר מיגליך צו טאן אלין דינג וואש ער וויל דער דא דער בארעמט זיך איבער אלע אונ ער גיט דער נערונג צו אלע אונ איז פאר הוילין פון אלע אויגין אונ זיינע אויגן שוועבין אונ גיבין משגחה אויף אלין דינג צו איביג וועט ער קיניגין דר אויבערשטער קינג זוכר נשכחות ער גידיינקט פאר געשענע זאכין אונ ער פארשט די גידאנקען עיניו זיינע אויגין זיינן אפין ער זאגט איטליכן זיינע ריד וואש ער רעט ער איז גאט איבער אלע באשעפעניש זיינע רייד זיינן גירעכט פאסטיג צו איביג וועט ער קיניגין · דער אויבערשטער

גְּבוּלָיו · כַּהֲמוֹת יָם לְגַלָּיו · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ׃

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן׃ כּוֹנֵס מֵי הַיָּם · רוֹגַע גַּלֵּי יָם · סוֹעֵר שְׁאוֹן
דָּכְיָם · מְלֹא הָעוֹלָם דָּיָם · מַשְׁבִּיחָם
בְּעָיָם · וְשָׁבִים אָחוֹר וְאָיִם · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ׃

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן׃ מוֹשֵׁל בִּגְבוּרָה · דַּרְכּוֹ סוּפָה וּסְעָרָה ·
עוֹטֶה אוֹרָה · לַיְלָה כַּיּוֹם לְהָאִירָה ·
עֲרָפֶל לוֹ סִתְרָה · וְעִמֵּהּ שְׁרֵא נְהוֹרָא · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ׃

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן׃ סִתְרוֹ עָבִים · סְבִיבָיו לְהָבִים · רְכוּבוֹ
כְּרוּבִים · מְשָׁרְתָיו שְׁבִיבִים · מַזָּלוֹת
וְכוֹכָבִים · הִלּוּלוֹ מַרְבִּים · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ׃

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן׃ פּוֹתֵחַ יָד וּמַשְׂבִּיעַ · צוֹרֵר מַיִם וּמַנְבִּיעַ ·
יַבֶּשֶׁת לְהַטְבִּיעַ · לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ · יוֹם
לְיוֹם יַבִּיעַ · שִׁבְחוֹ לְהַבִּיעַ · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ׃

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן׃ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא · בְּמוֹפֵת וּבְמוֹרָא · מַמְדֵּי
אֶרֶץ קָרָא · וְאֶבֶן פִּנָּתָהּ יָרָה · וְכָל
הַנִּבְרָא לִכְבוֹדוֹ בָּרָא · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ׃

(ויתן) ל׳ מקום ופי׳ רוגע סים ויסמו גליו (ישעיה נא טו) (סוער) ל׳ סערה (דכים) רש״י פי׳ על ישאו נהרות דכים (תהלים צג ג) את דוך מתקי נכליהם ישאו: ויגביהו תמיד וכל ל׳ דכא סוא לשון עומק ושפלות (משביחם) ל׳ השפלה ובקיעה והוא ל״ס משכית שאון ימים שאון גליהם (תהלים סה ח) (בעים) ענין חוזק ל׳ בעים רוחו (ישעיה יא טו) וכתב רש״י ואין לו דמיון (ואים) כמו ואיה הם (דרכו סופה וסערה) שניהם ל׳ רוח חזק והוא ל״ס בסופה ובסערה דרכו (נחום א ג) ופירש״י הם שלוחיו להפרע מן הרשעים (ערפל לו סתרה) עש״ה ישת חשך סתרו (תהלים יח יב) (ועמה שרא נהורא) כת״ם ונהורא עמיה שרא (דניאל ב כב) (עבים) ענניס (להבים) מלאכי אש (רכובו) מרכבו: (שביבים) ניצוצי אש כמו ולא יגה שביב אשו (איוב יח ה) (סללו) שבחו (צורר מים) ל׳ צורר מים בעביו (איוב כו ח׳) (ומנביע) ל׳ נחל נובע (משלי יח ד)

הרים של חול שהם סביבות הים שלא יצא חוץ לגבול (כהמות ים לגליו) יהמו גליו ולא יעברנהו ומכל זה נראה לכל שאותו זה (לעדי עד כו׳) (רוגע) שובר (גלי ים) פעם שוקט גלי ים אשר דרכם להמות ולרעוש ופעם (סוער שאון דכים) מוליך בסערה ולמעלה הקב״ה שובר לגלי הים אף היו דוחקים עצמם חוץ לגבול אשר שם לו והיו שוטפים לכל העולם (כי מלא העולם דים) היה די במי הים למלאות כל העולם טלא לך הקדוש ברוך הוא (משביחם בעים) משפיל שאון גליהם בכחו (ושבים אחור) עד שלא ניכר עוד מקומם (ואים) ושואלים עליהם איה הם (דרכו סופה וסערה) ודרכו ומנהגו ליפרע מן הרשעים ברוח סערה כמ״ש סערת ה׳ חמה וגו׳ על ראש רשעים יחול (ירמיה כג יט) (ואף כי ערפל לו סתרה) מ״מ (ועמה שרא נהורא) (סתרו עבים) עננים סתר לו (רכובו כרובים) כמ״ש וירכב על כרוב (תהלים יח יא) (פותח יד ומשביע) לכל חי רצון (צורר מים) קושר את המים בעבים ואינו מניחם לרדת וכשהוא רוצה פותח

(להטביע) לשון שקיעה מלשון טבעו בים סוף (שמות טו ד) (לשליש ולרביע) לאו דווקא אלא חלקה אחת יורטב וחלקה אחר תיבש (יביע להביע) שניהם לשון דבור (יום ליום יביע) ל״ס (תהלים יט ג) והפירש״י שם (במופת ובמורא) כמו במופתים ובמוראים (ממדי ארץ קרא ואבן פנתה ירה) עש״ה מי שם ממדיה כי תדע וגו׳ או מי ירה אבן פנתה (איוב לח ה) ופירש״י ממדים מדותיה (ירה) ל׳ השלכה (אבן פנתה) אבן שתיה שממנו הושתת כל העולם:

אותם (ומנביע) שיהיו נובעים (יבשת להטביע) מהשקיע את היבשה במים ועושה מזה (לשליש ולרביע) חלקים חלקים כמ״ש והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש (עמוס ד׳ ז) כי לא אמטיר על הארץ טלה בבת אחת (יום ליום יביע) מתוך שמתחדשים נפלאותיו בכל יום מספרים בני אדם יום ליום נורלאותיו (שבחו להביע) ומספרים שבחו · ידוע (שהוא קדוש ונורא במופת ובמורא) על ידי מופתים ומוראים שעשה בעולמו (ממדי ארץ קרא) כמ״ש עמד וימודד ארץ (חבקוק ג ו) וכתיב דבר ויקרא ארץ (ואבן פנתה ירה) השליך אבן שתיה במקום בהמ״ק שמקרא פנת יקרה כדי שלא יציף את העולם

קיניג מחזר כזבוליו ער איז ריין אין זיינע הימילן וואש ער היישט זבול ער איז איין ציכין אונ ווערט דר קענט צווישן זיינע מלאכים עש קען זיך קיינער צו אים ניט גליכין צוא טאן אזו וויא ער טוט זאכד האט ער גימאכט פר איין גרעניץ אז דיא איגרין פון דעם ים ברומען אונ ווילין דיא וועלט דר טרינקען קענען זיי ניט אריבער גיין איבער דעם זאמד צו איביג וועט ער קיניגין דער אויבערשטער קיניג כונס מי הים ער האט צו נויף גיזאמילט די וואשער פון דעם ים ער צוא ברעכט דיא איגרין פון דעם ים ער מאכט שטורעמען די ברוסונג פון זייער פר שטויסונג עש איז דא גינוג וואשער אין ים וואש עש וואלט דר טרינקען די גאנצע וועלט אבר ער שטילט זיי אונ מאכט זיי נידעריג מיט זיין שטארקייט אונ זיי קערן זיך אום הינטער זיך אונ דיא לייט פרעגן וואו זיינען זייא צו איביג וועט ער קיניגין דער אויבערשטער קיניג מושל בגבורה ער גיוועלטיגט מיט שטארקייט זיין וועג איז מיט שטורם ווינט ער איז איין גיהילט מיט ליכט די נאכט איז בייא אים אזו ליכטיג ווי דר טאג תאטשע ער איז פר באהאלטין אין נעבל דאך איז בייא אים אלע צייט

ליכטיג צוא איביג וועט ער קיניגין דער אויבערשטער קיניג סתרו עבים זיין פאר באהאלטינעש איז אין וואלקין ארום אים זיינען ברענעדיגע מלאכים ער רייט אויף די מלאכים וואש זיי היישן כרובים זיינע בדינר זיינען פונקן פייער די מזלות אונ די שטערין מערין זיין לויב צו איביג וועט ער קיניגין דער אויבערשטער קיניג פותח יד ומשביע ער עפינט זיין האנט אונ מאכט זאט ער בינט איין דיא וואשער עש זאל ניט רעגנען אונ מאכט זייא ווידער קוועלין ווען ער וויל דיא טרוקענע ערד פייכט מאכין איין שליש פון דער וועלט אדר אפירט חלק פון דר וועלט מאכט ער פייכט מיט דעם רעגין דאש היישט אויף איין טייל ערטר גייט דר רעגין אונ אויף איין טייל ערטער איז דיא ערד פר דארט וואש קיין רעגין גייט דארט ניט איין טאג צום אנדערין רעט גאטש לויב צו ריידין אונ צו דר ציילין זיין שבח אלע טאג צו איביג וועט ער קיניגין דער אויבערשטער קיניג קדוש ונורא ער איז הייליג אונ פארכטיג מיט די שרעקליכע וואונדער וואש ער האט אויף דער וועלט גיטאן ער האט די ערד גימאסטין אונ איר האט ער נידערין מיט דעם נאמן ארץ אונ אוי׳

(מאריך רצונים) קצה לכעס (ומקצר חרונים) רך לרצות (ראשון ט׳ לאחרונים) הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון (לעדי עד ימלוך): (בליאות בלי נחת) בעייפות בלי מנוחה כי אדם לעמל יולד (תנומה תעופנו) התנומה תחשיכנו (תרדמה תעופפנו) שתרדמה תגרום לו נע ונד בשינתו כי רואה הלומות מצערים אותו ואין לו מנוחה בדעתו (מעבדיו אמת) מעשיו הם אמת (עושה חסד ואמת) עושה חסד של אמת שאינו צריך לצפות לתשלום גמול

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים · וּמַאֲזִין תְּחוּנִים ·
מַאֲרִיךְ רְצוֹנִים · וּמְקַצֵּר חֲרוֹנִים ·
רִאשׁוֹן לָרִאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹן לָאַחֲרוֹנִים · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

סוגרין הארון

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן בָּלָה וְיָרַד שַׁחַת · בִּשְׁאוֹל וּבְתַחַת · בִּלְאוּת בְּלִי נַחַת · עַד מָתַי יִמְלוֹךְ:
מֶלֶךְ אֶבְיוֹן תְּנוּמָה תְּעוּפֶנּוּ · תַּרְדֵּמָה תְּעוֹפְפֶנּוּ · תֹהוּ יְשׁוּפֶנּוּ · עַד מָתַי יִמְלוֹךְ:

וחוזרין ופותחין מיד

אֲבָל מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: שׁוֹפֵט הָאֱמֶת · מַעְבָּדָיו אֱמֶת · עֹשֶׂה חֶסֶד וֶאֱמֶת · וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת · נְתִיבוֹתָו אֱמֶת · חוֹתָמוֹ אֱמֶת · לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

(בליאות) ל׳ עייפות ויגיעה כמו הלאות אנשים (ישעיה ז יג) (נחת) לשון מנוחה (תנומה ותרדמה) שניהם לשון אחד אולם תרדמה קשה מתנומה (תעופנו) לשון חשיכה כמו ארץ עפתה (איוב י כב) (תעופפנו) לשון נע ונד כמו בעופפו (יחזקאל לב י) (ישופנו) ל׳ כתישה ודחיפה כמו בשערה ישופני (איוב ט יז) או הוא ל׳ חושך מל׳ אך חושך ישופני (תהלים קלט יא):

(ורב חסד ואמת) הוא אדון החסד והאמת ולא תמו חסדיו (נתיבתו אמת) תורתו יש בה ל״ב נתיבות חכמה (חותמו אמת) כמו שאחז״ל נפל פתקא מרקיע באחרא · פירוש כתב דהוה כתוב ביה אמת אמרו ש״מ חותמו של הקב״ה הוא אמת:

חזן וקהל יְהֹוָה מֶלֶךְ יְהֹוָה מָלָךְ יְהֹוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

פיוט, הזה חברו א׳ למלאכים וא׳ לישראל ושם המחבר מרומז שמעון בר יצחק חזק ומיוסד ג׳ פ״ס א״ב כפול:

(כל שנאני שחק) מלאכי שחקים (באומר מאדירים) שאומרים מה אדיר שמך (כל שוכני שקט) ישראל החונים באהל שומעים ברכתם ואינם משיבים (בברכה מברכים ה׳ מלך) שאומרים מלך העולם אשר קדשנו דמשמע שמלך כבר (בגובה מגדילים) מגביהים את קולם ואומרים ה׳ ימלוך (מושלי מטה) ישראל שמושלים ביצרם וברותם (בודאי מודים) מתודים באמת (עריצי) מלאכים חזקים (עוברי עולמים) בני אדם שמתים ושעברים מן העולם (בחיל מחסנים) מחזקים בכח ואומרים

כָּל שִׁנְאַנֵּי שַׁחַק · בְּאוֹמֶר מַאְדִּירִים · יְהֹוָה מֶלֶךְ:
כָּל שׁוֹכְנֵי שֶׁקֶט · בִּבְרָכָה מְבָרְכִים · יְהֹוָה מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּגוֹבַהּ מַגְדִּילִים · יְהֹוָה יִמְלוֹךְ:
יְהֹוָה מֶלֶךְ יְהֹוָה מָלָךְ יְהֹוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
כָּל מַלְאֲכֵי מַעְלָה · בְּדֵעָה מַדְגִּילִים · יְהֹוָה מֶלֶךְ:
כָּל מוֹשְׁלֵי מַטָּה · בְּהַלֵּל מְהַלְּלִים · יְהֹוָה מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּוַדַּאי מוֹדִים · יְהֹוָה יִמְלוֹךְ:
יְהֹוָה מֶלֶךְ יְהֹוָה מָלָךְ יְהֹוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
כָּל עָרִיצֵי עֶלְיוֹנִים · בְּזֶמֶר מְזַמְּרִים · יְהֹוָה מֶלֶךְ:
כָּל עוֹבְרֵי עוֹלָמִים · בְּחַיִל מְחַסְּנִים · יְהֹוָה מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּטַעַם מְטַכְּסִים · יְהֹוָה יִמְלוֹךְ:
יְהֹוָה מֶלֶךְ יְהֹוָה מָלָךְ יְהֹוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(שנאני) תואר למלאכים עש״ה אלפי שנאן (תהלים סח ח׳) (שחק) שמים כמו מי בשחק (תהלים פט ז) (שקט) ל׳ והרך אפים ישקיט ריב (משלי ו טו יח) (אלו ואלו) חיילי מעלה ומטה (בגובה) בקול רם (מדגילים) מרוממים באסיפה ובדגל׳ כמו ובשם אלהינו נדגול (תהלים כ ו) (בודאי) ל׳ באמת (מודים) ל׳ וידוי (מפרש) (עריצי) תקיפי כמו ואת אלהי ישראל יעריצו (ישעי׳ כט כג) ות״י ועל אלהא דישראל יימרון תקיף (עוברי עולמים) כנוי לבריות (בחיל) ל׳ כח כמו וכשלים אזרו חיל (ש״א ב ד) (מחסנים) ל׳ חיזוק כמו וחסון הוא (עמוס ב ט) (בטעם) ענין תוקן הדיבור כמו וטעם זקנים יקח (איוב יב כ) (מטכסים) ל׳ תקון בלשון תלמוד כמו

עק שטיין האט ער גיווארפין דאש איז דר אבן שתיה דאש פון אים איז די וועלט באשאפן גיווארין אונ אלדינג וואש עש איז באשאפן גווארין האט גאט פון זיין כבוד וועגן באשאפין צו אייביג וועט ער קיניגן דר אויבערשטר קיניג שומע אל אביונים ער הערט צו צו די ארימע לייט אונ פאר נעמט דיא תפלות ער דר לייניגערט זיין גוטין ווילן אונ דער קירצט זיין צארין ער איז דר ערשטר צו אלע ערשטע אונ איז דר הינטערשטער צו אלע הינטערשטע צו אייביג וועט ער קיניגן: מלך אביון דר מענטש ער ווערט צוא גישט אונ גידערט אין גרוב אריין גאנץ אונטין מיט מידיקייט אן רוא מלך אביון דער מענטש איין שלאף מאכט אויף אים פינסטער איין שלאף שוועבט אויף אים: אבל מלך עליון אבער דער אויבערשטער קיניג ער איז איין וואר האפטיגער שופט זיינע ווערק זיינן אמת ער טוט חסד אונ אמת ער טוט פיל חסד אונ אמת זיין שטעג

פון דר תורה איז אמת זיין חותם איז אמת צו אייביג וועט ער קיניגן: ה׳ מלך גאט איז איין קיניג גאט האט גקיניגט גאט וועט קיניגן צו אייביג: כל שנאני שחק אלע מלאכים פון דעם הימיל מיט זייער זאגין שטארקין זיי גאט אונ זאגין גאט איז אקיניג כל שוכני דיא וואש שווייגין שטיל מיט לויבונג לויבין זיי גאט אונ זאגין גאט האט גיקיניגט אלו די מלאכים אונ דיא פרומע מענטשין מיט איין הויך קול דער היבין זייא גאט אונ זאגין גאט וועט קיניגין כל מלאכי אלע די מלאכים וואש זיי זיינן אויבין אין הימיל מיט פר שטאנד באנידין זיי גאט אלע וואש אויף דר ערד זיינען אונ גיוועלטיגין לויבין זיי גאט מיט לויב אלו די מלאכים אונ דיא מענטשן מיט גיוויסהייט באקענן זיי כל עריצי אלע שטארקע אויבערשטע מלאכים זינגען מיט גיזאנג כל עוברי אלע לייט וואש פארין איבער אויף דר וועלט שטארקן זיי מיט שטארקייט אלו די מלאכים אונ די מענטשן

כָּל וְעוּדֵי וַעַד · בְּיוֹשֶׁר מְיַפִּים · יְהוָה מֶלֶךְ:
כָּל וָתִיקֵי וֶסֶת · בְּכוֹשֶׁר מְכַלְלִים · יְהוָה מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּלַהַג מְלַהֲגִים · יְהוָה יִמְלוֹךְ:
יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כָּל נְדִיבֵי נְדָבוֹת · בְּמַאֲמַר מְמַלְּלִים · יְהוָה מֶלֶךְ:
כָּל נִכְבְּדֵי נוֹעַם · בִּנְצוּחַ מְנַצְּחִים · יְהוָה מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּשִׂיחַ מְשׂוֹחֲחִים · יְהוָה יִמְלוֹךְ:
יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כָּל בַּעֲלֵי בִינָה · בְּעִלּוּי מְעַלִּים · יְהוָה מֶלֶךְ:
כָּל בְּרוּאֵי בְרִיָּה · בְּפֶצַח מְפַצְּחִים · יְהוָה מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּצִפְצוּף מְצַפְצְפִים · יְהוָה יִמְלוֹךְ:
יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כָּל רִשְׁפֵּי רוּמָה · בְּקוֹל מַקְדִּישִׁים · יְהוָה מֶלֶךְ:
כָּל רָאשֵׁי רוֹן · בְּרֶנֶן מְרַנְּנִים · יְהוָה מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּשִׁירָה מְשׁוֹרְרִים · יְהוָה יִמְלוֹךְ:
יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כָּל יַקִּירֵי יוֹפִי · בְּתוֹקֶף מְתַנִּים · יְהוָה מֶלֶךְ:
כָּל יוֹשְׁבֵי יִשּׁוּב · בְּיִחוּד מְיַחֲדִים · יְהוָה מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּאֶדֶר מְאַדְּרִים · יְהוָה יִמְלוֹךְ:
יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כָּל צוֹבְאֵי צָבָא · בְּלֶמֶד מְלַמְּדִים · יְהוָה מֶלֶךְ:
כָּל צְנוּפֵי צְפִירָה · בְּצֶדֶק מַצְדִּיקִים · יְהוָה מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּחִיל מְחַזְּרִים · יְהוָה יִמְלוֹךְ:
יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כָּל חֵילֵי חוֹסֶן · בַּחֲרָדָה מְחַלִּים · יְהוָה מֶלֶךְ:

בית לוי

מכסיסי מלכות (ועודי ועד) ל׳ קריאי מועד (במדבר טז ב) (ותיקי וסת) תואר למלאכים (וסת) הוא ל׳ זמן ועת (בכושר) ל׳ כשרון מעשיהם (מכללים) ל׳ כלילת בלשון תלמוד והוא כזר (בלהג מלהגים) שניהם ל׳ דבור כמו ולהג הרבה (קהלת יב יב) (נדיבי נדבות) תואר למלאכים (במלל ממללים) שניהם ל׳ דבור מל׳ מי מלל לאברהם (בראשי׳ כא ז) (נועם) תואר לתורה שנעימה (בנצות מנצחים) שניהם ל׳ נצחון והתגברות כמו ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים (ד״ה ב ב יז) (בשיח משוחחים) שניהם ל׳ דבור כמו במעשה ידיך אשוחח (תהלים קמג ה) (בעלי בינה) תואר למלאכים (בעלוי מעלים) שניהם ל׳ שבח ומעלה (בפצח מפצחים) שניהם ענין פתיחת הפה בהרמת קול כמו פצחו הרים רנה (ישעי׳ מד כג) (בצפצוף מצפצפים) שניהם קול לחש כקול עופות דקים כ״ש רש״י ע״ש מעפר אמרתך תצפצף (ישעי׳ כט ד) (רשפי רומה) תואר למלאכי מרום מאש ל׳ רשפיה רשפי אש שלהבת יה (שה״ש ח ו) (מקדישים) כמ״ש וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש (ישעיה ו ג) (ראשי רון) תואר לישראל שע״ש קדמו שרים אחר נוגנים (תהלים סח) (יקירי יופי) תואר למלאכים (מתנים) מספרים (יושבי ישוב) תואר לישראל (באדר מאדירים) שניהם ל׳ תפארת בלשון כי שודדם אדרתם (זכריה יא ג) ופרש״י תפארתם או הוא מל׳ תוך ואמץ מל׳ מה אדיר שמך (תהלים ח׳ ב׳) (צובאי צבא) תואר לצבא מעלה (צנופי צפירה) שניהם לשון מצנפת כמו צנוף יצנפך צנפה (ישעי׳ כב יח) ומלשון ולצפירת תפארה (שם כח ה) ותואר לישראל המעוטרים ומקושטים בצפירת תפארת התורה (בחיל) בכח כמו אזרו חיל (ש״א ב ד) (מחזרים) בשבח והוא ל׳ תלמוד חוזר חלילה (חוסן) תואר למלאכים ע״ש שהם חזקים מלשון וחסון הוא (עמוס ב ט) (מחלים)

מטה לוי

ה׳ מלך (ועודי ועד) ישראל מתוועדים בקיבוץ לבהכ״נ (ביושר) לבבם (מיפים) שבחו של מקום ואומרים ה׳ מלך (ותיקי וסת) מלאכים החזקים בזמן שאין הזמן והווסת שולט בהם שאינם מתים (בכושר מכללים) בכשרון עושים כתר (בלהג מלהגים) בדבור מדברים (נדיבי נדבות) מלאכים הממונים על הגשמים שנאמר גשם נדבות תניף אלהים (תהלים סח י) (נכבדי נועם) ישראל שנתכבדו בתורה שהיא אמרי נועם (בנצות מנצחים) הם מנצחים להקדוש ב״ה בתשובה ותפלה וצדקה (בשיח משוחחים) בדבור מדברים (בעלי בינה) מלאכים (בעילוי מעלים) מקלסים בשבח (ברואי בריה) ישראל שכל העולם נברא בשבילם (בפצח מפצחים) בפתיחת פיהם פותחים ואומרי׳ (ה׳ מלך) (רשפי רומה) מלאכי מרום מאש (כל ראשי רון) ישראל שהם ראשים ברנה שמקדימים לרנן כמ״ש רז״ל אין מלאכי השרת אומרים שירה למעלה עד שיאמרו ישראל למטה (יקירי יופי) מלאכים היקרים ביופי שאין בהם כל מום (בתוקף מתנים) בחוזק מספרים (יושבי ישוב) ישראל שכל העולם נתיישב בשבילם (ביחוד מיחדים) מיחדים שמו של הקדוש ברוך הוא ביחוד שלם (צובאי צבא) צבא מעלה (צנופי צפירה) המקושטים בצפירה ותפארת של תורה (אלו ואלו בחיל מחזרים) חוזרין חלילה השבח בכח · המלאכים חוזרים תפלתם אחר תפלת ישראל וישראל חוזרין מחיל אל חיל מבה״כ לבהמ״ד שנאמר ילכו מחיל אל חיל (תהלים פד ח) (חילי חוסן) מלאכים החזקים (בחרדה מחלים) מחלים את

מיט רײדין צידין זיי כל ועודי אַלֶע מֶענְטְשִׁין וָואשׁ זַאמְלֶן זִיךְ אִין תְּפִלָּה צוּ טָאן מִיט רֶעכְט פַארְטִיקֵייט בַּאשַׁיינֶען זַיי כל ותיקי דִי מַלְאָכִים וָואשׁ דִי זַיינֶען שְׁטַארְק אַלֶע צַייט מִיט רֶעכְט פַארְטִיקֵייט צִיהְן זַייא אלו דִיא מֶענְטְשִׁין אוּנ דִי מַלְאָכִים בײדין מִיט רַייד כל נדיבי אַלֶע דִיא מַלְאָכִים וָואשׁ זַיי זַיינֶען גִיזֶעצְט אִיבֶּר דֶעם רֶעגִין אַזוֹ ווִי אִין פָּסוּק שְׁטֵייט גֶשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים) מִיט וָוערְטֶר בײדין זַיי כל נכבדי דִי וָואשׁ זַיי זַיינֶען גִיעֶהְרְט מִיט זִיסְקֵייט שְׁטַארְקִין זַייא מִיט שְׁטַארְקֵייט אלו דִיא מַלְאָכִים אוּנ דִיא מֶענְטְשִׁין בײדין מִיט רַייד כל בעלי אַלֶע דִיא פַאר שְׁטַאנְדִיגֶע מַלְאָכִים לוֹיבְּן מִיט לוֹיבּ כל ברואי אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענִשׁ מִיט עֶפִינוּנְג עֶפֶענֶן זַייא זַייעֶר מוֹיל צוּ זָאגִין (יְיָ מָלָךְ) אלו דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי מֶענְטְשִׁין מִיט רייד ביידין זַיי (יְיָ יִמְלוֹךְ) כל רשפי אַלֶע דִיא הוֹיכֶע פַייעֶרְדִיגֶע מַלְאָכִים הֵיילִיגִין נָאך מִיט זַייעֶר קוֹל כל ראשי אַלֶע וָואשׁ זַיי זַיינֶען דִי עֶרְשְׁטֶע אִין גִיזַאנְג דָאשׁ זַיי לוֹיבִּין נָאךְ זִינְגֶען זַייא מִיט גִיזַאנְג אלו דִיא מַלְאָכִים אוּנ דִי מֶענְטְשִׁין זִינְגֶען מִיט גִיזַאנְג כל יקירי אַלֶע מַלְאָכִים וָואשׁ זַיי זַיינֶען טַייעֶר מִיט שׁוֹנְהַייט דֶר צֵיילִין זַייא מִיט שְׁטַארְקֵייט נָאטְשׁ לוֹיבּ כל יושבי אַלֶע דִי וָועלְט בַּאוואוּנְטֶע אֵיינְצִיגְן נָאט מִיט אֵיינְצִיקֵייט אלו דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי מֶענְטְשִׁין שְׁטַארְקִין נָאט מִיט שְׁטַארְקֵייט כל צובאי אַלֶע וָואשׁ זַיי זַיינֶען נָאטְשׁ חֵיל לֶערְנֶען זַיי מִיט לֶערְנוּנְג כל צנופי אַלֶע מַלְאָכִים וָואשׁ זַיי זַיינֶען אָן גִקְרַיינְט מִיט קְרוֹינֶען גְרֶעכְטְפֶן זַיי נָאט מִיט גִירֶעכְטִיקֵייט אלו דִי מֶענְטְשִׁין אוּנ דִי מַלְאָכִים קֶערִין זִיךְ אוּם צוּא לוֹיבִּין נָאט מִיט

כָּל חֲשׁוּקֵי חֶמֶד · בַּחֲזָקָה מַחֲזִיקִים · יְהֹוָה מֶלֶךְ׃
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּנִגּוּן מְנַגְּנִים · יְהֹוָה יִמְלוֹךְ׃
יְהֹוָה מֶלֶךְ יְהֹוָה מָלָךְ יְהֹוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃
כָּל קְדוֹשֵׁי קָדוֹשׁ · בַּקֹּדֶשׁ מַקְדִּישִׁים · יְהֹוָה מֶלֶךְ׃
כָּל קְבוּצֵי קָהָל · בְּקֶשֶׁט מְקַשְּׁטִים · יְהֹוָה מָלָךְ׃
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּנוֹעַם מַנְעִימִים · יְהֹוָה יִמְלוֹךְ׃
יְהֹוָה מֶלֶךְ יְהֹוָה מָלָךְ יְהֹוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃
כָּל חַשְׁמַלֵּי זִיקִים · לַבְּקָרִים מִתְחַדְּשִׁים · יְהֹוָה מֶלֶךְ׃
כָּל תַּרְשִׁישֵׁי גוֹבַהּ · בִּדְמָמָה מְלַחֲשִׁים · יְהֹוָה מָלָךְ׃
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּשִׁלּוּשׁ מְשַׁלְּשִׁים · יְהֹוָה יִמְלוֹךְ׃
יְהֹוָה מֶלֶךְ יְהֹוָה מָלָךְ יְהֹוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

פי׳ אש״י בגרדה (חשוקי חמד) ישראל העוסקים בתורה החמודה מזהב (קדושי קדוש) המלאכים שהם קדושי הש״י הקדוש (קבוצי קהל) ישראל הקבוצים יחד להתפלל (בקושט מקשטים) באמת וביופי מיפים שבחו של הקדוש ברוך הוא (חשמלי זיקים) מלאכים הנקראים חשמלים והם זיקים של אש (לבקרים מתחדשים) והם מתחדשים בכל בוקר (תרשישי גובה) מלאכים שנאמר עליהם וגויתו כתרשיש (בדממה מלחשים) בקול דממה דקה (ה׳ מלך):

מתפללים (חשוקי) ל׳ חשק (חמד) תואר לתורה עש״ה שנחמדים מזהב (תהלים יט יא) (קדושי קדוש) תואר למלאכים (קבוצי קהל) תואר לישראל (בקשט) ל׳ אמת ויושר כמו מפני קשט סלה (שם סו) (מקשטים) לשון קישוט בלשון תלמוד (חשמלי) מלאכים הנקראים חשמלים כמו כעין החשמל (יחזקאל א ד) ע״ש פרש״י (זיקים) ענין ניצוצי אש כמו מאורי זיקות (ישעיה נ יא) (לבקרים מתחדשים) עש״ה חדשים לבקרים (איכה ג כג) ועי״ד שדרשוהו (בחגיגה יד א) (תרשישי גובה) המלאכים הגבוהים שהי אלפים פרסה כמדת ימה של אפריקי כ״ה רש״י (דניאל י ו) (בדממה) עש״ה ואחר האש קול דממה דקה (מ״א יט יב) (מלחשים) לשון לחש וקול נמוך כמו יחד עלי יתלחשו (תהלים מא ח):

חו״ק וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ׃

מיוסד ע״פ א״ב

לְאֵל עוֹרֵךְ דִּין · לְבוֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין׃
לְגוֹלֶה עֲמוּקוֹת בַּדִּין · לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים בְּיוֹם דִּין׃
לְהוֹגֶה דֵעוֹת בַּדִּין · לְוָתִיק וְעוֹשֶׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין׃
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין · לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין׃
לְטַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין · לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין׃
לְכוֹבֵשׁ כַּעְסוֹ בַּדִּין · לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין׃
לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין · לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין׃
לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו בַּדִּין · לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין׃
לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בַּדִּין · לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין׃
לְקוֹנֶה עֲבָדָיו בַּדִּין · לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין׃
לְשׁוֹמֵר אוֹהֲבָיו בַּדִּין · לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין׃

(ובכן לך הכל יכתירו) יתנו כתר (לאל שהוא עורך דין) בעבור שהוא עורך ומלמד לאדם דעת לשוב ולומר לפניו דברי רצוי ותשובה שיזכה בדין (לבוחן לבבות) מי שבא בכל לב ומי שאומר דברים ולבו בל עמו (לדובר מישרים) עושה לישראל לפנים משורת הדין (להוגה דעות) הושב דעות כל אדם (לטהר חוסיו) הוא מטהר את החוסים בו מעונות (ללובש צדקות) שישראל עושים (לסולח לעמוסיו) לישראל העמוסים והשואים בזרוע הקב״ה (לפועל רחמיו) שכל פעולתו של הקב״ה להתעורר רחמים על ישראל (לצופה נסתרות) מה שישראל עושין בסתר שנסתר ממנו ותשה בשוגג הכל גופה לכפר אותם (לקונה) ישראל שהם (עבדיו בדין) על ידי שהוא מרחם עליהם בדין כאילו קונה אותם לעבדים: סנהדרין הארון

(לך הכל יכתירו) והטעם לאל עורך דין בעבור שאתה אל עורך דין לכך לך הכל יכתירו וכן כל למדי״ן שבשיר זה מוסבים על לך · שבעבור זה יכתירו לך (עורך דין) מלשון הנה נא ערכתי משפט (איוב י״ג י״ח) (לבוחן לבבות) עש״ה בוחן לבבות וכליות אלהים (תהלים ז׳ י׳) (עמוקות) עש״ה הוא גלה עמיקתא ומסתרתא (דניאל ב׳ כ״ב) ור״ל עמיקתא מעשה רשעים הנעלם ומסתרתא שהוא מחשבה ומבחר לצדיקים כל זה עושה ביום דין (להוגה) לשון מחשבה כמו בינה הגיגי (תהלים ה׳ ב׳) ע״ש פירש״י · (לותיק) לשון חסידות · נמצא בתלמוד ותיקין היו גומרים כו׳ (ברכות י׳) (חוסיו) ע״ש הכתוב כי אתה ה׳ מחסי (תהלי׳ צ״א ט׳) (ללובש צדקות) עש״ה וילבש צדקה כשרין (ישעיה נ״ט י״ז) (לעמוסים) ע״ש הכתוב העמוסים מני בטן (שם מ״ו ג׳) ופירש רש״י אלו נולדתם בבית לבן ארמי · עמסתי · אתכם על זרועותי כו׳ עכ״ל · (לרחם) כמו למרחם:

כוונת הפייטן להזכיר כל העשר נסיונות אשר נתנסה אברהם אבינו ע״ה ועמד בכולם וזכותו יזכר לנו הקב״ה בזה יום הדין

וּבְכֵן לְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה · כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ׃

(אשר כו׳) (ומי יהדהר אחר מדותיך) לומר לא כדין הבאת פורעניות על האדם

אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ · וּמִי יְהַדְהֵר אַחַר מִדּוֹתֶיךָ · וּמִי

קְרָאפְט כל חילי אַלֶע דִי שְׁטַארְקֶע מַלְאָכִים בֶּעטִין מִיט צִיטֶערְנִישׁ כל חשוקי אַלֶע וָואשׁ הָאבִּין לוּסְט צוּ דֶער גְלוּסְטִיגֶע תּוֹרָה שְׁטַארְקִין נָאט מִיט שְׁטַארְקַייט אלו די מַלְאָכִים אונ די מֶענְטְשִׁין זִינְגֶען מִיט נִיגוּנג כל קדושי אַלֶע הֵיילִיגֶע מַלְאָכִים וָואשׁ זָאגִין קָדוֹשׁ הֵיילִיגִין גָאט מִיט חוּפִין כל קבוצי אַלֶע וָואשׁ זַאמְלֶען זִיךְ אֵיין צוּ טָאן תְּפִלָּה צִידִין נָאט מִיט רֶעכְט פַארְטִיקַייט אלו דִיא מַלְאָכִים אונ דִיא מֶענְטְשִׁין לוֹיבִּין גָאט מִיט זִיסְקַייט כל חשמלי אַלֶע מַלְאָכִים וָואס פִינְקְלֶען ווִיא פִינְקֶען פַייעֶר בַּאנַייעֶן זִיךְ אַלֶע פְרִיא מָארְגִין מִיט נַייעֶה לוֹיבּ צוּ גָאט כל תרשישי אַלֶע הוֹיכֶע מַלְאָכִים וָואשׁ זֵיי הֵיישִׁין תַּרְשִׁישִׁים מִיט אַשְׁטִיל קוֹל לוֹיבִּין זֵיי נָאט אלו די מַלְאָכִים אונ די מֶענְטְשִׁין זָאגִין דְרַייא מָאל קָדוֹשׁ׃

ימלל קצת תפארתך · ומי ישמיע כל תהלתך · ומי יעריץ הוד קדשתך · שמים ושמי שמים לא יכלכלו אימתך · הארץ ועמודיה יתפלצון מגערתך · אין כמוך ואין כערכך ואין בלתך · אתה ראשון ואתה אחרון ואפס זולתך · אין קץ וחקר וסוף לתבונתך · צפון ונעלם ונסתר גלוים לעמתך · לך ההוד והתפארת והנצח הדרתך · לך הגדלה והגבורה וכיראתך עברתך · מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך כגדלתך · לך השמים וכל צבאם נבראו לשרתך · לך הארץ ומלאה הדום מרגלותיך · לך הים והיבשה והכל כוננו אצבעותיך · לך הכסף והזהב וכל שכיות חמדתך · לך כל הנפשות יחד מפקדות באוצרותיך · לך החכמה והתבונה והשכל מבינתך · חכם לב ואמיץ כח התנהג בחסידותך · כי מי בשחק יערך לך לדמותך · מי כמוך חסין יה אות בצבאותיך · אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביבותיך · חשך סתרך וערפל סכתך · מנוגה נגדך ברד ואש נחלתך · האל הנאמן שמר הברית והחסד במשמרתך · לתת לאיש כדרכיו בשלמך משכרתך · הצור תמים פעלו ואין עול אמת פעלתך · משפטיך תהום רבה וכהררי אל צדקתך · עוזר וסומך לכל מהירי מלאכתך · את הכל עשית יפה בעתו כחכמתך · בטרם הרים ילדו ותחולל אדמתך · בראת תשובה למרפא ארוכתך · ועד לא מכה הקדמת

(ומי יעריץ הוד קדשתך) למי יש ערינות וכח לספר הוד קדשתך (וכיראתך) כמו שאתה מגין על יראי אותך (עברתך) כך אתה פורע בזעם ועברה למי שאינו ירא את שמך (שכיות חמדתך) פלטרין רצופים במשכיות רצפת שיש החמודים (כל הנפשות כו' באוצרותיך) הנשמות מופקדות בפקדון אצלך באוצרותיך כשאדם ישן בלילה (לך החכמה כו' מבינתך) שאינך מקבל חכמה מצד אחר (ברד ואש נחלתך) להפרע בהם מרשעים (בשלמך משכורתך) לעתיד לבוא (מהירי מלאכתך) מלאכת שמים (בטרם הרים כו' בראת תשובה) כי הוא מהז' דברים שנבראו קודם שנברא העולם (ועד כו' הקדמת תעלתך) רפואתך שהיא התשובה

אשר מי יעשה וועלכר קאן טאן אזו דיינע ווערק אונ אזו דיינע שטארקייט אונ ווער קאן מהדר זיין נאך דיינע מדות אונ ווער קאן ריידן א טייל פון דיין שונהייט אונ ווער קאן לאזין הערין אלע דיינע לויב אונ ווער קאן שטארקן די שונהייט פון דיין הייליקייט שמים דיא הימיל אונ די הויכע הימיל קענען ניט אויש האלטין דיין פארכט דיא ערד אונ אירע זיילין ציטערין פון דיין אן שרייאן אין כמוך עש איז קיינר ניט אזו אזו דו אונ עש קאן קיינר ניט אנטקעגן דיר זיך שאצין אונ עש איז אן דיר קיין גאט אתה דו בישט דער ערשטר אונ דוא בישט דער לעצטר אונ אן דיר איז קיינר ניט פר האנדן אין קץ עש איז קיין עק אונ קיין פארשטונג צו דיין פאר שטאנד אליז וואש איז פאר בארגין אונ פר הוילין אונ פר דעקט איז דאש אליז אנטפלעקט פר דיר לך ההוד צו דיר איז די לויב אונ די שונהייט אונ די אייביקייט איז דיין באשיינונג לך הגדולה צוא דיר איז די אכפערקייט אונ דיא שטארקייט אונ אזו ווי דיין חסד איז גרויש אויף די לייט וואש פארכטן זיך פר דיר אזו איז דיין צארין גרויש אויף די לייט וואש פארכטן זיך ניט פר דיר מאין עש איז קיינר ניט אזו דו גאט דו בישט גיאכפערט אונ אז דיין אכפערקייט אזו איז דיין נאמן לך השמים צו דיר זיינען די הימיל אונ אלע זייער הערשאפט זיי זיינן אלע באשאפין גיווארין צו דינן דיך לך הארץ צו דיר איז דיא ערד מיט אלין דינג וואש אויף דר ערד איז · זיא איז אין פוס בייגקיל אונטר דיינע פיס לך הים צו דיר איז דער ים אונ דיא יבשה אונ אלין דינג האבין דיינע פינגר אן גיברייט לך הכסף צו דיר איז דאש זילבער אונ דאש גאלד אונ אלע גילוסטיגע ניטאסענע ערדביך לך כל הנפשות צו דיר זיינן אלע לייבר אונ נשמות זיי ווערין אלע באהאלטין אין דיינע אוצרות לך החכמה צו דיר איז די חכמה אונ די תבונה אונ דער שכל אונ אלין ווערט גיקליגט פון דיין פר שטאנדיקייט חכם לב דו הייסט חכם לב אונ בישט שטארק

אין קראפט אונ פירשט די וועלט מיט דער מדה פון חסידות דען ווער איז אין הימעל ער זאל זיך שאצין צוא דיר אונ זאל מיט דיר גלייך זיין מי כמוך ווער איז אזו שטארק אז דו גאט אונ בישט אצייכן צווישן דיא מלאכים גאט איז גישטארקט אין גרוישן סוד פון דיא הייליגע מלאכים אונ דו בישט פארכטיג איבר אלע וואש ארום דיר זיינן חשך דיין פאר פארגינגעש איז אין פינצטערקייט אונ אין נעביל איז דיין בויד מנוגה פון דר ליכט וואש אנטקעגין דיר איז קומט האגיל אונ קולין פייער צו שטראפין דר מיט דיא רשעים האל דר ווארהאפטיגר גאט דו היטשט דעם ברית אונ דעם חסד מיט דיין היטונג צוא נעבין צוא איטליכין מענטשין אז זיין וועג ווען דוא באצאלשט אים דיין לון הצור דער שטארקר גאט זיינע ווערק זיינען גאנץ אונ טוט ניט קיין אום רעכט וואש דו טושט איז אלין מיט אמת משפטיך דיינע משפטים זיינן אזו טיף ווי דר גרוישער אפ גרונט אונ אזו ווי דיא גרוישע שטארקע בערג איז דיין גירעכטיקייט דו בישט איין העלפר אונ איין אונטר לעהנער צו דיא וואש טוען גישווינד דיינע מצות את הכל אלין האשטו אין זיין צייט שיין בשאפין מיט דיין חכמה בטרם איי די בערג זיינען גיבארין גיווארין אונ די ערד איז באשאפין גיווארין האשטו באשאפין תשובה איין רפואה צו דער מכה פון די עבירות אונ פאר דער מכה האשטו גיפערטיגט דיין היילונג אונ פר די קראנקהייט האשטו אויש גיצויגין דיין רפואה: כי גלוי דען עש איז גלוי ווידוע פאר דיין כסא הכבוד דאש עש איז ניט פר האנדין קיין צדיק אויף דר ערד ער זאל גיווארינט זיין ער זאל זיך ניט אן ברענן אן דיינע קולין פייער פון דעם גיהנם דאס ער זאל טאן גאר גוטש אונ זאל ניט עובר זיין דיין תורה דען דו גלייבסט ניט אן דיינע קנעכט אונ אן דיינע באדינר אונ איין פר מישונג טושטו צווישן דיינע מלאכים אף שוכני מכל שכן דיא לייט וואש זייא זיינען

תעלתך ׃ ועד לא מזור הגהת רפואתך ׃ כי גלוי וצפוי לפני כס שכינתך ׃ כי אדם אין צדיק בארץ להזהר מנחלתך ׃ אשר יעשה טוב ולא יעבור מתורתך ׃ כי לא תאמין בעבדיך ובמשרתיך ׃ ותהלה תשים בגדודי מחנותיך ׃ אף שוכני בתי חומר עפרותיך ׃ הגדלים בעון ועוברים על מצותיך ׃ ותשם בסד רגלם כי יסורו מארחותיך ׃ וביד כל אדם יחתום בגזרותיך ׃ ותגד להם פשעם בתוכחותיך ׃ והתודו את עונם ויצדיקו דין אמתך ׃ ולכן הקדמת צרי לטריתך ׃ כי ישובו מאון ויבקשו מחילתך ׃ ואתה קרוב לקוראיך להשיב מהם חמתך ׃ ויום זה בחרת לישב במשפט על בריותיך ׃ וכבני מרון יעברון לפניך בספרתך ׃ וכלם נסקרין בסקירת צפיתך ׃ ותראה יחד לבם בראיתך ׃ ותגזור עליהם כל גזרותיך ׃ ותקצוב מזונותיהם ופרנסתם באמרתך ׃ ועמך בחנונם מתועדים לחלותך ׃ ותוקעין ומריעין כאמור בתורתך ׃ ומערבבים קטגור בלי להשטינם לקראתך ׃ ותזכור למו עקדת יצחק כשבועתך ׃ ותהפוך מדת הדין לרחמים כי כן מדתך ׃ ותרחם עליהם ברוב חמלתך ׃ כי הם בניך וצאן מרעיתך ׃ והיום יפתחו שלשה ספרים מנקדים ׃ של צדיקים שומרי פקודים ׃ של בינונים ושל זדים ׃ צדיקים נכתבים לחיי עד שקודים ׃ ורשעים נכתבים לתבערת יקודים ׃ ובינונים עד יום כפור תלוים ועומדים ׃ אם ישובו ממעשיהם ויהיו חרדים ׃ ויתקנו מעלליהם וייטיבו צעדים ׃ חלקם בחיים יזכו נחמדים ׃ ואם לא זכו למיתה יהיו נאחדים ׃ וכמו כן יעשה ליום הדין ויבואו מעשיהם להעיד כעדים ׃ ובמאזנים יעלו משני צדדים ׃ אם יכריעו טובים על

(ועד לא מזור) ועד לא מכאוב (הגהת רפואתך) הכנת רפואתך (להזהר מנחלתך) שלא יכוה מאש של גיהנ' אף כ"ש (שוכני בתי חומר עפרותיך) בני אדם הדומים מעפר ׃ (הגדלים) מגודלים בעון (ותשם בסד רגלם כו') שנתפסים בעונם על ידי יצר הרע המסית לסור מאורחותיך הטובים (וביד כל אדם יחתום) והאדם בעצמו חותם בידו העונות (בגזירותיך) בציווייך (הקדמת צרי) נטף הטוב לרפואה הקדמת (לטריתך) למכה טריה שאתה ותו היא (כי ישובון מאון כו') (ותראה יחד לבם בראיתך) בראיה אחת אתה רואה כל כוונת לבם (כאמור בתורתך) בתהלים (פא ד) תקעו וגו' (כשבועתך) שאמרת כי נשבעתי וגו' (בראשית כב טו) כי כן מדתך לעמוד מכסא דין ולישב על כסא רחמים ע"י תקיעת שופר (לתבערת יקודים) לשרפת אש של גיהנם (ויהיו חרדים) אל דבר ה' (יהיו נאחדים) מיוחדים ׃ וכמו שעושה בר"ה (כן יעשה ליום הדין) לעתיד לבא

באשאפין געווארין פון ליים פון דער ערד וואש זייא זיינען דר צוינן מיט זינד אונ זיינן עובר אויף דיינע מצות אונ דו טושט ארין זייערע פיס אין אקלאץ פון דר תפיסה ווען זיי קערין אפ פון דיינע וועגין דאש איז דר גיהנם אונ מיט דר האנט פון איטליכן מענטשן ווערט גחתמת וואש ער זינדיגט ווען דו בישט גוזר אונ דו זאגשט צו זיי זייער שולד צו שטראפין זיי אונ זייא באקענען זייערע זינד אונ זיי מאכין גירעכט אויף זיך דיין וואר האפטיגן דין לכן הקדמת דרום האשטו גיפדערט איין היילונג צו דר אייטערינע מכה דאש זיינען די עבירות ווען זיי טוען זיך ווידר קערין פון זייערע עבירות אונ באגערין דיין פר געבונג ואתה אונ דו בישט נאהענט צו דיינע רופער צו אום קערין פון זיי דיין צארן ויום זה אונ דעם טאג האשטו אויש גיקליבן צו זיצין אין משפט אויף דיינע באשעפעניש וכבני מרון אונ אז וויא די יונגע שאף פארין זיי פר דיר איבר אין דיין צאל אונ אלע ווערין גיזעהען מיט איין קוק פון דיין לוגונג אונ דו זעהעשט מיט אנאנד זייער הארץ מיט דיין זעהען אונ דו בישט אויף זיי גוזר אלע דיינע גזרות אונ דו זעצט זייער שפייז אונ זייער באדערפעניש מיט דיין זאג ועמך בחנונם אונ דיין פאלק מיט זייער תפלה זאמלען זיך איין צו בעטין דיך אונ זיי בלאזין אונ שאלין מיט דעם שופר אזו וויא אין דיין תורה שטייט אונ זיי פאר טומלען דעם שטן ער זאל אויף זיי ניט מקטרג זיין פאר דיר ותזכור למו אונ דו זאלשט צו זייא גידיינקען די עקדה פון יצחק אזו וויא דיין שבועה אונ דוא זאלשט פר קערין דעם מדת הדין צו מדת הרחמים דען עש איז אזו דיין מדה ותרחם אונ דו זאלשט זיך איבר זייא דר בארעמען מיט דיין פיל דער בארימקייט דען זיי זיינען דיינע קינדר אונ דיא שאף פון דיין פיטערניש והיום יפתחו אונ היינט ווערין גיעפינט דריי ספרים וואש זייא זיינן באשיידליך גישריבן אונ גפינטילט ׃ אין איין ספר שטייען גישריבן לויטר צדיקים וואש זיי האלטין די מצות אונ איינש פון מיטיל מעסיגע אונ איינש פון רשעים צדיקים די צדיקים ווערין גיאיילט אונ אן גישריבן צו דעם אייביגין לעבין ׃ אונ דיא רשעים ווערין אן גישריבין צוא דעם ברענענדיגין פייער פון גיהנם ׃ אונ די מיטיל מעסיגע היינגין אונ בלייבן שטיין ביז יום כפור אם ישובו אויב זיי טוען תשובה פון זייערע שלעכטע מעשים אונ זייא אילין חרטה צוא האבין אויף זייערע עבירות אונ זיי זיינן מתקן זייערע מעשים אונ גייען אין גוטע וועגין ווערט זייער חלק זיין מיט דיא צדיקים צו חיים טובים ואם לא אונ ווען אבער זיי טוען קיין תשובה ניט ווערין זייא גיאיינציגט צו דעם טויט וכמו כן אונ אזו אויך ווערט גאט טאן צו דעם יום הדין אונ די מעשים פון דיא לייט וועלין קומן אונ וועלין אויף זייא עדות זאגין אזו ווי עדים אונ אין דר וואג שאל וועלין די מעשים אויף גין אויף ביידע זייטין אם יכרעו ווען די גוטע מעשים וועלן איבער וועגין אויף דיא שלעכטע מעשים אונ

וועלין

הָרָעִים וְיִהְיוּ כְּבֵדִים · בְּעָלִים יִהְיוּ בְּטוּחִים וְלֹא פְּחוּדִים · וְאִם מֶחֱצָה עַל מֶחֱצָה יִהְיוּ אֲגוּדִים · וְרַב חֶסֶד מַטֶּה כְּלַפֵּי חֲסָדִים · יָשׁוּב יְרַחֵם יִכְבּוֹשׁ עֲוֹן מוֹרְדִים · וְיִשָּׂא עָוֹן וְיַגְבִּיהַּ מְרָדִים · וְיַכְרִיעוּ נְעִימִים וַעֲנוּדִים · וְיַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן אֲחָדִים · כִּי צַדִּיק יְהֹוָה בְּכָל דְּרָכָיו וּמַעֲשָׂיו חֲסָדִים · רוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה מִכָּל עוֹלוֹת וּתְמִידִים · הַתְּשׁוּבָה וּמַעֲשֶׂה הַטּוֹב כְּתָרִים בִּפְנֵי שׁוֹדְדִים: אָנָּא אָדוֹן מָלֵא רַחֲמִים · בְּקוּמְךָ לַמִּשְׁפָּט עַל יְצוּרֵי עוֹלָמִים · רוֹגֶז בַּל תָּעִיר עַל מְעוּטֵי עַמִּים · הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ לֵילוֹת וְיָמִים · וּלְנֶצַח תָּמִיד מַעֲרִיבִים וּמַשְׁכִּימִים · וּכְאָב עַל בֵּן יִכָּמְרוּ רַחֲמֶיךָ בְּנִחוּמִים · לְנַקּוֹתָם מִכּוֹבֶד עָוֹן וַאֲשָׁמִים · וְהִזָּכֵר לִבְרִית שְׁלֹשֶׁת תְּמִימִים · וּלְאַב הֲמוֹן אֲשֶׁר הָיָה תָּמִים · וְנִתְנַסָּה בְּעֶשֶׂר נִסְיוֹנוֹת עֲצוּמִים · וְנִמְצָא שָׁלֵם בְּכָל פְּעָמִים : הֲגַם הָרִאשׁוֹן בְּהִוָּלְדוֹ נִתְיָעֲצוּ הַחַרְטֻמִּים · וּבִקְשׁוּ לְהָרְגוֹ גְּדוֹלֵי הַמַּלְכוּת וְהַקּוֹסְמִים · וְנֶחְבָּא בָּאָרֶץ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה שְׁלֵמִים · וְלֹא רָאָה שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ וְכוֹכְבֵי מְרוֹמִים · וּלְאַחַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה יָצָא מְחֻכָּם בְּחִכּוּמִים · וּמָאַס אֱלִילִים וְשִׁקֵּץ מַזָּלִים · וּבָטַח בְּיוֹצְרוֹ וְנָפַל חֶבְלוֹ בַּנְּעִימִים · הַשֵּׁנִי הִשְׁלִיכוּהוּ לְכִבְשַׁן אֵשׁ פֶּחָמִים · וּמֶלֶךְ הַכָּבוֹד פָּשַׁט יְמִינוֹ וְהִצִּילוֹ בְּרַחֲמִים · וְגַם אֲנִי יְהֹוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים בִּנְאֻמִים : הַשְּׁלִישִׁי הֶגְלָהוּ מִמּוֹלַדְתּוֹ הֶגְלַת שְׁלוֹמִים : הָרְבִיעִי הֵבִיא רָעָב בְּאוֹתָן הַיָּמִים · הוּא הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר בָּא לְעוֹלָמִים · לֹא בְּבַל

(מכביהם) של ישראל (ויגביה מרדים) יגביה הכף מאזנים של עבירות כאילו הם קלות ממאזני הזכיות יגדו שיכריע לוהן מאזני הזכיות ויהיה מ״אה כאילו הזכיות מרובות על העונות (ויכריעו נעימים) המעשים טובים (וענודים) והמקושטים (ויעביר ראשון ראשון אחדים) מעביר אחד אחד מן העונות ומשליכם חוץ מן המאזנים (ומעשיו חסדים) שהוא רוצה בתשובה (כתרים בפני שודדים) כמו תריסים ומגינים שמצילים את האדם משודדים וגזלנים כך מגינה התשובה מן הפורעניות (על מעוטי עמים) ישראל שנאמר עליהם כי אתם המעט מכל העמים (המיחדים שמך) בק״ש (ולנצחך) בתפלה ותשובה תמיד כו׳ (שלשת תמימים) האבות (ולאב המון) אברהם (אשר היה תמים) שהיה שלם בכל פעם (ובקשו להרגו) על שביער ע״ג של אביו (ונחבא כו׳) היה נטמן במערה י״ג שנה (יצא מחוכם) שלמד תורה י״ג שנה (ונפל חבלו בנעימים) ונפל גורלו במתיקות (מאור כשדים בנאומים) בדבור ובמאמר ולא

וועלין שווערער זיין דא וועלין די ראזיגע הערין פאר זיכערט זיין אונ וועלין גאר קיין פחד ניט האבין ואם מחצה אונ ווען די וואג שאל וועט שטיין אין דר מיטן גיפונדין דאש די עבירות וועלין אזוא שווער זיין וויא מצות ורב חסד דא איז גאט פול מיט חסד אונ נייגט זיין פיל חסד צו דעם חלק וואו די מצות זיינען דאש דיא מצות זאלין איבער וועגין ער קערט זיך אום אונ איז זיך מרחם אונ פר בארגט די זינד פון דיא ווידר שפעניגער אונ ער פר טראגט די זינד אונ הויבט אויף דיא וואג שאל פון די עבירות ויכריעו כדי די שיינע אונ גיצירטע מעשים זאלין איבר וועגין אונ ער מאכט איבער פירין די עבירות איינציג וויים אונ ווארפט זיי אראפ פון דער וואג שאל כדי די מצות זאלין איבער וועגין כי צדיק ה׳ דען גאט איז איין צדיק אין אלעז זיינע וועגן אונ זיינע מעשים זיין לויטער חסד ער האט ליבער מען זאל תשובה טאן מער פון אלע קרבנות התשובה די תשובה אונ מעשים טובים זיינען וויא איין שילד פאר דיא רויבער אזו איז דיא תשובה מגין פר דעם פורעניות אנא אדון איך בעט דיך גאט דער דא איז פול מיט דער בארימהקייט ווען דוא וועשט אויף שטיין צוא דעם משפט אויף דיא בשעפעניש פון דער וועלט זאלשטו ניט דער וועקין דיין צארין אויף דיא ישראל וואש דיא זיינען ווייניג צווישין פעלקר וואש איינציגין דיין נאמען טאג אונ נאכט אונ שטארקין זיך קענין דיר מיט תשובה תמיד אבינד אונ מארגין וכאב על בן אונ אזו ווי איין פאטר אויף זיין קינד זאלין זיך דער היצין דיינע דר בארימהקייט מיט טרייסטונג צו ריין מאכין זיי פון שווערע עבירות אונ גידינק צום ברית פון דיא דריא פרומע אבות אונ צו אברהם וואס

ער איז גיוועזן איין עלצטר איבער פיל פעלקער אונ איז גאנץ גיוועזין אין אלע זיינע מעשים אונ איז גיפרובט גיווארין מיט צעהן שטארקע פרובין אונ איז גיפונען גיווארין גאנץ אין איטליכין מאל. הגם הראשון דר ערשטר נס איז גיוועזין אז ער איז גיבארין גיווארין האבן זיך די מכשפים מתיעץ גיוועזן האבין אים די גרוישע פון מלכות אמרפל אונ די מכשפים גיוואלט אום ברייגגען דר פר דאש ער האט צו בראכין די אפ געטער פון זיין פאטער אונ איז פאר באהאלטין גיוועזן פריער דרייצעהען יאר אין איין הייל אונ האט ניט גיזעהען די זון אונ די לבנה אונ דיא שטערין ולאחר אונ נאך דרייצעהען יאר איז ער ארויש גיגאנגן גיקליגט מיט פיל חכמה אונ האט זיך פר זיכערט אין זיין באשעפער אונ זיין גורל איז גיפאלין אין זיסקייט השני דער אנדערער נס איז גיוועזן מען האט אים אריין גיווארפין אין דעם פייערדיגין קאליך אויבין אויף די קוילין פייער אונ גאט האט אויש גישטרעקט זיין רעכטע האנט אונ האט אים מציל גיוועזן מיט דר בארימהקייט אונ האט צו אים גזאגט איך בין גאט דר דא האט דיך אויש גיצויגן פון אור כשדים השלישי דר דריטר נס איז גיוועזן דאש ער האט אים פאר טריבין פון זיין לאנד גאנץ וויים אונ האט פיל צרות גליטן אונ איז גיבליבין ביי זיין גלויבין אונ דער נאך האט ער זיך אום גיקערט בשלום הרביעי דער פערטער נס איז גיוועזן גאט האט גיבראכט אהונגר אין דיא טעג דאש איז גיוועזין דר ערשטער הונגער אויף דר וועלט אונ ניט אין אלע לענדר איז דר הונגר גיוועזין נאר אין לאנד כנען וואו אברהם איז גיוועזין לגמרא גאט האט ראזש פון דעסט וועגין גיטאן כדי ער זאל אים פרובין אב ער וועט מאכין נידערין אים קיין

הָאֲרָצוֹת וּבְכָל הַתְּהוֹמִים · כִּי אִם בְּאֶרֶץ כְּנַעַן לְנַסּוֹתוֹ וּלְהוֹרִידוֹ לְאַדְמַת עֲנָמִים: הַחֲמִישִׁי נִלְקְחָה שָׂרָה לְמוֹשֵׁל עַמִּים · בְּלֵיל שִׁמּוּרִים הַנִּשְׁמָר לִבְכוֹרֵי תַמִּים · וַיְנַגַּע יְהֹוָה אֶת פַּרְעֹה נְגָעִים גְּדוֹלִים וְאַיֻמִּים · וְגָר בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים רַבִּים יָמִים · וְשָׁלַח מֶלֶךְ גְּרָר וְלָקַח יְפַת פְּעָמִים · וְנַעֲשָׂה הוּא וְכָל בְּנֵי בֵיתוֹ טוּמְטֻמִים · וַיֵּרֶד מִיכָאֵל הַמַּלְאָךְ לְהָרְגוֹ בִּזְעָמִים · וְזָעַק הֲגוֹי גַּם צַדִּיק תַּהֲרוֹג וְתִשְׁפּוֹךְ דָּמִים · וְאָמַר לוֹ הָשֵׁב אֵשֶׁת הָאִישׁ כִּי נָבִיא הוּא וְאָב לַחֲכָמִים · וְלָקַח צֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת וְהֵשִׁיב לוֹ תַּשְׁלוּמִים · וַיִּתְפַּלֵּל אַבְרָהָם אֶל הָאֱלֹהִים וַיֵּעָתֶר לוֹ מִמְּרוֹמִים · וַיִּרְפָּא אוֹתָם מֵעֲצִירַת רְחָמִים: הַשִּׁשִּׁי בְּבֹא עָלָיו הַמְּלָכִים הַקְּדוּמִים · עִם כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָמִים · וּבְבֶן אָחִיו הִתְחִילוּ תְּחִלָּה שׁוֹטְמִים · וּבִשְׁבִילוֹ לָקְחוּ אֶת כָּל רְכוּשׁ סְדוֹמִים · וּבָא הַפָּלִיט וְהִגִּיד מֶה עָשׂוּ קָמִים · וַיָּרֶק אֶת חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ רְשׁוּמִים · הֵם עָנֵר אֶשְׁכּוֹל וּמַמְרֵא וֶאֱלִיעֶזֶר מְסֻיָּמִים · וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם לַיְלָה וַיַּכֵּם בְּמַהֲלוּמִים · הוּא הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הָיָה מִקְּדוּמִים · וַיָּשֶׁב אֶת כָּל הָרְכוּשׁ בְּעֶזְרַת מַשְׁפִּיל רָמִים: הַשְּׁבִיעִי כְּשֶׁנִּדְבַּר עִמּוֹ בֵּין הַבְּתָרִים · וְהֶרְאָהוּ אַרְבַּע מַלְכֻיּוֹת כַּבִּירִים · שֶׁמּוֹשְׁלִים בִּזְמַנָּם וְלֹא לְדוֹר דּוֹרִים · עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת זוֹ מַלְכוּת אֲרַמִּים · אֲשֶׁר הִיא כְּעֶגְלָה דָשָׁה וּכְחֲזִירֵי יְעָרִים · וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת אֵלּוּ בְּנֵי יֶפֶת שֶׁנִּמְשְׁלוּ לִצְפִירִים · וְאַיִל מְשֻׁלָּשׁ זוֹ מַלְכוּת מָדַי וּפָרַס חֲבֵרִים · כְּעִנְיַן שֶׁנֶּאֱמַר הָאַיִל אֲשֶׁר רָאִיתָ בְּבֵרוּרִים · וְתוֹר אֵלּוּ:

מידים (הנלא שעמים) שגר שילה שלטב (למושל עמים) לפרעה (בליל שמורים) בליל פסח (הנשמר לבכורי תמים) להכות בכורי מצרים (מלך גרר) אבימלך (וירד מיכאל) כמ"ש ויבא אלהים וגו' ויאמר הנך מת על האשה וגו' (וזעק אבימלך (הגוי) כו' (המלכים הקדומים) אמרפל וחבריו שקדמו במלכות שאמרפל הוא נמרוד הנ"ל להיות גבור בארץ ותהי ראשית ממלכתו בבל וגו' (ובא הפליט) עוג (רשומים הם) בתורה בשמותם שהם גדולי ארץ (במהלומות) מכה חזקה (הוא הלילה אשר היה מקודמים) מקדם גזר הקדוש ברוך הוא שבחצי הלילה ינצח אברהם את המלכים וחצי הב' להכות בכורי מצרים (ארבע מלכיות כבירים) חזקים שמשלים כל אחד מהם בזמנם (ולא לדור חורים) (זו מלכות אבירים אשר היא כעגלה דשה) שעל מלכות ארם אמר (דניאל ז) וחיותא רביעאה נו' אכלה ומדקה ושארא ברגלה רפסה (וכחזירי יערים) וגם נמשלו לחזירי יער כמ"ש יכרסמנה חזיר מיער (תהלים פ) ודרשו רז"ל על ארם (ועז משולשת) אלו כו' שנמשלו לצפירים שנאמר והצפיר והשעיר מלך וגו' (דניאל ח) (ואיל משולש כו') האיל אשר ראית בעל הקרנים זו מלכות פרס ומדי (שם) (ותור אלו בני ישמעאל) כי תרגום של

מצרים איינ ער וועט מהדהר זיין נאך נאטש פדות החמישי דר פינפטר נס איז גיוועזן דאש זיין ווייב שרה איז גינומן גיווארן צוא פרעה מלך מצרים דאש איז גיוועזן די נאכט פון פסח די נאכט איז גיהיט גיוועזן צו טייטין די בכורים פון מצרים וואש זיי זיינען גיוועזן די קינדר פון תם ויגנע ה' האט נאט גיפלאגט דעם דאזיגן פרעה מיט גרוישע אונ שרעקליכע פלאג דר נאך האט ער גיוואוינט אין לאנד פלשתים אלאנגע צייט וישלח האט אבימלך דר מלך פון דער שטאט גרר גישיקט אונ האט גינומען שרה וואש זיא האט גיהאטן אין שיינעם אונ אין נוטין וועג איז ער מיט זיין גאנצין הויז גיזינד גיווארין טומטומים דאש הייסט עש איז אין זיי פאר שטאפט גיווארן זייער הינטר לייב דאש זיי האבין ניט גיקאנט טאן זייער צורך וירד מיכאל דר נאך האט דר מלאך מיכאל אראפ גינידרט אונ האט אים גיוואלט אום ברייננען מיט צארין האט אבימלך גישריען הילשטו דען אפאלק וואש גירעכט איז דר שלאגין אונ בלוט פר גיסין ואמר לו האט נאט צו אים גיזאגט קער אום די אשת צוא איר מאן אברהם דען ער איז איין נביא אונ אפאטר צו אלע חכמים ולקח האט אבימלך גינומן שאף אונ רינדר אונ קנעכט אונ דינסט מידין אונ האט אום גיקערט צו אברהם בצאלונג ווייל ער האט אים מצער גיוועזן ויתפלל האט אברהם תפלה גיטאן צו נאט איז ער גיענטפערט גיווארין פון דעם הימיל אונ נאט האט זייא גיהיילט פון אויף האלטונג דר טראכטן הששי דער זעקסטער נס איז גיוועזן אז דיא ערשטע מלכים פון קדם זיינען גיקומן מיט אים מלחמה האלטין מיט כדרלעומר דר מלך פון עילם אונ מיט זיין ברודערש זון דאש איז לוט האבין די פיינט צום ערשטין אן גיהויבן צוא קריגן אונ פון זיינט וועגין האבין זיי גינומען נאר דאש

גוטין פון סדום ובא איז איינער גיקומען וואש ער איז אנטלאפן גיווארן פון דער מלחמה דאש איז גיוועזן עוג מלך הבשן אונ האט גיזאגט צו אברהם וואש די פיינט האבין גינומען לוט מיט זיין ווייב אונ קינדר אונ מיט זיין גאנץ פאר מעג וירק האט אברהם גיוואפינט זיינע קינדר פון זיין הויז וואש זיי זיינן גיצייכנט אין דער תורה מיט זייערע נעמען וואש זייא זיינען גיוועזן גרוישע לייט זייא זיינען גיוועזן ענר אשכול וממרא אונ אליעזר וואש זייא שטייען אן גישריבין אין דר תורה ויחלק אונ אברהם מיט זיינע לייט צו טיילין זיך אויף זייא בייא דער נאכט אונ האט זייא גישלאגין מיט גרוישע שלעק די נאכט איז אן גיבריים גיוועזן פון ששת ימי בראשית אונ אברהם האט אום גיקערט דאש גאנצע גוטין מיט נאטש הילף וואש ער מאכט נידעריג די הויכע השביעי דר זיבעטער נס איז גיוועזן אז נאט האט מיט אים גירעט צווישן די שטיקער דאש איז נאט האט גיזאגט צו אברהם ער זאל נעמען דריי קעלבער אונ דריי ציגן אונ תייא ווידר אונ איין אקס אונ איין יונגע טויב אונ האט גיהייסן איטליכס צו שנידין אויף צווייא שטיקער נאר די טויב גיט איז הקדוש ברוך הוא איבער גיפארין צווישין די שטיקר נאך דעם האט נאט גיזאגט צו אברהם דאש האב איך מיט דיר כורת ברית גיוועזן אז איך וועל צו דיינע קינדר געבין דאש לאנד כנען והראתי צוא דעם דאזיגן האט נאט גיוויזן צוא אברהם פיר שטארקע אונ די דרייא ווידר דאש איז דאש מלכות פון מדי אונ פרס די חברים אזו וויא אין פסוק שטייט (דניאל ה') האיל אשר ראית בברורים דעם ווידער וואש דוא האשט גיזעהען אין דר לויטערער נבואה ותור אונ איין אקס דאש זיינן גיוועזן דיא וואש זייא זיינען דענשטמאל גיגעבין גיגליכין צו אקסן

ונול

בני ישמעאל שנמשלו לשורים · וגוזל אלו ישראל שנמשלו ליונים
ותורים · כענין שנאמר יונתי בחגוי הסלע ובסתרים · ולקח ובתרם
לשני בתרים · כדי להתיש כחם וזכרם להחרים · וירד העיט לאברם
זה דוד ראש הגבורים · כצאת השמש היה מניף עליהם בסודרים ·
שלא ימשול בהם העיט עד הערב בסוד מורים · להודיע שאין מושלים
אלא יום אחד מומו של יוצר הרים · חוץ משתי ידות שעה בשעורים ·
כשהחמה נוטה במערב שתי ידות שעה מכהה אורים · כן עד שלא
יבא הערב יצמח אור לישרים · והיה לעת ערב יהיה אור להדורים:
השמיני בהמולו ערלת בשרים · בעשור לחודש ביום הכפורים · ובכל
שנה נראה דם מילתו כדם פרים ואמורים · ומכפר עונות עמו
להצדיקם כישרים: התשיעי בשלחו ישמעאל ואמו למדברים · מעל
יחיד הנעלה באחד ההרים · מזה ולבא לדור דורים: העשירי היה אחר
הדברים האלה במלה · ונסהו קח נא את בנך והעלהו לי לעולה ·
והשימו לאיזה בן לבן הערלה או לבן המילה · את יחידך אשר אהבת
בהמלה · על ההר אשר עליו שכינה מכללה · והשכים בבוקר ולא נתעצל בעצלה · וחבש
החמור בעצמו בגילה · הוא החמור אשר רכב עליו דלה דלה · והוא שעתיד עני לרכוב עליו
בעת הגאולה · והלכו לדרכם ביושר מסלה · כשהגיעו לצופים ראו שלהבת תלולה ·

שור תור ופר. ויהי לי שור וחמור דרשו רז"ל שור זה ישמעאל (ובתרם לשני בתרים) חתכם לשני חלקים (כדי להתיש כחם) של ד' מלכיות (זה דוד) שעתה חורבה בע"ג ורצה להחרים את כל הע"ג (היה מניף עליהם בסודרים) כמ"ש וישב אותם אברם (שלא ימשול בהם העיט) שלא ימשול בהם דוד לכלותם (עד הערב) עד שיעריב העולם הזה (בסוד מורים) כאשר ידוע הסוד לחכמים ואז יכלה אותם מלך המשיח כמ"ש והיה לעת ערב יהיה אור (זכריה יד) (להודיע ט' כשהחמה נוטה) אחר חצי היום כשהיא במערב ואז (שתי ידות שעה) שני חלקים משעה אז זוהרם (מכהה). מחשיך שאר אורים כי אז מאירה בתקפה קודם הערב (כן עד שלא יבא הערב) עד שלא יכלה האלף הששי (יצמח אור לישרים מעל יחיד) מעל יצחק (הנעלה) לעולה (באחד ההרים) שלחם (מזה) שלא יירש עמו בירושת אביו (ולבא לדור דורים) ולא בירושת הארץ לדורות (לבן הערלה) לבן שנולד כשהייתי ערל (או לבן המילה) לבן הנולד כשהייתי מהול (והלכו לדרכם ביושר מסלה) והלכו אברהם ויצחק בדרך ישר וכשהגיעו

צוזל און איין יונגע טויב דאש זיינען די ישראל וואש זיי זיינען גגליכן צו דיא טויבן אזו וויא אין פסוק שטייט אין שיר השירים (יונתי בחגוי הסלע) דאש איז טייטש מיין טויב ישראל איז גליך צו די טויבן אין שפאלט פון דעם פעלזין אונ אין די פר בארגינעש ולקח האט אברהם די אלע בהמות גינומען אונ האט זיי צו טיילט אויף צוויי טייל האט דער פויגיל גינידערט צו פאר לירן זייא אזוא וויא אין פסוק שטייט (וירד העיט על הפגרים) דאש איז טייטש דר פויגיל האט גינידערט אויף די שטיקער דאש מיינט מען דוד המלך וואש ער איז גיוועזין דר ראש פון אלע גבורים כצאת איי די זון איז פאר גאנגן האט אברהם פר יאגט דעם פויגיל מיט זיין מאנטיל אזו ווי אין פסוק שטייט (וישב אותם אברם) דש איז טייטש אברם האט פר טריבין אונ גימאכט אוועק פליען דעם פויגיל דאש איז איין רמז אויף דוד המלך שלא ימשל בהם העיט עד הערב דאש באטייט דאש רעכטע מלכות פון בית דוד אזו ווי אונזרע חכמים האבין גיזאגט צו לאזין ווישין דאש בבל האט ניט לייננער גיוועלטיגט אז איין טאג פון גאטש טעג חוץ פון צווייא חלקים שעה מיט דעם שיעור ווען דיא זון גייט נאך האלבן טאג צו מערב צווייא טייל פון דער שעה שיינט זיא אזו לויטער אונ שטארק דש זיא מאכט טונקיל אונ פינצטר אלע ליכט מיט איר שטארקע שיין כן עד אזו אויך איידר עש וועט קומן דער אבינט וועט שפראצין איין ליכט צוא דיא רעכטע פארטיגע אונ עש וועט זיין צוא דיא צייט פון אבינט וועט ווערין ליכט צוא דיא שיינע השמיני דר אכטער נס איז גיוועזן דאש גאט האט גיהייסין אברהם אבינו ער זאל זיך מל זיין דאש איז גיוועזין דער צעהענטער טאג אין חודש תשרי אום יום כפור אונ אלע יאר ווערט גיזעהען דאש בם פון זיין מילה גליך וויא עש וואלט איין קרבן גיוועזן אונ גאט איז מכפר די זינד פון

זיין פאלק צוא גירעכט מאכין זייא גליך וויא זייא וואלטין גיוועזין אלע צדיקים התשיעי דער נייינטער נס איז גיוועזין אז גאט האט אים גיהייסין דאש ער האט גימוזט אוועק שיקן ישמעאל מיט זיין מוטר הגר אין דר מדבר פון זיין איינציגין זון יצחק וואש ער איז אויף גיבראכט גיווארין אויף איינעם פון די בערג דאש איז דער הר המוריה כדי דאש ישמעאל זאל קיין חלק ירושה ניט נעמען מיט יצחק ניט בעולם הזה אונ ניט לעולם הבא צוא אייביגע דורות העשירי היה דער צעהנטער נס איז גיוועזין נאך דיא אלע זאכין איז צוא אים גיוועזין גאטש רייד נאט האט אים גיפרובט אונ זאגט צו אים נעם דיין זון אונ ברייננ אים אויף צו איין עולה השימו האט אברהם אים גיענטפערט וועלכין זון מיינשטו צו דעם זון ישמעאל דאש איך האב אים גיהאט איי איך האב מיך מל גיוועזין אדר מיינשטו דעם זון יצחק וואש איך האב אים גיהאט נאך דעם אז איך האב מיך מל גיוועזין האט אים גאט גיזאגט דיין איינציגין וואש דוא האשט אים ליב מיט דר בארימקייט אונ ברייננ אים אויף אויף דעם בארג וואש דיא שכינה איז אויף אים גיקריינט ותשכים בבוקר האט זיך אברהם גיפעדרט נאגין פריא אונ האט זיך ניט גיפוילט אונ האט אליין דאש אייזיל גיזאטילט מיט פרייד הוא החמור דאש איז גוועזן דאש אייזיל דאש משה רבינו האט דרויף גירייטן וואש ער האט וואשר אן גישעפט צו דיא טעכטער פון יתרו דר נאך וועט אויף דעם אייזיל רייטן משיח אז דיא גאולה וועט קומן אונ ער ווערט אן גירופין עני מחמת ער וועט זיך נאר קליין האלטין אונ זיינן גיגאנגען אין זייער וועג מיט איין גליכן שטעג כשהגיעו אז זיי זיינען גיקומען ניט וייט דאש מיהאט דעם בארג ארויש גיזעהען האבין זיי גיזעהען איין פלאם אויף גיין אין דער הויך האט אברהם פר שטאנען אז דאש איז דער הויכער בארג דאט ער זאל

וְהֵבִין כִּי הוּא הָהָר לְתִלְלָה · וּבְאֶצְבַּע הֶרְאָהוּ הַמִּזְבֵּחַ שֶׁל שׁוֹכֵן מַעְלָה · הוּא הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר הָיָה מִתְּחִלָּה · וְצִוָּה יָחִיד לִקְשׁוֹר יָדָיו וְרַגְלָיו לְרַגְלָה · שֶׁלֹּא יִבְעַט מִצְוַת כַּבֵּד לְחַלְּלָה · וַעֲקָדוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ כְּטָלֶה עוֹלָה · וְעָרַךְ הָאֵשׁ וְהָעֵצִים הֶעֱלָה · וְלָקַח הַמַּאֲכֶלֶת לְשָׁחֲטוֹ בְּחַלְחָלָה : וּכְכֹהֵן גָּדוֹל הִגִּישׁ מִנְחָה בְּלוּלָה · וְיוֹשֵׁב וְרוֹאֶה נוֹרָא עֲלִילָה · הָאָב מַעֲקִיד וְהַבֵּן נֶעֱקָד בְּחִילָה · הֵן אֶרְאֶלָּם צָעֲקוּ חוּצָה בִּילָלָה · וְהָשְׁמַע אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר לַעֲשׂוֹתוֹ כָּלָה · וְהָאַיִל אֲשֶׁר הָצְפַּן מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי בְרֵאשִׁית לְעוֹלָה · נִתַּן כָּפְרוֹ וְהֶחֱשַׁב לוֹ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה · וְנִשְׁבַּע לְבָרְכוֹ בִּבְרָכָה מְעוּלָה · וְלִזְכּוֹר עֲקֵדָתוֹ לְאוּם נִדְגָּלָה · לְמַלְּטָם מִכָּל עָוֹן וְעַוְלָה · וְלִקְנוֹתָם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה · לִהְיוֹת יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה : וְהַיּוֹם הַזֶּה לְפָנֶיךָ יִפָּקֵד · כּוֹשֶׁר מִפְעֲלוֹת עוֹקֵד וְנֶעֱקָד · וִישִׁיבַת הַתָּם אֱלֹהֶיךָ שָׁקַד · זְכוֹר אָדוֹן בְּרַחֲמִים לִפְקֹד · וְתַרְשִׁישֵׁי הַשְׁמַל הֶשָׁשֵׁי יָקַד · יִכְרְעוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ לִיקַד : חיו וְזֶה אֶל זֶה יַעֲרִיצוּ · וְזֶה אֶל זֶה יַקְדִּישׁוּ · וְשִׁלּוּשׁ קְדוּשָׁה לְקָדוֹשׁ מַקְדִּישִׁים :

(ולטפים למקום שיכולים לראות ממש יתבלים (כאו שלהבת תעלה) שלהבת גבוה כתל גבוה שהשלהבת הגיע עד לשמים (והבין כו' לתללה) להעלות עליו עולה שעולה לגבוה (ובאצבע הראהו) אברהם ליצחק את (המזבח של שוכן מעלה) שהשכינה שורה עליו (הוא כו' מתחלה) שכל הקריב עליו מבכורות אדם ושבע ה' אליו (וצוה) יצחק שהיה יחיד לאמר (לקשור ידיו ורגליו לרגלה שלא יבעט) בשביל שלא ידחף ויבעט ביד או ברגל את אביו בשעת שחיטה מצער השחיטה (מצות כבד לחללה) ויחלל מצות כבד את אביך (יושב ורואה) הקדוש ברוך הוא שהוא (נורא עלילה) כאשר (הגב) כו' :

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ · וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר : קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : (כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ) לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ :

שם המחבר כפול בנימן בר שמואל אמנו

וְחַיּוֹת בּוֹעֲרוֹת מַרְאֵיהֶן כְּגַחֲלֵי אֵשׁ :	מְ שְׁלַבִּים בְּכַנְפֵיהֶם · גַּחֲלֵי לֶהָבוֹת אֵשׁ :	ר וְחַשּׁוֹת בָּרוּךְ כְּבוֹדוֹ · בְּלַהַב יְקוֹדֵי אֵשׁ :
בְּ זַחַל סוֹבְלוֹת כֵּס · אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ :	נְ פְּזוּרוֹת לִמְקוֹם רְשָׁעִים · לְהַכְנִיעָם בָּ אֵשׁ :	שְׁ עוֹנוֹת בְּמַאֲמַצֵּי רָם שְׁכִינָתוֹ בָּ אֵשׁ :
נְ סְתוּמוֹת גְּוִיּוֹתֵיהֶן · בְּרִשְׁפֵּי לַבַּת אֵשׁ :		שׁוֹאֲגוֹת כְּאַרְיֵי קוֹל בְּלַהַב אֵשׁ .
גְ אִם הַדִּבּוּר מִשְׁמוֹעַ · הַנִּתָּן בָּ אֵשׁ :	נְ אֱלָהִים בָּמוֹ · כְּדוֹנַג מִפְּנֵי הָ אֵשׁ :	מ וְאֶחָד כֶּתֶר בְּפֶלֶל · בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ :
יְ סְבָלוּ סֵבֶל · נוֹזְלִים עַל רָאשֵׁיהֶם אֵשׁ :	בַּ יִת לְחַשְׁמַלָּה · מַרְאֶיהָ כְּמַרְאִית אֵשׁ :	מַ שְׁבִּיעוּ שָׂרָף · לוֹהֵט שְׁבִיב אֵשׁ :
יְ עִיר לְזוּ לָזוּ · וְלֹא נִשְׁקַעַת הָ אֵשׁ :	בְּ נוֹגַהּ סָבִיב · כְּקֶשֶׁת בֶּעָנָן אֵשׁ :	וּ מִזְדַּעְזְעִים חֵילֵי מָרוֹם · מִשַּׁלְהֲבֵי אֵשׁ :
מְ שַׁלְּחִים יַד שְׂרָפִים · תַּחַת כַּנְפֵי אֵשׁ :	רְ צוֹא וָשׁוֹב הַחַיּוֹת · דָּאוֹת בְּאַגַּפֵּי אֵשׁ :	וּ מְרַעֵשׁ מִתְגַּלְגְּלִים · גַּלְגַּלֵּי כֵּס אֵשׁ :

אויף אים אויף בריינגען זיין זון יצחק פאר איין קרבן פון גאט ווענין און מיט דעם פינגער האט אברהם גיוויזין זיין זון יצחק דעם מזבח דאס איז גיוועזין דער מזבח וואס הבל האט גיבויט און זיין קרבן איז אן גינומען גיווארין פאר גאט יחיד האט יצחק גיהייסין: דער פאטער זאל אים בינדין הענט און פיס כדי ער זאל זיך ניט צאפלען טאמער וועט ער מיט דעם צאפלען נאך דער שחיטה זיין פאטער אשטופ געבין וועט ער מחלל זיין דיא מצוה פון כבד את אביך תעקדו האט אים אברהם גיבונדין אזוא וויא אלעמעלע פאר א קרבן עולה און האט אן גירעכט דאס פייער און האט אויף גיבראכט דאס האלץ און האט גינומען דעם חלף צוא קוילין אים מיט דער שרעקענעש און אזוא וויא א כהן גדול וואס ער האט גימאכט גינעהנן א מנחה גימישט מיט אייל אזוא איז זיין קרבן גימישט גיוועזין מיט שמחה און מיט טרויעריקייט ויושב ורואה און גאט וואס ער טוט שרעקליכע מעשים איז גיזעסין און האט דאס אלץ צו גיזעהען ווי דער פאטער האט אים גיבונדין און דער זון איז גיבונדין גיווארין מיט פארכט הן אראלם דיא מלאכים האבין גישריען פון דעם הימיל מיט קלאג · איז גיהערט גיווארין א קול פון דעם הימיל זאלשט ניט שטרעקן דיין האנט צו דעם יונג צו פר דארבין אים והאיל און דער ווידר וואס ער איז פאר באהאלטין גיווארין פון ששת ימי בראשית פר איין קרבן עולה איז גיגעבן גיווארין צו איין אויס לייזונג פר יצחק והחשב לו און דאס וואס אברהם האט גיוואלט טאן צו זיין זון איז אים גירעכינט גיווארין צו איין גוטין שם און צו איין לויב און גאט האט גישווארין דש ער זאל אים בענטשין מיט א טייערע ברכה און דאס ער זאל גידיינקן די מעשה פון דר עקידה צו די ישראל וואס זיי ווערין אן גירופין (איומה כנדגלות) צוא מאכין אנטרינן זיי פון זינד און אום רעכט און צו קויפן זיי · זיי זאלן צו אים זיין איין גיליבט פאלק דאס ער זאל זיין אונזר העלפר און אונזר שטארקר אלע צייט והיום הזה דא בעטין מיר ישראל אז היינט זאל פר דיר גאט גידאכט ווערין דיא רעכט פארטיגע מעשים פון אברהם וואס ער האט גיבונדין און פון זיין זון יצחק וואס ער איז גיבונדין גיווארין און דאס זיצונג פון דעם פרומן יעקב וואס ער איז תמיד גיזעסין אין בית המדרש און האט תורה גילערינט זכור ארון גדיינק דו גאט דאס ראזיגע צו גיין מיט אונז מיט רחמנות און דיא ברענידיגע מלאכים וואס זיא הייסין תרשישים און חשמלים זיא קניען זיך און בוקן זיך צוא פאר דיר און ביטין זיך איין זייער קאפ ווזה איינער מיט דעם אנדרין שטארקן לויב און אייער מיט דעם אנדרין היילגין און זאגין דריא מאל קדוש צוא גאט וואס ער איז היליג :

אַף רְקִיעִים אֲחָזָתַם · חֲרָדַת אֵשׁ : | אָנָּא עִזּוּז וְגִבּוֹר · נַעֲרָץ בְּכִתּוּ אֵשׁ : | נָא אִם חַמָּאָה נִמְשָׁכָה · וּבְעָרָה כָּ אֵשׁ ·
אָז יְשַׁלְּשׁוּ בַקֹּדֶשׁ · לְנִשְׁפָּט בָּ אֵשׁ : | אֵלֶיךָ הַעַל שֶׁוַע · לוֹקְחֵי דַת אֵשׁ : | נָא חוֹמֶיךָ יָגֵלּוּ · בְּשִׁבְתְּךָ עַל כִּסֵּא אֵשׁ :
לְ שְׂמֹאל וְלַיָּמִין · שְׁנֵי שְׂרָפֵי אֵשׁ : | מִ פֹּעַל הַר מוֹר · נֶעֱקַד עֲלֵי עֵצִים וְ אֵשׁ : | וְ הַכִּסֵּא יַפְגִּיעַ · לָרוֹכֵב בְּמִרְכֶּבֶת אֵשׁ :
ל וְאֻמִּים הָרֶגֶל · מִלְּהַזְכִּיר עֵגֶל אֵשׁ : | מִ צּוּקָה נִנְצָל · מִמְּדוּרַת עֵצִים וְ אֵשׁ : | וְ יוֹשֶׁר יָלִיצוּ בַּעֲדֵנוּ חַיּוֹת אֵשׁ :

חזן אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים · לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ : קה״ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ · וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ · מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן : תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים : וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ :

מיוסד ע״פ א״ב — בקלת קהלות אומרים זה

אֶ חָד קָדוֹשׁ · אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ : | טַ עְמָם יִכּוֹן כִּקְטוֹרֶת · נָתוּן עַל הָ אֵשׁ : | פְּ לָאֶיךָ יָדַע תִּשְׁבִּי · יְחִידְךָ בְּעֲנִית אֵשׁ :
בּ וְעָרוֹת טוֹעֲנוֹת כִּסְאֶךָ : מַרְאֵיהֶן כְּגַחֲלֵי אֵשׁ : | יְ חָשֵׁב מִעוּט חֶלְבָּם וְדָמָם · כְּנִיחוֹחַ מִן הָ אֵשׁ : | צְ וְעֶקְךָ גַּם הַיּוֹם תַּעֲנֶה · הוֹגֵי דַת אֵשׁ :
| | קַ נֵּא לְעִירְךָ · אֲשֶׁר הָיְתָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ :
גְ אוּתְךָ בְּמַחֲנֶה רַעַשׁ · וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ : | כּ וּשַׁר מַעַשׂ אֵיתָן · מֻצָּל מֵ אֵשׁ : | רַ צֵּה שִׁכְנְךָ בְּתוֹכָהּ לְכָבוֹד סְבִיבָהּ חוֹמַת אֵשׁ :
ד וּגְמַת שִׁבְנְךָ · כְּעֵין חַשְׁמַל מִתּוֹךְ הָ אֵשׁ : | לְ יוֹם צָרָה יוֹעֲמַד · לָבֹאִי בַמַּיִם וּבָ אֵשׁ :
הֲ לֹא בְּהֵרָאוֹתְךָ · נַחַת זְרוֹעֲךָ בָּ אֵשׁ : | מַ עֲרֶכֶת עֶרְכְּךָ · וּבְיָדוֹ מַאֲכֶלֶת וְ אֵשׁ : | שְׁ עֵה שַׁוְעַת עַמְּךָ · בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ :
וְ יֵחַתּוּ וְיִמַּסּוּ מְשַׂנְאֶיךָ כַּדּוֹנַג מִפְּנֵי הָ אֵשׁ : | נְ יָנִיו בָּהּ יִנָּצְלוּ · מִמְּדוּרַת עֵצִים וְ אֵשׁ : | תְּ שַׁכְלֵל הֵיכַל קָדְשְׁךָ מְהֵרָה וְאַל תִּתְיָאֵשׁ :
זְ עוּ מִיּוֹם תֵּקַע · חֲרֵדֵי דְבָרְךָ כָּ אֵשׁ : | סְ עוּ אַחֲרֶיךָ בַּמִּדְבָּר · בְּנְחִיַּת עַמּוּד אֵשׁ : | תְּ מִימֶךָ יַמְלִיכוּךָ · כְּמַלְאֲכֵי רוּחַ מְשָׁרְתֵי אֵשׁ :
חָ לִים וְרוֹעֲדִים מְדִינֶךָ · נִשְׁפָּט בָּ אֵשׁ : | עֲ זֵה אַהֲבָתָם תִּזְכּוֹר · רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ :

חזן מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן : תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים : וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ : קה״ יִמְלוֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ · וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ · וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה :

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ · וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ · וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים · וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם · כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ · וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ :

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְהוָה לְעַמֶּךָ · תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ · וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ · וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ · שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ · וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ · וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ · וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ · בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ :

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ · וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ · וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ · וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ · וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה · כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְהוָה לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ · בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ · וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ · יִמְלוֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ · וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ · כַּכָּתוּב · וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט · וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ :

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים · אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ · וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת · וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ :

וַתִּתֶּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה · יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ · וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ · וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ · לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה : זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה · וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה · וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים · וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ · וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ · וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ · וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ · וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ · וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה :

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ · שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת · כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן :

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם · וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד · צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ · עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ · וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם · הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ · וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו כן תחיינו ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך ברוך אל ההודאות :

מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ : וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ :

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר :

יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ : יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם :

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ · בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם · וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ : בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם :

3 - כ״ב — ואומרים אבינו מלכנו · קדיש שלם

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים · וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם :

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם : כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים :

פותחין הארון ואומרים ויהי בנסוע הארון וי״ג מדות ורבש״ע של ר״ה בריך שמיה · ומוציאין ב׳ ס״ת ואומר שמע ישראל · גדלו · על הכל · ויעזור ויגן וכו׳ כסדר התפלה וקורין בפרשת וירא ויהי אחר הדברים כו׳ המפטיר נגרי (וכתוך מי שברך אומר ויכתבהו בספר החיים כו׳) · ובשני קורין בפרשת פנחס :

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי : וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ : וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים : לוי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק : וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם : וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה : וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : שלישי וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים : וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ :

וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם · אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי : וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי · עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי : וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ : וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה · יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה : רביעי וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמָיִם : וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ : כִּי־בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו : וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי : וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע :

פ חמישי וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה גַם־הִוא בָּנִים לְנָחוֹר אָחִיךָ : אֶת־עוּץ בְּכֹרוֹ וְאֶת־בּוּז אָחִיו וְאֶת־קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם : וְאֶת־כֶּשֶׂד וְאֶת־חֲזוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֵת בְּתוּאֵל : וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת־רִבְקָה שְׁמֹנָה אֵלֶּה

ילדה

יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם: וּפִילַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ רְאוּמָה וַתֵּלֶד
גַּם־הִוא אֶת־טֶבַח וְאֶת־גַּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־מַעֲכָה:

ונוטלין ספר תורה שניה ואומרים ח"ק על שתיהן וקורין בפרשת פנחס

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה
לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד
אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל:
וְעִשָּׂרוֹן אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים: וּשְׂעִיר־עִזִּים
אֶחָד חַטָּאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ
וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ
אִשֶּׁה לַיהוָה: ברכת הפטרה סמנ׳ לעיל

הפטרה ליום שני של ר"ה (בירמיה סימן לא)

כֹּה אָמַר יְהוָה מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם שְׂרִידֵי חָרֶב הָלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ
יִשְׂרָאֵל: מֵרָחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךְ עַל־
כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶד: עוֹד אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעְדִּי
תֻפַּיִךְ וְיָצָאת בִּמְחוֹל מְשַׂחֲקִים: עוֹד תִּטְּעִי כְרָמִים בְּהָרֵי שֹׁמְרוֹן
נָטְעוּ נֹטְעִים וְחִלֵּלוּ: כִּי יֶשׁ־יוֹם קָרְאוּ נֹצְרִים בְּהַר אֶפְרָיִם קוּמוּ
וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה רָנּוּ לְיַעֲקֹב
שִׂמְחָה וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַלְלוּ וְאִמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה
אֶת־עַמְּךָ אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל: הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן
וְקִבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ בָּם עִוֵּר וּפִסֵּחַ הָרָה וְיֹלֶדֶת יַחְדָּו קָהָל
גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה: בִּבְכִי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם אוֹלִיכֵם אֶל־
נַחֲלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ בָּהּ כִּי־הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאָב
וְאֶפְרַיִם בְּכֹרִי הוּא: שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם וְהַגִּידוּ בָאִיִּים מִמֶּרְחָק
וְאִמְרוּ מְזָרֵה יִשְׂרָאֵל יְקַבְּצֶנּוּ וּשְׁמָרוֹ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ: כִּי־פָדָה יְהוָה
אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: וּבָאוּ וְרִנְּנוּ בִמְרוֹם־צִיּוֹן וְנָהֲרוּ
אֶל־טוּב יְהוָה עַל־דָּגָן וְעַל־תִּירֹשׁ וְעַל־יִצְהָר וְעַל־בְּנֵי־צֹאן וּבָקָר
וְהָיְתָה נַפְשָׁם כְּגַן רָוֶה וְלֹא־יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד: אָז תִּשְׂמַח
בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחֻרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּו וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן
וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם: וְרִוֵּיתִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשֶׁן וְעַמִּי
אֶת־טוּבִי יִשְׂבָּעוּ נְאֻם־יְהוָה: כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע

כה אמר ה׳ אזו האט גאט גזאגט דאש דור המדבר האט גיפונן חן אין מיינע
אויגן אין דער מדבר עם שרידי חרב דאש פאלק ישראל וואש איז איבר
גבליבן פון דר שווערד פון מצרים אונ עמלק אונ כנען דאש פאלק האט
גפונן חן אין מייני אויגן הלוך להרגיעו ישראל אז דיא ישראל זיינן גגאנגין
ירשנן דאש לאנד פון זיין רואונג דאש איז ארץ ישראל דענשט מאל האט
ער גפונן חן אין מייני אויגן אודר הלוך להרגיעו ישראל גאט איז גגאנגען צוא
מאכין גפינן צו דיא ישראל איין מקום מנוחה זאגט ירמיה מרחוק ה׳ נראה לי
פון ווייט כלומר פון וועגין זכות אבות איז גאט בווייזן גווארן צו מיר אונ האט
מיר גזאגט איך זאל זאגן צוא דיא כנסת ישראל פון זיינט וועגין דאש לשון
אהבת עולם אהבתיך איין אייביגי ליבשאפט האב איך גאט ליב דיך כנסת
ישראל על כן משכתיך חסד איבר דעם האב איך דיך גצוגן אונ גפירט מיט
חסד אונ וויל דער בהמ"ק איז צווייא מאל גיבויט גווארין דורך מענטשן
דרום איז ער חרוב גווארן עוד אבנך ונבנית וועל איך אליין דיך נאך איין
מאל בויען דען וועשטו שוין אויף אייביג גבויט ווערן די איין זאמלונג פון
די ישראל אונ דרום זאגט ער בתולת ישראל צו ווייזן אזו וויא איין בתולה
האט קיין מאן ניט ער זאל מושל זיין איבר איר אזו וועלן די ישראל לעתיד
קיין אובר האר ניט האבן איבר זיך עוד תעדי וועשט דיך נאך צירן מיט דיינע
פויקן אונ וועשט ארויש גיין אין טענץ אונ אין דר חברותה וואש פרייען
זיך: תטעי כרמים בהרי שומרון דו וועשט נאך פלאנצן ווייון גערטנר אויף די
בערג פון שומרון זיי וועלן פלאנצין איין פלאנצונג אונ וועלין פאר בייטן
די פירות פון דעם פלאנצונג אויף זילבר אין דעם פערטן יאר פון דר צייט
וואש עש הויבט אן צו וואקסן פירות אויף דעם פלאנצונג אונ וועלין דאש
זילבר אויף ברייגגן קיין ירושלים כי יש יום אשר קראו נצרים בהר אפרים דען
עש וועט נאך קומן איין טאג וואש די היטר וואש שטייען אויף די הויכע
טורימס וועלן אויש רופן אויף דעם בארג פון אפרים אדר די וואש היטן
די תורה וועלן רופן איינר צום אנדרין אונ וועלן זאגן שטייט אויף אונ
לאמיר אויף גיין קיין ציון צו דעם הויז פון גאט אונזער גאט צו לויבן אים
אויף די גרויסע טובות וואש ער טוט צו אונז כי כה אמר ה׳ רנו ליעקב שמחה
דען אזו האט גאט גיזאגט צוא דעם הויז גזינט פון יעקב זינגט מיט איין
קול פון שמחה אונ קליגגט מיט איין גרויש קול אויף די הויכע ערטר וואש
צווישן די לענדר פון דיא פעלקער אין כדי מען זאל ווייט הערן דאש קול
מאכט הערן די בשורה אונ לויבט גאט אונ זאגט דו גאט האשט גיהאלפן
דיין פאלק דאש איבר בליבונג פון די ישראל הנני מביא אותם מארץ צפון
דען נון איך וועל זיי ברייגגן פון צפון לאנד אונ איך וועל זיי איין זאמלן פון
די עקין פון דר ערד אונ אין זיי וועט זיין די בלינדע אונ די הינקעדיגע אונ
דיא טראגעדיגע ווייבר אונ די גווינערש אלע מיט אננדר כלומר אפילו דיא
שטרויכלדיגע אונ די שלאפע וואש צווישן זיי וועלין זיין די וועל איך אויך
ניט סמאס זיין נייערט איך וועל זייא איין זאמלען מיט איין גרויש איין
זאמלונג וועלין זיי זיך אום קערן אהער בבכי יבאו פון וועגן דעם וויינן דאש
זיי וועלן וויינן אונ תשובה אונ תפלה טאן וועלן זיי קומען פון דעם גלות •
אדר מיט גיוויין זיינן זייא גקומן אין דעם גלות אונ מיט גרויש דר בארמונג
וועל איך זייא ברייגגן פון דעם גלות איך וועל זייא פירן בייא די טייכן
פון וואשר אין איין גלייכן וועג דאש זייא וועלין ניט גשטרויכלט ווערן אין
דעם וועג ווארום איך בין גווארן צו דיא ישראל צו איין פאטר אונ אפרים
איז מיר אזו ליב וויא איין עלצטר זון איז ליב צוא זיין פאטר • דאש מיינט
ער די עשרת השבטים וואש זייער ערשטר מלך איז ארויש גקומן פון שבט
אפרים שמעו דבר ה׳ גוים הערט צו גאטש רייד איר פעלקר אונ זאגט צווישן
דיא אינזל וואונר פון דעם ים וואש זיינן פון ווייטן ואמרו אונ אזו זאלט איר
זאגין צו זייא דער פאר שפרייטר פון דיא ישראל כלומר דער גאט וואש
האט פאר שפרייט די ישראל אין גלות צווישן דיא אומות דער וועט זייא
ווידר איין זאמלן אונ ער וועט זיי היטן אזו וויא איין פאסטוך היט זיין
משעדי כי פדה ה׳ את יעקב דען גאט וועט אויש לייזן דש הויז גזינד פון
יעקב אונ ער וועט זייא אויש לייזן פון דער האנט פון דיא היידין וואש
זייא זיינען שטארקר פון זייא ובאו ורננו במרום ציון אונ זייא וועלין קומן אונ
וועלין גאט לויבן אין דעם בית המקדש וואש ער וועט גיבויט ווערן אויף
דעם הויכן בארג וואש שטייט אין דער שטאט ציון אונ זייא וועלין זיך איין
זאמלן אונ וועלין זיך ציהען אזו וויא איין טייך צו דעם טמש וואש גאט
וועט געבין צוא זייא צוא דעם קארין אונ צוא דעם וויין אונ צוא דעם
בומל אונ צוא דיא יונגע שאף אונ רינדר וואש גאט וועט געבין צו זייא
אונ זייערע לייבר וועלין זיין פול תענוגים אזו וויא איין גארטן וואש איז
אן גיזעט מיט וואשער אונ זייא וועלין ניט מערין צו טרויערין נאך אז
תשמח בתולה במחול דענשט מאל וועט זיך דיא כנסת ישראל וואש זיא איז
גיגליכן צוא איין בתולה פרייען אין טענץ אונ יונגע אונ אלטי וועלין זיך
מיט אננאנדר פרייען אונ איך גאט וועל פאר קערין זייער טרויעריקייט צו
פרייד אונ איך וועל זייא טרייסטין אונ וועל זייא דער פרייען פון זייער ד-
טרויערונג ורויתי נפש הכהנים דשן אונ איך וועל זייא אן וועסן דיא לי

נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה עַל־בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל־בָּנֶיהָ כִּי אֵינֶנּוּ׃ כֹּה ׀ אָמַר יְהוָֹה מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ מִדִּמְעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ נְאֻם־יְהוָֹה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב׃ וְיֵשׁ־תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ נְאֻם־יְהוָֹה וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם׃ שָׁמוֹעַ שָׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵד יִסַּרְתַּנִי וָאִוָּסֵר כְּעֵגֶל לֹא לֻמָּד הֲשִׁבֵנִי וְאָשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהָי׃ כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי סָפַקְתִּי עַל־יָרֵךְ בֹּשְׁתִּי וְגַם־נִכְלַמְתִּי כִּי נָשָׂאתִי חֶרְפַּת נְעוּרָי׃ הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשֻׁעִים כִּי־מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְהוָֹה׃

ואומר המפטיר הברכות תמצא לעיל :

סדר התקיעות תמצא ביום ראשון · ואומר אשרי יהללו וכו׳ ואומר הש״ץ התחנה קודם תפלת מוסף ח״ק ומתפללין תפלת מוסף בלחש תמצא בתפלת יום ראשון ואח״כ חוזר הש״ץ התפלה בקול רם :

פון דיא כהנים מיט פעטקייט דען דער בית המקדש ווערט גיבויעט ווערין אונ מען וועט פיל קרבנות מקריב זיין אין אים אונ דר פון וועט מען געבן די כהנים עסין אונ מיין פאלק ישראל וועלין זיך אן זעטין מיט דעם גוטש וואש איך וועל געבן צו זייא נאם ה׳ אזו זאגט גאט כה אמר ה׳ אזו האט גאט גזאגט איין קול איז געהערט גווארין אין דער הויך פון דר וועלט דאש קול איז פון דיא ישראל וואש זייא וויינן אויף ירמיהו הנביא וואש גבונדן האט אים צוריק גשיקט פון דאש גלות צו גדליה בן אחיקם אזו וויא ווייטר שטייט קלאג אונ איין ביטר גיוויין איז וואָרן געהערט אונ רחל אונזר עלטר מוטר טוט וויינן אויף אירע קינדר זיא וויל ניט גטרייסט ווערן אויף אירע קינדר ווארום קיינר פון זייא איז ניט איבר גבליבן אין זייער לאנד נייערט אלע זיינען פאר טריבן גווארין : אין מדרש אגדה שטייט · דיא אבות אונ דיא אמהות זיינען גאנגען מפייס זיין גאט אוף דעם וואש מנשה האט געשטעלט איין דמות אין היכל כה אמר ה׳ האט גאט אזו גזאגט אונ געענפרט צו רחל דוא האשט גוט מלמד זכות גוועזן אוף דיא ישראל פאר מייד דיין קול פון וויינן אונ דייני אויגן פון טרערין ווארום עש איז דא איין גוטר שכר צו דייני מעשים אונ צו דיין גרעכטקייט וואש דו האשט מוסר גוועזן דייני ... צוא דיין שוועסטר אזו זאגט גאט אונ דייני קינדר וועלין זיך אום ... פון דעם לאנד פון דעם פיינט · ויש תקוה לאחריתך נאם ה׳ אונ עש איז ... איין האפונג צו דיין סוף אזו זאגט גאט אונ דייני קינדר וועלין זיך אום ... צו זייער גבול · זאגט גאט שמוע שמעתי אפרים מתנודד הערין האב איך ... דאש אפרים טוט זייער קלאגין · דאש מיינט ער די עשרת השבטים : אונ ער זאגט צו מיר דוא גאט האשט מיר גשטראפט מיט יסורים אונ איך בין וואָרן גשטראפט · איך בין פריער גוועזן ווילד אזו וויא אקאלב וואש איז ניט גוויינט צו ציהען דעם יאך דרום האב איך גזינדיגט צו דיר אבר היינט בעט איך דיך קער מיך אום צו דיין דינשט בלויטר דער וועק מיין הארץ איך זאל מיך אום קערין צו דיין דינשט דען וועל איך מיך אום קערין ווארום דוא גאט ביסט דאך מיין גאט דרום איז ראוי מען זאל זיך אום קערן צוא דיין דינשט כי אחרי שובי נחמתי דען נאך מיין אום קערין צו דיין דינשט אונ צוא דיין תורה בדיינק איך מיך אונ האב חרטה אויף מיינע מעשים רעים וואש איך האב גטאן אונ נאך מיין וויסן דאש איך האב פאר שטאנען אז איך האב גיפעלשט אין דיר גאט האב איך ניקלאפט אויף מיין דיך אזו וויא איינער וואש האט חרטה אויף איין זאך איך בין מבויש אונ אויך איך בין פאר שעמט גיווארין ווארום איך טראג אונ לייד דיא שאנד פון מיין יוגנט דאש מיינע פיינט קענין מיך שענדין אוף דיא זינד פון מיין יוגנט · אזו קלאגט אלץ אפרים : זאגט גאט הבן יקיר לי אפרים איז מיר דען דער אפרים איין טייער זון · כלומר איז ער מיר דען אזו ליב וויא איינר וואש האט איין בן יחיד דאש ער טוט אים גאר זיין ווילן אודר איז ער דען מיר גלייך אזו וויא איין ליב קינד וואש זיין פאטר שפילט זיך מיט אים דען ווען איך רייד פון אים טוא איך אים נאך גדיינקן דער נאך אודר כי מדי דברי בו עש איז גנוג מיין רייד וואש איך האב גיגעבין אין אים · כלומר וואש איך האב אים מיין תורה גלערינט : דאש אליין איז גנוג אן זכות אבות איך זאל אים גדיינקן איבר דעם ברומן מיינע גדערים אוף אים רחם ארחמנו נאם ה׳ אונ איין דער בארימונג טוא איך מיך דער בארימן איבר אים אזו זאגט גאט :

תפלה לשליח צבור בקול

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב · הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן · גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים· מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים· וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים· לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃ מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים· זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃ וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ׃

וּנְתַנֶּה תּוֹקֶף קְדֻשַּׁת הַיּוֹם · כִּי הוּא נוֹרָא וְאָיוֹם · וּבוֹ תִנַּשֵּׂא מַלְכוּתֶךָ · וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כִּסְאֶךָ · וְתֵשֵׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת׃ אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא דַיָּן וּמוֹכִיחַ וְיוֹדֵעַ וָעֵד · וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם (וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה) · וְתִזְכּוֹר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת · וּמֵאֵלָיו יִקָּרֵא · וְחוֹתָם יַד כָּל אָדָם בּוֹ · וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתָּקַע · וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה יִשָּׁמַע · וּמַלְאָכִים יֵחָפֵזוּן · וְחִיל וּרְעָדָה

יֵאָחֵזוּן · וְיֹאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין · לִפְקוֹד עַל צְבָא מָרוֹם בַּדִּין · כִּי לֹא יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ בַּדִּין · וְכָל בָּאֵי עוֹלָם יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי מָרוֹן : חזן כְּבַקָּרַת רוֹעֶה עֶדְרוֹ מַעֲבִיר צֹאנוֹ תַּחַת שִׁבְטוֹ · כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה וְתִפְקוֹד נֶפֶשׁ כָּל חָי · וְתַחְתּוֹךְ קִצְבָה לְכָל בְּרִיּוֹתֶיךָ · וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזַר דִּינָם :

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכָּתֵבוּן · וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר יֵחָתֵמוּן · כַּמָּה יַעַבְרוּן · וְכַמָּה יִבָּרֵאוּן · מִי יִחְיֶה · וּמִי יָמוּת · מִי בְקִצּוֹ · וּמִי לֹא בְקִצּוֹ · מִי בַמַּיִם · וּמִי בָאֵשׁ · מִי בַחֶרֶב · וּמִי בַחַיָּה · מִי בָרָעָב · וּמִי בַצָּמָא · מִי בָרַעַשׁ · וּמִי בַמַּגֵּפָה · מִי בַחֲנִיקָה · וּמִי בַסְּקִילָה : מִי יָנוּחַ · וּמִי יָנוּעַ · מִי יִשָּׁקֵט וּמִי יִטָּרֵף · מִי יִשָּׁלֵו וּמִי יִתְיַסָּר · מִי יֵעָנִי וּמִי יֵעָשֵׁר · מִי יִשָּׁפֵל וּמִי יָרוּם :

צוֹם קוֹל ממון

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה

מַעֲבִירִין אֶת רוֹעַ הַגְּזֵרָה :

כִּי כְּשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ · קָשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת · כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת · כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה · וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לוֹ אִם יָשׁוּב מִיַּד תְּקַבְּלוֹ : חזן אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרָם · וְאַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרָם כִּי הֵם בָּשָׂר וָדָם : אָדָם יְסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ לֶעָפָר · בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחְמוֹ · מָשׁוּל כַּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר · כְּחָצִיר יָבֵשׁ וּכְצִיץ נוֹבֵל · כְּצֵל עוֹבֵר וּכְעָנָן כָּלָה · וּכְרוּחַ נוֹשָׁבֶת · וּכְאָבָק פּוֹרֵחַ · וְכַחֲלוֹם יָעוּף :

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם :

אֵין קִצְבָה לִשְׁנוֹתֶיךָ · וְאֵין קֵץ לְאוֹרֶךְ יָמֶיךָ · וְאֵין לְשַׁעֵר מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ · וְאֵין לְפָרֵשׁ עִלּוּם שְׁמֶךָ · שִׁמְךָ נָאֶה לְךָ · וְאַתָּה נָאֶה לִשְׁמֶךָ · וּשְׁמֵנוּ קָרָאתָ בִשְׁמֶךָ :

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ · וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ · בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַנַּעֲרָץ וְהַנִּקְדָּשׁ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ : הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ · דָּרֵי מַעְלָה עִם דָּרֵי מַטָּה · קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה בַּקֹּדֶשׁ :

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ · וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר : קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ :

הפיוט הזה מיוסד על המרכבה כיחזקאל סי׳ א׳ ומיוסד ע״פ א״ב ובסוף חתום שם המחבר אליעזר

וְחַיּוֹת אֲשֶׁר הֵנָּה מְרֻבָּעוֹת כִּסֵּא · בְּמָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים וָשֵׁשׁ מַבְנִיפוֹת כִּסֵּא · נוֹעֲשׁוֹת בּוֹ בְּסוֹכְכָם פָּנִים בְּפָנִים לַכִּסֵּא · דְּמוּת רָקִיעַ בְּרָאשָׁם נָטוּי לַכִּסֵּא · הוּא כְּעֵין הַקֶּרַח וּבוֹ שָׁבִיב כִּסֵּא · וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ כְּמַרְאֵה דְּמוּת כִּסֵּא · זְעוּת בְּלִי לָאוּת מְחִיל כִּסֵּא ·

חזן חָשׁוּת בִּרְצוֹא וָשׁוֹב מֵרְעִישׁוּת כִּסֵּא ׃ טָסוֹת כַּבָּזָק וְלֹא מְזִיזוֹת הוֹד כִּסֵּא ׃ יוֹדְעוֹת כִּי כָּל מָקוֹם לֹא יָכִיל מְקוֹם כִּסֵּא ׃

כַּף רֶגֶל חֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה יְשָׁרָה לַכִּסֵּא ׃ לְעֵת תַּרְשִׁישָׁנָה לְפָאֵר קוֹפְצוֹת מִתַּחַת לַכִּסֵּא ׃ מִתְעַלְּפוֹת מִפַּחַד רָם יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא ׃ נִרְאוֹת נוֹשְׂאוֹת וְהֵם נְשׂוּאוֹת עִם כִּסֵּא ׃ סְבוּלוֹת מִתַּחַת זְרוֹעוֹת עוֹלָם לַכִּסֵּא ׃ עֲתִירַת זוּ כְּתַעַל תְּרַפֶּינָה כְּנַף כִּסֵּא ׃ פְּשָׁעִים אִם עָצְמוּ מַשִּׁיקוֹת כִּסֵּא ׃ צוֹרֵר כִּי יַסְטִין יְפַרְשֵׁז עֲנַן כִּסֵּא ׃ קוֹל שׁוֹפָר לְעֵת יַעַל מְאַחֵז פְּנֵי כִסֵּא ׃ רַחֲמִים יָלִיץ בְּעַד רְשׁוּמִים בַּכִּסֵּא ׃ שׁוֹפֵט אִם יִרְצֶה מִשֶּׁבֶת בְּאוּלָם הַכִּסֵּא ׃ תַּבְנִית תָּם יִפֶן הַחֲקוּקָה בַּכִּסֵּא ׃ אַרְבַּע חַיּוֹת נוֹשְׂאוֹת וּמְנֻשָּׂאוֹת עִם כִּסֵּא ׃ חזן לְבִלְתִּי לְנַבֵּל לְמַעֲנוֹ כִּסֵּא ׃ עוֹד יִפְצֶה פֶּה וְיַפְגִּיעַ כִּסֵּא ׃ זְכוֹר לְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים אֲשֶׁר עִמְּךָ בַּכִּסֵּא ׃

רַחֵם מְצוּקִים ׃ אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם שַׁמְתָּ הֲדוֹם וְכִסֵּא ׃ וְאָז יִתְרַעֵם הַגַּלְגַּל וְיִתְרַעֵשׁ הַכִּסֵּא ׃ וְאוֹפָן לְאוֹפָן וּכְרוּב לִכְרוּב וְחַיָּה לְחַיָּה לְעֻמַּת כִּסֵּא ׃

חזן כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ ׃ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ ׃ קהל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָֹה מִמְּקוֹמוֹ ׃ מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים ׃

מיוסד ע״פ תשר״ק ובסוף חתום שם המחבר אליעזר

וְעַמְּךָ תְּלוּאִים בִּתְשׁוּבָה לְהִתְיַחֵד ׃ שְׁנֵי לְבָבוֹת לְךָ כְּאַחַד לְאֶחָד ׃ רַחֵץ בְּנִקָּיוֹן כַּפַּיִם נָשׂוֹא לֵב אֶחָד ׃ קוֹל שׁוֹפָר כָּפוּף כְּפוּף לֵב אֶחָד ׃ צִיּוֹן שׁוֹפָר פָּשׁוּט פְּשׁוּט לֵב אֶחָד ׃ פּוֹר יָמִים יֻצָּרוּ בָּם לָבוּר אֶחָד ׃ עוֹבְרִים בּוֹ לְהַקְבִּיל פְּנֵי יוֹצֵר אֶחָד ׃ חזן סְמוּכִים בְּצִדְקַת אָב הָיָה אֶחָד ׃ נִשְׁעָנִים בַּסְּבָךְ יָחִיד וּמְיוּחָד ׃ מְבַטְּחִים בְּתָם (נ״א בְּתָם) וּבְיֹשֶׁר אָב אֶחָד ׃ לְהִזָּכֵר לָמוֹ עֲנִיַּת קוֹל אֶחָד ׃ כְּשִׁבְתּוֹ בַּכִּסֵּא שְׁפוֹט גּוֹי אֶחָד ׃ יַעֲמִיד מֵלִיץ יוֹשֶׁר מִנִּי אֶלֶף אֶחָד ׃ טוֹבוֹת לְהַגִּיד בַּשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד ׃ חָשׁוּב גֵּר וְאֶזְרָח לַמִּשְׁפָּט אֶחָד ׃ זַךְ וָרַע מֵהַיּוֹם מוֹדִיעַ דִּינָם לְאֶחָד ׃ וַאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו שְׁקוּלִים עַד עָשׂוֹר יוּאֲחַד ׃ הוּא כְּחָפֵץ לְהַצְדִּיק עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְשׁוּבָה יַחַד ׃ דֶּלֶת פְּתוּחָה לַשָּׁבִים תֵּת צֳרִי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד ׃ גּוֹלֶה זְכוּת וָרֶשַׁע לְהַגִּישׁ אֶחָד בְּאֶחָד ׃ בִּקּוּר חֶשְׁבּוֹן לִמְצוֹא אֶחָד לְאֶחָד ׃ חזן אִם יַשְׁקִיט וּמִי יַרְשִׁיעַ לַהֲשִׁיבֵנוּ וְהוּא בְּאֶחָד ׃ אֱמֶת חוֹתָמוֹ לְהוֹדִיעַ כִּי הוּא אֶחָד ׃ לְעֵת תָּמוּט וּבְכָל יָד עִם אֶחָד ׃ עוֹד יִזְכּוֹר לָמוֹ מִטַּת שִׁכְמָם אֶחָד ׃ זֹאת הַמִּתְמַדֶּדֶת שְׁמַע פֶּה אֶחָד ׃ רוֹגֶשֶׁת נֶשֶׁף וָשַׁחַר לְיַחֵד לְאֶחָד ׃

חזן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים ׃

קהל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה אֶחָד ׃ הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ ׃ וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים ׃ אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם ׃

מיוסד ע״פ א״ת ב״ש

וְאַתָּה אָזוֹן קוֹל מְפָאֲרֶיךָ בְּכָל אֵבְרֵיהֶם ׃ תּוֹכֵן מִצְוֹת מַעֲשֵׂיהֶם ׃ בְּמָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אֵבְרֵיהֶם ׃ בְּזֶה חֹדֶשׁ תִּקְּעוּ שְׁלֹשִׁים ׃ כְּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּכַף רַגְלֵיהֶם ׃ שְׁנֵי מוּסְפֵי יוֹם עֲשָׂרָה ׃ כְּמוֹ עֲשָׂרָה בְּקַרְסֻלֵּיהֶם ׃ גָּשִׁים פְּנֵי תֵבָה שַׁחֲרִית שְׁתַּיִם ׃ כְּמוֹ שְׁתַּיִם בְּשׁוֹקֵיהֶם ׃ רְשׁוּמִים קְרוּאוֹת בּוֹ חֲמִשָּׁה ׃ כְּמוֹ חֲמִשָּׁה עַל בִּרְכֵּיהֶם ׃ דְּרוּשִׁים תִּקְעוּ בַכֶּסֶה בְּאֶחָד ׃ כְּמוֹ אֶחָד בְּיַרְכוֹתֵיהֶם ׃ קֶרֶן יִמְשְׁכוּ לְשַׁלֵּשׁ שְׁלֹשָׁה ׃ כְּמוֹ שְׁלֹשָׁה בְּקָטְלֵיהֶם ׃ הֵן מוּסְפֵי חֹדֶשׁ עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה ׃ כְּמוֹ עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה צַלְעוֹתֵיהֶם ׃ צָקוּן לַחְשָׁם בְּרָכוֹת תֵּשַׁע ׃ כְּמוֹ תִשְׁעָה

שֶׁבִּזְרוֹעוֹתֵיהֶם׃ וּמַלְכֻיּוֹת וְזִכְרוֹנוֹת וְשׁוֹפָרוֹת שְׁלֹשִׁים ׳ כְּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּפִסַּת יְדֵיהֶם׃ פְּלוּל
תְּמִידִים שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה׳ כְּמוֹ שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה חֻלְיוֹת שֶׁבְּשִׁדְרוֹתֵיהֶם׃ זִבְחֵי תְמִידִים תְּקִיעוֹת
תֵּשַׁע׳ כְּמוֹ תִּשְׁעָה שֶׁבְּרָאשֵׁיהֶם׃ עֲתִירוֹת שְׁתַּיִם שְׁחוֹחַ בָּם שְׁמוֹנָה׳ כְּמוֹ שְׁמוֹנָה שֶׁבְּצַוָּארֵיהֶם׃
חֹק דָּתָם סְפָרִים חֲמִשָּׁה ׳ כְּמוֹ חֲמִשָּׁה שֶׁבְּנִקְבֵיהֶם׃ חזן שָׁם הֲלִיכוֹת עוֹלָם שִׁשָּׁה ׳ כְּמוֹ שִׁשָּׁה
בִּלְבָבֵיהֶם׳ טוּחוֹת וָכֶסֶל וְשֶׁכְוִי וְסַרְעַף וּבֶטֶן וְקֶרֶב וְעֶשְׁתּוֹנוֹתֵיהֶם׃ נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה יְחִידָה
חַיָּה׳ עוֹר וּבָשָׂר וְגִיד וְעַצְמוֹתֵיהֶם׃

חזן וקהל
יִשְׂאוּ עַיִן וְיִבְרוּ אֹזֶן ׳ וְיִפְצוּ פֶה וְלָשׁוֹן וְנִיב שִׂפְתוֹתֵיהֶם ׳ מִכַּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ נִתְוַכְּחוּ פְּרוֹט
מַעֲשֵׂיהֶם׳ כְּתָקוּעַ שׁוֹפָר בְּקוֹל יַחְפְּרוּ שׂוֹטְנֵיהֶם׳ לְהַצְדִּיקָם בְּיוֹם דִּין שְׁמוֹעַ שֵׁנִית מֵאֱלֹהֵיהֶם׃
חזן הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ׃ וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים ׳
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ׃ וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה
אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ מיוסד תגין ע״ס תשר״ק ותגין ע״פ א״ב ראשי החרוזות ע״פ תשר״ק עד כ״ף והשלש החרוזות ע״פ א״ב עד יו״ד

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדְךָ אֹמֶץ מְלֹא כָל הָאָרֶץ ׳ שִׁמְעֲךָ דִּין מִשָּׁמַיִם בְּכֵן יָרְאָה וְשָׁקְטָה הָאָרֶץ ׳
רַעַשׁ יוֹם מִשְׁפָּט גָּעֲשׁוּ תְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ ׳ קוֹל שׁוֹפָר חָזָק דִּבֶּר וַיִּקְרָא אָרֶץ ׳
צְבִי לַצַּדִּיק בְּזֶמֶר הִשְׁמִיעַ מִכְּנַף הָאָרֶץ ׳ פַּחַד וָפַחַת וָפַח וּפַלָּצוּת יְבַעֲתוּ אֶרֶץ ׳ עֵת
תָּקוּם לַמִּשְׁפָּט וְעוֹם כָּל אַפְסֵי אָרֶץ׃ חזן סֹלּוּ פְּנוּ דֶרֶךְ יְנוֹבְבוּ חֲרֵדִים מֵחֶרְדַּת הָאָרֶץ ׳
נָאוֹר וְאַדִּיר טַעַם תָּשִׁיב לָאָרֶץ ׳ מַה תִּירְאִי אֲדָמָה יָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ׃
קהל וחזן לְהִתְוַדַּע וּלְהִגָּלוֹת כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ ׳ כְּמוֹ פְּאֵרוּהוּ מֵאָז בְּשַׁחַק יוֹרְשׁוּ
בְּחוּנָיו לְפָאֲרוֹ בָּאָרֶץ׃

חזן אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ׃ וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ ׳ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר ׳ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃
לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד ׳ כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה׃

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ ׳ וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ ׳ וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ ׳ בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ ׳ תֻּקְדַּשׁ
אָדוֹן עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ ׳ כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ (נ״א כְּעֶרְכְּךָ) קִדַּשְׁתָּ ׳ נָאֶה לְקָדוֹשׁ
פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ׳ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ ׳ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
עִירֶךָ ׳ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ ׳ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ ׳ וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ׃
צריך להפסיק בין (איתן) לתיבת (אדונינו) כי אדונינו קאי על הש״י ׳ (איום) וכב׳ כ״י הגי׳ (יוציא סיום לצדק) ובדפוס ישן (יוציא לצדק) כהתברון מלת איום ׳ כהתס״ס׃

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדוֹנֵינוּ ׳ וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ ׳ וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא
אָיוֹם (נ״א הַיּוֹם) לְצֶדֶק דִּינֵנוּ ׳ כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵינוּ׃ בְּאֵין מֵלִיץ יוֹשֶׁר מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע ׳
תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט ׳ וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט ׳ הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט׃

פותחין ׀ מיוסד ע״פ א״ב כפול ׀ מבכ״י סג״ל היה אומר תיבת המשפט עם האוחז בניגון אחד ׀ ועונין

הָאוֹחֵז בְּיָד מִדַּת מִשְׁפָּט ׃	וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה ׃
הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק גִּנְזֵי נִסְתָּרוֹת ׃	וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא בּוֹחֵן כְּלָיוֹת ׃
הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפוֹדֶה מִשַּׁחַת ׃	וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא גּוֹאֵל חָזָק ׃
הַדָּן יְחִידִי לְבָאֵי עוֹלָם ׃	וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא דַּיַּן אֱמֶת ׃

הֶהָגוּי בְּאֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה:
הַוַּדַּאי שְׁמוֹ כֵּן תְּהִלָּתוֹ : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא וְאֵין בִּלְתּוֹ :
הַזּוֹכֵר לְמַזְכִּירָיו טוֹבוֹת זִכְרוֹנוֹת : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית :
הַחוֹתֵךְ חַיִּים לְכָל חַי : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא חַי וְקַיָּם :
הַטּוֹב וּמֵטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא טוֹב לַכֹּל :
הַיּוֹדֵעַ יֵצֶר כָּל יְצוּרִים : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא יוֹצְרָם בַּבָּטֶן :
הַכֹּל יוֹכֵל וְכוֹלְלָם יַחַד : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא כֹּל יָכוֹל :
הַלָּן בְּסֵתֶר בְּצֵל ׳ שַׁדַּי : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא לְבַדּוֹ הוּא :
הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא מֶלֶךְ עוֹלָם :
הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ כָּל דּוֹר : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא נוֹצֵר חֶסֶד :
הַסּוֹבֵל ׳ וּמַעְלִים עַיִן מִסּוֹרְרִים : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא סוֹלֵחַ סֶלָה :
הָעֶלְיוֹן ׳ וְעֵינוֹ אֶל יְרֵאָיו : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא עוֹנֶה לָחַשׁ :
הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר לְדוֹפְקֵי בִּתְשׁוּבָה : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא פְּתוּחָה יָדוֹ :
הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע וְחָפֵץ בְּהִצָּדְקוֹ : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא צַדִּיק וְיָשָׁר :
הַקְּצַר בְּזַעַם וּמַאֲרִיךְ אַף : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא קָשֶׁה לִכְעוֹס :
הָרַחוּם וּמַקְדִּים רַחֲמִים לְרוֹגֶז : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא רַךְ לִרְצוֹת :
הַשָּׁוֶה וּמַשְׁוֶה קָטֹן וְגָדוֹל : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא שׁוֹפֵט צֶדֶק :
הַתָּם וּמִתַּמֵּם עִם תְּמִימִים : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא תָּמִים פָּעֳלוֹ :

תִּשְׂגַּב לְבַדְּךָ וְתִמְלוֹךְ עַל כֹּל בְּיִחוּד : כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ :

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְהוָה לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ ׳ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ :

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ ׳ וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה ׳ כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְיֶאֱתָיוּ כֹּל לְעָבְדֶךָ ׳ וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ ׳ וְיַגִּידוּ בָאִיִּים צִדְקֶךָ ׳ וְיִדְרְשׁוּךָ עַמִּים לֹא יְדָעוּךָ ׳ וִיהַלְלוּךָ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ ׳ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה ׳ (וְיִזְבְּחוּ לְךָ אֶת זִבְחֵיהֶם) ׳ וְיִזְנְחוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם ׳ וְיַחְפְּרוּ עִם פְּסִילֵיהֶם ׳ וְיַטּוּ שְׁכֶם אֶחָד לְעָבְדֶךָ ׳ וְיִירָאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ ׳ וְיַכִּירוּ כֹּחַ מַלְכוּתֶךָ ׳ וִילַמְּדוּ תוֹעִים בִּינָה ׳ וִימַלְלוּ אֶת גְּבוּרָתֶךָ ׳ וִינַשְּׂאוּךָ מִתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ ׳ וִיסַלְּדוּ בְחִילָה פָּנֶיךָ ׳ וִיעַטְּרוּךָ נֵזֶר תִּפְאָרָה ׳ וְיִפְצְחוּ הָרִים רִנָּה ׳ וְיִצְהֲלוּ אִיִּים בְּמָלְכֶךָ ׳ וִיקַבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם ׳ וִירוֹמְמוּךָ בִּקְהַל עָם ׳ וְיִשְׁמְעוּ רְחוֹקִים וְיָבוֹאוּ ׳ וְיִתְּנוּ לְךָ כֶּתֶר מְלוּכָה :

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְהוָה לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן

מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים · אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ · וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת · וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ · בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים · וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ: וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה · וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם · וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה · נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד · כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר · שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר · וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל · וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ · וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ · וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר · וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם: מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ · וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ · וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה:

כעלינו פותחין הארון · בשלא שם חלקנו כהם סוגרין הארון · ואח"כ כואנחנו פותחין הארון:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה · שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ · וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ (נ"א וְכִסֵּא כְבוֹדוֹ) בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (נ"א אַחֵר) · אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ · וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

וכשליח צבור חוזר בקול רם הוא אלהינו וכו' · וכשעה שהצבור אומרים הוא אלהינו וכו' אומר החזן אלו הפסוקים וטוב לבטל גזירות רעות וקבלה הוא מן רבי אליעזר בעל הרוקח:

אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ: וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: הֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: סוגרין הארון

מגדל עוז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב: רבונו של עולם מיום שחרב בית המקדש אין לנו במה לכפר לא קרבן ולא בגדי כהונה ולא מנחה ולא זבח ולא מזבח רק שמך הגדול עומד לנו · ויהי רצון שתהא שעה זו עת רצון ליכנס תפלתי למרום כשאני מזכיר יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה: אנא בכח וכו'

תחנה להש"ץ קודם מלכיות זכרונות שופרות:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֱיֵה עִם פִּיפִיּוֹת שְׁלוּחֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הָעוֹמְדִים לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים מִלְּפָנֶיךָ עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל · הוֹרֵם מַה שֶּׁיֹּאמְרוּ · הֲבִינֵם מַה שֶּׁיְּדַבְּרוּ · הֲשִׁיבֵם מַה שֶּׁיִּשְׁאֲלוּ · יַדְּעֵם הֵיךְ יְפָאֲרוּ · בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן · בֶּרֶךְ לְךָ יִכְרְעוּן · עַמְּךָ בְּפִיהֶם יְבָרְכוּן · וּמִבִּרְכוֹת פִּיךָ כֻּלָּם יִתְבָּרְכוּן · עַמְּךָ לְפָנֶיךָ יַעֲבִירוּן וְהֵם בַּתָּוֶךְ יַעֲבוּרוּן · עֵינֵי עַמְּךָ בָּם תְּלוּיוֹת · וְעֵינֵיהֶם לְךָ מְיַחֲלוֹת: גָּשִׁים מוּל אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּאֵימָה · לְשַׁכֵּךְ כַּעַס וְחֵמָה · וְעַמְּךָ מְסַבְּבִים אוֹתָם כַּחוֹמָה · וְאַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם תַּשְׁגִּיחַ אוֹתָם לְרַחֲמָה: עַיִן נוֹשְׂאִים לְךָ לַשָּׁמַיִם · לֵב שׁוֹפְכִים נִכְחֲךָ כַּמַּיִם · וְאַתָּה תִשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם:

שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ בִלְשׁוֹנָם · וְלֹא יִנָּקְשׁוּ בְשִׁנּוּנָם · וְלֹא יֵבוֹשׁוּ בְּמַשְׁעֵנָם · וְלֹא יִכָּלְמוּ בָם שְׁאוֹנָם · וְאַל יֹאמַר פִּיהֶם דָּבָר שֶׁלֹּא כִרְצוֹנֶךָ · כִּי חֲנוּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵמָּה חֲנוּנִים · וּמְרוּחָמֶיךָ הֵמָּה מְרוּחָמִים · כְּמָה שֶׁיָּדַעְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת אֲשֶׁר תָּחֹן יוּחָן · וְאֵת אֲשֶׁר תְּרַחֵם יְרוּחָם · כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ · וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם: וְנֶאֱמַר אַל יֵבֹשׁוּ בִי קֹוֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהִים צְבָאוֹת · אַל יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

פותחין הארון

אוֹחִילָה לָאֵל אֲחַלֶּה פָנָיו · אֶשְׁאֲלָה מִמֶּנּוּ מַעֲנֵה לָשׁוֹן: אֲשֶׁר בִּקְהַל עָם אָשִׁירָה עֻזּוֹ · אַבִּיעָה רְנָנוֹת בְּעַד מִפְעָלָיו: לְאָדָם מַעַרְכֵי לֵב וּמֵיְהוָה מַעֲנֵה לָשׁוֹן: אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: סוגרין הארון

כשחל יום שני של ר"ה ביום א' מפסיקין הסדר ואומרים ביום א' של ר"ה אהללה אלהי וביום ב' של ר"ה שהוא יום ראשון לשבוע אנסיכה מלכי:

מיוסד ע"פ א"ב כפול בראשי החרוזות

אֲהַלְלָה אֱלֹהַי · אָשִׁירָה עֻזּוֹ · אֲסַפְּרָה כְּבוֹדוֹ · אֲאַפְּדֶנּוּ מְלוּכָה: אֲשַׂגֵּב לְפוֹעֲלִי · אֲשֶׁר שָׂח וּפָעַל · אַנְוֵהוּ כִּי לוֹ יָאֲתָה מְלוּכָה: בְּעֻזּוֹ נֶצַח אֲשַׁנֵּן · כִּי צְבָאוֹ אֲבִיוֹלִי נָאָה שִׂיחַ · גּוֹדֶל הַמְּלוּכָה: בִּקְהַל אֲבַשֵּׂר · בְּרֹב עָם אֲדַבֵּר · לְמִי שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז · וּלְמִי הַמְּלוּכָה: גּוֹשׁוּ גוֹיִם וּבֹאוּ מַמְלָכוֹת · רְאוּ מַה נֶּהְדָּר · בְּמָעוֹז הַמְּלוּכָה: גַּדְּלוּהוּ אִתִּי · וּנְרוֹמְמֶנְהוּ יַחַד · וְאַל תִּתְגָּאוּ · בְּנֵזֶר הַמְּלוּכָה: דְּרָכִים בְּעֵת נֶעֶשְׂתָה מְצוּלָה · הִתְבּוֹנְנוּ יַחַד · לְמִי נִזְרְקָה מְלוּכָה: דָּרַךְ סוּס בַּיָּם · כְּנֶגֶד שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב · וּמַה יּוֹעִיל גֶּבֶר · עוֹז בַּמְּלוּכָה: הֶאֱזִינוּ רוֹזְנִים אָז וַיִּרְגָּזוּ · הִבִּיטוּ חָתַת · וּמָאֲסוּ מְלוּכָה: הִגִּידוּ כֹחוֹ

כמה לוי

(אהללה אספרה כבודו) בקהל עם (אאפדנו מלוכה) אקשט אותו בכתר מלכות (אשגב לפועל) ארומם להקדוש ברוך הוא שהוא פועל הכל (אשר שח ופעל) על שהוא אמר ויהי הוא צוה ויעמוד לכן (אנוהו) אספר נוין ושבחו לבאי עולם (כי לו יאתה המלוכה) כי לו נאה והגונה המלוכה (בעזו נצח אשנן) בהקפו ובתורתו אדבר תמיד (כי צבאו אני) כי אני מצבא שלו לכן (ולי נאה שיח גודל המלוכה) לי נאה לספר ולדבר גודל המלוכה יותר מעובדי כוכבים שאינם לגיון של מלך (בקהל אבשר ברב עם אדבר) הדרת מלך (למי שאת) למי ראוי הנשיאות (ויתר עז) של מלכיות (ראו מה נהדר) כמה נהדר השם יתברך (במעוז המלוכה) בתוקף המלוכה לכם אני אומר אתם העובדי כוכבים (גדלוהו אתי) כו' (ואל תתגאו בנזר המלוכה) שנתן לכם ותביא לכם ראיות שאין מלכות בני אדם כלום נגדו (דרכים בעת נעשתה מצולה) בעת שנעשתה מצולת ים סוף לדרכים לכל י"ב שבטים דרך בפני עצמו (התבוננו) כולכם יחד ודאי (למי נזרקה מלוכה) בעת ההיא להקדוש ב"ה שנאמר שם ה' ימלוך לעולם ועד וזה היה כאשר (דרך) הקדוש ברוך הוא (סוס בים) כנגד שש מאות רכב) חיל פרעה (ומה יועיל גבר עוז במלוכה) ומה הועיל אז מלכות פרעה כנגד עוזו של הקב"ה אשר בידו המלוכה (האזינו רוזנים אז וירגזו) אז שמעו שרי האומות קי"ס כמ"ש שמעו עמים ירגזון (הביטו חתת) ראו מחתה (ומאסו מלוכה) ומאסו מלכותם (הגידו

אהללה אלהי איך וועל לויבין מיין גאט אונ וועל זינגען זיין שטארקייט איך וועל דער ציילין זיין כבוד איך וועל אים צירן מיט דער קרוין פון מלוכה אשגב איך וועל שטארקן דעם ווערקר הקדוש ברוך הוא וואש ער האט די וועלט באשאפין מיט רייד איך וועל אים באשיינען צוא אים איז שיין דיא מלוכה בעזו אין זיין תורה וועל איך תמיד לערנען אונ ריידין דען איך בין זיין שאר אונ צוא מיר איז שיין צוא ריידן פון זיין גרוישר מלוכה בקהל צווישין איין זאמלונג וועל איך מבשר זיין צווישן פיל פאלק וועל איך ריידין צו וועמן איז דאש דר הייבונג אונ גרוישע שטארקייט אונ צו וועמען איז דיא מלוכה גושו גוים גינעהענט איר פעלקר אונ קומט איר קיניגרייך זעהעט וויא גאט איז באשיינט מיט דר קרוין פון דר מלוכה גדלוהו אתי אבפערט אים מיט מיר אונ מיר וועלן אים דר הויבין אין איינעם אונ האלט אייך ניט בגאוה קעגין אים מיט דער קרוין פון דער מלוכה דרכים בעת אין דער צייט אז עש איז גיווארין וועג אין טיפין ים דאש דיא ישראל זיינען טרוקענער הייט אריבער גיגאנגען האבין זייא פאר שטאנן אלע בנאנד צו וועמען איז ראוי גיוועזין די מלוכה דרך סוס גאט האט גיטראטין דאש פערד אין ים קעגין דיא זעקס הונדערט רייטר וואש פרעה האט גיהאט דאט הייסט ער האט אלע פערד מנצח גיוועזן וויא איין פערד אונ וואש קאן זיך באהעלפין איין מענטש מיט זיין גבורה קעגן גאט וואש ער איז שטארק אין דר מלוכה האזינו רוזנים די הארין האבין מיט זייערע אויערן גיהערט וויא גאט האט דעם ים גישפאלטין צו די ישראל האבין זיי זיך דערשרעקט מאל דר שראקן זייא האבין גיזעהען וואש גאט האט גיטאן צוא דיא מצרים איז אויף זייא איין אנגשט אונ ברעכענעש גיפאלין האבין די ממאם גיוועזין זייער מלוכה הגידו פעלקער האבין גיזאגט גאטש כח זאך וויא יתרו האט גיזאגט (עתה ידעתי כי גדול ה') אונ רחב האט גיזאגט (ה' אלהיכם הוא האלהים וכו') אונ זייא האבין גירעט צו דעם גאט זאל אן גישריבין ווערין דער נאמען פון דר מלוכה: הייגט הייבט אן דר פייטן צוא דער ציילין די נסים וואש גאט האט צוא דיא ישראל גיטאן אי׳

לאמים ודברו · לזה יכתב שם המלוכה: ונלחם ראשית
גוים ואבדי כי נשבע חי · בכסא מלוכה: ויולע בכל דורי
כי לא למדי מי נלחם בים · ועטה מלוכה: זד על אדוניו ·
עבד יושב נגב · בזאת תרגז ארץ · בשאת עבד מלוכה:
זרע ברוכים החרימו ארורים · כי נתנו קול לאדיר
במלוכה: חשבון ובשן עוררו מלחמת · בלי לתת דרך ·
לצבאות מלוכה: חילם נשמד וארצם חלקה · ומעל זרועם ·
נפלה מלוכה: טפשו בני כנען כי נכרים הם · באדמת בני
שם · זרע מלוכה: טבחם בן נון · עד פנה ארץ לפני ארון
הברית · ארון המלוכה: יושבי חרושת · אז הקשה לחץ ·
עזרוהו בלי בצע · אפסי מלוכה: יה נלחם בם · צבא בלי
בצע · כן נאבדו שארי · ולאל המלוכה: כארז בלבנון · אשור
גדל · וחרף אוריד · כביר המלוכה: כליל אש הממם · בליל

כמו לאומים) לאומים הגידו כמו (ודברו לזה יכתב שם המלוכה) לזה ראוי ליכתב שם המלוכה ולא לאחר ועתה מספר לנו איך העביר הקב"ה מלכות עובדי כוכבים ונסים שעשה הקב"ה עמנו בכל דור ודור (ונלחם ראשית גוים) ראשית גוים עמלק נלחם בראשון עם ישראל (ואבד) ונאבד באותה מלחמה (כי נשבע חי) וקים (בכסא מלוכה) הקב"ה שהוא (חי) וקים (בכסא מלוכה) כמ"ש כי יד על כס יה שלא יהיה הכסא שלם ולא השם שלם עד שינקום מעמלק (ויולע בכל דור) לכן יהיה עמלק ללעג בכל דור על כי לא למד ק"ו ממצרים והיה לו לומר (מי נלחם בים) והטביעם (ועטה מלוכה) ונתעטף במלוכה שהמליכוהו עליהם ואמרו ה' ימלוך לעולם ועד כ"ש שיציל אותם ביבשה (זד על אדוניו עבד יושב נגב) זה הכנעני מלך ערד יושב הנגב שנאמר עליו עבד עבדים יהיה לאחיו והזיד על אדוניו ישראל כי בא להלחם אתו (בזאת תרגז ארץ בשאת עבד מלוכה) כמ"ש תחת שלש רגזה ארץ תחת עבד כי ימלוך וכנען בא להתנשא במלוכת ישראל שהם (זרע ברוכים) החרימו את כנען שהם (ארורים כי נתנו קול) בתפלה (לאדיר במלוכה) להקב"ה שהוא אדיר במלוכה ואמרו אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם וישמע ה' בקול ישראל (במדבר כא) (חשבון ובשן) סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן (עוררו מלחמת) עם ישראל (בלי לתת דרך לצבאות מלוכה) לעבור דרך ארצם (חילם נשמד וארצם חולקה) לראובן וגד וחצי שבט מנשה (ומעל זרועם נפלה מלוכה) בהיותם בתקפם נפלה מלכותם (טפשו) הסכילו (בני כנען) שהתישבו בארץ ישראל וכבשו את הארץ מיד בני שם ולא הבינו (כי נכרים הם) שנשאם נח נכרים (באדמת) ישראל שהם בני (שם) והם זרע (מלוכה) לפי שהנחיל נח את כל העולם לשם וליפת · ולכנען עשה כנכרי שלא נתן לו חלק בעולם (טבחם) הרגם יהושע בן נון (עד פנה ארץ) עד שביער ופנה אותם מא"י (לפני ארון הברית אדון המלוכה) כמ"ש הנה אדון כל הארץ עובר לפניכם בירדן ואז"ל הארון היה מכלה וממית בכנענים ומכבש את הארץ (יושבי חרושת) סיסרא שר צבא יבין היושב בחרושת הגוים (אז הקשה לחץ) הקשה ללחוץ את ישראל עשרים שנה (עזרוהו בלי בצע) עזרו לו בלי שכר (אפסי מלוכה) (יה נלחם בם) הקב"ה פרע להם מדה כנגד מדה ונלחם בם גם כן (צבא בלי בצע) כמ"ש מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם (כן אבדו שאר) אויבינו (ולאל) ואז יהיה לאל המלוכה (כארז בלבנון אשור גדל) סנחריב מלך אשור גדל כארז שכבש כל העמים (וחרף) וגדף להקדוש ב"ה ואמר (אוריד כביר) אוריד

איטליכין דור ונלחם עמלק איז גיקומען צום ערשטין מלחמה האלטן מיט די ישראל איז ער אין דר מלחמה פר לארין גיווארין דען דר לעבעדיגר גאט האט גישווארין ביא זיין שטול פון דער מלוכה דאש זיין נאמען זאל אפ גימעקט ווערין ויולע אונ איז אויש גישפעט גיווארין אין אלע דורות ווייל ער האט ניט גילערינט קיין ק"ו ווער עש האט מלחמה גיהאלטין מיט דיא מצרים אונ האט זיי דער טרונקין אין ים אונ גאט האט זיך איין גיוויקילט אין זיין מלוכה אונ האט דיא ישראל מציל גיוועזין אונ האט זיא טרוקין אריבער גיפירט איבר דעם ים איז שוין אבל שכן אויף דער יבשה זד על דר כנעני מלך ערד וואש איז גיזעסן אין דרום זייט אונ איז אן גרופין גיווארין עבד עבדים האט מרשיע גיוועזין קעגין זיין האר אונ איז גיקומען מיט די ישראל מלחמה האלטין איבר דעם ציטערט דאך די ערד ווען איין קנעכט דער הייבט זיך אונ וויל האבין די מלוכה זרע ברוכים די גיבענטשטע קינדר די ישראל האבין מחרים גיוועזין די פאר פלוכטע כנענים אז זיא האבין גיגעבין זייער קול מיט תפלה צו גאט וואש ער איז שטארק אין דר מלוכה חשבון ובשן סיחון ועוג דיא מלכים פון די צוויי שטעט חשבון אונ בשן האבן דער וועקט איין מלחמה קעגין די ישראל דאש זיי האבין ניט גיוואלט לאזין די ישראל וואש זיא זיינען גיוועזין גאטש חיל דורך גיין דורך זייער לאנד וואש איז גיוועזין זייער סוף זייער חיל איז פר טיליגט גיווארן אונ זייער לאנד איז צו טיילט גיווארין צו שבט ראובן אונ שבט גד אונ צו האלב שבט מנשה אונ פון זייער קראפט איז די מלוכה אראפ גיפאלין טפשו די בני כנען זיינען נארין גיוועזין זיי האבין ניט פר שטאנען דאש זיא זיינען גיוועזן פרעמד אין דעם לאנד פון דיא ישראל וואש קומען ארויש פון בני שם וואש זיי זיינען גיבענטשטע קינדר דען נח האט די וועלט צו טיילט צו זיינע צוויי קינדער שם ויפת אונ צוא חם מיט זיין זון כנען האט ער קיין חלק ניט גיגעבין אין דר ירושה טבחם בן נון האט יהושע בין נון זיי גיקוילעט ביז ער האט די רשעים אויש גיראמט פון ארץ ישראל פר דעם ארון קודש וואש די לוחות פון גאט זיינן אין אים גילעגין וואש ער איז דער הער פון דער מלוכה דען דר ארון איז פר זיי גיגאנגען אונ האט אום גיבראכט דיא כנענים אונ האט גיהאלפן צו די ישראל איין נעמען דאש לאנד יושבי חרושת דר מלך פון כנען אונ זיין הייבט מאן סיסרא וואש זיינען גיזעסין אין חרושת דר דאזיגר האט די ישראל זייער שווער גיצוואונגן אלע הארין פון אלע עקן פון דר וועלט האבין אים גיהאלפין מלחמה האלטין מיט דיא ישראל אן געלט דען סיסרא האט צו זיי גישיקט זיי זאלין אים קומען צו הילף ווען ער זיי צאלין אונ זיי זיינן גיקומען אונ האבין קיין געלט ביי אים ניט גיוואלט נעמען יה נלחם האט גאט מיט זייא מלחמה גיהאלטין אויך מיט אזוא אחיל וואש זיי האבין קיין געלט ניט גינומען דאש זיינן די שטערין פון דעם הימיל זיי האבן מלחמה גיהאלטין מיט סיסרא אזו זאלין אויך די איבעריגע רשעים פאר לארין ווערין כארז בלבנון סנחריב דער מלך פון אשור איז גיוועזין גיגליכין מיט זיין גרויסקייט אז א טענן בוים אין וואלד אונ ער האט גאט גילעסטערט אונ האט גיזאגט איך וועל אראפ

שְׁמוּרִים׃ וְאָז יָדְעוּ כֹל׃ כִּי לְאֵל הַמְּלוּכָה׃ לְשַׁחַת כָּרַע בֵּל׃
כְּחָשְׁבוּ עֲלוֹת לַשַּׁחַק׃ וְסָר מֶנּוּ לְבַב אֱנוֹשׁ׃ וְרָד מִמְּלוּכָה׃
לְכַנּוֹ הוּשַׁב׃ וְכֹחַ אֵל הִכִּיר׃ לְמֵרִים וּמַשְׁפִּיל׃ הִשְׁלִים מְלוּכָה׃
מֻגָּרָה צֹאן לָטֶבַח׃ וְנִתְכְּנוּ עֲלִילוֹת׃ בִּלְבוּשׁ צָעִיר׃ רוֹדֶה
הַמְּלוּכָה׃ מְכוּרֵי בְּלֹא הוֹן׃ פְּדוּיֵי בְּלֹא כֶסֶף׃ סִלּוּ לְמַטֵּה
כְּמַיִם׃ לֵב הַמְּלוּכָה׃ נִמְכְּרוּ יוֹנִים׃ לִבְנֵי יְוָנִים׃ וְרִחֲקוּם מֵעַל
גְּבוּל מְלוּכָה׃ נֵאֲרוּ בְּרִית וָדָת׃ וְהִמְרִידוּ עִם בַּאַל׃ וּמִגְּרוּם
בְּלֹא כֹחַ׃ מִכֹּהֲנֵי מְלוּכָה׃ שָׂעִיר הֶחֱנִיף׃ לְהוֹרֵהוּ בְּצֵידוֹ׃
וַיִּירַשׁ בְּקוֹל בֶּכִי׃ חֶרֶב וּמְלוּכָה׃ חזן שֻׂגַּב חֵלֶק׃ הֱיוֹת גְּבִיר
לְאֶחָיו׃ וְעוֹד תִּסּוֹב׃ לִישֻׁרוּן מְלוּכָה׃

עֲשֵׂה לְךָ בְּצִיּוֹן שֵׁם נוֹרָאוֹת׃ כְּאָז תַּצְלִיחֶנָּה בְּכִסֵּא
מְלוּכָה׃ עוֹרֵר וְהָקֵץ מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ׃ וְכוֹנֵן כִּסְאָךְ
בְּקִרְיַת מְלוּכָה׃ פְּנֵי מְאוֹר לְבָנָה׃ וְחַמָּה תַּחְפִּיר׃ וְיֵבוֹשׁוּ

כבירו והקימו של עולם שלא יסיר לו המלוכה (כליל אם) מלאך שטלו אם (המצם בליל שמורים) המיתם בליל פסח (ואז ידעו כל כי לאל המלוכה) (לשחת כרע בל כחשבו עלות לשחק) נבוכדנצר שעבד בל כאשר חשב לעלות לשחק שאמר אעלה על במתי עב ירד לשחת ולשאול (וסר מנו) ועוד זאת שסר ממנו (לבב אנוש) ונעשה חיה (ורד ממלוכה) ולאחר ז' שנים שהלך כדרך חיה במדבר (לכנו הושב) הושב על כנו (וכח אל הכיר כו') והכיר כח אל שהוא ישפיל המרים ומשפיל והודה במלכותו של הקדוש ב"ה שלימה (מוגרה צאן לטבח) ישראל שנקראו צאן נאספו ונמכרו לטבח בימי המן שגזר עליהם חרב והרג ואבדן (ונתכנו עלילות) ונמנו תשובות ישראל להקב"ה (בלבוש צעיר רודה המלוכה) בזכות מרדכי שלבש לבוש מלכות וכא שנמשל לצעיר רודה וישראל שהיו (מכורי בלא הון) כמ"ש הכסף נתון לך (פדויי בלא כסף) כן נפדו בלא כסף רק בתפלה ובצום ובתחנונים (סלו למטה כו') שבאו להקב"ה המטה לב המלך כמים בימי החשמונאים (נמכרו) ישראל שנקראים (יונים לבני יונים ורחקום כו') כמ"ש ובני ירושלים מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם (יואל ד' ו') (נארו ברית ודת) הפרו ברית מילה ותורה שגזרו שמד על ישראל שלא ישמרו שבת ושלא למול (והמרידו עם באל) שהרבה מישראל נכשלו בגזירתם (ומגרום בלא כח מכהני מלוכה) אך כהני המלוכה החשמונאים אף שהיו חלשים בלא כח עם כל זה הפילום וגרשום בהשגחת הש"י (שעיר החניף להורהו בצידו) עשו החניף לאביו כי ציד בפיו ששאל לו האיך מעשרין את התבן (ויירש בקול בכי) כדכתיב וישא עשו קולו ויבך ע"ז ירש (חרב ומלוכה) (שגב חלק) נשגב יעקב איש חלק (היות גביר לאחיו) כי בלותה ברכה עצמה שברך לעשו אמר הן גביר שמתיו לך וגו' לכן (ועוד תסוב לישורון מלוכה) עוד תחזור לישראל המלוכה: (עשה לך בציון שם נוראות) על ידי שתגאל את ישראל מגלותם הגדול שהם בתכלית הירידה תעשה לך שם (כאז תצליחנה) כמו שהצלחתו מאז בכסא דוד כן תצליח לנו גם עתה להושיב אותו (בכסא מלוכה) (עורר והקץ כו' בקרית מלוכה) תעורר לכונן כסאך בציון שנקראת משוש כל הארץ והיא קרית מלכה ואז (פני מאור לבנה וחמה תחפיר) כמ"ש וחפרה הלבנה ובושה החמה וגו' (ויבושו

גידערין דעם שטארקשטין פון דר וועלט פון זיין מלוכה וואש איז אבר זיין סוף גיוועזין כליל אמלאך וואש ער איז לויטער פייער האט זיי פר טומילט אונ אלע זיינע חילות זיינן פר ברענט גיווארין אין דר נאכט פון פסח וואש ווערט אן גירופן ליל שמורים אונ דעמאלט האבן אלע גיוואושט דאש צו גאט איז דיא מלוכה לשחת כרע בל צוא דער גרוב האט גינידערט נבוכדנצר וואש ער האט זיך גיבוקט צו דער אפ גאט וואש זיא הייסט בל אז ער האט גיטראכט ארויף צו גין אויף דעם הימיל איז פון אים אפ גיטאן גיווארין דאש מענטשין הארץ אונ איז אראפ גינידערט פון זיין מלוכה דאש ער איז גיווארין צו אחיה אונ האט זיבן יאר גישט מער גיגעסן אז גראז צווישין די חיות פון פעלד לכנו הושב נאך דיא זיבן יאר איז ער אום גיקערט גיווארין אויף זיין נעסט פון דר מלוכה דרנאך מאל האט ער דר קאנט גאטש כח אונ האט מודה גיוועזין אז די מלוכה איז צוא גאט וואש ער דער הייכט אונ מאכט נידעריג וועמען ער וויל מוגרה צאן אין די טעג פון המן זיינען די ישראל גשלעפט גיווארין וויא איין שאף צו דר שחיטה דען דיא שלעכטע מעשים פון דעם דור זיינען גיציילט גיווארין פר גאט דאש זיי האבין גיגעסין פון דער סעודה פון אחשורוש אונ זיי זיינען ניצול גיווארין בזכות מרדכי ואסתר וואש זיי זיינען ארויס גיקומען פון שבט בנימין וואש ער איז גיוועזין דער אינגשטער גיוועלטיגער פון אלע שבטים מכורי בלא הון זיי זיינען פר קויפט גיווארין אן געלט אונ זיינן אויך אויש גילייזט גיווארין אן געלט נאר דורך תפלה אונ פאסטין איז די גזירה בטל גיווארן האבין זיי גילויבט צוא גאט דער דא נייגט דאש הארץ פון דיא מלכים וויא

וואשער וואש מען קאן זיי נייגן וואו מען וויל אזוא נייגט גאט דאש הארץ פון דיא מלכים וואו ער וויל נמכרו יונים די ישראל וואש זיי זיינן גיגליכן צו דיא טויבין זיינען פאר קויפט גיווארין צו דיא גריקן אין די טעג פון די חשמונאים אונ זיי האבין די ישראל דער ווייטערט פון דעם גרעניץ פון דר מלוכה פון ירושלים נארו ברית זיי האבין פר שטערט דעם ברית מילה אונ דיא תורה דען דיא גריקן האבין גוזר גיוועזין אויף די ישראל זייא זאלין ניט האלטין די תורה זיי האבין גימאכט דאש פיל ישראל האבין מורד גיוועזין קעגין גאט דער נאך האט זיי גאט גיהאלפין דאש די שלאפע חשמונאים וואש זיי זיינן גיוועזין כהנים אונ מלכים האבין מנצח גיוועזין דיא גריקן אונ האבין זייא נידערית גימאכט שעיר התניף עשו האט חניפות גיטריבין צוא זיין פאטער יצחק מיט זיין גייעג אונ דורך דעם דאש ער האט דיא טרעהרין גילאזין בשעת אז יצחק האט גיבענטשט זיין זון יעקב האט ער דורך דעם גיקריגן ירושה דיא שווערד אונ די מלוכה שגב חלק יעקב וואש ער איז גיוועזין אגלאטער מענטש איז ער גישטארקט גיווארין דאש ער זאל זיין איין האר אונ מיר האפין אז ליטות המשיח וועט איין מלוכה זיין אין ירושלים ביא די ישראל וואש זייא ווערן אן גירופן ישורון:

עשה לך בציון מיר בעטין דיך גאט זאלשט דיר מאכין איין פארכטיגין שם אין ציון זיי זאלין באגליקט ווערין עורר דער וועק אונ מאך אויף וואכין די שטאט ירושלים וואש זיא איז גיוועזין די פרייד פון אלע לענדר אונ מאך אן בריטין דיין שטול אין דער שטאט פון ירושלים מאור דאש פנים פון די ליכט וואש בוקן זיך צוא דער זון אונ צוא די

עוֹבְדֵימוֹ · בְּשְׂאֵתְךָ מְלוּכָה: פְּאֵר עִיר יוֹפִי · לְבָרָה כַּחַמָּה · וְגַלֵּה לְנֶגְדֵּנוּ · כְּבוֹד מְלוּכָה: צִבְאוֹת גְאוּלֵי צוֹעַן · שׁוֹרְרוּ בְּלֵיל חַג · הוּא לַיְלָה נִשְׁמָר לְסַחֵף מְלוּכָה: צָעֲדוּ בְּמֵי שַׁעֲלִי · צָפוּ בְּרוּחַ שֶׂכֶל · אָנָה יוּנְטָעוּ · וִיקַבְּלוּ מְלוּכָה: קָמְטוּ שַׁעֲרֵי זְבוּל · בֵּית עוֹלָמִים · כִּי מִבֵּינֵימוֹ שָׁבְתָה מְלוּכָה: קָדוֹשׁ יָבֹא בָם לְעוֹלָמִים · וְאָז יִשְׂאוּ רֹאשׁ · בְּחַדְּשׁוֹ מְלוּכָה: רָבְצָה עֲדִינָה · שָׁקְטָה מֵאַלְמוֹן · כִּי אָרַךְ לָהּ · קֵץ הַמְּלוּכָה: רִיבוּ מוֹשִׁיעִים · שְׂאוּ אֶדֶר מִתֵּימָן · וְשִׁיתוּ עַל אָדוֹן · הוֹד הַמְּלוּכָה: שָׁוְא שָׂנֵא אֵל · וְהוּא עַל לְשׁוֹנֵנוּ · בִּקֵּשׁ אֱמֶת וָאַיִן · וְרָחֲקָה מְלוּכָה: שַׁדַּי הָסֵר אָוֶן מִצְּבָאֶיךָ · וְיָרִיעוּ לְךָ תְּרוּעַת מְלוּכָה: תַּחְגּוֹר גֵּאוּת · תִּתְאַזָּר עוֹז · לְבַל יִשְׂתָּרֵר זָר בִּמְלוּכָה: תִּכֵּן תֵּבֵל כִּי יִנָּעֵר רָשָׁע · וְשָׂם צֶדֶק לְרַגְלָיו · וִיצְנוֹף מְלוּכָה: תָּקוּם גּוֹיִם תּוֹכִיחַ לְאֻמִּים · תִּשְׁבּוֹר מַטֵּה רֶשַׁע · מוֹשֵׁל הַמְּלוּכָה: חזן תַּחֲלִיף אֱלִילִים · תּוּשְׂגַּב לְבַדֶּךָ · תִּקָּרֵא נֶצַח יָחִיד בִּמְלוּכָה:

עובדימו) כמו שת"י ויבהתון דפלחין לטיהרא ויתכנעון דסגדין לשמשא (בשאתך מלוכה) כשיראו התנשאותך במלוכה אז יבושו העובדים לחמה ולבנה (פאר עיר יופי) בקשתנו שתפאר ירושלים שנקראת כלילת יופי (לברה כחמה) לישראל הנקראים ברה כחמה (וגלה ט') (צבאות גאולי צוען שוררו בליל חג) צבאות ישראל שנגאלו ממצרים אמרו שירה בליל פסח (והוא לילה) והלילה ההוא (נשמר לסחף מלוכה) לשטף ולכלות עובדי כוכבים כמו שארז"ל ליל שמורים ליל המשומר ובא לעתיד לבא (צעדו במי שעל) דרכו והלכו במי הים שנמדדו בשעלו של הקדוש ב"ה (צפו ברוח שכל) הביטו וראו ברוח הקדוש (אנה יונטעו) אימתי יהיה הנטיעה האמיתית באין אחרים נתיצה ונתישה ראו שיהיה זה בזמן הקיבוץ כי הם בעצמם לא יבואו שמה רק לדורות הבאים והוא לימות המשיח (ויקבלו) אז (מלוכה) וכמו שצפו ברוה"ק כן היה (קמטו שערי זבול) נכרתו ונגדעו שערי בהמ"ק הנקרא בית עולמים (כי מביניהו שבתה מלוכה) כי בטלה מהם הנבואה שנתגלו על אותן השערים שנאמר עליהם ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים שבנו המלכים והשרים מבין אותן השערים (הרשב"ץ) אך (קדוש יבוא בם לעולמים) כשהקב"ה יבוא בשערים ההם לא יצא מהם לעולם אחר ביאה זו (ואז ישאו ראש בחדשו מלוכה) ואז בחדשו הקב"ה המלוכה ישאו השערים אשר טבעו בארץ ראשם ויתפשטו מן הארץ · אתם מושיעי ישראל משיח בן יוסף ומשיח בן דוד הבימו איך (רבצה עדינה) ארם יושבת במנוחה ותענוג (שקטה מאלמון) יושבת שקטה בלי אלמנות (כי ארך לה קץ המלוכה) כי משכה מלכותה יותר מכל העובדי כוכבים לכן (ריבו מושיעים) עליכם מושל הדבר שנאמר ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו לכן ריבו והשפטו עם העובדי כוכבים (שאו אדר מתימן) קבלו וקחו מתימן חוזק ויופי המלוכה (ושיתו על אדון) ושימו על הקב"ה (הוד המלוכה) אך מה לנו לזעוק על אריכת הקץ ואנחנו הגורמים (כי שוא שנא אל) הקדוש ברוך הוא שונא שוא ושקר ועכ"ז (והוא על לשוננו בקש) הקב"ה (אמת ואין) לכך שגלנו (ורחקה מלוכה) מאתנו (שדי הסר און מצבאיך) רבש"ע הסר און מצבאות ישראל כמו לשעבר שהיינו משובחים בדבר זה כמ"ש לא הביט און ביעקב (ואז יריעו לך תרועת מלוכה) (תחגור גאות תתאזר עוז) הלבש גאות ועוז שהם שני מלבושים שלך (זר) זה עשו (תכן תבל) מתוקן תהיה הארץ (כי יונער רשע) ממנה ואז (שם צדק) שים משיח (לרגליו) בירושלים ובבהמ"ק שנקראו הדום רגליו (ויצנוף) משיח במצנפת מלוכה (תקום גוים) תעשה נקמה בעובדי כוכבים (תוכיח לאומים) תתווכח עמהם על מה שעשו לנו (תשבור מטה רשע) שבור שבט מלכות ישמעאל הרשע אשר הוא מושל המלוכה (תחליף אלילים) ואז (תושגב לבדך תקרא נצח) ותקרא לעולם (יחיד במלוכה) כמ"ש והיה ה' למלך כו' ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד :

לבנה זאלשטו פאר שעמען אונ וואש דינען צו זייא וועלין פאר שעמט ווערין אין דער צייט אז דוא וועשט זיך דער הייבן אין דער מלוכה פאר עיר זאלשט באשיינען די שיינע שטאט ירושלים צוא דיא ישראל וואש זיינן לויטער וויא דיא זון אונ אנפלעק אין אונזער לאנד דעם כבוד פון דיין מלוכה צבאות דאס חיל פון יהודים וואש זיינן דר לייזט גיווארין פון צוען מצרים האבין גיזונגען אין דר נאכט פון פסח אונ די נאכט איז גיהיט אוועק צוא שלעפין דיא מלוכה פון מצרים צעדו דיא ישראל האבין גיטראטין אין ים וואש גאט האט אים גימאסטין מיט זיין טריט זיי האבין גיזעהן ברוח נבואה וואו זיי וועלין גיפלאנצט ווערין אונ וועלין מקבל זיין די מלוכה אין זייער לאנד זייא האבין גיוואושט אז זייא וועלין ניט קומען קיין ארץ ישראל נאר זייערע קינדער איבער דעם האבין זייא אין דער שירה גיזאגט (תביאמו ותטעמו) דוא זאלשט ברייגן אים אונ זאלשט פלאנצין אים אונ האבין ניט גיזאגט (תביאנו ותטענו) דו זאלסט אונז ברייגען אונ זאלשט אונז פלאנצין קמטו דיא טירין פון דעם בית המקדש זיינען פאר שניטין גיווארין דען פון וועגין זייא איז דיא מלוכה פאר שטערט גיווארין קדוש יבא בם דער הייליגער גאט ווערט אין זיי קומען דער באשעפר פון דיא וועלטין אונ דענסט מאל וועלין די טויערין אויף הייבן זייער הויבט אז ער וועט באנייען די מלוכה רבצה עדינת די מדינה בבל וועלכע דער נביא האט גירופן עדינה זיא האט גיהויערט זיא איז שטיל גיזעען פון פר ווישטונג דען דער קץ פון איר מלוכה האט לאנג גידויערט רבו לויפט איר העלפער משה אונ אהרן טראגט שטארקייט פון תימן אונ טוט אויף גאט דיא שיינקייט פון דער מלוכה שוא שנא אל גאט האט פיינט פאלשקייט אונ דאס פאלשקייט איז אויף אונזר צונג גאט זוכט ביא אונז דעם אמת אבער ער גיפינט ניט דרום איז פון אונז דר ווייטערט גיווארין די מלוכה פון ארץ ישראל דוא שטארקער גאט טוא אפ אום רעכט פון דיינע ישראל וועלין זייא שאלין צו דיר איין שאלונג פון מלוכה תחגור גאות דוא זאלשט אן טוהן הערשאפט דוא זאלשט זיך ארום בינדין מיט שטארקייט אונ ער וועט אן טאן דיא קרוין פון דער מלוכה תושגב לבדך וועשט אליין גישטארקט ווערן דען דענסט מאל וועסטו גירופן ווערין איינציגער גאט אין מלוכה אויף דער אייביגער וועלט :

על כן נקוה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ · יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון · לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד שמך יקר יתנו · ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד : כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד : ככתוב בתורתך יהוה ימלוך לעולם ועד :

ונאמר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו · ותרועת מלך בו : ונאמר ויהי בישרון מלך · בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל : ובדברי קדשך כתוב לאמר · כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים : ונאמר יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט : ונאמר שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה : ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר כה אמר יהוה מלך ישראל וגואלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים : ונאמר ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה : ונאמר והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד : ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

אלהינו ואלהי אבותינו · מלוך על כל העולם כלו בכבודך ותנשא על כל הארץ ביקרך · והופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך · וידע כל פעול כי אתה פעלתו · ויבין כל יצור כי אתה יצרתו · ויאמר כל אשר נשמה באפו יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה : קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך · שבענו מטובך ושמחנו בישועתך · וטהר לבנו לעבדך באמת · כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקים לעד : ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון :

תוקעין תקיעה שברים תרועה תקיעה

והקהל אומרים היום והש"ץ חוזר :

היום הרת עולם · היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים · אם כבנים · אם כעבדים · אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים · ואם כעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש :

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא · מבין ומאזין מביט ומקשיב לקול תקיעתנו · ותקבל ברחמים וברצון סדר מלכיותינו :

מיוסד ע"פ א"ב כפול בראשי החרוזות

אפחד במעשי · אדאג בכל עת · אירא ביום דין · בבאי לזכרון : אדרוש לחנון · אחלה לרחום · אחנן לחק לי יום לזכרון : בבאי למשפט · במי אשען · ומי יחפש לי · צדק לזכרון : באבות בטחתי · ופעלם אבלתי · והם היו לי · קדם לזכרון : גבורה זרועי · כשח מחני נא · לבל ימח מני · שם וזכרון : גבר אם יעמוד לפניו היועיל · בעת

מטה לוי

(אפחד במעשי) אני מתפחד בשביל מעשי הרעים (אדאג) אני דואג (בכל עת) כל עונותי (אירא ביום דין בבואי לזכרון) אני ירא כשיבוא זכרוני לפניו ביום הדין (אדרוש) לקרוא בתפלה לחנון (אחנן לחק לי) אתחנן למי שחקק לי יום הדין שיהיה לזכרון כמו שכתוב זכרון תרועה (ומי יחפש לי צדק) זכות שיהיה לזכרון לפני הקב"ה (באבות) בזכות אבות אברהם יצחק ויעקב (בטחתי ופעלם) זכות מעשיהם אכלתי כבר (והם היו לי) והם עמדו לי בכמה צרות שעברו עלי מקדם (לזכרון) לפניו (גבורה זרועי) נתחזק כחי בזכות מרע"ה (כשח) כשדבר (מחני נא מספרך) ורצה שימחה הוא (לבל ימח מני) ולא ימחה ממני (שם וזכרון) מיד כששמע תפלתו שנאמר סלחתי כדברך אבל עתה שפסקו אנשי מעשה (גבר אם יעמוד לפניו) להתפלל

אפחד במעשי אזוא זאגין דיא ישראל איך פארכט מיך פון וועגן מיינע שלעכטע מעשים איך זארג מיך אלע צייט איך פארכט מיך אין דעם יום הדין אז איך וועל קומען צו גידאכט ווערן פר גאט אין דעם טאג ראש השנה אדרוש לחנון איך פארשט צו דעם וואש ער איז דער בארעמיג איך בעט צו גאט וואש ער הייסט רחום איך בעט צו גאט וואש ער האט מיר גיזעצט דעם טאג ראש השנה צו אגידענקעניש בבואי למשפט אז איך קום צו משפט אן וועמען זאל איך מיך אן שפארן אונ ווער וועט פר מיר זוכין איין זכות אונ גירעכטיקייט צו דר מאנט ווערן צו גוטין באבות בטחתי איך האב מיך תמיד פאר זיכערט אן זכות פון די אבות · אונ זייערע מעשים מיט זייער זכות האב איך שוין לאנג אויף גיגעסין דען זייער זכות איז מיר בייגישטאנן אין כמה צרות אונ זייא זיינן צו מיר פריער גיוועזין צו איין זכרון דאש גאט האט מיך דר מאנט אין זייער זכות גבורה זרועי מיין קראפט האט זיך גישטארקט אז משה רבינו האט גיזאגט צו גאט ניי מוחל די ישראל דעם חטא פון דעם עגל

יְבַקֵּשׁ מֶנִּי זְכוּת וְזִכָּרוֹן: רַצְּתִי בְּלוֹבֵשׁ אֵפוֹד וְחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט· אֲשֶׁר בָּם
הוּחַק שְׁמִי לְזִכָּרוֹן: דִּלֵּג בְּמַחְתָּה עַד יֵעָצֵר נֶגֶף· בְּגֶשֶׁת זָר מִכֹּהֵן יָקוּד
לְזִכָּרוֹן: הַבִּיטָה אֵל בְּעָמְדִי לְפָנֶיךָ· אֵין בְּקִרְבִּי אֱנוֹשׁ· תָּוִי לְזִכָּרוֹן:
הֲיֵשׁ מִי יְפַלֵּל וְיָשִׁיב חֵמָה· וְיוּחַק לַדּוֹרוֹת· שְׁמוֹ לְזִכָּרוֹן: וּמִי שׂוֹנֵא בֶצַע
יְדַבֵּר עֲנוּ בִי· וַיַּעַן וַיֹּאמַר עֵד· אָדוֹן לְזִכָּרוֹן: וּבְטָלֵה חָלָב יְכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ·
כְּנֶגֶד שְׁנֵי עֳפָרִים· יַעַל לְזִכָּרוֹן: זַעַף יָרֵא וַיֹּאמַר תְּהִי יָדְךָ בִּי· אֲשֶׁר כְּלֵב
אֱלֹהָיו הוּא לְזִכָּרוֹן: זָעַק וְהֵשִׁיב חֶרֶב אֶל נְדָנָהּ· וְהוּשַׁת לוֹ כַשֶּׁמֶשׁ כֵּס
לְזִכָּרוֹן: חִכִּיתִי בְּעֵת עֹצֶר· לְפוֹתֵחַ וּמַמְטִיר· כְּמֵשִׁיב רוּחַ לַיֶּלֶד אָבוּד
מִזִּכָּרוֹן: חַי לִרְאוֹת בְּרִית בְּדַבְּרוֹ קִנֵּאתִי· כִּי עָזְבוּ עַם בְּרִית וְזִכָּרוֹן:
טֶרֶם הָיָה לִי מְכַפֵּר פָּנִים· מִנְחָה הוֹלֶכֶת כַּשֹּׁחַד לְזִכָּרוֹן: טֶרֶף נֵרְדְּ

לעדי היוצא׳ (בעת יבקש מני זכות לזכרון) זכות וזכרון מעשים טובים ואין זכות עמדי (דלתי) במחתי (בלובש אפוד) באהרן לובש אפוד וחושן המשפט (אשר בם הוחק שמי) שבהם היו חקוקים שמות בני ישראל (לזכרון · דלג במחתה) וירץ אל תוך הקהל במחתה ויתן את הקטורת (עד יעצר נגף) והעצר המגפה אשר היתה (בגשת זר מכהן) כשקרב קרח שהיה זר ורצה להיות מכהן (יקוד לזכרון) ונשרף קרח להיות זכרון לבני ישראל אשר לא יקרב איש זר אבל עתה (הביטה אל בעמדי לפניך · אין בקרבי אנוש) כזה (תוי לזכרון) שאוכל לרשום אותו לזכרון (היש בינינו מי יפלל וישיב חמה) כפנחס שנאמר בו ויעמוד פנחס ויפלל (תהלים קו) השיב את חמתי (במדבר כה) (ויוחק לדורות שמו לזכרון) כמ"ש והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם (שם) (ומי שונא בצע כו') או היש בנו איש כשמואל שהיה שונא בצע (ידבר ענו בי) שיוכל לדבר כשמואל שאמר הנני ענו בי נגד ה' ונגד משיחו את שור מי לקחתי וגו' (ויען כו' לזכרון) ויען האדון ה' ויאמר אני (עד לזכרון) לשמואל (ובטלה חלב כו') ואין עכשיו איש שיכפר בעדנו כטלה חלב כשמואל שהעלה טלה חלב מחוסר זמן ונראה בו כמ"ש ויענהו ה' (ש"א ז ט) (כנגד שני עפרים יעל לזכרון) ואין בנו איש ששמו יעלה לזכרון כשמואל ששקול היה כנגד משה ואהרן שנקראו שני עפרים כמ"ש משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו (תהלים צט ו) והיש בנו איש (זעף ירא) שירא זעף של הקדוש ב"ה ויאמר תהי ידך בי כמו שאמר דוד אל ה' כשראה המלאך המכה בעם ויאמר וגו' תהי נא ידך בי וגו' (אשר כלב אלהיו) הוא נכתב עליו (לזכרון) כמ"ש בקש לו ה' איש כלבבו (שמואל א יג) ואז (זעק) דוד בתפלה (והשיב) המלאך (חרב אל נדנה) ועל זאת (והושת לו כשמש כס) הושת לו כסאו כשמש לזכרון כמ"ש וכסאו כשמש נגדי (תהלים פט) (חכיתי בעת עצר) בעת עצירת גשמים הייתי מחכה ומצפה מקדם (לפותח וממטיר) לאליהו שמסר לו הקב"ה מפתח של מטר · הוא נשבע חי ה' אם יהיה השנים האלה טל ומטר והיה העולם בצרה גדולה ובחמלת ה' עלינו מצא דרך שיחזיר לו הקדוש ברוך הוא מפתח של מטר וזהו (כמשיב רוח לילד) הצרפתי שבכר היה (אבוד מזכרון) ובקש מהקדוש ברוך הוא מפתח של תחיה אמר הקדוש ברוך הוא אין דרך שיהיה ביד עבד שני מפתחות וביד האדון אחד והחזיר להקדוש ברוך הוא מפתח של מטר ואליהו עדיין הוא חי כדי (לראות ברית מילה) שמקיימין ישראל לעולם כי (בדברו) בעת דיבר אליהו (קנאתי כי עזבו עם ברית וזכרון) לכן בעבור שקטרג על ישראל שעזבו ברית אמר לו הקדוש ברוך הוא אתה מקנא על ברית חייך שאין ישראל עושין ברית מילה עד שאתה רואה בעיניך (טרם היה לי מכפר פנים כו') מקדם ומאז היה לי כהן המכפר את כעס ופני ה' במנחה ההולכת לפניו כשוחד ליד השופט לזכרון לפני ה' (טרף נרד וסמים למסב חדריו)

אונ אויב דו ווילסט זייא ניט מוחל זיין מעק מיך אויש פון דיין תורה אונ פון וועגן האט ער דאש גיזאגט כדי מיין נאמען אונ מיין גידעכעניש זאל ניט אפ גימעקט ווערין האט גאט באלד דער הערט זיין תפלה אונ האט גיזאגט (סלחתי כדברך) גבר אם יעמוד קען דען איין מענטש העלפין ווען ער ווערט זיך שטעלין פאר גאט תפלה טאן אין דר צייט אז גאט זוכט מיינע מעשים טובים צו איין זכרון רצתי איך האב מיך גיפרייט מיט אהרן הכהן וואש ער האט אן גיקליידעט דעם אפוד אונ חושן וואש דרויף איז גיוועזן גיקריצט די נעמען פון דיא צוועלף שבטים צו אזכרון דלג ער האט גישפרונגען מיט דעם פייער פאן מיט קטורת צווישין דעם פאלק אונ האט אויף גיהאלטין די מגפה אז קרח מיט זיין עדה וואש זיי זיינען פרעמד גיוועזן פון דר כהונה אונ האבין גיוואלט זיין כהנים זיינען זיי פאר ברענט גיווארין אונ דאש איז גיוועזן אזכרון אז א פרעמדר וואש איז ניט מזרע הכהונה זאל ניט גינעהנען מקטיר צו זיין קטורת הביטה אל זעה דו גאט ווען איך שטייא פאר דיר עש איז ניט פאר האנדין קיין מענטש צווישין מיר דאש אין זיין זכות זאל מיך גאט אן שרייבין אונ גידיינקען צום לעבין היש מי איז דען אזעלכר פאר האנדין וואש ער זאל בעטין אונ זאל אום קערין גאטש צארין אזו וויא פנחס אונ זיין נאמען זאל אן גשריבן ווערן אויף אייביג צו אזכרון אזו וויא פנחס ומי אונ וואו גיפינט זיך אזו א מענטש ער זאל פיינט האבין גזילות אזו וויא שמואל הנביא דאש ער זאל רידין אזו וויא שמואל האט גיזאגט צו די ישראל זאגט עדות אויף מיר ווען האב איך א גזילה גיטאן אונ גאט זאל אויף אים עדות זאגן אזו וויא ער האט אויף שמואל הנביא עדות גיזאגט צוא אזכרון דאש זיינע הענט זיינן ריין פון גזל ובטלה אונ וואו איז היינט דא אזעלכר דאש ער זאל מכפר זיין אויף אונז מיט אייניגנדיגע לעמילע אזו וויא שמואל הנביא האט אויף אונז מכפר גיוועזן אונ זיין נאמען זאל אויף גיין צו אגידעכעניש גלייך מיט משה אונ אהרן אזו וויא שמואל הנביא איז גיוואזין קעגין משה אונ אהרן זעף ירא גפינדט זיך היינט אזו א גיטרייער מענטש דאש ער זאל זעהען גאטש צארין אויף די ישראל אזו וויא דוד המלך האט גזעהן אז גאט האט גשיקט א מגפה אויף די ישראל דאש ער זאל זאגן צו גאט לאז דיין שלאק אן מיר זיין אזו וויא דוד האט גיזאגט בשעת אז ער האט גיזעהן דעם מלאך דש ער האט גיהאלטין א בלויזע שווערד אין דר האנט וואש אויף אים איז אן גישריבן צו איין גידעכניש גאט האט זיך אויש גיזוכט א מענטש אזו וויא זיין הארץ באגערט דאש איז דוד זעק דוד האט גישריען מיט תפלה דורך דעם האט דער מלאך אום גיקערט די שווערד אין איר שייד אריין דרום האט ער זוכה גוועזן דאש זיין שטול פון דר מלוכה איז גיבליבין צו אייביג אזו וויא די זון צו אנידעכעניש חכיתי פאר צייטין האב איך גיהאפט אויף דיא צדיקים פון דעם דור ווען עש איז א צייט גיוועזן דאש גאט האט דיא הימל אויף גיהאלטין אונ האט ניט גילאזט רעגענען דש זיי האבין מתפלל גוועזן צו גאט וואש ער עפינט דיא הימיל אונ מאכט רעגינען אין זייער זכות אדר אזו איין צדיק ווי אליהו הנביא איז גיוועזן וואש ער האט לעבעדיג גמאכט דאש קינד פון דר צרפית די אלע צדיקים זיינן פר לארן גווארן פון דעם זכרון חי אליהו לעבט אייביג דאש ער זאל זעהען דאש מיר זיינען ניט עוזב דעם ברית פון מילה אונ גאט האט אים דרום גילאזט אייביג לעבין ווייל ער האט גירעט איך האב מקנא גיוועזן ווייל די ישראל האבן פר לאזין דיין ברית אונ זכרון טרם פריער האב איך גיהאט איין כהן דר דא האט אפ גיווישט דעם צארין מיט דער מנחה וואש ער האט מקריב

גיוועזין

וסמים · למסב הדריו · דם וחלב לניחוחי ולחם הפנים לזכרון : יצגתי על גחלי ריקה · כי לא אלמן ישתי לזכרון : יה אבטח בך · ולא בנדיבים · כי הם בקבר · ולנצח שמך לזכרון : כל אלה סמכוני ורחמיך בקשתי · לולי הם תמתי · ואיני לזכרון : כי הם בזרועי עדיך לא באו · רוממותך בפיהם · שמו לזכרון : ליום זה נכמם · סכם חשבונות · תחלה לימים וראש לזכרון : להקרא בו כתב עט ושמירי גלוי ובאר וידוע לזכרון : מות וחיים · שלום ומלחמות · צחצחות ושובע באים לזכרון : מעללי גבר · ומספר צעדיו · נשכחו מאנוש · ולאל לזכרון : נסתרה דרכי ימי יוכל שיחי · לשוא נכתב לי חטא לזכרון : נגד פני גבר מעשיו יוכיחו · ויענה בו כחשו · עד לזכרון : שיחו מזמות אל יחד כל בני איש · עוברי תחת שבט · כצאן לזכרון : סוגר דלת · בעד תמימים בזעם · עד בא קצם · צאת לזכרון :

עשה פלא לחיים · לבל יהיו כמתים · היש אמתך · בקבר לזכרון :

נמתן נרד וסמים שבתורה שמקטרו במסיבת הדריו בהיכל והדביר (דם וחלב למחות) לה' (ולחם הפנים לזכרון) כמ"ש והיתה ללחם לאזכרה והנה כל אלה היו לי מקדם לכפרה ועתה מטלם (יצגתי על גחלי ריקה) הועמדתי ונשארתי ריק בקדרה ריקה העומדת על גחלים מחסרף כי אין לנו שום מנין אך הנפשות (כי לא אלמן) ישראל ויהודה מאלהיו (שתי) שמתי לי (לזכרון) שלא אהיה אלמן ממנו ובזה בטחתי (יה כו' ולא בנדיבים כי הם בקבר) אבל אתה לנצח חי שמך לזכרון (כל אלה) ואף שכל אלה הנזכרים (סמכוני) בזכותם (ורחמיך בקשתי) מ"מ הוצרכתי לבקש רחמיך כי (לולי הם) לולי רחמיך (תמתי) הייתי כלה (ואיני לזכרון) ואף שבזכותם בקשתי רחמיך אך (כי הם) עצמם (בזרוע עדיך לא באו) לא באו אליך בזרוע שהעשה למען מעשיהם הטובים רק (רוממותך בפיהם שמו לזכרון) כי צדיקים אינם מבקשים רק מתנת חנם (ליום זה) של ראש השנה (נכמס) כמוס וטמון (סכם חשבונות) כטוס ומספר החשבונות מעלילות בני אדם ויום זה (תחלה לימים וראש לזכרון) כמ"ש זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון והיוה דבר הוא לזכרון (להקרא בו כתב) השגות הכתובים ע"י עט ברזל (ושמיר) ונפוק שמיר (גלוי ובאר ויזוע לזכרון) בכתב בלתי עלול למחוק רק הם גלויים וידועים לזכרון לפניו ועל המדינות בו יאמר (מות וחיים ושלום ומלחמות לאלתות) יכיבות ונמחק (ושובע) כולם באו לזכרון (ומעללי גבר ומספר צעדיו) מעשיו ופסיעותיו אף אם (נשכחו מאנוש) אך ולאל כולם הם לזכרון (נסתרה דרכי מי יוכל שיח) מי יוכל לומר נסתרה דרכי מה' שלא ראה מעשי החטאים הכתובים בספר (לשוא נכתב לי חטא לזכרון) כי לא עשיתים הלא (נגד פני גבר מעשיו יוכיחו) מעשיו הרעים יתוכחו נגד פניו כי חותם יד כל אדם בו (ויענה בו כחשו עד לזכרון) (שיחו מזמות אל יחד כל בני איש) אתם כל בני אדם יחד דברו וספרו בנפלאות מחשבות הקב"ה (עוברי כו' לזכרון) והוי לכם לזכרון איך הקב"ה מעביר כל בני אדם תחת השבט ביום הדין כרועה זה המעביר צאנו תחת שבטו (סוגר דלת בעד תמימים בזעם) הקב"ה סוגר דלת בעד התמימים בעת זעם כמו שעשה לנח שנקרא תמים שסגר דלת ונתן על התיבה בעדו ובעד בני ביתו (עד בא קצם צאת לזכרון) להוציאם מן התיבה כמ"ש ויזכר אלהים את נח וגו' לא כן התנה (בראשית ח כו) וכן תגן עלינו עד יעבור זעם לדון אותנו ברחמים : (עשה פלא לחיים) הלא נאמר הלמתים העשה פלא מכלל שמהתך נעשית פלא לחיים ולא למתים לכן עשה פלא לחיים (לבל יהיו כמתים) שאם ח"ו לא תעשה פלא לחיים הרי אנו חשובים כמתים (הרמב"ן) (היש אמתך בקבר לזכרון)

גיוועזן אזו וויא שוהר זאל ער גידיינקן פרוף שפייז צוא די כהנים דאש איז גיוועזן דער מעשר נענעלאך אונ גיווירץ וואש מען האט מקטיר גיוועזן אין בית המקדש אונ דש דם אונ חלב פון די קרבנות וואש מען האט מקריב גיוועזן אויף דעם מזבח וואש גאט האט דער פון גיהאט אין נחת רוח אונ דאש לחם הפנים איז מיר גיוועזן צו איין זכרון. כל די אלע זאכן האבן אויף מיר מכפר גיוועזן אבער היינט בין איך גישטעלט גיווארין וויא איין ליידיגר טאפ אויף קוילן פייער ווערט דאך דר טאפ פאר דארבן פון דעם פייער אזו זיינן מיר גבליבן אן קרבנות אונ דיא עבודות פאר דארבן אונז נאר איך נעם מיר דאש אין זין אריין וואש דו גאט האסט גזאגט דש מיר וועלין ניט פר לאזט זיין אויף אייביג פון דיר יה אבטח אין דיר גאט פאר זיכער איך מיך אבער ניט אין גוטוויליגע דען זייא שטארבן אונ ווערין אין דער ערד בגראבן אונ דיין נאמען איז צו אייביג איין זכרון כל אלה האטשע די צדיקים האבן מיך אונטר גילעהנט מיט זייער זכות דאך האב איך דיין דר בארימהקייט אליין אויך גימוזט בעטין אונ ווען דיינע דער בארימקייט וואלטין ניט טוען וואלט פון מיר שוין לאנג איין עק גיוועזן אונ וואלט שוין ניט גיהאבט גיוועזן אויף דר וועלט כי הם דען די צדיקים זיינן צו דיר ניט גיקומן צו נעמען מיט גוואלד פון וועגין זייערע מעשים טובים נאר דיין דר תייבונג האבן זיי גנומן אין זייער מויל צו איין זכרון דאש אין זייער זכות אליין וואלטין זיי ניט בייא גישטאנען ווען זיי וואלטין דיך ניט גיבעטין ליום צום טאג ראש השנה איז בהאלטין די צאל פון די מעשים פון דעם גאנץ יאר ער איז דער ערשטער טאג צו אלע טעג אונ דער הייבט צו דעם זכרון דען אין ראש השנה איז די וועלט בשאפן ווארן אונ אין דעם טאג גדענקט גאט די מעשים וואש איטמעניש טוט אגאנץ יאר עש זאל ווערן גליינט אין דעם טאג ראש השנה איין כתב וואש עש איז גישריבן מיט איין פעדער גלייך וויא עש וואלט גישריבן גיווארין מיט דעם ווארים וואש ער הייסט שמיר וואש ער שנידט טיף איין אנטפלעקט אונ בשיידט אונ ווישינגליך צוא אזכרון מות וחיים טויט אונ לעבין שלום אונ מלחמה דארשט אונ זעטונג די אלע זאכן קומען צו נידעכנעש מעללי גבר דיא ווערק פון איין מענטשן אונ די צאל פון זיינע טריט וואש זיי ווערין פון דעם מענטשין פאר געסן אבער צו גאט זיינן זיי צו אזכרון נסתרה דרכי ווער קען ריידין מיין וועג איז פר בארגין פון גאט אום זונסט איז מיינע זינד אן גשריבן ווארין צו איין זכרון נגד די שלעכטע מעשים פון דעם מענטשין ווערין באווערט קעגין זיין פנים אונ זיינע פאלשקייט זאגין אויף אים עדות צו איין זכרון שיחו רעט פון גאטש גידאנקן איר אלע מענטשן אין איינעם די דא פארין איבר אונטר זיין רוט אז ווי די שאף צו איין נידעכנעש סוגר דלת גאט פאר שליסט די טיר פר די פרומע לייט אין דער צייט ווען איין צארין איז פאר האנדין אויף דר וועלט ביז דר סוף פון צארין קומט דאש די צרות לאזין זיך אויש דר נאך גייען דיא צדיקים ארויש צו איין גוט נידעכנעש אזו וויא אין דר תורה שטייט בייא נח דאש גאט האט אים פר שלאסין אין דער תיבה אז דר מבול איז גיוועזן אונ אז דער מבול האט זיך אויש גילאזט האט אים גאט דר מאנט אונ האט אים גהייסן ארויס גיין פון דר תיבה :

עשה פלא מיר בעטן דיך גאט טוא וואונדר דאש מיר זאלן אן גשריבן

עוֹרַרְתָּ אָז בְּפוֹעַל · עוֹרְרֵנוּ בְּלֹא פוֹעַל · הֲלֹא לְנִפְלְאוֹתֶיךָ תַּעַשׂ
לְזִכָּרוֹן : פְּנֵה אֱלֹהִים בְּיוֹשְׁבֵי גַנִּים · מַקְשִׁיב לְנִדְבָּרֵימוֹ · בְּדַת לְזִכָּרוֹן :
פָּעֳלָם לְפָנֶיךָ · וּשְׂכָרָם אִתָּךְ · אוֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים · בְּסֵפֶר לְזִכָּרוֹן : צָצוּ
שֻׁעָלִים · מְחַבְּלִים כְּרָמִים · לְהַכְרִית מִגֶּפֶן שֹׁרֶשׁ וְזִכָּרוֹן : צֹרְרוּם בְּפֶרֶךְ ·
נָאֲקוּ וְנוֹשָׁעוּ · בְּכוֹשֶׁר הַרְרֵי קֶדֶם · הוּחַק לְזִכָּרוֹן : קֶדֶם בְּנָתָהּ לַדּוֹרוֹת · אֵין
בָּהֶם חֵפֶץ · חִלַּפְתָּם וְאִבַּדְתָּם · מִהְיוֹת לְזִכָּרוֹן : קַחְתָּ דוֹר מֵאָלֶף · אֲמָרֶיךָ
הִנְחַלְתָּם · לְמַעֲנָם בְּכָל דּוֹר · חַקֹּתָ לְזִכָּרוֹן : רָם חָשַׁק מְאֹד בְּכַלַּת
נְעוּרִים · הֲרוּגֶיהָ וַעֲנִיֶּיהָ · תִּתָּה לְזִכָּרוֹן : רָצָה אַחֲרֶיךָ · בְּגֵיא צִיָּה וְצַלְמָוֶת ·
אַהֲבַת כְּלוּלוֹתֶיהָ · תַּעַשׂ לְזִכָּרוֹן : שִׁחֲתוּ עַם זוּ · שְׂאֵת שִׁמְצָה בְּקָמֵיהֶם ·
שָׁם פֶּסֶל וְלֹא אֵל · שָׂתוּ לְזִכָּרוֹן : שֶׁכָּלוּ כִּמְעַט רֶגַע · לוּלֵי קָם בַּפֶּרֶץ ·
מְעוֹרֵר שְׁבוּעָה וּבְרִית לְזִכָּרוֹן : תִּעַבְתָּ מֵאָז עֲדַת כָּל לְאֻמִּים · הִשְׁקַתָּנוּ
מֵהֶם · עֵדוּת לְזִכָּרוֹן : תְּמוּר כֶּסֶף נִמְאָס · דּוֹר נִשְׁכַּח קַחְתָּ · קִנְּנוּ שֵׁנִית ·

היגידו שוכני קבר אמתך להיותך מוזכר מהם (עוררת אז) התעוררת לגאלנו בגאולת מצרים (בפועל) במעשים טובים של האבות וצדיקי הדור קהת עמרם משה ואהרן ומרים עתה שאין בנו צדקה ומע"ט עוררנו מגלות זה (בלא פועל) אלא בחסד ומתנת חנם (הלא לנפלאותיך תעש לזכרון) ועי"ז תעשה שם וזכר לנפלאותיך שתעשה עמנו (פנה אלהים ביושבי גנים) תפנה לתלמידי חכמים היושבים בבה"מ לזכור זכותם לנו כי אתה (מקשיב לנדברימו בדת לזכרון) כמ"ש אז נדברו יראי וגו' ויקשב וגו' בספר זכרון (מלאכי ג ט) (פעלם לפניך) גלוי וידוע. (ושכרם אתך) כתוב בספר (אוכלי לחם העצבים) ת"ח העוסקים בתורה ואוכלים לחם התורה בעצב ויגיעה יכתבו לפניך (בספר לזכרון) (צצו שועלים) הביטו המצרים (מחבלים כרמים) לחבל את ישראל (להכרית מגפן שורש וזכרון) לעקור אותם מן השורש ולאבד זכרם לפי שהיו המצרים שומרים כל בנות ישראל לכתוב יום הטבילה שלהם וחשבו אח"כ ט' חדשים ובאו ליקח את הילד והיה טומנהו והמצרי הביא תינוק קטן מביתו לבית יהודי ומצער את הילד שלו כדי שיבכה וכשמוע התינוק של עברי קול בכיית הילד המצרי היה גם כן בוכה והמצרי נטלו ומשליכו ליאור (צררום בפרך) לאנוס בעבודת פרך אך (נאקו) ישראל אל ה' (ונושעו בכושר הררי קדם) נושעו בזכות כשרות האבות שהם הררי קדם (חקוק לזכרון) וזה נכתב ונחקק בתורה כמ"ש וישמע אלהים את נאקתם ויזכור וגו' (קדם בנת לדורות אין בהם חפץ) לפני בריאת העולם ראית תתקע"ד דורות שאין בהם חפץ לקבל התורה (חלפתם ואבדתם) מן העולם (מהיות לזכרון) וכ"ו דורות של אחר הבריאה מאדה"ר עד משה עם התקע"ד דורות שהם יחד אלף (קחת דור מאלף) לקחת הדור ההוא (אמריך הנחלתם) והנחלתם תורתך (למענם בכל דור חקת לזכרון) זכותם כתבת שיהיה לזכרון לכל דור ככתוב זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור (תהלים קה) (רם) הקב"ה שהוא רם (חשק מאד בכלת נעורים) בישראל (הרוגיה) שנהרגים בגלות (ועניה) ועניי ישראל (תתה לזכרון) נתת אותם לזכרון כמ"ש כי דורש דמים אותם זכר (תהלים ט יג) (רצה אחריך) רצה והלכה אחריך (בגיא ציה וצלמות) במדבר כמ"ש משכני אחריך נרוצה (אהבת כלולותיה) אהבת חופותיה (תעש לזכרון) לנו (שחתו) ישראל הנקראים (עם זו) ועשו עגל (שאת) עליהם (שמצה בקמיהם) חרפה בין האויבים (שם פסל ולא אל שתו לזכרון) על ששמו לזכרון שם פסל ולא אל (שכלו כמעט רגע) כמעט נשמדו כולם כרגע וכמ"ש רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך (לולי קם בפרץ) לולא משה שעמד בתפלה לגדור הפרץ בזה שהיה (מעורר שבועה וברית לזכרון) שאמר זכור לאברהם וגו' אשר נשבעת וגו' (שמות לב) (תעבת מאז) שהתפלל משה (תעבת) אשמת (עדת כל לאומים) (השקתנו) יותר מהם והתורה שנקראת עדות נתן אותם לזכרון כמ"ש ויבחר בזרעם אחריהם (תמור) תחת ישראל שבחורבן ראשון הנקראים (כסף נמאס) תמורתם (דור נשכח קחת) לקחת את ישראל בעלו מגלות בבל שהיה דור נשכח עד שנתייאשו מן הגאולה ועתה בקשתנו (קננו

ווערין צום לעבין. דאש זייא זאלין ניט זיין וויא מתים דען דיין
וואָרהייט קאן ניט זיין צו אגידעבענעש אין קבר עוררת אז דו האסט דר
וועקט די ישראל פון גלות מצרים דורך די מעשים. פון די אבות אונ פון
די צדיקים פון דעם דור אויך. בעטין מיר זאלסט אונז דער וועקין אן
מעשים טובים נאר מיט דיין חסד כדי מען זאל זעהען דיינע גרויסע
וואונדער אונ דו זאלסט דאש טאן צו אזכרון פנה קער זיך דו גאט צוא
די תלמידי חכמים וואש לערנן די תורה דר דא פר נעמט צו זייערע רייד
וואש זיי ריידין אין דער תורה צו איין זכרון פעלם לפניך זייער ווערק איז
צו פר דיר אונ זייער שכר איז בייא דיר זיי עסין ברויט מיט טרויעריקייט
אונ מיט צער דער ווייל דאש זיי מיהען זיך אין דר תורה ביי דיר אין
ספר איז דאש אן גשריבין צו אזכרון צצו דיא פיקס האבין גילוגט דאש
זיינען די מצרים די דא האבן פר דארבין די ישראל וואש זיי ווערין אן
גירופין גאטש ווייַן גארטין צוא פאר שניידין פון דעם ווייַן שטאק דעם
ווארציל אונ צו מאכן פר לירין זייער זכרון צררום בפרך די מצרים האבין
די ישראל באליידיגט מיט שווערע ארבעט האבין זיי גישריען צו גאט
זיינען זיי גהאלפין גיווארין פון וועגן די מעשים טובים פון די אבות וואש
זיי זיינן גיגליכין צו די שטארקע בערג וואש זייער זכות איז אן גישריבן
צו איין זכרון קדם בנתה די ניין הונדערט אונ פיר אונ זיבעציג דורות וואש
דו האסט אין זין גיהאט צוא בשאפין נאר ווייל דוא האסט גזעהן אז
צווישין זיי וועט ניט זיין אפילו איין צדיק האסטו זיי פר שניטין אונ
האסט זיי גימאכט פר לירין פון צו זיין צו איין זכרון קחת דור דו האסט
גינומען דאש דור המדבר פון טויזינט דורות דען דאש דור המדבר איז
גיוועזין דאש זעקס אונ צוואנציגסטע דור פון אדם הראשון אונ אז דו
וועסט צו נויף רעכענען דיא זעקס אונ צוואנציג דורות מיט דיא ניין
הונדערט אונ פיר אונ זיבעציג דורות וואש זיי זיינען פר שניטין גיווארן
באטרעפט טויזינט אונ האסט צום דור המדבר גמאכט ארבן דיין תורה
זייער זכות האסטו אן גשריבן צו איין גידעכעניש אין אלע דורות רם חשק
דער הויכער גאט האט זייער גילוסט אין דר כלה פון דר יוגנט דאש
זיינען די ישראל וואש האבין מאמין גיוועזין אין גאטש רייד אונ זיינען
גיגאנגען אין דער מדבר אריין זייערע דער שלאנגענע וואש זיינען אום
גיקומען אין גלות בבל אונ זייערע ארימע האסטו גיגעבין צוא איין
זכרון אונ דו פר געסט דאש ניט רצה אחריך כנסת ישראל איז נאך דיר
גילאפין אין וויסטין טאל אונ אין שאטין פון טויט דאש איז דר מדבר
די ליבשאפט וואש זיא איז גיצירט גיווארין ביי דעם בארג סיני מיט
תורה ומצות זאלסטו גידיינקן דיא ישראל האבין פאר דארבין זייערע
מעשים אז זיי האבין גמאכט דאש עגל זיי האבין גיליטין שאנדין פון
זייערע פיינט ווייל זיי האבין גטאן צו איין זכרון דעם נאמען פון דעם
עגל אונ ניט דעם נאמען פון גאט שכלו אין איין אויגין בליק וואלטין
זיי גיוועזן אלע אום גיקומען ווען ניט משה רבינו דר דא איז גישטאנען
צו פר צאמען דעם בראך דער מיט וואש ער האט דער וועקט דיא
שבועות וואש גאט האט גשווארין צו די אבות אונ דעם ברית וואש
גאט האט כורת ברית גיוועזן מיט די אבות צוא איין זכרון תעבת מאז
בשעת אז דו האסט דיא ישראל דיא תורה גיגעבין האסטו פאר אום
ווידדיגט די היידין דוא האסט אן אונז גילוסט מער אז אן זיי אונ

(ב״ה) ויתקיים נבואת ישעיה ביום ההוא יוסיף ה׳ שנית ידו לקנות את עמו כי בגלות הזה כבר נשכחנו מזכרון כמ״ש וה׳ שכחני (תר איש תם) יעקב בהיה״ק (במי זרעו יבנה) דהא שיקראו ע״ש אפרים לכן (שכל ידיו) בברכתו לבוש ימינו על ראש אפרים (לאות וזכרון) לרמז שתהא לעתיד ממשלת המלכות בחלק אפרים לכן בקשתנו (תרפק) תחבר ותקרב ישראל המקראים אפרים (משול אפרים בשעשוע ילד ובן יקיר) ונמשלו לילד שעשועים ובן יקיר (הלא בכורי הוא חקת לזכרון) הלא אתה חקקת לזכרון ואמרת בני בכורי ישראל:

כי שכחנו מזכרון: תר איש תם · במי זרעו יבנה · שכל ידיו לאות וזכרון: חזן תרפק משול אפרים · בשעשוע ילד ובן יקיר · הלא בכורי הוא · חקת לזכרון:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם · לפניך נגלו כל תעלומות והמון נסתרות שמבראשית · כי אין שכחה לפני כסא כבודך ואין נסתר מנגד עיניך: אתה זוכר את כל המפעל · וגם כל היצור לא נכחד ממך · הכל גלוי וידוע לפניך יהוה אלהינו צופה ומביט עד סוף כל הדורות · כי תביא חוק זכרון להפקד כל רוח ונפש · להזכר מעשים רבים והמון בריות לאין תכלית · מראשית כזאת הודעת ומלפנים אותה גלית · זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב ואיזו לשלום · איזו לרעב ואיזו לשבע · ובריות בו יפקדו · להזכירם לחיים ולמות · מי לא נפקד כהיום הזה · כי זכר כל היצור לפניך בא · מעשה איש ופקדתו ועלילות מצעדי גבר · מחשבות אדם ותחבולותיו · ויצרי מעללי איש · אשרי איש שלא ישכחך · ובן אדם יתאמץ בך · כי דורשיך לעולם לא יכשלו · ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך · כי זכר כל המעשים לפניך בא ואתה דורש מעשה כלם: וגם את נח באהבה זכרת ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים · בהביאך את מי המבול לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם · על כן זכרונו בא לפניך יהוה אלהינו · להרבות זרעו כעפרות תבל · וצאצאיו כחול הים · ככתוב בתורתך ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: ונאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: ונאמר וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: ובדברי קדשך כתוב לאמר זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה: ונאמר טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו: ונאמר ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: ונאמר וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך והקימותי לך ברית עולם: ונאמר הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי לו · רחם ארחמנו נאם יהוה:

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יהוה אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר המוריה ותראה לפניך עקדה שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על גבי המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך: וקים לנו יהוה אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור · וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: כי זוכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם ואין שכחה לפני כסא כבודך · ועקדת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור: **ברוך אתה יהוה זוכר הברית:**

ויתקעו **תקיעה שברים תרועה תקיעה**

והקהל אומרים היום והש״ץ חוזר

היום הרת עולם · היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים · אם כבנים · אם כעבדים · אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים · ואם כעבדים עינינו לך תלויות · עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

האסט אונז געגעבן די תורה צו איין זכרון תמור כסף אן שטאט וואש די ישראל זיינן געוועזן געגליכן אין חורבן בית ראשון צום אום ריין זילבר האבנו גיוועזן דאש פר געסינע דור דאש איז דער דור פון עזרא הסופר וואש זיי האבן זיך מייאש געוועזן פון דר גאולה אונ די תורה איז פון זיי פר געסין געווארין ביז עזרא הסופר האט זיא מחדש געוועזן אונ זייא זיינן דר לייזט געווארין פון גלות בבל מיר בעטין דיך גאט זאלסט אונז קויפן וואש אנדערע מאל דען מיר זיינן פר געסין געווארן פון דעם זכרון

תר איש תם יעקב אבינו האט געזעהן בנבואה דאש אלע ישראל ועלין גינענט ווערין אויף דעם נאמען פון אפרים האט ער מיט חכמה איבר געלייגט זיינע הענט כדי זיין רעכטע האנט זאל קומן אויף אפרים צו אצייכן אונ צו אזכרון תרפק זאלסט צו זיך באהעפטין די ישראל וואש זיי זיינן גיגליכן צו אפרים אזו וויא איינר פרייט זיך מיט איין גיליבט קינד אונ מיט איין טייערין זון דען דו האסט אן געשריבן אין דיין תורה אונ האסט גזאגט ער איז מיין עלסטר זון דרום זאלסטו זיך איבר אונז דר בארימן:

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ אֵל רָם וְנִשָּׂא · מֵבִין וּמַאֲזִין מַבִּיט וּמַקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ · וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר זִכְרוֹנוֹתֵינוּ:

סימנו ע"פ א"ב כפול, בראשי החרוזות

אָנוּסָה לְעֶזְרָה · אֶמְצָא נֶגְדִּי · אֵל קָרוֹב לִי · בְּעֵת קָרְאִי בְּקוֹל: אֲשֶׁר בַּעֲדַת אֵל · בְּקִרְבִּי נִצָּב · וּפֶה בְּמִקְדַּשׁ מְעַט · אֲצַפְצֵף לוֹ בְּקוֹל: בְּקִרְנִי דְּרָשְׁנִי · שֶׂה פְזוּרָה אֲנִי · נִגְזַזְתִּי וְנֶאֱלַמְתִּי · בְּלִי לְהָרִים קוֹל: בֶּאֱמוֹר גּוֹזְזַי נִדְּחָה הִיא · שׁוֹמְרָהּ וְצִלָּהּ · לֹא יִשְׁאַג בְּקוֹל: גִּלֵּיתִי שִׂיחַ בְּחֻקָּיו · וְחִכִּי עָרֵב · וְהִטָּה אֹזֶן · וְשָׁח הַשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלֵךְ קוֹל: גָּז וּבָרְחָה מֶנִּי · כְּעוֹפֶר עַל הָרֵי בָתֶר · בְּבַקְשׁוֹ דָּת וְאוֹת בְּמִשְׁכְּנוֹתַי · וְאֵין קוֹל: דִּלֵּג מִבֶּתֶר לְבֶתֶר · הֲשִׁיבֵהוּ אֵלַי · אוּלַי יִשָּׂא פָנֶיךָ · עֵקֶב שָׁמְעֲךָ בְּקוֹל: דְּרוֹשׁ טוֹבָה לָמוֹ · וּרְאֵה שֵׂה מוֹרִיָּה · אִלֵּם פִּיהוּ · יְהִי צֶדֶק לְלֹא שָׁמְעָה בְקוֹל: הָסֵר מֵחֲלָקֵי יָדַיִם שְׂעִירוֹת · הוֹגֶה בְּתַחֲנוּנִים · כִּי לְךָ הַקּוֹל: הוֹשַׁע אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁכַח עֵדוּת · וּמִפִּי זַרְעוֹ · לֹא יָסוּף קוֹל: וְחוֹזַי וּמְלִיצַי · הֵם בְּנֵי אִמִּי · וְאָז נִחֲרוּ בִי · לְמַעַן אֶשְׁמַע קוֹל: וְעַל מִשְׁמַרְתָּם יַעֲמֹדוּ וְיִזְעָקוּ · וְגַל לָהֶם סוֹד · וְהוּא יַעֲנֵם

מטה לוי

(אנוסה) כאשר יראתי ואנוס לעזרה (כמות אמי) כי אמצא נגדי (אל קרוב לי וכו') אלהים אשר נצב בעדת אל (בקרבי נצב) (ופה במקדש מעט) בבהכ"נ שנקרא מקדש מעט (אצפצף וכו') ונאלמתי כאלם לא יפתח פיו (בלי להרים קול) (באמור גוזזי) העובדי כוכבים שהם גוזזים ובוזזים אותי אומרים עלי נדחה היא כמ"ש כי נדחה קראו לך ציון וגו' וה' שהיה (שומרה וצלה) כמ"ש ה' שומרך ה' צלך (לא ישאג בקול) עוד עליה לגאלה כמו ששאג עד עתה כמ"ש ה' ממרום ישאג שאוג ישאג על נוהו (ירמיה כה ל) (גליתי שיח בחקיו) שגליתי דבור בתורתו ואמרתי נעשה ונשמע אז (וחכי) היה (ערב) (והטה) השי"ת אוזן אלי (ושח) ואמר (השמיעני וכו') כמ"ש מי יתן והיה לבבם זה להם וגו' אבל גז עף ופרח (וברח מני כעופר על הרי בתר) כעופר האילים על הרים המופלגים ממני ואימתי היה זה (בבקשו דת ואות במשכנותי) כאשר בקש הקדוש ברוך הוא אצלי תורה ומצות (ואין קול) ולא מצא בי קול מצפצף בבהכ"נ ובבית המדרש אז נסעה השכינה עשר מסעות · אתה אברהם (דלג מבתר לבתר) אשר דלגת וקפצת מבתר לבתר כשנתת איש בתרו לקראת רעהו וראית בנבואה שיבא דוד לעקור העו"א ואתה עכבת כמ"ש וישב אותם אברם ומאחר שגרמת לנו אורך הקץ והקב"ה גז מעמנו בקשתנו מלפניך (השיבהו אלי) בזכותך אולי ישא פניך (עקב שמעך בקול) עקב אשר שמעת בקולו · אתה ה' (דרוש טובה למו) דרוש טובה לישראל וראה את יצחק שהי' במקום שה לעולה בהר המוריה (אלם פיהו) והתרים ופתח פיו כאלם (יהי צדק) יהיה נזכר לצדקה לישראל (ללא שמעה בקול) ה' (הסר מחלק) הסר מיעקב (ידים שעירות) של עשו שהוגה בהתעמים כי לך הקול) כי רק לך מדבר יעקב בתחנונים כרם ולא לאל אחר (הושע) ליעקב בעבור אשר לא תשכח עדות מפי זרעו לא יסור קול התורה (וחוזי ומליצי) אשר (הם בני אמי) בני אומתי (ואז נחרו בי) ומקדם התגרו בי למען אשמע קול ה' (ועל משמרתם יעמדו) הנביאים ויזעקו וגל להם סוד הקץ והוא יענם בקול כי כמו שנערו בי באשמע בקול ה' כן מגד השמי נעקו לה' להודיעם קץ הגאולה כמו שעשה חבקוק שנתרעם על אריכת שלות הרשעים עם עונה ועמד בהוכה ואמר נשבע אני בשמך הגדול שאיני זז

אנוסה לעזרה אִיךְ וֶועל אַנְטְלוֹיפְן צוּ גָאטְשׁ הִילְף אִיךְ בִּין פַר זִיכֶערְט אַז אִיךְ וֶועל גִיפִינְן גָאט קֶענְן מִיר דֶען גָאט אִיז נָאהֶענְט צוּ מִיר אִין דֶר צַייט דָאשׁ אִיךְ רוּף אִים אָן מִיט אַקוֹל אשר דָאשׁ גָאט שְׁטֵייט צְווִישְׁן מִיר אוּנ דָא אִין קְלֵיינְעם בֵּית הַמִקְדָשׁ דָאשׁ זֵיינְן דִי שׁוּלִין וֶועל אִיךְ צוּ אִים זִינְגְעֶן מִיט אַיין קוֹל בקרני פָארְשְׁט מִיךְ דוּא גָאט אוּנ זַייא אוֹיף מִיר מַשְׁגִיחַ דֶען אִיךְ בִּין גִיגְלִיכְן צוּ אַיין פַר שְׁפְּרֵייטְע שָׁאף אִיךְ בִּין גִישָׁארְן גִיוֶועְן אִיךְ בִּין פַר שְׁטוּמְט גִיוֶועְן דָאשׁ אִיךְ הָאבּ גִיט גִיקֶענְט אוֹיף הוֹיבִּן קֵיין קוֹל דָאשׁ מֵיינֶע שֶׁעְרֶער הָאבְּן דֶענְסְט מָאל גִיזָאגְט זִיא אִיז פַאר שְׁטוֹיסְן גָאט אִיז אִיר הִיטֶער אוּנ אִיר בַּאשִׁיצֶער וֶועט נִיט שְׁרַייעֶן מִיט אַיין קוֹל צוּ אוֹישׁ לַייזְן זַיי גלתי שיח אַז אִיךְ הָאבּ אַנְפְּלֶעקְט מֵיינֶע רֵייד אִין זַיין גִיזֶעץ פוּן דֶער תּוֹרָה דָאשׁ אִיךְ הָאבּ גִיזָאגְט נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע אוּנ מַיין גוּמֶען אִיז זִיס גִיוֶועזְן הָאט עֶר גִינֵייגְט זַיין אוֹיעֶר אוּנ הָאט גִיזָאגְט לָאז מִיךְ הֶערְן דַיין קוֹל גז וברחה עֶר אִיז אַוֶועק גִיפְלוֹיגְן אוּנ אַנְטְלָאפְן גִיוָארְן פוּן מִיר כעופר אַזוֹא וִויא אַיוּנְגֶע אִיגְר אוֹיף דִיא בֶּערְג וָואשׁ זַייא זֵיינֶען אָפּ גִיטֵיילְט פוּן מִיר דָאשׁ עֶר הָאט דִיא שְׁכִינָה פוּן מִיר אָפּ גִיטָאן אִין דֶער צַייט אַז הקב"ה הָאט גִיזוּכְט אִין מֵיינֶע רוּאוּנְג תּוֹרָה וּמִצְוֹת אוּנ מִילָה אוּנ הָאט נִיט גִיפוּנְעֶן קֵיין קוֹל פוּן תּוֹרָה אוּנ תְּפִלָּה דלג מבתר אַבְרָהָם אִיז גִישְׁפְּרוּנְגֶען בִּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים פוּן אַיין טֵייל צוּא דֶעם אַנְדֶערְן אוּנ הָאט אַרָאפּ גִטְרִיבְּן דֶעם פוֹיגִיל פוּן דִי שְׁטִיקֶער הַיינְט בֶּעטְן מִיר דִיךְ אַבְרָהָם קֶער אוּם צוּ מִיר גָאט מִיט דַיין זְכוּת טָאמֶער וֶועט עֶר פַאר טְרָאגְן דַיין פָּנִים אוּנ וֶועט דִיךְ צוּ הֶערְן וַוייל דוּ הָאסְט צוּ גִיהֶערְט גָאטְשׁ קוֹל אוּנ הָאסְט מְקַיֵים גִיוֶועזְן דִי תּוֹרָה דרוש טובה דוּ גָאט פָארְשְׁט גוּטְס צוּ דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ זֶעה וִויא יִצְחָק אִיז גִיבּוּנְדְן גִיוָארְן וִוי אַיין שֶׁעפְּס אוֹיף דֶעם הַר הַמוֹרִיָּה עֶר אִיז גְלַייךְ אַז שְׁטוּם גִיוֶועזְן מִיט זַיין מוֹיל דָאשׁ זָאל זַיין אַזְכוּת צוּא דִיא יִשְׂרָאֵל וָואשׁ הָאבְּן נִיט צוּ גִיהֶערְט אָן גָאטְשׁ קוֹל הוגה בתחנונים יַעֲקֹב רֶעט מִיט גִיבֶּעט דֶען בַּייא דִיר אִיז גְלִיבְּט דָאשׁ קוֹל פוּן יַעֲקֹב דרוש הֶעלְף דוּ גָאט צוּא דִי יִשְׂרָאֵל דָאשׁ דִי תּוֹרָה זָאל פוּן זַיי נִיט פַאר גֶעסְן וֶוערְן אוּנ פוּן זַיינֶע קִינְדֶערְשׁ מוֹיל זָאל נִיט אָפּ גִיטָאן וֶוערִין דָאשׁ קוֹל פוּן דֶר תּוֹרָה וחוזי ומליצי אוּנ מֵיינֶע נְבִיאִים אוּנ מֵיינֶע פִיר שְׁפְּרֶעכֶער דָאשׁ זֵיינְן דִי קִינְדֶר פוּן מַיין מוּטֶער כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל זַיי הָאבְּן אָן מִיר גִשְׁרִיעֶן כְּדֵי זַיי זָאלְן אוּנז מַחֲזִיר לְמוּטָב זַיין דָאשׁ אִיךְ זָאל צוּ הֶערְן גָאטְשׁ קוֹל ועל משמרתם אוּנ אוֹיף זַייעֶר הִיטוּנְג זֵיינֶען זַיי גִישְׁטַאנֶען אוּנ הָאבְּן גִשְׁרִיעֶן זַיי הָאבְּן גִיבֶּעטְן גָאט זָאל זַיי גְאוּלָה זַיין דֶעם סוֹד פוּן דִי

בקול: זה חמק מני · אסובב ואבקשנו · בכל מקום הוא ·
אנה אשא קול: זכר דודי למטה · אדיר במרום · מלא כל
הארץ כבודו · למעלה קוראים בקול: חילי מים · אשר בם
שבילו · דברו תמונה לא ראינו · זולתי קול: חפשתי ישימון
היש · ואמר אין · קדם תתו עוז · בעתני בקול: טהור דלג
הרים ועבר · וממעון הר מוריא · אז נתן קול: טמאתי ידידות
שכנו ועלה · ליום כסא יבא · באזני קול: יקרתי בעיניו
ונלוה לי בשבי · עמו אנכי · אז הבטיחני בקול: ירד לשנער ·
ושם כם בעילם · השמיע כארי וכנחש קול: כלה מני דוב
כהתרפה ממלאכת · חק במכתב · ויעבר קול: כבש לי ·
ארבעה ראשי נמר · וגם אני בהודיות · סלה אשמיע לו
בקול: לחית קנה · אז מכר ארץ · מי לי בשמים · אז הרימה
קול: לאלהי ישעי משני ברזל שועתי · ומרגל עב טיט ·
הצרחתי בקול: מדת קצי לא הודיעני · מתי בארצי תור

גשם עד שהודיעני קן הגאולה ונאמר בם ויענני ה' ויאמר וגו' · הקב"ה הנקרא (זה אלי חמק מני) נסתר ממני אסובב ואבקשנו בתפלה הלא בכל מקום הוא מצוי וא"כ (אנה אשא קול · זכר) שקב"ה שהוא דודי זכרו ושבחו (למטה) ישראל שמספרים שבחו הוא איך שהמים מקלסין אותו ואומרים אדיר במרום ה' · (מלא כל כו' בקול) למעלה שמלאכים קוראים בקול זה לזה ואומרים קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו · שאלתי את (חילי מים אשר בם שבילו) של הקב"ה והם דברו לי תמונה כו' (חפשתי ישימון היש) ובקשתי אותו במדבר ואמר המדבר אינו פה (קדם תתו עוז) רק מקדם במתן תורה אז (בעתני בקול) החרידני בקול כמ"ש קול ה' יחיל מדבר כו' קדש (טהור) הקב"ה (דלג הרים) אשר במדבר (ועבר) אל בהמ"ק שהוא בהר המוריה (אז נתן קול) לנביאים (טמאתי) בהמ"ק שהוא (ידידות שכנו) שהטמאתי אלם בהיכל ועלה לרקיע (ליום כסא) וליום הגבהר המוכן לבוא משיח בו (אז יבוא באזני קול) מבשר ועכ"ז (יקרתי) שאני יקר בעיניו (ונלוה לי בשבי) בכל מקום (עמו אנכי) אז (הבטיחני בקול) כמו שהבטיחני אז בקול לאמר עמו אנכי בצרה שגם השכינה הולכת עמנו כי (ירד לשנער) עמנו בגלות בבל (ושם כם בעילם) ושם את כסאו בגלות עילם השמיע כארי וכנחש קול) והשמיע את קולו כארי וכנחש והוציאנו משם (כלה מני דוב) כלה הקב"ה ממני מלכות מדי שנמשלו לדוב (כהתרפה ממלאכת) כשהיה מרפה את ידי ישראל ממלאכת (חק במכתב ויעבר קול) לבנות ביהמ"ק כמ"ש ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל (כבש לי ארבעה ראשי נמר) מלכות עו"א נמשלו בעזות פניהם לנמר של ארבעה ראשים הוא אלכסנדר מוקדון כבש לי ע"י החשמונאים וגם (אני בהודיות) בחנוכה שקבעו חכמים להודות להלל · גם אני (סלה אשמיע לו בקול) מודים על זה לפרסם הנס · כל הנסים האלו עשה לי הקב"ה בג' גליות הללו אבל אחר כך (לחית קנה אז מכר ארץ) מכר אותנו לאדום שנמשלה לחית קנה שהיא יותר מסוכנת מחית השדה (מי לי ע' קול) אותה אומה הרימה קול ואמרה מי לי בשמים (לאלהי ישעי משני ברזל שועתי) אני צועק לאלהי ישעי כאילו הייתי בין שני ברזל (ומרגל עב טיט הצרחתי בקול) ואני צועק בקול כאילו רגלי שקוע בטיט עב שלא אוכל לצאת (מדת קצי) של גלות זה (לא הודיעני) על ידי נביאים (מתי בארצי תור ישמיע

גאולה אונ נאט האט זיי גענטפערט מיט איין קול זה חמק מני גאט האט זיך פון מיר פר בארגין איך האב גיטאן ארום רינגלען אונ האב אים גיזוכט ער איז אבר אין אלע ערטער וואו איך הייב אויף מיין קול מיט תפלה זכר דודי דאש גידעכעניש פון מיין פריינט הקב"ה איז אונטן אין דעם עולם ער איז שטארק אין הימיל אויבן אין הימיל רופין די מלאכים איינר צו דעם אנדערין בשעת אז זייא זאגין די קדושה אונ זאגין גאטש כבוד איז פול די גאנצע וועלט חילי מים די פיל וואשערין וואש גאטש שטעג איז אין זיי · זייא האבין גירעט קיין גישטאלט האבין מיר ניט גיזעהן נאר אקול האבין מיר גיהערט חפשתי ישימון איך האב גזוכט גאט אין דער מדבר אונ האב גיפרעגט אויב גאט איז צווישן אונז אונ אויב איך קאן אים זעהן האט ער גיזאגט קיין מענטש קאן מיך ניט זעהן נאר איי ער האט די תורה גיגעבן האט ער מיך דר שראקין מיט איין קול טהור דער ריינער גאט ער האט גיאיילט די גאולה אין מצרים פאר דר צייט אזו וויא איינר שפרינגט איבר די בערג אונ פונדעם וואונונג פון דעם הר המוריה דאש איז דאש בית המקדש האט ער גיגעבין זיין קול ער האט מיט מיר פון דארטין גירעט טמאתי ידידות איך האב מטמא גיוועזן אין זיין גליבטין בית המקדש דאש איך האב אין היכל איין בל גישטעלט איז די שכינה אויף גיגאנגן אין הימיל אריין צו דעם גיזעצטין אונ גווישן טאג וועם ער קומן אונ וועט מאכן הערין אין מיינע אויערן די גוטע בשורה יקרתי בעיניו איך בין חשוב גיוועזן אין זיינע אויגין אונ ער האט זיך צוא

מיר באהעפט אין גלות בבל ער האט מיר פון לאנג מבטיח גוועזן דורך זיינע נביאים אונ האט גזאגט וואו זיי וועלן זיין וועט מיין שכינה כביכול אויך מיט זייא זיין ירד לשנער אז איך בין גיוועזן אין גלות בבל האט די שכינה אויך גינידערט קיין בבל אונ אז איך בין גיוועזן אין דער שטאט עילם האט גאט זיין שטול גישטעלט אין עילם גאט האט גלאזט הערין זיין קול אז ער האט אונז אויש גילייזט פון בבל פון צווישן די כשדים וואש זיי זיינן גיגליכין צו איין לייב אונ פון מדי וואש זיי זיינן גיגליכין צו איין שלאנג כלה מני דוב גאט האט פאר לענדט פון מיר דעם בער דש איז מדי וואש ער האט שלאף גימאכט די הענט פון די ישראל אונ האט ניט גיוואלט לאזין זיי בויען דאש בית המקדש ביז דאש דר מלך כורש איז אויף גישטאנן אונ האט גשריבין אבריב אונ האט גילאזט אויש רופין מיט איין קול דש די ישראל מעגין ציין קיין ירושלים כבש לי ארבעה גאט האט באצוואונגן פאר מיר דיא לעמפערטין נאך דעם אז אלכסנדר מוקדון איז מת גיווארין האבין די חשמונאים זיי בייגקומן אונ איך לויב אים אלע יאר מיט איין קול דאש אויף דעם גרויסין נס האבין אונזערע חכמים מתקן גיוועזן אכט טעג חנוכה אונ מיר זאגין הלל לחית קנה דר נאך האט גאט פר קויפט דאש לאנד ארץ ישראל צו ראמולוס אונ האט גשריען מיט איין קול אונ האט גזאגט ווער איז אין הימיל וואש ער קאן מיר עפעס טאן לאלהי ישעי צו גאט מיין העלפר האב איך גטאן שריען מיט איין קול גאט האט מיך ניט גלאזט וויילן ניט על ועט זיך

יַשְׁמִיעַ קוֹל: מְיוּדְעֵי סֵפֶר · חָתַם קִצִּי · לְבַל דַּעַת צוֹפַי · עֵת יִשְׂאוּ קוֹל: נָא הַבֵּט וּרְאֵה · עָנְיִי וּמְרוּדִי · אֵין לִי מַכִּיר · לְמִי אֶשָּׂא קוֹל: נֶצַח אֲקַוֶּה · כִּי לֹא יִפּוֹל דָּבָר · מִמַּקְשִׁיבֵי דְמָמָה וָקוֹל: שׂוֹשׂ יָשִׂישׂ לִבִּי בְּקִרְבִּי · בְּשָׁמְעִי דוֹדִי דוֹפֵק עַל פְּתָחַי קוֹל: חזן סֶלָה יְשִׂימֵנִי כַּחוֹתָם עַל לֵב · כְּאָז תַּחַת הַתַּפּוּחַ · עוֹרַרְתַּנִי בְּקוֹל:

עֲלִיתַנִי אֵל עַל כָּל בָּנוֹת · כִּי בַּעֲבוּרִי בְּחוֹרֵב תַּתָּה קוֹל: עַל כָּל אֱלֹהִים · מְאוֹד נַעֲלֵיתָ · נֶצַח תִּתְעַלֶּה · בִּתְרוּעַת קוֹל: פָּעָה מִמִּדְבָּר · צִפּוֹר מִמִּצְרַיִם · וְיוֹנָה הִשְׁמִיעָה · מֵאַשּׁוּר קוֹל: פְּקוֹד צִפּוֹר בַּיִת · דְּרוֹשׁ יוֹנַת אֵלֶם · תְּקַע לָמוֹ בַּשּׁוֹפָר · וּשְׁרוֹק לָמוֹ בְּקוֹל: צוּר חֻקִּים מֶנִּי · לְבַל יָעוּפוּ כַּנְּשָׁרִי · לְבַל יִכָּנְפוּ מַשְׁמִיעֵי קוֹל: צְרוּפָה אֲלַמֵּד · וְעֵינַי לְמוֹרַי · כְּאָז צִיר מִדְבָּר · וְאֵל מְשִׁיבוֹ בְּקוֹל: קָרֵב קֵץ בָּא עֵת מִשְׁפָּט · קָם מֵלִיץ יוֹשֶׁר · לְהִתְחַנֵּן בְּקוֹל: קַדֵּשׁ חוֹדֶשׁ · וְהוּכַן מוֹעֵד · וְאֶתְקַע בַּשּׁוֹפָר · וַיַּעֲנֶה לִי בְּקוֹל: רֶגֶשׁ מִקֶּבֶר ·

קול) מתי קול התור ישמע בארצנו (מיודעי ספר חתם קצי לבל דעת צופי) וקץ הגאולים לא ידעו (עת ישאו קול) מתי ישאו קול רנה והאליל ונסתם קצי לכן בקשתי (נא הבט וראה עניי ומרודי כי אין לי מכיר) בדור הזה (למי אשא קול) להתפלל בעדי אליך · לך זאת אשיב אל לבי (נצח אקוה כי לא יפול דבר ממקשיבי דממה וקול) מדברי הנביאים ששמעו קול דממה דקה ואלו יתקיימו כל האמתות ולא יפול דבר (שוש ישיש לבי בקרבי בשמעי כו' קול) כשאשמע שהש"י יהיה דופק על פתחי נביאיו ויאמר שנה גאולי באה ישיש לבי ואז (סלה לנצח ישימני כחותם על לב) שלא ישכחני (כאז תחת התפוח) תחת הר סיני שהיה כהתפוח (עוררני) משכתי (בקול) כמ"ש ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר ויהי קולות וגו': (עליתני אל על כל בנות) הגברתני על כל עו"א (כי בעבורי בחורב תתה קול) בעבור שנתת לי התורה בחורב בקולות (על כל אלהים מאוד נתעלית) מאז וגם (נצח תתעלה בתרועת קול) כשתשמיע תרועה וקול שלעתיד יתקע בשופר גדול (פעה ממדבר) צעקה כנ"י שעלתה מן המדבר (צפור ממצרים כו' קול) ישראל שנמשלו לצפור וליונה השמיעו קול תפלה (פקוד צפור בית דרוש יונת אלם) ישראל שנקראו צפור בית ויונת אלם פקוד ודרוש אותם (תקע למו בשופר ושרוק למו בקול) וקיים להם מה שאמרת להם על ידי זכריה אשרקה להם ואקבצם (צור חוקים) קשור וחתום חוקיך על לוח לבי (מני לכל יעופו כנשר) שלא יעופו כנשר ממני כמ"ש התעיף עיניך בו ואיננו (לבל יכנפו משמיעי קול) שלא יסתרו פניהם ממני מ"ת המשמיעים קול (צרופה) תורה הצרופה (אלמד ועיני למורי) ועיני יהיו רואות את מורי (כאז ציר מדבר) כמו שמאז היה משה מדבר (ואל משיבו בקול · קרב קץ) השנה מעברה (בא עת משפט) (קם) החזן (מליץ יושר להתחנן בקול) בעד הקהל (קדש) חודש תשרי (והוכן מועד) של ר"ה ולכן אתקע בשופר (ויענה לי) ה' (בקול) בזכות קול השופר (יעלה רגש מקבר) וישמע (טחה מסלע בתת

אויש לאזין ווען ער וועט לאזין הערין אין ארץ ישראל די צייט פון דר גאולה מיודעי ספר פון דניאל חנניה מישאל ועזריה וואש זיי האבין פאר שטאנד ניהאט אין אלע חכמות האט נאט צו זיי ניט מגלה גיוועזן דעם קץ אונ זיינע נביאים ווייסין ניט דיא צייט דאש זייא ווערן אויף הייבין זייער קול צוא זאגין דיא גאולה נא הבט איך בעט דיך גאט זעה מיין ארומקייט אונ מיין קלאג עש איז קיינער ניט פאר האנדין דאש ער זאל מיך דר קענן צו ווען זאל איך אויף הייבין מיין קול דאש ער זאל פר מיר צו דיר בעטין נצח אקוה איך האף צו דיר איביג דש עש זאל ניט פאלין איין ווארט פון די נחמות וואש דיא נביאים האבין גיזאגט שוש ישיש מיין הארץ וועט זיך אין מיר פריידן אז איך וועל הערין דאש מיין פריינט הקב"ה וועט קלאפין אויף מיינע טירין מיט איין קול פון דר גאולה סלה ישימני נאט וועט מיך טאן אזוא וויא אחותם אויף דעם הארצין אונ וועט אן מיר איביג ניט פאר געסין אזו וויא דעגקסט מאל אונטר דעם עפיל בוים דאש איך בין גישטאנען אונטר דעם באת סיני וואש ער איז גימאכט גיווען איבר מיין קאפ וויא איין עפיל האט ער מיך דער וועקט מיט איין קול:

עליתני אל דוא גאט האסט מיך בשעת מתן תורה דער הייבט איבער אלע היידין דען פון מיינט וועגין האסטו אין חורב די תורה געגבן מיט איין קול על כל דו ביסט זייער גילויבט איבר אלע געטער איביג ווערסטו גילויבט מיט שאלונג פון קול פעה ממדבר די ישראל וואש זיי זיינן אויף גיצאגן פון דר מדבר האבין געשריען צו גאט זיא האט גילאזט הערין איר קול אז איין פויגיל פון גלות מצרים אונ אזו וויא איין טויב האט זיא גילאזט הערין פון גלות אשור איין קול פקוד צפור מיר בעטין דיך גאט נידיינק די ישראל וואש זיי זיינען גליכין צו איין הויז פויגיל פארשט די ישראל וואש זיי זיינן גליכין צו איין שטומע טויב בלאז צו זיי מיט איין שופר אונ רוף זיי צו נויף מיט איין קול צור חקים מיר בעטין דיך גאט בינד איין דיינע מצות אין אונזר הארצין זיי זאלין פון מיר ניט אוועק פליהען וויא איין אדלער אונ דאש זייא זאלין ניט פאר באהאלטין ווערין פון מיר די תלמידי חכמים וואש זיי לאזין הערין זייער קול אין דר תורה צרופה אלמד איך זאל לערנן די גילייטערטע תורה אונ מיינע אויגין זאלין זעהן מיינע לערנער אזו וויא דעגקסט מאל בשעת מתן תורה אז דר שליח משה רבינו האט גירעט אונ גאט האט אים גיענטפערט מיט איין קול קרב קץ עש האט גינעהענט דר סוף פון דעם יאר עש איז גקומן דיא צייט פון משפט דאש איז דער טאג ראש השנה דער שליח צבור וואש ער איז אונזר מליץ איז אויף גישטאנען צו בעטין פאר אונז מיט איין קול קדש חודש דר חודש תשרי איז גיהייליגט אונ עש איז אן גבריים די צייט צו משפטן די וועלט אונ איך בלאז מיט דעם שופר איך בעט גאט זאל מיר ענטפערין מיט א קול רגש מקבר אשטורעם וועט אויף גיין אויש דעם קבר איין גישרייא וועט אויף גיין אויש דעם שטיין דענקסט מאל אז די דארע ביינר וואש ליגן אין דער ערד וועלן געבן איין קול אז תחית המתים וועט זיין וועלן זיי לויבין גאט ראו גם איר וועט וועקין איין ציבין אויף די בעת אונ איין קול פון שופר וועט ער לאזין הערין

צְוָחָה מִסֶּלַע בְּתֵת יֹבְשֵׁי עֲצָמִים מֵעָפָר קוֹל: רְאוּ נֵס בֶּהָרִים · וְקוֹל שׁוֹפָר בָּאָרֶץ · לְהַשְׁמִיעַ רֶנֶן מִדְּמוּמֵי קוֹל: שֶׁגֶג לֵב הוּתַל עוֹד בַּל יַסְטֵנוּ בְּלִי לְהַכְבִּיד אֹזֶן · מִשְּׁמוֹעַ קוֹל: שׁוֹבֵב לִי כְּקֶדֶם דַּת מוֹרָשָׁה · אֲשֶׁר בָּהּ עִלַּפְתַּנִי · בְּלַפִּידִים וְקוֹל: תְּבוּנָה הֵפִיק אִישׁ נְבוֹן דָּבָר · וְחֹק נוֹעַם זְמִרוֹת · בִּנְעִימוֹת קוֹל: תְּהִלָּה יִתְּנוּ אָז לְכֹל הִשְׁמִיעַ · לְאֵל מוֹשֵׁל בַּכֹּל · יַמְתִּיקוּ בְּקוֹל: תַּחַת בְּנֵי צִיּוֹן בְּנֵי יָוָן שָׁחוּ · הַבְרָקַת חִצִּים וַתְּהֹמֵם בְּקוֹל: חזן תַּרְעֵם לְבוֹזְזַי · תִּתְקַע בַּשּׁוֹפָר · בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן · אָז יֵלֵךְ קוֹל:

יבשי עצם מעפר קול) כשיחיו בתחיית המתים ויתנו עצמות מתים היבשות קול מעפר כמ"ש ירונו יושבי סלע מראש הרי' יצוחו (ישעיה מב) לכן בקשתנו (ראו נס בהרים וקול שופר בארץ) שיקויים עלינו הפסוק כנשוא נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו (גם להשמיע אותנו רנן מדמומי קול) מהמתים שהם דוממים כל זמן שהם מתים (שגג לב הותל) יצה"ר שמסית את לב האדם לעבור עבירות (עוד בל יסטנו) לאים לחטוא (בלי להכביד אוזן משמוע קול ה') רק שיתבטל היצה"ר כמ"ש ואת הצפוני ארחיק מעליכם (יואל ב כ) (שובב לי כקדם) השב לי כקדם (דת מורשה) התורה שהיא מורשה לנו (אשר בה עלפתני) אשר בעבורה החרדתני (בלפידים וקול) כמ"ש וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים וגו' וינעו ויעמדו מרחוק שחזרו לאחוריהם י"ב מיל (תבונה הפיק איש נבון דבר) דהמע"ה שנקרא איש נבון דבר הוציא ס' תהלים שהוא מלא תבונה (וחקק) וחקק בספרו (נועם זמירות כו') נעימות בקול זמירות (תהלה יתנו אז לכל השמיע) אז השמיע לכל ישראל שיספרו תהלה (לאל מושל בכל ימתיקו בקול) וימתיקו בקול לאל המושל בכל לומר השבח של הללויה הללו אל בקדשו (תחת יד בני ציון בני יון שחו) שפלו (הברקת חצים) החצים יצאו על האויב הים קל ומבריק כברק וזאת הגבורה נתקיימה בימי החשמונאים לפירש"י (זכריה ט יג) ועתה בקשתנו (תקע בשופר) כמ"ש וה' אלהים בשופר יתקע והלך (בסערות תימן) ולותו רוח סערה (אז ילך קול) יוליך את הקול לכל הרשעים שהצירו לישראל:

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קָדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם · מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְלֵּי טוֹהַר · גַּם (כָּל) הָעוֹלָם כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָּ בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל הַר סִינַי · לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת · וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת הוֹד קוֹלֶךָ וְדִבְּרוֹת קָדְשְׁךָ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ · בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ · וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וְנֶאֱמַר וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: וְנֶאֱמַר וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: וְנֶאֱמַר בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה: וְנֶאֱמַר תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ · כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְנֶאֱמַר הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל · הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר · כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ: וְנֶאֱמַר וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם · וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם: וְנֶאֱמַר וַיהוָה עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ וַאדֹנָי יְהוִה בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן: יְהוָה צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם · כֵּן תָּגֵן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמֶךָ: אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם · וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ · וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם · וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ כִּמְצֻוָּה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ · עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ · מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם

אויף דר ערד צו לאזן הערין איין גיזאנג פון די מתים וואש שווייגין כל זמן זיי זיינן טויט אונ מען הערט פון זיי ניט קיין קול שגג לב דר יצר הרע וואש ער פר פירט דעם מענטשין אונ פר נארשט אים דאש הארץ אז משיח וועט קומן וועט דר יצר הרע מער ניט קענען נייגן דאש הארץ פון דעם מענטשין ער וועט אים אויך ניט קענן שווער מאכן זיין אויער דאש ער זאל ניט צו הערן דאש קול פון תורה ומצות שובב לי כקדם מיר בעטן דיך גאט זאלסט זיך אום קערן אונ זאלסט אונז זעטיגן מיט נוטש אזו ווי פריער כדי דאש איך זאל קענען מקיים זיין דיא תורה וואש דוא האסט מיך מיט איר שלאף גימאכט אונ דער שראקן בייא דעם באת [illegible] מיט בראנדן פייער אונ מיט איין קול תבונה הפיק פר שטאנדיקייט

האט ער אויך גיצויגין פון זיין הארצין דוד המלך וואש ער איז גיוועזן איין פר שטאנדיגר מאן אונ האט אן גישריבן זיסע גיזאנג דאש איז דש ספר תהלים מען זאל זאגן מיט איין זיס קול תהלה יתנו דוד האט צו אלע לייט גילאזט הערין דאש זיי זאלן דר ציילין גאטש לויב זיי זאלן מיט איין זיס קול לויבין גאט וואש ער גיוועלטיגט איבר אלין דינג תחת בני ציון די בני יפת זיינן גיבוקט גיווארין בימי בית שני אונטר דיא ישראל וואש ווערין אן גירופין בני ציון אזו ווי אין פסוק שטייט דו האסט אויף זיי גיווארפן דיינע פיילין וויא בליצן אונ תאסט זיי פר טומלט מיט איין קול תתקע בשופר דו זאלסט בלאזן מיט איין שופר דענסט מאל וועט גאט גין מיט איין קול בשורה אונ משיח וועט קומן במהרה בימינו אמן:

בחצצרות על עולתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין דומה לך: ברוך אתה יהוה שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים:

ותוקעין תקיעה שברים תרועה תקיעה

וסקהל אומרים היום והש"ץ חוזר:

היום הרת עולם · היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים · אם כבנים · אם כעבדים · אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים · ואם כעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא · מבין ומאזין מביט ומקשיב לקול תקיעתנו · ותקבל ברחמים וברצון סדר שופרותינו: רצה עד אחר ברכת כהנים ממלא ביום ראשון

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך · ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום · וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:

ונאמר כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: לחיים טובים תכתבנו אלהים חיים: כתבנו בספר החיים ככתוב ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום:

פותחין הארון

היום תאמצנו אמן: היום תברכנו אמן: היום תגדלנו אמן:

היום תדרשנו לטובה אמן: היום תשמע שועתנו אמן:

היום תקבל ברחמים וברצון את תפלתנו אמן:

היום תתמכנו בימין צדקך אמן: סוגרין הארון

כהיום הזה תביאנו ששים ושמחים בבנין שלם · ככתוב והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: ונאמר ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה: ונאמר וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו · וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום יהיה לנו ולכל ישראל עד העולם: והש"ץ מסיים ברוך אתה יהוה עושה השלום: קדיש שלם עם תתקבל

ותוקעין ל' קולות כדי לערבב את השטן מיהו אינן מעכבות שאם לא יעשו כן אין עיכוב בדבר שהרי כבר יצאו ידי חובתן · ואח"כ אומרים אין כאלהינו כו' קוה אל יהוה

בערב יוה״כ מקדימין להתפלל מנחה כדי שיהיה לו שהות אח״כ לאכול סעודה המפסקת: כתב הטור בתפלת מנחה וכן בכל תפלת יוה״כ יאמר פסוק יהיו לרצון קודם הוידוי ואחר הוידוי אלהי נצור לשוני (מגלתי): ואחר יהיו לרצון אלהינו ואלהי אבותינו · אשמנו אתה יודע עד שמיענו · ע״ח עד ועל חטאים רבים · כך מנהג בתפלת יו״כ · ויאמר אלהי נצור · וש״ץ חוזר התפלה עד עושה השלום ואח״כ וידוי: ק״ש · עליט · ק״י: ואח״כ מלקין ברצועה של עגל · הנלקה מוטה פניו לצפון ואחוריו לדרום · ואומר אשמנו כו׳ ג״פ · והמלקה אומר ג״פ והוא רחום ל״ט הכאות כנגד ל״ט מלקות:

וכתוב בכה״אריז״ל שהאריז״ל לא היה מקפיד על המלקות רק היו מלקין אותו ד׳ מלקות כנגד ד׳ אותיות השם ואח״כ הכל לקיים כאנו כאן ובמים עכ״ל: (סעודה המפסקת) אוכלים דברים קלים בכותן להתעכל מהרה היינו עופות ומפסיקין מבעו״י ומברכין בהמ״ז בבכי ובכוונה · וישקול בדעתו באיזה מקום לכבות · יש להציע השולחנות והמטות ולכבד הבית ליו״כ כמו לשבת ומדליקין נרות בכל החדרים ומברכין:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על הדלקת נר של יום הכפורים:

ומה שנהגו להדליק נרות בליל יום הכפורים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות יש אומרים הטעם משום דבעינן אור בשבת וי״א טעם אחר מדאמרינן בפסיקתא דקומי אורי על האורים כבדו ה׳ אלו הפנסים אמר הקב״ה הדליקו לפני נרות כדי שתשמור את נשמתכם המשולה לנר שנאמר נר אלהים נשמת אדם · ופירוש פנסין עששיות · ולובשים בגדים נקיים לבנים וכנגד מתים העליון · רבים נוהגים לטבול במקוה ג״פ אחר סעודה המפסקת וכן הובא בספרים · קודם שיכנס למקוה יהרהר בתשובה מעונותיו ויתודה ג״כ · וקודם שילך לבית הכנסת יברך את בניו בבכיה עצומה · ועיקר הברכה יהיה שיהיו עובדי השם כל ימיהם ויתן להם חיים ושלום ארוכים ויזכה לראות מהם בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות כל ימי חייהם · ויוכיח אותם שילכו ביראת השם כל ימי חייהם ויכוין בתוכחה זו לתת נחת רוח לבורא ית״ש · ויזהר מאוד קודם שילך לבהכ״נ לפייס למי שהקניט אותו אף בדבור בעלמא כי הוא דינא דגמרא ועיין בש״ע · ויזהר מאוד בעיו״כ לשלם כל מה שנדר בעניני צדקה קודם לכן ויזהר מאוד לתקן בלבו כל תיקון עניני עבודת הבורא ית״ש היינו שירגיש בעצמו כשיבוא לבהכ״נ לכל נדרי שיבוא נקי וטהור מכל שבע חטא כמלאך נחורה תשובה אלהבה בכל לבבו בכל העניינים וקודם שילך לבית הכנסת יאמר בפה מלא בשמחה עצומה ובתלית מנעלים דוקא בזה הלשון:

הריני מקבל עלי לענות נפשי וגופי ביום הכפורים הזה כאשר צוני יוצרי ובוראי יתברך שמו בתורתו הקדושה ועניתם את נפשותיכם בתשעה וגו׳ והריני מקבל עלי מעתה איסור מלאכה וחמשה ענויים איסור אכילה ושתיה ורחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותשמיש המטה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה:

ויכוין בעת קבלתו על עצמו התענית ענויים מה שכתוב בתקונים תקון כ״א ד׳ ס׳ ע״ב וז״ל וצריך כ״ע לקבלא עליה חמש ענוין בגין עטי דגרם לה׳ זעירא (פירוש לשכינה הקדושה דגלת בגלותא ואתקריאת עניה סוערה לא נוחמה) עכ״ל · וילך לביהכ״נ בלא מנעלים · יוה״כ: נכנסין לבהכ״נ בעוד היום גדול מתחת הערב נדרים שבל״ל ביום טוב · גם מפני שמעטפים בטלית ונהגו לברך עליו ובשהוא אפילו ספק חשכה אין לברך עליו ואם שכח שרי בלילה מ״מ יברך מעומד · והש״י היה מתעטף בטלית שאינו שלו כשעמד בלילה · והיה כי הטוב לבהכ״נ היכף ומיד תמותה נוסח אשמנו בגדנו היינו להתודות בכל אות ואות של א״ב בנוסח אשמנו איש ואיש את כל נגעי לבבו אשר ידע בעצמו שלא היה נזכר בהם עד הנה ויזהר מאוד בוידוי זה קודם כל נדרי כי הוא דינא דגמרא (ע״פ הרמב״ן הוא ערב יום כפור עם חשכה) ועיין ביוה״כ שהביא הגי׳ פ״ם הרמב״ן ע״ש · אך דעו נא שעיקר הוידוי היא התשובה שעמה כמ״ש הרמב״ם ז״ל ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא עוד לעולם ר״ל שהבורא ית״ש שיודע מחשבות אדם בוחן את האדם בשעת הוידוי שקבל בלבו קבלה אמיתית בתכלית התרצה שמעשה זו ולהלן יקבר עצמו בקבר אמין ותוק שיהיה בלתי אפשר שיבא עוד לאותו חטא וה״ה אין לא יבוש האדם בפ״ע לומר הוידוי רק בשפתיו בלי הרהור תשובה אמיתית בתכלית בלבו אוי ואבוי לנפשו כמה סר הטאתו ואדרבה הוא מוסיף על חטאתו פשע כי הרי הוא כגונב דעת המקום ברוך הוא ר״ל · ועונשו גדול מאוד כמבואר באה״ק פ׳ במדבר ד׳ ק״כ · ע״ב וז״ל ווי ליה למאן דאתי למפייסא למאריה בלבא רחיקא ולא ברעותא כד״א ויפתוהו בפיהם כו׳ הא גרים ליה לאסתלקא מעלמא עד לא מטין יומוי כו׳ עכ״ל · ועוד שבכל התפלות שהתפלל ביום הזה מחות לחיצונים ר״ל כמבואר בזוה״ק פ׳ אמור דף קפ״ז ע״א וז״ל ביומא דכפורי כו׳ ע״ש · וכתב השל״ה הק׳ שכל הוידויים צ״ל דוקא בשתיה בכפוף עד שיתפקקו כל החוליות שבשדרה כמו במודים וכן נוהגים:

ערבית מעמידין ב׳ חשובי הקהל אחד מימין הש״ץ ואחד משמאלו עד שמסיים ונסלח · ומתחילין לומר בישיבה של מעלה כו׳ והקהל אומרים כל נדרי עם הש״ץ בלחש דאין תנאי הש״ץ מועיל לנבור · ובאמירת כל נדרי יעורר אדם לבו מאד אל הבכי לתקן עון נדרים כי הוא תיקון גדול מאוד על עון זה ויזהר לאומרו בכוונה עצומה כי הוא גם כן מתיקוני התפלה והובא בזוהר הקדוש: כל נדרי וכו׳ זהו מסירת מודעה שאמרו חז״ל הרוצה שלא יתקיימו נדריו כל השנה יעמוד בר״ה השנה ויאמר כל נדרים שאני עתיד לידור כל השנה יהיו בטלים ובלבד שלא יהיה זוכר התנאי בשעת הנדר (התנאי הוא הביטול שביטל כל הנדרים ביו״כ) שאם זוכר התנאי בשעת הנדר ואעפ״כ נדר הרי בטל התנאי והנדר קיים · ואין ההיתר מועיל אלא לנדרי עצמו אבל לא מה שחבירו או ב״ד מדירים או משביעים אותו · ומה שאומרים כל נדרי ביו״כ ולא בר״ה כבר הקשה מהרי״ל ותירץ דיו״כ נמי מתקרי ר״ה ועוד שביו״כ איכא רוב עם בהו״ל והם בטלים ממלאכתם אף מלתקן אוכל נפש ולא יאמרנה החזן כנגד כל הקהל למסור מודעה מיו״כ זה עד יו״כ הבא:

כתב מהרא״ן נוהגים העולם לומר (מיו״כ זה עד יו״כ הבא) כדמוכח בגיטין כו׳ וכ״כ ר״ם בנ״ע כלומר מה שאני עתיד לנדור מיו״כ זה עד יו״כ הבא עלינו ולא אמרינן מיו״כ שעבר כו׳ שהרי אין זה התרה ט׳ עכ״ל בקיצור:

וכתב מהרי״ל יזהר כל אדם לומר כל נדרי עם ש״ץ לאמר כדי שיהיו לכל הפחות ג׳ מתירים: עוד כ׳ מהרי״ל בראשונה אומר כל נדרי בלחש ובשניה מרים קולו יותר ועוד יותר בשלישית משום דאז נשמע כאימה וברעד ואומר ג׳ פעמים משום דלשון חכמים כך הוא אתרים אתרים אתרים מגל זו מגל זו · טעם אחר משום דהתרת הנדר ג״פ הוא נגד שאומר החכם מותר לך מותר לך בשעת התרת הנדר: עוד כתב טוב הוא לאתחולי כל נדרי מבעוד יום משום דהתרת הנדר הוא ואין מתירין נדרים לא בשבת ולא ביו״ט כי אם לצורך שבת ויו״ט לפיכך יתחיל ש״ץ כל נדרי טרם שיקדש היום אכן יאריך בו בניגונים להמשיך עד הלילה ולהכי נמי יקדים כל אדם את עצמו לבא לבהכ״נ כדי שיבקשו זה את זה מחילה טרם ירד הש״ץ לפני התיבה: (הג״ה) נהג מהר״י סג״ל טרם ירד ש״ץ בליל כל נדרי לפני התיבה היה עומד הוא לפני התיבה ואמר בישיבה של מעלה ט׳:

ואח״כ יאמר זה המאמר והוא מתיקוני אחד

קם רבי שמעון סליק ידוי לגבי עילא ושבח למארי עלמא ואמר רבון עלמין עביד בגין שכינתא דאיהי בגלותא · ואם איהי באומאה הא אבא ואמא דאינון חכמה ובינה יכלין למעבר התרה הה״ד יהוה צבאות יעץ ומי יפר אם התלמיד אומי הרב יכיל למעבר התרה · ואם נדר או נשבע בן דאיהו ו׳ דלא יפרוקלה אלא דתהא בגלותא עד זמנא ידיעא ונדר או שבועה איהו ביה דאינון חכמה ובינה ואיהו אתחרט הא תלת בני נשא יכלין למפטר ליה ואינון תלת אבהן לעילא לקבליהו · ואם לא תתחרט אנא בעינא מנך ומכל אינון דמתיבתא דלעילא ותתא דתעביד בגין רעיא מהימנא דלא זז משכינתא בכל אתר ואיהו עאל שלם בינך ובינה וזמנין סגיאין מסר גרמיה למיתה בגינה ובגין בנהא הה״ד ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת · ואם הוא נדר מסטרא דאבא ואמא ולא בעי אנא סליק לגביה ההוא דאתמר ביה כי יפלא ממך דבר · דאתמר ביה במופלא ממך אל תדרוש דיפטור נדר · ואף על גב דשכינתא איהי בגלותא לגבי בעלה כנדה דאיהו יפריש בין דם לדם · ואתפתח מקורא דילה לדכאה לה במים דאורייתא מים חיים דלא פסקין ואפריש מינה דם נדה דאיהי לילית דלא אתקריבת בהדה דאיהי חובא דנשמתא דסאיבת לה ולית לה רשו לסלקא נשמתא לגבי בעלה לההוא אתר דאתיהיבת מתמן ואתדנת בין דין לדין בין דיני נפשות לדיני ממונות דאית מאן דפרע בממוניה ואית מאן דפרע בנפשיה ובין נגע לנגע כמה דאוקמוהו איכה ישבה בדד דאיהי חשיבא שכינתא בגלותא כמצורע דאתמר ביה בדד ישב מחוץ למחנה מחוץ ודאי דא גלותא דאיהי לבר מארעא דישראל דאיהי מותבא דאת (ה) ואי מקורא לא יכיל למפתח עד דיפתח ליה ההוא דסגיר ליה אנא מפייסנא ליה בגין יו״ד ה״א וא״ו ה״א דאיהו יחודא (דיחודיה תמן) ובגין לבושין דאתלבש מיד אתפתחת מקורה ואתדכיאת שכינתא ורזא דמלה מקוה ישראל יהוה מושיעו בעת צרה מושיעו ודאי ההוא דמקורא דמקוה בידוי:

קודם כל נדרי מוציאין הס״ת ואומרים פסוק זה ג׳ פעמים

אור זרע לצדיק ס״ת קרע״י · **ולישרי לב שמחה** ס״ת [illegible] סרב:

כתב הלבוש ע"פ הסוד הנהגנו מתירים נדרים ושבועות שהאדם אוסר על נפשו · ובכלל מתירים הנהגנו חרים ושמתות שהאדם נדר ונשבע מפי עצמו רק על דברים שבינו לבין עצמו · אבל חס וחלילה לכל איש להתיר שלנהגנו מתירים אלות ושבועות שנשבעים לממשלה ובמקומות המשפט · או אלות ושבועות שנודרים ונשבעים בענינים שבין אדם לחבירו · וכמה שמגע לטובת ותועלת זולתנו · ולכל איש מאיזה דת וגוע שיהיה · והנדרים והאלות והשבועות שנאמר עליהן בתורה כי לא ינקה ה' את עובריהן · מחוייבות להיות שרירין וקיימין בתוקפן ובלי שנוי וכל העובר עליהן ישיגהו חרון אף אלהים ויהיה לחרפות ולדראון עולם :

עַל דַּעַת הַמָּקוֹם וְעַל דַּעַת הַקָּהָל בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעְלָה וּבִישִׁיבָה שֶׁל מַטָּה אָנוּ מַתִּירִין לְהִתְפַּלֵּל עִם הָעֲבַרְיָנִים :

כָּל

נִדְרֵי · וֶאֱסָרֵי · וּשְׁבוּעֵי · וַחֲרָמֵי · וְקוֹנָמֵי · וְקִנּוּסֵי · וְכִנּוּיֵי · דְּאִנְדַּרְנָא · וּדְאִשְׁתַּבַּעְנָא · וּדְאַחֲרִימְנָא · וּדְאָסַרְנָא עַל נַפְשָׁתָנָא : מִיּוֹם כִּפּוּרִים זֶה · עַד יוֹם כִּפּוּרִים הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה : בְּכֻלְּהוֹן אִיחֲרַטְנָא בְהוֹן · כֻּלְּהוֹן יְהוֹן שָׁרָן · שְׁבִיקִין · שְׁבִיתִין · בְּטֵלִין וּמְבֻטָּלִין · לָא שְׁרִירִין · וְלָא קַיָּמִין : נִדְרָנָא לָא נִדְרֵי · וֶאֱסָרָנָא לָא אֱסָרֵי · וּשְׁבוּעָתָנָא לָא שְׁבוּעוֹת :

וכופל ג' פעמים · כי נ"ל ג"פ מותר לך · והוא מתחרט ג' פעמים והוי כאלו התיר לו תלמיד חכם :
הש"ץ אומר ונסלח ג"פ ואח"כ הקהל אומרים אותו ג"פ :

וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל · וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה :

חזן סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר : והקהל אומרים ג"פ בקול רם וַיֹּאמֶר יְהוָה סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ :

ברכת שהחיינו יאמר כל יחיד בלחש בש"ע והודאה להבורא יתברך שזיכה אותו בחיים לעת הזאת שיוכל לקיים מצותיו ביום הזה בה' ענויים ובמגיעת מל..ה ובתפלות והודאות ויעשה כ"ר בכל הנ"ל להבורא יתברך · ויסיים קודם שמסיים הש"ץ כדי שיענה אמן :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה :

אם חל יום כפור בשבת אומרים כאן מזמור שיר ליום השבת

חזן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְבֹרָךְ :

קהל וחזן בָּרוּךְ יְהוָה הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כל נדרי אַלֶע דִי נְדָרִים אוּנ אַלֶע דִי אִיסּוּרִים אוּנ אַלֶע שְׁבוּעוֹת אוּנ אַלֶע דִי חֲרָמוֹת דָאשׁ הַייסְט וֶוען אַיינֶער זָאגְט דָאשׁ בְּרוֹיט זָאל אוֹיף מִיר אָסוּר זַיין וִוי חֵרֶם אָדֶר מִיט דֶעם לָשׁוֹן פוּן קוֹנָם אָדֶר קֻנָּם אָדֶר אַנְדֶרֶע צוּ נָאמֶען וָואשׁ נְדָרִים וֶוערִין גִינֶעהֶנְט דָאשׁ מִיר וֶועלִן אַנְדֶר טָאן אוּנ דָאשׁ מִיר וֶועלִין שְׁוֶוערִין אוּנ דָאשׁ מִיר וֶועלִין מַאכִין וִוי חֵרֶם אוּנ דָאשׁ וָואשׁ מִיר וֶועלִין אָסוּר מַאכִין אוֹיף אוּנְזֶערֶע לַייבֶּר פוּן דֶעם דָאזִיגְן יוֹם כִּפּוּר בִּיז אִין דֶעם יוֹם כִּפּוּר וָואשׁ וֶועט קוּמֶען אִיבֶּר אַיאָר אוֹיף אוּנְז צוּ גוּטִין בכולהון אוֹיף דִי אַלֶע הָאבִּין מִיר חֲרָטָה זַיי אַלֶע זָאלִין מוּתָּר זַיין זַיי זָאלִין אַלֶע זַיין פַר גֶעבִּין שביתין זַיי זָאלִן זַיין פַאר שְׁטֶערְט זַיי זָאלִן זַיין בָּטֵל וּמְבוּטָל זַיי זָאלִין נִיט זַיין גִשְׁטַארְקְט אוּנ זַייא זָאלִין קֵיין קִיּוּם נִיט הָאבִּין נדרנא אוּנְזֶער נֶדֶר זָאל קֵיין נֶדֶר נִיט זַיין אוּנ אוּנְזֶער אִיסוּר זָאל קֵיין אִיסּוּר נִיט זַיין אוּנ אוּנְזֶער שְׁבוּעָה זָאל קֵיין שְׁבוּעָה נִיט זַיין :

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים · סלו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו · ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה · ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד · יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם :

ונסלח לכל עדת אוּנ עֶשׁ זָאל פַר גֶעבִּין וֶוערִין צוּ אַלֶע יִשְׂרָאֵל אוּנ דֶעם פְרֶעמְדְלִינְג וָואשׁ עֶר וואוֹינְט צְווִישִׁין זֵיי דֶען אַלְץ וָואשׁ זַיי הָאבִּין גִיטָאן הָאבִּין זַייא בְּשׁוֹגֵג גִיטָאן מִיר בֶּעטִין נָאך עֶר זָאל גִּינְז רֶעכִינֶן אַלֶע עֲבֵירוֹת גְלַייךְ אַז מִיר וָואלְטִן זַיי בְּשׁוֹגֵג גִיטָאן דֶען דֶר יֵצֶר הָרָע רֶעט אָן דֶעם מֶענְטְשִׁין צוּא זִינְדִיגִין אוּנ אַיין מֶענְטְשׁ אִיז דָאךְ נִיט מֶער אַז בְּלוּט אוּנ פְלַייש דְרוּם אִיז אִים שְׁוֶוער דֶעם יֵצֶר הָרָע כּוֹבֵשׁ זַיין : סלח נא דֶר שְׁלִיחַ צִבּוּר זָאגְט דֶעם פָּסוּק אִיךְ בֶּעט דִיךְ נָאך פַר גִיב דִי זִינְד פוּן דֶעם דָאזִיגְן פָאלְק אַזוֹי וִוי דַיין חֶסֶד אִיז גְרוֹישׁ אוּנ אַזוֹי וִוי דוּ הָאסְט פַר טְרָאגִין דִי זִינְד פוּן דֶעם דָאזִיגְן פָאלְק זִינְט דוּ הָאסְט זַיי אוֹישׁ גִיצוֹיגִן פוּן מִצְרַיִם בִּיז אַהֶער אוּנ דָארְטְן שְׁטֵייט וַוייטֶר אִין פָּסוּק נָאךְ הָאט גִיזָאגְט צוּ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וָואשׁ עֶר הָאט פַר דִי יִשְׂרָאֵל גִיבֶּעטִין אִיךְ הָאבּ פַר גֶעבִּין אַז דַיינֶע רֵייד אַזוֹי וִוי דוּ הָאסְט פַר זַיי גִיבֶּעטִין :

מטה לוי

(כל נדרי) הנדרים דאפקית בלשון נדר (ואסרי) הן דאפקית בלשון איסור (וחרמי) שאמרתי יהא אסור דבר זה עלי כחרם (וקונמי) שאמרתי יהא דבר זה עלי כהקדש (וקנסי) שקנסתי לעצמי מה שאני חייב (וכנויי) נדרים שאמרו אותו בלשון נוית פוית כדאיתא בנדרים (דאנדרנא ודאשתבענא כו') מה שנדרנו ושנשבענו ושהחרמנו ושאסרנו על נפשותינו (בכלהון איחרטנא בהון) מהיום אני מתחרט בכלהון (כלהון יהון שרן) כלהון יהון מותרין (שביקין) עזובין (שביתין) ישבתו (בטלין) מבל.. (ומבוטלין) מאחרים שבטלום (לא שרירין) לא יהיו חזקים (ולא קימין) לא יהיו מקויימים (נדרנא לא נדרי) נדרינו אינם נדרים : (ונסלח) כ"ז ע"ד מאחז"ל על פ' וה' יסלח לה · במה הכתוב מדבר באשה שנדרה בנזיר ושמע בעלה והפר לה והיא לא ידעה והיתה שותה יין ומטמאה למתים זו היא שצריכה סליחה · וכן אנחנו אם נדור נדר ונעבור עליו · אף שהנדר בטל הואיל ולא זכרנו התנאי · עכ"פ צריכים אנו סליחה · ע"ז תקנו לומר ונסלח כו' :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים · בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ · בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה · גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה · וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

בברכה זו יכוין כלנו אהבת הבורא ית״ש ובתיבת ונשמת כו׳ יכוין כלנו בש״ע אהבת תורתו הק׳ שנתן לנו כדי שנזכה בזה לחיים הנצחיים ובתיבת (ואהבתך) יתפלל מעומקא דלבא ובתיבות (אוהב עמו ישראל) יכוין אני נותן לך ית״ש הודאה עצומה על שזיכה אותי גם כן להיות נחלק ונגורל הק׳ מעם סיגולתי:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ · תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ · עַל כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ · וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה · וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הנה האר״י ז״ל לומר בשכמל״ו בקול רם וכן למהרי בק״ש דיוה״כ דכל נדרי ושחרית יכוין הכוונה של פסוק שמע בקינור כבדי ביוכל לומר בשכמל״ו בקול רם עם הניגור:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בקול רם **בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:**

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ · כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ · הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים · הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ · וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ · הָעֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר · נִסִּים וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר · הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ · הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ · הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה · אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם · הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם · וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף · אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע · וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם: מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה · זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם · וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים · וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ · וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ · וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ · וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ · כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה · כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה · וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

לשבת **וְשָׁמְרוּ** בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

כשחל בחול
כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ: חצי

למנחה כִּי שֵׁם יְהֹוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים · וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים · לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים · סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ · וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְהֹוָה לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ · שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ · וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה: כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְהֹוָה לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלוֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהֹוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים · אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ · וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת · וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת הזה לקדושה ולמנוחה ואת יום) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (לשבת באהבה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ · וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ · לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה · וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה · וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים · וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת השבת הזה וביום) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה · מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהֹוָה תִּטְהָרוּ: (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (לשבת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת · כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם · וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם · הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ · וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

למעריב **שָׁלוֹם** רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ

לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:
בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

לשחרית ולמנחה

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ· בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ
כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת
חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם· וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בספר

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ· וְאַל
תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ· שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי
עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ· בָּגַדְנוּ· גָּזַלְנוּ· דִּבַּרְנוּ דֹפִי· הֶעֱוִינוּ· וְהִרְשַׁעְנוּ·
זַדְנוּ· חָמַסְנוּ· טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע· כִּזַּבְנוּ·
לַצְנוּ· מָרַדְנוּ· נִאַצְנוּ· סָרַרְנוּ· עָוִינוּ· פָּשַׁעְנוּ· צָרַרְנוּ· קִשִּׁינוּ
עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ· שִׁחַתְנוּ· תִּעַבְנוּ· תָּעִינוּ· תִּעְתָּעְנוּ· סַרְנוּ
מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ· וְאַתָּה צַדִּיק
עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם· וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים· הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם· וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי· אַתָּה חוֹפֵשׂ
כָּל חַדְרֵי בָטֶן· וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב· אֵין דָּבָר נֶעְלָם
מִמֶּךָּ· וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ· וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ·
וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ· וְתִמְחָל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְשׁוּת פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת· סְלַח לָנוּ· מְחַל לָנוּ· כַּפֶּר לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂקּוּר עָיִן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת· סְלַח לָנוּ· מְחַל לָנוּ· כַּפֶּר לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת· סְלַח לָנוּ· מְחַל לָנוּ· כַּפֶּר לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים: וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם: וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי: וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין: סְקִילָה שְׂרֵפָה הֶרֶג וְחֶנֶק עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ · אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם · וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים · כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי קַל וָחוֹמֶר בְּמִיתָתִי הֲרֵי אֲנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה · יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים: אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם · וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה · פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ · לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמניות: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אם חל יום כפור בשבת אומרים ויכולו מגן אבות או״א וכו׳ ואח״כ מתחיל החזן יעלה:

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

חזן

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת · וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

בית לוי — פותחין — מיוסד ע״פ תשר״ק — הארון — מטה לוי

(תוענו) ל׳ תפלה כמו ויתמע תועתי (תהלים ם ג) (רנוננו) לשון תתות כמו הרנינו ת״י תתהו (תם פת כ) (נתקתנו) לשון זעקה כמו את נאקת כ״י (תמות ו

יַעֲלֶה תַּחֲנוּנֵנוּ מֵעֶרֶב · וְיָבֹא שַׁוְעָתֵנוּ מִבֹּקֶר · וְיֵרָאֶה רִנּוּנֵנוּ · עַד עָרֶב:
יַעֲלֶה קוֹלֵנוּ מֵעֶרֶב · וְיָבֹא צִדְקָתֵנוּ מִבֹּקֶר · וְיֵרָאֶה פִּדְיוֹנֵנוּ · עַד עָרֶב:
יַעֲלֶה עִנּוּיֵנוּ מֵעֶרֶב · וְיָבֹא סְלִיחָתֵנוּ מִבֹּקֶר · וְיֵרָאֶה נַאֲקָתֵנוּ · עַד עָרֶב:

(יעלה תחנוננו כו׳ עד ערב תחנונט ותועתט וכל הרנה והתפלה שאנו מתפללים מערב ומבקר עד ערב יעלה ויבוא ויראה לפניו יתברך וירצה ויקובל (יעלה ענוינו) ענוי נפש

יעלה תחנוננו אונזער גיבעט וואס מיר בעטין היינט ביי נאכט צו כל נדרי זאל אויף גיין צו גאט בזכות ירושלים וואש דאש איז איין ארט פון תפלה אונ אונזער גישרייא פון תפלת שחרית זאל קומען פר גאט בזכות אברהם וואש ער האט מתקן גיוועזין תפלת שחרית אונ עש זאל גיזעהן ווערין אונזער גיזאנג ביז אבינט אז יום כפור לאזט זיך אויש דאש מיינט ער אונזער תפלה זאל אן גינומן ווערין בזכות יצחק וואש ער האט מתקן גיוועזין תפלת מנחה אונ ער שטעלט ביי יצחק דאש לשון רינון ווייל ער איז גיוועזין איין עולה תמימה אונ אז מען האט איין קרבן גיבראכט האבין דיא לוים דער ביי גיזונגען יעלה קולנו אונזער תפלת ערבית זאל אויף גיין פר גאט בזכות יעקב וואש ביי אים שטיט גישריבין הקול קול יעקב אונ אונזער גירעכטיקייט זאל קומען פון פריא בזכות משה רבינו וואש ער האט גזאגט צדיק וישר הוא אונ עש זאל גיזעהן ווערן אונזער דער לייזונג ביז אבינט בזכות אהרן וואש ער האט אויף גהאלטין דיא מגפה אונ האט דער לייזט די ישראל פון טויט אזו זאל אונז גאט היינט דער לייזין פון דעם שטן ער זאל אויף אונז ניט מקטרג זיין יעלה ענוינו עש זאל אויף גיין אונזער פייניגונג אין תענית פון אבינט בזכות דוד המלך וואש ער האט פיל צרות אויף זיך גיהאט אונ ער פלעגט תמיד אויף שטיין חצות לילה אונ האט גלויבט גאט אונ עש זאל קומען אונזער פאר געבונג פון פריא בזכות שלמה המלך וואש ער האט גיזאגט ושמעת וסלחת דוא גאט זאלסט הערין אונזער גיבעט אונ זאלסט פאר געבין אונזערע זינד אונ עס זאל גזעהען ווערין אונזער גישרייא ביז אבינט בזכות שמואל הנביא וואש

סלנו (מנוסנו) שאנו נסים אליו לחסות בצלו (ויבא למענו) יבוא מנוס לנו למענו. (כפורנו) תפלתנו שמכפרת בזמן הזה כמו קרבן (ישענו) יעלה ישועה גו (טהרנו) שאנו מטהרים אותם ביו"כ (חנוננו) תפלתנו שאנו מתפללים בעת צרה (זכרוננו) בזכות שאנו מזכירי' שמך (ועודנו) שאנו מתוועדים בתפלה (הדרתנו) שאנו נותנים לו הדר בתפלה גם שגלה מלפניך מהודרים (דפקנו) שאנו דופקים על דלתי התשובה (גילנו) אף שאנו בצרות מ"מ שמחים אנו בתפלתנו ומנגנים אותה (אנקתנו) נעקתנו :

יַעֲלֶה מְנוּסֵנוּ מֵעֶרֶב · וְיָבֹא לְמַעֲנוּ מִבֹּקֶר · וְיֵרָאֶה כִּפּוּרֵנוּ · עַד עָרֶב :

יַעֲלֶה יִשְׁעֵנוּ מֵעֶרֶב · וְיָבֹא טָהֳרֵנוּ מִבֹּקֶר · וְיֵרָאֶה חִנּוּנֵנוּ · עַד עָרֶב :

יַעֲלֶה זִכְרוֹנֵנוּ מֵעֶרֶב · וְיָבֹא וְעוּדֵנוּ מִבֹּקֶר · וְיֵרָאֶה הַדְרָתֵנוּ · עַד עָרֶב :

יַעֲלֶה דָפְקֵנוּ מֵעֶרֶב · וְיָבֹא גִילֵנוּ מִבֹּקֶר · וְיֵרָאֶה בַקָּשָׁתֵנוּ · עַד עָרֶב :

יַעֲלֶה אֶנְקָתֵנוּ מֵעֶרֶב · וְיָבֹא אֵלֶיךָ מִבֹּקֶר · וְיֵרָאֶה אֵלֵינוּ · עַד עָרֶב :

פ) (מנוסנו) לשון מנוס כמו משגבי ומנוסי (ש"ב כב ג) ופירש"י בורחי גם אליו לעזרה או פי' מנוסם מן הגלות (ויבא) מוסב על מנוסנו (ישענו) ל' ישועה וכמפרש ל' וישע ה' אל הבל סוטה כי ביו"ד כוישע הוא שימוש וביו"ד שבישענו יסוד (ועודנו) ל' ועד וקבוץ כמו ויועדו יחדו (איוב ב יא) (דפקנו) ל' הכתוב סל' קול דודי דופק (שה"ש ה ב) או הוא ל' דוחק כמו ודפקום יום אחד (בראשית ל"ג) ואם אדחיקינון ור"ל דוחק הצרות :

סוגרין הארון

שְׁמַע תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: יָבוֹא כָל בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֺת לְפָנֶיךָ יְהוָֹה: יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְהוָֹה עֹשֵׂנוּ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְהוָֹה כָּל עַבְדֵי יְהוָֹה הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָֹה בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְהוָֹה: נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו: רוֹמְמוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ: הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָֹה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: וַאֲנַחְנוּ בְּרֹב חַסְדְּךָ נָבֹא בֵיתֶךָ נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְנוֹדֶה אֶת שְׁמֶךָ עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ: יְהוָֹה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָֹה יִדְמֶה לַיהוָֹה בִּבְנֵי אֵלִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: כִּי

יעלה מנוסנו עֶר הָאט גְשְׁרִיעֶן אוּנ תְּפִלָּה גִיטָאן צוּ גָאט פוּן דִי יִשְׂרָאֵל וֶוענִין עֶס זָאל אוֹיף גֵיין פוּן אָבִינְט אוּנְזֶער אַנְטְלוֹיפוּנְג וָואס מִיר אַנְטְלוֹיפִין צוּא גָאט אוּנ בַּאשִׁיצִין זִיךְ אִין אִים בְּעֵת צָרָה בִּזְכוּת יוֹסֵף וָואס בַּייא אִים שְׁטֵייט גְשְׁרִיבִּין דָאס וָוארְט חֵנָם אוּנ אוּנְזֶער גִבֶּעט פוּן פְרִיא זָאל קוּמֶען פוּן וֶועגִין דֶעם זְכוּת פוּן יוֹסֵף אוּנ עֶס זָאל וֶוערִין גִיזֶעהֶען אוּנְזֶער פַר גֶעבוּנְג בִּיז אָבִינְט דָאס אִיז אוּנְזֶער תְּפִלָּה וָואס זִיא אִיז אוֹיף אוּנְז מְכַפֵּר בִּמְקוֹם קָרְבָּן יעלה ישענו עֶס זָאל אוֹיף גֵיין אוּנְזֶער קֶערוּנְג וָואס מִיר קֶערִין זִיךְ צוּ גָאט פוּן אָבִינְט בִּזְכוּת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וָואשׁ גָאט הָאט זִיךְ גֶקֶערְט צוּ זַיין תְּפִלָּה אוּנ עֶס זָאל קוּמֶען אוּנְזֶער רֵייניִקַייט פוּן פְרִיא דָאשׁ אִיז דֶער זְכוּת זָאל אוּנְז בַּייא שְׁטֵיין וָואשׁ מִיר זַיינֶען זִיךְ מְקַדֵּשׁ וּמְטַהֵר אוּם יוֹם כִּפּוּר אוּנ עֶשׁ זָאל וֶוערִין גִזֶעהֶען אוּנְזֶער גִיבֶּעט בִּיז אָבִינְט בִּזְכוּת חִזְקִיָּה הַמֶּלֶךְ וָואשׁ עֶר הָאט מִתְפַּלֵּל גִיוֶועזִין צוּ גָאט בְּעֵת צָרָה אוּנ גָאט הָאט זַיין תְּפִלָּה מְקַבֵּל גִיוֶועזִין אַזוֹא זָאל גָאט אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת וּבַקָּשׁוֹת אוֹיךְ מְקַבֵּל זַיין יעלה זכרוננו עֶס זָאל אוֹיף גֵיין אוּנְזֶער גִידֶעכְטֶענִישׁ פַאר גָאט פוּן אָבִינְט · בִּזְכוּת יוֹנָה וָואשׁ עֶר אִיז גִיוֶועזְן אִין אַיין צָרָה אוּנ אִיז גִיגְלִיכְן גִוֶועזְן צוּ אַיין מֵת דָאךְ הָאט עֶר צוּ דִיר גִיבֶּעטְין אוּנ הָאט גִיזָאגְט (ואת חי ונותי) אוּךְ הָאב גִידַאכְט גָאט

וּבִזְכוּת זֶה זָאלְסְטוּ מְקַבֵּל זַיין אוּנְזֶר תְּפִלָּה אוּנ עֶס זָאל קוּמֶן אוּנְזֶר אַיין זַמְלוּנְג פוּן פְרִיא בִּזְכוּת חֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה וָואס זֵיי הָאבִּין מְקַדֵּשׁ הַשֵּׁם גִיוֶועזִין צְוִוישִׁין אַיין זַאמְלוּנְג פוּן פִיל כַּשְׂדִּים זֵיי הָאבִּן זִיךְ גִילָאזְט וַוארְפִּין אִין קַאלְךְ אוֹיבִין אוּנ הָאבִּין זִיךְ נִיט גִיוָואלְט בּוּקִין צוּם אָפּ גָאט פוּן דִי כַּשְׂדִּים אוּנ עֶס זָאל וֶוערִין גִיזֶעהֶן בִּיז אָבִינְט אוּנְזֶר תְּפִלָּה בִּזְכוּת דָּנִיֵּאל וָואס עֶר אִיז אַרוֹיס גִיגַאנְגֶען שֵׁיין גִיקְלֵיידְט זָאל גָאט מְקַבֵּל זַיין אוּנְזֶר תְּפִלָּה יעלה דפקנו עֶס זָאל אוֹיף גֵיין פוּן אָבִינְט אוּנְזֶר קְלַאפִּן וָואס מִיר קְלַאפִּין אָן מִיט אוּנְזֶער תְּשׁוּבָה אוּנ תְּפִלָּה בִּזְכוּת מָרְדְּכַי וָואס עֶר הָאט אָן גִיקְלַאפְּט מִיט תְּשׁוּבָה אוּנ עֶס זָאל קוּמֶן אוּנְזֶר פְרֵייד פוּן פְרִיא וָואשׁ מִיר זַיינֶען מִתְפַּלֵּל מִיט גְרוֹישׁ שִׂמְחָה אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת זָאלִין אָן גִינוּמֶן וֶוערִין בִּזְכוּת עֶזְרָא וָואס עֶר הָאט אוּנְז מְשַׂמֵּחַ גִיוֶועזִין מִיט דֶעם בַּיִת שֵׁנִי אוּנ עֶס זָאל גִיזֶעהֶען וֶוערִין אוּנְזֶר גִיבֶּעט בִּיז אָבִינְט יעלה אנקתנו עֶס זָאל אוֹיף גֵיין אוּנְזֶר גִישְׁרַייא פוּן אָבִינְט בִּזְכוּת אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין וָואס זֵיי הָאבִּין גִישְׁרִיעֶן אוּנ תְּפִלָּה גִיטָאן בַּייא דֶעם יַם אוּנְזֶער תְּפִלָּה פוּן פְרִיא זָאל פַר דִיר קוּמֶען אִין זֵייעֶר זְכוּת אוּנ עֶשׁ זָאל גִיזֶעהֶען וֶוערִין צוּא אוּנְז דֶער זְכוּת פוּן אַלֶע צַדִּיקִים בִּיז אָבִינְט דָאשׁ הֵייסְט בִּיז אַייבִּיג ·

גָּדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ: גָּדוֹל יְהֹוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: כִּי גָדוֹל יְהֹוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהֹוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶיךָ: מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ: מֵאֵין כָּמוֹךָ יְהֹוָה גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה: לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ: לְךָ יוֹם אַף לְךָ לָיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְהֹוָה יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ: לְךָ יְהֹוָה הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְהֹוָה הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם: אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם: אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים: אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן: אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם: אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם: גָּדוֹל יְהֹוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: יְהֹוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרֻבִים אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו: וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהֹוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדוֹשִׁים: לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהֹוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ: אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פָּעֳלָךְ חוּסָה עַל עֲמָלָךְ: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף שֶׁלָּךְ יְהֹוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: אָתָאנוּ עַל שִׁמְךָ יְהֹוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם שְׁמֶךָ:

לְמַעַן שִׁמְךָ יְהֹוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא:

מטה לוי

חז"ק דַּרְכְּךָ אֱלֹהֵינוּ לְהַאֲרִיךְ אַפֶּךָ לָרָעִים וְלַטּוֹבִים וְהִיא תְהִלָּתֶךָ:

חז"ק לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ רְאֵה עֲמִידָתֵנוּ דַּלִּים וְרֵקִים:

(דרכך אלהינו להאריך אפך לרעים ולטובים) כן מדתך להאריך אפך לרשעים ולצדיקים כי כאשר נקם משה מתך סדיטפר לא את דרכך אמרת

ע ה' ה' כו' ארך אפים (והיא תהלתך) כמ"ש למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך (למענך אלהינו עשה ולא לנו) לא בשבילנו ובכושר מעשים מעשה עמנו · כי למענך תן כבוד שלא יאמרו איה אלהיהם (ראה עמידתנו דלים ורקים) ראה שעמדנו אנו דלים ורקים ממעשים טובים לכן ראוי לעשות למענך להאריך אפך (ראב"ן):

חרוז ע"פ א"ב כפול ר"פ עד יו"ד בק"ק פראג א"א זה רק החרוז האחרון שהוא תעלה ארוכה

אָמְנָם אֲשָׁמֵינוּ עָצְמוּ מִסַּפֵּר · אַנְחוֹת דוֹרֵנוּ רַבּוּ מִלְּדַבֵּר · אֲשֶׁר לֹא הִקְשַׁבְנוּ גְּעָרָה כְּמֵבִין · אֻפְּפוּנוּ מַכּוֹת כִּכְסִיל הַיּוֹדֵעַ: דרכך בְּדַבֶּרְךָ לָנוּ שׁוּבָה פָּנֵינוּ הִסְתַּרְנוּ · בְּמִרְמָה בִּקַּשְׁנוּ · וְאֵלֶיךָ לֹא שַׁבְנוּ · בְּטוּב לֹא דְרַשְׁנוּךָ · בְּרֹב כֹּל שְׁכַחֲנוּךָ · בְּעֵת הַצַּר לָנוּ אֵיךְ תִּמָּצֵא: למענך גְּבוּרוֹת אֵין בָּנוּ אֲשֶׁר בָּם נָבֹא · גְּרוּעֵי זְרוֹעַ בְּפוֹעַל בְּתַת שָׂכָר בּוֹשְׁנוּ · גָּמַרְנוּ וְאָכַלְנוּ צִדְקַת אֲבוֹתֵינוּ · גַּם קֶרֶן גַּם פְּרִי לֹא כָלְאוּ סָפֵק: דרכך דְּכָאוּ מֶנּוּ שְׂכִיּוֹת הַחֶמְדָּה: דּוֹפְקֵי דְלָתֶיךָ בְּכֹחַ וּגְבוּרָה · דּוֹבְרֵי בְגַאֲוָה נַעֲשֵׂינוּ · עֲשֵׂה לָנוּ כְּרַחֲמֶיךָ · הָיְתָה מִשְׁפָּט חֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת: למענך הוּרַקְנוּ וְהוּצַגְנוּ כְּקַשׁ מִדְגָּן · הָיִינוּ כְּמוֹץ וְאֵין דּוֹרֵשׁ לְאָסְפוֹ · הֲלֹא כְּהִלָּקַח דָּגָן בְּעִתּוֹ · הוּצַת לָשׁוֹן אֵשׁ כְּקַשׁ הַיָּבֵשׁ: דרכך וּמַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק · וּמַה נֹּאמַר וְיוֹצֵק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֵינוּ · וּמִי בַּעַל דְּבָרִים יְדַבֵּר צַחוֹת · וּבְפִתְחוֹן פִּיו לֹא יִכָּלֵם: למענך זֶה דַּרְכֵּנוּ כֶּסֶל נַחֲלֵנוּ אִוֶּלֶת · זֵדִים חוֹטְאִים זוֹלְלִים וְסוֹבְאִים · זָכִיתִי

דרכך אלהינו גאט דיין מדה איז צו דער לייגנגערן דיין צארן צוא די רשעים אונ צו די צדיקים אונ דאס איז דיין לויב וואס דוא דער לייגערשט דיין צארן: למענך אלהינו מיר בעטין דיך גאט טוא דאס פון דיינט וועגין אונ ניט פון אונזערט וועגין זעה אונזער שטאנד האטשי מיר שטייען פר דיר מיט תפלה זיינען מיר דאך ארעם אונ לידיג פון מעשים טובים חוים בעטין מיר מאלשט דער לייגערין

דיין

לְבִי מִי יוּבַל שִׂיחַ · זֶרַע קְבוּרַת רָחֵם בָּא וְהוֹלֵךְ בַּהֶבֶל : חייך חָזוּת וּמוֹפֵת הִתְוִינוּ בָּאָרֶץ · חֲתוּמֵי בְּאוֹת בְּרִית וְחֻקִּים יְשָׁרִים · תּוֹשַׁבְנוּ זֶרַע קוֹדֶשׁ בָּנִים לְאֵל חַי · חוֹלַלְנוּ וְנִקְרֵאנוּ אוֹם טְמֵאַת הַשֵּׁם : למענך טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָע · טֶרֶם לֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל · טֶרֶף לֹא לָנוּ נִכְסְפָה נַפְשֵׁנוּ · טְבַחְתָּנוּ רַב וְצָעִיר כִּבְלִיעַת דָּגִים : חייך יָהּ בְּדַלּוּתֵנוּ צְדָקָה חוֹנַנְתָּנוּ · יָד בָּנוּ הֶחֱזַקְתָּ בְּעֵת מָטָה יָדֵנוּ · יְדַעְתָּנוּ זֹאת עָשׂוּ וְחָיוּ · יָדַיִם לֹא חָלוּ בָנוּ כְּהַפּוּכַת רָגַע : למענך

תְּעָלָה אֲרוּכָה לְעָלֶה נִדָּף · תְּנָחֵם עַל עָפָר וָאֵפֶר · תַּשְׁלִיךְ חֲטָאֵינוּ וְתָחוֹן בְּמַעֲשֶׂיךָ · תֵּרֶא כִּי אֵין אִישׁ · עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה : חייך

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים · מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ · מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן · מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים · וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים · עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ · לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל · אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה · וּזְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה · כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם · כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְהֹוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהֹוָה :

וַיַּעֲבֹר יְהֹוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא : יְהֹוָה [א] יְהֹוָה [ב] אֵל [ג] רַחוּם [ד] וְחַנּוּן [ה] · אֶרֶךְ אַפַּיִם · וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת · נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים · נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה · וְנַקֵּה : וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ : סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ : כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ :

מטה לוי

(תעלה ארוכה) · תעלה רפואה (לעלה נדף) לישראל שהם בורחים כנעלה מקול עלה נדף (תנחם) תנחם על הרעה (ותחון מעשיך) תחון ותרחם על ישראל שהם מעשה ידיך (תרא כי אין איש) צדיק שיפגיע בעדם לכן (עשה עמנו צדקה) בשבילך : (אל) אף שהוא אל חזק ואמיץ אלהי האלהים (מלך) מלכי המלכים ומלכותו בכל משלה ומי יאמר לו מה תעשה ומנהג ב"ו כשרואה עצמו מושל על כל הוא מכביד ידו על בני ממשלתו · הקדוש ב"ה אינו כן לא די שהוא (יושב על כסא רחמים) ורחום בדין אלא שהוא (מתנהג בחסידות) לפנים משורת הדין (מוחל עונות עמו) ואיך היא המחילה (מעביר ראשון ראשון) השלשה עונות הראשונים הוא מעביר אותם · ואינו כותב אותם עם שאר עונות (מרבה מחילה לחטאים) החטאים שהם השגגות הוא מוחק אותם מכל וכל (וסליחה לפושעים) ולפשעים שהם המרדים הוא נוהג בם סליחה שהוא בלתי ירידה בקו הדין (עושה צדקות עם כל בשר ורוח) שהוא משלם שכר ועונש לגוף ונפש (אל הוריתנו לומר שלש עשרה) שנתעטפת כש"ץ והראית למשה ואמרת לו כל זמן שישראל חוטאים יעשו כסדר הזה ותמחול להם · (לעניו) למשה ע"ה : (יהוה) אני מדת הרחמים קודם שיחטא האדם (ה') הוא מדה"ר לאחר שיחטא וישוב (אל) תקיף בעל היכולת להמציא לכל בריותיו · (רחום) שלא יבואו למחויב עונש · (וחנון) נותן מתנת חנם (ארך אפים) מאריך אף לרשעים (ורב חסד) מעביר ראשון ראשון (ואמת) מאמת דבריו (נוצר חסד לאלפים) נושא עון מזיד (ופשע) מרד להכעיס (וחטאה) שוגג (ונקה) לשבים :

הַאֲזִינָה יְהֹוָה תְּפִלָּתֵנוּ הַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ : הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעֵנוּ מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלָּל : תְּהִי נָא אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל : וְשָׁמַעְתָּ הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתְּךָ אֶת תְּפִלָּתָם וְאֶת תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ :

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְהֹוָה עָלֵינוּ : לַיהֹוָה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה : יְהֹוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יְהֹוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ : יְהֹוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ : סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר : וַיֹּאמֶר יְהֹוָה סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ : הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ · כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים · אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ :

פותחין , מיוסד ע"פ א"ב · אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · הארון

סְלַח נָא אֲשָׁמוֹת וּפְשָׁעֵי לְאֻמֶּךָ · בָּנֶיךָ · כַּל יֶהֱרֶה זַעְמֶךָ : לַעֲוֹן

סְלַח נָא גְּעוּלִים וְיִחְיוּ מִמְּקוֹר עִמָּךְ · דְּגָלֶיךָ שָׂא · וְתִנָּחֵם כְּנָאֳמֶךָ : לַעֲוֹן

(סלח נא כו' לאמך) ישראל (געולים) טומאתיהם שמגואלים (ויחיו ממקור) חיים אשר עמך · (לעון דגליך שא) תשא להם לישראל שהם דגל שלך (ותנחם) על הרעה (כנאמך) אשר אמרת

(לאמך) אין לאום אלא מלכות ותואר לישראל שהם נקראים כן (געולים) ל' תיעוב והוא כנוי לעונות : (ממקור עמך) כייט חיי שפוס"ב בלי ספק כדכתיב כי עמך מקור חיים (תהלים לו י) (כנאמך) ל' אמירה

דיין צאָרין אונ זאָלסט אונז ניט שטראָפֿין נאָך אונזערע מעשים : תעלה ארוכה דוּ גאָט זאָלסט אויף ברייננגען איין רפֿואה צו דיא ישראל וואָש זיינן גלייכן צוא איין צו שלאָגינע בלאט דוא זאָלשט זיך באדיינקען אויף דיא וואָש זיי זיינן עפֿר ואפֿר דוא זאָלסט אוועק וואַרפֿין אונזערע זינד אונ זאָלסט באַרימהערציג זיין אויף דיינע ווערק תרא דערזעה דאָס עס איז ניט דא קיין צדיק דאָס ער זאָל פֿאַר אונז מתפלל זיין דרום בעטן מיר זאָלסט מיט אונז צדקה טאָן אונ זאָלסט פֿאַר געבין אונזערע זינד : סלח נא אשמות איך בעט דיך גאָט פֿאַר גיב די זינד פֿון דיין פֿאָלק פֿון וועגין די זינד וואָס דיינע קינדער זינדיגין זאָלסטו ניט צערנין זיין סלח נא געולים איך בעט דיך גאָט פֿאַר גיב ווייטער אוס ריינקייט אונ זייא פֿאַלין

סלח נא הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹזְבִים כְּרִשׁוּמֶךָ ·
וָפֶשַׁע מְחַל · לְמַעַן שְׁמֶךָ : **לעון**

סלח נא זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת לִבְרוּאֵי לִשְׁמֶךָ ·
חֲטָאֵימוֹ חַטֵּא בִּנְדִיבַת גִּשְׁמֶךָ : **לעון**

סלח נא טְפֹשׁ טִפְלוּת רִשְׁעֵי עַמֶּךָ ·
יְדִידֶיךָ יְבֻקַּשׁ וְאֵינֶנּוּ · כִּנְאֻמֶךָ : **לעון**

סלח נא כַּחַשׁ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְעֻמֶּךָ ·
לְקוֹחֶיךָ כַּפֵּר · בְּטוּב טַעְמֶךָ : **לעון**

סלח נא מְרִי מְיַחֲלֶיךָ וּמְיַחֲדֶיךָ בְּעוֹלָמֶךָ ·
נִדָּחִים מְחֵה · וּבְנֵה אוּלָמֶךָ : **לעון**

סלח נא סִלּוּפָם וְגוֹנְנֵם בְּסֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ ·
עֲבָדֶיךָ עֲלֵם · וּכְבוֹשׁ בְּעִלּוּמֶךָ : **לעון**

סלח נא פֶּן יֵעָנְשׁוּ כִּמְרוֹמֶךָ ·
צֹאנְךָ שַׁבַּח · וְהִיא תְהִלָּתְךָ וְרוֹמְמֶךָ : **לעון**

סלח נא קִלּוּנָם וַחֲמוֹל עֲלֵימוֹ מִמְּרוֹמֶךָ ·
רְחוּמֶיךָ תִּשָּׂא · מִלְצוּדָם בְּחֶרְמֶךָ : **לעון**

סלח נא שֶׁמֶץ תַּעְתּוּעַ תְּעוּב רְחוּמֶיךָ ·
תְּמִימֶיךָ הַעֲבֵר · כְּגֹדֶל רַחֲמֶיךָ : אל מלך ויעבור וכו' **לעון**

כמו נאום ה' (תשא) פשר מל' וחטא את הבית ותרגומו וידכי ית ביתא (ויקרא יד נב) (בנדיבת גשמך) אע"ס גשם נדבות תניף אלהים (תהלים סח י) ומש"ס וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם (יחזקאל לו כה) (טפש) כיונו טעונות כי אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות (טפלות) ל' תבור בל' תלמוד כמו אמר עולא בטופל (חגיגה דף ח) (כחש) ל' הכחשה וכפירה כוא וכוא תואר לעונות ופשעים (כורעים) תואר לישראל שהם כורעים להקב"ה בג' תפלות בכל יום (לקוחיך) תואר לישראל עפ"ס ואתכם לקח ה' וגו' (דברים ד כ) (סלופם) עותתם וקלקולם מל' וסלף בוגדים ישדם (משלי יא ג) (עלם בעלומך) שניהם ל' העלמה וסתר (וכבוש) לשון יכבוש עונותינו (מיכה ז יט) (קלונם) כינוי הוא לעונות כי הם קלון לעושיהם (רחומיך) אהוביך (בחרמך) וחרם הוא מצודה ורשת כדכתיב מצודים · וחרמים (קהלת ז כו) (שמץ) ל' גנאי בקמיהם (שמות לב כה) והוא הנה והוסי תֶּעְתּוּעַ לשון מעשה תעתועים (ירמיה יט ו) לכן סתי"ו בפת"ח (תעוב) ל' תועבה שלבתם כנוים לחטא. ועון ונראה שמלת שמץ סמוך וסמוך שמץ תעתוע אשר הוא תעוב רחומיך כי הוא מהטב אותם (כרזה"ס) (תמימיך) תואר לישראל :

סלחתי כדברך (הכל מודים) ישראל שמודים כל כל עונותיהם (ועוזבים) אותם · לכן סלח נא להם (כרשומך) כמו שרשמת וכתבת ומודה ועוזב ירוחם (משלי כח יג) (לברואי לשמך) לישראל שבראת לשמך כמ"ש כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו (ישעיה מג ז') (לעון חטאימו חטא) חטאיהם טהר (בנדיבת גשמך) בגשם נדבות שלך (טפש טפלות רשעי עמך) השטות והטפשות שנטפל ברשעי עמך (ואיננו כנאמך) כמו שאמר על ידי ירמיה נאום ה' יבוקש עון ישראל ואיננו (ירמיה נ כ) (כחש כורעים כו') לעונות ישראל שהם כורעים ומשתחוים נגדך (לעון לקוחיך) לעון ישראל שלקחת לך לעם (כפר) תכפר להם (מרי מיחליך ומיחדיך) מרי של ישראל המיחלים לך ומיחדים אותך בעולמך (לעון נדחים) לעון ישראל הנדחים מארצם (מחה ובנה אולמך) ובנה אולם הבית (סלופם) עותתם וקלקולם (עלם וכבוש בעלומך) תתעלם וכבוש אותם בתעלומות שלך ובמחך במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו (רחומיך) ישראל אהוביך תשא (מלודם בחרמך) מלנוד אותם במלודתך ורסתך (שמץ תעתוע הטוב רחומיך) שמץ וחרפה שהלכו תועים ותועבת ישראל אוהביך:

זָאלִין לֶעבִּין בְּלֵייבִּין פוּן דֶעם קְוָואל פוּן אֵייבִּיגִין לֶעבִּין וָואס בַּיי דִיר אִיז צוּ דִיא זִינְד פוּן דִיא וָואס זַיי זַיינֶען דַיין פָאן זָאלְסְטוּ פַר טְרָאגִין אוּנ זָאלְסְט זִיךְ בַּאדֵיינְקֶען צוּ דֶער בַּארִימֶען זִיךְ אִיבֶּער זַיי אַזוֹ וִויא דוּא הָאסְט גִיזָאגְט צוּ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ (סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ) סלח נא הכל אִיךְ בֶּעט דִיךְ פַאר גִיבּ זֵייעֶרֶע זִינְד וֶוען אַלֶע זַיינֶען זִיךְ מִתְוַדֶּה אוּנ פַאר לָאזִין זֵייעֶרֶע זִינְד דָאס זַיי זָאלִין דִי זִינְד מֶער נִיט טָאן אַזוֹא וִויא דוּא הָאשְׁט אָן גִישְׁרִיבִּין וֶוען זַיי וֶועלִין פַאר לָאזִין זֵייעֶרֶע עֲבֵירוֹת אוּנ וֶועלִין תְּשׁוּבָה טָאן וֶועסְטוּ זַיי מוֹחֵל זַיין אִיבֶּער דֶעם בֶּעטִין מִיר דִיךְ נָאט פַאר גִיבּ זֵייעֶרֶע זִינְד פוּן דַיין נָאמֶען וֶועגִין סלח נא זדונות אִיךְ בֶּעט דִיךְ פַאר גִיבּ דִי זִינְד וָואס וֶוערִין גִיטָאן אוּם גֶערִין אָדֶר מִיט וִוילִין גֶערִין צוּא דִיא וָואס זַייא זַיינֶען בַּאשַׁאפִין גִיוָוארִין פוּן דַיין נָאמֶען וֶועגִין צוּ זֵייעֶרֶע חֲטָאִים זָאלְסְטוּ רֵיינִיגִין מִיט רֵיינֶע וַואסֶער וִויא אַיין גוּטֶער רֶעגִין רָואשׁ תַּייסְט מִיט רַייךְ נוּטִין וִוילִין סלח נא טפש אִיךְ בֶּעט דִיךְ פַאר גִיבּ דִיא נַארִישֶׁע עֲבֵירוֹת וָואס דִי רְשָׁעִים פוּן דַיין פָאלְק בַּאהֶעפְטִין זִיךְ צוּ זַייא צוּ דִי זִינְד פוּן דַיין גִילִיבְּטֶע פָאלְק זָאל גִיזוּכְט וֶוערִין אוּנ זַייא זָאלִין נִיט גִיפוּנֶן וֶוערִין אַזוֹ וִויא דוּ הָאסְט גִיזָאגְט (ביום ההוא יבוקש עון ישראל ואיננו) דָאס אִיז טַייטְשׁ אִין דֶער זֶעלְבִּיגֶער צַייט וֶועט גִיזוּכְט וֶוערִין דִיא

זִינְד פוּן יִשְׂרָאֵל אוּנ זַיי וֶועלִין נִיט זַיין סלח נא כחש אִיךְ בֶּעט דִיךְ פַאר גִיבּ דִי פַאלְשְׁקֵייט אוּנ דִי לִיגִן פוּן דִי וָואס קְנִיעֶן אוּנ בוּקִין זִיךְ קֶעגִין דִיר צוּא דִיא זִינְד פוּן דִי וָואס לֶערְנֶען דַיין לֶערְנוּנְג זָאלְסְטוּ פַאר גֶעבִּין מִיט דַיינֶע גוּטֶע רֵייד סלח נא מרי אִיךְ בֶּעט דִיךְ פַר גִיבּ דִי וִוידֶר שְׁפֶּענִיקֵייט פוּן דִי וָואס הָאפִין צוּא דִיר אוּנ אֵיינְצִיגִין דִיך אוֹיף דֶר וֶועלְט דִיא זִינְד פוּן דִי וָואס זַייא זַיינֶען פַאר שְׁטוֹיסִין זָאלְסְטוּ אָפּ מֶעקִין אוּנ בּוֹיא דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ סלח נא סלופם אִיךְ בֶּעט דִיךְ פַאר גִיבּ זֵייעֶרֶע פַר קְרִימוּנְג אוּנ בַּשִׁיץ זַיי אִין דַיין שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם וָואס זִיא וֶוערְט אָן גִירוּפִין סֻכַּת שָׁלֵם דִי זִינְד פוּן דַיינֶע קְנֶעכְט זָאלְסְטוּ פַר הוֹילִין אוּנ בַּאצְווינְג זֵייעֶרֶע עֲבֵירוֹת מִיט דַיין פַאר הוֹילוּנְג דָאס דוּ זָאלְסְט זֵייעֶרֶע עֲבֵירוֹת נִיט זֶעהֶן סלח נא פן יענשו אִיךְ בֶּעט דִיךְ פַר גִיבּ דִיא זִינְד דֶען טָאמֶער וֶועלִין זַייא גִישְׁטְרָאפְט וֶוערִין פוּן דַיין הִימִיל דִי זִינְד פוּן דִי וָואס זַיינֶען גִיגְלִיכִין צוּ שָׁאף זָאלְסְטוּ פַאר גֶעסִין אוּנ דָאס אִיז דַיין לוֹיבּ אוּנ דַיין דֶר הֵייבּוּנְג סלח נא קלונם אִיךְ בֶּעט דִיךְ פַאר גִיבּ זֵייעֶר שַׁאנְד אוּנ דֶר בַּארִים דִיךְ אִיבֶּר זַיי פוּן דַיין הִימִיל דִי זִינְד פוּן דַיינֶע לִיבּ הָאבֶּער זָאלְשְׁטוּ פַאר טְרָאגִין פוּן צוּ יָאגִין זַיי אִין דַיין נֶעץ פוּן דַיין שְׁטְרָאף סלח נא שמץ אִיךְ בֶּעט דִיךְ פַר גִיבּ דִי שַׁאנְד רָאשׁ פַר אִירוּנְג אוּנ פַאר זָאס וִוידֶרְקַייט

אַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָל חָי: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֺנֵינוּ: אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ: יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדֵנוּ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד לָנוּ בְּעֵת צָרָה: כרחם אב וכו׳

מטה לוי | חזן | מיוסד ע״פ א״ב | אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ | בית לוי

אָמְנָם כֵּן · יֵצֶר סוֹכֵן · בָּנוּ ·
רַב צֶדֶק · וַעֲנֵנוּ ·
בַּד לְהַצְדֵּק ·
סָלַחְתִּי:
גּוֹל מְרַגֵּל · וְגַם פִּגֵּל · סִפְּרוּ ·
בְּקוֹל · יִתֵּן קוֹל · דְּבָרוֹ ·
דּוֹד שׁוֹאֵג ·
סָלַחְתִּי:
הַס קַטֵּגוֹר · וְקַח סַנֵּגוֹר · מְקוֹמוֹ ·
לְמִשְׁעָן לוֹ · לְמַעַן נוֹאֲמוֹ ·
וִיהִי יְהוָה ·
סָלַחְתִּי:
זְכוּת אֶזְרָח · גַּם יִפְרַח לְשׁוֹשַׁנָּה ·
וְקוֹל הַגֶּבֶר · מִמְּעוֹנָה ·
חֵטְא הֶעָבַר ·
סָלַחְתִּי:
טוּב וְסַלָּח · מְחַל וּסְלַח · אֲשֵׁמִים ·
וְגַם הַשֵּׁב מִמְּרוֹמִים ·
יָהּ הַקְשֵׁב ·
סָלַחְתִּי:
כְּאֵב תַּחְבּוֹשׁ · וּבְצוּל תִּכְבּוֹשׁ · עֲוֺנִי ·
אֱמוֹר מִלָּה · לְמַעֲנִי ·
לְךָ תְהִלָּה ·
סָלַחְתִּי:
מְחֵה פֶשַׁע · וְגַם רֶשַׁע · בְּנֵי בְרִית ·
כֵּן הוֹדְךָ · לִשְׁאֵרִית ·
נְהוֹג חַסְדֶּךָ ·
סָלַחְתִּי:
סְכוּת רַחֲשִׁי · וְגַם לַחֲשִׁי · תִּרְצֶה ·
לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה · וְתִפְצֶה ·
עָוֺן נוֹשֵׂא ·
סָלַחְתִּי:

מטה לוי

(אמנם) באמת כן הוא (יצר סוכן בנו) שהיצה״ר שולט בנו אך כך תלוי (להצדק) אותנו כי אתה (רב צדק ועננו) ולעונות אנו סלחתי (גזול מרגל) החטא והמלאך השטן המרגל בנו שיורד ומסית ועולה ומסטין (וגם פגל) וגם חטא (ספרו) מה שמספר עליו · הקדוש ברוך הוא שנקרא (דוד) אשר הוא (שואג בקול) על כל העולם (יתן קול דברו) ויאמר סלחתי (הס קטגור) השתק השטן (וקח סנגור מקומו) וקח מלין יושר תחתיו (ויהי ה׳) חילו וכחו של סנגור להיות (למשען לו) להסנגור (למען נואמו) כדי שיאמר הקדוש ברוך הוא (סלחתי) (זכות) אברהם שנקרא (אזרח) (גם יפרח לשושנה) לישראל הנקראים שושנה (וקול הגבר ממעונה) תענה ממעון השמים בקול גבורה (סלחתי) (כאב תחבוש) תרפא את כאב העונות (ובצול) ובמצולות ים (תכבוש עוני) (לך תהלה אמור מלה) זו תהלתך לאמר מלה זו סלחתי למעני (כן הודך) זה הודך אם תאמר (לשארית) ישראל (סלחתי) (סכות רחשי) הסכת ושמע הגיון לבי (וגם לחשי תרצה) גם לחש תפלתי תקבל ברצון · אמה (עשה עון למענך עשה ותפצה ותאמר סלחתי) (סגה לעלבון) שאנו נכלמים בעונותינו

בית לוי

(סוכן) מל׳ לך בא אל הסוכן הזה (ישעיה כב טו) (ועננו) מלשון וענוו סיה שמוכה וכמו ולענות גם סלחתי (גזול) ל׳ תיעוב ומיאוס כמו ואת חקותי געלה נפשם (ויקרא כו מג) (מרגל) ענין רכילות ולה״ר כמו וירגל בעבדך (ש״ב יט כז) (פגל) ל׳ פיגול (ספרו) סופר שלו (דוד) תואר נאה יתברך (הס) השתק ל׳ ויהס כלב (סנגור) נוטריקון סניא תגרא (לשושנה) תואר לישראל עפ״ש כשושנה בין החוחים (שה״ש ב ב) (ממעונה) משמים (תחבוש) ל׳ רפואה כמו כי הוא יכאיב ויחבש (איוב ה׳ יח) (ובצול) לשון מצולה ועניינו רבוי המים (רחשי) ל׳ הגיון הלב כמו רחש לבי דבר טוב (תהלים מה ב) (לחשי) לשון תפלה כהאמרה בלחש ובקול נמוך כמו לקון לחש (ישעיה כו טז) (ותפצה) ל׳ פתיחת הפה לדבר כמו פציתי פי (שופטים יא לה)

פון דיינע גיליבטע דיא זיינד פון דיינע פרומע זאלסטו איבר פידין אז דיין גרויש חד בארימקייט:

אמנם כן אמת איז דאס מיר האבין עבירות גיטאן נאר דאש איז אלין איבער דעסוועיל דר יצר הרע איז אגיוועלטיגער איבר אונז אונ מאכט אונז מיט גיוואלד זינדיגן מיר פר לאזין זיך נאר אויף דיר זאלסט אונז גירעכט מאכין דען דו בישט פול צדקה אונ ענטפר אונז איך האב פר געבן איערע זינד גזול סרגל פר אום ווירדיג דעם שטן וואש ער רעט רכילות אויף אונז אונ פר אום ווירדיג זיין דר ציילונג דר פרייגד הקדוש ברוך הוא דר דא שרייט מיט איין קול אויף חד וועלט ער זאל געבין איין קול מיט ריידין אונ זאל זאגין איך האב די זינד פאר געבין הס שטור איך בעט דיך גאט מאך שטיל שווייגין דעם שטן וואש ער איז אויף אונז מקטרג אינ אן זיין שטאט נעם די רייד פון דעם מלאך וואש ער איז אונזער מליץ יושר אונ גאט זאל זיין צו איין אונטר לעהנער צו דעם מליץ ער זאל גובר זיין דעם שטן כדי ער זאל זאגין איך האב דיא זינד פר געבין זכות אזרח דעם זכות פון אברהם אבינו וואס ער הייסט אזרח דער זכות זאל אויך בליען אונ שיינען צו די ישראל וואס הייסין שושנה די זינד פיר איבר אונ שריא מיט אשטארק קול פון דעם הימיל אונ זאלסט זאגין איך האב די זינד פאר געבין טוב וסלח מיר בעטין דיך גאט וואש דו הייסט טוב וסלח זייא אונז מוחל אונזערע זינד פר נעם דוא גאט אונזר תפלה אונ אויך זאלסטו אונז ענטפערין פון דעם הימיל אונ זאלסט זאגין איך האב פאר געבין כאב תחבוש די ווייא טאג זאלסטו פלאסטערין אונ היילין אונ מיינע זינד זאלסטו צודינגן אונ אריין ווארפן אין ים אריין צו דיר איז איין לויב צוא זאגין דיא רייד פון דיא צדיקים ווענין האב איך די זינד פר געבין מחה פשע איך בעט דיך גאט מעק אפ די עבירות אונ דאש שלעכטין פון דיא וואש גלויבין אין דעם בשעפר פיר דיין חסד צוא אונז דען דאס איז דיין שיינהייט צוא דעם איבר בליבונג האב איך פר געבין סכות רחשי פאר נעם דוא גאט מיינע רייד אונ אויך מיין תפלה זאלסטו אן נעמען מיט דיין גוטין ווילין פאר טראג די זינד טוא דאס פון דיינט ווענין אונ זאלסט עפינען דיין מויל אונ זאלסט זאגין איך האב די זינד פאר געבין סגה לעלבון קער דיך ח

פנה לעלבון · מקום עון · להשים · תבשר · לבך חוסים
צחן הסר · וגם סלחתי :

קולי שמע · וראה דמע · עיני · שעה ניבי · והשיבני ·
ריב ריבי סלחתי :

שמן טהר · כעב מהר · כנאמר · לעם נושע · ותאמר ·
תמחה פשע · סלחתי :

אל מלך ויעבור יהוה יהוה וסלחת סלח לנו כי אתה

פזמון פותחין הארון

כי הנה כחומר ביד היוצר · ברצותו מרחיב וברצותו מקצר · כן אנחנו בידך חסד נוצר · לברית הבט ואל תפן ליצר : כי הנה

כי הנה כאבן ביד המסתת · ברצותו אוחז וברצותו מכתת · כן אנחנו בידך מחיה וממותת · לברית הבט ואל תפן ליצר : כי הנה

כי הנה כגרזן ביד החרש · ברצותו דבק לאור · וברצותו פרש · כן אנחנו בידך תומך עני ורש · לברית הבט ואל תפן ליצר : כי הנה

כי הנה כהגה ביד המלח · ברצותו אוחז וברצותו שלח · כן אנחנו בידך אל טוב וסלח · לברית הבט ואל תפן ליצר : כי הנה

כי הנה כזכוכית ביד המזגג · ברצותו חוגג וברצותו ממוגג · כן אנחנו בידך מעביר זדון ושוגג · לברית הבט ואל תפן ליצר : כי הנה

(פלגון) ל׳ חרפה (נאמן) ל׳ סרחון כמו ותעל באשתו וגו׳ כמי לעבירות (יואל ב כ) (שעה) ענין קבלה כמו וישע ד׳ (בראשית ד ה) (ניבי) ל׳ דיבור כמו ניב שפתים (ישעיה נז יט)(שמן) כמי לכתם העון כמו לבמשל (שמות לב לב) :

(כי הנה כחומר כו׳) ככתוב הנה כחומר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל · חומר הוא הטיט שעושין ממנו כלי חרס (היוצר) הוא האומן (המסתת) המתקן אבנים ופוסלן ומחלקן (כגרזן) כל״א האק (החרש) כל״א שמיד (כהגה) הברזל שקורין בל״א אנקור שבאמצעו׳ הברזל מאחזים ומעמידים הספינה גם מטלטלים אותם בסתרתו (המלח) מנהיג את הספינה מל׳ ויראו המלחים (יונה א׳ ה)

(מקום עון להשים) השים העלבון שאנו סובלים במקום העונות (צחן הסר) הסר העונות (וגם תבשר לבך חוסים) תבשר לחוסים בך סלחתי (שעה ניבי) קבל דבורי (שמן טהר כעב מהר) כתם העון טהר מהר כעב הממהר ללכת ולינו (כנאמר) מחיתי כעב פשעך :

(כחומר ביד היוצר) כשהוא ביד העושה כלי חרס (ברצותו מרחיב) השים ועושה הכלי גדול (וברצותו מקצר כן אנחנו בידך חסד נוצר) שאתה נוצר חסד לאלפים (לברית) של אבות עשרה (הבט) וסלח (ואל תפן ליצר) ואל תפן אל דברי היצר המקטרג (ברצותו אוחז) מתקט שיהיה ראוי לאחוז בקירות הבית (וברצותו מכתת) משבר אותו ומקלקלו (כגרזן ביד החרש) ביד האומן העושה בברזל (ברצותו דבק לאור) ברצותו מדבק הגרזן לעשות ממנו כלי (וברצותו פרש) מן האור ואין עושה כלום (כהגה) כעוגן שמעגנים בו הספינה שלא תזוז ממקומה (ביד המלח) ביד המנהיג את הספינה (ביד המזגג) אומן של כלי זכוכית (ברצותו חוגג)

גאט צו די שאנד פון דיא ישראל אן שטאט פון די שאנד זאלסטו אונזערע זינד פאר שווייגין דאס גישמאנק פון די עבירות טוא אפ אונ זאלסטו מבשר זיין צו די וואס באשיצין זיך אין דיר אונ זאלסטו זאגין איך האב אייערע זינד פאר געבין קולי שמע הער מיין קול אונ זעה דיא טרערין פון מיינע אויגין קריג מיין קריג פאר נעם מיינע רייד אונ ענטפער מיר איך האב פר געבין אייערע זינד אזו וויא אוואלקין ווערט ניך פאר לענט אזוגיך זאלסטו ריינגין דיא שאנד פון אונזערע עבירות אזו וויא אין פסוק שטייט (מחיתי כעב פשעיך) זאלסט אפ מעקין די פשעים פון דאס פאלק וואש ווערין דורך דיר גיהאלפין אונ זאלסט זאגין איך האב פאר געבין דיא זינד :

כי הנה כחומר אזו . וויא די ליים איז אין דער האנט פון דעם טעפער אז דר טעפער וויל מאכט ער דיא כלי ברייט אונ אז ער וויל מאכט ער דיא כלי איינג אזו זיינען מיר אין דיין האנט דוא גאט וואש דוא היטסט צו טאן גוטס צו די וואש היטין דיינע מצות דרום בעטין מיר דיך גאט זאלסט קוקין צו דעם ברית פון די אבות אונ זאלשט אונז מוחל זיין אונזערע זינד אונ זאלסט זיך ניט קערין צוא אונזער יצר הרע וואס ער מאכט אונז זינדיגן : כי הנה כאבן אזו וויא איין שטיין וואס ער איז אין דר האנט פון דעם בעל מלאכה וואס ער האקט ארום שטיינר אונ מאכט זייא גלאט אז ער וויל האלט ער דעם שטיין אין דער האנט אונ מאכט אים צוא רעכט וויא ער וויל אונ אז ער וויל צוא ברעכט ער אים אונ ווארפט אים אוועק אזוא זיינען מיר ביא דיר גאט אין דער האנט דוא לאזט לעבין אונ טייטשט ווען דו ווילסט: כי הנה כגרזן אזוא וויא איין האק וואס זיא איז אין דער האנט פון דעם שמיד אז ער וויל לייגט ער דאס אייזן אין פייער אריין אונ אז ער וויל נעמט ער עס צו פון דעם פייער אזו זיינען מיר אין דיין האנט וואס דו האלטסט אונטער אונ העלפסט דעם ארימאן : כי הנה כהגה אזוא וויא איין רודער האלץ וואש ער איז אין דר האנט פון דעם וואס ער טרייבט דיא שיף אויף דעם וואסער אז ער וויל פר האלט ער די שיף אונ אז ער וויל לאזט ער זיא ציין אויף דעם וואסער אזו זיינען מיר אין דיין האנט דו גאט וואס דו ווערשט אן גירופין טוב וסלח: כי הנה כזכוכית אזו וויא איין גלאז וואש

יתארכו במתנה כהיקש (וברצונו ממוגג) מפספס ומקלקל אותו (ביד הרוקם) ביד האומן במעשה מחט נעשות ציורים בבגד (ברצונו מישר) עושה ציורים ישרים (וברצונו מעקם) נעשות ציורים עקומים ומעוותים (מסגסג)

כִּי הִנֵּה כַּיְרִיעָה בְּיַד הָרוֹקֵם ׃ בִּרְצוֹתוֹ מְיַשֵּׁר וּבִרְצוֹתוֹ מְעַקֵּם ׃ כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ אֵל קַנָּא וְנוֹקֵם ׃ לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר ׃ כי הנה

(כמוגג) אומן של זכוכית כלשון התלמוד כמו סקדרים והזוגגים נב"ק דף יג) (ממוגג)ממכמכ אותו מל' וכגבעות תתמוגגנה (סוף עמוס) (מסגסג) ל' סיג (למזור) למסס (תרף) תרופה :

היא מגרף אותו כרצוני אבל ישאיר בו סיגים (מגרף) אותו שיהיה כסף טהור (ממציא למזור תרף) ממציא למכה תרופה :

כִּי הִנֵּה כַּכֶּסֶף בְּיַד הַצּוֹרֵף ׃ בִּרְצוֹתוֹ מְסַגְסֵג וּבִרְצוֹתוֹ מְצָרֵף ׃ כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ מַמְצִיא לְמָזוֹר תֶּרֶף ׃ לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר ׃ כי הנה

סוגרין הארון

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה ׃ אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד ׃ זָכְרֵנוּ יְהוָה בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ ׃ זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ ׃ זְכוֹר יְהוָה חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח ׃ זְכוֹר יְהוָה לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ ׃ אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד ׃ זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם ׃ זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ ׃

אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ ׃ חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ ׃

מיוסר ע"פ א"ב בראשי התרוזות בק"ק פראג א"א אותך רק מתחיל הן יעבור וכו'

אוֹתְךָ אֶדְרוֹשׁ וְאֵלֶיךָ אֶתְוַדַּע ׃ גָּדוֹל בִּיהוּדָה וּבְיִשְׂרָאֵל נוֹדָע ׃ הֵן אַתָּה חֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדָע ׃ כִּי פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע ׃ אֵדַע אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ ׃ וּמֵהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ לֹא זְנַחְתָּנוּ ׃ הֵן אֵלָיו כַּפַּיִם שִׁטַּחְנוּ ׃ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ ׃ חטאנו בָּטַחְנוּ בְשִׁמְךָ לְנֶפֶשׁ תַּאֲוָה ׃ וְהִפַּקְנוּ מָגֵן בְּלִי גַאֲוָה ׃ הֵן בְּמָעֻזְּךָ לַדַּל תִּקְוָה ׃ כִּי הִשְׁפִּילוּ וַתֹּאמֶר גֵּוָה ׃ גֵּוָה גֵּאִים עָלַי מַגְדִּילִים ׃ בְּרוֹגֶז שְׁבֵעִים לֹא נֶחְדָּלִים ׃ הֵן גֹּלַל הַמֵּצִיק מִתְדַּלְדְּלִים ׃ כִּי רִצַּץ עָזַב דַּלִּים ׃ חטאנו דַּלִּים דִּינְךָ פָּחֲדוּ וְרָהוּ ׃ בָּאִים כְּמוֹדֶה וְעוֹזֵב לְרַחֲמֵהוּ ׃ הֵן נִדָּפִים הַיּוֹם תְּכַפְּרֵהוּ ׃ כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא ׃ הוּא הוֹד וְהָדָר יִלְבָּשׁ ׃ יָשׁוּב יְרַחֵם וְעָוֹן יִכְבּוֹשׁ ׃ הֵן הַמְּתַק בְּפִי כִּדְבַשׁ ׃ כִּי הוּא יַכְאִיב וְיֶחְבָּשׁ ׃ חטאנו וְיֶחְבַּשׁ וְלִשְׁמוֹ כֹּל יוֹדוּ ׃ כִּי יָסִיר מַשְׂאוֹת כִּבְדוֹ ׃ הֵן וְעַמּוֹ לְפָנָיו יִתְוַדּוּ ׃ כִּי כַדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ ׃ זָדוּ זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת שְׁגוּיִם ׃ סְלַח נָא כְּפִימוֹ הַגּוֹיִם ׃ הֵן זַכֵּם לְתֵתִי נְתוּנִים ׃ כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים ׃ חטאנו חַיִּים חוֹן לְעַם מְנַטְּלֶיךָ ׃ לְבַב עִקֵּשׁ מֵהֶם בְּבַטְּלֶךָ ׃ הֵן הַשְׁרַת מֵי טוֹהַר בְּהַטִּילֶךָ ׃ כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ ׃ טַלְּךָ טְלָאֶיךָ בּוֹ לְהִתְכַּפֵּר ׃ הָעֵת תַּמְצִיאֵם סְלִיחָה וָכֹפֶר ׃ הֵן טַהֲרֵם כָּאָמוּר בַּסֵּפֶר ׃ כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר ׃ חטאנו יְכַפֵּר יִרְצֶה כְּאָז בְּהַעֲלָיוֹתַי ׃ בִּהְיוֹת אֲרִיאֵל בְּבֹחַן עֲלִיּוֹתַי ׃ הֵן יָדַעְתָּ פִּקּוּק חֲלָיוֹתַי ׃ כִּי אַתָּה קָנִיתָ כִלְיוֹתָי ׃ כִּלְיוֹתַי כְּטוּחֵי אָבִין לְעָבְדוֹ ׃ וְתֶעֱרַב לְפָנָיו תְּחִנַּת עַבְדּוֹ ׃ הֵן כַּבֵּד יְכַבֵּד מְכַבְּדוֹ ׃ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ ׃ חטאנו לְבַדּוֹ לוֹ לְהִתְחוֹלֵל כָּל אֱנוֹשׁ ׃ אָוֶן לֹא יִתְבּוֹנֵן לֶאֱנוֹשׁ ׃ הֵן לֹא טוֹב לַצַּדִּיק לַעֲנוֹשׁ ׃ כִּי יִרְבֶּה אֱלוֹהַּ מֵאֱנוֹשׁ ׃ מֵאֱנוֹשׁ מִמַּעֲשָׂיו יָגֹרְתִּי וְאֵימָתִי ׃ פֶּן אִכָּשֵׁל כַּאֲשֶׁר אָשַׁמְתִּי ׃ הֵן מִיַּחֵל שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי ׃ כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי ׃ חטאנו נִחַמְתִּי נֶפֶשׁ נַעֲנָה לְהָשֵׁם ׃ הִתְוַדּוּת הַיּוֹם נִסְתָּר וּמְפוּרְסָם ׃ הֵן נֶצַח לְכִפּוּר הוּשָׂם ׃ כִּי בְרִית עוֹלָם שָׂם ׃ שָׂם סְלִיחָה לְהוֹעִיל לְלַמְּדִי ׃ תְּשׁוּבָה מְכַפֶּרֶת כְּזִבְחֵי תְמִידִי ׃ הֵן סִימָה בְּצִלּוֹ לְהַעֲמִידִי ׃ כִּי יָדַע דֶּרֶךְ עִמָּדִי ׃ חטאנו עִמָּדִי עֲשׂוֹת חֶסֶד בְּהַפְלִיאֶךָ ׃ כִּי תְבַקֵּר צֹאנְךָ וּטְלָאֶיךָ ׃ הֵן עָלֶיךָ יַעֲזוֹב חֵילֶךָ ׃ כִּי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאֶךָ ׃ פִּלְאֲךָ פְּעוֹל יְרֵאֶיךָ לְנָצְרָם ׃ הֱיוֹת יִרְאַת יְהוָה אוֹצָרָם ׃ הֵן פְּלִילֵינוּ לֵידַע בְּהִתְבַּצְּרָם ׃ כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם ׃ חטאנו צוּרָם צוּר יִשְׂרָאֵל וּקְדוֹשׁוֹ ׃ יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם לְעֵינֵיהֶם בְּהִתְקַדְּשׁוֹ ׃ הֵן צָמְחָה יְשׁוּעָה לְמַקְדִּישׁוֹ ׃ כִּי הִשְׁקִיף מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ ׃ קָדְשׁוֹ קוֹמֵם קְדֹשָׁיו לְהַקְרִיבָם ׃ לְהַצִּיב הוֹד שְׁכִינָתוֹ בְּקִרְבָּם ׃ הֵן קוֹמוֹ יֵחַתּוּ מְרִיבָם ׃ כִּי יְהוָה יָרִיב רִיבָם ׃ חטאנו רִיבָם רִיב שׂוֹטְנֵיהֶם לְבַלּוֹם ׃ יִדְּמוּ פֶּה קַטֵּגוֹרִים לְאֵלּוֹם ׃ הֵן רַעְיָתְךָ תְּהַלֵּלְךָ לְעוֹלָם ׃ כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם ׃ שָׁלוֹם שְׁפוֹת לְהַזְרִיחַ נְהָרָה ׃ הַגִּיגֵנוּ בֵּין כְּמִנְחָה טְהוֹרָה ׃ הֵן

זיא אז אין דר האנט פון דעם בעל מלאכה וואס מאכט גלאז אז ער וויל צירקולט ער דאס גלאז אונ מאכט עס קיליכדיג אונ אז ער וויל צוא שמעלצט ער דאס אונ מאכט עס צו ניין אזו זיינען מיר אין דיין האנט וואס דוא ביסט מוחל אלע עבירות: כי הנה כיריעה אזו וויא איין פאר האנג וואס זיא איז אין דער האנט פון בעל מלאכה וואס ער וועבט דיא פאר האנג אז ער וויל מאכט ער זי גלייך אונ אז ער וויל מאכט ער זיא קרום אזו זיינען מיר אין דיין האנט גאט, וואס דו ווערסט אן גירופן אל קנא ונוקם: כי הנה ככסף אזוא וויא אשטיק זילבער וואס עס איז אין דר האנט פון דעם בעל מלאכה וואס לייטערט זילבר אז ער וויל פר מישט ער דאס זילבער מיט פסולת אונ אז ער וויל לייטערט ער דאס אזו זיינן מיר אין דיין האנט וואס דו ברייטסט אן צו איין מכה איין רפואה צום זיכערהייט פון דיא אבות זאלסט קוקין אונ זאלסט זיך ניט קערין אן אונזער יצר הרע וואס ער מאכט אונז זינדיגין אונ זאלסט אונז מוחל זיין אונזערע זינד:

שִׂכְנְךָ תַּגִּיהַּ כָּאוֹרָה · כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה: חטאנו תּוֹרָה שָׁמְעוּ לְאֻמּוֹנַי · כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה: יְהוָה יְנַהֲלֵנוּ עַלְמוּת לְנַהֲגָה ·
גְּאֻמָּנֶיךָ בְּסִינַי · רְצוּיָה יְצוּרָה חֲקוּקָה לְעֵינַי · הֵן הַיּוֹם יְכַפֵּר וְיָסִיר מִמֶּנּוּ חֲרוֹן אַף וְתוּגָה:

הֵן יַעֲבִיר זָדוֹן לִמְשׁוּגָה · כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה: חטאנו

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ · וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלּוֹתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב · וּמָל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ. כְּמָה שֶׁכָּתוּב אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ · מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְהוָה אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב · וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: כַּפֵּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב · כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ: תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הֲגִיגֵנוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: כִּי לְךָ יְהוָה הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · אַל תַּעַזְבֵנוּ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ וְאַל תַּכְלִימֵנוּ · וְאַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ · קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ · לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ · הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ · הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ · וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם · וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל וְתִסְלַח לַעֲוֹנֵינוּ · כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ · לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · סְלַח לָנוּ מְחַל לָנוּ כַּפֶּר לָנוּ · כִּי אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ · אָנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ · אָנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדוֹנֵינוּ · אָנוּ קְהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ · אָנוּ נַחֲלָתֶךָ וְאַתָּה גוֹרָלֵנוּ · אָנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ · אָנוּ כַרְמֶךָ וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ · אָנוּ פְעֻלָּתֶךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ · אָנוּ רַעְיָתֶךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ · אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ · אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ · אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ · אָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן · אָנוּ קְשֵׁי עֹרֶף · וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם · אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן · וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים · אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר · וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ:

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ · אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אשמנו · בגדנו · גזלנו · דברנו דופי: העוינו · והרשענו · זדנו · חמסנו · טפלנו שקר: יעצנו רע · כזבנו · לצנו · מרדנו · נאצנו · סררנו · עוינו · פשענו · צררנו · קשינו עורף: רשענו · שחתנו · תעבנו · תעינו · תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו · ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו · ותן בלבנו לעזב דרך רשע וחיש לנו ישע · ככתוב על יד נביאך יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

אלהינו ואלהי אבותינו סלח ומחל לעונותינו ביום (השבת הזה וביום) צום הכפורים הזה מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך וכוף את יצרנו להשתעבד לך והכנע את ערפנו לשוב אליך באמת · וחדש כליותינו לשמור פקודיך · ומול את לבבנו לאהבה וליראה את שמך · ככתוב בתורתך ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: הזדונות והשגגות אתה מכיר · הרצון והאונס · הגלוים והנסתרים · לפניך הם גלוים וידועים · מה אנו · מה חיינו · מה חסדנו · מה צדקותינו · מה ישועתנו · מה כחנו · מה גבורתנו · מה נאמר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל כי רוב מעשיהם תוהו וימי חייהם הבל לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל: מה נאמר לפניך יושב מרום · ומה נספר לפניך שוכן שחקים · הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:

כפרלג אין אומרים בקהל אתה מבין רק מתחילין שמך מעולם וכו' ביוסף ע"פ א"ב כפול

אתה מבין תעלומות לב · אפס לך נגלות וגם נסתרות: באנו בדברים לפתותך בם · ברשענו אל תפן ולא במעללינו: גשתנו ביום זה כירא וחרד · גאה כרתום למענך עשה חסד: דין אל תמתח מול עפר ואפר · דע אחריתנו רמה ותולעה: האם שגגנו ונעלם ממנו · הלא אתה לבד מבין שגיאות: ואל תחשוב לנו כעושה בזדון · ודוי שפתינו שעה בעת רצון: זה כפר לנו הודע ולא הודע · זדון ונעלם עשה ולא תעשה: חלצנו מעונש כרת ומיתה · חמול על חומר מעשה ידיך: טפשנו ברוע יצר אשר מנעורינו · טמון בקרבנו כרשת לפעמינו: יוצרנו ועושנו יודע יצרנו · יהמו רחמיך ואל תשחיתנו: כי מלפניך מי יסתר · כל גלוי לך כאור וכצהרים: לבית דין הורית ארבע מיתות · למענך עשה ומהם חלצנו: מאז יצרתנו חקרתנו ותדע · מעשינו כי המה עמל ואון: נצור נפשותינו כי בידך כל נפש · נא תיקר נפש ממעני לך נפש: סקילה שרפה הרג וחנק סורם גלית ליודעי אמתך: על כל פשעינו אלוה כפר לנו · על ידוע לנו ועל נעלם ממנו: פשעינו הודינו לך חוקר לב · פדנו מחטא נקנו מעון: צור אל תפן באנוש חציר · צדקה עשה עמנו כעשית עם כל חי: קדמנו בנשף קרבנו בשוע · קרבנו אליך קשוב קריאתנו · רשענו אל תפן · רחמנו ונצטדקה · רחמיך יבואונו רחום וחנון:

שמך מעולם עובר על פשע · שועתנו תאזין בעמדנו לפניך בתפלה · תעבור על פשע לעם שבי פשע · תמחה פשענו מנגד עיניך: (סמך מעולם כו') מלז ומקדם נקרא שמך עובר על פשע (לעם שבי פשע) לעם השבים מפשעיהם:

אתה יודע רזי עולם · ותעלומות סתרי כל חי · אתה חופש כל חדרי בטן · ובוחן כליות ולב · אין דבר נעלם ממך · ואין נסתר מנגד עיניך · ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתכפר לנו על כל חטאתינו · ותסלח לנו על כל עונותינו · ותמחל לנו על כל פשעינו:

על חטא שחטאנו לפניך באונס וברצון:
ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:
על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת:
ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה:
ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה:
על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב:
ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע:
על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות:
על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה:
ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים:
על חטא שחטאנו לפניך בחוזק יד:
ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
ועל חטא שחטאנו לפניך בטומאת שפתים:
על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים׃

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת ׳ סְלַח לָנוּ ׳ מְחַל לָנוּ ׳ כַּפֶּר לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂקּוּר עָיִן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת ׳ סְלַח לָנוּ ׳ מְחַל לָנוּ ׳ כַּפֶּר לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב׃

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת ׳ סְלַח לָנוּ ׳ מְחַל לָנוּ ׳ כַּפֶּר לָנוּ׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

סְקִילָה שְׂרֵפָה הֶרֶג וְחֶנֶק עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ ׳ אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם ׳ וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים ׳ כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

דָּוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי ׳ נַקֵּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ ׳ כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃

מִיכָה עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא׃ יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם׃ וְכָל חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם׃ תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם׃

דָּנִיֵּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת שִׁוַּע לְפָנֶיךָ הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ׃

עֶזְרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ אֱלֹהַי בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ ׳ כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם׃ וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֲזַבְתָּם׃ אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ ׳ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ ׳ וְאַל תַּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ ׳ וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה כְּחַטֹּאתֵינוּ׃ וְקַיֶּם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבָּלָה עַל יְדֵי יִרְמְיָהוּ חוֹזָךְ ׳ כָּאָמוּר בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְהוָה יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר׃ עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ רְעֵבֵי טוּבְךָ צְמֵאֵי חַסְדֶּךָ ׳ תְּאֵבֵי יִשְׁעֶךָ ׳ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת׃

מוסף ע״ם א״ב

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ ׳ אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ ׳ בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ ׳ יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתָּךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן גָּדְלָךְ וְתִפְאַרְתָּךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן וִעוּדָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן חַסְדָּךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן טוּבָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן יִחוּדָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן לִמּוּדָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן עֻזָּךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵרָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקָתָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתָךְ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים ׳

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁבִינָתָךְ · עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתָךְ · עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עָפָר · עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב · עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן · עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה · עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְמוֹת הֵיכָלֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרִיסוּת מִזְבְּחֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטְאוּ · עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שֶׁלֹּא פָשְׁעוּ · עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן · עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ · עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יְהֹוָה עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ גוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ דוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ מִשְׂגַּב אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ עֶזְרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ קָשֶׁה לִכְעוֹס עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ רַךְ לִרְצוֹת עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוֹמִים עֲנֵנוּ · עֲנֵנוּ דַּיַּן אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לַאֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחוֹרֵב הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בַּמַּחְתָּה הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לְאֵלִיָּהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לֶאֱלִישָׁע בִּירִיחוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחָלְיוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לַחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כִּבְשַׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לְדָנִיֵּאל בְּגוֹב הָאֲרָיוֹת הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לְמָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לְעֶזְרָא בַגּוֹלָה הוּא יַעֲנֵנוּ · מִי שֶׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים הוּא יַעֲנֵנוּ:

רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לַעֲנִיֵּי עֲנֵינָא · רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לִתְבִירֵי לִבָּא עֲנֵינָא: רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לְמַכִּיכֵי רוּחָא עֲנֵינָא · רַחֲמָנָא עֲנֵינָא · רַחֲמָנָא חוּס · רַחֲמָנָא פְּרוֹק : רַחֲמָנָא שְׁזִיב · רַחֲמָנָא רְחַם עֲלָן · הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב:

ואומרים אבינו מלכנו (תמצא ביום א' של ר"ה) וכשחל בשבת א"א · ק"ש · עלינו · קדי' · אדון עולם · ויש נוהגים בכה"נ אומרים שיר היחוד ותהלים עד גמירא:

הנהגת ליל יום כפור

גדול מעלת תהלים להתמיד מאד רב מגין תהלים מספר של"ה שכתב בשם ספר המלך שגדול כח תהלים שאומרו בכל יום בכדי להלהיב לבו. גמי אדם כאמירתו בפרט בימים הנוראים שאלו׳ וז"ל בשנת קי"ב בנסיים אחר בגזירות בשאר כפר אחד סמוך לעיר פורט שלא שלמו בו שאויבים זביה יושב איש מסכן ותמיד ולא היה יודע אלא רק פסוקי המקרא והיה זקן ושפל בשיבה טובה ותוך ל' יום לפטירתו בא בחלום לחכם אחד מופלג ותמיד שהיה מפורסם ונדמה לו שהיה עומד לפניו כהכריבין ושפר קטן בזרועו אז אמר לו החסיד ומי אינך כאיש אשר קברנו ביום פלוני הם א"ל כן דברת אני הוא א"ל ומה הספר הזה אשר לך א"ל ספר תהלים ובאתי להזכירך שתזהיר את בני הבית הבות שהייתי דר בו שיחזירו עצמם מן העיר ויצלו את נפשם כי כלתה אליהם הרעה ויצלנו אל הקהילות כי כל עוד שהייתי חי שהתפללתי וגמרתי ספר תהלים בכל שבוע כמה שנים הגנתי זה שהצלתי בשלום וניצולו עד הנה ומעתה אין מי שיגין עליהם ויהי בבוקר ותפעם רוח החסיד ושלח שליח מיוחד לשם בכתבו והזהירם והנה מקצתם שיראים דברי החסיד נמלטו וניצולו ומקצתם שנתייאשו מן הפורענות הבאלו שם ולא השגיחו בדברי החסיד עד שנגעה בהם יד ה' ותהא דינו ומהיום ההוא בעשות ה"מ הקדוש ז"ל הדבר הזה לא היה נמנע לומר ספר תהלים כל שבוע ע"פ ז' חלקים על כן אל תרפה ידך ממנו כי מי שהוא רגיל ודש בו בספר תהלים הוא דוחה כל מיני פורענות וכמה פגעים רעים מעליו ומעל בני ביתו ומעל משפחתו ומעל כל בני דורו ומגלגל עליו ועליהם כל מיני שפע ברכות וטובות והצלחות אשרי הזוכה ומזכה הרבים עכ"ל : יש נעורים כל הלילה זכר למקדש וטוב הדבר למי שכחו יפה ומובטח בעצמו שלא יפגם [illegible] בתפלתו ולא יזיק לו בתעניתו דאל"כ יותר שכרו בהפסדו :

ויש נוהגים לעמוד על רגליהם כל הלילה וכל היום ואחרי חלקם · וכתב הק' של"ה אבל מי שאינו יודע שלא יזיק לו עמידה זו בשעת התפלה שיתנמנם או שלא יוכל להתפלל כראוי עדיף הוא ואפי' ביום אין לעמוד עכ"ל· וכתב הט"ז ויש נוהגין עוד בסיגוף זה להפשיל יד אחד לנגד הארץ ואינו מגביה אותה כלל כל עת תפלת כל נדרי וכל יום הכפורים ואחרי חלקם · ובודאי כל סיגוף שיצער האדם בעצמו ובכחו שיוכל לעמוד בו ראוי וישר לעשותו לכבוד יוצרו ובוראו ית"ש כנגד מה שהכעיס אותו ית"ש בעונותיו בכדי שירחם עליו ביום הזה שהוא סוף קץ וסוף לכפרת עונותיו ואם לא עכשיו אימתי · ואם רוצה לישן יאמר קודם השינה לשי"ק כו' בשביל עבודת הבורא ית"ש שלמחר · ולא יכסה א"ע בכרים וכסתות המחממים ויסיר הפוזמקאות מרגליו קודם השינה · ויזהר שלא יכסה אותם בדבר המחמם ח"ו כן הוא בספרים · ויזהר מאוד קודם השינה לנקות גופו מנקיים גדולים וזהו ג"כ זהירות לכלל ממותלא קרי ר"ל בעת השינה וקודם יאמר לומר הד' מזמורים כנ"ל ויש בהם ש"ו תיבות וד' מזמורים עולה למנין קרי' ויקרא ק"ש על המטה וברכת המפיל בכוונה עצומה והישן בכה"ג יישן במערבי ויזהר להכין אצלו מים · גם כלי אחר שיוכל לרחוץ ידיו תיכף אחר השינה ולא ילך ד' אמות בלא נטילת ידים ח"ו ביוה"כ הנזכר ויזהר בנטילה הנ"ל כי הוא איסור דאורייתא לפי דעת כל הפוסקים ובעוה"ר רבים אינם נזהרים : של שאסור בשבת ערב ומדרש אסור ביוה"כ ואסור באכילה ובשתיה ורחיצה וסיכה ונעה"ס ואסור ליגע באשתו ולא ירבה עמה דברים ונעילת הסנדל של עור אסור ושל גמי ושל בגד מותר · [illegible]

או רגליו מטונפים בטיט או בצואה או שנטף דם מחוטמו מותר לרחוץ במקום המטונף לבד · הרואה קרי ח"ו בליל יוה"כ אם לח הוא מקנחו במפה ודיו ואם יבש או נתלכלך בו רוחץ מקומות המלוכלכים שבגופו ואסור לרחוץ או לטבול אע"פ שרגיל בזה כל השנה · וידאג כל השנה ואם עלתה לו שנה מובטח לו שהוא בן עוה"ב :

ותיקון לזה מי שאירע לו קרי בליל יוה"כ ח"ו מצאתי בגאון צבי-מעשה שהיה כך היה בליל יוה"כ שנת תנ"ד הקרה לי מקרה בלתי טהור וחרדה גדולה נפלה עלי בהקיצי וראיתי כי השכימני במרורים כמה שכל הפועלה רעה הפסרדו כל עצמותי ולבי דוה עלי ראשי ביגוני לכיס התפלה שבכיתי דמעות כל הלילה וכל היום בתפלתי ותחנתי עד לא נותר בי כח בנפשי וקבלתי על עצמי כמה תעניתים בלי חשבון והיה העולם חשך בעדי ולא היה לי בפני מי לגלות לבי רק לבן חביבי הגאון כו' · והתמהתי מאוד על אשר גליתי לו והייתי מצטער מאד נבוס ובכי ונהבד כמה ימים וכמה פעמים שני לילות ושני ימים לא נתתי שינה לעיני ולעפעפי תנומה כי מכאובי נגדי תמיד ונפשי עגומה· והנה בתוך הפסקה אחת בליל שני לתעניתי נדד שנתי בחצות הלילה וספרי שתות נרדמתי ואראה בחלום איש זקן בא בפתח ועמדתי מלפניו ונתתי לו שלום והחזיר לי שלום ובא בפנים שוחקות הפצרתי שישב וישב לו סמוך לשולחני וירא בהסתכלות רב עלי ויאמר הלא פקודי ה' ישרים משמחי לב ומה רואה אני שפניך זועפות הנה כל מתפורך עלי רק הגה נא לי ולא רציתי לגלות לו · ויאמר לי בני נשבע בשמו הגדול יש לאל ידי לפוגך מצרם ושפך רק אם הדבר הגע לאיזה פסק שמון רחוק אני מדבר זה כי אין בידי להושיע בזה · והגליד כי הפצרתי הרבה עד שהגדתי כל אנחתי · ויהי בשמעו ויאמר אלי הנה כמעט ונתחייבת בנפשך שרוים לספלים ממני · וברוך ה' וית"ש אשר שלחני לכאן · והנה אורך בני כדרך זו פלך כילד שתנהג כל השנה ותראה זרע ותאריך ימים ולא תפגע שום דאגה בלבך והרחק משחת ביותן הלומות ושמים כי מפעם אתה במלאכת שמים מן התפלה בן בשאגי דברים · ע"כ הט אזנך כאפרכסת ושמור ועשה ככל אשר אצוך וטוב לך · וככה תעשה · ראשונה תראה ליתן הערך של הכתוב בתורה דהיינו שתחשב כל שקל שנים עשר ג"ס ותתן הערך כפי ערך הנזכר בתורה לפי ערך השנים שלך ותראה לחלוק את כל זה לעניים הגונים ובשעת נתינת הערך תאמר בפיך זה לצדקה בגני מתן ערכי לחלק לעניים כי צדקה תציל ממות וכן תצילני ממות לחיים (ושרי הפעתך הכי) ותחיה ויזכני לראות זרע ולהאריך ימים ושנים אמן · שוב מלבד הערך הנ"ל שכבר חלקת תתן כל יום לעיכם מיוחדת ל' גדול ותני לפחות לצדקה זו מנגת עליך ותאמר ג"כ כ"פ בפיך הבני נתן זה לצדקה המצלת ממות שיצילני ה' אלהי ויוליכני ממות לחיים טובים ויזכני לראות זרע ולהאריך כנ"ל : ובכל ער"ח תאמר אני שאתן כ"ב תהלים כמנין שתי אבי בוא האושן מתחלת ליקח ז' תהלים ואח"כ כ' ואח"כ י' כמנין הלותיות · ובשעת נתינה לומר ג"כ הבני נותן לצדקה זו לחלק לעניים כדי שאגאל ממות לחיים · ויזכני ה' אלהי לראות זרע ולהאריך ימים כנ"ל אמן : ואחר שתתן כל התהלים בער"ח תקח כל מה שנתת בערך כל יום המונח אצלך בקופה ותחשב כל התהלים הנ"ל שנתת כמנין שתן והלט בכלל תחלק לעניים הגונים כפי אומד השכן · וכן תעשה בכל ער"ח עד שום השנה כולה בחיים ושלום אי"ה :

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם רִאשׁוֹן וּלְיוֹם שֵׁנִי

שיר היחוד יש ליזהר לאמרו בנחת ובמתון ולא במרוצה כי מטעם הכי נקרא שיר היחוד ושיר הכבוד שיאמרו כמו שיר בנחת ואשרי למי שאוהבים כזה ויפה שכרם רב :

חזן
אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי ·
הָאֱלֹהִים הָרוֹעֶה אוֹתִי מֵעוֹדִי :
קהל עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֶחֱזַקְתָּ בְּיָדִי ·
חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי :
בָּרוּךְ יְיָ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ ·
כִּי עַל עַבְדּוֹ הִפְלִיא חַסְדּוֹ :
לֵאלֹהֵי מָרוֹם בַּמָּה אֲקַדֵּם ·
וּבַמֶּה אִכַּף לֵאלֹהֵי קֶדֶם :
אִלּוּ הָרִים לַמַּעֲרָכָה ·
וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בְּכָל עֲרוּכָה :
אִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים
נְתָחִים עֲרוּכִים עַל הָעֵצִים :
וְאַף זָוִיּוֹת מִזְבֵּחַ מְבוּסִים ·
דָּם כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים :
וּכְחוֹל סֹלֶת דָּשֵׁן וְשָׁמֵן ·
בָּלוּל בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן :
וּלְאַזְכָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים ·
וְלִקְטוֹרֶת כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים :
וְאִלּוּ נֵרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת ·
יִהְיוּ מְאִירוֹת כִּשְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת :
וּכְהַרְרֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים ·
עַל שֻׁלְחָנוֹת עֲרוּכִים בִּפְנִים :
וְיַיִן כְּמִטַּר הַשָּׁמַיִם ·
וְשֵׁכָר לְנֶסֶךְ כְּעֵינוֹת מַיִם :
וְאִלּוּ כָּל בְּנֵי אָדָם כֹּהֲנִים ·
לְוִיִּם מְשׁוֹרְרִים בִּכְנַף רְנָנִים :
וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יְעָרִים ·
כִּנּוֹרוֹת וּנְבָלִים לַשָּׁרִים :
וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם ·
וְהַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם :
וְכָל הַלְּבָנוֹן עוֹלָה כָלָה ·
אֵין דֵּי בָעֵר וְאֵין דֵּי עוֹלָה :
הֵן בְּכָל אֵלֶּה אֵין דֵּי לַעֲבוֹד ·
וְאֵין דֵּי לְקַדֵּם לְאֵל הַכָּבוֹד :
כִּי נִכְבַּדְתָּ מְאֹד מַלְכֵּנוּ ·
וּבַמֶּה נִכַּף לַאֲדוֹנֵינוּ :
אָמְנָם לֹא יוּכְלוּ כַּבְּדֶךָ ·
כָּל חַי אַף כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ :
וַאֲנִי נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים ·
נִמְאָס בְּעֵינַי וּשְׁפַל אֲנָשִׁים :
וְאֵין לְעַבְדְּךָ כֹּל לְכַבְּדֶךָ ·
לְהָשִׁיב לְךָ גְּמוּל עַל חֲסָדֶיךָ :
כִּי הִרְבֵּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי ·
כִּי הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עָלַי :
וְרַב שִׁלּוּמִים לְךָ חִיַּבְתִּי ·
כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי :
וְלֹא חִיַּבְתָּ לִי גְמוּלֶיךָ ·
כָּל טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ :
עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ ·
אַחַת לְרִבּוֹא לֹא גְמַלְתִּיךָ :
אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה נָּא כְמוֹ ·
לֹא יָדַעְתִּי סְפוֹרוֹת לָמוֹ :
וּמָה אָשִׁיב לְךָ וְהַכֹּל שֶׁלָּךְ ·
לְךָ שָׁמַיִם אַף אֶרֶץ לָךְ :
יַמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדְךָ ·
וְכֻלָּם יִשְׂבְּעוּן מִיָּדֶךָ :
וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאנֶךָ ·
וַחֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ :
וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין לְאֵל יָדֵנוּ ·
וְלִשְׂרֵפַת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ :
וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה ·
כִּי לֹא בָאנוּ אֶל הַמְּנוּחָה :
וּמַיִם אֵין לְהַעֲבִיר טוּמְאָה ·
וַאֲנַחְנוּ כְּדָוָה טְמֵאָה :
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אֲמָרֶיךָ ·
וַאֲנִי בָאתִי בִדְבָרֶיךָ :
כִּי כָתוּב לֹא עַל זְבָחֶיךָ ·
וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ :
עַל דְּבַר זֶבַח וְעוֹלוֹתֵיכֶם :
לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם :
מַה שָּׁאַלְתִּי וּמַה דָּרַשְׁתִּי ·
מִמְּךָ כִּי אִם לְיִרְאָה אוֹתִי :
לַעֲבוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב ·
הִנֵּה שְׁמוֹעַ מִזֶּבַח טוֹב :
וְלֵב נִשְׁבָּר מִמִּנְחָה טְהוֹרָה ·
זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה :
זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפָצְתָּ ·
חַטָּאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ :
מִזְבֵּחַ אֶבְנֶה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי ·
וַאֲשַׁבְּרָה אַף רוּחִי בְּקִרְבִּי :
רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינַי ·
וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲדֹנָי :
שִׁבְרֵי רוּחִי הֵם זְבָחֶיךָ ·
יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחֶךָ :
וְאַשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדָיוֹתֶיךָ ·
וַאֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ :
אֲשֶׁר יָדְעָה נַפְשִׁי אַתְבִּירָה ·
אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וַאֲדַבְּרָה :
וּמָה אֶעֱרוֹךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה ·
הֲיָכוֹל אוֹכַל דַּבֵּר מְאוּמָה :
כִּי אֵין חֵקֶר לִגְדוּלָּתוֹ ·
וְגַם אֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתוֹ :
חֲכַם לֵבָב הוּא מִי כָמוֹהוּ ·
שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ :
עֹשֶׂה גְדוֹלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת ·
גָּדוֹל אַתָּה וְעֹשֶׂה נִפְלָאוֹת :
עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֵקֶר ·
וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יֵחָקֵר :
אֵיזוּ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ ·
וְאֵיזֶה פֶּה אֲשֶׁר יַגִּידֶךָ :
חַי לֹא רְאָךְ וְלֵב לֹא יְדָעֶךָ ·
וְאֵיזֶה שֶׁבַח אֲשֶׁר יַצִּיעֶךָ :
גַּם מְשָׁרְתֶיךָ לֹא רָאוּךָ ·
וְכָל חַכְמֵי לֵב לֹא מְצָאוּךָ :
אַתָּה לְבַדְּךָ מַכִּיר שְׁבָחֶיךָ ·
וְאֵין זוּלָתְךָ יוֹדֵעַ כֹּחֶךָ :
וְאֵין יוֹדֵעַ בִּלְעָדֶיךָ ·
שְׁבָחוֹת רְאוּיוֹת לִכְבוֹדֶךָ :
עַל כֵּן תְּבוֹרָךְ כָּרָאוּי לָךְ ·
כְּפִי קָדְשְׁךָ כְּבוֹדְךָ וְגָדְלָךְ :
וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל אֱיָלוּתָם ·
כְּפִי מַדָּע אֲשֶׁר אַתָּה תְנַתָּם :
יוֹדוּ פִּלְאֲךָ הַשָּׁמַיִם ·
וִיאַדְּרוּךָ קוֹלוֹת מַיִם :
וְיָרִיעוּ לְךָ כָּל הָאָרֶץ ·
יוֹדוּךָ כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ :
אַף יוֹדוּךָ כָּל הָעַמִּים ·
וִישַׁבְּחוּךָ כָּל הָאֻמִּים :
כָּל זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ ·
כִּי עֲלֵיהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיךָ :
אֶת שֵׁם יְיָ יְהַלְלוּ כֻלָּם ·
אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמֶלֶךְ עוֹלָם :

ברוך אתה יחיד ומיוחד יי אחד ושמו אחד :

לְיוֹם שֵׁנִי

חזן וַאֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ ·
אֲדַבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ :
קהל דַּרְכֵי שִׁבְחֲךָ קְצָתָם אֲסַפְּרָה ·
מַעֲשֶׂיךָ מַה נּוֹרָא אוֹמְרָה :
אֵין אֵלֶיךָ עֲרוֹךְ בְּסֵפֶר ·
אַגִּיד שְׁבָחוֹת עָצְמוּ מִסַּפֵּר :
חֵקֶר אֱלוֹהַּ לֹא יִמָּצֵא ·
וְתַכְלִית שַׁדַּי לֹא תִקָּצֵה :
וְלִתְבוּנָתוֹ הֲלֹא אֵין חֵקֶר ·
וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יֵחָקֵר :
וְגַם אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֶיךָ ·
בְּצִבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ :
אֵיזוּ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ ·
וְחַי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ :
נָבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא יֵדַע ·
וְאֵיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדַע :
וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ ·
אֶעֱרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ :
אָבֹא וְאֶמְצָא תַּכְלִית שִׁבְחוֹ ·
לֹא נֶאֶמְנָה אֶת אֵל רוּחוֹ :
יְבֻלַּע כִּי לֹא יֵדַע עֶרְכּוֹ ·
אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ :
וְשִׁמְרִי לֹא כֵן אָנֹכִי ·
וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטֹא חִכִּי :
אֲסַפְּרָה לְאֶחָי קְצוֹת דַּרְכֵי אֵל ·
וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל :
כַּכָּתוּב אִמְרוּ לֵאלֹהִים ·
מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים :
וְאָמַרְתָּ עַם זוּ לִי יָצַרְתִּי ·
יְסַפְּרוּ שְׁמִי וּתְהִלָּתִי :
בְּמִצְרַיִם שַׂמְתִּי עֲלִילוֹתַי ·
לְמַעַן תְּסַפֵּר אֶת אוֹתוֹתַי :
וַאֲנִי עַבְדְּךָ עַל כֵּן אֲסַפֵּר ·
כַּאֲשֶׁר אֶדְרוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר :
תְּהַלֵּל נַפְשִׁי כֹּחַ מַעֲשֶׂיךָ ·
וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ :
וַאֲבָרֶכְךָ בְּכָל עִנְיָנַי ·
וּבְכָל לִבִּי אוֹדֶה אֶת אֲדֹנָי :
גַּם בִּגְרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶךָ ·
וְאֶת פִּי אֲמַלֵּא תְּהִלָּתֶךָ :
כִּי פִּי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ ·
כָּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאַרְתֶּךָ :
וְאוֹמְרָה נָּא עֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ ·
וְאָשִׂיחָה דִּבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ :
וְאַזְכִּיר טוּבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ ·
חֲסָדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ :
יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל אַתָּה ·
עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גָּדַלְתָּ :
כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם ·
אֱלִילִים אִלְּמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם :
הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גְּמוּל אֵין מְשִׁיבִים ·
וְלָמָּה לָהֶם הֵמָּה מְטִיבִים :
וּבְעֵת צָרָה אָז יִתְפַּלָּלוּ ·
וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ :
דּוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ ·
וְקָרוֹב יְהֹוָה אֶל עַם קְרוֹבוֹ :
הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ ·
הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנַחְנוּ :
עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ ·
נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :
בְּצַר לָנוּ מְאֹד נִמְצֵאתָ ·
כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לֹא עָזַבְתָּ :
וְתָמִיד בְּפִינוּ תְּהִלָּתֶךָ ·
וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ :
עַד אַתָּה כֹּחֲךָ וּבִכְבוֹדֶךָ ·
וּמְשָׁרְתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ :
אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֹא כָל הָאָרֶץ ·
וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ :
וַאֲבוֹתֵינוּ בָּחֲרוּ אוֹתָךְ ·
לְבַדְּךָ לַעֲבוֹד וְאֵין לְזָר אִתָּךְ :
גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדְּךָ ·
נַעֲבוֹד כֹּהֵן זָב וּנְכַבְּדֶךָ :

והגנו על יחודך ·
יומם ולילה עדיך :
כפי כלנו ובלבבנו ·
שאתה לבדך אלהינו :
אלהינו אתה על יחודך ·
עדים אנחנו ועבדיך :
אין יתחלה אל ראשיתך ·
ואין קץ ותכלה לאחריתך :
ראשון ואחרון מבלי ראשית ·
ומבלי אחרית ואין לב להשית :
אין קצה אל גבהותך ·
ואין סוף לעומק מרותיך :
אין לך סובב ואין לך פאה ·
על כן אותך חי לא ראה :
אין צר וצלע יצליעוך ·
ורוחב ואורך לא ימציעוך :
אין פאה לסביבותיך ·
ואין תוך מבדיל בינותיך :
אין חכמה אשר תדעך ·
ואין מדע אשר יגיעך :
ולא ישיג אותך כל מדע ·
ואין שכל אשר יבין וידע :
ממך מאומה ואיך אתה ·
ואיך בלי מאומה כל בראת :

ליום שלישי

חזן אמנם ידעתי כי אתה ·
אלהי יעקב כל יצרת :
קהל אתה בורא ולא נבראת ·
אתה יוצר ולא נוצרת :
אתה ממית ואת כל תבלה ·
אתה מוריד שאול ואף תעלה :
ונאמן להחיות מתים אתה ·
בעל ידי נביאיך כן הודעת :
ולא תמות אל חי ולא מתה ·
מעולם ועד עולם אתה :
משביר ומוליד ולא נולדת ·
מוחץ ורופא ולא חלית :
מות ומדוה אין לפניך ·
תנומה ושנה אין לעיניך :
הלא מקדם אל חי אתה ·
כאשר כך לא נשתנית :
ועד עולם לא תשתנה ·
ומאלהותך לא תתגנה :
חדש ונושן לא נמצאת ·
חדשת כל ולא חדשת :
לא יחולו זקנה ובחרות ·
עליך גם שיבה ושחרות :
ולא תלו בך שמחה ועצב ·
ורפיון נוער וגל דבר קצב :

כי לא יסובב אותך גושם ·
אף לא תדמה אל כל גשם :
כל היצורים גבול סבבתם ·
אל ראשיתם ולאחריתם :
כי הברואים בגבול שמתם ·
ולימי צבאם גבול הקפתם :
ולך אין גבול ולימיך ·
ולשנותיך ולעצמך :
על כן אינך צריך לכל ·
לידך ולחסדך צריכים הכל :
הכל צריכים לצדקותיך ·
ואינך צריך לבריותיך :
כי טרם כל יציר היית ·
לבדך מאומה לא נצרכת :
ראשית ואחרית בידך ערוכים ·
אתה בם והם ברוחך שרוכים :
כל אשר היה בראשונה
ואשר יהיה באחרונה :
כל היצורים וכל מעשיהם ·
וכל דבריהם ומחשבותיהם :
מראש ועד סוף תדע כלם ·
ולא תשכח כי אתה אצלם :
אתה בראתם ולבדך ערכם ·
לבדך תדע מקומם ודרכם :
הן אין דבר ממך נעלם ·
כי לפניך נכונים כלם :
אין חושך ואין מנוס וסתר ·
לנוס שמה ולהסתר :
את אשר תבקש אתה מוצא ·
בלי נטות אליהם בעת שתרצה :
כי את הכל כאחת תראה ·
לבדך תעשה כל ואינך נלאה :
כי על גוי ועל אדם יחד ·
על כל תדבר ברגע אחד :
תשמע ברגע כל הקולות ·
זעק ולחש וכל התפלות :
אף תבין אל כל מעשיהם ·
ברגע תחקור כל לבביהם :
ולא תאריך על מחשבותיך ·
ולא תתמהמה על עצתך :
אצל עצתך גזרתך ·
לקץ ולמועד קריאתך :
וכלם באמת בתום וביושר ·
מבלי עודף ומבלי חוסר :
ממך דבר לא יאבד ·
ודבר ממך לא יכבד :
כל אשר תחפוץ תוכל לעשות ·
ואין מי מוחה בידך מעשות :
יכולת יהוה בחפצו קשורה ·
וברצות יהוה לא אחרה :

אין דבר סתר ממך נכחד ·
עתידות ועוברות לך הם יחד :
אשר מעולם ועד העולם ·
הם כלם בך ואתה בכלם :
חדשות תגיד וסוד דרכיך ·
אל עבדיך ומלאכיך :
ואינך צריך להשמיעך ·
דבר סוד וסתר להודיעך :
כי ממך כל סוד יגלה ·
בטרם על לב כל יציר יעלה :
בלב כל נברא לא תמצא ·
מפינו עתק לא יצא :
באין לו קצה ולא יתצה ·
לב לא יתור ואין פה פוצה :
באין לו רוחות ולא רוחות ·
אין לו שיחות בו מוכיחות :
למרחוק מי ישא דעו ·
ללא תחלה ולא סוף להגיעו :
אגודים אחודים תוך וסוף וראש ·
פה ולב אבלום מדרוש ומחרוש :
גובה ועומק נעוצים בסובב ·
חכם לב ונבון לא ילבב :
סובב את הכל וממלא את כל ·
ובהיות הכל אתה בכל :
אין עליך ואין תחתיך ·
אין חוץ לך ואין בינותיך :
אין מראה וגב לאחודך ·
ואין גוף לעוצם יחודך :
ואין כתוך ממך נבדל ·
ואין מקום רק ממך נחדל :
ואינך נאצל מכל ונבדל ·
ואין מקום רק ממך ונחדל :
מקרה ושנוי אין בך נמצא ·
ולא זמן וערער ולא כל שמצה :
כל זמן וכל עת אתה מבינם ·
אתה עורכם ואתה משנם :
כל מדע לא ישיג אותך ·
אין שכל אשר ימצא אותך :
כמדתך חכמתך ·
כגדולתך תבונתך :
חכם אתה מאליך ·
חי מעצמך ואין כגילך :
זולת חכמתך אין חכמה ·
בלתי בינתך אין מזמה :
חלקת בלב חכמים שכל ·
ורוחך תמלאם ודעתם תשכל :
ומבלעדי כחך אין גבורה ·
ומבלעדי עזך אין עזרה :
אין נכבד כי אם כבדתו ·
ואין גדול כי אם גדלתו :

כל יקר וכל טוב מידך ·
לאשר תחפוץ עשות חסדיה :
אין חקר לגדלתך ·
ואין מספר לתבונתך :
אין עוד זולת הויותיך ·
חי וכל תוכל ואין בלתך :
ולפני הכל אתה היית ·
ובהיות הכל כל מלאת :
לא לחצוך ולא הטוך ·
יצוריך אף לא מעטוך :
בעשותך כל לא נבדלת ·
מתוך מלאכתך לא נחדלת :
בעשותך את השמים ·
ואת הארץ ואת המים :
לא קרבוך ולא רחקוך ·
כי כל קירות לא יחלקוך :
זרם מים לא ישטפך ·
ורוח כביר לא יהדפך :
להויותיך אין חסרון ·
וליחודך אין יתרון :
כמו היית לעולם תהיה ·
חוסר ועודף בך לא יהיה :
ושמך מעידך כי היית ·
והוה ותהיה ובכל אתה :
הוה לעולם וכן נודעת ·
נעידך וכן בך העידות :
שאתה הוא והוה בכל ·
שלך הכל וממך הכל :
שמות יקרך יענו ויעידו ·
בתוקף יקרך בך יסהידו :

ליום רביעי

חזן ארוממך אלהי אבי ואלי ·
אנוה אלהי צורי וגואלי :
קהל איחד אלהי השמים ·
והארץ בכל יום פעמים :
אל חי אחד הוא בראנו ·
אביר יעקב אב לכלנו :
אדונינו אדון כל הארץ ·
מה אדיר שמך בכל הארץ :
אין כאל אש אוכלה וקנא ·
לעולם יהוה אמת אל אמונה :
אורי וישעי מעוז חיי ·
עליו תלוים כל מאויי :
אלהים אמת הוא אלהים חיים ·
לא יכילו זעמו גוים ואיים :
אדיר ואמיץ כח ורב אונים ·
אלהי האלהים ואדוני האדונים :
אלוה עושי אישי ובועלי ·
אלוף נעורי שומרי וצלי :

בורא

בּוֹרֵא כֹל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל ·
בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר ·
מִמְּךָ מְזִמָּה לֹא יִבָּצֵר :
גֵּאֶה מֵשִׁיב גְּמוּל עַל גֵּאִים ·
עַל הָרָמִים וְעַל הַנִּשָּׂאִים :
גִּבּוֹר בְּקוּמוֹ לַעֲרוֹץ בְּעֶבְרָה ·
מֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא :
גָּבוֹהַּ כָּל אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נוֹשֵׂא ·
וּגְדָל כֹּחַ גְּדוֹלוֹת עֹשֶׂה :
גָּדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בִּגְבוּרָה ·
אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא :
דּוֹדִי דָּגוּל הוּא מֵרְבָבָה ·
אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה :
דַּיָּן יָתִיב כְּעַתִּיק יוֹמִין ·
וּצְבָאוֹ עַל שְׂמֹאל וְעַל יָמִין :
הֲדָרוֹ וְהוֹדוֹ עַל בְּנֵי עֲבָדָיו ·
הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו :
הוּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל ·
בָּשָׂר שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכֹּל :
וַדַּאי וְתִיק יוֹדֵעַ וָעֵד ·
יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
וְאִשָּׁה חֶרֶב גַּאֲוָתֵנוּ ·
לְהִלָּחֵם מִלְחַמְתֵּנוּ :
זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשׁוֹנִים ·
כְּיוֹם אֶתְמוֹל לוֹ אֶלֶף שָׁנִים :
יָהּ אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קְוִינוּ ·
וְזִמְרַת יָהּ הוּא יְשַׁעֵנוּ :
חֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל ·
חַנּוּן יְהוָה וְחָסִיד בַּכֹּל :
חֵי הָעוֹלָמִים יְהוָה חֶלְקִי ·
חֲכַם הָרָזִים יְהוָה חִזְקִי :
טוֹב וּמֵטִיב הַמְלַמֵּד דֵּעָה ·
טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָעָה :
יָשָׁר יְהוָה וְיָשָׁר דְּבָרוֹ ·
יְדִידֵי יְדִידוּת מִשְׁכְּנוֹת דְּבִירוֹ :
יוֹעֵץ וְגִבּוֹר מִי יְפֵירֶנָּה ·
וַיִּתְהוֹף וְיִפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה :
יָפֶה דוֹדִי יָפְיוֹ וְטוּבוֹ ·
יִרְאוּ וְיֶחֱזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ :
כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת ·
יָעִיר קִנְאָה לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת :
כְּנֶשֶׁר עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים ·
נָשָׂא עֲבָדָיו וְיִשֵּׁר הַדּוּרִים :
כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שַׁחַל ·
כְּרָקָב וְכָעָשׁ וְרוּחוֹ כְּנַחַל :
כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שׁוֹקֵד ·
דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמַקֵּל שָׁקֵד :
כַּבִּיר כֹּחַ לֵב כְּמוֹ שָׁחַל ·
כְּלָבִיא וְכַאֲרִי וְרוּחוֹ כְּנַחַל

כְּאֶרֶז בָּחוּר בִּגְדוּלָּתוֹ ·
כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עַנְוְתָנוּתוֹ :
כְּתַפּוּחַ בְּרֵיחוֹ עוֹז אַהֲבָתוֹ ·
עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ :
כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר ·
כֵּן דּוֹדִי עִם יוֹשְׁבֵי שָׁעַר :
כַּבִּיר כֹּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵל ·
נוֹקֵם וְנוֹטֵר וְכַטַּל הוּא לְיִשְׂרָאֵל :
כּוֹסִי מְנָת חֶלְקִי וְגוֹרָלִי ·
אֲנִי לְדוֹדִי נַחֲלָה וְדוֹדִי לִי :
כְּבוֹדִי יְהוָה לֹא אֲמִירָנוּ ·
הֶאֱמַרְנוּהוּ וְהֶאֱמִירָנוּ :
כְּאַרְיֵה יִשְׁאַג וְכִכְפִיר יִנְהֹם ·
אַל יִהְיֶה כְּגֵר וּכְאִישׁ נִדְהָם :
כְּרוֹעֶה גִבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל ·
צֹאנוֹ לְהַצִּיל וְהָיָה לְמַאֲכָל :
כְּגִבּוֹר אֵין אֱיָל וּכְאוֹרֵחַ ·
נָס וּבוֹרֵחַ מַר צוֹרֵחַ :
כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית וְכִכְפִיר לְעוֹזְבָיו ·
כְּרָקָב גַּם כְּעָשׁ לְאֹיְבָיו :
כַּבִּיר כֹּחַ כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת ·
וְלֹא יָאִיר כְּנוֹקֵף זַיִת :
כִּי [illegible] וָשַׁיִת צָרִים יְמַגֵּן ·
[illegible] פְּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יָגֵן :
כְּגִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יָבֹא ·
כְּמַלְקוֹשׁ וְכַטַּל לַדְּבֵקִים בּוֹ :
כְּנֶשֶׁר יְרַחֵף עַל גּוֹזָלָיו ·
וּבְצֵל כְּנָפָיו יֶחֱסוּ מְיַחֲלָיו :
כְּצִפֳּרִים עַל עִירוֹ יָגֵן ·
וּבְצֵל כְּנָפָיו רְנָנוֹת נְנַגֵּן :
לְבַדּוֹ (יְהוָה) הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת ·
עֹשֶׂה אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת :
לִצְבִי וְעוֹפֶר דּוֹמֶה דוֹדִי ·
כִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהֵי חַסְדִּי :
לִפְנֵי עַמּוֹ יְיַשֵּׁר הַדּוּרִים ·
וַיִּנַּשְּׂאֵם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים :
לְעוֹלָם יְיָ הוּא חֶלְקִי וְצוּר לְבָבִי ·
כָּלָה שְׁאֵרִי לְךָ וּלְבָבִי :
לְבַדּוֹ יְהוָה הוּא וְנִפְלָאוֹת ·
גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה וְרַב נוֹרָאוֹת :
מָקוֹם מָעוֹן אַתָּה לְעוֹלָמְךָ ·
וְאֵין יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמֶךָ :
מוֹרָאִי אֵל רוֹעִי וְיוֹצְרִי ·
צוּר יְלָדַנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי :
מָרוֹם וּמָעוֹז הוּא לִי וּמַחְסִי ·
מִגְדַּל עוֹז שֵׁם יְהוָה מְנוּסִי :
מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׂגָּב לָנוּ ·
הוּא מְחוֹקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ :
מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מִשְׁעָן יְהִי לִי ·
מִבְטַח אֱלֹהִים יְהוָה חֵילִי :

מוֹשֵׁל עוֹלָם מַלְכוּתֶךָ ·
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מֶמְשַׁלְתֶּךָ :
מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי לְצָרָה ·
הוֹשַׁע יְהוָה כִּי יָדְךָ לֹא קָצָרָה ·
מְקוֹר חַיִּים מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ·
לֹא אֶעֱזוֹב כִּי מָעֻזִּי אֵל :
מָגֵן יִשְׁעִי וְחֶרֶב גַּאֲוָה ·
לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ נֶפֶשׁ תַּאֲוָה :
מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ ·
אַשְׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עוֹז לוֹ בּוֹ :
נָבָר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא ·
נֶאְדָּר וְנֶאְזָר שְׁמוֹ בִּגְבוּרָה :
נֶאֱמָן נֵצַח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ ·
לֹא יְשַׁקֵּר אַשְׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ :
נֵצַח יְשֻׁרוּן הָאֵל הַנֶּאֱמָן ·
מֵאֱלֹהָיו יְהוּדָה לֹא אַלְמָן :
נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלָאִים ·
וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנְּשִׂיאִים :
נִקְדָּשׁ וְנַעֲרָץ אֱלֹהֵי קְדוֹשִׁי ·
נָכוֹן וְנִשְׂגָּב יְהוָה נִסִּי :
נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵמָה ·
לְצָרָיו וּלְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה :
נֵרִי יְהוָה בְּהִלּוֹ נֵרוֹ ·
עֲלֵי רֹאשִׁי וְנֵר לְרַגְלִי דְּבָרוֹ :
סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְהוָה סַלְעִי ·
סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא פִּשְׁעִי :
סַהֲדִי יְהוָה סַלְעִי וְסִתְרִי :
סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סַעֲדִי וְסִבְרִי :
סַלְעֵנוּ (יְהוָה) וּמְצוּדָתֵנוּ ·
עֶזְרָתֵנוּ וּמְפַלְטֵנוּ :
עִזּוּז וְגִבּוֹר עֻזִּי וְעֶזְרִי ·
עֶלְיוֹן עוֹז לִי אַל יְהִי עָרִי :
עִיר וְקַדִּישׁ שָׁת סְבִיבָיו סֵתֶר ·
אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר :
עַד מְמַהֵר לְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאוֹיְבָךְ ·
שׁוֹמֵר בְּרִית וְחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו :
פָּדָה אֶת אַבְרָהָם יְדִידוֹ ·
הוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ :
פַּחַד יִצְחָק יִתֵּן פַּחְדּוֹ ·
עַל צָרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב עַבְדּוֹ :
פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק ·
כָּל לְבָבוֹת לוֹ אֶתֵּן צֶדֶק :
צְרוֹר הַמֹּר אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר ·
נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרָיו כֹּפֶר :
צַח וְאָדוֹם דּוֹדִי בִּצְבָאָיו אוֹת ·
עַל כֵּן נִקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה צְבָאוֹת :
צַדִּיק יְהוָה הַצּוּר תָּמִים ·
אֶבְטַח עֲדֵי עַד בְּצוּר עוֹלָמִים :
צְבָא הַשָּׁמַיִם מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ ·
שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ :

קָדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִינֵי קְדֻשּׁוֹת ·
כִּתּוֹת שָׁלֹשׁ קָדוֹשׁ מְשַׁלְּשׁוֹת :
קַיָּם לְעָלְמִין אֱלָהָא חַיָּא ·
מָרָא דְאַרְעָא וּמָרָא דִשְׁמַיָּא :
קוֹנִי מְרַחֵם מְקַנֵּא לְשׂוֹנְאָיו ·
קֶרֶן יִשְׁעִי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו :
רָחוֹק מִכֹּל וְאֶת כֹּל רוֹאֶה ·
כִּי רָם יְהוָה וְשָׁפָל יִרְאֶה :
רוֹעִי יְהוָה לֹא אֶחְסַר כֹּל ·
וְרַב כֹּחַ וְרַב חֶסֶד לַכֹּל :
רַחוּם יְהוָה רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ ·
לִשְׁבוּרֵי לֵב וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ :
רֵעִי כֻּלּוֹ הוּא מַחֲמַדִּים ·
מִשְׁפָּטָיו אֱמֶת מְתוּקִים וַחֲמוּדִים :
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מֵעוֹלָם וְעַד
עוֹלָם · אַתָּה אֵל שׁוֹכֵן עַד :
שַׁלִּיט מֶלֶךְ שְׁמַיָּא בְּכָל דָּר וְדָר ·
לֵיהּ אֲנָא מְשַׁבַּח מְרוֹמַם וּמְהַדַּר :
שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים ·
שׁוֹפֵט צֶדֶק וְנִשְׁקָף עַל גְּבוֹהִים :
שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ ·
יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ וּמִי כָמוֹהוּ :
שְׁלֹמֹה שְׁמוֹ כִּי שֶׁלּוֹ שָׁלוֹם ·
כִּי יְדַבֵּר אֶל חֲסִידָיו שָׁלוֹם :
שֵׁם יְהוָה אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה ·
תּוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ כַּכְּפִיר וּכְאַרְיֵה :
שַׁדַּי מְאוֹרִי מַלְכִּי וְאֵלִי ·
הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי :
תִּתַּמָּם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים ·
הַשָּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת הָרוֹעִים (נ"א
הָרֵעִים) :
תִּתְחַסָּד תִּתַּבָּר עִמָּם ·
וְעִם עִקְּשִׁים תִּתַּפָּל לְהֻמָּם :
תָּמִים דַּרְכְּךָ תַּקִּיף מִכֹּל ·
תּוּכַל לְבַדְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת כֹּל :
תּוֹחַלְתִּי וְשִׂבְרִי וְתִקְוָתִי ·
תַּאֲוַת נַפְשִׁי וּתְשׁוּקָתִי :
תְּהִלָּתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעֻזִּי ·
מִמְּעֵי אִמִּי גּוֹחִי וְגוֹזִי :
תָּמִים רֵעִים אֵל דֵּעוֹת אֶחָד ·
כָּל הַלְּבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יָחַד :

ליום חמישי

חזן
מִי כָמוֹךָ דֵּעָה מוֹרֶה ·
נִיב שְׂפָתַיִם אַתָּה בוֹרֵא :
קהל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עָמְקוּ וְיֶשׁ ·
וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ :
לֹא לִמְּדוּךָ חָכְמָתֶךָ ·
וְלֹא הֲבִינוּךָ תְּבוּנָתֶךָ :
לֹא קִבַּלְתָּ מַלְכוּתֶךָ ·

ולא ירשת ממשלתך :
לעולם יהי לך לבדך ·
ולא לאחרים כבוד הודך :
ולא תתן לאלהים אחרים ·
תהלתך לפסילים וזרים :
וכבוד וגם כל יקר מאתך ·
וכבודך ולא לזרים אתך :
אתה תעיד ביחודך ·
ותורתך ועבדיך :
אלהינו על יחודך ·
אתה עד אמת ואנחנו עבדיך :
לפניך לא אל הקדימך ·
ובמלאכתך לא היה זר עמך :
לא נועצת ולא למדת ·
בחרשך בריאות כי נבונות :
ממעמקי מחשבותיך ·
ומלבך כל פעלותיך :
קצות דרכיך הלא הכרנו ·
ומעשיך הן ידענו :
שאתה אל כל יצרת ·
לבדך מאומה לא נגרעת :
לעשות מלאכתך לא לחצת ·
וגם לעזר לא נצרכת :
כי אתה היית לפני הכל ·
ואז באין כל לא נצרכת כל :
כי מאהבתך עבדיך ·
כל בראת לכבודך :
ולא נודע אל זולתך ·
ואין כמוך ואין בלתך :
ולא נשמע מן אז והלאה ·
ולא קם ולא נהיה ולא נראה :
וגם אחריך לא יהיה אל ·
ראשון ואחרון אל ישראל :
ברוך אתה יחיד ומיוחד ·
יהוה אחד ושמו אחד :
אשר מי יעשה כמלאכתך ·
כמעשיך וכגבורותיך :
אין יציר זולת יצירתך ·
ואין בריאה כי אם בריאתך (נ"א מלאכתך) :
כל אשר תחפוץ תעשה בכל ·
כי אתה נעלית על כל :
אין כמוך ואין בלתך ·
כי אין אלהים זולתך :
אתה האל עשה פלא ·
ודבר ממך לא יפלא :
מי כמוך נורא תהלות ·
אלהים לבדך עשה גדולות :
אין אותות כמו אותותיך ·
אף אין מופת כמו מופתיך :
אין תבונה כתבונתך ·
אין גדלה כגדלתך :
כי מאד עמקו מחשבותיך ·
וגבהו דרכי אורחותיך :
אין גאוה כמו גאותך ·
אף אין ענוה כענותך :
אין קדשה כקדשתך ·
אין קרבות כמו קרבותך ·
אין צדקה כמו צדקתך :
אין תשועה כתשועתך :
אין זרוע כזרועותיך ·
אין קול כרעם גבורותיך :
אין רחמים כרחמנותך ·
אין חנינות כחנינותך :
אין אלהות כאלהותך ·
ואין מפליא כשם תפארתך :
כי שמותיך אלים מרוצים :
בזכרך לחוצים להפליא נחוצים :
ואשף וחרטום לא ילחצוך ·
וכל שם ולהט לא ינצחוך :
לא ינצחוך כל החכמים ·
כל הקוסמים והחרטמים :
אתה משיב לאחור חכמים ·
לא יוכלו לך ערומים וקוסמים :
להשיב לאחור מזמותיך ·
להפר עצת סוד גזרתך :
מרצונך לא יעבירוך ·
לא ימהרוך ולא יאחרוך :
עצתך תפר עצת כל יועצים ·
ועזך מחליש לב אמיצים :
אתה מצוה ופחדך משוה ·
ואין עליך פקיד מצוה :
אתה מקוה ואינך מקוה ·
לך כל מקוה נפש תרוה :
וכל היצורים וכל ענינם ·
וכל יקר אשר בך אין דמיונם :
לא מחשבותם מחשבותיך ·
כי אין בורא זולתך :
אין דמיון נפלא אלהינו ·
ואין חקר נשגב אדונינו :
סתור מכל סתור ועמום ·
מכל עמום ומכל כמוס :
דק מכל דק וצפון מכל ·
צפון ויכול מכל יכול :
נשגב מכל נשגב ונעלם ·
מכל נעלם ושמו לעולם :
גבוה מכל גבוה ועליון ·
מכל עליון ומכל חביון :
חבוי ועמוק מכל עמוק ·
לב כל דעת עליו חמוק :
שאין שכל ומדע וחכמה ·
יכולים להשוות לו כל מאומה :
לא משיגים לו איך וכמה ·
ולא מוצאים לו דבר דומה :
מקרה וערער ושנוי וטפל ·
וחבר ומסמך אור וגם אופל :
ולא מוצאים לו מראה וצבע ·
ולא כל טבע אשר שש ושבע :
לכן נבוכות כל עשתונות ·
ונבהלות כל החשבונות :
וכל שרעפים וכל הרהורים ·
נלאים לשום בו שעורים :
מלשערהו ומלהגבילהו ·
מלתארהו ומלפרסמהו :
בכל שכלנו חפשנוהו ·
במדענו למצא מה הוא :
לא מצאנוהו ולא ידענוהו ·
אך ממעשיו הכרנוהו :
שהוא לבדו יוצר אחד ·
חי וכל יוכל וחכם מיוחד :
כי הוא היה לכל קודם ·
על כן נקרא אלהי קדם :
בעשותו בלי כל מאום את כל ·
ידענו כי הוא כל יכול :
באשר מעשיו בחכמה כלם ·
ידענו כי בבינה פעלם :
בכל יום ויום בחדשו כלם ·
ידענו כי הוא אלהי עולם :
באשר היה קודם לכלם ·
ידענו כי הוא חי (וקים) לעולם :
ואין להרהר אחר יוצרנו ·
בלבנו ולא בספורנו :
לממש וגודש לא נשערהו ·
לטפל ותואר לא נדמהו :
ולא נחשבהו לעקר ונצב ·
ולא למין וכל און ולכל נקצב :
כל הנראים והנשכלים ·
והמדעים בעשר כלולים :
ושבע כמיות וששת נדות ·
ושלש גזרות ועתות ומדות :
הן בבורא אין גם אחד ·
כי הוא בראם כלם יחד :
כלם יכלו אף יחלופו ·
הם יאבדו ואף יסופו :
ואתה תעמוד ותבלה כלם ·
כי חי וקים אתה לעולם :

ליום ששי

חזן אתה לבדך יוצר כל הוא ·
ולא ידמה מעשה לעושהו :
קהל כל הארצות לא יכילוך ·
ואף שמים לא יכלכלוך :
אז (נ"א אף) יחילו מים חיים ·
מפניך אלהים חיים :
רעשה ארץ ונסו מים ·
ונטפו (מים) מן השמים :
נוטה לבדך השמים ·
רוקע הארץ על המים :
עשית כל חפצך לבדך ·
ולא נצרכת עזר כנגדך :
סועד אין מי יסעדך ·
הכל ממך ומידך :
ככחך אז כן עתה ורעתך ·
ולעולם כל כבודך אתך :
ולא יעפת ולא יגעת ·
כי במלאכתך לא עמלת :
כי בדברך כל יצוריך ·
ומעשה חפצך במאמרך :
ולא אחרתו ולא מהרתו ·
הכל עשיתו יפה בעתו :
מבלי מאומה כל תדשאת ·
ואת הכל בלי כל (נ"א כלי) פעלת :
ועל לא יסוד הכל יסדת ·
ברצון רוחך כל תלית :
זרועות עולם את כל נושאות ·
מראש ועד סוף ואינם נלאות :
בעיניך לא דבר הוקשה ·
רצונך כל דבר רוחך עשה :
לפעלתך לא דמית ·
אל כל תואר לא שוית :
ולא קדמה למלאכתך מלאכה ·
חכמתך היא הכל ערכה :
לרצונך לא קדמו ואחרו ·
ועל חפציך לא נוספו וחסרו :
מכל חפצך לא שכחת ·
ודבר אחד לא חסרת :
לא החסרת ולא העדפת ·
ודבר רק בם לא פעלת :
אתה תשבחם ומי יתעיבם ·
ושמץ דבר לא נמצא בם :
התלות בחכמה עשיתם ·
בתבונה ובדעת כליתם :
מראשית ועד אחרית עשוים ·
באמת וביושר וטוב ראוים :
הקדמת במעשי ידיך ·
רוב רחמיך וחסדיך :
כי רחמיך וחסדיך ·
הלא מעולם על עבדיך :
ועד לא כל חי הוכן לכלכל ·
לפני אוכל תתן אוכל :
ומעון ומקוה תעשה בפי כל ·
צרכי הכל כאשר לכל :
שלשת ימים הראשונים ·
עד הביאותם למאורותם :

אז עמית אור כשלמה ·
אדר מאורות מסול שלמה :
בטרם כל יציר מאד נעלת ·
ואחר כל מאד נתעלת :
אז באין לבוש הוד והדר לבש ·
עד לא ארג גאות לבש :
אור כשלמה וכמעיל עוטה ·
שמים כיריעה נוטה :
עשית בם לאורים דרכים ·
ורצוא ושוב בנחת מהלכים :
הבדלת בין מים למים ·
במתיחת רקיע השמים :
מזונות מעונות לשרץ מים ·
ועוף יעופף על (פני רקיע)
השמים :
עשב וחציר לבשה אדמה ·
מאכל לחיה ולכל בהמה :
בקרן בן שמן גן נטעת ·
אל האדם אשר עשית :
עזר כנגדו עשית לו ·
די מחסורו אשר יחסר לו :
כל מעשיך בידו תתה ·
ותחת רגליו הכל שתה :
להעלות מהם בקר וצאן ·
על מזבחך יעלו לרצון :
עשית לו כתונת לשרת ·
להדרת קדש ולתפארת :
שמת בקרבו חכמת אלהים ·
יצרתו לך בצלם אלהים :
לא מנעת על פני אדמה ·
צרכי אדם וכלם בחכמה :
מעשיך מאד רבו וגדלו ·
ושמך יהוה כלם יהללו :
רבו וגדלו מאד מעשיך ·
יודוך יהוה כל מעשיך :
כל פעלת למענך ·
ולכבודך כל קנינך :

ליום השבת

חזן אז ביום השביעי נחת ·
יום השבת על כן ברכת :
קהל ועל כל פועל תהלה ערוכה ·
חסידיך בכל עת יברכוכה :
ברוך יהוה יוצר כלם ·
אלהים חיים ומלך עולם :
כי מעולם על עבדיך ·
רוב רחמיך וחסדיך :
ובמצרים החלות ·
להודיע כי מאד נעלית :
על כל אלהים בעשותך בהם ·
שפטים גדולים ובאלהיהם :
בבקעך ים סוף עמך ראו ·
יד הגדולה וייראו :
נהגת עמך לעשות לך ·
שם תפארת להראות גדלך :
ודברת עמם מן השמים ·
וגם העבים נטפו מים :
ידעת לכתם במדבר ·
בארץ ציה איש לא עבר :
תתה לעמך דגן שמים ·
וכעפר שאר ומצור מים :
תגרש גוים רבים עמים ·
יירשו ארצם ועמל לאומים :
בעבור ישמרו חקים ותורות ·
אמרות יי אמרות טהורות :
ויתעדנו במרעה שמן ·
ומחלמיש צור פלגי שמן :
בנוחם בנו עיר קדשך ·
ויפארו בית מקדשך :
ותאמר פה אשב לאורך
ימים · צידה ברך אברך :
כי שם יזבחו זבחי צדק ·
אף כהניך ילבשו צדק :
ובית הלוי נעימות יזמרו ·
לך יתרועעו אף ישירו :
בית ישראל ויראי יהוה ·
יכבדו ויודו שמך יהוה :
הטיבות מאד לראשונים ·
כן תיטיב גם לאחרונים :
יהוה תשיש נא עלינו ·
כאשר ששת על אבותינו :
אותנו להרבות ולהיטיב ·
תורה לך לעולם כי תיטיב :
יהוה תבנה עירך מהרה ·
כי עליה שמך נקרא :
וקרן דוד תצמיח בה ·
ותשכן לעולם יי בקרבה :
זבחי צדק שמה נזבחה ·
וכימי קדם תערב מנחה :
וברך את עמך באור פניך ·
כי חפצים לעשות רצונך :
וברצונך תעשה חפצנו ·
הבט נא עמך כלנו :
בחרתנו להיות לך לעם סגלה ·
ועל עמך ברכתך סלה :
ותמיד נספר תהלתך ·
ונהלל לשם תפארתך :
ומברכתך עמך יבורך ·
כי את כל אשר תברך מבורך :
ואני בעודי אהללה בוראי ·
ואברכבה כל ימי צבאי :
יהי שם יהוה מבורך לעולם ·
מן העולם ועד העולם :

בכתוב ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה : ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא : ונאמר ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה : ונאמר ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה : ונאמר ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם :

שיר הכבוד

פותחין הארון

חזן אנעים זמרות ושירים אארוג · כי אליך נפשי תערוג :
קהל נפשי חמדה בצל ידך · לדעת כל רז סודך :
ח׳ מדי דברי בכבודך · הומה לבי אל דודיך :
ק׳ על כן אדבר בך נכבדות · ושמך אכבד בשירי ידידות :
ח׳ אספרה כבודך ולא ראיתיך · אדמך אכנך ולא ידעתיך :
ק׳ ביד נביאיך בסוד עבדיך · דמית הדר כבוד הודך :
ח׳ גדלתך וגבורתך · כנו לתוקף פעלתך :
ק׳ דמו אותך ולא כפי ישך · וישווך לפי מעשיך :
ח׳ המשילוך ברוב חזיונות · הנך אחד בכל דמיונות :
ק׳ ויחזו בך זקנה ובחרות · ושער ראשך בשיבה ושחרות :
ח׳ זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב · כאיש מלחמות ידיו לו רב :
ק׳ חבש כובע ישועה בראשו · הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו :
ח׳ טללי אורות ראשו נמלא · קוצותיו רסיסי לילה :
ק׳ יתפאר בי כי חפץ בי · והוא יהיה לי לעטרת צבי :
ח׳ כתם טהור פז דמות ראשו · וחק על מצח כבוד שם קדשו :
ק׳ לחן ולכבוד צבי תפארה · אמתו לו עטרה עטרה :
ח׳ מחלפות ראשו כבימי בחרות · קוצותיו תלתלים שחורות :
ק׳ נוה הצדק צבי תפארתו · יעלה נא על ראש שמחתו :
ח׳ סגלתו תהי בידו עטרת · וצניף מלוכה צבי תפארת :
ק׳ עמוסים נשאם עטרת ענדם · מאשר יקרו בעיניו כבדם :
ח׳ פארו עלי ופארי עליו · וקרוב אלי בקראי אליו :
ק׳ צח ואדום ללבושו אדום · פורה בדרכו בבואו מאדום :
ח׳ קשר תפלין הראה לענו · תמונת יהוה לנגד עיניו :
ק׳ רוצה בעמו ענוים יפאר · יושב תהלות בם להתפאר :
ח׳ ראש דברך אמת קורא מראש · דור ודור עם דורשך דרוש :
ק׳ שית המון שירי נא עליך · ורנתי תקרב אליך :
ח׳ תהלתי תהי לראשך עטרת · ותפלתי תכון קטרת :
ק׳ תיקר שירת רש בעיניך · כשיר יושר על קרבניך :
ח׳ ברכתי תעלה לראש משביר · מחולל ומוליד צדיק כביר :
ק׳ ובברכתי תנענע לי ראש · ואותה קח לך כבשמים ראש :
ח׳ יערב נא שיחי עליך · כי נפשי תערוג אליך :

לך ה׳ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ : לך ה׳ הממלכה והמתנשא לכל לראש : מי ימלל גבורות ה׳ ישמיע כל תהלתו : קדיש יתום

הַמֶּלֶךְ׃

יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא׃

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ · וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה · לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם׃

וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ ·

וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ׃

וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל׃

המלך

ג׳ אותיות של מלך כם אתר סיו״ד עומד שבוא מלך על העולם שנברא בעשרה מאמרות ואותיות מלך הפוכים דרך תשר״ק מ״ם קודם ואחריו למ״ד ואחריו כ״ף שונה מלמעלה למטה ומכים אל היו״ד ואל הסי״ת אותיות שלפניהם עומד שהקדוש ברוך הוא סונה ומביאם על כל מה שנברא ביו״ד מאמרות ורואה מעשיהם מגדול ועד קטן: (רננו צדיקים) מ״ש שבחו לצדיקים קדם ה׳: (לישרים נאוה תהלה) כלומר לישרי לב שבאה כיודעים לכוין אמת אל אהם עד מדת תהלה ולא לכל אדם לפי שבספירת כינה המתוקה היא לבינה ולספר שבחה ותהלתה · מה שבקשו יתתק דסקה ותפסכין התיבות צריך לומר לפי שכתוב ויעתר יצחק לה׳ לנוכח אשתו זה עומד ומתפלל בזוית א וזו עומדת ומתפללת בזוית א לו ויעתר לפי שאין דומה תפלת צדיק וסה׳ כה אל אביה צדיק תפלה א חס עוין ס״ל ראויה לזכור עם נתלה נראה כשנה וזוה הכפורים ובשנה השסה נפקדו כן יפשר לנו כל צרכנו ואל יהיה בנו עקר ועקרה ואל תהא משלמת משכלה (כשם הרוקח):

המלך

ג׳ כם יש סגר״ע ויוה״ע יתגלה שמו וכסאו וזהו שאומרים אח״כ יושב על כסא ולא כיושב ר״ל יושב על כסא שלם · למ״ד מורך למטה הקריאה מגלה פה · ך׳ מושכת למטה וזה עולם התחתון שבו מקלסין אותו בק׳ ברכות ובמנין כ״ף · מ״ם עולם אמצעי צורם שבראה הכנה ויוה״ע פוקד את ג׳ עולמות · ושבוחו הקב״ה יושב על כסאו והקב״ה רם ונשא או הכסא רם במקומו מאד ונשא למעלה · (כשם רוקח) · (בפי ובשפתי · ובלשון · ובקרב · ישרים · צדיקים · חסידים · קדושים · תתרומם · תתברך · תתקדש · תתהלל · כנגד י״ב כוחות · י״ב שבטים · י״ב מזלות · י״ב חדשים · י״ב שעות לילה · וי״ב שעות יום · ר״ל שמזלות וישראל מהללים בכל יום ובכל שעה:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים · לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ׃

(וצריך להפסיק בין סיום סיטרים לסיום לשניך בלא יפריע בעולם מ״ז):

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ · הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ · כִּי לְךָ נָאֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת · אֵל הַהוֹדָאוֹת · אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת · הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה · מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים׃

(גדול בתשבחות) · שאין יכולה כשום נברא לספר כל שבחיו: (אל ההודאות) שאין יכולת כשום נברא לספר כל הודאותיו: (אדון הנפלאות) שאין יכולת בשום נברא לספר כל נפלאותיו בשוכה ככל עת: (הבוחר)כו׳ אני נותן לך הו״ש של שבחרת בנו עם קדוש לזמר לשמך הגדול (מ״ך) אשה אל גדול ונורא: (חי העולמים) אני מאמין באמונה שלימה שאתה מחיה כל העולמות עליונים ותחתונים: (אמן) אתה שבראו ויסד לכלל ולשכח הותך בשבחים אלו · (יוה״ס):

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה׃ אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃ אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃ כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃ קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃ נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃ יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃ וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו׃

כאן עומר ועתה יגדל בשעה שאומר החזן יתגדל אך יש לשעש ולכוין ולהתוק · אמנם יש לאומרו קודם שמתחיל החזן (ס״ע א״ח סי׳ נ״ו כוף סעיף ס׳):

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃ זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא · בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃ יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃ יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

(בחייכון) · כלומר כי מדין לא נבראו מלאכים מד יום שני ולא היה לו שיכול עם מי לנמלך: (בעגלא) במהרה: (אמן) יהי״ר שיאמן בחייכם (יכא שמיה רבא מברך) יכא שמו הגדול מבורך: (בריך הוא לעלא) כו׳ · למעלה מכל שירות ותשבחות שאדם מברכו המלך שהיו שבחו של סבא׳ · (ותשבחתא) ויתשבח בשבחים לית יוכל מהלל מהשבח של דלי · ותנחמתא ·

חזן **בָּרְכוּ אֶת יְהֹוָה הַמְבֹרָךְ׃**

קהל וחזן **בָּרוּךְ יְהֹוָה הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃**

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים · סלו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו · ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה · ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד · יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם׃

פותחין הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַפּוֹתֵחַ לָנוּ שַׁעֲרֵי רַחֲמִים וּמֵאִיר עֵינֵי הַמְחַכִּים לִסְלִיחָתוֹ׃ יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל׃ אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי׃

חזן וקהל **סְלַח לְגוֹי קָדוֹשׁ · בְּיוֹם קָדוֹשׁ · מָרוֹם וְקָדוֹשׁ׃**

חזן וקהל **חָטָאנוּ צוּרֵנוּ · סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ׃** סוגרין הארון

מיוסד ע"פ א"ב כפול

אָז בְּיוֹם כִּפּוּר סְלִיחָה הוֹרֵיתָ · אוֹר וּמְחִילָה לְעַם זוּ קָנִיתָ׃ בְּסָלְחָךְ לַעֲוֹנוֹת וְחַטָּאֵי עֵדָה · בֶּעָשׂוֹר סְמוּכִים בְּבֵית הַוַּעֲדָה׃ סלח **גָּבְרוּ חֲטָאִים בְּאַנְשֵׁי יְשֵׁנָה · גֵּשׁ יוֹם אֶחָד בִּימֵי שָׁנָה׃ דּוֹבְבוּ בְּתַחֲנוּן לְמוֹחֵל וְסוֹלֵחַ · דּוֹפְקֵי בִּתְשׁוּבָה לְיוֹצֵר אוֹר וְסַלָּח׃** חטאנו **הַמְתֵּק הָאוֹר לִסְלִיחָתִי · הָעֵת תַּעֲנֶה וְתֹאמַר סָלַחְתִּי׃ וְתָאִיר עֵינֵינוּ וְתַעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע · וְחוֹטְאֵי בִּשְׁגָגָה אַל נָא תָּמִית בְּרֶשַׁע׃** סלח **זַדְנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ בְּרוֹעַ מַעֲלָלֵינוּ · זֶה צַדִּיק אַתָּה עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ׃ חָטָאנוּ לְךָ מֶלֶךְ עוֹלָמִים ·**

מטה לוי

(אז ביום כפור) כשנתרצית על מעשה העגל (סליחה הורית) הורית למשה סדר בקשת רחמים (אור ומחילה לעם זו קנית) לישראל הנקראים עם זו הקנית והנחלת להם התורה וקבעת יום זה למחילה (בעשור סמוכים בבית הועדה) ביוה"כ היו סמוכים ונפותים במלאכת המשכן שהוא בית הועד שבו ביום נצטוו עליה (גברו חטאים באנשי ישנה) אז במעשה העגל נתגברו חטאים בישראל שהיתה ישנה מן המצות (גש כו') הנה נגש יום אחד יוה"כ בו (דובבו בתחנון) דברו בתפלה (למוחל וסולח) (דופקי בתשובה) ישראל דפקו על פתחי התשובה (ליוצר אור וסלח) ומחל להם כמ"ש סלחתי כדברך (המתק האור) תהא התורה מתוקה לך (לסליחתי) לסלוח בזכותה כי התורה מגנת לעולם אף בעדנו דלא פסיק בה ואין עבירה מכבה תורה אשר לזאת נמשלת לאור (השת) בעת הזאת וביום הזה (תענה ותאמר סלחתי ותאיר עינינו) בתורתך (ותעבור על פשע) בזכותה (אל נא תמית ברשע) אל תמית אותם ג"ד ישעים שנם (זדנו כו' זה צדיק כו') בשביל שאנו מתנהגים בזדונות ובמעשים רעים לכך אנו מצדיקים עלינו את הדין

ברוך אתה ה' אלהינו געלויבט ביסטו גאט דער מלך פון דר וועלט דער דא עפינט אונז די טויערין פון דער בארימקייט אונ דר לייכט די אויגין פון דיא וואס זיי האפין צו זיין פאר געבונג ער באשאפט ליכט אונ באשאפט פינצטערניש ער מאכט שלום · באשאפט אלין אור עולם דאש ליכט פון דר וועלט מיט באהעלטיניש פון לעבן אונ דאס ליכט פון דר פינצטר ער האט גיזאגט די אלע זאכין זאלין זיין איז דאש אזו גיווארין דורך זיין זאג זיינען זיי באשאפין גיווארין סלח לגוי קדוש מיר בעטין דיך גאט פאר גיב צוא דעם היילגין פאלק ביום קדוש אין דעם היילגין טאג דוא גאט וואס דוא ביסט הויך אונ היליג׃ אז דעמאלט אז דו גאט האסט מוחל גיוועזין דיא ישראל דיא מעשה פון דעם עגל וואס זיי האבין גימאכט דעמאלט אז דו האסט זיי מוחל גיוועזין איז גיוועזין צעהען טאג אין חודש תשרי פון דעמאלט אן האסטו גיוויזין אונ גילערינט צוא די ישראל דאס דער דאזיגער טאג זאל זיין יום כפור אונ אז זיי וועלין תשובה טאן וועסטו זיי פר געבין זייערע זינד אור די תורה וואס זיא הייסט אור דאס אן דעם טאג האסטו געבין די אנדערע לוחות צו משה רבינו אונ פאר געבונג צוא די וואס ווערין אן גירופין ועם זו קנית) דאס דו האסט זיי צו דיר גיקויפט פאר אפאלק אז דו האסט זיי פון מצרים אויס גיצויגין בסלחך לעונות אז דוא האשט פאר געבין די זינד פון דיא ישראל איבער דעם פר לאזין זיי זיך אויף דיר אן דעם צעהענטין טאג אין חודש תשרי אונ פר זיכערין זיך דאש דורך זייער תפלה וואס זיי זיינן פר דיר מתפלל אין די שולין וועסטו זיי מוחל זיין זייערע זינד גברו חטאים ווען דיא זינד האבין זיך גישטארקט צווישין די ישראל וואס זיי זיינען גיגליכין צו איינעם וואס ער שלאפט האט גאט גיהייסין זייא זאלין קומען בעטין פר אים אום יום כפור דובבו בתחנון זייא ריידין מיט גיבעט פאר גאט וואס ער איז מוחל די עבירות זיי קלאפין אן מיט תשובה צו טאן · גאט וואס ער האט באשאפין ליכט אונ פר גיבט די זינד המתק האור מאך זיס דאס ליכט צו מיין פאר געבונג די דאזיגע צייט וואס מיר זיינען מתפלל זאלסטו אונז ענטפערין אונ זאלסט זאגין איך האב דיא זינד פר געבין אונ זאלסט דער לייכטין אונזערע אויגין אונ זאלסט איבר פארין אויף די פשעים אונ די דאזיגע וואס זינדיגין אום גערין זאלסטו ניט טייטין אז איינער דער דא זינדיגט מיט ווילינ גערין דאס איז אז זיי טוען תשובה ווערין אלע זייערע זינד גירעכינט גלייך וויא זייא וואלטין בשוגג גיזינדיגט זדנו והרשענו מיר האבין שלעכין גיטאן דורך אונזערע שלעכטע מעשים אונ ווייל מיר זיינען מלא עבירות איבער דעם זיינען מיר מצדיק הדין אונ זאגין דו ביסט גירעכט אויף אלין וואס אויף אונז איז גיקומן חטאנו לך מיר האבין גיזינדיגט צו דיר גאט וואס דו ביסט דער מלך איבר אלע וועלטין בריים אונז אן מיט דין ליכט פון דין פר געבונג דאס מיר זאלין ניט אויש גיין

חנכנו באורך ולא נצא נכלמים: חטאנו טוב וסלח לך היא הצדקה · טהרנו במעינך לובש צדקה: יומם ולילה שפכנו לב ונפש · יזרח לנו אור בכפור ענוי נפש: סלח כחנון תחפש סתרי מעשים · כרחום תסלח עונות עמוסים: למען נרוץ באור פניך · ולא נצא היום ריקם מלפניך: חטאנו מלבין כשלג חטאי עמך · מקור חיים וחסד עמך: נבואה עדיך זוכר הברית · נהלנו באורך כמו נסתר בנחל כרית: סלח שר המכפר בעד צאן מרעית · סוככנו באורך כסוכת מראית: עננו אבינו ממעמקים · עורר כאור נוגה שושנת העמקים חטאנו פתח לנו שער ותעלה תפלה · פניך נחלה שוכן מעלה: צאתנו תנקה ובחטא לא נתנזק · צרפנו ככסף שבעתים מזוקק: סלח קרבנו לישעך באור שני עפרים · קוראי קדשת יום כפורים: רענו כמקדם ותוארנו יונהר · רחום הקשיבה ועשה אל תאחר: חטאנו שפכנו כמים אבני לבות · שחר אור יגיה בוחן לבבות: חזן תחטאנו באזוב ונטהר ביום סליחתי · תקשיב סלח נא ותאמר סלחתי: סלח וכו'

(חנכנו באורך) חנכנו באורה של דין שתאמר סלחתי (ולא נצא נכלמים) כי מי שהוא מלוכלך בחטא ומתחייב יוצא בבושת פנים מב"ד (טהרנו במעינך) זרוק עלינו מים טהורים ממעין ממקור מים חיים שהם עמך · אתה (לובש צדקה יזרח לנו אור) של סליחה (בכפור) בי"כ בזכות (ענוי נפש) (כחנון) כמדת חנינתך (כרחום) כמדת רחמנותך (למען נרוץ באור פניך) ונזכה בדין (מקור חיים וחסד עמך) לכך (נבואה עדיך) נבואה אליך (זוכר הברית נהלנו באורך) כמו שנהלת לאליהו אשר היה (נסתר בנחל כרית) ועשית עמו שם כמה מיני חסדים צוית את העורבים לכלכלו (שר המכפר כו') הקב"ה שהוא שר המכפר בעד צאן מרעיתו (סוככנו באורך) תעשה לנו סכך ומגן באור שלך (כסוכת מראית) כמו שסכת את משה בנקרת הצור שמו והיה סוכה ורואה מראה אחוריו של הקב"ה (ענו אבינו) כשאנו קוראים אליך (ממעמקים · עורר כאור נוגה שושנת העמקים) כשם שאתה מעורר האור נוגה בכל יום ומביאה להאיר כן תעורר ותקבץ את ישראל מגלות (ובחטא לא נתנזק) שלא נהיה ניזוקין מחמת החטא (צרפנו) מכל חטאתינו ונהיה זכאים לפניך (ככסף) אשר הוא שבעתים ושבעה פעמים שבעה (מזוקק) מצורף (קרבנו לישעך באור שני עפרים) בזכות משה ואהרן שנמשלו לשני עפרים תאמי צביה בזכותם תושיע לישראל (קוראי קדושת יום כפורים) שקוראים י"כ מקרא קדש (רענו) במרעה טוב כקדם (ותוארנו ינהר) כלשון פנים יאיר (שפכנו כמים אבני לבות שחר אור יגיה בוחן לבבות) יה"ש בוחן לבבות שפכנו את לב האבן אשר בקרבנו שיגיה אור השחר שמאיר לנו בגאולה (תקשיב) תקבל צעקתנו שאנו צועקים (סלח נא) ושמע (ותאמר סלחתי):

פר שעמט טוב וסלח דו גאט וואס דוא ביסט גוט אונ פאר גיבסט דיא עבירות צו דיר איז דאס גירעכטיקייט ריינג אונז מיט דיין קוואל ברונן דו גאט וואס דו ביסט באקליידעט מיט צדקה יומם ולילה טאג אונ נאכט פר גיסין מיר אונזער הארץ אונ אונזר לייב דרום זאל צוא אונז שיינן אליכט פון פאר געבונג אום יום כפור וואס מיר פייניגין אונזערע לייבר כחנון תחפש איך בעט דיך גאט זיי צו אונז אזו ווי אדערבארמיגער ווען דוא ווילסט זוכין אונזערע פאר בארגענע מעשים אזוא וויא אדערבארמיגער זאלסטו פר געבין דיא זינד פון די ישראל וואס זייא זיינן באלאדין מיט מצות פון גיבארין למען נרוץ כדי מיר זאלין לויפן אין ליכטיקייט פון דיין שכינה אונ מיר זאלין ניט אויס גיין ליידיג דעם טאג פון פאר דיר מלבין כשלג גאט דוא מאכשט ווייס ווי שנייא די זינד פון דיין פאלק דער קוואל פון לעבין אונ חסד איז ביי דיר נבואת עדיך מיר קומען צוא דיר גאט וואס דוא גידינקסט דעם ברית פון די אבות פיר אונז אין דיין ליכט אונ טוא מיט אונז חסד כמו אזו וויא דו האסט חסד גיטאן מיט אליהו הנביא וואס ער איז פר בארגין גיוועזין ביי דעם טייך וואס ער הייסט כרית דער האר הקדוש ברוך הוא דר דא פאר גיבט צו דיא וואס זיי זיינען דיא שאף פון זיינער ווייד סוככנו באורך באדעק אונז מיט דיין ליכט אזוא וויא דו האסט באדעקט דאס פנים פון משה רבינו מיט דיין שכינה ענו אבינו ענטפער זוא אונזער פאטער פון דיא טיפענעש דר וועק די שושנת העמקים אזו וויא דוא דר וועקשט אלע טאג די שיין פון דעם שטערין דאס ער הייסט נוגה פתח לנו עפין צוא אונז דעם טויער פון הימיל דאס אונזער תפלה זאל צוא דיר אויף גיין מיר בעטין דיך גאט וואס דו רואוסט אין הימיל צאתנו תנקה דו זאלסט ריין מאכין אונזר אום פלייט דאס מיר זאלין ניט קומן צו קיין שאדין דורך אונזערע עבירות לייטער אונז אזוא וויא זילבער וואס ער ווערט גיליטערט זיבין מאל זיבין קרבנו לישעך מאך אונז גינעהענען צו דיין הילף דאס מיר זאלין זוכה זיין צו וועהען דיין שכינה אז וויא דאס ליכט פון משה אונ אהרן מיר רופין דעם טאג יום כפור מקרא קדש רענו כמקדם דו זאלסט אונז ווידין אזוא וויא פריער אונ אונזער גישטאלט זאל דר ליכט ווערין רחום דער בארמיגר גאט נעם פאר אונזער תפלה אונ טוא אונזער בקשה אונ זאלסט ניט זאמען שפכנו כמים מיר פאר גיסין וויא וואסער אונזער שטיינערנע הערצער אז דאס ליכט פון דעם מארגין שטערין זאל אונז גאט דער ליכטין דר דא פרובט אלע הערצער דוא זאלסט אונז ריינגין גליך וויא מיט דעם גראז וואס הייסט אזוב אין דעם טאג פון מיין פאר געבונג תקשיב דוא זאלסט פאר נעמען וואס מיר בעטין דיך זאלסט אונז פר געבין אונ זאלסט זאגין איך האב איצונט ווידר פאר געבין:

בחול

המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך: המלך המרומם לבדו מאז המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו: אל ברוך גדול דעה הכין ופעל זהרי חמה טוב יצר כבוד לשמו מאורות נתן סביבות עזו פנות צבאיו קדושים רוממי שדי תמיד מספרים כבוד אל וקדושתו: תתברך יהוה אלהינו על שבח מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה:

בשבת

הכל יודוך והכל ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש כיהוה: הכל ירוממוך סלה יוצר הכל: האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח ובוקע חלוני רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה ומאיר לעולם כלו וליושביו שברא במדת הרחמים: המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: המלך המרומם לבדו מאז המשבח והמפאר והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו: אין כערכך ואין זולתך אפס בלתך ומי דומה לך: אין כערכך יהוה אלהינו בעולם הזה ואין זולתך מלכנו לחיי העולם הבא: אפס בלתך גואלנו לימות המשיח ואין דומה לך מושיענו לתחית המתים:

אל אדון על כל המעשים ברוך ומברך בפי כל נשמה גדלו וטובו מלא עולם דעת ותבונה סובבים אותו: המתגאה על חיות הקדש ונהדר בכבוד על המרכבה זכות ומישור לפני כסאו חסד ורחמים לפני כבודו: טובים מאורות שברא אלהינו יצרם בדעת בבינה ובהשכל כח וגבורה נתן בהם להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו ומפיקים נוגה נאה זיום בכל העולם שמחים בצאתם וששים בבואם עשים באימה רצון קונם: פאר וכבוד נותנים לשמו צהלה ורנה לזכר מלכותו קרא לשמש ויזרח אור ראה והתקין צורת הלבנה: שבח נותנים לו כל צבא מרום תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיות הקדש:

לאל אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי התעלה וישב על כסא כבודו: תפארת עטה ליום המנוחה ענג קרא ליום השבת: זה שבח של יום השביעי שבו שבת אל מכל מלאכתו ויום השביעי משבח ואומר מזמור שיר ליום השבת טוב להודות ליהוה: לפיכך יפארו ויברכו לאל כל יצוריו שבח יקר וגדולה יתנו לאל מלך יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו ביום שבת קודש: שמך יהוה אלהינו יתקדש וזכרך מלכנו יתפאר בשמים ממעל ועל הארץ מתחת תתברך מושיענו על שבח מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה:

תתברך צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים: את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדושה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו:

פותחין הארון חזן וקהל ברוך שם כבוד מלכותו: מטה לוי

מלכותו בקהל עדתי · וכבודו היא אמונתי · אליו בקשתי לכפר עון חטאתי · וביום צום כפור סליחתי · יענה ויאמר סלחתי:

(מלכותו) והקהל (בקהל עדתי) שאנו אומרים בשכמל"ו (וכבודו היא אמונתי) שאיני מאמין כשום דבר אלא בכבודו:

בית לוי — חזן — מיוסד ע"פ א"ב

קדוש אדיר בעליתו: ברוך שם כבוד מלכותו:

קדוש בתשובה שת סליחתו: ברוך שם כבוד מלכותו:

קדוש גלה לעמו סוד דתו: ברוך שם כבוד מלכותו:

(אדיר בעליתו) כענין אדיר במרום ס' (תהלים צ"ג ד') (שת) מלשון כי שת לי (בראשית ד' כה) (סוד דתו) רומז

(אדיר בעליתו) בשמים (בתשובה שת סליחתו) של אדם וביום כפור הוא סולח ועל ידי זה אנו אומרים (ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד) (גלה לעמו

קדוש דר הילגר גאט אדיר ער איז שטארק אין זיין היכל ברוך געלויבט איז דר געהערטער נאמען פון זיין קעניגרייך · דר הילגער גאט בתשובה חזרה דער תשובה וואס די מענשען טוען פר גיבט ער זייערע זינד · דער הילגער גאט גלה ער האט אנטפלעקט צו זיין פאלק דעם

סוד דתו) סוד שלש עשרה מדות שאינן חוזרות ריקם מלפניו (דן על כפרת צאן מרעיתו) הקדוש ברוך הוא שמח בכפרת ישראל על מעשה העגל (טהר טמאים כו') הקדוש ברוך הוא מטהר טמאים כמו שאמר הכתוב וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם (ליום אחד בשנה שת קריאתו) שם קריאתו לומר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ביום כפור (נראה בהר מרום הרים עמידתו) בבית המקדש שהרימו הקדוש ברוך הוא על כל ההרים נראה שכינתו ביום כפור כמו שכתוב כי בענן אראה על הכפורת (יעריצו קדושתו) יתנו לו התרינות והכח :

קָדוֹשׁ דָּן עַל כַּפָּרַת צֹאן מַרְעִיתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ : מלכותו

קָדוֹשׁ הַסּוֹלֵחַ לְאֻמָּתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ :

קָדוֹשׁ וְעַמּוֹ יְמַלְּלוּ גְבוּרָתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ : מלכותו

קָדוֹשׁ זוֹכֵר אֻמָּה בְּאַהֲבָתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ :

קָדוֹשׁ חָפֵץ בְּעָנְוֵי נֶפֶשׁ תַּמָּתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ : מלכותו

קָדוֹשׁ טִהֵר טְמֵאִים בְּמֵי זְרִיקָתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ :

קָדוֹשׁ יַלְבִּין כַּשֶּׁלֶג חֲטָאֵי סְגֻלָּתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ : מלכותו

קָדוֹשׁ כִּפֵּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שִׁגְגָתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ :

קָדוֹשׁ לְיוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה שָׁת קְרִיאָתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ : מלכותו

קָדוֹשׁ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲדָתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ :

קָדוֹשׁ נִרְאָה בְּהַר מְרוֹם הָרִים עֲמִידָתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ : מלכותו

קָדוֹשׁ סוֹלֵחַ וְטוֹב לְסוֹבְלֵי עוֹל יִרְאָתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ :

קָדוֹשׁ עָוֹן יְכַפֵּר וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ : מלכותו

קָדוֹשׁ פְּשָׁעִים מַעֲבִיר בְּצִדְקָתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ :

קָדוֹשׁ צוֹם הֶעָשׂוֹר יְקַבֵּל לִתְשׁוּבָתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ : מלכותו

קָדוֹשׁ קְדוֹשִׁים יַעֲרִיצוּ קְדוּשָּׁתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ :

קָדוֹשׁ רַחוּם וְחַנּוּן וְאֵין זוּלָתוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ : מלכותו

קָדוֹשׁ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים בִּמְכוֹן שִׁבְתּוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ :

קָדוֹשׁ תַּרְשִׁישִׁים יַגִּידוּ תִּפְאַרְתּוֹ : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ : מלכותו

לי"ג מדות כמאמרם ז"ל (בר"ה דף י"ז ב') (דן) לשון שמחה כמו ולפניו תדוץ דאבה (איוב מ"א י"ג) (לאומתו) תואר לישראל עפ"ה אומה כנגלוס שיר השירים ו' ד') (תמתו) ג"כ תואר לישראל עפ"ה יונתי תמתי (שה"ש שם ה' ט') (קריאתו) כזמנתו (נבהר מרום הרים) תואר לבית המקדש (יעריצו) יחזיקו (תרשישים) מלאכים לשה"כ וגויתו כתרשיש (דניאל י' ו') :

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָּל חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעֻמַּת הַשְּׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים : בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָֹה מִמְּקוֹמוֹ : לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִרוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ ׳ כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת ׳ הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית ׳ כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ : אוֹר חָדָשׁ עַל צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת :

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ : אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ

סוד פון זיין תורה׳ דר הייליגער גאט דן פרייט זיך אז זיינע שאף טוען תשובה אונ זיי זיינען ראוי ער זאל מכפר זיין זייערע זינד׳ דר הייליגר גאט הסולח ער פאר גיבט צוא דיא ישראל וואס זייא פארכטין זיך פאר אים׳ דער הייליגער גאט ועמו זיין פאלק רידין פון זיין שטארקייט׳ דר הייליגר גאט זוכר ער גידיינקט דאס פארכטיגע פאלק מיט זיין לבשאפט׳ דער הייליגער גאט חפץ ער בגערט דאס פיינינונג אונ פאסטין פון זיין פרום פאלק׳ דער הייליגער גאט טהר ער ריינינגט די טומאה פון דיא ריינע מיט שפריצונג פון זיין הייליג וואסער׳ דר הייליגער גאט ילבין ער זאל וויים מאכין אזו וויא שניי די זינד פון זיין גיליבט פאלק׳ דער הייליגער גאט כפר פאר גיב צו דיין פאלק ישראל דיא זינד וואש זייא האבין בשוגג גיטאן׳ דר הייליגר גאט ליום איין טאג אין יאר האט ער גיטאן זיין רופונג יום כפור׳ דר הייליגר גאט מוחל ער איז מוחל אונ פר גיבט צו זיין עדה׳ דער הייליגר גאט נראה זיין שכינה איז גיזעהען גיוואַרין אום יום כפור אויף דעם העכסטין בארג פון אלע בערג דאס איז דאס בית המקדש׳ דער הייליגער גאט סולח ער פר גיבט די זינד אונ איז גוט צו די וואס זיי לידין דעם יאך פון זיין פארכט דר הייליגר גאט עון ער זאל פר געבין אלע אונזערע זינד אונ זאל ניט דער וועקין גאר זיין צארין׳ דער הייליגער גאט פשעים ער מאכט איבער פירין דיא פשעים מיט זיין גירעכטיקייט׳ דר הייליגר גאט צום דאס פאסטונג פון דעם צעהענטין טאג זאל ער נעמען צו זיין תשובה׳ דר הייליגר גאט קדושים די הייליגע שטארקן זיין הייליקייט׳ דער הייליגער גאט רחום איז איין דער בארעמיגער אונ איין לייט זעליגער אונ חוץ אים איז ניט פאר האנדין קיין גאט׳ דער הייליגר גאט שוכן ער רואט אויף דעם הימיל אין דעם ארט וואו דאס אן בריטונג פון זיין זיצונג איז׳ דער הייליגער גאט תרשישים דיא מלאכים וואס זיי הייסין תרשישים זאגין אונ דער צילין זיין שינהייט :

בָךְ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד· כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ· כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה· וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן· וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת· לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בקול רם בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד· אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיָּמֶת: וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים· עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד· אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר· אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ· מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ· גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ· יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ· פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ· אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ· מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִרוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם· רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ· מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם: מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: גֹּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

ומתפללין שמ"ע כלחש כנמצא בתפלת כל נדרי

כוונות

שמע ישראל ה') שהוא אלהינו ואני מקבל עלי דבור אנכי ה' אלהיך · ה' אחד · יחיד ומיוחד בשבעה רקיעים ובארץ ובד' רוחות העולם · ואני מאמין כל זה באמונה שלמה ואתה בראת כל העולמות עליונים ותחתונים לאין תכלית ומספר ואתה היה הוה ויהיה · ואני מקבל עלי דבור לא יהיה לך אלהים אחרים על פני · ואני מעלין אותך על

פשטיות

כל אבר ואבר שלי לשמור ולעשות מצות תורתך בקדושה · וגם אני מעלין אותך על בני ועל בני בני עד סוף כל הדורות שאצוה את בני ובני בני שיקבלו עליהם את עול מלכותך ואלהותך ואדנותך ויצוו גם הם את בניהם עד דור אחרון : (בשכמל"ו) אני נותן לך הודאה שבים? אשר לכבוד מלכותך הקדוש שאתה מלך גדול כזה שלא תהא מלכותך לעולמי עולמים :

צרתי

תפלה לשליח צבור בקול

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב · האל הגדול הגבור והנורא אל עליון · גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

מסוד חכמים ונבונים · ומלמד דעת מבינים · אפתחה פי בתפלה ובתחנונים · לחלות ולחנן פני מלך מוחל וסולח לעונים :

משה לוי — פותחין — מיוסד ע"פ א"ב — כל זה יאמר חזן כניגון עד אמצת — הארון

אמיך נשאתי חין בערכי · במלאכות עמך ברך בברכי ·
נוחי מבטן הגיה חשכי · דבר צחות ובאמתך
הדריכי : הורני שפוך שיח ערב · ולונני בצלך אותי לקרבי ·
זעק יופק בכוון קרבי · חלותי פניך וצדקתך תקרב : טהור
עינים מאד נעלה · ידעני בין ערך תפלה · כדת לחנן בלי
תפלה · להמציא לשולחי ארך ותעלה : מפתח שפתי
תברר ותישר · נדבות פי רצה והכשר · סדר הגיגי כשי
יתשר · עתר פצחי כזילת חשר : פעמי הכן פצותי מכשלי ·
צור תמוך אשורי מהנשל · קוממני וחזקני מרפיון וחשל ·
רצות אמרי ולא אכשל : שמרני כאישון מפלץ ובעתה ·
שור בשפלותי ולכה לישועתה : תחון דכאותי כלחוץ
פצת · תרחם על בן אמצת : סוגרין הארון

אמצת עשור לכפור תמה · בו לצחצח צאוי כתמה · גהוץ צחנתה

(אמיך נשאתי חין כו' נגד נברכי) נשאתי פחדך ואימתך בערכי לפניך התחנונים ובכרעי על ברכי בשליחות עמך כי מי אנכי להתפלל על עמך (נוחי מבטן) אתה ית"ש שהוצאתני מבטן (הגיה חשכי) האר חשכי בדעה ובדבור (דבר צחות) לדבר אמרים נחות ובהירות (ובאמתך הדריכי) הנחני והיישר דרכי בתורת האמת (הורני שפוך שיח ערב) לשפוך דבור מתוק (ולונני בצלך אותי לקרב) ותלין אותי בצלך לקרב אותי שאהיה קרוב להתפלל לך (זעק יופק בכוון קרב) זעקת תפלתי יצא מפי עם כוונת קרבי ולבי ולא דבור בעלמא בלא כוונה (חלותי פניך וצדקתך תקרב) בקשתי מלפניך שתקרב ותעשה צדקה ביום דין אתה הקדוש ברוך הוא שאתה (טהור עינים מאוד נעלה) שאתה מעולה ומקולס מאד בפי הבריות (ידעני בין ערך תפלה) הודיעני להבין ערך של תפלה (כדת לחן בלי תפלה) לחנן לפניך כדת וכראוי בלי תפלה ודופי (להמציא לשולחי ארך ותעלה) להמציא לצבור ששלחוני ארוכה ומרפא (תברר ותיישר) לדבר נחות לפניך (סדר הגיגי כשי יתשר) סדר דבורי יכון בעיניך כמנחת שי ותשורה (עתר פצחי כזילת חשר) עתירת מפתח שפתי כזילת מטר שהוכיח להנ' פעם (פעמי הכן) תמוך רגלי (פצותי מכשל) הצילני מכשלון · אתה ית"ש שנקראת צור (תמוך אשורי מהנשל) תמוך צעדי והדריכת רגלי שלא ימעדו ויפלו (מרפיון וחשל) מרפיון ותולשה (כאישון) בת עין (מפלץ ובעתה) מפחד ובהלה (תחון דכאותי) חנן את המדוכאים בעונות (כלחוץ פצת) כמו שאמרת לחוץ (ישעיה ל' יח) ולכן יחכה ה' לחננכם ולכן ירום לרחמכם (על בן אמנה) על ב"י שחזקת אותם לבנים : (אמצת עשור לכפור תמה) חזקת את יום העשור כפרת כנ"י המכונה תמה כמ"ש יונתי תמתי (בו לצחצח) לנקות בו ביו"כ (צאוי כתמה) כתם לשון צואה טנוף המספף הנפש (גהוץ צחנתה) הלבן

אמיך נשאתי דיין פארכט טוא איך אויף מיר טראגין אז איך ריכט אן מיין תפלה פאר דיר גאט דען וויא קום איך צו בעטין פר דיר גאט איך בין דאך מלא עונות במלאכות אין שליחות פון דיין פאלק ישראל אז איך טוא קניען אונ בעטין פאר זייא טראג איך אויף מיר דיין מורא גוחי דוא גאט דו בישט מיין אויס ציהער פון מיין מוטערש בויך בעט איך דיר דער לייכט מיין פינצטערניש דבר דאש איך זאל קענען ריידין לויטערע רייד אונ מאך מיך טרעטין אין וועג פון אמת הורני לערין מיך צו פאר גיסין תפלה דאש זיא זאל זיס זיין פאר דיר ולונני אונ מאך מיך איבער נעכטיגין אין דיין שאטין אונ זאלסט מיך מאכין גינעהנן פר דיר אונ זאלסט אן נעמען מיין תפלה זעק די תפלה וואש זיא ווערט אויס גיצויגן מיט כוונה פון מיינעם הארצין חלותי איך בעט דיך גאט דו זאלסט דיין צדקה מאכין גינעהנען · דוא גאט וואס דיין גישטאלט איז ריין אונ בישט זייער גילויבט ידעני לאז מיך וויסין צו פאר שטיין דאס אן ריכטונג פון דער תפלה כדת איך זאל מתפלל זיין וויא רעכט איז אן שאנד אונ אום רעכט להמציא איך זאל מאכין גיפינען אהיילונג צו די ישראל וואס זייא האבין מיך גישיקט מתפלל זיין פאר דיר מפתח דאס עפינונג פון מיין מויל זאלסטו לויטער אונ רעכט פארטיג מאכין נדבות דאש באווילינג פון מיין מויל וואש איך טוא תפלה זאלסטו גאט אן נעמען מיט דיין גוטין ווילן אונ זאלסט זיא רעכט פארטיג מאכין סדר דער סדר פון מיינע רייד זאל זיין וויא אקרבן וואש ער ווערט גישיינקט עתר דאס מערונג פון מיינע ווערטער זאל זיין אן גינומען אזו וויא דיא וואשר וואש מיהאט גיגאסין אויף דעם מזבח פעמי ברייט אן מיינע טריט אונ זייא מיך מציל פון שטרויכלונג צור דוא שטארקער גאט לעהען אונטער מיינע טריט דאש איך זאל ניט אוועק גיווארפין ווערין פון דעם רעכטין וועג קוממני ריכט מיך אויף אונ שטארק מיך פון שלאפקייט רצות צו באווילגין מיינע ווערטער אונ איך זאל ניט גישטרויכילט ווערין שמרני איך בעט דיך גאט היט מיך אזו וויא די שווארץ אפיל פון דעם אוג פון ציטערנעש אונ דר שרעקעניש שור זעה מיין שפלות אונ גייא מיר צו הילף תחון זאלסט נאך איבר מיר מרחם זיין וואש איך בין פר שטויסן אזו וויא דו האשט צו דיין נביא משה רבינו גזאגט אונ איך וועל מיך מרחם זיין איבער די דאזיגע וואש איך וועל וועלן אויף אים רחמנות האבין תרחם דוא זאלשט זיך מרחם זיין איבר דעם זון וואש דו האסט אים צו זיך גישטארקט פאר אזון דאס זיינן דיא וואש ווערין אן גירופין גאטש קינדער :

אמצת עשור דו האשט גישטארקט דעם צעהענטין טאג צו פאר געבן די זינד פון ישראל וואש זייא זיינען געגן אין דיין דינסט

עוויה להתמה · דינה להאיר לתחי להתמה · הוחרדה מתקע יום תרועה · ודברים קחה סרעף לקרעה · זה אלי לצדק הבריעה · חי חי יודוך בהריעה : טפיה וישישיה בענוי עיפים · יציגתם שור ביחף יחפים · כלם צגים ולובן מוצעפים · לאדרך בקדש כשרפים עפים : מגן עקרמו בך חוסים · נשענים בתמם ובצלך חוסים · סמוכים בברית שלשת יחוסים · עודדם היות שוטנימו הסים : פנה בצדקת את מעבר · צאנך תחת שבט כהעבר · קדמם רחמיך בלי התעבר · רחום על פשע עובר : שמץ זדונם תכבס ותטהר · שועם קשוב ואל תאחר : חזן תמוכי ימינך פניהם נהר · תעתוע חטאם תכפר לטהר :

בצהרים משפטנו האר · חוכיך לטוב תשאר : חזן צדקנו תחפש ותבאר · במגנך נתגונן להתפאר :

חטאתם (עוויה להתמה) להתם ולכלה מה שעיותה (להתי לתתמה) לתתום אותה לתמיה (הוחרדה מתקע יום תרועה) כנסת ישראל נבעתה מתקיעות ר"ה (ודברים קחה) ולקחה דברי תשובה (סרעף לקרעה) לקרוע שרעפי לב ותחה ית"ש שנקראת (זה אלי) (לצדק הבריעה) המדע הותה לצדק · ואז (חי חי יודוך) כל חי יודוך (בהריעה) בשבת (טפיה וישישיה) קטנים וגדולים כולם (בענוי עיפים) עיפים מחמת ענוי (יציגתם שור) רהה עמידהם (ביחף יחפים) יחפים בלא מנעלים (ולובן מוצעפים) מעוטפים לבנים (לאדרך בקודש כשרפים עפים) לאדרך בבהכ"נ קדושה כשרפים מעופפים שאומרים קדוש · אתה ית"ש שהייה (מגן עקרמו) מגן אברהם שהוא עיקר ושורש שלהם (בך חוסים) גם הם (נשענים בתומם) סומכים על זכות תומם של האבות (ובצלך חוסים) ולכך חוסים ובוטחים שילינו בצלך (סמוכים בברית שלשת יחוסים) הם סמוכים על הברית שכרת עם שלשה האבות שהוא היתום (עודדם היות שוטנימו הסים) חזקם בזכות האבות לשתק מקטריגיה שלהם (פנה בצדקת את מעבר) פנה בצדקת אברהם שבא מעבר הנהר (צאנך תחת שבט כהעבר) כאשר העביר את צאנך ישראל תחת השבט (קדמם רחמיך בלי התעבר) שלא תכעוס עליהם · אתה (רחום על פשע עובר) (שמץ זדונם) כתם ופסול עונות שעשו במזיד תכבס ותטהר (שועם קשוב) קבל תפלתם ואל תאחר (תמוכי ימינך) ישראל הנתמכים בימינך (פניהם נהר) האר פניהם (תעתוע חטאם) טעות שתועים מדרך והולכים בדרך חטא ועון (תכפר לטהר): (בצהרים) כמו שמאיר היום בצהרים בתקפו כן (משפטנו האר · חוכיך) ישראל המחכים ומקוים לישועתך (לטוב תשאר) אותם (צדקנו תחפש) תחפש צדקתנו (ותבאר) אותם היטב (במגנך נתגונן) כמגן שלך נחסה (להתפאר) בין הנכרים שאין כאלהינו :

זכרנו לחיים · מלך חפץ בחיים · וכתבנו בספר החיים · למענך אלהים חיים : מלך עוזר ומושיע ומגן : ברוך אתה יהוה מגן אברהם : אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע : מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר · מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

מיוסד ע"פ תשר"ק

תאות נפש לשמך ולזכרך · שקוד לרחם מברכי זכרך · רצויי אהב כנער ורך · קרואים ונקובים בנך בכורך : צבאות קודש

(תאות נפש) אתה ית"ש שאתה תאות נפשו של אדם שנפשו של אדם מתאוה לשמך ולזכרך (שקוד לרחם מברכי זכרך) מהר לרחם את ישראל המברכים זכר שמך (רצויי אהב כנער ורך) יהיו רצוים לאהבה אותם כמו שאוהבים ילד נער ורך (קרואים ונקובים) הם קרואים ומפורשים בתורה כמה פעמים שהם בנך בכורך

צו לייטערין אן דעם טאג די אום ריינע פלעקין דאש זיינן דיא עבירות זיא איז דער שראקן גיווארן פון דעם שופר בלאזין פון ראש השנה אונ זיא האט דרום גינומן רייד פון תשובה ותפלה כדי זיא זאל צוא רייסין די שלעכטע גידאנקן פון דעם הארצין זה אלי איך בעט דיך גאט מאך איבער ווענין צו גירעכטיקייט אלין וואש עש לעבט עש זייא מלאכים עש זייא מענטשין לויבין דיך גאט מיט שאלונג טפיה איר יונגע אונ איר אלטע זיינען מיד פון ווענין פאסטין יציגתם זייער בארפיס שטיין וואש זייא שטייען אן שיך זאלשטו זעהען זייא שטייען אלע אין ווייסין קיטיל אונ טלית אין גיהילט צו באשיינען דיך מיט לויב אזו וויא די מלאכים וואש זייא פליהען מגן דו ביסט גיוועזן דער באשיצער פון אברהם וואס ער איז גיוועזן דער עיקר פון ישראל וואש אלע ישראל קומען פון אים ארויש אן דיר גאט בשיצין זייא זיך נשענים זיי פאר לאזין זיך אויף דעם זכות פון די פרומע אונ באשיצין זיך אין דיין שאטין סמוכים זייא זיינען זיך סומך אויף דעם ברית פון דיא דרייא אבות וואש זייא זיינען דער יחוס פון די ישראל עודדם שטארק זייא דאש זייא זאלין זייערע מקטרגים שטיל שוויגין פנה קער דיך דוא גאט אן דעם גירעכטיקייט פון אברהם אבינו וואש ער איז גיקומען מעבר הנהר צאנך אז דו וועשט דיינע שאף די ישראל אונטער דיא רוט מאכין איבר פירין קדמם פעדר זיי דיין דער בארימקייט אונ זאלסט אויף זיי ניט צארענן רחום דער בארעמיגער גאט טוא איבר פארין אויף אלע זייערע פשעים די שאנד פון זייערע עבירות וואש זיי טוען במזיד זאלשטו וואשין אונ ריין מאכין שועם פאר נעם זייער גישריי אונ זאלשט ניט זאמען תמוכי די וואש זיי זיינען אן גילעהענט אן דיין רעכטע האנט זייער פנים זאלסטו דר לייכטין תעתוע דאש פאר אירונג פון זייערע זינד זאלסטו פאר געבין צו ריינגין :

כצהרים משפטנו האר אונזער משפט זאלשטו דער לייכטין וויא די זון אין מיטין טאג דיא וואש האפין צו דיר זאלסטו זיי צו גוטן לאזין איבער בלייבין צדקנו אונזער גירעכטיקייט זאלשטו זוכין אונ באשיידין אין דיין באשיצונג זאלין מיר באשיצט ווערין כדי מיר זאלן זיך קענען בארימען אז עש איז ניט פאר האנדין אזו אגאט וויא דוא : תאות נפש צוא דיין נאמען אונ צוא דיין נידערבענעש דוא גאט האט איטליכר מענטש לוסט היל צוא דר בארימען זיך איבר די וואס זייא לויבין דיך ווען זייא דער מאנען דיך רצויי זייא זאלין פאר דיר באווילט זיין מיט ליבשאפט וויא איינ. קינד איז גיליבט בייא דיין

הוֹצֵאת מִבּוֹר אוֹנִים ׃ פְּדוּתָם מִפֶּרֶךְ הָלְכוּ שַׁנְאַנִּים ׃ עֲמוּסִים מִבֶּטֶן
פְּצֵם מִשְּׁאוֹנִים ׃ סַעֲדֵם בַּל לָמוֹד כִּסְאוֹנִים ׃ נְתוּנָה בִּבְרִיתְךָ חוֹק
בִּשְׁאֵרָם ׃ מִמַּחְצֶבֶת צוּרָם מוֹלֶדֶת שְׁאוֹרָם ׃ לִבְרִית הַבֵּט וְתָדִיחַ
כִּיאוֹרָם ׃ כַּבְּסֵם הֶרֶב וְתַבְהִיק אוֹרָם ׃ יֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֵקֶד מְיוּחָד טוֹבֵחַ
וְטָבוּחַ מִדְּבָרְךָ פָּחַד ׃ חֲנִיטָיו חָלֵץ מֵאֵימָתָה וָפַחַד ׃ זְכוּתוֹ וְדִשּׁוּנוֹ
לְפָנֶיךָ יִתְיַחַד ׃ וְאִם הֶעֱווּ אֹרַח לְסַלֵּף ׃ הִזָּכֵר רַחֲמֶיךָ חוֹק מִלְּחַלֵּף ׃
דְּרִישַׁת צֶדֶק מֵלִיץ יְאַלֵּף ׃ גְּנוּנֶיךָ לָחוֹן בְּמָגִנַּת אֶלֶף ׃ בְּדֵי יְדִידֶיךָ
הֲגִיגָם בִּין ׃ בְּצוּרָם תֵּשַׁע וְחֵטְא תַּלְבִּין ׃ ^{חזן} אָוֶן מִתְחַנְּנֶיךָ בְּלִי תָבִין ׃
אֶנְקָ שְׁמַע וְלַחַשׁ הָבִין ׃

נֶפֶשׁ נַעֲנָה תְּבַשֵּׂר סְלִיחָה ׃ פַּלְטֵם מֵעוֹמֶק שׁוּחָה ׃
חזן מִתְקוֹמְמֵינוּ יִהְיוּ כַּסּוּחָה ׃ הַחֲיֵנוּ בְּטַל אֱמוּנָתְךָ
לְשׁוֹחֲחָה ׃

חזן וקהל עַד יוֹם מוֹתוֹ ׃ תְּחַכֶּה לוֹ לִתְשׁוּבָה ׃ לְהַנְטוֹתוֹ לִתְחִיָּה ׃

מיוסד ע״פ א״ב

אֱנוֹשׁ מַה יִּזְכֶּה ׃ וּצְבָא דוֹק לֹא זַכּוּ בְעֵינֶיךָ ׃ בְּלַהֲבִים אִם
תִּבְעַר הָאֵשׁ ׃ מַה בֶּחָצִיר יָבֵשׁ ׃ גָּלוּי לְךָ חֹשֶׁךְ ׃

(הוצאת ישראל הוצאת מבור) הגרת ממצרים הנקראים אונים (פדותם מפרך הלכו שנאנים) המלאכים שנקראו שנאנים הלכו לפדות את ישראל מפרך לכן גם עתה (עמוסים מבטן פצם משאונים) הצל העמוסים מי בטן מכל שאון (סעדם) תסעד ותעזר לישראל (בל לימוד כסאונים) שלא ימדו במדה סאה בסאה כפי רוע מעלליהם (נתונה בבריתך) אומה הבאה בברית מילה (חוק בשארם) והיא חוק בבשרם והיתה לכם אות (ממחצבת צורם) אברהם צור שלהם שממנו חוצבו (מולדת שאורם) שיור שארית ישראל שולדם אברהם הם (לברית הבט) הבט לברית מילה (ותדיח כיאורם) תכבס מיטפס (כבסם הרב) והרבה לכבסם (תבהיק אורם) תאיר אורם (יראה לפניך עקד מיוחד) עקדת יצחק הבן המיוחד לאברהם שהיה (טובח וטבוח) ויצחק שנתרצה להשכת כל אחד מהם (מדברך פחד לכן חניטיו) יוצאי חלציו (חלץ מאימתה ופחד) הוצא אותם מאימה ופחד (זכותו ודשונו) מה שהכנעת כאילו הוא מנח ודשנו נצור לפניך כל שפה אותו זכות (לפניך יתיחד) לרחמנו (ואם העוו אורח לסלף) לעוות דרך הטובה (הזכר רחמיך חוק מלחלף) שלא לחלוף חוקות שמים וארץ שלא נבראו כ״א בשבילם (דרישת צדק מליץ יאלף) הדרישה שאנו דורשים ודורשים אחר צדקה יעמוד מליץ אחד מני

אלף וילמד זכות כל ישראל (גוננך לחון) לחוק ישראל הנמשלים כגנך (במגנת אלף) במגן אברהם שעליו נאמר אלף המגן תלוי עליו (בדי ידידיך הגיגם בין) הבין דבורי בני אהוביך (בצורם תשע) תפן באברהם שהוא צורם (און מתחנניך בלי תבין) שלא תשים לבך אל און ועמל של מתחנניך (נפש נענה) לישראל שהם נפש נענה (פלטם מעומק שוחה) הצילם מגיהנם (מתקוממינו) האויבים הקמים עלינו (יהו כסוחה) יהיו כרוק הניסת מתוך הגוף (אמונתך לשוחחה) כדי שיגידו אמונתך :
(אנוש מה יזכה) אדם ילוד אשה איך יזכה אם לא יעשה מע״ט (וצבא דוק לא זכו בעיניך) הלא צבא השמים לא זכו בעיניו (בלהבים אם תבער אש) אם באותן שיש בהם קנה להתלהבות מגוה תבער אש של השם יתברך מה יעשה אדם ריק ממצות שהוא כחציר יבש שאין בו להתלהבות כ״ש שיבער בו האש כלא (גלוי לך חושך) כמו אור

פאטער זייא שטייען בּאשידליך אן גישריבּן אין דיין תורה דאש זייא ווערין אן גירופן דיין עלסטער זון צבאות קודש דיין היילגע חיל ישראל דו האסט זיי אויס גיצויגן פון דער טעסט פון גלות מצרים דיא מלאכים וואש הייסין שנאנים זיינען גינאנגען אויש צוא לייזין דיא ישראל פון שווערע ארבעט פון מצרים עמוסים דיא ישראל וואס זיינען גיטראגין צוא גאט פון גיבארין אן זיי זייא מציל פון פרומונג לעתן זיי אונטער זיי זאלין ניט ווערין גימאסטין נאך זייער מאס מאך דו זאלסט זיי ניט שטראפין מדה כנגד מדה נתונה בבריתך דיא כנסת ישראל איז גיגעבין גיווארין אין דיין ברית צוא אגיזעץ אין זייער פלייש דאש זייא זיינען מקים די מצוה פון מילה פון דער צייט אן דאש זיי זיינן גיבארן גיווארין פון אברהם אבינו וואש ער ווערט גירופין צור אונ ער האט צום ערשטין דיא מצוה פון מילה מקיים גיוועזן אדר פון דעם טאג אן דאס דער מענטש ווערט גיבארין ווערט דער יצר הרע מיט אים גיבארין צוא דעם זכרהייט פון מצות מילה זאלסטו קוקין אונ בזכות זה זאלסטו אפ וואשין זייער שווארצקייט פון די זינד אונ וואש זייא פיל אונ מאך דער לייכטין זייער ליכט יראה לפניך עס זאל פאר דיר גיזעהען ווערין די עקידה פון יצחק דאס איז אברהם וואס ער האט גיוואלט זיינזון יצחק קוילן דאס איז יצחק וואס האט זיך גיוואלט לאזין קוילין פון נאטס ווענין זיי האבין זיך ביידע גישראקין פאר דיינע רייד ציא אוים זיינע קינדר פון פארכט אונ אנגסט דין שעכטונג אונ זיין אש זאל פר דיר גיאייצינגט זיין אונ אויב זיי האבין פאר קריפט זייערע מעשים צו גיין אין קרומע וועג גידינק דיינע דער

בּארימהקייט זאלסט דיין מדת הרחמים גיט פאר ביטין אויף דעם מדת הדין ווייל מיר פארשטין צו טאן צדקה אונ מצות זאל אויף שטיין אמליץ אונ זאל אויף אונז מלמד זכות זיין דיא ישראל וואש זייא באשיצין זיך אן דיר זאלסטו זיך איבער זייא דער בארימען בזכות וואס זייא לערנען די תורה בדי ידידיך דיא קינדער פון דיינע גיליבטע פאר שטייא זייערע גידאנקין דו זאלסט זיך קערין אן זייער מינערונג אונ זאלסט ווייס מאכין זייערע זינד און מתחנניך דאס אום רעכט פון די ישראל וואש בעטין צו דיר זאלסטו ניט פאר שטיין דאס גישרייא פון די ישראל הער צוא אונ פר שטייא זייער תפלה נפש נענה צו דיא גיפייניגטע לייבער פון די ישראל וואס זיי פאסטין היינט זאלסטו זיי מבשר זיין דאס דוא האסט זייערע זינד פר געבין מאך זיי אנטרינן פון דעם טיפין גרוב פון ניהנם החיים בטל מאך לעבעדיג די טויטע מיט טויא דעמאלט וועט איטליכר זאגין דיינע רייד וואס דו האסט גיזאגט דוא ועסט מחיה המתים זיין אין אמת דרויף וועט איטליכר דיך לויבין : עד יום ביז אן דעם טאג פון מענטשינש טויט טוסטו אים ווארטין טאמר וועט ער תשובה טאן דען דו ביסט גנעדין צו גיצין דעם מענטשן צום לעבן פון עוה״ז אונ לעוה״ב :

אנוש מה יזכה וואש פר איין זכות קאן אמענטש האבין ער זאל גירעכט בלייבין אין דין פאר דיר נאט דען אפילו דיא מלאכים אין הימל זיינען ניט לויטער אין דיינע אויגין בלחים ווען אן דיא פייער וואש זיי פייבט ברענגט דאש פייער סבל שכן אז עש פר ברענגט די פייער וואש

כְּמוֹ אוֹרִי מְשׁוֹטֵט כָּל בְּעַיִן: דִּירָתְךָ בְּסֵתֶר וּגְלוּיוֹת לְךָ כָּל נִסְתָּרוֹת: הַדָּן יְחִידִי וְהוּא בְאֶחָד וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ: וְעַל גּוֹי וְעַל אָדָם יַחַד יִנָּטֶה קָו וְאֵין מִי יַרְשִׁיעַ: זֹאת יָבִין כָּל יְצִיר וְלֹא יִתְעוּ יֵצֶר לַחֲטוֹא לְיוֹצֵר: תּוֹלַעַת בְּאֵרוֹ חֲפִירַת בּוֹרוֹ חֶשְׁבּוֹן בּוֹרְאוֹ: טָמֵא מִשְּׁאֵרוֹ וּמְטַמֵּא בְּעוֹדוֹ וּמְטַמֵּא בְּמוֹתוֹ: יְמֵי חַיָּיו תֹּהוּ וְלֵילוֹתָיו בֹּהוּ וְעִנְיָנָיו הֶבֶל: כַּחֲלוֹם מֵהָקִיץ נִדְמֶה בַּלָּהוֹת יְבַעֲתוּהוּ תָמִיד: לַיְלָה לֹא יִשְׁכַּב יוֹמָם לֹא יָנוּחַ עַד יֵרֵד בַּקֶּבֶר: מַה יִּתְאוֹנֵן אָדָם חַי דַּיּוֹ אֲשֶׁר הוּא חַי: נוֹלַד לְעָמָל וִיגִיעָה אַשְׁרָיו אִם יְהִי יְגִיעוֹ בְּדַת אֱמֶת: סוֹפוֹ עַל רֹאשׁוֹ מוֹכִיחַ וְלָמָּה יַחֲנִיף: עוֹד חוֹתָמוֹ מְעִידוֹ עַל פָּעֳלוֹ וּמַה יִּגְנוֹב דָּעַת: פּוֹעֵל צְדָקוֹת אִם יְהִי יְלַוּוּהוּ לְבֵית עוֹלָמוֹ: צוֹפֶה בְחָכְמָה אִם יְהִי עִמּוֹ תִּתְלוֹנֵן בִּכְלָחוֹ: קָצוּף בְּדָמִים וּבְמִרְמָה אִם יְהִי חֲרוּצִים יָמָיו: רְצוֹנוֹ וְחֶפְצוֹ בִּהְיוֹת בְּמוּסָר יָנוּב בְּשֵׂיבָה טוֹבָה: חזן שֵׁם

(משוטט כל בעין) כמ״ש עיני ה׳ משוטטות בכל הארץ ואף אם (דירתך בסתר) כמ״ש יושב בסתר עליון עכ״ז גלויות לך כל נסתרות (הדן יחידי והוא באחד) הוא בדעה אחת (ומי ישיבנו) ומי יוכל להשיב אותו מחפצו וכאשר יתאוה נפשו כן יעשה (ועל גוי ועל אדם יחד ינטה קו) בין על אומה שלימה בין על אדם אחד שוים לפניו למתוח עליהם קו המשפט (ואין מי ירשיע) ואין מי שיחייבנו (זאת) מה שנא׳ למעלה (יבין כל יציר) יתחכל כל נברא בג׳ דברים הללו (ולא יתעו יצר לחטוא ליוצר) ולא יפתנו יצה״ר לתעות ולחטוא נגד בורא (תולעת בארו) הבאר שהיה חבוש ומלוכלך עם נספיר ועליו שבא מטפה סרוחה (חפירת בורו) שיהא נקבר ונחפר בתוך הקבר מקום רימה ותולעה (חשבון בוראו) ולפני מי עתיד ליתן דין וחשבון לפני בוראו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ועד ישים אל לבו מה נחשב האדם (טמא משארו) טמא מבשרו כמו שכתוב ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע וגו׳ וטמא עד הערב (ומטמא בעודו) הוא מקבל טומאה בעודו חי מטא״כ בכל בעלי חיים ומטמא אחרים במותו שנפשה לאחר מותו אבי אבות הטומאה (ימי חייו תוהו ולילותיו בוהו) כל מעשיו הם תוהו ובוהו (ועניניו הבל • כחלום מהקיץ נדמה) דומה הוא למי שרואה חלום והקיץ ועמד משנתו אותו חלום לא ימצא (בלהות יבעתוהו תמיד) פחד יפחיד אותו תמיד בכל יום מחדשות (לילה כו׳ עד יורדם בקבר) עד שימות ויישן בקבר אך (מה יתאונן אדם חי דיו אשר הוא חי) הרבה חסד עושה לו הקב״ה שנותן לו חיים (נולד לעמל ויגיעה) כמ״ש אדם לעמל יולד לגרות ולעבוד עבודה קשה אבל (אשריו אם יהי יגיעו בדת אמת) אשרי מי שעמלו בתורה (סופו על ראשו מוכיח) שפירתו מן העולם מוכיח על תחלתו כי בשעה שנולד אין אנו יודעים מה יהא בסופו עד שיספר ואז מכריזין מעשיו (ולמה יחניף) ולאיזה תועלת יחניף להראות תומו ובלבו מרמה אחרי שהכל יתגלה בסופו (עוד חותמו מעידו על פעלו) כי חותם יד כל אדם על מעשהו (מה יגנוב דעת) ולאיזה תועלת יגנוב דעת לומר לא פעלתי און (פועל צדקות כו׳) כמ״ש והלך לפניך צדקך וכבוד ה׳ יאספך (ישעיה נח) (צופה כו׳ בכלחו) בזקנתו תגות עמו כי החכמה תחיה בעליה (קצוף כו׳ חרוצים ימיו) אם יהיה שטא בלבבי דמים ומרמה ימיו יהיו נכרתים כמ״ש שנות רשעים תקצרנה (משלי י כז) אבל אם (רצונו כו׳) רוצה במדות טובות ולקבל מוסר ותוכחה אז (יטב בשיבה טובה) יפרס

ווייא זיינען דאר ווייא גראז דאש איז ווען די צדיקים ווערין גישטראפט מכל שכן אנדערע מענטשין וואש נייא זינדיגין תמיד גלוי לך עש איז אנטפלעקט פאר דיר גאט דאס פינצטערניש ווייא ליכט דיין אויג שוועבט אונ קוקט אויף אלין דינג דיין וואוינונג איז אין פר בארגעניש אונ אלע פאר באהאלטענע זאכין זיינען צו דיר אנטפלעקט הדן יחידי גאט טוט אליין משפטין אונ איז אליין דר דיין אונ קיינר קען ניט ענטפערין אויף זיינע רייד דען ער משפט אלין מיט אמת ועל גוי אויף אפאלק אונ אויף אלע מענטשין אין איינעם נייגט ער אשנור פון משפט אונ קיינר קען אים ניט שולדיג מאכין ער זאל זאגין ער האט ניט רעכט גמשפט זאת יבין דאס זאל איטליכער מענטש פאר שטיין ווערט אים דער יצר הרע ניט קענען פאר פירין צו מאכין זינדיגין אים צוא זיין באשעפר תולעת בארו ער זאל גידיינקן דאס ער איז איין גיוויקלט גיוועז אין דער מוטערש בויך אונ איז באשאפין גיווארין פון איין גאנץ נישטיקייט אונ זאל גידיינקען די גרוב פון זיין קבר וואס מען ווערט אים באגראבין אין אפינצטער ארט אונ די ווערים וועלין אים עסין אויך זאל ער גידיינקען דאש ער מוז אויף יענער וועלט חשבון געבין פאר גאט ברוך הוא פון אלע מעשים וואש ער האט אויף דר וועלט גטאן טמא משארו דר מענטש איז טמא פון זיין אייגין לייב דאש ער איז איין אנדערין מטמא אז ער לעבט נאך אונ אז ער שטארבט ווערין די אלע מענטשין טמא וואש דירת זיך אן אים אן ימי חייו די טעג פון זיין לעבין זיינען וויסט אונ זיינע נעכט זיינען לידיג אונ אלע זיינע זאכין זיינען (הבל הבלים) כחלום מהקיץ ער איז גיגליכין צוא אחלום וואס ער גייט גיך אוועק פון דעם מענטשין אז ער ווערט דער וועקט פון דעם שלאף אזו גיך גייט דער מענטש אוועק פון דר וועלט שרעקענעש טוען אים דר שרעקין לילה לא ישכב וויפיל ער לעבט ליגט ער ניט ביי נאכט מיט מנוחה אונ ביי טאג רועט ער ניט דען ער האט תמיד זארג ביז ער ווערט אנטשלאפן אין קבר כלומר ביז אין טויט אריין האט ער קיין מנוחה ניט מה יתאונן וואס דארף אלעבדיגער מענטש צו קלאגין אונ מתרעם זיין קענין גאט ווען עס גייט אים שלעכט גינוג חסד טוא גאט צו אים ווס ער לאזט אים לעבין ער איז גיבארין נאר צו מידקייט אונ צוא שווערע ארבעט אשרי וואול איז דעם מענטשין וואס ער מידעט זיך אין דער תורה וואש זיא ווערט אן גירופין דת אמת סופו דער סוף פון דעם מענטשין ווייזט אויף התחלה אונ ווארום זאל ער נאך ביז מאן זיין אייגענע חתימה מיט אייגענע האנט ווערט עדות זאגין אויף זיינע מעשים אונ ווייא אזו קען ער זיין אגונב דעת אונ זאגין איך האב ניט גיזינדיגט פועל צדקות טוט איינר גוטש די ראזיגע מעשים טובים באהעפטן זיך צו אים אונ בלייבן אים איבר אויף יענער וועלט צופה בחכמה לערינט איינער פיל תורה די ראזיגע תורה רואט מיט אים אונ היט אים אין קבר קצוף בדמים דר וואש דער צארינט גאט מיט רציחה אונ אנדערע שלעכטע מעשים ווערין זיינע יארין פאר שניטין רצונו וחפצו אבער דר וואש זיין ווילן איז מקבל

טוב אם יקנה · משמות נעימים אשר יקרא : תחת כן יום המיתה מיום לידה הוטב :

חזן וקהל עד יום מותו · תחכה לו לתשובה · להנטותו לתחיה :

מי כמוך אב הרחמים · זוכר יצוריו לחיים ברחמים : ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה מחיה המתים :

מיוסד ע"פ א"ת ב"ש

אחדת יום זה בשנה · תרופה וצרי שמתו לשושנה · בשלם היות סכך בראשונה · שרותו כפר פשעי ישנה : גולים מנוך זרוים מהלאה · רון מפיקים לחתל תלאה · דכאות רוח ושבר נהלאה · קדוש חשוב כזבחי העלאה : הותמם מרחם יושב אוהלים · צורתו בכסאך חקת כהלים · ולדיו תון בעוצר נקהלים · פארך מביעים ושמך מהללים : זבד שמך שתפת בשמם · עמותים לך כחותם לשומם · חשבם מאנף בלי להאשימם · ספר חיים יהי רשומם : טורח עון וכובד משא · נער בצול מחות בהמסה · יערב שיח עניה ורמוסה · מניחותי כליל באבן מעמסה : כלולת אהבים אנא זכור · כלמת נעורים עוד מלזכור : חזן לבן יקירך זכור תזכור · למען הלך לעבדיך זכור :

יודעה עד שיגיע סופה (טוב אם וקנה) לעצמו טוב לו יותר (משמות נעימים אשר יקרא) מאביו ואמו ומשאר ב"א (תחת כן) אמר שכן הוא כמו שאמרנו (לכן יום המיתה מיום לידה הוטב) כי ביום המות נדע כי הוא אדם גדול וקנה שם טוב על ידי תורה ומע"ט ואינו מתירא עוד שלא יחטא :

(אחדת יום זה בשנה) שבית יו"כ זה אחד בשנה (תרופה וצרי שמתו לשושנה) עשית יו"כ רפואה לישראל הנקראים שושנה (בשלם בהיות סוכך בראשונה) בהיות בהמ"ק בירושלים (שרותו כפר לפשעי ישנה) אז היתה שירות העבודה מכפר לפשעי ישראל הנקראים אני ישנה ועתה בעו"ה (גולים) אנחנו (מנוך) מנוח קדשך (זרוים מהלאה) ופזורים למרחוק ואין לנו עבודה כמאז ולכן (רון מפיקים לחתל תלאה) אנו מוציאים רנה ותפלה כדי לחבש ולרפאות און ותלאה כי אין בנו כח כי אם בתפלה ועתה בקשתנו (דכאות רוח כו' כזבחי העלאה) קדוש תחשוב דכאות רוח ושבר אומה הנהלאה כזבחי העולה על המזבח (הותמם מרחם) יעקב שנולד מהול ושירש תיכף לתומו והיה איש תם יושב אוהלים (צורתו בכסאך חקת כהלים) וצורתו חקוקה בכה"כ להאיר כאחד מן הכוכבים המאירים (ולדיו תון בעוצר נקהלים) תחון את בניו הנקהלים לעצור בבהכ"נ (פארך מביעים) הם דוברים פארך ושמך מהללים (זבד שמך) חלק שמך (שתפת בשמם) בנקראים ישראל שבו שם אל ועוד נקראים החנוכי הפלואי (עמותים לך) דבוקים בך ולכן בקשתנו (כחותם לשומם) שתשים אותם כחותם על לבך (חשבם מאנף) מנע אותם מאף (בלי להאשימם) בלי להעניש ולהחרימם (ספר חיים יהי רשומם) כתבם לחיים טובים בספר חיים (טורח עון כו' נער כו') טורח משא העונות השלך במצולות ים וימחו כדבר הנימס (יערב שיח) תפלת ישראל (עניה ורמוסה) בין העובדי כוכבים (יערב תפלתם) יותר (מניחותי כליל באבן מעמסה) מעולה שהיתה כולה כליל שהקריבו בירושלים המכונה אבן מעמסה (כלולת אהבים אנא זכור) כלולת ועטרות ישראל ביום מ"ת (כלימת נעורים) הבושה והכלימה של חטא עגל עוד מלזכור שלא תזכור עוד (לבן יקירך) ישראל הנקראים בן יקיר (זכור תזכור) למען משרע"ה אשר (חלה פניך לעבדיך זכור) התפלל לפניך ואמר זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וגו' :

צו זיין מוכר וועט ער שפראצין ער וועט לאנג לעבין אונ וועט האבין אגוט עלטר שם טוב דעם שם טוב וואש ער קויפט זיך מיט תורה ומעשים טובים איז אים בעשער פון די נעמן וואש זיין פאטר אונ מוטר האבן אים אנאמען גינעבין אז ער איז גיבארין גיווארין תחת כן איבער דעם איז בעסער דער טאג פון דר מיתה אז דער טאג פון זיין גיבארין דען ווען איינער ווערט גיבארין ווייסט מען ניט וואש ער וועט זיין אצדיק אדער ארשע אבער ווען איינער לערינט תורה אונ שטארבט ווייסט איטליכער זיין שם טוב וואס ער האט זיך גיקויפט דורך דער תורה :

אחדת יום זה דוא נאט האסט גיאיינציגט דעם טאג יום כפור אין גאנצן יאר דוא האסטא אים גיטאן צוא ארפואה צוא די ישראל וואש זיינען גיגליכין צוא ארויז בשלם צום ערשטין אז דיין בית המקדש איז גיוועןאין ירושלים האבין די קרבנות אונ דיא עבודה מכפר גיוועזין די זינד פון די ישראל וואש זיינן אין גלות איין גישלאפן גולים מנוך זיינען זייא פר טריבין גיווארין פון דיין וואונונג דאס איז ירושלים אונ זיינען וויט פר ווארפין גיוועזין האבין ניט מער קיין זאך ניט צוא טאן נאר תפלה די ציהען אויס גיזאנג פון תפלה אונ בעטין דוא זאלסט היילן זייער מדיקייט דכאות רוח זייער פר שטויסין גימיט אונ דעם בראך וואס זייא זיינען פאר שטויסן גיוועזן קדוש איך בעט דיך דוא הייליגער גאט זייער תפלה זאל בייא דיר חשוב זיין גליך ווי זיי וואלטין אויף גיבראכט קרבנות אויף דעם מזבח הותמם מרחם יעקב אבינו וואש ער איז פון גיבארין אן פרום גיוועזן אונ איז גיזעסין אין בית המדרש אונ האט תורה גילערינט זיין צורה איז אויס גיקריצט אין דיין כסא הכבוד מיט דער לייכטונג ילדיו תון זייא זיך מרחם איבער זיינע קינדר וואס זיי האבין זיך איין גיזאמלט אונ פאר זאמען זיך אין שול מיט תפלה זייא ריידין פון דיין שונהייט אונ לויבין דיין נאמען זבד שמך אטייל פון דיין נאמען האסטו באהעפט אן זייער נאמען דען אין דר תורה ווערין גירעכינט די משפחות פון די ישראל איז בייא איטליכין אן גישריבין פון פארנט איין ה' אונ צום סוף איין י' (החנוכי הפלואי החצרוני) דיא צווייא אותיות י"ה זיינען אטייל פון דעם שם הוי"ה זיי זיינן באהעפט צו דיר דוא זאלשט חשוב האלטין זייא ווייא אחותם אויף דעם הארצין חשבם מאנף פאר מייד זייא פון צארין אונ זאלסט זיי ניט שטראפין אונ פאר וויסטין זאלסט זייא אן שרייבין אין ספר החיים טורח עון די שווערע משא פון זייערע זינד זאלסטו אויס שאקלן אין טיפן ים מעק אפ די זינד אונ מאך זיי צו ניין יערב עס זאל גזיסט זיין פר דיר דיא תפלה פון דיא ארעמע מער פון די קרבנות וואס מיהאט מקריב גיוועזין אין ירושלים אין בית המקדש וואס ער ווערט אן גירופין אבן מעמסה דאס איז טייטש אשווערער שטיין דען דאס בית המקדש האט אויף זיך גיליטין די זינד פון די ישראל אונ האט אויף זיי מכפר גיוועזין כלולת אהבים איך בעט דיך זאלסט גידיינקען די גיליבטע צירונג וואס דוא האסט אונז גקריינט בשעת מתן תורה די חטאים פון אונזר יוגינט וואש דאס איז אונזער

יִמְלֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא :

האחר	פותחין	מיוסד ס״ס א״ב
בְּ שָׁמַיִם וּבָאָרֶץ	:	אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ
דְּ גוּל מֵרְבָבָה	:	גִּ בּוֹר וְנַעֲרָץ
וְ צִוָּה וְנִבְרָאוּ	:	הוּא שָׂח וַיֶּהִי
חַ י עוֹלָמִים	:	זְ כְרוֹ לָנֶצַח
יוֹ שֵׁב סֵתֶר	:	טְ הוֹר עֵינַיִם
לְ בוּשׁוֹ צְדָקָה	:	כִּ תְרוֹ יְשׁוּעָה
נֶ אְפַּד נְקָמָה	:	מַ עֲטֵהוּ קִנְאָה
עֶ צָתוֹ אֱמוּנָה	:	סִ תְרוֹ יוֹשֶׁר
צַ דִּיק וְיָשָׁר	:	פְּ עֻלָּתוֹ אֱמֶת
רָ ם וּמִתְנַשֵּׂא	:	קָ רוֹב לְקוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת
תּ וֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה :	:	שׁ וֹכֵן שְׁחָקִים

מטה לוי

(פח) דיבר במע״ב (ויהי) ויהי כן (יושב סתר) הקב״ה נסתר מעין כל חי כמה שכתוב כי לא יראני האדם וחי (שמות לג כ) (נאפד נקמה) נתקשט ונתלבש בנקמה :

מעשה ארג

(חי) נ״ל בפתח וכל מקום שאומרים חי העולמים נ״ל בצירי אבל במקום שאומרים חי עולמים כגון האדרת והאמונה לחי עולמים נ״ל בפתח אם כן ס״ס כאן בפתח (כ״כ בשם מהרי״ב) (תולה ארץ כו׳) וי״מ בלי מה ב׳ תיבות שם גי׳ של שם מ״ב ושם בן ד׳ כמלואו ועליהם תולה העולם וי״מ בלימה בלום פיך מלשאול מה למעלה מה למטה :

בית לוי

(ונערץ) ל׳ חוזק כמו אל נערץ בסוד קדושים (תהלים פט ח׳) (דגול מרבבה) פש״ה (שה״ש ה׳ י) ופירש״י מדגל בחילו׳ הרבה (טהור עינים) לשון שכתוב טהור עינים מראות ברע (חבקוק א׳) (יושב סתר) פש״ה יושב בסתר עליון ותרגומו דאשרי שכינתא ברום עלמא (תהלים צ״א א) (מעטהו) עטיפתו כמו מעטה תהלה (ישעיה ס״ג) (נאפד נקמה) פש״ה וילבש בגדי נקם (שם נ״ט יז) (פח) ל׳ דיבור בתלמוד כמו בת כין תפלה לתפלה (בלימה) ר״ל בלי מאומה והוא לשון שכתוב (איוב כו ז) :

חזן וקהל **חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ :** סוגרין הארון

חזן וקהל אָנָּא סְלַח נָא · פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא · וְכֹחֲךָ יִגְדַּל נָא · קָדוֹשׁ :

חזן וקהל אָנָּא רַחוּם כַּפֵּר · עֲוֹן צָגִים תְּהִלָּתְךָ לְסַפֵּר · וְיוּחָקוּ לְחַיִּים טוֹבִים בַּסֵּפֶר · קָדוֹשׁ :

חזן וקהל שם המחבר חתום כפול משלם בירבי קלונימוס חזק

מוֹרֶה חַטָּאִים סָלוּל לְהִתְהַלֵּךְ · מְלַמֵּד לְהַדְרִיכֵנִי בְּדֶרֶךְ אֵלֵךְ :

קהל אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ :

חזן **שַׁחַר וָנֶשֶׁף אֵיחַד לְהַמְלִיכֶךָ שׁוֹכֵן עַד וְאֵין כְּעֶרְכֶּךָ :** קהל בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ :

חזן **לְ בִּי חָרֵד עֲבוֹדָתְךָ לְתָמוּד · לְהַעֲרִיץ קְדוּשָּׁתְךָ בְּמִשְׁמָר אֶעֱמוֹד :**

קהל גָּדוֹל יְהֹוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד :

מטה לוי

(אנא כו׳ וכחך יגדל נא) להיות ארך אפים לצדיקים ולרשעים (אנא רחום כפר עון) של ישראל (צגים תהלתך לספר) העומדים לספר תהלותיך (ויוחקו) יכתבו בכתיבה שהיא חדותה וחקוקה בעומק שאינה נוחה לימחק : (מורה חטאים סלול להתהלך) הקדוש ברוך הוא מורה חטאים להתהלך במסלת ישרים (מלמד להדריכני בדרך אלך) ומלמד אותי להדריכני בהיש דרך אלך · ועל כן (ארוממך אלהי המלך) (שחר ונשף) שחרית וערבית (איחד) אני מיחד אותך (להמליכך) על כל העולם כשאנו אומרים שמע ישראל ואנו מצבחים שאתה (שוכן עד) ומשגיח במעשינו (ואין כערכך) שיודע ומשגיח על כל בפרטות ולכן (בכל יום אברכך) (לבי חרד) לבי מחרד (עבודתך לתמוד) להתעסק תמיד בעבודתך (להעריץ קדושתך במשמר אעמוד) אעמוד על המשמר ואשמה זמן התפלה להחזיק קדושתך וכך אני אומר (גדול ה׳ כו׳ מיהלים כו׳) זרע ישראל שהם עמוסיך מיהלים לחסדך (בתלמי

שאנר זאלסטו מער ניט גידיינקן לבן יקירך צוא דיין מייערין זון דאס זיינען דיא ישראל זאלסטו גידיינקען בזכות משה רבינו וואס ער האט דיך גיבעטין דוא זאלסט גידיינקן דעם זכות פון דיא אבות אונ זאלסט פאר געבין דיא זינד פון דיא ישראל :

אנא סלח נא איך בעט דיך גאט פאר גיב מיר אלע די זינד זאלסטו פאר טראגין דער מיט ועסטו ווייזין דיין גרושין כח דאס דוא וועשט פקיים זיין דיינע רייד וואס דו האסט גיזאגט דוא דער לייגנערשט דיין צארן צוא דיא צדיקים אונ צוא דיא רשעים דו הייליגער גאט :

אנא רחום איך בעט דיך דער בארימיגער גאט פאר גיב דיא זינד פון די וואס זיא שטייען צו דער ציילין דיין לויב אונ זיא זאלין אן גישריבין ווערין אין ספר צוא חיים טובים קדוש דוא הייליגער גאט :

מורה חטאים גאט דער דא לערינט אונ ווייזט די זינדיגע צוא גין אין רעכטין וועג ער לערינט מיך ווי איך זאל טרעטין אין דעם וועג וואו איך גייא דרום וועל איך דער ציילין דיין דער הויבענעשט זיין גאט וואס דו ביסט דער מלך פון דער גאנצער וועלט שחר ונשף צוא מארגין אונ צו אבינט אייניגט איך דיך צו קיניגין דיך דאס מיר זאגין (שמע

אָנָא סְלַח נָא · פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא · וְלָחֶךָ יִגְדַּל נָא קָדוֹשׁ :

חזן מְ יַחֲלִים לְחַסְדְּךָ זֶרַע עֲמוּסֶיךָ · מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתָם וְיִשְׂמְחוּ חוֹסֶיךָ :
קהל דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ :

חזן בְּ חִלּוּי וְצוֹם גָּשִׁים לְעָבְדֶךָ · בְּרוּאִים כִּי הֵם לִכְבוֹדֶךָ : קהל הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ :

חזן יְ קַר מַלְכוּתְךָ בְּרַעַד יַאֲמִירוּ · יְהוֹדְךָ בְּזָר לֹא יָמִירוּ :
קהל וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ :

אָנָא רַחוּם כַּפֵּר · עָוֹן צָנִים תְּהִלָּתְךָ לְסַפֵּר · וְיִחָתְמוּ לְחַיִּים טוֹבִים בַּסֵּפֶר · קָדוֹשׁ :

חזן ר וֹן פְּגִיעוֹת לְפָנֶיךָ יַרְבִּעוּ · רַחַשׁ הִלּוּלְךָ בְּיוֹם יְשַׁבֵּעוּ :
קהל זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ :

חזן בּ וֹקֶר אֶעֱרוֹךְ לְךָ תְּנוּנַי · בִּפְנוֹת עֶרֶב תִּמְחֶה זְדוֹנַי : קהל חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה :

חזן יְ הּ צוּר כּוֹפֶר אֶשְׁכּוֹל · יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנֵינוּ וְיֹאמְרוּ הַכֹּל : קהל טוֹב יְהוָה לַכֹּל :

אָנָא סְלַח נָא · פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא · וְכֹחֲךָ יִגְדַּל נָא · קָדוֹשׁ :

חזן קוֹמֵם אוּוּי קִרְיַת מְשׂוֹשֶׂךָ · קְדֻשַּׁת אַבְנֵי נֵזֶר בְּנוֹסְסֶךָ :
קהל יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֶׂיךָ :

חזן לְ וִיֶּךָ וַחֲסִידֶיךָ בְּנוֹעַם יְזַמֵּרוּ · לְבוּשֵׁי שְׂרָד רֹקַח יִתַּמְּרוּ :
קהל כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ :

חזן וּ שְׁתוּלִים בְּגַנְּךָ יַפְרִיחוּ בְּחַצְרוֹתָיו · וִינוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְשֵׁנִים בְּטִירוֹתָיו :
קהל לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו :

אָנָא רַחוּם כַּפֵּר · עָוֹן צָנִים תְּהִלָּתְךָ לְסַפֵּר · וְיִחָתְמוּ לְחַיִּים טוֹבִים בַּסֵּפֶר · קָדוֹשׁ :

חזן נְ צַחֲךָ יְנַגְּנוּ תְּמִימִים וּשְׁלֵמִים · נָשְׂאֲךָ כְּסָאֲךָ בְּבֵית עוֹלָמִים :
קהל מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים :

חזן יַ חַד בְּכַנְסְךָ לְשִׁכְנְךָ גְּאוּלִים · יַלְבִּישׁוּךָ עוֹז כְּעוֹבְרֵי גַלִּים :
קהל סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנּוֹפְלִים :

וגם) בתפלה ותענית הם נגשים לעבדך (ברואים כו') כי הם ברואים לכבודך שברכם כל העולם את (הדר כבוד הודך) (יקר מלכותך ברעד יאמירו) באימה שבחו (יהודך בזר לא ימירו) באל אחר לא יחליפו כבודך (רון פגיעות לפניך ירבעו) הם מתפללים לפניך היום ארבע תפלות שחרית מוסף מנחה נעילה (רחש הלולך ביום ישבעו) אומרים שבע ברכות בכל יום בק"ש בשחר שתים לפניה ואחת לאחריה ובערב שתים לפניה ושתים לאחריה (יה צור כופר אשכול) הקדוש ב"ה שנאמר עליו אשכול הכופר דודי לי הוא (יכבוש עוונינו) יוריד עונינו במצולה (ויאמרו הכל טוב ה' לכל) (קומם אווי קרית משושך) הקם ירושלים קרית משוש אוה למושב לו (קדושת אבני נזר בנוססך) ברוממך אבני בית המקדש ואז (יודוך ה' כל מעשיך) (לבושי שרד) הכהנים הלבושים בגדי כהונה (רקח יתמרו) יעלו תמרות ענן הקטורת רוקח מעשה רוקח והם (כבוד מלכותך יאמרו) (ושתולים בגנך) וישראל אשר היו שתולים בנוה קדשו (יפריחו בחצרותיו) בחצרות אלהינו יפריחו (וינובון בשיבה) יהיו עוד ינובון בשיבה (דשנים בטירותיו) דשנים ורעננים יהיו בפלטין שלו כדי שיהיה להם כח וקול נעים (להודיע לבני האדם גבורותיו) (נצחך ינגנו תמימים ושלמים) ישראל שהם תמימים ושלמים ינגנו שבחך כאשר תגלה את העמים (נשאך כסאך) והנשא כסאך (בבית עולמים) בבהמ"ק השלישי שיעמוד לעולמים ואז תהיה (מלכותך מלכות כל עולמים) (יחד בכנסך לשכנך גאולים) כאשר תכנס לישראל הגאולים לירושלים שהוא שכנך אז (ילבישוך עוז) שבהוות (כעוברי גלים) כמו שהלבישוך עוז עוברי גלי הים בצאתם ממצרים שאמרו בשיר ה' ימלוך לעולם ועד כן יהיה לעת הגאולה בעת שיקויים הפ' (סומך ה' לכל ישראל ה' אלהינו ה' אחד)

דוא רױשטט אין הימל אונ עס איז ניט דא דיין גלייכן אזוא לויב איך דיך אלע טאג לבי תרד מיין הארץ אײלט תמיד צו טאן דיין דינסט איך היט תמיד אפ די צייט פון תפלה צו שטארקן דיין הייליקייט דש איך זאג גאט איז ניאכפערט אונ זייער גילויבט סיהלים לחסדך די וואס ווערין גיטראגין צו דיר פון גיבארין אן האפין זיי צו דיין חסד טוא זיי זייער גבעט ווען זיך דיינע באשיצר פריעןזיי ועלן דיינע מעשים לויבן פון איין דור צום אנדרן בחלוי וצום מיט גיבעט אונ פאסטן גינעהנען זייא צוא דינען דיך אלע באשעפעניש זיינן באשאפין גיווארן פון דיין כבוד ווענין זייא זאגין דיין שונהייט אונ דיין לויב יקר מלכותך דיין טייערע מלוכה לויבין זייא מיט ציטערנעש דיין איינציקייט פר בייטין זיי ניט אונ דאס שטארקייט פון דיין פארכט טוען זיי זאגין רון פגיעות לפניך דעם טאג יום כפור זיינן זייא מתפלל פיר תפלות שחרית · מוסף · מנחה · נעילה · מיט די רייד פון דיין לויב וועטין זייא זיך אין דעם טאג דאש גידעכינעש פון דיין פיל גוטש טוען זייא ריידין בקר אערוך אין דער פריא ריכט איך אן מיין גיבעט צוא דיר קעגין אבינט זאלסטו אפ מעקין מיינע עבירות דען דוא גאט ווערסט אן גירופין חנון ורחום יה צור גאט דר בשעפר ער ווערט אן גירופין אשכול הכופר דאש איז אצוייג פון קאנפיר אזו וויא דיא פרות פון דעם האלץ

וואקסין פיל מאל אין יאר אזו איז גאט פיל מאל מוחל אונזערע עבירות דרום בעטין מיר ער זאל אונזערע עבירות אין ים ארייןוארפין ויאמרו הכל דענמאלט וועלין אלע זאגנאז גאט איז גוט צו אלעמן קומם אווי איך בעט דיך גאט שטעל אויף די גילוסטיגע שטאט פון דיין פרייד דאש איז די שטאט ירושלים אונ דאש בית המקדש אונ זאלסט דר הייבן די הייליגע וואש זייא זיינען גיגליכין צוא טייערע אבנים טובות אלע דיינע ווערק וועלין דיך לויבין לוייך וחסידיך דיינע לוים אונ דיינע חסידים וועלין זינגן זיסע גיזאנג אונ דיא כהנים וואס זיי קליידין זיך אן בגדי כהונה וועלין מקטיר זיין קטורת אין בית המקדש דעם כבוד פון דיין מלוכה וועלין אלע זאגין ושתולים בגנך אונ זיי זאלין גיפלאנצט ווערין אין די , וואונונג אונ זאלין בליען אין גאטש הויף אונ זיי זאלין שפראצין אונ זאלין האבין אגוטין עלטער אונ זיי זאלין גיזונד אונ גיפעט זיין אין זיינע פאלעשין צו לאזין ווישין צוא אלע מענטשין גאטש גבורה נצחך ינגנו דיא וואש זייא זיינען תמימים ושלמים וועלין זינגען דיין לויב צוא אייביג אז דוא ווערסט דר הייבן דיין שטול אין בית המקדש דיין מלוכה וועט זיין אין אייביגע מלוכה יחד בכנסך אז דוא ווערסט אין איינעם איין זאמלען קיין ירושלים די דר לייזטע וועלין זייא דיך אן קליידין מיט אשטארקייט אונ וועלין זאגין שירה אזו וויא די ישראל האבין שירה גיזאגט אז זיי זיינ

חזן מֵ בִּיעֵי טוּבְךָ בְּוַעַד יִתְחַבֵּרוּ · מַחִים חֲשׁוּב תַּחַן יְדַבֵּרוּ :
קהל עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ :
אָנָּא סְלַח נָא · פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא · וְכֹחֲךָ יִגְדַּל נָא · קָדוֹשׁ :
חזן וְ דוּיִם יְנוֹחַח כְּשַׁי עָדֶיךָ · וִישַׁלֵּם פָּרִים אֶרֶשׁ עֲדֶיךָ : קהל פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ :
חזן סֶ לָה בְּרַחֲמָיו יָצִיץ מֵחֲרַכָּיו · סְלוֹחַ יַרְבֶּה לְעַם מְבוֹרָכָיו :
קהל צַדִּיק יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו :
חזן חִ ין יִשַׁע מְגוֹי מְקוֹרְאָיו · חוֹן יָחוֹן קוֹרְאֵי מִקְרָאָיו :
קהל קָרוֹב יְהוָה לְכָל קוֹרְאָיו :
אָנָּא רַחוּם כַּפֵּר · עֲוֹן צֹגְנִים תְּהִלָּתְךָ לְסַפֵּר · וִיוּחָקוּ לְחַיִּים טוֹבִים בַּסֵּפֶר · קָדוֹשׁ :
חזן זֶ ה אֵלִי פֶּלֶא עוֹשֶׂה · זַעֲקָתֵנוּ יִרֶץ וְשׂוֹטְנֵינוּ יַעֲסֶה : קהל רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה :
חזן קִ וּוּי יִתֵּן לָלוֹ מַשְׁלִיךְ יְהָבָיו · קָדוֹשׁ פְּשָׁעֵינוּ יְכַסֶּה בְּאֹהֲבָיו :
קהל שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אוֹהֲבָיו :
חזן קַ בֵּל צִקּוּנִי כְּבְמִכְלַל יוֹפִי · קוֹלִי תַּאֲזִין וְתַצְלִיל דּוֹפִי :
קהל תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר פִּי :
קהל אָנָּא סְלַח נָא · פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא · וְכֹחֲךָ יִגְדַּל נָא · קָדוֹשׁ :
חזן וקהל מֶלֶךְ שׁוֹכֵן עַד · לְבַדְּךָ מְלוֹךְ עֲדֵי עַד · הָאֵל קָדוֹשׁ :
חזן וקהל מֶלֶךְ מַאֲזִין שַׁוְעָה · לְעַמּוֹ מֵחִישׁ יְשׁוּעָה · נוֹרָא וְקָדוֹשׁ :

מיוסד ע"פ א"ב כפול
אֶדֶר יְקַר אֵלִי · אַחֲוֶה בְּאֶרֶשׁ מִלּוּלִי : בְּחֵיךְ אַנְעִים זֶמֶר · בְּנִיב אַבִּיעַ אֹמֶר : מלך גְּבוּרוֹתָיו מִי יְמַלֵּל · גָּדְלוֹ מִי יְפַלֵּל : דּוֹק מְרוֹפֵף בְּגַעֲרָה · דְּרָכוֹ סוּפָה וּסְעָרָה : מאזין הַנֶּאְדָּר מִקּוֹלוֹת מַיִם · הוֹדוֹ כִּסָּה שָׁמַיִם : וּסְבִיבָיו שַׂרְפֵי אֵלִים · וּמִפַּחְדּוֹ זָעִים וְחָלִים : מלך זָךְ בִּשְׁמֵי מְעוֹנִים · זַעַק

(השפלים) (מביעי טובך בועד יתחברו) המתחברים יחד נבהכ"נ להגיד טובך בקשתו (מחים חשוב תחן ידברו) התחנה והתפלה אשר ידברו תחשב להם כעולות שמנים ועל הדבר הזה (עיני כל) ישראל (אליך ישברו) (ודוים ינוחח כשי עדיך) וידוי שהומרים לפניך יהיה לך לניחות כמנחת שי (וישלם פרים ארש עדיך) ארשת שפתים כל ישראל המעידים על יחודך יהיה לתשלום פרים וכן היא מדתך שאתה (פותח כו' לכל חי רצון) ומשביע לכל חי לפי רצונו ותאותו לכן אנו מבקשים שתעשה רצוננו ג"כ (סלה ברחמיו יציץ מחרכיו) ברחמיו הגדולים יביט לשלם עלינו מחלוניו (סלוח כו') כי צדיק כו' (חין ישע מגוי מקוראיו) יפנה אל התחנה והתפלה הבאה מישראל הקוראים לו בכל עת (חון יחון קוראי מקראיו) ויחון את ישראל המקדשים המועדים כי (קרוב כו') (זה אלי פלא עושה זעקתינו ירץ) לצעקתנו יקבל ברצון (ושוטנינו יעסה) ומקטריגינו ירמוס כי מדתו הוא (רצון יראיו יעשה) (קווי יתן ללו משליך יהביו) אותם שמקוים להקדוש ברוך הוא נותן להם הקב"ה קוויים לטוב (פשעים יכסה באהביו) ויעלים פשעים מעיניו בשביל אוהביו אברהם יצחק ויעקב כמ"ש (שומר ה' כו') (קבל צקוני כבמכלל יופי) תקבל תפלתי כאילו היתה בבהמ"ק שהוא מכלל יופי (ותצליל דופי) ותשביע במצולות ים כל חטאתינו ועל זה (תהלות ה' ידבר פי) : (לעמו מחיש ישועה) ימהר גאולה וישועה לעמו ישראל : (אדר יקר אלי אחוה בארש מלולי) אגיד ואספר בדבור פי את עוצם יקרו של אלי (בחיך אנעים זמר) אשיר זמר בנעימות קול הבא מן החיך (בניב) שפתים (אביע אומר) (גדלו מי יפלל) מי ישיג במחשבתו את גדלו (דוק מרופף בגערה) השמים הן רופפים ורועדים מגערתו הגדולה מאוד (הנאדר) במרום יותר מקולות מים (הודו כסה שמים) הודו ותפארתו מכסה את השמים (זך) הקדוש ברוך הוא שאתה זך וטהור (זעק

איבער דעם ים נינאנגען גאט טוט אונטער לעהנען דיא אלע וואש פאלין מביעי טובך די וואש זאגין דיין גוטס זאמלען זיך איין אונ בהעפטן זיך מתפלל צוא זיין פאר דיר זייערע תפלות וואס זייא זאגין זאלשטו רעכנן גליך וויא זיי וואלטין פעטע שאף מקריב גיוועזן פאר דיר אלע אויגין האפין צו דיר צו העלפין זייא ודוים ינוחח זייער ווידוי וואש זייא זיינן מתודה זייערע זינד זאל זיין גיזעניפט וויא א קרבן צוא דיר גאט אונ די רייד פון די ישראל זאל באצאלט ווערין צוא דיר אונ זאלין זיין במקום קרבן נאט דו עפינסט דיין האנט אונ בישט מקבל די תפלה סלה ברחמיו מיט זיין דער בארימקייט זאל ער אייבת לוגין פון דיא פענצטער פון דעם הימיל ער זאל מעריך פאר געבונג צוא זיין גיבענשט פאלק דען גאט איז אצדיק אין אלע זיינע וועגין חין ישע ער זאל זיך קערין אונ זאל פאר נעמן די תפלה פון די ישראל וואש זייא רופין אים אן ער זאל זיך דער בארימען איבער דיא וואש זייא רופין נאטש רופונג דען גאט איז נאהענט צוא די אלע וואש רופין צו אים מיט תפלה זה אלי דער איז מיין גאט דער דא טוט וואונדער אונזער גישרייא זאל ער אן נעמן מיט גוטן ווילן אונ אונזערי שונאים זאל ער צו טרעטין דען גאט טוט דעם רצון פון די וואש ניי פארכטין זיך פאר אים קווי יתן דיא וואש די ווארפין זייער משא אויף גאט זאל זיי גאט נעבין זייער האפונג אונ זייער בקשה אונזערע פשעים זאל גאט באדעקן מיט זיין ליבשאפט דען גאט היט אלע זיינע ליב האבער קבל צקוני זייא מקבל מיין תפלה אזו וויא דו האסט מקבל גיוועזן דיא קרבנות אין בית המקדש וואס עש איז גיוועזן די שיינע קרוין פון דער גאנצער וועלט מיין קול זאלסטו פר נעמען אונ זאלסט אריין ווארפין אין טיפין ים מיין שאנד דאש זיינן דיא עבירות דרויף וועט מיין מויל ריידין גאטש לויב : מלך שוכן עד גאט רועט צו אייבת דו קיניגשט אליין ביז אייבת דער היילינער גאט מלך מאזין גאט פאר נעמט דאש גישרייא ער היילט אהילף צו זיין פאלק ער איז פארכטיג אונ היליג : אדר יקר אלי דאש שטארקייט אונ דאש טייערקייט פון מיין גאט וועל איך ריידין מיט דיא רייד פון מיין תפלה מיט דעם נומען וועל איך זיסע גיזאנג זינגען איך וועל אלע מיינע רייד בנחת ריידין גבורותיו מי ימלל ווער קען ריידין גאטש שטארקייט ווער קען מיט זיין מחשבה משיג זיין גאטש גרויסקייט ער מאכט דיא הימיל שלאף מיט זיין אן שרייען דער וועג פון גאט איז אין שטורעם ווינד הנאדר מקולות דער דא איז שטארקער פון ברוסונג פון פיל וואשער זיין שונהייט באדעקט דיא הימיל אונ ארום אים זיינען די שטארקע ברענענדיגע מלאכים אונ פון פאר זיין פחד ציטערין זייא אונ האבין גרויס מורא זך בשמי מעונים ער איז לויטער אין דיא הימיל פון זיין וואונונג פאר נעם דוא גאט דאש גישרייא פון די וואס ניי פייגתין זיך אונ פאסטין אין זאמלונג פון פיל

קשוב ממתענים: חשרת סביב סכוי חשמל בלי לסוכו: מאיין טוב יודע חוסיו · טהור מצדיק עמוסיו: יושב בסתר עליון · יקר עוז חביון: מלך כונן שחק בתבונה · כל מעשהו באמונה: לובש עוז וגדלה · לו נאוה תהלה: מאיין מושל עולם בגבורה · מוחה פשעי ברה: נאור ואדיר בהדרו · נשא עון עדרו: מלך סוכת שיחות ערבות · סלו לרוכב בערבות: עף על כרובו · עונה לעם קרובו: מאיין פוקד צבאות גדודיו · פודה נפש עבדיו: צדקו עליונים מגידים · צבא תחתונים מודים: מלך קדוש יושב תהלות · קנוייו משיג מחילות: רם ונשא וגאה · רואה שפל ונבאה: מאיין שוכן ברום עליות · שליט בדוך תחתיות: חיין תומך זרועות עולם · תקיף ומכל נעלם: מלך שוכן עד וכו׳

ובכן ואתה כרחום סלח לנו:

מיוסד ע״פ א״ת, ב״ש

אנא אלהים חיים · תכתוב דבקיך לחיים · כי עמך מקור חיים: ואתה בעת רצון תענה תחנתי · שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי · אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי: ואתה געית קוראיך בתפלת שחר · רצה והלבן אדם כצחר · אדני הקשיבה ועשה אל תאחר: ואתה דלותי ולי יהושיע · קויך בל תרשיע · מדבר בצדקה רב להושיע: ואתה הצפופים יחד לעבדך · צבאות צאן ידך · הראנו יהוה חסדך: ואתה ומרבים תחן ועתר · פלל להשנו העתר · אתה אל מסתתר: ואתה

קשוב ממתענים) קבל תפלתם מהמתענים היום (חשרת סביב סכו) שם סביב סוכתו חשרת עננים (חשמל בלי לסוכו) שלא יוכל להסתכל בו סוב מלאך (יושב בסתר עליון יקר עוז חביון) התורה שהיא עוז וכבודו בביתו יושבת בסתר עליון כד מתן תורה שנתן עוז לעמו נתגלה לעין כל (מוחה פשעי) ישראל אשר נקראים ברה כחמה (נאור ואדיר בהדרו) הקדוש ב״ה שהוא אדיר הוא מאיר בהדרו להיות (נשא עון עדרו) מוחל עונות ישראל שהם עדרו (סוכת שיחות ערבות) שומע תפלה מתוקה (סלו לרוכב בערבות) רוממו לה׳ הרוכב על השמים שנקרא ערבות (עף על כרובו) פורח על מלאכו הנקרא כרוב (צבאות גדודיו) צבאות חייליו צבא השמים (צבא התחתונים) ישראל (קנוייו) ישראל עם קנינו (משיג מחילות) שהן מחילה לעונותיהם הקדוש ב״ה שהוא (רם ונשא וגאה) הוא (רואה שפל ונבאה) רואה המשפילים את עצמם ומדוכאים · הקדוש ב״ה (שוכן ברום עליות) ברום שמים והוא (שליט בדוך תחתיות) בעומק ושפל תחתיות · הקדוש ב״ה (תומך זרועות עולם) סומך כל כחות עולם בזרועו ובכחו כי הוא תקיף ומכל נעלם: (אנא) תחנתי ותפלתי מלפניך אלהים ט׳ (געית קוראיך) צעקת ישראל שקוראים לך בכל עת (והלבן אדם כצחר) הלבן אדמימות העון כצמר לבן (דלותי) אף שאנו דלים מן המצות (ולי יהושיע) מ״מ תחיל לו שיושיע לי (הצפופים) הדחוקים בבהכ״נ איש באחיו (יחד לעבדך) והם (צבאות צאן ידך) (פלל להשנו) תפלתנו בלחש

(וואשר איז ארום נאטש סוכה אפילו די מלאכים וואס הייסן השמלים קענען די שכינה ניט זעהען טוב יודע גאט איז גוט אונ ווייסט זיינע באשיצער דער ריינער גאט ער מאכט גירעכט די ישראל וואש ווערן ניטראגין צוא אים פון ניבארין אן זיין שכינה איז פר בארגין אויבין אין הימל אין שטארקין ווערדיקייט איז ער פאר באהין כונן שחק ער האט די הימל אן ניבריית מיט פאר שטאנדיקייט אלע זיינע ווערק זיינען מיט אמת ער קלידט אן שטארקייט אונ אבפערקייט צו אים איז שיין די לויב מושל עולם בגבורה ער גיוועלטיגט אויף דר וועלט מיט שטארקייט ער מעקט אפ די זינד פון די וואש זיינען לויטער וויא דיא זון ער דער לייכט אונ שטארקט אלע מיט זיין שונהייט ער פר טראגט די זינד פון די וואש זייא זיינען ניגליכן צוא אשטאדע שאף סוכת שיחות ער פאר נעמט די זיסע רייד פון תפלה דרום לויבט איר צו גאט דר דא רייט אין הימל וואש הייסט ערבות ער שוועבט אויף זיינע מלאכים ער ענטפערט צו זיין נאהינט פאלק פוקד צבאות ער ציילט אונ גידיינקט זיינע חיילות ער דר לייזט דאש נפש פון זיינע קנעכט די אויבערשטע מלאכים זאגין זיין גירעכטיקייט דיא אונטערשטע חיילות דיא ישראל לויבין גאט קדוש דער הייליגער גאט דער דא זיצט אונ ווארט אויף די לויב צו זיינע גיקויפטע מאכט ער גרייכן פאר געבונג רם ונשא ער איז הויך אונ דער הויבין אונ הערשט ער זעהט דיא נידעריגע אונ צוא בראכענע שוכן ברום ער וואט אין הויכין הימל ער גיוועלטיגט איבער דיא נאטער וואס וויא ווייט צוא נויף גישטויסן אינגין אין ים אוקינוס

תומך זרועות עולם ער לעהענט אונטער די כוחות פון דר וועלט מיט זיין שטארקייט ער איז שטארק אונ איז פר הוילן פון אלע באשעפענש: ובכן ואתה אונ דרום בעט איך דיך וויל. דוא ביסט דער בארעמט. זאלסטו אונז פאר געבין אונזערע זינד:

אנא אלהים חיים איך בעט דיך לעבעדיגער גאט זאלסט אן שרייבין צום לעבין דיא וואש זייא זיינען צו דיר באהעפט דען ביי דיר איז דר קוואל פון לעבן בעת רצון אין דר צייט פון דיין ווילן זאלשטו ענטפערן מיין תפלה הער צו דו גאט מיין תפלה וואש זיא איז מיט גירעכטיקייט פאר נעם מיין גיזאנג פון מיין תפלה זאלסט נים אוועק קערין דיינע אויערין פון מיין גישרייא וואש איך שרייא צו דיר ווענין מיינע צרות נעית קוראיך דאש גישרייא פון דיינע רופער מיט דר תפלה פון שחרית דיא תפלה זאלשטו מקבל זיין מיט דיין גוטין ווילן דיא עבירות וואש זיינען גיגליכין צו רויטע פאדים זאלסטו זייא ווייש מאכין וויא ווייסע וואל פאר נעם דו גאט אונזר תפלה אונ טוא אונזער בקשה אונ זאלסט ניט זאמען דלותי חאטשע איך בין ארום פון מצות האף איך צו גאט ער זאל מיר העלפין דיינע האפער זאלסטו ניט שולדיג מאכין דען דוא רעטשט מיט גירעכטיקייט אונ ביסט איך האר צו העלפין הצפופים דיא וואש זייא שטויסין זיך צוא נויף אין איינעם צוא דינען דיך זייא זיינען די שאף פון דיינער האנט ווייז אונז דוא גאט דיין חסד אונ זייא מערין שטארקע גיבעט פלל לחשנו דיא תפלה וואש מיר בעטין שטילער הייט זאלסטו מקבל זיין דו גאט וואש דו ביסט פאר באהין ותקתנו [illegible]

זעקתנו שעה אותנו לצדקה • ערך שוענו כתמור דקה מן הדקה • לך יהוה הצדקה : ואתה חטאנו באזוב וטהרנו • סמכנו סתרנו וסברנו • אנחנו החומר ואתה יוצרנו : ואתה טהור קשוב תחנני • נקני מכתם עוני • מקוה ישראל יהוה : ואתה יהמו מעיך עלינו • מהר רחמיך יקדמונו • ואתה יהוה אבינו : ואתה כרחום תכפר עון • לכל תשא עון • ואל לעד תזכור עון • ואתה כרחום סלח לנו :

(השחר) תקבל (אתה אל מסתתר) שאתה יושב בסתר ואין מי שיודע מקום כבודך (זעקתנו שעה אותנו לצדקה) שעה לזעקתנו והצדק אותנו (ערך שוענו) תהיה תפלתנו ערוכה (כתמור דקה מן הדקה) כתמור עשן קטורת ביוה"כ שהיתה דקה מן הדקה (סמכנו כי אתה (סתרנו וסברנו) מגננו ותקותנו (לכל תשא עון) לכל עון תשא (ואל לעד) ולא לנצח (תזכור עון) :

היום יכתב בספר הזכרונות • החיים והמות • אנא כנה • עורי נא • התעוררי נא • עמדי נא • התיצבי נא • קומי נא • חלי נא • בעד הנפש חני נא • פני דר עליון :

מיוסד ע"פ א"ב

איומה בחרי ילבין כצמר צחר • בתפלת השחר : בטוחות תוקר • צאן עדרו יבקר • בעת תמיד הבוקר : גושם ועוצר • גליותינו יקצר • בזאת תפלת יוצר : היום דרור אל תאחר • כי גרוננו נחר • בתפלת השחר : הכל סוקר • המסטין יכחיש וישקר • בעת תמיד הבוקר : ומזמה לא יבצר • מצרותינו יצר • בזאת תפלת יוצר : היום זחול סחרחר • בטח ירבץ ויסחר • בתפלת השחר : חיתך יקר • בני שת לקרקר • בעת תמיד הבוקר : טהור ונוצר • סגלתו לחיים יעצר • בזאת תפלת יוצר : היום ידיד מרחם משחר • יושיע טרם מחר • בתפלת השחר : כובש

(איומה) הקדוש ב"ה אשר בחר את ישראל הנקראים איומה (ילבין כצמר צחר) ילבין עונותינו כצמר לבן (בתפלת השחר) (בטוחות תוקר) הקדוש ב"ה שהוא חוקר מחשבות של קרב וכליות (צאן עדרו יבקר) יבקר את ישראל שהם צאן עדרו (גושם ועוצר) הקב"ה שמביא לגשמים גשם ועוצר הגשם (דרור) חירות הגרות (אל תאחר כי גרוננו נחר) נתייבש גרוני מצעקה שצעקתי (בתפלת השחר הכל סוקר) הקב"ה שסוקר ורואה הכל (המסטין יכחיש וישקר) יכחיש וישקר השטן המסטין (בעת כו') (ומזמה לא יבצר) הקדוש ב"ה אשר לא יבצר וימנע ממנו כל מזימה ומחשבה (מצרותינו יצר) ישמור אותנו מצרותינו (זחול סחרחר) ישראל שסובבום ירא"ה ופחד בקטנות (בטח ירבץ) ישכנו וירבצו בטח (ויסחר) ויסבו בהסיבה דרך חירות (בתפלת השחר) בזכות תפלת השחר (חיתך יקר) תייקר לישראל שנקראו חיתך (בני שת לקרקר) השובר כוכבים שבאו מבני שת (טהור ונצר) חסד (סגולתו לחיים יעצר) ישראל עם סגולתו יאסף לחיים הקב"ה שנקרא (ידיד מרחם משחר יושיע) יושיע לישראל אשר נאמר עליהם

נעם אונזער גישרייא צו גירעכט מאכין אונז דאס אן ריכטונג פון אונזר גישרייא זאל פאר דיר חשוב זיין אז וויא דער רויך פון דיא קטורת וואש זיי זיינען גאנץ דין גישטויסין גיוועזן צוא דיר גאט איז דיא גירעכטיקייט חטאנו באזוב ריינגט אונז מיט דעם גראז וואש הייסט אזוב אונ מאך אונז ריין פון אונזערע זינד לעהען אונז אונטער אונזער באשיצר אונ אונזר האפער מיר זיינען דאש ליים אונ דוא ביסט אונזר באשעפער טהור ריינער גאט פר נעם מיין גיבעט מאך מיך ריין פון די פלעקין פון מיינע זינדען דוא גאט מאכשט דיא ישראל ריין וויא אמקוה מאכט ריין דעם מענטשין יהמו מעיך דיינע דר בארימקייט זאלין ברומען אויף אונז דיינע דר בארימקייט זאלסטו איילין אונ זייא זאלין אונז פעדערין אתה ה' דוא גאט ביסט אונזער פאטער אזו וויא אדער בארמיגר זאלסטו פאר געבין די זינד צוא אלע זאלסטו פאר טראגין דיא זינד אונ זאלסט ניט גידיינקען דיא זינד צוא אייביג :

היום יכתב היינט אום יום כפור ווערט אן גישריבין אין ספר הזכרונות ווער עש זאל לעבין אונ ווער עש זאל שטארבין דרום אנא בעטין מיר ישראל פון די מלאכי רחמים דר וועקט זיך איר מלאכים צו בעטין רחמים פאר אונז שטעלט זיך בעטין רחמים פאר אונז בעט פר דיא ישראל דער בארימקייט פון הקב"ה וואש ער וואונט אויבין אין הימיל : איומה כחר דאש פארכטיגע פאלק וואש גאט האט זיי בשעת מתן תורה אויש גיקליבין פאר אפאלק זייערע זינד זאל ער ווייס מאכין וויא

ווייסע וואל פון וועגין תפלת שחרית בטוחות חוקר גאט פארשט אלע מחשבות פון די מענטשין די שאף פון זיין שטאדע טוט ער פארשטין אין דר צייט אז מיהאט מקריב גיוועזן דעם קרבן תמיד אלע פריא מארגין גושם ועוצר גאט מאכט רעגינן אונ מאכט אויף האלטין דעם רעגין אונזר גלות זאל ער מקצר זיין בזכות דער תפלה פון דער פריא דרור דיא גאולה זאלשטו ניט זאמען דען אונזער האלז איז פר טריקנט גיווארן פון גישרייא אין דר תפלה פון דער פריא הכל סוקר גאט דער זא זעהעט אלץ דעם שטן זאל ער לייקענען אונ. זאל אים פאלש מאכין אין דר צייט דאש מיהאט מקריב גיוועזן דעם קרבן תמיד צו מארגין פריא ומזמה לא יבצר גאט וואש אלע מחשבות דיינען פון אים ניט פאר מיטין ער זאל אונז היטין פון צרות בזכות תפלת שחרית זחול סחרחר די וואש זיינען גיוועזן ארום נידינגילט מיט פארכט בעטין מיר זיי זאלין רוען זיכר פון אלע זייטין ארום בזכות תפלת שחרית חיתך יקר דיין איין זאמלונג זאלסטו חשוב מאכין בני שת לקרקר דיא קינדער פון שת זאלשטו לעבעדין אין דער צייט אז מיהאט מקריב גיוועזן דעם קרבן תמיד אין דער פריא טהור ונוצר גאט דער דא איז ריין אונ היט זיין גיליבט פאלק זאל ער צום לעבין שטארקין פון וועגין דר תפלה פון פריא מארגין ידיד מרחם דער גיליבטער אברהם וואש פון גיבארין אן האט ער גפארשט גאט אין זיין זכות זאל ער העלפין דיא ישראל איי דער מארגינדיגר טאג וועט קומען פון וועגין תפלת שחרית טרם מחר נאך דער טאג מארגין

הרים ועוקרי לטובה עמו יבקר · בעת תמיד הבוקר: מקדשך ומזבח והחצר · נא בקומתם תבצר · בזאת תפלת יוצר: היום סעורה ושבורה כפתר · פצה מריב והרתר · בתפלת השחר: קרנות עשר יעקר · שתולים בביתו ליקר · בעת תמיד הבוקר: חיו יורה ומלקוש הפצר · ספק לחורש וקוצר · בזאת תפלת יוצר: היום יכתב וכו׳

ובכן אך חנון אתה ורחום לכל פועל:

סיוסד ע״פ א״ב

אך אתים בחין לפניך · כי אתה רחום לכל פועל: אך בוטחים בחסדך אמונך · כי אתה רחום לכל פועל: אך גועים ומרגישים שכנך · כי אתה רחום לכל פועל: אך דלו עיניהם למעונך · חנון ורחום לכל פועל: אך הוגים לענות ענינך · כי אתה רחום לכל פועל: אך ועודים בנצוח לנגנך · כי אתה רחום לכל פועל: אך זועקים יחד המונך · כי אתה רחום לכל פועל: אך חוכים ישועות חוסנך · חנון ורחום לכל פועל: אך טבולים בטוהר לחננך · כי אתה רחום לכל פועל: אך יודו לשמך בניך · כי אתה רחום לכל פועל: אך כפר לעמך מאמיניך · כי אתה רחום לכל פועל: אך לא לנו כי אם למענך · חנון ורחום לכל פועל: אך מגר מתקוממי צפוניך · כי אתה רחום לכל פועל: אך נשאם זרע בחוניך · כי אתה רחום לכל פועל: אך סליחה תרבה למתענגיך · כי אתה רחום לכל פועל: אך ענם משמי מעוניך · חנון ורחום לכל פועל: אך פצם מהמית שאוניך · כי אתה רחום לכל פועל: אך צדק גוי גבוניך · כי אתה רחום לכל פועל: אך קומם קדם קניניך · כי אתה רחום לכל פועל: אך רומם תל ארמוניך · כי אתה רחום לכל פועל: אך שעה לחש מתחנניך · כי אתה רחום לכל פועל:

מרחם מסחר (פרס) יבוא יום (מחר) סקב״ה סהוא (כוכב הריס ושוקר) אותם לטובה כו׳ (מקדשך ומזבח והחצר) סלו (לו בקומתם סבגר) בקשתנו מחזק אותם בבניינם על מכונם (סעורה וסבורה כפתר) ישראל סנסערים והנשברים ככלי חרס (פצה מריב והרתר) הצילם מריב ומחלוקת (קרנות עשר יעקר) גלות הרס סנאמר עליו וקרנין עשר לה (דניאל ז) יעקר אותם (שתולים בביתו ליקר) וייקר ויכבד את ישראל שהם שתולים בביתו (יורה כו׳ ספק ט׳) יתן בשפע רב יורה ומלקוש עד שיספיק לחורש וקוצר:

(אך אתים בחין) באמת באים בתחנונים לפניך (גועים ומרגישים שכנך) צועקים והומים בבהכ״נ שאתה שוכן שם (דלו עיניהם למעונך) מגביהים עיניהם לשמים (הוגים לענות ענינך) מדברים וצועקים בקול רם ענין סדרות היום (ועודים בנצוח לנגנך) מזומנים ומקבלים לשבח בנגון שקורין נצוח (חוכים ישועות חוסנך) מצפים על ישע גבורותיך (טבולים) במקוה טהרה מהתמול (בטוהר לחננך) כדי להתפלל בטהרה (נשאם) הגבה את ישראל שהם (זרע בחוניך) כמו האבות שנבחנו בכמה בחינות (למתענגיך) למתענים היום למענך (פצם) הצילם (מהמית שאונך) מהומים על ישראל (קומם קדם קניך) הקם ברכה על ישראל שקנית אותם מקדם (רומם תל ארמונך) הגבה בהמ״ק שהוא ארמונך כעמד סום על תלו (שעה לחש

דיא בעת אונ רייסט זייא אויס צו נוטין זאל ער זיין פאלק פארשטין אין דער צייט וואס מיהאט מקריב גיוועזן דעם קרבן תמיד אין דר פריא מקדשך ומזבח דיין בית המקדש אונ דעם מזבח אונ דער הויף איך בעט דיך נאט מיט זייער הויך גיבייא זאלסטו זייא שטארקין פון וועגין דער תפלה פון פריא מארגין סעורה ושבורה די וואש זיינן גיוועזן גישטורעמט אונ זיינען גיוועזן צו בראכין וויא אשארבין זאיי זיי מציל פון קליינע אונ גרויסע קריג פון וועגין תפלת שחרית שתולים בביתו די וואש זיי וועלין גיפלאנצט זיין אין נאטש הויז זאל ער זייא חשוב מאכין אין דר צייט וואש מיהאט מקריב גיוועזין דעם קרבן תמיד אין דער פריא יורה ומלקוש פריא רעגין אונ שפעט רעגן זאלסטו נאט מערן גיב גינוג צו דעם וואש אקערט אונ שניידט דאס זאלין מיר זוכה זיין דורך דער תפלה פון פריא מארגין: ובכן אזוא וועלין מיר זאגין נאר דוא גאט ווערשט אן גירופין חנון אונ ביסט דער בארימהרציג צוא אלע ווערק:

אך אתים זייא קומען נאר מיט גיבעט צוא פאר דיר נאט דען דו בישט דער בארמהרציג צוא אלע ווערק אך בוטחים דיא וואס זייא גלייבין אין דיר אונ פאר זיכערין זיך אן דיין חסד דען דוא ביסט דער בארמיג צוא אלע ווערק אך גועים זייא שרייען נאר אונ שטורעמען אין דיין רואונג (דאס זיינען די שולין) אך דלו זייא הייבין נאר אויף זייערע אויגין צוא דיין הימיל אך הוגים זייא שרייען נאר אונ זיינען מתפלל דיא תפלות פון יום כפור אך ועודים זיי זיינען נאר איין גיזאמילט צו זינגען פר דיר מיט שטארק גיזאנג אך זועקים די וואס זאגן זיך אין אן איינעם אונ שרייען נאר צו דיר אך חוכים זיי האפן נאר צוא דיא הילף פון דיין שטארקייט אך טבולים זיי האבין זיך אום ערב יום כפור טובל גיוועזן כדי זייא זאלין מיט ריינקייט מתפלל זיין אך יודו דיינע קינדער הייבין דיין נאמען אך כפר איך בעט דיך פאר גיב צוא דעם פאלק וואס זייא גלייבין אין דיר אך לא לנו איך בעט דיך טוא דאס ניט פון אונזערט וועגן נאר פון דיינט וועגן אך מגר צו ברעך די פיינד פון די ישראל וואש זיי פר בארגין זיך אונטער דיר אך נשאם דר הייב די קינדער פון דיינע גיפרובטע דאש זיינען די אבות אך סליחה דוא זאלסט מערין פאר געבונג צוא דיא וואש זייא פאסטין אך ענם ענטפר זיי פון די הימיל פון דיין וואונונג אך פצם זייא זיי מציל פון ברומונג פון פיל פעלקר אך צדק מאך גירעכט דיין פר שטאנדיגע פאלק אך קומם ריכט אויף די וואס זיי זיינען דיין ערשטע בשעפענעש אך רומם דוא גאט דר הויב דעם בארג פון דיין פאלאץ דאש איז דאש בית המקדש אך שעה פר נעם דאס גיבעט פון די וואס זיי בעטין צוא

אַךְ תְּמַכֵּם וְתַשְׁבֵּם מֵחֲרוֹנֶךָ · חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל: אַךְ חַנּוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל:

מתחנניך) קבל תפלת ישראל המתחננים לפניך (תמכם) תמוך אותם (ותשבם מחרונך) ומנע אותם מחרוק:

וּבְכֵן אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ:

פותחין הארון, מיוסד ע"פ א"ב בראשי החרוזות

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל כֹּחַ · מֵכִין הָרִים בְּכֹחַ · חֲכַם לֵבָב וְאַמִּיץ כֹּחַ · נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ · לָכֵן יִתְגָּאֶה גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: בּוֹנֶה בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָיו · מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו · זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו · וְלוֹ נִתְכְּנוּ עֲלִילוֹתָיו · לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: גֵּאֶה וְגָבוֹהַּ בִּשְׁמֵי מַעְלָה · עוֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה · לוֹ הַגְּבוּרָה וְהַגְּדֻלָּה · וְהָעֹז וְהַמֶּמְשָׁלָה · לָכֵן יִתְגָּאֶה וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: דָּגוּל מֵרִבְבוֹת קֹדֶשׁ וְנֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ · דַּרְכּוֹ בַּקֹּדֶשׁ · וּמִשְׁתַּחֲוִים לוֹ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ · לָכֵן יִתְגָּאֶה הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: הוֹדוֹ כִּסָּה שָׁמַיִם · רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם · יַרְעֵם מִשָּׁמַיִם · לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם · לָכֵן יִתְגָּאֶה הַנּוֹטֶה כַדּוֹק שָׁמַיִם:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: וְכָל בַּשָּׁלִישׁ עֲפַר הָאָרֶץ · יָדוֹ יָסְדָה אֶרֶץ · וִימִינוֹ טִפְּחָה שְׁמֵי עֶרֶץ · וְהֶעֱמִידָם בְּלִי פֶרֶץ · לָכֵן יִתְגָּאֶה הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ:

(אמרו לאלהים) רוממו ושבחו לאלהים (ארך אפים וגדל כח) גדל כח הוא והיכולת בידו להנקם אך ארך אפים הוא (מכין הרים בכח) מגמית ההרים שהם קשים בכחו ומכין בהם מזונות (נותן ליעף כח) וכנסופו להחליף כח לעייפות ישראל היעפים (רש"י) (מעלותיו) שמים עליונים (משקה הרים מעליותיו) מעננים שהם לגד השמים (ולו נתכנו עלילותיו) כל פעולות ומעשיו של אדם נמנים לפניו (עוטה אור כשלמה) נתעטף הקדוש ב"ה בשלמה של אור התורה וברא את העולם (דגול מרבבות קודש) הוא דגול מרבבות מלאכים קדושים (דרכו בקדש) דרך מדתו לקדש את שמו בעולם לעשות דין ברשעים (לכן יתגאה הליכות כו') לכן יתגאה הקדוש ברוך הוא שהיה הולך בקדושתו בתוך הים לפני ישראל (הודו כסה שמים) כסה השמים הודו בסיני לישראל (רש"י) (ירעם משמים לקול כו') הוא עושה רעם ורעש בעבור נתינתו קול המיית מיסבאויר השמים (לכן יתגאה הנוטה כדוק שמים) הנוטה את השמים כאדם הנוטה קרום כל שהוא (וכל בשליש עפר הארץ) מדד העולם בשליש ישוב שליש מדבר שליש ימים (וימינו טפחה שמי ערץ) שמים החזקים מדד בטפח שלו (היושב על) השמים שהם (חוג

דיר אך תמכם איך בעט דיך גאט לעהען זייא אונטר אונ פר מייד זייא פון דיין צארין דוא גאט וואס דו ווערסט אן גירופין חנון אונ ביסט דר בארעמיג צוא אלע ווערק:

ובכן אמרו לאלהים מה נורא מעשיך אונ אזו זאלט איר לויבין גאט אונ זאלט זאגין וויא גאר פארכטיג זיינען דיינע ווערק:

אמרו לאלהים לויבט צו גאט ארך אפים ער דער לייגגערט דעם צארן אונ האט גרויס כח ער האט אן גיברייט די בערג מיט כח ער ווערט אן גירופין חכם לב אונ איז שטארק אין כח ער גיט צוא די מידיגע כח דרום זאל ער הערשין אונזער הער איז גיאכפערט אונ האט פיל כח אמרו לאלהים לויבט צוא גאט בונה בשמים דר דא בויעט אין הימיל זיינע שטאפלען ער מאכט אן טרינקען די בערג פון זיין אויבערשטע וואשר אגידעכעניש טוט ער צוא זיינע וואונדר אלע מעשים פון די מענטשן זיינען פאר אים גיציילט דרום זאל ער הערשין דער דא האט גיבעלקט אין וואשער זיינע בוידים אמרו לאלהים לויבט צו גאט גאה וגבוה דר דא הערשט אונ איז הויך אין די אויבערשטע הימיל ער הילט זיך איין מיט ליכט וויא א קלייד צו אים איז די שטארקייט אונ דיא אכפערקייט דיא שטארקייט אונ די גיוועלטיקייט דרום זאל ער הערשין אונ זיין מלוכה טוט איבר אלין גוועלטיגן אמרו לאלהים לויבט צו גאט דגול מרבבות דר דא איז גיבאנירט פון צעהען טויזינט היילגע מלאכים אונ ער איז בשיינט מיט היליקייט זיין וועג איז אין היליקייט אונ די מלאכים בוקין זיך צו אים מיט הייליגער שונהייט דרום זאל ער הערשין מיין גאט דר קיניג דער דא איז גיגאנגען מיט זיין היליקייט אין ים פאר דיא ישראל אמרו לאלהים לויבט צו גאט הודו כסה דאס זיין שונהייט באדעקט דיא הימיל ער האט אויש גישפרייט די ערד אויף דיא וואשער ער טוט שטורעמען פון דעם הימיל אין דער צייט אז דאס קול פון דעם הימיל קומט טוט ער געבין דאס ברומונג פון וואשר דרום זאל ער הערשין ער האט ניגייגט אונ אוים גשפרייט די הימיל וויא א פעל אמרו לאלהים לויבט צו גאט וכל בשליש דר דא האט גימאסטין מיט א מאס דעם שטויב פון

אמרו לאלהים: זוהר כסאו שביבי אש · משרתיו לוהטי אש · נוגה לאש · ומבריק האש · לפניו נמשכים נהרי אש · לכן יתגאה אש אוכלה אש:

אמרו לאלהים: חי עולמים · צר ביה עולמים · אוה בית עולמים · מכון לשבתך עולמים · לכן יתגאה עתיק יומין:

אמרו לאלהים: טהור עינים · סביבותיו חשרת מים · עבי שחקים חשכת מים · טועני מרכבתו גבותם מלאות עינים · לכן יתגאה מצות יהוה ברה מאירת עינים:

אמרו לאלהים: יודע מה בסתרי חשך · לא יחשיך ממנו כל חשך · קץ שם לחשך · הופך לבוקר צלמות וחשך · לכן יתגאה יוצר אור ובורא חשך:

אמרו לאלהים: כונן כסאו למשפט · מכון כסאו צדק ומשפט · אלהי המשפט · תאחז ידו במשפט · לכן יתגאה ויגבה יהוה צבאות במשפט:

אמרו לאלהים: לו יאתה מלוכה · שוכן עד ואת דכא · משיב אנוש עד דכא · ואומר שובו ברוח נמוכה · לכן יתגאה כי ליהוה המלוכה:

הארץ) (זוהר כסאו שביבי אש) זהירתו ומאורו של כסאו ניצוצי אש (משרתיו) מלאכיו (לוהטי אש) לבת אש (נוגה לאש) החיות נוגה שלהם הוא יותר מאש שלנו (ומבריק האש) מן מראה האש שבהן יוצא כעין ברק (לפניו נמשכים נהרי אש) שהם טובלין המלאכים כשאומרים שירה ואותן שלא יפרו בעיניו נידונים שם (לכן יתגאה) הקדוש ברוך הוא שנקרא (אש אוכלה אש) (צר ביה עולמים) עולם הזה והעוה"ב ברא בשם י"ה (אוה בית עולמים) חמד להשרות שכינתו בבהמ"ק (עתיק יומין) חזק על הימים ואינו תחת סוג הזמן (חשרת מים) רבוי מים (טועני מרכבתו) · החיות נושאי כסאו (גבותם מלאות עינים) כולם רואים ובכל גופם רואים ומרגישים כבעינים לכן יתגאה הנאמר עליו (מצות ה' ברה כו') (קץ שם לחשך) זמן נתן לו עד מתי יחשיך (הופך לבקר צלמות וחשך) מי שהוא בצרה והרי הוא כמי שהוא בצל של מות הקדוש ברוך הוא הופך לו לטובה ומאיר לו כמו שעשה בגאולת מצרים שהיו בצלמות וחושך · כתיב ולכל בני ישראל היה אור במושבותם (תאחז ידו במשפט) לא כמלך בשר ודם כשיצאה הגזירה ממנו אינו יכול להשיב אבל הקדוש ב"ה אינו כן אם יצאה גזירה על האדם אם שב בתשובה הקדוש ב"ה משיב הגזירה שהכל המשפט אוחז בידו (ויגבה ה' צבאות · במשפט) על ידי המשפט שעושה ברשעים יגבה שמו בעולם (לו יאתה מלוכה) נאה ויפה להקדוש ב"ה המלוכה (שוכן עד) שכינתו בשמי עד (ואת דכא) ועם אנשים שפלים ומדוכאים (משיב אנוש עד דכא) הקדוש ברוך הוא מביא יסורין על האדם עד שמחזירו להיות תש כח וקרוב למיתה נדכה כאילו אומר שובו מדרכיכם הרעים ברוח נמוכה ונשברה ·

דר ערד זיין האנט האט גיגרונד פעסט דיא ערד אונ זיין רעכטע האנט האט גימאסטין די שטארקע הימל אונ האט זייא אנידער גישטעלט דאש זייא קאנען ניט צו בראכין ווערין דרום זאל ער הערשין דער דא זיצט אויף דעם צירקיל פון דער ערד אמרו לאלהים לויבט צו גאט זוהר כסאו דאש די לויטערקייט פון זיין שטול איז פונקען פייער זייניע באדינר זייניען פלאם פייער עס איז אגלאנץ צו דעם פייער אונ מאכט לייכטין אונ בליצין דאס פייער פאר אים זייניען גצויגין טייכין פון פייער דרום זאל ער הערשין דר דא איז פייער וואש פר ברענט פייער אמרו לאלהים לויבט צו גאט חי עולמים דער דא לעבט אייביג ער האט באשאפין מיט דעם שם י"ה אלע וועלטין ער האט גיגלוסט דאס בית המקדש וואס עש ווערט אן גירופן (בית עולמים) דאס איז דאש אן בריטונג צו זיין זיצונג צו אייביג דרום זאל גאט הערשין וואס ער ווערט אן גירופן (עתיק יומין) אמרו לאלהים לויבט צו גאט טהור עינים דר דא איז קלאר אין גישטאלט ארום אים איז פיל וואסער דיא וואלקין פון די הימיל ווערין פינסטער פון דיא וואסר די מלאכים וואש זייא טראגין דעם כסא הכבוד איז זייער גוף אזו לויטער גליך ווי זיי וואלטין גיוועזן לויטער אויגין דרום זאל גאט הערשין וואורום גאטש מצות זיינען לויטר זייא דער לייכטין דיא אויגין אמרו לאלהים לויבט צוא גאט יודע מה בסתרי חושך דער דא ווייסט וואש עש איז אין פר בארגענעש פון דער פינצטערנעש קיין פינצטערנעש איז פר אים ניט פינצטער איין עק האט ער גיטאן צו דעם פינצטערנעש ער פאר קערט צו ליכט דעם שאטין פון טויט (דאש איז דער וואש איז אין אצרה אונ אין פינצטערנעש פר קערט גאט זיין פינצטערנעש צו ליכט) דרום זאל גאט הערשין דער דא האט באשאפין דאש ליכט אונ פינצטערנעש אמרו לאלהים לויבט צוא גאט כונן כסאו למשפט דער דא האט אן גיברייט זיין שטול צום משפט דאש אן ברייטונג פון זיין שטול איז צדק ומשפט ער איז דר גאט פון משפט זיין האנט האלט דעם משפט אז דער מענטש טוט תשובה איז גאט מבטל די גזירה דרום זאל גאט הערשין גאט וואש ער ווערט דר הויבין אין משפט אמרו לאלהים לובט צוא גאט צוא אים איז שיין דיא מלוכה ער רועט אין הימיל אונ העלפט די פר שטויסענע ער קערט אום דעם מענטשין מיט תשובה דורך דעם וואש ער ברייגגט אויף אים יסורים אונ איז פר שטויסן מיט צרות אונ ער זאגט טוט תשובה מיט אנידעריג גימיט דרום זאל גאט הערשין דען צוא אים איז די מלוכה אמרו לאלהים לויבט צו גאט מושל בגבורתו ער גיוועלטיגט מיט זיין שטארקייט איבער

אָמְרוּ לֵאלֹהִים: מוֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ עוֹלָם · הַכֹּל צָפוּי וְלֹא נֶעְלָם · זֶה שְׁמוֹ לְעוֹלָם · חַסְדּוֹ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם · לָכֵן יִתְגָּאֶה בָּרוּךְ יְהוָֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

אָמְרוּ לֵאלֹהִים: נוֹצֵר חֶסֶד לְאֶלֶף דּוֹר · לוֹחֵם קָמָיו מִדּוֹר דּוֹר · מֵקִים סֻכַּת מְשִׁיחוֹ לִגְדוֹר · הָאוֹר חוֹנֶה עִמּוֹ בְּמָדוֹר · לָכֵן יִתְגָּאֶה זֶה זִכְרוֹ לְדוֹר דּוֹר:

אָמְרוּ לֵאלֹהִים: סוֹבֵל עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים · שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים · מַאֲזִין שִׂיחַ חֲנוּנִים · מַקְשִׁיב שֶׁוַע רְנָנִים · לָכֵן יִתְגָּאֶה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

אָמְרוּ לֵאלֹהִים: עִזּוּז וְגִבּוֹר אִישׁ מִלְחָמָה · נוֹקֵם לְצָרָיו וּבַעַל חֵמָה · מַכְרִית קָמָיו בִּמְהוּמָה · נוֹהֵם עֲלֵיהֶם בִּנְהִימָה · לָכֵן יִתְגָּאֶה יְהוָֹה אִישׁ מִלְחָמָה:

אָמְרוּ לֵאלֹהִים: פָּעַל וְעָשָׂה הַכֹּל · בְּיָדוֹ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל · אֵלָיו יְשַׂבְּרוּ עֵינֵי כֹל · וְעֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בַּכֹּל · לָכֵן יִתְגָּאֶה עֶלְיוֹן עַל כֹּל:

אָמְרוּ לֵאלֹהִים: צַדִּיק בְּכָל דְּרָכָיו · יָשָׁר מֵצִיץ מֵחֲרַכָּיו · חָפֵץ בְּעַם מַמְלִיכָיו · יִירְשׁוּ אֶרֶץ מְבוֹרָכָיו · לָכֵן יִתְגָּאֶה בָּרְכוּ יְהוָֹה מַלְאָכָיו:

אָמְרוּ לֵאלֹהִים: קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ · מַגִּיד אַחֲרִית מֵרֹאשׁ · בָּחַר בְּאוֹם דַּלַּת רֹאשׁ · עֻזּוֹ יוֹם יוֹם לִדְרוֹשׁ · לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

אָמְרוּ לֵאלֹהִים: רָם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד · בִּטְחוּ בוֹ עֲדֵי עַד · כְּבוֹדוֹ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים

(הכל צפוי) נגלה ונראה אצלו (ולא נעלם) ממנו שום דבר · (נוצר חסד) לצדיקים לאלף דור (לוחם קמיו) מלחמה לה' עם שונאיו (מדור דור · מקים סוכת משיחו לגדור) יקים בהמ"ק כמין חזק ויעשה לו גדר של אבנים (האור חונה עמו במדור) כדכתיב ונהורא עמיה שרא (דניאל ב כ"ב) (מאזין שיח חנונים) שומע דיבור של תפלה (שוע רננים) צעקת ישראל שמרננים בבהכ"נ (מכרית קמיו במהומה) כורת שונאיו על ידי שמביא מהומה ביניהם עד שאחד הורג את חבירו (נוהם עליהם בנהימה) בקול גבורה ומהומה · (ישר מציץ מחרכיו) הוא ישר ומביט מחלונותיו (חפץ בעם ממליכיו) בישראל הממליכים אותו שמקבלים אותו למלך עליהם (יירשו ארץ מבורכיו) ישראל המברכים אותו בכל יום והוא מברך אותם הם יירשו ארץ ישראל (קורא הדורות מראש) קודם שיהיו שיודע כל הדורות הבאים ויקרא לכל דור לעמוד בעתו (מגיד אחרית) דבני' (מראש) (בחר באום דלת ראש) בחר בישראל שהם עניים ודלים (עוזו יום יום לדרוש) לכך בחר בהם שידרשו בתורה שנקראת עוזו בכל יום ויום (המתנשא לכל לראש) הקדוש ברוך הוא הוא המתנשא את כל אשר מעמד להיות לראש

דָר וֶועלְט אַלֶץ דִינְג אִיז פַאר אִים גִיזֶעהֶן אוּנ קַיין זַאךְ אִיז פוּן אִים נִיט פַאר הוֹילִין דָאשׁ אִיז זַיין נָאמֶען צוּ אַייבִּיג זַיין חֶסֶד אִיז פוּן אַייבִּיג בִּיז צוּ אַייבִּיג דְרוּם זָאל עֶר הֶערְשִׁין גִילוֹיבְּט זָאל זַיין נָאטֶשׁ נָאמֶן דֶער גָאט פוּן יִשְׂרָאֵל פוּן אַייבִּיג בִּיז אַייבִּיג אמרו לאלהים לוֹיבְּט צוּ גָאט נוצר חסד עֶר הִיט חֶסֶד צוּ דִי צַדִיקִים בִּיז טוֹיזֶנְט דוֹרוֹת עֶר הַאלְט אַייבִּיג מִלְחָמָה מִיט זַיינֶע שׂוֹנְאִים עֶר וֶועט בּוֹיעֶן דִי שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם וָואשׁ זִיא וֶוערְט אָן גִירוּפִין סֻכַּת דָוִד אוּנ וֶועט זִיא אַרוּם צַאמֶען דָאשׁ לִיכְט רוּאָט בַּיי אִים אִין זַיין וואוֹנוּנְג דְרוּם זָאל גָאט הֶערְשִׁין וָואס עֶר הָאט גִיזָאגְט מִיין גְדֶערְבֶּנֶעשׁ אִיז צוּ אַייבִּיג אמרו לאלהים לוֹיבְּט צוּ גָאט סובל עליונים דֶר דָא טְרָאגְט דִי אוֹיבֶּערְשְׁטֶע אוּנ דִי אוּנְטֶערְשְׁטֶע עֶר הֶערְט צוּ צוּ דִי אֶבְיוֹנִים עֶר פֶר נֶעמְט רֵייד פוּן תְּפִלָּה עֶר פַאר נֶעמְט דָאשׁ גִישְׁרַייא פוּן גִיזַאנְג דְרוּם זָאל עֶר הֶערְשִׁין גָאט וָואשׁ עֶר אִיז אַגָאט אִיבֶּער אַלֶע גֶעטֶר אוּנ אֵיין הֶער אִיבֶּער אַלֶע הֶערִין אמרו לאלהים לוֹיבְּט צוּ גָאט עזוז וגבור וָואשׁ עֶר אִיז שְׁטַארְק מִלְחָמָה צוּ הַאלְטִין עֶר אִיז זִיךְ נוֹקֵם אָן זַיינֶע שׂוֹנְאִים אוּנ אִיז אֵיין הֶער פוּן צָארִין עֶר פַאר שְׁנַיידְט זַיינֶע פַיינְט מִיט פַאר

ד

טוּמְלֶענֶעשׁ עֶר בְּרוּמְט אוֹיף זֵיי מִיט בְּרוּמוּנְג דְרוּם זָאל גָאט הֶערְשִׁין וָואשׁ עֶר וֶוערְט אָן גְרוּפִין אִישׁ מִלְחָמָה אמרו לאלהים לוֹיבְּט צוּא גָאט פעל ועשה הכל דֶר דָא הָאט אַלֶץ בַּאשַׁאפִין אִין זַיין הַאנְט אִיז אַלֶץ דִינְג צוּ גְרֵייסִין אוּנ צוּ שְׁטַארְקִין דִי אוֹיגִין פוּן אַלֶע בַּאשֶׁעפֶּענִשׁ הָאפִין צוּא אִים אוּנ זַיינֶע אוֹיגִין שְׁוֶועבִּין אוּנ גִיבִּין אוֹיף אַלֶץ הַשְׁגָּחָה דְרוּם זָאל גָאט הֶערְשִׁין דֶר דָא אִיז דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶר אִיבֶּר אַלֶע אמרו לאלהים לוֹיבְּט צוּ גָאט צדיק בכל דרכיו דֶר דָא אִיז גִירֶעכְט אִין אַלֶע זַיינֶע וֶועגִין עֶר אִיז רֶעכְט פַארְטִיג אוּנ קוּקְט פוּן דִי פֶענְצְטֶר פוּן זַיין הִימֶל עֶר בַּאגֶערְט אָן דֶעם פָאלְק וָואשׁ זֵיי מַאכִין אִים קֶינִיגִין זַיינֶע גִיבֶּענְטְשְׁטֶע זָאלִין אַרְבִּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דְרוּם זָאל גָאט הֶערְשִׁין וָואשׁ אַלֶע זַיינֶע מַלְאָכִים לוֹיבִּן אִים אמרו לאלהים לוֹיבְּט צוּ גָאט קורא הדורות מראש עֶר הָאט פַר אָדָם הָרִאשׁוֹן גִיַליַיעֶנְט אַלֶע דוֹרוֹת פוּן עֶרְשְׁטִין אָן נָאךְ אַיי עֶר הָאט זֵיי בַּאשַׁאפִין עֶר זָאגְט דָאשׁ לֶעצְט צוּם עֶרְשְׁטִין עֶר הָאט בִּשְׁעַת מַתַּן תּוֹרָה אוֹיס גִיקְלִיבִּין אָן דֶעם פָאלְק וָואשׁ זֵיי זַיינֶען אָרִים אִין גָלוּת עֶר הָאט זֵייא דְרוּם אוֹיס גִיקְלִיבִּין כְּדֵי זֵייא זָאלִין פַארְשְׁטִין זַיין שְׁטַארְקַייט אוּנ לֶערְנֶען דִי תּוֹרָה

ועדי ולעם קדושו נועד· לכן יתגאה המביט לארץ ותרעד׃

אמרו לאלהים׃ שבילו במים רבים· שמיו מרעיף רביבים· שמו מיחדים שחר וערבים· בשער בת רבים· לכן יתגאה יהוה צבאות יושב הכרובים׃

אמרו לאלהים׃ תהלתו מלאה הארץ· מעביר כליון וחרץ· משיב אף וחרון וקרץ· שוע מחנניו ירץ· לכן יתגאה יהוה אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ׃

ובכן גדולים מעשה אלהינו׃

מיוסד ע"פ א"ב

מעשה אלהינו׃ אין מי בשחק יערוך לו· בבני אלים ידמה לו· גבוהים עלה למושב לו· דרי גיא כחגבים למולו· לכן יתגאה הצור תמים פעלו׃

מעשה אלהינו׃ המשל ופחד עמו· והרבה פדות עמו· זעק ולחש עמו· חש ומאזין ממרומו· לכן יתגאה יהוה צבאות שמו׃

מעשה אלהינו׃ טרף נתן ליראיו· יובילו שי למוראיו· כתי גדודי צבאיו· לא ישורו כבוד מראיו· לכן יתגאה הנה עין יהוה אל יראיו׃

מעשה אלהינו׃ מלאכיו עושה רוחות· נקדש בשירות ותשבחות· סוכת שפיכות שיחות· עונה ומעמיד רוחות· לכן יתגאה אלהי הרוחות׃

(שוכן עד) שוכן בשמים (כבודו בסוד קדושים ועד) זמן שכינתו בסוד מלאכיו הקדושים (ולעם קדושו נועד) וכן לעם ישראל הקדושים סועד שכינתו בין בדי ארון (שבילו במים רבים) עשה שבילים בים בגאולת מצרים (שמיו מרעיף רביבים) השמים מטיפים טיפות קטנות של טל ומטר (שמו מיחדים כו' רבים) בבהכ"נ מתאספים עם רבים ומיחדים שמו שחרית וערבית (מעביר כליון והרץ) מעביר כליון חרון (וקרץ) חתוך והשמד (שוע מחנניו ירץ) ירצה תפלות המתחננים לפניו׃ (מעשה כו' אין מי כו' ידמה לו) כמ"ש כי מי בשחק יערוך לה' ידמה לה' בבני אלים (תהלים פט) (גבוהים) השמים הגבוהים (עלה למושב לו) העלה למושב לו (דרי גיא כחגבים למולו) יושבי הארץ חשובים נגדו כחגבים (המשל ופחד עמו) גדול הממשלה ומרבית הפחד עמו (חש והאזין ממרומו) הוא ממהר ומקבל תפלת ישראל אף שהוא יושב במרום (יובילו כו') יובילו תשורה וקרבן להקדוש ברוך הוא שהוא מוראם של ישראל (כתי גדודי צבאיו) כתות מלאכיו (לא ישורו כבוד מראיו) לא יוכלו להביט כבוד מראיו של הקב"ה (מלאכיו עושה רוחות) עושה את ברוחות שלוחיו (סוכת שפיכות שיחות) שומע תפלות הנשפכות לפניו (עונה לעמו ומעמיד רוחות) מעמיד האדם שהוא בעת צרה בריוח והצלה

דרום זאל ער הערשין דער גאט וואש ער איז דר הויבן אונ דר הייכט וועמען ער וויל אמרו לאלהים לויבט צו גאט רם ונשא ער איז הויך אונ דער הויבן אונ רואט אין הימיל פאר זיכערט אייך אן אים צוא אייביג זיין כבוד האט ער אן ניפרייט צווישן דיא היילינגע מלאכים אונ פון וועגין זיין היליג פאלק האט ער גמאכט רוען זיין שכינה צווישין דיא שטאנגען פון דעם ארון דרום זאל ער הערשין דער דא לוגט צו דער ערד אונ זיא ציטערט פר אים אמרו לאלהים לויבט צוא גאט שבילו במים רבים דאש זיין שטעג איז אין פיל וואשער זיינע הימיל מאכט ער טריפן שפרייא רעגין זיין נאמען איינציגין זיי אלע מארגין אונ אבינט אין די טויערין וואו פיל מענטשין זאמלן זיך איין דאש זיינען די שולין דרום זאל גאט הערשין וואש ער זיצט צווישין דיא מלאכים וואש זיי הישין כרובים אמרו לאלהים לויבט צו גאט תהלתו מלאת הארץ דאש זיין לויב איז פול די גאנצע וועלט ער מאכט איבר פארן פר דארבונג אונ פר שניידונג ער קערט אום גרים צארין אונ פר שניידונג דאש גישרייא פון ישראל וואש זייא בעטין צו אים באווילינט ער דרום זאל ער הערשין גאט אונזער הער וויא גאר שטארק איז דיין נאמן אין דער גאנצר וועלט׃ ובכן גדולים אונ אזו אויך זיינען זייער גרויש די ווערק פון אונזער גאט׃

מעשי אלהינו דאש איז די ווערק פון אונזער גאט אין מי בשחק עש איז קיינער ניט אין הימיל דער דא זאל זיך צוא אים שאצין קיינער פון די שטארקע מלאכים קען זיך צוא אים ניט גליכין ער האט די הויכע הימיל דער הויבן צו זיצין דארטין דיא וואש וואונן אויף דער ערד זיינען וויא היישעריקן קענין אים דרום זאל ער הערשין דר שטארקר גאט דאש זיינע ווערק זיינען גאנץ מעשה אלהינו דיא ווערק פון אונזער גאט המשל ופחד גיוועלטיגונג אונ פארכט איז מיט אים אונ פיל דער לייזונג איז ביי אים דאש גישרייא אונ דיא תפלה פון זיין פאלק איילט ער אונ פר נעמט פון זיין הימיל דרום זאל ער הערשין וואש זיין נאמען איז (יי' צבאות) מעשה אלהינו דיא ווערק פון אונזער גאט טרף נתן ער גיט שפייז צוא זיינע פארכטער זייא וועלין ברייננגען גישאנק צו גאט וואש ער איז די פארכט פון ישראל די מחנות פון די מלאכים קענען ניט זעהען דעם כבוד פון זיין גישטאלט דרום זאל ער הערשין גאטש השגחה איז אויף זיינע פארכטער מעשה אלהינו די ווערק פון אונזר גאט מלאכיו עושה רוחות זיינע שלוחים מאכט ער פון ווינטין ער איז גיהייליגט מיט גיזאנג אונ מיט לויב ער פאר נעמט ווען דיא ישראל פאר גיסין זייערע רייד אונ תפלה פאר אים ער ענטפערט

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: פּוֹדֶה מִשַּׁחַת עֲמוּסָיו · צוּר יוֹדֵעַ חוֹסָיו · קָדוֹשׁ מַפְלִיא נִסָּיו · רַחוּם לִמְרַצָּיו וּמַכְעִיסָיו · לָכֵן יִתְגָּאֶה וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:

סותרין הארון

מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ וְתַחְבּוּלוֹתָיו מְזִמָּה · שִׁבְתּוֹ בְּתוֹךְ מִרְמָה · רְפִידָתוֹ רִמָּה · קָבוּר בִּסְעִיף אֲדָמָה · וְאֵיךְ יִתְגָּאֶה אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה:

ופותחין מיד

אֲבָל מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: שׁוֹמֵעַ שַׁוְעוֹת · שׁוֹעֶה עֶרֶךְ שׁוֹעוֹת · תּוֹרוֹתָיו מְשַׁעַשְׁעוֹת · תַּכְסִיסוֹ כּוֹבַע יְשׁוּעוֹת · לָכֵן יִתְגָּאֶה הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת: סגרין הארון

מוסף ע"פ א"ב וּבְכֵן לְנוֹרָא עֲלֵיהֶם בְּאֵימָה יַעֲרִיצוּ:

אֲשֶׁר אֹמֶץ תְּהִלָּתֶךָ: בְּאֶלֵּי שַׁחַק · בִּבְרְקֵי נֹגַהּ · בִּגְדוּדֵי גֹבַהּ · בִּדְמוּמֵי דַקָּה · וּקְדֻשָּׁתְךָ בְּפִיהֶם:

וּרְצִית שֶׁבַח: מֵהוֹמֵי בְּרֶגֶשׁ · וְעוֹרְכֵי שֶׁוַע · וְזוֹעֲקֵי תְחִנָּה · חוֹכֵי חֲנִינָה · וְהִיא כְּבוֹדֶךָ:

אֲשֶׁר אֹמֶץ תְּהִלָּתֶךָ: בְּטַפְסְרֵי טֹהַר · בִּידוֹדוּן יְדוֹדוּן · בִּכְרוּבֵי כָבוֹד · בְּלִגְיוֹנֵי לַהַב · וּקְדֻשָּׁתְךָ בְּפִיהֶם:

וּרְצִית שֶׁבַח: מִמְעוּטֵי יָמִים (נ"א עַמִּים) · נְשׂוּיֵי טוֹבָה · שְׂבֵעֵי רֹגֶז · עֲגוּמֵי נֶפֶשׁ · וְהִיא כְבוֹדֶךָ:

אֲשֶׁר אֹמֶץ תְּהִלָּתֶךָ: בְּפִלְאֵי שֵׁמוֹת · בְּצִבְאוֹת עִירִין · בִּקְדוֹשֵׁי קֶדֶם · בְּרֶכֶב רִבּוֹתַיִם · וּקְדֻשָּׁתְךָ בְּפִיהֶם:

(קדוש מפליא נסיו) בכל יום הוא עושה פלאים ונסים עם האדם (למרציו ומכעיסיו) למרצים אותו ולמכעיסים אותו (ותחבולותיו מזמה) שבתו בתוך מרמה) כל תחבולותיו ומחשבותיו אינם אלא מרמה (רפידתו רמה) משכבו רמה (קבור בסעיף אדמה) בחור ובסדק של האדמה הוא נקבר (שועה ערך שועות) ישעה אל העורכים שועתם לפניו (תורותיו משעשעות) תורה שבכתב ותורה שבע"פ ראוי לשעשע בהם (תכסיסו) תכסיסי מלכותו הוא (כובע ישועות) שמשים כובע ישועה בראשו: (אשר אומץ תהלתך) שחוזק תהלתך (באילי שחק) במלאכי השמים (בברקי נגה) במלאכים אשר נגה להם כברק (בגדודי גובה) בחיילות של גובה (בדמומי דקה) מלאכים ששותקין מקול דממה דקה שהקב"ה מדבר אליהם ואף שתהלתך בפי מלאכי מרום עכ"ז (ורצית שבח מהומי ברגש) מישראל הבאים בהמיה וברגש אל בית האלהים (חוכי) המחכים ומצפים חנינה (בטפסרי טוהר) במלאכים הטהורים (בידודון ידודון) במלאכים הטהורים ונודדין בשליחות המקום (בלגיוני להב) במלאכים שנבראו מלהבות אש (ממעוטי ימים) מבן אדם שהוא קצר ימים (נשואי טובה) משבחי טובה (שבעי רוגז) כל ימיהם מכובד העול (בפליאי שמות) במלאכים ששמותם נפלאים (בצבאות עירין) חיילות עירין (בקדושי קדם) והם קדושים מקדם (ברכב רבותים) ונקרא רכב רבותים אלפי שנאן (תהלים סח)

און העלפט פון צרות דרום זאל גאט הערשין וואש ער איז דער גאט פון אלע גימיטין. מעשה אלהינו די ווערק פון אונזער גאט פודה משחת ער דער לייזט פון גרוב די ישראל וואש ער טראגט זייא פון גיבארין אן דר באשעפער ער האט ליב די וואש זיי באשיצין זיך אן אים דער הייליגער גאט ער. טוט וואונדערליכע נסים ער איז זיך מרחם איבער דיא צדיקים וואש טאן זיין רצון און איבער דיא רשעים וואש זייא דר צארינען אים דרום זאל גאט הערשין דאש זיינע דער בארימקייט איז אויף אלע זיינע ווערק: מעשה אנוש דיא ווערק פון איין מענטשין און זיינע תחבולות זיינע שלעכטע גידאנקען זיין זיצונג איז נאר אין פאלשקייט זיין אויש בעטונג איז ווערים ער ווערט באגראבין אין אשפאלט פון דער ערד און וויא זאל זיך האפירדיג האלטין דר מענטש וואש ער איז צו נארהייט און צוא נישט גיגליכין:

אבל מעשה אלהינו אבער די ווערק פון אונזער גאט איז ער הערט צו גישרייא ער פאר נעמט דאש אן ריכטונג פון דיא תפלות זיינע תורות דש איז תורה שבכתב און תורה שבעל פה וואש זיי לערנן פרייט זיך גאט דר מיט זיין ציהונג איז איין הוט פון הילף דרום זאל ער הערשין דר גאט וואש ער איז צו אונז אנאם צו העלפן: ובכן און אזו צו גאט וואש ער איז פארכטיג איבער זיי מיט פארכט טוען זייא שטארקן: אשר אומץ תהלתך [illegible] דיין לויב איז שטארק צווישן די שטארקע מלאכים וואש זיינען אין הימיל צווישין: דיא מלאכים וואש זייא לייכטין וויא אבליץ צווישין די שארין פון הויכע מלאכים צווישין די מלאכים וואש זיי שווייגין צוא הערין גאטש קול און זאגין גאטש לויב שטילער הייט און דיין הייליקייט איז אין זייער מויל ורצית שבח פון דעסט וועגין האשטו פארט לוסט און ווילסט האבין לויב פון די וואש ברומען מיט שטורעם און ריכטין אן גישרייא און תפלה די דא שרייען מיט גיבעט דיא דא האפין צוא גרייכין חן און דאש איז דיין כבוד אשר אומץ תהלתך דיין לויב איז שטארק צווישן דיא ריינע הערין צווישין דיא מלאכים וואש זייא פאר וואגלען און זייא זיינען גישווינד צוא טאן דיין שליחות צווישין דיא גיערטע מלאכים וואש זייא היישין כרובים צווישין דיא דינער וואש זיינען פון פלאם פייער און דיין הייליקייט איז אין זייער מויל ורצית שבח און דוא האשט לוסט און ווילשט לויב פון מענטשין וואש לעבין ווייניג טעג און זיינן פר געסין פון גוטש דיא דא זיינען זאט פון צארין און האבין טרויעריגע לייבער און דאש איז דיין כבוד אשר אומץ תהלתך דיין לויב איז שטארק צווישין די מלאכים וואש זייערע נעמען זיינען פר הוילין צווישין דיא מלאכים וואש הייסין עירין צווישין דיא מלאכים וואש זיינען הייליג פון פריער אן צווישין דיא פיל טויזנט מלאכים וואש זייא זיינען גאטש מרכבה און דיין הייליקייט איז אין זייער מויל ורצית שבח און

ורצית שבח: משוקדי דלתות· שופכי שיח· תובעי סליחה· תאבי כפרה· והיא כבודך:

וכבן תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו:

מיוסד ע"פ א"ב

על ישראל אמונתו· על ישראל ברכתו· על ישראל גאותו· על ישראל דברתו· על ישראל הדרתו· על ישראל ועידתו· על ישראל זכירתו· על ישראל חמלתו· על ישראל טהרתו· על ישראל ישרתו· על ישראל כנתו· על ישראל לאמתו· על ישראל מלכותו· על ישראל נעימתו· על ישראל סגלתו· על ישראל עדתו· על ישראל פעולתו· על ישראל צדקתו· על ישראל קדשתו· על ישראל רוממותו· על ישראל שכינתו· על ישראל תפארתו:

ובכן ועזו בשחקים:

מיוסד ע"פ א"ב

אפסי ארץ בדברו הקים· ביראה לעבדו מתלהקים· גולה מני חשך עמוקים· דבר עבדו מקים· התוצב להבות וברקים· ותבל מאירים ומבהיקים· זוכר ברית מצוקים· חסדו גדול מעל למוצקים· טוב ומעוז לאליו דבוקים· יחיו כל בו דבקים· כי מרותו הרים מתפרקים· לא יכילו זעמו צרים וצקים· מפחדו יתבקעו עמקים· נמוגים וכדונג נמקים· סופה וסערה דרכו נאבקי· ענן מדרך רגליו כאבקים· פדות שלח לעם לו חשוקים· צוה לעולם בריתו לנשוקים· קנוים לו ובימינו נחבקים· רצים ואחריו נדבקים: חזן שועם שמע ממעמקים· תפארת עוז לשושנת העמקים:

(משוקדי דלתות) ישראל ששוקדים על דלתי בהכ"נ ובה"מ (שופכי שיח) שופכי תפלה (תאבי כפרה) המתאוים לכפרה:

(על ישראל אמונתו) עיקר אמונתו שמאמינים בו יתברך הוא בישראל (ברכתו) שהם מברכים אותו בכל יום ואף הוא מברך אותם (גאותו) שגאוה מתגאה בישראל שהם מגדלים אותו (דברתו) פירוש דברתו עם משה"ר לא היה אלא בשביל ישראל (הדרתו) שמהדרים שם קדשו:

(אפסי ארץ) כל קצוי ארץ בדברו הקים כמ"ש כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמוד (ביראה לעבדו מתלהקים) מתקבצים לעבדו ביראה (גולה מני חשך עמוקים) דברים שהם נסתרים ונסתמים בתכלית העומק השם יתברך מגלה (דבר עבדו מקים) הצדיק גוזר והקב"ה מקיים (התוצב להבות וברקים) כמ"ש קול ה' חוצב להבות אש (תהלים כט) (ותבל מאירים ומבהיקים) כמ"ש האירו ברקיו תבל (שם צז) (זוכר ברית מצוקים) זוכר ברית האבות שנאמר בהם מצוקי ארץ (חסדו גדול מעל למוצקים) כמ"ש כי גדול מעל שמים חסדך (תהלים קח) (טוב ומעוז לאליו דבוקים) הקב"ה מטיב ומעוז למי שמתדבק בו והולך בדרכיו באמת (כי מרותו הרים מתפרקים) הרים מתפרקים מרותו כמ"ש ורוח גדולה וחזק מפרק הרים (לא יכילו) לא יסבלו (זעמו) כעסו (צרים וצוקים) הרים וסלעים שחזקים (סופה וסערה דרכו נאבקים) רוח סופה וסערה מתחברים יחד בהלוכו ובדרכו של הקדוש ברוך הוא (ענן מדרך רגליו) דורך ברגליו על ענגים כאדם הדורך ברגליו אבק (פדות שלח לעם לו חשוקים) אל הדבקים והאדוקים בו (לנשוקים) ר"ל שיהא מזויינים ומתומשים מגנ"ש (ממעמקים) ממעמקי הגלות כי הקב"ה הוא (תפארת עוז לשושנת העמקים) לישראל כמ"ש כי תפארת עוזמו אתה:

דוא האשט לוסט אונ ווילסט די לויב פון דיא וואש זיי איילן צוא די טירן פון די שולין די דא פאר גיסן רייד פון תפלה זייא ווילן אונ גלוסטין פאר גיבונג אונ דאש איז דיין כבוד:

על ישראל אמונתו אויף די ישראל איז זיין וואר הייט אויף דיא ישראל איז זיין בענטשונג אויף דיא ישראל איז זיין הערשאפט אויף דיא ישראל איז זיין רייד דאש איז תורה אונ מצות אויף די ישראל איז זיין שונהייט אויף די ישראל אין זיין בטעטיגונג אויף די ישראל איז זיין גידעכעניש אויף די ישראל איז זיין דר בארימקייט אויף די ישראל איז זיין ריינקייט אויף די ישראל איז זיין רעכט פארטיקייט אויף די ישראל איז זיין גרונד פעסטונג אויף די ישראל איז זיין אויש דר ווילונג צו איין פאלק אויף דיא ישראל איז זיין מלוכה אויף דיא ישראל איז זיין זיסקייט אויף דיא ישראל איז זיין ליבשאפט אויף דיא ישראל איז זיין אויש דער ווילונג זייא צוא זיך פאר איין עדה אויף די ישראל איז זיין ווערק אויף דיא ישראל איז זיין גירעכטיקייט אויף די ישראל איז זיין הייליקייט אויף דיא ישראל איז זיין דער הייבונג אויף דיא ישראל איז זיין רואונג אויף דיא ישראל איז זיין שיינקייט:

אפסי ארץ דיא עקין פון דער ערד האט ער מיט זיינע רייד אויף גישטעלט דיא ישראל זאמלע זיך איין צוא דינען אים מיט פארכט ער אנפלעקט פון פינצטערניש די טיפע זאכין דיא רייד פון זיין קנעכט איז ער מקיים החוצב דער דא האקט אויש פלאם אונ בליצין אונ זיי דר לייכטין דיא וועלט אונ מאכין ליכטיג ער גידיינקט דעם ברית פון די שטארקע אבות זיין חסד איז גרויש אונ איז העכער פון דיא הימיל טוב ומעוז ער איז גוט אונ ער איז אשטארקונג צוא דיא וואש זיינען צוא אים באהעפט אלע דיא וואש באהעפטין זיך אן אים ווערין לעבין לעולם הבא דען פון זיין ווינט ווערין בערג אויש גיריסין לא יכילו די שטארקע בערג אונ דיא שטארקע שטיינער קענען גיט דער ליידין זיין צארין פאר זיין פחד ווערין די טאלין צוא שפאלטין זיי ווערין צו גאנגען אונ צוא רונען וויא וואקס סופה וסערה אשטורעם מיט אשטורעם ווינט באהעפטין זיך אין זיין וועג אוואלקין איז אטרעטונג צוא זיינע פיס וויא איינער טרעט אין שטויב פון דער ערד פדות שלח איין דער לייזונג האט ער גישיקט צוא דעם פאלק וואש זייא האבין צו אים גיגלוסט ער האט גיבאטין צו איביג זיין פר בונד צו דיא גיליבטע ישראל זיי זיינן צו אים גיקויפט אונ מיט זיין רעכטע האנט זיינן זיי גיהאלזט רצים זיי לויפין אים נאך אונ באהעפטין זיך אן אים דיינער גישריא הערט ער פון דער טיפעניש ער איז איין שיינע שטארקיים צו די ישראל וואש זייא ווערין אן גירופין שושנת העמקים:

וּבְכֵן יְהוָה מִי כָמוֹךָ:

מיוסד ע"פ א"ב

מִי כָמוֹךָ אַדִּיר בַּמְּרוֹמִים ׃ מִי כָמוֹךָ בּוֹרֵא כֵּס וַהֲדוֹמִים: מִי כָמוֹךָ גִּבּוֹר וּמוֹשִׁיעַ׃ מִי כָמוֹךָ דּוֹבֵר בִּצְדָקָה וְרַב לְהוֹשִׁיעַ: מִי כָמוֹךָ הוֹד וְהָדָר לוֹבֵשׁ ׃ מִי כָמוֹךָ וְחֵטְא וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ: מִי כָמוֹךָ זַךְ בָּעֶלְיוֹנִים ׃ מִי כָמוֹךָ חָסִין בְּאַלְפֵי שִׁנְאַנִּים: מִי כָמוֹךָ טוֹב וּמֵטִיב׃ מִי כָמוֹךָ יְשָׁרִים לְהֵיטִיב: מִי כָמוֹךָ כּוֹנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם ׃ מִי כָמוֹךָ לְהָשִׁיב מִמְּצוּלוֹת יָם: מִי כָמוֹךָ מֹדֵד בְּשָׁעֳלוֹ מַיִם ׃ מִי כָמוֹךָ נֶאְדָּר מִקֹּלוֹת מַיִם: מִי כָמוֹךָ שָׂם עָבִים רְכוּבוֹ׃ מִי כָמוֹךָ עוֹזֵר וְיוֹדֵעַ חוֹסֵי בוֹ: מִי כָמוֹךָ פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת׃ מִי כָמוֹךָ צוֹעֲקָיו לְהַשְׁעוֹת: מִי כָמוֹךָ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ ׃ מִי כָמוֹךָ רוֹצֶה בְּעַמּוֹ:

חזן מִי כָמוֹךָ שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד ׃ מִי כָמוֹךָ תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב וּלְאַבְרָהָם חֶסֶד:

(מי כו' בורא כס והדומים) כמ"ש השמים כסאי והארץ הדום רגלי (ישעיה ס"ו) (חסין) חזק הוא (באלפי שנאנים) בין כל שרי מלאכי' (כנד) כחומה (להשיב ממצולת ים) כמו שעשה לפרעה (בשעלו) ברגלו (נאדר מקולות מים) כמ"ש מקולות מים וגו' אדיר במרום ה' (שם עבים רכובו) כמ"ש הנה ה' רוכב על עב קל (צועקיו להשעות) לקבל תפלות הצועקים לו: (בברורי מטה) בישראל הנבררים (בגדודי מעלה) בשרי גדודיו (בהמוני מעלה) במלאכים שהומים בתפלתם למעלה (בועודי מטה) בקבוץ ישראל שמתקבלים יחד בבהכ"נ (בלגיוני מטה) בחיילי מטה (בנגידי מטה) בשרי מטה (בעריצי) בחזקים (בפליאי מעלה) במלאכים ששמם פלאי (ברוזני) בשרים:

וּבְכֵן אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ:

מיוסד ע"פ א"ב

אֵין כָּמוֹךָ בְּאַדִּירֵי מַעְלָה ׃ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בִּבְרוּרֵי מַטָּה: אֵין כָּמוֹךָ בִּגְדוּדֵי מַעְלָה ׃ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּדָרֵי מַטָּה: אֵין כָּמוֹךָ בַּהֲמוֹנֵי מַעְלָה ׃ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּוָעוּדֵי מַטָּה: אֵין כָּמוֹךָ בְּזַכֵּי מַעְלָה ׃ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּחַיָּלֵי מַטָּה: אֵין כָּמוֹךָ בִּטְהוֹרֵי מַעְלָה ׃ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בִּיקִירֵי מַטָּה: אֵין כָּמוֹךָ בִּכְרוּבֵי מַעְלָה ׃ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בִּלְגְיוֹנֵי מַטָּה: אֵין כָּמוֹךָ בְּמַלְאֲכֵי מַעְלָה׃ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בִּנְגִידֵי מַטָּה: אֵין כָּמוֹךָ בְּשַׂרְפֵי מַעְלָה׃ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּעָרִיצֵי מַטָּה: אֵין כָּמוֹךָ בִּפְלִיאֵי מַעְלָה ׃ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּצִבְאוֹת מַטָּה: אֵין כָּמוֹךָ בִּקְדוֹשֵׁי מַעְלָה ׃ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּרוֹזְנֵי מַטָּה: חזן אֵין כָּמוֹךָ בְּשִׁנְאַנֵּי מַעְלָה ׃ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּתַקִּיפֵי מַטָּה:

ובכן ה' אונ אזו לויבן מיר אונ זאגין ווער איז אז דו שטארקער גאט: מי כמוך ווער איז אז דוא שטארק אין הימיל ווער איז אז דוא דער דא באשאפט הימיל אונ ערד מי כמוך גבור ווער אז דוא איין שטארקער אונ אהעלפער ווער איז אז דוא דער דא טוט ריידין מיט צדקה אונ איז איין הער צו העלפן מי כמוך הוד ווער איז אז דו הר דא קליידט אן לויב אונ שוינהייט אונ ווער איז אז דוא דער דא באצווינגט די זינד מי כמוך זך ווער איז אז דו לויטר צווישין די אויבערשטע ווער איז אז דו שטארק צווישין די הערין פון די מלאכים וואש זיי הייסין שנאנים מי כמוך טוב ווער איז אז דוא דער דא איז גוט אונ טוט גוטש ווער איז אז דוא גוטש צוא טאן צו דיא צדיקים מי כמוך כונס ווער איז אז דוא דער דא זאמלט איין וויא אמויער דיא וואסער פון דעם ים ווער איז אז דוא דער דא קערט אום פון דיא טיפעניש פון דעם ים מי כמוך מדד ווער איז אז דוא דער דא מעסט מיט זיין טריט דיא וואשר ווער איז אז דוא דער דא איז באשיינט פון דיא קולות פון וואשער מי כמוך שם ווער איז אז דוא דער דא טוט דיא וואלקין זיין רייטונג ווער איז אז דו דער דא העלפט אונ ווייסט דיא וואש באשיצין זיך אן אים מי כמוך פועל ווער איז אז דוא דער דא טוט הילף ווער איז אז דוא דער דא טוט פאר נעמען צו דיא וואש זייא שרייען צוא אים מיט תפלה מי כמוך קדוש ווער איז אז דו הייליג אונ פארכטיג איז זיין נאמען ווער איז אז דוא דער דא באוויליגט אן זיין פאלק מי כמוך שומר ווער איז אז דוא דער דא היט דעם ברית אונ דעם חסד ווער איז אז דוא גאט דאש דוא פוקשט געבין אמת צוא יעקב אונ צוא אברהם חסד:

אין כמוך באדירי עש איז ניט דא אז דוא צווישין דיא שטארקע מלאכים וואש אין הימיל אונ עש איז ניט דא אז דיין ווערק צווישין דיא לויטערע וואש זיינען אונטין אין כמוך בגדודי עש איז ניט דא אז דוא צווישין דיא שארין פון אויבין אונ עש איז ניט דא אז דיין ווערק צווישין די צַיילין ישראל וואש פון אונטין אין כמוך בהמוני עש איז ניט דא אז דוא צווישין דיא ברומונג פון אויבין אונ עש ניט דא אז דיין ווערק צווישין די אין זאמלונג וואש פון אונטין אין כמוך בזכי עש איז ניט דא אז דוא צווישין לויטערע מלאכים וואש פון אויבין אונ עש איז ניט דא אז דיין ווערק צווישין די חיילות פון אונטין אין כמוך בטהורי עש איז ניט דא אז דו צווישין די ריינע מלאכים וואש פון אויבין אונ עש איז ניט דא אז דיין ווערק צווישין די ווערדיגע פון אונטן אין כמוך בכרובי עש איז ניט דא אז דוא צווישין דיא מלאכים וואש הייסין כרובים וואש פון אויבין אונ עש איז ניט דא אז דיין ווערק צווישין די שרות פון אונטין אין כמוך במלאכי עש איז ניט דא אז דו צווישין דיא מלאכים וואש פון אויבין אונ עש איז ניט דא אז דיינע ווערק צווישין דיא הארין וואש פון אונטין אין כמוך בשרפי עש איז ניט דא אז דוא צווישין די ברענענדיגע מלאכים פון אויבין אונ עש איז ניט דא אז דיינע ווערק צווישין די שטארקע ישראל פון אונטין אין כמוך בפליאי עש איז ניט דא אז דוא צווישין די וואונדערליכע מלאכים וואש פון אויבין אונ עש איז ניט דא אז דיינע ווערק צווישין דיא שארין פון אונטין אין כמוך בקדושי עש איז ניט דא אז דוא צווישין די הייליגע מלאכים פון אויבין אונ עש איז ניט דא אז דיין ווערק צווישין די גאס הארין פון אונטין

וּבְכֵן נַאְדִּרְךָ חַי עוֹלָמִים : (נ"א ובכן נאדר לחי עולמים)

פותחין הארון

יש לומר בניגון ובנעימה ובכריעה ויכוין מאוד בכל לבו כי הוא שיר שהמלאכים כך נאמר בספר המרכבה ובכל תיבה יוצא שם של קדושה מיוסד ע"פ א"ב כפול

הָאַדֶּרֶת וְהָאֱמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים : הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה לְחַי עוֹלָמִים : הַגַּאֲוָה וְהַגְּדוּלָּה לְחַי עוֹלָמִים : הַדֵּעָה וְהַדִּבּוּר לְחַי עוֹלָמִים : הַהוֹד וְהֶהָדָר לְחַי עוֹלָמִים : הַוַּעַד וְהַוָּתִיקוּת לְחַי עוֹלָמִים : הַזָּךְ וְהַזּוֹהַר לְחַי עוֹלָמִים : הַחַיִל וְהַחוֹסֶן לְחַי עוֹלָמִים : הַטֶּכֶס וְהַטּוֹהַר לְחַי עוֹלָמִים : הַיִּחוּד וְהַיִּרְאָה לְחַי עוֹלָמִים : הַכֶּתֶר וְהַכָּבוֹד לְחַי עוֹלָמִים : הַלֶּקַח וְהַלִּבּוּב לְחַי עוֹלָמִים : הַמְּלוּכָה וְהַמֶּמְשָׁלָה לְחַי עוֹלָמִים : הַנּוֹי וְהַנֵּצַח לְחַי עוֹלָמִים : הַשִּׂגּוּי וְהַשֶּׂגֶב לְחַי עוֹלָמִים : הָעוֹז וְהָעֲנָוָה לְחַי עוֹלָמִים : הַפְּאֵר וְהַפְּדוּת לְחַי עוֹלָמִים : הַצְּבִי וְהַצֶּדֶק לְחַי עוֹלָמִים : הַקְּרִיאָה וְהַקְּדוּשָּׁה לְחַי עוֹלָמִים : הָרוֹן וְהָרוֹמֵמוּת לְחַי עוֹלָמִים : הַשִּׁיר וְהַשֶּׁבַח לְחַי עוֹלָמִים : הַתְּהִלָּה וְהַתִּפְאֶרֶת לְחַי עוֹלָמִים :

סוגרין הארון

(ובכן נאדרך) שנתך באדר והוד שאתה חי עולמים ולך נאה להודות: (האדרת) שהוא שבחו של הקדוש ברוך הוא מן השמים (והאמונה) שהוא שבחו של הקב"ה מן השמים ראוים השבחים הללו (לחי עולמים) שהוא חי וקים לעולם (ההוד וההדר לח"ע) כי יש אדם שיש לו הוד ואין לו הדר ויש אדם שיש לו הדר ואין לו הוד אבל הקדוש ברוך הוא יש לו הוד והדר (הועד והותיקות לחי עולמים) כי ב"ו אינו יכול לקבוע זמן לישב במשפט שמא ימות ויהיה משפטו בטל אבל להקב"ה ראוי לקבוע זמן וועד לישב במשפט כמ"ש כי שם אשב לשפוט את כל הגוים כי הותיקות והתוקף שלו לעולמי עד (הזך והזוהר) הזכות והבהירות לח"ע (החיל והחוסן) הכח והחוזק לח"ע כי מלך ב"ו תוקפו ותוקפו תלוי בחיילותיו אם יהרגו חייליו אז הוא כשאר ב"א אבל הקדוש ב"ה כחו הוא חילו (הטכס והטוהר לחי עולמים) תכסיסי ותקוני מלכות הם כלם להקדוש ב"ה כי לאדם זה נתן לו הקב"ה הוד מלכות והטהרה אין לכל אדם אבל הקב"ה יש לו טיכוס של חיל וחן חסד וטהרה (היחוד והיראה לחי עולמים) כי מלך ב"ו אם אין עמו חבורה אינם יראים ממנו אבל הקדוש ב"ה הוא יחיד בעולמו ויראוי על כל העולם (הכתר והכבוד) במקום שאתה מוצא גדולתו של הקדוש ברוך הוא שם אתה מוצא ענותנותו וכן הכתר שלו שהוא מכתיר את העולם כמו כתר שהראש אינו מכלכל את הכתר לפי שהוא מגדל והולך על הראש כן הקב"ה שהוא כתר של עולם אין העולם מכלכלו שנאמר הן השמים ושמי השמים לא יכלכלוך וכן הכבוד שהוא מגלגל כבודו להגלות ולהראות לנביאיו ולכן הכתר והכבוד לחי עולמים שאין קץ לכבודו ואין קצב לכתר שהוא מכתיר עולמו (הרמב"ן) (הלקח והלבוב) התורה שנאמר עליה כי לקח טוב וגו' למי נאה וראוי ללמד התורה כי לאשר לו הלבוב כמ"ש תוכן לב כי הוא תוכן הלבבות ויודע מחשבה הלב עתיד לחשוב לכן נאה לו להוסיף הלקח ללב לפי שגלוי לו מה שצריך לכל לב ומה ראוי לו (הרמב"ן) וגם צריך להבין במלכותו של הקב"ה שהוא עמוק מהבין לכן ראוי הלקח והלבוב לחי עולמים (המלוכה והממשלה לחי עולמים) כי מלך ב"ו לפעמים יש לו מלכות אבל אין לו ממשלה כי לפעמים ימרדו בו שריו ועבדיו ויגרשוהו ממלכותו אבל להקב"ה המלוכה והממשלה לעד (הנוי והנצח לחי עולמים) כי פרעה אמר מי ה' אשר אשמע בקולו לבסוף נתנצח והודה להקב"ה ואמר ה' הצדיק וע"ז הנויא ישראל בשירות והשבחות על הים ואמרו זה אלי ואנוהו א"כ לפת כזאת היה לו הנוי והנצח (השגוי והשגב) יש אומה שיש להם שיגוי רוב עם ויש אומה אחרת שיש להם שגב חוזק וגבורה והקב"ה מגרה זה בזה ומנצח שניהם (העוז והענוה לחי עולמים) אע"פ שיש לו עוז מלוכה מ"מ עניו הוא כי כל מקום שאתה מוצא גדולתו של הקב"ה שם אתה מוצא ענותנותו (הפאר והפדות לחי עולמים) כמ"ש במדרש אבכיר בשעה שאמרו ישראל אז ישיר הלבישוהו מלבוש והיו בו כל אותיות שבתורה ובו היה מפואר מאד ובשעת החורבן קרע אותו שנאמר בצע אמרתו (ותרגומו בזע פורפירא דיליה) ועתיד הקב"ה בשעת הגאולה והפדות להחזיר אותו פאר ליושנה ואז יהיה (הפאר והפדות לחי עולמים) שהישראל יפארו אותו בשעת פדיה (הצבי והצדק לחי עולמים) מלך ב"ו אם יש לו ממשלה ביום אין לו ביבשה וכן להיפך נמצא אף אם יהיה ברצונו לעשות צדק אינו יכול אבל הקב"ה מושל בשמים ובים וביבשה כי הכל נעשה בצביונו ורצונו וא"כ רצונו לעשות צדק ובידו לעשות (הקריאה והקדושה) המלאכים שקוראים זה אל זה ומקדישים דכתיב וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש (לחי עולמים) לו הקריאה והקדושה ולעולמי עולמים קוראים ומקדישים וכן ראוי שהוא חי העולמים הרמב"ן (הרון והרוממות) בשעה שבני אומרים רננות ומשבחים אותו הוא מתרומם ואז הרון והרוממות (לחי עולמים) (השיר והשבח לחי עולמים) כי מתוך השירה שאומרים לפניו יוצא שבח

אין כמוך בשנאני עֶס אִיז נִיט דָא אַז דוּ צְווִישֶׁן דִיא מַלְאָכִים וְואַשׁ הֵייסֶן שִׁנְאַנִּים פוּן אוֹיבֶּן אוּנ עֶס אִיז נִיט דָא אַז דַיין וֶועְרק צְווִישֶׁן דִיא שְׁטַארְקֶע יִשְׂרָאֵל וָואשׁ פוּן אוּנְטֶען :

האדרת והאמונה דִיא שְׁטַארְקַייט אוּנ וָוארְהַייט אִיז צוּא גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הבינה דִיא פַאר שְׁטַאנְדִיקַייט אוּנ דִיא בֶּענְטְשׁוּנְג אִיז צוּא גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הגאוה דִיא הֶערְשַׁאפְט אוּנ דִיא אַכְפֶּערְקַייט אִיז צוּ גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הדעת דִיא וִוישְׂן שַׁאפְט אוּנ דִיא רַייד אִיז צוּא גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג ההוד דִיא לוֹיבּ אוּנ דִיא שׁוֹנְהַייט אִיז צוּא גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הועד דָאשׁ בֶּשְׁטֶעמִינוּנְג אוּנ דָאשׁ שְׁטַארְקַייט אִיז צוּ גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הזך דִי לוֹיטֶערְקַייט אוּנ דִי לַייכְטוּנְג אִיז צוּא גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג החיל דִי קְרַאפְט אוּנ דִי שְׁטַארְקַייט אִיז צוּ גָאט דֶער דָא לֶעבְּט: אֵייבִּיג הטכס דִיא צִירוּנְג אוּנ דִי רַיינִיקַייט אִיז צוּא גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג היחוד דִיא אֵיינְצִיגוּנְג אוּנ דִיא פָארְכְט אִיז צוּא גָאט דֶער דָא לֶעבְּט

אֵייבִּיג הכתר דִיא קְרוֹין אוּנ דֶער כָּבוֹד אִיז צוּא גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הלקח דָאשׁ לֶערְנוּנְג אוּנ דֶער נוּטְצֶער שֵׂכֶל פוּן דֶעם הַארְץ אִיז צוּ גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג המלוכה דִיא קֶינִיגְרַייךְ אוּנ דִיא גֶיוָועלְטִיגוּנְג אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הנוי דִי בַּאשַׁיינוּנְג אוּנ דִי אֵייבִּיקַייט אִיז צוּ גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג השגוי דִי מֶערוּנְג אוּנ דִי שְׁטַארְקַייט אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג העוז דִי שְׁטַארְקַייט אוּנ דִי דֶעמוּטִיקַייט אִיז צוּא גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הפדות דִיא דֶער לַייזוּנְג אוּנ דִיא שׁוֹנְהַייט אִיז צוּ גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הצבי דִיא גְלוּסְטִיקַייט אוּנ דִי גֶירֶעכְטִיקַייט אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הקריאה דָאשׁ רוּפוּנְג וָואשׁ דִי מַלְאָכִים רוּפֶן אֵיינֶער צוּם אַנְדֶערִין אוּנ זָאגִין קְדוּשָׁה אִיז צוּא גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הרון דָאשׁ גְזַאנְג פוּן תְּפִלָּה אוּנ דָאשׁ דֶער הוֹיבּוּנְג אִיז צוּ גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג השיר דָאשׁ גְזַאנְג אוּנ דִיא לוֹיבּ אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג התהלה דִי לוֹיבּ אוּנ דִי שׁוֹנְהַייט אִיז צוּא גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג :

וּבְכֵן נַאֲמִירָךְ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵימָה:

מיוסד ע"פ א"ב כפול

נַאֲמִירָךְ בְּאֵימָה · נְבָרֶכְךָ בְּבִינָה · נְגַדֶּלְךָ בִּגְדֻלָּה · נִדְרָשְׁךָ בְּדֵעָה · נְהַדְּרָךְ בְּהוֹדָיָה · נוֹדְךָ בְּוָעִידָה · נַזְכִּירָךְ בְּזִמְרָה · נְחַסְּנָךְ בְּחִילָה · נַטְעִימָךְ בְּטָהֳרָה · נְיַחֲדָךְ בְּיִרְאָה · נְכַבֶּדְךָ בִּכְרִיעָה · נְלַבְּבָךְ בְּלִמִּידָה · נַמְלִיכָךְ בִּמְלוּכָה · נְנַצְּחָךְ בִּנְעִימָה · נְשַׂגְּבָךְ בְּשִׂרָרָה · נַעֲרִיצָךְ בַּעֲנָוָה · נְפָאֶרְךָ בִּפְצִיחָה · נְצַלְצְלָךְ בְּצָהֳלָה · נַקְדִּישָׁךְ בִּקְרִיאָה · נְרוֹמִמְךָ בִּרְנָנָה: חזן נְשׁוֹרְרָךְ בְּשִׁבְחָה · נַתְמִידָךְ בִּתְהִלָּה:

וּבְכֵן רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא:

מיוסד ע"פ א"ב

רוֹמְמוּ אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן · קָדוֹשׁ הוּא בָּרוּךְ בְּכָל זְמָן: רוֹמְמוּ גּוֹמֵל חֲסָדִים · קָדוֹשׁ הוּא דָּתוֹתָיו דּוֹדִים: רוֹמְמוּ הַנִּקְדָּשׁ בִּצְדָקָה · קָדוֹשׁ הוּא וּמַאֲזִין צְעָקָה: רוֹמְמוּ זֶרֶת שְׁחָקִים · קָדוֹשׁ הוּא חִכּוֹ מַמְתַקִּים: רוֹמְמוּ טוֹב לַכֹּל · קָדוֹשׁ הוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל: רוֹמְמוּ כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ בְּהֵיכָלוֹ · קָדוֹשׁ הוּא לְהַקְדִּישׁוֹ וּלְעַלּוֹ: רוֹמְמוּ מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים · קָדוֹשׁ הוּא נִצָּב בַּעֲדַת כְּרוּבִים: רוֹמְמוּ סוֹבֵל בִּזְרוֹעוֹ עוֹלָם · קָדוֹשׁ הוּא עֻזּוֹ וּמִכֹּל נֶעְלָם: רוֹמְמוּ פּוֹדֶה וְחוֹנֵן יְדִידִים · קָדוֹשׁ הוּא צִדְקָתוֹ שָׁמַיִם מַגִּידִים: רוֹמְמוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו · קָדוֹשׁ הוּא רוֹצֶה יְרֵאָיו: חזן רוֹמְמוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת · קָדוֹשׁ הוּא תִּפְאַרְתּוֹ בְּמַקְהֵלוֹת:

וּבְכֵן רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

מיוסד ע"פ א"ב

רוֹמְמוּ אַדִּיר וְנוֹרָא · כִּי קָדוֹשׁ הוּא בְּרוּחוֹ שָׁמַיִם שִׁפְרָה: רוֹמְמוּ גְּדֻלָּתוֹ בִּקְהַל יְשָׁרִים · כִּי קָדוֹשׁ הוּא דּוֹבֵר צְדָקוֹת מַגִּיד מֵישָׁרִים: רוֹמְמוּ הַנֶּעֱרָץ בִּקְדֻשָּׁה · כִּי קָדוֹשׁ הוּא

(ובכן) [illegible] (נאמירך אלהינו באימה) נשבח לך באימה כי אתה אלהינו (נאמירך) נשבחך (בועידה) בוועד וקהל (נחסנך בחילה) נחזקך בזה שמספר חוזק ותוקף שלך בפחד וחיל (נטעימך) נשבחך כמו טעם ודעת (בטהרה) (נלבבך) נחבבך (נעריצך בענוה) אנו משבחין ומחזיקין אותך על שלפי גדולתך הוא ענוה גדולה שאתה משגיח על פרנסתם (בפציחה) בפתיחת פה ברנה (נצלצלך) נודה לך בצלצול (נשוררך) נשיר לך (נתמידך בתהלה) נהלל ונשמיע תמיד תהלתך: (רוממו כו' דתותיו דודים) תורותיו שבכתב ושבע"פ אהובים (הנקדש בצדקה) בזה שעושה צדקה להבריות שבדור נתקדש שמו (זרת שחקים) השמים תיכן ומדד אותם בזרת שהוא אצבע הקטנה (חכו ממתקים) שאמר לנו ממתק דברים וטובו וכזה הוא סולח לחטאתינו הים חיך מתוק מזה (תפארתו במקהלות) כי ברוב עם הדרת מלך (משלי יד כח) (רוממו כו') ברוחו שמים שפרה) ברוח פיו תיקן והאהיל השמים

ובכן נאמירך אונ ווייל דיין לויב איז אזוא גרויש דרום וועלן מיר דיך לויבן מיט פארכט:

נאמירך באימה מיר וועלן דיך נאט לויבן מיט פארכט מיר וועלן דיך לויבן מיט פאר שטאנדיקייט מיר וועלן דיך אבפערין מיט אבפערקייט מיר וועלן דיך פארשטין מיט ווישן שאפט מיר וועלן דיך בשיינען מיט שונהייט מיר וועלן דיך לויבן מיט איין זאמלונג מיר וועלן דיך גידיינקען מיט גיזאנג מיר וועלן דיך שטארקן מיט ציטרנעש מיר וועלן ריידין פון דיר מיט ריינקייט מיר וועלן דיך איינציגין מיט פארכט מיר וועלן דיך עהרין מיט קניאונג מיר וועלן דיך באהארצט לויבן מיט לערונג מיר וועלן דיך קינינגן מיט קינינגרייך מיר וועלן דיך שטארק לויבן מיט זיסקייט מיר וועלן דיך פעסטיגן מיט הערשאפט מיר וועלן דיך שטארקן מיט דעמוטיקייט מיר וועלן דיך שיינן מיט עפינונג פון אונזער מויל מיר וועלן צוא דיר שאלן מיט פרייד מיר וועלן דיך היילגין מיט רופונג מיר וועלן דיך דער הייבן מיט גיזאנג מיר וועלן זינגען צו דיר מיט לויב מיר וועלן דיך תמיד לויבן מיט לויב:

ובכן אונ אזו רוממו ה' אלהינו דער הייבט גאט אונזער גאט אונ בוקט אייך צום שעמיל פון זיינע פיס קדוש הוא ער איז היילג:

רוממו אל מלך נאמן דער הייבט גאט דעם וואהראפטיגן קינג ער איז היילג ער איז גילויבט אין אלע צייט רוממו גומל דער הייבט גאט דער דא פאר געלט גינאד ער איז היילג זיינע תורות זיינן גיליבט רוממו הנקדש דער הייבט גאט דר דא איז גיהיילגט מיט צדקה ער איז היילג

אונ פאר נעמט גישרייא רוממו זרת דר הייבט גאט דער דא האט בשאפן אונ גימאסטין די הימיל מיט זיין שפאן ער איז היילג זיין נומען איז זיס דען ער האט גיזאגט טוט תשובה וועל איך אייערע זינד פאר געבין קען זיין זיסערע רייד פון די דאזיגע רוממו טוב דער הייבט גאט דער דא איז גוט צו אלע ער איז היילג ער ווייסט אלין דינג רוממו כבוד דער הייבט גאט דאש אלע מלאכים זאגין כבוד אין זיין היכל ער איז היילג מדארף אים היליגין אונ לויבין רוממו מונה דער הייבט גאט דר דא ציילט דיא שטערין מיט אצאל ער איז היילג דער דא שטייט צווישן דיא מלאכים וואש זייא הייסן כרובים רוממו סובל דער הייבט גאט דר דא לידעט אונ טראגט מיט זיין שטארקייט דיא גאנצע וועלט ער איז היילג ער איז גישטארקט אונ איז פאר הוילין פון אלע רוממו פודה דר הייבט גאט דער דא לייזט אונ לייט זעליקט זיינע ליב האבער ער איז היילג די הימיל זאגין זיין גירעכטיקייט רוממו קרוב דער הייבט גאט דער דא איז נאהענט צו זיינע רופער ער איז היילג ער וויל אונ האט לוסט אן זיינע פארכטער רוממו שומע דער הייבט גאט דער דא הערט דיא תפלות ער איז היילג זיין שונהייט איז אין אלע איין זאמלונג:

ובכן אונ אזו דער הייבט גאט אונזער גאט אונ בוקט אייך צוא זיין היילגין בארג כי קדוש דען גאט אונזער גאט איז היילג:

רוממו אדיר דער הייבט גאט דר דא איז שטארק אונ פארכטבר דען ער איז היילג מיט זיין גייסט האט ער אן גירעכט אונ בשיינט די הימיל רוממו גדולתו דער הייבט גאט דאש זיין גרעסקייט איז אין איין

זאמלונג

(תולב להבות) שמכל דבור ודבור שילא מפיו נעשה מלאך של להב אש (יוסד ארקים) מיסד ארצות (לוכד חכמים בערמה) בדבר ערמה אשר חשבו לעשות לגולת בה עצמה לוכד אותם ויפול בשחת יפעל (נותן יד לפושעים) נותן ידו להם ומקבלם בתשובה (שגיא שניו) רב שנותיו עד (לאין חקר) ואין מספר להם (עשתונות חוקר) כל מחשבות הוא חוקר (קושט מעבדיו) מעשיו באמת ויושר (תהלתו כשמו) תהלתו שהוא היה הוה ויהיה כשמו כי שמו של בן ד' מורה על זה: (אמונתך) ניכר יותר (בעליונים) כי הם קיימין לעד (ויעודך) שכינתך (זבולך) דירתך (חנייתך) מקום חנייתך (קדושתך בעליונים) ואימתי כאשר (רוממותך בתחתונים) כי בתחילה ישראל מרוממים להקדוש ברוך הוא ואחר כך המלאכים (הנקדש באלפי אלפים) כמ"ש אלף אלפים ישמשוניה (דניאל ז ו) (הנערץ בברקים קלים) מלאכים שהם קלי המרוץ כברקים (בגעש גלגלים) ברעש הגלגלים (בדהרת אופנים) בקול שעמון האופנים (בזיקים) מלאכים שהם כמו ניצוצי אש ערתים (בטכס טהורים)

וְהַלּוּכוֹ בִּקְדֻשָּׁה: רוֹמְמוּ זוֹכֵר בְּרִית אָבוֹת · כִּי קָדוֹשׁ הוּא חוֹצֵב לֶהָבוֹת: רוֹמְמוּ טָהוֹר שׁוֹלֵחַ בְּרָקִים · כִּי קָדוֹשׁ הוּא יוֹסֵד אֲרָקִים: רוֹמְמוּ כִּסְאוֹ הֵכִין בִּשְׁמֵי רוּמָהּ · כִּי קָדוֹשׁ הוּא לוֹכֵד חֲכָמִים בְּעָרְמָה: רוֹמְמוּ מוֹחֶה כְּעָב פְּשָׁעִים · כִּי קָדוֹשׁ הוּא נוֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים: רוֹמְמוּ שַׂגִּיא שָׁנָיו לְאֵין חֵקֶר · כִּי קָדוֹשׁ הוּא עֶשְׁתּוֹנוֹת חוֹקֵר: רוֹמְמוּ פּוֹדֶה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו · כִּי קָדוֹשׁ הוּא צַדִּיק קוֹשְׁט מַעְבָדָיו: רוֹמְמוּ קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ · כִּי קָדוֹשׁ הוּא רָם הַמַּבִּיט לִקְצוֹת הָאָרֶץ: חזן רוֹמְמוּ שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ · כִּי קָדוֹשׁ הוּא תְּהִלָּתוֹ כִּשְׁמוֹ:

וּבְכֵן כִּי אַתָּה אֵל אֱמוּנָה:

מיוסד ע"פ א"ב

אֱמוּנָתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים · בְּרִיתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים · גְּדֻלָּתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים · דָּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים · הוֹדְךָ בָּעֶלְיוֹנִים · וְעוּדְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים · זְבוּלְךָ בָּעֶלְיוֹנִים · חֲנָיָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים · טָהֳרָתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים · יִרְאָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים · כְּבוֹדְךָ בָּעֶלְיוֹנִים · לִמּוּדְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים · מְעוֹנְךָ בָּעֶלְיוֹנִים · נָוְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים · סְבִבָתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים · עֲדָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים · פְּאֵרְךָ בָּעֶלְיוֹנִים · צִדְקָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים · קְדֻשָּׁתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים · רוֹמְמוּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: חזן שְׁכִינָתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים · תְּהִלָּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים:

וּבְכֵן תּוּעֲרָץ וְתֻקְדָּשׁ:

מיוסד ע"פ א"ב

הַנִּקְדָּשׁ בְּאַלְפֵי אֲלָפִים · הַנֶּעֱרָץ בִּבְרָקִים קַלִּים: הַנִּקְדָּשׁ בְּגַעַשׁ גַּלְגַּלִּים · הַנֶּעֱרָץ בְּדַהֲרַת אוֹפַנִּים: הַנִּקְדָּשׁ בַּהֲמוֹנֵי עִירִין · הַנֶּעֱרָץ בְּוַעַד קַדִּישִׁין: הַנִּקְדָּשׁ בְּזִיקִים זוֹרְחִים · הַנֶּעֱרָץ בַּחֲצוּבֵי לֶהָבִים: הַנִּקְדָּשׁ בְּטֶכֶס טְהוֹרִים · הַנֶּעֱרָץ בִּיקָּרִים יוֹקְדִים: הַנִּקְדָּשׁ

זַאמְלוּנְג פוּן דִי רֶעכְטְ פַּארְטִיגֶע דֶען עֶר אִיז הֵיילִיג עֶר רֶעט גִירֶעכְטִיקַייט אוּנ זָאגְט רֶעכְט פַּארְטִיקַייט רוממו תגערץ דֶער הֵייכְט גָאט דֶר דָא אִיז גִישְׁטַארְקְט מִיט הֵיילִיקַייט דֶען עֶר אִיז הֵיילִיג אוּנ זַיין גַאנְג אִיז מִיט הֵיילִיקַייט רוממו זוכר דֶער הֵייכְט גָאט דֶער דָא גִידֵיינְקְט דֶעם בְּרִית פוּן דִי אָבוֹת דֶען עֶר אִיז הֵיילִיג אוּנ הָאט גִיהוֹיאָט פְלַאמֶעגְדִיגֶע מַלְאָכִים רוממו טהור דֶער הֵייכְט דֶעם רֵיינֶעם גָאט דֶר דָא שִׁיקְט בְּלִיצִין דֶען עֶר אִיז הֵיילִיג אוּנ הָאט גִיגְרוּנְד פֶעסְט דִי עֶרְד רוממו כסאו דֶער הֵייכְט גָאט דֶר דָא הָאט זַיין שְׁטוּל אָן גִיבְּרֵייט אִין דִיא הוֹיכֶע הִימִיל דֶען עֶר אִיז הֵיילִיג עֶר בַּאצְווִינְגְט דִי חֲכָמִים מִיט זַייעֶר לִיסְטִיקַייט רוממו מוחה דֶער הֵייכְט גָאט דֶער דָא מֶעקְט אָפּ אַז אַוואלְקִין דִי זִינְד דֶען עֶר אִיז הֵיילִיג עֶר גְרֵייכְט זַיין הַאנְט מְקַבֵּל צוּא זַיין דִיא תְּשׁוּבָה פוּן דִי פּוֹשְׁעִים רוממו שגיא דֶער הֵייכְט גָאט דָאשׁ זַיינֶע פִיל יָארִין הָאבִּין קֵיין פַארְשְׁטוּנְג אוּנ קֵיין צָאל נִיט דֶען עֶר אִיז הֵיילִיג עֶר פַארְשְׁטֵיט דִיא גִידַאנְקֶען רוממו פודה דֶר הֵייכְט גָאט דֶער דָא דֶער לֵייזְט דָאשׁ לֵייבּ פוּן זַיינֶע קְנֶעכְט דֶען עֶר אִיז הֵיילִיג גָאט אִיז אֵיין צַדִּיק זַיינֶע ווֶערְק זַיינֶען אֱמֶת רוממו קונה דֶער הֵייכְט גָאט דֶער דָא הָאט בַּאשַׁאפִין הִימִיל אוּנ עֶרְד דֶען עֶר אִיז הֵיילִיג עֶר אִיז הוֹיךְ אוּנ קוּקְט צוּ דִיא עֶקִין פוּן דֶר עֶרְד רוממו שוכן דֶער הֵייכְט גָאט דֶער דָא רוּאָט אִין הִימִיל אוּנ זַיין נָאמֶען אִיז הֵיילִיג דֶען עֶר אִיז הֵיילִיג זַיין לוֹיבּ אִיז אַזוֹ גְרוֹישׁ אַזוֹ ווִיא זַיין נָאמֶען אִיז גְרוֹיס ובכן אוּנ אַזוֹא דוּא גָאט בִּישְׁט אַ ווָארְהַאפְטִיגֶער גָאט:

אמונתך בעליונים דַיין ווָארְהַייט: אִיז צְווִישִׁין דִיא אוֹיבֶּערְשְׁטֶע דַיין זִיכֶערְהַייט אִיז צְווִישִׁין דִיא אוּנְטֶערְשְׁטֶע דַיין אַכְפֶּערְקַייט אִיז צְווִישִׁין דִי אוֹיבֶּערְשְׁטֶע דַיין תּוֹרָה אִיז צְווִישִׁין דִיא אוּנְטֶערְשְׁטֶע דַיין שׁוֹנְהַייט אִיז צְווִישִׁין דִיא אוֹיבֶּערְשְׁטֶע דַיין שְׁכִינָה אִיז צְווִישִׁין דִיא אוּנְטֶערְשְׁטֶע דַיין הַארְבֶּרִיג אִיז צְווִישִׁין דִי אוֹיבֶּערְשְׁטֶע דַיין רוּאוּנְג אִיז צְווִישִׁין דִיא אוּנְטֶערְשְׁטֶע דַיין רֵיינִיקַייט אִיז צְווִישִׁין דִיא אוֹיבֶּערְשְׁטֶע דַיין פָארְכְט אִיז צְווִישִׁין דִיא אוּנְטֶערְשְׁטֶע דַיין כָּבוֹד אִיז צְווִישִׁין דִיא אוֹיבֶּערְשְׁטֶע דַיין לֶערְנוּנְג אִיז צְווִישִׁין דִיא אוּנְטֶערְשְׁטֶע דַיין וואוֹנוּנְג אִיז צְווִישִׁין דִי אוֹיבֶּערְשְׁטֶע דַיין וואוֹנוּנְג דָאשׁ אִיז דָאשׁ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז צְווִישִׁין דִיא אוּנְטֶערְשְׁטֶע דַיין סוּכָּה אִיז צְווִישִׁין דִי אוֹיבֶּערְשְׁטֶע דַיין עֵדָה אִיז צְווִישִׁין דִיא אוּנְטֶערְשְׁטֶע דַיין שׁוֹנְהַייט אִיז צְווִישִׁין דִיא אוֹיבֶּערְשְׁטֶע דַיין גִירֶעכְטִיקַייט אִיז צְווִישִׁין דִיא אוּנְטֶערְשְׁטֶע דַיין הֵיילִיקַייט אִיז צְווִישִׁין דִיא אוֹיבֶּערְשְׁטֶע דַיין דֶער הֵייבוּנְג אִיז צְווִישִׁין דִיא אוּנְטֶערְשְׁטֶע דַיין שְׁכִינָה אִיז צְווִישִׁין דִי אוֹיבֶּערְשְׁטֶע דַיין לוֹיבּ אִיז צְווִישִׁין דִיא אוּנְטֶערְשְׁטֶע:

הנקדש באלפי אלפים דֶר דָא אִיז גִיהֵיילִיגְט צְווִישִׁין טוֹיזֶנְט מָאל טוֹיזֶנְט מַלְאָכִים דֶער דָא אִיז גִישְׁטַארְקְט מִיט דִיא גְרִינְגֶע בְּלִיצִין דֶער דָא אִיז גִיהֵיילִיגְט מִיט שְׁטוּרֶעם פוּן דִי גַלְגַּלִּים דֶר דָא ווֶערְט גִישְׁטַארְקְט דוּרךְ שְׁפְּרִינְגֶען פוּן דִי אוֹפַנִּים דֶער דָא אִיז גִיהֵיילִיגְט אִין בְּרוּמוּנְג פוּן דִי מַלְאָכִים וואשׁ זַייא הֵייסִין עִירִין דֶער דָא אִיז גִישְׁטַארְקְט אִין אֵיין זַאמְלוּנְג פוּן דִיא הֵיילִיגֶע מַלְאָכִים דֶער דָא אִיז גִיהֵיילִיגְט מִיט דִיא מַלְאָכִים וואשׁ זַייא לֵייכְטִין ווִיא פוּנְקֶען דֶער דָא אִיז גִישְׁטַארְקְט מִיט

בבתי כרובים · הנערץ בלהקת לוהטים : הנקדש במחנות מלאכים ·
הנערץ בנועם נוגנים : הנקדש בשרפים עומדים · הנערץ בעוז
אראלים : הנקדש בפרודי אגפים · הנערץ בצלצול משיקות כנפים :
הנקדש בקולם בהמון · הנערץ ברבו רבון : חזן הנקדש בשקט
שנאנים · הנערץ בתוכן תלתלים :

חו"ק ליושב תהלות · לרוכב ערבות · קדוש וברוך :

מיוסד ע"פ א"ב כפול

אלי שחק חצובי להבים · אומרים קדוש : אדירי כל חפץ הנאהבים ·
אומרים ברוך : בלולי קרח ושלג ושלהבים · אומרים קדוש :
בדי צדק גזי רהבים · קדוש וברוך : ליושב גובה להם ויראה להם · אומרים
קדוש : גבורי כח במשכנות אהליהם · אומרים ברוך : דאי בכנף
מכסים פניהם · אומרים קדוש : דורשי דתות דבקים באלהיהם ·
קדוש וברוך : ליושב המוני עירין וסוד קדישין · אומרים קדוש : הוגי
שעשוע מטע קדושים · אומרים ברוך : ועודי מעל גויתם כתרשישים ·
אומרים קדוש : וחולי אהבה סמוכי באשישים · קדוש וברוך :
ליושב זבודי זוהר כעין חשמלים · אומרים קדוש : זוקקי שבעתים ברור
מלים · אומרים ברוך : חוסן חילים רבבות אלים · אומרים קדוש :

בקיבוץ המלאכים הפאורים (ביקדים יוקדים) במלאכים של יקודי אש (בלהקת לוהטים) בקהלת מלאכים של אש לוהט (בנועם נוגנים) בנעימות ומתיקות מלאכים המזמרים (בפרודי אגפים) החיות שמפרידים אגפיהם זו מזו כדי שתעלה תפלת ישראל לפני הקדוש ב"ה (בצלצול משיקות כנפים) מקול צלצול שמחברים יחד כנפיהם כדי שלא יבוא המקטרג לקטרג (בקולם בהמון) החיות שקולם כהמון מים (ברבו רבון) כמ"ש רבו רבון קדמוהי (דניאל ז י) (בשקט שנאנים) במלאכים שהם בהשקט ובטח (בתוכן תלתלים) בשכוש אלי תלין של מלאכים : (אלי שחק) מלאכי מרום (חצובי להבים) מלאכים הנחצבים מלהבות אש (אדירי כל חפץ הנאהבים) ישראל שנאמר עליהם אדירי כל חפצי בם (אומרים ברוך) שם כבוד מלכותו לעולם ועד (בלולי קרח כו') מלאכים הבלולים מקרח ושלג ושלהבות אש (בדי צדק) ישראל שהם בני צדיקים (גזי רהבים) יוצאי מצרים (גובה להם) חיות הקודש שנאמר עליהם וגובה להם (ויראה להם) שהם יראים מכסא הכבוד (גבורי כח כו') ישראל שמתגברים בכח התפלה בבהכ"נ (דאי בכנף) פורחים בכנפיהם (מכסים פניהם) כמ"ש בשתים יכסה פניו (המוני עירין) קבוץ מלאכים (וסוד) וקבוץ קדישין (הוגי שעשוע) ישראל ההוגים בתורה שנקראת שעשוע (מטע קדושים) נצר מטעם של האבות הקדושים (ועודי מעל) המלאכים הנועדים למעלה (גויתם כתרשישים) גופם רחב כים של תרשים (וחולי אהבה סמוכי באשישים) ישראל הצריכים סעד מהקדוש ברוך הוא מחמת שהם חולים לאהבתו יתברך (זבודי זוהר כעין חשמלים) המלאכים אשר נתן להם חלק זוהר כעין חשמל (זוקקי שבעתים) ישראל העוסקים בתורה המזוקקה שבעתים (ברור מלים) מבררין דברי תורה (חוסן חיילים) מלאכים החזקים (חניטי כופר) זרע אמת

ריא מלאכים וואש זיינען גיהויאט אויש פלאם דער דא איז גיהיליגט
מיט צירונג פון ריינע מלאכים דער דא איז גישטארקט מיט ברענדינע
מלאכים דער דא איז גיהייליגט מיט פיל כתות מלאכים וואש הייסן
כרובים דר דא איז גישטארקט מיט איין זאמלונג פון דיא פלאמענדיגע
מלאכים דער דא איז גיהייליגט מיט דיא מחנות פון מלאכים דער דא
איז גישטארקט מיט זיסע גיזאנג וואש די מלאכים זינגען דער דא איז
גיהייליגט מיט ברענעדיגע מלאכים דיא דא שטייען דער דא איז
גישטארקט מיט שטארקייט פון די מלאכים וואס הייסן אראלים דער
דא איז גיהייליגט מיט די מלאכים וואש זייא צו שיידין דיא פליגיל כדי
די תפלה זאל קומען פאר השם יתברך דער דא איז גישטארקט מיט די
מלאכים וואש זיי קלינגען אונ באהעפטין זייערע פליגיל דר שטן זאל
ניט קענען קומען פאר נאט מקטרג צו זיין דער דא איז גיהייליגט מיט
דעם קול פון די מלאכים וואש זיי ברומען מיט ברומונג דער דא איז
גישטארקט מיט צעהן מאל צעהן טויזינט מלאכים דר דא איז גהייליגט
מיט די מלאכים וואש רוען זיכער דר דא איז גישטארקט מיט די צאל
פון די מלאכים וואש זיינען זייער פיל הויפין פאר האנדין : ליושב תהלות
צוא נאט דער דא זיצט אין לויב אונ צוא דעם נאט דער דא רייט אין
הימיל דער דא הייסט ערבות קדוש וברוך צוא אים ווערט גיזאגט קדוש
אונ ברוך :
אלי שחק די שטארקע מלאכים וואש זיי זיינען אין הימיל וואש זייא
זיינען אויש גיהויאט פון פלאם פייער זייא זאגין קדוש אדירי דיא
שטארקע וואש דער גאנצער באגער פון נאט איז אן זיי די דא זיינען
גיליבט בייא גאט זייא זאגין ברוך בלולי דיא מלאכים וואש זייא זיינען
אויש גימישט פון אייז אונ שנייא אונ פלאם זייא זאגין קדוש בדי דיא
גירעכטע קינדער דיא וואש זיינען אויש גיצויגין גיווארין פון מצרים זיי
זאגין קדוש וברוך גובה די מלאכים וואש זייא זיינען הויך אונ פארכטין
זיך פאר גאט זיי זאגין קדוש גבורי דיא וואש זייא זיינען שטארק מיט
כח צו לערנען תורה אין דיא בתי מדרשים זייא זאגין ברוך דאי דיא
מלאכים וואש זייא שוועבין מיט פליגיל זייא בדעקין זייער פנים זייא
זאגין קדוש דורשי די וואש זיי פארשטין דיא תורה דיא וואש בהעפטין
זיך צו זייער גאט זאגין קדוש וברוך המוני דאש ברומונג פון די מלאכים
וואש זיי הייסין עירין אונ דער סוד פון די מלאכים וואש הייסין קדוש
זייא זאגין קדוש הוגי די וואש זיי לערנען די תורה די היילין פלאנצונג
זיי זאגין ברוך ועודי די מלאכים וואש זייא זיינען אין גיזאמלט אויבין
אין הימיל זייער גוף איז אזוא ברייט אונ גרויש וויא דער ים וואש ער
הייסט תרשיש זייא זאגין קדוש וחולי אונ דיא וואש זייא זיינען קראנק
נאך גאטש ליבשאפט דיא וואש זיינען אונטער גילעהענט מיט בעבר
ויין דאש איז דיא תורה זייא זאגין קדוש וברוך זבודי דיא מלאכים
וואש זייא זיינען ניטיילט מיט ליטערקייט אזוא וויא דאש גישטאלט
פון חשמלים זיי זאגין קדוש זוקקי דיא וואש זיי לערנען דיא תורה וואש
זיא איז גיליטערט זיבין מאל זיבין מיט דיא לויטערע רייד זייא זאגין
ברוך חוסן דיא שטארקע חילות פון טויזנט מלאכים זייא זאגין קדוש

חניתי כושר בני אלים · קדוש וברוך: ליושב טכוסי טוהר חדשי בקרים · אומרים קדוש: טעוני מוראך בצווי עקרים · אומרים ברוך: ידודון ידודון בחיל נזקרים · אומרים קדוש: יודעי בין מפנינים יקרים · קדוש וברוך: ליושב כסויי ארבע מרבעי פנים · אומרים קדוש: כרותי ברית פנים בפנים · אומרים ברוך: לובשי בדים זכים וחפים · אומרים קדוש: לובשי לבנים נעימים ויפים · קדוש וברוך: ליושב משרתים נעים רמים וגבוהים · אומרים קדוש: מלמדי חקים משיבי נכוחים · אומרים ברוך: נוגני נועם ספים מרופפים · אומרים קדוש: נאוו לחיים כעגור מצפצפים · קדוש וברוך: ליושב סכוכי אברה בקלל נוצצים · אומרים קדוש: סגולי מעמים ביראה מעריצים · אומרים ברוך: עומדים ממעל בדברו נחוצים · אומרים קדוש: עורכי עוז ברעד שבוצים · קדוש וברוך: ליושב פנים ולא עורף נתאמים · אומרים קדוש: פרושים לך אחוים ומותאמים · אומרים ברוך: צבאות עליונים גאים ורמים · אומרים קדוש: צבאות תחתונים לרצותך מערימים · קדוש וברוך: ליושב קוראי בשלוש זר תפארה · אומרים קדוש: קוראי פעמים חטיבת אמירה · אומרים ברוך: רגליהם רגל עמידת ישרה · אומרים קדוש: רצויי שדי משוררי שירה · קדוש וברוך: ליושב שנאני שקט

ושמר (בני אלים) בני אברהם יצחק ויעקב הנקראים אילי צדק (טכוסי טוהר) מלאכים המתוקנים בטהרה (חדשי בקרים) ומתחדשים בכל בוקר (טעוני מוראך) ישראל הנושאים עול מוראך (בצווי עקרים) בצווי אבות ונביאים וזקנים וחכמים שהם עקרים (ידודון ידודון בחיל נזקרים) מלאכים אשר מחיל ויראה הם קופצים ונרתעים לאחוריהם (אומרים קדוש) (יודעי בין מפנינים יקרים) ישראל שיודעים להבין בשתי תורות היקרים מפנינים · (כסויי ארבע) חיות הקודש המתכסים בארבע כנפים · והם (מרבעי פנים) כמ"ש וארבעה פנים לאחת · וארבע כנפים לאחת (כרותי ברית פנים בפנים) ישראל שכרת הקב"ה עמם ברית פנים בפנים דבר ה' עמהם (לובשי בדים זכים וחפים) המלאכים לבושי בגדים טהורים ונקיים (לובשי לבנים) ישראל המלובשים היום בטליתים ובבגדים לבנים (נעימים ויפים · משרתים נעים) מלאכים המשרתים את פני המלך ה' המתנענעים (משיבי נכוחים) ישראל משיבים דברים ישרים בתורה (נוגני נועם) המנגנים שירה נעימה (ספים מרופפים) ושפי הבית מרופפים ומתנועעים ע"י שירתם (נאוו לחיים) ישראל שנאמר עליהם נאוו לחייך בתורים (כעגור מצפצפים) צועקים ומצפצפים בתפלה כמו עוף הנקרא עגור (סכוכי אברה) מכוסי כנפים (בקלל נוצצים) ונוצצים כעין נחושת קלל בשעה שהוא יוצא מן האש הוא מאיר ביותר ויוצאים ניצוצין (סגולי מעמים) ישראל האהובים מכל העו"ג (עומדים ממעל) שרפים העומדים ממעל לו (בדברו נחוצים) נחוצים ומהירים בדברו (עורכי עוז) ישראל העורכים התורה הנקראה עוז (ברעד שבוצים) האחוזים באימה ורעד (פנים ולא עורף נתאמים) המלאכים נתאמים ומחוברים מארבע פנים ואין להם עורף (פרושים) מן העו"ג (לך אחוים ומותאמים) מחוברים לך באחוה ותואמים (לרצותך מערימים) חושבים ערמה וחכמה לרצותך (קוראי בשלוש) מלאכים שאומרים ג"פ קדוש שהוא זר תפארה · ישראל (קוראי פעמים חטיבת אמירה) קוראים ב"פ שמע ישראל שהוא שבח של אהבה (רצויי שדי משוררי שירה) ישראל הרצוים לה' בשירתם (שנאני שקט) המלאכים הנקראים

חניתי דיא רעכט פארטיגע קינדער זייא קינדער פון דיא שטארקע אבות זאגין קדוש וברוך טכוסי דיא מלאכים וואש זייא זיינען גיצירט מיט לויטערקייט חדשי דיא דא ווערין בנייאט צוא אלע פריא מארגין זייא זאגין קדוש טעוני די וואש זייא טראגין דיין פארכט דיא דא היטין מקיים צוא זיין דיא מצות פון דער תורה זייא זאגין ברוך ידודון דיא מלאכים וואש פאר וואנלען צוא טאן גישווינד נאטש שליחות זייא שפרינגען מיט ציטערנעש זיי זאגין קדוש יודעי דיא וואש זייא האבין פאר שטאנד אין דר תורה וואש זיא איז טייער פון פעריל זייא זאגין קדוש וברוך כסויי דיא חיות הקודש וואש זייא האבן פיר גישטאלט אונ איטליכש פנים איז צוא גידעקט זיי זאגין קדוש כרותי די וואש נאט האט מיט זיי כורת ברית גיוועזן אונ האט מיט זיי גירעט פנים בפנים בשעת מתן תורה זייא זאגין ברוך לובשי דיא מלאכים וואש זייא זיינען אן גיקליידט אין ליינגע אונ קלארע קליידער זייא זיינען לויטער אונ ריין זייא זאגין קדוש לובשי די וואש זייא זיינען אן גיקליידט מיט שיינע אונ ווייסע קליידער זייא זאגין קדוש וברוך משרתים דיא הויכע אונ דער הויבינע מלאכים וואש זיי זיינען גאטש באדינער זיי זאגין קדוש מלמדי דיא וואש זייא זיינען גילערינט פון דיא חוקים פון דער תורה אונ גענטפערין גוטע טעמים אין דער תורה זייא זאגין ברוך נוגני די מלאכים וואש זיי זינגען מיט זיסקייט די מאכין [illegible] אונ מאכין ציטערין דיא שוועלין פון דעם היכל מיט זייער קול זייא זאגין קדוש נאוו דיא וואש זייערע קין באקין זיינען שיין זייא זינגען אזוא וויא דער פייגל וואש ער הייסט עגור זייא זאגין קדוש וברוך סכוכי דיא מלאכים וואש זייא זיינען צוא גידעקט מיט פליגיל זייא פינקלען אזוא וויא גילייטערטע קופער זייא זאגין קדוש סגולי די וואש זייא זיינען אויש גיקליבן גיוועזן בשעת מתן תורה צווישין דיא דערצמאלינע פעלקער וואש זייא שטארקין נאט מיט פארכט זייא זאגין ברוך עומדים די מלאכים דיא דא שטייען פון אויבין זייא זיינען גיאיילט אין נאטש רייד זייא זאגין קדוש עורכי דיא דא ריכטין אן שטארקייט זייא פארכטין זיך מיט ציטערניש זייא זאגין קדוש וברוך פנים זייא בהעפטין זיך מיט זייער פנים אונ ניט מיט זייער אקין דען אז דיא מלאכים דארפין ניין דארפין זייא זיך ניט אום קערין מיט זייער פנים צוא ניין וויא אמענטש נאר צוא וועלכער זייט ער וויל ניין נייט ער זייא זאגין קדוש פרושים זייא זיינען צוא דיר אפ גישיידט זייא זיינען בהעפט צו דיר זיי זאגין ברוך צבאות די אויבערשטע חילות דיא דא הערשין אונ זיינען הויך זייא זאגין קדוש צבאות דיא אונטערשטע חילות זייא קלוגין צוא באוויליגין דיר זייא זאגין קדוש וברוך קוראי דיא מלאכים וואש זייא רופין אן מיט אשיינער קרוין אגידישע קדושה זיי זאגין קדוש קוראי דיא וואש זייא זאגין צווייא מאל אין טאג אגליבטע ליבע זייא זאגין ברוך רגליהם די

מלאכים

שָׁלוֹם בְּמַחֲנָם · אוֹמְרִים קָדוֹשׁ: שׁוֹקְדֵי דְלָתוֹת בְּשִׂיחַ מַעֲנָם · אוֹמְרִים בָּרוּךְ: תְּלוּלֵי תַעַף בְּשֶׁפֶר הֶגְיוֹנָם · אוֹמְרִים קָדוֹשׁ: תְּמִימֵי דֶרֶךְ לְרִבּוֹנָם וְקוֹנָם · קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

חזן וקהל לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת · לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת · קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

וּבְכֵן שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:

חזן וקהל זֶה אֵל זֶה שׁוֹאֲלִים · אַיֵּה אֵל אֵלִים · אָנָה שׁוֹכֵן מְעוּלִים · וְכֻלָּם מַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמְהַלְלִים:

מיוסד ע"פ א"ב

אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֵי צְבָא חֵילוֹ · אֲזוּרִים אֵימָה אֲחוּזִים פַּחַד חִילוֹ · בְּרַעַד וְרֶתֶת וְרֶטֶט צָגִים לְעֵלּוֹ · שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ: זה אל זה גְּוִיָּתָם כְּתַרְשִׁישׁ תְּהִלָּה יַשְׁמִיעוּ יַחַד · גֹּבַהּ וְגָאוֹן עָדְיוֹ יְחוּדוֹ לְיָחַד · דּוֹהֲרִים גּוֹהֲרִים לְאֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד: זה אל זה הַנֶּאְדָּר בַּקּוֹדֶשׁ רַב טוּב מַצְפּוּנָיו · הוֹד וְהָדָר וְעוֹז בְּחֶבְיוֹנֵי פְּנִינָיו · וּמִמֶּנּוּ יָגוּרוּ בְּנֵי אֵלִים וְיִתְחַבְּאוּ מִפָּנָיו · בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו: זה אל זה זְרוּתֵי זוֹהַר מַרְעִיף נִטְפֵי אֶגְלָיו · זַכֵּי שְׁמֵי טוֹהַר תֻּכּוּ לְרַגְלָיו · חֲלִים חַתִּים חֲפוּזִים אֲיֻמִּים נִדְגָּלָיו · וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו: זה אל זה טָסִים וְדָאִים כְּדִמְיוֹן נֶשֶׁר מְעוֹפֵף · טִיסָתָם כַּבָּזָק סָבִיב כֵּס לְעוֹפֵף · יַשְׁמִיעוּ הִנֵּנוּ בְּמִשְׁלַחַת קוֹנָם לְהִתְעוֹפֵף · וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף: זה אל זה כִּסּוּיֵי שֵׁשׁ שֵׁשׁ יַעֲרִיצוּ בְּלָאט מֶחֱזֶה · כַּבִּיר וְרַב כֹּחַ וְשָׁפָל יֶחֱזֶה · לְהַעֲרִיצוּ בְּפַחַד נִרְשִׁים זֶה

שמלאכים והם שלוים ושקטים תמיד כי (שלום במחנם) שאין בהם תחרות (שוקדי דלתות בשיח מענם) ישראל השוקדים דלתות בהכ"נ בדבור תפלתם (תלולי תעף) מלאכים הגבוהים בהתעופפות (בשפר הגיונם) ביופי דבורם (תמימי דרך) ישראל שנאמר בהם אשרי תמימי דרך (אומרים לרבונם) כו': (ובכן שרפים עומדים ממעל לו) להקב"ה (זה אל זה שואלים איה) מקום כבודו של אל על כל אלים (אנה שוכן מעולים) המעולה על כל המעולים: (אין מספר לגדודי צבא חילו) למחנות חיילי צבאותיו אשר הם (אזורים אימה) חגורים באימה (אחוזים פחד חילו) אחוזים חיל ופחד (ברעד כו' לעלו) עומדים לשמו ולשבחו ברעדה (גויתם כתרשיש) מלאכים אשר גופם רחב כים של תרשיש (תהלה ישמיעו יחד) המלאכים שיש להם (גובה וגאון) והם (עדיו) קשוטו של הקב"ה (יחודו ליחד) בזה שהם מיחדים יחודו (דוהרים גוהרים) הם קופלים ונופלים לארץ (לאחד ושמו אחד) (בחביוני פניניו) בסתרי מטמוניו (וממנו יגורו בני אלים) גבורים וחזקים מתייראים ממנו (ויתחבאו מפניו) שמכסים פניהם בכנפיהם (זרותי זוהר) השמים מזהירים אשר נתכנו בזרת של הקדוש ברוך הוא (מרעיף נטפי אגליו) מטיפים טיפי גשמי של (זכי שמי טוהר) שמלאכים הטהורים אשר בשמים הטהורים (תכו לרגליו) נתמלטו ונתכנסו תחת לו (חלים כו' נדגליו) פוחדים ורועדים ונחפזים ואיומים מלאכיו שמדגילים אותו (טסים ודאים) החיות מעופפים (כדמיון נשר מעופף) כמו נשר המעופף (טיסתם) וכן עופפתם דומות (כבזק) השלהבת היוצא מן הכבשן (סביב כס לעופף) כשהם מעופפים סביבות הכסא (ישמיעו כו') בהתעופפם משמיעים להקדוש ברוך הוא הננו ואנו מוכנים בשליחות הקדוש ב"ה (כסויי שש) המכוסים בשש כנפים (יעריצו ט') יחזקו בשבח בקול דממה דקה את מחזה הקדוש ברוך הוא · ואף שהוא (כביר ורב כח) עכ"ז (ושפל יחזה) יראה עולם השפל בהשגחה (להקדישו בפחד נרשים זה מזה) נוטלים רשות זה מזה להקדישו

מַלְאָכִים דִיא דָא שְׁטֵייעֶן גְלַייךְ זַיירֶע פִּיס זַייא זָאגִין קָדוֹשׁ רצויי דִיא וָואשׁ זַייא בַּאווילִיגֶען דֶעם שְׁטַארְקִין גָאט זַייא זִינְגֶען שִׁירָה אוּנ זָאגִין קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ שנאני דִי גִישְׁטִילְטֶע מַלְאָכִים וָואשׁ זַייא הָאבִּין שָׁלוֹם אִין זַייעֶר מַחֲנֶה זַייא זָאגִין קָדוֹשׁ שוקדי דִיא וָואשׁ דִיא הַיילִין אִין דִי טִירִין פוּן דִי שׁוּלִין מִיט דִיא רֵייד פוּן זַייעֶר תְּפִלָּה זַייא זָאגִין בָּרוּךְ תלולי דִיא מַלְאָכִים וָואשׁ זַייא שְׁוֶעבִּין הוֹיךְ מִיט זַייעֶרֶע שֵׁיינֶע רֵייד זָאגִין זַיי קָדוֹשׁ תמימי דִי וָואשׁ זַייא גֵייעֶן אִין גַאנְצִין וֶועג צוּ זַייעֶר הֶער אוּנ צוּ זַייעֶר בַּאשֶׁעפֶער זָאגִין זַייא קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ: ובכן אוּנ אַזוֹ בְּרֶענֶדִיגֶע מַלְאָכִים שְׁטֵייעֶן בַּייא גָאט צוּא בַּדִינֶען אִים: זה אל זה אֵיין מַלְאָךְ צוּם אַנְדֶרִין מַלְאָךְ פְרֶעגִין וואו אִיז דִי שְׁכִינָה פוּן גָאט וָואשׁ עֶר אִיז שְׁטַארְק אִיבֶּר אַלֶע מַלְאָכִים וואו רוּעֶט דֶער גָאט וָואשׁ עֶר אִיז דֶער הוֹיבֶּן אִיבֶּר אַלֶע דֶער הוֹיבֶּעֶנֶע אוּנ אַלֶע מַלְאָכִים שְׁטַארְקִין אוּנ הַיילִיגִין אוּנ לוֹיבִּין: אין מספר עֶשׁ אִיז קֵיין צָאל נִיט צוּא דִי שָׁארִין פוּן זַיין חַיִל זַיי זַיינֶען אָן גִיגוּרְט מִיט פָארְכְט זַייא זַיינֶען אָן גִינוּמֶען מִיט פָארְכְט פוּן וֶועגִין גָאטְס שְׁטַארְקַייט ברעד מִיט דֶר שְׁרֶעקִינֶעשׁ אוּנ צִיטֶערְנִשׁ אוּנ הַיילוּנְג שְׁטֵייעֶן זַייא צוּ לוֹיבִּין אִים בְּרֶענֶדִיגֶע מַלְאָכִים שְׁטֵייעֶן בַּייא אִים גויתם זַייעֶר טַף אִיז גְרוֹישׁ וִויא דֶר יָם וָואס עֶר הַייסְט תַּרְשִׁישׁ זַיי לָאזִין הֶערִין לוֹיבּ אִין אֵיינֶעם דִיא הוֹיךְ אוּנ דִיא הֶערְשַׁאפְט פוּן גָאט אוּנ זַיין צִירוּנְג זַין אֵיינְצִיקַייט צוּ אֵיינְצִיגִין דוהרים זַייא שְׁפְּרִינְגֶען זַייא בּוּקְן זִיךְ צוּא נָאט דֶער דָא אִיז אֵיינְצִיג אוּנ זַיין נָאמֶען אִיז אֵיינְצִיג אִיטְלִיכֶר פוּן דִי מַלְאָכִים הָאט זֶעקְס פְלִיגִיל הנאדר בקודש גָאט דֶר דָא אִיז בַּאשֵׁיינְט מִיט הַיילִיקַייט עֶשׁ אִיז פִיל גוּטְשׁ אִין זַיין בַּאהֶעלְטֶענֶעשׁ לוֹיבּ אוּנ שֵׁיינְהַייט אוּנ שְׁטַארְקַייט אִיז אִין זַיינֶע אִינְוֵוייניגְשְׁטֶע פַאר בָּארְגוּנְג וממנו יגורו אוּנ פַר אִים פָארְכְטִין זִיךְ דִי שְׁטַארְקֶע מַלְאָכִים אוּנ זַיי בַּאהַלְטִין זִיךְ פַר אִים מִיט צְוַוייא פְלִיגִיל בַּאדֶעקְט אִיטְלִיכֶער מַלְאָךְ זַיין פָּנִים זרותי זוהר דִיא לוֹיטֶערֶע הִימִיל וָואשׁ גָאט הָאט זַייא בַּאשַׁאפִין מִיט זַיין שְׁפַּאן עֶר מַאכְט טְרִיפִין דִי טְרָאפִּין פוּן זַיין וַואשֶׁער דִי רֵיינֶע אוּנ לוֹיטֶערֶע הִימִיל זַיי זַיינֶען גִינִידֶערְט צוּ דִי פִּיס פוּן גָאט חלים חתים זַיי דֶער שְׁרֶעקִין זִיךְ אוּנ אַנְגְשְׁטִין זַיי הַיילִין אוּנ פָארְכְטִין זִיךְ זַיינֶע גִיבַּאנִירְטֶע מַלְאָכִים אוּנ מִיט צְוַוייא פְלִיגִיל בַּאדֶעקְט אִיטְלִיכֶער מַלְאָךְ זַיינֶע פִּיס טסים ודאים זַיי שְׁוֶועבִּין אוּנ פְלִיהֶען גְלַייךְ אַז אֵיין אָדְלֶער דֶער דָא שְׁוֶועבְּט זַייעֶר שְׁוֶועבּוּנְג אִיז וִויא פוּנְקֶען פַייעֶר צוּ פְלִיהֶען אַרוּם כִּסֵּא הַכָּבוֹד ישמיעו זַיי לָאזִין הֶערִין דָא זַיינֶען מִיר אִין שְׁלִיחוּת פוּן זַייעֶר בַּאשֶׁעפֶר צוּ שְׁוֶועבִּין אוּנ מִיט צְוַוייא פְלִיגִיל שְׁוֶועבְּט אִיטְלִיכֶער מַלְאָךְ כסויי שש שש דִיא מַלְאָכִים דִי דָא זַיינֶען בַּאדֶעקְט מִיט זֶעקְס פְלִיגִיל זַייא שְׁטַארְקִין לוֹיבּ צוּ גָאט שְׁטִילֶער תַּייט מִיט אַלוֹיטֶערֶער שֵׁיין גָאט עֶר אִיז שְׁטַארְק אוּנ הָאט פִיל כֹּחַ אוּנ זֶעהָט אִין דֶר נִידֶער דָאשׁ הַייסְט עֶר אִיז מַשְׁגִּיחַ. אוֹיף דֶער וֶועלְט להעריצו בפחד צוּא שְׁטַארְקִין לוֹיבּ מִיט פָארְכְט נֶעמֶען זַייא

מִזֶּה · וְקָרָא זֶה אֶל זֶה: זה אל זה מוֹשֵׁל עוֹלָם בִּגְבוּרָה עָשׂ כֹּל בְּמַאֲמַר · מְנִיעִים אֲמוֹת הַסִּפִּים קְדוּשָּׁתוֹ לוֹמַר · נוֹצְצִים נוֹגְהִים לְפָנָיו יַנְעִימוּ מַאֲמַר · וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: זה אל זה שַׂרְפֵי הוֹד יַכְתִּירוּ נֵזֶר לְקָדוֹשׁ · סוֹלּוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת מָרוֹם וְקָדוֹשׁ · עוֹנִים כֻּלָּם כְּאֶחָד שִׁלּוּשׁ קָדוֹשׁ · קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ: זה אל זה פְּלִיאֵי אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רִבְבוֹת פּוֹצְחִים הַלֵּל וְזִמְרָה לֵאלֹהֵי הַצְּבָאוֹת · צוּר עוֹלָמִים בְּתוֹךְ צְבָאוֹ אוֹת · יְהוָֹה צְבָאוֹת: זה אל זה קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת דָּר בִּשְׁמֵי עֶרֶץ · קַלּוֹת סְעָרָה תַּעַשׂ דְּבָרוֹ בְּמֶרֶץ · רָם וְנִשָּׂא דִּבֵּר וַיִּקְרָא אָרֶץ · מְלֹא כָל הָאָרֶץ: זה אל זה שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ וְנִשְׂגָּב לְבַדּוֹ · שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּ הוֹדוֹ · תּוֹקֶף תַּרְשִׁישִׁים וְאֵלִים צָר לִכְבוֹדוֹ · מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: זה אל זה

נפתח (מושל כו') הקדוש ב"ה שהוא מושל בגבורתו על כל העולם עשה הכל במאמר פיו (מניעים כו' טללים טנביהם) מלאכים המאירים מזעזעים המזוזות בהיכל של מעלה ושל מטה לומר קדושתו (לפניו כו' פליאים אלפי כו') מלאכים המופלאים שמספרם אלפי אלפים ורבי רבבות פוצחים הלל חמרה כו' (צור עולמים בתוך צבאו אות) שמכירין אותו באות וסימן שהוא צור עולמים וע"כ נקרא (ה' צבאות) (קורא הדורות) הקדוש ב"ה שהוא קורא הדורות מראש הוא (דר בשמי ערץ) בשמים החזקים (קלות סערה) רוח סערה עושה דברו בקלות ומרוצה (ויקרא ארץ מלא כל הארץ) שיהיו מלאים בכל דבר :

פותחין חז"ק וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ: הארון

מיוסד ע"פ א"ב

לְאֵל עוֹרֵךְ דִּין: לְבוֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְגוֹלֶה עֲמוּקוֹת בַּדִּין: לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים בְּיוֹם דִּין:
לְהוֹגֶה דֵעוֹת בַּדִּין: לְוָתִיק וְעוֹשֶׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין:
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין: לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין:
לְטַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין: לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְכוֹבֵשׁ כַּעְסוֹ בַּדִּין: לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין: לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו בַּדִּין: לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין:
לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בַּדִּין: לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְקוֹנֶה עֲבָדָיו בַּדִּין: לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין:
לְשׁוֹמֵר אוֹהֲבָיו בַּדִּין: לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין:

סוגרין הארון

(ובכן לך הכל יכתירו) יתנו כתר (לאל שהוא עורך דין) בעבור שהוא עורך ומלמד לאדם דעת לטוב ולומר לפניו דברי רצוי ותשובה שיזכה בדין (לבוחן לבבות) מי שבב בכל לב ומי שאמר דברים ולבו בל עמו (לדובר מישרים) עושה לישראל לפנים משורת הדין (להוגה דעות) חושב דעות כל אדם (לטהר חוסיו) הוא מטהר את החוסים בו מעונות (ללובש צדקות) בישראל שבים (לסולח לעמוסיו) לישראל העמוסים ונשואים בזרוע הקב"ה (לפועל רחמיו) שכל פעולתו של הקב"ה להתעורר רחמי' על ישראל (לצופה נסתרות) מה שישראל עושין בסתר שנסתר ממנו ועושה בשוגג הכל צופה לכפר אותם (לקונה) ישראל שהם (עבדיו בדין) על ידי שהוא מרחם עליהם בדין כאלו קונה אותם לעבדים :

בית לוי

(לך הכל יכתירו) והטעם לאל עורך דין בעבור שאתה אל עורך דין לכך לך הכל יכתירו וכן כל למדין שבשיר זה מוסבים על לך · שבעבור זה יכתירו לך (עורך דין) מלשון הנה נא ערכתי משפט (איוב י"ג י"ח) (לבוחן לבבות) עפה"כ בוחן לבות וכליות אלהים (תהלים ז' י') (עמוקות) עפ"ה הוא גלא עמיקתא ומסתרתא (דניאל ב' כ"ב) ור"ל עמיקתא משפט רשעים בגיהנם ומסתרתא שהוא מתכסה ומסתור לצדיקים כל זה עושה ביום דין (לכובש) לשון מתכבש כמו כיום הגיגי (תהלים ס' ב') ע"ש פירש"י · (לותיק) לבת חסידות · נמצא בתלמוד ותיקין היו גומרים כו' (ברכות י') (חוסיו) ע"ש הכתוב כי אתה ה' מחסי (תהלי' צ"א ט') (ללובש צדקות) עפה"כ וילבש צדקה כשרין (ישעיה נ"ט י"ז) (לעמוסים) ע"ש הכתוב העמוסים מני בטן (שם מ"ו ג') ופירש רש"י אלו נולדתם כבים לבן כאלמי עמסתי אתכם על זרועותי כו' עכ"ל · (לרחם) כמו למרחם ׃

רְשׁוּת אֵיינֶער פוּן דֶעם אַנְדֶערִין אוּנ אֵיינֶער רוּפְט צוּא דֶעם אַנְדֶערִין מושל עולם גָאט דֶר דָא גִיוָועלְטִיגְט אוֹיף דֶער וָועלְט מִיט שְׁטַארְקַייט עֶר הָאט אַלְץ בַּאשַׁאפְין מִיט זַיין זָאג זַייא מַאכִין שָׁאקְלֶען דִיא בַּיי שְׁטִידְלֶן פוּן דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטִין הֵיכָל וֶוען זַייא הַייבִּין אָן צוּא זָאגִין דִיא קְדוּשָּׁה נוצצים נוגהים דִיא דָא פִינְקְלֶען אוּנ לַייכְטִין זָאגִין פַר גָאט זִיסֶע וֶוערְטֶער אוּנ אֵיינֶער רוּפְט צוּ דֶעם אַנְדֶערִין שרפי הוד דִי בְּרֶענִדִינֶע מַלְאָכִים מִיט לוֹיבּ קְרַיינֶן זַיי אַקְרוֹן צוּ דֶעם הֵיילִיגִין גָאט זַיי לוֹיבִּין גָאט דֶר דָא רַייט אִין הִימִיל אוּנ אִיז הוֹיךְ אוּנ הֵיילִיג עונים כולם זַייא עֶנְטְפֶערִין אַלֶע מִיט אַנַנְדֶר אַיינְדְרִיטֶע קְדוּשָּׁה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ פליאי אלפי דִי וואוּנְדֶערְלִיכֶע טוֹיזִינְט מָאל טוֹיזִינְט טוֹיזִינְט אוּנ צֶעהֶען טוֹיזִינְט מַלְאָכִים זַייא עֶפֶענֶען זַייעֶר מוֹיל מִיט לוֹיבּ אוּנ גִיזַאנְג צוּא גָאט וָואשׁ עֶר אִיז אִיבֶּר אַלֶע הֶער צור עולמים דֶער בַּאשֶׁעפֶּער פוּן דִי וָועלְטִין צְוִוישִׁין זַיינֶע מַלְאָכִים אִיז עֶר אַצֵייכִין דֶען זַיי דֶער קֶענֶען דָאשׁ עֶר הָאט אַלֶע וָועלְטִין בַּאשַׁאפִין אוּנ עֶר ווֶערְט אָן גִירוּפִין (ה' צבאות) קורא הדורות עֶר רוּפְט אַלֶע דוֹרוֹת עֶר וואוֹנְט אִין דִיא שְׁטַארְקֶע הִימִיל דֶער שְׁטוּרֶעם ווִינְט טוּט זַיין שְׁלִיחוּת גְרִינְג אוּנ גִישְׁווִינְד רם ונשא גָאט דֶער דָא אִיז הוֹיךְ אוּנ דֶער הוֹיבִּין עֶר הָאט גִירֶעט אוּנ דִי עֶרְד אִיז בַּאשַׁאפִין גִיוָוארִין אוּנ אוֹיךְ אַלְץ וָואשׁ אוֹיף דֶער עֶרְד אִיז שוכן עד וקדוש גָאט רוּעֶט אִין הִימִיל אוּנ אִיז הֵיילִיג ונשגב לבדו אוּנ אִיז אַלֵיין גִישְׁטַארְקְט דִיא הִימֶל אוּנ דִיא הוֹיכֶע הִימִיל קֶענֶען נִיט פַאסְסִין זַיין שׁוֹנְהַייט אוּנ זַיין לוֹיבּ תוקף תרשישים דִי שְׁטַארְקֶע מַלְאָכִים וָואשׁ זַייא הַייסִין תַּרְשִׁישִׁים הָאט עֶר בַּאשַׁאפִין פוּן זַיין כָּבוֹד וֶוענִין דִיא גַאנְצֶע וָועלְט אִיז פוּל פוּן זַיין כָּבוֹד :

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדוּשָּׁה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

מיוסד א"ב תשר"ק משולש

מִי יְתַנֶּה תּוֹקֶף תְּהִלָּתֶךָ · מִי יְשַׁנֵּן שִׁעוּר שִׁבְחֶךָ · מִי יְרַנֵּן רוֹב
רוֹמְמוּתֶךָ · מִי יְקַצּוֹב קְרִיאַת קְדוּשָּׁתֶךָ · מִי יְצַפְצֵף צְבִי צְבָאוֹתֶיךָ ·
מִי יְפָרֵשׁ פִּלְאֵי פְאֵרֶךָ · מִי יַעֲרוֹךְ עוֹצֶם עֻזּוּזֶךָ · מִי יָשִׂיחַ שֶׂגֶב סִלְסוּלֶךָ ·
מִי יְנוֹבֵב נוֹי נִצְחֶךָ · מִי יְמַלֵּל מַעֲשׂ מוֹרָאֶךָ · מִי יְלַהֵג לֶמֶד לִקְחֶךָ · מִי
יָכִיל כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ · מִי יֵדַע יוֹפִי יְקָרֶךָ · מִי יַטִּיף טוּב טַעְמֶךָ · מִי
יְחַוֶּה חֵקֶר הוֹדוֹתֶיךָ · מִי יָזִין זִיו זָהֳרֶךָ · מִי יוֹדֶה וַעַד וְתִיקוּתֶךָ · מִי
יֶהְגֶּה הוֹד הֲדָרָתֶךָ · מִי יְדַלֶּה דֵּעַ דָּתוֹתֶיךָ · מִי יַגִּיד גּוֹדֶל גְּבוּרָתֶךָ · מִי
יְבָרֵר בֵּרוּר בִּינָתֶךָ · מִי יֹאמַר אוֹמֶץ אֱלוּתֶךָ · כִּי כְּשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ ·
כִּתְהִלָּתֶךָ כֵּן אֲמִירָתֶךָ · כַּאֲמִירָתֶךָ כֵּן בְּרִיָּתֶךָ · כִּבְרִיָּתֶךָ כֵּן גְּדוּלָּתֶךָ ·
כִּגְדוּלָּתֶךָ כֵּן דֵּעָתֶךָ · כְּדֵעָתֶךָ כֵּן הֲלִיכָתֶךָ · כַּהֲלִיכָתֶךָ כֵּן וְעִידָתֶךָ ·
כְּוְעִידָתֶךָ כֵּן זְהִירָתֶךָ · כִּזְהִירָתֶךָ כֵּן חֲפִיפָתֶךָ · כַּחֲפִיפָתֶךָ כֵּן טְהָרָתֶךָ ·
כְּטָהֳרָתֶךָ כֵּן יְשָׁרָתֶךָ · כִּישָׁרָתֶךָ כֵּן כְּמִירָתֶךָ · כִּכְמִירָתֶךָ כֵּן לְבִישָׁתֶךָ ·
כִּלְבִישָׁתֶךָ כֵּן מִדָּתֶךָ · כְּמִדָּתֶךָ כֵּן נְעִימָתֶךָ · כִּנְעִימָתֶךָ כֵּן שְׂרָרוּתֶךָ ·
כִּשְׂרָרוּתֶךָ כֵּן עַנְוְתָנוּתֶךָ · כְּעַנְוְתָנוּתֶךָ כֵּן פְּרִישׁוּתֶךָ · כִּפְרִישׁוּתֶךָ כֵּן
צְנִיעוּתֶךָ · כִּצְנִיעוּתֶךָ כֵּן קְדוּשָּׁתֶךָ · כִּקְדוּשָּׁתֶךָ כֵּן רוֹמְמוּתֶךָ ·
כְּרוֹמְמוּתֶךָ כֵּן שִׁבְחֶךָ · כְּשִׁבְחֶךָ כֵּן תִּפְאַרְתֶּךָ · וְשִׁמְךָ מְרוֹמָם עַל כָּל
בְּרָכָה וּתְהִלָּה · עַל כָּל תּוֹקֶף וְתִפְאָרָה · עַל כָּל שֶׁבַח וְשִׁירָה · עַל כָּל
הֶגֶן וְרַחֲשָׁה · עַל כָּל קִדּוּשׁ וּקְרִיאָה · עַל כָּל צִפְצוּף וְצָהֳלָה · עַל כָּל

(מי יקצוב) מי ישער במדה וקצב קריאת קדושתך (מי יצפצף צבי צבאותיך) מי ידבר תפארת תפארתך (מי ישיח שגב סלסולך) מי ידבר נשיאות רוממותך (ינובב נוי נצחך) ידבר נוי. נצחך שאתה מנצח את הכל (ילהג למד לקחך) ידבר למד תורתך (מי יכיל) מי יש בידו יכולת לסבול את כסא כבודך כי הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך (יחוה חקר הודותיך) מי יגיד חקר הודותיך כי הוא דבר נעלם ומכוסה וצריך חריפות גדול לידע אותם (מי יזין זיו זהרך) מי יזון עיניו מזיו זהרך כמ"ש כי לא יראני האדם וחי (ועד ותיקותך) קנין ותיקים שלך (ידלה דע דתותיך) מי ישאב דעת תורתך (כי כשמך) גדול על כל נגלה (כן תהלתך) גדול ואין לגומרה ולכן לך דומיה תהלה דברך קיים לאין סוף (כן בריתך) שנבראת הכל על ידי אמירה (כבריתך) כמו שהם בריותיך מגדילים ומשבחים לך שנאמר הללו את ה' מן השמים הללו את ה' מן הארץ (כן דעתך) הקדושה כמ"ש כי אל דעות ה' (כן הליכתך) בקודש כמ"ש הליכות אלי מלכי בקודש (כן ועידתך) כן בכל מקום שתוועד שם בקודש הוא כמ"ש ונועדתי לך שמה ואומר ולא יכלו הכהנים לעמוד וגו' כי מלא כבוד ה' וגו' (כזהרתך כן חופתך) שעתיד הקדוש ב"ה לעשות חופה לכל צדיק וצדיק וכדאיתא בסופה חופת חתנים זהורית מוזהבת (ככמירתך) כחמימות רחמיך (כן לבישתך) שאתה לובש בגדי רחמים כשאתה רוצה לרחם וכן אתה לובש בגדי נקם לנקום מלריע (כשררותך כן ענותנותך) אף ע"פ

מי יתנה תוקף תהלתך ווער קאן דער ציילן דיא שטארקייט פון דיין לויב ווער קאן ריידן דעם שיעור פון דיין לויב ווער קאן זינגען דאש פילקייט פון דיין דר הויכונג ווער קאן אפ זעצין אנזעצן צו דעם רופונג פון דיין קדושה ווער קאן ריידן די שונהייט אונ דעם ווילן פון דיין חסד וואש דו טושט מיט די וואש זיינען מתפלל ווער קען באשיידין דיא וואונדר פון דיין שונהייט ווער קען שאצין דיין שטארקייט ווער קען ריידן דיא שטארקייט פון דיין לויב ווער קאן ריידן די שוינהייט פון דיין אייביקייט ווער קען ריידן די ווערק פון דיין פארכט ווער קען ריידן דש לערנונג פון דיין תורה ווער קען פאססן דיין כסא הכבוד ווער קען לאזין ווישן דיין שיין ווערדיקייט ווער קען ריידן דיינע גוטע מעשים ווער קען זאגין די פארשטונג פון דיינע רעטענעש ווער קען פאר וואגלען די שוינהייט פון דיין לויטערער שכינה ווער קען ווייזין דאש בטעטיגונג פון דיין שטארקער תורה ווער קען ריידן די לויב פון דיין שונהייט ווער קען שעפין דאש ווישן שאפט פון דיין תורה ווער קען זאגין דאש גרוישקייט פון דיין שטארקייט ווער קען לייטערין דש לייטערונג פון דיין פר שטאנד ווער קען זאגין דש שטארקייט פון דיין פעסטיקייט כי כשמך כן תהלתך דען אזו וויא דיין נאמען איז גרויס אזו איז דיין לויב זייער גרויש אזוא וויא דיין לויב האט קיין סוף ניט אזו האבין דיינע רייד קיין סוף ניט זייא האבין אקיום אויף אייביג אזוא וויא דיין זאג אזוא איז דיין באשעפעניש אזו ווי דיין באשעפעניש אזוא איז דיין גרויסקייט אזו ווי דיין גרויסקייט אזו איז דיין דעה אזו וויא דיין דעה אזו איז דיין גאנג אזוא וויא דיין גאנג אזו איז דיין באטעטיגונג אזו וויא דיין באטעטיגונג אזו איז דיין לויטערקייט אזו וויא דיין לויטערקייט אזו איז דיין חופה אזו וויא דיין חופה אזו איז דיין ריינקייט אזו וויא דיין ריינקייט אזו איז דיין רעכט פארטיקייט אזו וויא דיין רעכט פארטיקייט אזו איז דיין דער בארימקייט אזו וויא דיין דער בארימקייט אזו איז דיין קליידונג אזו וויא דיין קליידונג אזו איז דיין מדה אזו וויא דיין מדה אזו איז דיין נעימות אזו וויא דיין נעימות אזו איז דיין הערשאפט אזו וויא דיין הערשאפט איז גרויש אזו איז דיין דעמוטיקייט אזו וויא דיין דעמוטיקייט אזו איז דיין אפ שיידונג אזו וויא דיין אפ שיידונג אזו איז דיין צניעות אזו וויא דיין צניעות אזו איז דיין הייליקייט אזו וויא דיין הייליקייט אזו איז דיין דער הייבונג אזו וויא דיין דער הייבונג אזו איז דיין שבח אזו וויא דיין שבח אזו איז דיין שונהייט ושמך מרומם אונ דיין נאמען איז דר הויבין איבר אלע ברכות אונ לויב על כל תוקף איבער אלע שטארקייט אונ שונהייט איבער אלע לויב אונ אלע גיזאנג איבער אלע גיזאנג אונ רייד איבר אלע אנבריטונג אונ רופונג איבר אלע רייד אונ הייליקייט איבר אלע שונהייט אונ עפעטונג איבר אלע שטארקייט אונ דעמוטקייט איבר אלע דר ציילונג אונ רייד איבר אלע זינגן אונ שטארקן איבר אלע ענטפערונג אונ רייד איבער אלע גידאנקן פון דעם הארצין אונ ריידן איבער אלע כבוד אונ קנען איבר אלע איינציטונג אונ פארכט איבער אלע רייד אונ ריינונג איבער אלע שטארקונג אונ רעשינגעש [illegible]

פאר ופציחה׃ על כל עוז ועניה׃ על כל ספור ושיחה׃ על כל נצוח וניגנה׃ על כל מען ומלה׃ על כל לבוב ולהיגה׃ על כל כבוד וכריעה׃ על כל יחוד ויראה׃ על כל טעם וטהרה׃ על כל חוסן וחידה׃ על כל זמר וזמרה׃ על כל ודוי ותודה׃ על כל הלל והודיה׃ על כל דבוב ודעה׃ על כל גודל וגאוה׃ על כל בטוי וברכה׃ על כל אומר ואמירה׃ אלהי האלהים ואדני האדנים׃ מלך על כל מלכים׃ מושל על כל מושלים׃ איום על כל אימים׃ נורא על כל נוראים׃ רם על כל רמים׃ גאה על כל גאים׃ נשא על כל נשאים׃ גבוה על כל גבוהים׃ ומביט אל עניים ונכאים׃ ואת שחים ודכאים׃ להחיות לב נדכאים׃ רוח שפלים וחלכאים׃ על כן גדלת יהוה אלהים׃ ונעלית על כל אלהים׃ כי אין כמוך באלהים׃ ואין זולתך בתחתונים׃ ואין בלתך אלהי האלהים׃ שמים ושמי שמים כבודך מספרים׃ כנפות הארץ זמרות לך משמיעים׃ שרפי הקודש קדשתך מקדישים׃ אופני המרכבה כבודך מברכים׃ כוכבי בוקר יחד מרננים׃ ויריעו כל בני אלהים׃ משברי ים שמך מאדירים׃ הררי גובה ועצי יער מרננים׃ נהרות כף ממחאים׃ חיתו ארץ וזיז שדי שרים כחוללים׃ תנינים וכל תהומות מהללים כבחלילים׃ וכל יצורי בראשית פוצחים הלולים׃ לשם קדשך אל אלים׃ וכלם אליך משברים ומיחלים׃ לתת להם ציד מאכלים׃ ומפתיחת ידך נזונים ומתכלכלים׃ והעליונים מזיו הודך שבעים ומתמלאים׃ כי כבודך שמים וארץ מלאים׃ ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ׃ המאמירים אדנותך׃ המיחדים אלהותך׃ המברכים שם כבוד מלכותך׃ המספרים תהלתך׃ העורכים תחן לתהלותך׃ המנעימים זמר לעלותך׃ המאריכים רון לרצותך׃ השופכים שיח לתפארתך׃ והם עמך ונחלתך׃ צאנך וצאן מרעיתך׃ קודש ראשית תבואתך׃ קדם קנינך

כשמרה עלך מ"מ אתה פניו (ויריעו) כל צבא השמים וכוכבים ומלאכים שנקראים בני אלהים (נהרות כף ממחאים) נהרות משבחים בהשמעת קול כמכה ידיו ע לזו (וזיז שדי) עוף גדול שמכסה אור החמה בפרישת כנפיו (שרים כחוללים) הם משוררים כאילו מחוללים כמחול כן ח"י (תנינים) דגים גדולים שבים (מהללים כבחלילים) הם מהללים כמו המנגנים בחלילים (ומפתיחת ידך נזונים ומתכלכלים) כמ"ש פותח את ידך ומשביע לכל חי (ומזיו הודך שבעים ומתמלאים) כי יש מן הבריות שאין פרנסתם מאכל ממש רק נהנים מזיו שכינתך והם שבעים ומתמלאים כאילו אכלו ממש (המאמירים אדנותך) משבחים באהבה (העורכים) תפלה לבקשך (לעלותך) להעלותך מעלה מעלה (קודש תבואתך) כמ"ש קודש ישראל לה' ראשית תבואתה (קדם קניך) עס"ה מדתך

אלע גיזאנג איבר אלע באקענונג אונ לויב איבר אלע לויב אונ דאנק איבר אלע רייד אונ ווישין שאפט וגאוה איבער אלע אבפערקייט אונ הערשאפט איבר אלע רייד אונ בענטשונג איבר אלע זאג אונ ווערטר אלהי האלהים ואדוני האדונים ער איז דר גאט איבער אלע געטר אונ דער הער איבער אלע הערין אונ דער מלך איבער אלע מלכים דער דא געוועלטיגט איבער אלע געוועלטיגער ער איז פארכטיג איבער אלע פארכטיגע מען פארכט זיך פר אים מער ווי פר אלע וואש מען פארכט זיך פאר זייא ער איז דר הויכין איבר אלע דער הויכינע ער איז גיהערשט איבער אלע דיא וואש הערשין ער איז דער הויכין איבער אלע דער הויכינע ער איז הויך איבר אלע הויכע אונ ער לוגט צוא די ארימע אונ צוא צובראכינע אונ העלפט די גבוקטע אונ פאר שטויסענע לתחיות לב נדכאים צו מאכין לעבין דאס הארץ פון די פאר שטויסענע דאש גימיט פון די נידריגע אונ צוא צובראכינע דרום ביסטו גיאכפערט דוא גאט איבער אלע געטר אונ דוא ביסט גילויבט איבער אלע געטער כי אין כמוך באלהים ווען עש איז ניט דא דיין גלייכין צווישין די מלאכים אונ עס איז קיינער חוץ דיר צווישין די אונטערשטע אונ עש איז אן דיר קיין גאט איבר אלע געטר שמים ושמי דיא הימל אונ דיא הויכע הימל דער ציילין דיין כבוד די עקין פון דער ערד לאזין הערין צוא דיר גיזאנג

די הייליגע ברענדיגע מלאכים הייליגין דיין הייליקייט דיא אופנים פון דער מרכבה לויבין דיין כבוד די מארגין שטערין זינגען מיט אנאנדער אונ אלע מלאכים שאלין׃ די אינדין פון דעם ים שטארקין דיין נאמען הררי די הויכע בערג אונ דיא בוימער פון דעם וואלד לויבין דיא טייכין קלאפין מיט זייערע הענט די חיות פון דער ערד אונ דיא פייגעל פון דעם וואלד זינגען אזו וויא די וואש שפילין אויף פייפלען די גרוישע פיש אונ אלע אפ גרונטין לויבין וויא אויף כלי זמר אונ אלע בשעפניש פון ששת ימי בראשית עפענען זייער מויל מיט לויב צוא דיין הייליגען נאמען דו גאט איבר אלע שטארקע משברים ומיחלים אונ אלע בשעפניש האפין צוא דיר גאט דוא זאלסט זייא געבין זייער עסין שפייז אונ פון עפינונג פון דיין האנט ווערין זייא גישפייזט אונ האבין גינוג זייער באדערפינעש אונ פון די לויטערקייט פון דיין שונהייט ווערין זיי זאט אונ דער פילט ווען דיין כבוד איז פול אויף דעם הימל אונ אויף דר ערד אונ ווער איז אזו וויא דיין פאלק ישראל זיינען גיוועזן בשעת מתן תורה איין איינציג פאלק אויף דער ערד המאמירים ארנותך די דא לויבין דיין הערשאפט די דא איינציגן דיך זייא זאגין נאר דוא ביסט איין גאט די דא לויבין דיין גיערטין נאמען פון דיין קיניגרייך דיא דא דר ציילין דיין לויב דיא דא ריכטין אן גיבעט צו בעטין דיך דיא דא זינגען ויסט

וסגולתך · חלקך וחבל שפרתך · ישראל תפארתך · ישרון מבחר מנתך · הדבקים באמונתך · ההוגים בדתך · החפצים בתורתך · העוסקים ביראתך · התמידים בעבודתך · הנכספים לחצרות ביתך · הכמהים בקודש הוזתך · התאבים לקרבתך · הנהרגים על תורתך · הנסקלים על אהבתך · הנשרפים על עדותיך · הנחנקים ונטבחים ונטבעים ונתלים ונקברים חיים על יחוד קדושתך · הקרואים עדתך · יסוד אגדתך · ואתה אל אין גדול כגדלתך · והם עדיך כי אין בלתך: ומה יעצור כח ילוד אשה · נוצר מטפה באושה · ומה יעוז עזך לדרשה · שיחך בפה לפרשה · נצחך בניב לארשה · להטיף צקון ולחישה · להפיל תחנה ובקשה · ומחיתו עליו קשה · ודרכו מעקשה · ונתיבתו נתוסה ונטושה · וחטאתו על לוח חרשה · חקוקה ומפורשה · וגז ועף בחישה · וגוע ומת בחלושה · וגויתו בגיא נטושה · בתחתיות ארץ רטושה · באישון חושך כפושה · באשמנים רפושה · בטמון חבושה · במושה ויבשה · נמסה ועבשה · ביבשת מיבשה · וכלו מלא בושה · ומה יעצים עתר וגישה · וישיח ויהמה ברגישה · ומאז הכל גלוי לפניך · ואין להסתר מעיניך · ואין להחבא מפניך · כי בכל משוטטות עיניך · וגלוי לך כי יציר חומר הוא · הבל הבלים הוא · עלה נדף הוא · קש יבש הוא · חרש את חרשי אדמה הוא · ובמה נחשב הוא · אנוש אנוש הוא · כי כשמו כן הוא · אדם · אפר דם מרה הוא · בשר · בושה סרוחה רמה

קנית קדם (וחבל שפרתך) גורל יופי (מבחר מנתך) מבחר מתנת חלקך (הכמהים בקודש הוזתך) המתאוים לראות קדשך (יסוד אגודתך) יסוד הארץ שעליהם העולם עומד (והם עדיך כי אין בלתך) כמ"ש אתם עדי נאם ה' (ומה יעצר כח) מה יוכל לעצור ולאחוז כח ילוד אשה נגד הקדוש ב"ה (להטיף צקון ולחישה) להזיל תפלה (ומחיתו עליו קשה) שקשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף עד שנכנסו יציאו לאמו (וגז ועף בחישה) וחולף והולך מעולמו מהר כעוף הפורח שהרה (וגויתו בגיא נטושה) וגופו בקבר הארץ נעזב (ומה יעצים) להרבות (עתר וגישה) תפלה (כי יציר חומר הוא) שהאדם נוצר מחומר (עלה נדף הוא) כעלה של אילן הכתוב (קש יבש הוא) כקש יבש קל לישרף כך הוא קל לשוב לעפרו (חרש ט' הוא) חשוב כחרש עם שאר חרשי האדמה שסופו לישבר (ובמה נחשב הוא) כי למה נקרא שמו (אנוש אנוש הוא) לפי שאנוש וחלוש הוא ולמה נקרא שמו (אדם) כי ר"ת שלו (אפר דם מרה) ולמה נקרא (בשר) כי ר"ת (בושה ס') (מיוחס בחטא הוא מחולל כו') הוא נולד ונוצר ע"י השמים שכמה שעות

ותאנג צוא לויבין דיך דיא דא הער ליינגערן גיזאגט צוא בוואוילטען דיך די דא פר גיסן רייד צו איבר ריידין דיך והם עמך ונחלתך אונ זיי זיינן דיין פאלק אונ דיין ארב דיינע שאף אונ די שאף פון דיינר וייד דיא ישראל זיינען היליג אין דער תורה אונ זיינען גירופין גיווארין (ראשית תבואתך) זייא זיינען גיוועזן דיא ערשטע פון דיין תבואה קדש קניתך דיא ערשטע פון דיין ליבשטע בשעפינעש דיין טייל אונ דיין שיינער גורל די ישראל איז דיין שונהייט די ישראל זיינן גיקליבנע פון דיין גאב הדבקים באמונתך דיא דא בהעפטין זיך אין דיין אמונה דיא דא לערנען דיין תורה די דא באגערין אן דיין תורה די דא זיינען עוסק אין דיין פארכט די דא דינען דיך תמיד די דא גילוסטין צום הויף פון דיין הויז דיא דא גילוסטין צו זעהען דיין בית המקדש דיא דא ווילן צוא דיין נינעהענונג די דא זיינן גיוועז דער שלאגין פון וועגין דיין תורה די דא זיינען גיוועזן פאר שטיינט פון וועגין דיין ליבשאפט זיי זיינן גיוועזן פר ברענט פון וועגין דיין תורה זיי זיינן גיוועזן דר ווארגין זיי זיינן גיוועזן דער טרונקין אונ זיינען גיוועזן גיהאנגען אונ זיינן גיוועזן באגראבין לעבדיג פון וועגין דאש איינציגונג פון דיין הייליקייט הקרואים עדתך זיי זיינן גיוועזן אן גרופין דיין עדה דער יסוד פון דיין בונד ואתה אל אונ דוא גאט עש איז קייער ניט גיאבפערט אז דיין אבפערקיים והם עדיך אונ זייא דיינען עדות אז עש איז אן דיר קיין גאט ניט פאר האנדין ומה יעצר כח אונ וואש קען אמענטש אויף האלטין אונ שטארקין כח קעגין דיר דער דא איז בשאפן פון אשטינקידיגן טראפין ומה יעוז אונ וויא קען ער זיך שטארקין צוא פארשטין דיין שטארקייט דיין ליב צוא באשיידין מיט דעם מויל דיין אייביקייט מיט רייד צו ריידין · צוא ריידין תפלות אונ תחנות צו זאגן

פאלין תחנות ובקשות ומחיתו אונ זיין פרנסה קומט אים שווער אן אונ זיין וועג איז פאר קרימט אונ זיין שטעג איז פאר דארבין אונ צו פיקט אונ זיין זינד איז אויף איין טאבעל אויס גיקריצט טיף אויש גיגראבין אונ בשיידט וגז ועף בחישה אונ ער ווערט פר שניטען אונ פליהט אוועק איילינדיג אונ ער פאר גייט אונ שטארבט מיט שלאפקייט אונ זיין לייב ווערט אין טאל פון דר ערד פאר לאזין אין אונטערשטין פון דר ערד ווערט דער גוף צוא שפאלטין אין דער פינצטערנעש ווערט ער אום גישטערצט אין דער פינצטערנעש ווערט ער איין גישמירט ער איז גיבונדין אין פאר בארגנעש פאר פוילט אונ פאר דארט צו נאגנע אונ פאר שימעלט אין דער ערד אויש גידארט אונ איז פול מיט שאנד ומה יעצים אונ וואש קען ער שטארקין גיבעט אונ תפלה אונ דאש ער זאל ריידין אונ ברומען מיט שטורעם ומאז אונ פון דענמאלט דאש דו האסט דעם ערשטין מענטשין בשאפן איז אלין אנטפלעקט אונ ווישינליך צו פר דיר אונ עש קען קיינער זיך ניט פאר בארגין פר דיינע אויגין אונ קייער קען זיך ניט בהאלטין פר דיר כי בכל דען דיינע אויגן שוועבן אונ גיבין אויף אלין דינג השגחה אונ עס איז צו דיר אנטפלעקט דאש דער מענטש איז פון ליים באשאפן ער איז לויטר נארהייט אונ גישט איין צוא שטויבינער בלאט איז ער פר דארטע שבריזא איז ער אשארבין פון די שארבין פון דער ערד איז ער אונ וואש איז ער נאר גיאכט אשלאפער מענטש איז ער כי כשמו כן הוא דען אזו וויא זיין נאמען איז אזו איז ער · ער ווערט אן גירופין אדם איז ראשי תיבות (אפר דם מרה הוא) דאש איז טייטש אש בלוט גאל בשר אויך הייסט דער מענטש בשר דאש איז ראשי תיבות (בושה סרוחה רמה הוא) דאש איז

הוא מיוחם בחטא הוא· מחולל בעון הוא· ויצר לבו רע מנעוריו· יורש רע במגוריו· אורב לו במסתריו· מקנן כנחש בסתריו· כזבוב במפתחי חדריו· מבאיש העסה בזהמות שאוריו· ממיתו להטות אשוריו· וזונה לו בעוכריו· חשוב לו כצריו· והוא ראש לכל צורריו· מצר לו בכל מצריו· צודה לו בכל עבריו· מרגיז כל אבריו· מעציבו בדבריו· מחטיאו ברוע הרהוריו· מתנקש להפילו במכמוריו· מתנבל לדחותו במהמוריו· וצר עליו במצוריו· לולי אתה עוזר לו מצריו· ובכל יום ויום מתחדש עליו· חושב מחשבות עליו· להתגולל ולהתנפל עליו· לעקשו בארחות עקוליו· להאשימו באשמת געוליו· להלעינו במסך תרעליו· ואיננו דורש לשלום אליו· פחים טומן לרגליו· רשת פורש ליד מעגליו· מוקשים שת במסלוליו· כורה שחת בשביליו· למוג לב ולהרבות מכשוליו· וכהולם פעם הולמו בכילפות וכשיליו· על כן יאמרו מושלי משליו· אוי לבית שמהרסיו ומחריביו משליו· ומה יצדק במפעליו· ומה יזכה במעלליו· כי שודד בא בגבוליו· לשדדו ללוחמו ברוב תחבוליו· לכן הקדמת רפואה ותעלה· והעלית ארוכה לנחלאה ונחלה· והכנת צרי ותתול ללא תתלה· והגהת מזור להרטות מחלה· וקבעת יום זה לסליחה ולמחילה· לבא שעריך בתודה ובתהלה· לקדם פניך בחילה· להזכר בו ריבוי מכפלה· בעת רצון לשמוע תפלה· להעביר כל שמץ ותפלה· להניא כל און ותהלה· להצמיח צדקה

ג"א פי' (יורש רע במגוריו) תושב רע בגוף האדם שגר ודר בו (מקנן כנחש בסתריו) עושה לו מדור בסתריו כנחש שמקנן בהחבא בסתר (כזבוב במפתחי חדריו) היצה"ר בתחלה הוא מקטין עצמו כזבוב ואז הוא נקרא ילד ואח"כ נקרא איש (מבאיש העסה בזהמות שאוריו) היצה"ר מטיל זוהמא בגוף האדם ודומה לשאור המחמיץ העיסה (וזונה לו בעוכריו) שעושה לאדם הוי שכר ורוצה לעכרו (מצר לו בכל מצריו) מצערו בכל גבוליו (צודה לו בכל עבריו) אורב לו בכל עבר ועבר (מרגיז כל אבריו) מרעים כל איבריו לחטוא (מתנקש) מכשילו בכל מיני מוקש (להפילו במכמוריו) להפיל אותו ברשתו (וצר לו כי' לולי אתה) הקב"ה (עוזר לו מצריו) אלא להתפתות לו (בארחות עקוליו) בדרכים עקומות שלו (להלעינו במסך תרעליו) למרור חיין כיינו המזוג מכוס התרעלה (אוי לבית שמהרסיו ומחריביו משליו) מבני אדם הדרים בתוכו כן אוי לאדם שמאבד עצמו ע"י שנותיו (לנחלאה ונחלה) לנחלשה להלאה ונחלה מחליה (והגהת מזור) ורפאת את המכה (להרטות מחלה) שום רפיה למחלה (ריבוי מכפלה) זכות האבות הקבורים במערת

טייטש פאר שעמט שטינקדיג· ווערים ער איז דער היצט מיט זינד ער איז באשאפין מיט זינד אונ דיא גידאנקען פון זיין הארץ איז שלעכט פון זיין יוגינט ער טראכט שלעכטש אין זיין וואונונג ער לויערט צוא אים אין זיין פאר בארגענש דער יצר הרע מאכט זיך אנעסט אין זיין הארץ אזו וויא דער נחש הקדמוני אונ רייצט אים אן צוא זינדיגין כזבוב במפתחי חדריו דער יצר הרע מאכט זיך צום ערשטין קליין וויא א פליג אין דיא עפינונג פון זיינע קאמערין דאש איז דאש הארץ דער נאך ווערט ער גאנץ גרויש ער מאכט פאר שטינקען דש טייג מיט דעם אום ריינקייט פון זיין זויער טייג דאש איז דער יצר הרע מאכט זינדיגין דאש לייב פון דעם מענטשין ער רייצט אים אן צוא נייגין זיינע טריט פון דעם רעכטין וועג אונ ער איז פון זיינע באטריבער ער איז אים גירעכינט פאר צשונא והוא ראש אונ ער איז דער עיקר שונא פון אלע שונאים ער בלידיגט אים אין אלע זיינע גרענצין ער לויערט צו אים אויף אלע זייטין ער דער צארינט אים אין אלע זיינע גלידער ער מאכט אים טרויערין מיט זיינע רייד ער מאכט אים זינדיגין מיט זיינע שלעכטע גידאנקען ער מאכט שטרויכלן צו מאכין פאלין אים אין זיין נעץ ער טראכט צוא פאר שטויסין אים אין זיינע גריבער אדער אין זיין פייער אונ ער באלעגערט אים מיט זיין בלעגערונג לולי אתה עוזר לו ווען דו גאט זאלשט דעם מענטשין ניט העלפין פון דעם יצר הרע וואלט דר מענטש קענין אים ניט באשטיין אונ טאג ביא טאג באנייעט ער זיך אויף דעם מענטשין ער טראכט בייזע גידאנקען אויף אים צו וועלצען זיך אונ צו מאכין פאלין אויף אים לעקשו בארחות צו פר קרימען אים אין זיין קרומע וועג צוא שולדיג מאכין אים מיט שולד פון זיין אום ווירדיקייט צוא פאר בימערין אים מיט דעם גימישטין גיטראנק פון סם המות ואיננו דורש אונ ער פארשט צו אים קיין שלום ניט ער פר בא גרעצין צוא זיינע פיס שטריק פאר שפרייט ער ביא זיינע שטעגין שטרויכלונג טוט ער אין זיינע וועגין ער גראבט א גרוב אין זיינע שטעגין צו מאכין צוא גין דאש הארץ פון דעם מענטשין אונ צוא מערין זיינע שטרויכלונג וכהולם פעם אונ אזו וויא איינער קלאפט אונ צוא שלאגט עפעס מיט א האמער אזו שלאגט ער דעם מענטשין אונ צו קלאפט אים מיט זיין האמער אונ מיט זיינע העק על כן איבער דעם האבין זייא דעם אמשל גיזאגט ווייא צו דעם הויז דאש זיינע צו פירער אונ זיינע פאר וויסטער זיינען אויש דעם הויז זעלבערט ווייא איז דעם מענטש וואש ער מאכט זיך אליין פאר לירין מיט זיינע זינד ומה אונ וויא זאל גירעכט בלייבין מיט זיינע ווערק אונ וויא זאל ער לויטער בלייבין מיט זיינע זאכין ווען דער רויבער דאס איז דער יצר הרע קומט אין גרענעצין צו פאר וויסטין אים צוא מלחמה האלטין מיט זיינע פיל גידאנקען לכן הקדמת דרום האסטו גאט גיפעדערט א היילונג אונ האסט אויף גיבראכט א היילונג צו דיא וואש זייא זיינען מיד אונ ניקריינקט אונ דוא האסט אן גיבריט א באלסם אונ א פלאסטער צוא דיא וואש זיינען ניט גיפלאסטערט אונ דוא האשט אויש גיצויגין א רפואה צוא פלאסטערין די קריינק וקבעת יום זה אונ דוא האשט גיזעצט דעם דאזיגין טאג צוא סליחה אונ מחילה צוא קומען אין דיינע טויערין פון די שולין מיט באקענונג אונ מיט לויב צו פעדערין דיין פנים מיט באקענונג אונ מיט ציטערנעש צוא גידינקען אן דעם טאג דעם זכות פון די אבות וואש זייא ליגין אין דער מערת המכפלה בעת רצון אין דער צייט וואש

ותהלה · להפר כעס ולהרבות חמלה · להרים מכשול ולהסיר תקלה ·
לפנות דרך ולישר מסלה · לתת לשובבים טהרה וטבילה · להעמיד
רוח והצלה · להשליך עון במעמקי מצולה · לשאת זדון ומעילה · ומכל
ימים יום זה קדשת · ועל כל ימים אותו עלית · ובו מכל יום בחרת ·
ומיוצרו אותו להאחדת · ולדור דע כחו ידעת · ואודם די זהב בו ותרת ·
ומכתב חרות לעניו נתת · וסלחתי כדברך בשרת · ועל הרעה נחמת ·
ועל בניך רחמת · וכגבוה שמים חסדך למו הגברת · וכרחוק מזרח
ממערב פשעם הרחקת · וזכות הררי קדם זכרת · וכאב את בן אותם
רצית · ועל כל אום ראשם נשאת · וקרנם בכבוד רוממת · ומשפל
הגבהתמו והתללת · ואות לטובה עמהם עשית · וחבתם לכל הראית ·
ואהבתם לעין כל גלית · לשכון בתוכם תאבת · ולחנות ביניהם
חמדת · ולשבת בועדם אוית · ועין בעין למו נראית · ובין כרובים
כבודך צמצמת · וענן יקרך על כפורת הצעת · וענן הקטורת לכסותו
היום פקדת · ומאז לסליחה אותו שמת · ולכפרה אותו יסדת · ומצותיו
בדתך צוית · וכתבת ושנית ושלשת · ואזהרותיו פרשת · ועונשיו
פלשת · וקרבנותיו קצבת · וערך עבודותיו סדרת · ורצוי הזיותיו

המכשלה (לפנות דרך ולישר מסלה) לנקות הדרך כדי ליישר המסלה (ומיוצרו) מכל הימים שנוצרו (אותו לך אחדת) יום כפור אחדת ליום סליחה (ולדור דע) לדור המדבר שקבלו את התורה ויש בהם חכמה ודע (כחו ידעת) הודעתם כחו של יום זה (ואודם די זהב) ועון העגל שעשו מרוב ודי זהב שהיה להם (בו ותרת) ביו"כ מחלת להם (ומכתב חרות) הלוחות אחרונות (לעניו נתת) למשה שהיה עניו נתת ביו"כ (וסלחתי כדברך בשרת) לו ביו"כ (וזכות הררי קדם) זכות האבות (זכרת) (וחבתם לכל הראית ואהבתם כו' ולשכון בתוכם תאבת כו') בזה שהשרית שכינתך בתוכם הראית אהבתם לעין כל כי אמרו או"ה מאחר שעשו העגל וכפרו בהקדוש ב"ה שוב אין להם תקנה כיון שאמר הקדוש ב"ה למשה ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ידעו הכל שמחל להם הקדוש ב"ה על מעשה העגל ומשה צוה להם על מלאכת המשכן ממחרת יו"כ (ובין כרובים כבודך צמצמת) אף כי שמים וארץ לא יכלכלוך עכ"ז מפני אהבתך אותם צמצמת שכינתך בין שני הכרובים (וענן כו' הצעת) כמ"ש כי בענן אראה על הכפורת (וענן קטורת כו') כמ"ש וכסה ענן הקטורת את הכפורת (ומאז) מאותו יום שסלחת בו לישראל (לסליחה אותו שמת כו') שמתו לתורה ליום סליחה וכפרה (ומצותיו) של יו"כ הנוהגות בו (בדתך צוית) בתורתך צוית (וכתבת ושנית ושלשת) ג' פעמים נכתב בתורה מצות יו"כ באחרי מות באמור ובפנחס (ועונשיו פלשת) וגלית את עונשיו כמ"ש כי כל הנפש וגו' ונכרתה וגו' (וקרבנותיו קצבת) נתת לקרבנותיו מדה וקצב (ורצוי הזיותיו סדרת) אחת

אגוטער ווילן איז פר גאט דאש ער הערט צו דיא תפלה צוא מאכן איבער פירן אלע שאנד אונ אום ווערדיקייט צו מאכן פאר וואגלען אונ אפ טאן אלע אום רעכט אונ נאראהייט. צוא מאכן שפראצן גרעכטיקייט אונ לויב צו פר שטערן כעס אונ צו מערן דר בארימקייט צו אויף הייבן שטרויכלונג אונ אפ צו טאן שטרויכלונג אויש צו ראמן דעם וועג אונ צוא רעכט פארטיגן דעם שטעג צו געבן צו דיא וואש טוען תשובה ריינינונג אונ טבילה צו אויף שטעלן אין דר ווייטערונג אונ אבשירמונג אריין צו וואורפן די זינד אין די טיפענעש פון דעם ים צו פאר טראגין די מוטוויליגע זינד אונ פעלשונג ומכל ימים אונ דעם טאג האסטו גיהייליגט מער פון אלע טעג אונ איבער אלע טעג האסטו אים גילויבט אונ האסט אן אים אויש גקליבן מער פון אלע טעג אונ פון זיין באשעפעניש האסטו אים צוא דיר גיאייניגט אונ צוא דעם דור המדבר וואש זייא זיינען גיוועזין אקלוג דור האסטו דעם כח פון יום כפור גילאזט ווישן ואודם די זהב אונ די רויטע זינד פון דעם עגל דאש זיי האבין גימאכט פון גאלד האסטו אום יום כפור מוחל גיוועזין אונ די תורה וואש זיא איז גיוועזין אויס גיקריצט אויף די לוחות האסטו צוא משה רבינו גינעבין אונ האסט אים דיא גוטע בשורה גיזאגט (סלחתי כדברך) אונ אויף דאש בייז וואש דוא האסט זייא גיוואלט טאן האסטו דיך באדיינקט אונ איבער דיינע קינדר האסטו זיך מרחם גיוועזן וכגבוה שמים אונ אזו וויא דיא הימיל זיינען הויך האסטו דיין חסד צוא זייא גישטארקט אונ אזו וויא מזרח איז ווייט פון מערב אזו האסטו זייער זינד דער ווייטערט אונ דעם זכות פון דיא אבות האסטו גידאכט וכאב את בן אונ אזו וויא א פאטער זיין זון האסטו זייא באווילגט אונ זייער הארין האסטו מיט כבוד דער הויבן אונ פון דר נידער האסטו זייא דר הויבן אונ דער הייכט אונ אצייכן צו גוטן האסטו מיט זייא גיטאן ותבתם לכל הראית אונ זייערע ליבשאפט האסטו צו אלע גיוויזן אונ זייער ליבשאפט האסטו פאר די אויגן פון אלע אנטפלעקט אונ דו האסט גילוסט צוא רוען אין זייא אונ דוא האסט גילוסט צו רוען צווישן זייא אונ האסט גילוסט צוא זיצן צווישן זייא ועין בעין למו נראית אונ מיט אקלארע שיין האסטו דיך צו זיי באוויזן אונ צווישן די כרובים האסטו דיין שכינה מצמצם גיוועזין אונ דיין וועלקין האסטו אויף דעם כפורת פר שפרייט אונ דעם רויך פון דיא קטורת צוא באדעקן דעם כפורת פון דעם משכן אן דעם טאג האסטו גיהייסן ומאז לסליחה אונ פון דעמאלט אן האסטו צו א טאג פון סליחה דעם טאג גיטאן אונ צו א כפרה האסטו אים גיגרונדפעסט אונ זיינע מצות האסטו אין דיין תורה גיבאטין וכתבת אונ האסט איין מאל גישריבן אונ דאש אנדרע מאל גישריבן אונ דאש דריטע מאל גישריבן דען דיא מצוה פון יום כפור שטייט דרייא מאל אין דער תורה אן גישריבן ואזהרותיו אונ זיינע ווארונג האסטו באשיידט אונ זיינע שטראף האסטו אנטפלעקט דר וואס וועט ניט האלטן יום כפור ווי אין דר תורה שטייט איז ער חייב מיתה אונ זיינע קרבנות האסטו אויש גיזעצט אונ דאש אן ריכטונג פון זיין דינשט האסטו מסדר גיוועזן אונ דש טוליונג פון זיין שפרייגן האסטו גיצילט אונ דאש מישונג פון די קטורת האסטו אום יום כפור גימערט מער וויא מען האט מקטיר גיוועזן אין אנדערע טעג אונ דעם סדר פון זיין אן ריכטונג האסטו גימערט דען אלע טאג איז גיוועזן פיר מערכות אונ אום יום כפור איז גיוועזן פינף אונ דאש ריינקייט פון זיינע טבילות האסטו גיצילט דער כהן האט זיך פינף מאל באדארפט טובל זיין אונ דש הייליגונג פון זיין וואשונג האסטו גינעבין דש ער האט גידארפט

ספרת · ורקוח תמרותיו הערפת · וסדר מערכותיו הוספת · וטוהר טבילותיו מנית · וקדוש רחיצותיו חשבת · ואזכרותיו בשכל סימת · ותודותיו ודוייו סבמת · וענוייו בפקד רשמת · ולובן עטיותיו תוית · ופזוי שרדיו הורית · ועלוי מחלצותיו בארת · ושנוי מחלפותיו למדת · ולקדושיך אותם מסרת · וכל תורותיו הודעת · וכל דתותיו חקרת · וכל משפטיו הרצת · וכל חקותיו חקקת · וכל גזרותיו גזרת · וכל עניניו תרטת · וחבלו מכל הנעמת · וחלשו מכל השפרת · חופש לרצוצים אותו שוית · דרור לשבוים אותו התוית · פקח קוח לאסירים אותו תבנת · יום עשור לעשיריה חקקת · שבת שבתון לשובתי עונג שתה · יום כפור לנותני כופר תתה : לכפר עונות · למחות זדונות · לכלה פשעים · להתם חטאים · לטהר טמאים · להדיח דמים · לצחצח כתמים · להרחיץ צואים · להלבין כשלג שנים · לצחר כצמר אודמים · למרק חובים · לנקות חבים · לזכות אשמים · לזכך אשמים · לותר לנתאמים · לסלוח לכל עדת תמימים : ועמך ביום זה יחד נאגדים · ובחין לפניך נועדים · ושכינתך אתם מועדים · ונעצרים ומתועדים · וביראה אותך עובדים · ובאימה עומדים · ובגילה רועדים · ובחילה מסלדים · ופשעיהם מתודים · ומשתחוים ומודים · וכורעים ובורכים וסוגדים · וארצה לך קודים · ודלתותיך שוקדים · ובאחד נאחדים · ויחודך מיחדים · וקדושתך

למעלה ובנה למטה (ורקוח תמרותיו הערפת) ללקח תמרות עשן הקטורת ביום זה יותר מכל השנה כמ״ש רז״ל שנה לכל יום וג׳ מנים יתירים שמהם מכניס כ״ג מלא חפניו ביום כפור (וסדר מערכותיו הוספת) שבכל יום ד׳ מערכות וביוה״כ המש (וטוהר טבילותיו מנית) המשה (וקדוש רחיצותיו חשבת) עשרה (ואזכרותיו בשכל סימת) ולייגת נתכמה איך יזכיר את השם (ותודותיו ווידוייו סכמת) נתת סכום ומנין לתודותיו ולוידוייו שהיה מתודה ומודה שיאמר ג׳ וידויים (וענוייו בפקד רשמת) הענויו נאה בתורה שנקרא פקודי ה׳ (ולובן עטיותיו תוים) והגדת מתי יתעטף בבגדי לבן (ופזוי שרדיו הורית) והורית לו מתי ילבש בגדי השרד שהיה מזהב ומפז (ועלוי מחלצותיו בארת) ובנה בגדיו באר כדהן בבוקר היה לובש פילוסים של י״ב מנים כו׳ (ושנוי מחלפותיו למדת) ולמדת להיות מחליף ומשנה בגדיו פעם בגדי זהב ולובש בגדי לבן (ולקדושיך) לאהרן קדוש ה׳ (אותם מסרת) (חופש לרצוצים) הידוע לעבדים הנשברים בעבודת פרך (אותו שוית) עשית את יוה״כ של יובל (דרור לשבויים אותו התוית) כי עתידין ישראל להגאל ביוה״כ (פקח קוח לאסירים) שיפתחו מאסרם וילקחו משם (אותו תבנת) (יום עשור לעשיריה חקקת) לישראל שיאמרו חלק עשירי הקקת להם את יוה״כ (לשובתי עונג שתה) שמת יוה״כ לישראל הנחים בשבת שנקרא עונג (יוה״כ לנותני כופר תתה) נתת יוה״כ לישראל שנותנים כופר לנפשותם על עוטהם (לנחלה כתמים) להלבין הטנות (ליתר לנהאמים) לעשות להם ויתור לישראל שנתאמים להקדוש ב״ה (יחד נאגדים) שמתלמים יחד שמתחילים זה לזה (ושכינתך אתה מועדים) מקרבים את שכינתך בימיהם על ידי התפלה (ונעצרים ומתועדים כו׳) ותוקפים ומעצרים כתם להתוועד בבהכ״נ לעבוד באימה ויראה (ובגילה) אף שהם בשמחה כי הם בטוחים שהמתול להם מכל מקום רועדים (וכאחד נאחדים) נחשבים כאחד בלב אחד (ויחודך מיחדים) ליחד

צעהען מאל זיך וואשין דיא הענט אונ דיא פים פון דעם האנט פאס אזכרותיו אונ זיינע נידעכנעש וואש דר כהן גדול האט מזכיר גיוועזן דעם שם המפורש האשטו מיט שכל אן גצייכנט אונ זיינע תודות אונ זיינע באקענונג וואש דר כהן האט מתודה גיוועזן זיינע זינד האשטו גיציילט אונ זיין פאסטונג האשטו אין דער תורה אן גישריבן אונ דאס איין הוילונג פון זיינע קליידער האסטו גיזאגט אונ די קליידר וואש זיי זיינען גיוועזן פון ריין גאלד וואש דער כהן גדול האט אין זיא די עבודה גיטאן האסטו גיוויזין ווען ער זאל זיא אן טאן אונ זיינע אנדערע גיליבטע קליידער האסטו באשיידעט אונ דאס פאר ענדערונג וויא ער זאל דיא קליידער פאר ביטין האשטו גילערנט אונ צוא דיא היילגע כהנים האסטו די עבודה איבער גיענטפערט וכל תורותיו הודעת . אונ אלע זיינע לערנונג האשטו גילאזט ווישין אונ אלע זיינע דינים האשטו גיפארשט אונ אלע זיינע משפטים האשטו אויש גיזעצט אונ אלע זיינע חוקים האסטו אויש גיקריצט אונ אלע זיינע גזירות האסטו גוזר גיוועזן אונ אלע זיינע זאכן האשטו אן גיצייכנט וחבלו זיינע טיילן האסטו מער פון אלע טעג זיס גמאכט אונ זיין טייל האשטו מער פון אלע טעג באשיינט חופש אפריהיים צו דיא וואש האבן זיך פאר זינדיגט אונ זיינן צוא בראכן גיוועזן פון וועגין שווערע זינד האשטו דעם טאג גיטאן דען אום יום כפור אפרייאונג פון זינד האשטו אים גישריבן יום עשור דעם צעהנטין טאג פון דעם חודש תשרי האשטו צו דיא ישראל אן גישריבן יום כפור דר דא היישט שבת שבתון האשטו גיטאן געבין צוא די ישראל וואש די רוהען אום שבת יום כפור דעם יום כפור האשטו גיגעבין צוא דיא ישראל וואש זיא גיבין צדקה צוא פאר געבין דיא זינד אפ צוא מעקין דיא מוטוויליגע עבירות צו פאר לענדין די פשעים צו מאכן אויש לאזן די הטאים צו ריינגין די אום ריינע צוא ליטערין דיא פלעקין צוא וואשין דיא אום זובערקייט ווייס צו מאכן וויא שנייא דיא עבירות וואש זיינן רויט וויא רויטע פעדים זייד צו מאכן ווייס אז ווייכע וואל די רויטע זינד צו ליטערן די שולדין ריין צוא מאכן די שולדיגע צוא ריינגין אונ ליטערין די שולדיגע מוחל צו זיין צוא די ישראל וואש זיי זיינען גאנץ אין גאנטש דינסט צו פאר געבין . צוא דער גאנצער עדה פון דיא פרומע ישראל ועמך ביום זה אונ דיין פאלק ישראל זיינען אן דעם טאג אין איינעם גיקניפט אונ זאמלין זיך איין פר דיר מיט גיבעט אונ מאכן גינעהענען דיין שכינה צווישין זיך מיט זייער תפלה אונ זיינען אויף גיהאלטין אונ איין גיזאמילט אין די שולין מיט תפלה אונ זיא דינען דיך מיט פארכט אונ שטייען מיט פארכט אונ מיט פריד ציטערין זייא אין זייער תפלה אונ מיט ציטערנישן לויבן זיי אונ זיינען מתודה זייערע זינד אונ זיי בוקין זיך אונ באקענען אונ זיא קניען אונ בוקין זיך · אונ בוקין זיך צו דיר צו דער ערד ודלתותיך שוקדים אונ אילין צוא דיינע טירן פון דיא שולין אונ אזו וויא איינער זיינען זייא גיאיינגיגט אונ איינגיגין דיין איינציקייט אונ זאגן קדושה אויף דיין היליקייט אונ

דיין

מועידים · ואמונתך מסהדים · וצדקתך מגידים · וחסדך ואמתך לא מכחדים · ועורכים שוע במעמדים · ומזריחה עד שקיעה שבחך מתמידים · ופגיעות חמש מאמש מעתדים · מול עבודות חמש בעתודים · ולשמך מהודים · בכל עז ומאודים · וכלם צמים ומתענים · יחד אבות ובנים · גדולים וקטנים · בחורים וזקנים · ומרבים תנונים · ומדברים תחנונים · ועורכים רננים · ומרננים ומתחננים · לפניך אדוני האדונים · לפדותם מכובד עונים · ולמחות פשעימו כעננים · לשעות שועם ממעונים · להאזין מהם שיח מענים · כי הם דלים ואביונים · ובצלך מתלוננים · ובאברתך מתגוננים · ובסתרך נצפנים · ובך נשענים · וכעיני עבדים אל יד אדונים · וכעיני שפחה אל יד גברתה לך פונים · להרבות למו פדיונים · לכבם מצחן דפיונים · להציל בצול זידונים · לשתק בעלי דינים · לאלם מלשנים · לומשי חצים וכידונים · להשיב חרב לנדנים · להגביר מליצי יושר וזכיונים · ולהחסים קטגורים עמהם מדינים · וסדר סליחה מבינים · ודברי רצוי מכונים · וברית שלש עשרה מדות אופנים · אשר אלפת לנאמן בחזיונים · בעבור כבודך על פנים · בדברך עם ציר פנים אל פנים · וכל היום בם מתגלגלים ונאפנים · וערך ודוי משננים · וצדקותיך מתנים · לזכור למו שלשת איתנים · ויום קדוש חתונים · לחלצם מראש פתנים · להדרירם מפרך מענים · לדלותם מדכוי תנים · להעלותם מבור שאונים · לנתק מהם מוסרות שוטנים · לפצותם מלעג שאננים · להצילם מגאי יונים · להשיב שבותם כיונים · למלטם מתופת דראונים ·

יחודך (ופגיעות חמש מאמש מעתדים) חמש תפלות מכינים היום עם תפלת אמש כל נדרי · שחרית · מוסף · ומנחה · ונעילה · (מול עבודות חמש בעתודים) נגד חמש עבודות שעבד כ"ג ביום הכפורים במעמדו תמיד השחר ופר כהן גדול ושעיר הפנימי ושעיר המשתלח ותמיד של בין הערבים (להציל בצול זידונים) להשקיע במצולות ים זדונות (קטגורי' עמהם מדיני') המריבים עם המליצי יושר (וברית שלש עשרה מדות אופנים) הם מסדרים הי"ג מדות על אופנם כמו (אשר אלפת לנאמן בחזיונים) שלמדת למשה נאמן ביתך במראות (בעבור כבודך על פנים) כאשר עבר כבודך על פניו (וכל היום בם מתגלגלים ונאפנים) וכל היום של יום כפור בהי"ג מדות מגוללים כבאופנים (לזכור למו זכות (שלשת איתנים) ג' אבות שהם תקיפי עולם (יום קדוש חתונים) יום מתן תורה שהיו כחתן שקדש את הכלה (לחלצם מראש פתנים) להוציאם מנחש הקדמוני המקטרג באכזריות עלינו (להדרירם) לעשות אותם דרור (מפרך מענים) המענים אותם (לדלותם מדכוי תנים) להגביהם מדחיפות תנים (מבור שאונים) מגיהנם שהומים שם (מוסרות שוטנים) רצועות השונאים (לפצותם מלעג שאננים) להצילם משחוק (מגאי יונים) מהאויבים (להשיב שבותם) לא"י (כיונים) אל ארובותיהם (מתופת

דיין וואָרהייט באצייגין זיי אונ זאָגין דיין גירעכטיקייט אונ דיין חסד אונ דיין אמת לייקענן זייא ניט אונ ריכטין אן גישרייא אונ גיבעט מיט זייער שטיין אונ פון דער צייט דאש דיא זון אויף גייט אונ ביז דיא זון אונטער גייט זאגין זיי תמיד דיין לויב פגיעות חמש אונ פינף תפלות פון נעכטין ברייטין זייא אן דאש מיינט מען כל נדרי אונ שחרית · מוסף · מנחה · נעילה · די פינף תפלות זיינען קעגין די פינף קרבנות וואש דר כהן גדול האט מקריב גיוועזן אום יום כפור אונ זיי לויבין צו דיין נאָמען מיט זייער גאנצין לייב אונ גוטש וכולם צמים אונ אלע פאסטין אונ פייניגין זיך די פאטער מיט דיא קינדער אין איינם גרויסע אונ קליינע יונגע אונ אלטע אונ זיי מערין גיבעט אונ זיי רידין גיבעט אונ ריכטין אן גיזאנג אונ זינגען אונ בעטין פר דיר גאט דר הער איבר אלע הערין לפדותם מכובד אויש צוא לייזין זיי פון שווערע זינד אונ אפ צוא מעקין זייערע זינד אז די וואלקין צו פר נעמען זייער גישרייא פון די הימלען צו פאר נעמען פון זיי דיא רייד פון זייער גישרייא כי הם דלים דען זייא זיינען ארעם פון מעשים טובים אונ אין דיין שאטין נעכטיגין זיי איבר אונ זייא באשיצין זיך אונטער דיינע פליגיל אונ זיי באהאלטין זיך אין דיין פר בארגענעש אונ אן דיר לעהנען זייא זיך אונטער וכעיני עבדים אונ אזו וויא די אויגין פון די קנעכט האפין זיי צו זייער הערין אונ אזו וויא דיא אויגין פון אשפחה האפט צוא איר הארינטע אזוא קערין זיי זיך צוא דיר להרבות למו דו זאלשט צו זיי מערין דער לייזונג צו וואשין זיי פון גישטאנק אונ אום ריינקייט פון זייערע זינד צו מאכין פר זונקן אין טיפענעש פון דעם ים דיא זינד צוא מאכין שטיל שווייגין דיא מקטריגים אונ צו מאכין שטום די מקטריגים וואש רידין לשון הרע די דא שארפין פיילין אונ שפיזין צוא מאכין אום קערין דיא שווערד פון דעם שטן אין דעם שייד אריין צו מאכין שטארקין דיא גוטע מליצים וואש זייא דער מאנען אונזערע גוטע מעשים פאר דיר אונ צוא פאר שליסין דאס מויל פון די מקטריגים וואס זיי קריגין זיך מיט די מליצים וסדר סליחה אונ די ישראל ברייטין אן אונ זיינען מסדר סליחות אונ זיינן זיך מכוין צו רידין באוויליגטע רייד אונ דעם ברית פון דרייצעהן מדות זיינען זיי מסדר נאך זייער אופן וואש דוא האשט גילערינט צוא משה רבינו מיט דער נבואה אז דיין שכינה איז איבר גיפארין פאר אים כדכתי אז דוא האשט גירעט מיט דיין שליח משה מיט אלויטערער נבואה דו האסט צו אים גיזאגט אז די ישראל וועלין פאר מיר מתפלל זיין אונ וועלין מיך אן רופין מיט דיא שלוש עשרה מדות יי יי אל רחום וחנון וועל איך מוחל זיין זייערע זינד וכל היום אונ דעם גאנצין טאג יום כפור וועלגערין דיא זיך מיט זייא וויא אראד דאש זייא דער מאנען אפט דיא שלוש עשרה מדות אונ אן ריכטונג פון ווידוי ריידין זייא אונ זייא דער ציילין דיין גירעכטיקייט דוא זאלסט צוא זיי גידיינקען דעם זכות פון די דרייא שטארקע אבות ויום קדוש אונ זאלשט זיי גידיינקען דעם טאג פון מתן תורה צוא אום קערין זייער צו ריק קעגונג

(דתאומים) מניהגם שהם הרשפים הם דראון לכל בשר (מלהט מתהפכת) מניהגם שדמיונו ללהט המתהפכת כי הם (רשפי להב ועשונים כו' עששים) מכל אלה הצילנו כדי (לנצח בשיר) לשבחך בשיר (כעל שושנים) כמו שאמר דוד למנצח על שושנים על כלי זמר שנקראת שושנים (ורבותי כו' בשורם כו' יתמהו כו') וכשיראו המלאכים כי תצדיק את ישראל יתמהו תמיה רבה (וכתי כתים כו' ישמיעו) וכשישמעו הגברים (ויאמרו באדם שנונים) בדבור המפורש (מי אל כמוך כו'):

מלהט מתהפכת בדמיונים רשפי להב ועשונים מרורת אש ואודים עששנים · לנצחך בשיר כעל שושנים · ורבותי קודש צבא עליונים · בשורם כי תצדיק בנים · אשר לעבדים לך נקנים · יתמהו זה לזה בתמהונים · וכתי כתים המונים המונים · ישמיעו ויאמרו באדש שנונים · מי אל כמוך נושא עון זרע אמונים · ועובר על פשע נטעי נעמנים · אשרי העם שככה לו עונים ואשרי הגוי שיהוה אלהיו רוננים · ויקדישוך עליונים · ויעריצוך תחתונים : ואז אלים יאדירוך · ברקים יברכוך · גדודים יגדלוך · דולקים ידרשוך · המולה יהדרוך · ותיקים יודוך · זכים יזכירוך · חילים יחסנוך · טהורים יטעימוך · יקרים ייחדוך · כבירים יכתירוך · לוהטים ילבבוך · מלאכים ימליכוך · נוגנים ינצחוך · שרפים יסלדוך · עירין יעלוך · פלאים יפארוך · צבאות יצלצלוך · קלים יקדישוך : חזן רבבות ירוממוך · שנאנים ישבחוך · תרשישים יתמידוך · קדשה משלשת :

ככתוב על יד נביאך · וקרא זה אל זה ואמר : קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו : כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו · לעמתם ברוך יאמרו :

(אל ברוב עצות תכן את רוח) הקדוש ברוך הוא ברוב חכמתו תכן את רוח הקדש כפי נביאיו (טרם בברוב כו') קודם שהולך הקב"ה להשתמש ברוח תכנו, כבר כששת ימי בראשית כי לא הולך הקדוש ב"ה להשתמש ברוח

מיוסד ע"פ א"ב

אל ברוב עצות תכן את רוח · טרם בכרוב טס וידא על כנפי רוח · גם פלס ומשקל שם לרוח · טרם דברו בזריזות תעש הרוח הלא על סערה העמיד הרוח · טרם ומאוצר יוציא את הרוח · זה ים הגדול

עד מ"ח כמ"ש וירכב על כרוב ויעוף וידא על כנפי רוח שמדבר במ"ת (גם פלס ומשקל שם לרוח טרם דברו כו') קודם שתעשה הרוח במרוצה את דברו של הקב"ה כמ"ש רוח סערה עושה דברו הקדים ועשה פלס ומשקל לרוח מזרחית ודרומית ומערבית וצפונית כל אחד מהם בשיעור כפי טובו וכפי הצורך כדי שלא ישבר הרים ויזיק לבריות. (הלא על סערה) בשביל הסערה שלא יזיק ליורדי הים אם ישב בסערה לכך (העמיד הרוח) עצר ומנע כחו שלא ישב בסערה (טרם ומאוצר כו') טרם שהוציא את

אזו וויא די טיפין קערינויך אום צוא זייער נעסט צו באשירמען זייא פאר דעם פר שמעטין גיהנם וואס ער ווייזט זיך אוים אזו ווי אגלאנץ פון אשווערד קערט זיך אום דורך אנגדער פלאמדיג פייער אונ רויך אשטארק פייער אונ רויכענדיגע בראנדין פון דעם זאלשטו גאט אונז מציל זיין דרויף וועלין מיר דיך לויבין מיט גיזאנג אזו וויא דוד המלך האט דיך גילויבט אויף דעם כלי זמר וואש הייסט שושנים ורבותי אונ פיל טויזנט הייליגע אויבערשטע מלאכים אז זייא וועלין זעהען דאש דוא וועסט גירעכט מאכין די קינדער וואש זייא זיינען צו דיר גיקויפט פאר קנעכט וועלין זייא זיך פר וואונדערין איינער קעגין דעם אנדערין מיט אגרויש פאר וואונדערונג וכתי כתים אונ די כתות פון פיל מלאכים זייא וועלין מאכין הערין אונ וועלין זאגין מיט דער ציילונג אונ ריידין מי אל כמוך ווער איז אז דוא גאט דער דא פר טראגט די זינד פון דיא קינדר פון די ווארהאפטיגע אבות אונ פארט איבער אויף די פשעים פון דיא שיינע פלאנצונג ואשרי העם זייא וועלין ענטפערין וואול צוא דעם פאלק דאש זיי זיינען אזוא אונ וואול דעם פאלק דאש גאט איז זיין גאט וועלין זייא זינגען אונ דיא אויבערשטע מלאכים וועלין דיך הייליגין אונ דיא אונטערשטע וועלין דיך שטארק לויבן ואז אלים יאדירוך דא וועלין דיך דיא שטארקע מלאכים שטארקין די מלאכים וואש זייא זיינען ווי בליצין וועלין דיך לויבין די שארין מלאכים וועלין דיך אכפערן דולקים דיא ברענגיגע מלאכים וועלין דיך פארשטין דיא ברוטונג פון

מלאכים וועלין דיך באשיינען די שטארקע מלאכים וועלין דיך לויבין די לויטערע מלאכים וועלין דיך גידיינקען די חילות פון מלאכים וועלין דיך שטארקין די ריינע מלאכים וועלין ריידין דיין לויב דיא ווערדיגע מלאכים וועלין דיך איינציגין דיא שטארקע מלאכים וועלין דיך קריינען די פלאמדיגע מלאכים וועלין דיך לויבין מיט הארץ די מלאכים וועלין דיך מאכין קיניגין די זינגער וועלין שטארקין גיזאנג צו דיר דיא ברענעדיגע מלאכים וועלין דיך לויבין דיא מלאכים וואש הייסין עירין וועלין דיך לויבין דיא וואונדערליכע מלאכים וועלין דיך באשיינען דיא חילות פון מלאכים וועלין דיך לויבין דיא גרינגע מלאכים וועלין דיך הייליגין פיל טויזנט מלאכים וועלין דיך דער הייכין דיא גישטילטע מלאכים וועלין דיך לויבין די מלאכים וואש זיי הייסין תרשישים וועלין דיך תמיד לויבין מיט אגידריטע קדושה :

אל ברוב עצות גאט האט אן גיברייט דעם רוח הקודש אין מויל פון דיא נביאים מיט גרויש חכמה איידער ער האט באשאפין די וועלט האט ער גישוועבט אויף דיא פליגיל פון דעם ווינט גם פלס אויך אוואג אונ אגוויכט האט ער גימאכט צו דעם ווינט איי דער ווינט וועט טאן זיין שליחות מיט גישווינדיקייט האט ער דיא וואג דרום גימאכט צוא דעם ווינט כדי ער זאל ניט מחריב זיין דיא וועלט הלא על סערה איבער דעם שטורים האט גאט פר האלטין דעם ווינט כדי ער זאל ניט מזיק זיין די וואש שיפין זיך אויף דעם ים צום ערשטין קען דער ווינט גיט וויי...

יַטִּיל בּוֹ אֶת הָרוּחַ · טֶרֶם חֵיל נוֹזְלִים יַעֲרִים הָרוּחַ · טַעַם יָפוּצַץ אֵל
וַיַּעֲמִיד הָרוּחַ · טֶרֶם יִזְּלוּ מַיִם יַשֵּׁב הָרוּחַ :

לָכֵן כָּל לַיִל בְּיָדוֹ תּוּפְקַד כָּל רוּחַ · טֶרֶם לְאֶצְלוֹ תָּשׁוּב הָרוּחַ · מְרוּקָּם
בְּצַלְמוֹ נָפַח בּוֹ נִשְׁמַת רוּחַ · טֶרֶם נְשָׁמָה אֵלָיו תּוּאֲסַף עִם רוּחַ ·
סְלוּל גַּן נָטַע מִתְהַלֵּךְ לְרוּחַ · טֶרֶם עַל פְּנֵי גֵיא הֶעֱבִיר הָרוּחַ · פֶּן עֲבוּר
מוֹרְדִים לֹא יָדוֹן רוּחַ · טֶרֶם צָרְחוּ סוּר וַיִּכְלוּ מֵרוּחַ · קֶדֶם כָּל נִקְרָא
אֱלֹהֵי הָרוּחַ : חזן טֶרֶם רִחֵף עַל פְּנֵי מַיִם רוּחַ · שִׁלְטוֹן לֹא שָׂם לְיָצִיר
לִכְלֹא אֶת הָרוּחַ · טֶרֶם תְּנָה מְנַגֵּן אָנָה אֵלֵךְ מֵרוּחַ :

לָכֵן כָּל אֲשֶׁר בְּאַפָּיו נִשְׁמַת רוּחַ · אָכֵן בֶּאֱנוֹשׁ הִיא הָרוּחַ · יְסַלְּדוּ
יְסַלְסְלוּ לָאֵל בּוֹרֵא רוּחַ · כְּחַיָּה וְאוֹפַן עֵת יָבֹא בָם הָרוּחַ :

הזית מן האוצר גזר עליו כן (זה הים הגדול נו׳פרם חיל נוזלים ס׳) עד שלא נפלגו מי הים לעמוד כחומה הטיל בם הקדוש ברוך הוא הרוח והקפיא אותם (טעם יפוצץ אל) גזירה יגזור האל על הרוח (ויעמיד הרוח) שלא ישב (טרם יזלו מים) קודם שירד הגשם (ישב הרוח) משיב הרוח כמ״ש ישב רוחו יזלו מים (תהלים קמז יח) : (לכן כל ליל ס׳ טרם) קודם שתשוב הרוח להקדוש ברוך הוא כמ״ש והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה לכן שהג האדם כל ימי חייו שמפקיד רוחו להקדוש ב״ה כשהוא ישן (מרוקם בצלמו) אדם הראשון בהוא מצויר בצלם אלהים (נפח בו נשמת רוח) (טרם כו׳) טרם שנגזר עליו שתהלך רוחו ונפשו אל ה׳ כי לא נגזר אז עדיין מיתה על האדם כ״א אחר החטא (סלול גן ־ נטע מתהלך לרוח) הקדוש ב״ה

כאמר עליו מתהלך בגן לרוח היום (בראשית ג׳ ח) נטע את הגן כדי לטלול ולהרוך בו האדם (טרם על פני גיא העביר הרוח) בתחלה העביר רוח ע״ם גיהנם כי הגיהנם נבראת ביום ב׳ וג״ע בג׳ (פן עבור מורדים) בעבור דור המבול שמרדו בהשם יתברך דבר (לא ידון רוח) כי (טרם צרחו) בתחלה לעקו (סור) כמ״ש ויאמרו לאל סור ממנו לכך (ויכלו מרוח) כמ״ש ומרוח אפו יכלו (איוב כח) (קדם כל נקרא אלהי הרוח) לפני כל בריאה נקרא הש״י אלהי הרוח (טרם רחף על פני מים רוח) עד לא היה העולם רוח אלהים מרחפת על פני המים (שלטון לא שם ליציר לכלוא את הרוח) לא נתן הקדוש ברוך הוא שליטה לאדם להתפוס ולקלוט את רוחו שלא ינשב (טרם תנה מנגן כו׳) מאז וכבר דבר דוד המנגן אנה אלך מרוחך (לכן) הואיל וכל הרוח ביד הקדוש ברוך הוא והוא נותנה באדם (כל אשר באפו) רוח (יסלסלו) ישבחו (לאל בורא רוח כחיה ואופן כו׳) כשיבוא בם הרוח כמ״ש אל אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו :

כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ · לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ : קהל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ :
מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים :

מיוסד ע״פ א״ב

תָּמִיד תִּתְלוֹנֵן בְּיָדְךָ כָּל נֶפֶשׁ · שְׁגָגוֹת וּזְדוֹנוֹת לְךָ תּוֹדֶה הַנֶּפֶשׁ ·
רְצִיתָ לְהַמְצִיא כּוֹפֶר לְנֶפֶשׁ קָדוֹשׁ לְבַעֲבוּר תְּבָרֶכְךָ כָּל נַפְשִׁי ·
צוֹם אֶבְחָרֵהוּ קְרָאת עִנּוּי נֶפֶשׁ · פֶּשַׁע בְּלֹא דַעַת לֹא טוֹב לְנַפְשִׁי עָמָל

(תמיד התלונן כו׳ שגגות כו׳) כשהנפש מופקדת בידך בלילה אז היא מתודה לפניך שגגות וזדונות (רצית להמציא כופר לנפש קדוש לבעבור כו׳) רצית לזכות את ישראל להמציא כופר לנפש כדי שעל ידי זה יברכך כל נפש

כנגד מחילת העונות ובמה הוצאת להם כופר (צום אבחרהו קראת עינוי נפש) בזה שבחרת יו״כ לעינוי נפש כמ״ש הלא זה צום אבחרהו (ישעיה נח) (פשע בלא

בִּיז גָאט צִיהְט אִים אוֹיש פוּן זַיין אוֹצָר זה ים הגדול גָאט הָאט דֶעם ווִינְט גִיוָוארְפִֿן אוֹיף דֶעם יַם אַז דִי יִשְׂרָאֵל זַיינֶען פוּן מִצְרַיִם אַרוֹיש גִיגַאנְגֶען אֵיי דִי רִינְגֶעדִינְגֶע וַואשֶׁער פוּן דֶעם יַם זַיינֶען גִיבְּלִיבְּן שְׁטֵיין ווִיא אַמוֹיעֶר הָאט זַייא דֶער ווִינְט צוּ נוֹיף גִיהוֹיפְט טעם יפוצץ אל אַז גָאט זָאגְט נָאר אֵיין וָוארְט הֶערְט דֶר ווִינְט אוֹיף צוּא וַוייעֶן אֵיי דִי וַואשֶׁער רִינֶען פוּן דֶעם אֵייז מַאכְט עֶר פְרִיעֶר וַוייעֶן דֶעם ווִינְט : לכן כל ליל דְרוּם אַלֶע נַאכְט ווֶערְט אִין דֶער הַאנְט פוּן גָאט בַּאהַאלְטִין דִיא נְשָׁמָה פוּן אַלֶע בַּאשְׁטֶעפִֿינֶעשׁ אֵיי דֶער מֶענְטְשׁ שְׁטַארְבְּט דָאשׁ דִיא נְשָׁמָה קֶערְט זִיךְ אוּם צוּ גָאט מרוקם אָדָם הָרִאשׁוֹן ווָאשׁ עֶר אִיז בַּאשַׁאפִֿין גִיוָוארִין אִין גָאטְשׁ פוּרֶעם הָאט עֶר אִין אִים אַרַיין גִיבְּלָאזִין דִי נְשָׁמָה אֵיי דִי נְשָׁמָה מִיט דֶעם רוּחַ אִיז צוּ אִים אַיין גִיטָאן גִיוָוארִין דָאשׁ אִיז אֵיי גָאט הָאט אָדָם הָרִאשׁוֹן בַּשַׁאפִֿין סלול גן הָאט גָאט בַּשַׁאפִֿין דֶעם ווֶעג פוּן דֶעם גַן עֵדֶן ווָאשׁ עֶר הָאט גִיפְֿלַאנְצְט אִין מִזְרָח זַייט כְּדֵי אָדָם הָרִאשׁוֹן זָאל דָארְטִין בְּנַחַת זִיצִין אֵיי גָאט הָאט דֶעם ווִינְט אִיבֶּער גִיפִֿירְט אוֹיף דֶער עֶרְד אַז דֶער מַבּוּל אִיז גִיוֶועזִין פן עבור הָאט עֶר גִירֶעט פוּן ווֶעגִין דִי ווִידֶער שְׁפֶּענִיגֶע דָאשׁ אִיז דָאשׁ דוֹר הַמַּבּוּל מַיין גִימִיט זָאל מִיט מִיר נִיט קְרִיגִין פוּן דֶעם מֶענְטְשִׁינְשׁ ווֶעגִין אֵיי דָאשׁ דוֹר הַמַּבּוּל הָאבִּין גִישְׁרִיעֶן צוּא גָאט קֶער דִיךְ אַוֶועק פוּן אוּנְז אוּנ הָאבִּין גִיזָאגְט מִיר דַארְפִֿין גָאטְשׁ הִילְף נִיט הָאבִּין זַיינֶען זַייא בַּאר לֶעבְּט גִיוָוארִין דָאשׁ

אִין זַייא אִיז נִיט גִיבְּלִיבִּין קֵיין רוּחַ חַיִּים קדם כל אֵיי דִיא ווֶעלְט אִיז בַּאשַׁאפִֿין גִיוָוארִין אִיז עֶר אָן גִירוּפִֿין גִיוָוארִין אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת אֵיי עֶר הָאט בַּאשַׁאפִֿין דִיא ווֶעלְט הָאט דֶער כִּסֵּא הַכָּבוֹד פוּן גָאט גִיטָאן שְׁווֶעבִּין אוֹיף דֶער וַואשֶׁער שלטון לא שם גָאט הָאט נִיט גִינֶעבִּין קֵיין גִיוֶועלְטִיגוּנְג צוּ קֵיין בַּאשֶׁעפֶֿענֶעשׁ עֶר זָאל קֶענֶען אוֹיף הַאלְטִין דֶעם ווִינְט עֶר זָאל נִיט וַוייעֶן · נָאךְ אַפִּירוּשׁ אַמֶענְטְשׁ קָען נִיט גִיוֶועלְטִיגִין אִיבֶּער דֶעם מַלְאַךְ הַמָּוֶת ווָאשׁ עֶר ווֶערְט אָן גִירוּפִֿין רוּחַ עֶר זָאל פַֿאר מַיידִין פוּן אִים דִיא נְשָׁמָה אַז דִיא צַייט קוּמְט דָאשׁ עֶר דַארְף שְׁטַארְבִּין טרם תנה מנגן פְרִיעֶר אַז דָוִד הַמֶּלֶךְ הָאט תְּפִלָּה גִיטָאן צוּ גָאט עֶר זָאל אִים מַצִּיל זַיין פַֿר דֶעם רוּחַ רָעָה פוּן שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ אַז שָׁאוּל הָאט אִים גִיוָואלְט אוּם בְּרֵיינְגֶען הָאט גָאט זַיין תְּפִלָּה גִיהֶערְט אוּנ הָאט אִים מַצִּיל גִיוֶועזִין לכן דְרוּם אִיטְלִיכְשׁ בַּשֶׁעפֶֿנִשׁ ווָאשׁ הָאט אִין זִיךְ אֵיין נְשָׁמָה אוּנ אֵיין רוּחַ פַֿר ווָאר נָאר אִין מֶענְטְשִׁין אִיז דִיא נְשָׁמָה זַיי זָאלִין לוֹיבִּין אוּנ דֶר הֵייבִּין גָאט ווָאשׁ עֶר הָאט בַּאשַׁאפִֿין דֶעם רוּחַ אַזוֹ ווִיא דִי חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ אוּנ דִי מַלְאָכִים ווָאשׁ הֵייסִין אוֹפַנִּים אַז עֶשׁ קוּמְט אִין זַייא דֶער ווִילִין פוּן גָאט זַייא זָאלִין זָאגִין שִׁירָה :

תמיד תתלונן תָּמִיד טוּט. אִיבֶּר נֶעכְטִיגִין אִין דַיין הַאנְט אַלֶע לֵייבֶּר דִי עֲבֵירוֹת ווָאשׁ זַייא וֶוערִין גִיטָאן בְּשׁוֹגֵג אָהֶר בְּמֵזִיד אִיז דָשׁ נֶפֶשׁ צוּ דִיר מִתְוַדֶּה דוּא הָאשְׁט גִיוָואלְט מַאכִין גִיפִֿינֶען דֶער לֵייזוּנְג צוּא

וְכָל פּוֹעֵל לֹא יְמַלְאוּ נֶפֶשׁ: חזן סִבּוּךְ אֵבָרִים תְּמַלֵּא חַיַּת נֶפֶשׁ · נֶעְלָם מִכֹּל נַהַם יְצִיאַת הַנֶּפֶשׁ · מִיתָה מְמָרֶקֶת עֲוֹן חַטַּאת נֶפֶשׁ:
לָכֵן בְּכָל צָרָה אֶשְׁפּוֹךְ לְךָ אֶת הַנֶּפֶשׁ · כְּצִפּוֹר מִפַּח לְמַלֵּט בָּנוּ נֶפֶשׁ · יַחַד כָּל הַנְּפָשׁוֹת לְךָ כְּאַחַת נֶפֶשׁ · טְהוֹרֶיךָ הֶחֱדַלְתָּ מִכָּל טְמֵא נֶפֶשׁ · חֶשְׁבּוֹן וָדִין בְּעֵת תֵּת כָּל נֶפֶשׁ · זַכָּה וּטְהוֹרָה בִּהְיוֹת הַנֶּפֶשׁ · וְשׁוּבִי לִמְנוּחָיְכִי תֹּאמַר לְנֶפֶשׁ · הֲלֹא בִּצְרוֹר הַחַיִּים תּוּצְרַר הַנֶּפֶשׁ · דּוֹרְשֵׁי הֶגְיוֹן דָּת מְשִׁיבַת נָפֶשׁ: חזן גַּם זֵדִים בְּהֵעִיפָם נֶפֶשׁ · בְּכַף הַקֶּלַע תְּקַלַּע מֵהֶם הַנֶּפֶשׁ · אֵלֶיךָ אֵל בְּאוֹמֶן אֶשָּׂא אֶת הַנֶּפֶשׁ:
לָכֵן בְּכָל לֵב וּבְכָל מְאֹד וּבְכָל נֶפֶשׁ · אֲיַחֵד זִכְרְךָ תָּמִיד נֶשֶׁף וְשַׁחַר · עַד אַשְׁלִים לְךָ אֶת הַנָּפֶשׁ:

דעת) אף אם יחטא בשוגג גם זה (לא טוב לנפש·עמל וכל פועל לא ימלאו נפש) כל מה שיעמול ויפעל האדם לא תמלא הנפש מהם כי לעולם חפילה יותר (סבוך איברים תמלא חית נפש) חית הנפש תמלא סבוך איברים כי בהיות בו הנפש יכול להניע כל אבריו כי אם תצא ממנו חית הנפש ישכב סבוך איברים כאבן דומם (נעלם מכל נהם יציאת נפש) צעקת יציאת נשמה הוא נעלם מכל אדם (מיתה ממרקת עון חטאת נפש) מיתה מכפרת עונות לגמרי: (לכן בכל צרה אשפוך לך את הנפש) כמו מים הנשפכים (כצפור כו') נמלט את נפשנו כצפור הנמלט מרשת (יחד כל הנפשות לך כאחת נפש) בקשתנו שתייחד כל הנפשות שיעבדוך בלב ונפש כאחד (טהוריך החדלת) מנעת את ישראל (מכל טמא נפש) שלא יאכלו כל טומאה כמ"ש ולא תשקצו את נפשותיכם בבהמה ובעוף וגו' (חשבון ודין בעת תת כל נפש) בשעת יום הדין (זכה כו') ובהיות הנפש זכה וטהורה (ושובי כו') ואז תאמר לנפש שובי למנוחיכי והיכן היא מקום המנוחה (הלא בצרור החיים) תחת כסא הכבוד (תוצרר הנפש) תוקשר הנפש ומי הם שיקשרו בצרור החיים (דורשי הגיון דת) דורשי הגיון התורה אשר היא משיבת נפש אבל (גם זדים בהעיפם נפש) בהפרד הנפש מגוף הרשעים (בכף הקלע תקלע מהם הנפש) כמ"ש והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים את ה' אלהיך ואת נפש אויביך יקלענה בכף הקלע (אליך אל כו') ולכן אשא נפשי באמונה אליך אל (עד אשלים לך את הנפש) עד שאמסור לך נפשי בשלימות אחר מותי:

חזן
מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:
קהל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה אֶחָד: הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ · וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם:

מיוסד ע"פ א"ת ב"ש

אֵלֶיךָ וְעָדֶיךָ יָבֹא כָּל בָּשָׂר · תַּחַת כִּי מַעֲשֶׂיךָ לֹא כְמַעֲשֵׂה בָשָׂר · בְּיָדְךָ תֶּאֱסוֹף רוּחַ כָּל בָּשָׂר · שֶׁאַתָּה הוּא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר · גַּם לְרִמָּה הוּא רִבּוּי בָּשָׂר · רוֹעֶה פֹּה הוּא הַמַּחֲטִיא בָּשָׂר · דּוֹר שֶׁטֶף כְּהִשְׁחִית וְעָשׂ זִמַּת בָּשָׂר · חזן קָצַפְתָּ וְנַמְתָּ בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר · הֲלֹא

(אליך כו' כל בשר תחת כו') לכן כל בשר יבואו להתפלל לפניך בעבור שאתה רחמן ומוחל עונות שלא כמדת ב"ו שאינו מרחם על מי שהרע לו (בידך תאסוף רוח כל בשר) לאחר מיתה לפי (שאתה כו') שאתה בראת לכל בשר הנשמה שבה (גם לרמה כו') כשאדם מרבה בשר הוא רק לרמה כמ"ש רז"ל מרבה בשר מרבה רמה (רוע פה כו') הרבה עבירות תלויות בפה כמ"ש אל תתן את פיך לחטיא את בשרך (דור שטף) דור המבול ששטפו (כהשחית ועש זמת בשר) כאשר השחיתו ועשו זימה (קצפת) עליהם (ונמת) ואמרת לא ידון רוחי באדם לעולם (בשגם הוא בשר) כמו הבהמה חיה ועוף שהם שקועים בתאוות כן האדם הוא שקוע בעבירות ואינו נכנע

דעם נֶפֶשׁ קדוש דוּ הֵיילִיגֶער גָאט אוּם ווילִין עֶשׂ זָאלִין לוֹיבִּין דִיךְ אַלֶע לֵייבֶּער הָאשְׁטוּ יוֹם כִּפּוּר אוֹישׁ גִיקְלִיבִּין צוּא אַפָּאסְט טָאג אוּנ הָאשְׁט גִיהַייסִין פַּיינִיגִין דָאשׁ לֵייבּ פשע וֶוען אֵיינֶער זִינְדִיגְט אוּם גֶערִין אוּנ בַּאדֵיינְקְט זִיךְ נִיט מִיט זַיין שֵׂכֶל אוּנ טוּט קֵיין תְּשׁוּבָה נִיט דָאשׁ אִיז נִיט גוּט צוּם נֶפֶשׁ עמל אַלֶע מְדַקְדְקִים אוּנ אַלֶע אַרְבֶּעט דֶער פִילִין נִיט דֶעם רָצוֹן פוּן דֶעם מֶענְטְשִׁין דֶען עֶס אִיז אִים אַלְץ ווינְצִיג סבוך דָשׁ בַּהֶעקוּנְג פוּן דִי אֵבָרִים טוּט דֶער פִילִין דִיא לֶעבֶּדִיגֶע נְשָׁמָה נעלם עֶשׂ אִיז פַאר הוֹילִין פוּן אַלֶעם דָשׁ גִישְׁרַייא פוּן דֶעם אוֹיס נַאנְג פוּן דֶעם נֶפֶשׁ בְּשַׁעַת אַז דָאשׁ נֶפֶשׁ שַׁיידֶעט זִיךְ אָפּ פוּן דֶעם גוּף מיתה דִי מִיתָה לַייטֶערְט אוּנ אִיז מְכַפֵּר אוֹיף דִי זִינְד פוּן דֶעם נֶפֶשׁ לכן דְרוּם וֶוען עֶשׂ אִיז מִיר אֵיינְג פַאר נִים אִיךְ צוּא דִיר מַיין לֵייבּ מִיט תְּפִלָּה כצפור אַזוֹא וְויא אַפוֹיגִיל ווערְט נִיצוֹל פוּן נֶעץ אַזוֹא זָאלְשְׁטוּ מַצִּיל זַיין אוּנְזֶער נֶפֶשׁ יחד אַלֶע נְפָשׁוֹת זַיינֶען אִין דַיינֶע אוֹיגִין גִיאַכְט ווִיא אַיין נֶפֶשׁ טהוריך דַיינֶע רַיינֶע יִשְׂרָאֵל הָאסְטוּ פַר מִיטִין זַיי זָאלִין נִיט מְטַמֵּא זַיין דָשׁ נֶפֶשׁ חשבון אִין דֶר צַייט אַז דָשׁ נֶפֶשׁ וֶועט דַארְפִין גֶעבִּין דִין וְחֶשְׁבּוֹן אוֹיף יֶענֶער וֶועלְט זכה אוּנ אַז דָאשׁ נֶפֶשׁ וֶועט זַיין רַיין אוּנ לוֹיטֶער שובי וֶועסְטוּ גָאט זָאגִין צוּ דֶעם נֶפֶשׁ קֶער דִיךְ אוּם צוּ דַיין רוּאוּנְג אוּנְטֶער דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד הלא אַוָאר ווָאר אִין פַאר בּוּנְד דָאשׁ אֵייבִּיגֶע לֶעבִּין וֶועט אָן גִיבּוּנְדִין וֶוערִין דָשׁ נֶפֶשׁ דורשי דִי נְשָׁמוֹת ווָאשׁ זַייא קוּמֶען אוּנְטֶער דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד פוּן דִיא ווָאשׁ זַייא פָארְשְׁטִין אוּנ לֶערְנֶען דִיא תּוֹרָה ווָאשׁ זִיא דֶער קְוִויקְט דָאשׁ נֶפֶשׁ גם זדים בהעיפים נפש אָבֶּער דִי רְשָׁעִים ווָאשׁ הַאלְטִין נִיט דִיא תּוֹרָה וּמִצְוֹת אַז דָאשׁ נֶפֶשׁ פְלִיהְט פוּן זַייא אַוֶועק דָאשׁ אִיז וֶוען זַייא שְׁטַארְבִּין ווערְט זַייעֶר נֶפֶשׁ אִין בַּאלִין פוּן שְׁלַיידֶער גִישְׁלַיידֶערְט דוּרְךְ מַלְאֲכֵי חַבָּלָה אליך דְרוּם הֵייבּ אִיךְ אוֹיף מִיט ווָארְהַייט צוּ דִיר גָאט מַיין נֶפֶשׁ בכל דְרוּם מִיטִין גַאנְצִין הַארְצִין אוּנ גוּטְשׁ אוּנ נֶפֶשׁ טוּא אִיךְ אֵיינְצִיגִין דַיין גִידֶעכְטֶנִעשׁ תָּמִיד אָבִינְט אוּנ מָארְגִין בִּיז אִיךְ וֶועל שְׁטַארְבִּין וֶועל אִיךְ אֵיינְצִיגִין דַיין הֵיילִיגִין נָאמֶען:
אליך יעדיך צוּא דִיר גָאט קוּמֶען אַלֶע בַּאשֶׁעפִינֶעשׁ דֶער ווַייל דָאשׁ דַיינֶע מַעֲשִׂים זַיינֶען נִיט אַז דִי מַעֲשִׂים פוּן אַמֶענְטְשִׁין בידך אִין דַיין הַאנְט וֶוערִין אַיין גִיזַאמִילְט דִיא נְשָׁמוֹת פוּן אַלֶע בַּשֶׁעפֶענִשׁ דֶען דוּ בִּישְׁט גָאט דָאשׁ דוּ הָאסְט בַּאשַׁאפִין דִי נְשָׁמוֹת פוּן אַלֶע בַּשֶׁעפֶענִשׁ גם לרמה אוֹיךְ אוֹישׁ דֶעם פִיל פְלֵיישׁ פוּן דֶעם מֶענְטְשִׁין וֶוערִין וֶוערִים דֶר דָא הָאט אַבַּייז מוֹיל דֶער פַאר דַארְבְּט זַיין פְלֵיישׁ דֶער ווָאשׁ רֶעט מִיט זַיין מוֹיל נְדָרִים אָדֶער שְׁבוּעוֹת אוּנ הַאלְט זַייא נִיט שְׁטַארְבִּין דוּרְךְ דֶעם זַיין ווַייבּ אוּנ זַיינֶע קִינְדֶר דור שטף דָאשׁ דוֹר הַמַּבּוּל אַז זַייא הָאבִּין פַאר דָארְבִּין זַייעֶרֶע מַעֲשִׂים דָאשׁ זַייא הָאבִּין מְזַנֶּה גִיוֶועזִין אַזוֹ וִויא אַנְדֶרֶע בַּשֶׁעפִינֶעשׁ הָאסְטוּ גָאט גִיצַארְנְט אוּנ הָאשְׁט גִיזָאגְט ווַייל זַיי בְּרֶעכִין נִיט זַייעֶרֶע תַּאֲווֹת אוּנ זַיינֶען אַזוֹ וִויא דִיא בְּהֵמוֹת וֶועל אִיךְ אוֹיף זַיי

בריינגען

בקצפך על חטאת בשר · צור זכור תזכור כי המה בשר :
לכן בידך אפול ולא בידי בשר · פקדת דיניך לא כדיני בשר · זרח
אתה הוא אלהי הרוחות לכל בשר · עורך ונותן לחם לכל בשר ·
חי לכל החי קראת בשר · סככת גיד ועצם וארגת עור ובשר · טהרה
תטמא כזית בשר · נא לכן אוי לבשר מפני בשר · ילל צרים שמענו
וסמר בנו בשר : חזן מעיך יהמו על כל בשר · כבוד שם קדשך יברך
כל בשר · למוד דתך מרפא לכל בשר :
לכן לעת תשפוך רוחך על כל בשר · גלוי כבודך יראה כל בשר ·
ובהשמיעך שנית יהם כל בשר :

מפני אבל אנו מבקשים (הלא בקצפך על חטאת בשר) כשתקצוף על חטאתינו (צור זכור תזכור) יה"ר לפניך צורנו שתזכור (כי המה בשר) ועל כן הם חוטאים · לכן בעבור שאתה כתוס וחנון וזוכר שאנו בשר יה"ר (בידך אפול) כי רבים רחמיך (ולא) אפול (בידי בשר ודם) (פקודת דינך לא כדיני בשר) כי אם תכעוס על האדם מיד כשישוב תקבלו וכל זה הוא (כי אתה כו' לכל בשר)· ולכן אתה עורך ונותן לחם לכל בשר · אתה הקב"ה שנקראת (חי לכל החי) שבעולם (קראת בשר) ורמזת בזה שהכל "בושה "סרוחה "רימה (סככת גיד ועצם) כסית איברים הפנימים בגידים ועצמות (וארגת) עליהם (עור ובשר) בכדי לעשות שמירה מהנזק לאיברים הפנימים (טהרה) כל דבר שהוא טהור (הטמא) אותם (כזית בשר) מן המת (נא לכן) הנה בעבור זאת (אוי לבשר) החי (מפני בשר) המת (ילל צרים שמענו) מגודל צעקת האויבים שמענו (וסמר בנו בשר) והקפה בשרנו ונעשה כמסמר מרוב הפחד לכן (מעיך יהמו כו') ואז (כבוד שם קדשך כו') ויודו הכל אשר (למוד דתך) הוא (מרפא לכל בשר) לכן באמת (לעת תשפוך רוחך על כל בשר) בימי המשיח כמ"ש השפוך רוחי על כל בשר (יואל ג') אז (גלוי כבודך כו' ובהשמיעך שנית) אני ה' אלהיכם בביאת משיח אז (יהם) ישתוק (כל בשר):

הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:
אדיר אדירנו יהוה אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ : והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד :

מיוסד ע"פ א"ב
אליך תלויות עינינו · יהוה אדונינו : ברוך במקהלות עמך · מה אדיר
שמך : גאלנו שנית ממעונינו · יהוה אדונינו : דר בשמי מרומך ·
מה אדיר שמך : הן לך האמרנו · יהוה אדונינו : ומי כעם מרוממי שמך ·
מה אדיר שמך : זכור ברית איתנינו · יהוה אדונינו : חי כי אין זר עמך ·
מה אדיר שמך : טהור לשמך קננו · יהוה אדונינו : יחידי הדן בעולמך ·
מה אדיר שמך : כחך יגדל מלכנו · יהוה אדונינו : לבנו רחש לרוממך ·
מה אדיר שמך : מנוף בזרע גאלתנו · יהוה אדונינו : נהללך באילי
מרומך · מה אדיר שמך : סעדנו וסמכנו · יהוה אדונינו : עננו ונודה

(אליך תלויות עינינו) עד שתחננו (ממעונינו) מהמעונים אותנו (האמרנו) שבחנו בהגנה (איתנינו) האבות התקיפים (ואין זר אתך) כמ"ש ואין עמו אל נכר (לשמך קנינו) קנה אותנו לעבדים למען שמך ואז תהיה ה' אדונינו (יחידי הדן בעולמך) שאין דן יחידי אלא אתה כי אתה אחד (לבנו רחש) לבנו חושב (לרוממך) (מנוף) ממצרים (נהללך כאילי מרומיך) כמלאכי מרום האומרים (מה אדיר שמך) (סעדנו וסמכנו) היה לנו עוזר וסומך (עננו) בעת צרה (ונודה לשמך· סדנו) מן הגרוס

בריינגען דעם מבול הלא בקצפך ווען דו גאט וועסט צארענען פון וועגין די זינד וואש די מענטשין זינדיגין בעט איך דיך צור דוא באשעפער דוא זאלשט גידיינקען דאש זייא זיינען בלוט אונ פלייש אונ דר יצר הרע רעט זייא אן צוא זינדיגין דרום זאלסטו זיי גאט מוחל זיין : לכן בידך דרום וויל איך אין דיינע הענט פאלין אונ ניט אין די הענט פון אמענטשין פקדת דאש באפעל פון דיינע דינים זיינען ניט אז די דינים פון אמענטשין זרח אתה דו בישט דער גאט פון אלע באשעפעניש עורך ער ריכט אן אונ גיט שפייז צו אלע באשעפינעש חי דוא לעבדינגער גאט צוא אלע באשעפינש האסטו גירופין בשר דו האשט באדעקט דאש לייב פון דעם מענטשין מיט אדערן אונ ביינר אונ האסט גיוועבט דרויף אהויט אונ פלייש אזו ווי איין זית גרויש פלייש פון איין מת איז מטמא אמענטשין אונ זיין גאנצין הויז נא לכן דרום איז ווייא צוא דעם לעבעדיגין מענטשין פון וועגין דאש פלייש פון אטוטין יל̈ל קלאג האבן מיר גיהערט איז אונזר פלייש הארט גיווארין וויא אשטיין מעיך דיינע דער בארימקייט זאלין ברומען אויף אלע באשעפעניש כבוד דיין גיערליכטין אונ דיין הייליגין נאמען טוען אלע לויבין למוד דאש לערנונג פון דיין תורה איז אהיילונג צו אלע מענטשין : לכן לעת דרום צוא דער צייט אז דוא וועשט פאר גיסין דיין רוח נבואה אויף אלע מענטשין גלוי כבודך דאש אנטפלעקונג פון דיין שכינה וועלין אלע באשעפעניש זעהען אז דוא וועשט דאש אנדערע מאל לאזין הערין דיין קול אונ וועשט זאגין (אני ה' אלהיכם) איך בין אייער גאט דעמאלט וועלין אלע בשפעניש שטיל שווייגין אונ וועלין אלע אין דיר גלייבין דאש וועט זיין אז משיח וועט קומען במהרה בימינו אמן :
אליך תלויות צו דיר גאט אונזער הער הייגען אונזערע אויגין ברוך דו ביסט גילויבט צווישן איין זאמלונג פון דיין פאלק ווי גאר שטארק איז דיין נאמען גאלנו דער לייז אונז דאש אנדערע מאל פון אונזערע פיינינער דוא גאט אונזר האר דר גאט דאש דו וואונשט אין דיין הויכין הימיל וויא גאר שטארק איז דיין נאמן הן לך מיר לויבין דיך גאט אונזר הער אונ ווער איז אז ישראל וואש דער הייבין דיין נאמן אונ זאגין וויא גאר שטארק איז דיין נאמען זכור ברית גידיינק דעם ברית פון אונזערע שטארקע אבות דוא גאט אונזר הער חי לעבעדיגר גאט עש איז ניט דא קיין פרעמדער גאט מיט דיר וויא גאר שטארק איז דיין נאמען דוא ריינער גאט קויף אונז פון וועגין דיין הייליגין נאמען דוא גאט אונזער הער יחידי גאט דאש דו טושט אליין משפטין דיא וועלט וויא גאר שטארק איז דיין נאמען כחך דיין כח זאל ווערין גיאכפערט אונזער קיניג דו גאט אונזער הער לבנו אונזער הארץ גידיינקט צו דר הייבין דיך וויא גאר שטארק איז דיין נאמען מנוף פון מצרים האשטו אונז מיט שטארקייט דר לייזט דוא גאט אונזר הער נהללך מיר לויבין

לְשִׁמְךָ׃ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ׃ פְּדֵנוּ וְחָנֵּנוּ׃ יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ׃ צוּר עוֹלָמִים שִׁמְךָ׃ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ׃ קוֹמְמֵנוּ וַהֲקִימֵנוּ׃ יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ׃ רַחֲמֶיךָ יְקַדְּמוּ זַעֲמֶךָ׃ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ׃ יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ׃ ייו תִּתְרוֹמֵם מִנְּשׂוּאֵי רַחַם׃ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ׃ שִׁמְךָ אֵל לְבַבֵנוּ׃ יְחוּדְךָ יַחַד הַנֶּעֱמְנוּ׃

תגנו (קוממנו) מספלותנו׳ והקימנו (התרומם מנבואי רחם) מיכראל שנאמר עליהם הנבואים מני רחם (ישעיה מו) (שמך אל לבבנו) אהבנו בלב את (שמך אל) (יחודך יחד הנעמנו) שבחנו יחודך בנעימות כי אנחנו מיחדים אותך פעמים בכל יום׃

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ׃ וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר׃ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד׃ כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה׃

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ׃ וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ׃ וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ׃ בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ׃ תֻּקְדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ׃ כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ (נ״א כְּעֶרְכְּךָ) קִדַּשְׁתָּ׃ נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ׃ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ׃ וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ׃

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדוֹנֵינוּ׃ וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ׃ וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם (נ״א הַיּוֹם) לְצֶדֶק דִּינֵנוּ׃ כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵינוּ׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ׃ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ׃ וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ׃

הָאַדִּיר בִּשְׁמֵי עֲלִיּוֹת׃ הַבּוֹחֵן סָרְעַף וּכְלָיוֹת׃ הַגָּד מֵרֵאשִׁית אוֹתִיּוֹת׃ הַדָּן בְּצֶדֶק בְּרִיּוֹת׃ הֶהָיָה קֶדֶם לְכָל הֲוָיוֹת׃ הַהוֶֹה וְעָתִיד לִהְיוֹת׃ הַזָּן וּמֵכִין לְכָל מִחְיוֹת׃ הַחוֹנֶה עַל אַרְבַּע חַיּוֹת׃ הַטּוֹפֵחַ גָּבְהֵי תְלוּלִיּוֹת׃ הַיּוֹסֵד רְקוּעָה עַל מֵיוֹת׃ הַכּוֹנֵן מֵישָׁרִים וּזְכִיּוֹת׃ הַלּוֹחֵשׁ עַמּוֹ מֵאָזִין בְּשַׁוְעִיּוֹת׃ הַמְכַנֵּס נִדְחֵי גָלִיּוֹת׃ הַנְּפוּצִים מְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע זָוִיּוֹת׃ הַסּוֹכֵת פֶּלֶל פִּיּוֹת׃ הָעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו מִתַּחְתִּיּוֹת׃ הַפּוֹדֶה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו מִשּׁוֹאִיּוֹת׃ הַצּוּר צַדִּיק וְרַב עֲלִילִיּוֹת׃ הַקּוֹרֵא לְמֵי הַיָּם וְשׁוֹפְכָם בְּרַבִּיּוֹת׃

(האדיר בשמי עליות) בשמי שמים אותו אנו מיחדים ומשבחים ומתפללים לפניו (הגד מראשית אותיות) נסים ואותיות הבאות לאחור הוא מגיד מראשית ע״י נביאיו (היה קדם לכל הויות) הוא היה קודם לכל מה שנברא (על ארבע חיות) אריה נשר שור אדם (הטפח גבהי תלוליות) אשר מדד בטפח גבהי שמים התלולים והגבוהים (היסד רקועה על מיות) יסד הארץ על מיות מים (הכונן מישרים וזכיות) המכין לפניו מישרים וזכיות של ישראל (הלחש עמו מאזין בשעיות) המאזין לחש תפלתם של ישראל עמו בשעותו אליהם (הסוכת פלל פיות)

דיך אזוֹ וויא די מַלְאָכִים וואש זיי זייגען אין דיין הויכין הימיל ווי נאר שטארק איז דיין נאמען פדנו לעהען אונז אונטר אונ שטארק אונז רוא גאט אונזער הער חננו ענטפער אונז וועלין מיר לויבין דיין נאמען אונ וועלין זאגין וויא נאר שטארק איז דיין נאמען פדנו דער לייז אונז אונ דער באַרעם דיך איבער אונז דוא גאט אונזער הער צור עולמים באשעפער פון די וועלטין איז דיין נאמען ווי גאר שטארק איז דיין נאמען קוממנו שטעל אונז אויף אונ באשטעטיג אונז דוא גאט אונזער הער רחמיך דיינע דר בארימקייט זאלין זיך פעדערין פאר דיין צארין וויא נאר שטארק איז דיין נאמען שמע הער צוא דאש קול פון אונזער גיבעט דוא גאט אונזער הער תתרומם דוא ווערשט הויך גילויבט פון די ישראל וואש זיי זיינן גיטראגין אויף דיין האנט פון גיבארין אן וויא נאר שטארק איז דיין נאמען שמך אל דיין נאמען גאט לויבין מיר מיט דעם גאנצין הארצין דיין איינציקייט זינגען מיר אלע אין איינעם׃

האדיר בשמי עליות דער דא איז גישטארקט אין די הויכע הימיל דר דא פרובט דיא גידאנקען פון דעם הארצין אונ פון דיא נירין דער דא זאגט פון פריער די צייכין וואש זיי וועלין דער נאך זיין דער דא משפט מיט גירעכטיקייט דיא באשעפענעש דער דא איז גיוועזין פריער פאר אלע זאכין ההוה דער דא איז אנאט אונ איז אן גיברייט צו זיין איביג דר וואש שפייזט אונ ברייט אן צוא אלע באשעפענעש שפייז התונה דר דא רועט אויף פיר חיות הקודש דער דא האט גימאסטין מיט זיין שפאן די הויכע הימיל דער דא האט גיגרונד פעסט דיא ערד וואש זיא איז אויש גישפרייט אויף די וואשערין דער דא האט אן גיברייט רעכט פארטיקייט אונ לויטערקייט הלחש עמו דער דא פאר נעמט די תפלה פון זיין פאלק מיט פאר נעמונג דר דא זאמילט איין די וואש זיינן פר שטויסין אין גלות דיא דא זיינן פר שפרייט זאמילט ער איין פון אלע פיר עקין פון דר ערד דר דא פאר נעמט די תפלה פון אלע מיילער דער דא ענטפערט דיא וואש רופין צוא אים פון טיפענעש פון דעם הארצין דער דא לייזט אויש דאש לייב פון זיינע קנעכט פון פר וויסטונג הצור צדיק דער באשעפער הקדוש ברוך הוא איז אצדיק אונ טוט גרויסע ווערק דר דא רופט צוא דיא וואשער פון דעם ים אונ פאר גיסט זייא אין די פאר שטויסונג ער האט צו נויף גינומן אלע וואשערין פון דער וועלט אין ים אוקינוס אריין הרם ונשא דער דא איז הויך אונ דר הויבין אויף זיין כסא הכבוד וואש ער איז פון פלאם פייער השוכן דר דא רועט צווישין דיא גישטילטע מלאכים דיא דא זיינען גיהויעט אויש

פלאם

רָם וְנִשָּׂא בְּכֵס שְׁבִיבִיּוֹת׃ חזן הַשּׁוֹכֵן בְּשֶׁקֶט חֲצוּבֵי שַׁלְהֲבִיּוֹת׃ הַתּוֹמֵךְ
מֵחֲלָיו וְעֵינֵיהֶם לוֹ תְּלוּיוֹת׃

מיוסד ע"פ תשר"ק

הַתְּכֵן מִתַּחַת זְרוֹעוֹת עוֹלָם׃ הַשַּׁר כֹּל וּמִמֶּנּוּ לֹא נֶעְלָם׃ הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי
לֵב וּמְחַתֵּל מַחֲלָם · הַקּוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ וּמְכַלְכְּלָם · הַצָּר
בְּיָהּ עוֹלָמִים וְסוֹבְלָם׃ הַפּוֹשֵׁט יָד לַשָּׁבִים וּמְקַבְּלָם׃ הָעוֹזֵר לַשָּׂמִים בּוֹ
כִּסְלָם׃ הַסּוֹלֶה הָעֹשִׁים בַּשֶּׁמֶשׁ שִׁבְרָם׃ הַנּוֹתֵן בְּעַזִּים נְתִיבָה לְהַסְלִילָם·
הַמֵּבִין מָאוֹר וָשֶׁמֶשׁ בְּמַסְלוּלָם׃ הַלְּבוּשׁוֹ כַּשֶּׁלֶג לְבָנָיו לְהַלְבִּין מַעְלָם·
הַכְּצֶמֶר נְקִי שְׂעָרוֹ לְנַקּוֹת גְּעוֹלָם · הַיָּשָׁר וּמְלַמֵּד פּוֹשְׁעִים לְהוֹעִילָם·
הַטּוֹב וּמוֹרֶה חַטָּאִים דֶּרֶךְ לְהַשְׂכִּילָם׃ הַחוֹבֵשׁ אֶרֶךְ עֲמוּסָיו לְהַתְעִילָם·
הַזּוֹכֵר בְּרִית רִאשׁוֹנִים מִלְּגָעֳלָם׃ הוֹכַח עִוּוּיָם מַצְלִיל מִשָּׁאוֹן לְהַעֲלָם·
הַהִצִּיב גְּבוּלוֹת עַמִּים לְמִסְפָּרָם לְעַלָּם · הַדּוֹדָם וְחוֹשְׁקָם בְּאַהֲבָתוֹ
וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גְּאָלָם · הַגּוֹנְנָם וּמַצִּילָם לְנַטְּלָם וּלְנַשְּׂאָם כִּימֵי עוֹלָם׃

חזן הַבּוֹרְאָם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה עֲשָׂם וּבוֹעֲלָם · הָאוֹמֵר חַי אָנֹכִי לְעוֹלָם׃

מיוסד ע"פ א"ת ב"ש

הָאוֹמֵן כַּפֵּי שְׁחָקִים וְהִקְצִיבָם · הַתִּכְּנָם בְּזֶרֶת וְעִם רֶגֶב הִשְׁלִיבָם·
הַבּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ וְהִרְחִיבָם׃ הַשָּׁת מְמַדָּם וְעַמּוּדֵי מַחְצָבָם·
הַגּוֹלֵל אוֹר וְחֹשֶׁךְ בִּנְתִיבוֹת קַוָּם · הָרוֹגַע יַמִּים וּמָחַץ רַהֲבָם · הַדַּכְּאָם

השומע תפלת כל פה (מתחתיות) ממעמקי הגלות (בכס שביביות) בכסא שהוא שביבי וניצוצי אש (השוכן בשקט חצובי שלהביות) בדממת מלאכים שהם חצובי שלהבת אש ואינם משמיעים קול רק בדממה דקה : (התכן מתחת זרועות עולם) התכן שמים וארץ והכ כולם תלוים בזרועו (השר כל) הרואה את הכל (וממנו לא נעלם) כל דבר (ומחתל מחלם) ומחבש את חליים (הקורא הדורות מראש) שיבואו לעולם והוא יודע מי יעני ומי יעשר (ומכלכלם) ומספיקם די ספוקם (הצר ביה עולמים) כמ"ש כי ביה ה' צור עולמים (וסובלם) וסובל אותם (הפושט יד לשבים) מדרכם הרעה ומקבלם בתשובה (לשמים בו כסלם) מבטחם ושברם (הסולה) הדורך ורומס (הנותן בעזים נתיבה) הנותן שביל במים חזקים במי ים סוף (להסלילם) לעשות מסילה (הלבושו כשלג) הקב"ה לובש בגדי לבן (לבניו להלבין מעלם) מעל ועונות שבין (הכצמר נקי שערו) כמ"ש ושער ראשו כעמר נקא (דניאל ז') (לנקות געולם) לנקות עונס׳ הקב"ה הוא (הישר ומלמד פושעים להועילם) להועיל להם . הקב"ה הוא (הטוב ומורה חטאים בדרך הישר להשכילם) כמארז"ל הבא לטהר מסייעין לו (החובש ארך עמוסיו) המכין רפואה לישראל העמוסים מני בטן (להתעילם) לרפאותם (הזוכר כו' מלגעלם) שזוכר ברית אבות לישראל שלא למאוס בם (הוכח עווים מצליל) המצליל וכח עונם במצולות ים (משאון להעלם) כדי להעלותם מגיהנם (ההציב גבולות עמים למספרם) העמיד שבעים אומות נגד שבעים נפש שירדו למצרים (לעלם) לגדלם (הדודם וחושקם) האוהבם וחושק אותם (באהבתו) כו' (הגוננם) הגונן על ישראל (ומצילם) כדי (לנטלם ולנשאם כו') בימי המשיח : (האמן כפי שחקים) שעשה כדורי שמים באומנות (והקציבם) ונתן להם מדה וקצבה עד שאמר להם די (התכנם בזרת) כמ"ש ושמים בזרת תכן (ישעיה מ' יב) (ועם רגב השליבם) חברם יחד עם רגבי הארץ (והרחיבם) שהיה גולל את הארץ כמו יריעה ונתרחבה עד שאמר לעולמו די (השת ממדם) שעשאם במדה (הרוגע ימים) הבוקע ימים (ומחץ רהבם) והכה והרג

פלאם פייער התוסך דער דא לעהנט אונטר אונ שטארקט דיא וואש האפין צו אים אונ זייערע אויגין הייגגן צו אים ער זאל זייא העלפין : התכן דער דא האט אן גיבריית פון אונטין דיא שטארקייט פון דער וועלט דר דא זעהט אלין אונ עש איז פאר אים ניקשט פר הוילין דער דא היילט צוא דיא וואש האבין צו בראכענע הערצער אונ ער פלאסטערט זייער קראנקהייט הקורא הדורות דער דא רופט דיא דורות פון פריער איי זייא ווערין באשאפין אונ ער גיט זייא גינוג זייער עסין שפייז דער דא האט באשאפין מיט דעם שם יה דיא וועלטין אונ ער טראגט זיי · דר דא ציהט אויש זיין האנט צוא די וואש טוען תשובה אונ ער איז די תשובה מקבל תעוזר דער דא העלפט צו דיא וואש פאר זיכערין זיך אין אים דער דא טרעט די וואש טוען זייער האפונג אין דר זון אונ דינגען צו איר הנותן דער דא גיט אשטעג אין שטארקע וואשר צוא מאכין ניין דיא ישראל איבר דעם ים דר דא האט אן גיבריית די לבנה אונ די זון אין זייער שטעג · גאט דאש זיינע קליידר זיינען ווייש וויא שנייא צו זיינע קינדר ישראל ווייס צו מאכין זייערע זינד הכצמר נקי דאס זיינע האר זיינען ריין וויא ווייסע וואל ריין צוא מאכין זייערע מיאוסקייט דער דא איז רעכט פארטיג אונ לערינט די רשעים זיי זאלין תשובה טאן צו העלפין זייא הטוב דער דא איז גוט אונ ער ווייזט דיא זינדיגר אוועג צו מאכין קלוג זיי החובש דר דא פלאסטערט אהיילונג צו זיינע גליבטע צו היילן זייא דער דא גידיינקט דעם ברית פון דיא ערשטע אבות פון צוא פאר אום ווידרינגן זיי · די טענות וואש גאט האט אויף זייערע עבירות ווארפט ער זיי ארין אין טיפענש פון דעם ים כדי ער זאל זיי אויף ברייגגן אונ מציל זיין פון דעם גיהנם ההציב דר דא האט אויף גשטעלט שבעים אומות קעגין זייער צאל הדודם דר דא איז זייער פריינט אונ זייער בגערר מיט זיין ליבשאפט אונ מיט זיין דער בארימקייט האט ער זיי דר לייזט הגוננם דר דא באשיצט אונ באשירמט זייא צו דער הייבין זייא אונ צו דער הייבין זיי לעתיד לבא אזו וויא זייא זיינען פריער גיוועזן תבוראם דער דא וועט זייא באשאפין אנייע באשעפעניש גאט דר דא איז זייער באשעפער אונ זייער הער תאומר חי דער גאט דער דא האט גיזאגט איך לעב אייביג :

האמן כפי שחקים דער דא האט דיא גיוועלב פון די הימיל באשאפין מיט מייסטער שאפט אונ האט זייא גימאכט מיט איין קצבה דר דא האט זייא אן גיבריית מיט זיין שפאן אונ האט זייא מיט דער ערד באהעפט תבורא דער דא האט באשאפין דיא עקין פון דער ערד אונ האט זיי דער ווייטערט דער דא האט גיטאן זייער מאס אונ זייערע גיהויעמטע זיילין הגולל אור דר דא וועלגירט ליכט אונ פינצטערנעש אין וועג פון זייער שנור דער דא צוא ברעכט די ימים אונ ער וואונדעט זייער שר דען דר שר פון דעם ים הייסט רהב הדכאם דער דא האט זייא פאר שטויסין צו דעם ארט וואו ער האט זייא גיגרונד פעסט את האט זייא מיט זאמד ארום גירינגעלט דער דא האט זייא גימאכט אין

למקום יסד וחול הסביבם · הקוים וכנסם כנד והעמיק מקום · השריצם
תנינים ועיט ודגה הרבם · הצו ומכין למו ציד אבם · הותק הרים
וגבעות והצמיח תנובם · הפועל יצורים וחיות לרעות טובם · הזמן
כל גבולות ארץ והציבם · העתותי קיץ וחורף הקיפם והסבבם ·
התוכיו מאשר משליכי עליו יהבם · הסומכם לשבעם בנחצחות
בלי להרעיבם · הטרף נתן ליראיו מעוני לשגבם · הנותן יורה ומלקוש
בעתם להרביבם · הימן סליחה לשובבים להשיבם · הממהרם בזריקת
טהורים בצלו להושיבם · חזן הכונן כסאו למשפט לאמים לישבם ·
לכן במלכו ישמחו איים רבים בהתישבם :

ובכן מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך :
ובכן מי :

מיוסד ע"פ א"ב כפול

מי אדיר אפסך · מי ברוך בלתך · מי גבור כגילך · מי דגול כדמותך ·
מי הדור כהלולך · מי ודאי כועודך · מי זכאי זולתך · מי חסין
חלופך · מי טהור כטכסיסיך · מי יראוי כיחודך · מי כובש כבמירתך ·
מי לובש כלבנך · מי מרום מלבדך · מי נכון נוכחך · מי סואן כסאתך ·
מי עין כעלילותיך · מי פועל כפלאיך · מי צואל כצנתך · מי קנין
קדושתך · מי רוה רננותך : חזן מי שמע שירותיך · מי תמם תפארתך :

את מגרים (הדכאם למקום יסד) הכניס את הים לאוקיינס למקום שיסד להם (וחול הסביבם) סיבב והקיף את הים בחול (הקוים) הקוה את המים אל מקום אחד (וכנסם כנד) וכנס כנד מי הים (והעמיק מקום) העמיק את מקום מימיהם (השריצם תנינים) השרין את המים בדגים גדולים (ועיט) ועוף בעולה דגים מן הים (הצו ומכין למו ציד אבם) מצוה ומכין להם מזון תנובתם עוד עושה פלא (הותק הרים וגבעות) אף אם היזק קרקע של הרים וגבעות להיות קשים כאבן עכ"ז (והצמיח תנובם) מצמיחים בע"כ פירותיהם (הפועל יצורים כו') שברא יצורים וחיות לרעות טובם של הרים וגבעות (העתותי קיץ וחורף הקיפם והסביבם) הקיף הבריות ונטעת הארץ בזמני קיץ וחורף (התוכיו מאשר) מחזק את המתכים וקווים לו (לשבעם בנחצחות) לשבע אותם כשהם צמאים (בלי להרעיבם) שלא יהיו רעבים (מעוני לשגבם) לחזקם מעניות (הימן סליחה לשובבים) המזמן סליחה להחוזרים בתשובה וחוזרים ותועים (להשיבם) לדרך הישר (הממהרם בזריקת) הים שאורים בכדי (בצלו להושיבם) אחר שיטהר אותם (לאומים לישבם) לשב אותם להורידם ממלכותם (ישמחו איים רבים) ישמחו ישראל הגעולים באיי הים ובשאר כנפות הארץ (בהתישבם) בשיקבצם להושיב אותם בארצם אז ישמחו במלכותו : (מי אדיר אפסך) מי בכל אלהי הגוים נקרא אדיר בלתך (מי ברוך) בפי הבריות (בלתך) (כגילך) מי יכול להיות בן גיל בגבורה (מי דגול) שהוא מכר בגבאותיך (כדמותך) להיות נדמה לך (מי הדור כהלולך) שמבחין אוקך זה הדור בלבושו (מי ודאי כועודך) וכה"א וה' אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם (הרהב"ן) (מי זכאי זולתך) כי הן שמים לא זכו בעיניו והגל ב"א כתיב מה יזכה ילוד אשה אבל הקב"ה כתיב צדיק וישר הוא (חסין חלופך) מי חזק תחתך ומקומך (טהור כטכסיסיך) כמלאכיך שהם לגיון וטכסיסי מלכות שלך (יראוי כיחודך) שיראים מפניו כמו נומך ואף שאתה יחיד בעולמך מסה"כ מלך ב"ו אם הוא נשאר לבדו יחיד בלא עמו אינם יראים ממנו (כובש) כעסים (כבמירתך) ככמירת רחמיך שאף כשישראל חוטאים אתה כובש כעסך מהם מלהשחיתם (לובש) לבנים (כלבנך) כמו שאתה לובש כמ"ש לבושיה כתלג חיור (מי מרום) וידו על העליונה (מלבדך) ולכן מי נכון לישב על כסאו (נוכחך) טוכח כמלך למשפט (סואן כסאתך) מי מודד לכל אים כמשפטו כמוך (עין כעלילותיך) מי נותן עצה כמוך שאתה גדול העצה ורב העלילה (ירמיה לב יט) (פועל כפלאיך) כי עד פים ט נקב כל דהו כל רוחו יוצא ואדם מלא נקבים וחלולים ורוחו אינו יוצא (מי צואל) מי מיצל צל לבריות בצינה מפני החמה (כצנתך) כמו שאתה מבית לנה להקר לעולם מפני החמה (קנין קדושתך) מי יכול להגיע לקן ולסוף קדושתך (רוה רננותך) מי יכול לשבוע מרננותיך (מי תמם תפארתך) מי יוכל לתמם והבלים תפארתך :

זאמלען אונ האט זייא גימאכט וויא איין מויער אונ האט גימאכט
זייער איין זאמלונג השריצם דר דא האט גימאכט ווידמען זייא גרוישע
פיש אונ איין פייגיל דר וואש ציהט דיא פיש פון דעם ים אונ אלערלייא
פיש האט ער אין זיי גימערט הצו דער דא געבוט אונ בריט אן צוא
זייא דיא שפייז פון זייער פרוכט הותק הרים דער דא האט גישטארקט
דיא בערג אונ טאלין אונ האט גימאכט שפראצין זייער פרוכט דר דא
האט בשאפין דיא שטארקע בערג אונ האט אויך בשאפין חיות אונ
בהמות זייא זאלין עסין דאש גוטע גראז וואש וואקסט אויף די בערג
הזמן דער דא האט אן גיברייט אלע גרענצין פון דער ערד אונ האט זייא
אויף גישטעלט די צייטין פון זומער אונ ווינטער האט ער זיי גימאכט
ארום רינגלען התוכיו ער שטארקט דיא וואש זייא האפין צוא אים דיא
אלע וואש ווארפין אויף אים זייער משא טוט ער שטארקין דר דא
לעהנט זייא אונטער צו זאט מאכין זיי אז זייא זיינען דארשטיג דאש
זייא זאלין ניט הונגריג זיין הטרף דער דא טוט געבין שפייז צוא זיינע
פארכטער צו שטארקין זייא פון ארעמקייט דר דא טוט געבין פריא
רעגין אונ שפעט רעגין אין זייער צייט צו מאכין רעגנען זיי איינציגע

טראפין הימן דר דא האט אן גברייט פר נעבונג צוא דיא זינדיגע מאכין
אום קערין זייא מיט תשובה דער דא רייניגט זייא מיט שפריצונג פון
ריינקייט צו מאבין זיצין זייא אין זיין שאטין הכונן דער דא בריינט אן
זיין שטול צום משפט דיא פעלקער צוא מאבין וואגען לכן במלכו דרום
אז ער וועט קיניגין אלע אינזולען פון דעם ים אונ אין אלע עקין פון דר
וועלט וועלין זיי זיך פרייען אז זיי וועלין במנוחה זיצין אין ארץ ישראל :
מי אדיר אפסך ווער איז שטארק חוץ דיר ווער איז גיבענטשט אן דיר
ווער קען דיר גלייך זיין ער זאל אזו שטארק זיין וויא דוא מער איז
גיבאגירט אז דו ווער איז בשיינט אז דיין לויב ווער איז ניוויש אז דיין
אייביקייט ווער איז לויטער אן דיר ווער איז שטארק חוץ דיר ווער
איז ריין אז דיין צירונג פון דיין מלוכה ווער איז פארכטת אז דיין
איינציקייט ווער קען זיין צארין אויף האלטין אז דו האלשט אויף סים
דיין דר בארימקייט ווער קליידעט אן ווייסע קליידר אן יום הדין אז דו
ווער איז דר הויבן אן דיר ווער איז אן גיברייט אין זיין מלוכה קענן דיר
ווער קען פעסטין אזו וויא דו מעסט איטליכן מדה כנגד מדה ווער קען
אין עצה געבין צו טאן אז דיינע ווערק ווער טוט אזו ביינע וואונדר

וּבְכֵן מִי לֹא:

מיוסד ע"פ א"ת ב"ש

לֹא אֹמֶר אֲמַרְתָּ וְנָפַל דְּבָרֶיךָ · תָּמִיד תְּהִלָּתְךָ בְּפִי כֹּל תְּדַבֵּר: לֹא בִקְּשׁוּנִי תֹהוּ הָיָה נְאֻמֶךָ · שִׁמְךָ מִגְדַּל עֹז לְרָצִים לְעֻמֶּךָ · לֹא גְּבוּל שַׂמְתָּ וּפָרְצוּ אַדִּירִים · רַבִּים וְגוֹעֲשִׁים וְלִשְׁבִירַת חֻקֶּיךָ נִגְרָרִים: לֹא דָבָר רֵק עֲשׂוֹת מִשְׁמַרְתֶּךָ · קַיָּם סֶלָה וָעֶד קוֹשְׁטְ אִמְרָתֶךָ: לֹא הָגִיתָ לִמְחוֹת שֵׁם דְּבֵקֶיךָ · צָמְאָה נַפְשָׁם לִנְעִימַת יְמִין חִבּוּקֶךָ: לֹא וִתַּרְתָּ לִשְׁפִיכַת דַּם חֲסִידֶיךָ · פְּקֻדַּת שָׁלוֹם הִבְטַחְתָּ לְיוֹדְעֵי סוֹדֶךָ: לֹא זִלְזַלְתָּ מַאֲמָרֶךָ כֶּאֱנוֹשׁ לְכַזֵּב · עֵדוּת דְּבָרְךָ בַּשָּׁמַיִם נִצָּב מֵהַכְזֵב: לֹא חָפֵץ רֶשַׁע אַתָּה מֵעוֹלָם · סִתְרְךָ מָנוֹס לָלוּן עַם עוֹלָם: לֹא טוֹב פַּצְתָּ הֱיוֹת לְבָד · נָאוֹר כִּי לְךָ הַשֶּׂגֶב יִלְבָד: לֹא יוֹשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לְכָל גּוֹי הוֹדַעְתָּ · מְחִיַּת פֶּשַׁע לְעַם זוּ יָדַעְתָּ: חזן לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעַשׂ לוֹבֵשׁ צְדָקָה · לַחֲשֵׁנוּ הַיּוֹם תִּשַׁע כְּתִמּוּר דַּקָּה מִן הַדַּקָּה:

וּבְכֵן מִי לֹא יְרָאֲךָ:

מיוסד ע"פ א"ב

יְרָאֲךָ אָדוֹן פּוֹעֵל לְמַעַנְךָ פָּעַלְתָּ · בְּכֹחַ מַעֲשֶׂיךָ גָּדַלְתָּ וּמְאֹד נִתְעַלֵּיתָ: יְרָאֲךָ גָּבוֹהַּ כָּל אֲשֶׁר תַּחְתֶּיךָ · דָּגוּל בִּמְרוֹמֵי רָמִים הוֹד תַּחֲנוֹתֶךָ: יְרָאֲךָ הֲמוֹן עִירִין הַצָּגִים סְבִיבֶךָ · וְנָעִימוּ שִׁיר בְּהִתְחַדְּשָׁם

(לא אומר אמרת ונפל דבר) לא אמרת דבר טוב על ישראל שלא נתקיים ולא תמיד תהלתך ט' (לא בקשוני תוהו היה נואמך) כך אמרת לנו כשאמרת לנו המצות לא אמרתי לכם לעשותם על תוהו ובחנם כי אם לקבל עליהם שכר הרבה (שמך מגדל עוז לרצים לעומך) הבוטחים בך ורצים נגדך הרי שמך להם כמו מגדל חזק להנצל מן האויב (לא גבול שמת ופרצו אדירים) הגבול אשר שמת לים לא פרצו המים אדירים משברי ים את הגבול (רבים וגועשים) המים רבים ומתגדלים ורועשים (ולשבירת חקיך נגררים) אך לא נגררים רק למקום גבול השבירה אשר חקקת להם ושם ינוחו כי לא יוכלו לעבור הגבול (לא דבר רק הוא עשות משמרתך) אלא (קים סלה ועד קושט אמרתך) אמתת אמרתך שהבטחת לשלם שכר טוב למקיימי התור' אותה הבטחה היא קיימת לעד (לא הגית למחות שם דבקיך) לא דברת למחות שם ישראל הדבקים בך כי נמאה נפשם של ישראל (לנעימות ימין חבוקך) כמ"ש וימינו תחבקני (שה"ש ב' ו') (לא ותרת) לא מחלת (לשפיכת דם חסידיך) כמ"ש ונקיתי דמם לא נקיתי (פקודת שלום הבטחת ליודעי סודך) ליראיך שנאמר עליהם סוד ה' ליראיו הבטחת להם פקודת שלום שנאמר ושמתי פקודתך שלום (ישעיה ס יז) (לא זלזלת) לא מאסת (מאמרך כאנוש לכזב) לנטות דברך כזב כדרך אנוש כמ"ש לא איש אל ויכזב (במדבר כג כג) (עדות דברך בשמים נצב) אף אם מערכות השמים וכסיליהם יורו להרע או להיטיב הנה גזירות דברך עומדת בשמים ומבטל הוראתם ודבר זה הוא (מהכזב) בלי הפסק (סתרך הוא מנוס ללון) לישראל שנקראו (עם עולם) (לא טוב פצת היות לבד) אמרת לא טוב היות האדם לבדו (נאור כי לך השגב ילבד) רק לך הקב"ה שנקרא נאור ראוי הקילוס שלך לבד (לא יושר משפטיך לכל גוי הודעת) יושר משפטיך לא הודעת לכל גוי כמ"ש לא עשה כן לכל גוי וגו' (תהלים קמז כ) (לחשנו היום תשע) תקבל תפלתנו היום (כתמור דקה) כתמרת ענן הקטורת של יום כפור שהיתה דקה מן הדקה: (יראך אדון פועל למענך פעלת) אתה ה' אדון כל הבריות אשר פעלת למענך יראים הם ממך (בכח מעשיך) כשהכנסת את ישראל לא"י ובזה הראית כח מעשיך אז (גדלת ומאד נעלית) כל האומות יראו מפניך (יראך כו' תחתיך) אתה ה' הגבוה על כל אשר תחתיך הם יראים ממך (דגול במרומי רמים הוד תחנותך) אתה ה' שאתה דגול מרבבה ואתה תונה ותוכן בשאר והוד השמים (יראך המון כו') המון המלאכים שעומדים סביבותיך מימיך

וֶוער קֶען מַאכִין אַשְׁאטִין אוּנ אַיין בַּשִׁיצוּנְג אַז דַיין בַּשִׁיצוּנְג וֶוער קֶען קוּמֶען צוּם סוֹף פוּן דַיין הַיילִיקַייט וֶוער קֶען זִיךְ זֶעטִיגִין פוּן דַיין גִיזַאנְג אוּנ לוֹיבּ וֶוער קֶען לַאזִין הֶערִין דַיין לוֹיבּ אוּנ גִיזַאנְג וֶוער קֶען מַאכִין אוֹישׁ לַאזִין דַיין שׁוֹינְהַייט:

לֹא אומר אמרת עֶשׁ הָאט קַיין מָאל נִיט גִיפֶעלְט אַוָוארְט פוּן דַיינֶע וֶוערְטֶער וָואשׁ דוּ הָאשְׁט גִירֶעט דַיין לוֹיבּ וֶוערְט תָּמִיד גִירֶעט אִין מוֹיל פוּן אִיטְלִיכִן מֶענְטְשִׁן דוּ הָאשְׁט גִרֶעט נִיט אוּם זִישְׁט וֶועט זַיין וָואשׁ אִיר וֶועט מִיךְ זוּכִין אוּנ בֶּעטִין דֶען עֶשׁ וֶועט אַייךְ לְטוֹבָה זַיין דַיין נָאמֶען אִיז אַזוֹ וִויא אַשְׁטַארְקֶער מוֹיעֶר צוּ דִיא צַדִּיקִים וָואשׁ זַייא לוֹיפִין צוּא קֶעגִין דִיר מְקַיֵּים צוּא זַיין דַיינֶע מִצְוֹת לא גבול דִי גְרֶענֶעץ וָואשׁ דוּא הָאשְׁט גִימַאכְט אַרוּם דֶעם יַם דָאשׁ אִיז דֶער זַאמְד קֶעגִין דִי שְׁטַארְקֶע וַואשֶׁער פוּן דֶעם יַם דֶעם גְבוּל נִיט צוּ בְּרֶעכִין רבים זַייא גְרַייסִין זִיךְ אוּנ שְׁטוּרֶעמֶען אוּנ זַייא צִיהֶען זִיךְ צוּ רִיק כְּדֵי זַייא זָאלִין נִיט צוּ בְּרֶעכִין דַיין גִיזֶעץ וָואשׁ דוּא הָאשְׁט צוּא זַיי גִימַאכְט לא דבר רק דִיא וָואשׁ זַיי הַאלְטִין דַיינֶע מִצְוֹת אוּנ הִיטִין דִיא תּוֹרָה אִיז נִיט אוּם זִישְׁט קים דַיינֶע וָוארְהַאפְטִיגֶע רַייד וָואשׁ דוּא הָאשְׁט צוּא גִיזָאגְט צוּ גֶעבִּין שָׂכָר צוּ דִיא וָואשׁ זַיינֶען מְקַיֵּים דִיא תּוֹרָה הָאט אַקִיוּם אוֹיף אַייבִּיג לא הגית דוּא הָאשְׁט נִיט גִירֶעט אָפּ צוּ מֶעקִין דֶעם נָאמֶען פוּן דִיא וָואשׁ זַייא זַיינֶען אָן דִיר בַּהֶעפְט צמאה עֶשׁ אִיז דַארְשְׁטִיג זַייעֶר לַייבּ צוּ דִי זִיסְקַייט וָואשׁ הַאלְזוּנְג פוּן דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט לא ותרת דוּא הָאשְׁט נִיט מוֹחֵל גִיוֶועזִין דָשׁ בְּלוּט פוּן דַיינֶע חֲסִידִים בְּשַׁעַת חוּרְבַּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ פקודת דוּ הָאשְׁט אַפְרִיד גִידַיינְקוּנְג פַאר זִיכֶערְט צוּ דִי וָואשׁ וַוייסִין דַיינֶע סוֹדוֹת לא זלזלת דוּא הָאשְׁט נִיט פַאר שֶׁעמְט דַיינֶע רַייד אַזוֹ וִויא אַמֶענְטְשׁ צוּ לַייקֶענֶען דָאשׁ צַייגֶענֶעשׁ פוּן דַיינֶע זַאכִין אִיז בַּשְׁטֶעטִיגְט אִין הִימִל דָאשׁ הָאט קַיין אוֹיף הֶערוּנְג נִיט לא חפץ דוּ בַּגֶערְשְׁט נִיט קַיין רִיז פוּן אַייבִּיג דַיין פַאר בָּארְגֶענֶעשׁ אִיז אַהַארְבֶּערִיג צוּ דִיא וָואשׁ זַיי זַיינֶען דַיין פָאלְק פוּן אַייבִּיג לא טוב פצת דוּא הָאשְׁט גִירֶעט עֶשׁ אִיז נִיט גוּט דָאשׁ דֶר מֶענְטְשׁ זָאל אַלֵיין זַיין אוּנ הָאשְׁט אִים בַּאשַׁאפִן חַוָּה פוּן אַרִיבּ אוֹישׁ זַיין לַייבּ נאור דוּא גָאט דָאשׁ דוּא לַייכְשְׁט נָאר צוּא דִיר אַלֵיין גִיהֶער דִי שְׁטַארְקֶע לוֹיבּ דַיינֶע רֶעכְט פַארְטִיגֶע מִשְׁפָּטִים בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה הָאשְׁטוּ גִילָאזְט וִוישִׁין דֶענְשְׁטְמָאל צוּ דִי קִינְדֶר פוּן יַעֲקֹב דָאשׁ אָפּ מֶעקוּנְג פוּן דִיא עֲבֵירוֹת הָאשְׁטוּ צוּא דַיין פָאלְק גִילָאזְט וִוישִׁין זָאלְשְׁט אוּנְז נִיט טָאן אַז אוּנְזֶערֶע זִינְד דוּא גָאט וָואשׁ דוּ קְלֵיידְשְׁט אָן גִירֶעכְטִיקַייט לחשנו אוּנְזֶער תְּפִלָּה זָאלְשְׁטוּ הַיינְט פַאר נֶעמֶען אַזוֹ וִויא דוּא הָאשְׁט מְקַבֵּל גִיוֶועזִין דָאשׁ רֶעמְפוּנְג פוּן דִיא קְטוֹרֶת אוּם יוֹם כִּפּוּר וָואשׁ זַייא זַיינֶען גִיוֶועזִן גַאנְץ דִין גִישְׁטוֹיסִין:

יראך אדון פועל דִיא בְּרוּאִים וָואשׁ דוּא גָאט הָאשְׁט פוּן דַיינְט וֶועגִין בַּאשַׁאפִן פַארְכְטִין זִיךְ פַר דִיר · מִיט דֶעם כֹּחַ פוּן דַיינֶע וֶוערְק בִּישְׁטוּ גְרוֹיס אוּנ אוֹיבִּין בִּישְׁט זַייעֶר גִילוֹיבְּט יראך גבוה דִיא אַלֶע וָואשׁ אוּנְטֶער דִיר אִיז פַארְכְטִין זִיךְ פַר דִיר דוּ תּוֹיעֶר גָאט דוּ בִּישְׁט גִיפַאנְגְט

בנהר שביבך: יראך זוהר זיקים וגלגלי רעמיך · חי הצורים נתצו
מפני זעמך: יראך טיף ברקים המבריקים לדעתך · יאמרו הננו
בהשתלחם עשות משמעתך: יראך כרוב ואופן ואלפי שנאניך להב
חנית ואור חצי שנוניך: יראך מלון כפה ודבוקת רגביך · נסים מגערתך
זיב משק גביך: יראך סגל חבלך ונחלת שפרתך · עמך בבר לבב
יכון לקראתך: יראך פקיד ושר וכל שופט · צאן ידך היום בהשפט:
יראך קנוי וקונו עוצר ולגיונו · רובה ועלמה חלש ותופש פגיונו:
חזן יראך שכן נפות וכל פלכים · תתרומם לעד מלך מלכי המלכים:

ובכן מי לא יראך מלך:

מיוסד ע"פ תשר"ק

מלך תר כל סתרי גנזים · שמך יתפאר נצח חכם הרזים: מלך רבותי
רכב מחנות קדושיך · קרוביך יאמרו נורא אלהים ממקדשיך:
מלך צר לכבודו כל יצורים · פליאת מעשיך יודעים כאישון נצורים:
מלך עזוז וגבור לעד יתהלל · סלה מלך הכבוד גדול ומהלל: מלך
נורא תהלתו מלאה הארץ · מרום וקדוש נורא למלכי ארץ: מלך
לגדלתו אין חקר וקצבה · כבוד בהיכלו תבשר צבא נצבא: מלך ימינו
תרום ידו תעוז · טהורים יאדירו טוב יהוה למעוז: מלך חסין יה נאדר
בקודש · זכים ישתחוו ליהוה בהדרת קודש: מלך ואמת יהוה לעולם

ובמלאכי הם ירמים ממך (רנניהם כ"ל בההוד כנהר שביבך) המלאכים שמתחדשים בכל יום ונטבעו בנהר דינור וגם ינעימו שיר (זוהר זיקים) אור של מלאכי ניצוצים (וגלגלי רעמיך) קול רעש היוצא מהגלגלים כשאומרים שירה אתה בקדוש ב"ה (חי הצורים נתצו מפני זעמך) מהזעם והכעס שלך נשתברו הסלעים (יראך טיף ברקים המבריקים לדעתך) כפי ברקים שאתה שולחם להבעית ולהזיק לבריות הם יראים ממך (יאמרו הננו) והם אומרים הננו (בהשתלחם) ורצים (עשות משמעתך) (יראך מלון כפה ודבוקת רגביך) הלגים אתה כפת השמים ועל הארץ הדבוקה מרגבים הם יראים ממך (נסים מגערתך זיב משק גביך) מי הים הזבים ומקלחים להשקות השדות והחרילים שבה נסים מגערתך כמ"ש מן גערתך ינוסון (תהלים קד)(סגל חבלך ונחלת שפרתך) ישראל שהם סגולה והבל נחלתך כיפה (עמך בבר לבב) בנקיון לבבם (יכון לקראתך) הם מכינים עצמם לקראתך (שכן נפות וכל פלכים) שררות ודוכסים וכל מדינות של ממלכות ישו טלם בכם אחד לעבדך (תתרומם בפי כל) לעד אתה מלך כו': (מלך תר כל סתרי גנזים) המלך הקדוש ברוך הוא רואה את מעשים הנסתרים והגנזים (רבותי מחנות קדושיך) אף שמלאכי מחנות קדושיך רכב אלהים רבותים הם מכ"מ (קרוביך) ישראל עם קרוביך (יאמרו) הם מקלסים אותך בזה הקילוס נורא אלהים ממקדשיך שאתה מניח מחנות של מעלה ומשרה שכינתך בבה"כ של מטה (צר לכבודו כל יצורים) יצר כל היצורים לכבודו (פליאת מעשיך יודעים כאישון נצורים) מעשיך הנפלאים יודעים ישראל הנצורים כאישון עינו (כבוד בהיכלו תבשר) אתה הקדוש ב"ה שבהיכלך כבוד תבשר לישראל (צבא נצבא) שיצבאו ישראל שהם נצבאותיך כמאז ומקדם (מלך) הקדוש ב"ה אשר נשגב בימינו והעמיד ימינו מבכון ליברא לעדותם לכן בקשתם (ימינו תרום כו') ואז (טהורים) ישראל (יאדירו) יפארו כתוזק ויאמרו (טוב ה' למעוז) אף בשעה שהוא פרע מאויביו עכ"ז לא זז רחמיו מלהטיב ליראיו (רש"י) (זכים) ישראל (ישתחוו לה' בהדרת קודש) ויקראו אותו מלך ויאמרו (ואמת ה' לעולם) שמאמת ומקיים דברו

אין דיא הויכע הימיל איז דיין רואונג יראך המון די פיל מלאכים וואש זייא שטייען ארום דיר פארכטין זיך פר דיר אונ זייא באשיינען גיזאנג אז זיי ווערין אלע טאג נייא באשאפין פון דעם נהר דינור יראך זוהר זיי פארכטין זיך פאר דיר נאט דיא מלאכים וואש זייא זיינען וויא לויטערע פונקען אונ די גלגלים פון דיין שטורעם חי דוא לעבעדיגער גאט דיא שטיינער ווערין צוא בראכין פר דיין צארין יראך טיף זיי פארכטין זיך פאר דיר דיא טראפין פון דיא בליצין וואש זייא לייכטין צוא דיין גישעפט זיי זאגין אין זייער שליחות דאש זיינן מיר צו טאן דיין בפעל צו פאלגין דיר יראך כרוב זיי פארכטין זיך פאר דיר די מלאכים וואש זיי הייסין כרובים אונ אופנים אונ פיל טויזינט מלאכים וואש זייא זיינען גלאנציג אזוא וויא אקלינג פון אשווערד אונ אשפיז אונ אזוא וויא שארפע פיילין לייכטין יראך מלון זייא פארכטין זיך פאר דיר דיא דא וואונען אין הימיל דער דא איז אזו וויא אגיוועלב אונ די ערד וואש זיא איז בהעפט פון שטיקער · דאש רינונג אונ רוישונג פון דיינע ברונען וואשער אנטלויפין פון דיין שרייאונג יראך סגל זיי פארכטין זיך פאר דיר דיין גליבט טייל אונ דיין שיינער ארב דיין פאלק מיט לויטערע הערצער ווערין אן גיברייט צו פר דיר יראך פקיד זיי פארכטין זיך פר דיר אלע עלצטע דאש דו טושט הייגט ריכטין יראך קנוי זיי פארכטין זיך פאר דיר אלע דער וואש גיקויפט איז אונ דער וואש קויפט אים דער גיוועלטיגער אונ זיין חיל דער יונגער אונ דיא יונגע דער שלאפער אונ דער וואש האלט זיין שארפין שפיז יראך שכן זייא פארכטין זיך פר דיר דיא דא וואונען אין הערשאפט אונ אלע מדינות תתרומם דו ווערשט דער הויבין ווערין צוא אייביג דוא גאט וואש דוא בישט דער מלך איבער אלע מלכים:

מלך תר דער קיניג הקדוש ברוך הוא ער זעהט אין אלע פר בארגענע זאכין דיין נאמען ווערט בשיינט אייביג דוא הישט חכם הרזים דאש איז טייטש דוא קלוגשט אונ ווייסט אלע סודות מלך רבותי פון צעהען טויזינט רייטער זיינען דיינע היילינע מחנות פון מלאכים דיינע נאהענטע לויבין דיך אונ זאגין דוא נאט בישט גיפארכט אונ גיאכבערט פון דיין היילינע מלאכים מלך צר ער האט אלע באשעפעניש בשאפין פון זיין כבוד ווענין דיינע וואונדערליכע ווערק ווישין דיא וואש זייא זיינען גיהיט וויא דאש שווארץ אפיל פון אויג מלך דער שטארקער קינג צוא אייביג איז ער גילויבט אייביג איז דער גיערטער קינג גיאכבערט אונ גילויבט מלך נורא דר פארכטיגר קינג זיין לויב איז פול דיא גאנצע וועלט ער איז הויך אונ היילינ אונ איז פארכטית צוא די מלכים פון דער ערד מלך לגדולתו צו זיין אכפערקייט איז קיין פארשטונג אונ קיין גיהען גאט דאש אין זיין פאלעץ איז זיין עהרע זאלשט דו די בשורה זאגין צו די צדיקים וואש זייא זיינען דיין שאר מלך ימינו דיין רעכטע

הַלְלוּיָהּ · הִלּוּל עָשׂוֹר כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ: מֶלֶךְ דּוֹבֵר צֶדֶק מַגִּיד מֵישָׁרִים · גְּזֵרוֹתָיו תּוֹרַת אֱמֶת וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים: חזן מֶלֶךְ בָּרוּךְ בְּפִי כָּל גֵּוִיָּה · אַדֶּרֶת תִּפְאַרְתּוֹ בְּרוּם וּבְתַחַת חֲוִיָּה:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם:

מיוסד ע"פ א"ב עם הפסוקים החסרים

הַגּוֹיִם אֶפֶס וָתֹהוּ נֶגְדֶּךָ חֲשׁוּבִים · בְּחוּנֶיךָ בְּדוּדִים וְעַמִּים לֹא נֶחְשָׁבִים · דְּבֵקֶיךָ דְּבוּקִים בֵּאלֹהִים חַיִּים · וָתִיקֶיךָ בְּהַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב יִחוּדְךָ פּוֹרְשִׁים · חֲרֵדֵי דְבָרֶיךָ בְּיִרְאָה לְעָבְדְּךָ מוּכָנִים · יְדוּעֶיךָ כּוֹרְעִים לָךְ בְּפִקּוּק חֲלִיוֹתָם · לְקוּחֶיךָ בְּחֶבְיוֹן עֻזֶּךָ יָשִׂימוּ כִּסְלָם · נְשׂוּאֶיךָ מְשַׁקְּצִים יִחוּם עֶרְוָה וְזִמָּה · עַמְּךָ מְעִידִים אֲדוֹנוּתֶךָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים · צְבָאֶיךָ קָדוֹשׁ אַתָּה יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹתָם: חזן רֵעֶיךָ נִשְׁעָנִים בְּךָ מְלַמֵּד לְהוֹעִיל · תְּמִימֶיךָ אוֹמֶן אֱמוּנָתְךָ בְּוַעְדָּם יֵאָמֵן:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי:

מיוסד ע"ס תשר"ק

כִּי תוֹדָה יִתְּנוּ לְךָ שָׁבִים · שׁוֹפְכִים לֵב נִכְחֲךָ מִיַּד נִקְשָׁבִים: כִּי רָם אַתָּה לְכֹל לְרֹאשׁ מִתְנַשֵּׂא · קָדוֹשׁ תְּהִלּוֹת שִׁמְךָ עָוֹן נוֹשֵׂא: כִּי צִדְקוֹתֶיךָ כְּהַרְרֵי אֵל מוּפְרָעִים · פְּרִי נוֹשְׂאִים מֵחִית תְּנוּב וְזֹרְעִים: כִּי עִמְּךָ הַחֶסֶד וְהַסְּלִיחָה לְהִוָּרֵא · סְלוּל חַיֵּי עַד לְחַטָּאִים תּוֹרֶה: כִּי גָּבֹהַּ לֵבָב וּשְׁפַל תִּרְאֶה · מִדָּתְךָ לֹא כְּבָשָׂר לָעֵינַיִם יִרְאֶה: כִּי לְמַבָּטְךָ כָּל פּוֹעַל סָקוּר ·

(הללויה) ועוד יאמרו (הלול עשור) בנבל עשור זמרו לו (גזירותיו תורת אמת) הגזירות שהוא גוזר על בריותיו מורה שהוא אלהים אמת (ומשפטים ישרים) ושנם משפטיו ישרים (אדרת תפארתו) חוזק תפארתו (ברום ובתחת חוויה) בשמים ובארץ אמורה: (הגוים אפס ותוהו נגדך חשובים) עובדי כוכבים ומזלות נחשבים לפניך כאין ותוהו (בחוניך) ישראל הבחונים לך הם (בדודים) כמו שכתוב הן עם לבדד ישכון (ועמים לא נחשבים) כמ"ש ובגוים לא יתחשב (במדבר כג ט) (דבקיך דבוקים) ישראל הם דבוקים (באלהים חיים) (ותיקיך) ישראל המחזיקים באמונתך (בהשכם והערב יחודך פורשים) בשחרית וערבית מפרשים יחודך שאין כמוך בכל שאר האחדים כי אתה יחיד ומיוחד לאין סוף · ישראל (ידועיך כורעים לך) ומודים (בפקוק חליותם) עד שיתפקקו כל חוליות שבשדרה (לקוחיך) ישראל הלקוחים לך לעם (בחביון עוזך ישימו כסלם) ישימו מבטחם בתורה שנקראת חבית עוזו (נשאיך) ישראל נשאותיך (קדוש כו') אתה קדוש ואתה יושב וממתין על תהלותיהם (רעיך) ישראל (נשענים בך) שאתה (מלמד) אותם להועיל (תמימיך אומן אמונתך בועדם יאמן) ישראל תמימיך בועדם לבה"כ בית ועד שלהם אז יגידו אמתת אמונתך: (כי תודה יתנו לך שבים) כאשר יתנו השבים לך תודה וגם (שופכים לב נכחך) מיד הם נקשבים שאתה מקבל תפלתם (לכל ראש מתנשא) אתה המתנשא לכל ראש (קדוש) זו היא (תהלות שמך) שאתה עון נושא (צדקתך כהררי אל מופרעים) הצדיקים שמסגלים מע"ט בגלוי כהררים גדולים הגלוים לעין כל כן אתה משלם להם בגלוי (פרי נושאים) אוכלים פירותיהם בעולם הזה והוא (מחית תנוב) השדה וזרעים ולהפוכי הרשעים שמכסים מעשיהם הרעים בסתר כמ"ש והיה במחשך מעשיהם בכן אתה עושה משפטיך תהום רבה שהיא ג"כ מכוסה (להורא) כי כשתסלח לנו אז תהיה יראוי כי אם לא תרבה סליחה לפושעים מיד כשיחטא יתייאש עצמו לחזור בתשובה כי יאמר אין אלו תקנה לכן (סלול חיי עד לחטאים תורה) אתה מורה דרך לחטאים שיהיה להם העולם הבא (כי גבה לבב כו' מדתך כו') כמ"ש ואל זה אביט אל עני ונכה רוח ונאמר האדם יראה לעינים וה' יראה ללבב (כי למבטך כל פועל סקור) בראיה ובחקירה אחת אתה רואה כל בשלמך

האָנְט אִיז הוֹיךְ אוּנ זַיין הַאנְט אִיז שְׁטַארְק דִי רֵיינֶע וֶועלְן אִים שְׁטַארְק לוֹיבִּין אוּנ וֶועלְן זָאגִין גָאט אִיז גוּט צוּ זַיין שְׁטַארְקְן מלך חזן יה גָאט אִיז אַשְׁטַארְקֶער אוּנ אִיז בַּשֵׁיינְט מִיט הֵיילִיקֵייט · דִיא רֵיינֶע וֶועלִין זִיךְ בּוּקִין צוּ גָאט מִיט הֵיילִיגֶער שׁוֹינְהַייט מלך ואמת ה' גָאט אִיז אֱמֶת דְרוּם לוֹיבְּט גָאט הלול עשור לוֹיבְּט אִים אוֹיף אַכְלֵי זֶמֶר וָואשׁ הָאט צֶעהֶען שְׁטְרוּנֶעס וֶוער עֶשׁ הָאט אִין זִיךְ אַנְשָׁמָה לוֹיבְּט גָאט מלך דובר גָאט טוּט רֵיידִין גִירֶעכְטִיקַייט אוּנ זָאגְט רֶעכְט פַארְטִיקַייט דִי גְזֵירוֹת וָואשׁ עֶר הָאט גוֹזֵר גִיוֶועְן אוֹיף דִי מֶענְטְשִׁין וַוייזִין דָאשׁ עֶר אִיז אֱמֶת אוּנ אַלֶע מִשְׁפָּטִים זֵיינֶען רֶעכְט פַארְטִיג מלך גָאט אִיז גִילוֹיבְּט אִין מוּיל פוּן אַלֶע לֵייבֶּער זַיין שְׁטַארְקֶע שׁוֹינְהַייט וֶוערְט גִיזָאגְט אוֹיבִּין אִין הִימְל אוּנ אוּנְטִין אוֹיף דֶער עֶרְד:

הגוים דִי הֵיידֶענִישֶׁע נֶעטְצִין דִיךְ זֵיינֶען נִישְׁט אוּנ וִויסְט גִיוֶועְן קֶעגִין דִיר גִירֶעכִינְט דבקיך דֵיינֶע בֶּאהֶעפְטֶע זַייא זֵיינֶען בַּהֶעפְטְ אָן דֶעם לֶעבֶּענְדִיגִין גָאט ותיקיך דֵיינֶע שְׁטַארְקֶע וָואשׁ זֵיי זֵיינֶען שְׁטַארְק אִין דֵיין אֱמוּנָה צוּא מָארְגִין אוּנ צוּא אָבִינְט בְּשֵׁיידְן זַייא דֵיין אֵיינְצִיקַייט חרדי דִיא דָא הַיילִין אוּנ צִיטֶערִין פוּן וֶועגִין דֵיין רֵייד זֵיינֶען זַייא אָן גִיבְּרֵייט צוּא דִינֶען דִיךְ מִיט פָארְכְט ידועיך דֵיינֶע גִילִיבְּטֶע זַייא בּוּקִין זִיךְ צוּא דִיר מִיט צוּא שְׁטָאפּוּנְג פוּן זֵייעֶרֶע גְלִידֶער דָאשׁ אִיז זַייא בּוּקִין זִיךְ אַזוֹי שְׁטַארְק דָאשׁ גֵייעֶרֶע גְלִידֶער אִין לֵייב שְׁהֶעפִּין זִיךְ אִין אֵיינֶעם

לקוחיך דֵיינֶע גִינוּמֶענֶע אִין דִי פַאר בָּארְגֶענֶשׁ פוּן דֵיין שְׁטַארְקֵייט טוּעְן זַייא זֵייעֶרֶע גִידַאנְקֶען אוּנ זֵייעֶרֶע הָאפוּנְג זַייא פַאר אוּם וֶוערְדִיגִין דִי שַׁאנְד אוּנ נֵייעֶן נִיט נָאךְ זְנוּת עמך מעידים דֵיין פָאלְק זָאגִין עֵדוּת אוֹיף דֵיין הֶערְשׁוּנְג דָאשׁ דוּא בִּישְׁט דֶער גָאט אִיבֶּער אַלֶע גֶעטֶער דֵיינֶע שָׁארִין זָאגִין קָדוֹשׁ אוּנ דוּא גָאט טוּשְׁט וַוארְטִין אוֹיף זֵייעֶר לוֹיבּ רעיך דֵיינֶע פְרַיינְט זַייא לֶעהֶנֶן זִיךְ אָן אָן דִיר דָאשׁ דוּא לֶערְנְשְׁט זֵיי צוּא הֶעלְפִין דֵיינֶע פְרוּמֶע פוּן דֵיין אֱמוּנָה טוּעְן זַייא רֵיידִין אִין דִיא עֶרְטֶער וואו זֵיי זַאמְלֶען זִיךְ אֵיין צוּא לוֹיבִּין דִיךְ:

כי תודה וֶוען אַבַּאקֶענוּנְג גִיבִּין זַייא צוּא דִיר דִי דָאזִיגֶע וָואשׁ זַייא טוּעְן תְּשׁוּבָה אַז זֵיי פַאר גִיסִין זֵייעֶר הַארְץ קֶעגִין דִיר וֶוערְט זֵייעֶר תְּפִלָּה בַּאלְד אָן גִינוּמֶען כי רם וֶוען דוּ גָאט בִּישְׁט הוֹיךְ אוּנ בִּישְׁט דֶער הוֹיבִּין אִיבֶּער אַלֶע וָואשׁ דֶער הוֹיבִּין זֵיינֶען · דוּא הֵיילִיגֶער גָאט דִיא לוֹיבּ פוּן דֵיין נָאמֶען אִיז דָאשׁ דוּא פַאר טְרָאגְשְׁט דִיא זִינְד כי צדקותיך דֶען דֵיינֶע גִירֶעכְטִיקַייט זֵיינֶען אַנְטְפְּלֶעקְט וִויא דִיא שְׁטַארְקֶע בֶּערְג זַייא טְרָאגִין פֵּירוֹת אוּנ פְרוּכְט פוּן דֶער נֶערוּנְג אוּנ קֶערְנֶער כי עמך דֶען מִיט דִיר אִיז דֶער חֶסֶד אוּנ דָאשׁ פַאר גֶעבּוּנְג צוּא וֶוערִין גִיפָארְכְט: דֶעם וֶועג פוּן אֵייבִּיג לֶעבִּין טוּשְׁטוּ וַוייזִין צוּא דִיא זִינְדִיגֶע כי גבה דֶען דוּא זֶעהְשְׁט אַצוּא בְּרָאכִין אוּנ אַנִידֶערִיג הַארְץ דֵיין מִדָּה אִיז נִיט וִויא דִיא מִדָּה פוּן אַמֶענְטְשִׁין וָואשׁ עֶר זֶעהְט נָאר וָואשׁ פַאר דִיא אוֹיגְן אִיז כי למבטך דֶען

כמוס וגם סתום אתך חקור׃ כי ידך פשוטה תוהים לקבל׃ טרם יקרא
נענה לך קובל׃ כי חסדך גדול מעל הזקים · זורעי לצדקה לפי קצור
זקוקים׃ כי ועוז מלכותך אהב משפטי העל כן נקראת אלהי המשפט׃
כי דרכך לשתף רחמים בדינך׃ גדול בשתי המדות הטבועת אדניך׃
חזן כי בהכנע על הרעה תנחם · אפך תשוב אנופי קצפך לנחם׃

מיוסד ע"פ א"ת ב"ש — ובכן מי לא יראך מלך הגוים כי לך׃

לך אדר נאה מכל פה׃ כי תהלתך רחום אף כופה׃ לך בגרון חסידים
רון יתאמר · כי שוע לא נכר בך נאמר׃ לך גאות יתלבש ועוז
יתאזר׃ כי רמים תשפוט בגבורה נאזר׃ לך דומיה תהלה׃ ביופי מכלל׃
כי קדושתך משלשים נוצצי כעין קלל׃ לך המית נצים עוז מאדירים׃
כי צויתם חוק ולא נעדרים׃ לך ווי דוק מגערתך מתרופפים׃ כי פנים
מכסים מאימתך שרפים׃ לך זמרות מכנף הארץ פושטים׃ כי עיניך
בכל פנותיה משוטטים׃ לך חדשי בקרים אמונה מרבים · כי סור
למשמעתך חשים כרובים׃ לך טפוח חזקים וצעקת מוצקים׃ כי נועמיך
פוצחים אראלים ומצוקים׃ לך יחלק עצם ואישון ינשף׃ כי מאז גבולם
רוחך הנשיף׃ חזן לך כח וגבורה לחזק ולגדל׃ כי לשמך כל לשון תגדל׃

(כמוס) מה שנגוז וגם סתום (אתך חקור) (כי ידך פשוטה תוהים לקבל) ידך פשוטה לקבל בתשובה התוהים והמתחרטים על עונם (טרם יקרא נענה) טרם יקרא המעונה ביסורים אשר (לך קובל) (כי חסדך גדול מעל חזקים) כמ"ש כי גדול מעל שמים חסדך (זורעי לצדקה לפי קצור זקוקים) שמכריחים לזרוע לצדקה כ"כ שיקצרו לפי החסד (כי ועוז מלכותך אהב משפט) בעבור שמלכותך אהב משפט (העל כן) לכן (נקראת אלהי המשפט) (גדול) אתה ה' בגדול (בשתי המדות הטבעת אדניך) בדין וברחמים יסדת עמודי העולם (כי בהכנע) כאשר יכנע החוטא (על הרעה הנחם אפך תשוב) ותשוב אפך (אנופי קצפך לנחם) לנחם את פי שהלהיב עליהם בקצפך : (לך אדר נאה מכל פה) לך נאה אדר. והוד מכל פה (כי זאת (תהלתך) שאתה (רחום אף כופה) כופה וכובש את האף (לך בגרון חסידים רון יתאמר) החסידים ישבחו לך ברננת שירנו בגרונם (כי שוע לפני דל לא נכר בך נאמר) כי עליך נאמר שאין משוא פנים לפניך בין עשיר בין דל (לך גאות ילבש ועוז יתאזר) ביום הדין (כי רמים תשפוט) כשתשפוט הגאים והרמים (לך דומיה תהלה ביופי מכלל) השתיקה תהלה לך כלילת היופי (כי קדושתך משלשים נוצצי קלל) כי המלאכים הנוצצים כעין נחושת קלל ישלשו לך קדושה (לך המית נצים עוז מאדירים) קול נצים הים מאדירים לך עוז על כי אתה (צויתם חוק) שלא יעברו על חוק הגבול (ולא נעדרים) ואינם עוברים החוק (לך ווי דוק מגערתך מתרופפים) עמודי שמים מזדעזעים מגערתך (כי פנים מכסים מאימתך שרפים) כי השרפים מכסים פניהם מאימתך (לך זמירות מכנף הארץ פושטים) אותם היושבים בקצות הארץ משמיעים ומתפשטים לך קולם בזמירות (חדשי בקרים אמונה מרבים) המלאכים המתחדשים בכל בוקר מרבים לספר תהלתך (כי סור למשמעתך חשים כרובים) כי הכרובים ממהרים לסור למשמעתך לשמור ציויך (לך טפוח חזקים) לך שמים החזקים שנמדדו בטפח בלך (וצעקת מוצקים) הארץ (כי נועמך פוצחים) כי נעימותיך ומתיקותך פותחים ואומרים (אראלים ומצוקים) מלאכים וצדיקים (לך) בצוויך (יחלק עצם ואישון ינשף) יתחלק אור היום מן אישון לילה (כי מאז) מששת ימי בראשית (גבולם רוחך הנשיף) נשפת ברוחך והבדלת בין האור ובין החושך :

צוא דיין לתוגג איז אלע וועלט גילונט אונ מיט איין קוק זעשטו אלדינג דאש וואש פר בארגין איז אונ פר שטעלט איז ביא דיר אלין גיפארשט אונ ווייסט אלין כי ידך דען דיין האנט איז אויש גישטרעקט מקבל צו זיין די וואש זייא האבין חרטה אויף זייערע זינד דער וואש קלאגט זיך פאר דיר איי ער רופט ווערט ער גיענטפערט כי חסדך דען דיין חסד איז גרויש איבר די שטארקע הימיל די וואש זייען גוטע מעשים די דאזיגע שניידין צדקה אונ חסד כי ועוז דען דיין מלוכה איז שטארק אונ האט ליב משפט איבער דעם ווערשטו אן גרופין דער גאט פון משפט כי דרכך דען דיין מדה איז צוא בהעפטין דעם מדת הרחמים צום מדת הדין דוא גיאבפערטער גאט מיט די צווייא מדות האשטו בשאפין דיא וועלט כי בהכנע דען ווען איינער האט חרטה אויף זיינע זינד אונ איז זיך מכניע צוא דיר בדיינקשטו זיך אויף דאש בייז אונ בישט אים מוחל · מיר בעטין דיך גאט זאלשט אום קערין דיין צארין · אויף דיא וואש דוא האשט גיצארינט אונ אין כעס גיוועזין זאלשטו מוחל זיין :
לך אדר צוא דיר גאט איז שיין לויב פון אלע מיילער דען דיין לויב איז דער בארימקייט אונ האלשט איין דעם צארין לך בגרון צוא דיר לויבין אונ זינגען דיא חסידים מיט זייער האלז דען ביא דיר איז גלייך ארים אונ רייך לך גאות צו דיר איז אן גקלידט הערשאפט אונ שטארקייט איז אן געגרט אז דו טושט משפטין טושטו זיך אן גורטין מיט שטארקייט אז דיר גאט וואש דוא רעשט אין דער שייגער שטאט ציון איז צוא דיר דאש שטיל שווייגין אליב דען דיין לויב האט קיין סוף ניט דרום איז בעסער אז מען זאל גאר שטיל שווייגין דען די מלאכים וואש זייא פינקלען וויא אגילייטערט קופער גידריטין דיין קדושה לך המית דיא ברוזמונג פון דיא אינדין פון דעם ים שטארקין לויב צוא דיר דען דוא האשט זייא אן גיזאגט אגיזעץ זייא זאלין ניט אריבר גיין דעם זאמד וואש ארום דעם ים איז ברעכן זיי ניט דיינע רייד אונ טוען ניט אנדערש לך ווי דוק צוא דיר זיינען דיא זיילין פון דיא הימיל פון דיין אן שרייאונג ווערין זייא שלאף דען פון וועגן דיין פארכט דעקין זייא צו די ברענדיגע מלאכים זייער פנים לך זמרות צו דיר שפרייטין אויש אונ לאזין הערין גיזאנג דיא וואש וואוינען אין עק וועלט דען דיינע אויגין שוועבין אויף אלע עקין פון דער וועלט לך חדשי דיא מלאכים וואש זייא ווערין אלע פריא מארגין בשאפין מערין צו זאגין דיין ווארהייט דען דיא מלאכים וואש זייא הייסין כרובים קערין זיך צו פאלגין דיך לך טפוח צוא דיר זיינען די שטארקע הימיל וואש דוא האשט זייא גימאסטין מיט דיין שפאן אונ די שטארקע גינאסנע ערד דען דיין זיסקייט ריידין די מלאכים אונ די צדיקים לך יחלק דורך דיין בפעל ווערט אפ גיטיילט דר לויטער טאג פון דר פינצטערניש פון אבינט דר פון ששת ימי בראשית אז דיין ווינט האט גיבלאזין האשטו זיי צוא טיילט לך כח וגבורה צוא דיר איז קראפט אונ שטארקייט צו שטארקין אונ צוא אבפערין דען צוא דיין נאמען טוען אלע צונגע אבפערין׃

[illegible]

פיוטי ע"פ תשר"ק

ובכן מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה :

יאתה תהלה ועוז לבקודש נאדר · ומי שקול גשת אליו גדלו לאדר : יאתה רוממות לרם בכחו ישגיב · ומי קשוט שנון שבחו להשגיב : יאתה צפירה ותפארת למלך הכבוד · ומי פתחיו בא ביראה לעבוד : יאתה ענות תודה לאל הנאמן · ומי ספון הדר הודו להתאמן : יאתה נצח וממשלה לחי עולמים · ומי מלל ולא הוחשם בבלומים : יאתה לספר מלאכות נורא תהלות · ומי כערכך באורם בשר במקהלות : יאתה יחוד שם הנכבד להעידה · ומי טבום טעון עלו ברעדה : יאתה חסדי צור סלה להזכיר · ומי זך דבק דרכיו להכיר : יאתה ודאי ותיק לסלד ברננה · ומי הגון הלם הלולו לגרנה : יאתה דרוש צדיק בכל עונה · ומי גהוץ שירות שכנו להמעינה : חזן יאתה ברכות העטות צדיק לעילום · ומי אנכי בא עד הלום :

מיוסד ע"פ א"ב

ובכן מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי :

כי אדוקי אש באימה יאפדוך · כי בריתי בשר בברכה יבלעדוך · כי גדודי גובה בנהר יגידוך · כי דבקי דברתך בדיצה ידודוך · כי הומי המולה בהגה יהודוך · כי והוגי ותיקך בועדם יועדוך · כי

(יאתה) יאה וראוי (תהלה ועוז לבקודש נאדר) להקב"ה הנאדר בקודש (ומי שקול גשת) ומי ראוי והגון לגשת (גדלו לאדר) לאדר ולפאר גדלו כי לו דומיה תהלה (יאתה רוממות לרם) נאה וראוי שבח והתנשאות להקדוש ב"ה שהוא רם ונשא (בכחו ישגיב) ואשר בכחו יחזק לכל אשר ישר בעיניו (ומי קשוט) מי נתקשט בתכשיטין (שנון שבחו להשגיב) להעלים ולהגדיל ספור שבחו (יאתה צפירה ותפארת) נאה וראוי עטרה של כבוד (למלך הכבוד) (ומי פתחיו כו') וכן נאה עטרת כבוד למי שיבוא לעבוד לפניו ביראה (יאתה ענות הודה) נאה לצעוק בקול תודה לאל הנאמן (ומי ספון כו') ומי חשוב לומר אמונה הדר הודו (יאתה נצח וממשלה לחי עולמים) נאה לומר עליו שמלכותו עומדת לעד ולנצח לפי שהוא חי עולמים (ומי מלל) ומי יכול להתפאר ולומר אני אספר כל שבחו של הקב"ה (ולא הוחשם בבלומים) ולא הוחסם פיו כי אומרים לו בלום פיך (יאתה לספר כו') נאה וראוי לספר מעשה של (נורא תהלות) (באורם בשר במקהלות) פי' מעשיו הנאמרים בתורה בשר לישראל וביאר להם בהקהל (יחוד שם הנכבד להעידה) נאה להעיד על יחוד שמו (ומי טבום כו') ומי הוא המתוקן ומקושט לטעון עליו עולו ברעדה ולא יהרהר על מדותיו (יאתה חסדי כו') נאה להזכיר חסדי היוצר תמיד (ומי זך כו') ומי זכאי להכיר

אך להדבק בדרכי הבורא (יאתה ודאי כו') נאה לשבח להקב"ה ברננה שהוא ודאי ותיק (ומי הגון הלם הלולו לגרנה) ומי הגון לקרוא בגרונו שוב הללו (יאתה דרוש כו') נאה לדרוש את הקדוש ב"ה הצדיק בכל עת (ומי גהוץ שירות שכנו להמעינה) ומי הוא נקי כ"כ עד שראוי לשום מעונו בתוך מחטת שכינתו (יאתה ברכות כו') נאה להעטות ברכות ותשבחות להקב"ה שנקרא צדיק לעולם אך (ומי אנכי כו') מי אנכי שפל אנשים לשבח להקדוש ב"ה ולהעטות לו ברכות : (כי אדוקי אש) מלאכים המחוברים נאש (באימה יאפדוך) יקשטו לך שבח באימה (כי בריתי בשר) ישראל שברית מילה בבשרם (בברכה יבלעדוך) יאמרו אין ברוך בלעדיך (כי גדודי גובה) מחנות מלאכים אשר גובה להם (בנהר יגידוך) יגידו שבחיך בפשוט כל הגוף (דבקי דברתך) ישראל הדבקים בדברי תורתך (בדיצה ידודוך) בשמחה ידודון לך (הומי המולה) מלאכים שנאמר בהם קול המולה (בהגה יהודוך) יתנו לך הוד בדבור פיהם (והוגי ותיקך) ישראל ההוגים בתורה שדבריה ותיקים (בועדם יועדוך) בוועדם בבה"כ

יאתה תהלה עש איז שיין לויב אונ שטארקייט צוא גאט דער דא איז גישטארקט מיט הייליקייט אונ ווער קען זיך דער וועגין צוא גינאהנען זיין אבפערקייט צו שטארקין יאתה רוממות עש איז שיין דר הייבונג צוא גאט דער דא איז הויך אונ שטארק מיט זיין קראפט אונ ווער קען זיך צירין מיט רייד זיין לויב צו שטארקין יאתה צפירה עש איז שיין אקרוין אונ שוינהייט צוא דעם גיעהרטין קינג אונ ווער קען קומען אין זיינע טירין צוא דינען אים מיט פארכט יאתה ענות עש איז שיין צוא ריידין לויב צוא דעם ווארהאפטיגין גאט אונ ווער איז חשוב צוא זאגין זיין ווארהאפטיגע לויב יאתה נצח עש איז שיין אייביקייט אונ גיוועלטיקייט צו גאט דער דא לעבט אייבית אונ ווער קאן ריידין גאטש לויב דאש ער זאל ניט דארפין פאר שליסין זיין מויל מיט פר שליסונג יאתה לספר עש איז שיין צו דער ציילין דיא שליחות פון גאט וואס ער איז פארכטיג מיט לויב אונ ווער איז אז דיין שאצונג דאש ער האט דש בשיידונג פון דר תורה מבשר גיוועזין צווישן איין זאמלונג בשעת מתן תורה יאתה יחוד עש איז שיין צוא בצייגין דעם גיערטין נאמען פון גאט אונ ווער איז אן גיבריט צו טראגן אויף זיך דעם יאך פון זיין פארכט יאתה חסדי עש איז שיין אייביג צו גידיינקן דיא חסדים פון דעם שטארקן גאט אונ ווער איז לויטר אונ ריין דר דא ווייסט צו בהעפטן זיך אונ צו דר קענן גאטש וועג יאתה ודאי עש איז גיוויש שיין צו לויבן דעם שטארקן גאט מיט גיזאנג אונ ווער איז ראוי דאש ער זאל קריינגען זיין לויב מיט זיין האלז יאתה דרוש עש איז שיין צו פארשטין דעם גירעכטן גאט אין אלע צייט אונ ווער איז גלייטרט דאש ער זאל קענן בויען איין בית המקדש דאש זיין שכינה זאל קענען דארטין רוען יאתה ברכות עש איז שיין אין צו הילן דעם צדיק הקדוש ברוך הוא מיט ברכות צו לויבן אים ומי אנכי אונ ווער בין איך אזינדיגר מענטש דאש איך בין אהער גיקומען צוא ריידין גאטש לויב : כי אדוקי דען די מלאכים וואש זיא זיינען אין איינעם בהעפט פון פייער צירין דיך מיט לויב אונ מיט פארכט כי בריתי דען די ישראל וואש זיא זיינען מקים די מצוה פון מילה לויבן זיא דיך אונ זאגין עש איז קיין אנדערער גאט ניט פאר האנדין נאר דוא אליין כי גדודי דען דיא שארין פון דיא מלאכים זאגין דיין לויב מיט בוקונג כי דבקי דען דיא וואש זיא בהעפטין זיך אין דיינע רייד זייא פאר וואגלין זיך צו דיר מיט פרייד כי הומי דען דיא מלאכים וואש זיא ברומען מיט ברומונג זייא לויבין דיך מיט רייד כי והוגי דען דיינע שטארקע וואש זייא לערנען דיין תורה מיט זייער איין זאמלונג וואש זייא זאמלן זיך אין מתפלל צוא זיין מאכין זייא דער מיט איין זאמלען די שכינה צווישין זיי כי זכי דען די לויטערע מלאכים פון דעם הימיל לויבן דיך מיט נייער גיזאנג כי חפי דען די ריינע פון זער ווערלט אינצינין דיך

זכי זבול בזמרתם יזבידוך · כי חפי חלד בחכם יחדוך · כי טפסרי טוהר בטעמם יטידוך · כי יודעי יראתך ביתולם ייחדוך · כי כתי כרובים בכנפיהם יכבדוך · כי לומדי לקחך בלהקם ילבדוך · כי מחנות מעופפים במהללם ימאידוך · כי נשואי נשרים בנאמם ינגידוך · כי סבובי סך בסלודם יסגדוך · כי עומסי עלך בעוז יעידוך · כי פליאי פלא בפלל יפחדוך · כי צועקי צקון בצרתם יצעידוך · כי קדוחי קדח בקראם יקדוך · כי רוגשי רצפתך ברטט ירעדוך : חזן כי שביבי שלהבות בשכל יסהדוך · כי תומכי תום בתהלה יתמידוך :

מוסר ע"פ א"ב ובכן מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל :

בכל און אוסיף אומץ לגדלך · ברוך ברור שם כבוד גדלך : בכל גוף ונשמה יושגב הלולך · ברוך דוכבים לך נטעי אהלך : בכל הון מתאהב מלכות עלך · ברוך וקדוש פוצחים יראיך לעלך : בכל זויות מקטר ומגש לך · ברוך חרדים להמאות ידועיך בשלך : בכל טוח יועץ חסיון צלך · ברוך יאמרו משעשעי אמון אצלך : בכל כסל כסל ייחדו אלהותך קהלך · ברוך לענות אחר חטיבת חילך : בכל מדת חסד

מתהלל בעשרה יומדו את שכינתך ניהם כמ"ש אלהים נצב בעדת אל (זכי זבול) מלאכים הזכים השוכנים ברקיע ששמו זבול (בזמרתם יזבידוך) יתנו לך חלק טוב בזמירתם (חפי חלד) צדיקים הנקיים בארץ הנקראת חלד (בחכם יחדוך) ישבו לפניך חדוה בחיך שלהם (טפסרי טוהר) מלאכים הטהורים (בטעמם יטידוך) בדבורם ישובבוך (יודעי יראתך) ישראל שיודעים איך ליראה ממך (ביתולם) שמיחלים לך (ייחדוך) מיחדים שמך (בכנפיהם יכבדוך) שמכסים פניהם לכבוד השכינ' עודל קדושתה (לומדי לקחך) ישראל לומדי התורה שנקראת לקח טוב (בלהקם ילבדוך) בקהלם יאמרו כי הנגב שמו לבד (מחנות מעופפים) מלאכים (במהללם ימאידוך) יהללוך במאוד מאוד · (נשואי נשרים) ישראל שנישאו על כנפי נשרים (בנאמם ינגידוך) בדבורם יעבו אותך שר ונגיד עליהם (סבובי סך) מלאכים המסככים פניהם כמסך (בסלודם יסגדוך) ישתחוו לך בשבחות (עומסי עולך) ישראל סובלי עול שלך (בעוז יעידוך) יעידו בעוז כי אין בלתך (פליאי פלא) מלאכים ששמם פלאי (בפלל יפחדוך) יפחדו ממך במחשבתם (צועקי צקון) ישראל הצועקי' בתפלה (בצרתם יצעידוך) יעמדו וילכו אליך בעת צרתם (קדוחי קדח) מלאכים שרפי אש (בקראם יקדוך) יקדו וישתחוו לך בקראם אליך (רוגשי רצפתך) ישראל ההולכים ברגש לרצפת בה"כ (ברטט ירעדוך) ברטט ורתת ירעדו ממך (שביבי שלהבות) מלאכי אש לוהט (בשכל יסהדוך) בחכמה יעידו בך (תומכי תום) ישראל התומכים ומחזיקים בתמימותם (בתהלה יתמידוך) יהללוך תמיד : (בכל און אוסיף אומץ לגדלך) כשאני בא לגדלך אז בכל כחי אני מוסיף לשבח ידי לשבחך ולגדלך בטהרה (ברוך ברור שם כבוד גדלך) ועל כל טהרה שיש לו לאדם צריך לברך כבוד שם גדלו וזהו דבר שאין בהם הנאות לא לגוף ולא לנשמה ועוד (בכל גוף ונשמה יושגב הלולך) בין בדבר שהנאה הגוף ואין נהנית הנשמה בין בדבר שנהנית הנשמה ואין נהנה הגוף בכל דבר צריכים ברכה ונחזק הלולך (ברוך דוכבים לך) אומרים לך ברכה על הרוחמיים שהם (נטעי אהלך) שהיא הנאת הנשמה ואין הגוף נהנה מהם (בכל און מתאהב מלכות עולך) מקבלים עליהם עול מלכותך באהבה בכל ממונם כי הם אומרים שמע ישראל ובשכמל"ו עד ובכל מאודך (ברוך וקדוש וכו') יראיך פותחים פיהם לומר קדוש קדוש קדוש ואח"כ בשכ"ם כדי לגדלך ולעלך (בכל זויות מוקטר ומוגש לך) מה שמתפללים ישראל לפניך אף בגולה מוקטר ומוגש הוא לפניך כמנחה טהורה (ברוך חרדים כו') ישראל ידועיך ומודעיך חרדים לומר ברוך מאה פעמים בכל יום על הטובות שעשית עמנו שהכל שלך (בכל טוח יועץ חסיון צלך) כל מחשבות לב יועצות שמגע לחסות בצלך (ברוך יאמרו משעשעי אמון אצלך) ישראל המשעשעים בתורה שהיתה אמון אצלך יאמרו ברוך כו' לעשות כד"ת (הרא"בן) (בכל כסל) בכל מחשבה הבאה מכליות (ייחדו אלהותך קהלך) ישראל שהם קהלך מיחדים אלהותך שאומרים שמע ישראל (ברוך לענות אחר חטיבת חילך) אחר שאומרים ישראל שהם חיל שלך שמע ישראל וגו' שעי"ז עושין אותך חטיבה אחת בעולם עונין אח"כ בשכמל"ו (בכל מדת חסד וקו משקולך) בכל מדת

מיט זייער גומען כי טפסרי דען דיא ריינע מלאכים טוען דיך ארום רינגלען מיט זייערע רייד כי יודעי דען די וואש זייא ווייסן דיין פארכט איינציגן דיך מיט זייער פארכט כי כתי דען די כתות פון מלאכים עהרן דיך מיט זייערע פליגל כי לומדי דען דיא וואש זיי לערנען דיין תורה מיט זייער איין זאמלונג זאגן זייא דאש דו בישט אליין גישטארקט כי מחנות דען דיא שארין פון דיא מלאכים וואש זיי שוועבן מיט זייער לויב לויבין זיי דיך זייער כי נשואי דען די וואש גאט האט זיי גיטראגן אזו וויא אויף דיא פליגיל פון איין אדליר מיט זייערע רייד מאכין זיי דיך הערשין כי סבובי דען דיא מלאכים וואש זייא דעקין צוא זייער פנים זייא זאלין ניט זעהן די שכינה בוקין זייא זיך צו דיר מיט זייער לויב כי עומסי דען די וואש זייא טראגין דיין יאך מיט שטארקייט זאגין זייא עדות אויף דיר דאש נאר דוא בישט אגאט כי פליאי דען די וואש זייער נאמען איז פר וואונדער מיט זייערע גידאנקן פארכטין זייא זיך פאר דיר כי צועקי דען די דא שרייען מיט זייער גיבעט אין זייער נויט טרעטין זייא צו דיר כי קדוחי דען דיא ברענדיגע מלאכים קניען זיך צו דיר מיט זייער רופין כי רוגשי דען דיא וואש זאמלען זיך אויף דיין גיבעטס הויז ציטערין פאר דיר מיט ציטערניש כי שביבי דען דיא מלאכים וואש זיי זיינען וויא פונקען פייער זייא זאגין עדות אויף דיר מיט חכמה כי תומכי דען די וואש לעהנען זיך אונטער אין זייער פרומקייט לויבין דיך תמיד מיט לויב :

בכל און מיט אלע קראפט וועל איך מערין שטארקייט צו אבפערין דיך גילויבט איז דיין אויש גיקליבענער אונ גיאכפערטער נאמן בכל גוף מיט דעם גאנצן גוף אונ נשמה ווערט דיין לויב גישטארקט גילויבט איז גאט ריידין זייא דיא גיפלאנצטע פון דיין גיצעלט בכל הון מיט דעם גאנצן פאר מעג איז גיליבט דער יאך פון דיין קיניגרייך גילויבט איז גאט אונ גיהייליגט ריידין דיינע פארכטער צוא לויבין דיך בכל זויות אין אלע ווינקלען ווערט גירעכערט אונ גינעהענט צו דיר תפלה הונדרט ברכות היילין זייא צוא זאגין אלע טאג פון דיינט וועגין בכל סוח מיט אלע גידאנקען בראטין די נידין אז עש איז גוט צו בשיצין זיך אין דיין שאטין זיי זאגין ברוך די וואש פרייען זיך מיט דיין תורה דיא דא איז וואורין ביא דיר דר צויטין בכל כסל מיט אלע גידאנקען איינציגן דיין איין זאמלונג דיין געטליכקייט די ישראל ענטפערין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד נאך דער גיליבטר קריאת שמע בכל מדת אויף אלע מדות פון חסד אונ דעם שנור פון דיין וואג דאש דוא מישט זיי נוטש

מוסר

וקו משקולך · ברוך נואמים תאבי אזון לקולך: בכל שיח וסער שמי שכלך · ברוך עניתם באומר יפה כלך: בכל פתיחת מפורש צגי מגדלך · ברוך צהל החלם עוז להגדילך: בכל קץ הפלאת נסים לגורלך · ברוך רחשם על הצת חרולך: חיו בכל שכן בהתעדנם ממגדי אשלך · ברוך תמימיך יתנו לך משלך:

ובכן מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי:

מיוסד ע"פ תשר"ק

חכמי תום דרך המאהלים לכון · שחר מעוררים לקראתך הכון: חכמי רבי תורות הישרים בלבותם · קודים ומשתחוים רצות נדבתם: חכמי צרוף אותיות שם עלומך · פוקדים שקוד ספף אולמך: חכמי עדות קושט אמרי אמתך · סוקדים שוות לנגדם אימתך: חכמי נאם צופים ופיות מדבריך · מלחמה משיבים בשערי דביריך: חכמי למד להועיל מפיך חנון · כבוד שמים לשמך בחנון: חכמי יראת אלהים מושל וצדיק · טובך קוים קרוב ומצדיק: חכמי חפוש מטמוני חכמה ודעת · זוקקים זמר גאות מודעת: חכמי וידוי בעבודת יום הסליחה · הומים בתחנון שמעה וסלחה: חכמי דברים קחת שוב

ומזה שאתה פודה להם בין במדת חסד בין בקו משקולת הדין שהיא מדת פורעניות על שני המדות הנ"ל (ברוך נואמים תאבי אזון לקולך) כשמגיעים לשמוע לקולך אומרים ברוך הטוב והמטיב או דיין האמת (בכל שיח) אילנות ושיח השדה מוציאים פירות שמברכים עליהם (וסער שמי שכלך) ובין כשהשמים העשוים בשכל ובתבונה מסתערים ורועמים (ברוך עניתם) אז עונין ברוך על ברכות האילנות ועל הרעמים (באומר יפה כולך) באמירתם מייפים הדבר לפי ענינו (בכל פתיחת מפורש צגי מגדלך) כשמתחילים העומדים על המגדל בבה"כ לקרא בתורה קריאה מפורש אז (ברוך צהל החלם עוז להגדילך) מיד הם מתחילים בשמחה ובצהלה להגדיל עוז ולומר ברוך ה' המבורך (הראב"ן) (בכל קץ הפלאת נסים לגורלך) בכל זמן שהפלאת נסים לישראל שהם גורלך (ברוך רחשם) רוחשים ברוך (על הצת חרולך) על שאתה מצית ומבער החרולים והקוצים מכרמך (בכל שכן) בכל שכינתם (בהתעדנם ממגדי אשלך) כשמתעדנים מפירות האילנות שלך אז (ברוך תמימך יתנו לך משלך) תמימך יתנו לך ברכה על כל מין מפירותיך מעין ברכותיו: (חכמי תום דרך) חכמי תמימי דרך (המאהלים לכון) המהללים להיות ישרים וכוונים (שחר מעוררים) מעוררים השחר ומשכימים לבה"כ (לקראתך הכון) ומכינים עצמם כנגד להתפלל תפלתם בכל לבם (חכמי רובי תורות) חכמי ישראל שנאמר עליהם אכתוב לו רובי תורתי (הישרים בלבותם) הם קודים ומשתחוים (רצות נדבתם) שיהיה לרצון נדבת פיהם (חכמי צרוף אותיות שם עלומך) חכמי ישראל היודעים לצרף אותיות שם המיוחד הנעלם (פוקדים) מצוים ומזהירים לכל אדם (שקוד ספף אולמך) לשקוד תמיד על ספי בה"כ שהוא אולמך (חכמי עדות קושט) חכמי התורה שנקראת עדות ה' נאמנה והיא (אמרי אמתך) (סוקדים שוות לנגדם אימתך) מתחברים לשוות אימתך לנגדם (חכמי נאם צופים) הנביאים ברוח הקודש מגידים מה שעתיד להיות (ופיות מדברך) שדברת בפיך (מלחמה משיבים בשערי דביריך) ת"ח מתלחמים במלחמתה של תורה בבה"כ ובבהמ"ד שהם שערי דביריך (הראב"ן) (חכמי למד להועיל) חכמי תורה שהיא למד המועיל לגוף ונפש והיא יוצאה (מפיך חנון) (כבוד שמים) הם עושים כבוד (לשמך בחנון) (חכמי יראת אלהים מושל וצדיק) צדיקים המושלים ביראת (טובך קוים) הם מיחלים לטובך לפי שאתה (קרוב) לישראל (ומצדיק) אותם (חכמי) התורה (חפוש מטמוני חכמה ודעת) שהם מחפשים ומדקדקים בחכמת התורה ובסודותיה (זוקקים זמר גאות מודעת) הם מצרפים יחד לומר גאותו של הקב"ה שמודעת בכל הארץ (חכמי) ישראל (וידוי בעבודת יום הסליחה) שמתוודים ביום כפור בעבודה ובתפלה (הומים) הם שואגים בתחנון כו' (חכמי) ישראל (דברים קחת כו') שנאמר עליהם קחו עמכם דברים ושובו אל ה' (נועים)

אדר שלעכטש לויבין זייא דיך אלץ אונ גילוסטין צוא פר נעמען צוא דיין קול בכל שיח אויף אלע פירות פון די בוימר אונ אויף אלע שטורעם פון דעם הימיל וואש דוא האשט זיי מיט דיין שכל בשאפין מאכין זיי אברכה אונ זאגין דו בישט גילויבט מיט דעם אלעם וואש דו האשט בשאפין בכל פתיחת אין אלע עפענונג פון דעם כהן גדול דאש ער האט דער מאנט דעם שם המפורש די ישראל וואש זיינען גישטאנען אין דער עזרה האבין דערמאלט מיט פרייד אן גיהויבין מיט שטארקייט צו אבפערין דיך אונ האבין גיזאגט ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בכל קץ אין אלע עקין דאש דוא האשט וואונדערליכע נסים גיטאן צוא די צדיקים וואש זייא זיינען דיין גורל זאגין זייא ברוך אויף דעם פאר ברענונג פון דיינע דערנער בכל שכן אין אלע רואונג אז זייא האבין הנאה פון דיא זיסע פירות פון דיינע בוימער ברוך לויבין דיך די פרומע אויף דעם גוטין וואש דוא האשט זייא געגעבין:

חכמי תום דיא גאנצע חכמים וואש זייא בעטין זייערע טרים זאל אן גיברייט זיין צו זיין כדרך הישר שטייען גאנץ פריא אויף צוא אן ברייטין זיך פאר דיר מיט תפלה חכמי רבי דיא חכמים וואש זיי האבין פיל תורה גילערינט דיא דא זיינען רעכט פארטיג אין זייערע הערצער צוא בוקין זיך אונ ניגין זיך צוא גאט דאש זייער תפלה זאל פר אים זיין לרצון חכמי צרוף דיא חכמים וואש זייא ווייסין צוא בהעפטין דיא אותיות פון דעם שם המפורש וואש ער איז פאר הוילין זייא זאגין אן איטליכין מענטשין צוא היילין אויף די שוועלין פון דיין פאלאץ דאש זייא זאלין מתפלל זיין אין דיא שולין חכמי עדות דיא תלמידי חכמים וואש זייא לערנען דיין וואר האפטיגע תורה די רעכט פארטיגין זיך צו טאן אנטקעגין זיי דיין פארכט חכמי נאם די קלוגע נביאים די דא ריידין די ווערטר פון דיין מויל די מלחמה פון דער תורה קערין זיי אום אין די טויערין פון דיין פאלאץ דאש זיינען די בתי מדרשים חכמי למד דאש קלוגע לערנען פון דר תורה וואש זיא העלפט צום גוף אונ נשמה וואש זייא האבין גילערינט פון דיין מויל מיט ליבשאפט טוען זייא כבוד צוא דיין נאמען מיט גיבעט חכמי יראת די קלוגע גאטש פארכטער דאש זיינען דיא צדיקים וואש זייא גוועלטיגן איבער דעם יצר הרע זיי האפין צו דיין גוטין דען דוא בישט נאהענט צוא זייא אונ מאכשט זיי גירעכט חכמי חפוש דיא חכמים וואש זייא זוכין דיא בהעלטענש פון די חכמה זייא בהעפטין זיך צו זינגען די הערשאפט פון גאט וואש דיא איז באקענט אין דער גאנצער וועלט חכמי וודוי דיא חכמים וואש זיי זייגען אום יום כפור מתודה זייערע זינד אונ טוען תפלה זיי ברומן מיט גיבעט אונ זאגן דוא גאט הער צו אונזער תפלה אונ פר גיב אונזערע זינד חכמי דברים

עדיך · גועים אנא זכור לעבדיך : חיו חכמי בטוחי בברית כרותה למדותיך · אנקתם אזון דופקי דלתותיך :

מיוסד ע"פ תשר"ק וּבכן מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל :

ובכל תוקף יאמן עוז הלולך · שלות שודדים ושאננותם בהילילך : ובכל רגש יומתק סוד אמוניך · קרנות צדיקים ברוממך בארמונך : ובכל צעד יפזז ויכורכר לכבודך : פאתי בוגדים · מארץ באבדך : ובכל עוצם יושר שיר לעלך · סגוליך ממחץ מכתם בהתעילך : ובכל נפות יונעם זמר לגדלך · רשעי ארץ מכבודם בהדילך : ובכל לשון יושגב שמך לבדך · כנת נטעך בטח בבדדך : ובכל יד יהודך שמע צלצולך · טירת טמאים מחוסן בנצלך : ובכל חנה וסיע קומך ושובך · זרוייך לרבבות אלפיהם בהשיבך : ובכל וכל ימליכו אדנות יחודך · המון רשעים לאבדון בהכחידך : ובכל דרך יושח עוצם חילך · גויך בשמחך כיחל לך : חיו ובכל ברכות יתרומם שם קדשך · אמוניך נעורימו כנשר בחדשך :

ובכן מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם :

מיוסד ע"פ תשר"ק

מלכותם תכון מלכותך מלך מלכי המלכים · שמים וארץ שבחך יהו מביעים · רוממותך יקראו בגרון המונים המונים · קדושה ועוז תיסד כמפי עוללים · צדקותיך יגידו באים אל אלים ·

סם שפקים (אנא כו') (חכמי) ישראל שהם (בטוחי בברית כרותה למדותיך) במ"ש רז"ל ברית כרותה לי"ג מדות שאינן חוזרות ריקם (אנקתם אזון דופקי דלתותיך) שוקדי דלתותיך של בית התפלה : (ובכל תוקף כו' שלות שודדים כו') כשתהפוך שלות ושאננות הרשעים הגזלים ושודדים אותנו כשתשבית שלותם ויילילו ביללה אז יתאמת עוז שלך בכל הקפו של אדם (ובכל רגש יומתק סוד אמוניך) ואז יאמרו סוד התורה שנקרא אמון וילכו ברגש לבה"כ ולבהמ"ד להגיד שבחך ואימתי יהיה זה (קרנות צדיקים ברוממך בארמונך) כשתגדעינה קרנות הרשעים תרוממנה קרנות צדיק בבהמ"ק (הרא"ז) (ובכל צעד) ובכל מקום שצועדים (יפזז ויכורכר) ירוקד וידולג לכבודך (פאתי בוגדים מארץ באבדך) כשתאבד שרים המקרנים מן העולם אז יתרבה שבחו של הקב"ה (ובכל עוצם כו' סגוליך כו') כשתרפא ישראל שהם סגולה לך ממחץ מכתם אז יושר שיר בכל כח כדי לגדלך (ובכל נפות כו' רשעי כו') כשתוריד מכבודם העובדי כוכבים אז יונעם זמר בכל מדינות שרים (ובכל לשון כו' כנת כו') כשתושיב בטח בדד כנסת ישראל שהיא כנה אשר נטעה ימינך אז יאמן בכל לשון הפסוק ונשגב ה' לבדו ביום ההוא (ובכל חנה וסיע קומך ושובך) וכשם שעשית לישראל בימי גולתם ממצרים שבכל חניתם היה שובך ובכל נסיעתם היה קומך (זרוייך לרבבות אלפיהם בהשיבך) כמו כן בהשיבך את ישראל הפזורים והזרויים לרבבות אלפיהם אז יאמרו כמו כן קומה ה' שובה ה' (ובכל וכל כו' המון כו') כשתכחיד את המון הרשעים המזיקים לאבדון אז בכל הארצות ובכל המדינות ימליכו את אדנות יחודך (ובכל דרך כו' גויך כו') כששמח ישראל גויך כמו שהם מיחלים לך אז יסופר עוצם רבוי חיל מתמתיך (ובכל ברכות ס' אמוניך) כשתחדש כנשר נעורי ישראל שהם אמוניך אז בכל ברכות יתרומם שם קדשך : (מלכותם) של ישמעאל באבדם אז (תכון מלכותך כו') ואז (שמים וארץ כו') ואז (קדושה תיסד כמפי עוללים) כמו שיסדת עוז מפי עוללים ויונקים כן גם עתה תיסד עוז וקדושה (צדקותיך כו' אלים) אתה אל על כל אלהים כשתעשה כן אז יגידו באיי הים

די חכמים וואש זייא נעמען רייד תשובה צוא טאן צו דיר זייא שרייען איך בעט דיך נאט גידיינק צו דיינע קנעכט דאש זיינען די אבות דיא חכמים וואש זיי זיינען פאר זיכערט אן דעם ברית פון די שלש עשרה מדות דאש זיי קערין זיך ניט אום לידיג פאר נעם זייער גישרייא דיא וואש קלאפין אן דיינע טירין פון דיא שולין :

ובבל תוקף אונ מיט אלע שטארקייט וועט גיווארהאפטיגט זיין דיין שטארקע לויב ובכל רגש אונ אין אלע אין זאמלונג וועט ווערין גיזיסט דר סוד פון דיין ווארהייט אז דו וועשט דר הייכין די הערשאפט פון די צדיקים אין דיין פאלאץ אין בית המקדש ובכל צעד אונ אין אלע טריט וועט מען שפרינגען אונ טאנצין פון דיין כבוד ווענין ובכל עוצם אונ מיט אלע שטארקייט וועט גיזונגן ווערין אגיזאנג צו לויבין דיך אז דוא וועשט דיינע גליבטע היילין פון דיא וואונדין פון זייער שלאק ובכל נפות אונ אין אלע הערשאפטין אונ מדינות וועט ווערין גיזונגן אזים גיזאנג צוא אבפערין דיך ובכל לשון אונ אין אלע לשונות וועט דיין נאמען אליין גישטארקט זיין אז דוא וועשט דיין אן גיפרייטע פלאנצונג אליין זעצין פאר זיכערט ובכל יד אונ אויף אלע ערטר וועט גילויבט ווערין דיין נאמען אויף אלערלייא כלי זמר ובבל חנה אונ אין אלע רוען אונ ציהן דיין זיצין אונ דיין אויף שטיין וועט זיין אז דוא וועשט דיינע פר שפרייטע פיל טויזינט מאכין אום קערין ובכל וכל אין אלע הערשאפטין וועלין זיי קיניגין דיין איינציגע הערשאפט אז דו וועשט מאכין פר לירין אונ פר טיליגן די שטארקע רשעים ובכל דרך יושח אונ אין אלע וועגין וועט ווערין גירעט דיין שטארקע קראפט אז דוא וועשט דיין פאלק דר פרייען אזו וויא זייא האפין צוא דיר ובכל ברכות אונ מיט אלע ברכות וועט דיין היליגער נאמן דער הויבין ווערין אז דוא וועשט דער נייען אז אין אדלער זייער יוגנט פון די ישראל וואש זיי גליבין אין דיר :

מלכותם תכון דיין קיניגרייך וועט אן גיבנייט ווערין דו גאט וואש דוא בישט דער מלך איבער אלע מלכים שמים הימיל אונ ערד וועלין דיין לויב זאגין רוממותיך פיל אומות וועלין רופין מיט זייער האלז דיין דר הייבונג קדושה עש וועט זיין שטארק נגרונד פעסט דיין היליקייט אזו וויא עש איז ארויש גיגאנגען אלויב פון די מילער פון די קליינע קינדער אין דער צייט אז דיא ישראל זיינען איבער דעם ים גיגאנגען צדקותיך דיין גירעכטיקייט וועלין זייא זאגין אויף אלע אינזלען פון דעם ים וואש דוא גאט בישט אגאט איבער אלע שטארקע פאר אשיינ:

יוצר ליום כפור

פאר מלוכה ינחלו נטעי כנת קדושים עלוי כבוד שמך יתנו כל באהבים ספור מעשיך ברנה יפצחו מארישים נועם דע יראתך יתמלאון ארקים משתחוים כל בשר לפניך עושה שחר ועיפה:
חזן מלכותך בכלותך לנער רשעים מן הארץ לכן במלכו ישמחו השמים ותגל הארץ:

ובכן מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך:

מיוסד ע"פ א"ב

מאין כמוך באמצך שמים ושמי שמים מאין כמוך בבללך אש ומים מאין כמוך בגללך אישון חשך ואופל מאין כמוך בדלקך אור ממאפל מאין כמוך בהבדילך רקיע במחץ מאין כמוך בועדך להקוות זדוני שחץ מאין כמוך בזכך צבאות זכים ונוראים מאין כמוך בחסנך חילי פליאים מאין כמוך בטכסך מוצא דשא וזרדים מאין כמוך ביצבך גן להצמיח מגדים מאין כמוך בכללך גודל שני המאורות מאין כמוך בלהבך עש כסיל וכימה ומזרות מאין כמוך במללך ישרצו אדירים מאין כמוך בנאמך לעופף טסי אורים מאין כמוך בשגבך רמש ממעי ציה מאין כמוך בעצמך נפש בהמה וחיה מאין כמוך בפקדך אבוס בהררי אלף מסבו מאין כמוך בצותך לויתן זה יצרת לשחק בו מאין כמוך בקבצך עפר מרגבי

לדקותיך (פאר מלוכה כו') ואז ינחלו ישראל הקדושים שנקראו נטעי כנה את פאר מלוכה (עילוי כבוד כו') אז יספרו הכל ברוב אהבה את עילוי כבוד שמך (ספור מעשיך כו') אז המדברים יפתחו פיהם ברנה לספר מעשיך (נועם דע כו') ואז יתמלאו הארצות טעם דיע יראתך (משתחוים כל כו') אתה יתברך שאתה מהפך שחר לעיפה וגוקר לצלמות כשתעשה כך אז ישתחוו לפניך כל בשר:
(בבללך אש ומים) כשבללת וערבת יחד אש ומים וברתא מהם שמים (בגללך אישון כו' בדלקך כו') שגללת החושך והראית האור לעולם (בהבדילך רקיע ממחץ) שהבדלת ברקיע בין מים העליונים למים התחתונים ונתת מחיצתם למעלה ומחיצתם למטה (בועדך להקוות) כשנועדת ואמרת למים שנקראים (זדוני שחץ) להקוות אל מקום אחד (בזכך כו') כשבראת המלאכים הזכים והנוראים ביום שני (בחסנך כו') בחזקך חילי מלאכים ששמם פליאים (בטכסך כו') בתקנך ביום שלישי הדשאים והזרעים (ביצבך גן כו') בהציבך ובראת את הגן ביום השלישי להצמיח פירות מתוקים (בכללך גודל שני המאורות) שבראת יחד שני המאורות הגדולים ביום רביעי להאיר על הארץ (בלהבך כו') בהאירך את הכוכבים ומזלות כשנתנם ביום ד' (במללך ישרצו אדירים) בדברך אל המים ישרצו המים שרץ נפש וגו' ביום חמישי (בנאמך לעופף טסי אורים) כשאמרת ביום חמישי ועוף יעופף שהם מעופפים באויר השמים (בשגבך רמש ממעי ציה) בגדלך רמש מתוך האדמה הנקראת ציה ביום ו' (בעצמך) בחזקך (נפש בהמה וחיה) ביום ששי (בפקדך אבוס) כשפקדת וצוית להברא שור הבר להיות שמן ופטם (בהררי אלף מסבו) שמסבב בכל יום אלף הרים ואוכל כל מה שגדל עליהם (בצותך כו') כשצוית על בריאת לויתן כדי לשחק עמו ג' שעות ביום (בקבצך

קרוין פון מלוכה וועלין ארבן די היליגע עולם הבא וואש זייא זיינען גיגליכין צוא אשיינער צווייג עלוי די לויב פון דיין גיעהרטין נאמען וועלין אלע דר ציילין מיט ליבשאפט ספור דאש דער ציילונג פון דיינע מעשים וועלין זייא עפינען זייער מויל מיט גיזאנג אונ וועלין ריידין נעם מיט שיינעם אונ זיסין לויב אונ פארכט וועט דער פילט ווערין אלע לאנד שאפטין משתחוים אלע בשעפעניש וועלין זיך צו דיר נאט בוקין וואש דוא האשט באשאפין ליכט אונ פינצטער מלכותך דיין מלוכה אז דוא וועשט פאר לענדין אויש צוא שאקלען די רשעים פון דער ערד לכן במלכו דרום אז גאט וועט קיניגין וועלין זיך פרייען דיא חיילות פון דעם הימיל אונ דיא צדיקים פון דער ערד וועלין פריליך זיין:

מאין כמוך עש איז ניט דא דיין גליכין אין דיין טאן שטארקין די הימל אונ די הויכע הימיל עש איז ניט דא אז דיין גליכין בבללך אין דיין טאן מישין פייער אונ וואשר אונ האשט דר פון די הימיל בשאפין עש איז ניט דא אז דיין גליכין בגללך אין דיין טאן ווערגרין טונקלהייט אונ פינצטערניש אונ נעביל עש איז ניט דא אז דיין גליכין בדלקך אין דיין טאן צינדין אליכט פון דר פינצטער מאין כמוך כהבדילך עש איז ניט דא אז דיין גליכין אין דיין אפ טיילין אונ פאר שפרייטין דעם הימיל צווישין די העלפט פון דיא וואשערין מאין כמוך בועדך עש איז ניט דא דיין גליכין אין דיין בטעטיגן זיך צו מאכן אין זאמלן די האפערדיגע וואשער מאין כמוך בזכך עש איז ניט דא אז דיין גליכין אין דיין טאן בשאפן דש לויטערע חיל דאש זיינן די לויטערע אונ שרעקליכע מלאכים מאין כמוך בחסנך עש איז ניט דא אז דיין גליכין אין דיין טאן שטארקן דאש וואונדערליכע חיל פון מלאכים עש איז ניט דא אז דיין גליכין בטכסך אין דיין טאן אן ברייטין דאש אויש גיין פון גראז אונ אלערלייא קרייטר מאין כמוך ביצבך עש איז ניט דא אז דיין גליכין אין דיין אויף שטעלין דעם גן עדן צו מאכין שפראצין זיסע פירות מאין כמוך בכללך עש איז ניט דא אז דיין גליכין אז דוא האשט צוא נויף גישטעלט די צוויי ליכט די זון אונ דיא לבנה מאין כמוך בלהבך עש איז ניט דא אז דיין גליכין אין דיין טאן מאכין פלאמן דיא מזלות אין הימיל דיא דא הייסין עש אונ כסיל אונ כימה אונ דיא שטערין מאין כמוך במללך עש איז ניט דא אז דיין גליכין אז דוא האשט גירעט דיא שטארקע וואשר זאלין ווידמן מיט אלערליי ברואים עש איז ניט דא אז דיין גליכין בנואמך אין דיין טאן ריידין זייא זאלין פליהען דיא פיגיל וואש זייא שוועבין אין דער לופטין מאין כמוך בשגבך עש איז ניט דא אז דיין גליכין אין דיין טאן שטארקין ווירמונג אויש דער וויסטער ערד מאין כמוך בעצמך עש איז ניט דא אז דיין גליכין אין דיין טאן שטארקן דאש לייב פון די בהמות אונ חיות מאין כמוך בפקדך עש איז ניט דא אז דיין גליכין אין דיין טאן בשאפין דעם גרושין אקס דאש איז דר שור הבר דאש ער עשט אפ אלע טאג דש גראז פון טויזנט בערג אין איין מאל מאין

אֲדָמָה מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּרִקְמָךְ חוֹתָם תָּכְנִית מָלֵא חָכְמָה: חזן מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּשָׁבְתָּךְ יוֹם מִיָּמִים · מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּתַקְּנָךְ שִׁכְלוּל שְׁנֵי עוֹלָמִים:

וּבְכֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

מיוסד ע"פ א"ב כפול

הָאֲזוּרִים בְּאַהַב אוֹמְרִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ · הַבָּאִים בִּבְרִית עוֹנִים יְהוָה אֶחָד: הַגְּאוּלִים בְּגִיל אוֹמְרִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ · הַדְּרוּשִׁים בְּדֵעַ עוֹנִים יְהוָה אֶחָד: הַהוֹמִים בְּהֶגֶה אוֹמְרִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ · הַוָּתִיקִים בְּוַעַד עוֹנִים יְהוָה אֶחָד: הַזְּבוּדִים בְּזֶבֶד אוֹמְרִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ · הַחֲנוּנִים בְּחִיל עוֹנִים יְהוָה אֶחָד: הַטְּכוּסִים בְּטַעַם אוֹמְרִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ · הַיְחוּסִים בְּיַחַס עוֹנִים יְהוָה אֶחָד: הַכְּלוּלִים בְּכֶתֶר אוֹמְרִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ · הַלְּקוּחִים לְעַם עוֹנִים יְהוָה אֶחָד: הַמּוּלִים בְּמֶתֶק אוֹמְרִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ · הַנְּשׂוּאִים בְּנוֹעַם עוֹנִים יְהוָה אֶחָד: הַסְּגוּלִים בְּסֶגֶל אוֹמְרִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ · הָעֲמוּסִים בְּעוֹז עוֹנִים יְהוָה אֶחָד: הַפְּדוּיִם בִּפְאֵר אוֹמְרִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ · הַצְּנוּעִים בְּצֶדֶק עוֹנִים יְהוָה אֶחָד: הַקְּרוּאִים בְּקֶשֶׁב אוֹמְרִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ · הָרוֹגְשִׁים בְּרוֹן עוֹנִים יְהוָה אֶחָד: חזן הַשּׁוֹאֲגִים בְּשֶׁקֶד אוֹמְרִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ · הַתְּמוּכִים בְּתַאַב עוֹנִים יְהוָה אֶחָד:

סג"א ביחוד

תּוּשְׂגַּב לְבַדְּךָ וְתִמְלוֹךְ עַל כֹּל בְּיִחוּד: כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

(פסר) של אדם הראשון (מרגבי אדמה) מגרורות (ברקמך חותם כו') בנייך יצירו של אדם שהוא מלא חכמה לחתום ולמטבע כל תבנית וצורה (רש"י) (בשבתך יום מימים) שאתה שובת ממלאכתך ביום שבת משאר ימים (בתקנך שכלול שני עולמים) בהכינך יסוד של שני עולמים העולם הזה והעולם הבא: (האזורים באהב) ישראל המעוטרים באהבת הקדוש ברוך הוא (הבאים בברית) של אבות (הגאולים בגיל) שאמרו שירה על הים בשמחה רבה (הדרושים בדעה) מהקב"ה כמ"ש וידע אלהים (ההומים בהגה) נותנים קול הומה בדבור (הותיקים בועד) הותיקים באמונתם שעדם לבה"כ (הזבודים בזבד) החלוקים בתורה שהיא חלק טוב (החנונים בחיל) בכח של תשובה תפלה וצדקה המה חנונים (הטכוסים בטעם) המתוקנים ומקושטים בדבור של תורה ותפלה (היחוסים ביחוד) שהתורה מעידה שהם גוי אחד בארץ והם מעידים שהקב"ה אחד (הכלולים בכתר) המכותרים בכתר תורה (המולים במתק) שמולים במתיקות ובשמחה כמו שאמרו רז"ל מילה שקבלו עליהם בשמחה עדיין עושים אותה בשמחה (הנשואים בנועם) שעמוסים מני בטן בנעימות (הסגולים בסגל) כמ"ש והייתם לי סגולה (העמוסים בעוז) התורה (הפדויים בפאר) שיצאו ברכוש גדול וביד רמה (הצנועים בצדק) שנותנים צדקה בסתר (הקרואים בקשב) שהם נקראים בכלל יראי ה' שנאמר בהם אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' (הרוגשים ברון) המאספים להתפלל ברנן (השואגים בשקד) השוקדים על' דלתי בהכ"נ ועוסקים בתפלה (התמוכים בתאב) המעונים בחשק ותאוה להיות עונים (ה' אחד) ומבקשים שתמהר העת:

כמוך בצותך עס איז ניט דא אז דיין גליכן אז דו האסט צו אים בהעפט דעם לעבן צוא שפילן מיט אים מאין כמוך בקבצך עס איז ניט דא אז דיין גליכן אין דיין טאן איין זאמלען דיא ערד פון אדם הראשון פון שטיקר ערד מאין כמוך ברקמך עס איז ניט דא אז דיין גליכין אין דיין טאן ווערבין אונ בשאפן דיא צורה פון אדם הראשון וואש ער איז גיוועזן אחותם וואש דיא צאל פון אלע חכמות זיינן אין אים גוועזן מאין כמוך בשבתך עס איז ניט דא אז דיין גליכין אין דיין טאן רוען אום שבת מער וויא אלע טעג מאין כמוך בתקנך עס איז ניט דא אז דיין גליכין אין דיין טאן אן ברייטן די גרונד פעסט פון דער וועלט אונ יענע וועלט: האזורים באהב דיא וואש זיינן אן גיגורט מיט דר ליבשאפט פון הקב"ה

זאגין נאט איז אונזער נאט די וואש קומען אין זיכרהייט פון דער תורה זייא ענטפערין נאט איז איינציג די וואש זיינען ווארין דר לייזט מיט פרייד כלומר זייא האבין גיזאגט דיא שירה מיט שמחה זייא זאגין נאט איז אונזער נאט דיא וואש פארשטין צו הקב"ה מיט איר שכל זייא ענטפערין נאט איז איינציג דיא וואש ברומן מיט רייד פון תפלה זיי זאגין נאט איז אונזר נאט הותיקים די וואש זיינען שטארק אין חסידות זייא זאמלען זיך איין אין איינעם זיי ענטפערין נאט איז איינציג הזבודים דיא וואש זיינען גינומען גיווארין צו גאטש טייל זיי זאגין נאט איז אונזער נאט החנונים דיא וואש זיינן גילייט ועלינט פון נאט מיט קראפט פון תשובה ותפלה וצדקה זיי ענטפרין נאט איז איינציג הטכוסים דיא וואש זיינען גיצירט מיט רייד פון תפלה זיי זאגין נאט איז אונזער נאט היחוסים דיא וואש זיינען מיוחסים זיי ענטפערן נאט איז איינציג הכלולים די וואש זיינען גיקריינט מיט דר קרון פון דר תורה זייא זאגין נאט איז אונזער נאט הלקוחים דיא וואש זיינן גינומען גיווארין פר איין פאלק צו נאט זייא ענטפערן נאט איז איינציג המולים דיא וואש זייא זיינען זיך מל אונ זייגין אויש דאש בלוט וויא איין זיסע זאך זייא זאגין נאט איז אונזער נאט הנשואים די וואש זיי זיינען גיטראגין גיווארין פון זייער מוטערש לייב מיט זיסקייט זייא ענטפערין נאט איז איינציג הסגולים דיא וואש זיינען גליבט מיט ליבשאפט זיי זאגין נאט איז אונזער נאט העמוסים דיא וואש זיינען אן גילאדין מיט שטארקייט זייא ענטפערין נאט איז איינציג הפדוים די וואש זיינען אויש גילייזט גיווארין פון מצרים מיט שיינקייט זיי זאגין נאט איז אונזר נאט הצנועים דיא וואש גיבין צדקה בסתר זייא ענטפערין נאט איז איינציג הקרואים די וואש ווערן גרופן גאטש פארכטיגע מיט פר נעמונג זייא זאגין נאט איז אונזער נאט הרוגשים דיא וואש שטורמן מיט גיזאנג אונ תפלה זייא ענטפערין נאט איז איינציג השואגים דיא וואש שריען מיט פלייסונג זיי זאגין נאט איז אונזער נאט התמוכים דיא וואש זיינן אן גילעהנט מיט חשק צו דינען הקב"ה זיי ענטפערן נאט איז איינציג:

זכור

ובכן תן פחדך יהוה אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו יהוה אלהינו שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יהוה לעמך תהלה ליראיך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך · שמחה לארצך וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה · וכל הרשעה כלה כעשן תכלה · כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:

ותמלוך אתה יהוה לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך · ככתוב בדברי קדשך ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך ככתוב ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ברוך אתה יהוה המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים · אהבת אותנו ורצית בנו · ורוממתנו מכל הלשונות · וקדשתנו במצותיך · וקרבתנו מלכנו לעבודתך · ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום (לשבת השבת הזה ואת יום) הכפורים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחל בו את כל עונותינו (לשבת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך · וזכרון ירושלים עיר קדשך · וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך · לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הכפורים הזה: זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה · ופקדנו בו לברכה · והושיענו בו לחיים · ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ומתחיל החזן סלח לנו ואומרים סליחות ואח"כ מתחילין כאן:

זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: זכרנו יהוה ברצון עמך פקדנו בישועתך: זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יהוה חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנצח: זכור יהוה לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:

אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

כק"ק פראג ה"ל זה רק מתחיל החזן האחרון קול גדול וכו':

אדברה תחנונים כרש ואבכה · בעני נפש בעד קהלי אבכה · כי נקף כברזל סבכי · בכו העם הרבה בכה: בכה השביעני כגדע קרני · לענה וראש הרוני · הודממתי וגם קומי רוני · יגעתי בקראי נחר גרוני: חטאנו · גרוני הנשת קרוא ארוכה · קוה נחת והנה פרוכה · נודדתי כצפור נודד ודרכי נסרכה · מפני קשת דרוכה: דרוכה לשון מקניאי ורחבה · מצרבת פנים כחשש להבה · לכן קים לנו בחבה · הנה יום בא: חטאנו · הבא לשלם גמול ושלמונים · לסרבים וסלונים · ולהיטיב לבנים נאמנים · אשר אליך פונים: ופונים אליך ונהמו · יצעקו רבים עלי קמו · לקחת נפשי זממו: חטאנו · וזממו לרוץ בצואר אליך · נועצו לכרות ברית עליך · הדיתו ממעוניך צבאות חילך · עליך יעזוב חילך: חילך מתחבא מפחד קטבך · בך ירוץ להשתגב בהחטיבך · בשען ואהבך והרבך והיטיבך · מה רב טובך: חטאנו · טובך יאבה שאר ישוב · מתנפל בהמצאך אליך לשוב · קוח דברי כבושים ושוב · מי יודע ישוב: ישוב חרונך ואל תכלנו · כי שגינו כהגה כלינו · בדרך זו נלך להשכילנו · הן הבט נא עמך כלנו: חטאנו · כלנו יחד נחלה פניו · נזכיר ברית יקרת פניניו · בצדק לחזותנו אור פניו · יקימנו ונחיה לפניו: לפניו מצפצף מעפר להקימו · עם מיחדו בשכבו ובקומו · נצח מחכים ליום קומו · ברוך כבוד יהוה ממקומו: חטאנו · ממקומו יצף כחש רטפושי · לפאר ימיר אפר כפושי · מעוצב עבודה קשה להנפישי · כי שבעה ברעות נפשי: נפשי תשתוחח לשמוע מסלה · דדוי סך לנוך סלולה · משמיע שלום משוב לכסלה · יכוננה עד עולם סלה: חטאנו · סלה דרשתיך ולא נטשתני · בהתפששתי בצל ידך כסיתני · מאש וממים לרויה הוצאתני · ומקרני רמים עניתני: עניתני בכל עת בהתעטפי · הושטת ימינך באהב לגפפי · ועתה מושיעי לא תרפי · תהלת יהוה

יְדַבֵּר פִּי : תתאנו · פִּי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ תִּקְוָתֵנוּ · אַל יְמַעֲטוּ לְפָנֶיךָ תְּלָאוֹתֵינוּ · כְּגוֹדֶל חַסְדְּךָ מַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתֵינוּ · כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ : צִדְקוֹתֵינוּ דַּלּוּ וְלִמְאֹד קָצְרוּ · עֲוֹנֵינוּ רַבּוּ וְהַטּוֹב עָצְרוּ · חַטְּאֵי אָבוֹת לַבָּנִים נֶאֱצָרוּ · זָרְעוּ חִטִּים וְקוֹצִים קָצָרוּ : תתאנו · קָצְרוּ יְרִיבַי קָמוֹת אָבִי · דִּמּוּ לְהַכְרִית יְשִׁישַׁי וְרוֹבִי · קְרָאתִיךָ מֵעוֹשֶׁק זֵדִים לְעָרְבִי · שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי : רִיבִי בְּחַפְּשָׂךְ יְשָׁרִי תְבַקֵּר · צִדְקַת הוֹרִים לְפָנֶיךָ תִּתְיַקֵּר · מַצְדִּיקֵי תַּקְרִיב וּמַרְשִׁיעַי יֵעָקֵר · יִסָּכֵר פִּי דוֹבְרֵי שָׁקֶר : תתאנו · שֶׁקֶר דּוֹבֵר לְפָנֶיךָ לֹא יָבֹא · לְנֶגֶד עֵינֶיךָ כִּי תְתַעֵבוֹ · שָׁמְרֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה מִבֹּא · וּמְשׁוֹאַת רְשָׁעִים כִּי תָבֹא : תָּבֹא לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי קֶדֶם · תְּפִלַּת מִתְעַנִּים פָּנֶיךָ לְקַדֵּם · תֶּעֱרַב מִנְחָתָם כְּשָׁנִים מִקֶּדֶם · זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם : תתאנו · קֶדֶם מִפְּעָלֶיךָ יְהוָה אֲדוֹנִי · עָצְתָּ לִכְתּוֹב כְּתַבְנִית נְדָנִי · בַּנְתָּ מְרַתּוֹק חֻקֶּיךָ לְהַעֲדֵנִי · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי : לַמְּדֵנִי לְהוֹעִיל מֵמִית וּמְחַיֶּה · צִוִּיתָ וַיַּעֲמֹד אָמַרְתָּ וַיְהִי · תּוֹרֵנִי דְרָכֶיךָ וְתָמִים אֶהְיֶה · עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה : תתאנו · וְאֶחְיֶה וְזַרְעִי לְפָנֶיךָ יִכּוֹן · וּתְפִלָּתִי כִּקְטֹרֶת תָּמִיד תִּכּוֹן · בְּעַד עֲנִיֶּיךָ בְּבֹאִי לִרְצוֹן · נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן : נָכוֹן וְקַיָּם אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ · עוֹזֶךָ טוּבוֹתֶיךָ חַטָּאֵינוּ כַּפְּרוּ · לַבָּנִים גַּם עַתָּה וִיסוֹפְּרוּ · וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ : תתאנו · יֶחְפְּרוּ פְּנֵי מַכְבִּידֵי מוֹעַקְנוּ · יִלְבְּשׁוּ בֹשֶׁת בְּהוֹצָאַת צִדְקֵנוּ · יָבוֹא אֱלֹהֵינוּ וְאַל יֶחֱשֶׁה לְצִדְקֵנוּ · יְהוָה שֹׁפְטֵנוּ יְהוָה מְחוֹקְקֵנוּ : מְחוֹקְקֵנוּ הַדְרֵשׁ לְאוֹם נוֹשָׁעָה · הַשְׁאִיבָהּ בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה · שַׂמַּח נַפְשׁוֹתֵינוּ בְּחֻקּוֹתֶיךָ לְהִשְׁתַּעְשְׁעָה · וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה : תתאנו · וְנִוָּשֵׁעָה בְּשָׁפְכֵנוּ לְפָנֶיךָ שִׂיחָה · וְהֵעָתֵר לָנוּ עֲוֹנֵינוּ לִסְלִיחָה · חַנּוּן כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה · אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה : סְלָחָה וְלֹא נֵצֵא דְחוּיִם · פְּשָׁעֵינוּ יִהְיוּ כָּעָב מְחוּיִם · נִתֵּנוּ לָאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים · כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים : תתאנו · חַיִּים וָחֶסֶד אֵלִי זֶה · תִּתֵּן שְׁאֵרִית הָעָם הַזֶּה · נִגָּשִׁים לְהַקְדִּישְׁךָ בְּקוֹל זֶה · וְקָרָא זֶה אֶל זֶה : זֶה יִכְתּוֹב יָדוֹ לְקָדוֹשׁ · וְזֶה חָדָשׁ לַבּוֹקֶר יְחַדֵּשׁ · מִזֶּה וּמִזֶּה שִׁלּוּשׁ קָדוֹשׁ · וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ : תתאנו · קָדוֹשׁ כְּבֹא אֵלָיו הַקּוֹל · כַּף שִׁבֹּלֶת יַכְרִיעַ לִשְׁקוֹל · נַקּוֹת קוֹרְאַי כְּמַרְעִישֵׁי קוֹל · וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל :

(קול גדול כהשמיע לרתומים) כהשמיע להוביל קול גדול · (קבלו מלכותי ממקורי רחמים) אתם ישראל הנשואים מני רחם (קבלו מלכותי) זאת (יזכור היום לסביבות מתחמים) לישראל שנתפשטו בכל הסביבות ובכל התחומים :

קוֹל גָּדוֹל כְּהַשְׁמִיעַ לִרְתוּמִים · קַבְּלוּ מַלְכוּתִי מִמְּקוֹרֵי רְחָמִים · יִזְכּוֹר הַיּוֹם לִסְבִיב מִתְחָמִים · אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים : חטאנו

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ · וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכּוֹר וְהָאָרֶץ אֶזְכּוֹר : זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה : עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם : מוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב · וּמָל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ : הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה : קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ : הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ : מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר : מְחֵה פְּשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ · מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ : הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְהוָה אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ : זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב · וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם : כַּפֵּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב · כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ : תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים :

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ : הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם : אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הֲגִיגֵנוּ : יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ : אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ : אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ : אַל תַּעַזְבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק

ממנו: עשה עמנו אות לטובה ויראו שונאינו ויבשו כי אתה יהוה עזרתנו ונחמתנו: כי לך יהוה הוחלנו אתה תענה אדני אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו · אל תעזבנו ואל תטשנו ואל תכלימנו · ואל תפר בריתך אתנו · קרבנו לתורתך · למדנו מצותיך · הורנו דרכיך · הט לבנו ליראה את שמך · ומול את לבבנו לאהבתך ונשוב אליך באמת ובלב שלם · ולמען שמך הגדול תמחול ותסלח לעונינו · ככתוב בדברי קדשך · למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא:

אלהינו ואלהי אבותינו · סלח לנו מחל לנו כפר לנו · כי אנו עמך ואתה אלהינו · אנו בניך ואתה אבינו · אנו עבדיך ואתה אדונינו · אנו קהלך ואתה חלקנו · אנו נחלתך ואתה גורלנו · אנו צאנך ואתה רוענו · אנו כרמך ואתה נוטרנו · אנו פעלתך ואתה יוצרנו · אנו רעיתך ואתה דודנו · אנו סגלתך ואתה אלהינו · אנו עמך ואתה מלכנו · אנו מאמיריך ואתה מאמירנו · אנו עזי פנים ואתה רחום וחנון · אנו קשי עורף · ואתה ארך אפים · אנו מלאי עון · ואתה מלא רחמים · אנו ימינו כצל עובר · ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:

אנא תבא לפניך תפלתנו · ואל תתעלם מתחנתנו שאין אנחנו עזי פנים וקשי עורף · לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו · אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו · בגדנו · גזלנו · דברנו דופי: העוינו · והרשענו · זדנו · חמסנו · טפלנו שקר: יעצנו רע · כזבנו · לצנו · מרדנו · נאצנו · סררנו · עוינו · פשענו · צררנו · קשינו עורף: רשענו · שחתנו · תעבנו · תעינו · תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו · ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו · ותן בלבנו לעזוב דרך רשע וחיש לנו ישע · ככתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

אלהינו ואלהי אבותינו סלח ומחל לעונותינו ביום (השבת הזה וביום) צום הכפורים הזה מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך וכוף את יצרנו להשתעבד לך והכנע את ערפנו לשוב אליך באמת · וחדש כליותינו לשמור פקודיך · ומול את לבבנו לאהבה וליראה את שמך · ככתוב בתורתך ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: הזדונות והשגגות אתה מכיר · הרצון והאונס · הגלוים והנסתרים · לפניך הם גלוים וידועים · מה אנו · מה חיינו · מה חסדנו · מה צדקותינו · מה ישועתנו · מה כחנו · מה גבורתנו · מה נאמר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל כי רוב מעשיהם תהו וימי חייהם הבל לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל: מה נאמר לפניך יושב מרום · ומה נספר לפניך שוכן שחקים · הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:

במעללינו: גשתנו ביום זה כירא ותרד · גאה ברחום למענך עשה חסד: דין אל תמתח מול עפר ואפר · דע אחריתנו רמה ותולעה: האם שגגנו ונעלם ממנו · הלא אתה לבד מבין שגיאות: ואל תחשוב לנו כעושה בזדון · ודוי שפתינו שעה כעת רצון: זה כפר לנו הודע ולא הודע · זדון ונעלם עשה ולא תעשה: חלצנו מעונש כרת ומיתה · חמול על חומר מעשה ידיך: טפשנו ברע יצר אשר מנעורינו · טמון בקרבנו כרשת לפעמינו: יוצרנו ועושנו יודע יצרנו · יהמו רחמיך ואל תשחיתנו: כי מלפניך מי יסתר · כל גלוי לך כאור וכצהרים: לבית דין הורית ארבע מיתות · למענך עשה ומהם חלצנו: מאז יצרתנו חקרתנו ותדע · מעשינו כי המה עמל ואון: נצור נפשותינו כי בידך כל נפש · נא תיקר נפש ממעני לך נפש: סקילה שרפה הרג וחנק סודם גלית ליודעי אמתך: על כל פשעינו אלוה כפר לנו · על ידוע לנו ועל נעלם ממנו: פשעינו הודינו לך חוקר לב · פדנו מחטא נקנו מעון: צור אל תפן באנוש חציר · צדקה עשה עמנו כעשית עם כל חי: קדמנו בנשף קרבנו בשוע · קרבנו אליך קשוב קריאתנו · רשענו אל תפן · רחמיך ונצדקה רחמיך יבואונו רחום וחנון:

נסחא אין אומרים בקהל אתה מבין רק מתחילין אתה מבדל מעולם וכו׳ ויוסף ק״ס א״ב כפול

אתה מבין תעלומות לב · אפס לך נגלות וגם נסתרות: באנו בדברים לפתותך בם · ברשענו אל תפן · ולא

(סמך משלש כו׳) מלו ומקדס נקרא סמך עובר על פשע (לעם שבי פשע) לעם השבים מפשעיהם:

שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע · שַׁוְעָתֵנוּ תַּאֲזִין בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְפִלָּה · תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שָׁבֵי פֶּשַׁע · תִּמְחֶה פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם · וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי · אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן · וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב · אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמְּךָ · וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ · וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ · וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ · וְתִמְחָל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטוּמְאַת שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת · סְלַח לָנוּ · מְחַל לָנוּ · כַּפֶּר לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂקּוּר עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת · סְלַח לָנוּ · מְחַל לָנוּ · כַּפֶּר לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עוֹרֶף:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת · סְלַח לָנוּ · מְחַל לָנוּ · כַּפֶּר לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:

סְקִילָה שְׂרֵפָה הֶרֶג וְחֶנֶק עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ · אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם · וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים · כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: נַקֵּנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ · כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

אל תירא יעקב שובו בנים שובבים שובה ישראל · הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל

ככתוב על יד נביאך שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך · ונאמר קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו:

ואתה רחום מקבל שבים · כי על התשובה מראש הבטחתנו · ולתשובה עינינו מיחלות לך:

ומאהבתך יהוה אלהינו שאהבת את ישראל עמך · ומחמלתך מלכנו שחמלת על בני בריתך · נתת לנו יהוה אלהינו (את יום השבת הזה לקדושה ולמנוחה ו) את יום צום הכפורים הזה למחילת חטא ולסליחת עון ולכפרת פשע:

יום אשר אשמינו יוצלל ויוסגר · היום תסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר:

ככתוב בתורתך ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה:

יום בגדנו תשא ותסלח · היום שמך יאמן אל טוב וסלח:

ככתוב בדברי קדשך · כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

יום געלנו חקיך שכח ועזוב · היום רחמנו ונשוב ודרך רשע נעזוב:

ככתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

יום דפינו אנא שא נא · היום קשוב תחנונינו ובתחנון סלח נא:

ככתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר · ויאמר יהוה סלחתי כדברך: בעבור כבוד שמך המצא לנו מוחל וסולח סלח נא למען שמך:

יום חנך עניו בעדנו תזכור · היום סלח לעונינו וחטא אל תזכור:

ככתוב בדברי קדשך אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד:

יום טעותנו יבקש ואין · היום נאם הקם יבקש עון ואיננו:

ככתוב על יד נביאך בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר:

יום ידרשוך מצרף ומטהר · היום מכל חטאתינו אותנו תטהר:

ככתוב בתורתך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו:

יום כל תשא עון בתחנון אבטה · היום לשועתנו אזן הטה:

ככתוב בדברי קדשך הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך · בעבור כבוד שמך המצא לנו שומע תפלה · שמע בקול תפלתנו למען שמך:

מטה לוי

(יום כו') (יאמן) יתאמת שאתה (אל טוב וסלח) (געלנו) מה שתעבנו חקיך (שכח ועזוב) (דפינו) דופי שלנו (חנך עניו בעדנו) ביום הזה חילה לפניך בעדנו משרע"ה שהיה עניו ונתרצית לו תזכור לנו זאת (טעותנו) מה שטעינו וחטאנו בשוגג תמחול ואם (יבוקש ואין) לא ימצאו (היום נאום הקם) הקם יום הנבואה שדברת ע"י נביאך יבוקש את עון ישראל ואיננו (ירמיה נ') (ידרשוך) ישראל בתפלה לפני שאתה (מצרף ומטהר) אותם מחטאתם (כל תשא עון בתחנון אבטה) אדבר התחנונים שתשא כל עון: (אהללך בידך ממתים) יה"ר שאתה ממתים בידך כי אתה מחיה המתים אבל ב"ו הממית אינו חפץ בחייו ואינו יכול להחיותו:

מי אל כמוך: אהללך בקול רם · מגן אברהם · מי אל כמוך: בידך ממתים מחיה המתים · מי אל כמוך: גדלך אדרוש · המלך הקדוש · מי אל כמוך: דורש אמרי דעת · חונן הדעת · מי אל כמוך: האומר שובה · הרוצה בתשובה · מי אל כמוך: ומוחל וסולח · המרבה לסלוח · מי אל כמוך: קול רנה ותודות · הטוב לך להודות · מי אל כמוך: רם ברך קהל המוני · יברכך יהוה · מי אל כמוך: שכינתך שלום · עושה השלום מי אל כמוך: תבא ברכה אליכם · ונאמר תפלה עליכם · מי אל כמוך: תעבור על פשע · לעם שבי פשע:

ככתוב על יד נביאך מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב

ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם : וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם : ונאמר תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום (לשבת השבת הזה וביום) הכפורים הזה · מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך כאמור אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו : (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו) קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך (לשבת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת · כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישורון בכל דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה : ברוך אתה יהוה מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הכפורים :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם · והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים : ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד · צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך · על חיינו המסורים בידך · ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים · הטוב כי לא כלו רחמיך · והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך : ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד :

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו כן תחיינו ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות :

אבינו מלכנו זכור רחמיך וכבוש כעסך וכלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועון ומגפה ופגע רע וכל מחלה וכל תקלה וכל קטטה וכל מיני פורעניות וכל גזרה רעה ושנאת חנם מעלינו ומעל כל בני בריתך :

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך :

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה : ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות :

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך כאמור : יברכך יהוה וישמרך : יאר יהוה פניו אליך ויחנך : ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום :

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך · ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום · וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך :

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה עושה השלום :

ואומרים אבינו מלכנו (ובשחל בשבת א"א) · ק"ש · אין כמוך וכו' תמצא בשחרית יום א' דר"ה : פותחין הארון ואומרים ויהי בנסוע · וי"ג מדות · ובש"ע · ובריך שמיה · מוציאין ב' ס"ת ואומר שמע ישראל · על הכל · ויעזור ויגן תמצא לעיל בסדר התפלה וקורין בפרשת אחרי מות ו' גברי ובשבת ז' גברי (ובחון מי שברך אומר ויכתבהו ויחתמהו בספר חיים כו') · ובשניה קורין למפטיר בפרשת פנחס ומפטירין בישעיה נ"ז סולו סולו :

כתוב בספרים שראוי להשתדל לקנות פתיחת ההיכל של הוצאת ס"ת לקריאת הפרשה כי פתיחת ההיכל מרמז לסוד גדול בעולמות העליונים וישתדל לקנות עליה לס"ת ביום הקדוש ובטהרה ויקנה זה"ש יוה"כ ובעת שיתחיל לקרות אחרי מות שני בני אהרן יכניס צער גדול בלבו על מיתתם של הצדיקים הגדולים האלו בכדי שיבכה לידי בכי ולהוריד דמעות כי הוא סגולה נפלאה לכפרת העונות כמבואר בזוה"ק פ' אחרי דף נ"ו ע"ב וז"ל בכל זמנא דצדיקיא מסתלקי מעלמא דינא אסתלק מעלמא ועל דא פרשתא דבני אהרן ביומא דכפורי למהוי כפרה לחוביהון דישראל אמר קוב"ה אתעסקו במותהון דצדיקיא אלין ויתחשב לכו כאלו אתון מקרבין קרבנא בהאי יומא לכפרא עלייכו דתנינא כל זמנא דישראל יהון בגלותא ולא יקרבו קרבנין בהאי יומא ואינון תרין שעירין לא יכלין לקרבא יהא להון דוכרנא דתרין בני אהרן ויתכפר עלייכו עכ"ל ועוד שם דף נ"ז ע"ב וז"ל ות"ח ביומא דא קורין אחרי מות כו' דישמעון עמא וילטערו על אבודיהון דצדיקיא ויכפר לבון חוביהו וכל דמצטער על אבודיהון דצדיקיא או אחית דמעין עלייהו קוב"ה מכריז עליה ואומר וסר עונך וחטאתך תכופר ולא עוד אלא דלא ימותון בנוי ביומוי ועליה כתיב יראה זרע יאריך ימים עכ"ל ויזהר מהיסח הדעת ח"ו בעת הקריאה :

וידבר יהוה אל־משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני־יהוה וימתו : ויאמר יהוה אל־משה דבר אל־אהרן אחיך ואל־יבא בכל־עת אל־הקדש מבית לפרכת אל־פני הכפרת אשר על־הארן ולא ימות כי בענן אראה על־הכפרת: בזאת יבא אהרן אל־הקדש בפר בן־בקר לחטאת ואיל לעלה: (ובשבת ב) כתנת־בד קדש ילבש ומכנסי־בד יהיו על־בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי־קדש הם ורחץ במים את־בשרו ולבשם : ומאת עדת בני ישראל יקח שני־שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את־פר החטאת אשר־לו וכפר בעדו ובעד ביתו : (לוי ובשבת ג) ולקח את־שני השעירם והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן על־שני השעירם גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל : והקריב

אַהֲרֹן אֶת־הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה וְעָשָׂהוּ חַטָּאת׃ וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד־חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃ ישראל ובשבת רביעי וְלָקַח מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת׃ וְנָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה ׀ עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת׃ וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ׃ וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת׃ וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם׃ וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה ׀ בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל׃ רביעי ובשבת חמישי וְיָצָא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשָּׂעִיר הֶחָי׃ וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָיו ידו כתיב עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה׃ וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹתָם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃ וּבָא אַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם׃ וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וְיָצָא וְעָשָׂה אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד הָעָם׃ חמישי ובשבת ששי וְאֵת חֵלֶב הַחַטָּאת יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה׃ וְהַמְשַׁלֵּחַ אֶת־הַשָּׂעִיר לַעֲזָאזֵל יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ וְאֵת פַּר הַחַטָּאת וְאֵת ׀ שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֹרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פִּרְשָׁם׃ וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ׃ ששי ובשבת שביעי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִיא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִמְשַׁח אֹתוֹ וַאֲשֶׁר יְמַלֵּא אֶת־יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ וְכִפֶּר אֶת־מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם הַקָּהָל יְכַפֵּר׃ וְהָיְתָה־זֹּאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

למפטיר בס"ת שניה בפרשת פינחס

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד חַטַּאת הַכִּפֻּרִים וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃

ומברך ברכת ההפטרה לשניה. ז"ל אבן הירחי בספרו המנהיג ומפטירין (בישעיה נ"ז) כי כה אמר רם ונשא עד כי פי ה' דבר לפי שכתוב בה סלה זה עם אבחרהו להכריז ולהזהירם על התשובה עכ"ל׃

הפטרת שחרית ליום כפור בישעיה בסימן נז

וְאָמַר סֹלּוּ־סֹלּוּ פַּנּוּ־דָרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי׃ כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים׃ כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לָנֶצַח אֶקְּצוֹף כִּי־רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף וּנְשָׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי׃ בַּעֲוֹן בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וְאַכֵּהוּ הַסְתֵּר וְאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ׃ דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם

ואמר אונ אזו זאגט דר נביא פון מיינט וועגין צו מיין פאלק ישראל סלו סלו פרעסט איין פרעסט איין דעם וועג אונ מאכט איין גיטרעטעניעם וועג ראמט אויש דעם יצר הרע פון אייער וועג הובט אויף דאש שטרויכלונג פון דעם וועג פון מיין פאלק כלומר טוט אפ פון אייך אייערי שלעכטי מחשבות דאש איר ווערט נכשל אין זיי כי כה אמר רם ונשא דען אזו האט גזאגט דר הובר אונ דר הויכער גאט וואש רואט ביז אייביג אונ הייליג איז זיין נאמען׳ האט ער אזו גזאגט מרום וקדוש אשכון הויך אונ הייליג טוא איך גאט רואן אונ פון דארטין בין איך מיט דעם פאר שטוסענם אונ מיט דעם וואש האט איין נידריג גמיט דען איך מאך אראפ גידרן מיין שכינה אויף אים צו דער נערן דעם רוח פון דיא שפלים אונ צו דער נערן דאש הארץ פון דיא פאר שטוסנע דאש זיינען די וואש ליידן פיין אונ קראנקייט כי לא דען ניט אויף אייביג קריג איך דהיינו ווען איך ברייננג יסורים אויף איין מענטשין אבר אויף איין מדינה גנשרט מיין רוגזה ניט אויף אייביג אונ גיט אויף אייביג טוא איך צערנן כי דען וויא באלד דער רוח פון דעם מענטשין וואש איז גגעבין גווארין אין אים פון פר מיר גאט ווערט נכנע אונ איז מודה דאש ער האט גזינדיגט אנקעגן מיר אונ די נשמות וואש איך האב זיי בשאפן וויא באלד זייא ווערין אונטר טעניג פאר מיר גאט אזו בין איך תיכף מבטל מיין קריג אונ מיין צארין פון דעם מענטשין בעון בצעו איבר דעם עון פון זיין גזילה האב איך גאט גצערינט פריער אויף אים אונ האב אים גישלאגן׳ אונ איבר דעם עון טוא איך תמיד פר בארגין מיין פנים פון זיין צרה אונ צערין אויף אים אונ ווייל ער איז גגאנגן פאר ווילד אין דעם שלעכטן וועג פון זיין הארצן דרום האב איך גאט גצערינט אונ האב אים גשלאגן אבר היינט דרכיו האב איך גזעהן זייני וועגן דאש ער איז אונטר טעניג גווארן אונטר מיר ווייל די צרה איז אויף אים גקומן דרום וועל איך אים היילן ואנחהו וועל אים פירן אין איין וועג פון היילונג אודר ואנחהו וועל איך אים מאכן רואן אונ איך וועל בצאלין צו אים טרייסטונג אונ צו די וואש האבין גטרויערט אונ האבין זיך מצער

נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו׃ בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם לָרָחוֹק
וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו׃ וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ כִּי הַשְׁקֵט לֹא
יוּכָל וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט׃ אֵין שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהַי לָרְשָׁעִים׃
קְרָא בְגָרוֹן אַל־תַּחְשֹׂךְ כַּשּׁוֹפָר הָרֵם קוֹלֶךָ וְהַגֵּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם
וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטֹּאתָם׃ וְאוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן
כְּגוֹי אֲשֶׁר־צְדָקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא עָזָב יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפְּטֵי־
צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן׃ לָמָּה צַּמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ נַפְשֵׁנוּ
וְלֹא תֵדָע הֵן בְּיוֹם צֹמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֵפֶץ וְכָל־עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ׃ הֵן
לְרִיב וּמַצָּה תָּצוּמוּ וּלְהַכּוֹת בְּאֶגְרֹף רֶשַׁע לֹא־תָצוּמוּ כַיּוֹם
לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם׃ הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ יוֹם עַנּוֹת
אָדָם נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק וָאֵפֶר יַצִּיעַ הֲלָזֶה תִּקְרָא־
צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לַיהוָה׃ הֲלֹא זֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע
הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁים וְכָל־מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ׃
הֲלֹא פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בָיִת כִּי־
תִרְאֶה עָרֹם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם׃ אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר
אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה
יַאַסְפֶךָ׃ אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם־תָּסִיר
מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדַבֶּר־אָוֶן׃ וְתָפֵק לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ

גוען אויף אים בורא ניב שפתים אונ איך וועל בשאפן צו אים נאייע רייד פון לעפצין אקעגן דעם וואש ביז אהער איז אויף אים געקומן איין צרה אונ אלי האבן גקריגט אויף אים וועלן היינט אלי רופן צו אים שלום צו דעם ווייטן דש איז דר וואש איז גיוועינט פון לאנג אן אין גאטש תורה אונ אין זיין דינשט אונ צו דעם נאהינטן דר וואש הט זיך ניט לאנג מקרב גוועזן צו גאט אונ הט אן גהובן תשובה צו טאן אויף די ביידי גלייך הט גאט גזאגט איך וועל אים היילן פון זיין קרענקייט אונ פון זייני עבירות והרשעים אונ די רשעים וואש ווילן ניט קיין תשובה טאן די זיינן גלייך אזו וויא דר ים דאש ער ווערט תמיד גטריבן פון דעם ווינט דען ער קען ניט געשטילט זיין אונ זייני וואשרן טוען תמיד ארויש טרייבן מיסט אונ ליים אזו זיינין די רשעים ׳ דען דער סדר איז פון דעם ים דאש זיינע אינדן דר הויבן זיך אין דר הויך אונ ווילן ארויש גיין אויז דעם זאמד וואש ער איז גמאכט גוואורן פר איין גבול צוא דעם ים אונ אזו איין אינד קומט צו דעם זאמד ווערט זיא צו בראכין אונ די אנדרע אינדן זעהן דאש אונ טוען פון דעשט וועגין ווידר אזו וויא זיי האבן פריער גטאן אזו זיינן די רשעים חאטשי זיי זעהן דאש אנדרע רשעים ווערן גשטראפט איבר זייער רשעת פון דעשט וועגין קערין זייא זיך ניט אום פון זייערע שלעכטע מעשים אונ טוען ווידר אזו וויא זיי האבן פריער גטאן ׳ אונ אזוי וויא ביא דעם ים ליגט די שוים אונ דאש מיסט פון אובין אויף זיין טייל דאש איז דר בארטן אזו ליגט ביי די רשעים זייערי שלעכטי רייד אין זייערי מיילר פרעה האט גזאגט מי ה׳ ווער איז גאט אונ סנחריב אונ נבוכדנצר האבן אויך מחרף ומגדף גוועזן מיט זייערי מיילער אונ ווייל ער האט אובן גזאגט צו די צדיקים אונ צו די בעלי תשובה ווערט זיין שלום דרום זאגט ער דא אין שלום צו די רשעים האט מיין גאט גזאגט דאש עש ווערט ניט זיין צוא זיי קיין שלום דאש זאגט גאט צום נביא קרא בגרון דו נביא רוף מיט דיין האלז אונ דו זאלשט ניט פאר מידין פון צו רופן הויך אזו וויא דאש קול פון איין שופר הויב אויף דיין קול אונ זאג צו מיין פאלק דאש זיינן די תלמידי חכמים זייערע פשעים אונ צו די הויז גזינד פון יעקב דאש זיינען דיא עמי הארצים זייער זינד חטאים הייסן דאש וואש איין מענטש טוט בשוגג אונ פשעים הייסן דאש וואש איין מענטש טוט במזיד אונ דרום שטייט ביא די תלמידי חכמים פשעים אונ ביא די עמי הארצים שטייט חטאים דען חאטשי דיא תלמידי חכמים זינדיגן בשוגג ווערט עש פארט גרעכנט צו זיי פר איין מזיד אונ די עמי הארצים אפילו ווען זיי זינדגן במזיד ווערט עש דאך מער ניט גרעכנט צו זיי נאר פר איין שוגג ווייל זיי ווייסן ניט אוב די עבירה איז אסור צו טאן ׳ זאגט גאט ואותי יום יום ידרשון אונ מיך טוען זיי אלע טאג פארשטן אונ דאש ווישן שאפט פון מיינע וועגן ווילן זיי ווישן כלומר זיי פרעגין שאלות צו די חכמים גלייך וויא זיי ווילין זיי מקיים זיין אזו וויא איין פאלק וואש טוט גרעכטיקייט אונ דעם משפט פון זיין גאט האט ער ניט פאר לאזין אזו פרעגין זייא מיך אלץ גירעכטע משפטים דאש התקרבות פון גאט ווילן זיי כלומר זיי ווייזן גלייך וויא זיי ווילין זיך מקרב זיין צו גאט אונ ווילן ווישן זייערע משפטים אונ זיינע מצות אבער זייער דיעה איז ניט צו מקיים זיין זיי אונ אז זיי פאסטן אונ ווערן ניט גיענטפערט ׳ זאגין זיי ווארום האבין מיר גפאסט אונ דו גאט האשט

ניט גזעהן מיר האבן גיפייניגט אונזערע לייבר אונ דוא גאט ווייסט ניט כלומר דו מאכשט זיך גלייך וויא דוא זעסט ניט אונ ווייסט ניט פון אונזר פאסטין אונ פייניגן אונ העלפסט אונז ניט פון דר זאך וואש מיר פאסטין דרויף ׳ ענטפער איך זייא ווייסט איר. פר וואש איך בין ניט מקבל אייערע תעניתים נון ווייל אין אייער פאסט טאג טוט איר געפינען אונ גרייכן אייער ווילנס וואש איר ווילט כלומר איר טוט זיך זוכין צוא גרייכין אייערע בדערפעניש וואש איר דארפט אונ ווען איר קענט זיי ניט גרייכן בהיתר גרייכט איר זיי באיסור דהיינו מיט גזילה אונ מיט אום רעכט אונ אלע טרויעריגע דאש זיינן אייערע בעלי חובות דאש זייא ווערין גיטרויערט דורך אייך די טוט איר בצווינגען אין אייער פאסט טאג אונ מאנט זייא שטארק אייערע חובות הן לריב ומצה תצומו נון צו קריג אונ צו מחלוקת טוט איר פאסטין אונ צו שלאגין מיט דעם פויסט פון רשעת איר פאסט ניט אזו וויא דער משפט פון דעם פאסט טאג ׳ עש דארף זיין דאש איר זאלט צו ברעכן אייערע הערצר כדי איר זאלט מאכן הערן אין הימל אייער קול הכזה יהיה צום אבחרהו איז דען ראוי אין דעם אופן צו זיין איין פאסט טאג דאש איך גאט זאל אויס דער וויילין אין אים אזו איין טאג וואש מען פאסט וויל איך דען דאש דער מענטש זאל איין בייגן זיין קאפ אזוא וויא איין ווענדע וואש מען האפט פיש דר מיט אונ איין זאק אונ אש זאל ער אויס בעטין אונטר זיך הלזה ווילסטו דען צו דעם טאג אן רופן איין פאסט טאג אונ איין יום רצון פאר גאט הלא זה צום אבחרהו פר וואר דאש איז איין פאסט טאג וואש איך גאט טוא אויש דר וויילן אין אים צו עפענן די קניפן פון רשעת אונ אויף צו בינדן די בינד פון גיניינטע אונ פאלשע משפטים אונ צו שיקין דיא צו שטויסענע פרייא דאש מיינט ער די קנעכט זאל מען שיקן פרייא אין דעם זיבעטין יאר פון דר שמטה וכל אונ אלע אפ נייגונג אונ אפ קערונג פון דעם דין זאלט איר אפ טאן הלא פרס לרעב לחמך פאר וואר דו זאלשט צו ברעכין צום הונגעריגן דיין ברויט כלומר צו דעם וואש הט ניט וואס צו עסין זאלשטו אים געבן עסין אונ די בקלאגטע ארימע לייט דאש זייא קלאגין אונ זיפצין אויף זייער ארימקייט די זאלסטו ברייננגן אין דיין הויז אריין ווען דוא וועשט זעהן איין נאקיטן זאלשטו אים צו דעקן אונ פון דיין פלייש כלומר פון דיין קרוב זאלשטו ניט פאר הוילן אונ פאר מיידין דיינע אויגן אז דענשט מאל וועט אויש גשפאלטן ווערין דיין ליכט אזו וויא דר מארגן שטערן שפאלט דורך דיא וואלקינס אונ לייכט אויף דר וועלט אונ דיין רפואה וועט גיך שפראצין אונ עס וועט גיין פאר דיר דיין גרעכטיקייט אונ גאטש כבוד וועט דיך איין זאמלען צוא דעם ארט וואש די נשמות פון די צדיקים זיינן דארטן איין גזאמלט אז תקרא וה׳ יענה דענסט מאל וועסטו רופן צוא גאט אונ גאט וועט דיר ענטפערין דו וועסט שרייען אונ גאט וועט זאגן דא בין איך צו געבן דיין גיבעט נאר אויב דו וועסט אפ טאן פון צווישין דיר דעם הטיית הדין שלח אצבע אונ שטרעקן אונ וויגקן מיט דעם פינגר אויף שלעכין אונ צו ריידן אום רעכט ותפק אונ׳ דוא וועשט אויש ציהען צום הונגריגן דיין גמוט ווילן צו טרייסטן אים בשעת עסין אונ צו ריידן מיט אים גוטע רייד אונ דאש נפש וואש איז גיפייניגט איבר הונגר וועסטו אן זעטן דעם נ[illegible]

[illegible]

וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם׃ וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־יְכַזְּבוּ מֵימָיו׃ וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר־וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקֹרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשֹׁבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת׃ אִם־תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר׃ אָז תִּתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל־בָּמֳתֵי במותי כתיב אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃

ומברך לאחריה · וא"א מגן אבות · וסולה · אלא ודברך אמת וקים לעד כו"ש:

אם הוא שבת אומרים (יקום פורקן · מי שברך) · מזכירין נשמות · ונודרין לדקות בעד המתים · שהמתים גם כן יש להם כפרה ביום הכפורים · ולכן נקרא יום הכפורים לשון רבים לחיים ולמתים · ואם יש מילה מלין אחר קה"ת בשעת הזכרת נשמות · ואומרים (אב הרחמים) · אשרי יושבי · ומחזירין הס"ת להיכל:

שַׁיְינֶן אִין דֶר פִינְסְטֶערְנֶשׁ דַיין לִיכְט · כְּלוֹמַר וֶוען אוֹיף דֶר וֶועלְט וֶועט קוּמֶן אַיין פִינְסְטֶערְנֶשׁ וֶועט דִיר לִיכְטִיג זַיין אוּנ דַיין פִינְסְטֶערְנֶשׁ וֶועט אַזוֹ לִיכְטִיג זַיין גְלַייךְ וִויא אִין מִיטְן טָאג · כְּלוֹמַר דָאשׁ פִינְסְטֶערְנֶשׁ פוּן דַיין צָרָה וֶועט אַזוֹ לִיכְטִיג וֶוערְן גְלַייךְ וִויא אִין מִיטְן טָאג ונחך ה' אוּנ גָאט וֶועט דִיךְ תָּמִיד פִירְן אִין דֶעם וֶועג וָואשׁ וֶועט גוּט זַיין פַר דִיר אוּנ עֶר וֶועט אַן זֶעטְן אִין אַיין דַארֶער צַייט · כְּלוֹמַר וֶוען אוֹיף דֶר וֶועלְט וֶועט זַיין הוּנְגֶער אַזוֹי דַארְשְׁט וֶועט עֶר דַיין לַייבּ אָן זֶעטְן מִיט אַלֶעם גוּטְן אוּנ דַיינֶע בַּיינֶר וֶועט עֶר וָואפֶּענֶען אוּנ שְׁטַארְקְן מִיט כֹּחַ אוּנ דוּ וֶועשְׁט זַיין אַזוֹ וִויא אַיין גָארְטְן וָואשׁ אִיז זַאט פוּן וַואסֶער אוּנ אַזוֹ וִויא אַיין אוֹישׁ גַאנְג פוּן וַואסֶער דָאשׁ אִיז אַיין קְוָואל פוּן וַואסֶער דָאשׁ זַיינֶע וַואסֶערְן וֶוערְן נִיט אוֹיף גֶעהֶערְט ובנו ממך חרבות עולם אוּנ זַיי וֶועלִין בּוֹיעֶן פוּן דִיר דִי אַייבִּיגֶע חֳרָבוֹת · כְּלוֹמַר דוּרְךְ דַיינֶע גוּטֶע מַעֲשִׂים וֶועט דִי וֶועלְט גִבּוֹיט וֶוערְן דִיא גְרוּנְד פֶעסְטֶן פוּן דוֹרֵי דוֹרוֹת וֶועשְׁטוּ אוֹיף רִיכְטְן וקרא לך אוּנ מֶען וֶועט רוּפְן צוּ דִיר דוּ צַאמְשְׁט בְּרָאכִין · כְּלוֹמַר דוּרְךְ דַיין זְכוּת אִיז פַאר צַאמְט גִוָוארְן דִי בְּרָאכְן פוּן דֶער וֶועלְט אוּנ מֶען וֶועט רוּפְן צוּ דִיר משובב נתיבות לשבת דוּ מַאבְשְׁט אוּם קֶערְן דִי וֶועגְן זַייא זָאלְן בַּזֶעסְין וֶוערְן מִיט מֶענְטְשִׁין אם תשיב משבת רגלך אוֹיבּ דוּ וֶועשְׁט אוּם קֶערְן פוּן שַׁבָּת דַיינֶע פִיס נִיט צוּ טָאן דַיינֶע בַּדֶערְפֶענֶשׁ אִין מַיין הַיילִיגְן טָאג וקראת לשבת ענג אוּנ דוּ וֶועשְׁט רוּפְן צוּ שַׁבָּת עוֹנֶג · כְּלוֹמַר דוּ וֶועשְׁט זִיךְ תַּעֲנוּגִים אָן טָאן אִין שַׁבָּת צוּ דֶעם הַיילִיגְן טָאג פוּן גָאט דָאשׁ אִיז שַׁבָּת דָאשׁ גָאט הָאט אִים גֶהַיילִיגְט וֶועשְׁטוּ רוּפְן צוּ אִים אַיין יוֹם מְכוּבָּד דָאשׁ עֶשׁ אִיז אָסוּר צוּ טָאן אַיין מְלָאכָה אִין אִים אוּנ דוּ וֶועשְׁט אִים עֶרְלִיךְ הַאלְטְן פוּן צוּא טָאן אִין אִים דַיינֶע וֶועגְן אוּנ פוּן אוֹישׁ צִיהֶן אוּנ טָאן אִין אִים דַיין בַּדֶערְפֶענֶשׁ אוּנ צוּ רַיידְן אִין אִים אוּם רֶעכְטֵי רֵייד וָואשׁ זַיינֶן אָסוּר צוּ רַיידְן אוּם שַׁבָּת נָאר צוּ לֶערְנֶן גָאטְשׁ תּוֹרָה אַז דוּ וֶועשְׁט אַזוֹ טָאן אז תתענג על ה' דֶענְשְׁט מָאל וֶועשְׁטוּ זִיךְ תַּעֲנוּגִים אָן טָאן אוֹיף גָאטְשׁ בִּטָּחוֹן אוּנ אִיךְ וֶועל דִיךְ מַאכִין רַייטְן אוּנ רוּעֶן אוֹיף דִי הוֹיךְ פוּן דֶר עֶרְד אוּנ אִיךְ וֶועל דִיךְ מַאכְן עֶשִׂין דִי נַחֲלָה פוּן יַעֲקֹב דַיין עֶלְטֶער פָאטֶער דָאשׁ גָאט הָאט אִים צוּ גִזָאגְט צוּ גֶעבִּין אַיין נַחֲלָה אָן אַיין גְבוּל בִּיז אִין עֶק וֶועלְט אוּנ יַעֲקֹב הָאט גֶהִיט שַׁבָּת דְרוּם אַז אִיר וֶועט אוֹיךְ הִיטְן שַׁבָּת וֶועט אִיר זוֹכֶה זַיין צוּ דֶר נַחֲלָה כי פי ה' דבר דֶען גָאטְשׁ מוֹיל הָאט עֶשׁ גֶרֶעט דְרוּם וֶועט עֶר עֶשׁ גֶוִויסְ מְקַיֵּים זַיין׃

מוּסַף לְיוֹם כִּפּוּר

הש"ץ מתפלל התפלה של קודם תפלת מוסף ואומר ח"ק (המנה' קודם מוסף של ר"ה) ומתפללין תפלת מוסף בלחש

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃ זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים · וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים · לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים · סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ · וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְהוָה לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ · שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ · וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה · כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְהוָה לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים · אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ · וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת · וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת הזה ואת יום) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (לשבת באהבה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ ׳ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים ׳ וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ: וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה ׳ וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם ׳ וְאֶת מוּסַף (בשבת וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: (זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר):

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד ׳ כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר ׳ שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר ׳ וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל ׃ וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ ׳ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר ׳ וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

ב׳ שעירי חטאת א׳ חיצון ואחד פנימי ׳ החיצון למוסף והוא חטאת הנאכלת לערב והפנימי נשרף והוא בן זוגו של שעיר המשתלח׳ וכן גירסת הגאון מו״ה יעב״ץ: ויש גורסין ושעיר לכפר:

כך הוא כנוסח במהרי״ל

ומנחתם כו׳ ויין כנסכו ושעיר לכפר מלבד חטאת הכפורים ושני תמידים כהלכתם ׳ והאומר ושני שעירים לכפר מלבד חטאת הכפורים ׳ וכן האומר ושני תמידים כהלכתם ועולת התמיד בודאי טעות דטכח הוא ׳ וכן שמעתי מחכמה גדולים ׳ וראיתי בכמה סידורים שלא נדפס מלבד כו׳ ועכ״ז הטעות לא זזה ממקומה ׳ רק סגרתי בחצאי עגולים הפסוק מלבד:

(מִלְּבַד חַטַּאת הַכִּפֻּרִים וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם):

לשבת

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג ׳ עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

או״א מחל לעונותינו ׃ רצה ומודים ׳ אשמנו ׳ על חטא תמצא בתפלת כל נדרי

תפלה לשליח צבור בקול

פותחין הארון

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב ׳ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן ׳ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים ׳ וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים ׳ אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים ׳ לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים:

משה לוי — הפיוט הזה מיוסד ע״ס תיבות שבת שבתון ד״ס וכל החרוזים בעלי ג׳ תיבות וכן חבריו: — סוגרין הארון

שׁוֹשַׁן עֵמֶק אֻיָּמָּה ׳ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לְקִיְּמָהּ ׳ שׁוֹרֶשׁ וְעָנָף סִימָה ׳ שָׁוִים יַחַד לְצִימָה: בְּעֵת מָטוּ יְסוֹדוֹתֶיהָ ׳ בְּטָחָה בְּחִין מוֹסְדוֹתֶיהָ ׳ בָּם תָּקְעָה יְתֵדוֹתֶיהָ ׳ בְּכֶפֶל

(שושן עמק) ישראל שנמשלו לשושנה העמקים לפי׳ שהשושנה בעמקי ההרות כשושנה הגדלה בין החוחים בעמקים ועוד נקראו ישראל (איומה) כנדגלות ואף שהשושנה נגרות עכ״ז (שבת שבתון לקימה) מוכנים הם לקיים כראוי מצוה יום כפור שנקראת שבת שבתון האבות והבנים שהם (שורש וענף) הם כולם יחד (סימה) וגמרו להיות (שוים יחד לצימה) לצום ביום כפור (בעת מטו יסודותיה) בזמן הזה כשנחרב הבית (בטחה בחין מוסדותיה) בטחה כנסת ישראל בתפלה שתקנו האבות (בם) בהאבות (תקעה יתדותיה) שאין לה יחד התקועה לתלות אלא בזכות האבות (בכפל) בהשוכנים במערת המכפלה

שושן עמק די יִשְׂרָאֵל וואש זייא זיינען גיגליכן צוא אַרזיז וואש זיא וואקסט אין טאל זייא זיינען גיפארכט פון נאט וויא אזו זייא זאלין מְקַיֵּים זיין אונ האלטין יום כִּפּוּר וואש ער ווערט אן גירופן שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן מיט וואָרצלין אונ צווייגין דאס איז דיא פאטער מיט די קינדר זיינן ניצייבנט אונ בשלאסין אלע גליך צוא פאסטין בעת מטו אין דער צייט דאש זייערע גרונד פעסטין האט גליטשט דאס איז דאש בֵּית הַמִּקְדָּשׁ איז היינט חרוב פאר זיכערין זיך דיא יִשְׂרָאֵל אן די תְּפִלּוֹת וואש די אָבוֹת האבין מְתַקֵּן גיוועזן מען זאל מִתְפַּלֵּל זיין פר נאט אן דיא אָבוֹת שטעקין זיי אריין זייערע נעגיל אונ פאר זיכערין זיך אין זייא אן דעם זכות פון דיא אָבוֹת וואס זייא ליגן אין דער מְעָרַת

המכפלה

לְהַשְׁעִין יְדוּתֶיהָ: תְּמִכָה בְּפוֹעַל צוּרִים · תְּמַת הֵמָה הַיּוֹצְרִים · תְּרוּפָה תֵּת לַעֲצוּרִים · תְּבֵל לְהַאֲפִיל לְצָרִים: שְׁתִילֵי גְבָעוֹת אַרְבַּע · שַׁאַג סֵפֶר הַמְרֻבַּע · שֶׁוַע פְּגִיעוֹת אַרְבַּע · שְׁעֵה צִדְקָם לִתְבַּע: בִּיטָה בְּמִתְהַלֵּךְ תָּמִים · בְּמוֹסֵר לְחוּמוֹ חֲתָמִים · בְּצִדְקוֹ תְּדִיחַ כְּתָמִים · בְּאֶפֶס אוּרִים וְתוּמִים: תְּמוּר תַּשְׁלוּמֵי פָר · תָּבִין הֶגֶה הַמְסֻפָּר · תּוֹקְעֵי בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר · תַּלְאוּבָם בְּכִפּוּר יְכֻפָּר: וְשַׁכֵּךְ חֲמַת זַעְמָךְ: וְתָחוֹן שְׂרִידֵי עַמָּךְ: וַעֲלֵינוּ יְהִי נוֹעֲמָךְ: וְנִחְיֶה מִמְּקוֹר עִמָּךְ: נָאוֹר עִמְּךָ הַסְּלִיחָה · נָכוֹן מַהֵר לִסְלִיחָה · חזן נִיב שְׂפָתֵינוּ הַצְלִיחָה · נַאַק שִׁמְעָה וּסְלָחָה:

קהל שְׂפָתֵינוּ מְדוֹבְבוֹת יְשֵׁנִים · יְנַצְּחוּךָ כְּעַל שׁוֹשַׁנִּים: חזן חֲדָשִׁים וְגַם יְשָׁנִים · בְּמָגִנַּת אָב נִשְׁעָנִים:

(להשעין ידותיה) שיהיו נשענות לכל הלקיה (תמכה בפועל צורים) סמכה כנ"י על פעולות מעשה האבות הנקראי' צורים (תומה) ועוד סמכה על תמימות האבות שנקראים (המה היוצרים) שבזכותם נברא העולם (תרופה תת לעצורים) לתת רפואה לישראל העצורים (תבל להאפיל לצרים) ולהחשיך העולם לרשעים (שתילי גבעות ארבע) בני ד' האמהות שנקראו גבעות (שאג ספר המרובע) צעקת ישראל שנאמר עליהם ומספר את רובע ישראל (שוע פגיעות ארבע) הארבע תפלות שמתפללים היום (שעה) קבל את תפלתם (צדקם לתבע) כדי לתבוע צדקתם (ביטה במתהלך תמים) הביטה באברהם התמים (במוסר לחומו) ועוד שימסר את בשרו ובשר בניו שיהיו (חתומים) במצות מילה (בצדקו) של אברהם (תדיח כתמים) תדיח את כתמי העונות (באפס) בזמן הזה שאפסו ותמו (אורים ותומים) שהיו מכפרים על ישראל (תמור תשלומי פר) ועוד חלף תשלומי הפר בן בקר שהיה הכהן גדול מקריב (תבין הגג המסופר תוקעי כו') תבין ותקבל דבור התפלה המסופר מישראל התוקעים בחודש זה בשופר (תלאובם) גלותם שיושבים בארץ תלאובות (בכפור יכופר) ביו"כ זה יכופר להם (ותחון שרידי עמך) תרחם את שארית ישראל עמך (ונחיה ממקור) מים חיים אשר (עמך) (נאור) אתה השם יתברך שנקראת נאור אשר (עמך הסליחה) תהיה (נכון מהר לסלחה) (ניב כו') : (שפתינו מדובבות) מה שמדברים שפתינו בזכות האבות אשר הם (ישנים) במערת המכפלה יחשב לפניך (ינצחוך כעל שושנים) כאילו מנגנים לפניך ישראל מאז שהיה בהמ"ק קיים שהיו נוצחים לפניך על שושנים (חדשים גם ישנים) נערים גם זקנים (במגנת אב נשענים) כולם נסמכים בך שאתה מגן אברהם:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים · מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים · וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים · לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מיוסד בראשי פסוקים תיבות יום הכפורים ד' פעמים כפורות

יוֹם מִיָּמִים הוּחָס · יוֹם כִּפּוּר הַמְיוּחָס · יוֹדְעָיו חָמוֹל וְחָס · יוֹקְשָׁיו לְפוֹעֶרֶת הָס · וּבוֹ בְּתַחְבּוּלוֹת יוֹעֲצוּ · וִדּוּי בְּתַחַן יָאִיצוּ · וְשׁוֹכְנֵי עָפָר

(יום מימים הוחס) יום המיוחס ומובחר מכל הימים הוא (יום כפור המיוחס) (לכן יודעיו) ישראל היודעים סדר עבודת היום (חמול וחס) עליהם (יוקשיו) שוטניו ומקטריגיו (לפוערת הס) השתק אותם שלא לפעור עוד פה (ובו) ביו"כ (בתחבולות יועצו) ישראל עושים עצות נגד המקטרג וזאת היא התחבולה (וידוי בתחן יאיצו) אצים וממהרים להתודות באמצע התפלה בצבור והשטן סובר שיתודו בסוף כמו היחיד לכן הוא ממתין מלקטרג עד בסוף וכבר התודו (ושוכני עפר יקיצו) ומקיצים

המכפלה צוא מאבין אונטער לעהנן זייער טייל תמכה בפועל די ישראל פר לאזין זיך אויף די מעשים טובים פון די אבות אונ אויף דעם זכות פון די צדיקים וואס פון זייערט וועגן איז די וועלט באשאפין גיווארן אהיילונג צו געבין צוא די ישראל וואס זייא זיינען אויף גיהאלטין אין שול מיט תענית אונ תפלה שתילי גבעות די גיפלאנצטע דאס זיינן דיא קינדר פון די פיר מוטר דאס גישרייא פון דיא ישראל וואש זיי זיינען גיצילט אונ צו טיילט גיוועזין אויף פיר דגלים דיא פיר תפלות וואש זייא זיינן היינט מתפלל קער דיך דו גאט דער צוא זייער גירעכטיקייט צו פאדערין ביטה במתהלך לוג אין דעם זכות פון אברהם וואש ער האט זיך פאר דיר גאנץ גפירט אין דעם ליידן פון זיין פלייש דורך דעם ברית מילה וואש אין אים איז גיחתמת גיוועזן דורך זיין גירעכטיקייט זאלסטו אפ שווייגקען דיא פלעקין פון דיא זינד ווייל היינט פעלין אונז דיא אורים ותומים תמור תשלומי אן שטאט דאס בצאלונג פון די קרבנות וואש דער כהן גדול האט מקריב גיוועזן זאלסטו פרובין אונ זאלסט אן נעמען דיא דער ציילטע רייד פון תפלה דיא ישראל וואש זייא בלאזין אין חודש תשרי שופר די זינד וואש זייא האבין גיטאן זאלן אום יום כפור פאר געבין ווערין ושכך חמת זעמך אונ שטיל דיין ברענדיגן צארן אונ זאלשט זיך מרחם זיין איבער דעם איבער בלייבונג פון דיין פאלק אונ דיין זיסקייט זאל אויף אונז זיין אונ מיר זאלן לעבן פון דעם קוואל פון די לעבדיגע וואסער וואש בייא דיר איז נאור דוא דער לייכטער בייא דיר איז דיא פאר געבונג דוא רעכט פארטיגער הייל צוא פאר געבין אונזרע זינד ניב שפתינו די רייד פון אונזערע לעפצין מאך בגליקן די דאש שרייען הער אונ פאר גיב:

שפתינו מדובבות אונזערע לעפצין ריידין דעם זכות פון דיא אבות וואש זייא שלאפין אין קבר די ישראל שטארקין לויב צו דיר גלייך וויא אויף דעם כלי זמר וואש האט גיהייסין שושנים דיא היינטיגע דורות מיט דיא אלטע דורות טוען זיך אלע אן דעם זכות פון דעם פאטער אברהם אן לעהנען:

יום מימים הוחס איין טאג פון דיא אנדערע טעג איז גירימט אונ אויס גיקליבן איז דר טאג יום כפור ווייל השם יתברך איז אין דעם טאג מכפר דיא עבירות דיא ישראל וואס ווייסין דעם סדר פון דר עבודה דער כארעם זיך איבער זייא אונ בשיץ זייא זיינע שטרויכלער דאש

זייטען

יקיצו · ומראש הרים יליצו: מפעלות עוקד ועקוד · מאז בידם פקוד · מופת הכמוס לפקוד · מוקש להבעית לשקוד: כהבטחת סביכת איל · כפרו הנצור לחיל · כן תעצים חיל · כורעיך בעצם וליל: פחדו יחיל שוטמים · פיותם היות אטומים · פרחיו במשענותיו חתומים · פלטם מרכל פטומים: ואם אין מעשים · וזבח מבלי משים · וזכרה לנבזים ומאוסים · ומגזעם הפר כעסים: רם קושט מעבדיך · ראה תראה עובדיך · רעים באי עדיך · רחום זכור לעבדיך: יבקש עון ואיננו · ימה במצולות תעננו · ילד בשעשועיו תעננו · יושר מליץ יחננו: מברק חרב השנון · מלט מאריכי רנון: חזן מלא משאלותם בתחנון · מלך רחום וחנון:

כופר פדיון נפש · פדה מטביעת רפש: חזן מיחליך בעניי וכופש · החיים בטללי נופש:

חזן וקהל עוד בו נשמתו · יקו תשובת יציר אדמתו · להחיותו להיטיב אחריתו:

אנוש איך יצדק פני יוצרו · והכל גלוי לו תעלומו וסתרו · בזאת יכפר עונו ויגהה מזורו · אם ישוב טרם יכבה

במעשים הצדיקים שיתפללו בעדנו (ומראש הרים ילינו) ובזה שהם מזכירים זכות אבות הם עושים למליץ את אברהם שהוא ראש האבות (מפעלות) ממעשי אברהם שהיה (עוקד ועקוד) יצחק שהיה עקוד (מאז בידם פקוד) שמור הוא בידם מהיום ההוא (מופת הכמוס לפקוד) אמור להם ביום כפור מופת הגאולה הגנוז והנסתר (מוקש להבעית לשקוד) להבעית ולהפחיד את השטן שנקרא מוקש ולהבדיל אותו מלהתחבר (כהבטחת) אשר הבטיח לאברהם בעת (סביכת איל) העקידה והבטיחו כשיהיו ישראל נאחזים בצרה יזכור זכותו של איל אשר היה כפרו ותמורתו של יצחק (הנצור לחיל) השמור זכותו לישראל אשר הם חיל של הקב"ה וכמו שהבטחת לאברהם (כן תעצים חיל) כן תחזק לכח של (כורעיך בעצם וליל) המתחודים לפניך בכריעה בעצם היום הזה ולילו · פחדו של הקדוש ב"ה (יחיל שוטמים) יפחיד המנגדים אותנו (פיותם היות אטומים) להיות פיהם סתום (פרחיו במשענותיו חתומים) ובניו במשענת האבות יהיו נעצרים מכעס אף (פלטם מרכל פטומים) הצל אותם מרכילות המוסרים (ואם אין מעשים) טובים בנו (וזבח מבלי משים) ואין מקריב זבח בעדנו (וזכרה לנבזים ומאוסים) זכור לנו זכות האבות אשר עשו א"ע נבזים ומאוסים כדי לקיים מצותיך (ומגזעם) ומבניהם (הפר כעסים) בטל הכעס אתה הקב"ה שאתה (ת וגשה) (קושט מעבדיך) מעבדיך אמת (ראה תראה) ישראל עובדיך והם (רעים) ואהובים לך (באי עדיך) באים אליך שתרחם עליהם (ילד בשעשועיו תעננו) לישראל הנקראים ילד שעשועים תענה להם את תפלתם (יושר מליץ) הקב"ה שהוא מליץ יושר (יחננו) (מברק חרב השנון) מצרה הממהרת לבוא כחרב חדה ושנון (מלט) הצל את ישראל (מאריכי רנן) המאריכין בתפלה ובזכות שנתנו ישראל מחצית השקל (כופר פדיון נפש) (פדה) אותם (מטביעת רפש) מהצרות שבאו כטביעת רפש (מיחליך) ישראל המקוים ומיחלים ומתפללים לך (בעניי) נפש (וכופש) וכורעים ומכופפים כאשר (החיים בטללי נופש) החיים בטל המשיב נפש לגוף: (עוד בו נשמתו) כל זמן שנשמתו בו (יקו תשובת יציר אדמתו) מקוה ומצפה הקב"ה תשובת יצר מאדמה כדי (להחיותו להיטיב אחריתו): (אנוש) כו' (ויגהה מזורו) ויסיר מכאובו (טרם יכבה נר) קודם יצילה נשמתו גם גם

זיינען די רשעים וואש זיא האלטען ניט יום כפור וואָרף זיא אריין אין גיהנם וואש ער עפינט דאש מויל גאנץ ברייט וכו בתחבולות אונ אן דעם טאג טוען די ישראל מיט תחבולות זיך בראטין קעגין די מקטרגים דרום טוען זיי היילין צוא בקענן זייערע זינד איי דער שטן איז מקטרג אונ דיא אבות דיא רוען אין דער ערד זייער זכות טוען זיי דער וועקין אונ פון דעם ערשטן פון די בעת דאש איז אברהם וואש ער איז גיוועז דער ערשטר פון דיא אבות טוען זיא ביידין אונ גידיינקן זיין זכות דאש ער זאל זייער מליץ זיין מפעלות עוקד די מעשים טובים פון אברהם וואש ער האט זיין זון יצחק גבונדין אונ פון יצחק וואש ער איז גבונדין גיוואָרין פון דער דאזיגער צייט איז דער זכות פון זייערט וועגין בהאלטין דעם פאר שלאסענעם מופת פון דער גאולה אן דעם טאג צוא גידיינקען דעם שטרויכלער צוא מאכין דער שרעקין דאש גאט זאל אויף אים קוקין אונ אן שרייען דאש ער זאל ניט מקטרג זיין אויף די ישראל כהבטחת סביכת אזוא וויא דיא פאר זיכערונג איז גיוועזן ביא דער עקידה דאש אברהם האט מקריב גיוועזן דעם ווידער וואש ער איז פאר וויקלט גיוועזן מיט זיינע העררנר אן אדארין בוים דעמאלט האשטו אים צו גיזאגט ווען זיינע קינדר וועלין זיין איין טוויקלט מיט צרות וועשטו זיי מציל זיין · דער ווידער איז גיוועזן דאס אויש לייזונג פון יצחק זיין זכות איז גיהיט פאר די שאר אזוא זאלסטו שטארקין קראפט צו דיא וואש זיא קניען פאר דיר טאג אונ נאכט פחדו יחיל די פארכט פון גאט זאל מאכין ציטערין דיא פיינט דאס זייערע מיילער זאלין ניט צוא שטאפן דיא קינדער פון אברהם זייא אונטער

לעהענען זאלין זיי פר בארגין זיין פון גאטש צארין מאך זיי אנטרינען פון די רכילות פון דעם שטן וואש ער רעט אויף זייא ואם אין אונ ווען אויך עס זיינען אן אונז קיין מעשים טובים ניט פאר האנדין אונ קיינר איז ניט פאר האנדין ער זאל פר אונז קענן קרבנות מקריב זיין גידיינק אן דעם זכות פון דיא אבות וואס זיי האבן זיך שבזה גיוועזן אונ האבן זיך פאר גישט גיהאלטין קעגין דיר אונ פר שטער פון זייערע קינדר דעם צארין רם רח הויכר גאט דיינע מעשים זיינען אמת זעה די ישראל וואש זייא דינען דיך די גיזעלין דיא דא קומען צוא דיר דר בארמיגער גאט גידיינק אן דיינע קנעכט יבקש עון לאז גיזוכט ווערין דיא זינד אונ זאלין ניט זיין גיב זייא אין דיא טיפעניש פון דעם ים די ישראל וואש זיינען גיגליכן צו אקינד וואש מען פרייט זיך דער מיט זאלסטו זייא אין זייער תפלה ענטפערין גאט זאל זייא פאר גיטיגין אזוא וויא ארעכט פארטייגער מליץ מברק חרב פון דר שארפער קלינג פון דר שווערד מאך אנטרינען דיא וואש זייא זינגען לאנג מיט תפלה מלא דער פיל זייער בגער אין גיבעט דוא קינג וואש דו בישט דר בארמיג אונ לייט זעליג כופר פדיון דיא ישראל וואש זייא האבין גיגעבין כופר צוא אויש לייזין זייערע נפשות דר לייז זיי היינט דאש זייא זאלין ניט איין גיזונקען זיין אין צרות אזוא וויא אין ליים מיחליך דיינע האפער מיט פיינטין אונ איין וויקלונג אין אש מאך זיי לעבין מיט דעם טויא וואש דוא וועטשט לעבדיג מאכין דיא רוענדיגע מתים · עוד בו דיוויל דיא נשמה איז נאך אין דעם מענטשין פר לאנגט גאט די תשובה פון דעם מענטשין וואש איז אויש ערד בשאפן צו דאן לעבן אים און זיין סוף אים נוטש צו מאכן

נֵרוֹ׃ עד גַּם חוֹשֶׁךְ לֹא יַחְשִׁיךְ מִמֶּנּוּ׃ אִם יַסְתִּיר פָּנָיו הוּא
יְשׁוּרֶנּוּ׃ דְּפָיו וְרִשְׁעוֹ עַל פָּנָיו יַעֲנֶנּוּ׃ יִתְרוֹן לוֹ אִם בְּחַיָּיו יוֹדֶנּוּ׃
עד: הֵן שָׁמַיִם לֹא זַכּוּ בְּעֵינָיו׃ אַף כִּי נִתְעָב בַּאֲשָׁמָיו וּבַעֲוֹנָיו׃
וְזֵד לָמָּה לֹא יָבִין בְּרַעְיוֹנָיו׃ הֲלֹא יוֹמוֹ וְאֵידוֹ נוֹכַח פָּנָיו׃
עד: זְהָבוֹ וּסְגֻלַּת עָשְׁרוֹ בַּל יוֹעִילֶנּוּ׃ לָתֵת כָּפְרוֹ בְּיוֹם עֶבְרָה
לְהוֹעִילֶנּוּ׃ חֶסֶד וּצְדָקָה אִם רָדַף בְּעוֹדֶנּוּ׃ לְפָנָיו יַהֲלוֹךְ:
וּכְבוֹד בּוֹרְאוֹ יַאַסְפֶנּוּ׃ עד: טוֹב לַגֶּבֶר לָשֵׂאת עוֹל תּוֹרָה׃ לְקַיֵּם
חֻקֶּיהָ בְּאַהֲבָה בְּיִרְאָה וּבְטָהֳרָה׃ יְמֵי חַיָּיו תַּנְחֶנּוּ מְסִלָּה
יְשָׁרָה׃ תִּנְצְרֶנּוּ בִּגְבוּרָה וּלְתֶחִי תְּשִׂיחֶנּוּ לְעֶזְרָה׃ עוד שַׁדַּי׃
הִנֵּנוּ בְּיָדְךָ כְּיוֹצֵר חוֹמֶר׃ רְצוֹנְךָ לְהַחֲיוֹת וְלֹא לְהָמִית
וְלִגְמֹר׃ חזן תְּיַשֵּׁר לְבָבֵנוּ בְּיִרְאָתְךָ לְהַחֲטִיב וּלְהַאֲמִיר׃ קַיְּמֵנוּ
לְחַיִּים וְנוֹדְךָ לְעוֹלָם וּנְזַמֵּר׃ עוד בו נשמתו וכו'

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים׃ זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃ וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָֹה מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

מיוסד ע"פ תיבות צום העשור ד"פ

צָפָה כְּבַת תְּמוּתָה׃ צוֹם הֶעָשׂוֹר עֲמוּתָה׃ צֹאן בְּהֵעָנְשָׁה מִיתָה׃
צְדָקָה מִמֶּכֶר צְמִיתָה׃ וּבְבוֹא סוֹטֵן לִנְקוֹב׃ וְלַחְשׂוֹף שֶׁרַע
הֶעָקוֹב׃ וּבַל יְרַשֶּׁה לִקּוֹב׃ וְכַח תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב׃ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ בְּשׁוּמְךָ׃
מֵאָז חֲקַקְתּוֹ בִּרְשׁוּמְךָ׃ מוֹלְדוֹתָיו הַכְּלוּלִים בְּשִׁמְךָ׃ מַלְּטֵם לְמַעַן שְׁמֶךָ:

שהוא (חושך) ולילה לאחרים (לא יחשיך ממנו) רק לו כיום יאיר (אם) אדם (יסתיר פניו) ועושה עבירות (הוא ישורנו) הקדוש ב"ה רואה אותו (דפיו ורשעו) חטאתו ורשעו (על פניו יענגו) יעידו בפניו אחר מותו (יתרון לו) מעלה ויתרון לו לאדם (אם בחייו יודנו) אם יתוודה בחייו (הן שמים כו' אף כי) קל וחומר האדם שהוא (נתעב באשמיו ובעוניו) (וזד) העושה במזיד (למה לא יבין ברעיוניו) למה לא יתבונן במחשבתו (הלא יומו ואידו) יום המיתה ושברו (נוכח פניו ׃ חסד וצדקה כו' לפניו יהלוך) החסד והצדקה שרדף אחריהם בעודנו חי הם ילכו לפניו להוליכו אל הג"ע (וכבוד בוראו יאספנו) וכבוד ה' יאספנו אל המקום אשר שם גנוזות נפשות הצדיקים (תנחנו) התורה (מסלה ישרה) כדכתיב בהתהלכך תנחה אותך (ולתחי) לתחיית המתים (תשיחנו) תשיח בעדו (לעזרה) כמו שכתוב והקיצות היא תשיחך (משלי ו כב) (שדי כו') בקשתנו שיהיה (רצונך כו' ולגמר) לעשות כלה וגמירא: (צפה) הבט (כבת תמותה) בישראל המומתים על קדוש השם (צום העשור עמותה) הם נעשים ריעים ודודים להקב"ה על ידי שהם צמים ביו"כ (צאן בהענשה מיתה) אם יתחייבו צאן מיתה (צדקה ממכר למיתה) צדק אותם שלא ימכרו למיתות (ובבוא סוטן לנקוב) כשיבוא המקטרג לפרוש עונותיהם של ישראל (ולהשוף שרעף העקוב) ולגלות מחשבת הלב העקוב (ובל ירשה לקוב) בקשתנו שלא יהא רשאי לקלל ולפרש (וכח תולדות יעקב) תוכחת חטאים של תולדות יעקב (מכון לשבתך בשומך) כאשר שמת כסא הכבוד מכון לשבתך (מאז חקקתו ברשומך) מאותה שעה חקקת בו צורת יעקב ולכן (מולדותיו) בני ישראל (הכלולים בשמך) כמ"ש התנוכי הפלאי

אנוש איך יצדק וויא זאל דר מענטש גירעכט בלייבן פר זיין בשעפער
דאש אלין איז פר גאט אנטפלעקט דעם מענטשינש פר הוילונג
אונ פר בארגינגש דאך דער מיט ווערט פאר געבן זיין זינד אונ ער קען
היילן זיין וואונד אז ער טוט תשובה איי זיין ליכט ווערט פר לאשן דאש
איז די נשמה גם חושך אויך קיין פינצטערנש איז פאר גאט ניט פינצטר
ווען דער מענטש פר בארגט זיך אונ טוט איין עבירה זעהעט עס גאט
זיינע שענדליכע עבירות אונ זיין שלעכין טוען פר גאט עדות זאגן אויף
אים עס איז אגרויסע מעלה צום מענטשין ווען ער איז מתודה אז ער
לעבט הן שמים די מלאכים וואש זיי זיינען אין הימעל זיינען ניט לויטער
אין גאטס אויגן מכל שכן איין אום ווירדיגער מענטש דורך זיינע שולד
אונ זינד אונ ווארום זאל דר שלעכטר ניט פר שטיין אין זיינע גידאנקען
פאר וואר זיין טאג פון פורעניות אונ זיין בראך איז קעגין זיין פנים
זהבו וסגלתו זיין גאלד אונ גרויס עשירות וועט אים ניט העלפין צו געבן
אדער לייזונג פאר זיך אין דעם טאג פון צארן עס זאל אים העלפין ווען
ער האט חסד וצדקה גיטאן נאך יאגין אז ער איז נאך אויף דער וועלט
גיוועזן וועט די צדקה פר אים גיין אונ גאטס שכינה וועט אים איין היילן
טוב לגבר עס איז גוט צום מענטשין צו טראגין דעם יאך פון דער תורה
צו היטן צו זיין איר גיזעץ מיט ליבשאפט מיט פארכט אונ מיט ריינקייט
ווייל ער לעבט פירט אים די תורה אין רעכט פארטיגן וועג אונ זיא
טוט אים היטין אין קבר אונ צו תחיית המתים וועט די תורה פר אים
ריידין אונ וועט אים זיין צו הילף שדי דו אלמאכטיגער גאט מיר זיינען
אין דיין האנט אזו וויא דיא ליים ביי דעם טעפר דיין ווילן איז דאך
צו לאזין לעבין אונ ניט צו טייטן אונ גאר צו פאר דארבין תישר לבבנו
מיר בעטין דיך גאט זאלשט רעכט פארטיג מאכן אונזערע הערצר אין
דיין פארכט צוא ליב האבין אונ צוא לויבין דיך דער האלט אונז ביא
אונזער לעבין וועלין מיר דיך אייביג לויבין אונ מיר וועלין זינגען:
צפה כבת תמותה לוג אן דיא ישראל וואס זייא לאזין זיך פון דיינט וועגין
דר שלאגין צום העשור עמותה וואס זייא באהעפטין זיך צו פאסטין
דעם צעהנטין טאג דאס איז יום כפור צאן דיא שאף דאש זיינען דיא
ישראל ווען זיי זיינן חייב מיתה מאך זיי גירעכט דאש זיי זאלין ניט
אויף אייביג פאר קויפט זיין אין גיהנם ובבוא סוטן אונ אז דער
שטן וועט קומן אונ וועט וועלין אונזערע עבירות בשיידליך ארויס
ריידין אונ וועט וועלין אונזערע פר קרימטע גידאנקען אנטפלעקין גיב
אים קיין רשות ניט צו שילטין אונ צו בווערין די זינד פון די קינדער
פון יעקב מכון לשבתך פון דר צייט אן דאס דו האסט אן גיבייט דיין
כסא הכבוד פון דעמאלט אן האסטו די צורה פון יעקב אויס גקריצט

(והנילה שאוני מבחל) תציל ישראל שהם המון חילו מן מיעוט (הצגים להרפות מחל) העומדים בתפלה שיתן רפיה ומחילה עונותם (ענוי נפש שור) ראה מה שמענים נפשם (עון בלי תשור) ואל תראה עונם (סליחה תכריע רשע) הזכיות יכריעו לעונות (סבר פדות לישע) תקוה ופדות יהא להם לישועה (ואם המה כאדם) שבשבנו חוטא כי אדם אין צדיק וכו' ולא יחטא (ואתה) בשביל שאתה (נוצר האדם ותרון תנה לעודדם) תוותר להם ותמחול להם פשעיהם כדי לחזק אותם (רגש רחשם מלבזה) תפלתם שהיא כרגש אל תבזה (רוננים) בזכות שהם מרננים בתפלתם (סלח נא) וכו':

הַזֹּכֵר יְשִׁיבַת אַהֲלֵי הַמַּאֲבִיק לְשַׂר גַּחַל · הַצִּילָה שְׁאוֹנוֹ מִבַּחַל · הַצָּגִים לְהַרְטוֹת מַחַל: עֱנוּי נֶפֶשׁ שׁוּר · עָוֹן בְּלִי תָשׁוּר · עוֹרְכֵי שֶׁוַע בְּאִשּׁוּר · עֲנֵם בֶּאֱמֶת וְאִשּׁוּר: סְלַח לְשָׁבֵי פֶשַׁע · סְלִיחָה תַּכְרִיעַ רֶשַׁע · סֶדֶר תְּפִלָּה תִּשַּׁע · סֵבֶר פְּדוּת לְיֶשַׁע: וְאִם הֵמָּה כְּאָדָם · וּמָעֲדָה וּמָטָה יָדָם · וְאַתָּה נוֹצֵר הָאָדָם · וְתָרוֹן תְּנָה לְעוֹדְדָם: רְעֵבִים וּצְמֵאִים חַיָּה · רְעָתָם בְּלִי תֶחֱזֶה: חזן רֶגֶשׁ רַחֲשָׁם מִלִּבְזֶה · רוֹנְנִים סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה:

יִמְלֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

(נחשב) יה"ל שנהיה נחשבים לפניך (כצג באיתן) ככהן גדול שעמד בבית המקדש בשער האיתון (דחות בפלולי) לדחות בתפלתי (עקלתון) השטן המעקל אותנו מדרך טוב וללכה בדרך עקלתון: (היום בפתחך ספרים) להזכיר מעשי האדם (תן אום) רחם ותן חנינה לעם ישראל אשר (שמך מפארים): (מסטין) השטן המקטרג עלינו (בכבל אסור) אסור אותו בכבלי ברזל שלא יוכל להסטין (ותקות אסירי) תבשר לישראל את תקותם שיהיו נגאלים:

חזן נֶחְשַׁב כְּצָג בְּאֵיתוֹן · דְּחוֹת בִּפְלוּלִי עֲקַלָּתוֹן · וְנַקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קָדוֹשׁ:
הַיּוֹם בְּפָתְחֲךָ סְפָרִים · חוֹן אוֹם שִׁמְךָ מְפָאֲרִים · וְנַקְדִּישְׁךָ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים · קָדוֹשׁ:
מַסְטִין בְּכֶבֶל אֱסוֹר · וְתִקְוַת אֲסִירַי בְּשׂוֹר · וְנַקְדִּישְׁךָ בְּצוֹם הֶעָשׂוֹר · קָדוֹשׁ:

חזן שם המחבר אלעזר בירבי קליר

אֶשָּׂא דֵעִי לְמֵרָחוֹק · שֶׁעוֹן בְּאַת מֵרָחוֹק: קהל בְּפָעֳלוֹ צָרִי דָחוֹק:
חזן אֲסַפְּרָה אֶל חוֹק · מִסְּכוֹ בְּלִי לְרַחוֹק: קהל חַיִּים לִי לָחוֹק:
חזן לְשׁוֹד כְּחֶתֶף יִמְחוֹק · לוֹחֲמִי לְבַל יִשְׂחוֹק: קהל וִימַלֵּא פִי שְׂחוֹק:

(אשא דעי למרחוק) אשמיע שיר ובכה בכל דעי להקדוש ב"ה שהוא רחוק ממני (שעון באת מרחוק) לשעות ולשעון על זכות אברהם שבא מרחוק מעבר הנהר (בפעלו) בזכות פעלו ומעשיו (צרי דחוק) תדחוק ותלחץ אויבי וצרי (אספרה אל חוק) מה שאמר הקב"ה לחוק (מסוכו בלי לרחוק) שלא ירחיק א"ע מירושלים שהיא סוכו כמ"ש והיו עיני ולבי שם כל הימים ורמז לנו גם כן שלא ירחיק א"ע מבהכ"נ שלנו מתפלתנו לכן בקשתנו (חיים לי לחוק) לכתוב אותי לחיים שאוכל להתפלל עוד בביהכ"נ (לשוד) לשטן השודד (כחתף ימחוק) בפתע פתאום ובמהירות ימחוק אותו (לוחמי לבל ישחוק) שלא ישחק על ידי שוממי הבוטח אחי אך (וימלא פי

אָן דעם כִּסֵא הַכָּבוֹד מיט דיין פֿר צייכונג זיינע קינדר וואש זיי זיינן גקריינט מיט דיין נאמן מאך זיי אנטרינן פון דיין נאמען ווענן הזכר גידיינק צוא אונז דעם זכות פון יעקב דער דא איז גיזעסין אין דיינע גצעלטן אונ האט תורה גילערינט דער דא האט זיך גיראנגלט מיט אפייערינן מלאך פון וועגן זיין זכות זייא מציל זיינע קינדר פון דער שרעקונג וואש זיי שטייען צו מאבין אפלאסטר צו זייערע קריינקונג דורך זייער תפלה · דאש פיינטונג פון זייערע לייבער זעה דוא גאט אונ די זינד זאלשטו ניט זעהן די ישראל וואס זיי ריכטן אן תפלה מיט שטארקייט ענטפר זיי מיט ווארהייט אונ מיט רעכט פארטיקייט סלח פאר גיב צו די ישראל וואש זיי טוען תשובה פון זייערע זינד לאז די פאר געבונג איבר וועגין דאש שלעבטש צו דעם סדר פון דער תפלה זאלסטו זיך קערין איין האפונג פון איין דר ליזונג זאל אונז זיין צו הילף ואם המה אונ ווען זיי האבין גיזינדיגט אזו וויא די גיוואונהייט פון אמענטשין איז צו זינדיגין אונ זייער מאכט האט גיגליטשט אונ גינייגט אונ דוא גאט וואס דוא ביסט דער באשעפר פון דעם מענטשין גיב זייא איין גישאנק צו אונטער העלפין זייא אונ צוא שטארקין זייא רעבם זייער הונגער אונ דארשט זעה אבר זייער שלעבטש זאלסטו ניט זעהן רגש זייער שטורעם מיט תפלה זאלסטו ניט פאר שמעהען זיי זינגען אונ בעטין פאר גיב דיא זינד פון דעם דאזיגען פאלק:

נחשב כצג באיתן מיר זאלין זיין גירעכינט אין דיינע אויגין אזוא וויא דר כהן גדול וואס ער איז גישטאנגען אין דעם שער איתון אין בית המקדש אונ האט גיטאן דיא עבודה צוא פר שטויסין מיט אונזר תפלה דעם שטן וואס ער פאר קרימט אונז פון דעם גלייכין וועג אונ מיר וועלין דיך היילגין אן דעם יום כפור וואש ער הייסט שבת שבתון דוא היילגער גאט:

היום בפתחך ספרים היינט אום יום כפור אן דיין טאן עפינען דיא ספרים וואס אין זייא שטייען פר שריבין די מעשים פון דיא מענטשין בעטין מיר דיך דער באַרים זיך איבער דעם פאלק וואס זייא באשיינען דיין נאמען מיט לויב אונ מיר וועלין דיך היילגען אום יום כפור דוא היילגער גאט:

מסטין בכבל אסור דעם שטן זאלסטו בינדין מיט אקייט אונ די האפונג פון די ישראל וואס זייא זיינן גפאנגען אין גלות זאלסטו זיי די בשורה זאגין דאס זיי וועלן דר לייזט ווערין אונ מיר וועלין דיך היילגען אן דעם פאסט טאג דעם צעהנטין טאג אין חודש דוא היילגער גאט:

אשא דעי איך וועל אויף הייבין מיין וויסין שאפט מיט תפלה צו גאט וואש ער איז נוייט פון מיר אונ וועל מיך פאר לאזין אן דעם זכות פון אברהם וואס ער האט אים גיזעהען פון ווייטן אונ פון וועגין זיינע גוטע מעשים מיינע פיינד צוא פאר שטויסין אספרה איך וועל דער ציילין מיינע מעשים דורך דעם ווידוי נאך דעם היינטיגען גזעץ פון יום כפור ער זאל זיך ניט דער ווייטערין פון דער שול פון צו הערין מיין תפלה צום לעבין זאל ער מיך אן שרייבין לשוד דעם רויבר דאס איז דר שטן זאל ער אים איילנדיק אפ מעקין דער שטן וואס ער האלט מיט

גחָשֵׁב כְּצָג בְּאִיתוֹן · דָּחוּת בְּפִלּוּלֵי עֲקַלָּתוֹן · וְנַקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבָּתוֹן · קָדוֹשׁ :

חזן עוֹרְכֵי שֶׁוַע לָרוֹב · חִין עֶרְכָּם יֶעֱרוֹב : קהל פְּנֵי אֱלֹהִים מִקָּרוֹב :

חזן עֲתִירָתִי אָז תִּקְרוֹב · עֲבֵרָתִי לְבַל תֶּאֱרוֹב : קהל אֵלַי לְבַל קְרוֹב :

חזן זוֹמֵם אִם יִזְרוֹב · עֲדַת אֵל לַחֲרוֹב : קהל אֶשָּׁעֵן בְּמַצְדִּיק וְקָרוֹב :

הַיּוֹם בְּפָתְחֲךָ סְפָרִים · חוֹן אוֹם שִׁמְךָ מְפָאֲרִים · וְנַקְדִּישְׁךָ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים · קָדוֹשׁ :

חזן רֶשַׁע אִם הִכְרִיעִי · זְכוֹר לִי רוֹעִי : קהל בְּצִדְקוֹ עַתָּה לְרוֹעֲעִי :

חזן רְעֵה צֹאן מַרְעִי · בְּמִרְעֶה טוֹב לְהַרְעִי : קהל וּבְאוֹר חַיִּים לְזָרְעִי :

חזן בַּעֲוֹן אֹרַח רִבְעִי · וּבְקַו נְטִיַּת מַרְעִי : קהל נָא אַל יֶאֱרָעִי :

מַמְטִין בְּכֶבֶל אֱסוּר · וְתִקְוַת אֲסִירֵי בְּשׂוֹר · וְנַקְדִּישְׁךָ בְּצוֹם הֶעָשׂוֹר · קָדוֹשׁ :

חזן יַסְבִּיתוּ שׁוּבוּ לְבִצָּרוֹן · גָּשִׁים פְּנֵי אָרוֹן : קהל לְהַעֲצִים אֲרֶשֶׁת רוֹן :

חזן יְחַלּוּ רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן · מַשְׁבִּית אַף וְחָרוֹן : קהל בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן :

חזן רוֹגְשִׁים קְרוֹא בְגָרוֹן · פְּלוּשׁ אֲטוּמֵי חֶבְרוֹן : קהל מְצוֹא מְחִילַת וִתְּרוֹן :

נֶחְשָׁב כְּצָג בְּאִיתוֹן · דָּחוּת בְּפִלּוּלֵי עֲקַלָּתוֹן · וְנַקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבָּתוֹן · קָדוֹשׁ :

חזן בְּשִׁבְתּוֹ בְּכֵס רִיב · יְרִיבַי לְעֵינַי יָרִיב : קהל יָהּ נִצָּב לָרִיב :

חזן בּוֹזְזֵי תָרוֹב יַחֲרִיב · כְּמוֹ קַדְמוֹנִים הֶחֱרִיב : קהל וְתַאֲקִי לְפָנָיו יַקְרִיב :

חזן יֻצַּג אִתִּי בְּרִיב · מְלִיצַי שַׁי לְהַקְרִיב : קהל וְשִׂיחִי לְנוֹחִי יֶעֱרַב :

הַיּוֹם בְּפָתְחֲךָ סְפָרִים · חוֹן אוֹם שִׁמְךָ מְפָאֲרִים · וְנַקְדִּישְׁךָ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים · קָדוֹשׁ :

חזן קוֹל אָרִים כַּשּׁוֹפָר · בְּמַתַּן אִמְרֵי שֶׁפֶר : קהל לִפְנֵי חֲזָקִים שֻׁפָּר :

חזן קֶצֶב שְׂעִירִים וָפָר · בְּנִיב שְׂפָתַיִם יְסֻפָּר : קהל וּבְכֵן שׂוֹטֵן יֻחְפַּר :

שמים) (עורכי שוע לרוב) ישראל העורכים תפלות רבות (חין ערכם יערוב פני כו') יומתק עתירת תפלתם לקרוב לפני אלהים (עברתי לבל תארוב) לא תארב על עבירה שלי להשפט ולמצאה (אלי לבל קרוב) שלא יקרוב אלי להרוב (זמם אם יזרוב עדת אל לחרוב) אם יתרה השטן להרוב עדת אל (אשען במצדיק וקרוב) אסמך בהקב"ה שהוא מצדיקי וקרוב אלי בקראי אליו (רשע אם הכריעי) אם הכריעני החטא והרשע (זכור לי רועי) משה רבינו רועה שלי (בצדקו) בזכותו (עתה לרועעי) להריע קול בתרועה ושמחה · אתה הקב"ה שאתה רועי בקשתי (רעה צאן מרעי) רעה את ישראל שאתה קורא אותם צאן מרעי ובקשתו (במרעה טוב להרעי) לרעות אותי במרעה טוב (ובאור חיים לזרעי) ולזרוע אותי באור חיים (בעון ארח רבעי) בעון תשמיש של זנות (ובקו נטית מרעי) ובאותו קו שהשם שנטיתי ממצות דתי ורעי הקב"ה (אל יארעי) בקשתי אל יפגע בי מקרה רעה (יסביתו שובו לבצרון) יסביתו וישמעו מאהך הבשורה שישובו ירושלים עיר חזקה ובצורה בזכות (גשים פני ארון) בתפלה (להעצים ארשת רון) להחזיק דבור תפלתם ורנתם (יחלו) והם מחלים ומבקשים הקדוש ב"ה שהוא (ראשון ואחרון) ומשבית אף (וחרון) מישראל (בזאת) בעבור זאת אשר (יבא אהרן) (רוגשים קרוא בגרון) עתקים כל אחד לחברו לקרוא בגרון לפני הקדוש ב"ה (פלוש אטומי חברון) לגלות זכות האבות הטמונים בחברון (מצוא מחילת ותרון) למצוא מחילה של ויתור עונות (בשבתו בכס ריב) כשבת הקב"ה על כסא דין (יריבי לעיני יריב) עם המריב עמי (יה נצב לריב) השם יתברך יהא עומד לימיני נגד ריבי (בוזזי) הבוזזים וגוזלים אותי (תרוב יחריב כמו קדמונים התריב) כמו שהחריב לקדמונים · כאשר (יוצג אתי בריב) להדקדק עמי בדין בקשתי שבאותה שעה (מליצי שי להקריב) יקריב מליצי דורון לפניו (ושיחי לנוחי יערב) ודיבורי יערב ויומתק להקב"ה שהוציאני מבטן : (קול ארים כשופר במתן אמרי שפר) ארים קולי כקול השופר אשר היה במ"ת (לפני חזקים שפר) לפני הקדוש ב"ה אשר שפר השמים החזקים (קצב שעירים ופר) מנין השעירים ופר שהקריבו במקדש ביום כפור ועתה שאין לנו מקדש בקשתו (בניב שפתים יסופר) יהא דבור התפלה שאנו מספרים במקום קרבנות (ובכן סוטן יוחפר) ואז יבוש המקטרג

מיר מִלְחָמָה זָאל נִיט לַאבִּין אוּנ פְרֵיילִיךְ זַיין אוּנ מַיין מַזָל זָאל דֶר פִּילְט וֶוערִין מִיט לַאבִּין אוּנ פְרֵייד עורכי דִי וָואס זֵיי רִיכְטִין אָן פִיל תְּפִלָּה דָאס גִיבֶּעט פוּן זַייעֶר אָן רִיכְטִין זָאל גִזִיסְט זַיין פַאר גָאט נָאהֶינְט אוּנ בַּאלְד עתירתי מַיין גִיבֶּעט לָאז פַאר דִיר גָאט גִינֶעהֶנֶען אוֹיף מַיינֶע עֲבֵירוֹת זָאלְסְטוּ נִיט קוּקִין דָאס זֵייא זָאלִין צוּא מִיר נִיט גִינֶעהֶנֶען זומם דֶר שָׂטָן וָואס עֶר טְרַאכְט בֵּייז אוֹיף מִיר וֶוען עֶר וֶוערְט זִיךְ דֶר הִיצִין צוּ פַאר וִויסְטִין גָאטְס עֲדָה טוּא אִיךְ מִיךְ אוּנְטֶר לֶעהְנֶן אָן גָאט וָואס עֶר מַאכְט מִיךְ גִירֶעכְט אוּנ אִיז צוּא מִיר נָאהֶינְט וֶוען אִיךְ רוּף אִים רשע וֶוען דָאס שְׁלֶעכְטִיקַייט וֶועט מִיךְ אִיבֶּר וֶועגִין גִידֵיינְק אָן מַיין פְרַיינְט אַבְרָהָם דוּרְךְ זַיינֶע גוּטֶע מַעֲשִׂים זָאל מִיךְ גָאט אִצוּנְד צוּא זִיךְ בַּהֶעפְטִין וִויא אַגוּטֶר פְרַיינְט רעה שְׁפַּייז דִי יִשְׂרָאֵל מִיט גוּטֶע שְׁפַּייז אִין אַגוּטֶע פַּאסֶע צוּ פַאסִין מִיךְ אוּנ אִין לִיכְט פוּן אֵייבִּיג לֶעבִּין זָאלְסְטוּ מִיךְ זֵייעֶן בעון פוּן וֶועגְן דִי זִינְד פוּן זְנוּת אוּנ פוּן וֶועגִין דֶרשׁ אִיךְ הָאבּ גִנֵייגְט פוּן דֶעם גְלַייכִין וֶועג דוּרְךְ דֶעם יֵצֶר הָרָע וָואשׁ עֶר טוּט מִיר שְׁלֶעכְטְשׁ בֶּעט אִיךְ דִיךְ גָאט זָאלְסְט מִיךְ נִיט בַּגֶעגְנֶן מִיט שְׁטְרָאף יסביתו לָאזִין דִיא יִשְׂרָאֵל הֶער נֶעמֶן אוּנ הֶערִין פוּן דִיר דוּא זָאלְסְט זָאגִין קֶערְט אֵייךְ אוּם צוּא דֶער פֶעסְטֶער שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם דִי דָא גִינֶעהֶנֶן פַאר דֶעם אָרוֹן צוּא שְׁטַארְקִין רֵייד אוּנ גִיזַאנְג מִיט תְּפִלָּה יחלו זֵייא טוּעֶן בֶּעטִין צוּ גָאט וָואס עֶר אִיז דֶער עֶרְשְׁטֶר אוּנ דֶער הִינְטֶרְשְׁטֶער דֶער דָא פֶר שְׁטֶערְט דֶעם צָארְן אוּנ בְּרֶענְדִיגֶן צָארִין דוּרְךְ דֶעם זְכוּת וָואשׁ אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אִיז אַרֵיין גִיגַאנְגֶען אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דִי עֲבוֹדָה צוּ טָאן רוגשים זֵיי שְׁטוּרְמֶען צוּ רוּפִין מִיט זַייעֶר הַאלְז צוּא אַנְפְּלֶעקִין דֶעם זְכוּת פוּן דִי אָבוֹת וָואשׁ זֵיי זַיינֶען בַּגְרָאבִּין גִיוָוארִין אִין חֶבְרוֹן צוּ קְרֵייבִּין פַר גֶעבּוּנְג אוּנ גִישֵׁיינְק כשבתו אִין זַיין טָאן זִיצִין אוֹיף דֶער שְׁטוּל פוּן מִשְׁפָּט מִיט מַיינֶע קְרִיגֶר זָאל עֶר פַאר מַיינֶע אוֹיגִין קְרִיגִין גָאט טוּט שְׁטֵיין צוּ מַיין הִילְף אִין דֶר קְרִיג פוּן מִשְׁפָּט בוזזי זַיינֶע פַאר שְׁטֶעהֶטֶע הָאט עֶר חָרוּב גִמַאכְט אַזוֹ וִויא עֶר הָאט דִי עֶרְשְׁטֶע רְשָׁעִים פַּרְעֹה וְסַנְחֵרִיב פַאר וִויסְט אוּנ מַיין גִישְׁרֵייא זָאל עֶר פַר זִיךְ לָאזִין גִינֶעהֶעֶנֶן יצג אתי וֶוען גָאט וֶועט שְׁטֵיין אוּנ וֶועט מְדַקְדֵּק זַיין אִין מַיין מִשְׁפָּט זָאלִין פַאר אִים גִינֶעהֶנֶען מַיינֶע גוּטֶע מְלִיצִים אוּנ גִישֵׁיינְק פוּן מַיין תְּפִלָּה זָאל אָן גִינוּמֶן זַיין פַאר גָאט וָואס עֶר הָאט מִיךְ אוֹישׁ גִיצוֹיגִין אוֹישׁ מַיין מוּטֶערְשׁ לַייבּ קול אַהוֹיךְ קוֹל וֶועל אִיךְ אוֹיף הֵייבִּין אַזוֹ וִויא מֶען בְּלַאזְט מִיט אַשׁוֹפָר מִיט דֶער צֵיילוּנְג פוּן שֵׁיינֶע רֵייד פוּן תְּפִלָּה פַאר דֶעם גָאט וָואס עֶר הָאט דִיא שְׁטַארְקֶע הִימִיל בַּשֵׁיינְט קצב דִי צָאל פוּן דִיא צִיקְלִיךְ אוּנ אָקְסִין וָואס מֶען הָאט אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מַקְרִיב גִיוֶועזִן זָאל הַיינְט פַאר גָאט אָן גִינוּמֶען זַיין בִּמְקוֹם קָרְבָּן דִי רֵייד פוּן אוּנְזֶערֶע לֶעפְצִין וָואשׁ עֶשׁ וֶוערְט דֶער צֵיילְט אוּנ דוּרְךְ דֶעם זָאל דֶער שָׂטָן פַאר שֶׁעמְט וֶוערִין לפלוסים דִי יִשְׂרָאֵל וָואשׁ זֵייא זַיינֶען פְרִישֶׁר גִיוֶועזְן אִין טוּמִין גִיוַויכְט אוּנ זַיינֶען

חזן לפלוסים ככוכבי מספר · ושחים עד עפר : קהל בצעם ועוים יכפר :
מסטין בכבל אסור · ותקות אסירי בשור · ונקדישך בצום העשור · קדוש :
חזן יושלגו אודמי שנים · של כל ימות השנים : קהל חדשים וגם ישנים :
חזן יולבנו כתמי שושנים · ויושבו לתערם שנונים : קהל בפלול אשר משננים :
חזן רחצו והזכו מעשונים · לאולת מהיות שונים : קהל ועל מבטחימו שעונים :
נחשב כצג באיתון · דחות בפלולי עקלתון · ונקדישך בשבת שבתון · קדוש :
חזן וקהל את לחשי ענה נא · ועקי רצה נא · האל קדוש :
חזן וקהל ארון לקול עמך · זכור רחמיך · נורא וקדוש :

סימן ע״ב א״ב

אין ערוך אליך · בין עוצם מפעליך · גישת המון מיהליך · דרוש לגבר חיליך : את לחשי הוגי המולת קדש · ומהללים בהדרת קדש · זרע תבואת קדש · חשוב כאילי קדש : ארון טפסרי מרבעי פנים · יישירוך עם אופנים · כבקרך כל פנים · לבלתי נשוא פנים : את לחשי מתנשא לכל לראש · נועץ אחרית מראש · סליחה לשובבים דרוש · עונם לשאת כמראש : ארון פרודי כנף רננים · צדקותיך חי מרננים · קול שאג מחננים · רצה בחין ובתחנונים : את לחשי שנאן ורבבות אלפים · שואגים ולבקרים נחלפים : חזן תוקף ישיגו אלופים · תודה וזמרה מאלפים :
ארון לקול עמך · זכור רחמיך · נורא וקדוש :
ובכן ואתה כרחום סלח לנו :

סימן ע״ס א״ב בראשי התרוזות

אל תזכר לנו עונותינו · הנקם מצרינו · כל אשר חשבו עלינו : ואתה
בשמך נקרא ותעננו · ותשבר את עלנו · ואתה תמלוך עלינו : ואתה
גדל רחמיך תודיע · ומלכותך עלינו תופיע · וכאז אותנו תושיע : ואתה

(לפלוסים ככוכבי מספר) לישראל שהיו שקולים ככוכבי מספר (ושחים) ועתה שחים עד עפר (בצעם ועוים) גזילתם ועונותם (יכופר · יושלגו אודמי שנים) ילבנו כשלג חטאים האדומים כשנים (של כל ימות השנים · יולבנו כתמי שושנים) ילבנו העונות של ישראל הנקראים שושנים (ויושבו לתערם שנונים) ויושבו חרבות חדים ושנונים לתיק שלהם (בפלול אשר משננים) ע״י התפלה שהם מדברים (רחצו והזכו מעשונים) מעונות המעשנים ומאפילים הנפש (לאולת מהיות שונים) לבלי היות ככסיל שונה באולתו (ועל מבטחימו שעונים) ואז על מבטחימו של הקדוש ברוך הוא הם נסמכים: (אין ערוך וכו׳ מפעליך) אין ערוך לך להבין חוזק מעשיך (גישת כו׳ דרוש כו׳) דרוש גישת המון המיהלים לך לגבר חיילים (את לחשי ענה נא) : (הוגי המולת קודש) ישראל האומרים קדושה כמו המלאכים הנקראים המולת (ומהללים) להקב״ה (בהדרת קודש כו׳ חשוב כאילי קודש) יהיו נחשבים לפניך כמלאכים (טפסרי מרובעי פנים) חיות הקודש שהם מארבע פרצופים (יישירוך) עוהמים לך שיר ושבח (עם אופנים) (כבקרך כל פנים) כשאתה מבקר על כל נבראים ופנות (לבלתי נשוא פנים) להשגיח כוכבים התופשים בקשתי בתוחה שעה (את לחשי כו׳ סליחה לשובבים דרוש) לסוררים שהולכים בדרך לבם דרוש להם סליחה (עונם לשאת כמראש) כאשר נשאת להם מראש הוצאתם ממצרים ועד הנה (פרודי כנף רננים) החיות מפרידים כנפיהם כדי להעלות התפלה לפני כסא כבודך (צדקותיך) הצדקות שלך שאתה חי וקים הם מרננים ומשבחים (קול שאג מחננים) הם מספללים בקול שאון גדול לכן (רצה כו׳ שנאן רבבות אלפים) אלפים ורבבות מלאכים שנקראו שנאנים (שואגים) בתפלה (ולבקרים נחלפים) כמ״ש חדשים לבקרים שבכל בוקר ובוקר נבראים מלאכים חדשים ועל ידי תפלתם (תוקף ישיגו אלופים) אלופי ישראל ישיגו תוקף ועוז :

גיגליכן גיוועון צו די צאל פון דיא שטערין אונ היינט זיינען זיי גיבוקט ביז צוא דר ערד לאזין זייערע פאר קרימונג פאר געבין ווערין יושלגו לאזין וויים ווערין וויא שנייא דיא זינד וואס זיינען רויט וויא רויטע פאדים די זינד פון גאנצין יאר נאייע אונ אלטע זינד יולבנו לאזין וויים ווערין די פלעקין פון די רויזין דאס זייגען די זינד פון די ישראל אונ זיי זאלין אום גיקערט ווערין צוא זייערע שיידין די שארפע שווערדין פון דעם מדת הדין דורך דר תפלה וואס זייא רידין רחצו וואשט איך אונ ליטערט איך פון אייערע חטאים פון וועגין פארכט פאר דעם רויך פון גאטס צארין איר זאלט דיא עבירות דאס אנדערע מאל ניט טאן אונ זאלט איך אויף דאס פר זיכערונג פון גאט פר לאזין : את לחשי ענטפר דו גאט מיין תפלה מיין שרייען בווילינ דאך דוא היליגער גאט : ארון אונזער האר הער צוא צו דעם קול פון דיין פאלק גידיינק דיינע דער בארימקייט פארכטיגער אונ היליגער גאט :

אין ערוך לפניך קיינר קען זיך ניט שאצין צו דיר צוא פאר שטיין דיינע שטארקע ווערק דאס גינעהענן מיט תפלה דיינע פיל ישראל וואס האפין צוא דיר פארשט צוא שטארקין דיין שאר הוגי דאס רידין פון די היליגע ברוסונג אונ לויבין דיך מיט היליגער שונהייט די ישראל וואס זייא ווערין אן גירופין היליגע פרוכט רעכין זייא אזו וויא דיא היליגע מלאכים טפסרי דיא מלאכים וואס איטליכר האט פיר פעניטער זייא זינגען צוא דיר מיט די אופנים גלייך ווען דוא טושט נאך זוכין אלע עקין פון דיא מענטשין צו דעם רשע טוסטו ניט פאר טראגין זיין פנים אין דער צייט מתנשא דוא גאט ביסטו דער הויבין איבר אלע דער הויבענע דאס הינטערשטע איז בראטין גיוועין פון ערשטין אפאר געבונג צו דיא זינדיגע זאלסטו פארשטין צו פאר טראגין זייערע זינד וויא צום ערשטין פרודי דיא מלאכים וואס זייא צוא שיידין דיא פליגיל כדי די תפלה זאל קומען פאר גאט דיין גירעכטיקייט דוא לעבעדיגר גאט זינגען זיי דאס גישרייא פון דיא וואס בעטין דיך באווילינ דוא גאט דאס גיבעט וואס זייא בעטין דיך שנאן דיא פיל טויזינד מלאכים וואס זייא הייסין שנאנים זייא שרייען קדושה אונ צוא אלע מארגין ווערין זיי פר ביטין תוקף די ישראל זאלין גרייכין שטארקייט דיא וואס טוען לויב אונ ניזאנג לערנן : ובכן אונ אזו וויא דו ביסט דר בארעמיג פאר גיב אונז :
אל תזכר דוא זאלסט צו אונז ניט גידיינקן אונזערע זינד רעכין דיך פון אונזערע פיינט אויף אלע דאש שלעכטש וואס זיי האבין אונז ניטאן

דְּבָרְךָ נִצָּב לָעוֹלָם • זְכוֹר נָא אֲבוֹת הָעוֹלָם • הָקֵם בְּרִיתְךָ לָעוֹלָם : ואתה הֵרָצֶה לָנוּ כְּמֵאָז • וְתֵן לָנוּ עֹז • וְנִלְמַד נֶחֱמָדִים מִפָּז : ואתה וְהַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשֶׁךָ • וְקוֹמֵם אֶת מִקְדָּשֶׁךָ • וְנַעֲרִיץ בְּכָל יוֹם קְדֻשָּׁתֶךָ : ואתה זְכוֹר צִדְקַת רִאשׁוֹנִים • וּסְלַח נָא לָאַחֲרוֹנִים • וְתוֹשִׁיבֵם אֶל אַרְבּוֹתֵיהֶם כַּיּוֹנִים : ואתה חוּסָה עַל צֹאן מַרְעִיתֶךָ • וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ • וְלַמְּדֵם כְּאָז דָּתֶךָ : ואתה טָהוֹר תַּרְאֶה כְבוֹדֶךָ • וְתוֹדִיעַ בָּנוּ הוֹדֶךָ • וְנִסְבּוֹל עוֹל מוֹרָאֲךָ וְיִחוּדֶךָ : ואתה יְרֵאֶיךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ • וּבְכָל יוֹם יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ • וְגוֹי וּמַמְלָכָה יַעַבְדוּ לָךְ : ואתה כְּרַחֲמֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ • כִּי בְּכָל יוֹם לְךָ קְרָאנוּ • יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ : ואתה לְבַדְּךָ תִּמְלוֹךְ כְּמֵרֵאשִׁית • וְתָשִׁית עֵינֶיךָ בְּרֵאשִׁית • בִּמְקוֹם כּוֹנַנְתָּ מֵרֵאשִׁית : ואתה מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ תְּגַלֶּה • נוֹרְאוֹתֶיךָ נֶחֱזֶה וְנִתְעַלֶּה • וּמִצִּיּוֹן בְּרַחֲמֶיךָ תִּגָּלֶה : ואתה נְחֵנוּ בַּאֲמִתֶּךָ • וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ • כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ : ואתה שִׂימֵנוּ בְּרָכָה בָּאָרֶץ • וּתְנַעֵר רְשָׁעִים מֵאָרֶץ • וְנֵשֵׁב לָבֶטַח בָּאָרֶץ : ואתה עֲנֵנוּ בִּדְבַר אֲמִתֶּךָ • וְהוֹשִׁיעֵנוּ בֶּאֱמוּנָתֶךָ • כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ : ואתה פָּנֶיךָ הָאֵר בְּצִיּוֹן • וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ בִּצְבִיּוֹן • וְתָסִיר טוּמְאָה מִצִּיּוֹן : ואתה צַדִּיק אַתָּה בַּכֹּל • וְרַחֲמֶיךָ גְּדוֹלִים עַל כֹּל • מִיָּדְךָ הוּא וּלְךָ הַכֹּל : ואתה קָרוֹב אַתָּה לְכָל קוֹרְאֶיךָ • רַחֵם עַל מַמְלִיכֶיךָ • כִּי הֵמָּה מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ : ואתה רַחוּם סְלַח נָא לֶעָוֹן • כִּי כָל אָדָם מָלֵא עָוֹן • וְאַתָּה תְּכַפֵּר עָוֹן : ואתה שִׁמְךָ בָּנוּ נִקְרָא וְאַל תַּנִּיחֵנוּ • נִקְרָאֲךָ וְאַתָּה תַעֲנֵנוּ • וּלְמַעַנְךָ הָאֵר עֵינֵינוּ : ואתה : חזן תּוֹאַר פָּנֶיךָ תַּרְאֵנוּ • וּבְתוֹרָתְךָ תְּחַכְּמֵנוּ • וּבְמַרְעֶה טוֹב וְשָׁמֵן תַּרְעֵנוּ : ואתה כרחום סלח לט

(דברך נצב לעולם) כמו שהבטחת לאדם הראשון כי תקיים דברך (וקומם את מקדשך) כי עכשיו אנו טרודים ואפילו אם ירצה האדם להתפלל ולהקדיש את שמו הגדול לפעמים אינו יכול מחמת רוב טרדות אבל כשיבנה המקדש אז (ונעריץ בכל יום קדושתך) נוכל להתפלל ולהעריץ בחוזק ובכוונה את קדושתך בכל יום (ותושיבם אל ארבותיהם כיונים) תשיב אותם לירושלים ולבהמ"ק כיונים השחרים לחזון שלהם (ותשית עיניך בראשית) תשים עיניך על ישראל שנקראו ראשית תבואתו (במקום כוננת מראשית) במקום בהמ"ק אשר כוננו ידיך (מלכותך כו' נוראותיך נחזה) כאשר פלא לעתיד שתשוב מלאך ונקמתך בעובדי כוכבים (ונתעלה) אז נרומם ונשבח את שמך (פניך האר) האיר שכינתך (בציון) (והסיר טומאה מציון) עבודת כוכבים שמטמאה במשא :

כשמך מיר רופֿין אָן דיין נאָמן מיר בעטן דיך גאָט זאָלסט אונז ענטפֿרין און זאָלשט קענֿגין אויף אונז גדל דיינע גרוישע דער בארימקייט זאָלשטו לאָזן וויסן אונ דיין קיניגרייך זאָלסטו אויף אונז לאָזן לייכטן אונ זאָלסט אונז העלפֿין אַזו וויא פֿריער דבורך דיינע רייד בשטייט צו אייביג דרום גידיינק דעם זכות פֿון דיא עלטערן דער וועלט אונ זייא מקיים דיין ברית צו אונז אויף אייביג תרצה ווער באוויליגט צוא אונז וויא פֿריער אונ גיב אונז שטארקייט וועלין מיר לערנען די תורה וואס אירע ווערטער זיינען גלוסטיגער פֿון גאָלד והשקיפה אונ לוג פֿון דיין היילינ וואוּנוּנג אונ שטעל אויף דיין בית המקדש וועלין מיר שטארקן אלע טאָג דיין היילקייט זכור גידיינק דאס גירעכטיקייט פֿון די ערשטע דאס זיינען דיא אבות אונ פֿאר גיב פֿון זייער זכות וועגין צוא דיא הינטערשטע אונ זאָלסט זייא אום קערין קיין ירושלים אזו וויא דיא טויבין קערין זיך אום צוא זייערע פֿענצטער אונ צוא זייערע נעסטין חוסה דער בארעם דיך איבער די שאף פֿון דיין וייד אונ בענטש דיין ארב אונ לערין זייא דיין תורה אזו וויא דו האסט זיי גילערינט ביי מתן תורה טהור דוא ריינער גאָט דוא זאָלסט ווייזין דיין כבוד אונ זאָלסט לאָזין וויסן אין אונז דיין שוינהייט אונ מיר וועלין טראגין דעם יאָך פֿון דיין פֿארכט אונ דיין איינציקייט יראיך דיינע פֿארכטער וועלין זיך פֿרייען מיט דיר אונ אלע טאג וועלין זיי זיך צוא דיר בוקין אונ אלע פֿעלקר אונ קיניגרייך וועלין דיך דינען כרחמיך טוא מיט אונז אז דיין דר בארימקייט דען מיר רופֿן אלע טאג צו דיר גאט פֿון אלע הערשפֿט

זאל מיט אונז זיין לבדך דוא זאָלסט אליין קיניגין איבער דער גאנצער וועלט אזוא וויא אין ששת ימי בראשית אונ זאָלשט טאן דיין השגחה אויף די ישראל וואס זייא ווערין גירופֿין מיט דעם נאמען ראשית אונ אין דיין שטאט ירושלים וואס דוא האסט אן גיברייט פֿון פֿריער אן איי די וועלט איז בשאפֿין גיווארין מלכותך דיין קיניגרייך זאָלסטו אויף אונז אנפלעקין דיינע פֿארכטיגע צייכין זאָלין מיר זעהען אונ זאָלין ווערין גלויבט אונ פֿון ציון זאָלסטו זיך מיט דיין דר בארימקייט אנפלעקין נחנו פֿיר אונז מיט דיין וואָרהייט אונ דער פֿרייא אונז מיט דיין הילף דען מיר זיינען דיין פֿאלק אונ דיין ארב שימנו טוא אונז אבענטשונג אויף דער ערד וועלין מיר זיצין זיכער אויף דער ערד ענגו בדבר ענטפֿער אונז מיט רייד פֿון דיין וואָרהייט דען מיר זיינען דיין פֿאלק דיא שאף פֿון דיין וייד פניך דיין שכינה דער לייכט אין דר שטאט ציון אונ קיניג איבער אונז מיט גוטין ווילין צדיק דוא ביסט גירעכט מיט אלין דינג אונ דיינע דר בארימקייט זיינען גרויש איבער אלין פֿון דיין האנט איז אלין אונ צו דיר איז אלין קרוב אתה דו גאָט ביסט נאהינט צו אלע וואס זייא רופֿין דיך דער בארם דיך איבער ישראל וואס מאכין קיניגין דיך דען זייא זיינען דיא ווערק פֿון דיינע הענט רחום דער בארמיגער פֿאר גיב צוא דיא זינד דען אלע לייט זיינען פֿול זינד אונ דוא ביסט דער בארעמיג אונ טוסט פֿאר געבין דיא זינד שמך דיין נאמען איז אן אונז גירופֿין אונ זאלסט אונז ניט פֿר לאזין מיר רופֿין דיך אונ דוא זאלסט אונז ענטפֿערין אונ פֿון דיינט וועגין זאלסטו דר לייכטין אונזערע אויגן

וּבְכֵן אַף חַנּוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃

מיוסד ע"פ א"ב

אַף אוֹמְרִים בְּחִין לְפָנֶיךָ · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף בָּאִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֶיךָ · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף גָּשִׁים בִּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף דּוֹרְשִׁים בְּדָתְךָ יוֹמָם וָלַיְלָה · חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף הוֹגִים בְּהַלֵּל וְתִשְׁבָּחוֹת · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף וְאוֹמְרִים סְלַח נָא לַעֲוֹנֵינוּ · חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף זוֹעֲקִים בִּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף חוֹקְרִים סוֹד בְּרִיתֶךָ · כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ · חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף טוֹעֲנִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל · כִּי אֵין כָּאֵל · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף יוֹדְעִים שֵׁם הַמְפוֹרָשׁ · וּבְפִיהֶם יִתְפָּרֵשׁ · חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף כֻּלָּם הַיּוֹם כְּמַלְאָכִים · קְדֻשָּׁה לְפָנֶיךָ עוֹרְכִים · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף לְבוּשֵׁיהֶם נְקִיִּים · וְכֻלָּם צָמִים וּמִתְעַנִּים · חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף מַעֲשֵׂיהֶם מְתַנִּים · וְחַטֹּאתֵיהֶם מַגִּידִים · סְלַח נָא עוֹנִים · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף נִקְרָאִים הַיּוֹם · וְסָלַחְתִּי לָכֶם הַיּוֹם · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף סְפוּרִים כְּחוֹל הַיָּם · וַעֲוֹנוֹתֵיהֶם תַּשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף עוֹנִים אַרְבַּע קְדוּשׁוֹת · לִפְנֵי חוֹקֵר כְּלָיוֹת · וְיוֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת · חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף פְּקָדֵם לְחַיִּים טוֹבִים · וְטַהֲרֵם בְּמַיִם חַיִּים · כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף צוֹעֲקִים אָנָּא אֵל נָא · סְלַח נָא חֵטְא לְמִי מָנָה · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף קוֹלָם בְּרַעַשׁ מַרְעִישִׁים · קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ · קוֹרְאִים אָבוֹת וּבָנִים · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אַתָּה · לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה גַּם עַתָּה · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ אַף שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ · בְּקָרְאֵנוּ אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ · כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃ חזן אַף תּוֹלִים לְךָ עֵינֵיהֶם · עֲנֵם וּשְׁמַע בְּקוֹל תְּפִלּוֹתֵיהֶם ׃ סְלַח נָא לַעֲוֹנוֹתֵיהֶם · חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעַל ׃

תוזר ראס געשטאלט פון דיין שכינה זאלסטו אונז ווייזן אונ אין דיין תורה זאלסטו אונז מאכן קלוג אונ אין נוטע פאסע זאלסטו אונז פאסן: אף אומרים גייערט זיא זאגן מיט געבעט פר דיר דען דוא בישט דער בארמיג צו אלע ווערק אף באים גייערט זיא קומען אונ בוקן זיך צו פר דיר אף גשים גייערט זיי גינאהענן מיט תפלה צו פר דיר אף דורשים זיא פארשטין אין דיין תורה טאג אונ נאכט אף הוגים גייערט זיי ריידן מיט דאנק אונ לויב אף ואומרים גייערט זיי זאגן פאר גיב אונזרע זינד אף זועקים גייערט זיא שרייען מיט תפלה צוא פאר דיר אף חוקרים זיי פארשטין דעם סוד פון דיין ויכהייט דען עש איז חוץ דיר ניט פאר האנדין דו ביסט לייט זעליג אונ דר בארמיג צו אלע ווערק אף טוענים גייערט זיא ריידין שמע ישראל דען עש איז ניט פאר האנדין אזו גאט יודעים זייא ווייסין דעם שם המפורש אונ ער ווערט בשיידט מיט זייער מויל כולם אלע זייגען הייגט וויא די מלאכים זיי ריכטין אן קדושה צוא פאר דיר לבושיהם זייערע קליידער זיינען ריין אונ אלע פאסטין אונ פייניגן זיך ער איז לייט זעליג אונ דר בארעמיג צו אלע ווערק אף מעשיהם גייערט זיי זאגן זייערע ווערק אונ דר ציילין זייערע זינד די שרייען פר גיב אונזרע זינד נקראים זיא ווערין דעם טאג גירופין

דו זאלסט צו זיי זאגן איך וועל אייך היינטיגן טאג פר געבין ספורים זיי קענן ניט גיציילט ווערין אזו וויא דאש זאמד פון דעם ים אונ זייערע זינד זאלסטו אריין ווארפין אין די טיפענעש פון דעם ים עונים זייא זאגין פיר קדושות צו שחרית אונ מוסף אונ מנחה אונ נעילה פר גאט וואס ער פארשטט די גידין אונ וויים אלע פאר בארגענע זאכין פקדם גידייגק זייא צו חיים טובים אונ ריינג זייא מיט קוועלעדיגע וואשר דען ביי דיר איז די קוואל פון אייביג לעבין צועקים זיי שרייען איך בעט דיך גאט פר גיב די זינד פון די ישראל וואש זייא האלטין פיל מצות וואש מען קען זייא ניט איבר ציילין קולם מיט זייער קול טוען זיי שטורעמן קדוש קדוש זייא רופין דיר די פאטער מיט קינדער ראשון דוא גאט ביסט דער ערשטער אונ דער לעצטער פון דיינט וועגין טוא מיט אונז איצונד אויך חסד שמע הער צוא אונזר תפלה אז מיר רופן צו דיר ענטפר אונז תולים זייא הייגען אונ הייבין אויף צו דיר זייערע אויגין ענם ענטפער זייא אונ הער צו אן קול פון זייערע תפלות סלח נא פאר גיב צוא זייערע זינד ער איז לייט זעליג אונ דער בארעמיג צוא אלע ווערק:

אמתו

פותחין וּבְכֵן אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ: חזן

חזן: מיוסד ע"פ א"ב בראשי התרוזות

אִמְרוּ לֵאלֹהִים · אֵל מֶלֶךְ בְּעוֹלָמוֹ · מֵחִישׁ פְּדוּת עַמּוֹ · לְקַיֵּם דְּבַר נָאֳמוֹ · כִּי סְלִיחָה עִמּוֹ · הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: בָּרוּךְ וּמְהֻלָּל בְּרוֹב גָּדְלוֹ · מֵחִישׁ סְלִיחָה לִקְהָלוֹ · לְהַרְאוֹת לַכֹּל גָּדְלוֹ · מָדַד מַיִם בְּשָׁעֳלוֹ · שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: גּוֹאֵל עַם קְדוֹשׁוֹ · בִּסְלִיחָה לְהַקְדִּישׁוֹ · וּמְכוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשׁוֹ · לְזֶרַע אַבְרָהָם קְדוֹשׁוֹ · הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: דָּגוּל מְשֻׁבָּח בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ · סוֹלֵחַ לְעַם זוּ בְּזוֹ · בִּדְבַר עֻזּוֹ וּמָעֻזּוֹ · לָכֵן עֲדַת מָעֻזּוֹ · דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: הַכֹּל בְּמַאֲמָר עָשָׂה · וְהוּא פָּעַל וְעָשָׂה · סוֹלֵחַ לְאוֹם עֲמוּסָה · לָכֵן עַם בּוֹ חָסָה · זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: וּמֵקִים דְּבַר עַבְדּוֹ · עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם הוֹדוֹ · סוֹלֵחַ לְעַם מְיַחֲדוֹ · אֲשֶׁר נִקְרְאוּ בִּדְבַר סוֹדוֹ · זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: זֶה רוֹקַע הָאָרֶץ · הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ · סוֹלֵחַ לְגוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ · לָכֵן אִמְרוּ לְיוֹסֵד אָרֶץ · הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: חַי בִּמְעוֹנָתוֹ · חַנּוּן וְחוֹנֵן עֲדָתוֹ · יָשׁוּב בְּרַחֲמִים לְבֵיתוֹ · לָכֵן לְבָאֵי בִבְרִיתוֹ · זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:

(מחיש) ממהר (לקים דבר נאמו) עמ"ה אני ה' בעתה אחישנה (ישעיה ס כב) (נאמו) דברו (כי סליחה עמו) כמ"ש כי עמך הסליחה למען תורא (תהלים קל ד) (מחיש סליחה לקהלו) ממהר לסלוח עונות ישראל (מדד מים בשעלו) ברגלו (לעם זו) ישראל בנאמר עליהם עם זו קנית (בזו) ביום זה (לאום עמוסה) לאומה ישראלים העמוסים מני בטן (ישעיה מו ג) (אשר נקראו בדבר סודו) ברוה"ק אשר גילה לדוד הם נקראו (זרע ישראל עבדו) (תהלים קה יד) (זה) הקב"ה הנקרא זה אלי הוא (רוקע הארץ) על המים (חוג הארץ) היושב על השמים שהם מסבבים את הארץ (חי) הקדוש ברוך הוא (במעונתו) בשמים שהם משכנה שלו (ישוב ברחמים לביתו) יחזיר שכינתו לבית ברחמים (לבאי בבריתו) לישראל

ובכן אונ אזו לויבט צו גאט וויא גאר פארכטיג זיינען דייגע ווערק: אמרו לאלהים לויבט צו גאט אל גאט איז איין קיניג אין דיין וועלט ער היילט אדער לייזונג צו זיין פאלק ער זאל מקיים זיין דיא רייד וואש ער האט גיזאגט דען פר געבונג איז ביי אים דרום לויבט צו גאט רופט אין זיין נאמן אמרו לאלהים לויבט צו גאט ברוך גיבענטשט אונ גילויבט איז ער מיט זיין פיל אבפערקייט ער טוט אילין פר געבונג צו זיין איין זאמלונג צוא ווייזין צו אלע זיין אבפערקייט ער האט גימאסטין די וואסער מיט זיין טריט דרום זינגט צוא אים אונ לויבט אים גואל דער דער לייזער פון זיין היילג פאלק צו היילגין אים פון זענין די פאר געבונג אונ ער בריט אן זיין בית המקדש צו די קינדר פון אברהם זיין היילגין דרום לויבט אים מיט זיין היילגין נאמען דגול דער ניבאנירטר גאט ער איז גילויבט אין זיין שטארקן הימיל ער גיבט צו די וואס זייא הייסין (עם זו) פון וועגין זכות מילה וואס דר ביא שטייט גישריבין דרייצעהן מאל ברית אזו פיל אז דאס ווארט (זו) האט אין דר צאל אויך וועגן. דר תורה וואש זיא איז די שטארקייט אונ די פעסטונג אונ זיא ווערט אן גירופין (עוז) דרום די עדה פון זיין שטארקייט פארשט גאט אונ זיין תורה הכל דר דא האט אלץ מיט דעם זאגין באשאפין אונ ער האט אלץ גיווערקט אונ גיטאן ער טוט פר געבין צו זיין גיליבטען פאלק וואש ער טראגט זייא פון גיבארין אן דרום דאס פאלק וואש באשיצין זיך אין אים גידיינקט זייגע וואונדר וואס ער האט גיטאן ומקים אונ ער באשטעטיגט די רייד פון זיין קנעכט זיין שוינהייט איז אויף דעם הימיל אונ אויף דער ערד ער פאר גיבט צוא דעם פאלק וואס זייא איינציגין אים וואש זייא ווערין גירופין אין די רייד פון זייגע סודות פון דער תורה ומצות דאס זיינען דיא קינדר פון ישראל זייגע קנעכט זה רוקע דער דאזיגער גאט וואס שפרייט אויס די ערד אויף דער וואסער דער דא זיצט אויף דעם צירקיל פון דער ערד דר דא פאר גיבט זייגע גלויבינגע אויף דער ערד דרום לויבט צו דעם דער דא גרונד פעסט דיא ערד ער איז גאט אונזער גאט אויף דער גאנצער וועלט חי דער דא לעבט אין זיין הימיל ער איז דער באדמיג אונ דער באראמט זיך איבער זיין עדה ער זאל זיך אום קערין מיט דר באריםקייט צו זיין הויז דאס איז דאס בית המקדש דרום איז רעכט צו דיא אלע וואס זיי זיינען גיקומען אין זיין ברית צו לויבין גאט דער דא

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: טַפֵּי נַחֲלָתוֹ · מְלָאֵי יְרוּשָׁתוֹ · יְקַיֵּם עָלֵינוּ אִמְרָתוֹ · כְּחָקוּק בְּתוֹרָתוֹ · אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: יוֹעֵץ מֵישָׁרִים לָחוֹק · יְרֵאָיו לְחַיִּים לָחוֹק · סוֹלֵחַ לְחֵטְא לִמְחוֹק · כְּנִשְׁמַע לְרוֹעֶה מֵרָחוֹק · וְיַעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחוֹק:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: תַּקִּיף אֱלֹהֵי עוֹלָם · דְּבָרוֹ נִצָּב לְעוֹלָם · וְהוּא מִכֹּל נֶעְלָם · וַאֲנַחְנוּ מְהַלְלִים שְׁמוֹ לְעוֹלָם · בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

וּבְכֵן גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ:

סימן עי"פ א"ב

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: אַדִּיר בְּוַעֲדוֹ · בָּרוּם וּבְתַחַת הוֹדוֹ · גִּלָּה אוֹר לְעַבְדּוֹ · דְּבַר מֵקִים לְעַבְדּוֹ · לָכֵן יִתְנָאֶה אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: הַמַּכִּיר עוֹלְמֵי עַד · וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה עֲדֵי עַד · זִיו מוֹשָׁבוֹ נוֹעַד · חֶלֶד צוֹפֶה בְּמִסְעָד · לָכֵן יִתְנָאֶה הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: טוֹעֵן עוֹלָמוֹ · יוֹדֵעַ הֲדוֹמוֹ · כְּלָלוֹ בְנָאֳמוֹ · לָעַד לַהֲקִימוֹ · לָכֵן יִתְנָאֶה יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: מוֹשֵׁל בְּמִפְעָלוֹ · נוֹרָא עַל זְבוּלוֹ · סִלּוּדוֹ

הבאים בבריתו לקיים מצותיו וחקותיו (טפי נחלתו) ילדי נחלתו (מלאי ירושתו) ישראל נקראו מלא וסגלה של הקב"ה שירשו תורתו ומלאה של א"י (לחוק) לחקוק חוק ומשפט (לחיים לחוק) לחקוק ולכתוב בעט ברזל לחיים (כנשמע לרועה מרחוק) כנשמע למשה רבינו רועה נאמן שנאמר לו ביוה"כ סלחתי כדברך (ויעמידה ליעקב לחוק) שיהיה יום זה לסליחה וכפרה: (אדיר בועדו) במקום שמייחד שכינתו (ברום) ששם מתקבצים מלאכים ומאדירים אותו (ובתחתה) בבהכ"נ ישראל מאדירים אותו בקבוץ ומשבחים כחו (גלה אור) נבואה (לעבדו) לישעיה (דבר מקים לעבדו) שאמר לו מקים דבר עבדו (ישעיה מד כו) (המכיר עולמי עד) יודע ומכיר כל מה שנעשה בעולם העליון ובעולם התחתון מתחלתו ועד סופו (וסופר ומונה עדי עד) מונה כל המעשים של בני האדם וכותב אותם בספרו (זיו מושבו נועד) מוכן ומוקן זיו מושבו לקבל מי ששב לפניו (חלד צופה במסעד) מביט ומבים לארץ ליתן לה סעד מה שצריכים יושביה (יודע הדומו) יודע מה שצריכה הארץ שהיא הדום רגליו (כללו בנאמו) שהוא גזר וכלל את הכל במאמר (לעד להקימו) להקימו לעד (נורא על זבולו) הוא יראוי על כל משרתיו על המלאכים המשרתים ברקיע ועל ישראל שמתפללים לפניו (סלודו כגדלו) שבחו

האט גיהאבט צו אייביג זיין זיבהייט טפי נחלתו דאס קליין גזינד פון זיין ארב די לעסליך פון זיין ירושה ער זאל אויף זיי בשטעטיגין זיין זאג אזו ווי עש שטייט גישריבן אין זיין תורה (אשר כרת את אברהם ושבועתו) וואס ער האט פר שניטין מיט אברהם אונ זיין שבועה וואס ער האט גיטאן יועץ ער איז איועץ רעכט פארטיקייט אן צוא שרייבין זיינע פארכטער זאל ער צום לעבין אן שרייבין ער זאל פאר געבין אונ דיא זינד זאל ער אפ מעקין אזו וויא עס איז גיהערט גיווארין צו משה רבינו פון לאנג אן דאס גאט האט צוא אים גיזאגט סלחתי כדברך אונ ער האט דאס גישטעלט צוא יעקב צו אגיזעץ דאס אלע יאר איז ער אום יום כפור מוחל די זינד תקיף אלהי עד גאט פון דער וועלט איז שטארק זיינע רייד איז בשטעטיגט צוא אייביג אונ ער איז פון אלע פר הולין אונ מיר לויבין זיין נאמען צו אייביג ברוך ה' גלויבט איז גאט דער גאט פון ישראל פון אייביג ביז צוא אייביג: ובכן גדולים אונ אזו זיינען גרוס די מעשים פון אונזער גאט:

מעשה אלהינו דיא ווערק פון אונזער גאט ער איז שטארק אין זיין בשטעטיגונג אין דער הויך אונ אין דר נידער איז זיין שינהייט ער האט צו זיינע קנעכט אנפלעקט אליכט דאס איז דיא תורה דיא רייד וואס דיא נביאים אונ צדיקים ריידן איז ער מקיים צו זיין קנעכט דרום איז גאט גיהערשט דען עס איז קיינער ניט פר האנדין נאר ער אליין מעשה אלהינו דיא ווערק פון אונזער גאט המכיר דר דא דר קענט אונ ווייסט אלין וואס עש איז גוועזין אונ וואס עס ווערט זיין ביז אייביג אונ ער שרייבט אונ ציילט דיא מעשים פון דיא מענטשין ביז אייביג די שינהייט פון זיין כסא הכבוד איז אן גבנייט מקבל צו זיין די תשובה פון די מענטשין ער איז משגיח אויף דער וועלט צו אונטר לעהענען זיא דרום איז ער גיהערשט דר דא קוקט צו דער ערד אונ זיא ציטערט טוען ער טראגט זיין וועלט ער ווייסט וואס בדארף דיא ערד וואס זיא איז זיין פוס בענקל ער האט דיא וועלט ניקריינט מיט זיין ריידן צוא מאכין שטיין דיא וועלט ביז אייביג דרום איז ער גיהערשט דאס זיין נאמען איז יי' צבאות מושל במפעלו ער גיוועלטיגט אין זיינע ווערק ער איז פארכטיג אויף זיין הארבערג דאס איז דער הימיל זיין לויב איז אזו וויא זיין אכפערקייט זיין שטארקייט איז אז וויא דאס גרויסקייט פון זיין חיל דרום איז גאט גיהערשט דיא ברענדיגע מלאכים שטייען פאר אים אין הימיל צו בדינען אים פארו בשמי מעוני זיין שינהייט איז אין הויכן הימיל ער וואהט אונ לובט צוא זיינע אותן דיא לויב פון

בְּגָדְלוֹ עֻזּוֹ כְּרוֹב חֵילוֹ לָכֵן יִתְגָּאֶה שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:
מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: פְּאֵרוֹ בִּשְׁמֵי מְעוֹנַי · צוֹפֶה וּמַבִּיט לְעֵינַי · קִלּוּס שְׁמוֹ בַּהֲמוֹנַי · רוֹדֶה בְּקֶרֶב מוֹנַי · לָכֵן יִתְגָּאֶה גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה: סוגרין הארון

מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ וְתַחְבּוּלוֹתָיו מְזִמָּה · שִׁבְתּוֹ בְּתוֹךְ מִרְמָה · רְפִידָתוֹ רִמָּה · קָבוּר בִּסְעִיף אֲדָמָה · וְאֵיךְ יִתְגָּאֶה אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה: וחוזרין ופותחין

אֲבָל מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: שַׁדַּי רוֹקַע הָאָרֶץ עַל בְּלִימָה · שׁוֹכַנְיָה בְּלִי הֱיוֹת לְשַׁמָּה · תִּכֵּן עַל מַיִם אֲדָמָה · תַּקִּיף שְׁמוֹ לְרוֹמְמָה · לָכֵן יִתְגָּאֶה עוֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה:

וּבְכֵן לְנוֹרָא עֲלֵיהֶם בְּאֵימָה יַעֲרִיצוּ:

סיוסר ע"פ א"ב כפול

אֲשֶׁר אֵימָתֶךָ · בְּאֶרְאֶלֵּי אוֹמֶן · בְּאַבִּירֵי אוֹמֶץ · בִּבְלוּלֵי קֶרַח · בִּבְדוּדֵי קֶדַח · וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

וְאָבִיתָה תְהִלָּה · מִגְּלוּמֵי גוּשׁ · מִגָּרֵי גַיְא · מִדְּלוּלֵי פוֹעַל · מִדַּלֵּי מַעַשׂ · וְהִיא תְהִלָּתֶךָ:

אֲשֶׁר אֵימָתֶךָ · בַּהֲמוֹן מַלְאָכִים · בְּהִלּוּךְ מַחֲנוֹת · בְּוַעַד אֲלָפִים · בְּוֹכַח רְבָבוֹת · וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

וְאָבִיתָה תְהִלָּה · מִזִּיו שׁוֹנֶה · מִזּוֹהַר כָּבָה · מֵחַסְרֵי שֵׂכֶל · מֵחוֹרְשֵׁי רֶשַׁע · וְהִיא תְהִלָּתֶךָ:

אֲשֶׁר אֵימָתֶךָ · בְּטִפּוּחַ עֲרָבוֹת · בְּטִכּוּס שְׁחָקִים · בְּיִשְׁרַת עֲרָפֶל · בִּירִיעוֹת מְעוֹנָה · וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

וְאָבִיתָה תְהִלָּה · מִכְּתוּמֵי שֶׁמֶן · מִכְּמוּסֵי כֶתֶם · מִלְּכוּדֵי פַח · מִלְּעוּנֵי מַר · וְהִיא תְהִלָּתֶךָ:

לפי גדולתו משא"כ בשר ודם שמשבחים אותו וברוב פעמים לא נמצא בו גדולתו לפי השבח (עזו כרוב חילו) מלך ב"ו חילו הוא העיקר אבל הקב"ה עוזו וכחו כנגד כל חילו (בשמי מעוני) בשמי שמים (צופה ומביט לעיני) כי הם סרסורים לעבירה (רודה בקרב מוני) מושל בקרב שונאי (תחבולותיו מזימה) כל מחשבותיו לרע (בלימה) כי העולם הושתת על בני אדם שמושעין חרפתם ואינם משיבים ובולמין את פיהם בשעת מריבה:

(באראלי אומן) במלאכי אמונה (באבירי אומן) בחזקי כח (בבלולי קרח) המלאכים המעורבים מאש ומקרח (בבדודי קדח) השרפים הנבראים מאש (מגלומי גוש) מיטורי עפר (מגרי גיא) מבני אדם שדרים בבקעה (מזיו שונה) מאדם שזיו פניו משתנה בשימות (מזוהר כבה) שתוארו כבה (מחסרי שכל) מבנ"א שהם חסרים בדעה (מחורשי רשע) מחושבי רע ואעפ"כ מקבל תפלתם (בטפוח ערבות) אימתו בשמים שנמדדו בטפח (בטכוס שחקים) בתיקון וקישוט שמים שנקראו שחקים (בישרת ערפל) במלאכים השוכנים ברקיע שנקרא ערפל (ביריעות מעונה) בשמים הנטוים כיריעות ונקראת מעונה (מכתומי שמן) מבני אדם הכתומים ומלוכלכים בחטא (מכמוסי כתם) מאשר הכתם טמון אצלם (מלעוני מר) מבנ"א שמחייתם

דיין נאמען איז צווישן פרומונג פון דיא ישראל ער גיוועלטיגט צווישן אלע פעלקער דרום איז ער גיהערשט דען די מעשים פון גאט זיינען גרוים: מעשה אנוש די ווערק פון דעם מענטשין אונ זיינע גידאנקען זיינען נאר שלעכטין ער זיצט צווישין פאלשקייט זיין אונטער בעטונג איז ווערים ער ווערט בגראבין אין אשפאלט פון דר ערד אונ וויא זאל זיך בגאוה האלטין דער מענטש וואס ער איז צוא נארהייט אונ צוא גישט גיגליכין: אבל מעשה אלהינו אבער דיא מעשים פון אונזער גאט ער איז דער אלמאכטיגער גאט אונ האט די ערד אוים גישפרייט אויף גישט ער בעשטעטיגט די וואנער פון דער ערד זייא זאלין ניט פר וויסט ווערין תכן ער האט אן גיבורייט דיא ערד אויף וואשער עס: איז רעכט זיין שטארקין נאמען צו דער הייבין דרום איז ער גיהערשט גאט דער דא איז איין גהילט מיט ליכט וויא מיט אקלייד: ובכן אונ אזו צוא דעם פארכטיגין גאט וואס איבער זייא מיט פארכט טוען זייא שטארקין לויב:

אשר אימתך חאטשע דיין פארכט איז צווישין די ווארהפטיגע מלאכים צווישין די מלאכים וואס זיי זיינען גישטארקט מיט שטארקייט

צווישין די מלאכים וואס זייא זיינן גמישט מיט פייער אונ איז צווישין דיא מלאכים וואס זייא זיינען פון לויטער פייער אונ דיין פארכט איז אויף זיי: ואביתת תהלה האסטו דאך גלוסט אונ גיוואלט איין לויב פון די מענטשין וואס זייער נוף איז בשאפין גיווארין פון אשטיק ערד פון דיא וואס וואנן אין טאל דאס איז דיא ערד פון דיא וואס זיינען ארעם פון מעשים טובים פון די לייט וואס זייערע מעשים זיינן נאר ארעם אונ קליין אויף דער וועלט אונ דאס איז דיין לויב אשר אימתך בהמון חאטשע דיין פארכט איז צווישין די פרומונג פון פיל מלאכים אין דעם גאנג פון דיא שארין מלאכים אין איין זאמלונג פון פיל טויזנט מלאכים אין בווערונג פון פיל מאל צעהען טויזנט מלאכים אונ דיין פארכט איז אויף זיי ואביתת תהלה מזיו האסטו דאך גיוואלט איין לויב פון די לייט וואס זייער גישטאלט ווערט פאר ענדערט אונ וואס זייער לויטרקייט ווערט פאר לאשין אונ זייען גימינערט פון חכמה פון די וואס טראכטין שלעכטש אונ דאס איז דיין לויב אשר אימתך חאטשע דיין פארכט איז כטפוח אין דעם הימיל וואס ער איז גימאסטין מיט זיין האנט אין דיא גיצירטע הימיל וואס הייסן שחקים אין דיין רוואונג פון דעם הימיל

אֲשֶׁר אֵימָתְךָ • בִּמְסְלוּלֵי זְבוּל • בִּמְרוֹמֵי שְׁפַר • בִּנְטִיַּת דּוֹק • בִּנְתִיבַת עָבִים • וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם :

וְאָבִיתָה תְּהִלָּה • מִסְּרוּחֵי מַעַשׂ • מִשְּׂבֵעֵי רוֹגֶז • מֵעֲדוּרֵי אֱמֶת • מֵעֲמוּסֵי בֶטֶן • וְהִיא תְהִלָּתֶךָ :

אֲשֶׁר אֵימָתְךָ • בִּפוֹתְחֵי קָדוֹשׁ • בְּפוֹצְחֵי בָרוּךְ • בִּצְדוּדֵי אַרְבַּע • בְּצִנּוּפֵי שֵׁשׁ שֵׁשׁ • וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם :

וְאָבִיתָה תְּהִלָּה • מִקְּרוּאֵי אָיִן • מִקּוֹרְאֵי בְתֶנֶף • מֵרְחוּקֵי אֱמֶת • מְרִיקֵי צֶדֶק • וְהִיא תְהִלָּתֶךָ :

אֲשֶׁר אֵימָתְךָ • בִּשְׁבִיבֵי אֵשׁ • בִּשְׁבִילֵי מַיִם • בִּתְלוּלֵי רוּם • בְּתִלְתַּלֵּי גוֹבַהּ • וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם :

וְאָבִיתָה תְּהִלָּה • מִבָּשָׂר וָדָם • מֵהֶבֶל וָתוֹהוּ • מֵחָצִיר יָבֵשׁ • מִצֵּל עוֹבֵר • וּמִצִּיץ נוֹבֵל • מִמַּשְׁלִימֵי נֶפֶשׁ • מִמַּפְרִיחֵי רוּחַ • וּמִמְּעוֹפְפֵי חַיָּה • וּמַחֲנִיטֵי נְשָׁמָה • וּמוֹצִיאֵי יְחִידָה • וְנִשְׁמָעִים בַּדִּין • וּמֵתִים בְּמִשְׁפָּט • וְחַיִּים בְּרַחֲמִים • וְנוֹתְנִים לְךָ פְּאֵר חַי הָעוֹלָמִים • וְתִפְאַרְתְּךָ עֲלֵיהֶם :

ומזונם מרה כלעה (במסלולי זבול) בדרכי שמים שנקראים זבול (במרומי שפר) במרומי שמים הגלים (בנטית דוק) בשמים המתוחים כאהל (בנתיבת עבים) במלאכים הממונים על הנהגת עננים (מסרוחי מעש) מב"א שמעשיהם מקולקלים (משבעי רוגז) משבעי רוגז וכעס (מעדורי אמת) מנעדרים ותסרים אמת (בפותחי קדוש) במלאכים שפותחים פיהם בכל עת לומר קדוש (בצדודי ארבע) חיות שיש להם ארבע פנים וד' כנפים לכל צד (בצנופי שש שש) בחיות המכוסות בשש שש כנפים (מקרואי אין) מאדם שנקרא אין שנאמר ואדם אין (בראשית ב') הן אתם מאין (ישעיה מא) (מקוראי בחנף) מבני אדם שהם מלאים און והטפה (בשביבי אש) מלאכים הנבראים מגחלי אש (בשבילי מים) מלאכים הממונים על המים (בתלולי רום) בשמים גבוהים ותלולים (בתלתלי גובה) במלאכים שהם גבוהים ורבים תילי תילים (ממשלימי נפש) שנפשם נשלמה וכלה (ממפריחי רוח) שפורח רוחם ומתים (וממעופפי חיה) שהחיה עופפת מהם ומתים (ומחניטי נשמה) שהנשמה יוצאת מהם :

סיוסד ע"פ א"ב כפול   ת"ק לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת • לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת • קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ :   סוגרין הארון

אַמִּיצֵי שְׁחָקִים מִמַּעַל • וְכָל צְבָא מַעַל • אוֹמְרִים קָדוֹשׁ : אֱמוּנֵי אַהֲבָה • וּצְמֵחֵי רְבָבָה • אוֹמְרִים בָּרוּךְ : בְּכִתֵּי מַלְאָכִים • שְׁמוֹ מַמְלִיכִים • אוֹמְרִים קָדוֹשׁ : בְּנֵי בְּחוּנֵי בְּרִית • לְזוֹכֵר הַבְּרִית • אוֹמְרִים קָדוֹשׁ

(אמיצי שחקים ממעל) מלאכים החזקים העומדים בשמים (אמוני אהבה) ישראל שמאמינים באהבה (וצמחי רבבה) ונאמר עליהם רבבה כצמח השדה (בני בחוני ברית) בני האבות שנבחנו

וואס ער הייסט ערפל אין די אום האנג פון דעם הימיל וואס ער הייסט מעון אונ דיין פארכט איז אויף זיי ואביתה תהלה האסטו דאך גיוואלט איין לויב מסרוחי פון דיא מענטשין וואס זייא זיינען גיפלעקט מיט זינד פון די וואס האבין פר בארגענע פלעקין פון חטאים פון די וואס ווערין בצוואונגען אין נעץ פון צרות פון די מענטשן וואס זייער פרנסה קומט זייא שווער אן אונ ביטער וויא ווערמוט אונ דאס איז דיין לויב אשר אימתך האטשע דיין פארכט איז במסלולי זבול אין די שטעגין פון דעם הימיל זבול אין די באשיינטע הויכע הימיל אין דעם הימיל וואס ער איז אויס גישפרייט וויא אפעל אין דיא פירונג פון דיא וואלקין אונ דיין פארכט איז אויף זיי ואביתה תהלה האשטו דאך גיוואלט איין לויב משתתי מעו פון די מענטשין וואס ריידין ניבעט פון די וואס זיינען זאט מיט צארין פון די וואס זיינען גיפעלט פון אמת פון די וואס זיינען גיטראגין פון מוטערש לייב אונ דאס איז דיין לויב אשר אימתך האטשע דיין פארכט איז בפותחי קדוש צווישן די מלאכים וואש זיי הייבן דיך אן צו לויבין מיט קדוש צווישין דיא וואס ריידין ברוך צווישן דיא מלאכים וואס האבין איין פנים פון אלע פיר זייטין דיא וואס זיינען בדעקט מיט זעקס פליגיל אונ דיין פארכט איז אויף זייא ואביתה תהלה האסטו דאך גיוואלט איין לויב מקרואי אין פון די מענטשין וואס הייסין נישט פון די רופט' מיט חניפה אונ זיינען פול זינד פון דיא וואס זייא זיינען ווייט פון אמת פון די וואס זיינען ליידיג פון גירעכטיקייט אונ דאס איז דיין לויב אשר אימתך האטשע דיין פארכט איז בשביבי אש צווישן די מלאכים וואש זיי זיינען פונקען פייער אין די שטעגין פון וואסער אין די הויכע אונ דער הויבענע הימיל צווישין די הויפן פון דיא הויכע מלאכים אונ דיין פארכט איז אויף זייא ואביתה תהלה האסטו דאך גיוואלט איין לויב מבשר ודם פון דעם מענטשין וואס ער איז פלייש אונ בלוט פון דיא מענטשין וואס זייא זיינען נישט אונ וויסט פון דיא וואס ווערין פר דארט אזו וויא דיא דארע גראז פון דיא וואש זייא זיינען וויא איין שאטין וואס גייט אוועק אונ פון דיא וואש זייא זיינען וויא אבליאונג וואס פאלט אפ פון די וואש בשליסין זייער לעבין אונ שטארבין פון די וואס פון זיי פליהט אוועק זייער אטום פון די וואס זייער לעבין שוועבט אוועק אונ פון די וואס זייער שפראצונג איז דורך דר נשמה אונ זייער אוים גיין איז דורך דיא איינציגע נשמה אונ ווערין איין גיזאמילט אין דין אונ שטארבין מיט משפט אונ וועלין לעתיד לבא ווידער לעבדיג ווערין מיט דער בארימהערציקייט אונ גיבין שיינהייט אונ לויב צו דיר גאט וואש דוא לעבסט אייביג אונ דיין שיינהייט איז אויף זיי : ליושב צו דעם דער דא זיצט אין לויב צו דעם דער דא רייט אין הימיל וואס ער הייסט ערבות צו אים איז היליקייט אונ לויב : אמיצי שחקים דיא שטארקע מלאכים וואש זיי זיינען אויבין אין הימיל אונ אלע אויבערשטע חילות זאגין קדוש אמוני אהבה דיא ישראל וואש גלייבין אן גאט מיט ליבשאפט אונ שפראצונג פון פיל צעהען טויזינט זייא זאגין ברוך בכתי מלאכים צווישין די כתות מלאכים טוען זיי זיין נאמען מאכין קעניגין זייא זאגין קדוש בני בחוני דיא קינדר ישראל

וברוך: ליושב גבורי כח לאמיץ ושגיא כח׳ אומרים קדוש: גדולי צדקה׳
לנקדש בצדקה • אומרים ברוך: דמות ארבעה פנים• לכל צד פונים•
אומרים קדוש: דגלי נצורה• לעמם בצרה• אומרים קדוש וברוך:
ליושב המון צבא מעלה• לשוכן מעלה• אומרים קדוש: הולכי דרך
תמים• להצור תמים • אומרים ברוך: ורצים ושבים • טעם צור
מקשיבים• אומרים קדוש: וחוכי ישועות• וקוי סליחות• אומרים קדוש
וברוך: ליושב זמרות רבות• זכי שמי ערבות• אומרים קדוש: זרע מטע
אמת• לאלהים אמת• אומרים ברוך: חשמלים עזים• לעושה חזיזים•
אומרים קדוש: חונים ונוסעים• למעלה נשיאים• אומרים קדוש וברוך:
ליושב ספסרי מרומים• לרם על רמים• אומרים קדוש: טובו אהליו•
יונקיו ועולליו• אומרים ברוך: ידודון הולכים• כורעים ובורכים•
אומרים קדוש: יושבי אהל ומשכן• לבתוכם שכן• אומרים קדוש
וברוך: ליושב כתי המונים• עם חיות ואופנים• אומרים קדוש: כתר
נותנים• בני איתנים• אומרים ברוך: להקת שביבים• ואש להבים•
אומרים קדוש: למענו גוי אחד• לשם אל המיוחד• אומרים קדוש
וברוך: ליושב מסוככים מרופפים• בכנפיהם מעופפים• אומרים קדוש:
מנצחים להתמיד• בכל יום תמיד• אומרים ברוך: נוראים בנפלאות•
לצדק נוראות• אומרים קדוש• נדיבי עמו• מסלסלים לשמו• אומרים
קדוש וברוך: ליושב שרפים עומדים• משתחוים ומודים• אומרים קדוש:

ונתנסו בכמה מצות (גבורי כח) מלאכים (גדולי צדקה) ישראל (דמות ארבעה פנים כו׳) החיות (דגלי נצורה) ישראל (להצור תמים) להקדוש ברוך הוא (ורצים ושבים) החיות שנאמר עליהם והחיות רצוא ושוב (יחזקאל א׳ יד) (טעם צור) דבר הקדוש ב״ה הם מקשיבים (זכי שמי ערבות) מלאכים הזכים וטהורים והם ברום רקיע שנקרא ערבות (זרע מטע אמת) ישראל שבאו מנטיעת יעקב (לעושה חזיזים) להקב״ה שעושה עננים (חונים ונוסעים) ישראל שנאמר עליהם ויסעו ויחנו (למעלה נשיאים) להקב״ה שהוא מעלה נשיאים מקצה הארץ (אומרי׳ קדוש וברוך) (ספסרי מרומים) שרי חילי מרום (טובו אהליו) ישראל שנאמר עליהם מה טובו אהליך יעקב (ידודון הולכים) מלאכים שנדים ונעים בשליחותו של מקום (כורעים ובורכים) משבחים לפניו בברך וכריעה (יושבי כו׳) ישראל (לבתוכם שכן) להקב״ה ששכן במשכן (אומרים קדוש וברוך) (כתי המונים) מחנות המון של מלאכים (בני איתנים) בני האבות שהיו חזקים בעבודת השם יתברך (להקת שביבים) קהלת מלאכים (למענו גוי אחד) ישראל גוי אחד שנבראו למענו לקבלו ולשבחו (לשם אל המיוחד כו׳ מסוככים) מכסים א״ע בכנפיהם (מרופפים) רפיון וחולשה אוחז למלאכים בשעה שהם (בכנפיהם מעופפים) (מנצחים להתמיד) תמיד מנגנים בניגון כלי שייך לזמר בו לנצח (נוראים בנפלאות) מלאכים שהם יראים מנפלאותיו שהם רואים תמיד (לצדק נוראות) ולכך בצדקה וביושר הם

פון די אבות וואש זיי זיינן גפרובט גיווארין מיט פיל פרובן צוא גאט
וואש ער גידיינקט דעם ברית זייא זאגין קדוש וברוך גבורי כח דיא
מלאכים וואש זיי זיינן שטארק מיט כח צו גאט וואש ער איז שטארק
אונ גרויס מיט כח זאגין זייא קדוש גדולי די וואש זייא זייטען גרויש מיט
צדקה צו גאט וואס ער איז גיהייליגט מיט צדקה זאגין זייא ברוך דמות
ארבעה די מלאכים וואש האבין גישטאלט פון פיר פנים צוא אלע זייטן
קערין זייא זיך זייא זאגין קדוש דיא באנירין וואש ווערין גיהיט צו גאט
וואס ער איז מיט זייא אין נויט זאגין׳ זייא קדוש וברוך המון צבא דאס
ברומונג פון דיא אויבערשטע חילות צו גאט דער דא רואט אויבין זאגין
זייא קדוש דיא וואש גייען אין גאנצין וועג צוא דעם באשעפר פון אלין
דינג זאגין זיי ברוך ורצים ושבים אונ די מלאכים וואש לויפין אונ קערין
זיך ווידער אום דיא רייד פון דעם באשעפר פאר נעמען זייא זייא זאגין
קדוש וחוכי ישועות אונ די וואס האפין אויף הילף אונ פאר לאנגן פאר
געבונג זיי זאגין קדוש וברוך זמירות רבות די מלאכים וואש זייער גיזאנג
איז פיל אונ זיינען לויטער אין הימיל ערבות זייא זאגין קדוש זרע מטע
די קינדר פון דיא ווארהפטיגע פלאנצונג דאש זיינען דיא אבות צוא
דעם ווארהאפטיגן גאט זאגן זיי ברוך חשמלים עזים די שטארקע מלאכים
וואש זייא הייסין חשמלים צוא דעם באשעפר פון דיא וואלקין אחד
קליצין זייא זאגין קדוש דיא וואש זייא רוען אונ ציהען צוא דעם אויף

ברייננר פון די וואלקין זייא זאגין קדוש וברוך ספסרי מרומים די מלאכים
וואש זייא זיינען הערין אין הימיל צו גאט וואס ער איז הך הויבין איבר
אלע דער הויבענע׳ זאגין קדוש דיא וואש זייערע גיצעלטין זיינען גוט
מיט תורה לערנן זייערע זיינגדיגע אונ קליינע קינדער זאגן ברוך ידודון
די מלאכים וואס פר וואגלען אונ גייען אין גאטש שליחות וואש גיינן
אונ קניען זיך זאגין קדוש יושבי אהל דיא וואש זיצין אין גיצעלט אונ
רואונג צו גאט וואש ער רועט צווישין זיי זאגין קדוש וברוך כתי המונים
דיא כתות פון פיל ברומונג פון מלאכים מיט חיות אונ אופנים זאגין
קדוש אקרוין גיבין צוא דיר דיא קינדער פון דיא אבות זאגין ברוך
להקת דאש איין זאמלונג פון ברענדיגע אונ פלאמדיגע מלאכים זאגין
קדוש די איינציגע פאלק ישראל וואש זיינן באשאפין גיווארין פון גאטש
וועגין צודינן אים צום איינציגין גאט זאגין זיי קדוש וברוך מסוככים די
מלאכים וואש זייא בדעקין זיך מיט זייערע פליגיל אונ ווערין שלאף פר
מורא אונ שוועבין מיט זייער פליגיל זאגין קדוש דיא וואש לויבין מיט
גיזאנג תמיד אלע טאג זאגין ברוך נוראים בנפלאות די מלאכים וואש זיי
זיינען פול פארכט פון וועגין וואס זיי זעהן גאטש וואונדר צום גירעכט
פארטיגין גאט זאגין קדוש דיא הערין פון זיין פאלק זייא צירין מיט
לויב צו זיין נאמען זאגין קדוש וברוך שרפים עומדים ברענדיגע מלאכים
וואש שטייען פאר גאט זיי בוקין זיך אונ דאנקען זאגין קדוש די וואש

סולדי בחילה לנורא עלילה אומרים ברוך: עינים מלאים כתרשיש
ממולאים אומרים קדוש: עונים במקהלות ברחש וקולות אומרים
קדוש וברוך: ליושב פניהם כברקים מאירים ופז בגד פאורים אומרים
קדוש: פדויי בזרוע הזק לגואלם חזק אומרים ברוך: צבאות שמים
לרוכב שמים אומרים קדוש: צאן קדשים מטע קדושים אומרים
קדוש וברוך: ליושב קלים לצורם קוראים ליוצרם אומרים קדוש: קהלות
יעקב בלי לב עקוב אומרים ברוך: רגליהם כעגל ואופן מתגלגל
אומרים קדוש רצוים לבוראם לרם אשר בראם אומרים קדוש
וברוך: ליושב שוכני בצל שדי שנותם אין די אומרים קדוש: שמורים
חקוקים במצות וחקים אומרים ברוך: חזן תוקף תרשישים במרום
חשים אומרים קדוש: תמימים בדרכיהם ובמעשה ידיהם אומרים
קדוש וברוך: ליושב תהלות לרוכב ערבות קדוש וברוך:

ובכן שרפים עומדים ממעל לו:

חו"ק אלו לאלו שואלים אלו לאלו ממללים אנה שוכן מעלים להעריצו להקדישו בפאר מסלסלים:

מהירלים (סולדי בחילה) מפחדים במורא (עינים מלאות) מלאים בעינים כעדי של זהב (כתרשישים ממולאים) וממולאים כאבני תרשיש (קלים לצורם) מלאכים שהם קלים בשליחותם ליוצרם (בלי לב עקוב) בלי לב רמיה ועקובה (שוכני בצל שדי) השוכנים בצל הקב"ה שנקרא שדי (שמורים) ישראל שנשמרים על ידי הקדוש ב"ה (חקוקי) לבם חקוק (במצות וחוקים) (תוקף תרשישים) מלאכים החזקים ורחבים כים תרשיש: (אילי מרום) מלאכים החזקים שבשמים (פוצחים הלולו) מדברים שבחו (מביעים סלסולו) מגידים שבחו (גבורי כו׳ לאחד) מלאכים גבורי כח הם מיחדים ברעדה ופחד לה׳ אחד שהוא גאה וגבוה ובקול (דממה דקה דאים בלי כחד) מעופפים בלי מניעה (היושב יחידי על אופניו) גלגלי מרכבה (דבור על אפניו) הנהוג על סדורו ומנהגיו (רצוא ושוב כבזק לפניו) החיות רצים ושבים מפני אימת הקדוש ב"ה כאור היוצא מן הכבשן שיוצא וחוזר כהרף עין (חיל שרף אימה עליו) פחד המלאך על המלאך שתחתיו שטתן אימה עליו

מיוסד, ע"פ א"ב

אילי מרום פוצחים הלולו אופן וגלגל מביעים סלסולו באימה וביראה מכתירים
שם גדלו שרפים עומדים ממעל לו: אלו גבורי כח ברעד ובפחד גאה וגבוה
ליחד לאחד דממה דקה דאים בלי כחד שש כנפים שש כנפים לאחד: אלו היושב
יחידי על אופניו הדובר דבר דבור על אפניו ורצוא ושוב כבזק לפניו בשתים
יכסה פניו: אלו זוהר הרקיע כעין חשמליו זועף כים ויהמו גליו חיל שרף

זייא לויבין מיט ציטערנעש צו גאט וואס ער טוט פארכטיגע ווערק זאגן ברוך עינים מלאים די מלאכים וואש זייגען פול אויגין אונ זייגען גרויש וויא דער ים תרשיש זאגין קדוש דיא וואש שרייען אין איין זאמלונג מיט נידעריג אונ הויך קול פון תפלה זאגין קדוש וברוך פניהם כברקים די מלאכים וואש זייער פנים לייכט וויא בליצין אונ זייגען גיצירט אין לויטערע קליידער אזו וויא גילייטערט גאלד זאגין קדוש דיא וואש זייא זיינען אויש גילייזט גיווארין מיט שטארקער מאכט צוא זייער שטארקין דער לייזער זאגין ברוך צבאות שמים די הערשאפט פון דעם הימיל צוא גאט וואס רייט אויף דיא הימיל זאגין קדוש דיא היילינע שאף צו דעם פלאנצער פון דיא היילינע זאגין קדוש וברוך קלים לצורם די מלאכים וואש זיינן גרינג צוא זייער באשעפר צו טאן זיין שליחות זייא רופין צו זייער באשעפר זאגין קדוש דיא איין זאמלונג פון יעקב אן אפאר קרימט הארץ זאגין ברוך רגליהם כעגל דיא מלאכים וואש זייערע פיס זיינען וויא דיא פיס פון אקאלב אונ דיא רעדער פון דיא גלגלים זאגין קדוש דיא באוויליגטע צוא זייער באשעפער צוא דעם הויכין גאט וואש ער האט זייא באשאפין זאגין קדוש וברוך שוכני בצל שדי די מלאכים וואס רוען אין שאטין פון דעם אלמאכטיגן גאט זייערע יארין קען מען ניט ציילין זאגין קדוש די וואס זיינן גיהיט פון גאט אונ זיינן ביי אים אין הארצין אויש גיקריצט מיט מצות אונ גיזעין פון דר תורה זאגין ברוך תוקף תרשישים דיא שטארקע מלאכים אין הימיל זיי היילן זיך אין הימיל אונ זאגין קדוש דיא וואש זייא זיינן פרום אין זייער וועג אונ מיט דיא ווערק פון זייערע הענט זאגין קדוש וברוך: אילי מרום די שטארקע אונ הויכע מלאכים ריידין זיין לויב די מלאכים וואש הייסן אופן אונ גלגל טוען ריידין זיין לויב באימה וביראה מיט פארכט קריינן זיי זיין ניאכפערטין נאמען ברענדיגע מלאכים שטייען פון אויבין ביי אים צו דינען אים גבורי כח די מלאכים וואש זייגען גישטארקט מיט כח מיט ציטערניש אונ מיט פארכט טוען זיי איינציגן צו דעם איינציגין גאט וואש ער איז גיהערשט אונ גיהויכט דממה דקה מיט איין שטיל שווייגענדיג קול זיי שוועבן אן פר מידונג צו איטליכין פון זיי איז דא זעקס פליגיל היושב יחידי גאט וואש ער זיצט איינר אליין אויף זיין היילינר מרכבה גאט דר דא רעט איטליכע זאך מיט איר אופן אונ גישטאלט ורצוא ושוב אונ די מלאכים לויפין אונ קערין זיך ניך אום אין גאטש שליחות אזו ווי די פונקן פייער וואש גייען ארויש פון קאלך אויבין גייען ארויש גיך אונ קערין זיך תיכף אום מיט צווייא פליגיל באדעקט איטליכר מלאך זיין פנים זוהר הרקיע דאש גישטאלט פון דעם הימיל איז אזו דאש גישטאלט פון זיינע חשמלים אז ער שטורעמט אין ים טוען ברומען זיינע אינדין חיל שרף דער ברענעדיגער מלאך טוט ציטערין פאר גאט אונ גאטש פארכט איז אויף אים אונ מיט צווייא

אֵימָה עָלָיו · וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו: אלו טַפְסְרֵי קָלָל כְּעֵין נְחֹשֶׁת יְצַפְצֵף · טְהוֹר עֵינַיִם עֲלֵיהֶם יְחוֹפֵף · יְדוּד יְכַסֶּה פָּנָיו בְּלִי מִתְרוֹפֵף · וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף: אלו כַּבִּיר כֹּחַ הוּא אֵלִי זֶה · כִּי לֹא בָזָה עֱנוּת עַם עָנִי וְנִבְזֶה · לְהַקְדִּישׁוֹ וּלְהַעֲרִיצוֹ יַחַד נִרְשָׁמִים זֶה מִזֶּה · וְקָרָא זֶה אֶל זֶה: אלו מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּפִיהֶם גָּמַרִי מוֹרָאוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד לְהִשְׁתַּמֵּר · נִשָּׂא וְנֶעְלָם הִלּוּלוֹ לוֹמַר · וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: אלו שָׂרָף מְכוּוָּנָה אֶחָד קָדוֹשׁ · סָלוּד אוֹמֵר לְבָרוּךְ וְקָדוֹשׁ · עוֹנִים בִּקְדוּשָּׁה לָאֵל הַקָּדוֹשׁ · קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ: אלו פְּאֵר וָשֶׁבַח לַאֲדוֹן הַצְּבָאוֹת · פּוֹצְחִים בְּרִנָּה מַלְאֲכֵי צְבָאוֹת · צְבָא מָרוֹם גְּדוּלָּתָם מַצְבִּיאוֹת · יְהֹוָה צְבָאוֹת: אלו קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שׁוֹכֵן עֲלֵיהֶם בָּעֶרֶץ · קַלִּים לָרוּץ עַד קְצֵה הָאָרֶץ · רָם וְנִשָּׂא יוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ · מְלֹא כָל הָאָרֶץ: אלו שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם כִּסָּה הוֹדוֹ · שְׁחָקִים מִמַּעַל פּוֹעַל יָדוֹ · תּוֹלֶה תֵּבֵל בִּזְרוֹעַ יָדוֹ · מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: אלו

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדוּשָּׁה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ:

פותחין הארון

וּנְתַנֶּה תֹּקֶף קְדֻשַּׁת הַיּוֹם · כִּי הוּא נוֹרָא וְאָיוֹם · וּבוֹ תִנָּשֵׂא מַלְכוּתֶךָ · וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כִּסְאֶךָ · וְתֵשֵׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת: אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא דַיָּן וּמוֹכִיחַ וְיוֹדֵעַ וָעֵד · וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם (וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה) · וְתִזְכּוֹר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת · וּמֵאֵלָיו יִקָּרֵא · וְחוֹתָם יַד כָּל אָדָם בּוֹ · וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתָּקַע · וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה יִשָּׁמַע · וּמַלְאָכִים יֵחָפֵזוּן · וְחִיל וּרְעָדָה יֹאחֵזוּן · וְיֹאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין · לִפְקוֹד עַל צְבָא מָרוֹם בַּדִּין · כִּי לֹא יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ בַּדִּין · וְכָל בָּאֵי עוֹלָם יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי מָרוֹן: חזן כְּבַקָּרַת רוֹעֶה

(טפסרי קלל כו' יצפצף) אילו מעלה שמראיהם כעין נחושת קלל כל אחד יצפצף והשם יתברך שהוא (טהור עינים עליהם יחופף) מכסה עליהם (ידוד כו') כל מלאך יכסה פניו בכדי שלא יזדעזע ויהיה לו רפיון וחלשות · ים (שרף) אחד ושמו (מכונה) בשם (אחד קדוש) (סלוד אומר) אומר שבח (לברוך וקדוש) (צבא מרום) המלאכים ע"י גדולתם הם (מצביאות) ומגדילות את ה' (צבאות) שהוא אות בצבא שלו שהם גדולים וגבוהים והוא גבוה מעל גבוה (קדוש כו' בערץ) מוראו על המלאכים יותר מעל ב"א כדכתיב וסביביו נשערה מאד (תהלים נ) (קלים לרוץ עד קצה הארץ) בשליחות (רם ונשא) אשר הוא (יושב על חוג הארץ) יושב בשמים הסובבים את כל הארץ (שחקים ממעל פועל ידו) גם שחקים למעלה שכולם מעשי ידיו של הקב"ה (תולה תבל) כל העולם תלוי תלוי בזרוע ידו:

פליגיל בדעקט איטליכר מלאך זיינע פיס טפסרי די האבן פון הימיל וואס האבן איין גישטאלט אז גילייטערטע אונ ליכטיגע קופער טוען ריידן לויב צו גאט טהור גאט וואש ער האט ריינע אויגן טוט אויף זיי בדעקן ידוד יכסה דר מלאך וואש הייסט ידוד בדעקט זיין פנים כדי ער זאל ניט קוקן אויף דער שכינה כדי ער זאל ניט שלאף אונ פאר הלשט ווערין פאר פחד אונ מיט צווייא פליגיל טוט ער שוועבין אין גאטש שליחות כביר כח דר דאזיגער גאט מיינער איז פיל שטארק אין כח דען ער פאר שעמט ניט דאש גיבעט פון דיא ישראל וואש האלטין זיך ארום אונ מבוזה להקדישו להעריצו צו היילגין גאט אונ צו שטארקין אים אלע מלאכים מיט אנגדער נעמען זייא פריער רשות איין מלאך פון דעם אנדערין אונ ער רופט איין מלאך צום אנדרין כדי זייא זאלין גליך אן הויבן גאטש קדושה מלך מהולל דר גלויבטר קיניג הקב"ה איז גילויבט אין גאר זייער מויל זיין פארכט איז תמיד גיהיט אויף זייא נשא ונעלם עש איז דער הויבין אונ פר הוילן אויס צו זאגין אין גאנצין זיין לויב אונ ער רופט איין מלאך צום אנדערין כדי זייא זאלין גליך אן הויבן זאגין גאטש קדושה שרף מכונה דער פרעמדיגר מלאך וואש זיין נאמען איז אחד קדוש זאגט לויב צו גאט וואש ער איז גילויבט אונ גיהייליגט עונים בקדושה זייא ענטפערין קדושה מיט היליקייט צו גאט וואש ער איז גילויבט אונ הייליג אונ זאגין (קדוש קדוש קדוש) פאר ושבח שיינקייט אונ לויב צום האר פון אלע הערשאפט עפענן זייער מויל מיט גיזאנג די מלאכים פון הערשאפט צבא מרום די הויכע הערשאפט דאש זיינן די מלאכים פון דעם הימיל דורך זייער גרושקייט מאכין זייא גרושין אונ הערשין גאט ב"ה וואש ער איז איבר אלע הערשאפט דען מען זעהט אז גאט איז נאך גרעשר אונ העכער פון דיא מלאכים קדוש ונורא גאט וואס ער איז הייליג אונ פארכטיג רועט אויף די מלאכים שטארקר אז אויף די מענטשן דען זיי זיינן נאהינט ביי אים די מלאכים זיינן גרינג אונ גישווינד צו לויפין ביז עק וועלט אין דעם שליחות פון גאט רם ונשא גאט וואס ער איז הויך אונ דער הויבין זיצט אויף דעם הימיל וואס ער איז דער צירקיל פון דער ערד אונ איז פול גאר די ערד שמים ושמי שמים גאטס שיינקייט בדעקט די אונטערשטע הימיל אונ אויבערשטע הימיל דען די אויבערשטע הימיל זיינען אויך די ווערק פון זיינע הענט תולה תבל גאט הייגט אויף גאר דיא וועלט אונ האלט זיא דורך דעם שטארקייט פון זיין האנט דען גאטס כבוד דער פילט גאר דיא וועלט:

עֶדְרוֹ מַעֲבִיר צֹאנוֹ תַּחַת שִׁבְטוֹ · כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה וְתִפְקוֹד
נֶפֶשׁ כָּל חָי · וְתַחְתּוֹךְ קִצְבָה לְכָל בְּרִיּוֹתֶיךָ · וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזַר דִּינָם :
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכָּתֵבוּן · וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר יֵחָתֵמוּן · כַּמָּה יַעַבְרוּן · וְכַמָּה
יִבָּרֵאוּן · מִי יִחְיֶה · וּמִי יָמוּת · מִי בְקִצּוֹ · וּמִי לֹא בְקִצּוֹ · מִי בַמַּיִם ·
וּמִי בָאֵשׁ · מִי בַחֶרֶב · וּמִי בַחַיָּה · מִי בָרָעָב · וּמִי בַצָּמָא · מִי בָרַעַשׁ · וּמִי
בַמַּגֵּפָה · מִי בַחֲנִיקָה · וּמִי בַסְּקִילָה : מִי יָנוּחַ · וּמִי יָנוּעַ · מִי יִשָּׁקֵט וּמִי יִטָּרֵף ·
מִי יִשָּׁלֵו וּמִי יִתְיַסָּר · מִי יֵעָנִי וּמִי יֵעָשֵׁר · מִי יִשָּׁפֵל וּמִי יָרוּם :

צום קול ממון

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה

מַעֲבִירִין אֶת רוֹעַ הַגְּזֵרָה :

קהל
כִּי כְּשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ · קָשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת · כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת · כִּי אִם
בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה · וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לוֹ אִם יָשׁוּב מִיַּד תְּקַבְּלוֹ : חזן אֱמֶת כִּי אַתָּה
הוּא יוֹצְרָם · וְאַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרָם כִּי הֵם בָּשָׂר וָדָם : אָדָם יְסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ לֶעָפָר · בְּנַפְשׁוֹ
יָבִיא לַחְמוֹ · מָשׁוּל כַּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר · כְּחָצִיר יָבֵשׁ וּכְצִיץ נוֹבֵל · כְּצֵל עוֹבֵר וּכְעָנָן כָּלֶה ·
וּכְרוּחַ נוֹשָׁבֶת · וּכְאָבָק פּוֹרֵחַ · וְכַחֲלוֹם יָעוּף :

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם :

אֵין קִצְבָה לִשְׁנוֹתֶיךָ · וְאֵין קֵץ לְאוֹרֶךְ יָמֶיךָ · וְאֵין לְשַׁעֵר מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ ·
וְאֵין לְפָרֵשׁ עִלּוּם שְׁמֶךָ · שִׁמְךָ נָאֶה לְךָ · וְאַתָּה נָאֶה לִשְׁמֶךָ · וּשְׁמֵנוּ
קָרָאתָ בִשְׁמֶךָ :

ק"א
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ · וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ · בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ
הַנַּעֲרָץ וְהַנִּקְדָּשׁ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קוֹדֶשׁ : הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַקֹּדֶשׁ ·
דָּרֵי מַעְלָה עִם דָּרֵי מַטָּה · קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה בַּקֹּדֶשׁ :
כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ · וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר : קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהֹוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : כְּבוֹדוֹ מָלֵא
עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ · לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ :

מיוסד ע"פ א"ב כפול

אָז מִלִּפְנֵי בְרֵאשִׁית · דָּת וְכֵס הֵשִׁית : אֲמָנָה יוֹם יוֹם · אֲצוּלָה אִתּוֹ
בְּחֶבְיוֹן : בֵּאֲרָהּ לְשַׁעֲשׁוּעִים · בָּהּ לְנַקּוֹת חֵטְא עִם מְשׁוּעִים · גָּמַר

מטה לוי
(אז מלפני בראשית) קודם שנבראו שמים וארץ (דת וכס השית) כס את התורה וכסא"כ (אמנה יום יום) התורה הנקראת אמנה היתה אתו שני אלפים שנה (אצולה אתו בחביון) כרוסה אצלו במחבא (בארה) ביאר את התורה (לשעשועים) לישראל הנקראים ילד שעשועים (בה) בשביל התורה (לנקות כו') גמר בעצתה כל האומר) גמר את

אז דאס זעלביגע מאל אז השם יתברך האט בשאפין די וועלט איז אין
זיין מחשבה אויף גיגאנגען צוא בשאפין זיבין זאכין אטייל פון די
זיבין זאכין זיינען בשאפין גיווארין פאר בריאת עולם אונ דאס זיינען
זייא דער כסא הכבוד אונ די תורה אונ אטייל פון די זיבין זאכין זיינען
נאר אויף גיגאנגען אין זיין מחשבה צו בשאפין זיי פר בריאת עולם אונ
דאס זיינען זיי די אבות אונ די ישראל אונ דאס בית המקדש אונ דר

בַּעֲצָתָהּ כֹּל בְּאוֹמֶר ׃ גָּשָׁה לְחַנֵּן בְּעַד כָּל יְצוּרֵי חוֹמֶר ׃ דֻּגְלָה לִפְנֵי
מְכוֹן שֶׁבֶת ׃ דְּרוֹר יֶשַׁע כְּעָלָה בְּמַחֲשֶׁבֶת ׃ הוּכְנָה עַד לֹא עוֹלָם ׃ הֱיוֹת
מֵלִיץ יוֹשֶׁר לְעַם עוֹלָם ׃ וּשְׁנֵי אַלְפֵי רִבְבוֹת גְּדוּדִים ׃ וּכְמוֹ הֵם כְּרוּבִים
אָז בָּם מִתְגּוֹדְדִים ׃ זְקוּף לְמִסְפָּרָם מַרְבִּים ׃ זִיו סַפִּיר כֵּס מַרְכִּיבִים ׃
חַשְׁרַת מַיִם עִם חֶשְׁכַת מַיִם ׃ חֵבֵא בִּמְצוּלוֹת מַיִם ׃ חֵטְא שׁוֹפְכֵי לֵב
כַּמַּיִם ׃ טוֹרַח נוֹשֵׂא וְנִרְאֶה נִשָּׂא ׃ טוֹעֵן מַשָּׂא ׃ בְּקוֹל כָּל תִּשָּׂא ׃
חזן יִתְרַעֲשׁוּ אוֹפָן וְגַלְגַּל ׃ יוֹקֶשׁ עִם זוּ לְהַאֲפִין וּלְגַלְגֵּל ׃ כְּרוּב וְחַיָּה רוֹפְפִים ׃
בְּכַנְפֵי נֶשֶׁר מְעוֹפְפִים ׃ כְּאֵב זוּ מַרְפִּים ׃ עֲנוֹת לְעֻמַּת שְׂרָפִים ׃

כל הבריאה במאמר על פי עצתה שהיינו בתורה אם נבראת העולם והשיבה לו אם אין לבא ומתגה למלך על מה הוא מלך (גשה לחנן בעד כל יצורי חומר) התורה נגשה להתפלל בעד כל אדם שנברא מחומר (דגלה) תיקן את הקדוש ב"ה (לפני מכון שבת) להיות תמיד לפני מכון שבתו (דרור ישע כעלה במחשבת) כדי שאלה דרור ותירוש לישראל שעלו במחשבה להבראות קודם שנברא העולם (הוכנה) כשה"כ הוכנה (עד לא עולם) קודם שנברא העולם למען (היות) כשה"כ (מליץ יושר לעם עולם) לישראל שנקראו עם עולם (ושני אלפי רבבות גדודים) שהם הרבה כמ"ש היש מספר לגדודיו (איוב כה ג) וכמו הם הרבה כמו כן (כרובים אז בם מתגודדים כו')(כס מרכיבים) הכרובים מתקבלים ביניהם כגדודים כדי לזקוף ולעמוד על מספרם שיהיו גם כן נראים מרובים וחיות הקודש מרכיבים על עצמם הכסא שזיו תואר כדמות ספיר (חשרת מים עם חשכת מים) כשהעננים מלאים מחשיכים את השמים ואח"כ חוסרין ׃ כל אלפי רבבות גדודים וכרובים וחיות הקודש וחשרת המים והעננים כולם מתפללים על ישראל ואומרים (חבא במצולת מים) הסתר והטמן במצולת ים (חטא) של ישראל (שופכי) לפניך (לב כמים) בתפלתם (טורח נושא) השם יתברך נושא משא כסא (ונראה) כאילו הוא נשא (טוען משא) העונות (בקול) בזכות הקול שאמר הושע הנביא כל תשא עון וקח טוב ׃ רבב"ע יהי רצון (יתרעשו אופן וגלגל) שיתרעשו אופנים וגלגלים בתפלתם (יוקש) עונות של ישראל שנקראים עם זו (להאפין ולגלגל) לגלגל ולכסות כדי שלא יהיו נראים לפני הקב"ה (כרוב וחיה רופפים) מתנועעים בכנפיהם לקבל התפלה (בכנפי כו') (כאב) עונש ישראל הנקראים עם ע (מרפים) שעשים הם רפוים (ענות לעומת שרפים) תמתול עונותם בשביל המלאכים שהם מזומנים לענות נגד ישראל קדושה וברכו

ישאל אחד מג' דברים בזמן שהחזן אומר בסדר הקדושה מלת (איה) או עושר מופלג או בנים לדיקים או השגת רוח הקודש ׃ על עושר מופלג יאמר זה ׃

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסמוכים על שולחני היום הזה ובכל יום ויום מזונותינו בכבוד ובריוח בזכות שמך הגדול (דיקרנוסא) הממונה על הפרנסה ׃ שתתן פרנסה לי ולכל הסמוכים על שולחני ואל תצריכני לידי מתנת בשר ודם כי אם בשפע חנני ׃ ומאוצר מתנת חנם תכלכלני ותשפיעני אמן אמן אמן סלה סלה סלה ׃

על השגת רוח הקודש יאמר זה ׃

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתגזור עלי (פב"פ) מלפני כסא כבודך ותן לי לב מבין ולהשיג רוח הקודש ׃

על בנים לדיקים יאמר זה ׃

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתתן לי בנים טובים וכשרים והגונים לעסוק בתורתך ובמצותיך ׃ ויאמר יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתמלא שאלתי ובקשתי ׃

חזן
כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ ׃ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ ׃ קהל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ ׃
מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים ׃

אָז מִלִּפְנֵי בְרֵאשִׁית ׃ אָבוֹת וּבָנִים הֵשִׁית ׃ לָתֵת אֲרוּכָּה ׃ לְהַעֲלוֹת

(אז מלפני בראשית) לפני בריאת העולם (אבות ובנים השית) שם במחשבה לברוא האבות וישראל (לתת ארוכה) ליתן להם התורה שהיא ארוכה מארץ (להעלות ארוכה) ובזכותה תהא להם רפואה (מאז נפש מחרות קנפס) כפרתה

נאָמֶען פון מָשִׁיחַ אונ תְּשׁוּבָה ׃ אונ די אַלֶע זִיבִּין זַאכִין וֶוערִין דֶער מַאנְט דָא אִין דֶר קְדוּשָׁה אז מלפני בראשית דֶעמָאלְט פַר דָאס עֶרְשְׁטֶע בַּשֶׁעפֶענִשׁ פון הִימִיל אונ עֶרד די תּוֹרָה אונ דֶעם כִּסֵא הַכָּבוֹד הָאט עֶר בַּאשַׁאפִין די תּוֹרָה אִיז בַּייא אִים דֶר צְווַיגִין גִיוֶועזֶן פון טָאג צו טָאג זִיא אִיז אָפּ גִישֵׁייד גִיוֶועזִין אִין זַיין פַר בָּארְגֶענִשׁ באהה לשעשועים עֶר הָאט זִיא בַּשֵׁייד צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זֵיי וֶוערִין אָן גִירוּפִין יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים דוּרְךְ אִיר זָאל גִירֵיינִיגְט וֶוערִין דִיא זִינְד פון דֶעם פָאלְק וָואס טוּעֶן תְּפִלָּה גמר בעצתה דוּרְךְ דֶר עֵצָה פון דֶער תּוֹרָה הָאט גָאט אַלִין בַּשַׁאפִין מִיט אַיין זָאג זִיא הָאט גִינֶעהֶענְט צוּ בֶּעטִין פַאר דִיא בַּשֶׁעפֶענִשׁ פון לַיים דגלה לפני עֶר הָאט דִי תּוֹרָה גִיבַּאנִירְט זִיא זָאל תָּמִיד זַיין פַר זַיין כִּסֵא הַכָּבוֹד כְּדֵי זִיא זָאל זַיין אַהִילְף צוּא דִיא וָואס זַייא זַיינֶען אויף גְנַאנֶען אִין גָאטְשׁ מַחֲשָׁבָה הוכנה עד לא זִיא אִיז וָוארִין אָן גִיבְּרַייט אַז דִי וֶועלְט אִיז נָאךְ נִיט גִיוֶועזִין זִיא זָאל זַיין אַרֶעכְט פַארְטִיטֶר מֵלִיץ צוּ דֶעם אֵייבִּיג פָאלְק ושני אונ צְוַוייא טוֹיזִינְט מָאל צֶעהֶן טוֹיזִינְט שָׁארִין מַלְאָכִים אוּנ אַזוֹ וִויא דִי מַלְאָכִים זַאמְלֶען זִיךְ אַיין אַזוֹ אויךְ זַאמְלֶען זִיךְ אַיין דִי מַלְאָכִים וָואס הַייסִין כְּרוּבִים זקוף למספרם זַיי רִיכְטִין זִיךְ אויף זַיי טוּעֶן מֶערִין זַייעֶר צָאל פַאר פוּל זַייא זָאלִין פִיל אוֹיס וַוייזִין זִיו זַייא מַאכִין אויף זִיךְ רַייטִין דֶעם כִּסֵא הַכָּבוֹד וָואס עֶר אִיז לוֹיטֶר וִוי אַסַפִּיר חשרת מים דִיא אַיין זַאמְלוּנְג פון וַואסֶער אוּנ דִי פִינְצְטֶערֶע וָואלְקִין פון

וַואשֶׁר אונ די אַלֶע מַלְאָכִים טוּעֶן תְּפִלָּה אונ זָאגִין צוּ גָאט בַּהַאלְט אִין טִיפֶענִשׁ פון די וַואשֶׁר די זִינְד פון די יִשְׂרָאֵל וָואס פַר גִיסִין זַייעֶר הַארְץ וִוי וַואסֶר טורח נושא גָאט טְרָאגְט די טִרְחָה פון דֶער וֶועלְט אונ פון דֶעם כִּסֵא הַכָּבוֹד אונ עֶשׁ וֶוערְט גִיזָעהֶען כְּלוֹמַר מֶען מֵיינְט דָאס די מַלְאָכִים טְרָאגִין דֶעם כִּסֵא הַכָּבוֹד עֶר טְרָאגְט די מַשָׂא פון די זִינְד וָואס יִשְׂרָאֵל טוּעֶן אונ דָאס טוּט גָאט פון וֶועגִין דֶעם קוֹל וָואס עֶר הָאט זַיי גִילָאזְט הֶערִין דָאס עֶר וִויל אַלֶע זַייעֶרֶע עֲבֵירוֹת פַאר טְרָאגִין יתרעשו אופן דִיא אוֹפַנִּים אונ דִיא גַלְגַלִּים שְׁטוּרֶעמֶן די שְׁטְרוּיבְלוּנְג דָאס זַיינֶען די עֲבֵירוֹת פון די יִשְׂרָאֵל צוּ מַאכִין וֶועלְגֶערִין דָאס דִיא עֲבֵירוֹת זָאלִין נִיט גִיזֶעהֶן וֶוערִין פַאר גָאט אַזוֹ וִויא אַרָאד וָואס וֶוערְט גִיוֶועלְגֶערְט זֶעהֶט זִיא זִיךְ נִיט אָן כרוב וחיה די מַלְאָכִים וָואשׁ הַייסִין חַיּוֹת אונ כְּרוּבִים זַיי מַאכִין שְׁלַאף זַייעֶרֶע פְלִיגִיל דָאס די תְּפִלּוֹת זָאלִין גֵיין פַאר דֶעם כִּסֵא הַכָּבוֹד זַיי קְלַאפִּין מִיט זַייעֶרֶע פְלִיגְלֶן אַזוֹ וִויא אַיין אָדְלֶער מְקַבֵּל צוּ זַיין דִיא תְּפִלּוֹת דִיא וַוייטָאג פון די יִשְׂרָאֵל דָאס זַיינֶען דִיא עֲבֵירוֹת הַיילִין זַייא וַוייל זַייא זַיינֶען אָן גִיבְּרַייט צוּא עֶנְטְפֶערִין קְדוּשָׁה קֶעגִין דִיא מַלְאָכִים וָואס זַייא הַייסִין שְׂרָפִים ׃

אז מלפני בראשית דֶערְנָסְט מָאל פַר דָאס עֶרְשְׁטֶע בַּשֶׁעפֶענִשׁ פָאטֶר אוּנ קִינְדֶער הָאט עֶר נִיטָאן אִין זַיין מַחֲשָׁבָה דָאס עֶר זָאל גֶעבִּין צוּ זַייא דִי תּוֹרָה וָואס וִויא אִיז לַאנְג אוּנ בְּרֵייט דָאס עֶר זָאל מַאכִין אויף בְּרַייגִין

מחשבה

אֲרוּכָּה: מֵאָז צָפָם · מְהֵרוּת קִצְפָּם: נוֹעַץ וְהֵבִין · נְאָצוֹת לְהַלְבִּין: סֶקֶר עֲשׂוֹת נְכוֹחָה · סִיּוּם לְיוֹם תּוֹכֵחָה: עָלוּ בְּמַחֲשָׁבָה יַחַד · עֲתִירָתָם לְמַלְּטָם מִפַּחַד: פּוֹדֶם הֶעֱלָם מִקֶּדֶם · פֶּשַׁע לְנַקּוֹת מִקְּנוּיַת קֶדֶם: צָפָה בְּוֹעֵד יוֹם זֶה · צוֹעֲקִים סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה: קוֹרֵא דוֹרוֹת מֵרֹאשׁ · קוֹשֶׁט אָב לְבָנִים הֵבִין לִדְרוֹשׁ: ריו רַבּוּ רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו · רְצוֹת רְחוּמָיו וַחֲסִידָיו · שֶׁהֵם יְדִידָיו · שֶׁכְּלוּל מֵעֲבָדָיו · תָּמִיד מְעִידָיו · כִּי אֵין בִּלְעָדָיו:

הקב"ה את ישראל שהם עתידים לחטוא וכדי שלא יתרה ויקצוף עליהם (נועץ והבין) הבין בעצה לברוא את התשובה מקודם שבזכותם (נאצות להלבין) למחול ולהלבין מה שמגאלים אותו (סקר עשות נכוחה סיום ליום תוכחה) ראה שטוב ישר ונכוחה היא לעשות סיום ליום תוכחה שלא יבוא לכן (עלו במחשבה יחד) האבות והבנים (עתירתם למלטם מפחד) בעתירת האבות ימלט הבנים מפחד יום הדין (פודם) הקב"ה נבואת גוהלם (העלם מקדם) העלה במחשבה לבראותם קודם בריאת העולם (פשע לנקות מקנוית קדם) לנקות חטא מישראל קנוית קדם דכת"ע (צפה בועד יום זה) ראה בקבוץ שמתקבלים בביהכ"נ ביום זה להתפלל והם (צועקים סלח כו') (קורא דורות מראש) הקב"ה מקרא לכל הדורות שעתידים להבראות מקצת מהם ברא ומקצת מהם העביר (קושט אב לבנים הבין לדרוש) הכין יום זה לישראל שידרשו ויזכרו מעשים טובים והאמת של אבות וכל זה עשה (כי רבו רחמיו וחסדיו) (רצות) לרצות (רחומיו וחסידיו וגו' שכלול מעבדיו) והם יסוד מעשיו של הקב"ה שאם אין ישראל אין תורה ולא יתקיימו שמים וארץ כמ"ש אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי (ירמיה ל"ג כ"ה) (תמיד מעידיו) והם תמיד מעידים עליו (כי אין בלעדיו) שאומרים שמע ישראל כו':

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

קהל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה אֶחָד: הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ · וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:

מיוסד ע"פ תשר"ק כפול

אָז מִלִּפְנֵי בְרֵאשִׁית · נָוֶה וְיִנּוֹן הֵשִׁית: תַּלְפִּיּוֹת מָרוֹם מֵרִאשׁוֹן · תִּכֵּן טֶרֶם כָּל עַם וְלָשׁוֹן: שִׁכְּנוּ עֵץ שָׁם לְהַשְׁרוֹת · שׁוֹגִים לְהַדְרִיךְ בְּדַרְכֵי יְשָׁרוֹת: רֶשַׁע אִם הֶאְדִּים · רָחֲצוּ וְהִזַּכּוּ הִקְדִּים: קֶצֶף אִם קָצַף בְּאָיֻמָּתוֹ · קָדוֹשׁ לֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: צֻמַּתְנוּ בְּבִצְעֵנוּ עַד עַתָּה · צוּרֵנוּ עָלֵינוּ לֹא גָעֲתָה: פָּנָה מֶנּוּ מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ · פַּלַּצְנוּ וְאֵין מִי לְצַדְּקֵנוּ: עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעוֹל פְּשָׁעֵינוּ · עוֹמֵס וְהוּא מְחוֹלָל מִפְּשָׁעֵינוּ: סוֹבֵל עַל שֶׁכֶם חַטֹּאתֵינוּ ·

(אז מלפני בראשית) לפני בריאת העולם (נוה וינון השית) שם במחשבה לברוא בה"מ ושמו של משיח (תלפיות מרום מראשון) בהמ"ק שנקרא תלפיות ומרום מראשון (תכן טרם כל עם ולשון) הכין במחשבתו לברוא בה"מ קודם בריאת כל עם ולשון (שכנו עץ שם להשרות) יען להשרות שכינתו בבה"מ (שוגים להדריך) כדי להדריך השוגגים בדרכי ישרות (רשע אם האדים) אם האדימו חטאים כאודם השני (רחצו והזכו הקדים) הקדים ואמר רחצו והזכו מעונותיכם ועשו תשובה ובזה הדריך השוגגים בדרכי ישרות שברא התשובה קודם בריאת העולם (צומתנו בבצענו) מאוסרים אנחנו בגלות (עד עתה) ואתה (צורנו עלינו לא געתה) לא נערה עלינו לענות אותנו כמעשינו ולמה כי (פנה מנו משיח צדקנו) הסיר ממנו את משיח צדקנו וגלה וכלה ממנו מלכות ועל ידי הגלות (פלצנו) היינו לבושים ונפשים (ואין מי לצדקנו) (עונותינו ועול פשעינו עומס) הוא סובל עונותינו ופשעינו (והוא מחולל מפשעינו) והוא נשחת וחולה מכח

אַהַיילוּנְג מאז פון דָענְסְט מָאל אָן הָאט עֶר דִיא יִשְׂרָאֵל גִיזֶעהֶן פוּן דֶער הִיצוּנְג פוּן זַייעֶר צָארִין דָאס זַיי וֶועלִין אִים דֶער צַארֶענֶן מִיט זַייעֶרֶע עֲבֵירוֹת אִיבֶּער דֶעם נועץ הָאט עֶר זִיךְ בַּרָאטִין אוּנ הָאט פַר שְׁטַאנֶען צוּא בַּאשַׁאפִין פְרִיעֶר דִיא אָבוֹת כְּדֵי דָאס עֶר זָאל אִין זַייעֶר זְכוּת דִיא דֶער צָארוּנְג דָאס זַיינֶען דִיא עֲבֵירוֹת וַוייס מַאכִין סקר גָאט הָאט גִלוּגְט צוּא טָאן רֶעכְט פַארְטִיקַייט דֶער מִיט וָואס עֶר הָאט דֶעם טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה גִימַאכְט פַאר אַיין יוֹם הַדִּין דֶער טָאג אִיז אַצַייכִין צוּא דֶעם יוֹם הַדִּין וָואס עֶר וֶועט קוּמֶען לֶעָתִיד דֶעמָאלְט וֶועט גָאט אוֹיךְ מִשְׁפָּטִין דִיא גַאנְצֶע וֶועלְט עלו אִיבֶּער דֶעם זַיינֶען זַייא אוֹיף גִיגַאנְגֶען אִין דֶער מַחֲשָׁבָה אִין אַיינֶעם דִיא פֶעטֶער אוּנ דִיא קִינְדֶער דָאס גִיבֶּעט פוּן דִיא אָבוֹת זָאל מַאכִין אַנְטְרִינֶען דִיא קִינְדֶר פוּן אַנְגְשְׁט פוּן דֶעם יוֹם הַדִּין פודם זַייעֶר דֶער לַייזֶר עֶר הָאט זַייא אוֹיף גִיבְּרַאכְט אִין זַיין מַחֲשָׁבָה פוּן פְרִיעֶר רַיין צוּ מַאכִין דִי עֲבֵירוֹת פוּן דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זַיי זַיינֶען גִיקוֹיפְט גִיוָוארִין צוּ גָאט אֵיי דִי וֶועלְט אִיז בַּשַׁאפִין גִיוָוארִין צפה לוג דו גָאט אָן דֶעם אַיין זַאמְלוּנְג פוּן דֶעם דָאזִיגִין טָאג זַיי שְׁרַייעֶן אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט פַר גִיבּ צוּא דִי זִינְד פוּן דֶעם דָאזִיגִין פָאלְק קורא גָאט דֶער דָא רוּפְט אוּנ וַוייס אַלֶע דוֹרוֹת וָואשׁ וֶועלִין בַּאשַׁאפִין וֶוערִין פוּן אָן הַייבּ דֶר וֶועלְט עֶר הָאט אָן גִיבְּרַייט צוּ דִי יִשְׂרָאֵל דֶעם דָאזִיגִין טָאג זַייא זָאלִין פַארְשְׁטִין אוּנ זָאלִין דֶר מַאנֶן דֶעם זְכוּת אוּנ דִי וָוארְהַייט פוּן דִי אָבוֹת רבו זַיינֶע דֶער בַּארִימְהַקַייט אוּנ חֲסָדִים זַיינֶען גְרוֹיס צוּ בַּאוִוילִיגִן זַיינֶע חֲסִידִים אוּנ זַיינֶע לִיבּ הָאבֶּער שהם וָואשׁ זַייא זַיינֶען זַיינֶע פְרַיינְט דֶער גְרוּנְט פוּן זַיינֶע וֶוערְק תמיד זַייא זָאגִין תָּמִיד עֵדוּת אוֹיף גָאט דָאס אָן אִים אִיז קֵיין גָאט נִיט פַאר הַאנְדִין:

אז מלפני בראשית דֶעמָאלְט פַאר דָאשׁ עֶרְשְׁטֶע בַּאשֶׁעפֶענִשׁ דִי וואוֹנוּנְג דָאס אִיז דָשׁ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ דֶעם נָאמֶען פוּן מָשִׁיחַ הָאט גָאט גִטָאן אִין זַיין מַחֲשָׁבָה תלפיות דֶער הוֹיכֶר הוֹיפִין דָאס אַלֶע מַיילֶער קֶערִין זִיךְ אַהִין מִתְפַּלֵּל צוּ זַיין דָאשׁ אִיז דָשׁ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ עֶס אִיז דֶער הַייכְט גִיוָוארִן פַר אָדָם הָרִאשׁוֹן עֶשׁ אִיז אָן גִיבְּרַייט גִיוָוארִין אֵיי עֶשׁ אִיז נָאךְ אַיין אוּמָּה אוּנ אַיין לָשׁוֹן אוֹיף דֶער וֶועלְט גִיוֶועזִין שכנו גָאט הָאט זִיךְ בַּרָאטִין צוּ מַאכִין רוּעֶן זַיין שְׁכִינָה אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ צוּ מַאכִין טְרֶעטִין דִי זִינְדִיגֶע אִין רֶעכְט פָארְטִיגִין וֶועג רשע אוֹיבּ דִי חֲטָאִים זַיינֶען רוֹיט וִויא רוֹיטֶע פָאדִים הָאט עֶר גִיפֶעדֶערְט דִיא תְּשׁוּבָה אוּנ הָאט גִיזָאגְט וַואשְׁט אַייךְ אוּנ לַייטֶערְט אַייךְ פוּן אַייעֶרֶע זִינְד מִיט תְּשׁוּבָה קצף אוֹיבּ עֶר צַארִינְט אַצָארִין אוֹיף זַיין גִיפָארְכְט פָאלְק דֶר הַיילִיגֶר גָאט עֶר דֶר וֶועקְט נִיט זַיין גַאנְצִין צָארִין צומתנו מִיר זַיינֶען אַיין גִיוָוארְצִילְט פוּן אַייבִּיג אָן אִין אוּנְזֶר רוֹיבּ בִּיז אִיצוּנְדֶערְט אוּנְזֶר בַּאשֶׁעפֶר דוּא הָאסְט אוֹיף אוּנְז נִיט אָן גִישְׁרִיעֶן אַנִישְׁרַייא פוּן צָארִין צוּא פַאר לֶענְדִין אוּנְז פנה עֶר הָאט זִיךְ פוּן אוּנְז אַוֶועק גִיקֶערְט אוּנְזֶער גִירֶעכְטֶער מָשִׁיחַ מִיר זַיינֶען דֶער שְׁרָאקִין גִיוָוארִין אוּנ עֶשׁ אִיז קֵיינֶער נִיט דָא עֶר זָאל אוּנְז גִירֶעכְט מַאכִין עונותינו עֶר טְרָאגְט אוֹיף זִיךְ דֶעם יָאךְ פוּן אוּנְזֶערֶע זִינְד

סְלִיחָה מְצוֹא לַעֲוֹנוֹתֵינוּ : נִרְפָּא לָנוּ בְּחַבּוּרָתוֹ · נֶצַח בְּרִיָּה חֲדָשָׁה עֵת לִבְרֹאתוֹ : חזן מֵחוּג הַעֲלֵהוּ · מִשֵּׂעִיר הַדְלֵהוּ : לְהַשְׁמִיעֵנוּ בְּהַר הַלְּבָנוֹן · שֵׁנִית בְּיַד יִנּוֹן :

סמעינו וכל זאת הוא (סליחה מצא לעונותינו) כדי למצא סליחה לעונותינו (נרפא לנו בחבורתו) כמ"ש והכתוב נרפא לנו (ישעיה נג ה) לכן בקשת מאתך (נצח) שמלכותך לנצח נצחים (בריה חדשה עת לבראתו) שהוכש לבראות העת כשהרפא משיח מחליו והעשה אותו בריה חדשה (מחוג העלהו) מגלות שאנו שרוים בו בתכלית השפלות כמו בתהום הארץ העלה את ישראל (משעיר הדלהו) הגבה והרם אותו מיד כמו שעיר (להשמיענו) לקבלנו (בהר הלבנון) לבהמ"ק (שנית ביד ינון) משיח ששמו ינון :

חזן הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ · וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים · אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ : וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד :

אָז מִלִּפְנֵי בְרֵאשִׁית · שִׁבְעָה אֵלֶּה הֵשִׁית : כּוֹנָם מֵעֵת נוֹלָדוּ · כְּתוּרִים בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ : יְצָרָם וְאֶצְלוֹ כְּלָלוֹ · יַחַד לִפְנֵי גְבָעוֹת חוֹלָלוּ : טִפֵּל בְּאִבָּם תְּשׁוּבָה · שְׁבוּעָה הִיא לְבַת הַשּׁוֹבֵבָה : תְּחִלָּה צֳרִי לְחַטָּאִים · חוֹבֵשׁ לִנְטְעֵי נְטָעִים : זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת בָּהּ לִדְחוֹת · זַעַם וְעֶבְרָה בָהּ לִמְחוֹת : וּמִלִּפְנֵי עָשׂוֹר עֲשָׂרָה · וְעָדָהּ לְמַרְפֵּא סוֹרֵרָה : הִנְנוּ אָתָאנוּ לָךְ אָיוֹם · הַבִּיטָה וּרְאֵה בְּשִׁבְרוֹן לֵב הַיּוֹם : דַּלְיוֹת שׁוֹקַיִם · וּמַצַּב רַגְלַיִם · דְּרִיכַת מָתְנַיִם · וּמַעַר קַרְסֻלַּיִם : גְּשִׁים יְחֵפִים · בְּעִנּוּי עֲיֵפִים · גִּישׁוּת מְאַלְּפִים · בְּשִׁירוֹת מְעוֹפְפִים : חזן בְּךָ מִתְהַדְּרִים · בְּשִׁמְךָ נֶאְדָּרִים · אַמְּצָךְ מַאְדִּירִים · אַדִּיר בָּאַדִּירִים · בְּקוֹל אַדִּירִים :

(אז מלפני בראשית) לפני בריאת העולם (שבעה אלה השית) שבעה דברים הנאמרים למעלה תורה וכה"כ אבות וישראל בית המקדש ומשיח ותשובה · כל הדברים האלו שם במחשבתו לברוא אותם קודם בריאת העולם (כונם) נתכוין הקדוש ב"ה על אלו שבעה דברים (מעת נולדו) מאז שנולדו שיהיו טובים לעולם (כתורים) מוכתרים הם (בטרם הרים יולדו) (יצרם ואצלו כוללו) יצר אותן ז' דברים וכללן אצלו (יחד לפני גבעות חללו) בטרם הרים וגבעות נבראו (טפל באבם תשובה) הכר אל בניהם שיעשו תשובה (שבועה היא לבת השובבה) מתוקנת משבע התשובה לרשעי ישראל שנקראו בת השובבה (תחלה צרי) עשה את התשובה קטר ועטוף רפואה וצרי (לחטאים) (חובש לנטעי נטעים) מרפא לבני האבות שנקראו נטעים (זדונות ושגגות בה למחות) למחות בתשובה זדונות ושגגות (ומלפני עשור עשרה) עשרה ימים לפני יום העשור (ועדה) זמן את התשובה (למרפא) אומה (סוררה) (דליות שוקים) רפה בהסרת כח השוקים (ומצב רגלים) ואין לנו כח לעמוד על רגלינו (דריכת מתנים) שאין לנו כח במתנים לדרוך (בענוי עיפים) עיפים מחמת התענית (גישות מאלפים) מלמדים לגשת (אמצך מאדירים) חוזק מספרים ומחזקים ואומרים (אדיר באדירים) (בקול) המים אדירים :

חזן אַדִּירֵנוּ אַדִּירֵנוּ יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ : וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ · בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד : וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר · קהל יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :
לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה :

אונ ער איז קראנק פון וועגין אונזערע פשעים טוכל ער טראגט אויף דעם אקסיל אונזערע זינד איין פאר געבונג צוא גיפינן צו אונזערע זינד נרפא עש איז ווארין גיהיילט צוא אונז מיט זיינע ביילין אונ וואונדין דער שטארקר גאט אז ער וועט משיח היילין אונ וועט אים באשאפין איין נאייע באשעפעניש איך בעט דיך גאט פון אלע ערטער פון דער ערד וואש דיא ישראל זיינען אין גלות ברייגנ זייא אויף פון גלות אדום דער הויך אים להשמיענו צוא איין זאמלען אונז אויף דעם בארג פון דעם בית המקדש דאש אנדערע מאל דורך משיח דער דא הייסט ינון יהי רצון דוא גאט זאלסט אונז. דער לייזין דורך משיח אזו וויא דוא האשט אונז דער לייזט פון מצרים דורך משה רבינו :
אז מלפני בראשית דעמאלט פאר דאש ערשטע באשעפעניש די דאזיגע זיבין האט ער גיטאן אין זיין מחשבה דיא וואש אויבין זיינען דער מאנט כונם ער האט אויף זייא מכוין גיוועזין פאר דער צייט דאש זייא זיינען גיבארין גיווארין זיי זיינן גיוועזין אן גיברייט איי דיא בערג אונ דיא וועלט איז באשאפין גיווארין יצרם גאט האט זייא באשאפין אונ ביייא אים זיינן זייא ניקריינט גיוועזין אין איינעם פריער איי די הויכע בערג זיינן בשאפין ניווארין טפל ער האט בהעפט צו די קינדר ישראל די תשובה · די תשובה איז אן גיברייט צו די רשעים וואש זייא זיינען ווילד תחלה ער האט די תשובה אן גיבונדין איין היילונג צוא די זינדיגע ארפואה אונ אפלאסטער צוא דיא קינדער פון דיא אבות וואש זייא זיינען ניגליכין צוא אפלאנצונג זדונות מיט דער תשובה צו פאר שטויסין דיא עבירות וואש ווערין גיטאן במזיד אדר בשוגג קליינעם צארין אונ גרויסין צארין אפ צוא מעקין מיט דר תשובה ומלפני אונ צעהען טאג פאר דעם צעהענטין טאג דאס זיינען דיא עשרת ימי תשובה האט ער די תשובה אן גיברייט צוא אהיילונג צוא דיא אפ קערער די ישראל הננו היינט זיינן מיר צו דיר פארכטיגר גאט גקומן לוג אונ זעה אן דעם צוא ברעכונג פון דעם הארצין וואש מיר צוא ברעכין היינט אין דעם טאג דליות זעה דאש אויף הייבונג פון אונזערע שענקיל דאש מיר האבן קיין כח ניט צו שטיין אויף די פיס אונ דאש בשטאנד פון אונזערע פיס דאש טרעטונג פון אונזערע לענדין אונ דאש אונזערע קנעכיל גליטשין זיך אויש דאס מיר האבין קיין כח ניט צוא שטין גשים זייא גינעהענן בארוועס אונ זיינען מיד פון פייניגונג אונ לערנען זיך וויא אזו זייא זאלין תפלה טאן אונ לויבין דיך מיט דיא לויב וואש די מלאכים לויבין דיך בך מתהדרים זייא בשיינען זיך מיט דיר מיט דיין נאמען ווערין זייא גישטארקט דיין שטארקייט בשיינען זייא אונ זאגן דוא ביסט דער שטארקער איבער אלע שטארקע אזו וויא די שטארקע וואסער וואש זייא רוישין שטארק :

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ · וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ · וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ · בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ · תֻּקְדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ · כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ (נ״א כְּעֶרְכְּךָ) קָדַשְׁתָּ · נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ · עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ · וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ · וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ · וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ · וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ: עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן. אֲדוֹנֵינוּ · וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ · וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם (נ״א הַיּוֹם) לְצֶדֶק דִּינֵנוּ · כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵינוּ: בְּאֵין מֵלִיץ יוֹשֶׁר מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע · תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט · וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט · הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

פּוֹתְחִין הָאָרוֹן — מְיוּסָד עַל א״ב כָּפוּל

הָאוֹחֵז בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה :
הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק גִּנְזֵי נִסְתָּרוֹת: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא בּוֹחֵן כְּלָיוֹת :
הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפוֹדֶה מִשַּׁחַת : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא גּוֹאֵל חָזָק :
הַדָּן יְחִידִי לְבָאֵי עוֹלָם : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא דַּיָּן אֱמֶת :
הֶהָגוּי בְּאֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה:
הַוַּדַּאי שְׁמוֹ כֵּן תְּהִלָּתוֹ : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא וְאֵין בִּלְתּוֹ :
הַזּוֹכֵר לְמַזְכִּירָיו טוֹבוֹת זִכְרוֹנוֹת : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית :
הַחוֹתֵךְ חַיִּים לְכָל חַי : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא חַי וְקַיָּם :
הַטּוֹב וּמֵטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא טוֹב לַכֹּל :
הַיּוֹדֵעַ יֵצֶר כָּל יְצוּרִים : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא יוֹצְרָם בַּבָּטֶן :
הַכֹּל יוֹכַל וְכוֹלְלָם יַחַד : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא כֹּל יָכוֹל :
הַלָּן בְּסֵתֶר בְּצֵל · שַׁדַּי : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא לְבַדּוֹ הוּא :
הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא מֶלֶךְ עוֹלָם :
הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ כָּל דּוֹר : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא נוֹצֵר חֶסֶד :
הַסּוֹבֵל · וּמַעְלִים עַיִן מִסּוֹרְרִים : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא סוֹלֵחַ סֶלָה :
הָעֶלְיוֹן · וְעֵינוֹ אֶל יְרֵאָיו : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא עוֹנֶה לָחַשׁ :
הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר לְדוֹפְקֵי בִּתְשׁוּבָה : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא פְּתוּחָה יָדוֹ :
הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע וְחָפֵץ בְּהִצָּדְקוֹ : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא צַדִּיק וְיָשָׁר :
הַקָּצַר בְּזַעַם וּמַאֲרִיךְ אַף : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא קָשֶׁה לִכְעוֹס :
הָרַחוּם וּמַקְדִּים רַחֲמִים לְרוֹגֶז : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא רַךְ לִרְצוֹת :
הַשָּׁוֶה וּמַשְׁוֶה קָטֹן וְגָדוֹל : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא שׁוֹפֵט צֶדֶק :
הַתָּם וּמִתַּמֵּם עִם תְּמִימִים : וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא תָּמִים פָּעֳלוֹ :

תִּשְׂגַּב לְבַדְּךָ וְתִמְלוֹךְ עַל כֹּל בְּיִחוּד: כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְהָיָה יְהֹוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ · בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהֹוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

ובכן תן פחדך יהוה אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו יהוה אלהינו שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יהוה לעמך תהלה ליראיך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך · שמחה לארצך וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלזו וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה · וכל הרשעה כלה כעשן תכלה · כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:

ויאתיו כל לעבדך · ויברכו שם כבודך · ויגידו באיים צדקך · וידרשוך עמים לא ידעוך · ויהללוך כל אפסי ארץ · ויאמרו תמיד יגדל יהוה · (ויזבחו לך את זבחיהם) · ויזנחו את עצביהם · ויחפרו עם פסיליהם · ויטו שכם אחד לעבדך · וייראוך עם שמש מבקשי פניך · ויכירו כח מלכותך · וילמדו תועים בינה · וימללו את גבורתך · וינשאוך מתנשא לכל לראש · ויסלדו בחילה פניך · ויעטרוך נזר תפארה · ויפצחו הרים רנה · ויצהלו איים במלכך · ויקבלו עול מלכותך עליהם · וירוממוך בקהל עם · וישמעו רחוקים ויבואו · ויתנו לך כתר מלוכה:

ותמלוך אתה יהוה לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך · ככתוב בדברי קדשך ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך ככתוב ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ברוך אתה יהוה המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים · אהבת אותנו ורצית בנו · ורוממתנו מכל הלשונות · וקדשתנו במצותיך · וקרבתנו מלכנו לעבודתך · ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום (לשבת השבת הזה ואת יום) הכפורים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחל בו את כל עונותינו (לשבת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך · בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היד שנשתלחה במקדשך: יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים · ותבנהו מהרה ותגדל כבודו: אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ: והביאנו לציון עירך ברנה · ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם · ואת מוסף (לשבת ואת מוספי יום השבת הזה ו) יום הכפורים הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

לשבת

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: (זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור):

ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו: והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד · כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם:

ומנחתם ונסכיהם כמדבר · שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל: ועשרון לכבש · ויין כנסכו ושני שעירים לכפר · ושני תמידים כהלכתם:

(מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם):

לשבת

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג · עם מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית:

מחל

כשעה שהחזן אומר עלינו אומרים הקהל מגדל עוז וכו' :

מגדל עוז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב : רבונו של עולם מיום שחרב בית המקדש אין לנו במה לכפר לא קרבן ולא בגדי כהונה ולא מנחה ולא זבח ולא מזבח רק שמך הגדול עומד לנו · ויהי רצון שתהא שעה זו עת רצון ליכנס תפלתי למרום כשאני מזכיר יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת : נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה : אח"כ ככה וכו' כעלינו פותחין הארון · כשאו שם הגיעו כסם סוגרין הארון · ואח"כ כשאומרים פותחין הארון.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה · שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם : וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא : שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ · וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ (נ"א וְכִסֵּא כְבוֹדוֹ) בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (נ"א אַחֵר) · אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ · וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָֹה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד :

ותפלה לנור אחר נקול רם הוא אלהינו וכו' · ובשעה שהצבור אומרים הוא אלהינו וכו' אומר החזן אלו הפסוקים וטוב לבטל גזירות רעות וקבלה הוא מן רבי אליעזר בעל הרוקח :

אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְהוָֹה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ: וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָֹה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה אֶחָד : הֵן לַיהוָֹה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ : כִּי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד : כִּי שֵׁם יְהוָֹה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ : יְהִי שֵׁם יְהוָֹה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : סוגרין הארון

תחנה להש"ץ קודם עבודה של מוסף :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֱיֵה עִם פִּיפִיּוֹת שְׁלוּחֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל · הָעוֹמְדִים לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים מִלְּפָנֶיךָ עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל · הוֹרֵם מַה שֶּׁיֹּאמְרוּ · הֲבִינֵם מַה שֶּׁיְּדַבֵּרוּ · הֲשִׁיבֵם מַה שֶּׁיִּשְׁאֲלוּ · יַדְּעֵם הֵיךְ יְפָאֲרוּ · בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן · בֶּרֶךְ לְךָ יִכְרָעוּן · עַמְּךָ בְּפִיהֶם יְבָרֵכוּן · וּמִבִּרְכוֹת פִּיךָ כֻּלָּם יִתְבָּרְכוּן · עַמְּךָ לְפָנֶיךָ יַעֲבִירוּן וְהֵם בַּתָּוֶךְ יַעֲבוֹרוּן · עֵינֵי עַמְּךָ בָּם תְּלוּיוֹת · וְעֵינֵיהֶם לְךָ מְיַחֲלוֹת : גָּשִׁים מוּל אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּאֵימָה · לְשַׁכֵּךְ כַּעַס וְחֵמָה · וְעַמְּךָ מְסַבְּבִים אוֹתָם כַּחוֹמָה · וְאַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם תַּשְׁגִּיחַ אוֹתָם לְרַחֲמָה : עַיִן נוֹשְׂאִים לְךָ לַשָּׁמַיִם · לֵב שׁוֹפְכִים נִכְחָךְ כַּמַּיִם · וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמָיִם : שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ בִלְשׁוֹנָם · וְלֹא יִנָּקְשׁוּ בְשִׁנּוּנָם · וְלֹא יֵבוֹשׁוּ בְּמַשְׁעֲנָם · וְלֹא יִכָּלְמוּ בָם שְׁאוֹנָם · וְאַל יֹאמַר פִּיהֶם דָּבָר שֶׁלֹּא כִרְצוֹנֶךָ · כִּי חֲנוּנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ הֵמָּה חֲנוּנִים · וּמְרֻחָמֶיךָ הֵמָּה מְרֻחָמִים · כְּמָה שֶׁיָּדַעְנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ אֵת אֲשֶׁר תָּחֹן יוּחָן · וְאֵת אֲשֶׁר תְּרַחֵם יְרוּחָם · כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהוָֹה לְפָנֶיךָ · וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם : וְנֶאֱמַר אַל יֵבוֹשׁוּ בִי קֹוֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהִים צְבָאוֹת · אַל יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

פותחין הארון

אוֹחִילָה לָאֵל אֲחַלֶּה פָנָיו · אֶשְׁאֲלָה מִמֶּנּוּ מַעֲנֵה לָשׁוֹן : אֲשֶׁר בִּקְהַל עָם אָשִׁירָה עֻזּוֹ · אַבִּיעָה רְנָנוֹת בְּעַד מִפְעָלָיו : לְאָדָם מַעַרְכֵי לֵב וּמֵיְהוָֹה מַעֲנֵה לָשׁוֹן : אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ : יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי : סוגרין הארון

דָאשׁ בֶּעשְׁרַייבוּנְג פוּן כֹּהֵן גָּדוֹל אִין זַיין אַריין גֵיין אִין קָדְשֵׁי קָדָשִׁים אוּנ זַיין אַרוֹיש גֵיין בְּשָׁלוֹם אוּם יוֹם כִּפּוּר :

זִיבְּען טֶעג פַאר יוֹם כִּפּוּר הָאט מֶען אָן גִיגְרַייט אִין וואוֹנוּנְג פוּן כֹּהֵן גָּדוֹל פִיל שְׁטוּלֶען צוּם זִיצִין פִיר דָעם קָטִינ פִיר דָעם כֹּהֵן גָּדוֹל פִיר דָעם נָשִׂיא פִיר דָעם סְגַן הַכֹּהֵן אוּנ פִיר דִי זִיבְּצִיג סַנְהֶדְרִין · דִי אַלֶע שְׁטוּלִין זַיינֶען גִיוֶועזִין פוּן פַיין זִילְבֶּער · דֶער עֶלְטְסְטֶער פוּן דִי כֹּהֲנִים הָאט גִיהַאט אַלֶע מָאל אַיין רֶעדֶע צוּ דָעם כֹּהֵן גָּדוֹל · פַאר גֶעם נִיט הֶער כֹּהֵן גָּדוֹל דָאשׁ דִי אוֹיגִין פוּן גַאנְץ יִשְׂרָאֵל זַיינֶען גִירִיכְטֶעט אוֹיף דִיר אוּנ דוּרְךְ דִיר זָאל זַייא זֵייעֶרֶע זִינְד פַאר גֶעבִּין וֶוערִין אִין דָעם הַיינְטִיגִין יוֹם הַנּוֹרָא יוֹם כִּפּוּר אוּנ דִי גְרִינְגְסְטֶע פֶערְשׁוּלְדִיגוּנְג חַס וְשָׁלוֹם דִיר דָעם טוֹיט צוּ צִיהְט אוּנ דִי זִינְד פוּן דִי יִשְׂרָאֵל חַס וְשָׁלוֹם וֶוירְד נִישְׁט פַר גֶעבִּן ווערן · טוּא תְּשׁוּבָה אֲפִילוּ אוֹיף דִי קְלֶענְסְטֶע עֲבֵירוֹת אוּנ זֶעה אוֹיךְ נָאךְ צוּ זֶעהֶן דָאשׁ דַיינֶע בְּרִידֶער אַלֶע כֹּהֲנִים זָאלִין אוֹיךְ תְּשׁוּבָה טָאן · כְּדֵי דֶר שָׂטָן זָאל נִישְׁט קֶענֶען דָעם סִינְגְרֶעכְטִן קִטְרוּג הָאבִּין · דְרוֹיף עֶנְטְפֶערְט אִים דֶער כֹּהֵן גָּדוֹל דָאשׁ עֶר וִוירְקְלִיךְ אוֹיף אַלֶעם תְּשׁוּבָה גִיטָאן הָאט אוּנ אוֹיךְ אַלֶע כֹּהֲנִים דֶער צוּא אוֹיף גִימוּנְטֶערְט הָאט וֶוענִין דֶר תְּשׁוּבָה · אוּנ עֶר אִיז בָּטוּחַ דָאשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דִי זִינְד פוּן יִשְׂרָאֵל פַר גֶעבִּין וֶועדְט דֶר נָאךְ וִוירְד בַּאקַאנְט גִימַאכְט דָאשׁ דֶר כֹּהֵן גָּדוֹל גֶעמְט אָן דָאשׁ וואוֹנוּנְג אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָאט זִיךְ דָאשׁ גַאנְצֶע פָאלְק פַר זַאמִילְט אִים צוּ בַּאגְלֵייטִין פוּן זַיין וואוֹנוּנְג אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַריין · אוּנ דָאשׁ אִיז גִישֶׁעהֶן מִיט זֶעלְכֵי אָרְדְנוּנְג · פְרִיעֶר זַיינֶען אוֹישׁ גִיגַאנְגֶען אַלֶע דִי קִינְדֶער וואשׁ זַיינֶען אַרוֹישׁ גִיקוּמֶען פוּן דָוִד הַמֶּלֶךְ אוּנ פִיר זַיי הָאט מֶען אוֹישׁ גְרוּפִין גִיבְּט אָפּ כָּבוֹד צוּם הוֹיז דָוִד הַמֶּלֶךְ · דֶר נָאךְ דִי קִינְדֶער פוּן דִי חַשְׁמוֹנָאִים · דֶער נָאךְ דִי לְוִיִּם זֶעקְס אוּנ דְרַייסִיג טוֹיזֶינְד אוּנ מֶען הָאט פִיר זַייא אוֹיס גְרוּפִין גִיבְּט אָפּ כָּבוֹד צוּם הוֹיז לֵוִי · דֶער נָאךְ פִיר אוּנ צְווַאנְצִיג טוֹיזֶינְד כֹּהֲנִים אַלֶע אָן גִיטָאן אִין ווַייסֶע זַיידֶענֶע קְלֵיידֶער · דֶר נָאךְ זַיינֶען גִיגַאנְגֶען אַלֶע מְשׁוֹרְרִים · דֶער נָאךְ אַלֶע מוּזִיקַאנְטִען מִיט טְרָאמְפֶּעטִין אוּנ אַנְדֶערֶע

כלי

גלי וזמר · דער נאך די טויער שליסר פון בית המקדש · דר נאך די בעלי מלאכות וואש האבין גימאכט דאש קטורת · דר נאך די פרוכת מאכערס· דר נאך אלע וועכסערש · דר נאך די איינעמר פון געלד אין בהמ״ק · דר נאך איין גאנצר קארפוס זעסיל טרעגר · דר נאך די זיבציג סנהדרין · דער נאך הונדרט מענער מיט זילבערנע שטעקינש אום דען וועג פרייא צוא מאכין · אונ ערשט יעצט דר כהן גדול אליין · אונ היגטער אים די עלסטע כהנים פאר וויש · אונ אום איינגאנג פון יעדערע גאס האבין אים מקבל זוועזן די גרעשטע לייט אונ רבנים בכבוד גדולי אונ האבין צו אים גיזאגט בעט צום בורא יתברך דאש ער זאל אונז ערהאלטן דאש מיר זאלין קאנען אים דינען ביראה אונ ליבשאפט · אונ אלם זייא זיינען אנגיקומען צום איינגאנג פון בית המקדש האבין די כהנים מתפלל גיוועזן איין תפלה פיר דעם ערהאלטין דאש הויז דוד דאש בית המקדש אונ דאש גאנצע הויז כהנים לוים וישראלים · ווארויף דאש גאנצע פאלק מיט איין גרויש גישרייא אמן גיענטפערט האבין · דאש פון דעם שטארקין קול וועגין פייגל פון דר לופט זייגען אראפ גיפאלין · דער נאך האט זיך דער כהן גדול גיזעגינט מיט דעם גאנצין פאלק וויינענדיגי אונ צוויא כהנים האבין אים אין איין באזונדערע שטוב אין בית המקדש אריין גיפירט אפ גיזונדערט פון אלע כהנים · דאש וואר דר אריין גאנג אין קדשי קדשים · ביי דעם ארויש גיין פון קדשי קדשים בשלום וואר דר כבוד נאך פיל גרעסער און שענער דאש עס גאר אומעגליך איז צו דער שרייבין דעם גרויסן כבוד וואס דר גדול גיהאט האט · בייא ארויס גיין אבינט האבין אים שון אלע יהודים אין ירושלים אפ גיווארטעט אין ווייסע קליידר אן גיטאן אונ וועקסינע ליכט אין די הענט · אויך אלע פענצטער אין דר שטאט ווארין בעלייכט אונ אויס גיהאנגן מיט די שענסטע גילדנע אונ זיידנע צייגין · אונ איבער דעם גרויסין גידראנג פון פילען פאלק האט עס גיפלעגט צו דויערין ביז אין דער האלבע נאכט איידער דר כהן גדול האט גרייכט ביז צו זיין וואתונג· דען יעדרר אפילו זייא האבין אלע גיפאסט האט דאך קיינער ניט ניוואלט אהיים גיין ביז ער האט דעם כהן גדול גקושט אונ דאט האט גפלעגט דויערן ביז אין דער האלבע נאכט · דעם צווייטין טאג דער נאך מוצאי יום כפור וואר בייא דעם גאנצין פאלק אויך יו״ט ווייל דער כהן גדול גליקליך אונ בשלום ארויס גיגאנגען איז פון קדשי קדשים · אונ דער כהן גדול פלעגט אויך צו מאכין מוצאי יום כפור אגרויסע סעודה פאר אלע זיינע באקאנטע אונ גוטע פריינד אונ קרובים · אונ האט גילאזט פאר פערטיגן אלע מאל אגאלדענם טאביל אונ אויף גישריבין די ווערטר · איך כהן גדול בן כהן גדול האב גיטאן די עבודה אום יום כפור אין קדשי קדשים אין דעם אונ דעם יאר · יהי רצון דאם מיין זון נאך מיר אויך דאם אייגענע גליק גיניסען זאל צו דינען אין היליגין הויז לפני מלך מלכי המלכים · אמן כן יהי רצון :

כל סדר עבודה שבפיוט הזה מסכים מאוד לסדר המשנה והגמרא דמסכת יומא דבר דבור על אופניו מתחלתו ועד סופו · וגם באיזה מקומות כאשר יבא בפנים בעז״ה וזאת למודעי שהעתקתי על כל דבור לשון המשנה ולשון הגמרא בקצת מקומות · בכדי להקל על כל קורא שיבין לאשורו בלי טורח ויגיעה :

אמר מהר״י סג״ל שקשה לו על הפיוט דאמיץ דיסד עליו תרום דשן בפייס ראשון · אם כן משמע בתרומת הדשן כשרה בכהן הדיוט מי שנפל עליו הגורל (והלא כל עבודות היום לא היו אלא בכ״ג) ואמר דנראה לו דפיוט דאתה אתא סבר ליה כגמרא דיומא שאין עבודת היום כשרה כי אם בכהן גדול ופיוט דאמיץ כח סבירא ליה כפירוש ריב״א דפירש ריש פ״ק דיומא דתרומת הדשן הוי עבודה בכהן הדיוט · ואין להקשות אמאי נקט הפיוט את ג׳ הפייסות האחרות שלא היו כשרות אך בכ״ג אף לריב״א זה לא קשה דנקט סדר הקנה דהתם ונראה לי דה״ט שם אין מייסד ריב״א לשון הגמרא דלעיל · ומה שהתחיל הפייטן באמיץ כח לפי שהתחיל לספר בילירת העולם לכך התחיל באמיץ כח עפ״ה באו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה וגו׳ מרוב אונים ואמיץ כח :

יש מקומות נוהגין לומר סדר עבודה כנוסח זה :

מיוסד ע״פ א״ב

אתה כוננת עולם מראש יסדת תבל והכל פעלת ובריות בו יצרת : בשורך עולם תהו ובהו וחשך על פני תהום : גרשת אופל והצבת נוגה · גולם תבניתך מן האדמה יצרת · ועל עץ הדעת אותו פקדת : דברך זנח ונזנח מעדן ולא כליתו למען ארך אפך : הגדלת פריו וברכת זרעו והפריתם בטובך והושבתם שקט : ויפרקו עול ויאמרו לאל סור ממנו · והסירות יד כרגע כחציר אמללו : זכרת ברית לתמים בדורו ובזכותו שמת לעולם שארית : חוק ברית קשת למענו כרת ובאהבת ניחוח בניו ברכת : טעו בעשרם ויבנו מגדל · ויאמרו לכו ונעלה ונבקע

מיוסד ע״פ א״ב כפול ומכופל כמה פעמים עד סוף סדר עבודה · ובסוף חתום משלם ברבי קלונימוס חזק

אמיץ כח כביר ורב אונים · אשר מי יעשה כמעש גבורותיך · אמץ עליות קרית על קרים · אף יסדת תבל על בלימה : בהיות עולם חשך וצלמות ועיפה · במעטה לבושך אור בוקר הגהת · בין זדונים חצת בקרח הנורא · בצול הקויתם לבל יכסון חלד : גלית פני נשי והניצה תנובה · גן מקדם מטעת לשעשוע

הרקיע

מאמיריך · גודל מאורות תתה ברקיע עזך · גם צבא מזורר עמם צוית : די שחים ודאים משעל צרת · דמיון בריח לכרת יושבי גנים ·

מטה לוי

(אמיץ כו׳ אומן עליות) חוזק השמים שנקרא עליות (קריה) עשית אותם תקרה (על) מים (קרים) (במעטה לבושך אור בוקר הגהת) שנתעטפת באור כשלמה ואמרת יהי אור ויהי אור (בין) מים עליונים שנקראו (זדונים) על שזדו לעלות למעלה למים התחתונים (חצת) הבדלם ברקיע שמראהו (כקרח הנורא) (בצול הקויתם) הקוית ואספת המים במצולות כים (לבל יכסון חלד) (גלית פני נשי) אמרת ותראה היבשה (והניצה תנובה) והצמיחה תבואה (לשעשוע מאמירך) לטייל בו ישראל שהם אהוביך ומשבחיך (גודל מאורות) חמה ולבנה (גם צבא מרום) המזלות והכוכבים (עמם) עם חמה ולבנה צוית להאיר עליהם (די שחים) חגבים הפורחים (משעל צרת) יצרת עופות ודגים השטים במים (ואים) עופות הפורחים (משעל צרת) יצרת ממים העמדים בשעל כף · לויתן שהוא (דמיון) נחש ודומה כמו (בריח) ברא אותו (לכרת יושבי גנים) לסעודת הצדיקים היושבים בגנים

אמיץ כח דו נאט: ביסט שטארק מיט כח אונ מיט פיל גרויסע מאכט ווער קאן טאן אז די ווערק פון דיין שטארקיים די שטארקע בוידעם דאש זיינען די הימיל האסטו גיבעלקט אויף דיא קאלטע וואסר אויך האסטו גרונד פעסט דיא וועלט אויף ניכשט בהיות עולם אז דיא וועלט איז נאך גיוועזן פינצטער וויא דער שאטין פון טויט אונ טונקיל מיט דעם איין הילין פון דיין קלייד האסטו דאס מארגין ליכט גימאכט ליכטן · צווישין די סטוילינע שטארקע וואסער האסטו צוא טיילט אונ האסט אויש גישפרייט די הימיל אזו וויא אשרעקליך אייז אין די פיסענש האסטו די וואסער גימאכט אין זאמלע זייא זאלין נים צוא דעקין די וועלט גלית פני נשי דוא האסט אויף גידעקט דאש פנים פון דער ערד אונ זיא האט גימאכט שפראצין פרוכט אגארטין האסטו גיפלאנצט פון מזרח זייט דרינען צו דער פרייען דינע גיליבטע ישראל גרויסע ליכט די זון אונ לבנה האסטו גגעבין אין דיין שטארקין הימיל אויך דאש הערשאפט פון מזלות האסטו גיהייסן זיי זאלין ליכטן מיט די זון אונ לבנה די שחים די פיל פיש וואש זיי שווימן אין וואסר אונ די פויגיל וואט פליען האסטו באשאפין פון דעם וואסר וואש דו האסט דיא מיט דיין טריט גימאסטן דער לויתן וואש ער איז אזו ווי א ארינגעל אונ ריגילט ארום די וועלט האסטו באשאפין צוא אמאל צייט צוא די

דבוקת רגבים הוציאה רומשים ושואפים׳ דר קנה ובצה לארוחת קרואיך׃ הכנת טבח ומסך וסועד אין׳ הקרצת גולם מחומר בתבנית חותמך׳ הפחת בחלדו טוהר נשם מזבולך׳ הרדם׳ ומצלעו עזר לו יעדת׃ וצויתו בלי לעוט מעץ הדעת׳ והפר צווי כפתי בהשאת זוחל ׀ ונענש בזעת אף לטרוף חקו׳ ואולת בצירים וערום עפר לחמו׃ זרוי רבעו הקפית בבטן תומדת׳ זרעה והולידה אכר ורועה צאן׳ זבח ושי הגישו למולך יחד׳ ועמת ברב ושעת תשורת צעיר׃ חמל רחמיו שחת וערף אח׳ ותלה פניך ושמת לו אות׳ חלו שלישים קרוא בשמך לסמל׳ חיל נוזלים קראת ושטפום ואבדו׃ טעו גאים ופצו סור לנגדך׳ טורפו בתום תומים וזורבו נצמתו׳ טעון גופר נושע כסגרת בעדו׳ טפוליו הפרית ומלאו פני ציה׃ יעצו נאחדים לרום עד לשחק׳ יוקשו נפצו ברוח סועה

הרקיע להלחם בו׃ יחיד אב המון פתאם ככוכב זרח מאור כשדים להאיר בחשך׃ כעסך הפרת בשורך פעלו׳ ולעת שיבתו לבבו חקרת׃ לוית חן ממנו הוצאת׳ טלה טהור מכבש נבחר׃ מגזעו איש תם הוצאת׳ חתום בבריתך מרחם לקח׃ נתת לו שנים עשר שבטים׳ אהובי עליון עמוסים מבטן נקראו׃ שמת על לוי לוית חן וחסד׳ ומכל אחיו כתר לו עטרת׃ עמרם נבחר מזרע לוי׳ אהרן קדוש יהוה לשרתך קדשתו׃ פארתו בבגדי שרד׳ ובקרבנותיו הפר כעסך׃ ציץ ומעיל חשן ואפוד׳ כתונת ומכנסי בד מצנפת ואבנט׃ קרבנות פרים ועולות כבשים׳ ושחיטת שעירים וניחח אילים׃ ריח קטורת רוקח מרקחת׳ ובעור גחלים וזריקת דם וספירת יושר׃ שועת קטורת ותפלת אמת וקדשתו מכפר עונותינו׃ תוכן בוץ ועריכת אבן מתגר בכלם כמלאך מיכאל משרת׃

תכנת

ולומדים תורה (דבוקת רגבים) האדמה הדבוקה מרגבי עפר (הוציאה רומשים ושואפים) הוציאה רומשים על פני הארץ וכל נפש חיה השואפים רוח (דר קנה ובצה) שור הבר הדר בין קנה ובין אגם (לארוחת קרואיך) לסעודת צדיקים הקרואים לסעודה (הכנת טבח ומסך) אמת שהכנת מאכל ומשתה (וסועד אין) אבל לא היה עדיין מי שיאכל ויסעד לנו מפה שבראת (הקרצת גולם מחומר) חתכת גולם מחומר (בתבנית חותמך) במדת תבניתך (הפחת בחלדו) נפחת בגופו שנבראת מאדמה (טוהר נשם) נשמה טהורה (מזבולך) משמים (הרדם) הפלת עליו תרדמה (ומצלעו עזר לו יעדת) וזמנת לו עזר מצלעו (וצויתו בלי לעוט) שלא לאכול מעץ הדעת (בהשאת זוחל) בהסתת נחש זוחל עפר (בזעת אף לטרוף חקו) בזעת אפיך תאכל לחם (ואולת) והאשה שעשתה אולת נענשה (בצירים) בצירי לידה (וערום עפר לחמו) והנחש שהיה ערום נענש ועפר תאכל כל ימי חייך (זרוי רבעו) שכבת זרעו בעת תשמישו (הקפית בבטן תומדת) עשית קפוי בבטן חוה התומדת לאכול מעץ הדעת (אכר) קין עובד אדמה (ורועה צאן) והבל רועה צאן (זבח ושי) קרבן ומנחה (הגישו למולך יחד) הגישו לנגדך שניהם יחד (ועמת ברב) קלקלת בקין הבכור (ושעת תשורת צעיר) וקבלת תשורת הבל הקטן (חמל רחמיו שחת) שחת חמלת רחמים (וערף אח) ועשה אכזר ושחת את אחיו והרג אותו ואחר כך (תלה פניך) התפלל קין לפניך (ושמת לו אות) כמ״ש וישם ה׳ לקין אות (חלו שלישים) דור אנוש שהם דור שלישי לאדם התחלו לעבוד עבודת כוכבים (קרוא בשמך לסמל) לקרוא בשמך לדמות עבודת כוכבים (חיל נוזלים קראת) קראת למי אוקיינוס (ושטפום ואבדו) (טעו גאים) דור המבול נתגאו (ופצו סור לנגדך) ואמרו סור עלינו ממנו ולא הגונה לנו מאומה (טורפו בתום תומים) נטרפו ונאבדו מן העולם ונדונו במים רותחים הומים (וזורבו נצמתו) ונכרתו (טעון גופר) נח שהיה (נושע כסגרת בעדו) עמהם ונצול בתיבת עצי גופר ועי״ז (טפוליו הפרית) נושע כסגרת בעדו׳ טפוליו הפרית ומלאו פני ציה) ומלאו פני הארץ (יעצו נאחדים) דור הפלגה שהיו שפה אחת ודברים אחדים היעצו (לרום עד לשחק) להתרומם עד לשמים (יוקשו נפצו ברוח סועה וסער) ויפץ ה׳ אותם כקש והבן הנתפזר על ידי רוח

צדיקים וואש זיצין אין גן עדן׳ דיא בהעפטונג פון די שטיקער ערד זיא האט אויס ניצויגן אלערליי ווידמינונג אונ אלץ וואש דא שוועבט אונ וואש לויפט אויף דער ערד דר שור הבר דער דא וואונט צווישן די שטעקליך אונ ביימר אין וואלד אונ צווישן זומפן ער איז אן גבריט צו דער סעודה פון דיינע גרופינע אונ אן גיברייטע צדיקים הכנת טבח דוא האסט אן גיברייט אין ששת ימי בראשית אשעכטונג צו עסין אונ ווין גנוג צוא טרינקען אבער עש איז נאך קיינר ניט גיוועז דאש ער זאל דער פון עסין אזו האשטו אויש גישניטין אונ בשאפין דעם גוף פון אדם הראשון פון דער ערד אין גישטאלט פון דיין חותם אונ האשט אריין גיבלאזין אין זיין גוף וואש ער איז פון ערד בשאפן גיווארן אריינע נשמה פון דיינע הימלן ער איז אנשלאפין גיווארן אונ פון זיין ריפ האסטו אהילף צוא אים אן גיברייט דאש איז חוה וצויתו בלי לעוט אונ דוא האשט אים אן גיזאגט ער זאל ניט עשין פון דעם עץ הדעת אונ ער האט פאר שטערט דאש גיבאט וויא איין נאר דורך דעם אן רייצין פון דעם שלאנג איז ער גישטראפט גיווארין דאש ער זאל זוכן זיין ברויט מיט דעם שוויים פון זיין פנים אונ דיא חוה דער פאר וואש זיא האט גיטאן דאש נארישקייט איז זיא גישטראפט גיווארין דש זיא זאל מיט ווייטאג קינדר גיווינען אונ דער שלאנג וואש ער איז גיוועזן קליגער פון אלע חיות זאל זיין ערד צוא זיין שפייז זרוי רבעו דיא זבע

פון זיין הזיערונג פון אדם האסטו גימאכט פאר גליווירן אין בויך פון דר גלוסטיגע חוה זרעה זיא האט גיזייט אונ האט גוואונן איין אקיר מאן דאש איז קין אונ אפאסטוך דאש איז הבל אשעכטונג צו אקרבן אונ אנשאנק האבין זייא ביידע פאר דיר גיגעהינט האסטו גיצארינט אויף דעם קרבן פון קין וואש ער איז גיוועז דער עלצטער אונ האסט זיך גיקערט צו דעם קרבן פון הבל וואש ער איז גיוועזן דער יונגסטער חמל רחמיו קין האט פאר דארבין זיין דער בארימקייט אונ האט דר שלאגין זיין ברודר הבל׳ קין האט פר דיר גיבעטין האסטו אים גיגעבין אצייכן אז קיינר זאל אים ניט דר שלאגין זייא האבין אן גיהויבין דאש דריטע דור פון אדם דאש איז דור אנוש צו רופין מיט דיין נאמן דיא בילדער דיא שטארקע רינדיגע וואשער פון דעם ים אוקינוס האסטו גירופין אונ דיא וואסרין האבין זייא פאר פליצט אונ דער ים אוקינוס האט אשליש עולם פאר טריינקט אונ זייא זיינען פאר לארין גיווארין טעו גאים זייא האבין זיך פאר אירט די האפרטיגע דאש איז דאש דור המבול אונ האבין גיזאגט צו דיר קער אפ פון אונז מיר דארפן דיינער ניט זייא זיינען פאר צוקט גיווארין אין דער היץ פון דיא ברומינדיגע וואסר פון דעם מבול אונ זייא זיינען פאר ברענט אונ פאר שניטן גיווארין אבער נח וואס ער האט די תיבה פון פיכטין האלץ גימאכט איז ער ניט האלפין גיווארין אז דוא האסט ארום אים פאר שלאסין פר

תִּכְּנַתָּ כָּל אֵלֶּה לִכְבוֹד אַהֲרֹן · כְּלֵי כַּפָּרָה לְיִשְׂרָאֵל שַׂמְתּוֹ · וְעַל יָדוֹ סְלִיחַת הֶעָוֹן נָתַתָּ: תַּחַת אַהֲרֹן מִגִּזְעוֹ יַעֲמוֹד · לְשָׁרֵת לְפָנֶיךָ בְּיוֹם הַסְּלִיחָה: תּוֹרַת מַעֲשֶׂה וַעֲבוֹדַת הַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים בְּזָכְוּלֵנוּ יְלַמּוּדוּ · וּמַזִּין עָלָיו שְׁלִישִׁי וּשְׁבִיעִי: שְׁלוּמֵי זִקְנֵי עָם וְחַכְמֵי אֶחָיו הַכֹּהֲנִים תָּמִיד יְסוֹבְבוּהוּ · עַד בֹּא יוֹם הֶעָשׂוֹר · וְעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים שַׁחֲרִית מַשְׁבִּיעִין אוֹתוֹ בְּמִי שֶׁשִּׁכֵּן שְׁמוֹ בַּבַּיִת הַזֶּה · שֶׁלֹּא יְשַׁנֶּה מִכָּל מַה שֶּׁאָמְרוּ לוֹ שֶׁמָּא יֵשׁ בְּלִבּוֹ צַד מִינוּת · הוּא פּוֹרֵשׁ וּבוֹכֶה עַל שֶׁחֲשָׁדוּהוּ · וְהֵם פּוֹרְשִׁים וּבוֹכִים שֶׁחֲשָׁדוּ לְמִי שֶׁמַּעֲשָׂיו סְתוּמִים · שֶׁמָּא אֵין בְּלִבּוֹ כְּלוּם · וְאוֹמְרִים לוֹ: רְאֵה לִפְנֵי מִי אַתָּה נִכְנָס · לִמְקוֹם אֵשׁ לַהֶבֶת שַׁלְהֶבֶת: קְהַל עֲדָתֵנוּ עָלֶיךָ יִסְמוֹכוּ · וְעַל יָדְךָ תְּהֵא סְלִיחָתֵנוּ: צִוּוּהוּ וְהִרְגִּילוּהוּ עַד בֹּא יוֹם הֶעָשׂוֹר · וְעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים שַׁחֲרִית הָיוּ מַעֲמִידִין אוֹתוֹ בְּשַׁעַר הַמִּזְרָח · וּמַעֲבִירִין לְפָנָיו פָּרִים וְאֵילִים וּכְבָשִׂים כְּדֵי שֶׁיְּהֵא מַכִּיר וְרָגִיל בָּעֲבוֹדָה: פֵּרְשׁוּ לוֹ סָדִין שֶׁל בּוּץ בְּהַגִּיעַ עֵת שְׁחִיטַת כֶּבֶשׂ הַתָּמִיד · לַעֲשׂוֹת מְחִיצָה בֵּינוֹ וּבֵין הָעָם: עָשָׂה מִצְוָה בְּאֵימָה וְיִרְאָה וּבוֹדֵק עַצְמוֹ מֵחוּצְצֵי טבילה

וְסַעַר: יְדִיד אֶתוֹי עֵבֶר יְדָעֲךָ בָּעוֹלָם · יָחוּם וְקוֹנָיו הֶעֱלָה לְךָ לְכָלִיל: כְּשֶׂה תָמִים בּוֹחַר אִישׁ תָּם · כְּחָשַׁק יוֹשֵׁבַת אֹהָלִים וְנִמְשַׁךְ אַחֲרֶיךָ · כּוֹשֵׁר חֲנִיטֵי יוֹף הוֹצֵאת מְהִלָּצָיו · כֻּלּוֹ זֶרַע אֱמֶת וְאֵין דּוֹפִי: לְשָׁרֶתְךָ אִוִּיתָ לֵוִי אִישׁ חֲסִידֶךָ · לְהַבְדִּיל מִגִּזְעוֹ מוּקְדָּשׁ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים · לִקְשׁוֹר נֵזֶר קֹדֶשׁ וְלַעֲטוֹת אוּרִים · לֵישֵׁב כִּבְבוּדָּה פְּנִימָה יָמִים שִׁבְעָה: מַחֲזִיקֵי אֱמוּנָה שָׁבוּעַ קוֹדֶם לֶעָשׂוֹר · מַפְרִישִׁים כֹּהֵן הָרֹאשׁ כְּדַת הַמִּלּוּאִים: חזן מַזִּים עָלָיו מֵי חַטָּאת לְטַהֲרוֹ · זוֹרֵק מַקְטִיר וּמֵטִיב לְהִתְרַגֵּל בָּעֲבוֹדָה:

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:

סערה (ידיד אתוי עבר) אברהם ידיד ה׳ הבא מעבר הנהר (ידעך) הודיע שבעך בעולם (יחום זקוניו) יצחק בן זקוניו (העלה לך לכליל) לעולה שכולה כליל לה׳ (כשה תמים) בלי מום שהוא ראוי להקרבה כן (בוחר) יעקב (איש תם) (כחשק) בשעה שחשק (יושבת אוהלים) של שם ועבר (ונמשך אחריך) לקיים מצותיך (כושר חניטי יוף) בנים כשרים ויפים (הוצאת מהלציו) (כולו זרע אמת ואין דופי) שלא נמצא פסול במטתו (לשרתך כו׳ חסידך) שנאמר וללוי וגו׳ איש חסידך (דברים לג) (להבדיל מגזעו) משבטו של לוי (מוקדש קודש קדשים) אהרן הכהן שנתקדש יותר מן הלוים (לקשור נזר קודש) הציץ הקודש יהיה קשור על מצחו (ולעטות אורים) ויהיה עטוף באורים ותומים (לישב כבבודה פנימה) לישב בצניעות לבדו בלשכתו ימים שבעה (מחזיקי אמנה) ב״ד שחזקו עצמם באמונה (שבוע קודם לעשור מפרישים כהן הראש) כדתנן שבעת ימים קודם יו״כ מפרישים כ״ג מביתו ללשכת פלהדרין (כדת המלואים) כמ״ש במלואים ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים (ויקרא ח) וכתיב שם כאשר עשה ביום הזה כן צוה ה׳ לעשות לכפר עליכם ודרשינן זה מעשה יו״כ (מזים עליו כו׳) כדתניא אחד זה ואחד זה מזים עליו כל ז׳ שכל חטאות שהיו שם (יומא ד׳ יח) (זורק מקטיר ומטיב) כדתנן (יומא יח) כל ז׳ הימים הוא זורק את הדם ומקטיר את הקטורת ומטיב את הנרות כו׳ וכל אלו העבודות עשה כל שבעה ימים בעצמו (להתרגל בעבודה) כדי שיהא רגיל בעבודה:

גְּלוּיִם אֵלָיו נְבוֹנִים יְשִׁישֵׁי שַׁעַר · נוֹאֲמִים לוֹ קְרָא נָא בְּפִיךָ · נוֹגַהּ תְּשִׁיעִי יַעֲמִידוּהוּ בְּשַׁעַר קָדִים · נוּי זִבְחֵי יוֹם לְפָנָיו יַעֲבִירוּ: סָמַךְ בִּיאַת שֶׁמֶשׁ צִידוֹ יַמְעִיטוּ · סָאַב לוּבֶן פֶּן בְּרֶדֶם יִקְרֵהוּ · סָבֵי שִׁבְטוֹ לְלַמֵּד

(גלוים אליו כו׳ בפיך) כדתנן מסרו לו זקנים מזקני ב״ד ואמרו לו אישי כ״ג קרא אתה בפיך סדר העבודה שמא שכחת או לא למדת (נוגה תשיעי כו׳ לפניו יעבירו) פי״כ שחרית מעמידים כ״ג בשער מזרח ומעבירים לפניו פרים ואילים וכבשים שהם זבחי יו״כ כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה למחר (סמך ביאת שמש ט׳ ברדם יקרהו) כדתנן עי״כ עם חשיכה לא היו מניחים אותו לאכול הרבה מפני שהמאכל מביא את השינה ושלא יקראו טומאת קרי בתרדמה ושינה (סבי שבטו כו׳) כדתנן מסרוהו זקני

דעם וואסר ספולי הפרית זיינע קינדער האסטו גימערט זייער פיל אונ זייא האבין דער פילט דיא גאנצע וועלט יעצו גאתרים דאס דור הפלגה וואס זייא האבין אלע איין לשון גיהאט האבין זיך בראטין אטורם צו בויען צוא דער הייבין זיך ביז אין הימיל זייא זיינען גשטרויכלט גיווארן זייא זיינען פאר שפרייט גיווארין דורך אגרויסין שטורם ווינד ידיד דער גליבטער אברהם וואס ער איז גיקומן פון עבר הנהר האט דיך גימאכט קענען אין דער וועלט זיין זון יצחק וואס ער האט אים גיוואונען אויף דער עלטער האט ער אים גיוואלט צוא איין קרבן עולה אויף ברייגען כשה תמים אזו וויא אלעמעלע אן איין מום איז דער פרומער יעקב אויס דער ווילט גיווארין אז ער האט גילוסט צוא זיצין אין דיא גיצעלטין פון תורה אונ האט זיך נאך דיר נצוגין רעכט פארטיגע שיינע שפראצן דאס זיינן דיא צוועלף שבטים האסטו אויס גיצויגין פון זיינע לענדין זייא זיינען אלע ווארהאפטיגע קינדער גיוועזן אונ אן שאנד לשרתך צוא דינן דיך האסטו נגלושט שבט לוי דיין פרומער מאן אפ צוא שיידין פון זיינע קינדער אהיילינן כהן גדול ער זאל טאן די עבודה אין קדש הקדשים אן צו קניפן אהיילינע קרון אויף זיין קאפ דאס איז דער ציץ דאס איז גיוועזן אגילדענער בלעך דרויף איז אן גישריבין גיוועזן דער שם המפורש אונ דאס ער זאל אן טאן דיא אורים ותומים צוא זיצן מיט כבוד אין בית המקדש אין אבאזונדער חדר זיבן טעג מחזיקי אמנה די עלצטע פון דעם בית דין וואס זייא זיינען שטארק אין דער אמונה אוואך פר יום כפור האבן זייא דעם כהן גדול אפ גישיידט פון זיין הויז אזו וויא מהאט גיטאן אז מיהאט דאס משכן אויף גיבויט האט דר כהן גדול גמוזט זיצן אין אוהל מועד זיבן טעג מיהאט אויף אים גשפריינגט מיט דעם וואשער וואס דרינען איז גיוועזן דאס אש פון דער פרה אדומה צו ריין מאכין אים · די אלע זיבן טעג האט ער פון קרבנות דאס בלוט גישפריינגט אונ האט מקטיר קטורת גיוועזן אונ האט דיא ליכט פון דער מנורה אן גיצונדין כדי ער זאל זיך דער מיט גיוואוינען אין דער עבודה:

גלוים אליו די אלטע אונ פאר שטאנדיגע פון דיא סנהדרין האבין זיך צוא אים בארעפט זייא האבין צו אים גיזאגט לייען אליין מיט דיין מויל דעם סדר פון דער עבודה פון יום כפור טאמר האסטו עפעס פאר געסין אדער טאמר האסטו ניט גילערנט · דעם נייענטין טאג אין דער פריא דאס איז ערב יום כפור האט מען אים גישטעלט אין טויער פון מזרח · די שיינע קרבנות פון דעם טאג יום כפור האט מען פאר אים גימאכט איבער פירין כדי ער זאל זייא באטראכטין אונ זאל גנים ווערין וויא ער זאל זייא מארגין מקריב זיין סמך ביאת שמש ערב יום כפור איידר די זון איז אונטער גגאנגען האט מען זיין שפייז גמינערט מען האט אים ניט גלאזט פיל עסין דען מען האט מורא גיהאט דיא

תפן יוליכוהו · סמים לתמר בפנים אותו ישביעו · סמר בשרו והדמיע כי נחשד · סרו גם הם ובכה הגירו · שיח מדרש בפה ובכתב הגיון · סביביו ישננו לעוררו עד חצות · עלצו תרום דשן בפיס ראשון · עוד יפיסו לדשון פנימי ומנורה · עקב קטורת פיס חדשים ישלשו · ערוך נתחים יחד פיס הרביעי · עלה ברק השחר בנם הצופה · עליו פרשו מסך בוץ להצניע · ערה סותו טבל ועט זהבים · עמד וקדש וקרץ תמיד השחר : פקד למרקו והוא קבל וזרק · פרש הקטיר והיטיב הקריב ונסך · פעלת

טבילה : שש על מצוה לקים דתו · ופשט בגדי חול וירד וטבל ועלה ונסתפג כמו שהוזהר : נתנו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו מקיתון של זהב : מיד מקבל את כבש התמיד ושוחט בו רוב שנים ומניח לאחר לגמור השחיטה · ומקבל את הדם וזרקו על המזבח כמצותו : לפנים להיכל יכנס להיטיב חמש נרות ולהקטיר קטורת הבקר ולהיטיב את שתי הנרות הנשארות · ויצא והקריב הראש ואת האברים כמצותן ומקטיר מנחת התמיד כמשפטה : בכל יום יעשה מנחת הסולת ומנחת חבתין וינסך את היין בכל כלי שיר · ואחר התמיד מקריב פר העולה ושבעת הכבשים של מוסף היום ומנחתם (לשבת וביום השבת מקריב קודם מוסף היום שני כבשים של מוסף שבת ומנחתם ועוד לחם הפנים ומקטיר הבזיכין) ונסכיהם כמשפטן : יבא מיד לבית הפרוה ובקדש היתה · ויפרשו לו סדין של בוץ בינו לבין העם כבראשונה

כליל השלים ועש כסדר · פרשו סדין לבן עוד כבראשונה · פרוה בקדש

ב"ד לוקני כהונה לנמלו קמילה ממניו (סמים לתמר בפנים אותו ישביעו) כדתנן והשביעוהו שלא יתקן מבחוץ ויכנים כדרך שהצדוקים עושים (סמר בשרו כו' ובכה הגירו) כדתנן הוא פורש ובוכה על שחשדוהו שהוא צדוקי והם פורשים ובוכים על שחשדוהו והחושד בכשרים לוקה בגופו (שיח מדרש כו' עד הגיון) כדתנן אם היה חכם דורש ואם לאו ת"ח דורשים לפניו ואם רגיל לקרות קורא ואם לאו קוראים לפניו (עלצו תרום דשן בפיס ראשון) שמתו לתרום דשן בפיס · עוד יפיסו (לדשון פנימי ומנורה) כדתנן הפיס השני כו' מי מדשן את מזבח הפנימי ומי מדשן את המנורה (עקב קטורת) בשביל הקטורת מי יקטיר (פיס חדשים ישלשו) עשו פיס שלישי כדתנן חדשים לקטורת באו והפיסו כי מעולם לא שנה בה אדם לעולם (ערוך נתחים יחד פיס הרביעי) מי מעלה איברים מן הכבש לגבי המזבח ויערוך אותם יחד הוא היה פיס הרביעי (עלה ברק השחר בנם הצופה) כשאמר הרואה עלה ברק עד השחר כדתנן אמר להם הממונה צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה הרואה אומר ברקאי (עליו פרשו מסך בוץ להצניע) פרשו סדין של בוץ בינו לבין העם שלא יראו כשפושט בגדיו וכדי שיכיר שעבודת היום בבגדי בוץ (ערה סותו) פשט בגדיו (טבל ועט זהבים) ירד וטבל וקינח את גופו ולבש בגדי זהב (עמד וקדש) ידיו ורגליו מן הכיור (וקרץ תמיד השחר) ושחט את התמיד של שחר (פקד למרקו) אמר לכהן אחר לגמור השחיטה (והוא קבל וזרק) כדתנן פשט ירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב ולבש וקידש ידיו ורגליו הביאו לו את התמיד קרצו ומירק אחר שחיטה על ידו קבל את הדם וזרקו (פרש הקטיר והיטיב) אח"כ הלך והקטיר את הקטורת והיטיב הנרות (הקריב) הקרבן ונסך היין על גבי המזבח כדתנן נכנס להקטיר קטורת של שחר ולהטיב את הנרות ולהקריב את הראש וכו' והיין (פעולת כליל השלים ועש כסדר) מעשה התמיד שהוא עולה כליל גמר ועשה כסדרו (פרשו סדין לבן עוד כבראשונה) לצניעות שלא יראו כשיפשוט בגדי הזהב (פרוה בקודש) שם בקודש שם קדש ופשט בגדי הזהב וכדתנן הביאוהו לבית הפרוה ובקודש היתה פרשו סדין בוץ בינו לבין

טומאה פון קרי טאמער וועט זיך אים אין שלאף טרעפין · דיא אלטע לייט דיא כהנים פון זיין שבט האבין אים גיפירט צוא לערנען דאש הייפלין פון דעם גווירץ פון די קטורת וואש ער האט בדארפט מקטיר זיין אינעווייניג אין קדשי קדשים האבין זייא אים באשווארין ער זאל ניט משנה זיין פון דער עבודה דאש ער זאל דיא קטורת ארויף שיטין אויף דעם פייער פאן אין קדשי קדשים אונ זאל ניט טאן אזו וויא דיא צדוקים זאגין דאש מען זאל פריער ארויף שיטין דיא קטורת אויף דעם פייער אונ דער נאך זאל מען אריין גיין אין קדשי קדשים זיין לייב איז דער ציטערט גיווארין אונ האט גיוויינט מיט טרערין וואש מען האט אים חושד גיוועזן פאר איין מין די זקנים האבין זיך אויך פון אים אוועק גיקערט אונ האבין גיוויינט אונ האבין טרערין גילאזט רינען ווייל זייא האבין אים גימוזט חושד זיין ער האט גילערינט אונ האט נדרשת פון תורה שבכתב אונ תורה שבעל פה ווען ער איז אבער קיין למדן ניט גיוועזן אזו האבין דיא מענטשין וואש זייא זיינען ארום אים גיזעסין פיר גילייענט גיקליבענע קאפיטליך פון איוב אונ עזרא אונ דברי הימים מען זאל אים אויף האלטין פון שלאף ביז האלבע נאכט עלאי זיי האבין זיך גיפרייט אפ צו שיידן דאש אש פון דעם מזבח דורך דעם ערשטין גורל דער נאך האבין זייא ווידער גורל גיווארפין ווער זאל אפ קערין דאש אש פון דעם אינעווייניגסטין מזבח אונ דאש אש פון דער מנורה פון דיא קטורת ווענין האבין נייע כהנים וואש האבין נאך קיין מאל ניט מקטיר גיוועזן גורל גיווארפין צום דריטין מאל דיא שטיקער פון דעם קרבן תמיד אן צוא ריכטין אויף דעם

מזבח האבין די נייע אונ אלטע כהנים אין איינעם צום פערטין מאל גורל גיווארפין וויא באלד דער קוקער האט גיזאגט דער גלאנץ פון דעם מארגין שטערין איז אויף גיגאנגען אזוא באלד האבין זיי פאר דעם כהן גדול אויף גיהאנגען אליליך פון ליינען צוא פאר באהאלטין אים פון דיא לייט זייא זאלין ניט זעהן וויא ער טוט זיך אויס ער האט זיינע קליידער אויש גיטאן אונ האט זיך טובל גיוועזן אונ האט אן גיטאן גילדערנע קליידער ער האט זיך גישטעלט אונ האט זיך גיוואשין זיינע הענט אונ פיס פון דעם האנט פאס דער נאך האט ער גיקוילעט דעם קרבן תמיד ער האט גישאפט צוא איין אנדערין כהן ער זאל די שחיטה גומר זיין אונ ער האט דאש בלוט מקבל גיוועזן אונ האט עש גישפריינגט דער נאך האט ער זיך אפ גישייד אונ האט מקטיר גיוועזן דיא קטורת אונ האט פאר ריכט די ליכט זייא זאלין שיין ברענין אונ האט מקריב גיוועזן דעם קרבן אונ האט גיגאסין דעם וויין אויף דעם מזבח דיא ווערק פון דעם קרבן תמיד האט ער גאר אין גאנצין אלין גיטאן כסדר האבין זייא דער נאך ווידער פאר שפרייט אוועקין לייליך אזוא וויא צום ערשטין מאל דאש ער זאל אויש טאן דיא גילדערנע קליידר · אחדר איז גיוועזן אין בית המקדש וואש האט גיהייסין פרוה דארט האט ער זיך גיוואשין די הענט אונ דיא פיס אונ האט אויש גיטאן זיינע קליידער אונ איז גיגאנגען אונ האט זיך טובל גיוועזן אונ האט אן גיטאן ווייסע קליידער דער נאך האט ער זיך גיוואשין דיא הענט אונ דיא פיס דיא קליידער זיינען גיוועזן פון דעם לאנד פלוסיא די זיינען ווערט גיוועזן אכצעהען הונדערט גילדין דיא קליידער ניצעש

בָּרִאשׁוֹנָה: טֶרֶם יִפְשׁוֹט בִּגְדֵי זָהָב מְקַדֵּשׁ בִּנְקִיּוּת יָדָיו וְרַגְלָיו: הֵל וּפָשַׁט בִּגְדֵי זָהָב · וְיָרַד וְטָבַל כְּמוֹ שֶׁהוּזְהַר וְעָלָה וְנִסְתַּפָּג: וְהֵבִיאוּ מַעֲבִיר וְלָבָנִים לוֹבֵשׁ שֶׁעֲבוֹדַת הַיּוֹם בְּבִגְדֵי לָבָן: וּמִהֵר וְקִדֵּשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו וּבָא לוֹ תְּחִלָּה אֵצֶל פָּרוֹ · וּפָרוֹ הָיָה עוֹמֵד בַּצָּפוֹן כְּנֶגֶד בֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ · רֹאשׁוֹ לַדָּרוֹם וּפָנָיו לַמַּעֲרָב וְהַכֹּהֵן עוֹמֵד בַּמִּזְרָח וּפָנָיו לַמַּעֲרָב: הוּא עוֹמֵד בְּאֵימָה לִפְנֵי אֵל עֶלְיוֹן וְאוֹמֵר עָלָיו דִּבְרֵי וִדּוּי · וְסָמַךְ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו וְהִתְוַדָּה:

וכך היה אומר וכו'

שָׁם קִדֵּשׁ וּפָשַׁט · פָּסַע וְטָבַל לְבָנִים עָט וְקִדֵּשׁ · פְּלוּסִים עֶרְכָּם מָנִים שְׁמוֹנָה עָשָׂר · פְּאוּרִים לְשָׁרֵת בָּם לְמֶלֶךְ הַכָּבוֹד · פָּרוֹ מוּצָב בֵּין אוּלָם לַמִּזְבֵּחַ · פָּנָיו יָמָּה וְרֹאשׁוֹ נֶגְבָּה מְעֻקָּם: חזן פָּגַשׁ וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁוֹ · פְּשָׁעָיו הוֹדָה וּבְחֻבּוֹ לֹא טָמָן:

השם קדש ידיו ורגליו ופשט (פסע) הלך שם וטבל (לבנים עט) נתלבש לבנים (וקדש) ואחר כך קדש ידיו ורגליו כדתנן ירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי לבן וקדש ידיו ורגליו (פלוסים ערכם מנים שמונה עשר) בגדי בוץ שלבש הובאו ממדינת פילוס והיה ערכם כך שמונה עשר מנה (פאורים) מפוארים היו הבגדים (לשרת בם למלך הכבוד) (פרו מוצב כו' וראשו נגבה מעוקם) כדתנן בא לו אצל פרו ופרו היה מוצב בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב ואמר רב

צפוקס את ראשו (פגש) פגע בו (וסמך ידו על ראשו) כדתנן וסמך שתי ידיו עליו והתודה (פשעיו הודה ובחובו לא טמן) בעברי לבו לא טמן אך הודה: (וכך היה אומר) בזכות השם הזה כפר כו' (רא"ף בשם פ"ו):

כתב הרז"ה (בדף לב ע"א) בשם בעל נחלת יעקב וכך היה אומר אנא השם וכו' אנא בשם כפר וכו' כן הוא גירסת הירושלמי הובא בטור אורח חיים סימן תרכ"א ובתוספות יום טוב פרק ו' דמסכת יומא ושם כתב הפי"ט טעם למה בראשונה השם ובשניה בשם · עוד כתב התי"ט בפרק ג' משנה ח' טעם למה אין אנו האומרים אנא אדני כמו שאנו קורין כל השמות וע"ש וכ"כ הב"ח בסימן הנ"ל וסיים שם הב"ח בכל מקום שמזכיר השם ואינו מלשון המקרא ראוי לומר השם ולא באל"ף דל"ת וע"ש היטב בב"י · א"ס ז"ל הרב אבן הירחי בספר המנהיג שלו סימן ס"ב ומנהג צרפת ופרובינציא לומר עלינו לשבח אוחילה לאל · ואומר סדר עבודה והוידויין שהיה כהן גדול מתודה ביום הכפורים שהיה מזכיר את השם י' פעמים ביום · ג' בכל וידוי לשלשת וידויין ואחת בגורלו לה' חטאת · בני וידויין כפר · ואחד בשעיר המשתלח · ואומר כך · אנא השם עויתי פשעתי וחטאתי לפניך וגו' ואחר כך אומר אנא השם עויתי פשעתי וחטאתי לפניך אני ובני אהרן עם קדושך ואחר כך אומר אנא השם עוו פשעו וחטאו לפניך עמך בית ישראל · ואמר רבינו האי ז"ל יאמר אנא השם ולא אנא בשם ובלשון זה לא היה כהן גדול אומר אנא השם אלא שם המפורש שהוא בן מ"ב אותיות ומגוי כשיכה ידוע לחכמים והיה אומר אותו י' פעמים כמו שאמר והכהנים והעם העומדים וכו' תפסרו ונוהגין לומר הוידויין בקול רם ולזכור השומעים שאיך היה כהן גדול אומר היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם כשהיו שומעים את השם המפורש שיוצא מפי כהן גדול בקדושה כו' (והכהנים והעם העומדים כו') במשנה לא גרס הכי רק בוידוי השלישי אבל לא בשני וידויין הראשונים אבן ככר כתב הפי"ט פרק ו' משנה ב' דבכל הוידויין אומרים כן כיון דהטעם מפני כבוד השם אין לחלק אלא שבסדר המשנה נסר עד בסוף · והרמב"ם פרק ב' מהלכות ערב יוה"כ כתב שהם כל הכהנים והעם כשהיו שומעים כו' שנאמר כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלהינו עכ"ל ומדסתם דבריו משמע שהיו אומרים כן בכל הוידויין מפני כבוד השם:

סדר וידוי דכהן גדול היה חטאתי עויתי פשעתי כחכמים ופסק רב כוותייהו פרק המגונה וטעם דפשעים אלו המרדים וכתיב ראוי להתוודות על השגגות ואחר כך על המזידות וכן בדוד אמר בסדר הזה חטאנו עם אבותינו העוינו והרשענו וכן בשלמה המלך ע"כ חטאנו עוינו רשענו · ומשה רבינו ע"ה דנקט בסדר נושא עון ופשע וחטאה ביקש שיעשה לפם לישראל מזידות כשגגות ודו"ק: עוד אמר מהר"י סג"ל אשר העיד מ"כ משה טוא"מר"ק על מהר"י סג"ל כשהיה אומר ביום הכפורים אנא השם היה משמיע את קולו כרם וטעמא שילפי פרק קמא דיומא כשהיה כהן גדול אומר אנא השם היה קולו נשמע בירוחו ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן מירושלים לירחו עשרה פרסאות:

וכתב בספר חיים שהם מגפה ה' הוא כפי משפט כל דיני נפשות שכתבו רז"ל בסנהדרין פרק אחד דיני ממונות שאין מאמינים להוכח רק בעדים כשרים ובדרישה ובחקירה וזה שייך אף בדיני ממונות וכן משפט ה' לא יאמין הוא יתברך אל המקטרג אלא אם כן יברר את דברי קטרוגו אף על גב שראה את ישראל שמסגלין עונות כל השנה כולה אין לו עדות על העבר ורוצה לקטרג עליהם לאמר הם עם עכשיו שהוא מן המפורסמות שאינו צריך ראיה והוא רואה כל איש ישראל עומד ביום הזה לבוש הבדים ומעשיהם הנגלות הם יפים מאד ומצפוני לבבם אע"ג שהוא רע מכל מקום אינו גלוי לפני המקטרג ולא יוכל להרשיעם ונתחייב המקטרג ונדחה ממחיצתו של הקב"ה וזהו שהכהן גדול היה אומר בשעת עבודתו אל השם לפני ה' שהסרו כלומר המקטרג אנא אתכם שהודים על העגלה שלכם לפי שאינו יודע מצפוני לבבכם אבל מי יתן שתמצאו גם כן טהורים לפני ה' הבוחן לבבות ואף על גב שלא נמצאו סהורים לפניו אינו מעיד הוא עליכם כי הוא הדיין ואין סעד מעשה דיין עכ"ל:

וְכָךְ הָיָה אוֹמֵר · אָנָּא הַשֵּׁם · חָטָאתִי · עָוִיתִי · פָּשַׁעְתִּי · לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי · אָנָּא בַּשֵּׁם · כַּפֶּר נָא · לַחֲטָאִים · וְלַעֲוֹנוֹת · וְלַפְּשָׁעִים · שֶׁחָטָאתִי · וְשֶׁעָוִיתִי · וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי · לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי · כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ · כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהֹוָה:

כתב סיוה"כ איך ומה צריך האדם להתעורר בבכי גדול ובלום בשעה שהוא אומר והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם כו' יוצא מפי כהן גדול כו' על סדר הכבוד של הבורא יתברך שמו שהיה אז כשהיו שומעים את השם יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה וכל העם העומדים בעזרה נתנו כבוד גדול לקדושת שמו הגדול ונפלו על פניהם ואמרו בשמחה רבה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ובזה נתגדל ונתקדש אז שמו הגדול בכל העולמות עליונים ותחתונים ועתה מיום שחרב בית המקדש ונהפך כ"ז לתוגה ואנחה ולא עוד אלא שאנו גורמים בעונותינו בכל עת ובכל רגע חלול שמו הגדול בכיכול ואנה נוליך חרפתנו אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום תוכחה ואמרו רז"ל כל דור שלא נבנה בהמ"ק בימיו כאלו נחרב בימיו ואיך לא יעורר לבו להתבונן אל הבכי הגדול והאנינות גדול בלבו על זה וביותר כשנופל על פניו ואומר (היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם) יבכה על העדר כבודו כנ"ל ואין דומה כלל כוונת ג' כריעות שלנו של סדר העבודה לכוונת כריעה הראשונה של (עלינו לשבח) כי בכריעה של עלינו צריך להכוין ש"ע עד מאוד על זוכה להיות בתלמו הקדוש של הבורא יתברך שמו ויתן במחשבתו הודאה על זה אבל כג' כריעות שלנו שיוב גדול על כל איש הישראלי לבכות בכי רב על גלות עתה נעדר כבודו שהגיע לו אז עכ"ל · ואיתא בכתבים דעו כי כשהיה כ"ג מזכיר שם המפורש היה השם יוצא מאליו מפיו ולכן לא אמרו כשהיה מזכיר אלא יוצא מפי כ"ג כי מאליו היה יוצא והיו כולם שומעים אותו וע"ש בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא כו' ולא אמר תזכור ר"ל אני מזכירו עכ"ל:

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה · כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד

שׁיין גיוועזן צו טאן אין זייא דיא עבודה פאר נאט וואשׂ ער ווערט אן גירופין מלך הכבוד פרו דר אקס וואשׂ דער כהן גדול האט אים פאר זיך אליין מקריב גיוועזן איז גישטאנען צווישין דעם חדר וואשׂ האט גיהייסין אולם אונ צווישין דעם מזבח דער פנים פון דעם אקס איז גיוועזן צוא מערב זייט אונ דער קאפ צוא דרום זייט מען האט אים פאר קרימט די קאפ אויף דר זייט קיין דרום צו · דער כהן גדול האט באגעגנט אן דעם אקס אונ האט גילייגט זיינע הענט אויף זיין קאפ זיינע פשעים האט ער מתודה גיוועזן אונ אין זיין פאר באהאלטין פון זיין הארץ האט ער דיא זינד ניט פאר באהאלטין:

וכך היה אומר אונ אזוא האט דער כהן גדול גיזאגט איך בעט דיך גאט איך האב גיזינדיגט איך האב פאר קרימט איך האב גיפשׂקעט צו פאר דיר איך אונ מיין הויז גיזינד אנא בשם איך בעט דיך מיט דעם נאמען גאט פאר גיב דאך צוא די חטאים אונ עונות אונ פשעים וואס איך אונ מיין הויז גיזינד האבין פר דיר גיזינדיגט ככתוב אזו וויא עס שטייט גישריבן אין דר תורה פון דיין קנעכט משה פון דיין הערליכן מויל דען אן דעם טאג וועט ער אויף אייך פאר געבין צוא ריינגין אייך פון אלע אייערע זינד פאר גאט:

והכהנים והעם אונ דיא כהנים אונ דאס פאלק וואס זיי זיינען גישטאנען אין דר עזרה אז זיי האבין גיהערט דעם גיערטין נאמן את שרעקליכן שם המפורש דאס ער איז בשידליך ארויס גיגאנגען פון

והנורא מפורש יוצא מפי כהן גדול· בקדושה ובטהרה· היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם· ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

מנחה לוי

(צעד לילך לו למזרח עזרה) צעד ברגליו לילך למזרח עזרה שהוא צפון המזבח (צמד שעירים שם מהון עדה) שני שעירים לקח מממונם של ישראל (צמודים) מזווגים בשפת לקיחה (אחוים) שהיו שוים בדמים שוים בתואר ובקומה כדתנן (יומא לז) בא לו למזרח העזרה לצפון המזבח ושם שני שעירים (ושם דף סב) מצותן שיהיו שניהם שוים במראה ובקומה ובדמים ובלקיחתן כאחד (צגים לכפר) היו עומדים לכפר עון ישראל שמקראו (בת השובבה) (צהוב חלשים) גורלות העשוים מזהב מזהב בבית שני (טרף והעלה מקלפי) היה טורף ומערב בקלפי והעלה הגורלות כדתנן וקלפי היתה שם ובה שני גורלות של אשכרוע היו ועשאן בן גמלא של זהב (שם לז ושם לט) תנן טרף בקלפי והעלה ב׳ גורלות אחד לשם ואחד לעזאזל (צנח) הטיל והטה את עצמו לקחת הגורלות ולהניחם על השעירים (והגריל) וכזה הגריל (לשם גבוה) אחד לשם יתברך (ולצוק) ואחד לעזאזל שדירתו בהר קשה וחדה (צותתיו) השומעים קולו שאמר בשם המפורש (עע לו טו׳) היו עונים אחריו בשכמל״ו כדתנן (שם לט א) מגיס על שני השעירים ואומר לה׳ חטאת כו׳ והם עונין אחריו בשכמל״ו (צבע זהורית כו׳) כדתנן קשר לשון של זהורית בראש שעיר המשתלח (שם מא) (צגתו אמן כנגד בית שלוח) עמידתו של שעיר המשתלח היה מכוון ומאומן כנגד שער שהוליכוהו בו כדתנן (שם) והעמידוהו כנגד בית שלוחו (צלח) עבר ובא אצל פרו כו׳ (התודה) עונות שבפו התודה לפני אביהם שנקרא צור כדתנן (שם) בא לו אצל פרו שנית וסומך שתי ידיו עליו ומתודה (וכך היה אומר):

נוסח אשכנז

ואף הוא היה מתכון לגמור את השם כנגד המברכים ואומר להם תטהרו· ואתה בטובך הגדול מעורר רחמיך וסולח לאיש חסידך:

צעד לילך לו למזרח עזרה· צמד שעירים שם מהון עדה· צמודים אחוים שוים בתואר ובקומה· צגים לכפר עון בת השובבה· צהוב חלשים טרף והעלה מקלפי· צנח והגריל לשם גבוה· ולצוק· צעק בקול רם ליהוה חטאת· צותתיו ענו לו וברכו את השם· צבע זהורית קשר בראש המשתלח· צגתו אמן נגד בית שלוח: חזן צלח ובא אצל פרו שנית· צחן מטהו פני צור התודה:

נוסח האר״י

ואף הוא היה מתכון כנגד המברכים לגמור את השם ואומר להם תטהרו· ואתה בטובך הגדול מעורר רחמיך וסולח לאיש חסידך:

דרך ובא לו לשער נקנור והוא למזרח העזרה לצפון המזבח הסגן מימינו וראש בית אב משמאלו· ושם שני שעירים· פניהם למערב ואחוריהם למזרח· אחד לימינו ואחד לשמאלו· טרף בקלפי והעלה שני גורלות: גורל ימין כשהוא של שם יתנהו על השעיר ואומר ליהוה חטאת:

כאן אין צריך לכרוע

והכהנים והעם העומדים בעזרה· כשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה· היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם· ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

בשעיר עזאזל לשון של זהורית משקל שתי סלעים בין קרניו יקשור· ויעמידהו בשער המזרח כנגד בית שלוחו· אף בשעיר שהוא של שם יקשור לשון של זהורית כנגד בית שחיטתו בצואר· ובא לו שנית אצל פרו ואומר עליו ודוי ביתו ודוי אחיו הכהנים· וסמך שתי ידיו עליו והתודה: וכך היה אומר וכו׳

וכך היה אומר· אנא השם· חטאתי· עויתי· פשעתי· לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך· אנא בשם· כפר נא· לחטאים· ולעונות· ולפשעים· שחטאתי ושעויתי ושפשעתי· לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך· ככתוב בתורת משה עבדך מפי

דעם מויל פון דעם כהן גדול מיט הייליקייט אונ ריינקייט האבין זייא זיך גיקניט אונ גיבוקט אונ זיינען גיפאלין אויף זייער פנים אונ האבין גיזאגט (ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד):

ואף הוא אונ אויך דער כהן גדול האט זיך מכוין גיוועזין אויש צו לאזין דעם שם קענין אונ גליך מיט דיא וואס האבין גילויבט גאט אונ האט גיזאגט צו זיי דאס ווארט (תטהרו) דען נאך די ווערטר (לפני יי) שטייט דאס ווארט (תטהרו) האט ער מאריך גיוועזין כדי ער זאל גליך אויס קומען מיט דעם פאלק וואס זייא האבין גיזאגט (ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד) אונ האט אויס גילאזט דאש ווארט (תטהרו) ואתה אונ דוא גאט מיט דיין פיל גוטקייט זאלסטו דר וועקין דיין דער בארימהקייט אונ זאלסט פאר געבין צו דיין פרומען מאן דעם כהן גדול מיט זיין הויז גזינד:

צעד לילך לו דער כהן גדול האט גיטראטין אונ איז גיגאנגען צוא מזרח פון דער עזרה אפאר ציקעליך זיינען דארטין גישטאנגען וואש זייא זיינען גיקויפט גיווארין פון דעם געלט פון קהל זייא זיינען גיוועזין גליך וויא זיי וואלטין אין איינעם באהעפט גיוועזין זיי זיינען גליך גיוועזין אין גישטאלט אונ מיט דער גרויס זייא זיינען גישטאנען צו פאר געבין די זינד פון דיא ווילדע קינדער ישראל צווייא גילדערנע גורלות זיינען גיוועזין אויף איינעם איז אן גישריבין גיוועזין חטאת אונ אויף דעם אנדערין עזאזל ער האט זייא אויש גימישט אונ האט זייא ארויף גיבראכט פון דר קלפי ער האט זיך גינייגט אונ האט די גורלות ארויס גינומען איין גורל האט ער גילייגט אויף איין ציקעלע צו אקרבן פון גאטס וועגין אונ איין גורל האט ער גילייגט אויף א ציקעלע צוא שיקין לעזאזל ער האט גישריען מיט א הויך קול (ליי חטאת) דיא כהנים אונ דאש פאלק וואש האבין דאש גיהערט האבין זייא גענטפערט אונ האבין גאט גילויבט אונ האבין גיזאגט (ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד) א שנור פון רויטע פארבין האט ער אן גיקניפט אן קאפ פון דעם ציקעלע וואס לעזאזל דאס ציקעלע איז גישטעלט אונ אן גירעכט גיווארין קעגין דעם ארט וואו מען האט עש באדארפט דורך דארטין ארויס שיקן ער האט גישפאלטין אונ איז דורך גיגאנגען אונ איז צוא זיין אקס נאך אמאל גיקומען אונ האט פאר גאט מתודה גיוועזין דיא גיפלעקטע עבירות פון זיין שבט:

כבודך · כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה : והכהנים והעם העומדים בעזרה · כשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה · היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם · ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

נוסח אר"י

ואף הוא היה מתכון כנגד המברכים לגמור את השם ואומר להם תטהרו · ואתה בטובך הגדול מעורר רחמיך וסולח לשבט משרתך : אחר ודוי שקר בעצמה לעשות חטאתו וחטאת העם : בדק סכין ושחט פרו רוב שנים ומרק אחר את השחיטה וקבל דמו במזרק טהור: גם לחברו יתן מיד למרס בדמו כדי שלא יקרוש: דם זה הניחו ביד מי שממרס בו בעזרה על הרובד הרביעי שמן ההיכל ולחוץ · ונטל מחתה של זהב אדום קלה מחזקת שלשה קבין וידה ארוכה ועלה לראש המזבח ופנה גחלים שמחציתן נחלת ומחציתן שלהבת אילך ואילך וחתה מן הלוחשות מצד מערב המזבח · הורידה מלאה גחלי אש לוחשות והניחה על הרובד הרביעי שבעזרה: הוציאו לו כף ריקן ומחתה מלאה קטורת דקה מן הדקה · וחפן ממנה מלא חפניו לא מחוקות ולא גדושות אלא טפופות · ונתן לתוך הכף ונותן בימינו המחתה של גחלים ובשמאלו הכף של קטורת: זרז עצמו ונכנס לקדש הקדשים

נוסח אשכנז

ואף הוא היה מתכון לגמור את השם כנגד המברכים ואומר להם תטהרו · ואתה בטובך הגדול מעורר רחמיך וסולח לשבט משרתך : קח מאכלת חדה ושחטו כסדר · קבל דם במזרק ונתנו לממרס · קרישתו ימס עד עת הזיה · קפוי פן יהי ותועדר כליתה · קוח לוחשות חת במחתת פרוים · קלדה וגלד רך וארוכת יד · קדר לתוכה שלשת קבין גחלים · קרבו לו בזך גדושת דקה · קלט וחפן והריק לתוך בזך · קפץ מחתה בימין ובזך בשמאל · קיש צעדיו לפרכות וקרב לבדים · קטורת שם בינימו ועשן ויצא : רובה ממרס ממנו נטל דם · רצף ונכנס וקם בין

מטה לוי

(קח מאכלת חדה) לקח סכין חד (ושחטו כסדר) ותיכף (קבל דם במזרק ונתנו לממרס) ונתן הדם למי שימרסנו בידים שלא יהא נקרש · ולמה (קרישתו ימס עד עת הזיה) ולא יהיה ראוי להזיה ואם לא היה מערב (קפוי פן יהי) פן יהיה קפוי ונקרש ולא יהיה ראוי להזיה אז (ותועדר כליתה) ותחסר הסליחה כי הזריקה עיקר כפרה וכדתנ' (שם מ"ג) שחטו וקבל במזרק את דמו ונתנו למי שהיה ממרס בו כדי שלא יקרוש (קוח לוחשות חת במחתת פרוים) לקח גחלים בוערות והיה חותה אותם במחתה של זהב הבא מפרוים שדומה לדם פרים כדתנן נטל מחתה ועלה לראש המזבח ופנה גחלים אילך ואילך וחותה מן המעוכלות הפנימיות (ועיין בתוספות זבחים ד' סד) דלא גרס הכא מן המעוכלות הפנימיות וכ"כ התוי"ט דאדרבה הגחלים הבוערות היה לוקח · (מהרי"ב) · בכל יום היה זהבה ירוק והיום זהבה אדום (קלה וגלד רך) כדתנן בכל יום היתה כבדה והיום קלה (שם מג) והגיא (שם מד) בכל יום היתה גלדה

עבה והיום רך (פירוש דק) (וארוכת יד) שיגיע את זרועו כדי שתהא זרועו מסייעתו כדתנן בכל יום היתה ידה קצרה והיום ארוכה (שם מג) (קדר לתוכה) מדד לתוכה (שלשת קבין גחלים) כדתנן בכל יום כו' והיום חותה בשל שלשה קבין ובה היה מכנים (שם מג) (קרבו לו בזך גדושת דקה) הקריבו לו כף ריקן ומחתה שהיתה גדושה ומלאה קטורת שהיא דקה כדתניא הוציאו לו כף ריקן מלשכת הכלים ומחתה גדושה של קטורת מלשכת בית אבטינס (שם מז) (קלט וחפן) לקח וחפן מלא חפניו (והריק לתוך בזך) כדתנן (שם מז) חפן מלא חפניו ונתן לתוך הכף (קפץ מחתה בימין) מיהר ולקח המחתה שהיו בה גחלים בימינו (ובזך) עם הקטורת (בשמאל) כדתנן (שם) נטל את המחתה בימינו ואת הבזך בשמאלו (קיש צעדיו) קול הפסיעת הלוכו היה נשמע על ידי הפעמונים כשהלך בהיכל עד שמגיע (לפרכות) לבין שתי הפרוכת (וקרב לבדים) והתקרב לבדי הארון (קטורת שם בימינו ועשן ויצא) כדתנן היה מהלך בהיכל עד שמגיע בין שתי הפרוכת המבדילות בין הקודש ובין קודש הקדשים (שם נא) עד שהוא מגיע לארון הגיע לארון נותן את המחתה בין שני בדי הארון צבר את הקטורת על גבי גחלים ונתמלא כל הבית כולו עשן (ויצא) ובא לו דרך בית כניסתו דרך אחוריו ופניו לארון (שם נב) (רובה ממרס ממנו נטל דם) נטל את הדם מן העומד שהיה מערב וממרס בדם (רצף ונכנס וקם בין בדים) מיקף נכנס וקם בין בדי הארון שהם

קח מאכלת חדה דער כהן גדול האט גינומען אשארפין חליף אונ האט זיין אקס גיקוילט אזוא וויא דער סדר איז דאש בלוט האט ער מקבל גיוועזן אין אשפריינג בעקין אונ האט דאש בלוט גיגעבין צו איין כהן ער זאל אויס מישין דורך אנאנדר ער האט דאש בלוט ניט גילאזט פאר גליווערט ווערין ביז די צייט קומט דאש מען זאל דאש שפריינגן וואררום טאמער וועט עס פאר גליווערט ווערין וועט מען ניט קענען שפריינגען וועט גימינערט ווערין דאש פאר געבונג ער האט גינומען גליענדיגע קולין אונ האט זיי אריין גישארט אין אגילדענער פאן פון פיין גאלד וואש עש איז ארויש גיקומען פון דעם לאנד פרוים די פאן איז גרינג גיוועזין אונ איר דין גיוועזין וויא אזויך הייטעל אונ מיט אלאנגין שטיל דיא שטיל האט דעם כהן גירייכט ביז אונטער זיין ארום כדי עש זאל אים גרינגער זיין צוא טראגין אין דער פאן האט ער דיא קעסטליך קולין אריין גישארט אזוא האט מען אים גיבראכט אלעפיל פול מיט גישטויסענע גיווירץ פון קטורת פון דיא קטורת האט ער גינומען מיט זיינע הייפלן אונ האט דאש אויס גילידיגט אין איין אנדער לעפיל אריין ער האט גיאיילט אונ האט גינומען דיא פייער פאן אין די רעכטע האנט אונ דעם לעפיל מיט קטורת אין דר לינקע האנט ער האט גיקלאפט מיט זיינע טריט צו דעם פרוכת וואש ער איז גיהאנגען צווישין דעם היכל אונ קודש הקדשים אונ האט גינעהינט צוא דיא שטאנגען פון דעם ארון הקודש צווישן די שטאנגן האט ער מקטיר גיוועזן דיא קטורת אונ האט גילאזט דעם רויך ארויף גיין אונ איז ארויס גיגאנגען דער יונגער כהן וואש ער האט גימישט דאש בלוט האט ער בייא אים צוא גנומען דאש בלוט אונ תיכף איז ער אריין גיגאנגען אונ האט זיך אנידער גישטעלט צווישן דיא שטאנגן פון דעם ארון צוא באוידינין אונ כפר צוא זיין מיט דעם בלוט שפריינגען ער האט זיין גישפרענגט זיין פינגער אונ האט גיטונקט

שְׁדָיִם׃ חזן רְצוּי הַזָּיוֹת טָבַל וְהִצְלִיף בְּמִנְיָן רוֹם מַעְלָה אַחַת וּמַטָּה שֶׁבַע׃

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה׃ אַחַת׃ אַחַת וְאַחַת׃ אַחַת וּשְׁתַּיִם׃ אַחַת וְשָׁלשׁ׃ אַחַת וְאַרְבַּע׃ אַחַת וְחָמֵשׁ׃ אַחַת וָשֵׁשׁ׃ אַחַת וָשֶׁבַע׃

רָץ וְהִנִּיחוֹ בְּכַן וְשָׁחַט שָׂעִיר׃ רִצָּה וְקִבֵּל דָּמוֹ בְּאָגַן קוֹדֶשׁ׃ חזן רֶגֶל וְעָמַד מְקוֹם וְעוֹד אָרוֹן׃ רִצָּה הַזָּיוֹת כְּמַעֲשֵׂה דַם פָּר׃

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה׃ אַחַת׃ אַחַת וְאַחַת׃ אַחַת וּשְׁתַּיִם׃ אַחַת וְשָׁלשׁ׃ אַחַת וְאַרְבַּע׃ אַחַת וְחָמֵשׁ׃ אַחַת וָשֵׁשׁ׃ אַחַת וָשֶׁבַע׃

רָהַט וְהִנִּיחוֹ וְדַם פָּר נָטַל׃ רַגְלָיו הֵרִיץ וְצָג חוּץ לְבוּדֶּלֶת׃ חזן רִקְמֵי פָרוֹכֶת יָז כְּמִשְׁפַּט כַּפּוֹרֶת׃ רָגַשׁ וְשָׁנָה וְהִזָּה מִדַּם שָׂעִיר׃ שָׁב וּבְלָלָם וְחִטֵּא מִזְבֵּחַ סָגוּר׃ שֶׁבַע עַל טָהֳרוֹ וּבְקַרְנָיו אַרְבַּע׃ חזן שָׁקַד וּבָא אֵצֶל שְׂעִיר הַחַי׃ שִׁגְיוֹן עַם וּזְדוֹנוֹ יוֹדֶה לָאֵל׃

הַקֳּדָשִׁים עַד שֶׁמַּגִּיעַ לָאָרוֹן וְהִנִּיחַ הַמַּחְתָּה בֵּין בַּדֵּי הָאָרוֹן׃ וּבְבַיִת שֵׁנִי מַנִּיחַ עַל אֶבֶן הַשְּׁתִיָּה׃ חָפַן כָּל הַקְּטוֹרֶת שֶׁבְּכַף בְּחָפְנָיו וְנָתַן עַל הַגֶּחָלִים לְצַד מַעֲרָב וּמַמְתִּין שָׁם עַד שֶׁנִּתְמַלֵּא הַבַּיִת כֻּלּוֹ עָשָׁן׃ טָהוֹר וְלֵב פָּסַע וְשָׁב לַאֲחוֹרָיו פָּנָיו לַקֹּדֶשׁ וַאֲחוֹרָיו לַהֵיכָל עַד שֶׁיָּצָא מִן הַפָּרוֹכֶת וּמִתְפַּלֵּל בַּהֵיכָל תְּפִלָּה קְצָרָה סָמוּךְ לַפָּרוֹכֶת׃

וְכַךְ הָיְתָה תְפִלָּתוֹ שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא שָׁנָה זוּ הַבָּאָה עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם אִם שְׁחוּנָה גְּשׁוּמָה וְאַל יִכָּנֵס לְפָנֶיךָ תְּפִלַּת עוֹבְרֵי דְרָכִים לְעִנְיַן הַגֶּשֶׁם בְּשָׁעָה שֶׁהָעוֹלָם צָרִיךְ לוֹ׃ וְשֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּפַרְנָסָה זֶה לָזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר׃ שָׁנָה שֶׁלֹּא תַפִּיל אִשָּׁה פְּרִי בִטְנָהּ וְשֶׁיִּתְּנוּ עֲצֵי הַשָּׂדֶה אֶת תְּנוּבָתָם וְלֹא יַעֲדֵי עָבִיד שׁוּלְטָן מִדְּבֵית יְהוּדָה׃

יָצָא וְנָטַל דַּם הַפָּר מִמִּי שֶׁמְּמָרֵס בּוֹ וְנִכְנַס לְמָקוֹם שֶׁנִּכְנַס וְעָמַד בְּמָקוֹם שֶׁעָמַד וְטוֹבֵל אֶצְבָּעוֹ עַל כָּל הַזָּיָה וְהִזָּה מִמֶּנּוּ לִפְנֵי הַכַּפּוֹרֶת בֵּין בַּדֵּי הָאָרוֹן׃ אַחַת לְמַעְלָה וְשֶׁבַע לְמַטָּה׃ וְלֹא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְהַזּוֹת לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה אֶלָּא כְּמַצְלִיף׃

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה׃ אַחַת׃ אַחַת וְאַחַת׃ אַחַת וּשְׁתַּיִם׃ אַחַת וְשָׁלשׁ׃ אַחַת וְאַרְבַּע׃ אַחַת וְחָמֵשׁ׃ אַחַת וָשֵׁשׁ׃ אַחַת וָשֶׁבַע׃ יָצָא מִקָּדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וְהִנִּיחוֹ עַל כַּן הַזָּהָב שֶׁהָיָה בַּהֵיכָל׃

כְּצֵאתוֹ הֵבִיאוּ לוֹ שְׂעִיר חַטָּאת שְׁחָטוֹ וְקִבֵּל דָּמוֹ בְּמִזְרָק טָהוֹר׃ לִפְנִים יִכָּנֵס לְהַזּוֹת מִדָּמוֹ בֵּין שְׁנֵי בַדֵּי הָאָרוֹן כְּסֵדֶר דַּם הַפָּר אַחַת לְמַעְלָה

כשדי אשה (רצוי הזיות) כדי להתרצות ולהתכפר בהזאות (טבל) אצבעו בדם (והצליף במנין כו' ומטה שבע) כדתנן נטל את הדם ממי שממרס נכנס למקום שנכנס ועמד במקום שעמד והזה ממנו אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא למטה רק כמצליף שלא היה צריך לכוין שיהיו כסדרן אלא באחת של מעלה מגדד ידו כלפי מעלה ובשבע של מטה מגדד ידו כלפי מטה ומזה זה גבוה וזה נמוכה כמי שמכה בשוט מלקה שלא בכיוון רק במנין מעלה אחת ומטה שבע : (וכך היה מונה אחת) היא ההזאה של מעלה (אחת ואחת) בכל הזאות שלמטה היה חוזר למנות עמהם ההזאה העליונה : (רץ והניחו בכן) הניח את הדם בכן הזהב שהיה בהיכל (ושחט שעיר) (רצה וקבל דמו) קבל דמו ברצון (באגן קודש) במזרק (רגל ועמד מקום ויעוד ארון) כמו שרגיל לעמוד מקום ויעוד דם הפר שהוא אצל הארון כך הלך עם דם השעיר (רצה הזיות) מנה הזיות (כמעשה דם פר) כדתנן יצא והניחו על כן הזהב שבהיכל הביאו לו השעיר שחטו וקבל במזרק את דמו נכנס למקום שנכנס ועמד במקום שעמד והזה ממנו אחת למעלה כו' : (רהט והניחו) רץ לכן של זהב והניח דם השעיר (ודם פר נטל רגליו הריץ) רץ ברגליו (וצג חוץ לבודלת) ועמד חוץ לפרוכת המבדלת בין הקודש ובין קודש הקדשים (רקמי פרוכת יז) והזה לפני הפרוכת שהוא מעשה רוקם אחת למעלה ושבע למטה (כמשפט כפורת) כמו שהזה לפני הכפורת (רגש ושנה) ומיהר שנית (והזה מדם שעיר) גם כן לפני הפרוכת אחת למעלה ושבע למטה כדתנן נטל דם הפר כו' והזה ממנו על הפרוכת שכנגד הארון מבחוץ אחת למעלה ושבע למטה וכו' וכך היה מונה כו' הניח דם הפר (כמסקנת הגמרא דלא כר"י שם דף נ"ו) ונטל דם השעיר והזה ממנו על הפרוכת שכנגד הארון מבחוץ אחת למעלה ושבע למטה וכו' וכך היה מונה וכו' (שם נ"ג) : (שב) כדתנן עירה דם הפר לתוך דם השעיר אח"כ (שב ובללם) כדתק ונתן את המלא בריקן כדי שיתערב הדם יפה יפה (וחטא מזבח סגור שבע על טהרו) והזה שבע פעמים על אמצעית של מזבח הזהב שהוא היה זהב סגור (ובקרניו ארבע) ועל ארבע קרנותיו כדתנן ויצא אל המזבח אשר לפני ה' זה מזבח הזהב התחיל מחטא ויורד מהיכן הוא מתחיל מקרן מזרחית צפונית כו' הזה על טהרו של מזבח שבע פעמים (שם דף נח) (שקד) מיהר (ובא אצל השעיר החי) שהיה משתלח לעזאזל (שגיון עם וזדונו יודה לאל) שתודה שגגות וזדונות של עמו כדתנן בא לו אצל שעיר המשתלח וסומך שתי ידיו עליו ומתודה וכך היה ט' (שם דף סו) :

מִיט דֶער הַאנְט צוּא שְׁפְּרִיצִין מִיט דֶער צָאל אֵיין שְׁפְּרִיץ קֶעגִין דֶער הַייךְ פוּן דֶעם כַּפּוֹרֶת אוּנ אַרָאפּ צוּ זִיבִּין :
וכך היה מונה אוּנ אַזוֹ הָאט עֶר גִיצֵיילְט דָאס עֶר זָאל זִיךְ נִיט טוֹעֶה זַיין אֵיינְשׁ · אֵיינְשׁ אוּנ אֵיינְשׁ דְהַיינוּ עֶר הָאט דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטִין שְׁפְּרִיץ גִימוּזְט מִיט אַלֶע שְׁפְּרִיצִן צֵיילִין׳ אֵיינְס אוּנ צְווַייא אֵיינְס אוּנ דְרַייא אֵיינְס אוּנ פִיר אֵיינְס אוּנ פִינְף אֵיינְס אוּנ זֶעקְס אֵיינְס אוּנ זִיבִּין :
רץ והניחו נָאךְ דֶעם שְׁפְּרֵיינְגֶען אִיז עֶר פוּן קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים בַּאלְד אַרוֹיס גִילָאפִין אוּנ הָאט דֶעם בֶּעקִין מִיט דִיא אִיבְּרִיגֶע בְּלוּט אַנִידֶער גִישְׁטֶעלְט אוֹיף אַגִילְדֶערְנֶעם פוּס וְואס עֶר אִיז גִישְׁטַאנְעֶן אִין הַיכָל אוּנ הָאט בַּאלְד גִיקוֹילֶעט דָאשׁ צִיקְעלֶע וָואשׁ דְרוֹיף אִיז דֶער גוֹרָל גִיפַאלִין (לַיי חַטָּאת) עֶר הָאט גִיאַיילְט אוּנ הָאט דָאשׁ בְּלוּט מְקַבֵּל גִיוֶועזִין אִין אַתִּילִינֶן בֶּעקִין אוּנ אִיז דֶער מִיט גִיגַאנְגֶען וְויא פְרִיעֶר אוּנ הָאט זִיךְ גִישְׁטֶעלְט פַאר דֶעם אָרוֹן עֶר הָאט בַּווילִיגְט מִיט דֶעם שְׁפְּרֵיינְגֶען אַזוֹ וְויא מִיט דֶעם בְּלוּט פוּן דֶעם אָקְס : רהט והניחו עֶר אִיז גִישְׁווִינְד גִילָאפִין אוּנ הָאט דָאשׁ אִיבְּרִיגֶע בְּלוּט אַוֶועק גִישְׁטֶעלְט אוֹיף דֶעם גִילְדֶענֶעם פוּס אוּנ דָאשׁ בְּלוּט פוּן דֶעם אָקְס וָואשׁ עֶר הָאט פְרִיעֶר דָארְט אַנִידֶער גִישְׁטֶעלְט הָאט עֶר וִוידֶער גִינוּמֶען עֶר אִיז מִיט זַיינֶע פִים גִילָאפִין אוּנ הָאט זִיךְ גִישְׁטֶעלְט פוּן דֶער זַייט פוּן דֶעם פָּרוֹכֶת וָואשׁ עֶס הָאט גִימַאכְט אַצְווִישִׁין שֵׁייד צְווִישִׁין דֶעם הֵיכָל אוּנ קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים אוֹיף דָאשׁ גִיוֶועבְּטֶע פוּן דֶעם פָּרוֹכֶת הָאט עֶר גִישְׁפְּרֵיינְגְט אַזוֹ וְויא עֶר הָאט גִישְׁפְּרֵיינְגְט אוֹיף דֶעם כַּפּוֹרֶת אוּנ הָאט גִיאַיילְט אוּנ הָאט וִוידֶער צוּם אַנְדֶערִין מָאל גִישְׁפְּרֵיינְגְט מִיט דֶעם בְּלוּט פוּן דֶעם צִיקְעלֶע אוֹיף דֶעם פָּרוֹכֶת :

לְמַעְלָה וְשֶׁבַע לְמַטָּה · וְלֹא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְהַזּוֹת לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה אֶלָּא כְּמַצְלִיף :

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה · אַחַת · אַחַת וְאַחַת · אַחַת וּשְׁתַּיִם · אַחַת וְשָׁלשׁ · אַחַת וְאַרְבַּע · אַחַת וְחָמֵשׁ · אַחַת וָשֵׁשׁ · אַחַת וָשֶׁבַע : יָצָא וְהִנִּיחַ עַל כַּן הַזָּהָב הַשֵּׁנִי שֶׁהָיָה בַּהֵיכָל :

מִהֵר וְנָטַל דַּם הַפָּר מִן הַכֵּן שֶׁהִנִּיחַ עָלָיו וְטוֹבֵל אֶצְבָּעוֹ עַל כָּל הַזָּיָה · וְהִזָּה מִמֶּנּוּ עַל הַפָּרוֹכֶת כְּנֶגֶד הָאָרוֹן מִבַּחוּץ אַחַת לְמַעְלָה וְשֶׁבַע לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְהַזּוֹת לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה אֶלָּא כְּמַצְלִיף :

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה · אַחַת · אַחַת וְאַחַת · אַחַת וּשְׁתַּיִם · אַחַת וְשָׁלשׁ · אַחַת וְאַרְבַּע · אַחַת וְחָמֵשׁ · אַחַת וָשֵׁשׁ · אַחַת וָשֶׁבַע :

נָחַץ וְהִנִּיחַ דַּם הַפָּר וְנָטַל דַּם הַשָּׂעִיר וְעָשָׂה לְדָמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה עַל הַפָּרוֹכֶת כְּנֶגֶד הָאָרוֹן מִבַּחוּץ אַחַת לְמַעְלָה וְשֶׁבַע לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְהַזּוֹת לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה אֶלָּא כְּמַצְלִיף :

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה · אַחַת · אַחַת וְאַחַת · אַחַת וּשְׁתַּיִם · אַחַת וְשָׁלשׁ · אַחַת וְאַרְבַּע · אַחַת וְחָמֵשׁ · אַחַת וָשֵׁשׁ · אַחַת וָשֶׁבַע :

שָׁשׁ וְעֵירָה דַּם הַפָּר לְתוֹךְ הַמִּזְרָק שֶׁבּוֹ דַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן הַמָּלֵא בָּרֵיקָן כְּדֵי שֶׁיִּתְעָרְבוּ יָפֶה יָפֶה זֶה בָּזֶה וּבָא וְעָמַד לִפְנִים מִמִּזְבַּח הַזָּהָב בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וְהַמְּנוֹרָה וּמַתְחִיל לְהַזּוֹת מִדַּם הַתַּעֲרוֹבֶת : עַל אַרְבַּע קַרְנוֹתָיו יִתֵּן כְּסִדְרָן מַתְחִיל מִקֶּרֶן מִזְרָחִית צְפוֹנִית וּמְסַיֵּם בְּקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית · וְהוֹתָה הַגֶּחָלִים וְהָאֵפֶר בְּמִזְבַּח הַזָּהָב אֵילָךְ וְאֵילָךְ עַד שֶׁמְּגַלֶּה זְהָבוֹ וּמַזֶּה מִדַּם הַתַּעֲרוֹבֶת עַל טָהֳרוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים : פָּסַע וְיָצָא לְצַד דָּרוֹם חוּץ לָאוּלָם וְשָׁפַךְ אֶת הַשִּׁירַיִם עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן : צָעַד וּבָא לוֹ אֵצֶל הַשָּׂעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ לַעֲזָאזֵל לְהִתְוַדּוֹת עליו

וְכַךְ הָיָה אוֹמֵר · אָנָּא הַשֵּׁם · חָטְאוּ · עָווּ · פָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל · אָנָּא בַּשֵּׁם כַּפֶּר נָא · לַחֲטָאִים · וְלַעֲוֹנוֹת · וְלַפְּשָׁעִים · שֶׁחָטְאוּ · וְשֶׁעָווּ · וְשֶׁפָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל : כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ · כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה :

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה · כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא · מְפוֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל בִּקְדוּשָּׁה וּבְטָהֳרָה · הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם · וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לִגְמוֹר אֶת הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ : וְאַתָּה בְּטוּבְךָ הַגָּדוֹל מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לַעֲדַת יְשֻׁרוּן :

שִׁגְּרוֹ בְּיַד אִישׁ עִתִּי לְמִדְבַּר עַז · שֶׁמֶן כִּתְמֵי זוֹ שְׂאֵת לִגְזֵרָה · שֵׁן סֶלַע הֲדָפוֹ וְגִלְגֵּל וְיָרַד · שִׁבְּרוּ עֲצָמָיו כְּנֶפֶץ כְּלִי יוֹצֵר · שְׁחוּזָה אָחַז פַּר וְשָׂעִיר קָרַע · שָׁלַף אֵמוּרִים וּגְוִיּוֹת קָלַע לִשְׂרוֹף · שָׁאַג סִדְרֵי יוֹם קִדֵּשׁ וּפָשַׁט · שָׁלֵשׁ וְטָבַל פַּזִּים עָט וְקִדֵּשׁ : תָּכַף וְעָשׂ אֵילוֹ וְאֵיל עָם · וְתֵרֵב חַטָּאת וּמוּסָפִין הִקְרִיב כַּחוֹק · תָּר וְקִדֵּשׁ פָּשַׁט וְטָבַל · תַּכְרִיךְ בַּדִּים עָט וְקִדֵּשׁ

ממה לוי

(שגרו ביד איש עתי למדבר עז) שלחו ביד אדם המזומן לכך אל המדבר אל ארץ גזירה (שמן כתמי זו) עבירות כתמי ישראל שנקראים עם ז (שאת לגזירה) לשאת אל ארץ גזירה (שן סלע הדפו) דחפו מן גבהו וחדודו של סלע (וגלגל וירד) והוא מתגלגל ויורד (שוברו עצמיו כנפץ כלי יוצר) כאשר מתנפץ ומתפזר כלי חרס כן שוברו ונתפזרו עצמותיו כדתנן מסרו למי שהיה מוליכו (שם ס"ו) דחפו לאחוריו והוא מתגלגל ויורד ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה איברים איברים (שם ס"ז) (שחוזה אחז) אחז הכהן המדובר (פר ושעיר קרע) וקרע לפר ושעיר (שלף אימורים) הוציא האימורים ונתן מעיהם להקטירם על גבי מזבח (וגויות קלע לשרוף) והגופים של פר ושעיר קלע אותם במקלעות ד' בני אדם נושאים שני מוטות שהם לפנים שנים לאחור והפר והשעיר עליהם כדתנן בא לו אצל פר ושעיר הנשרפים קרען והוציא את אימוריהם וכו' קלען במקלעות והוציאן לבית השריפה (שאג סדרי יום) כדתנן קורא אחרי מות ואך בעשור כו' (שם ל' כח) (קדש) ידיו ורגליו (ופשט שלש וטבל) כדתנן אם בבגדי בוץ קרא קדש ידיו ורגליו פשט ירד וטבל (שם ד' ע) והיא טבילה שלישית (פזים עט) נתלבש בבגדי זהב ופז (וקדש) ידיו ורגליו (תכף ועש) מיד עשה (אילו ואיל עם) כדתנן עלה ונסתפג והביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו ויצא ועשה את אילו ואיל העם (שם) (תרב חטאת) חלב החטאת (ומוספין) ואלו המוספים שהם ז' כבשים (הקריב כחוק) האמור בהם כמ"ש ואת חלב וגו' (ויקרא טז כה) (תר) מיהר (וקדש) ידיו ורגליו (פשט) בגדי זהב (וטבל תכריך בדים עט)

שגרו ביד איש דער כהן גדול האט דאש אנדערע ציקעלע נאך דעם ווידוי אוועק גישיקט דורך אמענטשין וואש ער איז דער צוא אן גיבערייט גיוועזן פון ערב יום כפור אין דעם שטארקער מדבר ארין צוא טראגין די אום ריינע פלעקין דאש זיינען די זינד פון די ישראל צו איין פר שניטין אונ אוויסט ארט פון אהויכין שפיציגין שטיין האט ער אים אראפ גישטויסן האט ער זיך אראפ גיוועלגירט אונ אראפ גיגליטערט זיינע ביינער זיינען צו בראכין גווארין אזו וויא איין ערדנער שארבין פון דעם טעפער ווערט צו בראכין דר כהן גדול האט אשארף מעסער גינומען אונ האט אויף גישניטין דאש לייב פון דעם אוקס אונ פון דעם ציקעלע וואש ער האט די פריער גיקוילעט אונ גישפרייגט דאש בלוט ער האט ארויש גיצויגין דיא גידערים מען זאל זייא מקטיר גיוועזן אויף דעם מזבח אונ דאש פלייש האט ער אויף גיהאנגען אויף שטאנגן אונ האט דאש אוועק גישיקט ארויץ לירושלים צו פאר ברענן נאך דעם האט ער גילייענט אין אספר תורה די פרשה פון דר עבודה דר נאך האט ער גיוואשין די הענט אונ דיא פיס אונ האט די ווייסע קליידער אויס גיטאן אונ האט זיך צום דריטין מאל טובל גיוועזן אונ האט דיא גילדערנע קליידער אן גיטאן אונ האט מקריב גיוועזן זיין ווידער אונ דעם ווידער פון דעם פאלק

ונכנס לדביר · תכונת כלי קטורת הוציא וקדש · תלבושת מדיו הפשיט וגנז נצח תרגל וטבל חרוצים עט וקדש · תמיד הסדיר ותמר נרות העלה · תכל עבודות יד ורגל קדש · תמם טבילות חמש וקדושים עשרה · תואר מגמתו כצאת השמש בגבורה · תקף ודץ ועטה בגדי הוני · תמרה תלוה ציר נאמן לבית · תגל בהתבשר השלג אודם תולע · תעדה ישע תעטה מעיל צדקה · תפיק צהלה תביע דיץ וחדוה · תלולי רום הרעיפו זרזיף טלם · תלמי שדי רוו תת יבולם · תודה נתנו אוספי זרע שלום · תהלה בשרו נושאי אלמות ברנן · תחתיות ארץ צבי זמר שמעו · תנו צדקותיו חצץ הולכי נתיבות · תקות שולחיו אמון לא אכזב · תוחלתם כצנת שלג ביום קציר ·

עליו אשמת קהלו · וסמך שתי ידיו עליו והתודה:

וכך היה אומר · אנא השם (יהוה) · חטאו · עוו · פשעו · לפניך עמך בית ישראל · אנא בשם (יהוה) · כפר נא לחטאים · ולעונות · ולפשעים · שחטאו ושעוו ושפשעו לפניך עמך בית ישראל: ככתוב בתורת משה עבדך מפי כבודך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה:

והכהנים והעם העומדים בעזרה · כשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא · מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה · היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם · ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואף הוא היה מתכון כנגד המברכים לגמור את השם ואומר להם תטהרו · ואתה בטובך הגדול מעורר רחמיך וסולח לעדת ישרון:

קרא לאחד מן הכהנים המזומן מאתמול להוליכו ומסרו לו והוליכו אל ארץ גזרה למדבר שמם · וכשהגיע לצוק חולק לשון של זהורית שבקרניו חציו קושר בסלע וחציו קרניו ודחפו בשתי ידיו לאחוריו והוא היה

מתגלגל

לבישת בגדי לבן לבש וקדש ידיו ורגליו ונכנס לדביר (תכונת כלי קטורת הוציא) להוציא את הכף ואת המחתה וכדתנן קדש ידיו ורגליו פשט ירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי לבן ולבש וקדש ידיו ורגליו נכנס להוציא את הכף ואת המחתה (שם ד' פ') וקדש ידיו ורגליו (תלבושת מדיו הפשיט) ופשט בגדיו הנאים והיפים כדתנן קדש ידיו ורגליו ופשט (שם ד' ע) (וגנז נצח) שנאמר והניחם שם מלמד שטעונים גניזה (שם יב כד) (תרגל וטבל) הרגיל עצמו לטבול (חרוצים עט) לבש ועטף בגדי זהב וקדש ידיו ורגליו (תמיד הסדיר) קרבן תמיד עשה כסדר (ותמר) הקטיר קטורת (ונרות העלה) והדליק את הנרות (תכל עבודת) בהשלמת עבודה (יד ורגל קדש) כדתנן ירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו נכנס להקריב תמיד של בין הערבים ולהקטיר קטורת ולהטיב את הנרות וקדש ידיו ורגליו ופשט (תואר מגמתו) יופי פניו (כצאת השמש בגבורה) שהוא נאה מאוד כן היה תואר פניו בצאתו מבית קודש הקדשים (תקף ודץ) נתחזק והיה שמח (ועטה בגדי הונו) ולבש בגדי עצמו שקנה מהוני ישראל שנקראו (תמרה) (תלוה ציר נאמן לבית) היו מלוין את כ"ג שהיה שליח נאמן עד ביתו משום כבודו (תגל) שמחה גדולה היתה ליונה תמה (בהתבשר השלג אודם תולע) כשנתבשרה מאיש עתי שנתלבן אודם תוע תולעת השני שכאשר שב המשלח ובא ויסב לו בסוכה אחרונה היה מבשר להם שהלבין החוט שהיה קשור בראש השעיר והיו מבשרים כן מסוכה לסוכה עד ירושלים אז (תעדה ישע) התיפה בישע (תעטה מעיל צדקה) התלבש והתעטף במעיל צדקה (תפיק צהלה) תוציא חדוה (תביע דיץ וחדוה) תדבר דיצה וחדוה כי בוודאי יהיה השנה זו שנת ישועה שנת צדק שנת שמחה הואיל שנתלבן החוט השני הוא סימן טוב לכל והיו משבחים להקב"ה על שקבל עבודת כ"ג ברצון (תלולי רום) השמים (הרעיפו זרזיף טלם) הזילו טפות טל ועי"ז (תלמי שדי רוו תת יבולם) ניר ותריסת השדה השביעו מטל השמים ונתנו יבולם (תודה ט' שלום) ישראל כשמוספים הזרע בשלום נותנים תודה להקב"ה (תהלה ט' ברנן נושאי אלומות) התבואה בשרו תהלות ברנן (תחתיות ארץ צבי) א"י (זמר שמעו) השמיעו זמר (תנו צדקותיו חצץ הולכי נתיבות) הולכי דרכים בחצץ וחול כפרו צדקותיו (תקות שולחיו) תקות ישראל השולחים הכ"ג (אמון לא אכזב) נאמנה לא נכזבה (תוחלתם) נתקיימה וטוב להם (כצנת שלג ביום קציר) כשם שיפה צנת שלג וקור

דעם חלב פון דעם קרבן חטאת און פון דעם קרבן מוסף האט ער מקריב גיוועזן אזו וויא דער דין איז דר נאך איז ער ווידר גילאפן און האט זיך גיוואשין די הענט און די פיס און האט זיך אויס גיטאן און טובל גיוועזן און האט ווידער גיוואשין די הענט און די פיס און האט זיך איין גיהילט און אן גיטאן די לאנגע קליידער און איז אריין גינאנגען אין פאליש פון דעם היכל תכונת די צאל פון די כלי קודש וואש ער האט דרינען די קטורת מקטיר גיוועזן האט ער פון דארטין ארויס גינומען און האט זיך די הענט און פיס גיוואשין די ווייסע קליידער וואש ער האט אין זייא די עבודה גיטאן האט ער אויס גיטאן און האט זייא אויף אייביג בהאלטין און האט זיי שוין מער ניט גניצט תרגל ער האט זיך גיאיילט נאך זיינע גיוואונהייט נאך און האט זיך טובל גיוועזן און האט אן גיטאן די גילדערנע קליידר און האט די הענט און פיס גיוואשין און דעם קרבן תמיד פון אבינט האט ער כסדר גימאכט און האט די קטורת מקטיר גיוועזן און האט די ליכט פון דער מנורה אן גיצונדין תכל אז ער האט אפ גיטאן אלע עבודות האט ער זיך גיוואשין די הענט און די פיס דעם טאג האט ער גינאנצט פינף טבילות און צעהן מאל די הענט און די פיס גיוואשין דאש גישטאלט פון זיין פנים איז גיוועזן אזוא וויא די זון אז זיא גייט אויף אין דער הייך מיט שטארקייט צוא שיינען תקף ער האט זיך גישטארקט און האט זיך גיפרייט און האט אן גיטאן זיינע איינינע קליידער וואש ער האט זייא פאר זיינע אייגענע געלט גיקויפט דיא פרומע ישראל האבין דעם אויף ריכטיגין שליח דעם כהן גדול בלייט ביז אין זיין הויז אריין תגל דיא כנסת ישראל האבין זיך גיפרייט אז זייא האבין דיא גוטע בשורה גיהערט דאש די רויטע וואל איז ווייס גיווארין וויא שניי. תעדה ישע זיי זיינען גיצירט גיווארין מיט הילף און האבין איין גיהילט אמאנטיל פון צדקה האבין אויס גיצויגין פריליך גישריא זייא האבין גיטאן ריידין פריד פריליכקייט דיא הויכע הימיל האבין גימאכט טריפין און רינגען זייער טויא דיא בייטין פון דיא פעלדער זיינען זאט גיוועזן פון רעגין צוא געבין זייער פרוכט תודה דאנקונג און לויב האבין דיא ישראל גגעבין צוא גאט ווייל זייא האבין זייער תבואה מיט שלום איין גיזאמילט לויב האבין זייא גיזאגט צוא גאט דיא וואש האבין גיטראגין מיט גזאנג די נארבן די אונטערשטע פון דעם גליבטין לאנד ארץ ישראל האבין גילאזט הערין גיזאנג תנו דאש גירעכטיקייט פון גאט האבין דער ציילט דיא

מתגלגל ויורד ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה אברים אברים ואומר כך ימחו עונות עמך בית ישראל: רץ לו אצל הפר ואצל השעיר הנשרפים וקרען והוציא אמוריהם ונתנם במגס להקטירם על גבי המזבח ובשרן קלען במקלעות ומשלחן ביד אחרים להוציאן לבית השרפה: שב ובא לעזרת נשים אחר שהגיע השעיר למדבר לקרות בתורת כהנים פרשת אחרי מות ואך בעשור וגולל הספר תורה ומניחו בחיקו ואומר יותר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן · ובעשור שבחומש הפקודים קורא על פה ומברך לאחריהם שמונה ברכות על התורה ועל העבודה ועל ההודאה ועל מחילת העון ועל המקדש ועל ישראל ועל הכהנים ועל שאר התפלה:

תכן צעדיו ובא לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי לבן וירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו ועשה שעיר הנעשה בחוץ שהוא מכוסף היום ואחר כך מקריב את אילו ואת איל העם ומנחתם ונסכיהם כמשפטם ומקטיר האמורים של פר ושעיר הנשרפים ואחר כך מקריב תמיד של בין הערבים כהלכתו:

אחר כלותו מעשות כל אלה עוד בא לו לבית הטבילה מהר וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי זהב וירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי לבן לבש וקדש ידיו ורגליו נכנס לבית

מצואתם רוחצו וממנף צחנתם זכו · שלמים תמימים בבור כפימו זכזכו · להגיד כי מטהרם מקור מים חיים · מקוה ישראל מנקם מים נאמנו: בטוהר ובנקיון ינקו ויטהרו · יתחדשו כחדשי בקרים מכתם יצותצחו · רוממות אל יהגו בגרונם · בלשונם רון בפימו שיר חדש: יגילו ברעד יעבדו ביראה · קדוש ישראל מקדש קדושים · לשנן לרנן לתופף ולצלצל · ולנצח בנגינות ולהנעים זמר: נחבקים בעוז ימין רוממה · יחד נתמכים במלאה צדק · משוכים לבא

לקולרים בעת צרה ושמח · ישראל שהם (שלמים תמימים בבור כפימו) נקיון כשהם שחזרו בתשובה (וזכזכו) נעשים זכים (להגיד כי מטהרם) השם יתברך הוא (מקור מים חיים) והוא (מקוה ישראל) אשר הוא (מנקם) מנקה אותם כמו (מים נאמנו) שהם טהורים ואינם פוסקים כך הוא מטהרם לעולם (יתחדשו) הם נעשים עתה כבריה חדשה (כחדשי בקרים) כמלאכים שמתחדשים בכל בוקר עי"ז שהם (מכתם יצותצחו) נקיים מעונות (קדוש ישראל) הקדוש ב"ה מקדש את ישראל שהיו קדושים כמ"ש קדושים תהיו כי קדוש אני (ויקרא יט ב) (לשנן) לדבר (לתופף ולצלצל) לשבח בתופים ובצלצלי תרועה (ולהנעים) ולהמתיק (זמר · נחבקים) נדבקים (יחד) הם (נתמכים) תמוכים (במלאה צדק) השם יתברך שנאמר עליו צדק מלאה ימינך (משוכים) אחריו (לבוא כו'):

שעריו ברננה · וששון ושמחה ישיגו נצח · ששים וגלים בשמו כל היום · חדים בשמחה את פניו: חזן זיו אורם כשחר יבקע · קולם ישאו וירונו בגאון צור עולמים · אשרי העם שככה לו · אשרי העם שיהוה אלהיו: ויום טוב היה עושה כהן גדול לכל אוהביו כשנכנס בשלום ויצא בשלום בלי פגע: וכך היתה תפלתו של

קדש הקדשים להוציא את הכף ואת המחתה שהכנים בשחרית: ועוד בא לו לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי לבן וירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב לבש וקדש ידיו ורגליו נכנס להיכל להקטיר את הקטורת של בין הערבים ולהדליק את הנרות כבשאר ימים ויצא והקריב מנחת התמיד ומותר מנחת חבתין ומנסך היין בכל כלי שיר כהלכתו וקדש ידיו

וואש זייגען אויף שטיינערנע אונ זאמדיגע שטעגין ניטאנגען אונ האבין ניזאגט דאש האפונג פון די ישראל וואש האבין נישיקט דעם כהן גדול איז אזו וויא איין וואר האפטיגער קוואל וואש זיין וואסער לאזט זיך קיין מאל ניט אויס זייער האפונג איז צוא זייא אזוא גוט אזוא וויא מען האט הנאה פון קילונג פון שנייא אין דער צייט פון שניט צוא קילין דיא היץ פון זייער אום ריינקייט דאש זיינען דיא עבירות זייגען זייא גיוואשין גיווארין פון זייערע אום ריינע עונות זיינען זייא לויטער גיווארין שלמים דיא גאנצע פרומע ישראל דורך דיא ריינע הענט פון כהן גדול זיינען זייא גילייטערט גיווארין: דיא גאנצע וועלט זאל דורך דעם זאגין דאש גאט וואש ער מאכט זייא ריין איז גיגליכין צוא אקוואל פון קוועלינדיג וואסער דאש גאט איז די מקוה פון דיא ישראל וואש ער מאכט זייא תמיד ריין אזו וויא מיט וואר האפטיגע וואסער וואש זייא לאזין זיך קיין מאל ניט אויס מיט ריינקייט אונ לויטערקייט ווערין זייא גידיינוגט אונ גילייטערט זייא זיינען בנייעט גיווארין אזו וויא די מלאכים וואש זיי ווערין בשאפין אלע פריא מארגין פון זייערע פלעקין ווארין זיי גילייטערט רוממות אל נאטס דער היכונג רידין זייא מיט זייער האלז מיט זייער צונג ניזאנג אונ מיט זייער מויל

איין נייעם שיר זייא האבין זיך גיפרייט מיט ציטערניש פאר גאט אונ האבין אים גידינט מיט פארכט קדוש צו דעם היילינן גאט פון ישראל דער דא היילינט זייא צוא רידין צוא זינגען צוא פויקין אונ צו קלינגען אונ צו שפילין אויף כלי זמר אונ צו זינגן שיינע גיזאנג זייא האבין זיך בהעפט אן דיא שטארקע אונ דער הייבענע רעכטע האנט פון גאט אלע אין איינעם האבין זיך אן גלעהנט אן גאטס האנט וואש זיא איז פול גירעכטיקייט זייא ציהען זיך צוא קומען אין דיא טויערין פון דעם בית המקדש אונ אין דיא שולין מיט גיזאנג ששון אונ שמחה גרייכן זייא צו אייביג זייא פרייען זיך אונ לוסטינן זיך מיט זיין נאמען תמיד זיי האבין זיך גיפרייט מיט שמחה פר זיין שכינה זיו אורם דש נישטאלט פון זייער ליכט האט גילויכטין אזו וויא דר מארגין שטערין שפאלט זיך ווען עש ווערט טאג זייא האבין אויף גיהויבין זייער קול אונ האבין גיזונגען אין גאטס הערשאפט דער דא האט די וועלט בשאפן אשרי וואול צוא דעם פאלק וואש צוא זייא איז דיא אלע טובות אונ וואול צוא דעם פאלק וואש גאט איז זיין העה וואש ער קאן פיל

נוטס טאן:

ויום טוב היה אונ אשמחה פון יום טוב האט דער כהן גדול גימאכט פאר

(שנת אוסם) שיתמלאו אסמיהם בר (שנת ויעוד בית מקדשך) שלא יצטרכו לדאוג על מזונותיהם רוצה להתוועד כל יום ויום בבית המקדש וכן בזמן הגלות בבה"כ שהוא מקדש מעט (ואנשי השרון) אותם שהם יושבים בתחתיות ההר בעמק והשפלה וההרים היו אבק וחול וכשהרוח הולך ומתגבר מוליך חול על הבתים ומכסים אותם או כשהמטר יורד בשטף ומתגבר אז הוא עוקר קצת מן ההרים ומוליך החול על בתיהם עתים שהם נעשו הבתים קבריהם :

שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים בְּצֵאתוֹ מִבֵּית קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים · בְּשָׁלוֹם בְּלִי פֶגַע :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל · שְׁנַת אוֹצָרְךָ הַטּוֹב תִּפְתַּח לָנוּ · שְׁנַת אוֹסֶם · שְׁנַת בְּרָכָה · שְׁנַת גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת מִלְּפָנֶיךָ · שְׁנַת דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר · שְׁנַת הַרְוָחָה וְהַצְלָחָה וְקִיּוּמִים · שְׁנַת וְעוּד בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ · שְׁנַת זוֹל · שְׁנַת חַיִּים טוֹבִים מִלְּפָנֶיךָ · שְׁנַת טְלוּלָה גְּשׁוּמָה אִם שְׁחוּנָה · שְׁנַת יַמְתִּיקוּ מְגָדִים אֶת תְּנוּבָתָם · שְׁנַת כַּפָּרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ · שְׁנַת לַחְמֵנוּ וּמֵימֵינוּ תְּבָרֵךְ · שְׁנַת מַשָּׂא וּמַתָּן · שְׁנַת נָבוֹא לְבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ · שְׁנַת שׂוֹבַע · שְׁנַת עֹנֶג · שְׁנַת פְּרִי בִטְנֵנוּ וּפְרִי אַדְמָתֵנוּ תְּבָרֵךְ · שְׁנַת צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ תְּבָרֵךְ · שְׁנַת קְהָלֵנוּ תּוֹשִׁיעַ · שְׁנַת רַחֲמֶיךָ יִכָּמְרוּ עָלֵינוּ · שְׁנַת שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה · שָׁנָה שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ · שָׁנָה שֶׁלֹּא תַפִּיל אִשָּׁה אֶת פְּרִי בִטְנָהּ · שָׁנָה שֶׁתַּעֲלֵנוּ שְׂמֵחִים לְאַרְצֵנוּ · שָׁנָה שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר בְּתִתְּךָ בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם : וְעַל אַנְשֵׁי הַשָּׁרוֹן הָיָה אוֹמֵר · יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁלֹּא יֵעָשׂוּ בָתֵּיהֶם קִבְרֵיהֶם :

אֱמֶת מַה נֶּהְדָּר הָיָה כֹּהֵן גָּדוֹל בְּצֵאתוֹ מִבֵּית קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים · בְּשָׁלוֹם בְּלִי פֶגַע :

יָדָיו וְרַגְלָיו וּפָשַׁט בִּגְדֵי זָהָב הֵבִיאוּ לוֹ בִּגְדֵי עַצְמוֹ וְלָבַשׁ וּמְלַוִּין אוֹתוֹ עַד בֵּיתוֹ · וְיוֹם טוֹב הָיָה עוֹשֶׂה בְּצֵאתוֹ בְּשָׁלוֹם מִן הַקֹּדֶשׁ · אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ · אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְהוָֹה אֱלֹהָיו :

וּבְכֵן כְּמוֹ שֶׁשָּׁמַעְתָּ תְּפִלַּת כֹּהֵן גָּדוֹל בְּהֵיכָל כְּמוֹ כֵן מִפִּינוּ תִּשְׁמַע וְתוֹשִׁיעַ :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם · שְׁנַת אוֹרָה · שְׁנַת בְּרָכָה · שְׁנַת גִּילָה · שְׁנַת דִּיצָה · שְׁנַת הוֹד · שְׁנַת וַעַד טוֹב · שְׁנַת זִמְרָה · שְׁנַת חֶדְוָה · שְׁנַת טוֹבָה · שְׁנַת יְשׁוּעָה · שְׁנַת כַּלְכָּלָה · שְׁנַת לִמּוּד · שְׁנַת מְנוּחָה · שְׁנַת שָׂשׂוֹן · שְׁנַת עֶלְצוֹן · שְׁנַת פְּדוּת · שְׁנַת צָהֳלָה · שְׁנַת קוֹמְמִיּוּת · שְׁנַת קִבּוּץ גָּלֻיּוֹת · שְׁנַת קִבּוּל תְּפִלּוֹת · שְׁנַת רָצוֹן · שְׁנַת שָׁלוֹם · שְׁנַת טְלוּלָה גְּשׁוּמָה · שְׁנַת שֹׂבַע · שָׁנָה שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ בָהּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ · שָׁנָה שֶׁיְּדַבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ · שָׁנָה שֶׁתִּכְתְּבֵנוּ בָהּ לְחַיִּים טוֹבִים · שָׁנָה שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפַרְנָסָה זֶה לָזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר · (בִּזְכוּת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל דִּיקַרְנוֹסָא הַמְמֻנֶּה עַל הַפַּרְנָסָה) : שָׁנָה שֶׁתַּעֲצוֹר הַמַּגֵּפָה וְהַמַּשְׁחִית מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל · שָׁנָה שֶׁלֹּא תַפִּיל אִשָּׁה פְּרִי בִטְנָהּ : וּבְכֵן וְעַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים וְעַל חֲסָדֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים כִּי אַתָּה יְהוָֹה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵיטִיב וּמַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים · כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהוָֹה לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם : וּבְכֵן מַה נֶּהְדָּר הָיָה כֹּהֵן גָּדוֹל בְּצֵאתוֹ בְּשָׁלוֹם מִן הַקֹּדֶשׁ :

אַלֶע לֵייטֶע לִיבּ הָאבֶּער וָוען עֶר הָאט זוֹכֶה גִּיוֶועזֶען אַרֵיין צוּא גֵּיין אִין קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים אוּנ ווִידֶּער אַרוֹיס צוּ גֵּיין בְּשָׁלוֹם אָן אַשְׁלֶעכְט בֶּגֶעגְנִשׁ : ובכן אוּנ אַזוֹ אִיז גִיוֶועזֶען דִּיא תְּפִלָּה פוּן דֶעם כֹּהֵן גָּדוֹל אוּם יוֹם כִּפּוּר אִין זַיין טָאן אַרוֹיס גֵּיין פוּן בֵּית קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים בְּשָׁלוֹם אָן אַשְׁלֶעכְט בַּאגֶעגְנֶעשׁ : יהי רצון עֶשׁ זָאל זַיין דֶער ווִילֶן פַאר דִיר גָאט אוּנְזֶר גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶרֶע עֶלְטֶערְן עֶשׁ זָאל זַיין דָאשׁ דָאזִיגֶע יָאר דָאשׁ דָא קוּמְט אוֹיף אוּנְז אוּנ אוֹיף דַיין גַאנְצִין פָאלְק דָאשׁ הוֹיז גְזִינְד יִשְׂרָאֵל : שנת אוסם עֶשׁ זָאל זַיין אַיָאר דוּא זָאלְשְׁט אוּנְז עֶפֶענֶען דַיין גוּטִין אוֹצָר אַיָאר פוּן בְּרָכָה אַיָאר פוּן גוּטֶע גְזֵירוֹת פוּן פַאר דִיר אַיָאר פוּן פִיל קָארִין אוּנ מָאשְׁט אַיָאר פוּן בְּשֶׁערְטוּנְג אַיָאר דוּ זָאלְשְׁט הָאבְּן רוּהֶן דַיין שְׁכִינָה אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַוָואלְוִויל יָאר אַיין יָאר פוּן גוּט לֶעבִּין פוּן פַר דִיר אַיְיזֶעטִיגְט יָאר מִיט פִיל תְּבוּאָה אוּנ אוֹיבּ עֶשׁ ווֶעט זַיין אַהַייס יָאר זָאל פִיל רֶעגְן גֵּיין אַיָאר דָשׁ דִי פֵּירוֹת זָאלִין זִיס אוּנ גוּט זַיין. אוּנ זָאלְשְׁט פַאר גֶעבִּין אַלֶע אוּנְזֶרֶע זִינְד אוּנ זָאלְשְׁט אוּנְזֶער בְּרוֹיט אוּנ וַואשֶׁער

בֶּענְטְשִׁין אַיָאר פוּן מַשָּׂא וּמַתָּן אַיָאר דָשׁ זָאל זַיין אַיין גוּטֶע גְזֵירָה מִיר זָאלִין קוּמֶן אִין אוּנְזֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַיָאר פוּן זֶעטִיגוּנְג שנת פרי בטננו דִיא פְרוּכְט פוּן אוּנְזֶר בּוֹיךְ אוּנ דִי פְרוּכְט פוּן אוּנְזֶר עֶרְד זָאלְשְׁטוּ בֶּענְטְשִׁין אוּנְזֶר אוֹישׁ גֵּיין אוּנ קוּמֶען זָאלְשְׁטוּ בֶּענְטְשִׁין אַיָאר דָאשׁ דַיינֶע דֶער בַּארְמִיקַייט זָאלִין זִיךְ דֶר הִיצִין אִיבֶּר אוּנְז אוּנ מִיר זָאלִין זִיצִין בְּשָׁלוֹם וְשַׁלְוָה אַיָאר דָאשׁ דוּא זָאלְשְׁט אוּנְז פִירִין אוֹיפִגְנַטְלִיךְ אוּנ אוֹיף גִירִיכְט אִין אוּנְזֶער לַאנְד אַרַיין אַיָאר דָאשׁ קֵיין אִשָּׁה זָאל נִיט מַפִּיל זַיין דִיא פְרוּכְט פוּן אִיר בּוֹיךְ אַיָאר דוּ זָאלְשְׁט אוּנְז בְּרֵיינְגֶען מִיט שִׂמְחָה אִין אוּנְזֶר לַאנְד אַרַיין אַיָאר דוּ זָאלְסְט דַיין גוּטִין אוֹצָר צוּא אוּנְז עֶפֶענֶען שנה אַיָאר דָאשׁ דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל זָאל נִיט בֶּדַארְפְן אֵיינֶער צוּם אַנְדֶרִין אוּנ נִיט צוּ קֵיין אַנְדֶער פָאלְק אַז דוּ וֶועשְׁט גֶעבִּין אַבְּרָכָה אִין דִי וֶוערְק פוּן זֵייעֶרֶע הֶענְט ועל אנשי השרון אוּנ אוֹיף דִיא לַייט וָואשׁ הָאבִּין גִיווָאוּנְט אִין דִיא טָאלִין צְווִישִׁין זַאמְדִיגֶע בֶּערְג הָאט דֶער כֹּהֵן גִיזָאגְט עֶשׁ זָאל זַיין דֶער ווִילִין פַאר דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶרֶע

חזן · מיוסד ע"פ א"ב · קהל

כְּאֹהֶל הַנִּמְתַּח בְּדָרֵי מַעְלָה · מַרְאֵה כֹהֵן׃
כִּבְרָקִים הַיּוֹצְאִים מִזִּיו הַחַיּוֹת · מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּגוֹדֶל גְּדִילִים בְּאַרְבַּע קְצָווֹת · מַרְאֵה כֹהֵן׃
כִּדְמוּת הַקֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הֶעָנָן · מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּהוֹד אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ צוּר לִיצוּרִים · מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּוֶרֶד הַנָּתוּן בְּתוֹךְ גִּנַּת חֶמֶד · מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּזֵר הַנָּתוּן עַל מֵצַח מֶלֶךְ · מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּחֶסֶד הַנִּתָּן עַל פְּנֵי חָתָן · מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּטוֹהַר הַנָּתוּן בְּצָנִיף טָהוֹר · מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּיוֹשֵׁב בְּסֵתֶר לְחַלּוֹת פְּנֵי מֶלֶךְ · מַרְאֵה כֹהֵן׃
כְּכוֹכַב הַנֹּגַהּ בִּגְבוּל מִזְרָח · מַרְאֵה כֹהֵן׃

(כאהל הנמתח בדרי מעלה) שמים הנמתחים שהם מאירים כך היה (מראה כהן) כאשר היה יוצא (כגודל גדילים בארבע קצוות) כפתיל תכלת הדומה לרקיע וגדלים אותם בציצית הלבן (כהוד כו' ליצורים) ככתונת אור שהלביש הקב"ה לאדם וחוה (טוהר) כשופה (כטוהר הנתון בצניף טהור) כנחות ובטהרות הנתון בצניף הנתון בראשו (כיושב בסתר כו') כקרון פניו שהיה למשה כשהיה נסתר מ' יום והיה מתפלל בעד ישראל (ככוכב הנוגה בגבול מזרח) ככוכב המאיר נגד מזרח שהוא מאיר ביותר: (אהלנו בשמחת קהלנו) שהיו ישראל

כָּל אֵלֶּה בִּהְיוֹת הַהֵיכָל עַל יְסוֹדוֹתָיו · וּמִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ עַל מְכוֹנוֹתָיו · וְכֹהֵן גָּדוֹל עוֹמֵד וּמְשָׁרֵת · דּוֹרוֹ רָאוּ וְשָׂמֵחוּ׃

מיוסד ע"פ א"ב

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה כָּל אֵלֶּה · הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ׃ אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה אָהֳלֵנוּ · בְּשִׂמְחַת קְהָלֵנוּ · הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ׃ אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה גִּילֵנוּ · דִּיצַת קְהָלֵנוּ · הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ׃ אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה הַמְשׁוֹרְרִים · וְכָל מִינֵי שִׁירִים · הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ׃ אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה זְבוּל הַמְתֻכָּן · חַי בּוֹ שָׁכָן · הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ׃ (ס"א אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה טִירוֹת כְּגֶלֶף · יוֹנְקֵי כֹהֲנִים עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף ·

עלטערן דאש זייערע הייזער זאלן נים ווערן זייערע קברים חורך דעם ווינט אונ רעגין · דען צוא צייטין פלעגין דארט צוא גיין גרוישע רעגין אונ דער רעגין פלעגט אויש צוא ריישין שטיקר פון דיא בערג אונ דער ווינט האט דעם זאמד גפירט אויף דאי הייזער אונ ער פלעגט פיל הייזער איין ברעכין דרום האט דער כהן פאר זייא מתפלל גיוועזן זייא זאלין נים דער שלאגין ווערין׃ אמת מה נהדר וויא גאר שיין איז דער כהן גדול גיוועזן אז ער איז ארויש גאנגען פון בית קדשי הקדשים מיט שלום אן אשלעכט בגעגעניש׃

כאהל הנמתח אזו וויא דאש גיצעלט וואש ער איז אויש גישפרייט אין די אויבערשטע צוילין דאש זיינען די הימיל אזו איז גיוועזן דאש גישטאלט פון דעם כהן כברקים אזו וויא בליצין וואש זייא גייען ארויש פון לויטערקייט פון דיא חיות הקודש כגודל אזוא וויא דיא תכלת וואש זייא זיינען איין גיפלאכטין אין דיא ציצית וואש די הייגען אויף פיר זייטין פון דעם טלית כדמות אזו וויא דש גישטאלט פון דעם רעגן בויגן אין וואלקין כהוד אזו וויא דיא שיינהייט וואש גאט דער באשעפער האט אן גיקליידעט דיא אבות כורד אזו וויא ארוזה וואש זיא וואקסט אין איין לוסטיגין גארטין אין דער מיטין כזר אזו וויא איין קרוין וואש ווערט גינגעבין אויף דעם שטערין פון צמלך כחסד אזו וויא דער חן

אונ חסד וואש עש ווערט גיגעבין אויף דעם פנים פון אחתן כטוהר אזו וויא דיא לויטערקייט וואש עש ווערט גיגעבין אין איינער קרוין כיושב אזו וויא משה רבינו וואש ער איז גזעסין אין פאר בארגינש אויף דעם באט סיני פערציג טעג צו בעטין פר גאט ככוכב אזו וויא דר שטערן וואש ער הייסט נוגה אין מזרח זיים׃

כל אלה בהיות דאש איז אלץ גיוועזן אז דאש היכל איז גיוועזן אויף זיינע גרונד פעסטין אונ דאש קודש הקדשים אויף זיין אן בריטונג אונ דער כהן גדול איז גישטאנען אונ האט גיטאן דיא עבודה אין בית המקדש דורו זיין דור האבין דאש אלץ גיזעהן אונ האבין זיך גיפריים׃

אשרי עין וואול דעם אויג וואש האט דאש אלץ גיזעהן פר וואר אז אונזרע אויערין הערין דש טרויערט אונזר לייב וואול דעם אויג וואש הט גיזעהן אונזר גיצעלט דאש איז דש בית המקדש מיט דר שמחה פון אונזער קהל וואול דעם אויג וואש האט גיזעהן אונזער פריד אונ דש פריילכקייט פון אונזערע לייבר וואול דעם אויג וואש האט גיזעהן די זינגער דאס זיינען די לוים וואש זייא האבין גיזונגען מיט אלערלייא גיזאנג וואול דעם אויג וואש האט גיזעהן די אן גיפרייטע הארבערג דאש איז דש בהמ"ק דער לעבעדיגער גאט האט דארטין גירועט וואול דעם אויג וואש האט גיזעהן די שמחה וואש מיהאט גישעפט וואסער

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה כְּבוֹד מְנוֹרוֹת לְאַחַת עֶשְׂרֵה מְכוּנוֹת · הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה מִזְבֵּחַ מְקַטֵּר קְטֹרֶת · נֵזֶר עָלָיו כַּעֲטֶרֶת · הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה שִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה · עַם שׁוֹאֶבֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ רוּחַ נְדִיבָה · הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה פְּרִישַׁת כֹּהֵן בְּרֶשֶׁם · צוֹעֵק אָנָּא הַשֵּׁם · הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה קְהַל קְדוֹשִׁים · רוֹגְשִׁים בְּבֵית קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים · הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה שָׁנִי הַמְּלֻבָּן · מִשְּׂעִיר הַקָּרְבָּן · הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה תְּמִידִים קְרֵבִים · בְּשַׁעַר בַּת רַבִּים · הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אֲבָל עֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ הֶחֱרִיבוּ נָוֶה · וְחַטֹּאתֵינוּ הֶאֱרִיכוּ קִצּוֹ · אֲבָל זִכְרוֹן דְּבָרִים תְּהֵא סְלִיחָתֵנוּ · וְעִנּוּי נַפְשֵׁנוּ תְּהֵא כַּפָּרָתֵנוּ · עַל כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים נָתַתָּ לָנוּ אֶת יוֹם צוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה וְאֶת יוֹם מְחִילַת הֶעָוֹן הַזֶּה לִסְלִיחַת עָוֹן וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע · יוֹם אָסוּר בַּאֲכִילָה · יוֹם אָסוּר בִּשְׁתִיָּה · יוֹם אָסוּר בִּרְחִיצָה · יוֹם אָסוּר בְּסִיכָה · יוֹם אָסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמִּטָּה · יוֹם אָסוּר בִּנְעִילַת הַסַּנְדָּל · יוֹם שִׂימַת אַהֲבָה וְרֵעוּת · יוֹם עֲזִיבַת קִנְאָה וְתַחֲרוּת · יוֹם שֶׁתִּמְחוֹל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ · וּבָעֵת וּבָעוֹנָה הַזֹּאת גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ וְלִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ · שֶׁאֵין לָנוּ לֹא מְנַהֵל כְּיָמִים הָרִאשׁוֹנִים · לֹא כֹהֵן גָּדוֹל לְהַקְרִיב קָרְבָּן וְלֹא מִזְבֵּחַ לְהַעֲלוֹת עָלָיו כָּלִיל:

וּמֵרוֹב עֲוֹנֵינוּ:

מיוסד ע"ס א"ב כפול

אֵין לָנוּ לֹא אִשִּׁים · וְלֹא אָשָׁם · לֹא בַדִּים · וְלֹא בְלוּלוֹת · לֹא גוֹרָל · וְלֹא גַחֲלֵי אֵשׁ · לֹא דְבִיר · וְלֹא דַקָּה · לֹא הֵיכָל · וְלֹא הַזָּיָה · לֹא וִדּוּי · וְלֹא פַר חַטָּאת · לֹא זֶבַח · וְלֹא זְרִיקָה · לֹא חַטָּאת · וְלֹא חֲלָבִים · לֹא טְבִילָה · וְלֹא טָהֳרָה · לֹא יְרוּשָׁלַיִם · וְלֹא יַעַר הַלְּבָנוֹן · לֹא כִיּוֹר ·

נקהלים בקהל בבה"מ (שמחת בית השואבה) בשמחה בשואבין בו מים לנסך על גבי המזבח (פרישת כהן גדול ברשם) פרישתם שהיו מפרישים אותו היתה רשומה וניכרת (צועק אנא השם) כשהיו מפרישים ומוסרים אותו היה צועק ומתפלל לפני השם שיצא בלי פגע (שני המלובן משעיר הקרבן) שהיתה לשון של זהורית נקשר חציו בראשו של שעיר המשתלח וחציו בראש הסלע ואחר כך היה מתלבן (בשער בת רבים) בבה"מ שרבים מתקבצים שם:

אונ מיהאט ניטאסין אויף דעם מזבח אום סוכות אונ מיט דעם האבין זיא גישעפט איין רוח הקודש אונ איין באוויליג גימיט וואול דעם אויג וואש האט גיזעהען וויא דער כהן האט רעכט ארויש גירעט מיט גוט פר צייכינש דעם שם המפורש ער האט גישריען אנא השם וואול דעם אויג וואש האט גיזעהן דאש איין זאמלונג פון דיא היליגע ישראל אז זיא האבין גישטורעמט מיט תפלה אין בית המקדש וואול דעם אויג וואש האט גיזעהען דעם רויטין פאדים פון דער ציקעלע דאש ער איז ווייס גיווארין דאש איז אסימן אז גאט האט מוחל גיוועזן דיא עבירות וואול דעם אויג וואס האט גיזעהען וויא מען האט תמיד מקריב גיוועזן קרבנות אין ירושלים וואש דרינען איז גיוועזין פיל פאלק:

אבל עונות אבותינו אבערו דיא זינד פון אונזערע עלטערין האבין חרוב גימאכט אונזר וואונונג אונ אונזערע זינד דער לייגערין דעם קץ פון דר גאולה אבער דאש גידעכינש פון אונזערע רייד זאל זיין אונזער פר געבונג אונ דאש פייניגונג פון אונזער לייב זאל זיין אונזער כפרה על כן דרום מיט דיינע פיל דער בארימהערציגקייט האסטו גאט אונז געגעבן דעם טאג יום כפור אונ דעם טאג וואש דו בישט אונז מוחל דיא עונות צו פאר געבין די זינד יום דאש איז איין טאג וואש עש איז אסור צוא עסין אונ אסור צו טרינקען עש איז אסור זיך צו באדין עש איז אסור צו שמירין זיך מיט נוטין אייל צוא מאכין ווענעפטיג אונ שיין דאש לייב עש איז אסור צוא זיין ביא זיין ווייב עש איז אסור אין דעם טאג דיא שיך אן צוא טאן עש ווערט גיטאן ליבשאפט אונ פריינד שאפט צווישן איין מענטש מיט זיין חבר דש איז אטאג פון פאר לאזונג קנאה אונ קריג עש איז אטאג וואש דו טושט פאר געבין צוא אלע אונזערע זינד ובעת אונ אין דר צייט אונ אין דער שעה איז עש אנטפלעקט אונ ווישיג פאר דיין כסא הכבוד דאש מיר האבין ניט קיין סנהדרין אזו וויא אין די ערשטע טעג מיר האבין ניט קיין כהן גדול ער זאל פר אונז מקריב זיין קרבנות אונ קיין מזבח אויף צו ברייגגען אויף אים קרבנות אונ פון וועגן אונזערע פיל זינד:

אין לנו האבין מיר ניט קיין פייער אפפער אונ קיין שולד אפפער קיין שטאנגען פון דעם ארון הקודש אונ קיין גמישטע מנחות קיין גורל אונ קיין קולין פייער פון דעם הימל קיין פאליש אונ קיין דין גיווירץ קיין היכל אונ קיין בלוט שפריינגונג קיין ווידוי אונ קיין קרבן חטאת קיין שעכטונג אונ קיין שפריינגונג גיט קיין קרבן חטאת מקריב זיין אויף ניט קיין חלב ניט קיין טבילה אונ ניט קיין טהרה מיט אש פון דר פרה אדומה קיין ירושלים אונ קיין נייסין וואלד דאש איז דאש בית המקדש וואש מאכט ווייס אונ ניט די עונות קיין האנט פאס מיט זיין פוס קיין

וְלֹא כֵנוֹ · לֹא לְבוֹנָה · וְלֹא לֶחֶם הַפָּנִים · לֹא מִזְבֵּחַ · וְלֹא מִנְחָה · לֹא נִיחוֹחַ · וְלֹא נְסָכִים · לֹא סֹלֶת · וְלֹא סַמִּים · לֹא עֵרֶךְ · וְלֹא עוֹלָה · לֹא פָּרוֹכֶת · וְלֹא כַּפּוֹרֶת · לֹא צִיּוֹן · וְלֹא צִיץ הַזָּהָב · לֹא קְטֹרֶת · וְלֹא קָרְבָּן · לֹא רוֹקֵחַ · וְלֹא רֵיחַ נִיחוֹחַ · לֹא שַׁי · וְלֹא שְׁלָמִים · לֹא תוֹדָה · וְלֹא תְמִידִים:

כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ חָסַרְנוּ כָּל אֵלֶּה · וּמְעַט הַסַּרְנוּ כָּל אֵלֶּה:

פיוסד ע״ס השר״ק כפול

תָּכְפוּ עָלֵינוּ צָרוֹת · תְּלָאוֹת עָבְרוּ רֹאשֵׁנוּ: שִׁחַרְנוּ יְשׁוּעָה וְאֵין · שָׁלוֹם וְהִנֵּה קְפָדָה: רַבּוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ · רָמוּ וְגַם נָשְׂאוּ רֹאשׁ: קַצְנוּ בְּעוֹל עֲלִיזִים · קָשֶׁה עָלֵינוּ סִבְלָם: צְבִי אֶרֶץ חָנְפָה עָלֵינוּ · צָמְחָה וְלֹא לִבְרָכָה: פָּנִינוּ לְהַרְבֵּה וְהִנֵּה מְעָט · פַּח נֶפֶשׁ בָּא בַּאֲסָמֵינוּ: עָשְׁקוּ זֵיתִים שַׁמְנָם · עֲשׁוֹתָם וְלֹא מָלְאוּ סֶפֶק: סְמָדָר אִם יַרְבֶּה כֶרֶם · סְבָאוֹ לֹא יַשְׁפִּיעַ יֶקֶב: נֶאֶרְרוּ אִבֵּי שָׂדֶה · נִלְקְחוּ מַטְעַמֵּי אֹכֶל: מִמִּכְלָאוֹת צֹאן עֲדָרִים דָּלְלוּ · מִגֵּז וּמִמִּיץ וּמֵהֶרְיוֹן: לְזָנָב וְלֹא לְרֹאשׁ הוּשַׁתְנוּ · לַעֲבוֹט וְלֹא הֶעֱבַט לָנוּ: כֹּחֵנוּ לָרִיק וּבֶהָלָה · כָּלָה מִבְּלִי שָׂכָר: יַד כָּל עָמֵל בְּכִשְׁרוֹן יָרְדָה וְאֵין מִי יַחֲזִיק: טֻלְטַלְנוּ מִיָּם וְעַד יָם · טַרְפָּם לֹא סֻפַּק לָמוֹ: חֲשֵׁכָה לְעֵין מִשְׁתַּכֵּר · חָשַׁב שְׂכָרוֹ לְמַפָּח: זוֹעֲמוּ מַלְוֶה וְלֹוֶה · זֶה בָזֶה שָׁלְחוּ מַעֲשָׂה: וְנִלְאוּ יְדֵי מַמְצִיאֵי יָד · וְעָשִׁיר לֹא חוֹנֵן רָשׁ:

מטה לוי

(תכפו עלינו צרות) באו עלינו תיכף אחר זו (קצנו) בהיינו (בעול עליזים) בעול אויבים השמחים עלינו (צבי ארץ) ארץ ישראל שממהרת לבשל פירותיה כצבי אשר הוא קל לרוץ (חנפה עלינו) הראתה הניפות וזה התניפות (צמחה ולא לברכה) מראה עשב ואין מראה קמה מגלה קמה ואין חטין בקציה (פח נפש בא) דאבון נפשנו בא על ידי שנתמעטה התבואה באסמינו (עשקו זיתים שמנם) אין שמן בזיתים (עשותם אף אם עשו שמן אך (ולא מלאו ספק) לא היה דים (סמדר אם ירבה כרם) אף אם ירבה הכרם להוציא סמדר (סבאו לא ישפיע יקב) לא ישפיע משקה את היקב רק שהוא נשחת ונלקה קודם בישולו (נארו אבי שדה) היו לקללה כל ניתות השדה מפירות מעשבים (נלקחו מטעמי אכל) נאבד ונחסר כל טעם אוכל (עדרים דללו כו׳) היו מעטים ודלים מגיזת צמר וממיץ חלב ואין ולדות (לעבוט ולא העבט לנו) היפך מה שנאמר אצל הברכה והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבוט (דברים טו) (כלה) כל מי שעמל

בהריות כלה ידו (מבלי שכר) בלי ריות (יד כל עמל בכשרון) ואף מי שעמלו בכשרון ואמת גם כן ירדה ומטה ואף אם (טולטלנו מים ועד ים) בשביל מזונות עכ״ז (טרפם לא סופק למו) מזונם אין מספיק (חשיכה לעין משתכר) החושב להשתכר ועוסק בזה זמן מה ולבסוף מפסיד חשכה עינו (חושב שכרו למפח) לדאבון נפש (זועמו מלוה ולוה) שניהם היה דעתם להשתכר ולבסוף כשהלוה מפסיד אז הם שניהם זועמים ונעצבים (זה בזה שולחו מעשה) המלוה נוגש את הלוה לשלם כי הוא עצמו צריך לזה שאין לו עוד והלוה לא די שצריך לפיים את המלוה שימתין לו לפי שאין לו לשלם יפצור בו עוד להלוות לו (ונלאו ידי ממציאי יד) נלאו המעמידים

ווייזיך אונ קיין לחם הפנים קיין מזבח אונ קיין מנחה קיין גישמאק פון קרבנות אונ קיין ווייין צו גיסין אויף דעם מזבח קיין זעמיל מעל אונ קיין גיווירץ קיין אן ריכטונג פון האלץ אויף דעם מזבח אונ קיין קרבן עולה קיין פרוכת אונ קיין כפורת ניט די שטאט ציון אונ ניט קיין גילדערנעם בלעך ניט קיין קטורת אונ קיין קרבן ניט קיין דעמפונג אונ קיין נחת רוח פאר גאט פון אקרבן ניט קיין גישאנק אונ קיין קרבן שלמים ניט קיין קרבן תודה אונ קיין קרבנות וואש מען האט תמיד מקריב גיוועזן כי בעונותינו דען פון וועגין אונזרע זינד אונ דורך דיא זינד פון אונזערע עלטערין זיינען מיר גימינערט גיווארין אונ האבין ניט דיא אלע זאכן ומעט אונ פון דער צייט אן דאש דיא אלע זאכין האבין גיפעלט אונז: תכפו עלינו האבין זיך אויף אונז גישטארקט דיא צרות כלומר איי די ערשטע צרה איז אוועק גינאנגען איז גיקומען דיא אנדערע צרה תלאות מידיקייט זיינן איבר אונזרע קעפ איבר גיפארן מיר האבן גיווארט הילף אבר מיר האבן ניט גיפונן אויף שלום האבין מיר גיהאפט דא האבין מיר צארין גיהאט זייא זיינען פיל וואש זייא זיינען אויף אונז אויף גישטאנען שלעכטש צו טאן זייא זיינען גיווען דער הויכט אונ דער הויבין עש איז אונז פאר אומערט גיוועזן דאש לעבין דורך דעם יאך פון דיא משדים עש איז שווער גיוועזן אויף אונז זייער לאסט דיא פילוסטיגע לאנד ארץ ישראל האט גיחנפת אויף אונז כלומר זיא האט גימאכט וואקסין ואנגען אן ווייץ דאש איז גליך וויא איינר חנפת עש האט אונז תבואה גישפראצט אבער ניט צוא אברכה מיר האבין זיך גיקערט צו באקומן פיל אבער עש איז גאר גיוועזן ווייניג איך טרויעריג לייב איז אונז גיוועזן גיקומען פון וועגין אונזערע גימינערטע אוצרות עשקו דיא איילבער בוימער האבין גירויבט זייער אייל נייער וואקסין איז ניט צוא גינוג ווען עס איז שוין פיל ווייין טרויבין אין ווייין גארטין גיוועזן האט דער קעלטער ניט גימאכט דינען ווייין גיטראנק דען עש איז קיין ווייין ניט גיוועזן דיא פרוכט פון דעם פעלד זיינען פר שאלטין גיווארין עס איז אוועק גנומען גיווארין דער טעם פון דיא עמין שפייז די הערטין פון די שאף שטאל זיינען ארעם גיווארין פון שערונג דער וואל אונ פון מילך אונ פון יונגע בהמות צוא גיוויינען מיר זיינען גיטאן גיווארין צו איין שפל אונ ניט צו איין חשוב מיר האבין משכנות פאר זעצט אונ אונז האט מען קיין משכנות ניט גינעבין כחנו לריק אונזער כח איז צוא נישט אונ דער שרעקענעש אוועק גינאנגען אונ עס איז אונז גאר ניט ארויש גיקומען דיא האנט וואש ארבעט מיט רעכט פארטיקייט איז גנידערט אונ קיינר איז ניט דא ווער זאל זיא אונטער האלטין מיר זיינען פאר ווארפין גיווארין פון איין ים צום אנדערין זייער פרנסה האט זייא ניט מספיק גיוועזין אונ עש נייט אוועק נאר דער טאג ביז נאכט אונ מען פאר דינט ניט אז מיר האבין גיטראכט צו האבין רוח האבין מיר הארץ טרויעריקייט גיהאט דער לייער אונ דער אנטלייער זיינען צווייגרט גיוועזן איינער פון אנדרין

הן ארץ נמכרה ביד רעים· המון בה לא מצאו רוח: דביר בית אלהינו שמם· דרכינו מאנו להצליח: גיל נוה שבת· גילה ללבבנו מה נעל: באין ארוחת אב תמיד· בכן בטן בנים תחסר: אדון בית כאורח במלון· אפוא נמצא מנוח:

ומשחרב בית מקדשנו:

סימן ע"פ תשר"ק

תנות צרות לא נוכל· שבר בכל יום ואנחה· רבתה בנו חלחלה· קרן ירדה עד עפר· צרי עין מצאו יד· פעלי שקר עשו חיל· עשי צדקה לא נראו· שונאי בצע לא עמדו· נדמינו ככלי ריק· מכל נשארנו ערמים· לא נביא ולא חזון בנו· כעורים נגשש ונלך· יום יום נאמר מה בסופנו· טוב מות מחיים אמרנו· חיינו תלוים מנגד· זרים לראש ואנחנו לזנב· ומה נעשה וחטאינו עשו· הן אנו כלא היינו· דלים נבזים ושפלים· געולים מאוסים ובזוים· בני נכר משלו בנו· אמרנו נגזרנו אבדנו· אדון הקל עלנו· ושלח ישע לגאלנו:

אלהינו ואלהי אבותינו:

סימן ע"פ א"ת ב"ש

אל תעש עמנו כלה· תאחז ידך במשפט· בבא תוכחה לנגדך· שמנו מספרך אל תמח· גשתך לחתום מוסר· רחמיך יקדמו רגזך· דלות מעשים בשורך· קרב צדק מאליך· הורנו מה שנצעק

פרושה לפי בשעה דוחק (גיל נוה) שמחת בהמ"ק (שבת) בטל (גילה ללבבנו מה נעל) ואיך נפלה שמחה ללבנו (באין ארוחת אב תמיד) לפי שנפלה סעודת אבינו שבשמים והם הקרבנות (בכן בטן בנים תחסר) לכן נפלה מאירה בתבואה ונחסר בטן ישראל בה (אדון בית) אם הקדוש ב"ה שהוא אדון בית עתה הוא (כאורח במלון) כביכול אינו משגיח בנו רק הוא כאורח אם כן אוי לנו (אפוא נמצא מנוח):

(תנות צרות לא נוכל) אין אנו יכולין לספר הצרות שעברו עלינו (קרן) היתה גבוה ועתה ירדה עד עפר (צרי עין) אותם שאין עושין צדקה (מצאו יד) יש לאל ידם לעשות חמס לכם (עשו חיל) אספו ממון (שונאי בצע) שונאי ממון אחרים (לא עמדו) לא היה להם קיום (חיינו תלויים מנגד) אנו חיים תמיד בספק כי בכל שעה אנו דואגים שמא נמות בחרב או בשאר מכות (אמרנו נגזרנו) אמרנו בלבבנו שכבר נגזרה מן השמים שנהיה נאבדין (הקל עולנו) הקל מעלינו עול הגלות:

(תאחז ידך במשפט) תאחז בתגבורת מדת המשפט שלא לגמור הדין כדי שיעמוד העולם לא כמלך בשר ודם כשיוצאה הגזירה מפיו אינו יכול להשיבה אבל אתה ית"ש אינך כן כי כששב האדם בתשובה אתה משיב הגזירה שתבא ממדת אחת כידך (בבא תוכחה) בבוא יום הויכוח עם בריותיך לנגדך (גשתך לחתום מוסר) כשתגש לחתום דין על בני אדם וליסר אותם (רחמיך יקדמו רגזך) יקדמו רחמיך לפני רוגז (דלות מעשים בשורך) כראותך שאנו דלים וריקים ממעשים טובים (קרב צדק מאליך) תקרב

זיינען אוועק גיגאנגען דיא זיינען מיר גיווארין די וואס פלעגין צו געבן צדקה דיא עניים אין דער האנט אריין אונ דער עושר האט זיך ניט מרחם גיוועזן איבער דעם ארימאן חן איז דאס לאנד ארץ ישראל איז פאר קויפט גיווארין דאס פיל פאלק וואס אין איר איז גיוועזן האבין קיין רוח ניט גיפונען דער פאלעץ פון אונזער גאט איז פאר וויסט גיווארין אונזערע וועגין האבין ניט בגליקט גיל נוה דיא פרייד פון אונזער וואנונג דאס איז דאש בית המקדש איז פר שטערט גיווארין וויא קענען מיר אויף אונזערע הערצער פרייד אויף ברייננגען אז עש איז ניט דא דיא קרבנות וואש זייא זיינען אן גירופין דיא שפייז פון אונזער פאטער אין הימיל דרום איז דער בויך פון דיא קינדער ישראל לידיג גיוועזן דען פון דר צייט אן אז דש בית המקדש איז חרוב גיווארין איז אקללה גיקומען אויף דיא תבואות אונ פירות פון ארץ ישראל דער האר פון דעם הויז איז וויא אגאסט אויף דר הארבריג וואו זאלין מיר גיפינען ארואונג· אונ פון דער צייט אן דאש עש איז חרוב גיווארין אונזער בית המקדש:

תנות צרות מיר קענען ניט אויש דער ציילן דיא צרות וואש זיינען אויף אונז גיקומען דען אלע טאג איז ברעכעניש אונ זיפצין גיוועזן עש האט זיך גימערט אן אונז דר שרעקעניש די הערשאפט איז גיפאלין צו דער ערד די קארגע מאנען וואש האבין ניט גיגעבין קיין צדקה זיינען גיווען רייך אונ שטארק די וואס האבין גיטאן פאלשקייט דיא זיינען גיוועזן אין גוטס דיא וואס פלעגין צדקה צו געבין זיינען ניט גיזעהן גיווארין דיא וואס האבין פיינט גיהאט דיא האבין ניט גיהאט

קיין באשטאנד מיר זיינען גיגליכין גיוועזן צוא אליידיגע כלי מיר זיינען דערמאלט פון אלעמען נאקעט איבער גיבליבין קיין נביא אונ קיין נבואה האבין מיר ניט אזו וויא די בלינדע טאפין מיר אונ גייען יום יום אמרנו איטליכין טאג האבין מיר גיזאגט וואש וועט אונזער סוף זיין מיר האבין גיזאגט דער טויט איז בעשער אז דאס לעבין חיינו תלוים אונזער לעבין איז אונז פון אנטקעגין גיהאנגען דען מיר זיינען אלע צייט גיוועזן אין סכנה די פרעמדע מחריבי בית המקדש זיינען חשוב גיוועזן אונ מיר זיינען שפל גיוועזן אונ וואש זאלין מיר טאן אז אונזערע זינד האבין דאס ביין אונז גיטאן מיר זיינען גליך גיוועזן אז מיר וואלטין ניט גיוועזן ארום אונ מבוזה אונ נידעריג זיינען מיר גיוועזן פאר אום ווירדיגט אונ מיאוס אונ פאר שעמט מיר האבין ניט אנדערש גיטראכט נייערט עש איז אונז באשערט גיוועזן פון גאט דאש מיר זאלין פאר שניטין אונ פאר לארין ווערין ארון דו גאט וואש דוא בישט דער הער פון דר וועלט שיק איין הילף צוא דער לייזין אונז:

אל תעש עמנו דוא זאלשט ניט טאן מיט אונז קיין פאר דארבונג דיין האנט זאל האלטין אין דעם משפט אונ ניט גומר זיין אים בבוא אז עש וועט קומען אין פערוונג אקעגין דיר כלומר דוא זאלסט האבין אוויכוח מיט אונז זאלסטו אונזער נאמען פון דיין ספר ניט אויש מעקן גשתך אין דיין טאן גינעהנען אן צו חתמנן אויף אונז איין שטראף פון יסורים בעטין מיר דיך דאש דיין דער בארימהקייט זאל פערדערין דיין צארין דלות אין דיין טאן קוקין דאש מיר זיינען ארום פון מעשים טובים זאלשטו מאכין גינענעגין איין צדקה פון דיך זעלבערט הורנו ווייז אונז

לְפָנֶיךָ׃ צָוֵה יְשׁוּעָתֵנוּ בְּמַפְגִּיעַ׃ וְתָשִׁיב שְׁבוּת אָהֳלֵי תָם׃ פִּתְחָיו רְאֵה
כִּי שָׁמֵמוּ׃ זְכוֹר שַׁוְעָה לֹא תִשָּׁכַח עֵדוּת מִפִּי זַרְעוֹ׃ חוֹתַם תְּעוּדָה הַתִּירִי׃
סוֹדְךָ שִׂים בְּלִמּוּדָהּ׃ טַבּוּר אַגַּן הַסַּהַר׃ נָא אַל יֶחְסַר הַמָּזֶג׃ יְדַע אֶת
אֲשֶׁר יְדָעוּךָ׃ מַגֵּר עַם לֹא יְדָעוּךָ׃ כִּי תָשִׁיב לְבִצָּרוֹן׃ לְכוּדִים
אֲסִירֵי הַתִּקְוָה׃

סיוסר ע״פ תשר״ק וְהֵן אֲנוּ עַתָּה׃

כְּרוֹעִים וְאֵין לְבַקֵּשׁ׃ כִּשְׁבוּיִם וְאֵין לְשׁוֹבֵב׃ כִּרְעֵבִים וְאֵין לְהַאֲכִיל׃
כִּקְנוּיִם וְאֵין לִקְנוֹת׃ כִּצְמֵאִים וְאֵין לְהַשְׁקוֹת׃ כִּפְתָאִים
וְאֵין לְלַמֵּד׃ כַּעֲיֵפִים וְאֵין לְהָשִׁיב׃ כִּשְׂנוּאִים וְאֵין לֶאֱהוֹב׃ כְּנֶהְדָּפִים
וְאֵין לְקָרֵב׃ כִּמְנוּדִים וְאֵין לְהַתִּיר׃ כִּלְקוּחִים וְאֵין אֲדוֹנִים׃ כִּכְפוּפִים
וְאֵין לִזְקוֹף׃ כִּיתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אָב׃ כִּטְמֵאִים וְאֵין לְטַהֵר׃ כַּחֲסֵרִים
וְאֵין לְמַלֹּאת׃ כִּזְנוּחִים וְאֵין לִזְכּוֹר׃ כְּהוֹמִים וְאֵין לָהֶם מְנוּחָה׃ כְּדַלִּים
וְאֵין לְחָנְנָם׃ כְּגֵרִים וְאֵין לְקַבֵּל׃ כִּבְזוּיִם וְאֵין לְכַבֵּד׃ כַּאֲבֵלִים וְאֵין
לְנַחֵם׃ כַּאֲנוּסִים וְאֵין מָנוֹס׃

סיוסר ע״פ תשר״ק אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃

אִם תָּעִינוּ לֹא תַתְעֵנוּ׃ אִם שָׁגַגְנוּ לֹא תַשְׁלֵנוּ׃ אִם רָחַקְנוּ קָרֵב נָא׃
אִם קָרַבְנוּ לֹא תַרְחִיק׃ אִם צָעַקְנוּ לֹא תַעְלִים׃ אִם פָּשַׁעְנוּ לֹא
תִפְרַע׃ אִם עָוִינוּ לֹא תָטוּר׃ אִם סַרְנוּ לֹא תָסוּר׃ אִם נָקַמְנוּ לֹא תִלְחַם׃

הגלדקה מעלמך (במפגיע) כשנתפלל אליך (ותשיב שבות אהלי תם) תחזיר בני יעקב השוממים למתחלה כבראשונה (פתחיו ראה כי שממו) ראה בתי כנסיות ובתי מדרשות שלהם שנחרבו (חותם תעודה) התורה שהיא עכשיו סתומה וחתומה ואין אנו יכולים לעסוק בה מן הצרות (תתיר) הפתח אותה על ידי הגאולה (וסודך שים בלמודה) תשים לפני לומדי תורה סודות התורה כשולחן ערוך (טבור אגן הסהר) בהמ״ק שהיה באמצע העולם ובאמצע ירושלים כטבור באמצע הגוף והיה עגול כמזרק (נא אל יחסר המזג) אל יחסרו הסנהדרי קטנה של כ״ג שהיא שליש מסנהדרי גדולה כמזיגת היין שהם ב׳ חלקים מים ושלק אחד יין (ידע כו׳) אהוב את ישראל שהם אוהבים אותך (כי תשיב לבצרון לכודים אסירי התקוה) בקשתנו שתשיב לירושלים עיר בצורה ותזקה את ישראל שהם אסורים ולכודים ומקוים לאביהם שבשמים: (כמנודים) כמוחרמים ומנודים לשמים (ואין להתיר) ואין מי שיתיר להם החרם והנדוי (כזנוחים) כעזובים ונשכחים מלב (כהומים) כמבקשים מקום מנוחה (ואין לחננם) ואין מי שמרחם עליהם (ואין מנוס) אין להם למי לנוס ולבטוח בו: (אם תעינו לא תתענו) בצרותינו (אם קרבנו) לחזור בתשובה (לא תרחק) ממנו מלקבל תשובתנו (לא תפרע) אל תשלם כמעשינו (לא תטור) אל תטור איבה בשביל עונותינו (אם סרנו) מדרך הטוב אתה השם יתברך (לא תסור) ממדתך הטוב רחום וחנון נושא עון ועובר על פשע (אם נקמנו) אם עשינו

אונ לערנין אונז וואש מיר זאלין שרייאן אונ תפלה טאן צוא פאר דיר ניבוט אונזער הילף אז מיר בעטין פאר דיר ותשיב אונ זאלשט ווידער קערין דיא גיצעלטין פון יעקב וואס ער ווערט אן גירופין איש תם זעה דאש זיינע טירין פון דעם בית המקדש זיינן פר וויסט זכור גידיינק דש דוא האסט גירעט דאש דיא תורה וועט ניט פאר געסין ווערין פון דעם מויל פון דיא קינדר פון יעקב חותם דיא תורה וואש זיא איז היינט גליך וויא פאר חתמת דען מיר קענען ניט אידע סודות זאלסטו אויף בינדין דיין סוד בלומר די סודות התורה זאלשטו טאן פר די וואש לערנען זיא סבור דאש בית המקדש וואש שטייט אין מיטן דר וועלט אונ אין מיטן ירושלים גליך וויא איין נאפיל איז אין מיטין גוף אונ אין אים זיינען גיזעסין די סנהדרין קיילכדיג וויא איין חצי לבנה בעטין מיר דיך עש זאל פון איר ניט אפ גיין דיא סנהדרין ידע נאט האב ליב די ישראל וואש האבין דיך ליב אויך בעטין מיר דיך אז דו זאלשט אום קערין צו דער פעסטע שטאט ירושלים די ישראל וואש זיינען אין גלות בצוואונגען אונ גיבונדין אונ האפין דאך אויף דער גאולה:

והן אנו אונ איצונד זיינן מיר גיגליכין אז וויא פר בלאנזיטע אונ קיינר זוכט זיי ניט אז וויא דיא גיפאנגינע אונ קיינר האט זייא ניט אום גיקערט פון דר שביה וויא הונגעריגע אונ קיינר האט ניט גיהאט צו מאכין עסין אזו וויא גיקויפטע אונ קיינר האט ניט גיהאט אויס צו קויפן אזו וויא דארשטיגע אונ קיינר האט זייא ניט גיהאט אן צוא טרינקען אזו וויא דיא נארין אונ קיינר האט ניט גיהאט צוא מאכין לערנען שכל אז וויא דיא מידע אונ פאר חלשות אונ קיינר איז ניט גיוועזין צו דער קוויקן אזו וויא גיפיינטע אונ עש איז ניט גיוועזין קיין ליב האבער אזו וויא פאר שטויסענע אונ קיינר האט זיי ניט מקרב גיוועזין אזו וויא דאש זיינען גיוועזן אין חרם אונ קיינר איז ניט גיוועזן צו מתיר זיין דעם חרם אזו וויא די גיקויפטע אונ האבין ניט גיהאט קיין הארין אזו וויא דיא איין גיבויגינע אונ האבין ניט גיהאט קיינר זאל אויף שטעלין זיי אזו וויא יתומים וואש האבין ניט קיין פאטער אזוא וויא טמאים וואש האבין ניט גיהאט קיינר זאל זייא מטהר זיין אז וויא גימינערטע אונ קיינר האט ניט גיהאט צוא דער פילין אזו וויא פאר לאזינע אונ האבין ניט גיהאט קיינר זאל זיך דר מאנען אן זיי אזו וויא דיא דא ברומן אונ זוכין זיך איין מקום מנוחה אונ האבין ניט גיהאט אז וויא ארימע לייט אונ האבין ניט גיהאט קיינר זאל זיך דר בארימען איבער זייא אז וויא פרעמדע אונ קיינר האט זייא ניט מקבל גיוועזן אז ווי די מבוזה מענטשין אונ קיינר האט זיי ניט מכבד גיוועזן אזו ווי אבלים וואש האבין ניט גיהאט קיין טרייסטער אז וויא דיא בצוואונגינע אונ האבין ניט גיהאט קיין אנטרינונג:

אם תעינו אויב מיר האבין פר אירט אונ האבין גיטאן עבירות זאלשטו דאך אונז ניט פר אירין אויב מיר האבין גיטאן עבירות בשוגג זאלסטו דאך אונז ניט פר געשין אויב מיר זיינען דר וייטערט גיוואהן פון דיר זיי אונז מקרב צו דיר אויב מיר גינעהנגען צו דיר מיט תפלה זאלשטו אונז ניט דר ווייטערין אויב מיר שרייען צו דיר זאלסטו דיך

אִם מָרִינוּ לֹא תַמְרֵנוּ · אִם לַצְנוּ לֹא תִלְחָץ · אִם כִּחַשְׁנוּ לֹא תְכַלֶּה · אִם יָרַדְנוּ לֹא תַטְבִּיעַ · אִם טָעִינוּ לֹא תְטַאטְאֵנוּ · אִם חָבַלְנוּ לֹא תַחְבּוֹל · אִם זַדְנוּ לֹא תִזְכּוֹר · אִם וִכַּחְנוּ לֹא תוֹכִיחַ · אִם הִרְשַׁעְנוּ לֹא תֶהְדּוֹף · אִם דָּפַקְנוּ לֹא תִדְחֶה · אִם גָּעַלְנוּ לֹא תִגְעַל · אִם בָּאנוּ לֹא תִמְאָס · אִם אָשַׁמְנוּ לֹא תְאַבֵּד :

וּמֵרוֹב עֲוֹנֵינוּ :

מיוסד ע"פ תשר"ק

תַּאֲוַת לֵב לֹא הִשַּׂגְנוּ · שֶׁקֶט קִנִּינוּ וַיָּבֹא רֹגֶז · רוּם קֶרֶן וְהִנֵּה שִׁפְלָה · קָרְבָה יְשׁוּעָה אָמַרְנוּ וְנִתְרַחֲקָה · צִפִּינוּ לְטוֹבָה וּבָרְחָה מִמֶּנּוּ · פַּח נֶפֶשׁ בָּא בַּאֲשָׁמֵינוּ · עִצָּבוֹן בְּמִשְׁלַח יָדֵינוּ · שִׂמְחָה עָרְבָה מֵאֶרֶץ · נֶאֶרְרוּ יְבוּלֵי שָׂדֶה בִּרְכוֹתֶיהָ · מְעַט מֵהַרְבֵּה נָבִיא · לַחְמָהּ לְרָזוֹן וְלֹא לְשׂוֹבַע · כֹּחָהּ לֹא תוֹסִיף תֵּת · יְדֵי עֲמֵלֶיהָ מוּטָטוּ · טְרָפָם לֹא יִמְצָאוּ בָהּ · חֵלֶב מַשְׁמַנֶּיהָ לְזָרִים · זְמוֹרוֹת עֲדָנֶיהָ לְנָכְרִים · וְנִמְכְּרָה אֶרֶץ בְּיַד רָעִים · הוֹן בֶּצַע לֹא מָצְאוּ בָהּ · דִּמִּינוּ גַּם מִמְצוֹא יָד · גָּלָה שְׂכַר הַיְצוּרִים · בַּעֲוֹנֵינוּ בֵּית מִקְדָּשׁ אֶל חָרֵב · אָסַף חֶסֶד מִכָּל אֱנוֹשׁ :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ :

מיוסד ע"פ א"ב

תֹּאמַר לִמְחוֹת אֲשָׁמֵינוּ · תָּבֹא לְחַדֵּשׁ יָמֵינוּ · תְּגַלֶּה שְׁנַת שִׁלּוּמֵנוּ ·

עבירות להכעיס כאדם שרוצה לנקום מחבירו ועושה כל דבר שיכול כדי להכעיסו (לא תמרנו) לא תגרום להמרות מעשינו (לא תכלה) אותנו (אם ירדנו לא תטביע) להיות ירידה בתהום רבה (לא תטאטאנו) אל תשליך אותנו (אם וכחנו) אם אמרנו ויכוח דברים נגדך (לא תוכיח) אותנו בשבט מוסר כריבות שלנו (אם דפקנו) על דלתיך לשוב אליך (לא תדחה) את תפלתנו (אם באנו) בתשובה ומע"ש לפניך לא תמאס : (רום קרן) הייתי סבורים שתרום קרננו והנה שפלה (פח נפש) דאבון נפש (בא באשמינו) לפי שנתמעטה תבואתנו · (שמחה ערבה מארץ) נתגלגלה ונתערבה השמחה מן הארץ (נארו יבולי שדה) נתקללה תבואת של א"י שהיתה מבורכת מתחלה (כחה לא תוסיף תת) האדמה אין לה כח לתת יבולה (ידי עמליה מוטטו) פועלי ועובדי הארץ נתמוטטו מטעם (טרפם לא ימצאו בה) שיודעים שמזונם ודי ספוקם לא ימצאו בה (חלב משמניה) מבחר פירותיה השמנים נתנה לזרים (זמורות עדניה) זמורות המתוקות לנכרים (הון בצע לא מצאו בה) ישראל הדרים בא"י הם דלים ועניים ולא נמצאו בה שום לחם הון וממון (דמינו גם ממצוא יד) גם מזה נסתלקנו שאין לנו אדם שיש כח בחבירו לעזור לו כי כבר (גלה שכר היצורים) הכלנו שכר האבות והמה זכות אבות (אסף חסד) כלה ואפס חסד (מכל אנוש) : (שנת שלומנו)

ניט פֿר הוֹלין פֿון צו הֶערין אויב מִיר הָאבִּין גִישׁוּלְדִיגְט בְּמֵזִיד זָאלְסְטוּ ניט נֶעצָאלְט וֶוערִין פֿון אִינְז אויב מִיר הָאבִּין פַֿר קְרִימְט אוּנְזֶער וֶועג מִיט עֲבֵירוֹת זָאלְסְטוּ ניט הִיטִין צוּא גִיצָאלְט צוּ נֶעמֶן פֿון אוּנְז אויב מִיר הָאבִּין אָפּ גִיקֶערְט פֿון פַֿאר דִיר זָאלְסְט ניט אָפּ קֶערִין פֿון אוּנְז אויב מִיר הָאבִּין זִיךְ נָאךְ גִיוֶועןאוּנ הָאבִּין גִיטָאן עֲבֵירוֹת לְהַכְעִיס זָאלְסְטוּ דָאךְ ניט הַאלְטִין מִלְחָמָה צוּ שְׁטְרָאפִֿין אוּנְז אויב מִיר הָאבִּין ווִידֶער גִישְׁפֶּענִיגְט אַקֶעגִין דִיר זָאלְסְטוּ אוּנְז ניט מַאכִין ווִידֶר שְׁפֶּענִיגְ אויב מִיר הָאבִּין גִישְׁפֶּעט זָאלְשְׁטוּ ניט בַּצְווִינְגִין אוּנְז אויב מִיר הָאבִּין גִילֵייקִינְט זָאלְשְׁטוּ אוּנְז דָאךְ ניט פַֿאר לֶענְדִין אויב מִיר הָאבִּין אַרָאפּ גִינִידֶרְט זָאלְסְטוּ אוּנְז ניט דֶער טְרִינְקֶען אויב מִיר הָאבִּין זִיךְ טוֹעֶה גִיוֶוען מִיט עֲבֵירוֹת זָאלְסְטוּ אוּנְז ניט אוֹיש קֶערִין אוּנ פַֿאר לֶענְדִין אויב מִיר הָאבִּין גִימַשְׁכֶּנְתְּ זָאלְשְׁטוּ אוּנְז ניט מַשְׁכְּנֶן אויב מִיר הָאבִּין גִיטָאן עֲבֵירוֹת בְּמֵזִיד זָאלְשְׁטוּ עֶשׁ אוּנְז ניט גִידֵיינְקֶען אויב מִיר הָאבִּין זִיךְ בַּווֶערְט מִיט רֵייד אַנְקֶעגִין דִיר זָאלְסְטוּ אוּנְז ניט שְׁטְרָאפִֿין אויב מִיר הָאבִּין גִישׁוּלְדִיגְט זָאלְסְטוּ אוּנְז ניט פַֿאר שְׁטוֹיסִין פֿון דִיר אויב מִיר קְלַאפִּין אָן מִיט תְּשׁוּבָה אוּנ גִיבֶּעט פַֿאר דִיר זָאלְשְׁטוּ אוּנְז ניט אַוֶועק שְׁטוֹיסִין אויב מִיר הָאבִּין פַֿר אוּם וֶוערְדִיגְט אוּנְזֶערֶע מַעֲשִׂים זָאלְשְׁטוּ אוּנְז ניט פַֿאר אוּם וֶוערְדִיגִין אויב מִיר קוּמֶען מִיט תְּשׁוּבָה פַֿאר דִיר זָאלְשְׁטוּ אוּנְז ניט פַֿאר מִיאוּסִין אויב מִיר הָאבִּין גִישׁוּלְדִיגְט זָאלְשְׁטוּ אוּנְז נִים מַאבִין פַֿר לִירִין · ומרוב עונינו אוּנ פֿון וֶועגִין אוּנְזֶערֶע פִֿיל זִינְד : ותאות לב הָאבִּין מִיר ניט גִיעֲרֵייכְט אוּנ בַּקוּמֶען דָאשׁ גִילוּסְטִיקַייט פֿון אוּנְזֶער הַארְץ מִיר הָאבִּין גִיהָאפְֿט צוּ זַיין גִישְׁטִילְט אוּנ עֶשׁ אִיז גִיקוּמֶען אַיין צָארִין אוֹיךְ אוּנְז מִיר הָאבִּין גִיהָאפְֿט דָאשׁ זָאל דֶר הֵייבְט וֶוערִין אוּנְזֶער הָארִין אוּנ נוּן עֶשׁ אִיז גִידְלִיג גִיוָוארִין מִיר הָאבִּין גִיטְרָאכְט

זִיא וֶועט גִינֶעהֶענֶען דִיא הִילְף זִיא אִיז אָבֶּער דֶער וַוייטֶערְט גִיוָוארִין מִיר הָאבִּין גִיקוּקְט אוּנ גִיהָאפְֿט צוּא אַיין טוֹבָה אוּנ זִיא אִיז אָבֶּער אַנְטְלָאפִֿין גִיוָוארִין פֿון אוּנְז אַיין טְרוֹיעֶרִיג לֵייבּ אִיז גִיקוּמֶן אִין אוּנְזֶערֶע בַּאהַאלְטִינֶע אוֹצְרוֹת כְּלוֹמַר מִיר הָאבִּין גִיטְרוֹיעֶרְט מַחֲמַת מִיר הָאבִּין גִיהַאט גְרוֹישׁ שָׁאדִין אִין אוּנְזֶערֶע אוֹצְרוֹת אַיין טְרוֹיעֶרִיג אִיז גִיוֶוען אִין אוֹישׁ שְׁטְרֶעקוּנְג פֿון אוּנְזֶערֶע הֶענְט דִי פְֿרֵייד אִיז צוּ מִישְׁט גִיוָוארִין פֿון אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זַיי זַיינֶען פַֿאר שָׁאלְטִין גִיוָוארִין דִיא פְֿרוּכְט פֿון דֶעם פֶֿעלְד מִיר הָאבִּין גִיזַייעֶט פִֿיל תְּבוּאָה אוּנ הָאבִּין גִיבְּרַאכְט ווֵייגִיג אִין שְׁטוּבּ אַרַיין אִיר בְּרוֹיט אִיז צוּא מָאגֶערְקֵייט אוּנ ניט צוּא זַאטְקֵייט גִיוֶוען דִיא עֶרְד הָאט ניט גִימֶערְט צוּא גֶעבִּין אִיר קְרַאפְֿט אִין דֶער תְּבוּאָה דִיא הֶענְט פֿון דִי וָואס מִידִין זִיךְ אוּנ אַרְבֶּעטִין אִין פֶֿעלְד זַיינֶען וָוארִין אוֹישׁ גִיגְלִיטְשְׁט אוּנ גִישְׁלַאפְֿט וָוארוּם זַייא הָאבִּין גִיוואוּשְׁט אַז זַיי וֶועלִין דְרִינֶען ניט גִיפִֿינֶען זֵייעֶר שְׁפַּייז צוּ גִינוּג אִירֶע בֶּעסְטֶע אוּנ פֶֿעטֶע פֵּירוֹת זַיינֶען גִיוֶוען צוּא דִיא מַחֲרִיבֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִירֶע צְווַיינְ זַיינֶען גִיוֶוען צוּא דִיא מַחֲרִיבֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ דִיא עֶרְד אִיז וָוארִין אִיבֶּער גִיעֶנְפֶּערְט אִין שְׁלֶעכְטֶע הֶענְט קֵיין עֲשִׁירִים זַיינֶען ניט גִיפוּנֶען גִיוָוארִין אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נֵייעֶרְט אַלֶע זַיינֶען אָרוּם מִיר זַיינֶען פַֿאר שְׁנִיטִין גִיוָוארִין פֿון צוּא גִיפִֿינֶען קְרַאפְֿט עֶס אִיז פַֿאר טְרִיבִּין אוּנ אָפּ גִיטָאן גִיוָוארִין דֶער זְכוּת אָבוֹת פֿון אוּנְז אִיבֶּער אוּנְזֶערֶע זִינְד אִיז נָאטִישׁ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חָרוּב גִיוָוארִין עֶשׁ הָאט זִיךְ אוֹישׁ גִילָאזְט דֶר חֶסֶד פֿון אִיטְלִיכִין מֶענְטְשִׁין כְּלוֹמַר עֶשׁ טוּט ניט קֵיין חֶסֶד אַיינֶער מִיט דֶעם אַנְדֶערִין :

תאמר למחות מִיר בֶּעטִין דִיךְ דוּא זָאלְשְׁט זָאגִין צוּ אָפּ מֶעקִין אוּנְזֶערֶע זִינְד דוּא זָאלְשְׁט קוּמֶען צוּ בַּאנֵייעֶן אוּנְזֶערֶע טֶעג דוּא זָאלְשְׁט אַנְטְפּלֶעקִין

תדגיל לגדל את שמנו׃ תהדוף מהדום מתקוממינו׃ תופיע ממרום לרוממנו׃ תזכור רחמיך לרחמנו׃ תחיש מנחם לנחמנו׃ תטהר שמצת גוינו׃ תידע כי אתה הוא אלהינו׃ תכפר עון זדונינו׃ תלוי ראש תתן להחינו׃ תמחול עקשות מרינו׃ תנאום להעצים פרינו׃ תסכית שפיכת שיחנו׃ תענה עתר פצחנו׃ תפנה לקומם מזבחנו׃ תצדיק ניב שפתינו׃ תקרב קץ משיחנו׃ תרצה ריח ניחותנו׃ תשובב מקצוות נדחינו׃ תתמכנו וכאזור תדביקנו׃

אלהינו ואלהי אבותינו׃

מיוסד ע״פ א״ב

אורך תזריח לחשכה׃ ברחמים גדולים תשוב אליה׃ גלה לה יום נקם בלב׃ דברך תשלח ותרפאנו׃ האר פניך אלינו׃ ואל תשכחנו לנצח׃ זכות הררי קדם זכור׃ חטאת נעורים אל תזכור׃ טומאה מעלינו תסיר׃ ידידות נפשך אל תשכח׃ כלולות אהבתנו תזכור׃ לכתנו אחריך במדבר׃ משכנו ונרוץ אחריך׃ נחנו והביאנו אל חדריך׃ סעדנו וסמכנו ונחיה׃ עת כי תשמיענו קולך׃ פצנו משאון גלים׃ צולה תחריב באפך׃ קומה בחרונך על גאים׃ רוממה עזך ורומם שפלים׃ שבור זרוע רשע׃ תמלוך לבדך בקוראי שמך׃ תודיע לעין כל אמים׃ כי אין אלוה מבלעדיך׃ כי תביאנו להר קדשך׃ ותשמחנו בבית מקדשך׃

אלהינו ואלהי אבותינו׃

מיוסד ע״פ א״ב משולש

אופל אלמנה תאיר׃ בוהו בוכיה תבהיק׃ גיל גלמודה תגיש׃ דלף דמעתה

פי׳ קום ממחריבי בהמ״ק ושלם להם גמולם. (תדגיל כו׳) תגביה את שמנו (מתים ממנו) תמהר משיח שנקרא מנחם (שמצת גוינו) עונות גופנו (תידע) תודיע לעינינו כי אתה הוא אלהינו (תלוי ראש) הרמה והגבהת ראש תתן לנו להחיות (תסכית) תאזין ותשמע (שפיכת שיחנו) שפיכת תפלתנו (עתר פצחנו) תפלת פתיחת פה שלנו (ריח ניחוחנו) תפלה שהיא במקום הקרבנות (תשובב מקצוות) תחזיר מד׳ קצוי הארץ את נדחים (וכאזור) שהוא דבוק לגוף כן (תדביקנו): (אורך תזריח לחשכה) תזריח את אורך לישראל שהם בחשיכה (גלה לה יום נקם בלב) יום הקץ ונקמה לשונאים שהוא סתום וחתום בלב הקב״ה (זכות) האבות שהם חזקים במצות כמו (הררי קדם) שהם חזקים זכות לנו : (חטאת נעורים) החטאים שעשינו בנעורינו (אל תזכור) (כלולות אהבתנו) העטרה כלולה שעשית בראשינו במתן תורה תזכור לנו׳ עוד תזכר לנו (משכנו) כששמענו שאתה רוצה למשוך אותנו מגלות מצרים (ונרוץ אחריך) אמרנו אחריך נרוצה וכבר הגיע עת (כי תשמיענו קולך) מהקץ והגאולה (פצנו) הוציאנו והצילנו (משאון גלים) מהמון רשעים שהומים כגלי ים : (אופל אלמנה) האופל והחושך של ירושלים שנקראת אלמנה תאיר (בוהו בוכיה) חושך של ישראל שהם בוכים בזמה״ז (תבהיק) תעשה בוהק ואור (גיל גלמודה תגיש) תקרב שמחת ישראל

אנטפלעקין דאש יאר פון בעצאלונג צו דיא וואש האבין אונז בייז גיטאן דוא זאלשט דער הויבין צוא גרוישין אונזר נאמען דוא זאלשט פאר שטויסין פון דער ערד דיינע פיינד דוא זאלשט דער לייכטין פון דעם הימיל צו דר הויבין אונז דו זאלשט גידיינקען דיין דר בארימקייט צו דער בארימען אונז דו זאלשט אילין אין טרייסטער צוא טרייסטין אונז דוא זאלסט ריינגין דיא זינד פון אונזער גוף דוא זאלסט מאכין ווישין דאש דוא בישט אונזער גאט דוא זאלשט פר געבין די עבירות וואש מיר האבין גיטאן במזיד אין דר הויבונג צו אונזר קאפ זאלשטו געבין צו לאזין לעבין אונז דוא זאלשט מוחל זיין דאש פאר קרימונג פון אונזער ווידער שפעניגונג דוא זאלשט זאגין צו שטארקן אונזער פרוכט דו זאלשט פר נעמן דאס פר גיסונג פון אונזרע רייד מיט תפלה דוא זאלסט ענטפערין אויף דעם פערונג פון אונזערע רייד דו זאלסט זיך קערין אויף צו שטעלין אונזער מזבח דו זאלשט גירעכט מאכין די רייד פון אונזרע לעפצין דו זאלשט מאכין גינעהענן דעם סוף דאש משיח זאל קומען דוא זאלשט בווילינן דאש ריח פון אונזרע קרבנות דוא זאלשט אום קערין פון אלע עקין פון דער וועלט אונזערע פאר שטויסענע ישראל זאלסט אונטער לעהענען אונז אז איין גארטיל ריגלט ארום אונ איז בהעפט אן דעם מענטשין אזוא זאלשטו אונז בהעפטין צוא דיר :

זיך אום קערין מיט גרויש דער בארימקייט צוא איר אנטפלעק צוא איר דעם טאג פון דיא גאולה וואש דוא האשט פאר בארגין אין דיין הארצין שיק אונז דיינע רייד אונ הייל אונז דער לייכט דיין פנים אויף אונז אונ זאלשט אונז ניט פאר געסין אויף אייביג גידיינק דעם זכות פון דיא אבות די זינד פון אונזער יוגינט זאלשטו ניט גידיינקען דיא טומאה מאך איבר פירין פון אונז די ישראל וואש זיינען די גיליבטע פון דיין ווילין זאלשטו ניט פאר געסין דיא קרוין פון דער חופה פון אונזער ליבשאפט פון מתן תורה זאלשטו גידיינקען וואש מיר זיינען נאך דיר גינאנגען אין דער מדבר ציא אונז צוא דיר וועלין מיר דיר נאך גילויפין פיר אונז אונ ברייננ אונז אין דיינע קאמערין פון דעם בית המקדש העלף אונז אונ לעהען אונז אונטער אונ מיר זאלין לעבין ביז צו דער צייט דאש דוא וועשט אונז מאכין הערין דיין קול זייא אונז מציל פון די ברומונג פון דיא אינדין דאש מיינט מען די שלעכטע דר הייב דיך מיט דיין שטארקייט אונ דער הייך דיא נידעריגע ישראל דוא זאלשט אליין קיניגין איבר דיא וואש זייא רופין דיין נאמען דו זאלשט באקענט מאכין צווישין אלע אומות דאש אן דיר איז קיין גאט ניט פר האנדין אז דו וועשט אונז ברייגען צו דיין הייליגין בארג אונ וועסט אונז דר פרייען אין דיין בית המקדש :

אויז מאך שיינען דיין ליכט צו די וואס זיינן הייגט פינצטער דו זאלסט

אלהינו ואלהי אבותינו אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין :

אופל אלמנה תאיר דיא קינשטערנעש פון ירושלים וואש זיא ווערט אן גירופין

תַּרְמִים · הַר הַשָּׁמֵם תְּהַדֵּר · וְתָשׁוּב וְאֵלָיו תּוֹפִיעַ · זוֹהַר זְבוּלָךְ תַּזְרִיחַ · הֲדַר חֻפָּתָךְ תְּחַדֵּשׁ · טֶנֶף טוּמְאָתָהּ תְּטַהֵר · יוֹפִי יְקָרַת תְּיַסְּדָהּ · כַּדְכּוֹד כְּבוּדָהּ תְּכוֹנְנָהּ · לְאוֹרָהּ לְאוּמִים תְּלַוֶּה · מֶלֶךְ מִכְּבוּדְךָ תְּמַלְּאָהּ · נֶצַח נְצָחִים תְּנוֹסְסָהּ · שׂוֹבַע שְׂמָחוֹת תַּשְׂבִּיעֶנָּה · עֲנַן עָשָׁן תְּעַטְּרֶנָּה · פִּנַּת פִּתְחֶיהָ תְּפָאֵר · צֶדֶק צְנוּעִים תַּצְמִיחַ · קָמֵי קְהָלֶיהָ תָּקִיא · רֶגֶשׁ רְגָלִים תָּרִיץ: חזן שִׁבְטֵי שְׁבוּתָם תָּשׁוּבֵב · תִּקְרָא תִּשְׁרוֹק וְתִתְקַע · כִּי תְּבִיאֵם לְהַר קָדְשֶׁךָ · וּתְשַׂמְּחֵם בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ:

סיוסר ע"פ תשר"ק אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

תִּתֵּן אַחֲרִית לְעַמֶּךָ · תָּשִׁיב מִקְדָּשׁ לְתוֹכֵנוּ · תְּרוֹמֵם הַר מְרוֹם הָרִים · תְּקוֹמֵם קֶרֶן גְּדוּעָה · תַּצְהִיר מַחְשַׁכֵּי אִוּוּי · תְּפָאֵר יוֹשֶׁבֶת בָּדָד · תַּעֲטֶה בָּהּ מְלוּכָה לְבַדֶּךָ · תָּסִיר חֶרְפָּה מֵעִיר · תְּנַעֵר זֵדִים מִזְּבוּלָךְ · תַּמְצִיא צְדָקָה לַעֲדָתָךְ · תְּלַבֵּב אֶת רַעְיָתָךְ · תִּכְרוֹת לָהּ בְּרִית חֲדָשָׁה · תֵּיקַר נַפְשָׁהּ בְּעֵינֶיךָ · תְּטַהֲרֶנָּה בְּמַיִם טְהוֹרִים · תַּחֲנֶה בְּעִיר חָנָה דָוִד · תִּזְקוֹף קוֹמַת תְּמָרָהּ · תּוֹדִיעַ לַכֹּל אַהֲבָתֵנוּ · תְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנוֹתֵינוּ · תִּדְרוֹשׁ גְּאוּלָּה לְגָלוּתֵנוּ · תְּגַלֶּה קֵץ לְקִנּוּתֵנוּ · תָּבֹא מְהֵרָה לְרַחֲמֵנוּ · תַּאֲמִירֵנוּ לָךְ וְנַאֲמִירְךָ לָנוּ:

סיוסר ע"פ תשר"ק וּמֵרוֹב עֲוֹנֵינוּ:

תָּעִינוּ מֵאַחֲרֶיךָ · שָׁגַגְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ · רָחַקְנוּ מִבֵּית חַיֵּינוּ · קִלְקַלְנוּ

ירושלים שהם יושבים יחידים כמש"ז (לף דמעתה חדמים) תגתיק אותה מלירך דמעה (הר) בהמ"ק שעתה הוא הר השמם (תהדר) אותו (יופי יקרת) ירושלים עיר יפה נוף ויקרה (תיסדה) תיסד אותה (כדכוד כבודה) ירושלים עתידה להבנות מאבנים טובות ומרגליות כמ"ש ושמתי כדכוד שמשותיך (ישעיה נד) נקשתנו (תכוננה) שתכין אותה (לאורה לאומים תלוה כו') כמו שניבא ישעיה (בס ס') והלכו גוים לאורך (מכבודך תמלא) כמ"ש כי מלא כבוד ה' את בית ה' (ענן עשן תעטרנה) תכתיר בית המקדש בענן הקטורת (צדק צנועים תצמיח) כמ"ש אצמיח לדוד צמח צדקה (ירמיה ל"ג ט"ו) (קמי קהליה תקיא) קהל שונאיה תקיא הארץ (רגש רגלים תריץ) עשה שירוצו ישראל ברגש ובהמון גדול בשלש רגלים:

(התן אחרית) טוב (לעמך) (תרומם) תגבה ותרומם בהמ"ק שנקרא (הר מרום הרים) (תקומם קרן גדועה) שררה ומלכות כרותה (תצהיר מחשכי אווי) תאיר השכת בהמ"ק שנאמר עליו איוה למושב לו (תלבב) תאהב את ישראל רעיתך (תיקר נפשה) תהא נפשה של כנ"י יקרה ותשובה בעיניך (תחנה בעיר) אשר חנה שם דוד (תזקוף קומת) ישראל המכונה בשם (תמרה) כמ"ש זאת קומתך דמתה לתמר (תגלה קץ לקנותנו) תראה מה הקץ שתקנה אותנו כמ"ש והיה ביום ההוא יוסיף ה' שנית ידו לקנות את שאר עמו וגו' (ישעיה יא יא):

גירופין אַלְמָנָה זָאלְשְׁטוּ דֶער לַייכְטִין דָאשׁ טוּנְקִילְהַייט פוּן יִשְׂרָאֵל וָואשׁ וואוֹנֶן אִין גָלוּת זָאלְשְׁטוּ מַאכִין לַיכְטִיג דִיא פְרַייד פוּן יְרוּשָׁלַיִם וָואשׁ זִיא אִיז אַלַיין אָן אִירֶע קִינְדֶער זָאלְשְׁטוּ מַאכִין גִינֶעהֶגֶען דָאשׁ טְרִיפִין פוּן אִירֶע טְרֶערִין זָאלְשְׁטוּ מַאכִין אוֹיף הֶערִין אוּנ שְׁטִיל שְׁוַויינִין דֶעם פַר ווִיסְטִין בַּארְג זָאלְסְטוּ בַּאשֵׁיינֶען אוּנ קֶער דִיךְ ווִידֶער אוּם צוּ אִים אוּנ זָאלְשְׁט אוֹיף אִים מַאכִין שַׁיינֶען דַיין שְׁכִינָה; דִיא לוֹיטֶערְקַייט פוּן דַיין בֵּית הַמִקְדָשׁ זָאלְשְׁטוּ מַאכִין שַׁיינֶן דִיא קַאמֶער פוּן דַיין חוּפָּה דָאשׁ אִיז דָשׁ בֵּית הַמִקְדָשׁ זָאלְשְׁטוּ ווִידֶר בַּאנַייעֶן דָאשׁ אוּם רֵיינִיקַייט פוּן אִיר טוּמְאָה זָאלְשְׁטוּ רֵיינִיגִין דִי שֵׁיינֶע אוּנ טַייעֶרֶע שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם זָאלְשְׁטוּ גְרוּנְד פֶעסְטִין דִי אֲבָנִים טוֹבוֹת פוּן אִיר כָּבוֹד זָאלְשְׁטוּ אִיר אָן בְּרֵייטִין צוּא אִיר לִיכְט זָאלְשְׁטוּ בַּאהֶעפְטִין דִי פֶעלְקֶר דוּא גָאט וָואשׁ דוּא בִּישְׁט דֶער מֶלֶךְ פוּן דֶער וָועלְט פוּן דַיין כָּבוֹד זָאלְשְׁטוּ זִיא דֶער פִילִין צוּ אֵייבִּיג זָאלְשְׁטוּ זִיא דֶר הֵייבִּין זַאט מִיט פְרַייד זָאלְשְׁטוּ זִיא עֲטִיגִין מִיט אַרוֹיכְדִיגִין וָואלְקִין זָאלְשְׁטוּ זִיא קְרַיינֶען דִי עֶקִין פוּן אִירֶע טִירִין זָאלְשְׁטוּ בַּאשֵׁיינֶן דִי גִירֶעכְטִיקַייט פוּן דִי פַאר בָּארְגֶענֶע צַדִיקִים זָאלְשְׁטוּ מַאכִין שְׁפְּרָאצִין דִיא פַיינְט וָואשׁ הָאבִּין זִיךְ אִין אִיר אַיין גִיזַאמִילְט זָאלְשְׁטוּ אוֹישׁ שְׁפַּייעֶן דָאשׁ שְׁטוּרֶעמֶען פוּן דִיא וָואשׁ זַיינֶן עוֹלֵי רֶגֶל זָאלְשְׁטוּ ווִידֶער מַאכִין אַהִין לוֹיפִין דִיא שְׁבָטִים פוּן יִשְׂרָאֵל וָואשׁ דוּ הָאשְׁט אִין זַייא פַר גֶעסִין זָאלְשְׁטוּ זַייא אוּם קֶערִין דוּ זָאלְשְׁט זַייא רוּפִין אוּנ שְׁמוּצֶערִין אוּנ שְׁרַייעֶן דָאשׁ דוּא וֶועסְט זַייא בְּרֵיינְגֶען צוּ דַיין הֵילִיגִין בַּארְג אוּנ וֶועסְט זַייא דֶער פְרֵייעֶן אִין דַיין גִיבֶּעט הוֹיז דָאשׁ אִיז דָאשׁ בֵּית הַמִקְדָשׁ:

תתן אחרית לעמך דוא זָאלְשְׁט גֶעבִּין אַגוּטִין סוֹף צוּא דַיין פָאלְק דוּא זָאלְשְׁט אוּם קֶערִין דָאשׁ בֵּית הַמִקְדָשׁ צְווִישִׁין אוּנְז דוּ זָאלְשְׁט דֶר הֵייבִּין דֶעם הוֹיכִין בַּארְג פוּן דֶעם בֵּית הַמִקְדָשׁ דֶר דָא אִיז דֶר הֶעכְשְׁטֶר בַּארְג פוּן אַלֶע בֶּערְג דוּ זָאלְשְׁט אוֹיף רִיכְטִין דִי פַר שְׁנִיטֶנֶע הֶערְשַׁאפְט דוּא זָאלְשְׁט מַאכִין דֶער לַייכְטִין דִיא פִינְצְטֶערְנִיש פוּן דֶעם גִילוּסְטִיגְן בֵּית הַמִקְדָשׁ דוּא זָאלְשְׁט בַּאשֵׁיינֶען דִיא שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם וָואשׁ זִיא זִיצְט אַלֵיין תעטה בה דוּ אַלֵיין זָאלְשְׁט אַיין הִילִין אַיין קִינִיגְרַייךְ אִין אִיר דוּ זָאלְסְט אָפּ טָאן דִי שַׁאנְד פוּן דֶר שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם דוּ זָאלְשְׁט אוֹישׁ שָׁאקְלֶען דִי מוּטְווִילִיגֶע רְשָׁעִים פוּן דַיין וואוֹנוּנְג דוּא זָאלְשְׁט מַאכִין גֶרִיכְן אַיין צְדָקָה צוּ דַיין עֵדָה דוּ זָאלְשְׁט לִיבּ הָאבִּין מִיט דֶעם גַאנְצִין הַארְצִין דַיינֶע גִילִיבְּטֶע דוּ זָאלְשְׁט צוּ אִיר פַאר שְׁנַיידִין אַנַייעֶם בְּרִית אִיר נֶפֶשׁ זָאל טַייעֶר אוּנ חָשׁוּב זַיין אִין דַיינֶע אוֹיגִין דוּ זָאלְשְׁט זִיא רֵיינִיגִין מִיט רֵיינֶע וַואסֶער דוּא זָאלְשְׁט רוּעֶן אִין דֶער שְׁטָאט וואוּ דָוִד הָאט אִין אִיר גִירוּאַט דוּ זָאלְשְׁט אוֹיף רִיכְטִין דִיא הֵייךְ פוּן דִיא יוּדִין וָואשׁ זַייא זַיינֶען גִיגְלִיכִין צוּ אַטַייטִיל בּוֹים דוּא זָאלְשְׁט צוּ אַלֶע לָאזִין ווִיסִין אוּנְזֶער לִיבְּשַׁאפְט דוּא זָאלְשְׁט זַיין צְווִישִׁין אוּנְזֶערֶע שָׁארִין דוּ זָאלְשְׁט פָארְשְׁטִין אִין דֶער לֵייזוּנְג צוּא אוּנְזֶער גָלוּת דוּ זָאלְשְׁט אַנְטְפְּלֶעקִין דֶעם קֵץ צוּ קוֹיפִין אוּנְז דוּ זָאלְשְׁט בַּאלְד קוּמֶען צוּא דֶער בַּארִימֶן אוּנְז דוּ זָאלְשְׁט אוּנְז לִיבּ הָאבִּן אוּנ מִיר זָאלִין דִיךְ לִיבּ הָאבִּן:

ומרוב עונינו אוּנ פוּן וֶועגִין אוּנְזֶערֶע פִיל זִינְד:

תעינו מאחריך זַיינֶן מִיר פַאר אִירְט פוּן נָאךְ דִיר מִיר הָאבִּן גִיפֶעלְט פוּן דַיינֶע מִצְוֹת מִיר זַיינֶען דֶער ווַייטֶערְט פוּן דֶעם הוֹיז פוּן אוּנְזֶער

לשבין

אָרְחוֹת עוֹלָם · צְעָדֵינוּ לֹא יָשַׁרְנוּ · פְּשָׁעֵנוּ לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ · עָזַבְנוּ תּוֹרָתֶךָ · סַרְנוּ מֵאִמְרֵי פִיךָ · נְאַצְנוּךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ · מָרִינוּ וּמָרַדְנוּ בָךְ · לֹא הִקְשַׁבְנוּ לְדִבְרֵי נְבִיאֶיךָ · כִּעַסְנוּךָ וְלֹא בִקַּשְׁנוּךָ · יִרְאָתְךָ מִלֵּב שָׁכַחְנוּ · טָהֳרָתְךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ טִמֵּאנוּ · חָטָאנוּ לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ · וַעֲמַנוּךָ בְּרוֹב עֲוֹנֵינוּ · אִמַּצְנוּ אֶת לְבָבֵנוּ · הִקְשִׁינוּ אֶת עָרְפֵּנוּ · דַּרְכְּךָ אָחוֹר הִשְׁלַכְנוּ · גְּדֻלָּתְךָ לֹא הִגַּדְנוּ · בֵּיתְךָ נֶהֱרַס בַּעֲוֹנֵינוּ · אוּוָיךָ נִתַּץ בַּחֲטָאֵינוּ:

(נעדינו לא ישרנו) לא הלכנו באורח מישור (לא הקשבנו) לא שמענו לדברי נביאיך:

מַה נְּדַבֵּר פְּנֵי מֵישָׁרִים דּוֹבֵר · וּמַה נַּעֲנֶה לְמִמֶּנּוּ מַעֲנֶה · וּמַה נִּצְטַדָּק פְּנֵי לוֹבֵשׁ צְדָקָה · גְּמָלָנוּ טוֹבוֹת וְשִׁלַּמְנוּהוּ רָעוֹת · וּמַה יֶּשׁ לָנוּ עוֹד צְדָקָה וְלִזְעוֹק עוֹד אֶל פְּנֵי הַמֶּלֶךְ:

ומתחיל החזן סלח לנו ואומרים סליחות ואח"כ מתחילין כאן:

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: זָכְרֵנוּ יְהוָה בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְהוָה חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: זְכוֹר יְהוָה לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ: חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

מיוסד ע"פ א"ב כפלאי סתרוות ובסוף חתום שם המחבר (יהודה חזק) וכבר כתבו רבים וכן שלמים שעשרה אלה לא היו בזמן אחד:

אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְנַפְשִׁי עָלַי אֶשְׁפְּכָה · כִּי בְלָעוּנוּ זָרִים כְּעוּגָה בְּלִי הֲפוּכָה · כִּי בִימֵי הַשָּׂר לֹא עָלְתָה אֲרוּכָה · לַעֲשָׂרָה הֲרוּגֵי מְלוּכָה: בְּלָמְדוֹ סֵפֶר מִפִּי מְשׁוּלֵי עֲרֵמַת · וְהֵבִין וְדִקְדֵּק בְּדַת רְשׁוּמַת · וּפָתַח בְּוְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים וְחָשַׁב מְזִמַּת · וְגוֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת: חטאנו גָּבַהּ לֵב בִּגְדוֹלִים · וְצִוָּה לְמַלֹּאת פַּלְטֵרוֹ נְעָלִים · וְקָרָא לַעֲשָׂרָה

(אלה אזכרה) כשאני זוכר את אלו עשרה הרוגי מלכות אזי נפשי עלי אשפכה (כעוגה בלי הפוכה) כחררה על גבי גחלים ואין הופכים אותם אז היא נשרפת מהרה כן בלעום זדים (מפי משולי ערמת) סנהדרין המשולים לערמת חטים שהכל צריכים להם כערמת חטים (בדת רשומה) תורה שבכתב (וחשב מזימת) מחשבה רעה בפסוק וגונב וגו' (למלאות פלטר

לעבין דאש איז בית המקדש מיר האבין פאר דארבין די ווענין פון דר וועלט אונזרע טריט האבין מיר ניט גלייך גימאכט טרעטין אין דיינע מצות מיר האבין גיזינדיגט קעגין דיין הייליגין נאמן מיר האבין פארלאזט דיין תורה מיר האבין אפ גיקערט פון די רייד פון דיין מויל מיר האבין דיך דר צארינט מיט אונזערע מעשים מיר האבין ווידער גישפעניגט אונ האבין אן דיר מורד גיוועזן מיר האבין ניט פר נומן צו די רייד פון דיינע נביאים מיר האבין דיך דר צארינט אונ האבין דיך ניט גיזוכט דיין פארכט האבין מיר פון דעם הארצין פאר געסין דיין ריינקייט האבין מיר מיט אונזערע מעשים פאר אום ריינגיט מיר האבין פאר דיר גיזינדיגט דו גאט אונזר גאט מיר האבין דיך פאר לאזט מיט אונזערע פיל זינד אונ מיר האבין קעגין דיר גישטארקט אונזרע הערצר מיר האבין גיהארט אונזער אקין דיינע רייד האבין מיר הינטער זיך גיווארפין דיין אבפערקייט האבין מיר ניט גיזאגט דיין הויז איז צו פירט גיווארין דורך אונזערע זינד דיין גילוסטיג בית המקדש איז צו שטויסן פון וועגין אונזערע חטאים · מה נדבר וואש זאלין מיר רייכן פאר גאט וואש ער רעט רעכט פארטיקייט אונ וואש זאלין מיר ענטפערין קעגין גאט וואש פון אים קומט דעם מענטשינש רייד אונ וויא זאלין מיר זיך גירעכט מאכין קעגין גאט וואש ער קליידט אן גירעכטיקייט ער האט אונז גוטש גיטאן אונ מיר האבין באצאלט שלעכץ אונ וואש האבין מיר נאך גירעכטיקייט אונ צו שרייען נאך פר דעם מלך הקדוש ברוך הוא: אלה אזכרה די דאזיגע צעהן צדיקים וואש מען האט אום גיבראכט אז איך טוא מיך דר מאנן ווערט אין מיר מיין בלוט פר נאסן אונ טוא מיין לייב אויף מיר צוא רייסן כי ווארום דערמאלט אין זייערע טעג איז קיין רפואה ניט גיוועזין צו זייער גזירה מען האט גיהרגת זייא אונ אום גיבראכט אום זיסט כעוגה אזו וויא איין קיכיל וואש מען קערט דאש ניט איבער אויף דעם פייער ווערט דאש גיך פאר ברענט אזו זיינען גיהרגת גיווארין דורך דעם שר די צדיקים בלמדו ספר אז ער האט גילערינט אין דר תורה מפי פון מויל משולי ערמת די סנהדרין וואש זיינען גיגליכין צו נארבין פון ווייץ והבין ער האט פאר שטאנען דאש לערנען פון דער תורה ופתח אונ האט אן גיהויבין בואלה המשפטים דאש זיינען די דינים וחשב ער האט גיטראכט שלעכטע זאכין אויף דיא ישראל ואמר ער האט גיזאגט וגונב איש וכו' אז איינער גנבת אמענטש אונ פאר קויפט אים אז מען ווערט גיוואר דר פון קומט אים מיתה גבה ער האט גיהויבן זיין הארץ וואס ער האט גידינט אפ געטער וצוה ער האט גיהייסן זיין פאליץ מיט שיך אן פילען צוא ווייזין אז יוסף הצדיק איז פאר קויפט גיווארין וועגין שיך ויקרא ער האט גירופין די צעהן צדיקים אונ גיזאגט

חכמים גדולים · מביני דת וטעמיה בפלפולים: דינו משפט זה לאשרו ואל תעותוהו בכזב לאמרו · כי אם הוציאוהו לאמתו ולאורו · כי ימצא איש גונב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו: חטאנו הם כענו לו ומת הגנב ההוא · גם איה אבותיכם אשר אחיהם מכרוהו · לארחת ישמעאלים סחרוהו · ובעד נעלים נתנוהו: ואתם קבלו דין שמים עליכם · כי מימי אבותיכם לא נמצא כבם · ואם היו בחיים הייתי דנם לפניכם · ואתם תשאו עון אבותיכם: חטאנו זמן תנה לנו שלשת ימים · עד שנדע אם נגזר הדבר ממרומים · אם אנו חיבים ואשמים · נסבול בגזרת מלא רחמים: חלו וזעו ונעו כלמו · על רבי ישמעאל כהן גדול נתנו עינימו · להזכיר את השם לעלות לאדונימו · לדעת אם יצאה הגזרה מאת אלהימו: חטאנו טהר רבי ישמעאל עצמו והזכיר את השם בסלודים · ועלה למרום ושאל מאת האיש לבוש הבדים · וגם לו קבלו עליכם צדיקים וידידים · כי שמעתי מאחורי הפרגוד כי בזאת אתם נלכדים: ירד והגיד לחבריו מאמר אל · וצוה הבליעל להרגם בכח ולא · ושנים מהם הוציאו תחלה שהם גדולי ישראל · רבי ישמעאל כהן גדול ורבן שמעון בן גמליאל נשיא ישראל: חטאנו כרות ראשו תחלה הרבה מנו לבעון · וגם הרגני תחלה ואל אראה במיתת משרת דר מעון · להפיל גורלות צוה צפעון · ונפל הגורל על רבן שמעון: לשפוך דמו מהר כשור פר · וכשנחתך ראשו נטלו רבי ישמעאל וצרח עליו בקול מר כשופר · אי הלשון הממהרת להורות באמרי שפר · ואיך עתה לוחכת את

פלים) למלאות היכלו כפלים לרמז שנמכר יוסף בעד נעלים (והתעמר בו ומכרו) והאמרו לי מה דינו של אותו מוכר (סחרוהו) עשו בו סחורה (ואתם קבלו דין שמים עליכם) ואם תאמרו אם הדין לענוש בשביל אבות למה עד כאן לא נענשו החכמים בשבילם כי הקדוש ב"ה לא רצה לגלגל עליהם מאז רק עד עתה באשר אתם גדולי' וחשובים אשר לא נמצא ככם ולכן ראוי שאתם תכנסו במקומם עם לו · זמן תנה לנו ט') (וגם) ואמר גבריאל (קבלו) כו' (מאחורי הפרגוד) אחורי המחיצה במקום שיושבים שם ב"ד של מעלה (כרות ראשו ט' לבעון) רבי שמעון הרבה לבקש מהשר לכרות ראשו תחלה קודם רבי ישמעאל כ"ג אשר הוא משרת לפני הקדוש ב"ה שהוא (דר מעון) שוכן מעונה (וכשנחתך ראשו נטלו) נטל רבי ישמעאל את ראש ר"ש בידו (וצרח עליו) כו' (אי הלשון) אוי על הלשון (הממהרת) להורות בדברי תורה שהם אמרי שפר

חכמים וואש זייא פאר שטייען די תורה מיט אירע טעמים אונ פלפול אונ האט גיזאגט צו זיי דינו פסקת דעם דין מיט אמת איר זאלט ניט פאר קרימען דעם דין מיט ליגין ח"ו כי ימצא אז עס ווערט גיפונען אז אמענטש גנבת איין מענטש אונ פאר קויפט אים הם כענו זיי האבן אים גיענטפערט אז עש קומט דעם מענטש מיתה גם ער זאגט אייערע עלטערין האבן זייער ברודר יוסף פאר קויפט צו דיא ישמעאלים ובעד אונ פר די צוואנציג גילדין האבן זיי זיך שיך גיקויפט דרום ואתם איר זייט מקבל דעם גזר דין פון הימיל אויף אייך דען פון די טעג פון אייערע עלטערן איז נאך ניט גיפונען גיווארין אזעלכע צדיקים וויא איר זייט ואם אונ אז דיא שבטים זאלין היינט לעבין הייתי וואלט איך זייא גישטראפט פאר אייך אבער היינט ואתם מוזט איר לידען דיא זינד פון אייערע עלטערין · האבן זיי גיזאגט זמן אצייט דרייא טעג גיב אונז אף עד ביז מיר וועלין גיוואר ווערין אויב עש איז אויף אונז גנזר גיווארן פון דעם הימיל אז מיר זיינען שולדיג אונ זינדיג נסבול וועלין מיר לידן דעם גזר דין פון הקב"ה וואש ער הייסט מלא רחמים: חלו וזעו זיי זיינען גיווארין דער שראקין אונ דער ציטערט אונ פאר וואגילט על אויף רבי ישמעאל כהן גדול האבין זיא גיגעבין זייערע אויגין להזכיר אז ער זאל דר מאנן דעם שם המפורש מיט קדושה כדי ער זאל הויך דעם ארויף זיין אין הימיל לדעת ער זאל גיוואר ווערין אויב דר גזר דין איז פון

דעם הימיל טהר רבי ישמעאל האט זיך מטהר גיוועזין והזכיר אונ האט דער מאנט דעם שם המפורש איז ער ארויף גיגאנגען אין הימיל ושאל אונ האט גיפרעגט דעם מלאך גבריאל וואס ער הייסט לבוש הבדים וגם האט גבריאל אים גיזאגט קבלו זייט מקבל אויף אייך איר גליבטע צדיקים כי ווארום אזו האב איך געהערט פון הינטער דעם פרוכת פון דעם היכל אז דיא גזירה מוזט איר מקבל זיין אויף זיך ירד האט ר' ישמעאל אראפ גנידערט פון דעם הימל אונ האט גיזאגט צוא זיינע חברים דיא זאג פון גאט ב"ה וצוה האט דער שר גהייסין זייא הרגנן מיט כח ושנים אונ צוויי פון זיי האט מען אויש גצויגין צום ערשטין הרגנן וואש זיי זיינען גיוועזן דיא גרעסטע פון דיא ישראל דאש איז ר' ישמעאל כהן גדול אונ ר' שמעון בן גמליאל דר נשיא פון ישראל כרות ר' שמעון בעט דעם שר אז מען זאל אים פריער אפ שניידין זיין קאפ כדי ער זאל ניט זעהן במיתת אין דעם טויט פון ר' ישמעאל כהן גדול וואש ער איז דר באדינר פון הקב"ה וואש ער איז אין הימיל להפיל גורלות האט דער שר גהייסין ווארפין גורל ונפל איז גיפאלין דער גורל אויף רבי שמעון לשפוך אז מען זאל זיין בלוט צום ערשטין פר גיסין סתר האט דר תלין גיאיילט אפ צו שניידין זיין קאפ אזו וויא פון איין אוקס אונ אז מען האט אים אפ גישניטין זיין קאפ נטלו האט רבי ישמעאל גינומען דעם קאפ וצרח אונ האט גישריען מיט אביטר קול אזו וויא מיט אשופר אונ אזו האט

הֶעָפָר׃ חטאנו מַה מְּאֹד בָּכָה עָלָיו בַּחֲרָדָה · בַּת בְּלִיַּעַל לְקוֹל בְּכִיָּתוֹ שֶׁל
רַבִּי יִשְׁמָעֵאל עָמְדָה · תּוֹאַר יָפְיוֹ בְּלִבָּהּ חָמְדָה · וְשָׁאֲלָה מֵאֵת אָבִיהָ
חַיָּתוֹ לְהַעֲמִידָה׃ נָאַץ בְּלִיַּעַל דָּבָר זֶה לַעֲשׂוֹתוֹ · לְהַפְשִׁיט עוֹרוֹ מֵעַל
פָּנָיו שָׁאֲלָה מֵאִתּוֹ · וְלֹא עִכֵּב דָּבָר זֶה לַעֲשׂוֹתוֹ · וּכְשֶׁהִגִּיעַ לִמְקוֹם
תְּפִלִּין צָרַח בְּקוֹל מַר לְיוֹצֵר נִשְׁמָתוֹ׃ חטאנו שַׂרְפֵי מַעְלָה צָעֲקוּ בְּמָרָה ·
זוֹ תּוֹרָה וְזוֹ שְׂכָרָהּ · עוֹטֶה כַּשַּׂלְמָה אוֹרָה · אוֹיֵב מְנָאֵץ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא · מְחָרֵף וּמְגַדֵּף עַל דִּבְרֵי תוֹרָה׃ עָנְתָה בַּת קוֹל מִשָּׁמַיִם · אִם
אֶשְׁמַע קוֹל אַחֵר אֶהְפֹּךְ אֶת הָעוֹלָם לְמַיִם · לְתֹהוּ וָבֹהוּ אָשִׁית הֲדוֹמַיִם ·
גְּזֵרָה הִיא מִלְּפָנַי קַבְּלוּהָ מְשַׁעַשְׁעֵי דָת יוֹמַיִם׃ חטאנו פְּקִידִים נֶהֶרְגוּ
מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹת · מְלֵאֵי מִצְוֹת כְּרִמּוֹן וּכְזָוִיּוֹת · וְהוֹצִיאוּ אֶת
רַבִּי עֲקִיבָא דּוֹרֵשׁ כִּתְרֵי אוֹתִיּוֹת · וְסָרְקוּ בְשָׂרוֹ בְּמַסְרְקוֹת פִּיפִיּוֹת׃
צִוָּה לְהוֹצִיא רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן תְּרַדְיוֹן מִבֵּית אוּלָמוֹ · וּבַחֲבִילֵי זְמוֹרוֹת שָׂרְפוּ
גָּלְמוֹ · וּסְפוֹגִין שֶׁל צֶמֶר שָׂמוּ עַל לִבּוֹ לְעַכֵּב עַצְמוֹ · וּכְשֶׁנִּסְתַּלְּקוּ מִיַּד
נִשְׂרַף וְסֵפֶר תּוֹרָה עִמּוֹ׃ חטאנו קוֹנְנוּ קְדוֹשִׁים עַם לֹא אַלְמָן כִּי עַל דָּבָר
מוּעָט נִשְׁפַּךְ דָּמָן · לְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם מָסְרוּ עַצְמָן · בַּהֲרִיגַת רַבִּי חוּצְפִּית
הַמְּתוּרְגְּמָן׃ רְעָדָה תֶּאֱחוֹז כָּל שׁוֹמֵעַ שְׁמוּעַ · וְתִזַּל כָּל עַיִן דִּמְעָה וְנֶהְפַּךְ
לְאֵבֶל כָּל שַׁעֲשׁוּעַ · בַּהֲרִיגַת רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן שַׁמּוּעַ׃ חטאנו שֶׁהִתְוּנִי צָרַי
וּמְעַנַּי · וּמִלְאוּ כְרֵסָם מֵעֲדָנַי · וְהִשְׁקוּנִי מֵי רוֹשׁ וְלַעֲנָה · בַּהֲרִיגַת רַבִּי

(בכה עליו) רבי ישמעאל על מיתת רבן שמעון בן גמליאל (בת בליעל לקול בכייתו עמדה כששמעה בת השר זאת הבכיה עמדה) ממקומה ובאה לשאול מה זה הקול ובתוך כך ראתה תואר יפיו של רבי ישמעאל (ושאלה מאת אביה חיתו להעמידה) להניחו חי (נאץ כו') ולא רצה הבליעל לעשות דבר זה (להפשיט עורו כו') ושאלה מאתו להפשיט עורו מעל פניו כדי להסתכל בצורתו (שרפי כו' במרה) בקול מר (זו תורה וזו שכרה) אם זה שכרם של תלמידי חכמים לומדי תורה ועוד צעקו אתה השם יתברך (עוטה) כו' (אויב מנאץ כו') ואתה שותק (הדומים) ארץ ושמים (מקיימי דת יומים) מקיימי התורה שקדמה אלפים שנה לבריאת עולם שהם שני ימים של הקדוש ב"ה (פקידים נהרגו מאחרי שבת כנסיות) שומרי פקודי ה' והמאחרים לשבת בבתי כנסיות נהרגו (וכזויות) המזבח שהגו מלאים דם זריקות הקרבנות כן הם מלאי' מצות (דורש כתרי אותיות) שהיה דורש על כל קוץ וקוץ תלי תלים של הלכות (במסרקות פיפיות) במסרקות ברזל שיש להם שינים חדים (ובחבילי זמורות שרפו גלמו) בחבילות של עצי גפן שרפו גופו (וספוגים של צמר) שבולים במים (שמו על לבו לעכב עצמו) שלא ימות מהרה כדי שיצטער ועתה (קוננו) עשו הספד אתם ישראל (קדושים) ושנקראתם (עם לא אלמן) (כל שומע שמוע) כל השומע אותה שמועה (ותזל כל עין דמוע) כל השומע יש לו להוריד דמעות על זה (מלאו כריסם מעדני) שמלאו אותם וכריסם מתלמידי חכמים שהם

ער גיזאגט וויא גישריען דר צונג וואש האט גיאילט צוא לערנען תורה אונ היינט טוט די צונג לעקין דיא ערד מה וויא רבי ישמעאל האט אזו שטארק גיוויינט מיט גרוים גישרייא בת די טאכטר פון דעם שר מחמת גרוים גישרייא איז זיא אויף גישטאנען אונ געהט דאש גישטאלט פון דעם כ"ג וויא שיין ער איז האט זיא אים אין איר הארצן גילוסט ושאלה האט זיא גיבעטין איר פאטער ער זאל אים לאזין לעבן נאר דר שר האט ניט גיוואלט איר צוא ליב טאן להפשיט האט זיא אים ווידר גיבעטין ער זאל אים אפ ציהן די הויט פון זיין פנים ולא סגע האט ער די זאך ניט פר מיטן פון איר אונ דר פאטר האט דש גיהיישין טאן וכשהגיע אונ אז ער האט גרייכט אפ צוא שנידין דיא הויט פון דעם ארט וואו מען לייגט תפלין צרח האט רבי ישמעאל כהן גדול גישריען מיט איין ביטער קול צו גאט ב"ה שרפי דיא ברענידיגע מלאכים פון הימל האבין גשריען מיט ביטערע קולות זו תורה וזו שכרה זאל דאש דען זיין דער שכר פון דער תורה עוטה דוא גאט וואש ווערקלסט וויא אקלייד די ליכט אויב דער פיינט זאל אזו דער צערנען דיין גרוישין נאמען מחרף ער שפעט פון דער תורה אונ דו שווייגסט ענתה האט גיענפערט איין בת קול פון הימל אם אשמע אז איך וועל הערין נאך אמאל אזו איין קול פון איך אהפך וועל איך פאר קערין דיא וועלט צוא וואשער אונ וויסטונג גזרה די גזרה איז פון מיר קבלוה זייט מקבל איר צדיקים וואש איר זייט מקיים דיא תורה וואש זיא איז גישריבן גיווארין צוויי טויזנט יאר איי די וועלט איז בשאפין גיווארין פקידים

די צדיקים זיינען גיהרגת גיווארין מאחרי אזעלכע צדיקים וואש פלעגן זיצין אונ לערנן תורה אין שול מלאים זיינען פול מיט מצות כרמון וויא איין מיל גראם מיט קערינדליך וכזויות אונ אזו פיל וויא די ווינקלן פון דעם מזבח מיט בלוט והוציאו דער נאך האט מען אויס גיצויגן רבי עקיבא דורש ער האט גדרשת די קרוינין פון די אותיות התורה וסרקו זיי האבין גיקעמט זיין לייב אונ פלייש מיט אייזערנע שארפע קעמליך צוה דער נאך האט דר שר גיבאטין אויש ציהן רבי חנינא בן תרדיון פון זיין ארט וואש ער האט גילערינט תורה ובחבילי אונ מיט בינדליך פון צווייגין האט מען פאר ברענט זיין גוף וספוגים אונ נאשע וואל זיא אין גיווען איין גיטונקט אין וואשער האט מען גילייגט צו זיין הארץ כדי ער זאל ניט באלד אונ גיך שטארבין וכשנסתלקו אז מען האט אראפ גינומען דיא נאסע וואל מיד איז ער תיכף פאר ברענט גיווארין מיט זיין ספר תורה דרום קוננו קלאגט איר ישראל כי ווארום אויף אזו אקליינע זאך זיינען גיהרגת גיווארין אונ האבין פאר גאסין זייער בלוט פון וועגין חשי' פון גאטש וועגין האבין זייא מקבל גיווען דעם טויט דער נאך בהריגת אז מען האט גיהרגת ר' חוצפית דעם בשיידער פון דער תורה רעדה אציטערנעש טוט אן נעמען דר וואש הערט דאש ותזל עס טוט רינען פון דיא אויגין די טרערין ונהפך אלע שמחות זיינען גיווארין פאר קערט בשעת דער הריגה פון רבי אלעזר בן שמוע · שהתוני זייא האבין מיך פאר דארבין דיא בלידיגער אונ דיא פיינטער ומלאו אונ האבין אן גיפילט זייער בויך פון מיינע זיסע שפייז והשקוני אונ גיט האבן

חנינא בן חכינאי: תקפו עלינו צרות מצות להפר · ומאנו לקחת הון וכופר · כי אם נפשות ההוגות אמרי שפר · כמו רבי ישבב הסופר: חטאנו יחתונו בני עדינה השוממה · הרעו לנו מכל מלכי אדמה · והרגו ממנו כמה וכמה · בהריגת רבי יהודה בן דמה: דברת בית יעקב אש ובית יוסף להבה · הן עתה קש אורם כבה · חי זעוך קומתם בבעור היום הבא · כי הסכימו להרוג עשרה צדיקים עם רבי יהודה בן בבא: חטאנו זאת קראתנו וספרנו בשנון · ושפכנו לב שפול ואנון · ממרומם הסכת תחנון · יהוה יהוה אל רחום וחנון: חנון הביטה ממרומים · תשפוכת דם הצדיקים ותמצית דמים · תראה בפרגודך והעבר כתמים · אל מלך יושב על כסא רחמים:

בעדני (ומאנו לקחת הון וכופר) כנגד אלו י' הרוגים (כי אם נפשות ההוגות) מהכרות בד"ת שהם (אמרי שפר) (יחתונו בני עדינה) שהחטיאו אדום הרשעה שהם מפונקים ביותר לכן יהי רצון לפניך שתהיה נכרת ב"ב (השוממה הרעו לנו) עשו לנו רעות (מכל מלכי אדמה) (הן עתה קש) בית עשו שנאמר עליהם בית עשו לקש (אורם כבה) כבו לאור של י' הרוגי מלוכה · אתה הקדוש ב"ה שאתה חי (זעוק) קפוץ ועוך קומתם (כביעור היום הבא) שיהיו נשרפים לעוה"ב (תשפוכת כו' דמים הראה בפרגודך) שהם נויות הצדיקים ונפשותיהם חתומים (והעבר כתמים) והמחול עונותינו בזכותם:

זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת · וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור: זכור לנו ברית ראשונים כאשר אמרת וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: עשה עמנו כמה שהבטחתנו ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאהבה את שמך כמה שכתוב · ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: השב שבותנו ורחמנו כמה שכתוב ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: קבץ נדחנו כמה שכתוב אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: המצא לנו בבקשתנו כמה שכתוב ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: מחה פשעינו למענך כאשר אמרת אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור: מחה פשעינו כעב וכענן כאשר אמרת · מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: הלבן חטאינו כשלג וכצמר כמה שכתוב לכו נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה שכתוב · וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: כפר חטאינו ביום הזה וטהרנו כמה שכתוב · כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: תביאנו אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלתך כמה שכתוב והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יהוה אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: אמרינו האזינה יהוה בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יהוה צורנו וגואלנו: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יהוה אלהינו אל תרחק

זייא גינעבין טרינקען ביטערע וואסער וויא גאל בהריגת רבי חנינא בן חכינאי · תקפו זייא האבין זיך גישטארקט דיא מצות פון דער תורה אונז צו פאר שטערין ומאנו זייא האבין ניט גיוואלט צו נעמן געלט אונ אויש לייזונג כי אם נאר אום צו ברינגען דיא נפשות וואש האבן תורה גילערינט אזו וויא ר' ישבב דער סופר יחתונו זייא האבין מיך צוא בראכין אונ דענמאלט זיינען מיר גיוועזן וויסט אונ דער שלאגין פיל טויזענט מיט רבי יהודה בן דמה · דברת בית יעקב אש גאט ברוך הוא וואס האסט גירעט אז דאס הויז פון יעקב איז גלייך צו פייער אונ דאס הויז פון יוסף להבה צו פלאם הן צום פוך האט דיא שטרויא פר לאשן די ליכט פון צעהן צדיקים חי לעבדיגר גאט זייא האבין מסכים גיוועזן צו דער שלאגין רבי יהודה בן בבא · זאת דאש דאזיגע האט זיך אונז אלין גיטראפין וספרנו אונ מיר האבין דער ציילט מיט רייד ושפכנו אונ מיר האבין פאר גאסין אונזער נידעריג הארץ אונ פון דעם הימל פאר נעם אונזער גיבעט ה' ה' גאט אונזער גאט דער בארמיגער אונ לייטזעליגר זעה פון דעם הימל תשפוכת דאש פאר גיסונג פון דעם בלוט פון דיא צדיקים תראה צוא זעהען ווענן זייער זכות אפ צוא מעקן פון אונזערע זינד די פלעקין יושב ער זיצט על כסא רחמים:

ממנו: עשה עמנו אות לטובה ויראו שונאינו ויבשו כי אתה יהוה עזרתנו ונחמתנו: כי לך יהוה הוחלנו אתה תענה אדני אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו · אל תעזבנו ואל תטשנו ואל תכלימנו · ואל תפר בריתך אתנו · קרבנו לתורתך · למדנו מצותיך · הורנו דרכיך · הט לבנו ליראה את שמך · ומול את לבבנו לאהבתך ונשוב אליך באמת ובלב שלם · ולמען שמך הגדול תמחול ותסלח לעונינו · ככתוב בדברי קדשך · למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא:

אלהינו ואלהי אבותינו · סלח לנו מחל לנו כפר לנו · כי אנו עמך ואתה אלהינו · אנו בניך ואתה אבינו · אנו עבדיך ואתה אדונינו · אנו קהלך ואתה חלקנו · אנו נחלתך ואתה גורלנו · אנו צאנך ואתה רוענו · אנו כרמך ואתה נוטרנו · אנו פעלתך ואתה יוצרנו · אנו רעיתך ואתה דודנו · אנו סגלתך ואתה אלהינו · אנו עמך ואתה מלכנו · אנו מאמירך ואתה מאמירנו · אנו עזי פנים ואתה רחום וחנון · אנו קשי עורף · ואתה ארך אפים · אנו מלאי עון · ואתה מלא רחמים · אנו ימינו כצל עובר · ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:

אנא תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו שאין אנחנו עזי פנים וקשי עורף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו · אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו · בגדנו · גזלנו · דברנו דופי: העוינו · והרשענו · זדנו · חמסנו · טפלנו שקר: יעצנו רע · כזבנו · לצנו · מרדנו · נאצנו · סררנו · עוינו · פשענו · צררנו · קשינו עורף: רשענו · שחתנו · תעבנו · תעינו · תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו · ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו · ותן בלבנו לעזוב דרך רשע וחיש לנו ישע · ככתוב על יד נביאך יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

אלהינו ואלהי אבותינו סלח ומחל לעונותינו ביום (השבת הזה וביום) צום הכפורים הזה מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך וכוף את יצרנו להשתעבד לך והכנע את ערפנו לשוב אליך באמת וחדש כליותינו לשמור פקודיך ומול את לבבנו לאהבה וליראה את שמך · ככתוב בתורתך ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: הזדונות והשגגות אתה מכיר · הרצון והאונס · הגלוים והנסתרים · לפניך הם גלוים וידועים · מה אנו · מה חיינו · מה חסדנו · מה צדקותינו · מה ישועתנו · מה כחנו · מה גבורתנו · מה נאמר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל כי רוב מעשיהם תוהו וימי חייהם הבל לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל: מה נאמר לפניך יושב מרום · ומה נספר לפניך שוכן שחקים · הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:

בשבת אין אומרים בקהל אתה מבין רק מתחילין שבך מעולם וכו׳

מוסד ע״פ א״ב כפול

אתה מבין תעלומות לב · אפס לך נגלות וגם נסתרות: באנו בדברים לפתותך בם · ברשענו אל תפן · ולא במעללינו: גשתנו ביום זה כברא ותרד · גאה ברחום למענך עשה חסד: דין אל תמתח מול עפר ואפר · דע אחריתנו רמה ותולעה: האם שגגנו ונעלם ממנו · הלא אתה לבד מבין שגיאות: ואל תחשוב לנו כעושה בזדון · ודוי שפתינו שעה בעת רצון: זה כפר לנו הודע ולא הודע · זדון ונעלם עשה ולא תעשה: חלצנו מעונש כרת ומיתה · חמול על תומר מעשה ידיך: טפשנו ברוע יצר אשר מנעורינו · טמון בקרבנו כרשת לפעמינו: יוצרנו ועושנו יודע יצרנו · יהמו רחמיך ואל תשחיתנו: כי מלפניך מי יסתר · כל גלוי לך כאור וכצהרים: לבית דין הורית ארבע מיתות · למענך עשה ומהם חלצנו: מאז יצרתנו חקרתנו ותדע · מעשינו כי המה עמל ואון: נצור נפשותינו כי בידך כל נפש · נא תיקר נפש ממעני לך נפש: סקילה שרפה הרג וחנק סדרם גלית ליודעי אמתך: על כל פשעינו אלוה כפר לנו · על ידוע לנו ועל נעלם ממנו: פשעינו הודינו לך חוקר לב · פדנו מחטא נקנו מעון: צור אל תפן באנוש חציר · צדקה עשה עמנו כעשית עם כל חי: קדמנו בגשף קרבנו בשפע · קרבנו אליך קשוב קריאתנו · רשענו אל תפן · רחמינו ותצדקות חסדיך יבואונו רחום וחנון:

(שמך מעולם כו') מלו ומקדם נקרא שמך עובר על פשע · (לעם שבי פשע) לעם השבים מפשעיהם :

שמך מעולם עובר על פשע · שועתנו תאזין בעמדנו לפניך בתפלה · תעבור על פשע לעם שבי פשע · תמחה פשעינו מנגד עיניך :

אתה יודע רזי עולם · ותעלומות סתרי כל חי · אתה חופש כל חדרי בטן · ובוחן כליות ולב · אין דבר נעלם ממך · ואין נסתר מנגד עיניך · ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתכפר לנו על כל חטאתינו · ותסלח לנו על כל עונותינו · ותמחל לנו על כל פשעינו :

על חטא שחטאנו לפניך באונס וברצון

ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב :

על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת :

ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים :

על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר :

ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות :

על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה :

ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה :

על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב :

ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע :

על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה :

ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות :

על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה :

ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים :

על חטא שחטאנו לפניך בחוזק יד :

ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם :

על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה :

ועל חטא שחטאנו לפניך בטומאת שפתים :

על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע :

ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים :

ועל כלם אלוה סליחות · סלח לנו · מחל לנו · כפר לנו :

על חטא שחטאנו לפניך בכפת שוחד :

ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב :

על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע :

ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון :

על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן :

ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה :

על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית :

ועל חטא שחטאנו לפניך בנטית גרון :

על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו :

ועל חטא שחטאנו לפניך בשקור עין :

על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות :

ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח :

ועל כלם אלוה סליחות · סלח לנו · מחל לנו · כפר לנו :

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול :

ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות :

על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע :

ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין :

על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש :

ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות עורף :

על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע :

ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות :

על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא :

ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם :

על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד :

ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב :

ועל כלם אלוה סליחות · סלח לנו · מחל לנו · כפר לנו :

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה :

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת :

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויורד :

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם אשם ודאי ותלוי :

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מכת מרדות :

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מלקות ארבעים :

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים :

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם כרת ועריריי :

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם ארבע מיתות בית דין : **סקילה** שרפה הרג וחנק על מצות עשה ועל מצות לא תעשה בין שיש בה קום עשה ובין שאין בה קום עשה את הגלוים לנו ואת שאינם גלוים לנו · את הגלוים לנו כבר אמרנום לפניך והודינו לך עליהם · ואת שאינם גלוים לנו לפניך הם גלוים וידועים · כדבר שנאמר הנסתרות ליהוה אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת :

ודוד עבדך אמר לפניך שגיאות מי יבין מנסתרות נקני : נקנו יהוה אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו · ככתוב על יד נביאך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם :

אַל תִּירָא יַעֲקֹב שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל
כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ׃ וְנֶאֱמַר קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ׃

מְנוּיָה וּגְמוּרָה׃ בְּסוֹד חַכְמֵי תוֹרָה׃ אַשְׁרֵי מִי שֶׁלֹּא נִבְרָא.

(מנויה וגמורה) נמנו וגמרו (בסוד חכמי תורה) החכמים העוסקים בתורה שבע״פ (אשרי מי שלא נברא) טוב לאדם שלא נברא יותר משנברא׃

וּמֵאַהֲבָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָהַבְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃ וּמֵחֶמְלָתְךָ מַלְכֵּנוּ שֶׁחָמַלְתָּ עַל בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (את יום השבת הזה לקדושה ולמנוחה ו) אֶת יוֹם צוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע׃

יוֹם אָתָא לְכַפֵּר פִּשְׁעֵי יְשֵׁנָה׃ הַיּוֹם בְּבֹאתוֹ אַחַת בַּשָּׁנָה׃
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וְהָיְתָה זֹּאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה׃

יוֹם זֶה נִתַּן תְּעוּדָה לְעַם זֶה׃ הַיּוֹם חַל בּוֹ צִיר סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה׃
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃ בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ סְלַח נָא לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

יוֹם מְחִילָה בִּשַּׂרְתָּ לְצִיר בְּרֶשֶׁם׃ הַיּוֹם נִתְיַצַּבְתָּ עִמּוֹ וְקָרָאתָ בְשֵׁם׃
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃ בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ חַנּוּן וְרַחוּם רַחֵם נָא לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

יוֹם שְׁמָמוֹת הֵיכָלְךָ הַבִּיטָה׃ הַיּוֹם תָּחֹן הַטֵּה לָנוּ לְהַבִּיטָה׃

מטה לוי
(יום אתא) בא יום (לכפר פשעי ישנה) פשעי ישראל (יום זה נתן תעודה) לוחות אחרונות נתנו למשה ביוה״כ (חל בו ציר) התפלל משרע״ה (סלח נא כו׳) (מחילה בשרת לציר ברשם) בשרת למשה ביוה״כ שנתרצית לכפר עון העגל וכתוב ונרשם בתורה סלחתי כדברך (תחן הטה לנו להביטה) הטה לתחנתנו ולתפלתנו והבט אל תשובתנו׃

כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ׃ בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה׃ שְׁמַע בְּקוֹל תְּפִלָּתֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

מִי אֵל כָּמוֹךָ׃ אַדִּיר וְנָאֶה׃ בּוֹרֵא דּוֹק וָחֶלֶד׃ מִי אֵל כָּמוֹךָ׃ גּוֹלֶה עֲמוּקוֹת׃ דּוֹבֵר צְדָקוֹת׃
מִי אֵל כָּמוֹךָ׃ הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ׃ וְאֵין זוּלָתוֹ׃ מִי אֵל כָּמוֹךָ׃ זוֹקֵף כְּפוּפִים׃ חוֹנֵן דַּלִּים׃
מִי אֵל כָּמוֹךָ׃ טְהוֹר עֵינַיִם׃ יוֹשֵׁב שָׁמַיִם׃ מִי אֵל כָּמוֹךָ׃ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים׃ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים׃
מִי אֵל כָּמוֹךָ׃ נוֹשֵׂא עָוֹן׃ וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע׃ מִי אֵל כָּמוֹךָ׃

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא׃ יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם׃ וְכָל חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם׃ וְנֶאֱמַר תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת השבת הזה וביום) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה׃ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ׃ (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (לשבת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת׃ כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים׃

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם׃ וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

כשהכהנים עולין לדוכן אזי כשמגיע הש״ץ לותחזינה אומרים הש״ץ והקהל זה׃

וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן׃ אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן עִירְךָ וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם׃ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים׃ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃ ע״כ

ספיים בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד · צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ · עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ · וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם · הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ · וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

מודים דרבנן

מודים אנתנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו כן תחיינו ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רַע וְכָל מַחֲלָה וְכָל תַּקָּלָה וְכָל קְטָטָה וְכָל מִינֵי פּוּרְעָנִיּוֹת

וְכָל גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

סדר ברכת כהנים תמצא לעיל בסדר התפלה

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ · בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם · וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

וְנֶאֱמַר כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים: לְחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ אֱלֹהִים חַיִּים: כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים כַּכָּתוּב וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

פותחין הארון

הַיּוֹם תְּאַמְּצֵנוּ אמן: **הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ** אמן: **הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ** אמן:

הַיּוֹם תִּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה אמן: **הַיּוֹם תִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ** אמן:

הַיּוֹם תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ אמן:

הַיּוֹם תִּתְמְכֵנוּ בִּימִין צִדְקֶךָ אמן: סוגרין הארון

כְּהַיּוֹם הַזֶּה תְּבִיאֵנוּ שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים בְּבִנְיָן שָׁלֵם · כַּכָּתוּב וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים: וְנֶאֱמַר וַיְצַוֵּנוּ יְהֹוָה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיּוֹתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְנֶאֱמַר וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ · וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם: והש״ץ מסיים בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם · קדיש שלם עם תתקבל

נשאל לגאו"י הנ"ל מפני מה אין אומרים אין כאלהינו ביוה"כ כמו בשאר יו"ט והשיב דעיקר טעמא של אין כאלהינו משום מאה ברכות דחייבים לומר בכל יום • ובשבתות וביום טוב אין אומרים רק ז' של י"ח דתפלה ונתיסדו באין כאלהינו י"ב אמן אין מ"י נוד"ס כל אחד ד' פעמים • ואחר כך ברוך אתה וכו' כאילו אומר ברוך אתה, אל מלך, נאמן י"ב פעמים ואינך ז' כדי י"ח ברכות עם ברכה המינין י"ט וכן הוא במחזור ויטרי אבן ביום כפור אומר בנא"ם הכלנך בקול רם וכו' שהתקינו מ"ח ברכות • ועוד דאין כאלהינו נגד קרבנות איתא וביום כפור מביאין ברכה קרבנות • אבל דעת הגאון רי"ש שאוי לומר א"כ גאמר א"כ דאוי לומר עלינו והכותב יבחר :

והנה ביוה"כ אף במקום שאין מנהג לומר בצבור (קוה אל ה' כו' אין כאלהינו כו' ופיטום הקטורת כו') יאמר ביחיד כמו אחר כל המוספין כדי לשבר הקליפות והחיצונים שלא יתלוו בתפלה ויאמר הסדר הנ"ל בשפה שבתון מנגן ביום שאמלנו כי אחר קדיש בתרא לא יהיה לו שבות ושבתה עיניו בראתו להבדיל לראות כאיזה שעה יש שבות והעיקר לומר בכונה שבלתי כונה יותר טוב הסדר :

קודם תפלת מנחה יאמר פרשת התמיד ופרשת הקטורת כמו בכל תפלת מנחה ובקצת בתי כנסיות נהגו לומר בצבור • קודם שוללה פ"ס לקריאת הס' דמנחה אין אומרים אשרי ובא לציון • וא"א ואני תפלתי אפי' בשבת • ואין גם כ"כ רק אומר או"א ברכנו :

ומוציאין ספר תורה ואומרים בריך שמיה גדלו כו' וקורין שלשה גברי באחרי מות ומפטירין בתרי עשר ביונה ומסיים בפסוקי מיכה מי אל כמוך :

כבר נודע גודל החיוב בכל סכנה לשמוע בכוונה גדולה קריאת הפרשה מפי הקורא ולענות אמן אחר המברכין ברכת התורה תחלה וסוף ומה גם ביום הקדוש והנורא :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ: אֶת־מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לָלֶכֶת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם אֲנִי יְהוָה: ס לוי אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגַלּוֹת עֶרְוָה אֲנִי יְהוָה: ס עֶרְוַת אָבִיךָ וְעֶרְוַת אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה אִמְּךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ: ס עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת אָבִיךָ הִוא: ס עֶרְוַת אֲחוֹתְךָ בַת־אָבִיךָ אוֹ בַת־אִמֶּךָ מוֹלֶדֶת בַּיִת אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָן: ס עֶרְוַת בַּת־בִּנְךָ אוֹ בַת־בִּתְּךָ לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָן כִּי עֶרְוָתְךָ הֵנָּה: ס עֶרְוַת בַּת־אֵשֶׁת אָבִיךָ מוֹלֶדֶת אָבִיךָ אֲחוֹתְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ: ס עֶרְוַת אֲחוֹת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה שְׁאֵר אָבִיךָ הִוא: ס עֶרְוַת אֲחוֹת־אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה כִּי־שְׁאֵר אִמְּךָ הִוא: ס עֶרְוַת אֲחִי־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב דֹּדָתְךָ הִוא: ס עֶרְוַת כַּלָּתְךָ לֹא תְגַלֵּה אֵשֶׁת בִּנְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ: ס עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָחִיךָ לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת אָחִיךָ הִוא: ס עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תְגַלֵּה אֶת־בַּת־בְּנָהּ וְאֶת־בַּת־בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ שַׁאֲרָה הֵנָּה זִמָּה הִוא: וְאִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ לֹא תִקָּח לִצְרֹר לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ: וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ: וְאֶל־אֵשֶׁת עֲמִיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְזָרַע לְטָמְאָה־בָהּ: וּמִזַּרְעֲךָ לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ וְלֹא תְחַלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: ישראל והוא מפטיר וְאֶת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה הִוא: וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְטָמְאָה־בָהּ וְאִשָּׁה לֹא־תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה לְרִבְעָהּ תֶּבֶל הוּא: אַל־תִּטַּמְּאוּ בְּכָל־אֵלֶּה כִּי בְכָל־אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם: וַתִּטְמָא הָאָרֶץ וָאֶפְקֹד עֲוֺנָהּ עָלֶיהָ וַתָּקִא הָאָרֶץ אֶת־יֹשְׁבֶיהָ: וּשְׁמַרְתֶּם אַתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם: כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ אַנְשֵׁי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וַתִּטְמָא הָאָרֶץ: וְלֹא־תָקִיא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמַּאֲכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם: כִּי כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשֹׂת מִקֶּרֶב עַמָּם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

הפטרה לצום כפור למנחה בתרי עשר ביונה בסימן א

וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶן־אֲמִתַּי לֵאמֹר: קוּם לֵךְ אֶל־נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רָעָתָם לְפָנָי: וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אָנִיָּה בָּאָה תַרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה: וַיהוָה הֵטִיל רוּחַ־גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעַר־גָּדוֹל בַּיָּם וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר: וַיִּירְאוּ הַמַּלָּחִים וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו וַיָּטִלוּ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהָקֵל מֵעֲלֵיהֶם וְיוֹנָה יָרַד אֶל־יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדַם: וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לְּךָ נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוּלַי יִתְעַשֵּׁת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לְכוּ וְנַפִּילָה

ויהי דבר ה' אונ עש איז געוועזן גאטש רייד צו יונה בן אמתי צו זאגן : קום לך שטייא אויף אונ גייא צו דער גרויסער שטאט נינוה אונ רוף אויף איר מיינע נבואות דען זייער בייז איז אויף גגאנגן פאר מיר ויקם יונה איז יונה אויף גישטאנען צו אנטלויפן צום ים תרשיש פון פאר גאט דער ים איז אין חוצה לארץ דרום האט זיך יונה גטראכט איך וועל אנטלויפן אהין ווייל די שכינה רועט דארטן ניט בדי זיא זאל מיר ניט הייסן גיין נבואות זאגן אונ דיין טעם איז געוועזן ווארום ער האט זיך גטראכט די אומות זיינען גשווינד תשובה צו טאן דרום ווען איך וועל זיי זאגן דאש נבואות אונ זייא וועלין תשובה טאן וועלין זיי שולדיג מאכן די ישראל וואש זייא ווילין ניט צוא הערן צו די נביאים אונ ער האט גיגידערט קיין יפו אונ האט דארטן גפונן איין שיף קומט אן קיין תרשיש כלומר זיא איז אן גיברייט צו גיין אונ צוא קומן קיין תרשיש אונ ער האט גיגעבן איר שכר פרישר אונ דר סדר איז דאש טען דאלט ערשט צום סוף אונ נאך מער ער האט גיגעבן דעם שכר פון דר גאנצר שיף אונ האט גידערט אין איר צו קומן מיט זיי כלומר מיט די לייט פון דער שיף קיין תרשיש צו אנטלופין פון פאר גאט : וה' אונ גאט האט אויף גיהויבן איין גרויסן ווינט אויף דעם ים אונ עש איז גוועזן איין גרוישער שטורים ווינט אין ים אונ דיא שיף האט גטראכט צוא ווערין צוא בראכין כלומר עש האט זיך גדאכט צו די מענטשין פון דר שיף גלייך וויא זיא ווערט צו בראכין : וייראו המלחים אונ די שיפר האבן מורא גהאט פאר גאט אונ האבין גישריען איטליכער מאן צוא זיין אפ גאט דען פיל מענטשין פון אלע שבעים אומות זיינן דארטן גיוועזן אונ זיי האבן ארין גיווארפין אין ים אריין די כלים וואש זיינן גיוועזן אין דער שיף כדי עש זאל גרינגער ווערין די שיף אונ יונה האט גידערט צו איין זייט פון דער שיף אונ האט זיך דארטן גילייגט אונ איז אנשלאפין גיווארין : ויקרב אליו רב החובל האט גענענט צו אים דר עלנטר פון דר שיף אונ הט גזאגט צו אים וואש שלאפשטו עש איז היינט די צייט ניט פון צו שלאפין שטייא אויף אונ רוף צוא דיין גאט טאמער וועט גאט טראכטן אויף אונז איין גוטע מחשבה אונ מיר וועלן ניט פר לארין ווערין : ויאמרו אונ די לייט פון דר שיף האבן גזאגט איין

גּוֹרָלוֹת וְנֵדְעָה בְּשֶׁלְּמִי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיַּפִּלוּ גּוֹרָלוֹת וַיִּפֹּל
הַגּוֹרָל עַל־יוֹנָה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה־נָּא לָנוּ בַּאֲשֶׁר לְמִי־הָרָעָה
הַזֹּאת לָנוּ מַה־מְּלַאכְתְּךָ וּמֵאַיִן תָּבוֹא מָה אַרְצֶךָ וְאֵי־מִזֶּה עַם
אָתָּה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עִבְרִי אָנֹכִי וְאֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי
יָרֵא אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־הַיַּבָּשָׁה׃ וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה
גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלִּפְנֵי
יְהֹוָה הוּא בֹרֵחַ כִּי הִגִּיד לָהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה לָּךְ וְיִשְׁתֹּק
הַיָּם מֵעָלֵינוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שָׂאוּנִי וַהֲטִילֻנִי
אֶל־הַיָּם וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדֵעַ אָנִי כִּי בְשֶׁלִּי הַסַּעַר הַגָּדוֹל
הַזֶּה עֲלֵיכֶם׃ וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל־הַיַּבָּשָׁה וְלֹא יָכֹלוּ כִּי
הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם׃ וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהֹוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהֹוָה
אַל־נָא נֹאבְדָה בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאַל־תִּתֵּן עָלֵינוּ דָּם נָקִיא כִּי־
אַתָּה יְהֹוָה כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ׃ וַיִּשְׂאוּ אֶת־יוֹנָה וַיְטִלֻהוּ אֶל־
הַיָּם וַיַּעֲמֹד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ׃ וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה אֶת־יְהֹוָה
וַיִּזְבְּחוּ־זֶבַח לַיהֹוָה וַיִּדְּרוּ נְדָרִים׃ וַיְמַן יְהֹוָה דָּג גָּדוֹל לִבְלֹעַ אֶת־
יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לֵילוֹת׃ וַיִּתְפַּלֵּל
יוֹנָה אֶל־יְהֹוָה אֱלֹהָיו מִמְּעֵי הַדָּגָה׃ וַיֹּאמֶר קָרָאתִי מִצָּרָה לִי אֶל־
יְהֹוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי׃ וַתַּשְׁלִיכֵנִי מְצוּלָה
בִּלְבַב יַמִּים וְנָהָר יְסֹבְבֵנִי כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ׃ וַאֲנִי
אָמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אַךְ אוֹסִיף לְהַבִּיט אֶל־הֵיכַל
קָדְשֶׁךָ׃ אֲפָפוּנִי מַיִם עַד־נֶפֶשׁ תְּהוֹם יְסֹבְבֵנִי סוּף חָבוּשׁ לְרֹאשִׁי׃
לְקִצְבֵי הָרִים יָרַדְתִּי הָאָרֶץ בְּרִחֶיהָ בַעֲדִי לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשַּׁחַת
חַיַּי יְהֹוָה אֱלֹהָי׃ בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נַפְשִׁי אֶת־יְהֹוָה זָכָרְתִּי וַתָּבוֹא
אֵלֶיךָ תְּפִלָּתִי אֶל־הֵיכַל קָדְשֶׁךָ׃ מְשַׁמְּרִים הַבְלֵי־שָׁוְא חַסְדָּם
יַעֲזֹבוּ׃ וַאֲנִי בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה־לָּךְ אֲשֶׁר נָדַרְתִּי אֲשַׁלֵּמָה
יְשׁוּעָתָה לַיהֹוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהֹוָה לַדָּג וַיָּקֵא אֶת־יוֹנָה אֶל־הַיַּבָּשָׁה׃

מאן צו זיין חבר גיט אונ לאמיר ווארפין גורל דען וועלין מיר וויסין פון
וועמעס מעשים וועגין קומט דאש בייז דרוקא צו אונז דען זייא האבן גזעהן
וויא אנדרע שיפען זיינן גגאנגן אין ים בשלום אונ זייער שיף האט גוואלט
צו בראכין ווערין דרום האבן זיי גזאגט דאש מוז זיין פון וועגן די זינד פון
איינעם פון אונז האבען זייא גווארפן גורל איז גפאלן דר גורל אויף יונה:
ויאמרו האבן זיי גיזאגט צו אים זאג נון צו אונז צו וועמען האשטו גיזינדיגט
וואש פון רעשט וועגין איז דאש בייז גיקומען צוא אונז וואש איז דיין
מלאכה טאמער האשטו עפיס פר זינדיגט אין דר מלאכה דאש דו האשט
גיט גארבעט באמונה אונ פון וואנען קומסטו טאמר איז אויף דיין שטאט
נגזר גווארין איין בייזע גזרה וואש איז דיין לאנד אונ פון וועלכן פאלק
ביסטו טאמער האט דיין פאלק גזינדיגט: ויאמר אליהם האט יונה גזאגט צו
זיי איך בין איין יהודי אונ פאר גאט דער גאט פון דעם הימל האב איך
מורא ער איז דער גאט וואש האט בשאפין דעם ים אונ דיא יבשה וייראו
האנשים האבן די מענטשין מורא גיהאט איין גרוישע מורא אונ האבן גזאגט
צו אים וואש האסטו גטאן צו אנטלופן פאר אזו איין גרויסן משל דען די
מאנן האבן גיוואושט דאש ער אנטלופט פון פאר גאט ווארום ער האט
זייא אויש גיזאגט: ויאמרו אליו האבין זייא גיזאגט צוא אים וואש זאלין
מיר דיר טאן דאש דער ים זאל שווייגן אונ רוען פון אונז דען דער ים
גייט אונ שטורעמט ויאמר אליהם האט יונה גיזאגט צו זיי נעמט מיך אונ
ווארפט מיך אריין אין ים וועט דר ים שווייגן אונ רוען פון אייך ווארום
איך ווייס דאש דורך מיין זינד איז דער גרוישער שטורעם אויף אייך:
ויחתרו האנשים אונ די מאנען פון דער שיף האבן גגראבין כלומר זייא האבן
זיך גמידט גליך וויא איינר וואש גראבט איין גרוב אונ מידט זיך איין אזו
האבן זיך גמידט צוא אום קערין די שיפר צו דער יבשה אונ האבן ניט
גיקענט ווארום דער ים איז גגאנגן אונ האט גישטורעמט אויף זיי: ויקראו
האבן די מאנן גרופן צו גאט אונ האבן גזאגט מיר בעטין דיך גאט לאמיר
ניט פאר לארין ווערין פון וועגין וואש מיר וועלין שטרעקן אונזער האנט
אין דעם לייב פון דעם דאזיגין מאן אונ דוא זאלשט ניט געבן אויף אונז די
זינד פון ריין בלוט כלומר דוא זאלשט ניט רעכענן צו אונז גלייך וויא מיר
האבין פר גאסין ריין בלוט דען דו גאט אזו וויא דו האשט גיוואלט האשטו
גיטאן אין יונה: וישאו האבין די לייט פון דער שיף גינומען דעם יונה אונ
האבן אים אריין גיווארפין אין ים איז דר ים גבליבן שטיין שטיל פון דעם
שטורם פון זיינע אינגרין: וייראו אונ די מאנן האבן מורא גהאט איין גרוישע
מורא פר גאט אונ זיי האבין גינומען אויף זיך צו קולין איין קליינג פר גאט
אין בית המקדש אונ האבן מנדר גדרים גוועזן זיי זאלן זיך מגייר זיין: וימן
ה' אונ גאט האט אן גבריים איין גרוישן פיש איין זכר צו איין שלינגן דעם
יונה אונ יונה איז גוועזן אין די גדערים פון דעם פיש דרייא טעג אונ דריי
נעכט אונ האט ניט גיבעטין צוא גאט ווארום ער איז דארטין גשטאנען
ברוח דרום האט גאט איין ווינק גיטאן צוא דעם פיש דעם זכר האט ער
אים אויש גישפייגין אין מויל פון איין נקבה אונ זיא האט גיהאט פיל
קינדר אין בויך איז אים אייגג גיוועזן דרום ויתפלל יונה האט יונה גיבעטין צו
גאט זיין גאט פון וועגין ווש אים איז איינג גוועזן אין די גדרים פון דר נקבה
אונ ער האט גיזאגט איך האב גרופין צו גאט פון וועגין ווייל מיר איז איין
צרה אונ איך ווייס דאש ער וועט מיר ענטפערין ווארום ווען איך לעב אזו
פיל טעג אין דעם בויך פון דעם פיש אונ פון דעם בויך פון דעם פיש וואש
ער איז מיר צו גליך אזו וויא איין גרוב האב איך גשריען צו דיר גאט אונ
בין במוח דאש דו האשט צו גהערט מיין קול: ותשליכני אונ דו האשט מיך
גווארפין אין דר טיפניש אין מיטן פון די ימים אונ דר טייך וואש גייט אריין
אין ים האט מיך ארום גירינגעלט דען יונה איז גראד גוועזן אויף דעם ארט
וואו ירדי טייך בהעפטן זיך צום ים אלע דיינע אינדין וואש צו ברעכן דעם
ים זיינען איבר גיפארין אויף מיר: ואני אמרתי אונ אז דו האסט מיך אריין
גיווארפין אין ים האב איך מיך גיטראכט איך בין פאר טריבין גיווארין
פון אקעגן דיינע אויגן אונ וועל שטארבן נייערט ווייל איך זעה דאש דוא
האשט מיך דר האלטין בייא מיין לעבין די אלע טעג דרינען ווייס איך
דאש איך וועל מערן צו קוקן דיין היילגן פאלעץ: אפפוני מים די וואשערן
האבין מיך ארום גרינגלט ביז אין טויט פון דעם לייב אונ דר תהום האט
מיך ארום גרינגלט אונ דער ים סוף איז גבונדין אונ גיהאנגען איבר מיין
קאפ דען גאט האט אים גוויזין דעם ים סוף אונ וויא די ישראל זיינן איבר
גיפארין אין אים ווארום די צוויי אויגין פון דעם פיש זיינן גיוועזן גלייך וויא
צוויי פענצטר האט ער גזעהן דורך זיי אלץ וואש אין ים איז: לקצבי הרים
ירדתי צו די עקין פון די בערג וואש שטייען אויף דעם אפ גרונט בין איך
גנידערט אונ איך האב מיר גיטראכט די ערד האט אירע ריגלן צו גשלאסין
פאר מיר אויף אייביג כלומר איך וועל אייביג ניט ארויש גיין פון אונטר איר
אונ דו גאט מיין גאט האשט אויף גבראכט פון דר גרוב פון דעם גיהנם מיין
לעבן דען איך האב גזעהן דעם גיהנם אונ דו האשט מיך אויף גבראכט פון
דארטן אונ איך בין היינט אקעגנדיין היכל ווש איז אין ירושלים בהתעטף עלי
נפשי ווען מיין לייב האט זיך גוויקלט אויף מיר אונ איך פון וועגין מיין צרה
האב איך גדאכט דיך גאט צו בעטן פאר דיר אונ עש איז גקומן צו דיר מיין
גבעט צו דיין היילגן פאליץ דאש איז דער היכל וואש איז אין ירושלים
משמרים הבלי שוא די עכו"ם וואש היטן אונ דינין דיא נארשקייט אונ
פאלשקייט דאש זיינען די דבות פ"ס די פאר לאזין די מורא פון גאט וואש
נאר זייער חסד אונ טוטש קומט זיי פון אים ואני בקול אונ איך יונה בין ניט
אזו ניירט מיט איין קול פון לוב וועל איך קולן פר דיר מיינע קרבנות אחד
די שיפר האבן פאר לאזט זייער חסד וואש זיי פלעגן ביז אהער מאן צו די

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה שֵׁנִית לֵאמֹר: קוּם לֵךְ אֶל־נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר אֵלֶיךָ: וַיָּקָם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינְוֵה כִּדְבַר יְהוָה וְנִינְוֵה הָיְתָה עִיר־גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים מַהֲלַךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים: וַיָּחֶל יוֹנָה לָבוֹא בְעִיר מַהֲלַךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמַר עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וְנִינְוֵה נֶהְפָּכֶת: וַיַּאֲמִינוּ אַנְשֵׁי נִינְוֵה בֵּאלֹהִים וַיִּקְרְאוּ־צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שַׂקִּים מִגְּדוֹלָם וְעַד־קְטַנָּם: וַיִּגַּע הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ נִינְוֵה וַיָּקָם מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר אַדַּרְתּוֹ מֵעָלָיו וַיְכַס שַׂק וַיֵּשֶׁב עַל־הָאֵפֶר: וַיַּזְעֵק וַיֹּאמֶר בְּנִינְוֵה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וּגְדֹלָיו לֵאמֹר הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה הַבָּקָר וְהַצֹּאן אַל־יִטְעֲמוּ מְאוּמָה אַל־יִרְעוּ וּמַיִם אַל־יִשְׁתּוּ: וְיִתְכַּסּוּ שַׂקִּים הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וְיִקְרְאוּ אֶל־אֱלֹהִים בְּחָזְקָה וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וּמִן־הֶחָמָס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם: מִי־יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם הָאֱלֹהִים וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד: וַיַּרְא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדַּרְכָּם הָרָעָה וַיִּנָּחֶם הָאֱלֹהִים עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא עָשָׂה: וַיֵּרַע אֶל־יוֹנָה רָעָה גְדוֹלָה וַיִּחַר לוֹ: וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אָנָּה יְהוָה הֲלוֹא־זֶה דְבָרִי עַד־הֱיוֹתִי עַל־אַדְמָתִי עַל־כֵּן קִדַּמְתִּי לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֵל־חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְנִחָם עַל־הָרָעָה: וְעַתָּה יְהוָה קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי: וַיֹּאמֶר יְהוָה הַהֵיטֵב חָרָה לָךְ: וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב מִקֶּדֶם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֻכָּה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בַּצֵּל עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה מַה־יִּהְיֶה בָּעִיר: וַיְמַן יְהוָה־אֱלֹהִים קִיקָיוֹן וַיַּעַל ׀ מֵעַל לְיוֹנָה לִהְיוֹת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מֵרָעָתוֹ וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקָיוֹן שִׂמְחָה גְדוֹלָה: וַיְמַן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר לַמָּחֳרָת וַתַּךְ אֶת־הַקִּיקָיוֹן וַיִּיבָשׁ: וַיְהִי ׀ כִּזְרֹחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיְמַן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית וַתַּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַלָּף וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה הַהֵיטֵב חָרָה־לְךָ עַל־הַקִּיקָיוֹן וַיֹּאמֶר הֵיטֵב חָרָה־לִי עַד־

דמות כו"ם אונ האבן זיך מגייר געוועזן אונ מקבל שכן שוין דש איך יונה וועל קולן מיינע קרבנות פאר דיר גאט מיט איין קול פון לוב אונ וואש איך האב מנדר געוועזן איין קרבן תודה אונ שלמים וועל איך בצאלן פון וועגן דער הילף וואש איז מיר געטאן געווארן פון גאט ויאמר ה׳ לדג האט גאט גזאגט צום פיש האט ער אויש גשפויגן דעם יונה אויף דער יבשה ויהי איז געוועזן גאטש רייד צו יונה דאש אנדרי מאל צו זאגן קום לך אל נינוה שטייא אוף אונ גייא צו דער גרושר שטאט נינוה אונ רוף אויף איר דאש רופונג פון נבואות וואש איך וועל ריידן צו דיר ויקם יונה איז יונה אויף גשטאנן אונ איז גגאנגן קיין נינוה אזו וויא גאט האט גרעט אונ נינוה איז געוועזן איין גרושי שטאט צו גאט דרייא טעג גאנג איז געוועזן ויחל יונה לבוא בעיר האט יונה אן גהובן צו קומן אין שטאט איין טאג גאנג אונ האט גרופן אונ גזאגט נאך פערציג טעג איז נאך דער צו דאש נינוה וועט איבר געקערט ווערן: ויאמינו האבן גגלייבט דיא מאנען פון נינוה אין גאט אונ האבן גרופן איין פאסטונג אונ האבן אן גקלייט זעק פון זייער גרוש ביז זייער קליין: ויגע הדבר אונ דיא זאך האט גגרייכט אונ איז גקומן צום מלך פון נינוה איז ער אויף גשטאנן פון זיין שטול אונ האט גמאכט איבר פארן אונ אפ טאן זיין קאץ בלומר זיין שיין קלייד פון אפ זיך אונ האט זיך צו גדעקט מיט איין זאק אונ איז גזעסן אויף אש ויזעק ויאמר בנינוה אונ ער האט גימאכט אויש שרייען כלומר ער האט גישאפט מען זאל אויש רופין אונ דער אוש רופר האט גזאגט אין נינוה פון דר עצה פון דעם מלך אונ פון זיינע גרושי הארן איז דאש נגזר געווארן צו זאגין די מענטשין אונ די בהמות אונ די רינדר אונ די שאף זאלין גאר ניט פר זוכן זיי זאלן זיך ניט פאסין אונ וואשר זאלין זייא ניט טרינקן ויתכסו אונ זייא זאלן זיך צו דעקין מיט זעק די מענטשן אונ די בהמות און די מענטשין זאלין רופן צו גאט מיט שטארקייט דען זייא האבן גיבונדין די מוטר פון די בהמות בזונדר אונ די קינדר אויך בזונדר אונ האבן גזאגט רבונו של עולם ווען דו ווערשט זיך ניט מרחם זיין איבר אונז וועלין מיר זיך ניט מרחם זיין אויף די בהמות אויך אונ זייא זאלין זיך אום קערין איטליכר מאן פון זיין בייזן וועג אונ פון דער גזילה וואש אין זייערי הענט איז מי יודע ווער עש ווייש עבירות אין זיך זאל זיך אום קערין פון זייא דען וועט זיך גאט בדיינקין אונ חרטה האבן אויף דעם בייז וואש ער האט גרעט צו ברייגנן אויף אונז אונ ער וועט זיך אום קערין פון זיין גרים צארין אונ מיר וועלין ניט פאר לארין ווערן וירא האלהים את מעשיהם האט גאט גיזעהן זייערי מעשים דאש זייא האבן זיך אום גיקערט פון זייערי בייזע וועגין האט זיך גאט בדיינקט אונ חרטה גהאט אויף דעם בייז וואש ער האט גרעט צו טאן צוא זייא אונ האט עש ניט גיטאן וירע אל יונה אונ עש איז צו יונה זייער איבל גפאלין אונ עש האט אים גיגרימט ווארום ער האט גזאגט דיא עובדי כוכבים וועלין היינט זאגין דאש איך בין איין נביא שקר ווייל דאש בייז איז ניט גיקומן אויף זייא. אזו וויא איך האב גיזאגט פון גאטש וועגין ויתפלל אל ה׳ אונ יונה הט גבעטן צו גאט אונ הט גזאגט איך בעט דיר גאט זיי מקבל מיין גיבעט פאר וואר דאש איז דאך געוועזן מיינע רייד אז איך בין נאך געוועזן אויף מיין ערד האב איך גוואוסט ווען זיי וועלן תשובה טאן וועשטו זייא ניט חרוב מאכן אונ וועל בלייבן איין ליגנר ביי זיי דרום האב איך מיך גיפעדערט צו אנטלופין קיין תרשיש דען איך האב גיוואוסט דאש דו ביסט איין לייט זעליגר אונ איין דער בארימדיגר גאט אונ דר לייגרשט דיין צארן אונ טושט פיל חסד אונ בדיינקסט זיך אויף בייז ועתה ה׳ אונ היינט בעט איך דיך גאט נעם נון צו מיין נפש פון מיר דען מיין טוט איז בעסר צו מיר פון מיין לעבין ויאמר ה׳ האט גאט גזאגט גרימט עש דען זייער צו דיר עש גהערט אבר דיך ניט גרימן ויצא יונה מן העיר איז יונה ארויש גיגאנגען פון דער שטאט אונ האט זיך גזעצט פון מזרח זייט צו דער שטאט אונ האט זיך דארטין גמאכט איין בויד אונ איז גיזעסן אונטר איר אין שאטין ביז ער וועט זעהן וואש דר סוף וועט זיין אין שטאט ווארום ער האט זיך גיטראכט טאמר וועלן זייא ניט בשטיין בייא זייער תשובה וועט ווידר די גזירה מקוים ווערין אין זייא וימן ה׳ אלהים קיקיון אונ גאט האט אן גיברייט איין גראז וואש הייסט קיקיון אונ אויף דעם גראז וואקסט אובין פיל צווייגן אונ עש מאכט איין גרושין שאטין אונ דער קיקיון איז אויף גיגאנגן איבר יונה צו זיין אשאטין אויף זיין קאפ צו מציל זיין אים פון זיין בייז כלומר פון דער היץ פון דער זון וואש האט אים גישלאגין אויף זיין קאפ דען די העלצר פון דער סוכה איז איין גדארט געווארן האט זיך יונה גיפרייט אויף דעם קיקיון איין גרושע פרייד וימן אלהים אונ גאט האט אן גיברייט איין ווארים אז דער מארגן שטערן איז אויף גיגאנגן צום אנדערין מארגין פריא אונ דער ווארים האט גישלאגין דעם קיקיון אונ ער איז גיווארין דאר ויהי כזרח השמש אונ עש איז געוועזן אז די זון האט גישיינט האט גאט אן גיברייט איין שטארקין מזרח ווינט וואש מאכט שטיל אלע ווינטין אונ דער ווינט איז זייער ווארים אונ דער ווינט האט גישלאגין דיא זון אויף דעם קאפ פון יונה אונ ער איז פאר שלאפט גיווארין אונ ער האט בגערט זיין נפש צו שטארבן כלומר ער האט גוואלט שטארבין אונ האט גיזאגט מיין טויט איז בעסער צו מיר פון מיין לעבין ויאמר אלהים אל יונה האט גאט גיזאגט צו יונה גרימט דיך גוט אויף דעם קיקיון וואש איז פר דארט גיווארין האט יונה גיזאגט יוא עש גרימט מיך זייער ביז צום טויט כלומר איך וויל ליבר דעם טויט איבר דעם: ויאמר ה׳ האט גאט גיזאגט דו האשט חס אויף דעם קיקיון וואש דו האסט דיך ניט גימיט ארום אים מיט אקערין אונ זייען אונ דוא האסט אים ניט גימאכט וואקסן כלומר דו האסט אים ניט אן גטרונקן מיט וואשר דען אין איין נאכט

איז

קוֹת: וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אַתָּה חַסְתָּ עַל־הַקִּיקָיוֹן אֲשֶׁר לֹא־עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתּוֹ שֶׁבִּן־לַיְלָה הָיָה וּבִן־לַיְלָה אָבָד: וַאֲנִי לֹא אָחוּס עַל־נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֶשׁ־בָּהּ הַרְבֵּה מִשְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה רִבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ לִשְׂמֹאלוֹ וּבְהֵמָה רַבָּה:

יש מסיימין אלו הפסוקים (במיכה ז׳ י״ח)

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

ואומר המפטיר הברכות עד מגן דוד (ודעת הגאון ר׳ יעב״ץ כמ״ש הב״י לומר על התורה כו׳ ובשבת מזכיר של שבת ותותם גם כן) ואומר החזן יהללו ומחזיר הספר תורה בארון הקודש · הגי קדיש · ומתפללין הקהל שמונה עשרה תפלה בתפלת ערבית והחזן אומר ש״ע בקול:

איז ער אויף גיוואקסין אונ אין דר אנדרר נאכט איז ער פר לארין גיווארין פון דעם ווענין בישטו דיך פארט מצער אונ האסט חס אויף אים ואני לא אחוס אונ וויא זאל איך גאט קיין חס ניט האבין אויף די גרויסע שטאט נינוה וואש אין איר זיינען פאר האנדין פיל מער פון צוועלף מאל צעהן טויזינט מענטשין וואש ווייסין ניט קיין חילוק צווישין זייער רעכטע האנט אונ לינקע האנט דאש זיינען קליינע קינדער אונ פיל גרויסע מענטשין זיינען אין איר וואש זייער דיעה איז גלייך צו איין בהמה דעך זייא ווייסין ניט ווער עש האט זייא בשאפין:

תפלה לשליח צבור בקול

פותחין הארון

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב · הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן · גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים · וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים · אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים · לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים:

מיוסד ע״פ א״ב

אֵיתָן הִכִּיר אֱמוּנָתֶךָ · בְּדוֹר לֹא יָדְעוּ לִרְצוֹתֶךָ · נָהַץ בְּךָ וְיָדַע יִרְאָתֶךָ · דָּן לְהוֹדִיעַ לְכָל הֲדָרָתֶךָ · הִדְרִיךְ תּוֹעִים בִּנְתִיבָתֶךָ · וְנִקְרָא אָב לְאֻמָּתֶךָ · זָהִיר לַעֲשׂוֹת דִּבְרָתֶךָ · חָפֵץ לַחֲסוֹת בְּצֵל שְׁכִינָתֶךָ · טִעֵם לָעוֹבְרִים כַּלְכָּלָתֶךָ · יָדַע לַשָּׁבִים כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ: חזן כִּי הֶאֱמִין בְּךָ לְחַלּוֹתֶךָ · לִטַּע אֵשֶׁל וּלְהַזְכִּיר גְּבוּרוֹתֶיךָ:

צְדָקָה תַּחְשֹׁב לָנוּ · בְּצֶדֶק אָב סְלַח לָנוּ: חזן לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה לָנוּ · מָגִנֵּנוּ כִּי לְךָ יְחַלְנוּ:

מטה לוי

(איתן) אברהם (הכיר אמונתך) כמ״ש רז״ל בן ג׳ שנים הכיר אברהם את בוראו (בדור לא ידעו לרצותך) לא היה אדם בדור שהלך בדרכי רצונך (נהץ בך) ההדבק בך (וידע יראתך) והודיע יראתך ושבעך בעולם ביראתו כל העולם תמך (דן להודיע לכל הדרתך) שמת להודיע לכל ביתנו הוד והדר לך (הדריך תועים בנתיבתך) הרשעים שהיו תועים מדרך הישר. הדריך אותם שילכו בדרכי השם יתברך (זיהר) הזהיר את עצמו (לעשות דברתך) כי הוא היה (חפץ לחסות בצל שכינתך) (טיעם לעוברים כלכלתך) שטעים והאכיל לעוברים ושבים ועי״ז (ידע לשבים כי אין בלתך) שאמר להם שאתה הוא המכלכל (כי האמין בך לחלותך · ליטע אשל) לקבוע פונדק לאורחים (ולהזכיר גבורותיך): (צדקה תחשב לנו) אותו זכות שהאמין בהקב״ה וכיה נחשב לו לצדקה יהא נחשב גם לנו לצדקה (בצדק אב) בשביל צדקת אברהם (סלח לנו):

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים · מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים · וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים · לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

איתן הכיר דער שטארקער אברהם האט דר קענט דיין אמונה אין איין דור וואש די לייט האבן ניט גיוואוסט דיך צו באווילינן ער האט זיך דר לייבט אונ דיין גימאכט צו בהעפטין זיך אן דיר אונ האט בקענט גימאכט דיין פארכט ער האט זיך גפרייט צוא מאכין וויסין איטליכין דיין שיינהייט ער האט גימאכט טרעטין דיא פאר אירטע אין דיינע שטעגין ער ווערט גירופין אפטר צו דיין פאלק ישראל ער איז גיווארינט גיוועזין צוא טאן דיינע רייד ער האט בגערט צוא בשיצין זיך אן דעם שאטין פון דיין שכינה ער האט גיגעבין צוא עשין דיין שפייז צו אלע וואש זיינען דורך גיפארין ער האט גימאכט וויסין צוא די ווענש לייט דאש קיין אנדער גאט איז ניט פאר האנדין נאר דוא אליין דען ער האט אן דיר גיגלייבט צו בעטין דיך צו פלאנצין אבוים דאש ער האט גימאכט אהארבערינ פון ווענין אורחים צוא געבין זייא עשין דען דאש ווארט אשל איז ראשי תיבות אכילה שתיה לויה כדי צוא לויבין דיך נאך דעם עשין אונ צו דר מאנין דיין שטארקייט צדקה דער זכות וואש ער האט אין דיר גיגלויבט איז צו אים גירעכינט גיווארין אצדקה די צדקה זאל אונז היינט אויך גירעכינט זיין אום ווילין דעם זכות פון אונזער פאטער אברהם פאר גיב אונז לא דוא זאלסט אונז ניט טאן אזו וויא אונזערע זינד אונזער בשיצער גיטרשט צו דיר האפין מיר

מאהב ויחיד לאמו נפשו לטבח בהשלימו · שרפים צעקו ממרומו · עונים חוסה לאל מרחמו · פודה ומציל רחמו · צוה שה תמורה במקומו · קשב אל תשפוך דמו · רחפו רחום לרוממו · שמרו וקימו לשמו · שפר תארו כנוגה יומו: חזן תראהו היום כשרוף באולמו · תזכור עקדתו ותחון (נ"א ותעזור) עמו:

לפניו יקימנו ונחיה · בצדק אב נחיה: חזן יהוה ממית ומחיה · בטלליו רדומים יחיה:

(מאהב) יצחק האהוב (ויחיד) לאמו (נפשו לטבח בהשלימו) כאשר השלים נפשו לטבח בעקידתו (שרפים צעקו ממרומו) כמ"ש הן אראלם צעקו חוצה (עונים לאל מרחמו) והיו עונים לאל אוהבו חוסה נא עליו (פודה ומציל רחמו) ריחם עליו הקדוש ב"ה (צוה) הקב"ה לאברהם ליקח (שה תמורה) במקומו האיל תמורת יצחק (קשב) ושמע אברהם מן השמים (אל תשפוך דמו) (רחפו רחום לרוממו) השם יתברך הרחום ריחף עליו ברחמים לרוממו (שמרו וקימו לשמו) הקב"ה שמר ליצחק וקימו לשמו שלא יהא נמחק (שפר תארו) עכשיו תואר פניו יפה (כנוגה יומו) כזריחת חמה (תראהו היום כשרוף באולמו) תראה כאלו היום נשחט ונשרף באולמו (בצדק אב) בזכות אברהם נחיה (בטלליו) בטל תחיה (רדומים יחיה) המתים הנרדמים בקבר:

מי כמוך אב הרחמים · זוכר יצוריו לחיים ברחמים: ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה מחיה המתים:

שם המחבר חתום אליהו ברבי מרדכי

אראלים בשם תם ממליכים · למלך מלכי המלכים · יפיו לשור בכם הולכים · ילדיו היום צגים כמלאכים · המקדישים ותחן עורכים · ביום זה איבה משליכים · יחד בשם אביהם מברכים · רם לרצות בדברים רכים · בזכות התם יציץ מחרכים · יה יאיר עיני חשכים · מלך נצב בעדת ברוכים · רוצה בעמו יפאר נמוכים · דופקים בתפלה להשכים · כטוב וסלח עמם יסכים: חזן ישמיע לא תבושו רכים · יאמר לכן לבית המחכים:

(אראלים בשם תם ממליכים) מלאכים ממליכים בשם יעקב (למלך מלכי המלכים) שאומרים ה' אלהי ישראל מלך (יפיו לשור בכם הולכים) המלאכים הולכים לראות יפיו של יעקב החקוקה בכה"כ (ילדיו) של יעקב (היום צגים כמלאכים) עומדים היום להתפלל לפניך והם שוים היום בכמה דברים למלאכים כדאיתא במדרש (ותחן עורכים) ועורכים תחינה (איבה משליכים) שאין ביניהם קנאה ושנאה כמלאכי השרת (יחד בשם אביהם מברכים) שאומרים בשכמל"ו כמו שאמר יעקב ובזה ג"כ דומין למלאכים שאומרים בשכמל"ו (רם לרצות) לרצות להקדוש ב"ה שהוא רם ונשא (בדברים רכים) תפלה רצויה (בזכות התם יציץ מהרכים) בזכות יעקב יציץ מהדקים ומנקבים בשמים (יה יאיר עיני) ישראל שהם חשוכים מן הגלות (מלך נצב בעדת) ישראל שהם ברוכים כמ"ש ברוכים אתם לה' (הללים קמו) (יפאר נמוכים) יהדר לישראל שהם קטנים ונמוכים בגלות (דופקים בתפלה להשכים) תמיד דופקים ומחכים על פתחי תשובה בתפלה להשכים ולהקדים קודם שיבוא המקטרג (כטוב וסלח עמם יסכים) יסכים עמם על תפלתם כמו שהוא טוב וסלח (ישמיע) הקב"ה (לא תבושו) ולא תכלמו אתם ישראל שאתם (רכים) ודחופים בגלות (יאמר לכן) לפי שהוא טוב וסלח יאמר (לבית) ישראל (המחכים) והמקוים לא תבושו:

מאהב ויחיד יצחק וואס ער איז געליבט אונ איז איין איינציג קינד גיוועזן צוא זיין מוטער אז ער האט זיין לעבן צום קוילין בייא דער עקידה מוסר גיוועזן האבין די ברענדיגע מלאכים גישריען פון דעם הימל אונ האבין גיבעטין צוא גאט דער בארעם דיך דוא גאט איבר אים גאט דער דא איז אדער לייזער אונ אבשירמר האט זיך איבער אים דער בארימט ער האט גישאפט אברהם זאל נעמן אווידער אן ארט פון יצחק פאר א קרבן אברהם האט פר נומען אונ גיהערט א קול פון דעם הימל דוא זאלסט זיין בלוט ניט פאר גיסן דער בארעם הארציגער גאט האט אויף אים גישוועבט צוא באשיצין אים אונ דר הייכין אים ער האט דעם נאמען פון יצחק גיהיט אונ באשטעטיגט צו אייביג ער האט זיין גישטאלט באשיינט אזו וויא די ליכטיגע שיין פון דעם טאג דוא גאט זאלסט היינט זעהען זיין זכות גלייך וויא ער וואלט פאר ברענט גיווארין פאר א קרבן אויף דעם מזבח אין בית המקדש דוא זאלסט גידיינקען זיין עקידה אונ זאלסט אין זיין זכות העלפן זיין פאלק צוא פאר אים זאל ער אונז באשטעטיגן דאש מיר זאלין לעבן אום ווילן דעם זכות אונ צדקה פון דעם פאטר אברהם זאלין מיר לעבן גאט דער דא מאכט טויט אונ לעבעדיג דורך זיין טויא זאל ער דיא שלאפעדיגע מתים לעבדיג מאכין:

אראלים בשם, דיא מלאכים וואש זייא הייסין אראלים מאכין קעניג גאט מיט דעם נאמען פון יעקב אונ זאגין ברוך יי' אלהי ישראל צוא דעם מלך איבער אלע מלכים זייא גייען צוא זעהן די שוינהייט פון יעקב דאש זיין צורה איז אויש גיקריצט אן דעם כסא הכבוד זיינע קינדר שטייען היינט אין שול בקדושה ובטהרה אזו וויא דיא מלאכים וואש היילינן גאט אונ ריכטין אן גיבעט אין דעם טאג ווארפין זייא אוועק אלע פיינט שאפטין פון דעם הארצין אלע אין איינעם לויבין גאט מיט דעם נאמן וואש זייער פאטר יעקב האט גילויבט אונ זאגין בשכמל"ו צו באווילינן דעם הוכין גאט מיט ווייכע רייד פון וועגין דעם זכות פון יעקב זאל גאט לוגין פון דיא פענצטער פון דעם הימל גאט זאל דר לייכטין די פינצטערע אויגין גאט טוט שטיין צווישין דר עדה פון די גיבענטשטע ישראל ער פר לאנגט אן זיין פאלק אונ טוט בשיינן די נידעריגע די ישראל וואש זייא קלאפין אן מיט תפלה צו פעדערין אזו וויא די מדה פון גאט איז דאש ער ווערט אן גירופין טוב וסלח אזו זאל ער מיט די ישראל מסכים זיין אונ זאל מקבל זיין זייער תפלה ער זאל לאזין הערין איר ווערט ניט פר שעמט ווערין ישראל וואש זיינען היינט ארעם אונ פר שטויסין דאש עש זאל גיזאגט ווערין די שבועה וואש גאט האט גישווארין ער זאל אויש לייזין פון דעם גלות דיא ישראל וואש זייא האפין אויף דער גאולה:

יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא׃

חזן וקהל אֱמוּנַת אוֹם נוֹטֶרֶת · לְמַעַנְךָ עֲזוֹר לְנִשְׁאֶרֶת · זַעֲקָה רְצֵה נָא כִּקְטוֹרֶת · קָדוֹשׁ׃

חזן וקהל יְכַפֵּר וְיִסְלַח · אֵל טוֹב וְסַלָּח · נוֹרָא וְקָדוֹשׁ׃

חזן וקהל תְּפִלָּתֵנוּ מִמְעוֹנוֹת · יְקַבֵּל כְּקָרְבָּנוֹת · הָאֵל קָדוֹשׁ׃

ספיוט סוס מיוסד ע"ס דתניא בסדר"א פ"ד וז"ל ארבע כיתות של מלאכי השרת מקלסין לפני הקדוש ב"ה · מחנה ראשונה של מיכאל מימינו · מחנה שניה של גבריאל על שמאלו · מחנה שלישית של אוריאל מלפניו · מחנה רביעית של רפאל מלאחריו · ושכינתו של הקדוש ב"ה באמצע וכו' · ושם בסוף פס' והחיות עומדות אצל כבודו ואינן יודעות מקום כבודו · עונות ואומרות בכ"מ שכבודו שם ברוך כבוד יי ממקומו · וישראל גוי אחד בארץ שהם מיחדים שמו וכו' (מהגאון רבי יעביץ ברלין):

חזן וקהל מִיכָאֵל מִיָּמִין מְהַלֵּל · וְגַבְרִיאֵל מִשְּׂמֹאל מְמַלֵּל · בַּשָּׁמַיִם אֵין כָּאֵל · וּבָאָרֶץ מִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל׃

מיוסד ע"פ א"ב ור' אלעזר הקליר יסדו וכל הפיוט מיוסד על מראה ישעיה סימן ו' לכן מסיים כל חרוזיו על הכתוב שרפים עומדים ממעל לו וכו'׃

וּבְכֵן שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ׃

אֶרְאֶלֵּי הוֹד פּוֹצְחִים הִלּוּלוֹ · בְּרֶתֶת וָזִיעַ מְפָאֲרִים סִלְסוּלוֹ · נְשִׂיאִים וּבָאִים בְּשִׁנּוּן פִּלּוּלוֹ · שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ׃ מיכאל דָּגוּל מֵרְבָבָה הוּא בְּלִי כַחַד · הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעַד וַתִּפְחַד · וּסְבִיבָיו סוּפָה וּסְעָרָה וָפַחַד · (נ"א וְעִמּוֹ צְבָא הַמְשֵׁל וָפַחַד) שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד׃ מיכאל זִיקִים וּבְרָקִים מַרְעִידִים לְפָנָיו · חֲרֵדִים לְהַרְעִיד בְּכָל פִּנָּיו · טָסִים בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת מְצַפּוּנָיו · בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו׃ מיכאל יְרֵאִים וַחֲרֵדִים גְּדוּדֵי חֵילָיו · כָּל מַלְאָכָיו וַחֲיָלֵי דְגָלָיו · לְמוּלוֹ יָרוּצוּ לְגַדְּלוֹ בְּשִׁבְלוּלָיו · וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו׃ מיכאל מַיִם וְעַד יָם בְּרֶגַע מְעוֹפֵף · נוֹרָא בְּלִי יְכוֹלִים לָשׁוּר וּלְצוֹפֵף · סְבִיבוֹת כִּסֵּא מִתְחוֹפֵף · וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃

מטה לוי

(אמונת אום נוטרת) אומה ישראלית שומרת אמונה לכן עשה (למענך עזור לנשארת) בשביל האמונה ששומרת בלבה (תפלתנו ממעונות יקבל) יקבל תפלתנו משמים כקרבנות׃ (מיכאל מימין מהלל) מימין של הקדוש ברוך הוא מהלל (וגבריאל משמאל ממלל) משמאל של הקדוש ברוך הוא מדבר בזכות ישראל ואומרים (בשמים כו' מי כעמך ישראל) שהמה מיחדים אותו כמו שהם עושים (הרשב"ץ)׃ (אראלי הוד) מלאכים שעליהם הוד הקדוש ברוך הוא (פוצחים הלולו) פותחים ומספרים הלולו (שרפים עומדים ממעל לו) למעלה מן השמים התחתונים לשמו (דגול מרבבה הוא בלי כחד) הוא דגול ברבי רבבות מלאכי השרת בלי הפסק ומיעוט (וסביביו סופה וסערה) וסביביו יחנו מלאכי השרת שדומין לסופה וסערה (שש כנפים לאחד) לכל אחד מהם יש שש כנפים (זיקים וברקים) מלאכים שהם דומים לניצוצי אש וברקים כולם (מרעידים לפניו) (חרדים בכל פניו) ממהרים שליחותם להרעיש כל מלאכי פנות לבאיו שיאמרו קדושה ושבח עמהם (טסים בארבע פנות פיניו) פורחים בארבע רוחות חדרי פניניו (בשתים יכסה פניו) בשתי כנפים יכסה פניו כדי שלא יביט בשכינה (ובשתים יכסה רגליו) מכסים בשתי כנפים כל גופם לפי שכף רגליהם דומה לעגל ולכך מכסים שלא יזכור הקדוש ב"ה לישראל עון העגל (נורא בלי יכולים לשור ולצופף) אינם יכולים להבים את השם יתברך הנורא רק (סביבות כסא מתחופף) חונים סביבות הכסא (ובשתים יעופף)

אמונת די ישראל וואש האלטין אונ היטין דאש גלייבין פון גאט פון דיינט וועגין העלף צום איבער בלייבונג פון דיא ישראל איר גישרייא זאלשטו בווילליגין אזו וויא קטורת דוא היילגער גאט׃
יכפר גאט דר דא איז גוט אונ פר גיבט עונות זאל אונזרע עונות אויך פאר געבין דוא פארכטיגער אונ היילגער גאט׃
תפלתנו אונזרע תפלות זאל גאט מקבל זיין פון דעם הימיל ווי קרבנות דוא היילגער גאט׃
מיכאל דר מלאך מיכאל לויבט גאט פון גאטש רעכטע זייט אונ דער מלאך גבריאל לויבט גאט פון גאטש לינקע זייט אונ זאגין אין הימיל איז ניט דא אז גאט אונ אויף דער ערד ווער איז אז דיין פאלק ישראל׃
אראלי די מלאכים וואש אויף זיי איז דיא שונהייט פון גאט עפענען זייער מויל צוא ריידין דיין לויב מיט ציטערנעש אונ מיט שרעקנעש באשיינען זייא דיין לוב זיי גינעהען אונ קומען מיט ריד

פון זיין תפלה די ברענעדיגע מלאכים דיא דא שטייען אין הימיל צוא בדינען אים דגול ער איז גיבאנירט פון פיל טויזנט מלאכים און פאר מידונג דר דא לוגט צו דר ערד אונ זיא טוט ציטערין אונ ווערט דער שראקין אונ ארום אים איז שטורעם ווינט אונ פחד איטליכער מלאך האט זעקס פליגיל די מלאכים וואש זיי זיינען אזו ווי פונקן אונ בליצין ציטערן פאר אים זיי זיינען היילגדיג צוא מאבין ציטערין די מלאכים אין אלע עקין צו זאגין שירה זיי שוועבין אין אלע פיר עקין פון זיינע קאמערין אונ מיט צווייא פליגיל בדעקין זיי זייער פנים זייא זאלין ניט זעהען דיא שכינה יראים זייא פארכטין זיך אונ ציטערין די שארין פון זיינע חיילות אלע זיינע מלאכים אונ די חיילות פון זיינע פאנירין דיא לויפין קענין אים צו אבפערין אים אין זיינע הימלען אונ מיט צווייא פליגיל דעקין זיי צו זייערע פיס מים פון איין ים צום אנדערן ים שוועבט דער מלאך אין איין מינוט צו טאן גאטש שליחות דעם פארכטיגין גאט קענען זייא ניט זעהען אונ ארום דעם כסא הכבוד טוען זיי ברעקן

מיכאל עֽוֹרְכִים עֱנֶין עֲזוּזוֹ לוֹמַר· פְּאֵר פְּקוּד פֶּלֶל לִגְמַר· צִפְצוּף צַהַל צֶדֶק כְּנֶאֱמַר· וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃ מיכאל קִלּוּס קְדֻשּׁוֹת קָדוֹשׁ קוֹרְאוֹת· רִבּוֹ רִבְבוֹן עֵינַיִם מְלֵאוֹת· שׁוֹכֵן עַד מַעֲרִיצִים בִּיצִיאוֹת· קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָֹה צְבָאוֹת׃ מיכאל תַּקִּיף מֵרְבָבָה מְפָאֲרִים לְסַלְדוֹ· תִּלֵּי תִלִּים עוֹמְדִים לִכְבוֹדוֹ· תֵּבֵל וְכָל דָּרֶיהָ מַקְדִּישִׁים הוֹדוֹ· מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ קהל וחזן מִיכָאֵל מִיָּמִין מְהַלֵּל· וְגַבְרִיאֵל מִשְּׂמֹאל מְמַלֵּל· בַּשָּׁמַיִם אֵין כָּאֵל· וּבָאָרֶץ מִי כְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל׃

קהל וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

בפיוט הזה מונה בשבעה רקיעים ע"ד שאמרו ז"ל במסכת (חגיגה ד' י"ב ב') ואלו הן · ערבות · שחקים · מעון · זבול · ערפל · רקיע · וילון׃

כִּי רְכוּבוֹ בָּעֲרָבוֹת· וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים· וּזְרוֹעוֹ בַּמְּעוֹנָה· וּקְדוֹשׁוֹ בִּזְבוּל· וְאֵימָתוֹ בָּעֲרָפֶל· וּמוֹרָאוֹ בִּשְׁמֵי שָׁמַיִם· וְקַשְׁתּוֹ בַּשָּׁמַיִם· וְקוֹלוֹ עַל הַמָּיִם· וּמוֹשָׁבוֹ בַּמָּרוֹם· וּמַבָּטוֹ בַּתַּחַת· מִמַּעְלָה קָדוֹשׁ· וּמִמַּטָּה בָּרוּךְ· מִמַּיִם אַדִּיר· וּמִנְּהָרוֹת קוֹל· וּמֵאֶרֶץ זֶמֶר· וּמֵעֵצִים רֶנֶן· וּמֶהָרִים רֶקֶד· וּמִגְּבָעוֹת שִׁיר· וּמִכָּל בְּרִיָּה תּוֹקֶף· וּמִכָּל רֹאשׁ כֶּפֶף· וּמִכָּל עַיִן רֶמֶז· וּמִכָּל אֹזֶן שֶׁמַע· וּמִכָּל פֶּה הוֹדָיָה· וּמִכָּל לָשׁוֹן שֶׁבַח· וּמִכָּל גָּרוֹן רוֹן· וּמִכָּל לֵב רַחַשׁ· וּמִכָּל קֶרֶב הִגָּיוֹן· וּמִכָּל בֶּרֶךְ כְּרִיעָה· וּמִכָּל קוֹמָה הִשְׁתַּחֲוָיָה· וּמִזְּקֵנִים כָּבוֹד· וּמֵאֲנָשִׁים וְנָשִׁים שִׁיר· וּמִבַּחוּרִים וּבְתוּלוֹת הַלֵּל· וּמֵעוֹלְלִים וְיוֹנְקִים עֹז· וּמִדּוֹר לְדוֹר גְּבוּרָה· וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם בְּרָכָה· כִּי כֻלָּם בָּרָאתָ לְמַעַנְךָ׃ חזן יִקְרְאוּ זֶה

שורחים ומשמשים לפני הקדוש ברוך הוא (פאר פקוד פלל לגמר) פאר מלות תפלה לגמור (לפצוף צהל צדק) מצפצפים והוגים בשמחת צדק (קלוס קדושות קוראות רבו כו') רבוא רבבות מלאכים שהם מבהיקים בזיו זהרם כאילו מלאים עינים הם קוראים שבח של קדושות קדוש (שוכן עד מעריצים ביציאות) כשמסיימים ישראל הצאתם אז הם מעריצים ומשבחים לגאנדום ב"ה שהוא שוכן עד (תקיף מרבבה מפארים לסלדו) להקב"ה שהוא תקיף מרבוא רבבות מלאכים מהדרים אותו לשבחו ולפאת (תבל וכל דריה) הארץ וכל הדרים עליה מקדישים הודו: (כי רכובו בערבות) מרכבו בשמים שנקראו ערבות (ועוזו בשחקים) שבו רחים עומדות ומוחנות מן לצדיקים (וזרועו במעונה) שבו כתות של מה"ש (וקדושו בזבול) שבו ירושלים ובהמ"ק ומזבח וכו' (ואימתו בערפל) במכון. שבו אוצרות של שלג וכו' (ומוראו בשמי שמים) ברקיע שבו חמה ולבנה וכו' (וקשתו בשמים) בוילון הנכנס שחרית ויוצא ערבית (ומושבו במרום) ועכ"ז (ומבטו בתחת) מביט ומשגיח בתחתונים (ממעלה) אומרים קדוש (וממטה) אומרים (ברוך כבוד ה' ממקומו) (ומכל בריה תוקף) שנותנים לו תוקף · הראב"ן (ומכל ראש כפף) כופפים ומשתחוים לפניו (ומכל עין רמז) שכל ב"א תולין בו עיניהם : הראב"ן (ומכל אוזן שמע) ששומעין למצותיו :

אונ מיט צווייא פליגיל טוט איטליכער מלאך שוועבין אונ טוט זאגין שירה עורכים זייא ריכטין אן דאש ענין פון זיין לויב. אונ שטארקייט צו זאגין פאר די שיינע באפעלונג פון דר תפלה צוא זאגין זייא זאגין אונ ריידין פרייליך נאטש גירעכטיקייט אזו וויא אין פסוק שטייט זיי רופין איינער צום אנדערין אונ זאגין קדושה קלוס דיא לויב פון די הייליגע קדושה רופין זייא רבוא פיל טויזינט מלאכים דאש זייער גישטאלט איז קלאר גלייך ווי זייא וואלטין גיווען לויטער אויגין דעם גאט וואש רואט אייביג שטארקין זייא אז ישראל לאזין אויש זייער תפלה אונ זאגין קדוש קדוש קדוש יי צבאות תקיף דר גאט וואש ער איז גישטארקט פון פיל טויזינט מלאכים בשיינען זיי צו לויבין אים הויפין ווייש מלאכים שטייען צוא עהרין אים דיא וועלט אונ אלע אירע וואונר היילינין זיין שונהייט אונ זאגין דיא גאנצע וועלט איז פול פון זיין כבוד: כי רכובו דען נאטש רייטונג איז אין דיא הימלען וואש הייסין ערבות אונ זיין שטארקייט איז אין דיא הימלען שחקים אונ זיין קראפט איז אין זיין וואונונג אונ זיין הייליקייט איז אין הימיל וואש הייסט זבול אונ זיין פארכט איז אין הימיל וואש הייסט ערפל אונ נאטש מורא איז אין

די הויכע הימלען אונ זיין בויגין איז אין דיא הימלען אונ זיין קול איז אויף דיא וואשערין אונ זיין זיצונג איז אין דער הויך פון דעסט ווענין זעהט ער אונטין אויף דער וועלט אלין וואש עש טוט זיך ממעלה קדוש פון אויבין איז גאט גיהיילינט אונ פון אונטין איז ער גילויבט פון וואשערין איז גאט גישטארקט אונ פון טייכין איז ער גילויבט מיט איין גרויש קול אונ פון דער ערד נייט אויף איין גיזאנג צוא נאט אונ פון דיא בוימער איז אויך איין גיזאנג צוא נאט אונ דיא בערג שפריינגען צו נאט אונ די הויכע בערג זינגען צוא נאט אונ פון אלע בשעפענעש ווערט נאט גישטארקט אונ פון אלע קעפ איז איין בוקונג צו גאט אונ איטליכינש אויג ווינקט צו גאט איטליכינש אויער הערט צו צוא נאט. אונ פון איטליכש מויל איז איין לויבונג צו נאט אונ פון איטליכש צונג איז איין לויבונג צו נאט אונ פון אלע העלזר איז איין זינגונג אונ פון אלע הערצר איז רייד אונ פון אלע איטוויינטסקט איז טראכטונג אונ פון אלע קניא איז קניאונג צו נאט אונ פון איטליכע הויך איז בוקונג צוא נאט אונ פון אלטע איז כבוד צו נאט אונ סאגן אונ ווייבער זינגען צוא נאט בחורים אונ בתולות לויבן צוא נאט

לָזֶה וְעָנוּ זֶה לָזֶה · וְאָמְרוּ זֶה לָזֶה · גּוֹשׁוּ עוּשׁוּ חוּשׁוּ · וְנַעֲרִיץ לְמֶלֶךְ הַכָּבוֹד · הָאֵל הַנַּעֲרָץ וְהַנִּקְדָּשׁ בַּקֹּדֶשׁ :

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ · וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר : קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהֹוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ · לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ : בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהֹוָה מִמְּקוֹמוֹ :

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים : ק״ה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה אֶחָד : הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ · וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים : אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם :

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְהֹוָה אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ : וְהָיָה יְהֹוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ · בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהֹוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד : וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר · ק״ה יִמְלֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה :

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ · וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ · וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ · בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ · תֻּקְדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ · כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ (נ״א כְּעֶרְכְּךָ) קִדַּשְׁתָּ · נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים : בְּאֵין מֵלִיץ יֹשֶׁר מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע · תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חֹק וּמִשְׁפָּט · וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט · הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט :

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדוֹנֵינוּ · וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ · וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם (נ״א הַיּוֹם) לְצֶדֶק דִּינֵנוּ · כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵינוּ : וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ · עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ · וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ · וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ · וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ · וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ :

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ · וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ · וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים · וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם · כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ :

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְהֹוָה לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ · שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ :

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ · וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה · כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְהֹוָה לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהֹוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה : בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ :

פוּן קְלֵיינֶע קִינְדֶער אוּנ זַייגֶעדִיגֶע קִינְדֶער אִיז שְׁטַארְקוּנג אוּנ אִין אַלֶע דּוֹרוֹת אִיז גָאט גִּשְׁטַארְקְט אוּנ פוּן אֵייבִּיג אָן בִּיז צוּא אֵייבִּיג אִיז גָאט גִּבֶּענְטְשְׁט כִּי כּוֹלָם דִּיא אַלֶע הָאשְׁטוּ בַּאשַׁאפִין פוּן דַיינְט וֶועגִין צוּא לוֹיבְּין דִּיךְ זֵייא רוּפִין אֵיינֶער צוּם אַנְדֶערִין אוּנ עֶנְטְפֶערִין אֵיינֶער צוּם

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים · אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ · וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת · וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ :

וַתִּתֶּן לָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת הזה ואת יום) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (לשבת באהבה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ · וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ · לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה : זָכְרֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה · וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה · וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים · וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה :

אַנְדֶערִן אוּנ זָאגִין אֵיינֶר צוּם אַנְדֶערִין גִינֶעהֶענְט זַאמִילְט אֵייךְ אַיין אוּנ הֵיילִט נִיךְ אוּנ לָאמִיר שְׁטַארְקִן קְדוּשָּׁה צוּם גִיעֶרְלִיכְטִן מֶלֶךְ הַקָּדוֹשׁ ב״ה צוּ גָאט וָואשׁ עֶר אִיז גִּשְׁטַארְקְט אוּנ גִיהֵיילִיגְט מִיט הֵיילִיקַייט :

אל

ומתחיל החזן סלח לנו והאומרים סליחות ואח״כ מתחילין כאן :

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהֹוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה : אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד : זָכְרֵנוּ יְהֹוָה בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ : זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ : זְכוֹר יְהֹוָה חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח : זְכוֹר יְהֹוָה לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ : אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד : זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם : זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ :

אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ : חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ :

אֵל נָא רְפָא נָא תַּחֲלוּאֵי גֶּפֶן פּוֹרִיָּה ׳ בּוֹשָׁה וַחֲפוּרָה וְאֻמְלַל פִּרְיָהּ ׳ גְּאָלֶנָּה מִשַּׁחַת וּמִמַּכָּה טְרִיָּה ׳ עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה ׳ חטאנו : דְּגָלֵי עַם פְּדוּיֵי בִּזְרוֹעַ חָשׂוּף ׳ הַצֵּל מִנֶּגֶף וְאַל יִהְיוּ לְשִׁסּוּף ׳ וְתַעֲנֶה קְרִיאָתֵנוּ לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ תִּכְסוֹף ׳ עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף ׳ חטאנו זְכוּת צוּר חֻצַּב הַיּוֹם לָנוּ תְּגַל ׳ חָשְׁבֵנוּ מֵאֶנֶף וְנִחֵנוּ בְּיוֹשֶׁר מַעְגָּל ׳ טַהֵר טֻמְאָתֵנוּ וּלְמְאוֹר תּוֹרָתְךָ עֵינֵינוּ גַל ׳ עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל ׳ חטאנו : יָהּ רְאֵה דֶּשֶׁן עָקוּד וְהַצְמַח לָנוּ תְרוּפָה ׳ כַּלֵּה שׁוֹד וָשֶׁבֶר סַעַר וְסוּפָה ׳ לַמְּדֵנוּ וְחַכְּמֵנוּ אִמְרָתְךָ הַצְּרוּפָה ׳ עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה ׳ חטאנו : מוּתְמָם מְרַחֵם שָׁרָשָׁיו אַל תְּקַמֵּל ׳ נַקְּנוּ מִכְּתָמִים וְשַׁמְנִין וְלֹא נֶאֱמַל ׳ סְעָדֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה וְאָרְחוֹת חֲסָדֶיךָ נִגְמֹל ׳ עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ לְאֵלִיָּהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל ׳ חטאנו : עוֹדְדֵנוּ בְּצֶדֶק מְשׁוּי מִמַּיִם וְכַפֵּר זָדוֹן וּמְשׁוּגָה ׳ פְּדֵנוּ מִמְּהוּמַת מָוֶת וְאָחוֹר בַּל נִסּוֹגָה ׳ צַוֵּה יְשׁוּעָתֵנוּ וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ אַל נִתְמוֹגְגָה ׳ עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה ׳ חטאנו : קְדֻשַּׁת אִישׁ חֲסִידֶיךָ זְכוֹר לְיִפַת פְּעָמַיִם ׳ רַחֲמֶיךָ תְּעוֹרֵר כִּי לָקִינוּ בְּכִפְלַיִם ׳ שׁוּבֵנוּ לְיִרְאָתֶךָ וְלֹא נֶחֱשַׂף שׁוּלַיִם ׳ עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ לְדָוִד וְלִשְׁלֹמֹה בְנוֹ בִּירוּשָׁלָיִם :

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ :

אל גאט איך בעט היי̇ל נון די קראנקהייט פון ישראל דיא דא היישט פרוכט בארי ווייןשטאק ׳ זיא איז גיוועזן פר שעמט אונ פר שמעכט אונ איז וואָרין פאר שניטין איר פרוכט ׳ לייז זיא אויש פון פאר דארבונג אונ פון שלאק איין גיאייטערטע ׳ ענטפר אונז אזו וויא דוא האשט גיענטפערט צו אונזער פאטער אברהם אן בארג מוריה : דגלי די באנירין פון פאלק ישראל דיא דא זיינען אויש גילייזט גיוואָרן מיט אנטפלעקטין ארום ׳ בשירעם פון מארד אונ עש זאל ניט זיין צוא שפאלטונג אונ פאר שנידונג ׳ אונ דוא זאלשט ענטפערין אונזער רופונג ׳ אונ צוא ישראל די ווערק דיינער הענד זאלשטו גילושטין ׳ ענטפער אונז אזו וויא דו האשט גיענטפערט צוא אונזערע עלטערין ביא דעם ים סוף : זכות דעם זכות פון אברהם דער פעלזין דאש מיר זיין פון אים גיהויען זאלשטו היינט צוא אונז אנטפלעקין ׳ פאר מייד אונז פון צארין אונ פיר אונז אין רעכט פארטיגע טריט ׳ ריינג אונזר אונריינקייט אונ צוא ליכט דיינער תורה זאלשטו עפענען אונזערע אויגין ׳ ענטפר אונז אזו וויא דוא האסט גיענטפערט צו יהושע אין דר שטאט גלגל : יה גאט זעה אן די אש פון יצחק דעם גיבונדענעם אונ מאך שפראצין איין הילף ׳ פאר מייד רויב אונ בראך שטראם אונ שטורעם ווינד ׳ לערין אונז אונ קליג אונז דיין זאג דיא לויטערע ׳ ענטפער אונז אזו וויא דוא האשט גיענטפערט שמואל הנביא אין דר שטאט מצפה : מותמם יעקב דער דא איז גיוועזן גאנץ זו באלד אז ער אויש גיינג אויש דער מוטער טראכט ׳ זיינע ווארצלען זאלשטו ניט פאר שנידין ׳ מאך אונז ריין פון פלעק אונזער זינד אונ לאשטער אונ מיר זאלין ניט ווערין פאר שניטין ׳ אונטער לעהען אונז אן דיר אונ מיר זאלין ווערין גיהאלפין ׳ אונ די וועג דיינע גנאד זאלין מיר ווערין פאר נאלטין ׳ ענטפער אונז וויא דו האסט גיענטפערט צו אליהו הנביא אן בארג כרמל : עודדנו שטארק אונז אום ווילין גירעכטיקייט פון משה רבינו דער דא איז וואָרין אויש גיצויגן אויש דען וואשער ׳ אונ פאר גיב מוטוויליקייט אונ מיסגרייפונג ׳ דער לייז אונז פון פאר טומלונג דאש טויטש ׳ אונ מיר זאלין ניט ווערין ניבויקט הינטער זיך ׳ גביט אונזער הילף אונ אום ווילין אונזערע זינד זאלין מיר ניט צו גיין ׳ ענטפער אונז אזו וויא דו האשט גיענטפערט צוא יונה הנביא אין די גדערים פון די פיש : קדושת דאש הייליקייט פון אהרן הכהן ביין בידער מאן גידיינק צוא די ישראל די דא היישין (יפת פעמים) טרעטרין איין היפשע טריט ׳ זאלשט דו דיין דער בארימקייט דער וועקין ׳ וואו ווידער קערין אונז צוא דיין פארכט ׳ אונ מיר זאלין ניט ווערין אנטפלעקט פון וועגן אונזערע זינד דאש מיר האבין גיטאן פר בארגן אז איין זוים ׳ ענטפער אונז אזו וויא דוא האשט גיענטפערט צו דוד המלך אונ זיין זון שלמה המלך אין דר שטאט ירושלים :

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ׃ וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר׃ זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ׃ וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה׃ עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ׃ וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב כִּי אֵל רַחוּם יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃ מוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב ׳ וּמָל יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃ הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וְשָׁב יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ׃ הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ׃ מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ ׳ מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְהֹוָה אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ׃ זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב ׳ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃ כַּפֵּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב ׳ כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהֹוָה תִּטְהָרוּ׃ תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים׃

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ׃ הֲשִׁיבֵנוּ יְהֹוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃ אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְהֹוָה בִּינָה הֲגִיגֵנוּ׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְהֹוָה צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ׃ אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ׃ אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ׃ אַל תַּעַזְבֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ׃ עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהֹוָה עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ׃ כִּי לְךָ יְהֹוָה הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ׳ אַל תַּעַזְבֵנוּ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ וְאַל תַּכְלִימֵנוּ ׳ וְאַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ ׳ קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ ׳ לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ ׳ הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ ׳ הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ ׳ וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם ׳ וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל וְתִסְלַח לַעֲוֹנֵינוּ ׳ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ ׳ לְמַעַן שִׁמְךָ יְהֹוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ׳ סְלַח לָנוּ מְחַל לָנוּ כַּפֶּר לָנוּ ׃ כִּי אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ ׳ אָנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ ׳ אָנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדוֹנֵינוּ ׳ אָנוּ קְהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ ׳ אָנוּ נַחֲלָתֶךָ וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ ׳ אָנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ ׳ אָנוּ כַרְמֶךָ וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ ׳ אָנוּ פְעֻלָּתֶךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ ׳ אָנוּ רַעְיָתֶךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ ׳ אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ ׳ אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ ׳ אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ ׳ אָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן ׳ אָנוּ קְשֵׁי עֹרֶף ׳ וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם ׳ אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן ׳ וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים ׳ אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר ׳ וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ׃

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ ׳ אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ ׳ בָּגַדְנוּ ׳ גָּזַלְנוּ ׳ דִּבַּרְנוּ דֹפִי׃ הֶעֱוִינוּ ׳ וְהִרְשַׁעְנוּ ׳ זַדְנוּ ׳ חָמַסְנוּ ׳ טָפַלְנוּ שֶׁקֶר׃ יָעַצְנוּ רָע ׳ כִּזַּבְנוּ ׳ לַצְנוּ ׳ מָרַדְנוּ ׳ נִאַצְנוּ ׳ סָרַרְנוּ ׳ עָוִינוּ ׳ פָּשַׁעְנוּ ׳ צָרַרְנוּ ׳

קְשֵׁינוּ עוֹרֶף: רָשַׁעְנוּ · שִׁחַתְנוּ · תִּעַבְנוּ · תָּעִינוּ · תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ · וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ · וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע · כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ סְלַח וּמְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (השבת הזה וביום) צוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ וְהַכְנַע אֶת עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת · וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ · וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ · כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וּמָל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר · הָרָצוֹן וְהָאוֹנֶס · הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים · לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים · מָה אָנוּ · מֶה חַיֵּינוּ · מֶה חַסְדֵּנוּ · מַה צִּדְקוֹתֵינוּ · מַה יְּשׁוּעָתֵנוּ · מַה כֹּחֵנוּ · מַה גְּבוּרָתֵנוּ · מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם · וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים · הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

כפרא״ג אין אומרים הקהל אתה מבין רק מתחילין שמך מעולם וכו׳ מיוסד ע״פ א״ב כפול

אַתָּה מֵבִין תַּעֲלוּמוֹת לֵב · אֶפֶס לְךָ נִגְלוֹת וְגַם נִסְתָּרוֹת: בָּאנוּ בִּדְבָרִים לְפַתּוֹתְךָ בָם · בְּרִשְׁעֵנוּ אַל תֵּפֶן · וְלֹא בְמַעֲלָלֵינוּ: גִּשְׁתֵּנוּ בְּיוֹם זֶה כְּיָרֵא וְחָרֵד · גֵּאֶה בְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חֶסֶד: דִּין אַל תִּמְתַּח כְּטוֹל עָפָר וָאֵפֶר · דַּע אַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה: הַאִם שָׁגַגְנוּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ · הֲלֹא אַתָּה לְבַד מֵבִין שְׁגִיאוֹת: וְאַל תַּחְשׁוֹב לָנוּ כְּעוֹשֶׂה בְזָדוֹן · וִדּוּי שְׂפָתֵינוּ שְׁעֵה בְּעֵת רָצוֹן: זֶה כַּפֵּר לָנוּ הוּדַע וְלֹא הוּדַע · זָדוֹן וְנֶעְלָם עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה: חַלְּצֵנוּ מֵעוֹנֶשׁ כָּרֵת וּמִיתָה · חֲמוֹל עַל חוֹמֶר מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: טָפַשְׁנוּ בְּרוֹעַ יֵצֶר אֲשֶׁר מִנְּעוּרֵינוּ · טָמוּן בְּקִרְבֵּנוּ כְּרֶשֶׁת לִפְעָמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ יוֹדֵעַ יִצְרֵנוּ · יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִי יִסָּתֵר · כֹּל גָּלוּי לְךָ כָּאוֹר וְכַצָּהֳרָיִם: לְבֵית דִּין הוֹרֵיתָ אַרְבַּע מִיתוֹת · לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמֵהֶם חַלְּצֵנוּ: מֵאָז יְצַרְתָּנוּ חֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדַע · מַעֲשֵׂינוּ כִּי הֵמָּה עָמָל וָאָוֶן: נְצוֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיָדְךָ כָּל נָפֶשׁ · נָא תֵיקַר נֶפֶשׁ מִמְּעַנֵּי לְךָ נָפֶשׁ: סְקִילָה שְׂרֵפָה הֶרֶג וְחֶנֶק סוֹדָם גִּלִּיתָ לְיוֹדְעֵי אֲמִתֶּךָ: עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ כַּפֵּר לָנוּ · עַל יָדוּעַ לָנוּ וְעַל נֶעְלָם מִמֶּנּוּ: פְּשָׁעֵינוּ הוֹדִינוּ לְךָ חוֹקֵר לֵב · פְּדֵנוּ מֵחֵטְא נַקֵּנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל תֵּפֶן בֶּאֱנוֹשׁ חָצִיר · צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּעָשִׂיתָ עִם כָּל חָי: קִדַּמְנוּ בְּנֶשֶׁף קָרַבְנוּ בְּשֶׁוַע · קָרְבֵנוּ אֵלֶיךָ קָשׁוֹב קְרִיאָתֵנוּ: רִשְׁעֵנוּ אַל תֵּפֶן · רַחֲמֵנוּ וְנִצְטַדְּקָה · רַחֲמֶיךָ יְבוֹאוּנוּ רַחוּם וְחַנּוּן:

שמך מעולם כו׳) מה״ז ומקדס נקרא שמך עובר על פשע · (לעם שבי פשע) לעם השבים מפשעיהם:

שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע · שַׁוְעָתֵנוּ תַּאֲזִין בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְפִלָּה: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שָׁבֵי פֶשַׁע · תִּמְחֶה פְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם · וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי · אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן · וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב · אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ · וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ · וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ · וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ · וְתִמְחָל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְשׁוּת פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטוּמְאַת שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת · סְלַח לָנוּ · מְחַל לָנוּ · כַּפֶּר לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂקּוּר עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת · סְלַח לָנוּ · מְחַל לָנוּ · כַּפֶּר לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עוֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב׃

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת · סְלַח לָנוּ · מְחַל לָנוּ · כַּפֶּר לָנוּ׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

סְקִילָה שְׂרֵפָה הֶרֶג וְחֶנֶק עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ · אֶת הַגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם · וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים · כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ נַקֵּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ · כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃

אַל תִּירָא יַעֲקֹב שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל · הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ׃ וְנֶאֱמַר קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ׃

וּמֵאַהֲבָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָהַבְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ · וּמֵחֶמְלָתְךָ מַלְכֵּנוּ שֶׁחָמַלְתָּ עַל בְּנֵי בְרִיתֶךָ · נָתַתָּ לָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (את יום השבת הזה לקדושה ולמנוחה ו) אֶת יוֹם צוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע׃

יוֹם אֲשֶׁר הוּחַק לְכַפָּרָתֵנוּ · הַיּוֹם תְּבַשְּׂרֵנוּ צוּרֵנוּ וּתְטַהֲרֵנוּ׃

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וְהָיְתָה זֹּאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה׃

יוֹם מַנְחִיל דַּת שׁוּעַ בְּעַד דּוֹר · הַיּוֹם נָשָׂא לוֹ בְּבַקְּשׁוֹ סְלַח נָא׃

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר · וַיֹּאמֶר יְהוָה סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃ בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַמְּצָא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ סְלַח נָא לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

יוֹם קוֹרְאֵי בְּשִׁמְךָ יְמַלֵּטוּ · הַיּוֹם רַחֵם עָלֵינוּ כְּאָז קָרָא בְשֵׁם׃

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃ וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא · יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃ בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ · הַמְּצָא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ סְלַח לָנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

מטה לוי
(יום הוחק) נעשה לחוק (מנחיל דת) משרע"ה (שוע בעד דור) התפלל בעד דורו בי"כ (היום נשא לו) נסלח לו בי"כ (בבקשו סלח נא) ואמרת לו סלחתי כדברך (קוראי בשמך ימלטו) ישראל הקוראים בשמך כל היום ימלטו מדין ומקטרוג השטן

יום שוממות היכלך תביט׳ היום תעשה למען שמך כנם (כנס) כמו שהם דניאל שנקרא (איש חמודות) : איש חמודות :

כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ׳ בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה׳ שְׁמַע בְּקוֹל תְּפִלָּתֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

מִי אֵל כָּמוֹךָ: אָדוֹן אַבִּיר׳ בְּמַעֲשָׂיו כַּבִּיר׳ מִי אֵל כָּמוֹךָ: גּוֹלֶה עֲמוּקוֹת׳ דּוֹבֵר צְדָקוֹת׳ מִי אֵל כָּמוֹךָ: הַצּוּר תָּמִים׳ וּמָלֵא רַחֲמִים׳ מִי אֵל כָּמוֹךָ: כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים׳ לְהַצְדִּיק עֲמוּסִים׳ מִי אֵל כָּמוֹךָ:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם: וְכָל חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם: וְנֶאֱמַר תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת השבת הזה וביום) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה׳ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר: וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָֹה תִּטְהָרוּ: (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (לשבת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת׳ כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם׳ וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׳ צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ׳ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ׳ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם׳ הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ׳ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

מודים דרבנן
מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו כן תחיינו ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רַע וְכָל מַחֲלָה וְכָל תַּקָּלָה וְכָל קְטָטָה וְכָל מִינֵי פוּרְעָנִיּוֹת וְכָל גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְהוָֹה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָֹה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָֹה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׳ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם׳ וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אם עוד היום גדול אומרים אבינו מלכנו תמה כתפלת ר"ה · ובזמן אומר קדיש תתקבל:

ואחר תפלת מנחה יכין עצמו לתפלת נעילה ויאמר אשרי וקדושה דסדרא בכוונה ואחר זה יכין עצמו לתפלת העמידה · וז"ל האריז"ל ועתה בנעילה הוא חתימת הגז"ד שנכתב בר"ה על בני אדם לפני ועונש עכ"ל בקיצור · ולכן נתוסף תפלה זו ביום לום הקדוש הזה בעת נעילת שערי היכל העליון שקודם שינעלו יכנסו תפלותינו למעלה ויקבלו אותם ברצון ולמחול ולסלוח על פשעינו · ולכן יזהרו אדם מאד בכוונת תפלה זו · ויכוין כלנו דהנה ועתה גדול על חתימת הגזר דין הגזרה הנמשכה עליו בעולם העליון בעת הזאת · ומה טוב אם יכול להוריד דמעות לפתוח שערים בעולם העליון כי כל השערים ננעלו חוץ משערי דמעה · ואף אם נחתך עליו הגזר דין לרעה ח"ו ע"י הבכי יוכל להתהפך לטובה כמבואר בשו"ע ופוסקים ובזה נשאר בוכה תמיד ויתבטל הגזר;

תפלת נעילה זמנה סמוך לשקיעת החמה כשהיא בראש האילנות · ויש ליזהר שלא לאחרה להתפלל בלילה · אלא יראו לסיימה עם צאת הכוכבים · ותרה היום יפנה נ"ל קודם שמש ה"ל חבר חקרים לפני ה' : והובא בספרים שאין עון בעולם שמעכב תפלתו של אדם כמו עון הגזל ר"ל עד שבשביל פרוטה שגזל את חברו צריך להיות מגולגל בעולם להחזיר הפרוטה לנגזל או ליורשיו וידוע שעונש הגלגול קשה מגיהנם · ומבואר בס"ח לשבל אם גזל אדם את חבירו שלשה זהובים ואם לא היה גוזל השלשה זהובים מאתו היה מרויח מהם מאה זהב ואחר כך מהמאה אלף זהובים היה מרויח יותר מאלף זהב ובהארכת הזמן יכול להיות שבן הנגזל ויורשיו יורשיו עד סוף כל הדורות היה מרויח משלשה הראשונים דמי הקרן למאות ולאלפים זהובים והושב הגזלה יתפרך לנגזלן כאילו גזל שלשה זהובים הקרן והריוח למאות ולאלפים · הרי לך שעון הגזל חמור מאוד · עוד דע שהזכירו אנשכה"ג בתפלת נעילה בפירוש (למען נחדל מעושק ידינו) ואחרי עבירות הזכירו דרך כלל (והתודות לפניך על כל עונותינו) לכן אם יודע בעצמו איזה נדנוד גזל שיש תחת ידיו יהרהר עתה בתשובה בתיבות (למען נחדל כו') ויקבל על עצמו קבלה אמיתית שיחזיר אחר יוה"כ ישיב · אם הגזילה לאחר · היה לו או יפייס אותו :

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְהוָה אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: פותח את ידך ר"ת פא"י הוא גימטריא נ"א מנין הוי"ה אדנ"י · וס"ת חת"ך הוא שר גדול של פרנסה ואם לא אמר אותו בכוונה צריך לחזור ולאמרו בכוונה : צַדִּיק יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְהוָה: וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּיהּ קַדִּישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּיהּ קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְהוָה צְבָאוֹת מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵיהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעֵית בַּתְרַי קָל זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דַיהוָה מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּיהּ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְהוָה מַלְכוּתֵיהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַיהוָה עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְהוָה צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה: יְהוָה חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא · בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים · וְחָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים · לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים · סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

ונאמן

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה מחיה המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה:

ובכן תן פחדך יהוה אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו יהוה אלהינו שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יהוה לעמך תהלה ליראיך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך · שמחה לארצך וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלזו וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה · וכל הרשעה כלה כעשן תכלה · כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:

ותמלוך אתה יהוה לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך · ככתוב בדברי קדשך ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך ככתוב ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ברוך אתה יהוה המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים · אהבת אותנו ורצית בנו · ורוממתנו מכל הלשונות · וקדשתנו במצותיך · וקרבתנו מלכנו לעבודתך · ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום (לשבת השבת הזה ואת יום) הכפורים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחל בו את כל עונותינו (לשבת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך · וזכרון ירושלים עיר קדשך · וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך · לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הכפורים הזה: זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה · ופקדנו בו לברכה · והושיענו בו לחיים · ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום (לשבת השבת הזה וביום) הכפורים הזה · מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך כאמור אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו) קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך (לשבת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת · כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישורון בכל דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה): ברוך אתה יהוה מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הכפורים:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם · והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדר ודר נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים · הטוב כי לא כלו רחמיך · והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך: ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וחתום לחיים טובים כל בני בריתך: וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך · ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום · וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך: בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונחתם לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: ברוך אתה יהוה עשה השלום:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו · ואל תתעלם מתחנתנו · שאין אנחנו עזי פנים וקשי

עַזּוּ פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ ׳ בָּגַדְנוּ ׳ גָּזַלְנוּ ׳ דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ ׳ וְהִרְשַׁעְנוּ ׳ זַדְנוּ ׳ חָמַסְנוּ ׳ טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע ׳ כִּזַּבְנוּ ׳ לַצְנוּ ׳ מָרַדְנוּ ׳ נִאַצְנוּ ׳ סָרַרְנוּ ׳ עָוִינוּ ׳ פָּשַׁעְנוּ ׳ צָרַרְנוּ ׳ קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ ׳ שִׁחַתְנוּ ׳ תִּעַבְנוּ ׳ תָּעִינוּ ׳ תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ ׳ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם ׳ וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים ׳ הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה נוֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים וַתְּלַמְּדֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ ׳ לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ ׳ וּתְקַבְּלֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאִשִּׁים וּכְנִיחוֹחִים ׳ לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר אָמָרְתָּ ׳ אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוֹחֵי אַשְׁמָתֵנוּ ׳ וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה ׳ לְפִיכָךְ הִרְבֵּיתָ סְלִיחָתֵנוּ ׳ מָה אָנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה צִּדְקוֹתֵינוּ מַה יְּשׁוּעָתֵנוּ מַה כֹּחֵנוּ מַה גְּבוּרָתֵנוּ ׳ מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ ׳ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע ׳ וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל ׳ כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ ׳ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

אַתָּה הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וַתַּכִּירֵהוּ לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ ׳ כִּי מִי יֹאמַר לְךָ מַה תִּפְעָל ׳ וְאִם יִצְדַּק מַה יִּתֶּן לָךְ: וַתִּתֶּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת (יחיד אינו מזכיר של שבת אבל ש״ץ מזכיר ׳ מהרי״ל) יוֹם (צוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה ׳ קֵץ וּמְחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ ׳ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם ׳ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ כִּי לֹא תַחְפֹּץ בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם ׳ שֶׁנֶּאֱמַר דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: וְנֶאֱמַר יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃ וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת וּמַרְבֶּה לְהֵיטִיב ׳ וְרוֹצֶה אַתָּה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים ׳ וְאֵין אַתָּה חָפֵץ בְּמִיתָתָם ׳ שֶׁנֶּאֱמַר אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה אלהים ק׳ אִם אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה: וְנֶאֱמַר שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֶאֱמַר הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה אלהים ק׳ הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה: וְנֶאֱמַר כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה אלהים ק׳ וְהָשִׁיבוּ וִחְיוּ ׳ כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר ׳ וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה:

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי עָפָר אֲנִי בְּחַיַּי קַל וָחוֹמֶר בְּמִיתָתִי הֲרֵי אֲנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה ׳ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם ׳ וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה ׳ פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ ׳ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יהי רצון וכו׳

תפלה לשליח צבור בקול

פותחין הארון

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב ׳ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן ׳ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵּי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים ׃ וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים ׃ אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים ׃ לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים ׃

בית לוי

(אב) תואר לאברהם ע״ש כי אב המון גוים נתתיך (בראשית יז ה) (ידעך) ידע אותך (מנוער) מנעוריו (בחנתו) לשון בחינה ונסיון (תער) חרב כמו תער השכירה (ישעיה ז כ) ותרגום יונתן בחרבא תריפא (גש) לשון קריבה מלשון ויגש (לחלותך) לשון תפלה (דגליו) טעמו כניו (אמונים) תואר לישראל ע״ש שאומרים אמן (סרא״ן) (לנצחך) לשון ניגון כמו למנצח (איום) תואר להקדוש ברוך הוא (עבור) כמו בעבור (גוננו) הגן עלינו :

מיוסד ע״פ א״ב

אָב יְדָעֲךָ מִנּוֹעַר ׃ בְּחַנְתּוֹ בְּעֶשֶׂר בַּל עֲבוֹר בְּרֹאשׁ תַּעַר ׃ חזן גָּשׁ לְחַלּוֹתְךָ כְּנַעַר וְלֹא כְּבַעַר ׃ דְּגָלָיו לָבֹא בְּזֶה הַשַּׁעַר ׃

אֱמוּנִים גָּשׁוּ לְנַצְּחָךְ אָיוֹם ׃ נֶצַח כָּל הַיּוֹם ׃ חזן עֲבוּר כִּי פָנָה יוֹם ׃ גּוֹנְנֵנוּ בְּצֶדֶק יוֹשֵׁב כְּחוֹם הַיּוֹם ׃

מטה לוי

(אב ידעך מנוער) אברהם אבינו שהכיר אותך מנעוריו (בחנתו דוסר) בסיומת (בל עבור) לא עבר ממצותיך אף לא כחוט השערה הנדבקת בראש תער (גש לחלותך) קרב להתפלל לפניך כנער אהוב לאביו (ולא כבער) יש נער שהוא בער וכסיל אבל אברהם אינו כן התפלל לפניך (דגליו לבוא בזה השער) שיבואו בניו להתפלל ליסב בשערי צדיקים (אמונים) ישראל הנאמנים בבריתך (גשו לנצחך) באו לנצחך ולשבח במיני נגונים לפניך אתה (איום ׳ נצח כל היום) עושים שבח וזמר כל היום של יו״כ (עבור כי פנה יום) בשביל שעבר יו״כ כולו שהוא יום סליחה (גוננו בצדק) תגין עלינו בזכות אברהם שנאמר עליו (יושב כחום היום) :

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים ׃ מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים ׃ וְחָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים ׃ לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים ׃ מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מָגֵן אַבְרָהָם ׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ ׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר ׃ מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה ׃

(הנקרא לאב) לאברהם (זרע) ע״ש כי ביצחק יקרא לך זרע (בראשית כא ה) (ממוקשי רע) רומז לאבימלך (ושיחה) ל׳ תפלה כמו ולפני ה׳ ישפוך שיחו (תהלים קב א׳) (חוסן) נתחזק (חוסן ברכה כאשר זרע) כמ״ש ויזרע יצחק וגו׳ ויברכהו ה׳ (בראשית כו ב)

הַנִּקְרָא לְאָב זֶרַע ׃ וְנִפְנָה לָסוּר מִמּוֹקְשֵׁי רָע ׃ חזן זָעַק וְחִנֵּן וְשִׂיחָה לֹא גָרַע ׃ חֹסֶן בְּרָכָה כַּאֲשֶׁר זָרַע ׃

יָהּ שִׁמְךָ בְּנוֹ יַעֲרֵב ׃ וְיִשְׁעֲךָ לָנוּ תְּקָרֵב ׃ חזן גְּאוּלָתֵנוּ לָנוּ תְּקָרֵב ׃ הַחֲיֵינוּ בְּטַל כְּשָׂח לִפְנוֹת עָרֶב ׃

(הנקרא לאב זרע) יצחק שנקרא זרע לאברהם (ונפנה לסור ממוקשי רע) הלך וסר מאבימלך שהיה איש רע (ושיחה לא גרע) לא מנע מלהתפלל על השובע (הראב״ן) (חוסן ברכה כאשר זרע) נתעשר בברכה שבאה בתבואת זרעו (יה שמך בנו) הלא שמך מסותף בשמנו בקשתנו (יערב) יומתק לפניך זאת (החיינו בטל) בטל של תחיה (כשח לפנות ערב) כמו שהחיית בשעת עקידה ליצחק ששח בשדה לפנות ערב :

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים ׃ זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים ׃ וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים ׃

(טבע) מטבע (תארה) לא מפיק ה׳ והוא כמו תואר (כשר) כאשר ראה לשון אשורנו (במדבר כג ט׳) (תם) יעקב (קץ) לשון וייקץ (חז) לשון ראיה :

טֶבַע זִיו תָּאֳרָהּ ׃ יָהּ חֲקָקוֹ בְּכֵס יְקָרָה ׃ חזן כְּשֶׁר תָּם מָקוֹם מַה נּוֹרָא ׃ לְעֵת קֵץ חָז וַיִּירָא ׃

(טבע זיו תארה) מטבע של זיו תואר יעקב (יה חקקו בכס יקרה) חקק הקב״ה בכה״כ (כשר תם מקום מה נורא) כשראה יעקב בהמ״ק של מעלה שאמר עליו מה נורא המקום הזה (לעת קץ) לעת אשר הקיץ משנתו (חז) ראה ואמר אכן יש ה׳ במקום הזה (ויירא) ויאמר מה נורא וגו׳ :

אב דער פאטער אברהם האט דיך דער קענט פון יוגנט אן בחנתו דוא האשט אים גיפרובט מיט צעהן פרובין דאש בזכות זה זאלין זיינע קינדער ניט גישטראפט ווערן מיט פר שניידונג אזו וויא מיט אשעהר מעסיר אז זייא וועלין עובר זיין אויף דיא עשרת הדברות גש אברהם האט גינעהענט צו בעטין דיך אזו וויא אגיליבט קינד אונ ניט אזו ווי איינר וואש ער איז ליידיג פון פר שטאנד דגליו אונ האט דיך גיבעטין דאם זיינע קינדער זאלין קומען אין טויער פון ירושלים :

אמונים די וואר הפטיגע האבין גינעהענט צו לויבין דיך דו שרעקליכר נאך אייביג דעם גאנצין טאג יום כפור עבור וויל דר טאג האט זיך אוועק גיקערט אונ מיר האבין ניט גינוג תפלה גיטאן בעטין מיר דיר נאך גוננו באשיץ אונז בזכות אברהם וואש ער איז גיזעסין אויף דר טיר אין אהייסין טאג צו זעהען אויב אורחים קומען ער זאל זייא געבין עסין אונ טרינקען :

הנקרא יצחק דר דא איז אן גירופין גיווארין דר רעכטר זון פון אברהם ער האט זיך אפ גיקערט פון די שלעכטע מענשין זעק ער האט גישריען אונ האט גיבעטין אונ קיין תפלה האט ער ניט פר מיטין אונ האט ניט גימינערט חסן ער איז גישטארקט גיווארין מיט אברכה אז ער האט תבואה גיזייט יה גאט דיין נאמען זאל אן אונז גיזיסט זיין אונ דיין הילף זאלסטו אונז גינעהענן אונזער דר לייזונג זאלסטו אונז גינעהענן מאך אונז לעבעדיג צו תחיית המתים מיט טויא כשח אזו וויא יצחק וואש ער האט פר נאכט תפלה גיטאן האסטו אים מיט טויא לעבעדיג גימאכט ביי דר עקידה דאש דיא נשמה איז אים ארויש מחמת פחד האט גאט אויף אים גימאכט נידרין טל של תחיה איז ער לעבעדיג גיווארין : טבע דר פורעם אונ ליכטיגע גישטאלט פון יעקב יה גאט האט די דאזיגע צורה אוים גיקריצט אין זיין כסא הכבוד כשר אז דר פרומר יעקב האט אין חלום גיזעהען דאש פארכטיגע ארט פון דעם בית המקדש לעת צו דר צייט אז ער האט זיך פון דעם שלאף אויף גיכאפט האט ער גיזעהן די שכינה רוט ביי אים האט ער זיך גיפארכטין אונ האט גיזאגט (מה נורא המקום הזה) :

יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא׃

חזן וקהל שְׁמַע נָא סְלַח נָא הַיּוֹם · עֲבוּר כִּי פָנָה יוֹם · וּנְהַלֶּלְךָ נוֹרָא וְאָיוֹם · קָדוֹשׁ׃
וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדוּשָּׁה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

מיוסד ע״פ א״ב בכ״י · ובדפוס התסירובו מאות מ״ס ותילך (סכוז״ה)׃

שַׁעֲרֵי אַרְמוֹן · מְהֵרָה תִפְתַּח לְבוֹאֲרֵי דַת אָמוֹן׃ שַׁעֲרֵי גְנוּזִים · מְהֵרָה תִפְתַּח לְדָתְךָ אֲחוּזִים׃ שַׁעֲרֵי הֵיכַל הַנֶּחֱמָדִים · מְהֵרָה תִפְתַּח לְוַעוּדִים׃ שַׁעֲרֵי זְבוּל מַחֲנַיִם · מְהֵרָה תִפְתַּח לְחַכְלִילֵי עֵינַיִם׃ שַׁעֲרֵי טָהֳרָה · מְהֵרָה תִפְתַּח לְיָפָה וּבָרָה׃ שַׁעֲרֵי כֶּתֶר הַמְיוּמָּן · מְהֵרָה תִפְתַּח לְלֹא אַלְמָן׃ וּבָהֶם תּוֹעֲרָץ וְתוּקְדַּשׁ · כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ׃

מטה לוי

(שערי ארמון) שערי בהמ״ק (מהרה תפתח לבואלי דת אמון) לישראל שמבארים התורה שנקראת אמון (שערי גנוזים) שערי בהמ״ק שהם גנוזים וטבועים (לדתך אחוזים) הדבקים בתורתך (לועדים) להמתקבלים בבהכ״נ (זבול מחנים) השמים שהם המלאכים הקרואים מחנים (לחכלילי עינים) לישראל שמאדימים עיניהם בתורה שנקראת יין (כתר המיומן) שערי תפלה שהיא כתר נאמנה למלך נאמן שנעשה מתפלתנו כתר לראשך (ובהם) בישראל (תוערץ ותוקדש)׃

בית לוי

(ארמון) תואר לבית המקדש ע״ש וארמון על משפטו ישב (ירמיה ל׳ יח) (דת אמון) תואר לתורה עש״ה ואהיה אצלו אמון (משלי ח׳ ל) (זבול) שמים שנקראו זבול (לדתך אחוזים) תואר לישראל וכן ועודים וחכלילי עינים ויפה וברה (ליפה וברה) כוא עש״ה יפה כלבנה ברה כחמה (שה״ש ו) (ללא אלמן) כולם תוארים לישראל (תוערץ) לשון תוקף ועש״ה ואת אלהי ישראל יעריצו (ישעיה כט כג)׃

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ · וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ · לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ׃ מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים׃ ק״ה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃ הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ · וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ׃ וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ · בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר · קהל יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה׃

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ · וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ · וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ · בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ · תֻּקְדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ · כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ (נ״א כְּעֶרְכְּךָ) קְדַשְׁתָּ · נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים׃ בְּאֵין מֵלִיץ יֹשֶׁר מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע · תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חֹק וּמִשְׁפָּט · וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט · הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט׃

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדוֹנֵינוּ · וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ · וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם (נ״א הַיּוֹם) לְצֶדֶק דִּינֵנוּ · כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵינוּ׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ·

שערי ארמון דִי טוֹיעֶרִין פוּן דֶעם בֵּית הַמִקְדָשׁ זָאלְשְׁטוּ בַּאלְד עֶפֶענֶען צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָואשׁ בַּאשַׁיידִין דִי אוֹיף רִיכְטִיגֶע תּוֹרָה שערי גנוזים דִי פַּאר בָּארְגֶענֶע טוֹיעֶרְן פוּן דֶעם בֵּית הַמִקְדָשׁ זָאלְשְׁטוּ בַּאלְד עֶפֶענֶן צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָואשׁ הַאלְטְן דַיין תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת שערי היכל דִי גִילוּסְטִיגֶע טוֹיעֶרִין פוּן דֶעם הֵיכָל זָאלְסְטוּ בַּאלְד עֶפֶענֶן צוּ דִיא יִשְׂרָאֵל וָואשׁ זַייא זַאמְלֶען זִיךְ אַיין אִין דִי שׁוּלִין תְּפִלָּה צוּ טָאן שערי זבול דִיא טוֹיעֶרִין פוּן דֶעם הִימִיל וָואשׁ אִין אִים זַיינֶען פִיל מַחֲנוֹת מַלְאָכִים זָאלְסְטוּ בַּאלְד עֶפֶענֶען צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָואשׁ זַייעֶרֶע אוֹיגְן זַיינֶען רוֹיט פוּן וֶוענֶן דֶער תּוֹרָה וָואשׁ זִיא אִיז גִיגְלִיכְן צוּ וַויין שערי טהרה דִי טוֹיעֶרִין פוּן רֵיינִיקַייט זָאלְשְׁטוּ בַּאלְד עֶפֶענֶען צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָואשׁ זַיינֶען שֵׁיין אוּנ לוֹיטֶער מִיט מַעֲשִׂים טוֹבִים שערי כתר דִי טוֹיעֶרִין פוּן תְּפִלָּה וָואשׁ דֶער פוּן וֶוערְט אַן גִיבְּרַייט אַיין רֶעכְטֶע קְרוֹין צוּ דִיר זָאלְשְׁטוּ בַּאלְד עֶפֶענֶען צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָואשׁ זַייא זַיינֶען נִיט דֶער וַוייטֶערְט פוּן גָאט אוּנ צְווִישִׁין זֵיי וֶוערְשְׁטוּ שְׁטַארְק גִילוֹיבְּט אוּנ גִיהַיילִיגְט אַזוֹא וִויא דֶער סוֹד פוּן דִיא רֵייד פוּן דִיא הֵיילִיגֶע בְּרֶענֶעדִיגֶע מַלְאָכִים וָואשׁ הַיילִיגֶן דִיךְ נָאמֶן אִין דִי הֵיילִיגֶע הִימְלִ׃

פתח

עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ · וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ · וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ · וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ · וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ :

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ · וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ :

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְהֹוָה לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ · שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ :

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ · וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה · כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְהֹוָה לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלוֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְהֹוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה : בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ :

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים · אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ · וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת · וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ :

וַתִּתֶּן לָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת השבת הזה ואת יום) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (לשבת באהבה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ · וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ · לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה : זָכְרֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה · וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה · וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים · וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה :

כתב המג"א ר"ס תרכ"ג יאמר תרוז היום יפנה וגו' קודם שקיעת החמה דהל"כ דובר שקרים לפני ה' וכ"כ הט"ז וז"ל ותמוה סוף שאומרים דבר זה אחר שקיעת החמה ע"כ · ובספר זכרון יוסף כתב וז"ל מפני שידוע לי שברוב המקומות וברוב השנים אומרים הרוז זה לאחר שקיעת החמה נוהגין לאמר (היום פנה השמש בא ופנה) וכן כבר הנהגתי במחזור שלי עכ"ל : וכתב ע"ז הגאון מהרי"ב וז"ל לכאורה לפי מה שכתב בפירוש המחזור (היום יפנה) כיום זה יפנה אלינו כמו השמש וכו' יש ליישב נוסחא שלנו דאמרינן כל זה אף לאחר שקיעת החמה · ואדרבה ראיה גדולה יש להגאון בעל פירוש המחזור דאלו לפירוש הגדולים ט"ז ומ"א וז"י הנ"ל קשה דברי הפיוט אהדדי דהכא יסד היום יפנה ל' עתיד ולעיל בסמוך יסד פתח לנו שער כו' כי פנה יום · וכ"כ עוד לעיל בשיר אמונים גם כו' · וכן בשיר השמש בא כו' הרי בגלפתו יסד ל' עבר · אבל לדברי המפרש אתי הכל שפיר · וקרוב לודאי דמהאי טעמא המציא לפרש כיום זה יפנה אלינו הקב"ה כמו שהשמש כו' כדי ליישב בל"ז יהיו דברי הפייטן סתרי · ובודאי לסמוך על פירושו כי המפרש גדול הדור היה כנודע וכו' עכ"ל מהרי"ב · והרב בעל קריאי מועד מיאן בזה וחילק בין פנה לבא כי ידוע שפנות היום יאמר מיד אחר חצות כמ"ש כי פנה יום כי ינטו צללי ערב (ירמיה ו') ואמרז"ל יצחק תיקן תפלת המנחה שנאמר ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב · ולכן בתחלה יסד פנה שהתחיל לפנות · ועתה אמרינן יבא ויפנה כולו כי השמש יבקיע ויפנה למטה מהאופק ולכן נבואה שעריך מיד דאם לא עכשיו אימתי גם אפשר לפרש כי פנה כאשר יהיה פנה יום שנמצא עבר מורכב עם עתיד כמו ומולדתך אשר הולדת אחריהם והדומיהם · והעיקר כט"ז ומ"א שנכון מאוד להזהר לאמרו לפני הערב שמש אך אם אירע שהאריך החזן עד אחר הערב שמש יאמר כמ"ש זכרון יוסף (פנה בא ופנה) וכן אני נוהג עכ"ל · הרי לפניך כל הדעות והבוחר יבחר ואני הירשתי בסידור הספרים :

בית לוי

(פתח לנו שער) של תפלה (בעת כו' כי פנה יום) כבר פנה החמה ובא עת נעילת השער · לכן אנו קוראים ומבקשים שאפילו אם בא עת נעילה אל תנעילם מהרה · ואם היו הנעילים עד עתה בעת הולת ובגנע הולת פתח לנו (השערים) : (אנא אל נא) ז' לשונות של מחילה כדי שיסלח לנו כל עבירות שאנו עושים בז' ימי השבוע כו' אברים בהם פה ולשון ידים ורגלים עינים אזנים ולב :

חזן וקהל פְּתַח לָנוּ שַׁעַר · בְּעֵת נְעִילַת שַׁעַר · כִּי פָנָה יוֹם :

חזן וקהל הַיּוֹם יִפְנֶה · הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא וְיִפְנֶה · נָבוֹאָה שְׁעָרֶיךָ :

חזן וקהל אָנָּא אֵל נָא · שָׂא נָא · סְלַח נָא · מְחַל נָא · חֲמָל נָא · רַחֶם נָא · כַּפֶּר נָא · כְּבוֹשׁ חֵטְא וְעָוֹן :

מטה לוי

(פתח לנו שער) השמיני (כי פנה יום) לערוב : (היום יפנה) הקב"ה אלינו לטוב (השמש יבוא ויפנה) כי השמש יבקיע ויפנה לכן (נבואה שעריך) כי אם לא עכשיו אימתי ובקשתנו (אנא) כו' :

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים · מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ · מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן · מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים · וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים · עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ · לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל · אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה · וּזְכוֹר

פתח לנו עֶפִין אוּנְז דֶעם טוֹיעֶר פוּן תְּפִלָּה דָאשׁ אוּנְזֶר תְּפִלָּה זָאל אַרוֹיף גֵּיין אִין דֶער צַייט וָואס דִי טוֹיעֶרִין פוּן דֶעם הִימֶיל וֶוערִין פַאר שְׁלָאסִין דֶען דֶער טָאג פוּן יוֹם כִּפּוּר קֶערְט זִיךְ אַוֶועק צוּ גֵּיין :

היום יפנה דֶער טָאג פוּן יוֹם כִּפּוּר קֶערְט זִיךְ אַוֶועק דִי זוּן גֵּייט אוּנְטֶער אוּנ קֶערְט זִיךְ אַוֶועק לָאמִיר קוּמֶען אִין דֵיינֶע טוֹיעֶרִין :

אנא אל נא אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט אִיךְ בֶּעט שא נא פַר טְרָאג אוּנְזֶערֶע זִינְד

סלח נא פַאר גִיבּ אוּנ זַייא מוֹחֵל אוּנְזֶערֶע זִינְד דֶער בַּארֶעם דִיךְ רחם נא אוּנ זַייא זִיךְ מְרַחֵם אִיבֶּער אוּנְז זַייא מְכַפֵּר אוּנְזֶערֶע זִינְד בַּאצְווִינְג אוּנְזֶערֶע זִינְד אוּנ אוּנְזֶערֶע פַאר קְרִימוּנְג עֶשׂ זַיינֶען דָא דֶער מָאנְט זִיבִּין לְשׁוֹנוֹת פוּן סְלִיחָה דֶען מִיר בֶּעטִין גָאט עֶר זָאל אוּנְז מוֹחֵל זַיין דִיא עֲבֵירוֹת וָואשׁ מִיר טוּעֶן אִין דִיא זִיבִּין טֶעג פוּן דֶער וָואךְ מִיט דִיא זִיבִּין אֵיבָרִים דָאשׁ זַיינֶען מוֹיל · אוּנ צוּנְג · הֶענְט אוּנ פִּיס · אוֹיגִין אוּנ אוֹיעֶרִין · אוּנ הַארְץ :

ומי

לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה · כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם · כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְהוָֹה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָֹה ׃

וַיַּעֲבֹר יְהוָֹה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא: יְהוָֹה יְהוָֹה · אֵל רַחוּם וְחַנּוּן · אֶרֶךְ אַפַּיִם · וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת · נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים · נֹשֵׂא עָוֹן · וָפֶשַׁע · וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ:

(כי עמך הסליחה למען תורא) הואיל ואתה עובר על מדותיך ואתה מוחל וסולח בשביל זה אתה מתיירא שאע"פ כל אדם שעבר עבירה יאמר בלבו כבר אבדתי עולמי אלך בשרירות לבי כי לא יועיל לי שום תשובה ואם כן לא היית מתיירא אבל עכשיו אתה מתיירא: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְהוָֹה עָלֵינוּ: לַיהוָֹה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְהוָֹה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהוָֹה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְהוָֹה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר: וַיֹּאמֶר יְהוָֹה סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ · כִּי לֹא עַל צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים · אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

וּמִי יַעֲמֹד חֵטְא אִם תִּשְׁמוֹר · וּמִי יָקוּם דִּין אִם תִּגְמוֹר · הַסְּלִיחָה עִמְּךָ סָלַחְתִּי לֵאמֹר · הָרַחֲמִים גַּם לְךָ מִדָּתְךָ לִכְמוֹר: דְּכֹדוּךְ דַּלּוּתֵנוּ רְאֵה וְאַל תְּכַלִּים · דַּעַת נְתִיב דְּרָכֶיךָ חֶפְצֵנוּ הַשְׁלִים · גָּדוֹל וְקָטֹן רוּחַ שֶׁבְּכָל הַחֲלִים · גִּבּוֹרֵי כֹחַ רְצוֹנְךָ הַחֵזֶק וְהָאֵלִים: בְּצִלְּךָ שֶׁבֶת שָׁבִים קַבֵּל נְדָבָה · בֵּיתְךָ יַפְרִיחוּ וְלֹא יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה · אוֹבֵד וְנִדָּח תַּשְׁבִּית נוֹגֵשׂ וּמַדְהֵבָה · אָז יַעֲלוּ וְיֵרָאוּ בְּרוּחַ נְדִיבָה:

מנחת לוי

(מי יעמוד) לפניך (חטא אם תשמור) (ומי יקום) לפניך (דין אם תגמור) אם תרצה לשמור ולגמור דין האדם כפי מעשיו (הסליחה עמך) כיון שעמך הסליחה (סלחתי לאמר) האמר סלחתי (הרחמים וכו' לכמור) גם שלך היא המדה לכמור רחמיך על ב"א (דכדוך דלותנו ראה) ראה שברון דלותנו שאנו מדוכאים בגלות בעניות ובגלות (ואל תכלים) אותנו (דעת נתיב דרכיך הפצנו) חפץ לבבנו ותאותנו הוא לדעת נתיב דרכיך לכן בקשתנו (השלים) ותמלא משאלותינו (גדול וקטן רוח שבכל החלים) החזק גדולים וקטנים ברוח שכל (בצלך שבת שבים קבל נדבה) קבל שבים כנדבה לשבת בצלך (ביתך יפריחו) יפריחו כשבע השדה ויהיו קבועים בבית המקדש (ולא יוסיפו לדאבה) (אובד ונדח) וישראל שהם נדחים בין העובדי כוכבים לא יוסיפו עוד לצער לחורבן בית שלא יהיה נחרב עוד כי

בית לוי

(לכמור) ל' חמום כמו נכמרו רחמיו אל אחיו (בראשית מג) כי מי שמרחם א"ע על אדם מתחמם בתוכו (דכדוך) ל' התלמוד שברון (נתיב) לשון מסלול כמו בנתיב מלותיך (תהלים קיט לה) (השלים) תמלא (החלים) ל' גווי וטעמו החזק כמו יחלמו בניהם (איוב לט ד) ופרש"י יתחזקו והוא עפ"מ כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם (ירמיה לא) (והאלים) ג"כ ל' חוזק ואלמות בלשון התלמוד (בצלך שבת כו' נדבה) על ש"ה ארפא משובתם אוהבם נדבה (הושע יד) (אובד ונדח) רומז לישראל (תשבית) לשון בטול (נוגש) לוחץ (ומדהבה) נוטריקון מדוד והבא (שלום פרים שפתינו) כמ"ש ונשלמה פרים שפתינו (הושע יד ג) (צמתת) לשון עמיתך וטעמו חבר (מלשני) לשון מלשין (צמת) לשון כריתה כמו נצמתו

אל מלך וכו'

שם המחבר חתום בראשי החרוזים שלמה הקטן

שָׁלוֹם פָּרִים שְׂפָתֵינוּ תִּכּוֹן אֱמֶת · לְכַהֲנוּ אַחֲרֶיךָ בְּתוֹם וְיוֹשֶׁר הָעֱמֶת · מֵלִיץ יוֹשֶׁר קַבֵּל וּמְלָשְׁנֵי צַמֵּת · הֶחָפֵץ

(תשבית נוגש) תבטל מהם נוגשים הלוחצים אותם (ומדהבה) והטו"נ האומרים לישראל תנו לנו מדות מלאות ממון תבטל אותם (אז יעלו כו') : (שלום פרים שפתינו תכון אמת) מה שאנו אומרים פרשיות הקרבנות בשפתינו תכון באמת כאילו שלמנו הפרים (לכהנו אחריך בתום וביושר העמת) תכר לך כריע את לכהנו אחריך בתום ויושר (ומלשני צמת)

ומי יעמוד ווער ווערט קענען באשטיין אנטקעגען דיר ווען דו ווערסט היטן אונזערע זינד אונ ניט מוחל זיין אונ ווער ווערט האבן איין בשטאנד ווען דו ווערסט גומר זיין אונ טאן דעם משפט אין אונז דאס פר געבונג איז מיט דיר דרום בעטן מיר דיר זאלשט זאגן איך האב פאר געבן איינערע זינד דאס דער בארימהערציקייט איז אויך צו דיר דיין מדה איז צוא דער בארעמען זיך איבער אונז דכדוך דלותנו זעה דאס מיר זיינן אין גלות צו בראכן אונ ארום אונ זאלסט אונז ניט פר שעמען דש בגערונג פון אונזער הארץ איז צו וויסן דעם נאגנ פון דיין וועג דרום בעטן מיר דיך זאלסט עס נאכצין אונ דר פילן אונזער בקשה גרוישע אונ קליינע שטערק זיא מיט שכל דיא וואס האבן איין שטארקין כח אין דר תורה מיט דיין ווילן שטארק זיי אונ קרעפטיג זיי בצלך שבת דיא וואס טוען תשובה לאזין זיצן אין דיין שאטן זייא זיי מקבל מיט באוויליגונג אין דיין הויז דאס איז דאס בית המקדש זאלין זייא בליהען אונ ישראל וואס זיינן פאר לארין אונ פאר שטויסין זאלין מער קיין צער ניט האבן דוא זאלשט פאר שטערין אונ מבטל זיין פון דיא ישראל דענמאלט וועלין דיא ישראל אויף גיין קיין ירושלים אונ וועלין ניזעהען ווערין אין בית המקדש מיט איין באווילגי גימיט: שלום פרים דאס וואס מיר זאגין מיט אונזערע לעפצין דיא פרשיות הקרבנות זאלסטו אן ברייטין מיט אמת גליך וויא מיר האבן מקריב גיוועזן קרבנות אין בית המקדש דאס וואס מיר זייען נאך דיר

תפלת נעילה

בַּחַיִּים וְלֹא כְּמוֹת הַמֵּת: הֲקִימֵנוּ בְּאוֹר פָּנֶיךָ וְחֶשְׁבּוֹן יִתַּמֵּצֶה׳ קִיּוּם מֶרֶדֶת שַׁחַת כּוֹפֶר יִמָּצֵא׳ טֶרֶם נִקְרָא עוֹד דִּבּוּר יֵצֵא׳ נִדְבוֹת פִּינוּ יְהוָה רְצֵה: אל מלך וכו׳

סיוסד ע"פ א"ב פמ"ס עד ס"ו ולפעמ' פגות סיום כא"ב סבכפתיל ספיין (לא ידען) כא' ונמר נג' ולכן נמר מנ"ס עד ת"ו:

מְרֻבִּים צָרְכֵי עַמְּךָ וְדַעְתָּם קְצָרָה׳ מַחְסוֹרָם וּמִשְׁאֲלוֹתָם בַּל יוּכְלוּ לְסַפְּרָה׳ נָא בִּינָה הֲגִיגֵנוּ טֶרֶם נִקְרָא׳ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא: סָפוּ וְגַם כָּלוּ יוֹדְעֵי פְּגִיעָה׳ סֵדֶר תְּפִלּוֹת בְּמַעֲנֵה לְשׁוֹנָם לְהַבִּיעָה׳ עֲרֻמִּים נוֹתַרְנוּ וְרַבְתָּה הָרָעָה׳ עַל כֵּן לֹא הִשַּׂגְנוּ יְשׁוּעָה: פָּנִים אֵין לָנוּ פָּנֶיךָ לְחַלּוֹת׳ פָּשַׁעְנוּ וּמָרַדְנוּ וְהֶעֱוִינוּ מְסִלּוֹת׳ צְדָקָה לְךָ לְבַד נְבַקֵּשׁ בְּמַעַרְכֵי תְהִלּוֹת׳ הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בַּלֵּילוֹת: קָדוֹשׁ רְאֵה כִּי פַּס מֵלִיץ כְּשׁוּרָה׳ קַבֵּל נִיבִי כְּמַרְבִּית תְּשׁוּרָה׳ רִנָּתִי הַיּוֹם תְּהֵא בְּכִתְרְךָ קְשׁוּרָה׳ אֵל נֶאְזָר בִּגְבוּרָה: שַׁוְעָתִי שְׁעֵה וּתְפִלָּתִי תְּהֵא נְעִימָה׳ שְׁמַע פְּגִיעָתִי כִּפְגִיעַת תַּמָּה׳ תְּחוֹקְקֵנוּ לְחַיִּים וְתֵיטִיב לָנוּ הַחֲתִימָה׳ תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה: אל מלך ויעבור וכו׳

יָדְךָ פְּשׁוֹט וְקַבֵּל תְּשׁוּבָתִי בְּמַעֲמָדִי׳ סְלַח וּמְחַל רֹעַ מַעְבָּדִי׳ פְּנֵה נָא וַעֲסוֹק בְּטוֹבַת מְשַׁחֲרֶיךָ דּוֹדִי וּמְעוֹדְדִי׳ וְאַתָּה יְהוָה מָגֵן בַּעֲדִי: אל מלך ויעבור וכו׳

מיט נאנצקייט אונ מיט רעכט פארטיקייט מאך עש צו דיר באהעפטן אז וויא איין גיטעלין סליץ זיא מקבל דעם מליץ יושר אונ דעם מלשין זאלשטו פאר דארבין דען דוא באגערשט דר מענטש זאל לעבין אונ ניט שטארבין הקימנו באור שטעל אונז אויף מיט דער ליכט פון דיינער שכינה אונ דר חשבון עונות זאל ווערין אויש גיקוועצט אונ אפ גיטאן כלומר זאלשט אונז גאר מוחל זיין וועלין מיר האבין איין קיום דאש מיר זאלין ניט נידערין אין דער גרוב פון דעם גיהנם דען וועלין מיר ניתן איין אויש לייזונג פון אונזערע עונות איי מיר רופין דיך איי דיא רייד פון אונזער גיבעט נייט ארויש פון אונזער מויל זאלשטו גאט בווילינין דאש בווילינונג פון אונזער מויל:

מרובים צרכי דאש בדערפעניש פון דיין פאלק איז פיל אונ זייער שכל איז קליין אונ קורץ כלומר זיי האבין קיין שכל ניט צוא בעטין פר דיר זייער אפ נאנג אונ זייער גיבעט קענן זייא ניט אויש דר ציילין פון וועגין פילקייט איך בעט דיר פר שטייא אונזער טראכט אונ אונזר בקשה איי מיר רופין דיר דוא גרוישער אונ שטארקער אונ פארכטיגר גאט ספו וגם כלו דיא צדיקים וואש ווייש אונ קענן בעטין פאר דיר זיינען אויש גינאנגען אונ פאר לענט גיווארין דיא וואש תאבין גיקענט פאר דיר ריידין מיט זייער צונג דעם סדר פון תפלות זיינען אויש גינאנגען מיר זיינען היינט איבער גיבליבין נאקעט פון צדיקים אונ אונזר בייזקייט דאש איז דיא עבירות האבין זיך גימערט דרום

דער גרייכין מיר ניט קיין הילף פון דיר פנים אין לנו מיר האבין ניט קיין פנים צו בעטין פאר דיר מיר האבין גיזינדיגט אונ האבין מורד גיוועזן אן דיר אונ מיר האבין פאר קרימט די רעכטע וועגין מיר בעטן גירעכטיקייט נאר פון דיר אליין אין אונזער אן ריכטונג פר דיר לויבונג אונ גיבעט די וואש שטייען אין נאכטש הויז ביי נאכט אונ טוען תפלה קדוש ראה הייליגר גאט זעה אז עש האט זיך אויש גילאזט פון אונז איין רעכט פארטיגער מליץ זייא מקבל מיינע רייד פון תפלה גליך ווי איך וואלט גימערט צו ברייננגען קרבנות צו דיר מיין גיזאנג פון תפלה זאל זיין היינטיגן טאג אן גיקניפט אין דיין קרוין דו גאט וואש דו בישט אן גיגורט מיט שטארקייט שועתי שעה פאר נעם מיין גישרייא אונ מיין תפלה זאל זיין זיס חער צוא מיין גיבעט אזו וויא דוא האשט גיהערט דאש גיבעט פון יעקב אבינו וואש ער ווערט אן גירופין איש תם דוא זאלשט אונז אן שרייבין צום לעבין אונ זאלשט בגיטיגין אונזר התימה דו גאט וואש דוא האסט אויף גיהאנגען גאר דיא וועלט אויף גישט:

ידך פשוט ציא אויש דיין האנט אונ זיי מקבל מיין תשובה אז איך שטייא אונ בעט פאר דיר פאר גיב אונ זייא מוחל מיינע בייזע מעשים דו גאט וואש דו בישט מיין פריינט אונ מיין שטארקער זיך אונ זייא עוסק אין טובות ישראל וואש זוכין אונ פארשטין דיך מיט תפלה אונ דוא גאט בישט פאר מיר איין באשירמער:

בית לוי

מתתופ (תהלים פח יו) (יתמלס) ל׳ מילוי וסלות כמו ימלא אל יסוד (ויקרא ס ט) (שחת) בור ותולר גיסנם: (הגיגנו) ל׳ מחשבה מל׳ לבך יהגה (ישעיה לג יח) (ספו כלו) עניסם ל׳ אחד גם מל׳ כסו תמו מן בלהות (תהלים עג י"ט) (פגיעה) ל׳ תפלה מל׳ ויפגע במקום (בראשי׳ כח יא) (להביעה) ל׳ דבור מל׳ יום ליום יביע אומר (תהלים יט ג) (לחלות) ל׳ תפלה כמו לחלות את פני ה׳ (זכרי׳ ז ב) (והעוינו מסלות) ענ"ס הטעו את דרכם (ירמיה ג כא) וס"י שי קלקלו את אורחותהן (במערכי) ל׳ סדור כמו וערך הכהן (ויקרא א ז) (פס) מל׳ אפס וכלה כמו כי פסו אמונים (תהלים יב ב) (כשורה) ל׳ יושר (ניבי) ל׳ דבור כמו ניב שפתים (ישעיה נז יט) (תשורה) לשון מנחה כמו ותשורה אין להביא (ש"א ט ז) (נעימה) מתוקה (תמה) תואר לרחל אשה תם (מעבדי) מעשי (משחריך) תואר לישראל עפ"ה נגר נהם

מנחת לוי

הכרת למלאכים ומקטרגים אתה ה׳ (החסן כו׳ וחשבון יתמצה) ישאלן ויתמצו חשבון העונות לגמרי ולא יהיה (קיום) לנו (מרדת שחת) כי (כופר ימצא) (טרם נקרא עוד דבור יצא) קודם שיצא מפינו דבור הקריאה והתפלה (נדבות פינו ה׳ רצה) יהיו לרצון אמרי פינו לפניך לרצון: (ספו וגם כלו) תמו אנשים צדיקים שיודעים לרצות לבוראם בתפלתם (במערכי תהלות) שהיו מעריכים תהלות הקדוש ברוך הוא בתפלתינו (כי פס מליץ כשורה) פס וכלה מליץ כשורת הדין (קבל ניבי כמרבית תשורה) קבל דבורי כאילו הרביתי מנחה לפניך (רנתי היום תהא בכתרך קשורה) תפלתי תהיה קשורה בכתר שלך (פגיעתי כפגיעת תמה) כתפלת רחל אשת יעקב איש תם כמ"ש ויעתר אליה אלהים (פנה נא ועסוק בטובת משחריך) תפנה אותך מכל עסקים ותעסוק בטובת ישראל המשחרים ומבקשים פניך אתה ה׳ (דודי ומעודדי):

(אזלת ידנו) כבר אזל ותם כחנו (שור) הבט (מפגיע) מתפלל (והמחוזות) שאר עיירות קטנות (וכל מחמדיה טבועות וגנוזות) פעריה החמודים טבעו ונגנזו בארץ) : (אנקת מסלדיך) צעקת ישראל המשבחים אותך : (יחביאנו צל ידו) יסתירנו בצל ידו (תחת כנפי השכינה) שלא יוכלו הרשעים להרע לי (חון יחון כי יבחן לב עקוב להכינה) כאשר יבחון לבב האדם עקובה ומרמה להכינו אז יחביאנו צל ידו ויחון אותנו (נוראות בצדק תעננו) בצדקתך תענה לעשות עראות בהרשעים :

זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק · וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : גּוֹאֵל חָזָק לְמַעַנְךָ פְּדֵנוּ · רְאֵה כִּי אָזְלַת יָדֵינוּ · שׁוּר כִּי אָבְדוּ חֲסִידֵינוּ · וּמַפְגִּיעַ אֵין בַּעֲדֵנוּ · וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : הָעִיר הַקֹּדֶשׁ וְהַמְּחוֹזוֹת · הָיוּ לְחֶרְפָּה וּלְבִזּוֹת · וְכָל מַחֲמַדֶּיהָ טְבוּעוֹת וּגְנוּזוֹת · וְאֵין שִׁיּוּר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת · וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : זכור ברית וכו'

(אשרתני) (כוסם ס מו) (תמוהין) מתוקי מן מעודד פנוים(תהלים קח) (אזלת) מלשון כליכם כמו הלחם אזל מכלינו (ש"א ט ז) (ידנו) כחנו וגבורותינו כמו ויד כ' (ע"א יח אך) ות"י ורוח גבורה (שור) ל' ראיה והבטה כמו אשורנו (במדבר כד יז) (מפגיע) מתפלל וכוה ל"ס כי אז מפגיע (ישעיה נט טז) (טבועות) ל' שקיעה וצלילה כמו טבעו בארץ שעריה (איכה ב ט)(אנקת) ל' צעקה כמו אנקת אסיר (תהלים קב כא) (מסלדין)ל' שבח כמו ואסלדה בחילה (איוב ו י)(עדיך) אליך כמו עדיך כל בשר יבואו(תהלים סה ג)ישראל נושע כו') ל"ס ישראל נושע בה' תשועת עולמים (ישעיה מה יז) ות"י ישראל יתפרק במימרא דה' פורקן עלמיא (יחביאנו) ל' מחבא וסתר והוא עפ"ה בצל ידו החביאני (ישעי' מ"ט ב) (יבחון) לשון בחינה ונסיון כמו בחנני ה' ונסני (תהלים כ"ו ב') (לב עקוב) פי' עקוב הלב (ירמיה יז ט) ופרש"י מלא תאוה ועקובה פלל רע (עוזה) ל' חוזק כמו מעם עוזה (יחזקאל יט יב) :

חזן וקהל

אֶנְקַת מְסַלְדֶיךָ · תַּעַל לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ · מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת עַם מְיַחֲדֶיךָ · שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת בָּאֵי עָדֶיךָ :

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים · גַּם הַיּוֹם יִוָּשְׁעוּ מִפִּיךָ שׁוֹכֵן מְרוֹמִים · כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל הָרַחֲמִים :

יַחְבִּיאֵנוּ צֵל יָדוֹ תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה · חֹן יָחֹן כִּי יִבְחֹן לֵב עָקוֹב לְהָכִינָה · קוּמָה נָּא אֱלֹהֵינוּ עֻזָּה עֻזִּי נָא · יְהוָה לְשַׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה :

יַשְׁמִיעֵנוּ סָלַחְתִּי יוֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן · בִּימִין יֶשַׁע לְהִוָּשַׁע עַם עָנִי וְאֶבְיוֹן · בְּשַׁוְעֵנוּ אֵלֶיךָ נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ · יְהוָה הֱיֵה עוֹזֵר לָנוּ :

זכור ברית אברהם גידענק אונז דיא זכות פון אברהם אונ די עקידה פון יצחק אונ קער אום די שולין אונ דיא בתי מדרשים פון יעקב אונ העלף אונז אום ווילין דיין נאמען גואל חזק דוא גאט וואש דו בישט איין שטארקער דער ליזער לייז אונז אויש פון דעם גלות אום דיינט וועגין זעה דאש עש איז אוועק ניגאנגען אונזער קראפט קוק אונ זעה דאש אונזערע חסידים זיינן פאר לארין גיווארין פון דר וועלט עש האט דיך קיינער ניט צוא בעטין פאר אונז אונ קער זיך אום מיט רחמנות אויף דעם איבער בלייבונג דיא ישראל אונ העלף אונז אום ווילין דיין נאמן העיר הקודש די היילגע שטאט ירושלים אונ דיא איבריגע קליינע שטעט וואש ארום איר זיינן גיווארין צו שאנד אונ צו רויבונג אונ אלע אירע גילוסטיגע כלים זיינען איין גיזונקען אונ באהאלטין גיווארין אונ עש איז אונז גיט איבר גיבליבן נאר דיא דאזיגע תורה דרום בעטין מיר דיך דוא זאלשט אום קערין דיא שולין אונ דיא בתי מדרשים פון יעקב אונ העלף אונז אום ווילין דיין נאמען :

אנקת מסלדיך דאש גישרייא פון די ישראל וואש לויבין דיך זאל אויף גיין פאר דיין כסא הכבוד דער פיל דאש גיבעט פון דעם פאלק ישראל וואש איינציגן דיך ווען דוא הערשט צו די תפלות פון די וואש קומען צוא דיר אונ בעטין דיך :

ישראל נושע בה' די ישראל וואש ווערן גיהאלפן דורך גאט איין איביגע הילף לאזין זייא היינט אויך גיהאלפין ווערין פון דיין מויל דוא גאט וואש דו רועשט אין די הויכע הימלען ווען דוא בישט איין האר פון פאר געבונג אונ איין האר פון רחמנות :

יחביאנו צל ידו גאט זאל אונז באהאלטין אונ פאר בארגין אין שאטין פון זיין האנט אונטער דיא פליגיל פון דער שכינה אז גאט וועט פרובן אונ פארשטין אונזערע פר באהאלטענע מעשים דערמאלט זאל גאט אונז דר בארעמן אונ אונז משפטין מיט מדת רחמים דאש הארץ וואס איז פר קרימט מיט שלעכטע מחשבות זאל גאט עש אן גריטין צו גוטין שטייא אויף אונזער גאט שטארק מיך מיין שטארקער גאט גאט פאר נעם צוא אונזער גישרייא פון תפלה :

ישמיענו סלחתי גאט דער דא זיצט אין אויבערשטין פאר בארגנש זאל אונז לאזין הערין איך האב פאר געבן איערע זינד מיט איין הילף פון גאטש רעכטע האנט זאל ווערין גיהאלפין דאש פאלק וואש זיינען ארים אין אונזער טאן שרייען צוא דיר מיט תפלה דורך דיין גירעכטיקייט זאלשטו אונז ענטפערין צו טאן פארכטיגע זאכן אן דיא רשעים דוא גאט זייא צוא אונז איין העלפער :

(סלה) ל׳ נוסח והוא כמו ונכנס מיר על סלה (ירמיה ל׳ י״ח)(נסלנום) ל׳ ספיסה כמו מסולכום (עמום ט ח) ע״ש פרש״י׃

שם המתבר אמתי חתום מראשי החרוזות

יְהֹוָה יְהֹוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהֱמָיָה׃ בִּרְאוֹתִי כָּל עִיר עַל תִּלָּהּ בְּנוּיָה׃ וְעִיר הָאֱלֹהִים מֻשְׁפֶּלֶת עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה׃ וּבְכָל זֹאת אָנוּ לְיָהּ וְעֵינֵינוּ לְיָהּ׃ ״ מִדַּת הָרַחֲמִים עָלֵינוּ הִתְגַּלְגְּלִי׃ וְלִפְנֵי קוֹנֵךְ תְּחִנָּתֵנוּ הַפִּילִי׃ וּבְעַד עַמֵּךְ רַחֲמִים שַׁאֲלִי׃ כִּי כָל לֵבָב דַּוָּי וְכָל רֹאשׁ לָחֳלִי ״׃ תָּמַכְתִּי יְתֵדוֹתַי בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה תֵבוֹת׃ וּבְשַׁעֲרֵי דְמָעוֹת כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת׃ לָכֵן שָׁפַכְתִּי שִׂיחַ פְּנֵי בוֹחֵן לִבּוֹת׃ בָּטוּחַ אֲנִי בְּאֵלֶּה וּבִזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת ״׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיּוֹת׃ שֶׁתָּשִׂים דִּמְעוֹתֵינוּ בְּנֹאדְךָ לִהְיוֹת׃ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת אַכְזָרִיּוֹת׃ כִּי לְךָ לְבַד עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת׃ ״

רַחֵם נָא קְהַל עֲדַת יְשֻׁרוּן׃ סְלַח וּמְחַל עֲוֹנָם׃ וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ׃

שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם פְּתַח׃ וְאוֹצָרְךָ הַטּוֹב לָנוּ תִפְתַּח׃ תּוֹשִׁיעַ וְרִיב אַל תִּמְתַּח׃ וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ׃ אל מלך יושב וכו׳

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃ סְלַח לָנוּ מְחַל לָנוּ כַּפֶּר לָנוּ׃ כִּי אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ׃ אָנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ׃ אָנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדוֹנֵינוּ׃ אָנוּ קְהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ׃ אָנוּ נַחֲלָתֶךָ וְאַתָּה גוֹרָלֵנוּ׃ אָנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ׃ אָנוּ כַרְמֶךָ וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ׃ אָנוּ פְעֻלָּתֶךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃ אָנוּ רַעְיָתֶךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ׃ אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ׃ אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ׃ אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ

יי יי אל גאט דר האר איז איין גאט איין דער בארמיגער אונ איין לייט זעליגר ער דר ליינגערט זיין צארין צו די רשעים אונ ווארט טאמר ווען זיי תשובה טאן אונ טוט גרויש חסד אונ ווארהייט ער היט דעם חסד וואש אמענטש טוט ביז צווייא טויזינט דורות נאך אים ער פר טראגט אונ איז מוחל די זינד וואש אמענטש טוט הן בשוגג הן במזיד אונ מאכט דעם מענטשין ריין פון זיינע זינד דאש איז אז דר מענטש טוט תשובה אונ זאלשט פר געבן צו אונזרע זינד אונ מאך אונז ארבן דאש לאנד ארץ ישראל אונ עולם הבא אזכרה אלהים איך טוא גדיינקן אן גאט אונ טוא ברומען אונ שרייען מיט תפלה צו אים אז איך זעה דאש אלע שטעט זיינען גיבויעט אויף זייער הויך אונ שוינהייט אונ גאטש שטאט ירושלים איז ווארין גנידערט ביז דער אונטערשטר גרוב אונ אין דעם אלעמען רופין מיר גאר צו גאט אונ אונזרע אויגין האפן גאר צוא גאט מדת הרחמים דוא מדת הרחמים דיר בעטין מיר וועלגר זיך אויף אונז אונ פר גאט דיין באשעפר מאך פאלן אונזר גיבעט אונ בעט דער בארמקייט פאר דיין פאלק דען אלע הערצער זיינען ווייא אונ קראנק מיט עבירות אונ אלע קעפ זיינען קראנק תמכתי יתדותי איך טוא מיך שטארק אן לעהנען אונ פאר לאז מיך איך זאל גיהאלפן ווערן

אין דעם זכות וואש מיר האבן היינט גזאגט פאר דיר שלש עשרה מדות אויך טוא איך מיך פאר לאזין דאש דיא טויערן וואש אונזרע טרערן גייען דארטין ארויף ווערין קיין מאל ניט פאר בונדין אונ צוא גימאכט דרום טוא איך פאר גיסן רייד פון תפלה פאר גאט וואש ער פרובט אלע הערצער איך בין פאר זיכערט אין דיא דאזיגע וואש איך האב דא דער מאנט אונ אין זכות פון דיא דרייא אבות אברהם יצחק יעקב יהי רצון עש זאל זיין דער ווילין פאר דיר גאט וואש דו הערשט צו אלע תפלות וואש זיינען מיט גיוויין דוא זאלשט טאן אונזרע טרערין צוא זיין אין דיין לאגיל אונ זאלשט אונז מציל זיין פון אלע אום דער בארימהע גזרות דען נייערט צוא דיר אליין האפין אונזרע אויגן אויף הילף׃

רחם נא קהל דער בארעם דיך אויף דעם איין זאמלונג פון די ישראל פר גיב אונ זיי מוחל זייערע זינד אונ העלף אונז גאט אונזר העלפר׃

שערי שמים עפין אונז דיא טויערין פון דעם הימיל אונ דיין טובין אוצר זאלסטו אונז עפענען זאלשט העלפין אונ איין קריג פון פורעניות זאלשטו ניט אויש ציהען איבר אונז אונ העלף אונז גאט אונזר העלפער׃

וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ׃ אָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן ׃ אָנוּ קְשֵׁי עֹרֶף ׃ וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם ׃ אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן ׃ וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים ׃ אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר ׃ וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ׃

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ ׃ אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ ׃ בָּגַדְנוּ ׃ גָּזַלְנוּ ׃ דִּבַּרְנוּ דֹפִי׃ הֶעֱוִינוּ ׃ וְהִרְשַׁעְנוּ ׃ זַדְנוּ ׃ חָמַסְנוּ ׃ טָפַלְנוּ שֶׁקֶר׃ יָעַצְנוּ רָע ׃ כִּזַּבְנוּ ׃ לַצְנוּ ׃ מָרַדְנוּ ׃ נִאַצְנוּ ׃ סָרַרְנוּ ׃ עָוִינוּ ׃ פָּשַׁעְנוּ ׃ צָרַרְנוּ׃ קִשִּׁינוּ עֹרֶף׃ רָשַׁעְנוּ׃ שִׁחַתְנוּ ׃ תִּעַבְנוּ ׃ תָּעִינוּ ׃ תִּעְתָּעְנוּ׃ סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ ׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם ׃ וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים ׃ הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ׃

אַתָּה נוֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים ׃ וַתְּלַמְּדֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ ׃ לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ ׃ וּתְקַבְּלֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאִשִּׁים וּכְנִיחוֹחִים ׃ לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר אָמָרְתָּ ׃ אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוֹחֵי אַשְׁמָתֵנוּ ׃ וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה ׃ לְפִיכָךְ הִרְבֵּיתָ סְלִיחָתֵנוּ׃ מָה אָנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה צִּדְקוֹתֵינוּ מַה יְשׁוּעָתֵנוּ מַה כֹּחֵנוּ מַה גְּבוּרָתֵנוּ ׃ מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ ׃ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע ׃ וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל ׃ כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ ׃ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אַתָּה הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וַתַּכִּירֵהוּ לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ ׃ כִּי מִי יֹאמַר לְךָ מַה תִּפְעָל ׃ וְאִם יִצְדַּק מַה יִּתֶּן לָךְ׃ וַתִּתֶּן לָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) (צוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה ׃ קֵץ וּמְחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ ׃ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם ׃ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים

רַחֵם עָלֵינוּ כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם ׃ שֶׁנֶּאֱמַר דִּרְשׁוּ יְהֹוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב׃ וְנֶאֱמַר יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְהֹוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃ וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת וּמַרְבֶּה לְהֵיטִיב ׃ וְרוֹצֶה אַתָּה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים ׃ וְאֵין אַתָּה חָפֵץ בְּמִיתָתָם ׃ שֶׁנֶּאֱמַר אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה אלהים ק׳ אִם אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה׃ וְנֶאֱמַר שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וְנֶאֱמַר הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה אלהים ק׳ הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה׃ וְנֶאֱמַר כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה אלהים ק׳ וְהָשִׁיבוּ וִחְיוּ ׃ כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר ׃ וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה ׃ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהֹוָה תִּטְהָרוּ׃ (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (לשבת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו ישראל מקדשי שמך) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת ׃ כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר

וּמִבַּלְעָדֶיךָ

וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם· וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד· צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ· עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ· וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם· הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ· וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו כן תחיינו ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רַע וְכָל מַחֲלָה וְכָל תַּקָּלָה וְכָל קְטָטָה וְכָל מִינֵי פּוּרְעָנִיּוֹת וְכָל גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וַחֲתוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ· בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם· וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנֵחָתֵם לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

ואומרים אבינו מלכנו אפילו בשבת יום כפור בנבגס

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית (וְעָוֹן) וּשְׁמַד מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאוּלָה וִישׁוּעָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסמוכים על שולחני היום ובכל יום ויום מזונותי בכבוד בזכות שמך הגדול (דיקרנוסא) הממונה על הפרנסה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃
א״מ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃
א״מ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

מצאתי בשל״ה כשאומרים בתפלת נעילה שמע ישראל בקול רם ובכוונת הלב יכוון כל אחד מישראל למסור נפשו על קדושת השם יתברך שמו ונחשב לו הפי׳ כאלו עשה בפועל וכאלו עומד בנסיון על קדושת שמו הגדול׃

פעם אחת **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃**

ג׳ פעמים **בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃**

ז׳ פעמים **יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים׃**

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא · בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃ יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃ יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן׃ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

ותוקעין תקיעה אחת ואומרים

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלָיִם׃

ומתפללין מעריב ואומרים אתה חוננתנו · קדיש שלם · עלינו · קדיש יתום ואם הוא מוצאי שבת אומרים ויתן לך · ומקדשין הלבנה · ומבדיל בביתו על הכוס · ומתחיל מברכה הכוס ואח״כ מברך בורא מאורי האש · אע״פ שאינו חל יוה״כ בשבת · ואין מברכין על הבשמים · ואח״כ אומר בא״י המבדיל וכו׳ · ואם חל יוה״כ בשבת אז כשמבדיל בביתו על הכוס מתחיל הנה אל ישועתי וכו׳ · ומברך הברכות על הסדר כמו בכל מוצאי שבתות השנה · ותיכף אחר ההבדלה יתחיל לעסוק במצות סוכה׃

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

חזן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְבֹרָךְ:

קהל בָּרוּךְ יְהוָה הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים· בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ· בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה· גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה· וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ· תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ· עַל כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ· וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד· כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה· וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

וקורין ק"ש תמצא בתפלת כל נדרי

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ· כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ· הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים· הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ· וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ· הָעוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר· נִסִּים וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר· הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ· הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ הָעוֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם· וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם· הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם: מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה· זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ: יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם· וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים· וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ· וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ· וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ· וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ· כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה· כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה· וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד:

בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם: וַיַּרְא כָּל הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעוֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְהוָה בַּיּוֹם· בָּרוּךְ יְהוָה בַּלָּיְלָה· בָּרוּךְ יְהוָה בְּשָׁכְבֵנוּ· בָּרוּךְ יְהוָה בְּקוּמֵנוּ: כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ וְקַיֵּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ: יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד· כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו: חצי קדיש

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים· סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר· מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה:

אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ לְמַדַּע תּוֹרָתֶךָ · וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ · וַתַּבְדֵּל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחוֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה · אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָחֵל עָלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם · חֲשׂוּכִים מִכָּל חֵטְא וּמְנוּקִים מִכָּל עָוֹן וּמְדֻבָּקִים בְּיִרְאָתֶךָ: וְחָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ · כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְהוָֹה וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה · וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ · כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה · וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה · וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָהּ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְהוָֹה לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הָרִשְׁעָה כְּרֶגַע תֹּאבֵד וְכָל אֹיְבֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת · וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ · וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם · וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ · כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם · וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם · הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ · וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה: פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ · לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָֹה צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

ואומרים קדיש עם תתקבל · (ואם חל במוצ"ש אומרים ויתן לך) הבדלה ועלינו וכו' ומקדשין את הלבנה: